ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱՏԵՆԱՇԱՐ
ԳԱԼՈՒՍՏ ԿԻՒԼՊԷՆԿԵԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿՈՒԹԵԱՆ

Ռ. Ս. ՂԱԶԱՐԵԱՆ

ԳՐԱԲԱՐԻ ՀՈՄԱՆԻՇՆԵՐԻ ԲԱՌԱՐԱՆ

ԵՐԵՒԱՆԻ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ

ԵՐԵՒԱՆ – 2006



FUNDAÇÃO CALOUSTE GULBENKIAN

50 1956 2006 anos

Երախտագիտութեամբ ձօնում եմ
դոկտոր ԶԱՒԷՆ ԵԿԱՒԵԱՆԻՆ
Ռուբէն Ղազարեան

ՀՏԴ 801.3 = 919.81
ԳՄԴ 81.2Հ - 4
Ղ - 158

Ղազարեան Ռ. Ս.
Ղ - 158 Գրաբարի հոմանիշների բառարան: Եր., Երևանի համալս. հրատ., 2006, 704 էջ:

Բառարանը նուիրուած է գրաբարի հոմանիշ բառերին, որոնք գործածութիւն են գտել հայ մատենագրութեան 5-11-րդ դարերի ինքնուրոյն և թարգմանական երկերում:

Ղ $\frac{4602030000}{704(02)}$ 2006 թ. *ԳՄԴ 81.2Հ - 4*

ISBN-5-8084-0733-8

ԲԱՌԱՐԱՆԻ ՄԱՍԻՆ

Ներկայ բառարանը նուիրուած է գրաբարի հոմանիշ բառերին, որոնք մասնաւորապէս գործածութիւն են գտել հայ մատենագրութեան 5–11-րդ դարերի ինքնուրոյն և թարգմանական երկերում:

Հոմանիշների որոշման և ընտրութեան ամբողջ ընթացքում ուղեցոյց ենք ունեցել նշանաւոր Նոր հայկազեան բառարանը (Նոր բառգիրք Հայկազեան լեզուի, հտ. Ա, Բ, Վենետիկ, 1836–37), որը միաժամանակ հիմք է ծառայել բնագրային վկայութիւնների մեծագոյն մասից օգտուելիս: Միւս աղբիւրը մեր բառարանն է (Գրաբարի բառարան, հտ. Ա, Բ, Երեւան, 2000, բ. տպ. Անթիլիաս-Լիբանան, 2004), որը մեծապէս նպաստել է կողմնորոշուելու գրաբարի հոմանիշների բարդ և խճճուած համակարգում: Իբրեւ աղբիւր՝ պէտք է նշել Ա. Սուքիասեանի «Հայոց լեզուի հոմանիշների բացատրական բառարանը» (Երեւան, 2003), որին, սակայն, դիմել ենք խիստ անհրաժեշտութեան դէպքում:

Պէտք է նկատել, որ մենք շատ անգամ աշխատել ենք չծանրաբեռնել բառայօդուածները հոմանիշային շարքերով, ըստ որում փորձել ենք ներկայացնել յատկապէս կարեւորագոյն հոմանիշները, որոնք իմաստային առումով կարող են փոխարինել բնագրում վկայուած և բառարանում տեղ գտած հոմանիշին: Բառարանի կառուցուածքն հետեւեալն է.

Բառերը բերւում են այբբենական կարգով և հոմանիշային շարքերով կազմում են առանձին բառայօդուածներ:

Բառարանում երբեմն երկու կամ աւելի հոմանիշ բառերը, եթէ չի խախտւում այբբենական կարգը, բերւում են կողք կողքի՝ կազմելով մէկ բառայօդուած:

Բառերն արժէքաւորւում են խօսքամասային, ինչպէս նաեւ մասնագիտական բնոյթ կրող հոմանիշների համապատասխան նշումներով՝ ա. գ. դ. շ., բժշկ. բսբ. կրօն. եւ այլն (տե՛ս Համառօտագրութիւններ):

Բայերը տրւում են անորոշ դերբայական ձեւերով: Ի խոնարհման բայերի համար փակագծերում սովորաբար նշւում է ներկայ ժամանակի եզակի առաջին դէմքի վերջաւորութիւնը, ինչպէս՝ ուսանել (իմ): Բայերի համար անպայմանօրէն նշւում է նրանց սեռը՝ նբ. չբ. հբ. կ. (տե՛ս Համառօտագրութիւններ):

Համանուն բառերը համարակալւում են արաբական թուանշաններով, որոնցով բառայօդուածների կազմում առանձնացւում են նաեւ բազմիմաստ հոմանիշների տարբեր նշանակութիւնները:

Դարձուածաբանական միաւորները բառայօդուածների կազմում նոյնպէս առանձնացւում են եւ գծիկով բերւում են նոր տողից:

ՀԱՄԱՌՕՏԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ա.– ածական
ածբ.– աստուածաբանական
անարգ.– անարգական
աշխգր.– աշխարհագրութիւն
աստղգ.– աստղագիտութիւն
բժշկ.– բժշկական
բսբ.– բուսաբանութիւն
գ.– գոյական
գրկն.– գրականագիտութիւն
դ.– դերանուն
դից.– դիցաբանութիւն
եկեղց.– եկեղեցական
եղբ.– եղանակաւորող բառ
երժշտ.– երաժշտական
երկրչ.– երկրաչափութիւն
թ.– թուական
թուաբ.– թուաբանութիւն
իրաւ.– իրաւաբանութիւն
լեզուաբ.– լեզուաբանական
կ.– կրաւորական, կրաւորաձեւ
կենդբ.– կենդանաբանութիւն
կենսբ.– կենսաբանութիւն
կզմխս.– կազմախօսութիւն
կրօն.– կրօնական
հբ.– հասարակ բայ
հաւաք.– հաւաքական
հզդպ.– հազուադէպ
հկռ.– հակառակը
հնք.– հանքային
ձ.– ձայնարկութիւն
ճարտ., ճրտրպ.– ճարտարապետութիւն
մ.– մակբայ
մբ.– միադիմի բայ
յոգն.– յոգնակի
նբ.– ներգործական բայ
նխ.– նախդիր
նխդ.– նախադրութիւն
նման.– նմանութեամբ
նուազ.– նուազական
շ.– շաղկապ
չբ.– չեզոք բայ
պբ.– պատճառական բայ
սաստկ.– սաստկական
սխ.– սխալ
սնոտ.– սնոտիապաշտութիւն
տրամ.– տրամաբանութիւն
փիլ.– փիլիսոփայութիւն
փխ.– փոխանակ
փխբ.– փոխաբերական
փխն.– փոխանունութիւն
փղքշ.– փաղաքշական
քեր.– քերականական
քիմ.– քիմիական
օդերեւ.– օդերեւութաբանութիւն

Ա

Ա՛, ձ, Ա՛յ, ո՛վ (կոչական բացականչութիւն):

Ա՛ Ա՛, ձ, Ա՛խ, վա՛յ (վշտի՝ ցաւի՝ տառապանքի բացականչութիւն):

ԱԲԲԱՅ, գ. Աբբաս, վանական, կրօնաւոր, միանձն:

ԱԲԲԱՆԱ, գ. Բարձունք (բարձր տեղ):

ԱԲԲԱՍ, տե՛ս ԱԲԲԱՅ:

ԱԲԲԱՍՈՒՀԻ, գ. Աւագուհի, մայրպետ, պետ մարց:

ԱԲԻՈՆ, ա. Աղքատ:

ԱԳԱՀ, ա. 1. Ընչասէր, ընչաքաղց, արծաթասէր: 2. Անյագ, ժլատ, կծծի:

ԱԳԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անյագութիւն, ժլատութիւն, ընչաքաղցութիւն, կծծութիւն, արծաթսիրութիւն: 2. Ցանկութիւն, փափագ: 3. Ծիգն, ջան: 4. Կաշառ:

ԱԳԱՆԵԼ[1] (իմ), հբ. Զգենուլ, արկանել, հագանել:

ԱԳԱՆԵԼ[2] (իմ), չբ. Իջավանել, իջեւանել, երեկանալ, երեկօթս առնուլ՝ առնել:

ԱԳԱՆԵԼԻՔ, գ. Զգեստ, հանդերձ, արկանելի:

ԱԳԱՊ, գ. Սեղան, հացկերոյթ:

ԱԳԱՐԱԿ, գ. 1. Անդ, անդաստան: 2. Կալուած: 3. Գիւղ, աւան, շէն: 4. Դաստակերտ: 5. ա. Ագարակային:

ԱԳԱՐԱԿԱՅԻՆ, տե՛ս ԱԳԱՐԱԿ (5):

ԱԳԵԻՈՐ ԱՍՏՂ, տե՛ս ՎԱՐՍԱՄ:

ԱԳԻ, գ. Ձետ, տուտն, տտուն:

ԱԳՈՅՑ, մանաւանդ՝ ԱԳՈՅՑՔ, գ. 1. Լծակ, նիգ: 2. Լամբ, օղամանեակ:

ԱԳՈՆԻՍՏԱՅՔ, գ. յոգն. Աթղեստայք:

ԱԳՈՒԳԱՅՔ, գ. Առուահանք, խողովակ:

ԱԳՈՒՌ[1], գ. Ափ (ձեռքի), բուռն:

ԱԳՈՒՌ[2], գ. Աղիւս:

ԱԳՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զգեցուցանել, զգեցանել, զգեստաւորել, զգեստաւորեցուցանել:

ԱԳՈՒՑԻՉ, ա. Զգեցուցիչ, զգեցուցանող:

ԱԳՌԱՒ, գ. (կենդբ.) Որի, բարու:

ԱԴԱՄԱՅԱԿԱՆ, տե՛ս ԱԴԱՄԱՅԻՆ:

ԱԴԱՄԱՅԻՆ, ա. Ադամայական, ադամեան:

ԱԴԱՄԱՆԴԱԿԱՆ, տե՛ս ԱԴԱՄԱՆԴԵԱՅ:

ԱԴԱՄԱՆԴԵԱՅ, ա. Ադամանդական, ադամանդեան:

ԱԴԱՄԱՆԴԵԱՆ, տե՛ս ԱԴԱՄԱՆԴԵԱՅ:

ԱԴԱՄԵԱՆ, տե՛ս ԱԴԱՄԱՅԻՆ:

ԱԴԵՆ կամ ԱԴԻՆ, գ. Դրախտ, եդեմ:

ԱԶԱԶԱՆԱԼ, չբ. Ազազանել, ազազել, չորանալ, ցամաքել, ցամաքանալ:

ԱԶԱԶԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԱԶԱԶԱՆԱԼ:

ԱԶԱԶԵԼ[1], նբ. Չորացուցանել, ցամաքեցուցանել:

ԱԶԱԶԵԼ[2] (իմ), տե՛ս ԱԶԱԶԱՆԱԼ:

ԱԶԱԶՈՒՆ, ա. 1. Չոր, ցամաք: 2. Վտիտ, տկար:

ԱԶԱՏ, 1. գ. Ազնուական: 2. ա. Ինքնիշխան: 3. Ձերծ, անմասն: 4. Արձակ, ընդարձակ: 5. Բարձր: 6. մ. Ազատօրէն:

– ԱԶԱՏ ԱՌՆԵԼ, Ազատել:

ԱԶԱՏԱԲԱՐՈՅ, ա. Բարեբարոյ, բարեվար:

ԱԶԱՏԱԲԵՐԱՆ, 1. ա. Անբռնադատ: 2. մ. Ազատօրէն, անբռնադատաբար:

ԱԶԱՏԱԳՈՒՆԴ, գ. Ազատազօրք:

ԱԶԱՏԱԴԷՄ, տե՛ս ՀԱՄԱՐՁԱԿԱԴԷՄ:

ԱԶԱՏԱԶՕՐՔ, տե՛ս ԱԶԱՏԱԳՈՒՆԴ:

ԱԶԱՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ազատութիւն: 2. Ազնուականութիւն: 3. Անձնիշխանութիւն: 4. Առատաձեռնութիւն:

ԱԶԱՏԱՆԻ, գ. հաւաք. Ազատորեար, ազատատեարք:

ԱԶԱՏԱՏԵԱՐՔ, տե՛ս ԱԶԱՏԱՆԻ:

ԱԶԱՏԱՏՈՀՄ, ա. Ազատատոհմիկ, ազնուատոհմ:

ԱԶԱՏԱՏՈՀՄԻԿ, տե՛ս ԱԶԱՏԱՏՈՀՄ:

ԱԶԱՏԱՏՈՀՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազնուականութիւն:

ԱԶԱՏԱՐԱՐ, ա. Ազատեցուցիչ, ազատիչ, փրկիչ, զերծուցիչ:
ԱԶԱՏԵԼ, նբ. Փրկել, զերծանել:
ԱԶԱՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ազատել տալ, ազատել:
ԱԶԱՏԵՑՈՒՑԻՉ, ԱԶԱՏԻՉ, տե՛ս ԱԶԱՏԱՐԱՐ:
ԱԶԱՏՈՐԵԱՐ տե՛ս ԱԶԱՏԱՆԻ:
ԱԶԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ազնուականութիւն: 2. Անձնիշխանութիւն: 3. Փրկութիւն: 4. Առատաձեռնութիւն: 5. Ազնուութիւն, մեծահոգութիւն:
ԱԶԲԱԽՈՒՄԲ, ա. Բազմախիտ, խիտ առ խիտ:
ԱԶԳ, գ. 1. Ցեղ, տոհմ: 2. Սերունդ: 3. Ժողովուրդ, ամբոխ: 4. Սեռ, տեսակ: 5. Կարգ, դաս:
ԱԶԳԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծննդաբանութիւն, ազգահամար, ազգահանութիւն:
ԱԶԳԱԳԼՈՒԽ, տե՛ս ԱԶԳԱՊԵՏ:
ԱԶԳԱԽԱՌՆ, ա. Ազգական, ազգակից, խնամի:
ԱԶԳԱԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազգակցութիւն, ազգականութիւն:
ԱԶԳԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Ազգակից, արիւնակից: 2. Մարմնակից: 3. Նմանակից: 4. Ազգային, հայրենական:
ԱԶԳԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ազգակցութիւն: 2. Ազգ, ցեղ, տոհմ:
ԱԶԳԱԿԻՑ, տե՛ս 1. Ազգական (1): 2. Համասեռ: 3. Համանման:
ԱԶԳԱԿՑԱԲԱՐ, մ. Ազգակցապէս (որպէս ազգակից):
ԱԶԳԱԿՑԱՊԷՍ, տե՛ս ԱԶԳԱԿՑԱԲԱՐ:
ԱԶԳԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ԱԶԳԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ (1): 2. Կցորդութիւն, համանմանութիւն:
ԱԶԳԱՀԱՄԱՐ, տե՛ս ԱԶԳԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱԶԳԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱԶԳԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱԶԳԱՀԱՒ, գ. Նախահայր:
ԱԶԳԱՅԻՆ, ա. 1. Հայրենի, հայրենական, հայրենեան: 2. գ. Ազգական, ազգակից:
ԱԶԳԱՊԵՏ, գ. Ազգագլուխ:
ԱԶԳԱՏՈՀՄ, գ. 1. Տոհմ, ցեղ, զարմ: 2. Ազգ:
ԱԶԳԱՏՈՀՄԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱԶԳԱԿՑՈՒԹԻՒՆ (1):
ԱԶԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տոհմ, ազգատոհմ: 2. Ցեղակցութիւն, տոհմակցութիւն, համացեղութիւն, ազգակցութիւն, ազգականութիւն:
ԱԶԳԻ ԱԶԳԻ, ա. Պէսպէս, բազմատեսակ, զանազան, այլեւայլ:
ԱԶԴ, գ. 1. Լուր, տեղեկութիւն: 2. Ազդումն, ազդեցութիւն:
– ԱԶԴ ԱՌՆԵԼ, Ազդ տալ, լուր առնել, իմաց առնել, ազդել, ազդեցուցանել, յայտնել, տեղեկացուցանել:
– ԱԶԴ ՏԱԼ, տե՛ս ԱԶԴ ԱՌՆԵԼ:
ԱԶԴԱԿԱՆ, ա. Ազդողական, ներգործական, ազդեցական, ազդեցիկ, ազդոյ:
ԱԶԴԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազդումն, յայտարարութիւն:
ԱԶԴԵԼ, նբ. 1. տե՛ս ԱԶԴ ԱՌՆԵԼ: 2. Ներգործել: 3. Դրդել, թելադրել, սադրել: 4. Շարժել (շարժման մէջ դնել):
ԱԶԴԵԼԻ, ա. 1. Զգալի (զգայարաններով ընկալելի): 2. Զգայուն:
ԱԶԴԵՑԱԿԱՆ, ԱԶԴԵՑԻԿ, տե՛ս ԱԶԴԱԿԱՆ:
ԱԶԴԵՑՈՒԹԻՒՆ, ԱԶԴԵՑՈՒՄՆ, գ. 1. Ազդարարութիւն: 2. Ազդումն, ներգործութիւն: 3. Դրդումն, սադրանք:
– ԱԶԴԵՑՈՒԹԻՒՆ ԲՆԱԿԱՆ, Բնազդ:
ԱԶԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. տե՛ս ԱԶԴ ԱՌՆԵԼ: 2. Ներգործել:
ԱԶԴՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱԶԴԱԿԱՆ:
ԱԶԴՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱԶԴԵՑՈՒԹԻՒՆ:
ԱԶԴՈՅ, ա. 1. տե՛ս ԱԶԴԱԿԱՆ: 2. Ուժգին, սաստիկ:
ԱԶԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Տեղեկութիւն, ծանօթութիւն:

ԱԶԴՈՒՄՆ, գ. 1. Ազդեցութիւն, ներգործութիւն: 2. Դրդումն, թելադրութիւն: 3. Զգացումն: 4. Ազդարարութիւն, յայտարարութիւն: 5. Ձայն, խօսք:
– ԱԶԴՄԱՄԲ, մ. Իրաւ, իրօք, արդարև, իսկապէս:
– ԱԶԴՈՒՄՆ ԱՌՆՈՒԼ. Զգալ:
ԱԶԴՐ, գ. (կզմխս.) Զիստ, բարձ:
ԱԶՆ, գ. 1. Ազգ, ժողովուրդ: 2. Ցեղ, սերունդ:
ԱԶՆԻՒ, ա. 1. Ազնուատոհմ, տոհմիկ: 2. Ընտիր, լաւ, պատուական: 3. Սրբազան, նուիրական:
ԱԶՆՈՒԱԳՈՐԾ, ա. Ազնուարար:
ԱԶՆՈՒԱԳՈՒԹ, ա. Բարեգութ:
ԱԶՆՈՒԱԶԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազնուականութիւն, ազնուութիւն:
ԱԶՆՈՒԱԿԱՆ, ա. 1. Քաջատոհմիկ: 2. Ընտիր, լաւ, պատուական, ազնիւ, գեղեցիկ: 3. Սրբազան, սուրբ:
ԱԶՆՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ազնուազգութիւն, ազնուութիւն: 2. Առատաձեռնութիւն, մարդասիրութիւն, բարութիւն: 3. Լաւութիւն (լաւ լինելը):
ԱԶՆՈՒԱԿԵՐՊ, ա. Բարետեսակ, գեղեցիկ:
ԱԶՆՈՒԱՊԱՇՏՕՆ, ա. Բարեպաշտ:
ԱԶՆՈՒԱՏՈՀՄ, տե՛ս ԱԶՆԻՒ (1):
ԱԶՆՈՒԱՐԱՐ, տե՛ս ԱԶՆՈՒԱԳՈՐԾ:
ԱԶՆՈՒՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱԶՆՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱԶՈՒԵՍՏ, տե՛ս ԿԻՐ[1]:
ԱԹՂԵՍՏԱՅՔ, տե՛ս ԱԳՈՆԻՍՏԱՅՔ:
ԱԹՈՌ, գ. Գահ:
ԱԹՈՌԱԿԱԼ, գ. (եկեղց.) Աթոռակից:
ԱԹՈՌԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Գահակալութիւն, գահակայութիւն:
ԱԹՈՌԱԿԻՑ, ա. գ. 1. Գահակից: 2. տե՛ս ԱԹՈՌԱԿԱԼ, 3. (կրօն.) Էակից, փառակից, հաւասարապատիւ:
ԱԹՈՌԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Գահակցութիւն:
ԱԹՈՌԱՆԱԼ, տե՛ս ԳԱՀԱԿԱԼԵԼ:
ԱԹՈՌԱՆԻ, գ. Հաւաք. Աթոռք:
ԱԼԵԻՈՅԹ, տե՛ս ԾԵՐՈՅԹ:
ԱԼԵԻՈՐ, գ. ա. Ծեր, ծերունի, զառամ, յետնածեր, հին աւուրց:
ԱԼԵԻՈՐԵԼ (իմ), չբ. 1. Ծերանալ, զառամանալ: 2. Սպիտակել (մազերը):
ԱԼԷԼՈՒ, տե՛ս ԱԼԷԼՈՒԻԱ(Յ):
ԱԼԷԼՈՒԵԼ, չբ. (եկեղց.) Օրհնաբանել:
ԱԼԷԼՈՒԻԱ(Յ), գ. (եկեղց.) Ալէլու, օրհներգութիւն (փառաբանական):
ԱԼԷԿՈԾ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱԼԷԿՈԾԵԼ[1]:
ԱԼԷԿՈԾԵԼ[1], նբ. Ալէկոծ առնել, ծփել, յուզել, խռովել:
ԱԼԷԿՈԾԵԼ[2] (իմ), չբ. Ալէկոծ լինել, ծփել, խռովել:
ԱԼԷԿՈԾ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱԼԷԿՈԾԵԼ[2] (իմ):
ԱԼԷԿՈԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ծփանք: 2. փխբ. Խռովութիւն:
ԱԼԻ, տե՛ս ԱԼԻՔ:
ԱԼԻՔ, գ. Կոհակ:
ԱԼՈՋ, տե՛ս ՈՒԼ:
ԱԼՈՒՅ, գ. Խորք (հմմտ. Ալք):
ԱԼՔ, գ. Խորք, ստորմիք:
Ախ, ձ. Վա՜յ, աւա՜ղ (վշտի՝ ցաւի՝ ափսոսանքի բացականչութիւն):
ԱԽԱՏՐՈՅՁ, ա. 1. Բարբարոս, վայրենի, բիրտ: 2. գ. Յելուզակ:
ԱԽԱՒԵՂԱԳԷՍ, տե՛ս ԹԱԿԱՂԱՂ:
ԱԽԵՐԱԿ, ա. Յիմար, ապուշ, անմիտ:
– ՅԱԽԵՐԱԿԱՆ կամ ՅԱԽԵՐԿԱՆ, մ. Յիմարաբար, անմտաբար:
ԱԽՄԱՐ, ա. 1. Տխմար, յիմար, անմիտ: 2. Տգէտ, անգէտ:
ԱԽՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տխմարութիւն, տգիտութիւն, անմտութիւն:
ԱԽՈՅԵԱՆ, գ. 1. Նախամարտիկ: 2. Մրցակից, հակառակորդ, թշնամի:
ԱԽՈՌ, գ. Գոմ (գրաստների):
ԱԽՈՌԱՊԵՏ, գ. Սորակալ:
ԱԽՈՐԺ, ա. Հաճելի, ախորժելի, հաճոյական:

– ԱԽՈՐԺՔ, գ. Ախորժումն, ախորժանք, հաճութիւն, յօժարութիւն, կամք:
ԱԽՈՐԺԱԲԱՐ, մ. Ախորժանօք, յօժարաբար:
ԱԽՈՐԺԱԼՈՒՐ, ա. Քաղցրալուր:
ԱԽՈՐԺԱԿ, ա. 1. Ախորժելի, հաճելի: 2. Յօժարամիտ, մտադիւր: 3. գ. Ցանկութիւն, փափագ, բաղձանք:
ԱԽՈՐԺԱԿԱՆ, ա. 1. տե՛ս ԱԽՈՐԺ: 2. Յօժարական, ինքնակամ, կամաւոր:
ԱԽՈՐԺԱԿԻՑ, ա. Կամակից, համակամ:
ԱԽՈՐԺԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ախորժանք, հաճոյք, բաւականութիւն, յօժարութիւն, ցանկութիւն:
ԱԽՈՐԺԱՀԱՄ, ԱԽՈՐԺԱՃԱՇԱԿ, ա. 1. Համեղ: 2. փխբ. Հաճելի, ախորժելի:
ԱԽՈՐԺԱՆՔ, տե՛ս ԱԽՈՐԺԱԿՈՒԹԻՒՆ:
– ԱԽՈՐԺԱՆՕՔ, տե՛ս ԱԽՈՐԺԱԲԱՐ:
ԱԽՈՐԺԵԼ, նբ. չբ. Հաճել, սիրել, հաւանել, կամենալ, սիրտ առնուլ:
ԱԽՈՐԺԵԼԻ, ա. Հաճելի, բաղձալի, ցանկալի, սիրելի:
ԱԽՈՐԺՈՒԹԻՒՆ, ԱԽՈՐԺՈՒՄՆ, տե՛ս ԱԽՈՐԺԱԿՈՒԹԻՒՆ:
ԱԽՏ, գ. 1. Հիւանդութիւն, ցաւ: 2. Կիրք, մոլութիւն: 3. Պակասութիւն, արատ:
ԱԽՏԱԲԵԿ, ա. Հիւանդոտ, ցաւագար:
ԱԽՏԱԲԵՐ, ա. Ցաւաբեր:
ԱԽՏԱԳՈՐԾ, ա. Հիւանդագործ:
ԱԽՏԱԺԵՏ, ԱԽՏԱԺԷՏ, ա. 1. Հիւանդ, հիւանդոտ, ախտաւոր, ակտակիր, ցաւագար: 2. Վնասակար:
ԱԽՏԱԺԵՏԵԼ (իմ), չբ. Հիւանդանալ:
ԱԽՏԱԺԵՏՈՒԹԻՒՆ, ԱԽՏԱԺԷՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիւանդութիւն, ցաւ, ախտ:
ԱԽՏԱԼԻՑ, ա. Ցաւագին, ցաւալից:
ԱԽՏԱԿԱՆ, ա. Ախտաւոր, ախտաւորական, ախտային:
ԱԽՏԱԿԻՐ, ա. Ախտաժէտ, ախտաւոր:
ԱԽՏԱԿԻՑ, ա. Ցաւակից, վշտակից, կարեկից, չարչարակից:
ԱԽՏԱԿՐԵԼ, չբ. 1. Ցաւագնել: 2. Ցաւակից՝ կարեկից լինել, ախտակցել, ցաւակցել, կարեկցել, վշտակցել:
ԱԽՏԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ախտաւորութիւն:
ԱԽՏԱԿՑԱԲԱՐ, մ. Ցաւակցաբար, կարեկցաբար:
ԱԽՏԱԿՑԵԼ, չբ. Ցաւակցել, կարեկցել, վշտակցել:
ԱԽՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ցաւակցութիւն, կարեկցութիւն, վշտակցութիւն, չարչարակցութիւն:
ԱԽՏԱՀԱԼԱԾ, ա. Ցաւահալած:
ԱԽՏԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ցանկասիրութիւն, հեշտախտութիւն:
ԱԽՏԱՅԻՆ, տե՛ս ԱԽՏԱԿԱՆ:
ԱԽՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Հիւանդանալ, ցաւագնել: 2. Վշտանալ, տխրել, տրտմել: 3. Զայրանալ, չարանալ: 4. Մոլել:
– ԱԽՏԱՑԵԱԼ, ա. 1. Հիւանդ: 2. Դիւահար:
ԱԽՏԱՍԷՐ, ա. Հեշտասէր, ցանկասէր, փաւաշոտ:
ԱԽՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեշտասիրութիւն, ցանկասիրութիւն, փաւաշոտութիւն:
ԱԽՏԱՒՈՐ, ա. Ախտական:
ԱԽՏԱՒՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱԽՏԱԿԱՆ:
ԱԽՏԱՒՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԱԽՏԱՆԱԼ (1):
ԱԽՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիւանդութիւն:
ԱԾ, տե՛ս ԱԾՔ:
ԱԾԱՆԵԼ (իմ), նբ. Սփածանել:
ԱԾԵԼ, նբ. 1. Բերել: 2. Տեղափոխել, փոխադրել, տանել: 3. Շարժել, յարուցանել: 4. Հասուցանել: 5. Վերածել: 6. Շրջապատել, բոլորել, կապել: 7. Արկանել: 8. Լնուլ, Թափել, կաթեցուցանել: 9. Հարուածել, հարկանել: 10. Առնել: 11. Յաւելուլ: 12. Ունել, ձեռբակալել: 13. Որսալ:
ԱԾԵԼԻ, գ. Ջմելին, սրբիչ (գործիք):
ԱԾՈՂԵԼ, նբ. Տանել, առաջնորդել:
ԱԾՈՒ, գ. 1. Մարդ: 2. փխբ. Ազգ, ժողովուրդ:

ԱԾՔ, գ. 1. Ծիղ, ընձիւղ: 2. Ոստ:
ԱԿԱՀ, ա. Տեղեակ, հասու:
ԱԿԱՂՁԵԱԼ, տե՛ս ԱԿԱՂՁՈՒՆ:
ԱԿԱՂՁՈՒՆ, ա. Ակաղձեալ, լի:
ԱԿԱՄԱՅ, ա. 1. Անկամաւոր, ոչ կամաւոր: 2. մ. Ակամայաբար, յոչ կամաց, հարկադրաբար, բռնաբար, բռնի:
ԱԿԱՄԱՅԱԲԱՐ, տե՛ս ԱԿԱՄԱՅ (2):
ԱԿԱՆ, գ. Անցք, փոս (պատի՝ գետնի տակ փորուած):
- ԱԿԱՆ ՀԱՏԱՆԵԼ. Անկիւն հատանել:
ԱԿԱՆԱԿԱՊ, ա. Ականակուռ:
ԱԿԱՆԱԿԵՐՊ, ա. Ականատեսակ:
ԱԿԱՆԱԿԻՏ, ա. 1. Վճիտ, յստակ, մաքուր: 2. Փայլուն, պայծառ:
ԱԿԱՆԱԿՈՒՌ, տե՛ս ԱԿԱՆԱԿԱՊ:
ԱԿԱՆԱՀԱՏ, ա. Գերեզմանահատ, գերեզմանակրկիտ:
ԱԿԱՆԱՏ, գ. Թակարդ:
ԱԿԱՆԱՏԵՍ, ա. 1. Ինքնատես: 2. Ակներև:
- ԱԿԱՆԱՏԵՍ ԼԻՆԵԼ. Ինքնատես լինել:
ԱԿԱՆԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԱԿԱՆԱԿԵՐՊ:
ԱԿԱՆԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Հայեացք:
ԱԿԱՆԱՒՈՐ, ա. Նշանաւոր, երևելի, անուանի, յայտնի:
ԱԿԱՆԵԼ, նբ. Նկատել, տեսանել, յականել:
ԱԿԱՆԻ, տե՛ս ԱՉԵԱՅ:
ԱԿԱՆՈՂ, գ. Ակն, ականողիք, տեսանելիք:
ԱԿԱՆՈՂԻՔ, տե՛ս ԱԿԱՆՈՂ:
ԱԿԱՆՋ, առաւել յոգն. ԱԿԱՆՋՔ, գ. 1. Ունկն, լսելիք, լսարան: 2. փխբ. Լսողութիւն (լսելու ընդունակութիւն):
ԱԿԱՆՋԱԼՈՒՐ, ա. Ունկնալուր:
ԱԿԱՆՋԱՄՈՒՏ, գ. (կենդբ.) Ունկնամուտ (ուղղաձև միջատ):
ԱԿԱՆՋԵԼ կամ ԱԿԱՆՋՆԵԼ, չբ. Ունկն դնել, ունկնդրել, լսել:
ԱԿԱՌԱՆՔ, գ. յոգն. Բերդայինք (ակառում՝ բերդում եղողները):
ԱԿԱՌՆ, գ. Բերդ, ամրոց:
ԱԿԱՏ, գ. Մակոյկ:
ԱԿՄԲԵԼ (իմ), չբ. Խմբել, գումարել:
ԱԿՆ[1], յոգն. ԱՉՔ, գ. 1. Տեսանելիք (տեսողութեան օրգան): 2. Տեսողութիւն (տեսնելու կարողութիւն): 3. Ակնկալութիւն, յոյս: 4. Կաակած: 5. Փոս, ծակ, խորշ:
- ԱԿՆ ԱԾԵԼ. 1. Պատկառել, ակնառել: 2. Ամաչել: 3. Հոգ տանել, խնամել:
- ԱԿՆ ԱՌՆՈՒԼ. Աչառել (երեսպաշտութիւն անել):
- ԱԿՆ ԱՐԵՒՈՒ. Արեգակն:
- ԱԿՆ ԴՆԵԼ. Ցանկալ (ձգտել տիրանալ):
- ԱԿՆ Ի ԽՈՆԱՐՀ. Ակնկոր:
- ԱԿՆ ՈՒՆԵԼ. Ակնկալել, յուսալ:
- ՁԱԿՆ ԱՐԿԱՆԵԼ. Անտեսել, անտես առնել, զանց առնել:
- ԸՆԴ ԱԿԱՄԲ ՀԱՅԵԼ. Ի գար հայել:
- ՏԱԼ ԱԿՆ. 1. Նայել, նկատել: 2. Այց առնել, այցելել:
ԱԿՆ[2], յոգն. ականք, գ. Գոհար (թանկագին քար):
ԱԿՆ[3], յոգն. ակունք, գ. 1. Աղբերակն: 2. Աղբիւր:
ԱԿՆԱԳՈՐԾ, գ. Քարկոփիչ:
ԱԿՆԱԽՏԻՂ, ԱԿՆԱԽՏԻՏ, ա. 1. Ակնահաճոյ: 2. փխբ. Պայծառ, չքեղ:
ԱԿՆԱԾԵԼ, տե՛ս ԱԿՆ ԱԾԵԼ:
ԱԿՆԱԾՈՒ, ա. գ. 1. Վերակացու, տեսուչ: 2. Խնամատար, խնամածու:
ԱԿՆԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պատկառանք, ամօթխածութիւն: 2. Խնամակալութիւն, խնամատարութիւն, խնամածութիւն:
ԱԿՆԱԿԱՊԻՃՔ, գ. (կզմխս.) Կապիճք:
ԱԿՆԱԿԱՌՈՅՑ, ա. Անքթթելի, անքթիթ:
- ԱԿՆԱԿԱՌՈՅՑ ԼԻՆԵԼ. Յուսալ, ակնկալել, սպասել, ակն ունել:
ԱԿՆԱՀԱՃՈՅ, ա. Ակնախտիղ, ակնախտիտ (աչքի համար հաճելի):
ԱԿՆԱՂԲԻՒՐ, տե՛ս ԱՂԲԵՐԱԿՆ:
ԱԿՆԱՅԱՅՐԱՏ, ա. Հեշտասէր, ցանկասէր:

ԱԿՆԱՌԵԼ, չբ. Ակնածել, պատկառել:
ԱԿՆԱՌՈՒ, ա. Աչառու:
ԱԿՆԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աչառութիւն: 2. Ակնածութիւն, պատկառանք:
ԱԿՆԱՐԿԵԼ, չբ. Նբ. 1. Ակնածել, պատկառել, ամաչել: 2. Դիտել, նայել (հարևանցիօրէն): 3. Յայտնել, յիշեցուցանել, իմացուցանել (անուղղակի կերպով): 4. Նկատել, նշմարել, տեսանել:
ԱԿՆԱՐԿԻ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱԿՆԱՐԿԵԼ:
ԱԿՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ակնարկումն (ակնարկելը):
– ԱԿՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ ԱՌՆԵԼ. Ակնարկել:
ԱԿՆԱՐԿՈՒՄՆ, տե՛ս ԱԿՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ:
ԱԿՆԱՔԹԻԹ, տե՛ս ԹԱՐԹԱՓ ԱԿԱՆ:
ԱԿՆԲԱՑ, գ. Տեսադաշտ:
ԱԿՆԵԱԼ, ա. Հպարտ, յոխորտ:
ԱԿՆԵՐԵՒ, ա. 1. Յայտ, յայտնի, յայտանկատ: 2. մ. Յայտաբար, յայտնապէս:
ԱԿՆԿԱԼԵԼ, չբ. Նբ. Յուսալ, սպասել (յուսով):
ԱԿՆԿԱԼԻՔ, գ. Ակնկալութիւն, յոյս:
ԱԿՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ակնկալիք, յոյս: 2. Երկիւղ, կասկած, ահ: 3. Դիտաւորութիւն, նպատակ:
ԱԿՆԿՈՐ, ա. մ. 1. Ակն ի խոնարհ: 2. փխբ. Ամօթապարտ, ամօթերես:
ԱԿՆԿՈՐԵԼ, չբ. Ամաչել, պատկառել, կորակնել:
ԱԿՆՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դաւաճանութիւն (ամուսնական):
ԱԿՆՅԱՆԴԻՄԱՆ, նխդ. Դէմ յանդիման:
ԱԿՈՒՄԲ, գ. 1. Խումբ, բազմութիւն (հանդիսականների): 2. Սեղան, բազմական, բազմոց (սեղանի շուրջը):
ԱԿՔԱՆ, գ. (բսբ.) Ոքոզ:
ԱԿՕՍ, գ. Կորի, հերձած:
– ԱԿՕՍ ՊԱՏԱՌԵԼ, տե՛ս ԱԿՕՍԵԼ (1):
ԱԿՕՍԱԲԵԿ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱԿՕՍԵԼ (1):
ԱԿՕՍԱՀԱՏ, ա. Ակօսաձիգ, ակօսատար, հերկահար, հերկարար:
ԱԿՕՍԱՁԻԳ, տե՛ս ԱԿՕՍԱՀԱՏ:
ԱԿՕՍԱՏԱՐ, տե՛ս ԱԿՕՍԱՀԱՏ:
ԱԿՕՍԵԼ, Նբ. 1. Ակօս պատառել, ակօսաբեկ առնել: 2. Հերկել, վարել:
ԱՀ, գ. 1. Երկիւղ, սոսկումն, հոյ: 2. Դող, սարսուռ, սարսափիւն: 3. Տագնապ:
– ԱՀ ԱՐԿԱՆԵԼ. Վախեցուցանել, սարսափեցուցանել:
ԱՀԱ, մ. 1. Ահաւասիկ, ահաւադիկ, ահաւանիկ: 2. Արդ, այժմ, արդէն:
ԱՀԱԲԵԿ, ա. Երկիւղաբեկ, սոսկալի, ահաւոր:
– ԱՀԱԲԵԿ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՀԱԲԵԿԵԼ:
– ԱՀԱԲԵԿ ԼԻՆԵԼ. Զարհուրել, ահանալ, սարսափել, սոսկալ, սարսել, սրտապախ լինել:
ԱՀԱԲԵԿԵԼ, Նբ. Ահաբեկ առնել, ահագնել, ահարկել, սարսափեցուցանել, սրտապախ առնել:
ԱՀԱԲԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Զարհուրանք, սոսկումն, ահ:
ԱՀԱԳԻՆ, ա. 1. Սարսափելի, զարհուրելի, երկիւղագին, ահարկու, ահաւոր: 2. Վիթխարի: 3. մ. Ահագնագին, սաստկապէս:
ԱՀԱԳՆԱԳԻՆ, ԱՀԱԳՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԱՀԱԳԻՆ (3):
ԱՀԱԳՆԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Ահագնատեսիլ, ահաւորատես, ահադիտակ, սոսկալի:
ԱՀԱԳՆԱՊԷՍ, մ. Ահաւորապէս:
ԱՀԱԳՆԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԱՀԱԳՆԱՀԱՅԵԱՑ:
ԱՀԱԳՆԱՑԱՅՏ, ա. Զարհուրեցուցիչ, ահարկու, սոսկալի:
ԱՀԱԳՆԵԼ, տե՛ս ԱՀԱԲԵԿԵԼ:
ԱՀԱԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ահարկութիւն, ահաւորութիւն, ահաբեկութիւն:
ԱՀԱԴԻՏԱԿ, տե՛ս ԱՀԱԳՆԱՀԱՅԵԱՑ:
ԱՀԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՀԱԲԵԿ ԼԻՆԵԼ:
ԱՀԱՐԿԵԼ, տե՛ս ԱՀԱԲԵԿԵԼ:
ԱՀԱՐԿԵԼԻ, ԱՀԱՐԿՈՒ, տե՛ս ԱՀԱՒՈՐ (1):
ԱՀԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՀԱԳՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՀԱՑՈՅՑ, ա. Ահարկու, ահաւոր:
ԱՀԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՀԱՐԵԿԵԼ:
ԱՀԱՒԱԴԻԿ, ԱՀԱՒԱՆԻԿ, ԱՀԱՒԱՍԻԿ, տե՛ս ԱՀԱ:
ԱՀԱՒՈՐ, ա. 1. Ահարկու, սարսափելի, զարհուրելի, երկիւղալից: 2. Պատկառելի: 3. Զարմանալի: 4. Շքեղ, փառաւոր:
ԱՀԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Ահեղագոյն:
ԱՀԱՒՈՐԱՀԱՅԵԱՑ, տե՛ս ԱՀԱԳՆԱՀԱՅԵԱՑ:
ԱՀԱՒՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՀԱԳՆԱՊԷՍ:
ԱՀԱՒՈՐԱՏԵՍ, տե՛ս ԱՀԱԳՆԱՀԱՅԵԱՑ:
ԱՀԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ահարկութիւն, ահեղութիւն:
ԱՀԱՓԵՏ, ա. 1. տե՛ս ԱՀԱՐԵԿ: 2. գ. յոգն. Արհաւիրք:
- ԱՀԱՓԵՏ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՀԱՐԵԿԵԼ:
ԱՀԵԱԿ, ա. գ. Ձախ:
ԱՀԵԼ, տե՛ս ԱՀԱՐԵԿԵԼ:
ԱՀԵԿԱԿՈՂՄՆ, 1. գ. Ձախակողմն: 2. ա. Ձախակողմեան:
ԱՀԵԿԱՆ[1], ա. Ձախակողմեան:
ԱՀԵԿԱՆ[2], գ. Ահկի (հայոց հին տոմարի իններորդ ամիսը):
ԱՀԵԿԵԱՑ, ԱՀԵԿԻՆ, ԱՀԵԿԻՔ, 1. ա. Ձախակողմեան: 2. գ. Ձախակողմն:
ԱՀԵՂ, ա. Ահաւոր, ահարկու, սարսափելի:
ԱՀԵՂԱԳՈՅՆ, ա. Ահաւորագոյն:
ԱՀԵՂԱԳՈՉ, ա. Բարձրաձայն:
ԱՀԵՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՀԵՂ:
ԱՀԵՂԱԿԵՐՊ, ա. Ահեղատես:
ԱՀԵՂԱՀՐԱՇ, ա. Սքանչելի:
ԱՀԵՂԱՇՈՒՔ, ա. Մեծաշուք, վսեմ:
ԱՀԵՂԱՏԵՍ, տե՛ս ԱՀԵՂԱԿԵՐՊ:
ԱՀԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՀԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ:
ԱՀԸՆԿԷՑ, ա. Ահարկու, ահաւոր:
ԱՀԿԻ, տե՛ս ԱՀԵԿԱՆ[2]:
ԱՀՄԱՐ, տե՛ս ԱԽՄԱՐ:
ԱՀՈՒԿ, գ. Վնաս:
ԱՂԱԲՈՂՈՆ, գ. Փիլոն, բողոն:
ԱՂԱԳ, գ. 1. Հնար, կերպ: 2. Պատճառ(ք): 3. Ճանապարհ, շաւիղ, արահետ:
ԱՂԱԳԱՒ, նխդ. Պատճառաւ, ի համար, վասն:
ԱՂԱԼ, նբ. 1. Մանրել, փշրել: 2. Նման. Որոճալ:
ԱՂԱԼԵՂՋՈՒ, տե՛ս ԱՂԱՒԱԼԵՂՋՈՒ:
ԱՂԱԽԱՐՇԱՆՔ, ԱՂԱԽԱՐՇՈՒՄՆ, գ. Մորմոքանք, կսկիծ:
ԱՂԱԽԻՆ, գ. Նաժիշտ:
ԱՂԱԽՆԱՅԵԼ, ԱՂԱԽՆԵԼ, չբ. Ծառայել (աղախնութիւն անել):
ԱՂԱԽՆԱՊԷՍ, մ. Նաժշտաբար:
ԱՂԱԾՐԻ, ա. Մատաղ (մատաղահասակ):
ԱՂԱԿԱՏԱՆՔ, գ. Ջեղխութիւն, ցոփութիւն, շուայտութիւն, շռայլութիւն:
ԱՂԱՂԱԿ, գ. Գոչիւն:
- ԱՂԱՂԱԿ ԱՌՆԵԼ՝ ԲԱՌՆԱԼ՝ ԴՆԵԼ՝ ՀԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՏԱԼ, տե՛ս ԱՂԱՂԱԿԵԼ:
ԱՂԱՂԱԿԵԼ, չբ. Գոչել:
ԱՂԱՂՄԱՂԱԿԵԼ, չբ. Աղմկել:
ԱՂԱՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ախմարութիւն, տխմարութիւն:
ԱՂԱՄՈՂԵԼ (իմ), չբ. 1. Շեղել, խոտորել, մոլորել: 2. Ցրուել:
ԱՂԱՄՈՂՈՒՄՆ, գ. Ցրումն:
ԱՂԱՆԱԶԳԻ, ա. գ. 1. Ազատատոհմ, ազնուատոհմ, ազատազնեայ: 2. Ազնուական:
ԱՂԱՆԴ, գ. 1. Հերեսութիւն (մոլար կրօնական ուսմունք), չարափառութիւն: 2. Կախարդանք:
ԱՂԱՆԴԱԲԵՐ, ա. Աղանդաւոր:
ԱՂԱՆԴԱԳՈՐԾ, ա. Ժանտ, եղեռնագործ, չարագործ:
ԱՂԱՆԴԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԵՐՁՈՒԱԾԱԿԱՆ:
ԱՂԱՆԴԱՄԻՏ, ա. Հերձուածող, աղանդաւոր:
ԱՂԱՆԴԱՒՈՐ, ա. գ. 1. Հերետիկոս, հերձուածող, չարափառ: 2. Կախարդական:
ԱՂԱՆԴԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հերեսութիւն, հերձուածողութիւն: 2. Մոլորութիւն: 3. Կախարդութիւն, կախարդանք:

ԱՂԱՆԴԵԼ, նբ. 1. Կախարդել: 2. Մոլորեցուցանել:
ԱՂԱՆԴԵՐ, գ. Քաղցրաւենի:
ԱՂԱՆԴԻՆՔ, գ. Կախարդութիւն, դիւթութիւն, հմայութիւն:
ԱՂԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ԱՂԱՆԴԻՆՔ: 2. Հերձուածողութիւն, մոլորութիւն:
ԱՂԱՁԱՆՔ, գ. 1. Աղերսանք, պաղատանք, ողոք: 2. Աղօթք:
– ԱՂԱՁԱՆՍ ՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՂԱՁԵԼ:
ԱՂԱՁԱՒՈՐ, ա. Աղերսաւոր, ողոքաւոր, աղաչելի:
ԱՂԱՁԵԼ, նբ. չբ. 1. Աղերսել, պաղատել, աղաչանս մատուցանել: 2. Աղօթել:
ԱՂԱՁԵԼԻ, տե՛ս ԱՂԱՁԱՒՈՐ:
ԱՂԱՁԵԼՈՒԹԻՒՆ, ԱՂԱՁՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՂԱՁԱՆՔ:
ԱՂԱՊԱՏԱՆՔ, գ. Գութ, կարեկցութիւն:
ԱՂԱՋՈՒՐ, ա. Անզգամ, պիղծ, չարամիտ, չարագործ:
ԱՂԱՐՏԱՆՔ, գ. Աղարտութիւն, նախատինք, անարգանք, արհամարհանք:
ԱՂԱՐՏԵԼ, նբ. 1. Նախատել, անարգել, այպանել, արհամարհել, քամահել: 2. Աղաւաղել, խաթարել, եղծել, աւերել:
ԱՂԱԽԱԼԵՁՈՒ, ա. 1. Քաղցրախօս, չողոքորթ, կեղծաւոր: 2. Ցոփաբան:
ԱՂԱԽԱՂ, ա. 1. Այլափոխ: 2. Թոյլ, տկար, անոյժ:
ԱՂԱԽԱՂԵԼ, նբ., ԱՂԱԽԱՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Աղճատել, այլափոխել: 2. Ապականել, վնասել, խաթարել, եղծել: 3. Արհամարհել, անարգել: 4. Կասեցուցանել:
ԱՂԱԽԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Տկարութիւն:
ԱՂԱՓԱՐԵԼ (իմ), չբ. Շիկնել (ամօթից), ամաչել:
ԱՂԲ, գ. 1. Արտաթորութիւն, կղկղանք, ապաւառ, կոխ, ծիրտ: 2. Աղտեղութիւն, կեղտ:
ԱՂԲԱԲՈՅՆ ՈՐՈՎԱՅՆ, տե՛ս ՔԱՂԻՐԹ:
ԱՂԲԱԽՈՒՄԲ, գ. Աղբեւք, աղբիք:
ԱՂԲԱՆՈՑ, գ. Աղբեւք, աղբիք, կոյանոց:
ԱՂԲԵՂԷՆ, ա. Անպէտ:
ԱՂԲԵՐԱԿՆ, տե՛ս ԱԿՆ^{3}:
ԱՂԲԵՐԱՀՈՍ, տե՛ս ԱՂԲԻՒՐԱՀՈՍ:
ԱՂԲԵՐԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՂԲԻՒՐԱՆԱԼ:
ԱՂԲԵՐԱՑՈՒՑԻՉ, տե՛ս ԱՂԲԻՒՐԱՑՈՒՑԻՉ:
ԱՂԲԵՒՔ, ԱՂԲԻՔ, տե՛ս 1. ԱՂԲԱԽՈՒՄԲ: 2. ԱՂԲԱՆՈՑ:
ԱՂԲԻՒՐ, տե՛ս ԱԿՆ^{3}:
ԱՂԲԻՒՐԱՀՈՍ, ա. Աղբերահոս, յորդահոս:
ԱՂԲԻՒՐԱՆԱԼ, չբ. Աղբերանալ, յորդել:
ԱՂԲԻՒՐԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Աղբերացուցիչ, յորդաբուղխ:
ԱՂԲԻՒՐԵՂԷՆ, ա. Առատաբուղխ, յորդաբուղխ:
ԱՂԵԼ, տե՛ս ՅԱՂԵԼ:
ԱՂԵԿԻՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Մորմոքանք, փխբ. գութ, կարեկցութիւն:
ԱՂԵՂՆԱԲԱՆԵԼ, չբ. Ընդդիմաբանել, հակաճառել:
ԱՂԵՂՆԱԴՐՕՇ, ա. Աղեղնաւոր (աղեղով զինուած):
ԱՂԵՂՆԱԿԱՊԱՐՃ, գ. Կապարճք:
ԱՂԵՂՆԱՒՈՐ, ա. Նետաձգող, նետող:
ԱՂԵՐՍ, գ. 1. Աղաչանք, պաղատանք, թախանձանք, ողոքանք: 2. Գութ, ողորմութիւն: 3. Ջատագովութիւն: 4. Պարգեւ, շնորհ: 5. Կապ, յարակցութիւն: 6. Յոյս: 7. ա. Աղերսական, աղերսալի:
– ԱՂԵՐՍ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ. Աղերսել, աղաչել, պաղատել:
ԱՂԵՐՍԱԼԻ, ԱՂԵՐՍԱԼԻՑ, ա. Աղերսական:
ԱՂԵՐՍԱԿԱՆ, ա. 1. Աղերսալի: 2. Աղաչելի, աղաչաւոր: 3. Ջատագովական:
ԱՂԵՐՍԱՀԱՅՑ, ա. Աղերսական, աղերսարկու:

ԱՂԵՐՍԱՆՔ, գ. 1. Աղաչանք, պաղատանք, թախանձանք: 2. Խնդրանք:
ԱՂԵՐՍԱՐԿՈՒ, տե՛ս ԱՂԵՐՍԱՀԱՅՑ:
ԱՂԵՐՍԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՂԵՐՍԱՆՔ:
ԱՂԵՐՍԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՂԱՁԱՒՈՐ:
ԱՂԵՐՍԵԼ, նբ. 1. Աղաչել, պաղատել, թախանձել, հայցել: 2. Ջատագովել (ինքն իրեն արդարացնել):
ԱՂԷ՛, ձ. Օ՜ն, հա՛պա (հրամայական-յորդորական բացականչութիւն):
ԱՂԷԽԱՐՇԵԼ (իմ), չբ. Աղէկիզել, կսկըծել, մորմոքել:
ԱՂԷԿԱՏ, տե՛ս ԻԼ:
ԱՂԷԿԱՐԾ, տե՛ս ՅԵՂԱԿԱՐԾ:
ԱՂԷԿԻԶԵԼ, տե՛ս ԱՂԷԽԱՐՇԵԼ:
ԱՂԷՆԵՐԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Նետաձգութիւն:
ԱՂԷՏ, գ. 1. Փորձանք, չարիք: 2. Վնաս, ոճիր, չարութիւն: 3. Կսկիծ, վիշտ: 4. Կարեկցութիւն, ցաւակցութիւն, սրտացաւութիւն, գութ: 5. ա. Աղետաւոր:
ԱՂԷՏԱԲԵՐ, ա. Աղիտագործ, աղիտաբար:
ԱՂԷՏԱԿՈԾ, ա. Աղետաւոր, վշտալի, ողբալի:
ԱՂԷՏԱՆԱԼ, չբ. Ցաւել, ցաւակցել, կարեկցել, խղճալ, գթալ:
ԱՂԷՏԱՒՈՐ, ա. Կսկծալի, վշտալի, սըրտաճմլիկ:
ԱՂԻ[1], ա. 1. Աղտաղտ, աղտաղտին: 2. նման. Դառն, վշտալի:
ԱՂԻ[2], գ. 1. (կգմխս.) Աղիք: 2. Լար (նուագարանի):
ԱՂԻ ԵՒ ՈՂՈՐՄ, տե՛ս ԱՂԻՈՂՈՐՄ:
ԱՂԻԿԱՄԻ, ա. Ազատ, ինքնակամ, ինքնօրէն, ինքնավար:
ԱՂԻԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԻՆՔՆՕՐԻՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՂԻՃ, գ. Բոզ, պոռնիկ:
ԱՂԻՈՂՈՐՄ, ա. Ողորմելի, ողբալի:
ԱՂԻՋ, գ. Կոյս (սեռական կեանք չվարած աղջիկ):
ԱՂԻՏԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԱՂԷՏԱԲԵՐ:
ԱՂԻՏԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՂԷՏԱԲԵՐ:
ԱՂԻՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղէտ:
ԱՂԻՒՍ, գ. Կղմիդր, կղմինդր:
ԱՂԻՒՍԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՂԻՒՍԱՐԿՈՒԹԻՒՆ:
ԱՂԻՒՍԱԴՈՒՌՆ, գ. Նախադուռն, նախամուտք:
ԱՂԻՒՍԱՐԿ, ԱՂԻՒՍԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղիւսագործութիւն, կաւագործութիւն:
ԱՂԻՔ, գ. 1. յոգն. ԱՂԻ[2]-ի: 2. փխբ. Գութ, ողորմութիւն: 3. տե՛ս ԱՂԻ[2] (2):
ԱՂԽ[1], գ. 1. Ինչք, գոյք, կարասի, ստացուած: 2. Բազմութիւն, ամբոխ:
ԱՂԽ[2], գ. 1. Փակ, փականք: 2. Օղ, գահակ:
ԱՂԽԱՁՈՒՐ կամ ԱՂԽԱԼՈՒՐ, ա. Գռեհիկ, ռամկական (լեզու):
ԱՂԽԱՂԽԵԼ, նբ. 1. Դիզանել, կուտակել, բարդել, շեղջել, խուկել: 2. Կցել, միաւորել:
ԱՂԽԱՄԱՂԽ, գ. Բեռն, վաճառ:
ԱՂԽԱՏՐՈՅՋ, ա. Խռովայոյզ, խռովաբար:
ԱՂԽԵԼ, նբ. 1. Փակել, փակ արկանել: 2. Ամրափակել, կցել: 3. Արգելուլ:
ԱՂԾԱՊԻՂԾ, ա. Գարշելի, գազրելի, անմաքրասէր:
ԱՂԿԱՂԿ, ա. 1. Աղքատ, տնանկ, չքաւոր: 2. Թշուառ, ողորմելի: 3. Տկար, անոյժ: 4. Չնչին, անարգ, անպիտան:
ԱՂԿԱՂԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Թշուառութիւն, թշուառականութիւն:
ԱՂՀԱՅՑՔ, տե՛ս ԱՂՈՒՀԱՅՑՔ:
ԱՂՃԱՏԱՆՔ, գ. 1. Դատարկաբանութիւն, զառանցանք, բանդագուշանք: 2. Նախատինք (անարգական խօսք):
ԱՂՃԱՏԵԼ[1], նբ. 1. Զարդել, փշրել, խաթարել, եղծանել, աւերել: 2. Նախատել:

ԱՂՃԱՏԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Ջառամանալ: 2. Ցնորել (ծերությունից), գագաշել, ցընդել: 3. Ջառանցել:

ԱՂՄԿԱՐԱՐ, ա. Աղմկիչ, խռովարար, խռովարկու:

ԱՂՄԿԵԼ, նբ. չբ. 1. Յուզել, խռովել, վրդովել, չփոթել, աղմուկ առնել:

ԱՂՄԿԻՉ, տե՛ս ԱՂՄԿԱՐԱՐ:

ԱՂՄԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՂՄՈՒԿ:

ԱՂՄՈՒԿ, գ. Խառնակութիւն, չփոթ, վրդով, յուզումն, խռով:

- ԱՂՄՈՒԿ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՂՄԿԵԼ:

ԱՂՇԿՈՐԵԼ, նբ. Ստիպել, հարկադրել, բռնադատել:

ԱՂՈՒ, ա. 1. Հեզ, բարեբարոյ, քաղցրաբարոյ: 2. Կեղծաւոր, նենգաւոր, նենգամիտ:

ԱՂՈՒԱՄԱՋ, ա. Դալարահեր:

ԱՂՈՒԱՆԱԼ, չբ. Խորամանկել, նենգել:

ԱՂՈՒԵՍԱԴՐՈՇՄ, գ. Աղուէսախարան:

ԱՂՈՒԷՍԱԽԱՐԱՆ, ԱՂՈՒԷՍ ԽԱՐԱՆ, տե՛ս ԱՂՈՒԵՍԱԴՐՈՇՄ:

ԱՂՈՒՀԱՑՔ, գ. (կրօն.) Պահք (մեծ):

ԱՂՈՒՆՔ, գ. Ոճիր, ոճրագործութիւն, չարագործութիւն, չարիք:

ԱՂՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաղցրաբանութիւն, փխբ. կեղծաւորութիւն:

ԱՂՈՒՐԻ, գ. Բարունակ:

ԱՂՈՒՓՈԽ, ա. Ապերախտ, երախտամոռաց:

ԱՂՋԱՂՋ, տե՛ս ԱՂՋԱՄՈՒՂՋ:

ԱՂՋԱՄՂՋԵԼ (իմ), չբ. Մթագնել, աղօտանալ, նսեմանալ:

ԱՂՋԱՄՂՋԻՆ, ԱՂՋԱՄՂՋՈՒՏ, ա. Միգապատ, խաւարամած, խաւարչուտ, խաւարային, մթին:

ԱՂՋԱՄՈՒՂՋ, գ. Մթութիւն, մէգ:

ԱՂՋԻԿ, գ. 1. Օրիորդ, կոյս: 2. Դուստր, ճաւակեթ: 3. Մանկամարդ, աղջկամարդ (երիտասարդ կին): 4. Նաժիշտ, աղախին:

ԱՂՋԿԱՄԱՐԴ, գ. 1. տե՛ս ԱՂՋԻԿ (3): 2. Կնամարդի:

ԱՂՋԿՈՐԴԻ, գ. Հարճորդի:

ԱՂՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Մթութիւն, խաւար:

ԱՂՏ, գ. 1. Կեղտ, անմաքրութիւն: 2. Ցիխ, ցեխ, տիղմ: 3. փխբ. Բիծ, արատ: 4. փխբ. Ախտ, մոլութիւն: 5. փխբ. Մեղք: 6. (կզմխս.) Մզանք:

ԱՂՏԱՂՏ, ԱՂՏԱՂՏԻՆ, ա. Աղի:

ԱՂՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՂՏԵՂԱՆԱԼ:

ԱՂՏԱՊԻՂԾ, ա. Գարշելի, գազրելի, աղտեղի:

ԱՂՏԵՂԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զազրաբանութիւն: 2. Բամբասանք:

ԱՂՏԵՂԱԳՈՐԾ, ա. Զազրագործ:

ԱՂՏԵՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Զազրագործութիւն:

ԱՂՏԵՂԱԾՈՒՓ, ա. Ապականացեալ:

ԱՂՏԵՂԱՆԱԼ, չբ. Աղտանալ:

ԱՂՏԵՂԱՍԷՐ, ա. 1. Գարշասէր: 2. Ցանկասէր:

ԱՂՏԵՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Աղտեղել, աղտեղի առնել: 2. Ապականել: 3. Արատել:

ԱՂՏԵՂԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Ապականիչ, ապականացուցիչ:

ԱՂՏԵՂԵԼ, տե՛ս ԱՂՏԵՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ԱՂՏԵՂԻ, ա. 1. Անմաքուր: 2. Զազրելի, գարշելի, ամօթալի, անարժան, պիղծ:

- ԱՂՏԵՂԻ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՂՏԵՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ԱՂՏԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կեղտ, անմաքրութիւն: 2. Աղբ, աղբեւք: 3. Զազրագործութիւն: 4. Զազրաբանութիւն:

ԱՂՏԻՒՐ, տե՛ս ԵՂՏԻՒՐ:

ԱՂՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղտ, փխբ. բիծ, արատ:

ԱՂՑԱՒՈՐ, ա. 1. Կարօտ (որեւէ բանի կարիք ունեցող): 2. Հարկաւոր, կարեւոր: 3. Պիտանի, օգտակար:

ԱՂՑԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Կարեւորագոյն:

ԱՂՑՔ, գ. Կարիք, պէտք, հարկաւորութիւն:

ԱՂՔԱՏ, ա. գ. 1. Տնանկ, չքաւոր, ցականեալ: 2. Մուրացիկ: 3. Կարօտ (մի բանից զուրկ): 4. Յետին, նուաստ: 5. Զնչին:

ԱՂՔԱՏԱԲԱՐ, մ. Տնանկաբար, աղքատապէս:
ԱՂՔԱՏԱԳՈՅՆ, ա. Տնանկագոյն:
ԱՂՔԱՏԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հարստահարութիւն:
ԱՂՔԱՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Տնանկանալ, չքաւորել: 2. Պակասել, նուազել (որևէ բան՝ յատկութիւն): 3. Տկարանալ:
ԱՂՔԱՏԱՆՈՑ, գ. Տնանկանոց:
ԱՂՔԱՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՂՔԱՏԱԲԱՐ:
ԱՂՔԱՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Տնանկացուցանել, ցականեցուցանել:
ԱՂՔԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Տնանկութիւն, չքաւորութիւն:
ԱՂՕԹԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՂՕԹՔ:
ԱՂՕԹԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՂՕԹԿԵԱՐ (1):
ԱՂՕԹԱԿԵՐ, ԱՂՕԹԱԿԻՐ, տե՛ս ԱՂՕԹԿԵԱՐ:
ԱՂՕԹԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՂՕԹԱԿՑԵԼ:
ԱՂՕԹԱԿՑԵԼ, չ. Աղօթակից լինել:
ԱՂՕԹԱՆՈՑ, գ. Աղօթատուն, եկեղեցի, մատուռն:
ԱՂՕԹԱՏՈՒՆ, տե՛ս ԱՂՕԹԱՆՈՑ:
ԱՂՕԹԵԼ, չբ. Աղաչել, աղօթս առնել, յաղօթս կալ:
ԱՂՕԹԿԵԱՐ, ԱՂՕԹԿԵՐ, ա. գ. 1. Աղաչաւոր, աղօթական (աղօթք անող): 2. Բարեխօս, միջնորդ:
ԱՂՕԹԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՂՕԹՔ:
ԱՂՕԹՔ, գ. Աղաչանք (առ Աստուած), խնդրուածք, աղօթակայութիւն, աղօթկերութիւն, ուխտ:
- ԱՂՕԹՍ ԱՌՆԵԼ, ՅԱՂՕԹՍ ԿԱԼ, տե՛ս ԱՂՕԹԵԼ:
ԱՂՕՏ, ա. 1. Նսեմ, նուաղ, նուաղ, մթին (լոյսի մասին): 2. փխբ. Ոչ պարզ, անորոշ: 3. (քեր.) Սուղ՝ կարճ (ձայնաւոր կամ վանկ): 4. մ. Աղօտս, ընդ աղօտ, աղօտաբար:
- ԱՂՕՏՍ, ԸՆԴ ԱՂՕՏ, տե՛ս ԱՂՕՏ (4):
ԱՂՕՏԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՂՕՏ (4):
ԱՂՕՏԱԳՈՅՆ, ա. Նսեմագոյն:
ԱՂՕՏԱՆԱԼ, չբ. Նուազել, նսեմանալ, ընդաղօտանալ:
ԱՂՕՏԱՆՈՒԱԶ, ա. Նսեմ:
ԱՂՕՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նսեմացուցանել, նուաղեցուցանել:
ԱՂՕՐԻ, տե՛ս ԵՐԿԱՆ:
ԱՃԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՃՈՒՆ:
ԱՃԱՊԱՐԵԼ, չբ. Շտապել, փաղփաղել, փութալ, ճեպել, պէտ լինել:
ԱՃԱՌ[1], գ. Սապոն:
ԱՃԱՌ[2], գ. (կզմխս.) 1. Նեարդ, ջիլ, ջիղ: 2. Խաղճախուղճ:
ԱՃԱՌ[3], գ. Տանիք, ձեղուն:
ԱՃԱՌ[4], գ. Կազմած (յատկապէս ձիու սարք):
ԱՃԱՌԱՊԱՏ, ա. Ջլուտ:
ԱՃԱՐԻ, գ. (բսբ.) Հաճարածառ, հաճարուկ:
ԱՃԵԼ, չբ. 1. Մեծանալ: 2. Բազմանալ, շատանալ: 3. Զարգանալ, յառաջադիմանալ:
ԱՃԵԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՃՈՒՆ:
ԱՃԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՃՈՒՄՆ:
ԱՃԵՑԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՃՈՒՆ:
ԱՃԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, ԱՃԵՑՈՒԹԻՒՆ, ԱՃԵՑՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՃՈՒՄՆ:
ԱՃԵՑՈՒՆ, ա. Զարգացելի:
ԱՃԻՒՆ, գ. 1. Մոխիր, գազախ: 2. Հող, փոշի (մարմնի փտելուց գոյացած):
ԱՃԻՒՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մոխրացուցանել:
ԱՃՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՃՈՒՆ:
ԱՃՈՒՄՆ, գ. Աճելութիւն, աճեցողութիւն, աճեցութիւն, աճեցումն (աճելը):
ԱՃՈՒՆ, ա. Աճական, աճելական, աճեցական:
ԱՄ, գ. Տարի:
- ԱՄ ՅԱՄԷ, ԱՄ ԸՍՏ ԱՄԷ, ԱՄ ԶԱՄԻ ԶԿՆԻ, ԱՄԻ ԱՄԻ, մ. Տարւոյ տարի, տարւոյ տարւոյ:
ԱՄԱԺԱՆԴ կամ ԱՄԱԺԱՆՏ, գ. Կղկըղանք, արտաթորութիւն:

ԱՄԱԼ, նբ. Ամանել, ածել, լնուլ, թափել:
ԱՄԱՅ, տե՛ս ԱՄԱՅԻ:
ԱՄԱՅԱԿԱՆ, ա. Վայրենի (բոյս):
ԱՄԱՅԱՆԱԼ, չբ. 1. Անապատանալ (ամայի՝ անբնակ դառնալ): 2. Միայնանալ, առանձնանալ, ճգնաւորել, ճգնել: 3. Թափուրել, թափրանալ: 4. Ի մոռաց անկանել:
ԱՄԱՅԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՆԱՊԱՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԱՄԱՅԻ, ա. Անբնակ, անչէն, աւերակ:
ԱՄԱՆ, գ. 1. Անօթ: 2. Ընդունարան:
ԱՄԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՄԱԼ:
ԱՄԱՆԱԿ, գ. Ժամանակ:
ԱՄԱՆԱԿԱՆ, ԱՄԱՆԱԿԵԱՆ, ա. Ժամանակաւոր:
ԱՄԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժամանակ, տարի:
ԱՄԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՄԱԼ:
ԱՄԱՆՈՐ, գ. Տարեմուտ:
ԱՄԱՁԵԼ, չբ. 1. Յամօթ՝ յամօթի լինել, պատկառել: 2. Նուաստանալ:
ԱՄԱՁԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յամօթ առնել, պատկառեցուցանել:
ԱՄԱՌՆ, գ. Ամառնայինն, ամարայնի, ամարանի:
ԱՄԱՌՆԱՅԻՆ, ա. Ամարային:
- ԱՄԱՌՆԱՅԻՆՆ, գ. Ամառն, ամարայնի, ամարանի:
ԱՄԱՐԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՄԱՌՆԱՅԻՆ:
ԱՄԱՐԱՅՆԻ, ԱՄԱՐԱՆԻ, տե՛ս ԱՄԱՌՆԱՅԻՆՆ:
ԱՄԱՐԱՆՈՑ, գ. Ամարաստան, ամարաստուն, հովանոց:
ԱՄԱՐԱՍՏԱՆ, ԱՄԱՐԱՍՏՈՒՆ, տե՛ս ԱՄԱՐԱՆՈՑ:
ԱՄԲԱՌՆԱԼ[1], նբ. Բարձրացուցանել:
- ԱՄԲԱՌՆԱԼ ԶԳԼՈՒԽ. Ըմբոստանալ, ընդվզել:
- ԱՄԲԱՌՆԱԼ ՅԻՆՔՆ. Ըստանձնել, յանձն առնուլ:
ԱՄԲԱՌՆԱԼ[2], չբ. 1. Վերամբառնալ, բարձրանալ, վերանալ: 2. Ծառանալ: 3. Զարգանալ: 4. Ամբարտաւանել, գոռոզանալ, փքնուլ: 5. Յառնել:
ԱՄԲԱՍՏԱՆ, ա. 1. Մեղադիր, դատախազ: 2. Զրպարտիչ, չարախօս: 3. Ամբաստանական (ամբաստանութիւն պարունակող): 4. գ. տե՛ս ԱՄԲԱՍՏԱՆՈՒԹԻՒՆ:
- ԱՄԲԱՍՏԱՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՄԲԱՍՏԱՆԵԼ:
ԱՄԲԱՍՏԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՄԲԱՍՏԱՆ (3):
ԱՄԲԱՍՏԱՆԵԼ, նբ. չբ. 1. Մեղադրել, դատապարտել, ամբաստան լինել, մեղադիր լինել: 2. Զրպարտել, չարախօսել:
ԱՄԲԱՍՏԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մեղադրանք: 2. Զրպարտութիւն, չարախօսութիւն:
ԱՄԲԱՐ, գ. 1. Շտեմարան, մթերանոց, ամբարանոց: 2. Մթերք (ամբարուած), պարէն:
ԱՄԲԱՐԱԿԱՊԵՏ, տե՛ս ԱՄԲԱՐԱՊԵՏ:
ԱՄԲԱՐԱՆՈՑ, տե՛ս ԱՄԲԱՐ (1):
ԱՄԲԱՐԱՊԵՏ, գ. Ամբարակապետ, համբարապետ, համբարակապետ (արքունի ամբարների կառավարիչ՝ վերակացու):
ԱՄԲԱՐԵԼ, նբ. 1. Շտեմարանել, մթերել, համբարել: 2. Ամփոփել, պարփակել, բովանդակել:
ԱՄԲԱՐԻՇՏ կամ ԱՄՊԱՐԻՇՏ, ա. գ. 1. Անհաւատ: 2. Անօրէն, անիրաւ, ապիրատ, անզգամ, չարագործ:
ԱՄԲԱՐՀԱՒԱՃ կամ ԱՄՊԱՐՀԱՒԱՃ, ա. Ամբարտաւան, բարձրայօն, ինքնահաճ, անձնահաճ, մեծամիտ, սնապարծ, սէգ, հպարտ:
ԱՄԲԱՐՀԱՒԱՃԵԼ, չբ. Ամբարտաւանել, մեծամտել, բարձրամտել, հպարտանալ, գոռոզանալ:
ԱՄԲԱՐՀԱՒԱՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Ամբարտաւանութիւն, բարձրայօնութիւն, անձնահաճութիւն, ինքնահաճութիւն, մեծամտութիւն, հպարտութիւն, գոռոզութիւն:

ԱՄԲԱՐՁԱՁԻԳ, ա. Վերամբարձ:
ԱՄԲԱՐՁԱՅԻՆ, ա. Վերին, վերնային, փխբ. երկնային:
ԱՄԲԱՐՁՈՒՂԷՇ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՁԱՂԿ:
ԱՄԲԱՐՇՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՄԲԱՐՇՏԵԼ:
ԱՄԲԱՐՇՏԱՆՔ, տե՛ս ԱՄԲԱՐՇՏՈՒԹԻՒՆ (2):
ԱՄԲԱՐՇՏԵԼ կամ ԱՄՊԱՐՇՏԵԼ, չբ. 1. Ամբարչտանալ: 2. Հայհոյել, թշնամանել:
ԱՄԲԱՐՇՏՈՒԹԻՒՆ կամ ԱՄՊԱՐԸՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անհաւատութիւն: 2. Ամբարչտանք, անօրէնութիւն, չարութիւն:
ԱՄԲԱՐՏԱԿ, գ. 1. Աշտարակ: 2. Պատնէշ, պատուար:
ԱՄԲԱՐՏԱՒԱՆ, ա. 1. Ինքնահաճ, մեծամիտ, սնապարծ, հպարտ: 2. Ամբարտաւանական:
ԱՄԲԱՐՏԱՒԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՄԲԱՐՏԱՒԱՆ (2):
ԱՄԲԱՐՏԱՒԱՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՄԲԱՐՏԱՒԱՆԵԼ:
ԱՄԲԱՐՏԱՒԱՆԵԼ, չբ. Ամբարտաւանալ, հպարտանալ, մեծամտել, գոռոզանալ, փքալ:
ԱՄԲԱՐՏԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հպարտութիւն, մեծամտութիւն, գոռոզութիւն:
ԱՄԲԱՒ, տե՛ս ԱՆԲԱՒ:
ԱՄԲԵՒՏ, տե՛ս ԽԼՈՒՐԴ(Ն):
ԱՄԲԻԾ, ա. Անբիծ, անարատ, մաքուր, անմեղ:
ԱՄԲԾԱԲԱՐ, մ. Անարատաբար, մաքրաբար:
ԱՄԲԾԱԽՕՍ, ա. Արդարախօս, ճշմարտախօս:
ԱՄԲԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմեղութիւն, մաքրութիւն, անկեղծութիւն, պարզամտութիւն:
ԱՄԲՈԽ, գ. 1. Խումբ, բազմութիւն: 2. Աղմուկ, աղաղակ: 3. Խռովութիւն, խառնակութիւն, յուզմունք:
ԱՄԲՈԽԱԲԵՐ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱՊՂՈՏԱՑ:
ԱՄԲՈԽԱԼԻՑ, ա. Խռովայոյզ, մոլեգին:
ԱՄԲՈԽԱԿԱՆ, ա. Խառնակ, անկարգ, խռովայոյզ:
ԱՄԲՈԽԱՐԱՐ, ա. Խռովարար, խռովարկու:
ԱՄԲՈԽԵԼ, նբ. Յուզել, գրգռել, խռովել, չփոթել, վրդովել:
ԱՄԲՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ամբոխ, բազմութիւն: 2. Խռովութիւն, կռիւ:
ԱՄԲՈԽՈՒՄՆ, գ. Յուզմունք, խռովութիւն:
ԱՄԲՈՂՋ, ա. 1. Ողջ, լրիւ, բոլոր, բովանդակ: 2. Անվնաս, անեղծ, անթերի, ամբողջական:
ԱՄԲՈՂՋԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՄԲՈՂՋ (2):
ԱՄԲՈՂՋԱՊԷՍ, մ. Կատարելապէս, բոլորովին, իսպառ:
ԱՄԲՈՆ, գ. Բեմ (եկեղեցու):
ԱՄԲՈՒՌՈՅՑՔ, ԱՄԲՈՒՌՔ, գ. Մրրիկ, փոթորիկ:
ԱՄԵԹ, ա. 1. Ստոյգ, հաստատուն, անփոփոխ: 2. Բերրի, պտղաւէտ, արգասաւոր:
ԱՄԵԹԱՆԱԼ, չբ. Բարգաւաճել, ուռճանալ (բոյսի):
ԱՄԵԹՈՎՍ, տե՛ս ՄԵՂԵՍԻԿ:
ԱՄԵԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Արգասաւորութիւն:
ԱՄԵՀԱԲԱՐ, մ. Մոլեգնաբար, վայրենաբար:
ԱՄԵՀԵԼ (իմ), չբ. Անսաստել, յանդըգնել, ժպրհել:
ԱՄԵՀԻ, ա. 1. Անսանձ, կատաղի, մոլեգին, յախուռն: 2. Անմշակելի, խոպան, կորդ (հող): 3. Անկիրթ, անվարժ, անհմուտ:
ԱՄԵՆ, տե՛ս ԱՄԷՆ, ԱՄԵՆԱՅՆ:
ԱՄԵՆԱԲԱՁՈՒՄ, ա. Բազմապատիկ, բազմատեսակ, ընդհանրական:
ԱՄԵՆԱԲԱՇԽ, ա. Ամենապարգեւ:
ԱՄԵՆԱԲԱՐԵՁԵՒ, ա. Բարեչուք:

ԱՄԵՆԱԲԵՐ, տե՛ս ԱՄԵՆԱԲՈՅՍ:
ԱՄԵՆԱԲՈԼՈՐ, մ. Բոլորովին, կատարելապես:
ԱՄԵՆԱԲՈՅՍ, ա. Ամենաբեր, առատաբեր, արգասանդ, բերրի:
ԱՄԵՆԱԲՈՒՂԽ, ա. Առատաբեր, ամենաբեր:
ԱՄԵՆԱԳԷՏ, ա. Ամենագիտակ, ամենագիտող, ամբաւագէտ, բազմահմուտ:
ԱՄԵՆԱԳԹԱԾ, ա. Ամենողորմ, բազմողորմ:
ԱՄԵՆԱԳԻՏԱԿ, ԱՄԵՆԱԳԻՏՈՂ, տե՛ս ԱՄԵՆԱԳԷՏ:
ԱՄԵՆԱԳԼՈՒԽ, ա. Գլխաւոր, առաջին:
ԱՄԵՆԱԳՈՐԾ, ա. 1. Ամենակարող: 2. Զարահնար, խորամանկ, խարդախ:
ԱՄԵՆԱԳՈՐՈՎ, ա. Գորովագութ:
ԱՄԵՆԱԳՈՒԹ, ա. Բարեգութ:
ԱՄԵՆԱԴԷՏ, ա. Ամենատես:
ԱՄԵՆԱԴԺՈԽ, տե՛ս ԱՄԵՆԱԴԺՈՒԱՐ:
ԱՄԵՆԱԴԺՈՒԱՐ, ա. Ամենադժպատեհ, ամենադժոխ, ծանր, անտանելի:
ԱՄԵՆԱԴԺՊԱՏԵՀ, տե՛ս ԱՄԵՆԱԴԺՈՒԱՐ:
ԱՄԵՆԱԶԱՆ, ա. Ամենազգի:
ԱՄԵՆԱԶԳԻ, տե՛ս ԱՄԵՆԱԶԱՆ:
ԱՄԵՆԱԶՕՐ, ա. Ամենահզօր, անբաւազօր, ամենակարող, ամենակար:
ԱՄԵՆԱԺԱՄԱՆ, ա. Ամենահաս, արագահաս:
ԱՄԵՆԱԺՈՂՈՎ, ա. Ամենահանդէս:
ԱՄԵՆԱԼԻ, ԱՄԵՆԱԼԻՐ, ԱՄԵՆԱԼԻՑ, ա. Բարելից, լիուլի, առատ:
ԱՄԵՆԱԽԱՌՆԱԲԱՐ, մ. Խառնիխուռն:
ԱՄԵՆԱԿԱՏԱՐ, ա. 1. Բազմակատար: 2. Անթերի, կատարեալ, ամբողջ, անբաւելի, աննիազ, ապենիազ: 3. Ամենակարող (ամեն բան կատարող):
ԱՄԵՆԱԿԱՐ, ԱՄԵՆԱԿԱՐՈՂ, տե՛ս ԱՄԵՆԱԶՕՐ:
ԱՄԵՆԱԿԻՐ, ա. Ամենակրող:
ԱՄԵՆԱԿՐՈՂ, տե՛ս ԱՄԵՆԱԿԻՐ:
ԱՄԵՆԱՀԱՆԴԷՍ, տե՛ս ԱՄԵՆԱԺՈՂՈՎ:
ԱՄԵՆԱՀԱՏ, ա. Հատոււ:
ԱՄԵՆԱՀԵՇՏ, ա. Բոլորահեշտ:
ԱՄԵՆԱՀԶՕՐ, տե՛ս ԱՄԵՆԱԶՕՐ:
ԱՄԵՆԱՀՆԱՐ, ա. Բազմահնար:
ԱՄԵՆԱՀՐԱՇ, ԱՄԵՆԱՀՐԱՇԱՓԱՌ, ա. Գերահրաշ:
ԱՄԵՆԱՁԵՒ, ա. Բազմաձև:
ԱՄԵՆԱՄԵՂ, ա. Բազմամեղ:
ԱՄԵՆԱՅԱՐՄԱՐ, ա. Բոլորայարմար:
ԱՄԵՆԱՅՆ, ա. 1. Ամեն, ամբողջ, բոլոր, համայն, բովանդակ, հանուր, համօրէն: 2. դ. Իւրաքանչիւր:
- ԱՄԵՆԱՅՆ ԻՐՕՔ, տե՛ս ԵՒ ԿԱՐԻ ՔԱՋ (ԿԱՐԻ-ի տակ):
- ԱՄԵՆԱՅՆ ՈՒՍՏԵՔ, մ. Յամենուստ:
- ԸՆԴ ԱՄԵՆԱՅՆ, մ. Միահամուռ:
ԱՄԵՆԱՅՈՐԴՈՐ, ա. Ամենայօժար, յօժարամիտ, փութակամ, մեծափոյթ, մտադիւր:
ԱՄԵՆԱՅՕԺԱՐ, տե՛ս ԱՄԵՆԱՅՈՐԴՈՐ:
ԱՄԵՆԱՆԿԱՏ, ա. Ամենատես:
ԱՄԵՆԱՇՆՈՐՀ, ԱՄԵՆԱՇՆՈՐՀՈՂ, տե՛ս ԱՄԵՆԱՊԱՐԳԵՒ:
ԱՄԵՆԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Գերապայծառ, փառաւոր:
ԱՄԵՆԱՊԱՆԾԱԼԻ, ա. Գերապանծ:
ԱՄԵՆԱՊԱՏԻԿ, ա. Բազմազան, բազմատեսակ, ամենատեսակ:
ԱՄԵՆԱՊԱՐԳԵՒ, ա. Ամենապարգևող, ամենաշնորհ, ամենաշնորհող:
ԱՄԵՆԱՊԱՐԳԵՒՈՂ, տե՛ս ԱՄԵՆԱՊԱՐԳԵՒ:
ԱՄԵՆԱՊԱՐԾ, ա. Գերապարծ:
ԱՄԵՆԱՊԻՂԾ, ա. Պղծագոյն:
ԱՄԵՆԱՍԽԱԼ, ա. Բազմասխալ, ամենավրէպ, բազմավրէպ:
ԱՄԵՆԱՍՓԻՌ, ԱՄԵՆԱՍՓԻՒՌ, ա. Համասփի(ւ)ռ, ամենատարած:
ԱՄԵՆԱՎՍԵՄ, ա. Ամենասուրբ, գերագոյն:

ԱՄԵՆԱՎՐԷՊ, տե՛ս ԱՄԵՆԱՍԽԱԼ:
ԱՄԵՆԱՏԱՐԱԾ, տե՛ս ԱՄԵՆԱՍՓԻՒՌ:
ԱՄԵՆԱՏԵՂԻ, ա. Անսահման, անծայր, անեզր:
ԱՄԵՆԱՏԵՍ, ա. Ամենագէտ:
ԱՄԵՆԱՏԵՍՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախախնամութիւն:
ԱՄԵՆԱՏԽՈՒՐ, ա. Տրտմագին:
ԱՄԵՆԱՐԻ, ա. Զօրաւոր, տոկուն:
ԱՄԵՆԱՐՈՒԵՍՏ, ա. Քաջարուեստ, հնարագէտ:
ԱՄԵՆԱՒՈՒՐՔ, գ. Զառամութիւն:
ԱՄԵՆԱՓԱՅԼ, ա. Քաջափայլ:
ԱՄԵՆԱՓԱՐԹԱՄ, ա. Քաջափարթամ:
ԱՄԵՆԱՔԱՋ, ա. Անվեհեր:
ԱՄԵՆԵՐԵՒ, ա. Ամէներևելի:
ԱՄԵՆԵԻՒՄԲ, տե՛ս ԱՄԵՆԵԻՒՆ:
ԱՄԵՆԵԻՒՆ, մ. Ամենևիմբ, բոլորովին, բնաւ, խպառ:
ԱՄԵՆՔԵԱՆ, ԱՄԵՆԵՔԻՆ, դ. ա. Ամէն, բոլոր, ամբողջ, համայն, բովանդակ:
ԱՄԵՆՈՂՈՐՄ, տե՛ս ԱՄԵՆԱԳԹԱԾ:
ԱՄԷՆ[1], դ. ա. Ամեն, բոլոր, ամբողջ, համայն:
ԱՄԷՆ[2], ձ. մ. 1. (կրօն.) Խօսքի վերջում՝ եղիցի՛ (թո՛ղ լինի՝ կատարուի): 2. Խօսքի սկզբում՝ ճշմարիտ, արդարև, ստոյգ:
– ԱՄԷՆՆ, գ. (Անսխալ) ճշմարտութիւն, Աստուած:
ԱՄԷՆԵՐԵՒԵԼԻ, տե՛ս ԱՄԵՆԵՐԵՒ:
ԱՄԷՆԻՄԱՍՏ, ա. 1. (կրօն.) Ամէնիմաց (Աստծու մասին): 2. Ամէնաիմաստուն: 3. Բազմանշանակ:
ԱՄԷՆԱԻՄԱՍՏՈՒՆ, տե՛ս ԱՄԷՆԻՄԱՍՏ (2):
ԱՄԷՆԻՄԱՑ, տե՛ս ԱՄԷՆԻՄԱՍՏ (1):
ԱՄԷՆԻՇԽԱՆ, ա. 1. Իշխանապետ: 2. Ամէնիշխող, ամենազօր, ամենակարող:
ԱՄԷՆԻՇԽՈՂ, տե՛ս ԱՄԷՆԻՇԽԱՆ (2):
ԱՄԷՆՕՐԻՆԱԿ, ա. Բազմազան, բազմատեսակ, բազմակերպ:
ԱՄԻԿ, տե՛ս ՈՒԼ:
ԱՄԼԱԾԻՆ, տե՛ս ԱՄԼՈՐԴԻ:
ԱՄԼԱՆԱԼ, չբ. Անպտղանալ:
ԱՄԼՈՐԴԻ, ա. գ. Ամլածին, պառաւորդի (Յովհաննէս Մկրտչի մակդիրը):
ԱՄԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անծննդութիւն, անծնութիւն:
ԱՄՂԱՆ, գ. Վերարկու:
ԱՄՈԼ, գ. Լծակից, զուգան:
ԱՄՈԼԱՋԻԼ, գ. Լայնաջիլ, երկաւորիք:
ԱՄՈԽԱԽ, ԱՄՈՂԽԱԽ, գ. Սննդակից, ընկեր, գործակից:
ԱՄՈՒԼ, ա. 1. Անծին, անծնունդ: 2. փխբ. Անպտղաբեր, անպտուղ, անբեր:
ԱՄՈՒՍԻՆ, գ. ա. 1. Ամուսնակից, զուգակից, կենակից, լծակից, անկողնակից, այր, առնակին: 2. Հասակակից, ժամանակակից:
ԱՄՈՒՍՆԱԿԻՑ, տե՛ս ԱՄՈՒՍԻՆ (1):
ԱՄՈՒՍՆԱՆԱԼ, չբ. 1. Լծակցել, կին ածել՝ առնուլ՝ առնել, հարսնանալ, ճաշակել զաշխարհ: 2. Մերձաւորել, մերձենալ, զուգաւորել:
ԱՄՈՒՍՆԱՍԷՐ, տե՛ս ԱՅՐԱՍԷՐ:
ԱՄՈՒՍՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ամուսնաւորել, լծակցել:
ԱՄՈՒՍՆԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ԱՄՈՒՍՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԱՄՈՒՍՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՄՈՒՍՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՄՈՒՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կենակցութիւն, լծակցութիւն: 2. Մերձաւորութիւն, զուգաւորութիւն:
ԱՄՈՒՐ[1], ա. 1. Անառիկ: 2. Ապահով, անվտանգ: 3. Պինդ, ուժեղ:
ԱՄՈՒՐ[2], գ. Ամրութիւն, ամրոց, բերդ:
ԱՄՈՒՐԻ, ա. Անկին, անայր:
ԱՄՈՔԱԽԱՌՆ, ա. Բարեխառն, մեղմ:
ԱՄՈՔԱՆՔ, գ. Համեմանք, համեմք:
ԱՄՈՔԵԼ, նբ. 1. Համեմել: 2. Կակղել, կակղացուցանել, մեղմացուցանել: 3. Հալել (կերակուրը մարսել):
ԱՄՈՔՈՒՄՆ, գ. Հալումն (մարսելը):

ԱՄՊԱԲԵՐ, ա. Ամպածին:
ԱՄՊԱԳՈՐԾ, ա. Ամպեղէն:
ԱՄՊԱԽԱՂԱՑ, տե՛ս ԱՄՊԱՋՈՒ:
ԱՄՊԱԾԻՆ, տե՛ս ԱՄՊԱԲԵՐ:
ԱՄՊԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շանթահարութիւն: 2. Շանթ, կայծակն:
ԱՄՊԱՁԵՒ, տե՛ս ԱՄՊԱՏԵՍԻԼ:
ԱՄՊԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՄՊԵԱՅ:
ԱՄՊԱՆՄԱՆ, տե՛ս ԱՄՊԱՏԵՍԻԼ:
ԱՄՊԱՋՈՒ, ա. Ամպախաղաց:
ԱՄՊԱՏԵՍԻԼ, ա. Ամպաձև, ամպանման:
ԱՄՊԱՐԻՇՏ..., տե՛ս ԱՄԲԱՐԻՇՏ...:
ԱՄՊԵԱՅ, ա. Ամպային, ամպեղէն:
ԱՄՊԵՂԷՆ, տե՛ս ԱՄՊԱԳՈՐԾ, ԱՄՊԵԱՅ:
ԱՄՊՐՈՊ, գ. 1. Փոթորիկ: 2. փխբ. Խռովութիւն, յուզմունք: 3. փխբ. Փորձանք:
ԱՄՍԱԳԼՈՒԽ, գ. Ամսամուտ:
ԱՄՍԱԿԱՆ, ա. Ամսային, ամսաւոր:
ԱՄՍԱՄՈՒՏ, տե՛ս ԱՄՍԱԳԼՈՒԽ:
ԱՄՍԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՄՍԱԿԱՆ:
ԱՄՍԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՄՍԱԿԱՆ:
ԱՄՍԵԱՅ, տե՛ս ԱՄՍՕՐԵԱՅ:
ԱՄՍՕՐԵԱՅ, ա. Ամսեայ:
ԱՄՐԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԱՄՐԱՇԷՆ:
ԱՄՐԱԾԱԾՈՒԿ, ա. 1. տե՛ս ԱՄՐԱՊԱՀԵՍՏ: 2. Ապահով, անքոյթ:
ԱՄՐԱԿԱՆ, ա. 1. Ամուր, անառիկ, անմատչելի, ամրակառոյց: 2. Ապահով, անվտանգ: 3. գ. Ամրութիւն, ամրոց, բերդ:
ԱՄՐԱԿԱՌՈՅՑ, ա. Ամրաշէն, անկործան, հաստատուն:
ԱՄՐԱԿՈՂՄՆ, տե՛ս ԲԵՐԴԱՏԵՂԻ:
ԱՄՐԱՇԷՆ, տե՛ս ԱՄՐԱԿԱՌՈՅՑ:
ԱՄՐԱՊԱՀ, ա. գ. 1. Բերդապահ: 2. տե՛ս ԱՄՐԱՊԱՀԵՍՏ:
ԱՄՐԱՊԱՀԵՍՏ, ա. Ամրապահ, ամրածածուկ:
ԱՄՐԱՓԱԿ, ա. Պնդափակ:
ԱՄՐՈՑ, գ. 1. Ամրութիւն (ամուր տեղ՝ վայր): 2. Դղեակ, բերդ, միջնաբերդ, վերնաբերդ: 3. Ջրահ:
ԱՄՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հաստատութիւն, պնդութիւն: 2. Ուժեղութիւն: 3. Ցապահովութիւն: 4. Ամրոց:
ԱՄՓՈՓ, ա. 1. Սեղմ: 2. Չափաւոր, պարկեշտ: 3. Անձուկ, նեղ:
ԱՄՓՈՓԵԼ, նբ. 1. Հաւաքել, ժողովել, համախմբել: 2. Պարունակել, բովանդակել, պարփակել: 3. Համառօտել: 4. Փարատել, սփոփել: 5. Թաղել:
ԱՄՓՈՓԻՉ, ա. Բովանդակիչ:
ԱՄՓՈՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Չափաւորութիւն:
ԱՄՕԹ, գ. 1. Ամօթանք, այպն: 2. Նախատինք, անպատուութիւն, խայտառակութիւն: 3. տե՛ս ԱՄՕԹՈՅՔ:
- ՅԱՄՕԹ ԱՌՆԵԼ, ԸՆԴ ԱՄՕԹ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Ամաչեցուցանել, խայտառակել:
- ՅԱՄՕԹ կամ ՅԱՄՕԹԻ ԼԻՆԵԼ, ՋԱՄՕԹԻ կամ ՅԱՄՕԹԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Ամաչել, պատկառել:
ԱՄՕԹԱԳԵՂ, տե՛ս ԱՄՕԹԽԱԾ:
ԱՄՕԹԱԼԻ, ա. մ. 1. Պատկառելի: 2. Անպատշաճ, անարժան: 3. Գարշելի, յոռի, վատ:
ԱՄՕԹԱԼԻՑ, ա. 1. Ամօթապարտ, խայտառակ: 2. Ամօթխած, պարկեշտ, համեստ:
ԱՄՕԹԱԾՈՒ, ա. Ամօթղեած, ամօթալի:
ԱՄՕԹԱԿԱՆ, ա. Ամօթալի, պատկառելի:
ԱՄՕԹԱՀԱՐԵԼ (իմ), չ. Ամաչել:
ԱՄՕԹԱՆՔ, գ. 1. Ամօթ: 2. Նախատինք, խայտառակութիւն: 3. տե՛ս ԱՄՕԹՈՅՔ:
ԱՄՕԹԱՊԱՐՏ, ԱՄՕԹԱՊԱՐՏԵԱԼ, ա. Ամօթերես, բազմապատկառ:
ԱՄՕԹԵՐԵՍ, տե՛ս ԱՄՕԹԱՊԱՐՏ:
ԱՄՕԹԽԱԾ, ԱՄՕԹՂԱԾ, ա. Պարկեշտ, համեստ, զգաստ:
ԱՄՕԹԽԱԾՈՒԹԻՒՆ, ԱՄՕԹՂԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարկեշտութիւն, համեստութիւն, զգաստութիւն:
ԱՄՕԹՂԵԱԾ, տե՛ս ԱՄՕԹԱԾՈՒ:
ԱՄՕԹՈՅՔ, գ. հաւաք. Առականք, ամօթանք, պատկառանք, անդամք ամօթոյ կամ ծածուկք (սեռական գործարաններ):

Ա՛Յ, ձ. Ո՛վ, է՛ (կոչական բացականչութիւն)։
ԱՅԳ, գ. Առաւօտ, վաղորդայն։
- ԱՅԳՈՅ կամ ԱՅԳՈՅՆ, ԸՆԴ ԱՅԳՆ, ԸՆԴ ԱՅԳՍ ԱՅԳՈՅՆ, մ. Ընդ առաւօտն, ընդ առաւօտս, առաւօտեան, առաւօտու, առաւօտուն, առաւօտուց։
- ՅԱՅԳՈՒԷ, մ. Այգուց, յայգուց։
ԱՅԳԱՆԱԼ, չ. Այգենալ, առաւօտանալ, առաւօտել, լուսանալ։
ԱՅԳԱՍՏՂ, գ. Արուսեակ, Լուսաբեր (մոլորակ)։
ԱՅԳԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ԱՅԳՈՐԵԼ։
ԱՅԳԵԳՈՐԾ, գ. Այգործ, տնկագործ։
ԱՅԳԵԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Տնկագործութիւն։
ԱՅԳԵՆԱԼ, տե՛ս ԱՅԳԱՆԱԼ։
ԱՅԳԵԽՈՐԵԼ, տե՛ս ԱՅԳՈՐԵԼ։
ԱՅԳԻ, գ. 1. Որթոց (խաղողի այգի), ովիտ, տորրանոց։ 2. Որթ, որթատունկ։
ԱՅԳՈՐԴ, տե՛ս ԱՅԳԵԳՈՐԾ։
ԱՅԳՈՐԵԼ, չ. Այգաւորել, այգեւորել (թագաւորին՝ մեծամեծին բարի լոյս մաղթելու գալ)։
- ԱՅԳՈՐԵԼԻ ՏԵՂԻ. Դահլիճ։
ԱՅԳՈՒՆ, ա. մ. Առաւօտեայ, առաւօտեան։
- ԱՅԳՈՒՆ ԱՅԳՈՒՆ, մ. Ընդ առաւօտս առաւօտս։
ԱՅԳՈՒՑ, ՅԱՅԳՈՒՑ, տե՛ս ՅԱՅԳՈՒԷ։
ԱՅԴ, դ. Դոյն, դա։
ԱՅԴԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՅԴՊԷՍ։
ԱՅԴԳՈՒՆԱԿ, տե՛ս ԱՅԴՊԻՍԻ (1)։
ԱՅԴՄ, դ. Այդմիկ։
ԱՅԴՄԻԿ, տե՛ս ԱՅԴՄ։
ԱՅԴՈՐԻԿ, տե՛ս ԱՅԴՐ։
ԱՅԴՈՑԻԿ, տե՛ս ԱՅԴՑ։
ԱՅԴՈՒ, դ. Այդուիկ։
ԱՅԴՈՒԻԿ, տե՛ս ԱՅԴՈՒ։
ԱՅԴՉԱՓ, տե՛ս ԱՅԴՔԱՆ։
ԱՅԴՊԷՍ, դ. Այդապէս, այդպիսի, դոյնպէս։
ԱՅԴՊԻՍԻ, ա. 1. Այդգունակ։ 2. տե՛ս ԱՅԴՊԷՍ։
ԱՅԴՐ, դ. Այդորիկ։
ԱՅԴՐԷՆԱԾԻՆ, ա. գ. Բնիկ։
ԱՅԴՑ, դ. Այդոցիկ։
ԱՅԴՔԱՆ, դ. Այդչափ, դոյնչափ։
ԱՅԺՄ, մ. Արդ, ի ներկայումս, առժամայս, այժմուս, զայժմուս։
- ԱՌ ԱՅԺՄ, մ. Առ այժմիկ։
- ՅԱՅԺՄ, մ. Ցարդ։
ԱՅԺՄԱԾԻՆ, ա. Նորածին, արդածին։
ԱՅԺՄԵԱՆ, ա. Արդի, արդեան, ներկայ, այժմու։
ԱՅԺՄԷՆ, մ. Աստէն (այժմուանից)։
ԱՅԺՄԻԿ, տե՛ս ԱՅԺՄ։
- ԱՌ ԱՅԺՄԻԿ, տե՛ս ԱՌ ԱՅԺՄ։
ԱՅԺՄՈՒ, տե՛ս ԱՅԺՄԵԱՆ։
- ԱՅԺՄՈՒՍ, ԶԱՅԺՄՈՒՍ, տե՛ս ԱՅԺՄ։
ԱՅԼ[1], գ. 1. Միւս։ 2. ա. Օտար, որիչ, տարբեր, այլորդ։ 3. մ. Եւս։ 4. Եւս առաւել։ 5. Դարձեալ, կրկին, վերստին, ի նորոյ։
- ԱՅԼ ԱՅԼ, ա. Այլ և այլ, զանազան։
- ԱՅԼ ԱՅԼՈՅ, ԱՅԼ ԱՅԼՈՒՄ, ԱՅԼ ԱՌ ԱՅԼՈՎ, դ. Միմեանց, իրերաց։
- ԱՅԼ ԸՆԴ ԱՅԼՈՅ, ա. մ. Խառն, չփոթ, խառնակ, ներհակ, խառնափրնդոր, խառնիխուռն։
- ԱՅԼՈՎՔՆ ՀԱՆԴԵՐՁ, չ. Եւ որ ի կարգին։
- ՅԱՅԼՍՆ, մ. Այլուր։
ԱՅԼ[2], չ. 1. Բայց, սակայն։ 2. Բայց միայն, եթէ ոչ։ 3. Արդ, ուրեմն։ 4. Իսկ։
ԱՅԼԱԲԱՆ, տե՛ս ԱՅԼԱԲԱՐԲԱՌ։
ԱՅԼԱԲԱՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՅԵՂԱԿԱԳՈՅՆ։
ԱՅԼԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Այլասացութիւն։ 2. Անմիաբանութիւն, տարաձայնութիւն։
ԱՅԼԱԲԱՐ, մ. Այլագունակ, այլապէս, այլայլապէս, այլաձևապէս։
ԱՅԼԱԲԱՐԲԱՌ, ա. Այլաբան, այլալեզու, օտարալեզու։

ԱՅԼԱԲՈՒՆ, ա. Օտարաբուն, օտարաբարք:
ԱՅԼԱԳՈՅ, ա. Անճակից, օտար:
ԱՅԼԱԳՈՒՆԱԿ, ա. 1. Այլակերպ, այլազան, տարբեր, օտար: 2. տե՛ս ԱՅԼԱԲԱՐ:
ԱՅԼԱԳՈՒՆԵԼ, նբ. Այլայլել, այլակերպել, փոփոխել:
ԱՅԼԱԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլայլութիւն, այլակերպութիւն, փոփոխութիւն:
ԱՅԼԱԴԵՆ, տե՛ս ԱՅԼԱԿԴԵՆ:
ԱՅԼԱԴԷՄ, ա. Դժնէատեսիլ, տգեղ:
ԱՅԼԱԶԱՆ, ա. Այլակերպ, այլաձև, այլատեսակ, այլատարազ, տարբեր:
ԱՅԼԱԶԳ, տե՛ս ԱՅԼԱԶԱՆ:
ԱՅԼԱԶԳԱԲԱՐ, մ. Այլազգապէս:
ԱՅԼԱԶԳԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՀԱԿԱՌԱԿԱԳՈՅՆ:
ԱՅԼԱԶԳԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՅԼԱԶԳԱԲԱՐ:
ԱՅԼԱԶԳԻ, ա. գ. 1. Օտարազգի, այլացեղ, այլազուն, բարբարոս: 2. Օտարական, անծանօթ: 3. Այլակերպ, տարբեր:
ԱՅԼԱԶՆԵԱՅ, ա. Օտարոտի, այլանդակ:
ԱՅԼԱԶՈՒՆ, տե՛ս ԱՅԼԱԶԳԻ (1):
ԱՅԼԱԼԵԶՈՒ, տե՛ս ԱՅԼԱԲԱՐԲԱՌ:
ԱՅԼԱԾԻՆ, ա. Օտարածին:
ԱՅԼԱԿԱՐԾԻՔ, ա. Այլաձայն:
ԱՅԼԱԿԴԵՆ, ա. Այլահաւատ, այլադաւան:
ԱՅԼԱԿԵՐՊ, տե՛ս ԱՅԼԱԶԱՆ:
ԱՅԼԱԿԵՐՊԵԼ, 1. նբ. Այլաձևել, այլայլել, այլափոխել, փոփոխել: 2. չբ. կբ. տե՛ս ԱՅԼԱՅԼԱՆԱԼ:
ԱՅԼԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Այլափոխութիւն: 2. Այլայլութիւն, փոփոխութիւն: 3. Տարբերութիւն, զանազանութիւն: 4. (եկեղց.) Պայծառակերպութիւն (Քրիստոսի):
ԱՅԼԱԿԵՐՊՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՅԼԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ (4):
ԱՅԼԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարբերութիւն, զանազանութիւն, այլայլութիւն:
ԱՅԼԱՀԱՒԱՏ, տե՛ս ԱՅԼԱԿԴԵՆ:
ԱՅԼԱՁԱՅՆ, տե՛ս ԱՅԼԱԿԱՐԾԻՔ:
ԱՅԼԱՁԱՅՆԵԼ (իմ), չբ. Տարաձայնել:
ԱՅԼԱՁԵՒ, տե՛ս ԱՅԼԱԶԱՆ:
ԱՅԼԱՁԵՒԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՅԼԱԲԱՐ:
ԱՅԼԱՁԵՒԵԼ, տե՛ս ԱՅԼԱԿԵՐՊԵԼ:
ԱՅԼԱՂԱՆԴ, տե՛ս ԱՅԼԱԿԴԵՆ:
ԱՅԼԱՄԻՏ, ա. 1. Նենգամիտ: 2. Մտակորոյս:
ԱՅԼԱՄՏԵԼ, նբ. Յիմարեցուցանել:
ԱՅԼԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նենգութիւն, խարդախութիւն:
ԱՅԼԱՅԼ, ԱՅԼԱՅԼՍ, ա. մ. 1. Այլ և այլ, զանազան, տարբեր: 2. Այլ ընդ այլոյ, խառնակ: 3. Անպատշաճ:
ԱՅԼԱՅԼԱԿ, ա. Պէսպէս, այլևայլ, տարբեր:
ԱՅԼԱՅԼԱԿԱՆ, ա. 1. Փոփոխիչ: 2. Դիւրափոխ, փոփոխական: 3. Այլ և այլ, պէսպէս:
ԱՅԼԱՅԼԱՆԱԼ, չբ. Այլայլել, այլակերպել, այլանալ, այլափոխել, ծպտել:
ԱՅԼԱՅԼԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՅԼԱԲԱՐ:
ԱՅԼԱՅԼԵԼ[1], տե՛ս ԱՅԼԱԿԵՐՊԵԼ (1):
ԱՅԼԱՅԼԵԼ[2] (իմ), տե՛ս ԱՅԼԱՅԼԱՆԱԼ:
ԱՅԼԱՅԼԵԼԻ, ա. Փոփոխելի, փոփոխական, այլայլուկ, յեղյեղուկ:
ԱՅԼԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Այլափոխութիւն, փոփոխութիւն: 2. Տարբերութիւն, զանազանութիւն:
ԱՅԼԱՅԼՈՒԿ, տե՛ս ԱՅԼԱՅԼԵԼԻ:
ԱՅԼԱՅԼՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՅԼԱՅԼՈՒԹԻՒՆ:
ԱՅԼԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՅԼԱՅԼԱՆԱԼ:
ԱՅԼԱՆԴԱԿ, ա. Անսովոր, խորթ, օտարոտի, վայրենի, կոպիտ, անկարգ, անպատշաճ, անվայելուչ, անշնորհ, անճոռնի, տգեղ (ձևով՝ գոյնով՝ իմաստով ևն):
ԱՅԼԱՆԴԱԿԱՓԱՌ, ա. (կրօն.) Հերձուածող, աղանդաւոր, այլափառ, չարափառ, հերետիկոս:
ԱՅԼԱՆՄԱՆ, ա. Աննման, այլազան, այլակերպ:

ԱՅԼԱՆՇԱՆ, ա. Նորանշան:
ԱՅԼԱՇԽԱՐՀԵԱՅ, ա. Օտարաշխարհեայ, օտարական:
ԱՅԼԱՇՈՒՆ, ա. Օտար, խորթ, անհարազատ:
ԱՅԼԱՇՐՋԵԼ, նբ. Փոփոխել:
ԱՅԼԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՅԼԱԲԱՐ:
ԱՅԼԱՍԵՐԵԼ, նբ. Այլայլել, փոփոխել, աղաւաղել:
ԱՅԼԱՏԱՐԱԶ, տե՛ս ԱՅԼԱԶԱՆ:
ԱՅԼԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԱՅԼԱԶԱՆ:
ԱՅԼԱՏՈՀՄԻԿ, տե՛ս ԱՅԼԱԶԳԻ (1):
ԱՅԼԱՑԵՂ, ա. 1. տե՛ս ԱՅԼԱԶԳԻ: 2. փխբ. Օտար, օտարոտի, անսովոր:
ԱՅԼԱՓԱՌ, տե՛ս ԱՅԼԱՆԴԱԿԱՓԱՌ:
ԱՅԼԱՓԱՌԵԼ, չբ. Հերձուածել:
ԱՅԼԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Հերձուածողութիւն, հերես(ի)ութիւն:
ԱՅԼԱՓՈԽԵԼ[1], նբ. 1. տե՛ս ԱՅԼԱԿԵՐՊԵԼ (1): 2. Յուզել, վրդովել, խռովել:
ԱՅԼԱՓՈԽԵԼ[2] (իմ), տե՛ս ԱՅԼԱՅԼԱՆԱԼ:
ԱՅԼԱՓՈԽԻԿ, ա. Փոփոխական:
ԱՅԼԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, ԱՅԼԱՓՈՓՈԽՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՅԼԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ:
ԱՅԼԱՓՈՓՈԽՍ, մ. Զանազանաբար, այլ և այլ, կերպս կերպս, պէսպէս:
ԱՅԼԳՈՒՆԱԿ, տե՛ս ԱՅԼԱԳՈՒՆԱԿ:
ԱՅԼ ԵՐԲԵՄՆ, ԱՅԼ ԵՐԲԷՔ, մ. Այլ ևս (ուրիշ անգամ):
ԱՅԼ ԵՒ, չ. Նաև:
ԱՅԼ ԵՒ ԱՅԼ, ա. 1. Որիշ ուրիշ, կերպս կերպս, զանազան, տարբեր: 2. մ. Զանազանաբար:
ԱՅԼ ԵՒՍ, մ. 1. Եւս, դեռ, դեռ ևս, տակաւին, դարձեալ: 2. Այսուհետև:
ԱՅԼԸՆԿԱԼ, ա. Օտարամուտ, օտար:
ԱՅԼՈՐԴ, ա. Այլ, ուրիշ, օտար:
ԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարբերութիւն, զանազանութիւն:
ԱՅԼՈՒՍՈՒՄՆ, ա. Օտարուսումն:
ԱՅԼՈՒՍՏ, ՅԱՅԼՈՒՍՏ, մ. Այլուստեք, այլուստ ուստեք, յայլուստեքէ (ուրիշ տեղից):
ԱՅԼՊԷՍ, տե՛ս ԱՅԼԱՊԷՍ:
ԱՅԼՕՐԻՆԱԿ, ա. մ. Այլապէս, տարբեր:
ԱՅԾ, գ. 1. Նոխազ, քօշ, քաղ, բզաք (արու այծ), պապչեակ: 2. Սովորաբար այդ կենդանու էգը:
ԱՅԾԱՄԱՐԴ, գ. Սատիրոս:
ԱՅԾԱՔԱՂ, տե՛ս ԱՅԾՔԱՂ:
ԱՅԾԵԱՅ, ա. 1. Այծենի: 2. գ. Այծէք:
ԱՅԾԵՆԱԿԱԾ, գ. Կաճ, Թաղի (այծի մազից պատրաստուած):
ԱՅԾԷՔ, տե՛ս ԱՅԾԵԱՅ (2):
ԱՅԾՔԱՂ, գ. (կենդբ.) Այծաքաղ:
ԱՅՆ, դ. Նա:
ԱՅՆԳՈՅՆ, տե՛ս ԱՅՆՊԻՍԻ (1):
ԱՅՆԳՈՒՆԱԿ, դ. Այնպէս, այնպիսի:
ԱՅՆ ԶԻ, չ. Որովհետև, քանզի:
ԱՅՆ Է, չ. Այնինքն է, այն իսկ է, այսինքն:
ԱՅՆ ԻՆՉ, դ. 1. Ինչ (մի՝ որևէ բան): 2. մ. Դեռադեռ: 3. Իսկոյն, շուտով: 4. Մինչդեռ: 5. Արդէն:
ԱՅՆԻՆՔՆ Է, ԱՅՆԻՍԿ Է, տե՛ս ԱՅՆ Է:
ԱՅՆՄ, տե՛ս ԱՅՆՄԻԿ:
ԱՅՆՄԻԿ, դ. Այնմ:
ԱՅՆՈՐԻԿ, դ. Այնր:
ԱՅՆՈՑԻԿ, դ. Այնց:
ԱՅՆՈՒ, դ. Այնուիկ:
ԱՅՆՈՒԳՈՒՆԱԿ, տե՛ս ԱՅՆԳՈՒՆԱԿ:
ԱՅՆՈՒ ԶԻ, չ. Որովհետև:
ԱՅՆՈՒԻԿ, տե՛ս ԱՅՆՈՒ:
ԱՅՆՈՒՀԵՏԵՒ, մ. Ապա, յետոյ, և յառաջ:
ԱՅՆՉԱՓ, տե՛ս ԱՅՆՔԱՆ:
ԱՅՆՉԱՓԻՔ, տե՛ս ԱՅՆՔԱՆ:
ԱՅՆՊԷՍ, դ. մ. Այնգունակ, այնպիսաբար:
ԱՅՆՊԻՍԻ, դ. մ. Այնպիսի, այնպէս:
ԱՅՆՐ, տե՛ս ԱՅՆՈՐԻԿ:
ԱՅՆՑ, տե՛ս ԱՅՆՈՑԻԿ:
ԱՅՆՑԱՆԻ, տե՛ս ԱՅՆՔԱՆ:

ԱՅՆՔԱՆ, դ. մ. Այնչափ, այնչափիք, այնցանի, այնքանի:
ԱՅՆՔԱՆԻ, տե՛ս ԱՅՆՔԱՆ:
ԱՅՈ՛, եղբ. Արդարև, յիրաւի, անշուշտ:
ԱՅՊԱՆԱԼԻՑ, ա. Ամօթալի, ծաղրելի, ծաղրական:
ԱՅՊԱՆԵԼ, ն. 1. Ծաղրել, այպն առնել, ծաղր առնել, ծիծաղել, հենգնել: 2. Նախատել, պախարակել, պարսաւել, յանդիմանել, եպերել:
ԱՅՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, ԱՅՊԱՆՈՒՄՆ, գ. 1. Ծաղր: 2. Նախատինք, ամօթանք:
ԱՅՊԵՐԱՆՔ, տե՛ս ԵՊԵՐԱՆՔ:
ԱՅՊՆ, գ. 1. Ծաղր, ձաղ: 2. Ամօթ, խայտառակութիւն:
- ԱՅՊՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՅՊԱՆԵԼ:
ԱՅՊՆԱԿԱՏԱԿ, ա. գ. Ծաղրածու, խեղկատակ, միմոս:
ԱՅՊՆԵԼ, տե՛ս ԱՅՊԱՆԵԼ:
ԱՅՍ[1], դ. Սոյն:
- ԱՅՍ Է, տե՛ս ԱՅՍԻՆՔՆ:
ԱՅՍ[2], գ. 1. Հողմ, սիք: 2. Սատանայ, դև:
ԱՅՍԱԲԵԿ, տե՛ս ԱՅՍԱՀԱՐ:
ԱՅՍԱԽԱՌՆ, ա. Սատանայական, դիւական:
ԱՅՍԱԿԱՆ, ա. Դիւական:
ԱՅՍԱԿԻՐ, տե՛ս ԱՅՍԱՀԱՐ:
ԱՅՍԱՀԱԼԱԾ, ա. Դիւահալած:
ԱՅՍԱՀԱՐ, ա. Դիւահար, այսակիր, սատանայակիր, այսոտ:
ԱՅՍԱՀԱՐԵԼ (իմ), չ. 1. Դիւահարել, դիւախանգարել: 2. Դիւանալ, մոլեգնել, կատաղել:
ԱՅՍԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԻՒԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ:
ԱՅՍԱՄԻՏ, ա. Դիւական, սատանայական:
ԱՅՍԱՄՈՒՏ, ԱՅՍԱՄՏԵԱԼ, ա. Այսակիր, դիւահար:
ԱՅՍԱՆԱԿ, դ. Այսպիսի:
ԱՅՍԲԱՐ, տե՛ս ԱՅՍՊԷՍ (1):
ԱՅՍԳՈՅՆ, տե՛ս ԱՅՍՊԻՍԻ:
ԱՅՍԳՈՒՆԱԿ, տե՛ս 1. ԱՅՍՊԻՍԻ: 2. ԱՅՍՊԷՍ:
ԱՅՍ ԻՆՔՆ, ԱՅՍԻՆՔՆ, չ. Այս է, յայտ է թէ:
ԱՅՍՄ, տե՛ս ԱՅՍՄԻԿ:
ԱՅՍՄԻԿ, դ. Այսմ:
ԱՅՍ ՆԻՇ, տե՛ս ԱՅՍՊԻՍԻ:
ԱՅՍՈՏ, տե՛ս ԱՅՍԱՀԱՐ:
ԱՅՍՈՐԻԿ, տե՛ս ԱՅՍՐ:
ԱՅՍՈՑԻԿ, դ. Այսց:
ԱՅՍՈՒ, դ. Այսուիկ:
ԱՅՍՈՒԻԿ, տե՛ս ԱՅՍՈՒ:
ԱՅՍՈՒՀԵՏԵՒ, մ. 1. Այլ ևս, առ յապայ: 2. չ. Ուստի, ուրեմն, և արդ:
ԱՅՍՉԱՓ, տե՛ս ԱՅՍՔԱՆ:
ԱՅՍՊԷՍ, դ. մ. 1. Այսգունակ, այսպիսի: 2. Այսպիսաբար, այսպէսօրէն, սապէս:
ԱՅՍՊԷՍՕՐԷՆ, տե՛ս ԱՅՍՊԷՍ (2):
ԱՅՍՊԻՍԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՅՍՊԷՍ (2):
ԱՅՍՊԻՍԻ, տե՛ս ԱՅՍՊԷՍ (1):
ԱՅՍՐ, 1. դ. Այսորիկ: մ. 2. տե՛ս ԱՅՍՐԷՆ:
- ԱՅՍՐ ԱՆԴՐ, տե՛ս ՅԱՅՍԿՈՅՍ ՅԱՅՆԿՈՅՍ:
ԱՅՍՐԷՆ, մ. Այսր (դէպի այստեղ):
ԱՅՍՑ, տե՛ս ԱՅՍՈՑԻԿ:
ԱՅՍՔԱՆ, ԱՅՍՔԱՆԻ, դ. Այսչափ:
ԱՅՍՕՐԱԾԻՆ, ա. Նորածին, սերկածին:
ԱՅՍՕՐԵԱՆ, ա. Սերկեան:
ԱՅՏ, մանաւանդ՝ ԱՅՏՔ, գ. Թուրծ:
ԱՅՏԻ, մ. 1. Այտուստ: 2. ա. Այդ:
ԱՅՏՆՈՒԼ, չբ. Ուռնուլ, ուռչել:
ԱՅՏՈՅՑ, գ. Ուռոյց:
ԱՅՏՈՒՄՆ, գ. Այտուցումն, ուռուցումն:
ԱՅՏՈՒՍՏ, տե՛ս ԱՅՏԻ (1):
ԱՅՏՈՒՑՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՅՏՈՒՄՆ:
ԱՅՐ[1], գ. 1. Մարդ (տղամարդ): 2. Ամուսին: 3. փխբ. Ուժեղ, քաջ, արի:
ԱՅՐ[2], գ. 1. Քարանձաւ, քարայր, անձաւ: 2. Աւերակ:
ԱՅՐԱԲԱՐ, մ. 1. Առնաբար: 2. Քաջաբար, արիաբար:

ԱՅՐԱԿԱՆ, ա. 1. Առնական, առնացի: 2. Մարդկային: 3. Արիական, առաքինի:
ԱՅՐԱԿԻՆ, ա. գ. Արուէգ:
ԱՅՐԱՆԱԼ, չբ. Ի չափ հասանել, երիտասարդանալ:
ԱՅՐԱՆՄԱՆ, ա. Առնաձև:
ԱՅՐԱՊԱՏԿԵՐ, տե՛ս ԱՌՆԱՊԱՏԿԵՐ:
ԱՅՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՅՐԱԲԱՐ:
ԱՅՐԱՍԷՐ, ա. Ամուսնասէր:
ԱՅՐԱՍԻՐՏ, ա. Քաջասիրտ:
ԱՅՐԱՍՊԱՆ, ա. Մարդասպան:
ԱՅՐԱՍՊԱՆԵԼ, չբ. Մարդասպանել:
ԱՅՐԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մարդասպանութիւն:
ԱՅՐԱՑԻ, տե՛ս ԱՐԵԱՑԻ:
ԱՅՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Արիացուցանել, քաջացուցանել, քաջալերեցուցանել:
ԱՅՐԵԼ, նբ. 1. Վառել, կիզուլ: 2. Հրդեհել, հրկիզել: 3. Լուցանել: 4. փխբ. Մորմոքել (հոգեպէս յուզել՝ տոչորել):
ԱՅՐԵԼԻ, ա. 1. Այրիչ: 2. Կիզելի: 3. գ. Կիզուց (վառելիք):
ԱՅՐԵՑԱԳՈՐԾ, ա. Այրիչ:
ԱՅՐԵՑԱԾ, գ. 1. Այրեցուած, այրումն: 2. (աշխգր.) Այրեցական՝ այրեցեալ գօտի, ցամաքեալ գոտի:
ԱՅՐԵՑԱԿԱՆ, ա. Այրեցողական, այրիչ:
- ԱՅՐԵՑԱԿԱՆ ԳՕՏԻ, տե՛ս ԱՅՐԵՑԱԾ (2):
ԱՅՐԵՑԵԱԼ ԳՕՏԻ, տե՛ս ԱՅՐԵՑԱԾ (2):
ԱՅՐԵՑՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՅՐԵՑԱԿԱՆ:
ԱՅՐԵՑՈՒԱԾ, տե՛ս ԱՅՐԵՑԱԾ (1):
ԱՅՐԵՑՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՅՐՈՒՄՆ:
ԱՅՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՅՐԵԼ:
ԱՅՐԵՒՋԻ, տե՛ս ԱՅՐՈՒՋԻ:
ԱՅՐԻ, գ. ա. 1. Անայր: 2. Անկին:
ԱՅՐԻԿ, տե՛ս ԱՅՐՈՒԿ:
ԱՅՐԻՋ, ա. Այրեցական, այրեցողական:
ԱՅՐՈՒԿ, գ. Այրիկ, Թզուկ (փոքրիկ՝ կարճահասակ մարդ):
ԱՅՐՈՒՋԻ, գ. Այրեձի, հեծելազօր:
ԱՅՐՈՒՄՆ, գ. Այրեցումն:
ԱՑՑ, գ. Գործածւում է միայն կապակցութիւնների մէջ:
- ԱՑՑ ԵՒ ԽՆԴԻՐ. Զննութիւն, զննումն (տեղում քննութիւն կատարելը):
- ԱՑՑ ԱՌՆԵԼ, ՅԱՑՑ ԵԼԱՆԵԼ. 1. Դիտել, զննել, քննել, հետազօտել: 2. Այցելել, այցելու լինել: 3. Խնամարկել: 4. Կարեկցել, ողորմել: 5. Վրէժ առնուլ, վրէժխնդիր լինել:
ԱՑՑԵԼ, ԱՑՑԵԼԵԼ, տե՛ս ԱՑՑ ԱՌՆԵԼ:
ԱՑՑԵԼԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՑՑԵԼՈՒԹԻՒՆ:
ԱՑՑԵԼՈՒ, գ. 1. Խնամարկու, խնամածու, խնամակալ: 2. Եպիսկոպոս:
- ԱՑՑԵԼՈՒ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՑՑ ԱՌՆԵԼ:
ԱՑՑԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զննութիւն, քննութիւն, հետազօտութիւն: 2. Խնամատարութիւն, վերակացութիւն, տեսչութիւն: 3. Եպիսկոպոսութիւն: 4. Վրէժխնդրութիւն:
ԱՆԱԲՈՂ, տե՛ս ԱՂԱԲՈՂՈՆ:
ԱՆԱԳԱՆ, ա. 1. Յետին, անագանացեալ (ուշացած): 2. մ. Անագանի (երեկոյեան դէմ):
ԱՆԱԳԱՆԱՑԵԱԼ, տե՛ս ԱՆԱԳԱՆ (1):
ԱՆԱԳԱՆՈՍ, ԱՆԱԳՆՈՎՍ, գ. (եկեղց.) Գրակարդաց, ընթերցող:
ԱՆԱԳՈՐՈՅՆ, ա. 1. Անգութ, անողորմ, դաժան: 2. Անմիտ: 3. Անզեղջ (չզղջացող):
ԱՆԱԳՈՐՈՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անգթութիւն, անողորմութիւն: 2. Անմտութիւն:
ԱՆԱԳՈՐՈՆ, ԱՆԱԳՈՐՈՎՆ, ԱՆԱԳՈՐՈՒՆ, տե՛ս ԱՆԱԳՈՐՈՅՆ:
ԱՆԱՁԱՏ, ա. 1. տե՛ս ԱՆԱՁԳԻ: 2. Տմարդի: 3. Հարկաւոր (հարկադրուած):
ԱՆԱՁԱՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազահութիւն, ժլատութիւն:
ԱՆԱՁԱՏԵԼԻ, ա. Անզերծանելի:
ԱՆԱՁԱՏԻԿ, ա. Անարգ, նուաստ:
ԱՆԱՁԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ջազնուութիւն (ոչ ազատ՝ ոչ ազնուական լինելը): 2. տե՛ս ԱՆԱՁԱՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆԱԶԱՐՄԱՊԷՍ, մ. Բռնաբար, ուժգին, անխնայ:

ԱՆԱԶԳԻ, ա. Անազգատ, անտոհմիկ, վատատոհմիկ:

ԱՆԱԶԴ, տե՛ս ԱՆԳՈՒՇԱԿ:

ԱՆԱԶԴԱԿ, ա. Անհնազանդ, անսաստ, անզգամ, ապիրատ, չար:

ԱՆԱԶԴԱԿԱՆ, ա. Անազդելի, անազդողական, աններգործական:

ԱՆԱԶԴԱԿԵԼ, չբ. Անզգամել, անսաստել, անհնազանդել:

ԱՆԱԶԴԵԱԼ, ա. Անծանօթ, անտեղեակ:

ԱՆԱԶԴԵԼԻ, ԱՆԱԶԴՈՂԱԿԱՆ, ա. 1. տե՛ս ԱՆԱԶԴԱԿԱՆ: 2. Անզգալի:

ԱՆԱԶՆՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տմարդութիւն:

ԱՆԱԹԵՄԱՅ, տե՛ս ԲԱՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆԱԹԵՄԱՅԵԼ, տե՛ս ԲԱՆԱԴՐԵԼ:

ԱՆԱԼԷԿՈԾ, ա. 1. Անծուփ, խաղաղ, հանդարտ: 2. Հանդարտօրէն, խաղաղօրէն:

ԱՆԱԼՈՒԹ, տե՛ս ԵՂՆ:

ԱՆԱԽՈՐԺ, ա. 1. Անախորժելի, անախորժակ, անախորժական, չախորժական, անհաճելի, անհաճոյ:

ԱՆԱԽՈՐԺԱԲԱՐ, մ. Ակամայ (դժկամութեամբ):

ԱՆԱԽՈՐԺԱԿ, ԱՆԱԽՈՐԺԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԱԽՈՐԺ:

ԱՆԱԽՈՐԺԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱԽՈՐԺ:

ԱՆԱԽՈՐԺԵԼՈՒԹԻՒՆ, ԱՆԱԽՈՐԺՈՒԹԻՒՆ, ԱՆԱԽՈՐԺՈՒՄՆ, գ. Դժպհութիւն (անախորժելի լինելը):

ԱՆԱԽՏ, ա. 1. Անախտակիր (ախտերից ազատ՝ զերծ): 2. Անապական, անարատ, մաքուր, անբիծ:

ԱՆԱԽՏԱԲԱՐ, մ. Անախտապէս, անարատաբար:

ԱՆԱԽՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԱԽՏ:

ԱՆԱԽՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԱԽՏՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆԱԽՏԱԿԻՐ, ա. 1. տե՛ս ԱՆԱԽՏ (1): 2. Անկարեկիր, անկարեկից:

ԱՆԱԽՏԱԿԻՑ, ա. Անկարեկից, անցաւակից:

ԱՆԱԽՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկարեկցութիւն:

ԱՆԱԽՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԱԽՏԱԲԱՐ:

ԱՆԱԽՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, ԱՆԱԽՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անարատութիւն:

ԱՆԱԾԵԼԻ, ԱՆԱԾՈՒ, ա. Անկորանալի:

ԱՆԱԿԻՒՂՍ, գ. Պարեգօտ (կարճ):

ԱՆԱԿՆԱԾԵԼԻ, ա. 1. Անպատկառ, անակնածող: 2. մ. Անպատկառաբար:

ԱՆԱԿՆԱԾՈՂ, տե՛ս ԱՆԱԿՆԱԾԵԼԻ (1):

ԱՆԱԿՆԱՌՈՒ, ԱՆԱԿՆԱՌՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԱՋԱՌ, ԱՆԱՋԱՌՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆԱԿՆԱՐԿՈՒՄՆ, գ. Անտեսութիւն (անտեսելը, անտես առնելը):

ԱՆԱԿՆԿԱԼ, ա. 1. Անակնկալ(լ)ի, անակնունելի, յանկարծական: 2. Յուսահատ, անյոյս:

ԱՆԱԿՆԿԱԼ(Լ)Ի, տե՛ս ԱՆԱԿՆԿԱԼ (1):

ԱՆԱԿՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյուսութիւն (ակնկալութիւն՝ սպասելիք չունենալը):

ԱՆԱԿՆՈՒՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱԿՆԿԱԼ (1):

ԱՆԱՀ, ա. մ. Աներկիւղ, անվեհեր, անվախ:

ԱՆԱՀՈԿ, ա. Անվնաս, անվթար:

ԱՆԱՂԱՆԴ, ա. (Աղանդ չպարունակող), անմոլար, անսխալ:

ԱՆԱՂԱՋԱՒՈՐ, ա. Անաղերսալի:

ԱՆԱՂԱՐՏԵԼԻ, ա. Անեղծանելի, անխարդախ:

ԱՆԱՂԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱՂԻ:

ԱՆԱՂԵՐՍԱԼԻ, տե՛ս ԱՆԱՂԱՋԱՒՈՐ:

ԱՆԱՂԵՐՍԵԼԻ, ա. Անողոք, անողոքելի:

ԱՆԱՂԻ, ա. Անաղելի:

ԱՆԱՂՏ, ա. Անաղտական, անաղտելի, մաքուր (չկեղտոտուած):

ԱՆԱՂՏԱԿԱՆ, ԱՆԱՂՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱՂՏ:

ԱՆԱՂՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Մաքրութիւն (անաղտ լինելը):

ԱՆԱՂՕՏ, ա. մ. Անաղօտական, անաղօտելի, անաղօտապէս, լուսաւոր, պայծառ:
ԱՆԱՂՕՏԱԿԱՆ, ԱՆԱՂՕՏԱՊԷՍ, ԱՆԱՂՕՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱՂՕՏ:
ԱՆԱՃ, ա. Անաճական, անաճելի (չաճող, չաւելացող):
ԱՆԱՃԱԿԱՆ, ԱՆԱՃԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱՃ:
ԱՆԱՄԱՆԱԿ, տե՛ս ԱՆԺԱՄԱՆԱԿ:
ԱՆԱՄԱՆԱԿԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԺԱՄԱՆԱԿԱԲԱՐ:
ԱՆԱՄԱՋ, ԱՆԱՄԱՋԵԼԻ, ա. Անամօթ, անպատկառ:
ԱՆԱՄԲԱՐՀԱԽԱՃՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԱՄԲԱՐՏԱԽԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԱՄԲԱՐՏԱԽԱՆ, ա. Խոնարհամիտ, հեզ:
ԱՆԱՄԲԱՐՏԱԽԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անամբարհաւաճութիւն, խոնարհամտութիւն, հեզութիւն:
ԱՆԱՄԲՈԽ, ԱՆԱՄԲՈԽԵԼԻ, ա. Հանդարտ, անվրդով, անխռով:
ԱՆԱՄԲՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Հանդարտութիւն, անխռովութիւն:
ԱՆԱՄԲՈՂՋԱԽՈՀ, ա. Բղջախոհ (ոչ ողջախոհ):
ԱՆԱՄԵՆԱԳՈՐԾ, ա. Անննեդ, անխարդախ:
ԱՆԱՄՈՒՍՆԱԿԱՆ, ԱՆԱՄՈՒՍՆԱՑԵԱԼ, ա. Անայր, անհարսն, անհարսնական, անհարսնացեալ:
ԱՆԱՄՓՈՓԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԲԱՒԵԼԻ (1):
ԱՆԱՄՕԹ, ա. 1. Անպատկառ, լիրբ: 2. Պարզերես (առանց ամաչելու): 3. մ. Անամօթաբար, լրբաբար:
ԱՆԱՄՕԹԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԱՄՕԹ (3):
ԱՆԱՄՕԹԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԱՄՕԹ:
ԱՆԱՄՕԹԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՆԱՄՕԹԵԼ:
ԱՆԱՄՕԹԵԼ (իմ), չբ. Անամօթանալ, լրբել:
ԱՆԱՄՕԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպատկառութիւն, լրբութիւն:
ԱՆԱՅԼԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Համանմանութիւն, նմանակերպութիւն, նմանութիւն:
ԱՆԱՅԼԱՅԼ, ա. Անփոփոխ, անայլափոխ:
ԱՆԱՅԼԱՅԼԱԲԱՐ, մ. Անփոփոխապէս:
ԱՆԱՅԼԱՅԼԱԿ, ԱՆԱՅԼԱՅԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԱՅԼԱՅԼ:
ԱՆԱՅԼԱՅԼԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԱՅԼԱՅԼԱԲԱՐ:
ԱՆԱՅԼԱՅԼԵԼԻ, ա. 1. Անփոփոխելի, անփոփոխ, հաստատուն, անշարժ: 2. Նոյն (ոչ այլեւայլ): 3. մ. Անայլայլաբար, անփոփոխապէս, անվրէպ:
ԱՆԱՅԼԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անփոփոխութիւն, նոյնութիւն, հաւասարութիւն:
ԱՆԱՅԼԱՓՈԽ, տե՛ս ԱՆԱՅԼԱՅԼ:
ԱՆԱՅՐ, ա. 1. Ամուրի: 2. Անամուսնացեալ, անարանց: 3. Անմարդ, անբնակ:
ԱՆԱՅՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԿԷԶ:
ԱՆԱՅՐԵՑՈՂ, տե՛ս ԱՆԿԻԶԱՆՈՂ:
ԱՆԱՅՑԵԼՈՒ, ա. Անօգնական (այցելու չունեցող):
ԱՆԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անօգնականութիւն (անայցելու լինելը):
ԱՆԱՆԳՈՍՆԵԼԻ, ա. Անպարսաւելի, անմեղադրելի, անպախարակելի:
ԱՆԱՆԽԱՅԵԼԻ, ա. Անխնայ, անխիղճ, խիստ:
ԱՆԱՆԿՈՂԻՆ, ա. Գետնախշտի:
ԱՆԱՆՁՆ, ա. 1. Անհոգի, անշունչ: 2. Անկենդան, անկերպարան: 3. Անգոյ, անէ:
ԱՆԱՆՁՆԱՒՈՐ, ա. Ջանձնաւոր:
ԱՆԱՆՁՈՒԿ, ա. Ընդարձակ, լայն:
ԱՆԱՆՈՒԽ, գ. (բսբ.) Դաղձն:
ԱՆԱՆՋԱՏ, ա. 1. Անանջատական, անանջատելի, անբաժանելի, անզատելի, անմեկնելի: 2. տե՛ս ԱՆԱՆՋԱՏԱԲԱՐ:
ԱՆԱՆՋԱՏԱԲԱՐ, մ. Անանջատ, անանջատակի, անանջատապէս, անզատաբար:
ԱՆԱՆՋԱՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԱՆՋԱՏ:

ԱՆԱՆՁԱՏԱԿԻ, ԱՆԱՆՁԱՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԱՆՁԱՏԱԲԱՐ:
ԱՆԱՆՁԱՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱՆՁԱՏ:
ԱՆԱՆՁՐՊԵՏ, ա. Անբաժան, անանջատ, անմեկնելի:
ԱՆԱՆՑ, ա. 1. Անգնալի, անկոխ: 2. Անվախճան, յաւիտենական, յաւէրժական, մշտնջենաւոր:
ԱՆԱՆՑԱԿԱՆ, ԱՆԱՆՑԱՆԵԼԻ, ԱՆԱՆՑԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆԱՆՑ (2):
ԱՆԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվախճանութիւն, մշտնջենաւորութիւն:
ԱՆԱՆՔԱՏ, տե՛ս ԱՆԿԱՐՕՏ (1):
ԱՆԱՇԽԱՏ, ա. 1. Անխոնջ, անվաստակ: 2. Դիւրին (չյոգնեցնող): 3. մ. Անաշխատաբար, հեշտութեամբ:
ԱՆԱՇԽԱՏԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԱՇԽԱՏ (3):
ԱՆԱՇԽԱՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱՇԽԱՏ:
ԱՆԱՇԽԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիւրութիւն (դիւրին՝ հեշտ լինելը):
ԱՆԱՇԽԱՐՀԻԿ, ա. 1. Օտարական, պանդուխտ: 2. Վտարանդի, գերի, ստրուկ: 3. Միայնակեաց, կրօնաւոր:
ԱՆԱՉԱՌ, ա. 1. Արդարադատ, արդարամիտ, անակնառու: 2. Անակնածող, անպատկառ: 3. մ. Անաչառաբար, անաչառապէս, արդարապէս:
ԱՆԱՉԱՌԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԱՉԱՌ (3):
ԱՆԱՉԱՌԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԱՉԱՌ:
ԱՆԱՉԱՌԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԱՉԱՌ (3):
ԱՆԱՉԱՌԱՏԵՍ, տե՛ս ԱՐԴԱՐԱՏԵՍ:
ԱՆԱՉԱՌԵԼԻ, ԱՆԱՉԱՌՈՒ, տե՛ս ԱՆԱՉԱՌ (1, 3):
ԱՆԱՉԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Արդարադատութիւն:
ԱՆԱՉԵԱՑ, ա. Կոյր:
ԱՆԱՊԱԿ, ա. 1. Անխառն (գինի), լայնաբար՝ մաքուր, զուտ, պարզ: 2. Լոկ, սոսկ:
ԱՆԱՊԱԿԱՆ, ա. 1. Մաքուր, անարատ, անեղծ: 2. Անփուտ:
ԱՆԱՊԱԿԱՆԱԳՈՐԾ, ա. Անապականաբար:
ԱՆԱՊԱԿԱՆԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՆԱՊԱՆԱԳՈՐԾ:
ԱՆԱՊԱԿԱՆԱՑՈՒ, ԱՆԱՊԱԿԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱՊԱԿԱՆ:
ԱՆԱՊԱՇԱՒ, ա. Անզեղջ:
ԱՆԱՊԱՇԽԱՐ, ա. 1. Անապաշխարող, անզեղջ: 2. Անապաշխարելի, աններելի:
ԱՆԱՊԱՇԽԱՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱՊԱՇԽԱՐ (2):
ԱՆԱՊԱՇԽԱՐՈՂ, տե՛ս ԱՆԱՊԱՇԽԱՐ (1):
ԱՆԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզղջութիւն, անխոստովանութիւն:
ԱՆԱՊԱՏ, ա. 1. Անշէն, անբնակ: 2. Ամայի, վայրի, աւերակ: 3. փխբ. Թափուր, դատարկ, անմասն:
ԱՆԱՊԱՏԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Վայրի (անապատին յատուկ): 2. Ճգնաւոր, միայնակեաց, անապատաւոր, անապատային: 3. Ճգնաւորական:
ԱՆԱՊԱՏԱԿԵԱՑ, ա. գ. Ճգնաւոր, միայնակեաց, անապատական, անապատացի:
ԱՆԱՊԱՏԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՆԱՊԱՏԱԿԱՆ (2):
ԱՆԱՊԱՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Ամայանալ: 2. Ճգնաւորել, միայնանալ: 3. փխբ. Թափուրել, թափուր մնալ:
ԱՆԱՊԱՏԱՍՆՈՒՆԴ, տե՛ս ԱՆԱՊԱՏԱՍՈՒՆ:
ԱՆԱՊԱՏԱՍՈՒՆ, ա. Անապատասնունդ (անապատում սնուած՝ մեծացած):
ԱՆԱՊԱՏԱՑԻ, տե՛ս ԱՆԱՊԱՏԱԿԵԱՑ:
ԱՆԱՊԱՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ամայացուցանել:
ԱՆԱՊԱՏԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆԱՊԱՏԱԿԱՆ (2):
ԱՆԱՊԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Մենակեցութիւն, միայնակեցութիւն:
ԱՆԱՊԱՒԷՆ, ա. Անօգնական:
ԱՆԱՊՇԵԼԻ, ա. Անխռով, անշփոթ:

ԱՆԱՌ, տե՛ս ԱՆԱՌԻԿ:
ԱՆԱՌԱԿ, ա. 1. Անամօթ, անպատկառ: 2. Ձեղխ, շուայտ: 3. Անկարգ, խառնակ:
ԱՆԱՌԱԿԱԲԱՐ, մ. Անպատկառաբար, յանդգնաբար:
ԱՆԱՌԱԿԵԼ (իմ), չբ. 1. Անամօթել, յաղաղարձել: 2. Ձեղխել:
ԱՆԱՌԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպատկառութիւն, անամօթութիւն, գեղխագործութիւն:
ԱՆԱՌԱՋՆՈՐԴ, ա. մ. Անտերունչ:
ԱՆԱՌԱՋՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Անիշխանութիւն, անտերնչութիւն:
ԱՆԱՌԱՒԵԼ, ա. Անաւելի, չափաւոր:
ԱՆԱՌԻԿ, ա. Անառ, ամուր:
ԱՆԱՌՆԵԼԻ, ա. 1. Անարար, անստեղծ, անեղ: 2. Անլինելի, անկարելի, անհնարին:
ԱՆԱՌՈՂՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիւանդութիւն, խօթութիւն:
ԱՆԱՍԱՑ, տե՛ս ԱՆԱՍԵԼԻ (1):
ԱՆԱՍԵԼԻ, ա. 1. Անասաց, անճառելի, անպատում, անբաւելի, աննկարագրելի: 2. Անպատշաճ, անվայելուչ (ասելու համար անվայել):
ԱՆԱՍՆԱԲԱՐ, մ. Անասնապէս, անասնօրէն, պաճարապէս:
ԱՆԱՍՆԱԲԱՐՈՅ, ա. Անասնակենցաղ:
ԱՆԱՍՆԱԲՈՅԾ, ա. Պաճարաբոյծ, անասնասնոյց:
ԱՆԱՍՆԱԳԷՏ, ա. Անասնամոլ, անասնամեղ, անասնազանց:
ԱՆԱՍՆԱԳՈՅՆ, ա. Կենդանագոյն:
ԱՆԱՍՆԱԴԷՄ, ա. Անասնակերպ:
ԱՆԱՍՆԱԶԱՆՑ, տե՛ս ԱՆԱՍՆԱԳԷՏ:
ԱՆԱՍՆԱԶՈՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Կենդանազոհութիւն:
ԱՆԱՍՆԱԿԱՆ, ա. 1. Անասնային, անասնավայել (անասունին յատուկ՝ վայել): 2. Անբնական (իբրև հակադրութիւն բանականին):
ԱՆԱՍՆԱԿԵՆՑԱՂ, տե՛ս ԱՆԱՍՆԱԲԱՐՈՅ:
ԱՆԱՍՆԱԿԵՐՊ, տե՛ս ԱՆԱՍՆԱԴԷՄ:
ԱՆԱՍՆԱՄԵՂ, ԱՆԱՍՆԱՄՈԼ, տե՛ս ԱՆԱՍՆԱԳԷՏ:
ԱՆԱՍՆԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՆԱՍՆԱԿԱՆ:
ԱՆԱՍՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԱՍՆԱԲԱՐ:
ԱՆԱՍՆԱՍՆՈՅՑ, տե՛ս ԱՆԱՍՆԱԲՈՅԾ:
ԱՆԱՍՆԱՎԱՅԵԼ, տե՛ս ԱՆԱՍՆԱԿԱՆ (1):
ԱՆԱՍՆԱԻՐՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անասնութիւն, անբանութիւն, պաճարեղութիւն:
ԱՆԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԱՍՆԱԻՐՈՐՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԱՍՆՕՐԷՆ, տե՛ս ԱՆԱՍՆԱԲԱՐ:
ԱՆԱՍՈՒՆ, գ. 1. Կենդանի: 2. ա. գ. Անբան, անբանական: 3. ա. Անխօս, անբարբառ:
ԱՆԱՍՏՈՒԱԾ, ա. Ամբարիշտ, անհաւատ:
ԱՆԱՍՏՈՒԱԾԱԾԱՆՕԹՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՆԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապաստուածութիւն, ամբարշտութիւն:
ԱՆԱՏԱԿ, ա. Անկարող, տկար:
ԱՆԱՐԱԿԱՆ, ա. Կնամարդի, իգացեալ:
ԱՆԱՐԱՆՑ, տե՛ս ԱՆԱՅՐ (2):
ԱՆԱՐԱՏ, ա. 1. Անախտ, անապական, ամբիծ, մաքուր, անմեղ: 2. Սուրբ, աստուածային: 3. Անկասկած, աներկբայ:
ԱՆԱՐԱՏԱԲԱՐ, մ. Մաքրաբար, սրբապէս:
ԱՆԱՐԱՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԱՐԱՏԱԲԱՐ:
ԱՆԱՐԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անախտութիւն, անապականութիւն, ամբծութիւն:
ԱՆԱՐԱՐ, ա. 1. Անստեղծ, ինքնագոյ, անեղ: 2. Անպատրաստ, անկազմ: 3. Անօրակ (օրպիսութիւն չունեցող):
ԱՆԱՐԱՐՈՒԱԾ, ա. Անստեղծ, անգոյ, անէ:
ԱՆԱՐԲ, տե՛ս ԱՆԸՄՊԵԼԻ, ԱՆԽՈՒՄ:
ԱՆԱՐԳ, ա. 1. Նուաստ, անպատիւ, անփառ, անշուք: 2. Անպէտ, չնչին:
ԱՆԱՐԳԱԲԱՐ, մ. Անարգապէս:

ԱՆԱՐԳԱԳՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անարգութիւն (անարգ կացութիւն՝ վիճակ), անպատուութիւն:

ԱՆԱՐԳԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Անչքութիւն:

ԱՆԱՐԳԱՀԱՏԵԼԻ, ա. Անողոքելի, անխնայ, անգութ:

ԱՆԱՐԳԱՄԱՀ, ա. Խայտառակամահ:

ԱՆԱՐԳԱՄԵԾԱՐ, տե՛ս ԾԱՌԱՅԱՄԵԾԱՐ:

ԱՆԱՐԳԱՆՔ, գ. 1. Անպատուութիւն, արհամարհութիւն, նշաւակութիւն, խայտառականք: 2. Նախատինք, պարսաւանք: 3. Ամօթոյք, առականք: 4. Անփառութիւն, անչքութիւն:

ԱՆԱՐԳԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԱՐԳԱԲԱՐ:

ԱՆԱՐԳԱՍԱՒՈՐ, ա. Անարդիւն, անպտուղ:

ԱՆԱՐԳԱՍԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տձեւութիւն, անձեւութիւն, անկազմութիւն, անհարթութիւն:

ԱՆԱՐԳԱՍԻ, ա. Անձեւ, անհարթ:

ԱՆԱՐԳԵԼ[1], նբ. 1. Անպատուել, պարսաւել, վիրաւորել, թշնամանս դնել: 2. Արհամարհել, զանց առնել: 3. Նուաստացուցանել: 4. Զարախօսել:

ԱՆԱՐԳԵԼ[2], ա. 1. Անխափան, ազատ, համարձակ: 2. Անսանձ, անժոյժ, անժուժկալ: 3. մ. տե՛ս ԱՆԱՐԳԵԼԱԲԱՐ:

ԱՆԱՐԳԵԼԱԲԱՐ, մ. Անարգելապէս, ազատաբար:

ԱՆԱՐԳԵԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԱՐԳԵԼ[2] (1):

ԱՆԱՐԳԵԼԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԱՐԳԵԼԱԲԱՐ:

ԱՆԱՐԳԵԼԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անարգելութիւն, անժուժկալութիւն:

ԱՆԱՐԳԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԱՐԳԵԼԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆԱՐԳՈՒ, ա. Նախատիչ:

ԱՆԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպատուութիւն (անարգ՝ անպատիւ լինելը): 2. Անարգանք, նախատինք, պարսաւանք: 3. Նուաստութիւն, անչքութիւն:

ԱՆԱՐԴ, ա. 1. Անզարդ, անշուք: 2. Անձեւ, անկերպ, տձեւ:

ԱՆԱՐԴԱԿ, ա. 1. Անհարթ: 2. Անզուգական, աննման:

ԱՆԱՐԴԱՐ, ա. Անիրաւ, անօրէն:

ԱՆԱՐԴԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անիրաւութիւն:

ԱՆԱՐԴԻ, ա. Անպատեհ, անպատշաճ, անյարմար, անվայելուչ:

ԱՆԱՐԴԻԼ, ա. Վիթխարի (անճոռնի մեծութեամբ):

ԱՆԱՐԴԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԱՐԳԱՍԱՒՈՐ:

ԱՆԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձեւութիւն, տձեւութիւն:

ԱՆԱՐԵԳԱԿՆ, տե՛ս ԱՆԱՐԵՒ:

ԱՆԱՐԵՒ, ա. Անարեգակն, անլոյս, խաւար, մութ:

ԱՆԱՐԺԱՆ, ա. 1. Անարժանաւոր, չարժանի: 2. Անարդար, անիրաւ, անօրէն: 3. Անվայելուչ, անյարմար, անպատշաճ: 4. Անսուրբ, պիղծ: 5. Վատթար, չարաչար: 6. մ. տե՛ս ԱՆԱՐԺԱՆԱԲԱՐ:

ԱՆԱՐԺԱՆԱԲԱՐ, մ. Անարժանապէս, անարժան:

ԱՆԱՐԺԱՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապիրատութիւն, անիրաւութիւն:

ԱՆԱՐԺԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԱՐԺԱՆԱԲԱՐ:

ԱՆԱՐԺԱՆԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆԱՐԺԱՆ (1):

ԱՆԱՐԺԱՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԱՐԺԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆԱՐԺԱՆԻ, տե՛ս ԱՆԱՐԺԱՆ:

ԱՆԱՐԺԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անարժանաւորութիւն, չարժանութիւն (անարժան լինելը): 2. Անպատեհութիւն, անպատշաճութիւն, անտեղութիւն, անյարմարութիւն:

ԱՆԱՐԻ[1], ա. 1. Երկչոտ, վախկոտ: 2. Անարիական (այրիական զօրութիւնը կորցրած):

ԱՆԱՐԻ[2], ա. Վիթխարի (չափազանց խոշոր՝ մեծ):

ԱՆԱՐԻԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԱՐԻ[1] (2):

ԱՆԱՐԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկչոտութիւն, վեհերկոտութիւն:
ԱՆԱՐԾԱԹԱՍԷՐ, ա. Անընչասէր:
ԱՆԱՐԾԱՐԾԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԲՈՐԲՈՔ:
ԱՆԱՐՀԵՍՏ, տե՛ս ԱՆԱՐՈՒԵՍՏ:
ԱՆԱՐՈՒԵՍՏ, ա. 1. Անարհեստ, անհմուտ, անփորձ, անտեղեակ: 2. Անարուեստացեալ (առանց արուեստի): 3. Պարզ, անշուք, անպաճոյճ: 4. Անարուեստաշէն, անձեռագործ, աննիւթ: 5. մ. տե՛ս ԱՆԱՐՈՒԵՍՏԱԲԱՐ:
ԱՆԱՐՈՒԵՍՏԱԲԱՐ, մ. Անհմտաբար:
ԱՆԱՐՈՒԵՍՏԱՇԷՆ, տե՛ս ԱՆԱՐՈՒԵՍՏ (4):
ԱՆԱՐՈՒԵՍՏԱՑԵԱԼ, տե՛ս ԱՆԱՐՈՒԵՍՏ (2, 4):
ԱՆԱՐՈՒԵՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհմտութիւն:
ԱՆԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԱՐԻՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԱՐՏԱՃԱՆԱՊԱՐՀ, ա. Անել (դուրս գալու ճանապարհ չունեցող):
ԱՆԱՐՏԱՔՍԲԵՐԵԼԻ, ա. Անհերքելի:
ԱՆԱՐՕՐ, ա. 1. Անմշակելի, անարօրադիր: 2. Անսերմն:
ԱՆԱՐՕՐԱԴԻՐ, ա. 1. տե՛ս ԱՆԱՐՕՐ (1): 2. Ինքնաբոյս:
ԱՆԱՒԱԳ, ա. Յետին, տկար, անզօր:
ԱՆԱՒԱԳԵԼ (իմ), չբ. Տկարանալ, անզօրանալ:
ԱՆԱՒԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Տկարութիւն, անզօրութիւն:
ԱՆԱՒԱՐՏ, ա. 1. Անվախճան: 2. Անկատար, կիսակատար, թերի:
ԱՆԱՒԵԼԱՍՏԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Չափաւորութիւն, սակաւապետութիւն:
ԱՆԱՒԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱՒԵԼՈՐԴ:
ԱՆԱՒԵԼՈՐԴ, ա. Անաւելի:
ԱՆԱՒԵՐ, ա. (Չաւերուած), յապահով, անվտանգ:
ԱՆԲԱԳՋԱՋԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԲՈՎԱՆԴԱԿ (1):
ԱՆԲԱԺ, ա. 1. Անմասն (բաժին՝ մաս չունեցող): 2. տե՛ս ԱՆԲԱԺԱՆ:
ԱՆԲԱԺԱՆ, ա. Անանջատ, անբաժանելի, անզատելի, անզատ:
ԱՆԲԱԺԱՆԱԲԱՐ, մ. Անբաժանապէս, անբաժանօրէն, անանջատաբար, անմասնաբար, անզատաբար:
ԱՆԲԱԺԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԲԱԺԱՆԵԼԻ (1, 2):
ԱՆԲԱԺԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԲԱԺԱՆԱԲԱՐ:
ԱՆԲԱԺԱՆԵԼԻ, ա. 1. Անբաժան, անանջատ, անզատելի: 2. մ. տե՛ս ԱՆԲԱԺԱՆԱԲԱՐ:
ԱՆԲԱԺԱՆՕՐԷՆ, տե՛ս ԱՆԲԱԺԱՆԱԲԱՐ:
ԱՆԲԱԺԻՆ, ա. 1. Անբաժան (չբաժանուած): 2. Անբաժանելի, անանջատ: 3. Միաձոյլ, միասնական:
ԱՆԲԱԽՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարաբաստութիւն, վատաբախտութիւն, թշուառութիւն, ձախողանք:
ԱՆԲԱՂԱԲԱՐ, մ. ա. Անբաղապէս (առանց բաղադրուելու, չբաղադրուած), անխառն, պարզ:
ԱՆԲԱՂԱՑ, ա. 1. Անկասկածելի, անվրէպ: 2. Անմեղադրելի, անպարսաւելի, ան(ը)ստգիւտ:
ԱՆԲԱՂԱՑԱՊԷՍ, մ. 1. Աներկբայ, անկասկած, անտարակոյս: 2. Անմեղադրելի, անպարսաւ:
ԱՆԲԱՂԲԱՂԱՑ, ԱՆԲԱՂԲԱՂԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԲԱՂԱՑ:
ԱՆԲԱՂԴԱՏ, ա. Անբաղդատական, անբաղդատելի, անհամեմատելի:
ԱՆԲԱՂԴԱՏԱԲԱՐ, մ. Անհամեմատաբար:
ԱՆԲԱՂԴԱՏԱԿԱՆ, ԱՆԲԱՂԴԱՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԲԱՂԴԱՏ:
ԱՆԲԱՂՑՕՂ, ա. Անյօդ:
ԱՆԲԱՄԲԱՍ, ա. Անբամբասելի, անպարսաւ, անմեղադրելի:

ԱՆԲԱՄԲԱՍԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԲԱՄԲԱՍ:
ԱՆԲԱՆ, ա. գ. 1. Անասուն (բանականություն չունեցող): 2. Անմիտ, անխորհուրդ: 3. Անբարբառ, անխոս, համր:
ԱՆԲԱՆԱԲԱՐ, մ. 1. Անբանապես, անբանաւորապես, անասնաբար: 2. Անխոս:
ԱՆԲԱՆԱԿԱՆ, ա. Անբան, անբանաւոր, անասնական:
ԱՆԲԱՆԱՆԱԼ, չբ. Անմտանալ, յիմարանալ:
ԱՆԲԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԲԱՆԱԲԱՐ:
ԱՆԲԱՆԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆԲԱՆԱԿԱՆ:
ԱՆԲԱՆԱՒՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԲԱՆԱԲԱՐ:
ԱՆԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անմտութիւն: 2. Անխօսութիւն: 3. Բաջաղանք:
ԱՆԲԱՇԽԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱՆԳԱՆԱԿ:
ԱՆԲԱՌԱՋ, ա. Անմռունչ, մունջ:
ԱՆԲԱՍԻՐ, ա. Անպարսաւելի, անմեղադրելի:
ԱՆԲԱՐԲԱՌ, ա. Անխօս, մունջ, անբեբան:
ԱՆԲԱՐԲԱՌԱԲԱՐ, մ. Անճառաբար:
ԱՆԲԱՐԲԱՌԵԼԻ, ա. Անճառ, անճառելի, անպատմելի:
ԱՆԲԱՐԲԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Լռութիւն:
ԱՆԲԱՐԳԱՒԱԾ, ա. Անփառունակ, նուաստ, անարգ:
ԱՆԲԱՐԴ, ԱՆԲԱՐԴԵԼԻ, ա. Անպարփակելի, ցիր և ցան:
ԱՆԲԱՐԵԳԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգթութիւն:
ԱՆԲԱՐԵԽՕՍ, ա. Անօգնական:
ԱՆԲԱՐԵԿԱՄ, ա. Անընկեր:
ԱՆԲԱՐԵՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարամտութիւն, նենգութիւն:
ԱՆԲԱՐԵՍԷՐ, ա. Չարասէր:
ԱՆԲԱՐԵՓՈՐՁ, ա. Անփորձ, միամիտ, անմիտ:
ԱՆԲԱՐԵՓՈՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Անփորձութիւն, միամտութիւն, անմտութիւն:
ԱՆԲԱՐԵՔԱՎԱՅԵԼՈՒՉ, ա. Անշուք:
ԱՆԲԱՐԺ, տե՛ս ԱՆԲԱԺ:
ԱՆԲԱՐԺԱՆԱԲԱՐ, ԱՆԲԱՐԺԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԲԱԺԱՆԱԲԱՐ:
ԱՆԲԱՐԻ, ա. Չբարի:
ԱՆԲԱՐԻՇՏ, տե՛ս ԱՄԲԱՐԻՇՏ:
ԱՆԲԱՐԿԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, ԱՆԲԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անցասմնութիւն, հեզութիւն:
ԱՆԲԱՐԿԱԿԱՆ, ԱՆԲԱՐԿԱՆԱԼԻ, ԱՆԲԱՐԿԱՑՈՂ, ա. Անցասումն, հեզ:
ԱՆԲԱՒ, ա. 1. Անսահման, անեզր, անհուն: 2. Անհաշիւ, անհամար, անչափ: 3. Անհնարին, անկարելի: 4. Անկարող, անհմուտ, անձեռնհաս: 5. մ. Անսահմանաբար:
ԱՆԲԱՒԱԲԱՐ, մ. Անբաւապէս, անբաւակի, անչափ:
ԱՆԲԱՒԱԳԷՏ, ա. Ամենագէտ, ամենիմաստ:
ԱՆԲԱՒԱԶՕՐ, ա. Ամենազօր, ամենակարող:
ԱՆԲԱՒԱՀՐԱՇ, ա. Գերահրաշ:
ԱՆԲԱՒԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԲԱՒԱԲԱՐ:
ԱՆԲԱՒԵԼԻ, ա. 1. Անամփոփելի, անբովանդակ, անսահման, անեզր: 2. տե՛ս ԱՆԱՍԵԼԻ (1):
ԱՆԲԵԿԱՆԵԼԻ, ԱՆԲԵԿՋԵԼԻ, ա. 1. Անկոտոր, անխորտակելի, անփշրելի: 2. փխբ. Անեղծ, անխախտելի, հաստատուն:
ԱՆԲԵՂՄՆԱՒՈՐ, ԱՆԲԵՂՆԱՒՈՐ, ԱՆԲԵՂՈՒՆ, ա. Անբեր, անպտուղ, ամուլ:
ԱՆԲԵՐ, ա. Անարդիւն, անպտուղ:
ԱՆԲԵՐԱՆ, տե՛ս ԱՆԲԱՐԲԱՌ:
ԱՆԲԵՐԵԼԻ, ա. 1. Անկրելի: 2. Անտանելի, անհանդուրժելի, անհամբերելի:
ԱՆԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպտղութիւն:
ԱՆԲԵՐՐԻ, ա. Անարգասաւոր, անպտղաբեր:
ԱՆԲԺՇԿԱԲԱՐ, մ. Անբժշկապէս (անբժշկելի կերպով):
ԱՆԲԺՇԿԱԿԱՆ, ա. Անբոյժ, անբուժելի, անբժշկելի, անկազդուրելի:
ԱՆԲԺՇԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԲԺՇԿԱԲԱՐ:
ԱՆԲԺՇԿԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԲԺՇԿԱԿԱՆ:

ԱՆԲԻԾ, տե՛ս ԱՄԲԻԾ:
ԱՆԲՆԱԿ, ա. 1. Անմարդաբնակ, անշէն, ամայի: 2. Անտուն, անյարկ: 3. Նժդեհ, տարաբնակ: 4. տե՛ս ԱՆԲՆԱԿԱՆ:
ԱՆԲՆԱԿԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԲՆԱԿ (1):
ԱՆԲՆԱԿԱՆ, ա. Անբուն, անբնակ (ոչ բնական, բնական օրէնքից դուրս):
ԱՆԲՆԻԿ, ա. Անհարազատ, օտար (տէր):
ԱՆԲՈՅԺ, ա. 1. Անբուժելի, անբուժական, անբժշկական, անառողջանալի, անողջանալի: 2. փխբ. Անփարատելի, անփոփելի:
ԱՆԲՈՎ, տե՛ս ԱՆԲԱԻ:
ԱՆԲՈՎԱՆԴԱԿ, ԱՆԲՈՎԱՆԴԱԿԱԿԱՆ, ա. 1. Անբաւելի, անամփոփելի, անբագձաձական: 2. Անբաւ, անհուն, անեզր, անսահման:
ԱՆԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսահմանութիւն:
ԱՆԲՈՐԲՈՔ, ա. Անարծարծելի:
ԱՆԲՈՑԱԿԷԶ, ա. Անայրելի (չայրուող):
ԱՆԲՈՒԺ, ԱՆԲՈՒԺԱԿԱՆ, ԱՆԲՈՒԺԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԲՈՅԺ:
ԱՆԲՈՒՆ, տե՛ս ԱՆԲՆԱԿԱՆ:
ԱՆԲՈՒՔ, ա. Անբքալի:
ԱՆԲՔԱԼԻ, տե՛ս ԱՆԲՈՒՔ:
ԱՆԳԱՂԱՓԱՐ, ա. Անօրինակ, անտիպ, հոգեղէն:
ԱՆԳԱՄ[1], գ. մ. Նուազ, հաղ:
ԱՆԳԱՄ[2], մ. եղբ. Նոյն իսկ, նաև, ևս:
ԱՆԳԱՄԱԳԻՏ, ԱՆԳԱՄԱԳԻՒՏ, ա. Անձեռնհաս:
ԱՆԳԱՅ, ա. Անխոնարհ, անընկճելի:
ԱՆԳԱՅԹ, ա. Անսայթաք, անսխալ, անգթելի:
ԱՆԳԱՅԹԱԳՂԵԼԻ, ԱՆԳԱՅԹԱԿՂԵԼԻ, ա. Անգայթ (որ չի գայթակղւում):
ԱՆԳԱՅՏ, ա. 1. Նօսր, անհոծ (ոչ խիտ): 2. Նուրբ, բարակ:
ԱՆԳԱՅՏԱԿԱՆ, ա. 1. Անգայտ, նօսր: 2. փխբ. Թեթև (ոչ լուրջ):
ԱՆԳԱՅՏԱՆԱԼ, չբ. Անօսրանալ:
ԱՆԳԱՅՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Անօսրացուցանել:
ԱՆԳԱՅՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անօսրութիւն:
ԱՆԳԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՆԿԱՆԵԼ:
ԱՆԳԱՐԵԼ, նբ. Համարել, հաշուել (դիտել իբրև):
ԱՆԳԵՂԱՂԷՇ, ԱՆԳԵՂԵԱՑ, տե՛ս ԱՆԳԵՂԵՑԻԿ:
ԱՆԳԵՂԵՑԻԿ, ա. Տգեղ:
ԱՆԳԵՂԵՑԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Տգեղութիւն:
ԱՆԳԷՏ, ա. 1. Անգիտակ, չգիտուն, տըգէտ: 2. Անտեղեակ, անփորձ, անհմուտ: 3. Անգիտելի, անյայտ, անծանօթ:
– ՅԱՆԳԷՏՍ, մ. Անգիտաբար:
ԱՆԳԹԱԲԱՐ, մ. Անխղճաբար:
ԱՆԳԹԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԳԱՅԹ:
ԱՆԳԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անողորմութիւն, անագորոյնութիւն, անգորովութիւն, անխըղճմտութիւն:
ԱՆԳԻԾ, ա. Անգծական, անգծելի, դժուարագիծ:
ԱՆԳԻՆ, ա. 1. Մեծագին: 2. մ. Ձրի:
ԱՆԳԻՇԵՐ, ա. Աներեկոյ:
ԱՆԳԻՏԱԲԱՐ, մ. Յանգէտս:
ԱՆԳԻՏԱԿ, տե՛ս ԱՆԳԷՏ:
ԱՆԳԻՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անտեղեկութիւն (անգիտակ՝ անտեղեակ լինելը):
ԱՆԳԻՏԵԼԻ, ա. Անիմանալի, անյայտ, անհաս:
ԱՆԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Չգիտանք:
ԱՆԳԻՐ, ա. 1. Անգրեալ, անգրաւորական: 2. Անգրելի: 3. Անգրագէտ:
ԱՆԳԻՒՏ, ա. 1. Անգտանելի: 2. Մեծագին, անգին: 3. Անպէտ, անօգուտ:
ԱՆԳԼՈՐ, ա. Անհոլով (չգլորուող), փխբ. անգայթ (չգայթող):
ԱՆԳԾԱԿԱՆ, ԱՆԳԾԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԳԻԾ:
ԱՆԳՆԱԼԻ, ա. 1. Անգնաց, անկոխ, անմատչելի: 2. Անհասանելի:
ԱՆԳՆԱՑ, տե՛ս ԱՆԳՆԱԼԻ (1):
ԱՆԳՈՀ, ա. Դժգոհ:
ԱՆԳՈՀԱՑՈՂ, ա. Անշնորհակալ:

ԱՆԳՈՀԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշնորհակալութիւն:
ԱՆԳՈՅ, ա. գ. 1. Չգոյ, անէ, ոչինչ, չէ: 2. Անկարեւոր, չնչին: 3. Անյայտ, անյուսալի:
ԱՆԳՈՅԱՆԱԼ, չբ. Չքանալ, ոչնչանալ:
ԱՆԳՈՅՆ, ա. Գունատ:
ԱՆԳՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անէութիւն, չէութիւն, ոչեղութիւն, ոչնչութիւն, ոչինչ:
ԱՆԳՈՌՈՋԱԲԱՐ, մ. Համեստաբար:
ԱՆԳՈՌՈՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Համեստութիւն:
ԱՆԳՈՍՆԱԲԱՐ, մ. Արհամարհաբար:
ԱՆԳՈՍՆԱՍԷՐ, ա. Արհամարհիչ, արհամարհոտ:
ԱՆԳՈՍՆԵԼ, նբ. Արհամարհել, անարգել, պարսաւել, պախարակել:
ԱՆԳՈՍՆՈՒԹԻՒՆ, ԱՆԳՈՍՆՈՒՄՆ, գ. Արհամարհանք (անգոսնելը):
ԱՆԳՈՎ, ա. Ապագով, անգովելի, անդրուատ:
ԱՆԳՈՎԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԳՈՎ:
ԱՆԳՈՐԾ, ա. 1. Ծոյլ (գործ չանող), չկեցու: 2. Անկատար (չգործուած, չկատարուած): 3. Անմշակելի (չմշակուած): 4. Անգործելի (չներգործուող):
- ԱՆԳՈՐԾ ՄԵՂՈՒ, տե՛ս ԲՈՌ:
ԱՆԳՈՐԾԱԿԱՆ, ա. Անգործ, ծոյլ:
ԱՆԳՈՐԾԵԼ (իմ), չբ. Պարապանալ (անգործ դառնալ՝ մնալ):
ԱՆԳՈՐԾԵԼԻ, ա. 1. Անգործ (չգործող): 2. Աններգործելի, անազդելի:
ԱՆԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարապութիւն, չկեցութիւն:
ԱՆԳՈՐՈՎ, ա. Անկարեկիր, անգութ:
ԱՆԳՈՐՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկարեկցութիւն, անգթութիւն:
ԱՆԳՈՒ, ա. Պատշաճաւոր, արժանաւոր:
ԱՆԳՈՒԹ, ա. Անգորով, անողորմ:
ԱՆԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դժգունութիւն, գունատութիւն:
ԱՆԳՈՒՇԱԿ, ա. մ. Անազդ, յանկարծակի, յեղակարծ:
ԱՆԳՏԱԿԱՆ, ԱՆԳՏԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԳԻՒՏ (1):
ԱՆԳՐԱԳԷՏ, տե՛ս ԱՆԳԻՐ (3):
ԱՆԳՐԱՒՈՐԱԿԱՆ, ԱՆԳՐԵԱԼ, տե՛ս ԱՆԳԻՐ (1):
ԱՆԳՐԵԼԻ, ա. Անյիշատակելի:
ԱՆԴ[1], գ. Անդաստան, ագարակ:
ԱՆԴ[2], մ. 1. Անդր: 2. Երբեմն, ժամանակաւ:
ԱՆԴԱԴԱՐ, ա. 1. Անընդհատ, չարունակ: 2. Շարունակաբար, միշտ:
ԱՆԴԱԴԱՐԱԲԱՐ, ԱՆԴԱԴԱՐԱԳՈՅՆ, ԱՆԴԱԴԱՐԱՊԷՍ, ԱՆԴԱԴԱՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԴԱԴԱՐ:
ԱՆԴԱՁԵԼ, չբ. Մտածել, խորհրդածել, քննել:
ԱՆԴԱՄ, գ. 1. տե՛ս ՅՈԴ (2): 2. (յոգնակի ձեւով) Մարմին (ամբողջ մարմինը):
- ԱՆԴԱՄ ԱՆԴԱՄ, տե՛ս ՅՈԴ ՅՈԴ:
- ԱՆԴԱՄՔ ԱՄՕԹՈՅ կամ ԾԱԾՈՒԿՔ, տե՛ս ԱՄՕԹՈՅՔ:
ԱՆԴԱՄԱԹԻՒ, գ. 1. Յօդուած: 2. մ. Անդամ անդամ, մասն առ մասին:
ԱՆԴԱՄԱԼՈՅԾ, ա. Հաշմ, խեղ, խեղանդամ, անդամախեղ:
ԱՆԴԱՄԱԼՈՒԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաշմութիւն, խեղութիւն, անդամախեղութիւն:
ԱՆԴԱՄԱԽԵՂ, տե՛ս ԱՆԴԱՄԱԼՈՅԾ:
ԱՆԴԱՄԱԽԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԴԱՄԱԼՈՒԾՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԴԱՄԱՅԱՂԹ, տե՛ս ՅԱՂԹԱՆԴԱՄ:
ԱՆԴԱՆԴԱՂ, ա. 1. Անդանդաղական, աշխատասէր, ժրաջան: 2. մ. Անդանդաղաբար (առանց դանդաղելու):
ԱՆԴԱՆԴԱՂԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԴԱՆԴԱՂ (2):
ԱՆԴԱՆԴԱՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԴԱՆԴԱՂ (1):
ԱՆԴԱՆԴԱՂԵԼ, չբ. Փութալ (անդանդաղ լինել):
ԱՆԴԱՆԴԱՂԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԴԱՆԴԱՂ:
ԱՆԴԱՆԴԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժրութիւն (անդանդաղ լինելը):

ԱՆԴԱՆՕՐ, մ. Անդ^{2}:
ԱՆԴԱՇՆ, ա. մ. Անհաշտ:
ԱՆԴԱՌՆԱԼԻ, ա. 1. Անդարձ, անխոտոր, անփոփոխելի, հաստատուն: 2. մ. Անդարձաբար:
ԱՆԴԱՍ, ա. Անկարգ (դասաւորութիւն չունեցող):
ԱՆԴԱՍԱԲԱՐ, մ. Անկարգաբար, խառնիխուռն:
ԱՆԴԱՍԱԿԻՑ, ա. Անկցորդ (ոչ դասակից):
ԱՆԴԱՍԵԼԻ, ա. Անկարգ, խառնակ:
ԱՆԴԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկարգութիւն (անդաս լինելը), խառնակութիւն:
ԱՆԴԱՍՏԱԿ, գ. Գաւիթ, նախադուռն, բակ:
ԱՆԴԱՍՏԱՆ, տե՛ս Անդ^{1}:
ԱՆԴԱՍՏԻԱՐԱԿ, ա. Անհրահանգ, անկիրթ:
ԱՆԴԱՏ, ա. 1. Անպարտ, անմեղ: 2. Անքնին, անյայտ, անծանօթ:
ԱՆԴԱՏԱՊԱՐՏ, ա. 1. Անդատապարտելի, անմեղ, անպարտ: 2. Անըստգիւտ, անպարսաւ, անարատ: 3. Պարզերես:
ԱՆԴԱՏԱՊԱՐՏԱԿԱՆ, ԱՆԴԱՏԱՊԱՐՏԵԱԼ, ԱՆԴԱՏԱՊԱՐՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԴԱՏԱՊԱՐՏ:
ԱՆԴԱՐՁ^{1}, ա. 1. Ցամառ, անզեղջ: 2. Անդառնալի: 3. մ. տե՛ս ԱՆԴԱՐՁԱԲԱՐ:
ԱՆԴԱՐՁ^{2}, գ. Կտակ, կտակագիր (կտակի թուղթը):
ԱՆԴԱՐՁԱԲԱՐ, մ. Անդարձ (անդառնալի կերպով):
ԱՆԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Ցամառութիւն (անդարձ՝ անզեղջ լինելը):
ԱՆԴԱՐՄԱՆ, ա. Անխնամ:
ԱՆԴԱՒԱՃԱՆՈՂ, ա. Հաւատարիմ, անխարդախ, անկեղծ:
ԱՆԴԵԱՑ, գ. Անդի, նախիր, պաճար:
ԱՆԴԵԴԵՒ, ա. Անդրդուելի, հաստատուն, անշարժ:
ԱՆԴԵՂԱՑ, ԱՆԴԵՂԵԱՑ, գ. Թերիակէ (հակաթոյն), հակառակադեղ:
ԱՆԴԵՐՁԱՊԵՏ, գ. Մոգպետ:
ԱՆԴԷՆ, մ. 1. Անդանօր (այնտեղ, նոյն տեղը): 2. Անդրէն, դարձեալ:
– ԱՆԴԷՆ ԱՆԴԷՆ, մ. Շուտով, իսկոյն:
ԱՆԴԷՈՐԴ, գ. Հովիւ (նախիրն արածեցնող, նախրապան):
ԱՆԴԷՊ, մ. Անտեղի, անպատեհ, անյարմար, անպատշաճ, տարադէպ, տարաժամ:
– ՅԱՆԴԷՊՍ, մ. Անդիպաբար:
ԱՆԴԻ, տե՛ս ԱՆԴԵԱՑ:
ԱՆԴԻՄԱՃԱՌԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԸՆԴԴԻՄԱԲԱՆԵԼԻ:
ԱՆԴԻՊԱԲԱՐ, տե՛ս ՅԱՆԴԷՊՍ (ԱՆԴԷՊ-ի տակ):
ԱՆԴԻՏԵԼ, նբ. Անտես առնել, անտեսել:
ԱՆԴԻՒՐ, ա. Դժուարին:
ԱՆԴՂՈՐԴԵԼԻ, ԱՆԴՂՐԴԵԼԻ, ա. Անխախտելի, անշարժ, հաստատուն, անսասան, անդրդուելի:
ԱՆԴՆԴԱԽՈՐ, ա. Անդնդայեղց, անդընդափոս:
ԱՆԴՆԴԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԴՆԴԱՅԻՆ:
ԱՆԴՆԴԱՅԵՂՑ, տե՛ս ԱՆԴՆԴԱԽՈՐ:
ԱՆԴՆԴԱՅԻՆ, ա. Անդնդական (անդունդին յատուկ):
ԱՆԴՆԴԱՍՈՅԶ, ա. Անդնդավիժակ:
ԱՆԴՆԴԱՎԻԺԱԿ, տե՛ս ԱՆԴՆԴԱՍՈՅԶ:
ԱՆԴՆԴԱՓՈՍ, տե՛ս ԱՆԴՆԴԱԽՈՐ:
ԱՆԴՈՂԴՈՋ, ա. 1. Անշարժ, անփոփոխ: 2. մ. Անշարժաբար, հանդարտօրէն:
ԱՆԴՈՅԼ, տե՛ս ԱՆԴՈՒԼ:
ԱՆԴՈՅՐ, ԱՆԴՈՅՐՐ, ա. 1. Ընդարձակ, լայն: 2. տե՛ս ԱՆԴԻՒՐ:
ԱՆԴՈՐՐ, գ. 1. տե՛ս ԱՆԴՈՐՐՈՒԹԻՒՆ: 2. ա. մ. Խաղաղ, հանգիստ, անվրդով: 3. Ընդարձակ, լայնատարած:
ԱՆԴՈՐՐԱՄԻՏ, ա. Հանդարտասիրտ, անխռով:
ԱՆԴՈՐՐԱՆԱԼ, չբ. Լայնանալ (ընդարձակուել):

ԱՆԴՈՐՐԱՊԷՍ, մ. 1. Խաղաղապէս, հանդարտապէս: 2. Ընդարձակապէս:
ԱՆԴՈՐՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Դիւրել, հանդարտեցուցանել, խաղաղացուցանել:
ԱՆԴՈՐՐԵԼ, չբ. 1. Խաղաղանալ, հանդարտել: 2. տե՛ս ԱՆԴՈՐՐԱՆԱԼ:
ԱՆԴՈՐՐԻՉ, ա. Հանգստարար, խաղաղացուցիչ:
ԱՆԴՈՐՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հանդարտութիւն, հանգիստ, խաղաղութիւն: 2. Ընդարձակութիւն:
ԱՆԴՈՒԼ, ա. մ. Անդադար, անընդհատ, չարունակ, անընդմիջելի:
ԱՆԴՈՒԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Շարունակութիւն (անդուլ՝ անդադար՝ անընդհատ լինելը):
ԱՆԴՈՒՆԴՔ (սովորաբար յոգն. ձևով), գ. 1. Վիհ (անյատակ խորութիւն): 2. Դժոխք: 3. Գերեզման:
ԱՆԴՈՒՍՏ, մ. 1. Անտի (այնտեղից): 2. Անդստին, ի բնուստ, ի սկզբանէ: 3. Այնուհետև: 4. Անդ (այնտեղ):
ԱՆԴՊԻՐ, ա. Անուսումն, անգրագէտ, տգէտ:
ԱՆԴՊՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անուսումնութիւն (անգրագէտ լինելը):
ԱՆԴՍՏԻՆ, մ. 1. տե՛ս ԱՆԴՈՒՍՏ (1, 2): 2. Ի նորոյ, դարձեալ, վերստին: 4. Անդրէն, իսկոյն, անյապաղ:
ԱՆԴՐ, մ. 1. Անդ (այնտեղ, դէպի այնտեղ): 2. Հեռի: 3. Անդր քան (առաջ քան, ի վեր քան):
– ԱՆԴՐ ՔԱՆ, տե՛ս ԱՆԴՐ (3):
ԱՆԴՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դանդաչութիւն, դանդաչումն, տատանումն, տարուբերումն:
ԱՆԴՐԱԳԻՐ, ա. Արձանագիր (արձանագրուած):
ԱՆԴՐԱԳՈՅՆ, ա. մ. Առաւելագոյն, աւելի ևս:
ԱՆԴՐԱԴԱՐՁԻԼ, տե՛ս ՀԱԿԱԴԱՐՁԵԼ^2 (իմ):
ԱՆԴՐԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, ԱՆԴՐԱԴԱՐՁՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԱԿԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, ՀԱԿԱԴԱՐՁՈՒՄՆ:
ԱՆԴՐԱԿ, տե՛ս ԱՆՐԱԿ:
ԱՆԴՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Հանապազորդել: 2. Հեռանալ (մի կողմ դառնալ):
ԱՆԴՐԱՆԻԿ, ա. 1. Անդրանկածնունդ, առաջածին: 2. Միածին, միամօր:
ԱՆԴՐԱՆԿԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԵՐԻՑԱԳՈՅՆ:
ԱՆԴՐԱՆԿԱԾԻՆ, ա. Առաջնածին:
ԱՆԴՐԱՆԿԱԾՆՈՒՆԴ, տե՛ս ԱՆԴՐԱՆԻԿ (1):
ԱՆԴՐԱՎԱՐՏԻՔ, գ. 1. Վարտիք: 2. Տաբատ:
ԱՆԴՐԴՈՒԵԼԻ, ա. մ. Անխախտելի, հաստատուն:
ԱՆԴՐԷՆ, մ. 1. Դարձեալ, վերստին, կրկին: 2. Յետ (դէպի յետ): 3. Իսկոյն, անյապաղ:
ԱՆԴՐԷՆԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, ԱՆԴՐԷՆԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԴՐԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԴՐԺԵԼԻ, ա. մ. Յապահով, անկողոպտելի:
ԱՆԴՐԻ, գ. Արձան, առնապատկեր:
ԱՆԴՐԻԱՆԴ, ԱՆԴՐԻԱՆՏ, տե՛ս ԱՆԴՐԻ:
ԱՆԴՐԻԱՆՏԱԳՈՐԾ, գ. ա. Անդրիաստեղծ, առնապատկերագործ:
ԱՆԴՐԻԱՍՏԵՂԾ, տե՛ս ԱՆԴՐԻԱՆՏԱԳՈՐԾ:
ԱՆԴՐՈՇՄ, տե՛ս ԱՆԿՆԻՔ:
ԱՆԴՐՈՒԱՏ, տե՛ս ԱՆԳՈՎԵԼԻ:
ԱՆԵԶՐ, ԱՆԵԶՐԱԿԱՆ, ա. Անսահման, անծայր, անհուն, անբաւ, անպարփակ:
ԱՆԵԶՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՍԱՀՄԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԵԼ, ԱՆԵԼԱՆԵԼԻ, ա. 1. Անզերծանելի: 2. Անկոխ, անհպելի, անմատչելի:
ԱՆԵԿԱՄՏԱԲԱՐ, մ. Ի բնէ, ինքնին:
ԱՆԵՂ, ա. 1. Անգոյ, չգոյ, անէ: 2. (կրօն.) Անստեղծ, ինքնագոյ, էական:

ԱՆԵՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԵՂ:
ԱՆԵՂԱԿԵՐՏ, ա. (կրօն.) Անեղաշէն, աստուածակերտ:
ԱՆԵՂԱԿԻՑ, ա. (կրօն.) Էակից, համագոյ:
ԱՆԵՂԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԵՂ:
ԱՆԵՂԱՇԷՆ, տե՛ս ԱՆԵՂԱԿԵՐՏ:
ԱՆԵՂԵԱԼ, տե՛ս ԱՆԵՂ:
ԱՆԵՂԾ, ԱՆԵՂԾԱԿԱՆ, ԱՆԵՂԾԱՆԵԼԻ, ա. 1. Անապական (չեղծուող): 2. Մշտական, անփոփոխ, անջինջ, անմահ:
ԱՆԵՂԾԱՊԷՍ, մ. Անապականաբար:
ԱՆԵՂԾԵԱԼ, տե՛ս ԱՆԵՂԾ:
ԱՆԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգոյութիւն, անէութիւն, չէութիւն:
ԱՆԵՊԵՐ, ա. մ. Անպարսաւելի, անարատ:
ԱՆԵՐԱԺԻՇՏ, ա. 1. Անկիրթ, տգէտ: 2. Անյարմար, աննուագ (աններդաշնակ):
ԱՆԵՐԱԽՏԻ, տե՛ս ԱՊԵՐԱԽՏ (2):
ԱՆԵՐԱՍԱՆ, ա. 1. Աներասանակ, անսանձ, ապերասան: 2. փխբ. Ցանդուգն, անհնազանդ, անսաստ, լկտի:
ԱՆԵՐԱՍԱՆԱԲԱՐ, մ. Ապարասանաբար, յանդգնաբար:
ԱՆԵՐԱՍԱՆԱԿ, տե՛ս ԱՆԵՐԱՍԱՆ:
ԱՆԵՐԲ, ա. Անժամանակ, մշտնջենաւոր, յաւիտենական:
ԱՆԵՐԲԱԲԱՐ, մ. Անժամանակաբար:
ԱՆԵՐԵԱԿ, ԱՆԵՐԵԿ, տե՛ս ԱՆԵՐԵԿՈՅ:
ԱՆԵՐԵԿՈՅ, ա. Աներեակ, աներեկ, մըշտատիւ (երեկոյ չունեցող):
ԱՆԵՐԵՒԱԿ, ԱՆԵՐԵՒԱԿԻ, ա. 1. Աներեւոյթ, անտես, (չերեւացող): 2. Հասարակ, աննշան (աչքի չընկնող):
ԱՆԵՐԵՒՈՅԹ, ա. 1. Անտեսանելի, աննկատելի (տեսողութեանն անմատչելի): 2. Անծանօթ, գաղտնի, ծածուկ: 3. Անհաւաստի, անյայտ: 4. Աներեւակ, աննշան: 5. մ. տե՛ս ԱՆԵՐԵՒՈՒԹԱԲԱՐ:
– ԱՆԵՐԵՒՈՅԹ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՆԵՐԵՒՈՒԹԱՆԱԼ:
– ՅԱՆԵՐԵՒՈՅԹՍ, տե՛ս ԱՆԵՐԵՒՈՒԹԱԲԱՐ:
ԱՆԵՐԵՒՈՒԹԱԲԱՐ, մ. Աներեւութապէս, յաներեւոյթս, անտեսաբար, անյայտաբար, ծածկաբար:
ԱՆԵՐԵՒՈՒԹԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԵՐԵՒՈՅԹ:
ԱՆԵՐԵՒՈՒԹԱՆԱԼ, չբ. Աներեւոյթ լինել, անհետանալ, չքանալ:
ԱՆԵՐԵՒՈՒԹԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԵՐԵՒՈՒԹԱԲԱՐ:
ԱՆԵՐԵՒՈՒԹԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Անհետ առնել, չքացուցանել, ծածկել:
ԱՆԵՐԵՒՈՒԹԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆԵՐԵՒՈՒԹԱՆԱԼ:
ԱՆԵՐԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Անտեսութիւն, աներեւութութիւն (աներեւոյթ լինելը):
ԱՆԵՐԵՒՈՒԹՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԵՐԵՒՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԵՐԵՒՈՒԹՈՒՍՏ կամ ՅԱՆԵՐԵՒՈՒԹՈՒՍՏ, մ. Աներեւութաբար, յանկարծակի:
ԱՆԵՐԿ, ա. Անգործ (երկ՝ աշխատանք չունեցող):
ԱՆԵՐԿԲԱՅ, ա. 1. Աներկբայելի, անկասկածելի: 2. մ. տե՛ս ԱՆԵՐԿԲԱՅԱԲԱՐ:
ԱՆԵՐԿԲԱՅԱԲԱՐ, մ. 1. Անյերկուաբար, հաւաստապէս, հաւաստեաւ: 2. Անվեհեր, աներկիւղ, անվախ:
ԱՆԵՐԿԲԱՅԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԵՐԿԲԱՅ:
ԱՆԵՐԿԲԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւաստութիւն:
ԱՆԵՐԿԵՂ, տե՛ս ԱՆԵՐԿԻՒՂ:
ԱՆԵՐԿԵՒԱՆ, ա. մ. Անկասկած:
ԱՆԵՐԿԵՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկասկածութիւն:
ԱՆԵՐԿԻՒՂ, ա. 1. Անզանգիտելի, անվեհեր, անահ: 2. Անկասկած, անվտանգ, յապահով, աներկիւղուտ: 3. Աներկիւղած: 4. մ. տե՛ս ԱՆԵՐԿԻՒՂԱԲԱՐ:
ԱՆԵՐԿԻՒՂԱԲԱՐ, մ. Աներկիւղապէս, անզանգիտաբար, վստահաբար, համարձակ:
ԱՆԵՐԿԻՒՂԱԾ, ա. Աներկիւղ, համարձակ, արի:

ԱՆԵՐԿԻՒՂԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԵՐԿԻՒՂՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԵՐԿԻՒՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԵՐԿԻՒՂ:
ԱՆԵՐԿԻՒՂԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԵՐԿԻՒՂԱԲԱՐ:
ԱՆԵՐԿԻՒՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Աներկիւղածութիւն, աներկչոտութիւն, համարձակութիւն, արիութիւն:
ԱՆԵՐԿԻՒՂՈՒՏ, տե՛ս ԱՆԵՐԿԻՒՂ (2):
ԱՆԵՐԿՀԱՒԱՏ, ա. մ. Աներկբայ (առանց երկմտելու):
ԱՆԵՐԿՄԻՏ, ա. Անկասկած, աներկբայ:
ԱՆԵՐԿՄՏԵԼԻ, ա. Անկասկածելի, աներկբայելի:
ԱՆԵՐԿՈՒԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԱՆՅԵՐԿՈՒԱՆԱԼԻ:
ԱՆԵՐԿՉՈՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԵՐԿԻՒՂՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԵՐԿՐԱԳՈՐԾԵԼԻ, ա. Անմշակելի, խոպան, կորդ:
ԱՆԵՐՋԱՆԻԿ, ա. Ջարաբախտ, թշուառ:
ԱՆԶԱՅՐ, ա. Անբարկացող:
ԱՆԶԱՆԱԶԱՆ, ա. Անխտիր, անզանազանեալ:
ԱՆԶԱՆԱԶԱՆԱԲԱՐ, ԱՆԶԱՆԱԶԱՆԱՊԷՍ, մ. Անտարբերաբար, անխտրաբար, անխտրապէս, անխտիրս:
ԱՆԶԱՆԱԶԱՆԵԱԼ, տե՛ս ԱՆԶԱՆԱԶԱՆ:
ԱՆԶԱՆԱԶԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխտրութիւն:
ԱՆԶԱՆԳԻՏԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԵՐԿԻՒՂԱԲԱՐ:
ԱՆԶԱՆԳԻՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԵՐԿԻՒՂ (1):
ԱՆԶԱՏ, տե՛ս ԱՆԲԱԺԱՆ:
ԱՆԶԱՏԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԲԱԺԱՆԱԲԱՐ:
ԱՆԶԱՏԱԿԱՆ, ԱՆԶԱՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԲԱԺԱՆԵԼԻ (1):
ԱՆԶԱՐԴ, ա. Անարդ, անշուք, անպաճոյճ:
ԱՆԶԱՐԴԱՆԱԼ, չբ. Անզարդել, անշքանալ, անշքեղանալ:
ԱՆԶԱՐԴԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Անշքացուցանել:
ԱՆԶԱՐԴԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆՇՔԱՆԱԼ:
ԱՆԶԱՐԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՆԶԱՐԴԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԱՆԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշքութիւն:
ԱՆԶԱՐՀՈՒՐԵԼԻ, ա. Անվեհեր, աներկիւղ:
ԱՆԶԱՐՄ, ա. մ. Անզաւակ, անորդի (զարմ՝ սերունդ չունեցող):
ԱՆԶԱՒԱԿ, ա. մ. 1. Անզարմ, անժառանգ, անճետ, անորդի: 2. Անպտուղ, ամուլ:
ԱՆԶԱՒԱԿԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՆԶԱՒԱԿԵԼ (իմ):
ԱՆԶԱՒԱԿԵԼ[1], նբ. Անճիտել (անզաւակ դարձնել):
ԱՆԶԱՒԱԿԵԼ[2] (իմ), չբ. Անզաւականալ, անորդել (անզաւակ դառնալ, զաւակներից զրկուել):
ԱՆԶԱՒԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անորդութիւն, անճետութիւն:
ԱՆԶԱՒԱԿՈՒՆԻ, ա. Ամուլ (զաւակ չբերող՝ չունեցող):
ԱՆԶԲԱՂ, ա. մ. Անզբօս, անխռով (ոչ մտազբաղ՝ մտախոհ):
ԱՆԶԲԱՂԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԶԲԱՂԱՊԷՍ:
ԱՆԶԲԱՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԶԲԱՂ:
ԱՆԶԲԱՂԱՊԷՍ, մ. 1. Անզբաղաբար, անշփոթ: 2. Անյապաղ, անդանդաղ, փութով:
ԱՆԶԲԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզբօսութիւն (անզբաղ լինելը):
ԱՆԶԲՕՍ, տե՛ս ԱՆԶԲԱՂ:
ԱՆԶԲՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԶԲԱՂՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԶԳԱԼԻ, ա. 1. Անզգած, անզգայ (չզգացող): 2. Անըմբռնելի, անիմանալի:
ԱՆԶԳԱԾ, ա. Անզգալի, անզգայ (չզգացուող, չզգացող):
ԱՆԶԳԱՄ, ա. 1. Անմիտ, չար, վատ: 2. Յանդուգն, անպատկառ: 3. Անպարկեշտ, անառակ:

ԱՆԶԳԱՄԱԲԱՐ, մ. Չարակամաբար:

ԱՆԶԳԱՄԵԼ (իմ), չբ. Չարանալ, ժանտանալ, անմտանալ, մոլել:

ԱՆԶԳԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարակամութիւն:

ԱՆԶԳԱՅ, ա. 1. Անշունչ, անկենդան (զգայութիւնից զուրկ): 2. Անզգած, անմիտ, անբան (չզգացող):

– ԱՆԶԳԱՅ, ՅԱՆԶԳԱՅ, ՅԱՆԶԳԱՅՍ, տե՛ս ԱՆԶԳԱՅԱԲԱՐ:

ԱՆԶԳԱՅԱԲԱՐ, մ. Անզգայապէս (առանց զգալու, անզգայ կերպով), անզգաստաբար:

ԱՆԶԳԱՅԱԿԱՆ, ա. Անզգայ (անզգային յատուկ):

ԱՆԶԳԱՅԱՆԱԼ, չ. Անզգայել, ընդարմանալ, թմրել:

ԱՆԶԳԱՅԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԶԳԱՅԱԲԱՐ:

ԱՆԶԳԱՅԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ընդարմացուցանել, թմրեցուցանել:

ԱՆԶԳԱՅԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆԶԳԱՅԱՆԱԼ:

ԱՆԶԳԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Թմրութիւն (զգայութեան բացակայութիւն): 2. Անմտութիւն, անխոհեմութիւն:

ԱՆԶԳԱՅՈՒՆ, ա. Անզգայ (ոչ զգայուն):

ԱՆԶԳԱՍՏ, ա. 1. Անզգոյշ, անզգօն: 2. Անակնկալ (չզգուշացուած):

– ՅԱՆԶԳԱՍՏՍ, ՅԱՆԶԳԱՍՏԻՑ, ՅԱՆԸԶԳԱՍՏՈՒՑ, մ. տե՛ս ԱՆԶԳՈՒՇԱԲԱՐ:

ԱՆԶԳԱՍՏԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԶԳԱՅԱԲԱՐ:

ԱՆԶԳԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզգուշութիւն, անհոգութիւն:

ԱՆԶԳԵՍՏ, ա. Անհանդերձ, մերկ:

ԱՆԶԳԵՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Մերկութիւն:

ԱՆԶԳՈՅՇ, ա. 1. Անզգաստ, անզգուշացող: 2. Անակնկալ (չնախազգուշացուած): 3. մ. տե՛ս ԱՆԶԳՈՒՇԱԲԱՐ:

ԱՆԶԳՈՒՇԱԲԱՐ, մ. Անզգաստաբար, յանկարծակի:

ԱՆԶԳՈՒՇԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԶԳՈՅՇ:

ԱՆԶԳՈՒՇԱՑՈՂ, տե՛ս ԱՆԶԳՈՅՇ (1):

ԱՆԶԳՈՒՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզգաստութիւն (անզգոյշ լինելը):

ԱՆԶԳՕՆ, ա. Անխրատ, անզգամ (ոչ զգօն):

ԱՆԶԵԽ կամ ԱՆԶԵՂԽ, ա. Ժուժկալ, զգաստ:

ԱՆԶԵԿՈՒՑԱՆԵԼԻ, ա. Անպատմելի:

ԱՆԶԵՂՋ, ա. 1. Անապաշաւ, անդարձ (չզղջացող): 2. Անզղջանալի:

ԱՆԶԵՂՋԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԶԵՂՋ:

ԱՆԶԵՆ, ա. Անյաշտ (չմորթուած):

ԱՆԶԵՐԾ, ԱՆԶԵՐԾԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՃՈՂՈՊՐԵԼԻ:

ԱՆԶԵՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Յապահովութիւն:

ԱՆԶԷՆ, ա. մ. Ապազէն, յապազէն:

ԱՆԶՂՋԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԽՈՍՏՈՎԱՆ (2):

ԱՆԶՂՋԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԶԵՂՋ:

ԱՆԶՂՋԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԱՆԶԵՂՋ (2):

ԱՆԶՂՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Անապաշխարութիւն, անխոստովանութիւն:

ԱՆԶՄՏԱԽԱԾԵԼԻ, ա. Անմտածելի:

ԱՆԶՆԻՆ, ԱՆԶՆՆԱԿԱՆ, ԱՆԶՆՆԵԼԻ, ա. Անքնին, անիմանալի, անըմբռնելի:

ԱՆԶՈՅԳ, ա. 1. Անհաւասար, անհամեմատ, անզուգական, աննման: 2. Կոճատ (կենտ):

ԱՆԶՈՒԳԱԿԱՆ, ա. Աննման, անզուգելի, անհամեմատելի, անբաղդատ, անհաւասար:

ԱՆԶՈՒԳԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աննմանութիւն, անզուգութիւն (անզուգական լինելը, իր նմանը չունենալը):

ԱՆԶՈՒԳԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզուգութիւն (զուգակցութիւն՝ սեռական հարաբերութիւն չունենալը):

ԱՆԶՈՒԳԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԶՈՒԳԱԿԱՆ:

ԱՆԶՈՒԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աննմանութիւն, անհաւասարութիւն: 2. Անմիաբանութիւն (զուգութիւն չունենալը): 3. տե՛ս ԱՆԶՈՒԳԱԿՑՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆԶՐԱՒ, ԱՆԶՐԱՒԱԿԱՆ, ա. Անվախճան, անսպառ, անբաւ:

ԱՆՁՐԱԽԱՊԷՍ, մ. Անսպառաբար, անընդհատ:
ԱՆՁՐԱԽԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՁՐԱԽ:
ԱՆՁՐԿՈՂ, ա. Անաչառ, արդարամիտ:
ԱՆՁՕՐ, ԱՆՁՕՐԱԿԱՆ, ա. Տզօր, անոյժ, տկար:
ԱՆՁՕՐԱՆԱԼ, չբ. Տկարանալ:
ԱՆՁՕՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Տկարացուցանել:
ԱՆՁՕՐԵԼԻ, ա. Անընդդիմակայ, անյաղթելի:
ԱՆՁՕՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկարութիւն, տկարութիւն:
ԱՆԷ, ա. գ. Անգոյ, չգոյ:
ԱՆԷԱԿ, տե՛ս ԱՆԷ:
ԱՆԷԾՔ, գ. Նզովք:
ԱՆԷՈՒԹԻՒՆ, գ. Չէութիւն, անգոյութիւն, ոչէութիւն, ոչեղութիւն, ոչինչ, ոչէ:
ԱՆԷՋ, ա. Անկործան (վայր չիջնող, չընկնող):
ԱՆԸՂՁԱԼԻ, ա. Անըղձանալի (ոչ ըղձալի՝ ոչ բաղձալի):
ԱՆԸՂՁԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԱՆԸՂՁԱԼԻ:
ԱՆԸՄԲԵՐ, ա. 1. Անհամբեր (չհամբերող): 2. Անտանելի, անհանդուրժելի:
ԱՆԸՄԲԵՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԸՄԲԵՐ (2):
ԱՆԸՄԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՀԱՄԲԵՐՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԸՄԲՌՆ, ա. Անպատեհ, անպատշաճ, անյարմար, անդէպ:
ԱՆԸՄԲՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպատեհութիւն, անպատշաճութիւն:
ԱՆԸՄԲՌՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԸՄԲՌՆԱՊԷՍ:
ԱՆԸՄԲՌՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԸՄԲՌՆԵԼԻ:
ԱՆԸՄԲՌՆԱՊԷՍ, մ. Անըմբռնաբար (անըմբռնելի լինելով):
ԱՆԸՄԲՌՆԵԼԻ, ա. 1. Անըմբռնական, անկալլի (չբռնվող): 2. Անհաս, անիմանալի:
ԱՆԸՄԲՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհասութիւն (անըմբռնելի լինելը):
ԱՆԸՄՊԵԼԻ, ա. Անարբ:
ԱՆԸՆԴԴԻՄԱԲԱՆԵԼԻ, ա. Անդիմաճառելի:
ԱՆԸՆԴԴԻՄԱԴՐԵԼԻ, ԱՆԸՆԴԴԻՄԱԿ, ա. Անհակառակելի (որին չի կարելի դիմադրել՝ հակառակել):
ԱՆԸՆԴԴԻՄԱԿԱՑ, ԱՆԸՆԴԴԻՄԱԿԱՑ, տե՛ս ԱՆԸՆԴԴԻՄԱԴՐԵԼԻ:
ԱՆԸՆԴԵԼ, ա. 1. Անվարժ, անփորձ, անտեղեակ: 2. Անսովոր, խորթ, օտարոտի, անծանօթ, նոր: 3. Անընտանի, վայրենի: 4. Դժնի, դաժան, անգութ, անագորոյն:
ԱՆԸՆԴԵԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԸՆԴԵԼ (2):
ԱՆԸՆԴԵՐԿՈՒԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԱՆՑԵՐԿՈՒԱՆԱԼԻ:
ԱՆԸՆԴՀԱՏ, տե՛ս ԱՆԴԱԴԱՐ:
ԱՆԸՆԴՀԱՐ, ա. Անմիաւորելի (չմիացող), անկցորդ:
ԱՆԸՆԴՄԻՋԱԲԱՐ, մ. 1. Անմիջաբար, անմիջականբար: 2. Անընդհատ, անդադար:
ԱՆԸՆԴՄԻՋԵԼԻ, ա. 1. Անբաժանելի, անխախտելի: 2. մ. Անմիջաբար, անընդմիջաբար: 3. Անընդհատ, անդադար:
ԱՆԸՆԴՈՍՏ, ա. մ. 1. Անչարժ, հանդարտ, անխռով: 2. Ծոյլ, պղերգ:
ԱՆԸՆԴՈՒՆԱԿ, ա. 1. Անընդունական (չընդունող, իր մէջ չկրող): 2. Անընդունելի (չընդունուած): 3. Անբովանդակելի, անպարունակելի:
ԱՆԸՆԴՈՒՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԸՆԴՈՒՆԱԿ (1):
ԱՆԸՆԴՈՒՆԵԼԻ, ա. Անընկալ:
ԱՆԸՆԿԱԼ, տե՛ս ԱՆԸՆԴՈՒՆԵԼԻ:
ԱՆԸՆԿԵՐ, ա. 1. Անընկերելի, անբարեկամ (ընկեր չունեցող): 2. մ. Միայնակ (առանց ընկերի):
ԱՆԸՆԿԵՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԸՆԿԵՐ (1):
ԱՆԸՆԿՂՄԵԼԻ, ա. Անսուզան:

ԱՆԸՆԿՃԵԼԻ, ա. մ. Անխոնարհ, անկրկնելի:
ԱՆԸՆՁԱՆԱԼ, չբ. Աղքատանալ, չքաւորել, տնանկանալ:
ԱՆԸՆՁԱՍԷՐ, ա. Ընչատեաց, անընչասատացիչ:
ԱՆԸՆՁԱՍՏԱՑԻՁ, տե՛ս ԱՆԸՆՁԱՍԷՐ:
ԱՆԸՆՁԱՒԷՏ, ա. Աղքատ, տնանկ, չքաւոր:
ԱՆԸՆՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Չքաւորութիւն, աղքատութիւն, տնանկութիւն:
ԱՆԸՆՏԱՆԵԲԱՐ, մ. Անընտանեպէս (ոչ ընտանեբար):
ԱՆԸՆՏԱՆԵՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԸՆՏԱՆԵԲԱՐ:
ԱՆԸՆՏԱՆԻ, ա. 1. Օտար (ոչ ընտանի): 2. Անընդել, վայրենի:
ԱՆԸՆՏԵԼ, տե՛ս ԱՆԸՆԴԵԼ:
ԱՆԸՆՏԻՐ, ա. Անպէտ, անպիտան:
ԱՆԸՆՏՐԱԲԱՐ, մ. Անընտրողաբար, անխտրաբար, անխորհրդաբար:
ԱՆԸՆՏՐՈՂ, ա. Անխոհեմ, տգէտ (ընտրութիւն չանող):
ԱՆԸՆՏՐՈՂԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԸՆՏՐԱԲԱՐ:
ԱՆԸՆՏՐՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԸՆՏՐՈՂ:
ԱՆԸՆՏՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխոհեմութիւն, անխելութիւն, տգիտութիւն (ընտրութիւն անելու անկարողութիւն):
ԱՆԸՍՏԳԻՒՏ, ԱՆԸՍՏԳՏԱՆԵԼԻ, ա. Անթերի, կատարեալ, անպարսաւելի:
ԱՆԸՍՏԵՐԻՒՐ, ԱՆԸՍՏԵՐԻՒՐԱԿԱՆ, ԱՆԸՍՏԵՐԻՒՐՈՂ, ա. Անխոտոր, անսխալ, ուղիղ:
ԱՆԹ, տե՛ս ԱՆՈՒԹ:
ԱՆԹԱԽԱՆՁԵԼԻ, ա. Անտրտում:
ԱՆԹԱՆԻ, տե՛ս ԹՇՐԻՆ:
ԱՆԹԱՌԱՄ, ԱՆԹԱՌԱՄԱԿԱՆ, ԱՆԹԱՌԱՄԵԼԻ, ա. մ. 1. Անթարշամ, անթարշամելի, անխամրելի: 2. Անեղծ, մշտական:
ԱՆԹԱՐԹԱՓ, ա. մ. 1. Անքթիթ: 2. Անսայթաք:
ԱՆԹԱՐՇԱՄ, ԱՆԹԱՐՇԱՄԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԹԱՌԱՄ (1):
ԱՆԹԱՑ, ա. Անթրիջ, անխոնաւ, անտամուկ:
ԱՆԹԱՒԱԼ, ա. Անհոլով, անշարժ:
ԱՆԹԵՂ, գ. Մոխիր, կրակամոխիր (կրակախառն մոխրակոյտ):
ԱՆԹԵՐԱՆԱԼԻ, ա. մ. 1. Անպակաս, անսպառ: 2. Անարատ: 3. Անընդհատ:
ԱՆԹԵՐԻ, ա. մ. 1. Կատարեալ: 2. Ամբողջ, ամբողջական: 3. Աննուազ, անպակաս, անսպառ:
ԱՆԹԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կատարելութիւն (անթերի լինելը):
ԱՆԹԻՀԻՒՊԱՏՈՍ կամ ԱՆԹԻՊԱՏՈՍ, գ. Փոխանակ բդեշխի:
ԱՆԹԻՒ, ա. 1. Անթուելի, անհամար, անհաշիւ: 2. Անթուական, անժամանակ:
ԱՆԹԻՒՐ, ԱՆԹԻՒՐԵԼԻ, ա. Անշեղ, ուղիղ, անվրէպ:
ԱՆԹԼՓԱՏ, ա. Այլազգի (ոչ հրեայ):
ԱՆԹՇՆԱՄԱՆԵԼԻ, ա. Անպարսաւ, անբստգիւտ:
ԱՆԹՈՂ, ԱՆԹՈՂԼԻ, ա. Աններելի, անքաւելի:
ԱՆԹՈՅԼ, ա. Պինդ, հաստատուն, անթուլանալի:
ԱՆԹՈՅՆ, ա. Ապաթոյն:
ԱՆԹՈՒԱԿԱՆ, ԱՆԹՈՒԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԹԻՒ:
ԱՆԹՈՒԼԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԱՆԹՈՅԼ:
ԱՆԹՈՒԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Պնդութիւն, հաստատութիւն (անթոյլ՝ անթուլանալի լինելը):
ԱՆԹՐԻՋ, տե՛ս ԱՆԹԱՑ:
ԱՆԺԱՄ, ա. Անժամանակ, տարաժամ, ապաժամ:
ԱՆԺԱՄԱՆԱԿ, ա. 1. Մշտնջենաւոր: 2. Տարաժամ, ապաժամ, անժամ: 3. մ. Անժամանակաբար:
ԱՆԺԱՄԱՆԱԿԱԲԱՐ, մ. 1. Յաւէտաբար, յաւիտեանս: 2. Անմիջաբար: 3. Տարաժամ, անժամ:

ԱՆԺԱՄԱՆԱԿԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԺԱՄԱՆԱԿ:
ԱՆԺԱՄԱՆԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԺԱՄԱՆԱԿԱԲԱՐ:
ԱՆԺԱՄԱՆԱԿԱՒՈՐ, ԱՆԺԱՄԱՆԱԿԵԱՑ, ԱՆԺԱՄԱՆԱԿԵԱՆ, տե՛ս ԱՆԺԱՄԱՆԱԿ:
ԱՆԺԱՌԱՆԳ, ա. Անզաւակ, անորդի, մանկազրաւ:
ԱՆԺՈՂՈՎ, ա. մ. Անկարգ, խառնակ:
ԱՆԺՈՅԺ, ա. 1. Անհամբեր: 2. Անժուժկալ, զեղխ, ցոփ:
ԱՆԺՈՒԺԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԺՈՒԺԿԱԼԱԲԱՐ:
ԱՆԺՈՒԺԱԼԻ, տե՛ս ԱՆԺՈՒԺԵԼԻ:
ԱՆԺՈՒԺԱՆԱԼ, չբ. Անժուժել, անժուժկալել (անժոյժ դառնալ, չհամբերել):
ԱՆԺՈՒԺԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆԺՈՒԺԱՆԱԼ:
ԱՆԺՈՒԺԵԼԻ, ա. Անհանդուրժելի, անտանելի:
ԱՆԺՈՒԺԿԱԼ, ա. Անժոյժ (ոչ ժուժկալ):
ԱՆԺՈՒԺԿԱԼԱԲԱՐ, մ. Անժուժաբար (անժոյժ՝ անժուժկալ կերպով):
ԱՆԺՈՒԺԿԱԼԵԼ, տե՛ս ԱՆԺՈՒԺԱՆԱԼ:
ԱՆԺՈՒԺԿԱԼԻ, տե՛ս ԱՆԺՈՒԺԵԼԻ:
ԱՆԺՈՒԺԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԺՈՒԺՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԺՈՒԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Անժուժկալութիւն (անժոյժ՝ անժուժկալ լինելը):
ԱՆԻԾԱԲԵՐ, ա. Անիծահրաւիրակ (անէծք բերող):
ԱՆԻԾԱԴՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԻԾԱՊԱՐՏ:
ԱՆԻԾԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անէծք (անէծքի տակ դնելը):
ԱՆԻԾԱՀՐԱՒԻՐԱԿ, տե՛ս ԱՆԻԾԱԲԵՐ:
ԱՆԻԾԱՆԵԼ, նբ. Անիծել, նզովել:
ԱՆԻԾԱՆԵԼԻ, ա. Անիծիչ (անիծող):
ԱՆԻԾԱՊԱՐՏ, ա. Անիծադրական (անէծքի դատապարտուած):
ԱՆԻԾԵԼ, տե՛ս ԱՆԻԾԱՆԵԼ:
ԱՆԻԾԻՉ, տե՛ս ԱՆԻԾԱՆԵԼԻ:
ԱՆԻՂՁ, ա. Անտենչիկ:
ԱՆԻՄԱՑ, ա. Անիմաց, անմիտ, տխմար:
ԱՆԻՄԱՆԱԼԻ, ա. 1. Անըմբռնելի, անհասանելի: 2. Անծանօթ, անյայտ:
ԱՆԻՄԱՍՏ, ա. 1. Անխոհեմ, անմիտ, տգէտ: 2. Անբան, անզգայ: 3. Ցիմաբական (ոչ խելացի):
- ՅԱՆԻՄԱՍՏՍ, մ. Անիմացաբար, անզգայաբար:
ԱՆԻՄԱՍՏԱԲԱՐ, մ. Անմտաբար, տգիտաբար:
ԱՆԻՄԱՍՏԱՍԷՐ, ա. Անիմաստասիրելի (իմաստութիւն չսիրող):
ԱՆԻՄԱՍՏԱՍԻՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԻՄԱՍՏԱՍԷՐ:
ԱՆԻՄԱՍՏՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԻՄԱՍՏԱԲԱՐ:
ԱՆԻՄԱՍՏՆԱՆԱԼ, չբ. Անմտանալ:
ԱՆԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխելութիւն, անմտութիւն, տգիտութիւն, անխոհեմութիւն:
ԱՆԻՄԱՍՏՈՒՆ, ա. Անիմաստ (ոչ իմաստուն):
ԱՆԻՄԱՑ, տե՛ս 1. ԱՆԻՄԱՑ: 2. ԱՆԻՄԱՆԱԼԻ (1):
ԱՆԻՄԱՑԱԲԱՐ, մ. Անզգայաբար, յանիմաստս:
ԱՆԻՄԱՑԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԻՄԱՑ:
ԱՆԻՄԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհասութիւն (անիմանալի՝ անհասանելի լինելը):
ԱՆԻՆՉ, ա. 1. Չքաւոր, աղքատ: 2. գ. Ոչնչութիւն, ոչինչ (ոչ մի ինչ):
ԱՆԻՇԽԱՆ, ա. 1. Ինքնիշխան, ինքնատէր, անկախ: 2. Անառաջնորդ, անտերունչ: 3. Անզօր (ոչ ինքնիշխան):
ԱՆԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անտերնչութիւն:
ԱՆԻՐԱԶԵԿ, ա. Անտեղեակ:
ԱՆԻՐԱՆ, ա. Անմարմին, անկերպարան, անձև:
ԱՆԻՐԱՒ, ա. Անարդար, անօրէն:
- ՅԱՆԻՐԱՒԻ, տե՛ս ԱՆԻՐԱՒԱԲԱՐ:
ԱՆԻՐԱՒԱԲԱՐ, մ. Անիրաւապէս, անիրաւութեամբ, յանիրաւի:

ԱՆԻՐԱՒԱՆԱԼ, չբ. Անիրաւել (անիրաւ վարուել)։
ԱՆԻՐԱՒԱՆՔ, տե՛ս ԱՆԻՐԱՒՈՒԹԻՒՆ։
ԱՆԻՐԱՒԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԻՐԱՒԱԲԱՐ։
ԱՆԻՐԱՒԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆԻՐԱՒԱՆԱԼ։
ԱՆԻՐԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Անօրէնութիւն, անիրաւանք։
- ԱՆԻՐԱՒՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ԱՆԻՐԱՒԱԲԱՐ։
ԱՆԻՒ, գ. Գեղգեղ, կունդն, ճախարակ։
ԱՆԼԱՅՆ, ԱՆԼԱՅՆԱԿԱՆ, ա. Նեղ, անձուկ։
ԱՆԼԱՒ, ա. Վատ (ոչ լաւ)։
ԱՆԼԻՆԵԼԻ, ա. 1. Անհնար, անհնարին։ 2. Անեղ, անծին, ինքնագոյ։
ԱՆԼԻՆԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգոյութիւն, չգոյութիւն, անեղութիւն։
ԱՆԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Թերութիւն, անկատարութիւն, թերակատարութիւն (լրիւ չլինելը)։
ԱՆԼԻՐ, ա. 1. Անլցուցանելի։ 2. փխբ. Անյագ (չկշտացող)։
ԱՆԼԼՈՒԿ, ա. մ. Անչարչար (առանց լլկուելու՝ չարչարուելու)։
ԱՆԼՈՅԾ, ա. 1. Անխախտ, անեղծ, ամուր, հաստատուն, մշտնջենաւոր։ 2. Անմեկնելի (որ չի կարելի մեկնել՝ բացատրել)։
ԱՆԼՈՅՍ, ա. 1. Անլուսաւոր, աննշոյլ, խաւար։ 2. Անկնունք (չմկրտուած)։
ԱՆԼՈՒ, ա. Անլսող, անլուր, անհլու, անհնազանդ։
ԱՆԼՈՒԱՑ, ա. Անլուացք, անմաքուր։
ԱՆԼՈՒԱՑ, տե՛ս ԱՆԼՈՒԱՑ։
ԱՆԼՈՒԾԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԼՈՅԾ։
ԱՆԼՈՒՌ, ա. Անլռելի (չլռող)։
ԱՆԼՈՒՍԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆԼՈՅՍ։
ԱՆԼՈՒՐ, ա. 1. Խուլ (չլսող)։ 2. տե՛ս ԱՆԼՈՒ։ 3. Անլսելի, անիմանալի։ 4. Չլուեալ, անպատմելի, անպատում։
ԱՆԼՌԱԲԱՐ, մ. Անլռելի, անդադար, անընդհատ։
ԱՆԼՌԵԼԻ, ա. 1. տե՛ս ԱՆԼՈՒՌ։ 2. մ. տե՛ս ԱՆԼՌԱԲԱՐ։
ԱՆԼՍԵԼԻ, ա. 1. տե՛ս ԱՆԼՈՒՐ (3)։ 2. տե՛ս ԱՆԼՈՒ։
ԱՆԼՍՈՂ, տե՛ս ԱՆԼՈՒ։
ԱՆԼՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհնազանդութիւն (անլսող լինելը)։
ԱՆԼՑՈՒՑԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԼԻՐ (1)։
ԱՆԽԱԲ, ա. 1. Անխաբելի, անպատրելի, անպատիր։ 2. Վստահ, յապահով, անքոյթ։ 3. Ճշմարիտ, անաչառ։
ԱՆԽԱԲԵԲԱՅ, ա. Անսուտ (չխաբող)։
ԱՆԽԱԲԵԼԻ, ա. 1. տե՛ս ԱՆԽԱԲ։ 2. Աննենգ, անխարդախ։ 3. Հաւաստի, անկասկածելի։
ԱՆԽԱԽՈՒՏ, ԱՆԽԱԽՏԱԿԱՆ, ԱՆԽԱԽՏԵԼԻ, ա. Անքակտելի, հաստատուն, անդրդուելի, ամուր։
ԱՆԽԱՂԱՂԱՍԷՐ, ա. Խռովասէր, անհանդարտ (ոչ խաղաղասէր)։
ԱՆԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Խառնակութիւն, խռովութիւն։
ԱՆԽԱՂԱՑ, ա. Անշարժ, անփոփոխ (տեղից չշարժուող)։
ԱՆԽԱՄՐ, ԱՆԽԱՄՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԹԱՌԱՄ (1)։
ԱՆԽԱՅԵԼ, չբ. 1. Խնայել, գթալ, խղճալ։ 2. Զգուշանալ։
ԱՆԽԱՅԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զգուշացուցանել (զերծ պահել)։
ԱՆԽԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Զգուշութիւն (զգուշանալը)։
ԱՆԽԱՅՏԱՌԱԿԵԼԻ, ա. Պարզերես (չխայտառակուած)։
ԱՆԽԱՆԳԱՐ, ա. Անեղծ (չխանգարուած)։
ԱՆԽԱՌՆ, ա. 1. Անխառնակ, անխառնուած, յստակ, զուտ, մաքուր։ 2. Անխառնելի, անշփոթ։ 3. Անժուժկալ (ոչ չափաւոր)։
ԱՆԽԱՌՆԱԲԱՐ, մ. Անշփոթաբար։
ԱՆԽԱՌՆԱԿ, տե՛ս ԱՆԽԱՌՆ (1, 3)։
ԱՆԽԱՌՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԽԱՌՆ (1, 2)։
ԱՆԽԱՌՆՈՒԱԾ, տե՛ս ԱՆԽԱՌՆ (1)։

ԱՆԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մաքրութիւն (անխառն՝ մաքուր՝ զուտ լինելը): 2. Միայնութիւն, առանձնականութիւն: 3. Անժուժկալութիւն:
ԱՆԽԱՐԴԱԽ, ա. մ. 1. Աննենգ, անկեղծ, բարեմիտ: 2. Մաքուր, անարատ:
ԱՆԽԱՐԽԱՐ, ա. Անխախուտ, հաստատուն, ամուր (ոչ խարխուլ):
ԱՆԽԱՐՇ, ա. Հում (չխաշած):
ԱՆԽԱՒԱՐ, ա. Լուսաւոր:
ԱՆԽԱՓԱՆ, ա. մ. 1. Անարգել, անխափանական: 2. Անյապաղ, իսկոյն, փութով:
ԱՆԽԱՓԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԽԱՓԱՆ (1):
ԱՆԽԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Յիմարութիւն (անխելք լինելը):
ԱՆԽԵՌ, ա. Անխռով, հանդարտ:
ԱՆԽԵՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Հանդարտութիւն (անխեռ՝ խելօք լինելը):
ԱՆԽԶԵԼԻ, ա. 1. Անխուզ: 2. Անբաժանելի, անքակտելի, անխախտելի, հաստատուն: 3. մ. Հաստատապէս, հաստատ, անվրէպ, անսխալ:
ԱՆԽԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Անառակութիւն, վաւաշոտութիւն (անխուզ՝ վաւաշոտ լինելը):
ԱՆԽԷԹ, ա. մ. 1. Անկասկած (չկասկածող, վստահող), միամիտ, պարզ: 2. Անկասկած, յապահով, համարձակ:
ԱՆԽԻՂՃ, ա. 1. Անպարսաւելի, անարատ (խիղճը մաքուր): 2. Անթերի, կատարեալ, անտխեղծ: 3. Անգութ (խիղճ՝ խղճմտանք չունեցող): 4. մ. Անխղճաբար (առանց խղճի խայթի):
ԱՆԽԼԱՆԱԼ, տե՛ս ՁԱՆԽԼԱՆԱԼ:
ԱՆԽԼԻՐՏ, ա. 1. Անխլրտելի (չշարժուող): 2. փխբ. Անմշակելի, կուսական (հող):
ԱՆԽԼՐՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԽԼԻՐՏ (1):
ԱՆԽՂՃԱԲԱՐ, մ. Անգթաբար:
ԱՆԽՂՃՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԳԹՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԽՄՈՐ, ա. Բաղարջ (չխմորուած):
ԱՆԽՆԱՄ, ա. 1. Անհոգող (խնամք չունեցող), անտած: 2. Անողորմ, անխնայ: 3. մ. Անպէտս (առանց խնամքի):
ԱՆԽՆԱՄԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԽՆԱՅԱԲԱՐ:
ԱՆԽՆԱՄԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԽՆԱՄ:
ԱՆԽՆԱՄԱՐԿԵԼԻ, ա. Անբուժելի (չըդարմանուող):
ԱՆԽՆԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Անտածութիւն (անխնամ լինելը՝ թողնելը):
ԱՆԽՆԱՅ, ա. 1. Անողորմ, անխիղճ: 2. Լիուլի, առատ: 3. Անխնամ, անտած: 4. մ. տե՛ս ԱՆԽՆԱՅԱԲԱՐ:
- ՅԱՆԽՆԱՅ, տե՛ս ԱՆԽՆԱՅԱԲԱՐ:
ԱՆԽՆԱՅԱԲԱՐ, մ. Անխնամաբար (անխնայ կերպով):
ԱՆԽՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգթութիւն, անողորմութիւն:
ԱՆԽՈՀ, ա. Անմտառու (չխորհող):
ԱՆԽՈՀԱԿԱՆԱՊԷՍ, մ. Անխորհրդաբար (ոչ խոհական կերպով):
ԱՆԽՈՀԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԽՈՀԵՄՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԽՈՀԵՄ, ա. Անողջախոհ, անխորհուրդ, անմիտ (ոչ խոհեմ):
ԱՆԽՈՀԵՄՈՒԹԻՒՆ, ԱՆԽՈՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխորհրդականութիւն, անխորհրդութիւն, անմտութիւն, անխելութիւն:
ԱՆԽՈՅԶ, ա. 1. Անխուզ, անխուզելի, անքնին: 2. Անխզելի, անխուզ:
ԱՆԽՈՆԱՐՀ, ա. Անգայ, անխոնարհելի, անընկճելի:
ԱՆԽՈՆԱՐՀԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԽՈՆԱՐՀ:
ԱՆԽՈՆԱՐՀԵՑՈՒՑԱՆԵԼԻ, ա. Անկորացուցանելի:
ԱՆԽՈՆԱՒ, ա. Անթաց, անտամուկ, չոր:
ԱՆԽՈՆՋ, ա. Անվաստակ, անաշխատ (չյոգնող), անձանձիր, մշտաջան, ճգնախոնջ:
ԱՆԽՈՇՏԱՆԿ, ա. Անխոշտանկելի, անչարչարանք, անչարչարելի, փխբ. անպարսաւ, անմեղադրելի:

ԱՆԽՈՇՏԱՆԿԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԽՈՇՏԱՆԿ:
ԱՆԽՈՍՏՈՎԱՆ, ա. մ. 1. (եկեղց.) Անխոստովանող: 2. Անզղջաբար (առանց զղջալու):
ԱՆԽՈՍՏՈՎԱՆՈՂ, ա. 1. տե՛ս ԱՆԽՈՍՏՈՎԱՆ (1): 2. Անհաւատ:
ԱՆԽՈՍՏՈՎԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզղջութիւն, անապաշխարութիւն:
ԱՆԽՈՏԱՆ, ա. 1. Պիտանի (ոչ անպէտք): 2. փխբ. Ընտիր, պատուական: 3. փխբ. Անխարդախ, աննենգ, ազնիւ:
ԱՆԽՈՏՈՐ, ա. 1. Անշեղ, ուղիղ: 2. մ. Անշեղաբար, ուղղակի:
ԱՆԽՈՏՈՐԱԲԱՐ, ԱՆԽՈՏՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԽՈՏՈՐ (2):
ԱՆԽՈՏՈՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԽՈՏՈՐ:
ԱՆԽՈՏՈՐՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԽՈՏՈՐ (2):
ԱՆԽՈՏՈՐՆԱԿ, տե՛ս ԱՆԽՈՏՈՐ:
ԱՆԽՈՏՈՐՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշեղութիւն (անշեղ ուղղութիւն):
ԱՆԽՈՐԱՄԱՆԿ, ա. Աննենգ, անկեղծ, անխարդախ, միամիտ:
ԱՆԽՈՐՀԵԼԻ, ա. Անխորհուրդ (լաւ չմտածուած):
ԱՆԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. 1. Անխոհեմ: 2. Անիմաստ, անմիտ: 3. Անխորհելի, անիմանալի: 4. մ. տե՛ս ԱՆԽՈՐՀՐԴԱԲԱՐ:
ԱՆԽՈՐՀՐԴԱԲԱՐ, մ. Անխորհուրդ, անքննաբար, անմտաբար (առանց խորհելու):
ԱՆԽՈՐՀՐԴԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխորհրդութիւն (անխորհուրդ՝ չմտածուած լինելը):
ԱՆԽՈՐՀՐԴԱԿԱՆ, ա. Անմիտ, անտեղի (խորհուրդ չունեցող):
ԱՆԽՈՐՀՐԴԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԽՈՐՀՐԴԱՎԱՐԺ, ա. Անհմուտ:
ԱՆԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխորհրդականութիւն, անխոհեմութիւն:
ԱՆԽՈՐՇ, ա. մ. Անխորշելի, անպատկառ:
ԱՆԽՈՐՇԱԲԱՐ, մ. Անպատկառաբար:
ԱՆԽՈՐՇԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԽՈՐՇ:
ԱՆԽՈՐՏԱԿԵԼԻ, ա. Անփշրելի:
ԱՆԽՈՑ, ա. մ. Անկեղ, անվէր:
ԱՆԽՈՑՈՏԵԼԻ, ա. մ. Անվիրաւորելի:
ԱՆԽՈՒԶ[1], ա. Անխուզելի, անյոյզ, անհետազօտելի, անքննելի, անքնին:
ԱՆԽՈՒԶ[2], ա. 1. Անխզելի: 2. Ցանկասէր, վաւաշոտ, անառակ:
ԱՆԽՈՒԶԱԲԱՐ, մ. 1. Անքննաբար: 2. Անխտիր:
ԱՆԽՈՒԶԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԽՈՒԶ[1]:
ԱՆԽՈՒԼ, ա. Ամայի, անբնակ:
- ՅԱՆԽՈՒԼՍ, մ. Պատահմամբ (անսպասելի կերպով):
ԱՆԽՈՒՃԱՊ, տե՛ս ԱՆԽՌՈՎ:
ԱՆԽՈՒՄ, ա. Անարբ (չխմող՝ ոգելից ըմպելիք):
ԱՆԽՌՈՎ, ա. 1. Անխուճապ, անշփոթ, խաղաղ, անդորր, հանդարտ: 2. մ. Անխռովաբար, հանդարտօրէն:
ԱՆԽՌՈՎԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԽՌՈՎ (2):
ԱՆԽՌՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Խաղաղութիւն, հանդարտութիւն, անդորրութիւն:
ԱՆԽՏԻՐ, ա. 1. Անաչառ (խտրութիւն չանող): 2. Զգուշողական: 3. Զանազան, պէսպէս, տարբեր: 4. մ. տե՛ս ԱՆԽՏԻՐՍ:
- ԱՆԽՏԻՐ ԼԻՆԵԼ. Զգուշանալ:
ԱՆԽՏԻՐՍ, ԱՆԽՏՐԱԲԱՐ, ԱՆԽՏՐԱՊԷՍ, մ. Անզանազանաբար (անխտիր կերպով):
ԱՆԽՏՐՈՑ, ա. մ. Անանջրպետ, անարգել, անխափան:
ԱՆԽՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզանազանութիւն:
ԱՆԽՐԱՏ, ա. Անուղղելի, անհրահանգ, անդաստիարակ, անկիրթ, անսաստ:
ԱՆԽՐԱՏԱԲԱՐ, մ. Անխրատապէս, տըխմարաբար, անմտաբար:
ԱՆԽՐԱՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԽՐԱՏ:
ԱՆԽՐԱՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԽՐԱՏԱԲԱՐ:
ԱՆԽՕԹԱՑԵԱԼ, տե՛ս ԱՌՈՂՋ:
ԱՆԽՕՍ, ա. 1. Անխօսուն, համր, անբան: 2. Լուռ, լռիկ, լռակաց: 3. Անասելի, անպատմելի: 4. Կոյս (չնչանուած): 5. մ. Լռելեայն (լռութեամբ):

ԱՆԽՕՍԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԽՕՍ (3):
ԱՆԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Համրութիւն, անբանութիւն (անխօս լինելը):
ԱՆԽՕՍՈՒՆ, տե՛ս ԱՆԽՕՍ (1):
ԱՆԾԱԳԵԼԻ, ա. Անլոյս, մութ:
ԱՆԾԱԽ, ա. Անսպառ, աննուազ, անպակաս:
ԱՆԾԱԽԱԲԱՐ, մ. Անծախապէս, անսպառաբար, աննուազաբար:
ԱՆԾԱԽԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԾԱԽ:
ԱՆԾԱԽԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԾԱԽԱԲԱՐ:
ԱՆԾԱԽԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԾԱԽ:
ԱՆԾԱԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսպառութիւն, աննուազութիւն, անհատութիւն:
- ԱՆԾԱԽՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ԱՆԾԱԽԱԲԱՐ:
ԱՆԾԱԾԿԱԲԱՐ, մ. Անծածկապէս, անթաքնաբար, յայտնապէս:
ԱՆԾԱԾԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԾԱԾԿԱԲԱՐ:
ԱՆԾԱԾԿԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԾԱԾՈՒԿ:
ԱՆԾԱԾԿՈՅԹ, ա. Մերկ, բաց (ծածկոյթ չունեցող):
ԱՆԾԱԾՈՒԿ, ա. 1. Ակներև (ոչ ծածուկ): 2. մ. տե՛ս ԱՆԾԱԾԿԱԲԱՐ:
ԱՆԾԱՄ, ա. Անկաս (չծամուող):
ԱՆԾԱՅՐ, ԱՆԾԱՅՐԵՆԻ, ա. Անեզր, անսահման:
ԱՆԾԱՆ, ա. Անծանօթ, անյայտ, անճանաչելի, անիմանալի:
ԱՆԾԱՆԱԿ, ա. Անխայտառակելի, անարատ:
ԱՆԾԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անարատութիւն:
ԱՆԾԱՆՐ, ա. Թեթև (ոչ ծանր):
ԱՆԾԱՆՐԱՊԷՍ, մ. Թեթևաբար, թեթևակի:
ԱՆԾԱՆՕԹ, ա. 1. Անտեղեակ, անգէտ: 2. Օտար, անյայտ: 3. Աննշան (չճանաչուած): 4. Անիմանալի, անհաս:
ԱՆԾԱՆՕԹԱԲԱՐ, մ. Անծանօթապէս (իբրև անծանօթ՝ օտար):
ԱՆԾԱՆՕԹԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԾԱՆՕԹԱԲԱՐ:
ԱՆԾԱՆՕԹՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անտեղեկութիւն, անգիտութիւն: 2. Անյայտնութիւն (չճանաչուած՝ անյայտ լինելը):
ԱՆԾԱՌԱՅ, ա. 1. Անսպասաւոր: 2. Ազատ (ոչ ծառայ):
ԱՆԾԱՐԱՒ, ԱՆԾԱՐԱՒԵԼԻ, ա. Զովացուցիչ (չծարաւեցնող):
ԱՆԾԵՐ, ԱՆԾԵՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԾԵՐԱՆԱԼԻ:
ԱՆԾԵՐԱՆԱԼԻ, ա. 1. Անծերունի (չծերացող): 2. փխբ. Յաւէրժական, մշտնջենաւոր, յաւիտենական, անփոփոխ, անեղծ, անանց:
ԱՆԾԵՐՈՒՆԻ, տե՛ս ԱՆԾԵՐԱՆԱԼԻ:
ԱՆԾԻՆ, ա. 1. Անծնունդ, ամուլ: 2. նման. Անբեր, անպտուղ, անարդիւն: 3. Ինքնագոյ, անստեղծ, անեղ: 4. Վիժած (ժամանակին կամ կենդանի չծնուած):
ԱՆԾՄԱԿ, ա. Անստուեր, անաղօտ (ոչ մթին):
ԱՆԾՆԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անեղութիւն:
ԱՆԾՆՆԴԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԾԻՆ (1, 2):
ԱՆԾՆՆԴՈՒԹԻՒՆ, ԱՆԾՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ամլութիւն:
ԱՆԾՆՈՒՆԴ, տե՛ս ԱՆԾԻՆ (1):
ԱՆԾՈՅԼ, ա. Փութակամ, գործունեայ, ջանասէր, ժիր:
ԱՆԾՈՒԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ջանասիրութիւն, ժրութիւն:
ԱՆԾՈՒՓ, տե՛ս ԱՆԱԼԷԿՈԾ:
ԱՆԿ[1], ա. Պատշաճաւոր, պատշաճ, վայելուչ, յարմար:
- ԱՆԿ Է, մբ. Պատշաճ է, վայել է, ի դէպ է:
ԱՆԿ[2], տե՛ս ԱՆԿԱԾ (1):
ԱՆԿԱԶԴՈՒՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԲԺՇԿԱԿԱՆ:
ԱՆԿԱԶՄ, ա. 1. Անպատրաստ (ոչ պատրաստ): 2. Անձև (չձևաւորուած):
ԱՆԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպատրաստութիւն:

ԱՆԿԱԼԼԻ, ա. Անըմբռնելի (չբռնուող), ազատ:
ԱՆԿԱԾ, ա. 1. Նուաստ, յետին, թշուառ: 2. գ. Կողոպուտ, աւար: 3. Գէշ, դի: 4. Ընդելուզուած, անկուած (ասեղնագործած իր): 5. Ոստայն:
ԱՆԿԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Նուաստութիւն (արհամարհուած դրութիւն):
ԱՆԿԱԿՂԱՆԱԼԻ, ա. Անողոք, խիստ:
ԱՆԿԱՄԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դժկամակութիւն, անկամութիւն, չկամութիւն: 2. Անգործութիւն, պարապութիւն, չկեցութիւն:
ԱՆԿԱՄԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհաւանութիւն, հակառակութիւն (կամակից չլինելը):
ԱՆԿԱՄԱՒՈՐ, տե՛ս ԱԿԱՄԱՅ (1):
ԱՆԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԿԱՄԱԿՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԿԱՄՔ, ա. Թուլամորթ:
- ՅԱՆԿԱՄՍ, մ. Ակամայ:
ԱՆԿԱՅ, ԱՆԿԱՅԱԿԱՆ, ա. Զկայ, շարժուն (կանգ չառնող), փխբ. անհաստատ, անկայուն:
ԱՆԿԱՅՈՒՆ, ա. 1. Անկայ, չկայ, անհաստատուն, անտեւական, փոփոխական: 2. փխբ. Անցաւոր, չմնալի (ոչ մնայուն):
ԱՆԿԱՆ, գ. Սանդ (փոքրիկ):
ԱՆԿԱՆԱԲՈԹ, տե՛ս ԲՂԹԱԿ:
ԱՆԿԱՆԳՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԿԱՆԳՆԵԼԻ:
ԱՆԿԱՆԳՆԵԼԻ, ա. Անկանգնական:
ԱՆԿԱՆԵԼ[1], նբ. Հիւսել:
ԱՆԿԱՆԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Ընկանել: 2. Վիճակել (բաժին ընկնել): 3. Ապաւինել, ապաստանել: 4. Ենթարկլի: 5. Կախեալ կալ, ցածնուլ: 6. Մեռանել: 7. Թուլանալ, պակասել, նուազել, դադարել: 8. Դեգերել, պարապել, զբաղնուլ: 9. Յարձակել, ի վերայ հասանել: 10. Պատել, ծածկել: 11. Մեղանչել (մեղք՝ յանցանք գործել): 12. Մերձաւորել (օտար կնոջ հետ): 13. Բախել, ընդհարկանել, հակառակել, կռուել:
- ԱՆԿԱՆԵԼ Ի ՃԱՆԱՊԱՐՀ՝ ՅՈՒՂԻ՝ Ի ՁՈՒ. Ուղեւորել:
- ԱՆԿԱՆԵԼ Ի ՄԻՏՍ. Յիշել:
- ԱՆԿԱՆԵԼ Ի ՄՏԱՑ. Խելագարել, յիմարանալ:
- ԱՆԿԱՆԵԼ Ի ՍԻՐՏՍ, տե՛ս ԱՆԿԱՆԵԼ Ի ՄԻՏՍ:
ԱՆԿԱՆՈՆ, ա. Անկարգ, անիրաւ, անօրէն:
ԱՆԿԱՇԱՌ, տե՛ս ԱՆԿԱՇԱՌԱՌՈՒ:
ԱՆԿԱՇԱՌԱՌՈՒ, ա. Անկաշառ, փխբ. անաչառ, արդար:
ԱՆԿԱՊ, ա. Անսանձ, անժուժկալ:
ԱՆԿԱՊՈՒՏ, ԱՆԿԱՊՏԵԼԻ, ա. 1. Անկողոպտելի: 2. Անկորուստ, անեղծ: 3. մ. Անվնաս, յապահով, անվտանգ:
ԱՆԿԱՌՈՒՑԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԿԱՌՉԵԼԻ:
ԱՆԿԱՌՉԵԼԻ, ա. Անկառուցական (չըկառչող, դէմ չառնող):
ԱՆԿԱՍ, տե՛ս ԱՆԾԱՄ:
ԱՆԿԱՍԿԱԾ, ա. 1. Անտարակոյս, անկեղակարծ, աներկբայ, աներկմիտ: 2. Անհոգ: 3. Յապահով, անվտանգ: 4. մ. Անկասկածաբար, յանկարծս:
- ՅԱՆԿԱՍԿԱԾԻ, ՅԱՆԿԱՍԿԱԾՍ, տե՛ս ԱՆԿԱՍԿԱԾ (4):
ԱՆԿԱՍԿԱԾԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԿԱՍԿԱԾ (4):
ԱՆԿԱՍԿԱԾԱՒՈՐ, ԱՆԿԱՍԿԱԾԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԿԱՍԿԱԾ:
ԱՆԿԱՍԿԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Յապահովութիւն (անկասկած՝ յապահով լինելը):
ԱՆԿԱՏԱՐ, ա. 1. Թերի, պակասաւոր, թերակատար, կիսատ: 2. Անկատարելի: 3. Անաւարտ:
ԱՆԿԱՏԱՐԵԼԱԲԱՐ, մ. Անկատարելապէս (անկատար՝ թերի կերպով):
ԱՆԿԱՏԱՐԵԼԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԿԱՏԱՐԵԼԱԲԱՐ:
ԱՆԿԱՏԱՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԿԱՏԱՐ (2):
ԱՆԿԱՏԱՐԵԼՈՒԹԻՒՆ, ԱՆԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Թերութիւն (անկատար՝ թերի լինելը):

ԱՆԿԱՐ, ա. 1. Անույժ, անկարող, անզոր, տկար: 2. Անկարելի, անհնարին:
- ԱՆԿԱՐ Է, ԱՆԿԱՐԱՅՆ Է, ՅԱՆԿԱՐԱՅՆ Է, մբ. Անկարելի է, անհնարին է:
ԱՆԿԱՐԱԾԱԾԿԵԼԻ, ա. Անծածկելի:
ԱՆԿԱՐԱՆԱԼ, չբ. Անկարողանալ (անկարող դառնալ):
ԱՆԿԱՐԳ, ա. 1. Անպատշաճ, անտեղի, անիրաւ: 2. Խառնափնդոր, խառնակ: 3. Անսովոր (բնական կարգից դուրս): 4. մ. տե՛ս ԱՆԿԱՐԳԱԲԱՐ:
ԱՆԿԱՐԳԱԲԱՐ, մ. Անկարգապէս, խառնիխուռն:
ԱՆԿԱՐԳԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԿԱՐԳԱԲԱՐ:
ԱՆԿԱՐԳԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆԿԱՐԳ:
ԱՆԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խառնակութիւն: 2. Անտեղութիւն, անպատշաճութիւն:
ԱՆԿԱՐԵԼԻ, ա. 1. Անհնարին, անհնաբաւոր: 2. Անկարող, անզօր:
- ԱՆԿԱՐԵԼԻ Է, մբ. Անհնարին է:
ԱՆԿԱՐԵԿԱՆ, ա. Անկարիք, անկիր, անկիրընդունակ (կիրք չունեցող՝ չկրող), անախտ:
ԱՆԿԱՐԵԿԻՐ, ԱՆԿԱՐԵԿԻՑ, ա. Անցաւակից, անվշտակից, անգութ:
ԱՆԿԱՐԵԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգթութիւն (չկարեկցելը):
ԱՆԿԱՐԵՒՈՐ, ա. Աւելորդ (ոչ կարեւոր):
ԱՆԿԱՐԻՔ, տե՛ս ԱՆԿԱՐԵԿԱՆ:
ԱՆԿԱՐԾ, ա. 1. Անկարծական, անկարծելի, անակնկալ: 2. Անզգոյշ (չնախապատրաստուած): 3. տե՛ս ՅԱՆԿԱՐԾ:
- ՅԱՆԿԱՐԾՍ, մ. տե՛ս ԱՆԿԱՍԿԱԾ (4):
ԱՆԿԱՐԾԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԿԱՐԾ (1):
ԱՆԿԱՐԾԱՀԱՍ, տե՛ս ՅԱՆԿԱՐԾԱՀԱՍ:
ԱՆԿԱՐԾԵԼԻ, ա. 1. տե՛ս ԱՆԿԱՐԾ (1): 2. Նորահրաշ, հրաշափառ: 3. Անկասկածելի, անկասկած:
ԱՆԿԱՐԾԻՍ, ա. մ. Անկասկած, աներկբայ:
ԱՆԿԱՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկասկածութիւն:
ԱՆԿԱՐԿԱՏԵԼԻ, ա. Աննորոգելի, պատառոտուն:
ԱՆԿԱՐՃ, գ. Ծոց, գիրկ:
ԱՆԿԱՐՈՂ, ա. 1. Անձեռնհաս (ոչ կարող), անզօր: 2. Ջքաւոր:
ԱՆԿԱՐՈՂԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՆԿԱՐԱՆԱԼ:
ԱՆԿԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԿԱՐՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անկարողութիւն, անզօրութիւն: 2. Անհնարութիւն:
ԱՆԿԱՐՕՏ, ա. 1. Անանքատ, աննիազ (որեւէ բանի կարիք չունեցող): 2. Անպակաս, անսպառ, առատ, լիուլի: 3. մ. Անկարօտաբար, առատապէս, լիապէս:
ԱՆԿԱՐՕՏԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԿԱՐՕՏ (3):
ԱՆԿԱՐՕՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԿԱՐՕՏ:
ԱՆԿԱՐՕՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Լիութիւն, անպակասութիւն:
ԱՆԿԱՒՈՐ, ա. Պատշաճ, արժանի:
ԱՆԿԵԱՆՔ, ԱՆԿԵԱՑ, ա. Անկենցաղ (կեանք չվայելող), ողորմելի, թշուառ:
ԱՆԿԵԼԱՆՈՑ, գ. Ծերանոց:
ԱՆԿԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկումն, կործանումն:
ԱՆԿԵՂ, տե՛ս ԱՆԽՈՅ:
ԱՆԿԵՂԱԿԱՐԾ, ԱՆԿԵՂԱԿԱՐԾԵԼԻ, ա. մ. Անկասկած, աներկբայ, հաւաստի, ստոյգ:
ԱՆԿԵՂԾ, ԱՆԿԵՂԾԱԿԱՆ, ԱՆԿԵՂԾԱՒՈՐ, ա. Անխարդախ, պարզ, ճշմարիտ, իսկական:
ԱՆԿԵՂԾԻԿ, տե՛ս ԱՆԿԵՂԾ:
ԱՆԿԵՂԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարզութիւն (անկեղծ լինելը):
ԱՆԿԵՆԴԱՆ, ա. Անշունչ, անզգայ, չկենդանի, անկենդանի (ոչ կենդանի):
ԱՆԿԵՆԴԱՆԱՒՈՐ, ա. Մեռելական:
ԱՆԿԵՆԴԱՆԻ, ա. 1. տե՛ս ԱՆԿԵՆԴԱՆ: 2. Անմարդ, անբնակ:
ԱՆԿԵՆՑԱՂ, տե՛ս ԱՆԿԵԱՆՔ:

ԱՆԿԵՐ, ա. մ. Անկերակուր:
ԱՆԿԵՐԱԿՈՒՐ, տե՛ս ԱՆԿԵՐ:
ԱՆԿԵՐԱԿՐԵԼԻ, ա. Անուտելի (չուտուող):
ԱՆԿԵՐՊ, ա. 1. Անկերպարան, անկերպաւոր, անձև, տձև: 2. Անմարմին, անմարմնեղէն:
ԱՆԿԵՐՊԱՐԱՆ, տե՛ս ԱՆԿԵՐՊ (1):
ԱՆԿԵՐՊԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԿԵՐՊԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆԿԵՐՊ (1):
ԱՆԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկերպարանութիւն, անձևութիւն, տձևութիւն:
ԱՆԿԷԶ, ա. մ. Անկիզելի, անայրելի, անկիզաբար:
ԱՆԿԷՏ, ա. Անսահման, անվախճան, անսկիզբն:
ԱՆԿԻԶԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԿԷԶ:
ԱՆԿԻԶԱԿԱՆ, ԱՆԿԻԶԱՆՈՂ, ա. Անայրեցող (չկիզող, չայրող):
ԱՆԿԻԶԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԿԷԶ:
ԱՆԿԻՆ, տե՛ս ԱՄՈՒՐԻ:
ԱՆԿԻՉ, ա. գ. Ոստայնանկ, ոստայնագործ:
ԱՆԿԻՐ, ա. 1. տե՛ս ԱՆԿԱՐԵԿԱՆ: 2. Անկրելի, անտանելի (որ չի կարելի կրել՝ տանել):
ԱՆԿԻՐԸՆԴՈՒՆԱԿ, տե՛ս ԱՆԿԱՐԵԿԱՆ:
ԱՆԿԻՐԹ, ա. 1. Անդաստիարակ, անհրահանգ: 2. Անվարժ, անհմուտ, անփորձ, անուսումն: 3. Անսովոր, օտար, անբնական:
ԱՆԿԻՐՈՍ, գ. Խարխսխ (նաւի):
ԱՆԿԻՒՆ ՀԱՏԱՆԵԼ, տե՛ս ԱԿԱՆ ՀԱՏԱՆԵԼ:
ԱՆԿԻՒՆԱԳԻԾ, տե՛ս ՏՐԱՄԱԳԻԾ:
ԱՆԿԻՒՆԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԱՆԿԻՒՆԱՒՈՐ:
ԱՆԿԻՒՆԱՒՈՐ, ա. Անկիւնատեսակ:
ԱՆԿՂԻՏԱՆԱԼ, չբ. Խանձել, խեղբել, պակչոտել:
ԱՆԿՆԻՔ, ա. 1. Անդրոշմ (չկնքուած): 2. (եկեղց.) Անկնունք (չմկրտուած):

ԱՆԿՆՈՒՆՔ, ԱՆԿՆՈՒՔ, տե՛ս ԱՆԿՆԻՔ (2):
ԱՆԿՇԻՌ, տե՛ս ԱՆԿՇՌԵԼԻ:
ԱՆԿՇՌԵԼԻ, ա. Անկշիռ, անչափ, անհամեմատ, անսահման:
ԱՆԿՇՏԱՄԲԵԼԻ, ա. Անմեղադրելի, անպարսաւելի:
ԱՆԿՈԽ, ԱՆԿՈԽԵԼԻ, ա. 1. Անգնալի, անգնաց: 2. Անմերձենալի, անհասանելի, անմատչելի, անմատոյց:
ԱՆԿՈՂԻՆ, գ. Մահիճք, մահճակ, ընկողին:
ԱՆԿՈՂՄԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՐՁ (1):
ԱՆԿՈՂՆԱԿԻՑ, տե՛ս ԱՄՈՒՍԻՆ (1):
ԱՆԿՈՂՈՊՈՒՏ, ԱՆԿՈՂՈՊՏԵԼԻ, ա. Անկապտելի, անկապուտ, անյափշտակելի:
ԱՆԿՈՉ, ա. 1. Ինքնակոչ: 2. Անանուն:
ԱՆԿՈՏՈՐ, ա. Անբեկանելի, կարծր (չկոտրուող):
ԱՆԿՈՐԱՆԱԼԻ, ԱՆԿՈՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼԻ, ա. Անխոնարհեցուցանելի:
ԱՆԿՈՐԾԱՆ, ԱՆԿՈՐԾԱՆԵԼԻ, ա. Անխախտելի, հաստատուն, անսասան:
ԱՆԿՈՐՆՉԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԿՈՐՈՒՍՏ:
ԱՆԿՈՐՈՒՍՏ, ա. մ. 1. Անկորնչելի, անկապտելի: 2. փխբ. Ամբողջապէս, լրիւ:
ԱՆԿՈՒ, տե՛ս ԱՆԿ[1]:
ԱՆԿՈՒԱԾ[1], գ. Հիւսուած, կիտուած, ընդելուզուած:
ԱՆԿՈՒԱԾ[2], գ. Անկումն (ընկնելը):
ԱՆԿՈՒԱԾՈՅ, ա. 1. Հիւսածոյ: 2. Աս(ե)ղնագործ, ասղնեայ:
ԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատշաճութիւն, յարմարութիւն:
ԱՆԿՈՒՄՆ[1], գ. Անկուած, կործանումն:
ԱՆԿՈՒՄՆ[2], գ. Հիւսումն:
ԱՆԿՈՒՄՈՒՂԻ, ա. Տրմուղ, անվարժ, խամ (ձի):
ԱՆԿՈՒՇԵԼ, ԱՆԿՈՒՇՆԵԼ, չբ. նբ. 1. Աքացել, անսաստել: 2. Անգոսնել, արհամարհել, անտեսել:

ԱՆԿՈՒՌ, ա. Անկոխ (ճանապարհի մասին):
ԱՆԿՈՓ, ա. Անտաշ (չկոկած):
ԱՆԿՌԻՆՋ, ա. Անձայն:
ԱՆԿՌԻԻ, ա. մ. 1. տե՛ս ԱՆՊԱՏԵՐԱԶՄՕՂ (չկռուող): 2. (յունաբանութեամբ) տե՛ս ԱՆԿՌՈՒԵԼԻ:
ԱՆԿՌՈՒԵԼԻ, ա. Անմարտնչելի, անպարտելի, անմատչելի, անառիկ:
ԱՆԿՐԱԿԱՆ, ա. Անկարեկան, անվնասելի, անապական:
ԱՆԿՐԵԼԻ, ա. Անտանելի (որ չի կարելի կրել): 2. Անկրական, անապական, անչարչարելի:
ԱՆԿՐԹԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԿԻՐԹ:
ԱՆԿՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվարժութիւն, անուսումնութիւն:
ԱՆԿՐԿՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԸՆԿՃԵԼԻ:
ԱՆԿՐՕՆ, ա. Անհաւատ:
ԱՆԿՑԵԼԻ, ա. Անկարկատելի:
ԱՆԿՑՈՐԴ, ա. Անմասն, անհաղորդ (ոչ մասնակից):
ԱՆԿՑՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհաղորդութիւն (մասնակցութիւն չունենալը):
ԱՆԿՔԵԼԻ, ա. Անկորանալի, անընկճելի:
ԱՆՀԱԳԱԳ, ա. Անշունչ, անկենդան:
ԱՆՀԱԼ, ա. Անհալական (չհալուած):
ԱՆՀԱԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՀԱԼ:
ԱՆՀԱԿԱՄԻՏԱԲԱՐ, մ. Անխոտորաբար, անշեղաբար (առանց հակամիտելու):
ԱՆՀԱԿԱՌԱԿ, ա. 1. Անհակառակող (չդիմադրող): 2. Անհակառակելի, անընդդիմադրելի: 3. Անխափան, անարգել:
ԱՆՀԱԿԱՌԱԿԱԲԱՆ, ա. Անընդդիմաբանելի:
ԱՆՀԱԿԱՌԱԿԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱԿԱՌԱԿ (2):
ԱՆՀԱԿԱՌԱԿՈՂ, տե՛ս ԱՆՀԱԿԱՌԱԿ (1):
ԱՆՀԱԿԱՌԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Խաղաղասիրութիւն (չհակառակելը):
ԱՆՀԱՂՈՐԴ, ա. 1. Անկցորդ, անմասն, անբաժ: 2. Անհաղորդելի (չհաղորդուող):
ԱՆՀԱՂՈՐԴԱԿԱՆ, ԱՆՀԱՂՈՐԴԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱՂՈՐԴ (2):
ԱՆՀԱՃԵԼԻ, ա. Անհաճոյ, անախորժ, տհաճ:
ԱՆՀԱՃՈՅ, տե՛ս ԱՆՀԱՃԵԼԻ:
ԱՆՀԱՄ, ա. 1. Անաղի, անախորժ, (համ չունեցող): 2. փխբ. Տաղտկալի, ձանձրալի:
ԱՆՀԱՄԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՀԱՄ:
ԱՆՀԱՄԱՆԱԼ, չբ. Անհամել (անհամ դառնալ):
ԱՆՀԱՄԱՌՕՏ, ա. Անհամառօտելի, փխբ. երկար, տեւական, հաստատուն:
ԱՆՀԱՄԱՌՕՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱՄԱՌՕՏ:
ԱՆՀԱՄԱՐ, ա. 1. Անթիւ, անթուելի, անհաշիւ, անչափ: 2. մ. Անչափաբար (անհաշիւ կերպով):
ԱՆՀԱՄԱՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՀԱՄԱՐ (1):
ԱՆՀԱՄԱՐՁԱԿ, ա. Անվստահ:
ԱՆՀԱՄԲԱՒԵԱԼ, ա. 1. Անտեղեակ (համբաւ՝ լուր չստացած): 2. Անծանօթ (չհամբաւուած):
ԱՆՀԱՄԲԵՐ, ա. 1. Անհամբերող, անըմբեր, անժոյժ: 2. Անհամբերելի, անըմբերելի, անժուժելի, անհանդուրժելի, անտանելի:
ԱՆՀԱՄԲԵՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱՄԲԵՐ (2):
ԱՆՀԱՄԲԵՐՈՂ, տե՛ս ԱՆՀԱՄԲԵՐ (1):
ԱՆՀԱՄԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անըմբերութիւն, անժուժութիւն (անհամբեր՝ անժոյժ լինելը):
ԱՆՀԱՄԲՈՅՐ, ա. 1. Վայրենի, կատաղի, անսաստ: 2. Անհաշտ, անողորմ, դաժան: 3. Անպատշաճ, անտեղի, անյարմար:
ԱՆՀԱՄԲՈՒՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱՄԲՈՅՐ:
ԱՆՀԱՄԵԼ[1], նբ. Անհամօքսել (անհամ դարձնել):
ԱՆՀԱՄԵԼ[2] (իմ), տե՛ս ԱՆՀԱՄԱՆԱԼ:
ԱՆՀԱՄԵՄԱՏ, ա. 1. Աննման, անզուգական, անչափ: 2. Անբաղդատելի: 3. Օտար, տարբեր, անյարմար:

ԱՆՀԱՄԵՄԱՏԱԲԱՐ, մ. Աննմանաբար, անչափաբար (անհամեմատ կերպով):
ԱՆՀԱՄԵՄԱՏԱԿԱՆ, ԱՆՀԱՄԵՄԱՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱՄԵՄԱՏ:
ԱՆՀԱՄԵՄԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անչափակցութիւն, աննմանութիւն (անհամեմատ լինելը):
ԱՆՀԱՄԵՍՏ, ա. Անպարկեշտ, անամօթ, լկտի, լիրբ:
ԱՆՀԱՄՈՔՍԵԼ, տե՛ս ԱՆՀԱՄԵԼ[1]:
ԱՆՀԱՆԳԱՆԱԿ, ա. Անբաշխելի (չհանգանակուող):
ԱՆՀԱՆԳԷՏ, ա. 1. Աննման, անդէպ, անյարմար (ոչ համապատասխան): 2. Անհաւասար, անզոյգ:
ԱՆՀԱՆԳԻՍՏ, ա. 1. Անդադար, յարաշարժ: 2. Անհանդարտ, խռովայոյզ: 3. Տկար (ոչ առողջ): 4. մ. Անդադարաբար (առանց հանգստի):
ԱՆՀԱՆԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհաւասարութիւն, աննմանութիւն, անզուգութիւն:
ԱՆՀԱՆԳՁԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱՆԳԻՍՏ:
ԱՆՀԱՆԳՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհանդարտութիւն:
ԱՆՀԱՆԴԱՐՏ, տե՛ս ԱՆՀԱՆԳԻՍՏ (2):
ԱՆՀԱՆԴԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհանգըստութիւն, խռովութիւն:
ԱՆՀԱՆԴԵՐՁ, ա. Անզգեստ, մերկ:
ԱՆՀԱՆԴԵՐՁԵԼԻ, ա. 1. Անկազմ, անպատրաստ: 2. Անճարակ, տկար:
ԱՆՀԱՆԴԷՊ, տե՛ս ԱՆԴԷՊ:
ԱՆՀԱՆԴԷՍ, ա. Անփորձ (չփորձուած), անպիտան, յոռի:
ԱՆՀԱՆԴՈՒՐԺԱԿԱՆ, ԱՆՀԱՆԴՈՒՐԺԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱՄԲԵՐ:
ԱՆՀԱՆՃԱՐ, ա. 1. Անիմաստ, անմիտ, անխորհուրդ: 2. Անհանճարական, անբանական:
ԱՆՀԱՆՃԱՐԱԲԱՐ, մ. Անիմաստաբար, անմտաբար:
ԱՆՀԱՆՃԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Անհանճարեղագոյն (աւելի անհանճար):
ԱՆՀԱՆՃԱՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՀԱՆՃԱՐ (2):
ԱՆՀԱՆՃԱՐԵՂԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԱՆՀԱՆՃԱՐԱԳՈՅՆ:
ԱՆՀԱՆՃԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմտութիւն, տգիտութիւն (անհանճար լինելը):
ԱՆՀԱՇԻՒ, ա. Անթիւ, անհամար:
ԱՆՀԱՇՏ, ա. Ոխերիմ, անողոք (չհաշտուող):
ԱՆՀԱՇՏԱԿԱՆ, ԱՆՀԱՇՏԵԼԻ, ԱՆՀԱՇՏԵՑԵԱԼ, տե՛ս ԱՆՀԱՇՏ:
ԱՆՀԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմիաբանութիւն, հակառակութիւն:
ԱՆՀԱՍ, ա. 1. Անհասանելի, անմատչելի: 2. Անըմբռնելի, անիմանալի, անքննելի: 3. Անտեղեակ, անգէտ: 4. Գաղտնի, ծածուկ, թաքուն: 5. Տհաս, խակ: 6. Դժուարին: 7. Անհաւատալի, մտացածին:
ԱՆՀԱՍԱԳՈՅՆՍ, մ. Անըմբռնաբար (անըմբռնելի՝ անիմանալի կերպով):
ԱՆՀԱՍԱԿ, ա. Անձև, անկերպարան:
ԱՆՀԱՍԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՀԱՍ (2):
ԱՆՀԱՍԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱՍ (1, 2):
ԱՆՀԱՍԱՊԷՍ, մ. Անըմբռնաբար (անհասանելի՝ անըմբռնելի կերպով):
ԱՆՀԱՍԱՐԱԿ, ԱՆՀԱՍԱՐԱԿԵԼԻ, ա. Սեպհական (իրեն յատուկ):
ԱՆՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Սեպհականութիւն (անհասարակ՝ միայն իրեն յատուկ լինելը):
ԱՆՀԱՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՀԱՍՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՀԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անհասողութիւն (անհաս լինելը): 2. Անկարողութիւն, անկարութիւն:
ԱՆՀԱՍՏ, ա. Անստեղծ, անեղ:
ԱՆՀԱՍՏԱՏ, ա. 1. Անկայուն, խախուտ, յողդողդ: 2. Շարժուն, դիւրափոփոխ, փոփոխական: 3. Տատանական (տատա-

նուող, անվճռական)։ 4. Թուլամիտ, տըկարամիտ, տկար։ 5. Անվաւեր, անընդունելի։

ԱՆՀԱՍՏԱՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՀԱՍՏԱՏ։

ԱՆՀԱՍՏԱՏՈՒՆ, տե՛ս ԱՆՀԱՍՏԱՏ։

ԱՆՀԱՏ, ա. 1. Անհատական, անհատանելի, անբաժանելի (չմասնատուող)։ 2. Անխզելի, անքակ։ 3. Անընդհատ, անդադար, չարունակ։ 4. Անպակաս, անսպառ, աննուազ, անբաւ։ 5. Աննման, անհամեմատ, եզակի։ 6. գ. Հիւլէ։ 7. Իւրաքանչիւր։ 8. մ. տե՛ս ԱՆՀԱՏԱԲԱՐ։

ԱՆՀԱՏԱԲԱՐ, մ. Անհատապէս, անընդմիջաբար, չարունակաբար։

ԱՆՀԱՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՀԱՏ (1, 4)։

ԱՆՀԱՏԱՀՈՍ, ա. Մշտահոս, մշտնջենաբուղխ։

ԱՆՀԱՏԱՆԱԼ, չբ. Առանձնանալ, մենանալ։

ԱՆՀԱՏԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱՏ (1)։

ԱՆՀԱՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՀԱՏԱԲԱՐ։

ԱՆՀԱՏԵԼ, նբ. Առանձնացուցանել, զատուցանել։

ԱՆՀԱՏՈՒԱԾԵԼԻ, ա. մ. Անբաժանելի, անբաժան։

ԱՆՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անհամեմատութիւն, աննմանութիւն (անհատ՝ անհամեմատ՝ եզակի լինելը)։ 2. Անպակասութիւն, անսպառութիւն, աննուազութիւն։

ԱՆՀԱՏՈՒՑՈՒՄՆ, ա. Անվճարելի։

ԱՆՀԱՐԱԶԱՏ, ա. 1. Օտար (ոչ հարազատ)։ 2. Միածին, միամօր, միակ։

ԱՆՀԱՐԹ, ա. 1. Անողորկ (ոչ հարթ)։ 2. փխբ. Անկազմ (չձեւուորուած), անկարգ (ոչ կանոնաւոր)։

ԱՆՀԱՐԹԱԴԻՏԱԿ, ա. Տձեւ, անձեւ, տըգեղ։

ԱՆՀԱՐԹԱՐԱՐ, ա. Անիրաւ, անկարգ (կարգ ու կանոն չմտցնող)։

ԱՆՀԱՐԿ, ա. Ապահարկ։

ԱՆՀԱՐԿԱՒՈՐ, ա. Անբռնադատ, ազատ։

ԱՆՀԱՐՈՒԱԾԵԼԻ, ա. Անվնասելի։

ԱՆՀԱՐՍՆ, ԱՆՀԱՐՍՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՀԱՐՍՆԱՑԵԱԼ։

ԱՆՀԱՐՍՆԱՑԵԱԼ, ա. Անհարսն, անհարսնական (չհարսնացած)։

ԱՆՀԱՐՑԱՓՈՐՁ, ա. Միամիտ (հարցափորձ չանող)։

ԱՆՀԱՑ, ա. մ. Անօթի, քաղցաւոր։

ԱՆՀԱՒԱՆ, ա. 1. Անհնազանդ, անսաստ, անհլու, անլուր։ 2. Անհաւատալի։

ԱՆՀԱՒԱՆԱԿԱՆ, ա. 1. Անհաւանելի, անհաճոյ։ 2. տե՛ս ԱՆՀԱՒԱՆ (1)։

ԱՆՀԱՒԱՆԵԼ, չբ. Հակառակել, անսաստել (անհաւան լինել)։

ԱՆՀԱՒԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱՒԱՆԱԿԱՆ (1)։

ԱՆՀԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անհնազանդութիւն, անսաստութիւն, հեստութիւն։ 2. Անհաւատութիւն (չհաւատալը)։

ԱՆՀԱՒԱՍԱՐ, ա. 1. Անհամեմատ, աննման։ 2. Աչառու, անարդար, անիրաւ։ 3. մ. Անհաւասարաբար։

ԱՆՀԱՒԱՍԱՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆՀԱՒԱՍԱՐ (3)։

ԱՆՀԱՒԱՍԱՐԱԲՈՒՆ, ա. Այլաբուն (այլաբնոյթ)։

ԱՆՀԱՒԱՍԱՐԵԼԻ, ա. Անհամեմատելի, աննման։

ԱՆՀԱՒԱՍԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անզուգութիւն, աննմանութիւն։ 2. Խտրութիւն, աչառութիւն։

ԱՆՀԱՒԱՍՏԱԲԱՐ, մ. Երկբայաբար, կարծեօք (անհաւաստի կերպով)։

ԱՆՀԱՒԱՍՏԻ, ա. Անվստահանալի, անյայտ (ոչ հաւաստի)։

ԱՆՀԱՒԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյայտութիւն (անհաւաստի լինելը, անստուգութիւն)։

ԱՆՀԱՒԱՏ, ա. 1. Անկրօն։ 2. Այլահաւատ, հեթանոս, կռապաշտ։ 3. Ապահաւատ, թերահաւատ։ 4. Անհաւատալի, անհնարաւոր։ 5. Անահաւան, անհնազանդ, անսաստ։

ԱՆՀԱՒԱՏԱԼ, չբ. Անհաւատանալ, անհաւատել, թերահաւատալ, անհաւատալի լինել (չհաւատալ):
ԱՆՀԱՒԱՏԱԼԻ, ա. Զհաւատալի:
- ԱՆՀԱՒԱՏԱԼԻ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՆՀԱՒԱՏԱԼ:
ԱՆՀԱՒԱՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՆՀԱՒԱՏԱԼ:
ԱՆՀԱՒԱՏԱՐԻՄ, ա. Վտանգաւոր (ոչ յապահով, ոչ անքոյթ):
ԱՆՀԱՒԱՏԵԼ, տե՛ս ԱՆՀԱՒԱՏԱԼ:
ԱՆՀԱՒԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Թերահաւատութիւն (անհաւատ լինելը, չհաւատալը):
ԱՆՀԵԴԵԴ, ա. Անճոռնի, այլանդակ, տձև (ձևով, մեծութեամբ): 2. նաև՝ ԱՆՀԵԴԵԴՍ, մ. Այլանդակաբար, անկարգաբար:
ԱՆՀԵԴԵԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Տձևութիւն, այլանդակութիւն (անհեդեդ լինելը):
ԱՆՀԵԹԵԹ, տե՛ս ԱՆՀԵԴԵԴ:
ԱՆՀԵՂԳ, ա. Անծոյլ, փութակամ, ջանասէր:
ԱՆՀԵՂԳԱԲԱՐ, մ. Անպղերգաբար (առանց ծուլանալու):
ԱՆՀԵՂԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Անծուլութիւն, ջանասիրութիւն:
ԱՆՀԵՇՏԱԿԻ, ա. Անախորժելի, անախորժ, անհամ:
ԱՆՀԵՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նեղութիւն, վիշտ:
ԱՆՀԵՌ, ա. Հաշտ, խաղաղ:
ԱՆՀԵՌԱՆԱԼԻ, ա. Անմեկնելի (միշտ մօտիկ):
ԱՆՀԵՏ, ա. մ. 1. Աներևոյթ (հետք չունեցող՝ չթողնող): 2. Անկոխ (ոտք չդըրած): 3. Անընդհատ, անդադար, շարունակ:
- ԱՆՀԵՏ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՆՀԵՏԱՆԱԼ:
ԱՆՀԵՏԱԶՕՏ, տե՛ս ԱՆՀԵՏԱԶՕՏԵԼԻ (3):
ԱՆՀԵՏԱԶՕՏԵԼԻ, ա. 1. Անքննելի, անգնին: 2. Անգիւտ, աննման: 3. Անհետազօտ (չքննուած): 4. Անհետ, աներևոյթ, անգտանելի:
ԱՆՀԵՏԱՆԱԼ, ԱՆՀԵՏԵԼ (իմ), չբ. Անհետ լինել, աներևութանալ, չքանալ, չքոտել:
ԱՆՀԵՐՔԵԼԻ, ա. Անվանելի, անընդդիմադրելի:
ԱՆՀԶՕՐ, ա. Անարի, անզօր, տկար:
ԱՆՀԻՄՆ, ա. Անհաստատ, խախուտ (ամուր հիմք չունեցող):
ԱՆՀԻՆ, ա. Նոր (ոչ հին, չհնացած):
ԱՆՀԻՒԱՆԴ, ա. Առողջ (չհիւանդացող):
ԱՆՀԻՒԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Առողջութիւն (չհիւանդանալը):
ԱՆՀԻՒԹ, ա. 1. Անխոնաւ, անջրդի: 2. տե՛ս ԱՆՀԻՒԹԱԿԱՆ:
ԱՆՀԻՒԹԱԿԱՆ, ԱՆՀԻՒԹԱԿԻՐ, ա. Աննիւթ, աննիւթական, անմարմին, հոգեղէն:
ԱՆՀԼՈՒ, տե՛ս ԱՆՀՆԱԶԱՆԴ:
ԱՆՀԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՀՆԱԶԱՆԴՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՀՄՈՒՏ, ա. Անտեղեակ, անփորձ, անգէտ:
ԱՆՀՄՏԱԲԱՐ, մ. Տխմարաբար (անհմուտ կերպով):
ԱՆՀՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Տգիտութիւն, տըխմարութիւն (անհմուտ լինելը):
ԱՆՀՆԱԶԱՆԴ, ա. Անհլու, անլուր, անսաստ, խեռ:
ԱՆՀՆԱԶԱՆԴԵԼ (իմ), չբ. Անսաստել, հեստել, ստունգանել, խեռել:
ԱՆՀՆԱԶԱՆԴԵԼԻ, ա. Աննուաճ, անընկճելի:
ԱՆՀՆԱԶԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհլութիւն, չհլութիւն, անսաստութիւն, հեստութիւն, խեռութիւն, անհպատակութիւն:
ԱՆՀՆԱՐ, ա. Անկարելի, անհնարին:
- ՅԱՆՀՆԱՐԻՑ, տե՛ս ԱՆՀՆԱՐ:
- ՅԱՆՀՆԱՐՍ ՄՏԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՆՀՆԱՐԱՆԱԼ, ԱՆՃԱՐԱՆԱԼ:
ԱՆՀՆԱՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՀՆԱՐ:
ԱՆՀՆԱՐԱՆԱԼ, չբ. Անհնարել, յանհնարս մտանել, յանհնարին հնարս մը-

տանել, վարանել (անելանելի դրութեան մէջ ընկնել):
ԱՆՀՆԱՐԱՒՈՐ, ԱՆՀՆԱՐԱՒՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՀՆԱՐ, ԱՆՀՆԱՐԻՆ:
ԱՆՀՆԱՐԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՀՆԱՐՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՀՆԱՐԵԼ (եմ), տե՛ս ԱՆՀՆԱՐԱՆԱԼ:
ԱՆՀՆԱՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀՆԱՐԻՆ (2):
ԱՆՀՆԱՐԻՆ, ա. 1. Անկարելի, անլինելի, անհնար: 2. Անյաղթելի, անպարտելի (որի դէմ հնար չկայ): 3. Սաստկական նշանակութեամբ՝ սաստիկ, ծայրայեղ, մեծ, շատ, անչափ: 4. մ. Սաստկապէս, մեծապէս, ուժգին, չարաչար:
- ԱՆՀՆԱՐԻՆ Է, մբ. Անկարելի է, չէ հնար, չիք հնար:
- ՅԱՆՀՆԱՐԻՆ ՀՆԱՐՍ ՄՏԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՆՀՆԱՐԱՆԱԼ:
ԱՆՀՆԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անհնարաւորութիւն (անհնար՝ անհնարին՝ անհնարաւոր լինելը): 2. Դժուարութիւն, դժընդակութիւն (անհնարին՝ սաստիկ՝ դժուարին՝ դժնդակ լինելը):
ԱՆՀՈԳ, ա. 1. Անզբաղ, անզբօս, անխռով, անքոյթ, յապահով: 2. Անփոյթ (անտարբեր): 3. մ. Անհոգաբար (անհոգ կերպով):
- ԱՆՀՈԳՍ, ՅԱՆՀՈԳ, ՅԱՆՀՈԳՍ, տե՛ս ԱՆՀՈԳ (3):
ԱՆՀՈԳԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆՀՈԳ (3):
ԱՆՀՈԳԱԲԱՐՁ, ա. Անխնամ (հոգաբարձու՝ խնամող չունեցող):
ԱՆՀՈԳԱԼԻ, ա. Աննշան, չնչին (աչքի չընկնող):
ԱՆՀՈԳԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՀՈԳ:
ԱՆՀՈԳԱՆԱԼ, չբ. Յապահովանալ (անհոգ դառնալ՝ լինել):
ԱՆՀՈԳԱՑՈՂ, տե՛ս ԱՆՀՈԳՈՂ:
ԱՆՀՈԳԻ, ա. Անշունչ, անկենդան (հոգի չունեցող):
ԱՆՀՈԳՈՂ, ա. Անհոգացող, անխնամ:
ԱՆՀՈԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յապահովութիւն, անդորրութիւն, հանդարտութիւն: 2. Անփութութիւն, յուլութիւն, ծուլութիւն:
ԱՆՀՈԼՈՎ, ա. 1. (քեր.) Անհոլովական (չհոլովուող): 2. Անհոլովելի, անգլոր, անթաւալ, անփոփոխ, անկործան:
ԱՆՀՈԼՈՎԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՀՈԼՈՎ (1):
ԱՆՀՈԼՈՎԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀՈԼՈՎ (2):
ԱՆՀՈԾ, ա. Նօսր, անգայտ (ոչ հոծ՝ խիտ):
ԱՆՀՈՄԱՑԵՂ, ա. Այլացեղ, օտար:
ԱՆՀՈՅԾ, տե՛ս ԱՆՀՈԾ:
ԱՆՀՈՍ, ա. մ. Անհոսելի (չհոսող, առանց հոսելու՝ հոսման):
ԱՆՀՈՎԻՒ, ա. Անառաջնորդ, անտերունչ:
ԱՆՀՈՎՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Անառաջնորդութիւն (անհովիւ՝ անառաջնորդ լինելը՝ մնալը):
ԱՆՀՈՒՆ, ա. 1. Անեզր, անծայր, անսահման, անպարփակ: 2. Անչափ, անթիւ, անսպառ: 3. մ. Յանչափս (չափից դուրս): 4. գ. Խորք (անհունութիւն):
ԱՆՀՈՒՊ, տե՛ս ԱՆՀՊԵԼԻ:
ԱՆՀՈՒՐ, ա. Զուտ, մաքուր (ոսկի):
ԱՆՀՊԱՏԱԿ, ա. Անխնամ (խնամքի չենթարկուած):
ԱՆՀՊԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՀՆԱԶԱՆԴՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՀՊԱՐՏ, ա. Խոնարհ, համեստ, հեզ:
ԱՆՀՊԱՐՏԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԱՆՀՊԱՐՏ:
ԱՆՀՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոնարհութիւն, համեստութիւն, ցածութիւն, պարկեշտութիւն:
ԱՆՀՊԱՒՈՐ, ա. Անմերձաւոր, բացական, բացակայ:
ԱՆՀՊԵԼԻ, ա. 1. Անշօշափելի, անմերձենալի, անմատչելի: 2. Անմիաբան, հակառակ:
ԱՆՀՐԱԺԱՐԱԿԱՆ, ԱՆՀՐԱԺԱՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀՐԱԺԵՇՏ:
ԱՆՀՐԱԺԵՇՏ, ա. Հարկաւոր (ինչից որ չի կարելի հրաժարուել՝ խուսափել):

ԱՆՀՐԱՀԱՆԳ, ա. Անկիրթ, անվարժ, անփորձ:
ԱՆՀՐԱՄԱՆ, ա. մ. Ինքնակամ (առանց հրամանի):
ԱՆՀՐԱՊԱՐԱԿԵԼԻ, ա. Անյայտնելի, խորհրդաւոր, գաղտնի:
ԱՆՀՐԱՊՈՅՐ, ա. Անհրապուրելի (չհրապուրուող):
ԱՆՀՐԱՊՈՒՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀՐԱՊՈՅՐ:
ԱՆՀՐԱՒԷՐ, ա. Անողոք, խիստ (հրաւէր չընդունող):
ԱՆՁԱՅՆ, ա. 1. Անմռունչ, անբարբառ, լուռ: 2. մ. Լռելեայն, անխօս:
ԱՆՁԱՅՆԱԿԱՆ, ԱՆՁԱՅՆԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆՁԱՅՆ (1):
ԱՆՁԱՅՆԵԼԻ, ա. Անպատմելի, անճառելի:
ԱՆՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբարբառութիւն, անխօսութիւն, լռութիւն:
ԱՆՁԱՆՁԻՐ, ԱՆՁԱՆՁՐԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԱՆՁԱՆՁՐՈՅԹ:
ԱՆՁԱՆՁՐՈՅԹ, ա. մ. Անձանձիր, անձանձրանալի, անտաղտկալի:
ԱՆՁԱՒ, գ. Քարանձաւ, քարայր, այր, փապար, քարածերպք:
ԱՆՁԱՒԱՄՈՒՏ, ա. Քարանձաւամուտ, սորամուտ:
ԱՆՁԱՒՈՐ, ա. Անձուկ, նեղ (անձաւի նման կամ քուաւոր):
ԱՆՁԵԱՅ, տե՛ս ԱՆՁՆԵԱՅ:
ԱՆՁԵՌԱԳՈՐԾ, ա. Անձեռակերտ, անարուեստաչէն, բնական:
ԱՆՁԵՌԱԿԵՐՏ, տե՛ս ԱՆՁԵՌԱԳՈՐԾ:
ԱՆՁԵՌՆԱՐԿԵԼԻ, ա. 1. Անըմբռնելի, անհպելի, անձեռնհաս, անմատչելի, անմերձանալի: 2. Անկատարելի, անհնարին:
ԱՆՁԵՌՆԸՆԴԵԼ, ա. Անընդել, անընտանի, վայրենի:
ԱՆՁԵՌՆԿԱԼ, ա. մ. Անօգնական:
ԱՆՁԵՌՆՀԱՍ, ա. 1. Անձեռնարկելի, անմատչելի: 2. Ձձեռնհաս, անկարող:
ԱՆՁԵՌՈՑ, գ. Դաստառակ (ձեռքի սրբիչ):
ԱՆՁԵՌՈՑԻԿ, գ. նուազ. ԱՆՁԵՌՈՑ-ի:
ԱՆՁԵՒ, ա. 1. Անկերպ, անկերպարան: 2. Անկազմ (չձեւաւորուած): 3. Տձեւ, տգեղ, անվայելուչ, անպատշաճ, անյարմար:
ԱՆՁԵՒԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՁԵՒ (1):
ԱՆՁԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Տձեւութիւն, տգեղութիւն:
ԱՆՁԻՐ, ա. Անշնորհակալ, ապերախտ:
ԱՆՁԿԱԳՈՅՆ, ա. Նեղագոյն:
ԱՆՁԿԱԼ, տե՛ս ԱՆՁԿԱՆԱԼ:
ԱՆՁԿԱԼԻ, ա. 1. Փափագելի, բաղձալի, ցանկալի, ըղձալի, տենչալի: 2. Ըղձալից, բաղձալից, մեծափափագ:
ԱՆՁԿԱԿԱՆ, ա. Անձուկ, նեղ, բարակ:
ԱՆՁԿԱՆԱԼ, չբ.1. Կարօտել, փափագել, բաղձալ, տենչալ, ըղձալ: 2. Նեղանալ (անձուկ՝ նեղ դառնալ):
ԱՆՁԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նեղել, ճնշել (նեղը գցել):
ԱՆՁԿԵԼ (իմ), չբ. 1. Նեղել, նեղասրտել: 2. Անձկալ (կարօտով գթալ):
ԱՆՁԿՈՏ, ա. Անձկալի:
ԱՆՁԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նեղութիւն (անձուկ՝ նեղ լինելը): 2. Նեղասրտութիւն, սրտնեղութիւն, տագնապ, տառապանք: 3. Կարօտ, փափագ, տենչ:
ԱՆՁՄԵՌՆ, ա. Անբուք:
ԱՆՁՆ, գ. 1. Մարդ, անձնաւորութիւն: 2. Հոգի, շունչ: 3. Գոյացութիւն, գոյակ: 4. Մարմին, իրան:
- ԱՆՁԻՆ ԱՌՆԵԼ կամ ՀՐԱՄԱՅԵԼ, տե՛ս ՁԻՒՐՈՎԻՆ ԵՐԹԱԼ:
- ՅԱՆՁՆԷ, ՅԱՆՁԱՆՑ, ԱՆՁԱՄԲ, ԱՆՁԱՄԲՔ, ԱՆՁԱՄԲ ԱՆՁԻՆ, տե՛ս ԻՆՔՆԻՆ:
ԱՆՁՆԱԳԵՂ, ա. Գեղեցկատես, վայելչագեղ:
ԱՆՁՆԱԳՈՎ, ա. Սնապարծ (ինքնագով):

ԱՆՁՆԱԳՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Սնապարծութիւն (ինքնագովութիւն), անձնյարգութիւն:
ԱՆՁՆԱԴԱՏ, ա. Ինքնադատ:
ԱՆՁՆԱԴԻԻՐ, տե՛ս ԱՆՁՆԴԻԻՐ:
ԱՆՁՆԱԶՕՐ, ա. Ինքնազօր, զօրաւոր, քաջ, արի:
ԱՆՁՆԱԽՐՈԽՏ, ա. Յանձնապաստան, անվեհեր:
ԱՆՁՆԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձնդիւրութիւն (անձնդիւր լինելը):
ԱՆՁՆԱԿԱՄ, ա. 1. Անձնիշխան, ինքնիշխան: 2. Ինքնակամ, յօժարամիտ: 3. Ինքնահաճ, անձնահաճ:
ԱՆՁՆԱԿԱՄԱԿ, տե՛ս ԱՆՁՆԱԿԱՄ:
ԱՆՁՆԱԿԱՄԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՁՆԱՀԱՃՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՁՆԱԿԱՆ, ա. 1. Հոգեկան, բանական, իմանալի, շնչաւոր, կենդանի: 2. Անձնաւոր (անձն ունեցող): 3. Սեպհական, յատուկ:
ԱՆՁՆԱԿԻՑ, ա. Համամիտ, համակամ:
ԱՆՁՆԱԿՈՐՈՅՍ, ա. Ինքնակործան:
ԱՆՁՆԱՀԱՃ, ԱՆՁՆԱՀԱՃՈՅ, ա. Ինքնահաճ, ինքնահաճոյ, ինքնարգոյ, անձնապանծ:
ԱՆՁՆԱՀԱՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնահաճոյութիւն, ինքնահաճութիւն:
ԱՆՁՆԱՀԱՄԲՈՅՐ, ա. Մտերիմ (հոգով կապուած):
ԱՆՁՆԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժուժկալութիւն:
ԱՆՁՆԱՄԱՀ, տե՛ս ԱՆՁՆԱՍՊԱՆ:
ԱՆՁՆԱՄԱՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՁՆԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՁՆԱՄԱՏՆ, ա. Ինքնագրաւ:
ԱՆՁՆԱՆԱԼ, չբ. 1. Անձնաւորել, մարմնանալ, գոյանալ: 2. Միանձնանալ, կրօնաւորել (կրօնաւոր դառնալ):
ԱՆՁՆԱՆԱԽԱՏ, ա. Ինքնանախատ, ինքնադարով:
ԱՆՁՆԱՊԱՀ, գ. ա. 1. Թիկնապահ: 2. Զգոյշ, ձեռնպահ:
ԱՆՁՆԱՊԱՆԾ, ա. 1. Սնափառ, պարծուկ: 2. Փառաւոր, պանծալի, շքեղ:
ԱՆՁՆԱՊԱՏՐԱՍՏ, ա. Արթուն, զգաստ:
ԱՆՁՆԱՊԷՍ, մ. Հոգեպէս, անձնօրէն, սրտի մտօք, ի սրտէ:
ԱՆՁՆԱՊՈՒՐ, ա. Անձնապուրծ (ինքն իրեն փրկող՝ ազատող):
ԱՆՁՆԱՊՈՒՐԾ, տե՛ս ԱՆՁՆԱՊՈՒՐ:
ԱՆՁՆԱՍԷՐ, ա. Ինքնասէր, կենասէր:
ԱՆՁՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնասիրութիւն:
ԱՆՁՆԱՍՊԱՆ, ա. Ինքնասպան, անձնամահ:
ԱՆՁՆԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնասպանութիւն, անձնամահութիւն:
ԱՆՁՆԱՏԷՐ, ա. Ինքնիշխան, ինքնագլուխ:
ԱՆՁՆԱՏՈՒՐ ԼԻՆԵԼ. Ձեռնատուր լինել, մատն լինել, ենթարկել:
ԱՆՁՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Սեպհականացուցանել, իւրացուցանել:
ԱՆՁՆԱՒՈՐ, ա. 1. Գոյաւոր: 2. Հոգւոր, շնչաւոր, կենդանի:
ԱՆՁՆԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Հոգեկան, բանական, կենդանական:
ԱՆՁՆԱՒՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆՁՆԱՆԱԼ (1):
ԱՆՁՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անձն, դէմք, ինքնութիւն: 2. Գոյացութիւն, գոյութիւն: 3. Առանձնաւորութիւն (առանձնայատկութիւն):
ԱՆՁՆԱՔԱՐՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Գետնաքարշութիւն:
ԱՆՁՆԳՈՎՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՁՆԱԳՈՎՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՁՆԴԻԻՐ, 1. ա. Փափկակեաց, բարեկեաց, բարեկեցիկ: 2. գ. Անձնդիւրութիւն (անձնդիւր լինելը):
ԱՆՁՆԴԻԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՁՆԴԻԻՐ (2):

ԱՆՁՆԵԱՅ, ա. Թիկնաւէտ, թիկնեղ:
ԱՆՁՆԵՂ, ա. Մեծ, խոշոր:
ԱՆՁՆԻՇԽԱՆ, ա. 1. Ինքնիշխան, ինքնատէր: 2. Անձնիշխանական (անձնիշխանին յատուկ): 3. Ինքնագլուխ, ինքնակամ:
ԱՆՁՆԻՇԽԱՆԱԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՁՆԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ (3):
ԱՆՁՆԻՇԽԱՆԱԿԱՆ, ա. Անձնիշխան, ինքնիշխանական:
– ԱՆՁՆԻՇԽԱՆԱԿԱՆՆ, գ. Անձնիշխանութիւն:
ԱՆՁՆԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ինքնիշխանութիւն: 2. Կամք, յօժարութիւն: 3. Անձնիշխանակամութիւն, ինքնակամութիւն, յանդգնութիւն: 4. Ինքնատիրութիւն:
ԱՆՁՆԻՒՐ, տե՛ս ԱՆՑՆԻՒՐ:
ԱՆՁՆԿԱՄԱԿ, տե՛ս ԱՆՁՆԱԿԱՄ:
ԱՆՁՆՅԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՁՆԱԳՈՎՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՁՆՕՐԷՆ, տե՛ս ԱՆՁՆԱՊԷՍ:
ԱՆՁՈՒԿ, ա. 1. Նեղ: 2. Փոքր, դոյզն, սակաւ: 3. Դժուարին, ծանր: 4. գ. Նեղուց (նեղ անցք՝ անցում), կիրճ, ձոր: 5. փխբ. Փափագ, տենչ, իղձ:
ԱՆՁՐԵՒ, գ. 1. Տեղ, թօն, տարափ: 2. Ցօղ, շաղ: 3. նման. Առատութիւն (թափուող՝ տեղացող բանի մեծ քանակութիւն):
ԱՆՁՐԵՒԱԲԵՐ, ա. Անձրեւածին:
ԱՆՁՐԵՒԱԾԻՆ, ա. 1. տե՛ս ԱՆՁՐԵՒԱԲԵՐ: 2. փխբ. Առատաձեռ, յորդառատ:
ԱՆՁՐԵՒԱԾՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՆՁՐԵՒԱԾՔ:
ԱՆՁՐԵՒԱԾՔ, գ. Անձրեւածումն (անձրեւելը):
ԱՆՁՐԵՒԱՁԵՒ, ա. Անձրեւանման:
ԱՆՁՐԵՒԱՆՄԱՆ, տե՛ս ԱՆՁՐԵՒԱՁԵՒ:
ԱՆՁՐԵՒԱՍԱՍՏ ՊԱՏԻԺ, տե՛ս ՋՐՀԵՂԵՂ (2):
ԱՆՁՐԵՒԵԼ, նբ. չբ. Տեղալ:
ԱՆՂԱՄՊԱՐԱՓԱՅԼ, տե՛ս ԱՆՃԱՃԱՆՉ:
ԱՆՃԱՀ, ա. Անպատշաճ, անյարմար, անվայելուչ, անտեղի:
ԱՆՃԱՃԱՆՉ, ա. 1. Անճառագայթ: 2. փխբ. Անլոյս, մթագին:
ԱՆՃԱՃԱՆՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Մթութիւն, խաւար (անճաճանչ՝ անլոյս լինելը):
ԱՆՃԱՅԹ, ա. Անշշունջ, անձայն, լուռ (ճայթիւն չհանող):
ԱՆՃԱՆԱՉԱԿԱՆ, ա. Անբանական, տգիտական (ճանաչելու կարողութիւնից զուրկ):
ԱՆՃԱՆԱՉԵԼԻ, ա. Անծանօթ (որին դժուար է ճանաչել):
ԱՆՃԱՆԱՊԱՐՀ, ա. 1. Անուղի: 2. գ. Անճանապարհութիւն (անճանապարհ տեղ):
ԱՆՃԱՆԱՊԱՐՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՃԱՆԱՊԱՐՀ (2):
ԱՆՃԱՇԱԿ, ա. 1. Անսուաղ (ոչինչ չկերած): 2. Անմասն (չճաշակած): 3. տե՛ս ԱՆՃԱՇԱԿԵԼԻ:
ԱՆՃԱՇԱԿԵԼԻ, ա. Անուտելի, չուտելի:
ԱՆՃԱՇՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՍՈՒԱՂՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՃԱՊԱՂ, ա. Պինդ, հաստատուն (չճապաղուած):
ԱՆՃԱՌ, ա. 1. Անճառելի, անպատմելի, անպատում, աննկարագրելի: 2. Անասելի, ամօթալի, գարշելի (որ անպատշաճ է ճառել՝ պատմել):
ԱՆՃԱՌԱԲԱՐ, մ. Անճառապէս, անպատմաբար:
ԱՆՃԱՌԱԳԱՅԹ, ա. Անճաճանչ, աննըշոյլ, անլոյս:
ԱՆՃԱՌԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Եղեռն, ոճիր, յանցանք:
ԱՆՃԱՌԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՃԱՌ:
ԱՆՃԱՌԱՇՆՈՐՀ, տե՛ս ԱՆՃԱՌԱՊԱՐԳԵՒ:
ԱՆՃԱՌԱՊԱՏԿԵՐ, ա. Աննման (անճառելի տեսք ունեցող):
ԱՆՃԱՌԱՊԱՐԳԵՒ, ա. Անճառաշնորհ:

ԱՆՁԱՌԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՁԱՌԱԲԱՐ։

ԱՆՁԱՌԵԼ, նբ. Բացասոցել, ժխտել։

ԱՆՁԱՌԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՁԱՌ։

ԱՆՁԱՐ, ա. Անհնարին, դժուարին։

ԱՆՁԱՐԱԿ, ա. Անհնարին, անհնար, անբուժելի։

ԱՆՁԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՁԱՐՈՒԹԻՒՆ։

ԱՆՁԱՐԱՆԱԼ, չբ. Անճարել, յանհնարս մտանել (ճարը կտրուել)։

ԱՆՁԱՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆՁԱՐԱՆԱԼ։

ԱՆՁԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անճարակութիւն, անհնարութիւն։

ԱՆՁԵՂՔ, ԱՆՁԵՂՔԵԼԻ, ա. Անբաժան, անբաժանելի (չճեղքուած)։

ԱՆՁԵՏ, ա. Անզաւակ, անորդի։

ԱՆՁԵՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԶԱԽԱԿՈՒԹԻՒՆ։

ԱՆՁԻՏԵԼ, տե՛ս ԱՆԶԱԽԱԿԵԼ[1]։

ԱՆՁՄԼԵԼԻ, ա. Անմեղկելի, խիստ։

ԱՆՁՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկեղծութիւն, անմեղութիւն, խոնարհամտութիւն։

ԱՆՁՈՂՈՊՐԵԼԻ, ա. Անփախչելի, անզերծանելի։

ԱՆՁՈՌՆԻ, ա. 1. Վիթխարի, յաղթանդամ։ 2. Ահաւոր։ 3. Անհեդեդ, այլանդակ, անիմաստ։

ԱՆՄԱԼ, ա. Անփշրելի, փխբ. անխորտակելի։

ԱՆՄԱԽԱՆՔ, ԱՆՄԱԽԱՍԷՐ, ԱՆՄԱԽՈՂ, ա. Աննախանձ (չնախանձող)։

ԱՆՄԱԽՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Աննախանձութիւն։

ԱՆՄԱԿԱՄՏԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմտութիւն (չմտածուած՝ անխորհուրդ գործ)։

ԱՆՄԱԿԱՑԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՄԱԿԱՑԵԼԻ։

ԱՆՄԱԿԱՑԵԼԻ, ա. Անմակացական (որ չի ենթարկւում գիտութեան՝ հետազօտութեան)։

ԱՆՄԱԿԱՑՈՒ, ա. Անգէտ, տգէտ (գիտութեան անտեղեակ)։

ԱՆՄԱՀ, ա. 1. Անմեռ։ 2. Տեւական, մնացական, անեղծ։ 3. մ. տե՛ս ԱՆՄԱՀԱԲԱՐ։

ԱՆՄԱՀԱԲԱՐ, մ. Անմահապէս, յաւիտեան, միշտ։

ԱՆՄԱՀԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԱՆՄԱՀԱՐԱՐ։

ԱՆՄԱՀԱԿԱՆ, ա. 1. Անմահ։ 2. Անմահարար, անմահացուցիչ։

ԱՆՄԱՀԱՆԱԼ, չբ. Մշտնջենանալ (անմահ դառնալ)։

ԱՆՄԱՀԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՄԱՀԱԲԱՐ։

ԱՆՄԱՀԱՐԱՐ, ա. 1. Անմահագործ։ 2. Անմահացուցիչ։

ԱՆՄԱՀԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մշտնջենաւորել (անմահ դարձնել)։

ԱՆՄԱՀԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Անմահարար։

ԱՆՄԱՀԿԱՆԱՑՈՒ, ա. Անմահ, անմահական։

ԱՆՄԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Մշտնջենաւորութիւն (անմահ լինելը)։

ԱՆՄԱՅՐ, ա. Անմայրենական (մայր չունեցող)։ 2. նման. Կոճատ (թիւ)։

ԱՆՄԱՅՐԵՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՄԱՅՐ (1)։

ԱՆՄԱՆԿ, ա. Անխորամանկ, անկեղծ, պարզ։

ԱՆՄԱՇ, ա. Անփուտ, անվնաս (չմաշուող, դիմացկուն)։

ԱՆՄԱՍՆ, ա. 1. Անբաժանելի, պարզ (չբաղադրուած)։ 2. Անկցորդ, անբաժ, հեռի, ազատ, զերծ։

ԱՆՄԱՍՆԱԲԱՐ, մ. 1. Անբաժանաբար։ 2. Անմիջաբար, անընդմիջաբար։

ԱՆՄԱՍՆԻԿ, տե՛ս ԱՆՄԱՍՆ (1)։

ԱՆՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբաժանութիւն։

ԱՆՄԱՏՈՅՑ, ա. 1. Անմերձենալի, անմատչելի, անհասանելի։ 2. Անշաղախ, անխառն, մաքուր։

ԱՆՄԱՏՉԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՄԱՏՈՅՑ (1)։

ԱՆՄԱՐԴ, ա. 1. Անմարդաբնակ, անբնակ, ամայի, անշէն։ 2. Տմարդի, չմարդի։

ԱՆՄԱՐԴԱԲՆԱԿ, տե՛ս ԱՆՄԱՐԴ (1)։

ԱՆՄԱՐԴԱՁԱՅՆ, ա. Անմարդ, անբնակ, ամայի:
ԱՆՄԱՐԴԱՆԱԼ, չբ. Ամայանալ:
ԱՆՄԱՐԴԱՍԷՐ, ա. Անկարեկից, անողորմ, անգութ:
ԱՆՄԱՐԴԱՍԻՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՄԱՐԴԱՍԷՐ:
ԱՆՄԱՐԴԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՄԱՐԴՈՒԹԻՒՆ (1):
ԱՆՄԱՐԴԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ամայացուցանել (անմարդ՝ անբնակ՝ անշէն դարձնել):
ԱՆՄԱՐԴԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆՄԱՐԴԱՆԱԼ:
ԱՆՄԱՐԴԻ, ա. 1. տե՛ս ԱՆՄԱՐԴ: 2. Անարի, կնամարդի (արիութիւնից զուրկ):
ԱՆՄԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անմարդասիրութիւն, տմարդութիւն, անգթութիւն: 2. Ամայութիւն (անմարդ՝ անմարդաբնակ լինելը):
ԱՆՄԱՐԹ, ա. Անկարելի, անպատեհ, անդէպ:
- ԱՆՄԱՐԹ Է, մբ. Ոչ է կար:
ԱՆՄԱՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհնարութիւն, անպատեհութիւն, անտեղութիւն:
ԱՆՄԱՐՄԻՆ, ա. 1. Աննիւթ, հոգեղէն: 2. յոգն. Հրեշտակք:
ԱՆՄԱՐՄՆԱԲԱՐ, մ. Անմարմնապէս, հոգեպէս:
ԱՆՄԱՐՄՆԱԿԱՆ, ԱՆՄԱՐՄՆԱՅԻՆ, ա. Անմարմին, աննիւթական, հոգեղէն:
ԱՆՄԱՐՄՆԱՒՈՐ, ԱՆՄԱՐՄՆԵՂԷՆ, տե՛ս ԱՆՄԱՐՄԻՆ:
ԱՆՄԱՐՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աննիւթութիւն (անմարմին՝ աննիւթ լինելը):
ԱՆՄԱՐՏ, ԱՆՄԱՐՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՄԱՐՏՆՉԵԼԻ:
ԱՆՄԱՐՏՆՉԵԼԻ, ԱՆՄԱՐՏՈՒՑԵԱԼ, ա. 1. Անյաղթելի, անպարտելի, անկռուելի, անվանելի: 2. Անառիկ:
ԱՆՄԱՔՈՒՐ, ա. 1. Աղտեղի: 2. Անսուրբ, պիղծ: 3. Այսահար, դիւահար:
ԱՆՄԱՔՐԱԿԱՆ, ա. Անմաքուր (անմաքուր յատկութիւն ունեցող):
ԱՆՄԱՔՐԱՍԷՐ, ա. Աղտեղասէր:
ԱՆՄԱՔՐԵԱԼ, ա. Անմաքուր, աղտեղի:
ԱՆՄԱՔՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղտեղութիւն, անսրբութիւն, պղծութիւն:
ԱՆՄԵԾԱՐ, ա. Անպատիւ, անարգ, նուաստ:
ԱՆՄԵԾԱՐԱՆՔ, գ. Անպատուութիւն, անարգանք:
ԱՆՄԵԿԻՆ, ա. մ. 1. Անբաժան, անանջատ: 2. Անմեկնելի, անպատմելի (որ չի կարելի մեկնել՝ բացատրել):
ԱՆՄԵԿՆԵԼԻ, ա. 1. Անբաժանելի, անքակտելի, անանջատ: 2. Անփոփոխ: 3. Անպատմելի, անլուծանելի (ոչ բացատրելի): 4. մ. տե՛ս ԱՆՄԵԿՈՒՍԱԲԱՐ:
ԱՆՄԵԿՈՒՍԱԲԱՐ, ԱՆՄԵԿՈՒՍԱՊԷՍ, ԱՆՄԵԿՈՒՍԻ, տե՛ս ԱՆԱՆՋԱՏԱԲԱՐ:
ԱՆՄԵՂ, ա. 1. Արդար, անպարտ, անյանց, չյանցուցեալ: 2. Անչար, աննենգ, անխարդախ, միամիտ, պարզամիտ: 3. մ. տե՛ս ԱՆՄԵՂԱԲԱՐ:
- ԱՆՄԵՂՍ, տե՛ս ԱՆՄԵՂԱԲԱՐ:
ԱՆՄԵՂԱԲԱՐ, մ. Պարզամտաբար (անմեղութեամբ, անմեղ կերպով):
ԱՆՄԵՂԱԴՐԵԼԻ, ա. Անպարսաւելի, անբասրտանելի:
ԱՆՄԵՂԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձմեղադրանք, չմեղադրութիւն:
ԱՆՄԵՂԱԿԱՆ, ա. Անմեղ (անմեղին յատուկ՝ վերաբերող):
ԱՆՄԵՂԱՆԱԼ, չբ. Արդարանալ:
ԱՆՄԵՂԱՆՉԱԿԱՆ, ա. Անմեղանչելի, անվնաս:
ԱՆՄԵՂԱՆՉԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՄԵՂԱՆՉԱԿԱՆ:
ԱՆՄԵՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Արդարացուցանել:
ԱՆՄԵՂԿԵԼԻ, ա. Անթուլանալի, պինդ, հաստատ, տևական:
ԱՆՄԵՂԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաստատութիւն (անմեղկելի լինելը):

ԱՆՄԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արդարութիւն, անպարտութիւն: 2. Միամտութիւն, պարզամտութիւն:

ԱՆՄԵՆՔԵՆԱՅ, ա. (յունաբանութեամբ) Անհնարին, աննման, անհամեմատ (որ չի կարելի մեքենայել՝ յարմարեցնել):

ԱՆՄԵՌ, տե՛ս ԱՆՄԱՀ:

ԱՆՄԵՐԺԱԿԱՆ, ա. Անմեկնելի, անբաժանելի, անանջատ (չհեռացող):

ԱՆՄԵՐԺԵԼԻ, ա. 1. տե՛ս ԱՆՄԵՐԺԱԿԱՆ: 2. Անկորուստ, անվախճան:

ԱՆՄԵՐԿԱՆԱԼԻ, ա. Անկապտելի:

ԱՆՄԵՐՁ, ա. 1. Անմերձենալի (մոտենալու անկարող): 2. Անմասն (չմօտեցած, հեռու մնացած):

ԱՆՄԵՐՁԱԿԱՅ, տե՛ս ԱՆՄԵՐՁԵՆԱԼԻ:

ԱՆՄԵՐՁԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԱՆՄԵՐՁԵՆԱԼԻ:

ԱՆՄԵՐՁԱՒՈՐ, ա. Հեռաւոր, անմօտաւոր:

ԱՆՄԵՐՁԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեռաւորութիւն (անմերձաւոր՝ հեռու լինելը):

ԱՆՄԵՐՁԵՆԱԼԻ, ա. 1. Անմօտելի, անմատչելի, անհասանելի: 2. Մաքուր, անարատ (որին ոչ ոք չի մօտեցել): 3. Հրաժարելի, գարշելի: 4. Անձնապահ (հեռու մնացած):

ԱՆՄԷՏ, տե՛ս ԱՆՄԻՏԵԼԻ:

ԱՆՄԻ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԲՆԱՋԻՆՋ ԱՌՆԵԼ:

ԱՆՄԻԱԲԱՆ, ա. Երկպառակ (ոչ միաբան):

ԱՆՄԻԱԲԱՆԵԼ (իմ), չբ. Տարաձայնել (անմիաբան գտնուել):

ԱՆՄԻԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկպառակութիւն, պառակտութիւն, անհաշտութիւն, տարաձայնութիւն, չմիաբանութիւն:

ԱՆՄԻՋԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԸՆԴՄԻՋԱԲԱՐ:

ԱՆՄԻՋԱԿ, տե՛ս ԱՆԸՆԴՄԻՋԵԼԻ:

ԱՆՄԻՋԱԿԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԸՆԴՄԻՋԱԲԱՐ:

ԱՆՄԻՋԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԸՆԴՄԻՋԵԼԻ:

ԱՆՄԻՋՆՈՐԴԱԲԱՐ, մ. Անընդմիջաբար, անմիջաբար (առանց միջնորդի):

ԱՆՄԻՏ, ա. 1. Անմտաւոր, անբան: 2. Պակասամիտ, պանդոյր, յիմար, խելագար: 3. Անիմաստ, յիմարական: 4. Անիմանալի, անըմբռնելի: 5. Անխիղճ, անգութ: 6. Անկիրթ, անդաստիարակ:

ԱՆՄԻՏԵԼԻ, ա. Անշեղ, հաստատուն:

ԱՆՄԽԻԹԱՐ, ա. 1. Տխուր (մխիթարութիւնից զուրկ): 2. Անմխիթարական, անմխիթարելի, անփարատելի, անսփոփելի: 3. մ. Անմխիթարապէս (անմխիթար կերպով):

ԱՆՄԽԻԹԱՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՄԽԻԹԱՐ (2):

ԱՆՄԽԻԹԱՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՄԽԻԹԱՐ (3):

ԱՆՄԽԻԹԱՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՄԽԻԹԱՐ (2):

ԱՆՄՇԱԿԵԼԻ, ա. Կորդ (չմշակուած):

ԱՆՄՈԼԱՐ, ա. 1. Անխոտոր, անշեղ (չմոլորեցնող): 2. Ուղիղ, ճշմարիտ, անսխալ: 3. (աստղգ.) Անմոլարակ, հաստատուն (աստղերի մասին): 4. մ. տե՛ս ԱՆՄՈԼԱՐԱԲԱՐ:

ԱՆՄՈԼԱՐԱԲԱՐ, մ. Անմոլարապէս, անմոլորապէս, ուղիղ, անվրէպ, անսխալ:

ԱՆՄՈԼԱՐԱԿ, տե՛ս ԱՆՄՈԼԱՐ (3):

ԱՆՄՈԼԱՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՄՈԼԱՐԱԲԱՐ:

ԱՆՄՈԼՈՐ, տե՛ս ԱՆՄՈԼԱՐ (1, 3):

ԱՆՄՈԼՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՄՈԼԱՐԱԲԱՐ:

ԱՆՄՈԼՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսխալութիւն, անվրիպութիւն:

ԱՆՄՈՌԱՆԱԼԻ, ա. մ. Մշտայուշ, անմոռաց, չմոռացական:

ԱՆՄՈՌԱՑ, ա. մ. Անմոռանալի:

ԱՆՄՈՐՈՒՍ, ա. Անմուրուս (մօրուք չունեցող):

ԱՆՄՈՒՂ, ա. Տրմուղ, անվարժ, խամ (գրաստների մասին):

ԱՆՄՈՒՏ, ա. 1. Անմտանելի (մայր չմտնող՝ արեգակ): 2. Անմատչելի, անմատոյց:
ԱՆՄՈՒՐՈՒԽ, տե՛ս ԱՆՄՈՐՈՒԽ:
ԱՆՄՌՈՒՆՉԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՄՌՈՒՆՉ:
ԱՆՄՌՈՒՆՉ, ա. 1. Անբարբառ, անխօս, անբան, լուռ, մունջ: 2. մ. Անձայն, լուռ մուռ (անմռունչ կերպով):
ԱՆՄՏԱԲԱՆԵԼ, չբ. Բարբաջել, շաղփաղփել:
ԱՆՄՏԱԲԱՐ, մ. Ցիմարաբար:
ԱՆՄՏԱԴԻՒՐ, ա. Անհոգ, անփոյթ:
ԱՆՄՏԱԴՐԵԱԼ, ա. Անհնազանդ, անլսող, անսաստ:
ԱՆՄՏԱԾԵԼԻ, ա. Անզմտաւածելի:
ԱՆՄՏԱՆԱԼ, չբ. Անմտել (անմիտ դառնալ):
ԱՆՄՏԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՄՈՒՏ:
ԱՆՄՏԱՌՈՒ, ա. Անմիտ (ոչ մտառու):
ԱՆՄՏԱՒՈՐ, ա. Անբանական, անբան, անմիտ:
ԱՆՄՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆՄՏԱՆԱԼ:
ԱՆՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անխելութիւն, յիմարութիւն, պանդորրութիւն: 2. Անխոհեմութիւն:
– ԱՆՄՏՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ԱՆՄՏԱԲԱՐ:
ԱՆՄՐՈՒՐ, ա. Զուտ, յստակ, մաքուր (մրուր՝ դիրտ չունեցող):
ԱՆՄՕՏԱՒՈՐ, ա. 1. Հեռաւոր (ոչ մօտաւոր): 2. Անպատչաճ, անպատեհ:
ԱՆՄՕՏԵԼԻ, ա. Անմերձենալի, անմատոյց:
ԱՆՅԱԳ, ա. 1. Անլիր, ագահ (չկշտացող, անկուշտ): 2. Անյագելի (յագուրդ չըստացող): 3. մ. Անյագաբար, անյագապէս (անյագ կերպով):
ԱՆՅԱԳԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆՅԱԳ (3):
ԱՆՅԱԳԱԿԱՆ, ա. Անյագ, անյագելի:
ԱՆՅԱԳԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՅԱԳ (3):
ԱՆՅԱԳԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՅԱԳ (2):
ԱՆՅԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյագումն, անլրութիւն, շատկերութիւն, ագահութիւն:
ԱՆՅԱԳՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՆՅԱԳՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՅԱՁ, ԱՆՅԱՁԴ, տե՛ս ԱՆՅԱՇՏ:
ԱՆՅԱՂԹ, ԱՆՅԱՂԹԱԿԱՆ, ԱՆՅԱՂԹԵԼԻ, ԱՆՅԱՂԹՈՒ, ա. Անպարտ, անպարտելի:
ԱՆՅԱՂԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպարտութիւն:
ԱՆՅԱՄՐ, ա. 1. Անյապաղ (չուշացող): 2. մ. Անդանդաղ, արագ:
ԱՆՅԱՅՏ, ա. 1. Անյայտնի, անծանօթ, ծածուկ, գաղտնի: 2. Անհաւաստի, անորոշ: 3. Աներեւոյթ:
ԱՆՅԱՅՏԱԲԱՐ, մ. Ծածկաբար, անտեսանելապէս (անյայտ կերպով):
ԱՆՅԱՅՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՅԱՅՏ:
ԱՆՅԱՅՏԱՆԱԼ, չբ. Անհետանալ, աներեւութանալ, անհետ լինել:
ԱՆՅԱՅՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, ԱՆՅԱՅՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Անհետ առնել, աներեւութացուցանել:
ԱՆՅԱՅՏՆԵԼԻ, ա. Անգիւտ (որ չի կարող ի յայտ գալ):
ԱՆՅԱՅՏՆԻ, տե՛ս ԱՆՅԱՅՏ (1):
ԱՆՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ, ԱՆՅԱՅՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գաղտնութիւն, անծանօթութիւն: 2. Անհաւաստութիւն:
ԱՆՅԱՆԳ, ա. Անմասն, անկցորդ, ազատ:
ԱՆՅԱՆԳԱՊԷՍ, մ. Անդադար, անընդհատ:
ԱՆՅԱՆԴԳՆԵԼԻ, ա. Անհամարձակելի:
ԱՆՅԱՆԴԻՄԱՆ, ա. Անպախարակելի:
ԱՆՅԱՆԿ, տե՛ս ԱՆՅԱՆԳ:
ԱՆՅԱՆՑ, ԱՆՅԱՆՑԱՒՈՐ, ա. Անմեղ (յանցանք չունեցող):
ԱՆՅԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմեղութիւն:
ԱՆՅԱՇՏ, ա. Անյաշ (զոհ չմատուցուած):
ԱՆՅԱՋԱՂ, ԱՆՅԱՋԱՂԿՈՏ, ա. 1. Աննախանձ (չնախանձող): 2. մ. Աննախանձաբար:
ԱՆՅԱՊԱՂ, ա. 1. Անյամր, անդանդաղ: 2. մ. Անյապաղաբար, իսկոյն, փութով, շտապ:
ԱՆՅԱՊԱՂԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆՅԱՊԱՂ (2):

ԱՆՅԱՊԱՒԵԼԻ, ա. Անխուզ (գլխի մազերի մասին):

ԱՆՅԱՋ, ԱՆՅԱՋՈՂԱԿ, ա. մ. Անյարմար, անտեղի, անպատշաճ:

ԱՆՅԱՋՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձախողութիւն, անյարմարութիւն (չյաջողուելը):

ԱՆՅԱՋՈՐԴ, ա. Անփոփոխ (յաջորդ չունեցող):

ԱՆՅԱՌՆԵԼԻ, ա. Անկանգնելի, անշարժ:

ԱՆՅԱՏԱԿ, ա. Անունջ:

ԱՆՅԱՐ, ա. 1. Անկցորդ, հեռի: 2. Անյարմար, անպատշաճ, անտեղի:

ԱՆՅԱՐԱԿԱՆ, ա. Անկանգնելի:

ԱՆՅԱՐԱԿԻՑ, ա. Անկցորդ, անյար:

ԱՆՅԱՐԴԱՐ, ԱՆՅԱՐԴԱՐԵԱԼ, ա. Անզարդ, անշուք (չյարդարուած):

ԱՆՅԱՐԻՐ, ա. 1. Անյառնելի, անկանգնելի: 2. Անյարմար, անտեղի, անյար:

ԱՆՅԱՐԿ, ա. 1. Բացօթեայ: 2. Անտուն:

ԱՆՅԱՐՄԱՐ, ա. 1. Անտեղի, անդէպ, անպատշաճ: 2. Անհամեմատ (չհամապատասխանող): 3. Անկազմ, անշուք, անկարգ:

ԱՆՅԱՐՄԱՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՅԱՐՄԱՐ:

ԱՆՅԱՐՄԱՐԱՊԷՍ, մ. Յանդէպս (անյարմար՝ անտեղի կերպով):

ԱՆՅԱՐՄԱՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՅԱՐՄԱՐ:

ԱՆՅԱՐՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհամեմատութիւն, անզուգութիւն (յարմարութեան բացակայութիւն):

ԱՆՅԱՐՈՒՉ, ա. Անմիաբան (չյարմարուող):

ԱՆՅԱՒ, ա. Անբաւ, անեզր, անաւարտ, անվախճան:

ԱՆՅԱՒԵԼՈՒԱԾ, ա. Ամենակատար, ամենալի:

ԱՆՅԱՓՇՏԱԿԵԼԻ, ա. Անկողոպտելի, անկորուստ:

ԱՆՅԵՂ, ա. Անփոփոխ, անյեղյեղուկ, անյողդողդ, հաստատուն, կայուն, անշարժ:

ԱՆՅԵՂԱԲԱՐ, մ. Անյեղապէս, անեղօրէն, անփոփոխապէս:

ԱՆՅԵՂԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՅԵՂԱԲԱՐ:

ԱՆՅԵՂԱՓՈԽ, ԱՆՅԵՂԱՓՈԽԵԼԻ, ա. մ. Անփոփոխ, անփոփոխելի, անյեղյեղ, անյեղյեղլի, անյեղյեղուկ, անփոփոխապէս:

ԱՆՅԵՂԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Անփոփոխութիւն, անյեղութիւն:

ԱՆՅԵՂԵՂՈՒԿ, տե՛ս ԱՆՅԵՂՅԵՂ:

ԱՆՅԵՂԼԻ, տե՛ս ԱՆՅԵՂ:

ԱՆՅԵՂՅԵՂ, ԱՆՅԵՂՅԵՂԼԻ, ԱՆՅԵՂՅԵՂՈՒԿ, տե՛ս ԱՆՅԵՂԱՓՈԽ:

ԱՆՅԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՅԵՂԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆՅԵՂՈՒԿ, տե՛ս ԱՆՅԵՂ:

ԱՆՅԵՂՕՐԷՆ, տե՛ս ԱՆՅԵՂԱԲԱՐ:

ԱՆՅԵՐԿՈՒԱԲԱՐ, ԱՆՅԵՐԿՈՒԱՆԱԲԱՐ, մ. Աներկբայ, աներկբայաբար, անտարակոյս:

ԱՆՅԵՐԿՈՒԱՆԱԼԻ, ա. մ. Անտարակուսելի, աներկբայ, հաւաստի:

ԱՆՅԻՇԱՉԱՐ, ա. Ներողամիտ, անոխակալ, չարամոռաց:

ԱՆՅԻՇԱՉԱՐԱԲԱՐ, մ. Անյիշաչարապէս (անյիշաչար կերպով):

ԱՆՅԻՇԱՉԱՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՅԻՇԱՉԱՐԱԲԱՐ:

ԱՆՅԻՇԱՉԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անոխակալութիւն, ներողութիւն:

ԱՆՅԻՇԱՏԱԿ, ա. մ. Անյիշելի, անյիշատակելի:

– ԱՆՅԻՇԱՏԱԿ ԼԻՆԵԼ. Ներել, անյիշել (մոռացութեան տալ):

ԱՆՅԻՇԱՏԱԿԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՅԻՇԱՏԱԿ:

ԱՆՅԻՇԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյիշողութիւն, անյիշութիւն:

ԱՆՅԻՇԵԼ, նբ. Մոռանալ (այլեւս չյիշել):

ԱՆՅԻՇԵԼԻ, ա. մ. Անյիշատակելի, անյուշ:

ԱՆՅԻՇՈՂՈՒԹԻՒՆ, ԱՆՅԻՇՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ԱՆՅԻՇԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ: 2. Անյիշաչարութիւն:

ԱՆՑՈՂԴՈՂԴ, ԱՆՑՈՂԴՈՂԴԵԼԻ, ա. Անտատան, անսասան, հաստատուն, հաստակայ, անշարժ:
ԱՆՑՈՅՁ, տե՛ս ԱՆԽՈՒՋ[1]:
ԱՆՑՈՅՆ, ա. Այլազգի, բարբարոս (որ յոյն՝ հելլեն չէ):
ԱՆՑՈՅՍ, ա. 1. Յուսահատ, անօգնական: 2. Անյուսալի, անակնունելի, անհնարին: 3. մ. Անյուսաբար (անյոյս կերպով):
– ԱՆՑՈՅՍ ԼԻՆԵԼ. Յուսահատ լինել, յուսահատել, անյուսանալ:
ԱՆՑՈՒՇ, ա. 1. Մոռացական (չյիշող): 2. Անյիշելի (չյիշուող):
ԱՆՑՈՒՍԱԲԱՐ, մ. 1. տե՛ս ԱՆՑՈՅՍ (3): 2. Յանկարծ (անսպասելի կերպով):
ԱՆՑՈՒՍԱԼԻ, ա. 1. Չյուսալի, անվստահանալի: 2. Անակնունելի, անակնկալ: 3. Յուսահատ, յուսակտուր, անյոյս:
ԱՆՑՈՒՍԱԼԻՑ, ա. Յուսահատ (անյուսութեամբ լցուած):
ԱՆՑՈՒՍԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՑՈՅՍ:
ԱՆՑՈՒՍԱՆԱԼ, չբ. Անյոյս լինել, յուսահատ լինել, յուսահատել, լքանել, լըքնուլ:
ԱՆՑՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Յուսահատութիւն, լքութիւն, լքումն:
ԱՆՑՈՔՆԱՄԱՆԱԿ, ա. Սակաւաժամանակեայ (քիչ ժամանակ տեւող):
ԱՆՑՕԴ, ա. 1. Անյօդական, անբաղյօդ: 2. Անյօդակապ:
ԱՆՑՕԴԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՑՕԴ (1):
ԱՆՑՕԴԱԿԱՊ, տե՛ս ԱՆՑՕԴ (2):
ԱՆՑՕԴԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյօդումն, անյարմարութիւն:
ԱՆՑՕԴՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՆՑՕԴԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՑՕԺԱՐ, ա. Անյօժարական (ոչ յօժարելի):
ԱՆՑՕԺԱՐԱԲԱՐ, մ. Անկամայաբար, յանկամս, յակամայ (առանց յօժարելու):
ԱՆՑՕԺԱՐԱԿԱՆ, ա. Անկամաւոր (ոչ յօժարական):
ԱՆՑՕՐԻՆԱԲԱՐ, մ. Անկարգ, խառնիխուռն:
ԱՆՆԱԽԱՆՁ, ա. 1. Աննախանձոտ, անյաչաղ: 2. Առատ, առատաձիր, առատաձեռն: 3. մ. Աննախանձաբար, աննախանձապէս, առատապէս:
ԱՆՆԱԽԱՆՁԱԲԱՐ, ԱՆՆԱԽԱՆՁԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՆԱԽԱՆՁ (3):
ԱՆՆԱԽԱՆՁԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՆԱԽԱՆՁՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՆԱԽԱՆՁԵԼԻ, ա. 1. տե՛ս ԱՆՆԱԽԱՆՁ (2): 2. Անպիտան, յոռի (նախանձ չշարժող):
ԱՆՆԱԽԱՆՁՈՏ, տե՛ս ԱՆՆԱԽԱՆՁ (1):
ԱՆՆԱԽԱՆՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Աննախանձաւորութիւն (աննախանձ լինելը):
ԱՆՆԱՀԱՆՋ, տե՛ս ԱՆՆԱՀԱՆՋԵԼԻ:
ԱՆՆԱՀԱՆՋԵԼԻ, ա. Աննահանջ, անհրաժարելի, անհրաժեշտ:
ԱՆՆԱՒԱՐԿԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՆԱՒԵԼԻ:
ԱՆՆԱՒԵԼԻ, ա. Աննաւարկելի (ոչ նաւարկելի):
ԱՆՆԵԽ, ա. Անփուտ, անապական:
ԱՆՆԵՆԳ, ա. Անխարդախ, անկեղծ:
ԱՆՆԵՆԳԵԼԻ, ա. Անխաբելի, անխաբ, աննենգ:
ԱՆՆԵՐԱՆՁՆԱՒՈՐ, ա. Անհոգի, անշունչ:
ԱՆՆԵՐԳՈՐԾԱԿԱՆ, ա. Անազդելի (չներգործող):
ԱՆՆԵՐԵԼԻ, ա. 1. Անթողլի: 2. (յունաբանութեամբ) Անբուժելի, անտանելի: 3. մ. Անխնայ:
ԱՆՆԵՐԿ, ա. փխբ. Անշաղախ, մաքուր:
ԱՆՆԵՐՍՏՈՐԱԴՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՍՏՈՐԱԴՐԱԿԱՆ:
ԱՆՆԵՑՈՒԿ, ա. Անհաստատ (նեցուկ՝ յենարան չունեցող):
ԱՆՆԻԱԶ, տե՛ս ԱՆԿԱՐՕՏ (1, 2):
ԱՆՆԻԱԶԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԿԱՐՕՏ (3):
ԱՆՆԻԱԶԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՆԻԱԶ:
ԱՆՆԻՀԱՐ, ա. փխբ. Անտկարանալի, անպարտելի, անյաղթ:

ԱՆՆԻՆՋ, ա. Անքուն, աննիրհ, արթուն:
ԱՆՆԻՇ, ա. Աննշանակ, անորոշ, անյայտ (նիշ՝ նշանակութիւն չունեցող):
ԱՆՆԻՐՀ, ԱՆՆԻՐՀԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՆԻՆՋ:
ԱՆՆԻՒԹ, ա. 1. Անտարր, անտարրական, աննիւթական, աննիւթաւոր, անմարմին: 2. Անգոյ, ոչինչ: 3. մ. տե՛ս ԱՆՆԻՒԹԱԲԱՐ:
ԱՆՆԻՒԹԱԲԱՐ, մ. Անտարրաբար, աննիւթապէս, անմարմնաբար, հոգեպէս, իմանալաբար:
ԱՆՆԻՒԹԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՆԻՒԹ:
ԱՆՆԻՒԹԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՆԻՒԹԱԲԱՐ:
ԱՆՆԻՒԹԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆՆԻՒԹ:
ԱՆՆԻՒԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմարմնութիւն (աննիւթ լինելը):
ԱՆՆԿԱՏԱԲԱՐ, մ. Անխորհրդաբար (առանց ուշադրութիւն դարձնելու):
ԱՆՆԿԱՏԵԼԻ, ա. Անտեսանելի, անզննելի, աներեւոյթ:
ԱՆՆԿԱՐ, ա. Անկերպարան, անձեւ (սաղմի մասին):
ԱՆՆԿԱՐԱԳԻՐ, ԱՆՆԿԱՐԱԳՐԵԼԻ, ա. Անզուգական, աննման:
ԱՆՆՄԱՆ, ա. 1. Տարբեր, այլազան: 2. Անզուգական, անհամեմատ, անօրինակ: 3. Անյարմար, անվայելուչ, անպատշաճ, անտեղի, անդէպ:
ԱՆՆՄԱՆԱԲԱՐ, ա. Աննմանապէս (աննման կերպով՝ լինելով):
ԱՆՆՄԱՆԱԿ, ԱՆՆՄԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՆՄԱՆ:
ԱՆՆՄԱՆԱԿԵՐՊ, ա. մ. Այլակերպ, այլատեսակ:
ԱՆՆՄԱՆԱՄԱՍՆ, ա. Աննմանամասնական, աննմանամասնեայ (մասերով ոչ նման):
ԱՆՆՄԱՆԱՄԱՍՆԱԿԱՆ, ԱՆՆՄԱՆԱՄԱՍՆԵԱՑ, տե՛ս ԱՆՆՄԱՆԱՄԱՍՆ:
ԱՆՆՄԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՆՄԱՆԱԲԱՐ:
ԱՆՆՄԱՆԱՍԵՌ, ա. Այլասեռ (ոչ նմանասեռ):
ԱՆՆՄԱՆԵԼԻ, ա. Աննման (որ չի կարելի նմանեցնել):
ԱՆՆՄԱՆԻ, տե՛ս ԱՆՆՄԱՆ:
ԱՆՆՄԱՆՈՂ, ա. Աննման:
ԱՆՆՄԱՆՈՅԹ, ա. Աննման (նմանը չունեցող):
ԱՆՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարբերութիւն, անհամեմատութիւն (աննման լինելը):
ԱՆՆՇԱՆ, ա. 1. Անդրոշմ (նշան չունեցող): 2. Աննշանաւոր, աներեւելի, հասարակ, անշուք: 3. Անյայտ (չնշանակուած):
ԱՆՆՇԱՆԱԿ, ա. Աննշանական, խառնաձայն (բան չնշանակող):
ԱՆՆՇԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՆՇԱՆԱԿ:
ԱՆՆՇԱՆԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆՆՇԱՆ (2):
ԱՆՆՇՈՅԼ, ա. Անլոյս:
ԱՆՆՈՒԱԳ, տե՛ս ԱՐՏԱՆՈՒԱԳ:
ԱՆՆՈՒԱԶ, ա. 1. Աննուազելի, անպակասելի, անպակաս, անսպառ, անթերի, անկարօտ: 2. մ. Աննուազաբար, անպակասաբար:
ԱՆՆՈՒԱԶԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆՆՈՒԱԶ (2):
ԱՆՆՈՒԱԶԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՆՈՒԱԶ (1):
ԱՆՆՈՒԱԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսպառութիւն, անպակասութիւն (աննուազ առատութիւն):
ԱՆՆՈՒԱՂ, ա. Անշէջ, անաղօտ, աննուաղելի, աննսեմանալի:
ԱՆՆՈՒԱՂԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՆՈՒԱՂ:
ԱՆՆՈՒԱԾ, ա. Անսանձ, անմեղկելի (չնուաճուող):
ԱՆՆՈՒԷՐ, ա. 1. Անհաշտ, անողոք, անգութ: 2. Աննուիրական, անսուրբ, պիղծ:
ԱՆՆՈՒԻՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՆՈՒԷՐ (2):
ԱՆՆՈՒԻՐԵԼԻ, ա. Անմաքուր (նուէր մատուցելու անարժան):
ԱՆՆՍԵՄԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԱՆՆՈՒԱՂ:
ԱՆՇԱՀ, ա. 1. Անօգուտ, անպէտ, դատարկ, սին: 2. Դատարկաձեռն: 3. մ. Ցանօգուտ, իզուր:

ԱՆՇԱՀԱԳՈՅՆ, ա. Անպիտանագոյն:
ԱՆՇԱՀԱԻԷՏ, ԱՆՇԱՀԵԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՇԱՀ:
ԱՆՇԱՀԵԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՇԱՀՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՇԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշահեկանութիւն, անօգտութիւն, անպիտանութիւն:
ԱՆՇԱՂԱԽ, ա. Անապական, անարատ, մաքուր, ամբիծ:
ԱՆՇԱՄԱՆԴԱՂ, ա. Լուսաւոր, պայծառ, ջինջ:
ԱՆՇԱՐԱԴԻՐ, ԱՆՇԱՐԱԴՐԵԱԼ, ԱՆՇԱՐԱԴՐԵԼԻ, ա. Անմասն, պարզ (մասերից չբաղկացած, չբաղադրուած):
ԱՆՇԱՐԱԿԱՐԳ, ա. Գերագոյն, գերազանց (ամեն կարգից վեր՝ բարձր):
ԱՆՇԱՐԺ, ա. 1. Անսասան, անդրդուելի, հաստատուն, կայուն, անփոփոխ, անվրդով: 2. մ. Անշարժաբար, անշարժապէս:
ԱՆՇԱՐԺԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆՇԱՐԺ (2):
ԱՆՇԱՐԺԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՇԱՐԺ:
ԱՆՇԱՐԺԱՀԻՄՆ, ա. Հաստահիմն, հաստատուն, անսասան:
ԱՆՇԱՐԺԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՇԱՐԺ (2):
ԱՆՇԱՐԺԵԼԻ, ա. Անխախտելի:
ԱՆՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաստատութիւն, անփոփոխութիւն (անշարժ լինելը):
ԱՆՇԱՐԺՈՒՆ, ա. Անշարժական, անշարժ:
ԱՆՇԱՒԻՂ, ա. Անել (շաւիղ՝ դուրս գալու տեղ չունեցող):
ԱՆՇԵՂ, ա. Անխոտոր, ուղիղ:
ԱՆՇԵՂԱԲԱՐ, մ. Անխոտորաբար, անխոտորնակ:
ԱՆՇԵՂԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՇԵՂ:
ԱՆՇԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվրիպութիւն, անայլայլութիւն:
ԱՆՇԷՆ, ա. 1. Ամայի, անբնակ, անմարդ: 2. գ. Անապատ, աւերակ (անշէն՝ անբնակ տեղ):
ԱՆՇԷՋ, ա. մ. Անշիջական, անշիջանելի, անշիջաւոր, մշտավառ, մշտաբորբոք:

ԱՆՇԻՋԱԿԱՆ, ԱՆՇԻՋԱՆԵԼԻ, ԱՆՇԻՋԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆՇԷՋ:
ԱՆՇՆԱՑԵԱԼ, ա. Հարազատ (ծնունդ՝ ոչ շնութիւնից ծնուած):
ԱՆՇՆՈՐՀ, ա. 1. Ապաշնորհ: 2. Անշնորհակալ, ապերախտ, երախտամոռաց, երախտակորոյս:
ԱՆՇՆՈՐՀԱԿԱԼ, ԱՆՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻ, ԱՆՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒ, տե՛ս ԱՆՇՆՈՐՀ (2):
ԱՆՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգոհացողութիւն, ապերախտութիւն:
ԱՆՇՆՈՐՀԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆՇՆՈՐՀ (1):
ԱՆՇՆՈՐՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշնորհակալութիւն, ապերախտութիւն:
ԱՆՇՆՉԱԲԱՐ, մ. Անշնչապէս (իբրև անշունչ):
ԱՆՇՆՉԱԿԱՆ, ա. Անշունչ, անկենդան:
ԱՆՇՆՉԱՆԱԼ, չբ. 1. Անզգայանալ, նուաղել (շունչը կտրուել): 2. Մեռանել (շունչը փչել):
ԱՆՇՆՉԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՇՆՉԱԲԱՐ:
ԱՆՇՆՉԱՒՈՐ, ա. Անշունչ (ոչ շնչաւոր):
ԱՆՇՆՉՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անզգայութիւն (անշունչ լինելը): 2. Մեռելութիւն, մահ:
ԱՆՇՇՆՋԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՇՇՈՒՆՋ:
ԱՆՇՇՈՒԿ, ա. Անձայն, անխռով, խաղաղական:
ԱՆՇՇՈՒՆՋ, ա. մ. Անձայն, անբարբառ, անխօս, լուռ, լռիկ:
ԱՆՇՈՐԹԵԼԻ, ա. Անքակտելի:
ԱՆՇՈՒՆՉ, ա. Անհոգի, անկենդան, անզգայ:
ԱՆՇՈՒՇՏ, ա. 1. Անսուտ, հաւաստի, անկասկածելի, ճշմարիտ, ստոյգ: 2. Անքոյթ, ապահով, հաստատուն: 3. Անըստգիւտ, անթերի, անպարսաւելի: 4. մ. Անկասկած, անտարակոյս, արդարև, աներկբայաբար:
ԱՆՇՈՒՔ, ա. 1. Անզարդ, անպաճոյճ: 2. Նուաստ, անարգ, անպատիւ:
ԱՆՇՐՋԱԳԱՅ, ա. Հաստատուն, անփոփոխ (շրջան չկատարող):

ԱՆՇՐՋԵԼԻ, ա. Անփոփոխելի, անյեղլի, հաստատուն:
ԱՆՇՓՈԹ, ա. 1. Անխառնելի, անխառնուած, անայլայլելի: 2. Անխռով, անվրդով, անյողդողդ: 3. մ. տե՛ս ԱՆՇՓՈԹԱԲԱՐ:
ԱՆՇՓՈԹԱԲԱՐ, մ. Անշփոթապէս, անխառնաբար, որոշաբար:
ԱՆՇՓՈԹԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՇՓՈԹԱԲԱՐ:
ԱՆՇՓՈԹԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՇՓՈԹ (2):
ԱՆՇՓՈԹՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անխառնութիւն: 2. Անխռովութիւն:
ԱՆՇՔԱՆԱԼ, չբ. 1. Նուաստանալ: 2. Անշքեղանալ:
ԱՆՇՔԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նուաստացուցանել:
ԱՆՇՔԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆՇՔԱՆԱԼ:
ԱՆՇՔԵՂԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՆՇՔԱՆԱԼ (2):
ԱՆՇՔՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անզարդութիւն, պարզութիւն: 2. Անփառութիւն, նուաստութիւն, անարգութիւն:
ԱՆՇՕՇԱՓԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՇՕՇԱՓԵԼԻ:
ԱՆՇՕՇԱՓԵԼԻ, ա. Անշօշափական, անձեռնարկելի, անհպելի, անմատչելի:
ԱՆՈԳԻ, ա. Անկենդան (ոգի՝ շունչ չունեցող):
ԱՆՈԼՈՐՏ, ա. Անսահման, անբաւ:
ԱՆՈԽԱԿԱԼ, տե՛ս ԱՆՑԻՇԱՉԱՐ:
ԱՆՈԽԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, ԱՆՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյիշաչարութիւն, ներողութիւն, բարեգթութիւն:
ԱՆՈՂՈՐԿ, ա. Անհարթ, խոշոր:
ԱՆՈՂՈՐՄ, ա. 1. Անգութ, անագորոյն, անխիղճ, անողոք, անխնայ, դաժան, խիստ: 2. Անողորմելի, աններելի (ողորմութեան անարժան): 3. մ. տե՛ս ԱՆՈՂՈՐՄԱԲԱՐ:
ԱՆՈՂՈՐՄԱԲԱՐ, մ. Անողորմապէս (անողորմ կերպով):
ԱՆՈՂՈՐՄԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՈՂՈՐՄԱԲԱՐ:
ԱՆՈՂՈՐՄԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՈՂՈՐՄ:
ԱՆՈՂՈՐՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգթութիւն (անողորմ լինելը, չգթալը):
ԱՆՈՂՈՔ, ԱՆՈՂՈՔԵԼԻ, ա. Անողորմ, դաժան, խիստ:
ԱՆՈՂՈՔՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՓԱՂԱՔՇՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՈՂՋԱԽՈՀ, ա. 1. Անմաքուր, անհամեստ, ցոփ: 2. Անխորհուրդ, անխոհեմ, անզգաստ:
ԱՆՈՂՋԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԱՆԲՈՅԺ:
ԱՆՈՂՋՈՅՆ, ա. Բօթաբեր (ոչ ողջունաբեր):
ԱՆՈՃ, ա. մ. Անկարգ, անյարմար, անշուք (ոճից զուրկ):
ԱՆՈՅԺ, ա. 1. Անզօր, տկար: 2. Անազդելի, աններգործելի: 3. (իրաւ.) Անվաւեր:
ԱՆՈՅՇ, ա. 1. Համեղ, քաղցր: 2. Անուշահոտ: 3. լայնաբար՝ Լաւ, հաճելի, ախորժելի: 4. մ. Քաղցրութեամբ, ախորժաբար, սիրաբար:
– ԱՆՈՅՇՔ, գ. 1. Անուշութիւն (ինչ որ անոյշ է): 2. (կրօն.) Արքայութիւն:
ԱՆՈՆ, գ. Ռոճիկ, թոշակ (տարեկան հասոյթ):
ԱՆՈՇՏ, տե՛ս ԱՆՈՍՏ:
ԱՆՈՊԱՅ, ա. 1. Բիրտ, դաժան: 2. Անշէն, ամայի:
ԱՆՈՍՏ, ա. Անոշտ (չոստնող), փխբ. անշարժ:
ԱՆՈՏՆ, ա. Ոտնատ (ոտք չունեցող):
ԱՆՈՐԱԿ, ա. Անորակեալ, անփոփոխ, անյեղլի (միշտ նոյնպիսի):
ԱՆՈՐԱԿԵԱԼ, տե՛ս ԱՆՈՐԱԿ:
ԱՆՈՐԴԵԼ (իմ), չբ. Անզաւակել (անորդի մնալ):
ԱՆՈՐԴԻ, ա. Անզաւակ, մանկազրաւ:
ԱՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԶԱՒԱԿՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՈՐԻՇ, ա. մ. 1. Անորոշելի, անյայտ (ստուգապէս չորոշուած՝ չսահմանուած): 2. Անզանազան, անխտիր (առանց ջոկո-

ղութեան): 3. Անբաժանելի, անմեկնելի, անանջատ, անքակ:
ԱՆՈՐԻՇՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՈՐՈՇՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՈՐՈԳԱՅԹ, ա. մ. Անվտանգ, յապահով:
ԱՆՈՐՈՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԵՏԱԶՕՏԵԼԻ:
ԱՆՈՐՈՇ, տե՛ս ԱՆՈՐԻՇ:
ԱՆՈՐՈՇԱԲԱՐ, մ. Անորոշապէս (անորոշ կերպով):
ԱՆՈՐՈՇԱԿ, ա. Անորոշական, անորոշ, անյայտ:
ԱՆՈՐՈՇԱԿԱՆ, ա. 1. տե՛ս ԱՆՈՐՈՇԱԿ: 2. Անբաժանելի, անանջատ:
ԱՆՈՐՈՇԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՈՐՈՇԱԲԱՐ:
ԱՆՈՐՈՇԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՈՐԻՇ:
ԱՆՈՐՈՇՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անյայտութիւն (անորոշ կամ անյայտ լինելը): 2. Անբաժանութիւն (անբաժանելի լինելը):
ԱՆՈՒԱԳԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Շրջագայութիւն (շրջագայելը):
ԱՆՈՒԱՁԵՒ, ա. Անուատեսակ:
ԱՆՈՒԱՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՈՒԱՆԱԿՈՉՈՒԹԻՒՆ:
- ԱՆՈՒԱՆԱԴՐՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Յորջորջանօք (լոկ անունով):
ԱՆՈՒԱՆԱԿԱՆ, ա. (քեր.) Ուղղական (հոլով):
ԱՆՈՒԱՆԱԿԵՐՏ, ա. Համբաւաւոր, անուանի:
ԱՆՈՒԱՆԱԿԻՐ, ա. 1. տե՛ս ԱՆՈՒԱՆԱԿԻՑ: 2. Անուանի, մեծանուն:
ԱՆՈՒԱՆԱԿԻՑ, ա. Անուանակիր, համանուն, նոյնանուն:
ԱՆՈՒԱՆԱԿՈՉԵԼ, նբ. Անուն դնել, անուանել, յորջորջել, կոչել:
ԱՆՈՒԱՆԱԿՈՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Անուանադրութիւն, յորջորջանք, յորջորջումն, անուանութիւն, անուանումն:
ԱՆՈՒԱՆԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՈՒԱՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՈՒԱՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անուանակրութիւն, համանունութիւն:
ԱՆՈՒԱՆԱՇԱՏ, ա. Բազմանուն:
ԱՆՈՒԱՆԱՐԿ, ա. Վատանուն (անունն ընկած):
ԱՆՈՒԱՆԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆՈՒԱՆԻ:
ԱՆՈՒԱՆԵԼ, նբ. 1. տե՛ս ԱՆՈՒԱՆԱԿՈՉԵԼ: 2. Նշանակել, կարգել, ճանաչել, հռչակել (մէկին իբրև...):
ԱՆՈՒԱՆԻ, ա. Հռչակաւոր, մեծանուն, նշանաւոր, երևելի:
ԱՆՈՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, ԱՆՈՒԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՆՈՒԱՆԱԿՈՉՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՈՒԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԱՆՈՒԱՁԵՒ:
ԱՆՈՒԹ, գ. Անթ (թևի տակը):
ԱՆՈՒՂԻ, տե՛ս ԱՆՃԱՆԱՊԱՐՀ:
ԱՆՈՒՂԻՂ, ա. Թիւր, ծուռ (ոչ ուղիղ):
ԱՆՈՒՂՂԱԲԱՐ, մ. Շեղապէս (ոչ ուղիղ կերպով):
ԱՆՈՒՂՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՈՒՂՂԱՅ:
ԱՆՈՒՂՂԱՅ, ա. 1. Անուղղելի, անխրատ: 2. Թիւր, մոլար, վատթար:
ԱՆՈՒՂՂԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՈՒՂՂԱՅ (1):
ԱՆՈՒՆ ԴՆԵԼ, տե՛ս ԱՆՈՒԱՆԱԿՈՉԵԼ:
ԱՆՈՒՆԱԿ, ա. 1. Անունող (չունեցող): 2. Անըմբռնելի:
ԱՆՈՒՆԱՅՆ, ա. Լի (ոչ դատարկ):
ԱՆՈՒՆԴ ԱՌՆԵԼ. Բնաջինջ առնել (ցեղը, սերունդը):
ԱՆՈՒՆԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՈՒՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՈՒՆԿՆԴԻՐ, ա. Անլուր, անլսող, ունկնախից, անհնազանդ:
- ԱՆՈՒՆԿՆԴԻՐ ԼԻՆԵԼ. Ստունգանել:
ԱՆՈՒՆԿՆԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստունգանութիւն, անլսողութիւն, անհնազանդութիւն:
ԱՆՈՒՆՈՂ, տե՛ս ԱՆՈՒՆԱԿ (1):
ԱՆՈՒՆՋ, ա. Անյատակ, խոր (ծով):
ԱՆՈՒՇԱԲԱՐԲԱՌ, ա. Քաղցրաբարբառ, քաղցրաձայն:
ԱՆՈՒՇԱԲՈՅՐ, ԱՆՈՒՇԱԲՈՒՐԱԿ, ԱՆՈՒՇԱԲՈՒՐԻՉ, ա. Անուշահոտ:
ԱՆՈՒՇԱԿ, ա. Անոյշ, քաղցր, ախորժելի, հաճելի, ցանկալի:

ԱՆՈՒՇԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՈՒՇԱԿ:
ԱՆՈՒՇԱՀԱՄ, ա. 1. Քաղցրահամ, ախորժահամ, համեղ: 2. Քաղցր, ախորժելի:
ԱՆՈՒՇԱՀԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Համեղութիւն:
ԱՆՈՒՇԱՀՈՏ, ա. 1. տե՛ս ԱՆՈՒՇԱԲՈՅՐ: 2. նման. Հաճելի, ախորժելի:
ԱՆՈՒՇԱՀՈՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՆՈՒՇԱՀՈՏԵԼ:
ԱՆՈՒՇԱՀՈՏԵԼ, նբ. Անուշահոտացուցանել, խնկել (անուշահոտ դարձնել, անուշ բուրով օծել):
ԱՆՈՒՇԱՀՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անուշութիւն (անուշ հոտ՝ բուրմունք են):
ԱՆՈՒՇԱՁԵՒ, ա. Գեղեցկաձև (գեղեցիկ ձևով՝ տեսքով):
ԱՆՈՒՇԱՃԱՇԱԿ, ա. Անուշահամ, քաղցրահամ:
ԱՆՈՒՇԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաճութիւն, հեշտութիւն:
ԱՆՈՒՇԱՆԱԼ, չբ. Քաղցրանալ (անոյշ՝ քաղցր դառնալ):
ԱՆՈՒՇԱՍԱՑ, ա. Քաղցրաձայն, քաղցրահնչիւն, քաղցրանուագ:
ԱՆՈՒՇԱՐԱՐ, ա. Անուշացուցիչ, անուշիչ, քաղցրացուցիչ:
ԱՆՈՒՇԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Քաղցրացուցանել, անուշել:
ԱՆՈՒՇԱՑՈՒՑԻՉ, տե՛ս ԱՆՈՒՇԱՐԱՐ:
ԱՆՈՒՇԵԼ, տե՛ս ԱՆՈՒՇԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԱՆՈՒՇԻՉ, տե՛ս ԱՆՈՒՇԱՐԱՐ:
ԱՆՈՒՇՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Համեղութիւն, քաղցրութիւն: 2. Անուշահոտութիւն:
ԱՆՈՒՇՕԴ, ա. Բարեխառն (անուշ՝ ախորժելի օդ ունեցող):
ԱՆՈՒՍ, տե՛ս ԱՆՈՒՍՈՒՄՆ:
ԱՆՈՒՍՈՒՄՆ, ա. 1. Անգէտ, տգէտ, տխմար: 2. Անկիրթ, անհրահանգ: 3. Անծանօթ (չսովորած):
ԱՆՈՒՍՈՒՄՆԱԲԱՐ, մ. Տգիտաբար:
ԱՆՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՈՒՍՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՈՒՍՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անուսումնականութիւն, անկրթութիւն, տգիտութիւն:
ԱՆՈՒՍՏԵՔ, ա. Անուրեք, անուր:
ԱՆՈՒՏԵԼԻ, ա. 1. Ջուտելի (ոչ ուտելի): 2. փխբ. Դժուարիմանալի:
ԱՆՈՒՐ[1], գ. 1. Օղ, կանդրիւ: 2. փխբ. Լուծ, բռնութիւն, ճնշումն:
ԱՆՈՒՐ[2], ա. Անուրեք, անուստեք:
ԱՆՈՒՐԱԽԱՒԷՏ, ա. Թախծալից, տրխրական:
ԱՆՈՒՐԵՔ, ա. 1. Անուր, անուստեք: 2. Անտուն, անյարկ, անպատսպարան:
ԱՆՈՒՐՋ, ԱՆՈՒՐՋՔ, գ. Երազ, տեսիլ, ցնորք:
ԱՆՈՔ, ա. Անօգնական (ոչ ոք չունեցող):
ԱՆՋԱՐ, ա. 1. Անկեղծ, աննենգ, անմեղ, պարզամիտ, բարեսէր: 2. Բարի, լաւ:
ԱՆՋԱՐԱԲԱՐՈՅԱԿԱՆ, ա. Բարեբարոյ, բարեսէր, ողջամիտ:
ԱՆՋԱՐԱԿՆԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՋԱՐԱԿՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՋԱՐԱԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անչարակնածութիւն, աննախանձութիւն:
ԱՆՋԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անմեղութիւն, պարզամտութիւն: 2. Անյիշաչարութիւն, ներողութիւն:
ԱՆՋԱՐՋԱՐ, ա. Անվիշտ (չարչարանքից ազատ):
ԱՆՋԱՓ, ա. մ. 1. Անքանակ, անհամար, անհաշիւ, անբաւ, անսահման, տարապայման: 2. Շատ, սաստիկ, խիստ, յոյժ:
- ԱՆՋԱՓՍ, ՅԱՆՋԱՓՍ, տե՛ս ԱՆՋԱՓԱԲԱՐ:
ԱՆՋԱՓԱԲԱՐ, մ. Անչափապէս, անչափս, յանչափս, անչափ:
ԱՆՋԱՓԱԳԻՐ, ա. Անպարագիծ:
ԱՆՋԱՓԱԿԱԼ, ա. Անչափ, անսահման (չափի՝ սահմանի չենթարկուող):
ԱՆՋԱՓԱԿԱՆ, ա. Անչափ, անչափելի:

ԱՆՉԱՓԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհամեմատութիւն, աննմանութիւն:
ԱՆՉԱՓԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՉԱՓԱԲԱՐ:
ԱՆՉԱՓԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անչափակցութիւն:
ԱՆՉԱՓԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՉԱՓԱԿԱՆ:
ԱՆՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբաւութիւն (անչափ լինելը):
ԱՆՉՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգոյութիւն (չլինելը):
ԱՆՊԱԼԱՐՈՏ, ա. Անսպի, ամբիծ, անարատ:
ԱՆՊԱԽ, ա. 1. Անարատ, անվնաս (ձեռք չտրուած): 2. Յապահով, անսասան:
ԱՆՊԱԽԱՐԱԿԵԼԻ, ա. Անպարսաւ, անպարսաւելի, անըստգտանելի, կատարեալ, անթերի:
ԱՆՊԱԽԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՊԱԽ:
ԱՆՊԱԿԱՍ, ա. 1. Աննուազ, անսպառ, անթերի, ամբողջ: 2. մ. Անպակասաբար, անդադար, անընդհատ, միշտ:
ԱՆՊԱԿԱՍԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆՊԱԿԱՍ (2):
ԱՆՊԱԿԱՍԵԼԻ, ա. Անպակաս, անսպառ:
ԱՆՊԱԿԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Լիութիւն, առատութիւն:
ԱՆՊԱՀԱԿԵԼ (իմ), չբ. Հեղգալ, դանդաղել (տե՛ս նաև ԸՄՊԱՀԿԵԼ):
ԱՆՊԱՀԱՊԱՆ, ա. Անպահելի:
ԱՆՊԱՀԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՊԱՀԱՊԱՆ:
ԱՆՊԱՀԵՍՏ, ա. Անպահապան (առանց պահպանութեան):
ԱՆՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՊԱՀՊԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՊԱՀՊԱՆ, տե՛ս ԱՆՊԱՀԱՊԱՆ:
ԱՆՊԱՀՊԱՆԱԲԱՐ, ԱՆՊԱՀՊԱՆԱՊԷՍ, մ. Անզգուշաբար, յանդգնաբար:
ԱՆՊԱՀՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպահութիւն (չպահպանելը):
ԱՆՊԱՃԱՐԱՆ, անք, ա. Անիրագործելի, անհնարաւոր, անհնարին, դժուարին:
ԱՆՊԱՃՈՅՃ, ա. 1. Անզարդ, անշուք: 2. Անկեղծ:

ԱՆՊԱՃՈՒՃԱԿԱՆ, ԱՆՊԱՃՈՒՃԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՊԱՃՈՅՃ:
ԱՆՊԱՅԱՁԱՏ, ա. Անժառանգ (պայազատ՝ ժառանգ չունեցող):
ԱՆՊԱՅԹԵԼԻ, ա. Անպայթուն (չպայթող):
ԱՆՊԱՅԹՈՒՆ, տե՛ս ԱՆՊԱՅԹԵԼԻ:
ԱՆՊԱՅԾԱՌ, ա. Աղօտ, նսեմ:
ԱՆՊԱՅՄԱՆ, ա. 1. Անչափ, անբաւ, անսահման: 2. Տարապայման (չափից դուրս): 3. մ. Անչափաբար, յանչափս:
ԱՆՊԱՆԾԱԼԻ, ա. Անարգ, անպատիւ, ամօթալի:
ԱՆՊԱՏԱՌԵԼԻ, ա. Անքակտելի:
ԱՆՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Պապանձումն (պատասխան չտալը):
ԱՆՊԱՏԱՐՈՒՆ, ա. Անկատար, թերի (ոչ լի):
ԱՆՊԱՏԵՀ, ա. Անպատշաճ, անտեղի, անյարմար, անճահ, դժպատեհ:
ԱՆՊԱՏԵՀԱԲԱՐ, մ. Անյարմարապէս, անդէպ (անպատեհ կերպով):
ԱՆՊԱՏԵՀԱԿԻՑ, ա. Անմարթ:
ԱՆՊԱՏԵՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպատշաճութիւն, անտեղիութիւն, անյարմարութիւն:
ԱՆՊԱՏԵՐԱԶՄԱՍԷՐ, ա. Խաղաղասէր, փխբ. Թուլամորթ, անարի:
ԱՆՊԱՏԵՐԱԶՄԵԼԻ, ա. Անկռուելի, անմարտնչելի, անառիկ, անպարտելի:
ԱՆՊԱՏԵՐԱԶՄՕՂ, ա. Անկռիւ, հանդարտ, խաղաղ (չպատերազմօղ):
ԱՆՊԱՏԺԱԿԱՆ, ա. Անվտանգ, յապահով:
ԱՆՊԱՏԻԺ, ա. մ. Անպատուհաս, անպատժական:
ԱՆՊԱՏԻՐ, ա. 1. Անսուտ, ճշմարիտ, ուղիղ: 2. Անպատրելի, անխաբելի:
ԱՆՊԱՏԻՒ, ա. 1. Անպատուական, անշուք, անարգ: 2. Անվայելուչ:
ԱՆՊԱՏԿԱՆԱՒՈՐ, ԱՆՊԱՏԿԱՆԱՒՈՐԵԱԼ, ա. Անյարմար, անվայելուչ, անդէպ, անպատեհ:

ԱՆՊԱՏԿԱՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, ԱՆՊԱՏԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյարմարութիւն, անպատեհութիւն, անտեղիութիւն:
ԱՆՊԱՏԿԱՌ, ա. 1. Անամօթ, լիրբ: 2. Պարզերես, համարձակ, վստահ: 3. մ. տե՛ս ԱՆՊԱՏԿԱՌԱԲԱՐ:
ԱՆՊԱՏԿԱՌԱԲԱՐ, ԱՆՊԱՏԿԱՌԱՊԷՍ, մ. 1. Անամօթաբար: 2. Համարձակապէս:
ԱՆՊԱՏԿԱՌԱՑՕՅՑ, ա. 1. Անպատկառ, անամօթ: 2. Համարձակ, ազատադէմ:
ԱՆՊԱՏԿԱՌԵԼԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՊԱՏԿԱՌԱՊԷՍ:
ԱՆՊԱՏԿԱՌԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՊԱՏԿԱՌ:
ԱՆՊԱՏԿԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Անամօթութիւն:
ԱՆՊԱՏԿԵՐ, ա. Անկերպարան, անմարմին:
ԱՆՊԱՏՃԱՌ, ա. 1. Անպատճառելի (պատճառ չեղող): 2. Անպատճառաւոր (պատճառ չունեցող): 3. Անմեղ, անմեղադրելի (պատճառ՝ տեղիք չտուող):
ԱՆՊԱՏՃԱՌԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆՊԱՏՃԱՌ (2):
ԱՆՊԱՏՃԱՌԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՊԱՏՃԱՌ (1):
ԱՆՊԱՏՄԱԲԱՐ, մ. Անպատմապէս, անճառաբար:
ԱՆՊԱՏՄԱԿԱՆ, ա. Անպատում, անպատմելի, անճառելի, անասելի:
ԱՆՊԱՏՄԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՊԱՏՄԱԲԱՐ:
ԱՆՊԱՏՄԵԼԻ, ա. 1. Անպատում, անճառելի, անասելի, անմեկնելի: 2. մ. Անպատմաբար, հրաշապէս:
ԱՆՊԱՏՇԱՃ, ա. Անպատեհ, անյարմար, անվայելուչ, անտեղի, անարժան, անկարգ, անշնորհ:
ԱՆՊԱՏՇԱՃԱԿԱՆ, ա. մ. Անպատշաճ, անկարգաբար:
ԱՆՊԱՏՇԱՃՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՊԱՏԵՀՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՊԱՏՈՒԱԲԱՐ, մ. Անարգաբար (անպատիւ կերպով):
ԱՆՊԱՏՈՒԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՊԱՏԻՒ (1):
ԱՆՊԱՏՈՒԱՍԷՐ, ա. Խոնարհ, համեստ (պատիւ՝ փառք չսիրող):
ԱՆՊԱՏՈՒԱՍՏ, ԱՆՊԱՏՈՒԱՍՏԵԼԻ, ա. մ. Անկցելի, անկարկատելի:
ԱՆՊԱՏՈՒԱՐ, ա. Անպարիսպ:
ԱՆՊԱՏՈՒԵԼ, նբ. Անարգել, արհամարհել:
ԱՆՊԱՏՈՒՀԱՍ, ա. մ. Անպատիժ, անպարտ, անվնաս:
ԱՆՊԱՏՈՒՄ, ա. 1. Անպատմելի, անճառելի: 2. Անլուր (չլսուած):
ԱՆՊԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անշքութիւն, անարգութիւն, նուաստութիւն: 2. Անարգանք, նախատինք, թշնամանք (անպատուելը):
ԱՆՊԱՏՍՊԱՐ, ԱՆՊԱՏՍՊԱՐԱՆ, ա. մ. 1. Անապաւէն, անօգնական: 2. Անվստահելի:
ԱՆՊԱՏՐԱՍՏ, ա. 1. Անկազմ: 2. Անզգոյշ, անհոգ:
- ՅԱՆՊԱՏՐԱՍՏԻՑ, մ. Յանկարծակի:
ԱՆՊԱՏՐԱՍՏԱԲԱՐ, մ. Անհոգաբար, անզգուշաբար, յանկարծակի, յանպատրաստից:
ԱՆՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անկազմութիւն, անզարդութիւն, անշքութիւն: 2. Անզգուշութիւն, անհոգութիւն, պղերգութիւն:
ԱՆՊԱՏՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՊԱՏԻՐ (2):
ԱՆՊԱՐ, ա. Անկիրթ, անկարգ:
ԱՆՊԱՐԱԳԻԾ, ԱՆՊԱՐԱԳԻՐ, ա. Անպարագրելի, անպարագրական, անպարոյր, անբովանդակ, անվայրափակ, անսահման, անեզր, անչափ:
ԱՆՊԱՐԱԳՐԱԲԱՐ, մ. Անպարագրապէս, անսահմանաբար:
ԱՆՊԱՐԱԳՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՊԱՐԱԳԻՐ:
ԱՆՊԱՐԱԳՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՊԱՐԱԳՐԱԲԱՐ:
ԱՆՊԱՐԱԳՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՊԱՐԱԳԻՐ:
ԱՆՊԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսահմանութիւն, անչափութիւն:

ԱՆՊԱՐԱՊԱՆՔ, տե՛ս ԱՆՊԱՐԱՊՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՊԱՐԱՊԵԼ, չբ. Զբաղել, դեգերել, պատաղել:
ԱՆՊԱՐԱՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպարապանք, զբաղանք, դեգերանք, պատաղումն:
ԱՆՊԱՐԱՏԵՂԻ, ա. Անվայրափակ:
ԱՆՊԱՐԻՄԱՆԱԼԻ, ա. Անիմանալի (ոչ լիովին ըմբռնելի):
ԱՆՊԱՐԻՍՊ, ա. Անպարսպաւոր:
ԱՆՊԱՐԾ, ԱՆՊԱՐԾԵԼԻ, ա. Համեստ, խոնարհ (չպարծեցող):
ԱՆՊԱՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Համեստութիւն, խոնարհութիւն (չպարծենալը):
ԱՆՊԱՐԿԵՇՏ, ա. 1. Անհամեստ, անամօթ, լկտի: 2. Անվայելուչ, անմաքուր, աղտեղի:
ԱՆՊԱՐԿԵՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անամօթութիւն, անվայելչութիւն:
ԱՆՊԱՐՈՅՐ, ա. 1. Անպարագիր, անպարագրելի: 2. մ. Անսահմանաբար:
ԱՆՊԱՐՈՒՆԱԿ, ԱՆՊԱՐՈՒՆԱԿԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՊԱՐՈՅՐ:
ԱՆՊԱՐՈՒՐԵԼԻ, ա. Անծածկելի:
ԱՆՊԱՐՍԱՒ, ԱՆՊԱՐՍԱՒԵԼԻ, ա. Անմեղադրելի:
ԱՆՊԱՐՍՊԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆՊԱՐԻՍՊ:
ԱՆՊԱՐՏ, ա. 1. Անպարտական, անմեղ: 2. Անվայելուչ, անյարմար, անտեղի: 3. Անպարտելի, անյաղթ: 4. մ. Յանիրաւի, իզուր:
ԱՆՊԱՐՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՊԱՐՏ (1):
ԱՆՊԱՐՏԵԱԼ, ա. Անպարտելի (չյաղթուած):
ԱՆՊԱՐՏԵԼԻ, ա. Անյաղթ, անյաղթելի, հզօր, զօրաւոր:
ԱՆՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անմեղութիւն: 2. Անյաղթութիւն (անպարտելի՝ անյաղթելի լինելը):
ԱՆՊԱՐՓԱԿ, ԱՆՊԱՐՓԱԿԵԼԻ, ա. Անվայրափակ, անպարոյր, անպարագիր:
ԱՆՊԵՐՃ, ա. Անպաճոյճ, անշուք, հասարակ, պարզ:
ԱՆՊԷՏ, ա. Անպիտան, չպէտ, անօգուտ, անշահ, ումպէտ, աւելորդ, չնչին, անարգ, վատ:
– ԱՆՊԷՏՍ, մ. Անխնամ (առանց խնամքի):
– ՅԱՆՊԷՏՍ, մ. Յանիրաւի, իզուր:
ԱՆՊԻՂԾ, ա. Անպղծելի, մաքուր, սուրբ (չպղծուած):
ԱՆՊԻՏԱՆ, տե՛ս ԱՆՊԷՏ:
ԱՆՊԻՏԱՆԱՑՈՒ, տե՛ս ԱՆՊԷՏ:
ԱՆՊԻՏԱՆԻ, տե՛ս ԱՆՊԷՏ:
ԱՆՊԻՏԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անպիտութիւն, անշահութիւն, վատութիւն, վատթարութիւն: 2. Տգեղութիւն:
ԱՆՊԻՏՈՅ, ա. Անպէտ, անպիտան:
ԱՆՊԻՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՊԻՏԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՊՂԵՐԳԱԲԱՐ, մ. Անդանդաղ, մտադիւր:
ԱՆՊՂԾԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՊԻՂԾ:
ԱՆՊՂՏՈՐ, ա. 1. Յստակ, վճիտ: 2. Հանդարտ, անխռով:
ԱՆՊՆԴԱԲԱՐ, մ. Թուլակի (ոչ պնդութեամբ):
ԱՆՊՆԴԱԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ, ԱՆՊՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Թուլութիւն, տկարութիւն:
ԱՆՊՈՂՈՏԱՅ, ա. Անճանապարհ, անգնալի:
ԱՆՊՍԱԿ, ա. մ. Անվարձ:
ԱՆՊՏՂԱԲԵՐ, ա. Անպտղական, անպտուղ (պտուղ չբերող՝ չտուող):
ԱՆՊՏՂԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպտղութիւն (անպտղաբեր լինելը):
ԱՆՊՏՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՊՏՈՒՂ:
ԱՆՊՏՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անբերութիւն, սնութիւն: 2. փխբ. Ամլութիւն:
ԱՆՊՏՈՒՂ, ա. 1. Անպտղական, անպտղաբեր: 2. փխբ. Անարդիւն, անօգուտ: 3. փխբ. Ամուլ, անծին:
ԱՆՋԱԽՋԱԽ, ԱՆՋԱՂԽՋԱԽ, ա. Անբեկանելի, անկոտոր, անխորտակելի, անփշրելի:

ԱՆՁԱՆ, ա. 1. Անփոյթ, անհոգ (ջանք չթափող): 2. Անաշխատ, դիւրին, հեշտին: 3. մ. Դիւրաւ, հեշտեաւ:
ԱՆՁԱՏ, ա. Զատ, առանձին, մեկուսի, հեռի:
ԱՆՁԱՏԱԲԱՐ, մ. Անջատակի, զատ ի զատ:
ԱՆՁԱՏԱԿԱՆ, ա. Զատական:
ԱՆՁԱՏԱԿԻ, տե՛ս ԱՆՁԱՏԱԲԱՐ:
ԱՆՁԱՏԱՆԵԼ, ԱՆՁԱՏԵԼ, նբ. Անջատեցուցանել, զատանել, զատել, բաժանել:
ԱՆՁԱՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՆՁԱՏԵԼ:
ԱՆՁԱՏՈՂԱԿԱՆ, ա. Բաժանողական:
ԱՆՁԱՏՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Բաժանողականութիւն:
ԱՆՁԱՏՈՒՄՆ, գ. Բաժանումն, զատուցումն:
ԱՆՁԵՐԱՆԱԼԻ, ա. Անխօթացեալ, անախտ, առողջ:
ԱՆՁԻԼ ԱՌՆԵԼ. Տկարացուցանել:
ԱՆՁԻՆՁ, ա. 1. Անջնջելի, անջրելի, անեղծ: 2. Անմաքուր, պղտոր (ոչ ջինջ):
ԱՆՁՆՁԱԿԱՆ, ԱՆՁՆՁԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՁԻՆՁ (1):
ԱՆՁՈՒՆՁ, ա. Անքաւելի, աններելի, անջնջելի:
ԱՆՁՈՒՐ, ա. Անջրդի, ծարաւուտ, ցամաքուտ:
ԱՆՁՐԴԻ, ԱՆՁՐԴԻՆ, ա. Անջուր, ցամաքուտ (որտեղ ջուր չկայ):
ԱՆՁՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Ցամաքութիւն:
ԱՆՁՐԵԼԻ, ա. Անջինջ, անջնջելի:
ԱՆՁՐՊԵՏ, գ. 1. Խտրոց, միջնորմ, պատուար, ցանկ: 2. Արգել, խափան, խոչընդոտն:
ԱՆՁՐՊԵՏԱՐԱՆ, գ. Անջրպետ (անջրպետող իր):
ԱՆՁՐՊԵՏԵԼ, նբ. 1. Բաժանել (անջրպետով), անջատել, զատել, հեռացուցանել: 2. փխբ. Արգելուլ (արգելք յարուցել):
ԱՆՁՐՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անջրպետ, անջրպետումն: 2. Խտիր, տարբերութիւն, զանազանութիւն:
ԱՆՁՐՊԵՏՈՒՄՆ, գ. Բաժանումն (անջրպետելը, անջրպետուելը):
ԱՆՌԱՄԻԿ, ա. գ. Ազնուական, քաղաքացի (ոչ ռամիկ):
ԱՆՍԱԼ, չբ. 1. Հնազանդել, լսել, ունկընդիր, լինել: 2. Հաւանել, յանձն առնուլ: 3. Ներել, գիջանել, թոյլ առնել: 4. Համբերել, դիմանալ, ժուժկալել: 5. Սպասել, մնալ:
ԱՆՍԱԿ, ԱՆՍԱԿԻ, ա. Անսահման, անօրինակ (սակ՝ պայման չունեցող):
ԱՆՍԱՀ, ա. Անսայթաք, անգայթ, փխբ. անդրդուելի, հաստատուն:
ԱՆՍԱՀԵԼԻ, ա. Անսահ, փխբ. անմոռանալի, անմոռաց:
ԱՆՍԱՀՄԱՆ, ա. 1. Անեզր, անեզրական, անվախճան, անբաւելի, անպարագիր, անվայրափակ, անսահմանելի, անթարգմանելի: 2. Անչափ, անթիւ: 3. մ. տե՛ս ԱՆՍԱՀՄԱՆԱԲԱՐ:
ԱՆՍԱՀՄԱՆԱԲԱՐ, մ. Անսահման, անսահմանապէս:
ԱՆՍԱՀՄԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՍԱՀՄԱՆ:
ԱՆՍԱՀՄԱՆԵԼԻ, ա. Անսահման (որին չի կարելի սահման դնել):
ԱՆՍԱՀՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անեզրութիւն, անչափութիւն (անսահման լինելը):
ԱՆՍԱՂԱՊ, ա. Անյողդողդ, անսամոքելի:
ԱՆՍԱՂԱՐԹ, ա. Անտերեւ, չոր:
ԱՆՍԱՅԹԱՔ, ԱՆՍԱՅԹԱՔԱԿԱՆ, ԱՆՍԱՅԹԱՔԵԼԻ, ա. մ. Անգայթ, անխոտոր, անշեղ, ուղիղ, հաստատ, անսխալ, անխափան, անվրէպ:
ԱՆՍԱՅԹԱՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվրիպութիւն (անսայթաք լինելը):
ԱՆՍԱՆ, ա. Անզաւակ (սան՝ զաւակ չունեցող):
ԱՆՍԱՆՁ, ա. Անսանձելի, անկապ, անարգել, անդուռն, արձակ:

ԱՆՍԱՆՁԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՍԱՆՁ:

ԱՆՍԱՍԱՆ, ԱՆՍԱՍԱՆԱԿԱՆ, ա. Անսասանելի, անտատան, անշարժ, հաստատուն, անյողդողդ:

ԱՆՍԱՍԱՆԵԼԱՊԷՍ, մ. Անշարժապէս (անսասան՝ անշարժ կերպով):

ԱՆՍԱՍԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՍԱՍԱՆ:

ԱՆՍԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշարժութիւն (անսասան՝ անշարժ լինելը):

ԱՆՍԱՍՏ, ա. Անսաստելի, անսանձ, անհնազանդ:

ԱՆՍԱՍՏԵԼ, չբ. Անհնազանդել, ըմբոստանալ, հակառակել, հեստել, ստունգանել, երասանակազանց լինել:

ԱՆՍԱՍՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՍԱՍՏ:

ԱՆՍԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհնազանդութիւն, հեստութիւն:

ԱՆՍԱՏԱՐ, ա. Անօգնական:

ԱՆՍԱՐՍԱՓԵԼԻ, ա. Աներկիւղ:

ԱՆՍԵՐ, ա. Ամուլ, անսերմն, անպտուղ, անզաւակ:

ԱՆՍԵՐՄՆ, ա. Անսեր, անծնունդ:

ԱՆՍԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբերութիւն, ամլութիւն, անպտղութիւն:

ԱՆՍԹԱՓ, ա. Անզգաստ:

ԱՆՍԻՐԵԼԻ, ա. Անբարեկամ (սիրելի չունեցող):

ԱՆՍԻՐԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսիրութիւն (սէր չունենալը):

ԱՆՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՍԻՐԵԼՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆՍԻՐՏ, ա. Վատասիրտ, վեհերոտ:

ԱՆՍԽԱԼ, ա. 1. Ճշմարիտ, անմոլար, անվրէպ, ուղիղ, ստոյգ: 2. մ. Անսխալաբար, անսխալապէս:

ԱՆՍԽԱԼԱԲԱՐ, ԱՆՍԽԱԼԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՍԽԱԼ:

ԱՆՍԽԱԼԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՍԽԱԼ:

ԱՆՍԽԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվրիպութիւն:

ԱՆՍԿԶԲՆԱԲԱՐ, մ. Անժամանակաբար:

ԱՆՍԿԶԲՆԱԿԱՆ, ա. Անսկիզբն, անժամանակ, նախայաւիտեան:

ԱՆՍԿԶԲՆԱԿԻՑ, ա. Մշտնջենաւորակից:

ԱՆՍԿԶԲՆԱՒՈՐ, ա. Անսկիզբն, անսկզբնական:

ԱՆՍԿԶԲՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՍԿԶԲՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆՍԿԶԲՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսկզբնաւորութիւն (անսկիզբ լինելը):

ԱՆՍԿԻԶԲՆ, ա. 1. Անժամանակ, անսկզբնական: 2. Անծին, անեղ: 3. ա. մ. Անհիմն, վայրապար:

ԱՆՍԿՍԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՍԿԻԶԲՆ (1):

ԱՆՍՈՎՈՐ, ա. 1. Անվարժ, անկիրթ, անփորձ: 2. Անսովորական, օտարոտի, անծանօթ, խորթ:

ԱՆՍՈՎՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՍՈՎՈՐ (2):

ԱՆՍՈՒԱՂ, ա. մ. Անկերակուր, անճաշակ, նօթի, նքթեալ:

ԱՆՍՈՒԱՂԱԿԱՆ, ա. Սակաւապէտ, ժուժկալ:

ԱՆՍՈՒԱՂԱՆԱԼ, չբ. Ծոմ պահել, ծոմանալ:

ԱՆՍՈՒԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Նօթութիւն, անճաշութիւն, ծոմապահք, ծոմ, պահք:

ԱՆՍՈՒԶԱՆ, տե՛ս ԱՆԸՆԿՂՄԵԼԻ:

ԱՆՍՈՒՏ, ա. 1. Ճշմարիտ, հաւատարիմ, ճշմարտախօս: 2. Անշուշտ, ստոյգ, հաւաստի, աներկբայ:

ԱՆՍՈՒՐԲ, ա. Անսրբազան, անմաքուր, պիղծ, խառնակ, անարժան:

ԱՆՍՊԱՌ, ա. 1. Անհատ, անպակաս, անծախ, անանց: 2. Անեղր, անվախճան, յաւիտենական: 3. Անհուն, անչափ, անսահման:

ԱՆՍՊԱՌԱԲԱՐ, մ. Անհատաբար, անպակաս:

ԱՆՍՊԱՌԱԿԱՆ, ԱՆՍՊԱՌԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՍՊԱՌ:

ԱՆՍՊԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհատութիւն, անծախութիւն, մշտնջենաւորութիւն:

ԱՆՍՊԱՍԱՒՈՐ, ա. Անծառայ (սպասաւոր՝ ծառայող չունեցող):

ԱՆՍՊԻ, ա. Անվէր, փխբ. ամբիծ, անարատ:

ԱՆՍՊԻԱԲԱՐ, մ. Անարատաբար:
ԱՆՍՊՈՒԺԵԼԻ, ա. Անդանդաղ, անյապաղ, անհրաժեշտ:
ԱՆՍՏԱԲԱՐ, մ. Անստապէս (առանց ստութեան):
ԱՆՍՏԱՄԲԱԿԵԼԻ, ա. Սանձարկու (որի դէմ չի կարելի ստամբակել՝ ըմբոստանալ):
ԱՆՍՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՍՏԱԲԱՐ:
ԱՆՍՏԱՑԱԿԱՆ, ա. Անստեղծ, անեղ:
ԱՆՍՏԱՑՈՂ, տե՛ս ԱՆՍՏԱՑՈՒԱԾ:
ԱՆՍՏԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՍՏԱՑՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՍՏԱՑՈՒԱԾ, ա. Անինչ, չքաւոր, աղքատ:
ԱՆՍՏԱՑՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, ԱՆՍՏԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անընչութիւն, չքաւորութիւն, աղքատութիւն:
ԱՆՍՏԳԻՒՏ, տե՛ս ԱՆԸՍՏԳԻՒՏ:
ԱՆՍՏԳՏԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԸՍՏԳՏԱՆԵԼԻ:
ԱՆՍՏԵԼԻ, ա. Անսուտ, ճշմարիտ:
ԱՆՍՏԵՂԾ, ա. Անեղ, անարար, անստեղծական:
ԱՆՍՏԵՂԾԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՍՏԵՂԾ:
ԱՆՍՏԵՐԻՒՐ, տե՛ս ԱՆԸՍՏԵՐԻՒՐ:
ԱՆՍՏՆԱՆԵԼԻ, ա. Անվնասելի, անառիկ:
ԱՆՍՏՈՐԱԴՐԱԿԱՆ, ա. Աններստորադրական (ոչ ստորադրուած):
ԱՆՍՏՈՒԵՐ, ա. 1. Անաղօտ, լուսաւոր, պայծառ: 2. Մշտալոյս, աներեկոյ, անգիշեր: 3. փխբ. Կատարեալ, անթերի, չքեղ, վսեմ:
ԱՆՍՏՈՒԵՐԱԲԱՐ, մ. Յայտնապէս:
ԱՆՍՏՈՒԵՐԱԿԱՆ, ԱՆՍՏՈՒԵՐԱՓԱՅԼ, տե՛ս ԱՆՍՏՈՒԵՐ:
ԱՆՍՏՈՒԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պայծառութիւն, լուսափայլութիւն:
ԱՆՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստուգութիւն, ճըշմարտախօսութիւն:
ԱՆՍՐԲԱՋԱՆ, ա. Անսուրբ, անմաքուր, պիղծ:
ԱՆՍՐԲԱՋՆԱԲԱՐ, մ. Անմաքրապէս, անարժանաբար, յանդէպս:
ԱՆՍՐԲԱՊԷՍ, մ. Վայրենաբար:
ԱՆՍՐԲԵԼԻ, ա. Անջնջելի (չսրբուող):
ԱՆՍՐԲՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմաքրութիւն, պղծութիւն:
ԱՆՍՐՏԱՑԱՒԱԲԱՐ, մ. Անխնայ (անսրտացաւ կերպով):
ԱՆՍՐՏԱՑԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկարեկցութիւն, անգթութիւն:
ԱՆՍՓՈՓԵԼԻ, ա. Անմխիթար, անփարատելի:
ԱՆՎԱՃ, ա. Անոստ, անչարժ:
ԱՆՎԱԽ, մ. Աներկիւղաբար:
ԱՆՎԱԽՃԱՆ, ա. Անանց, մշտնջենաւոր, յաւիտենական:
ԱՆՎԱԽՃԱՆԱԲԱՐ, մ. Անվախճանապէս, մշտնջենապէս, յաւիտեան:
ԱՆՎԱԽՃԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՎԱԽՃԱՆ:
ԱՆՎԱԽՃԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՎԱԽՃԱՆԱԲԱՐ:
ԱՆՎԱԽՃԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՎԱԽՃԱՆ:
ԱՆՎԱԽՃԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մշտնջենաւորութիւն:
ԱՆՎԱԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Աներկիւղութիւն:
ԱՆՎԱՃԱՌ, ա. Անգին (չվաճառուող):
ԱՆՎԱՅԵԼՈՒՉ, ա. 1. Անպատշաճ, անպարկեշտ, անպատեհ, անյարմար, անտեղի: 2. Անպաճոյճ, անշուք, տգեղ, տձև: 3. մ. տե՛ս ԱՆՎԱՅԵԼՉԱԲԱՐ:
ԱՆՎԱՅԵԼՉԱԲԱՐ, մ. Անվայելչապէս (անվայելուչ կերպով):
ԱՆՎԱՅԵԼՉԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՎԱՅԵԼՈՒՉ:
ԱՆՎԱՅԵԼՉԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՎԱՅԵԼՉԱԲԱՐ:
ԱՆՎԱՅԵԼՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպատշաճութիւն, անտեղութիւն, տգեղութիւն:
ԱՆՎԱՅՐ, ա. Անվայրափակ:
ԱՆՎԱՅՐԱՐԿԵԼԻ, ա. Անկործան, անկործանելի:
ԱՆՎԱՅՐԱՓԱԿ, ա. Անբովանդակելի, անպարագրելի, անսահման, անչափ:

ԱՆՎԱՆ, ԱՆՎԱՆԱԿԱՆ, ԱՆՎԱՆԵԼԻ, ա. Անդրդուելի, աննահանջ, անյաղթ:
ԱՆՎԱՍՏԱԿ, ա. 1. Անաշխատ, անխոնջ, անձանձրոյթ (չյոգնող): 2. Անգործ, ծոյլ, պղերգ: 3. Անարդիւն, անօգուտ, անշահ: 4. Անբաժ, անպարտ: 5. մ. Անաշխատաբար (առանց աշխատելու՝ յոգնելու):
ԱՆՎԱՍՏԱԿԵԼԻ, ա. Հեշտին, դիւրին (հեշտութեամբ ձեռք բերուող):
ԱՆՎԱՏ, ա. Անձանձրոյթ (ոչ ծոյլ):
ԱՆՎԱՏՆԵԼԻ, ա. Անծախ, անվնասելի, անկապուտ:
ԱՆՎԱՐ, ա. Անկարգ (վատ վարքի տէր):
ԱՆՎԱՐԺ, ա. 1. Անկիրթ, անուս, անուսումն: 2. Անվարժական, տրմուղ, անփորձ (ձիու մասին):
ԱՆՎԱՐԺԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՎԱՐԺ (2):
ԱՆՎԱՐԺԱՍԷՐ, ա. Հեղգ (ուսման մէջ ծոյլ):
ԱՆՎԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկրթութիւն, անուսումնութիւն:
ԱՆՎԱՐԻՉ, ա. Անառաջնորդ (վարիչ՝ ուղղիչ չունեցող):
ԱՆՎԱՐԿԱՆԵԼԻ, ա. Արհամարհ, արհամարհելի:
ԱՆՎԱՐՁ, ա. մ. Ձրի:
ԱՆՎԱՒԵՐ, ԱՆՎԱՒԵՐԱԿԱՆ, ա. 1. Անվստահանալի, անհաստատ, կասկածելի, անընդունելի: 2. (իրաւ.) Անոյժ (օրինական ոյժ չունեցող):
ԱՆՎԵՀԵՐ, ա. 1. Աներկիւղ, համարձակ: 2. Անդանդաղ, ժիր: 3. մ. Անդանդաղաբար, աներկիւղաբար, արիաբար:
ԱՆՎԵՀԵՐԵԼԻ, ԱՆՎԵՀԵՐՈՏ, տե՛ս ԱՆՎԵՀԵՐ:
ԱՆՎԵՐԱԿԱՑՈՒ, ա. Անհոգաբարձ, անառաջնորդ, անոք:
ԱՆՎԵՐԱՐԿԵԼԻ, ա. Անծածկելի, անթաքուստ:
ԱՆՎԵՐԱՐԿՈՒ, ա. 1. Անհանդերձ, անծածկոյթ, մերկ: 2. փխբ. Անվերարկելի, ակներև:
ԱՆՎԷՐ, ա. 1. Անխոց, անվիրաւոր (վէրք չունեցող՝ չստացած): 2. փխբ. Ողջամիտ:
ԱՆՎԹԱՐ, ա. մ. Անվնաս, անվտանգ, անվրէպ, անսայթաք, անսասան, անքոյթ, յապահով:
ԱՆՎԹԱՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՎԹԱՐ:
ԱՆՎԹԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աներկեւանութիւն, անսայթաքութիւն, յապահովութիւն:
ԱՆՎԻՇՏ, ա. 1. Անցաւ: 2. Անքոյթ, յապահով, անվտանգ: 3. մ. Անցաւաբար (առանց վշտի՝ ցաւի):
ԱՆՎԻՐԱՒՈՐ, ԱՆՎԻՐԱՒՈՐԵԼԻ, ա. Անվէր, անխոցոտելի:
ԱՆՎԿԱՅ, ա. մ. Անվաւեր (վկայ՝ վկայութիւն չունեցող):
ԱՆՎԿԱՆԴ, ա. Անխորտակելի, անվանելի, հաստատուն, ամուր:
ԱՆՎՀԱՏԵԼԻ, ա. Անլքանելի, անմեղկելի:
ԱՆՎՃԱՐ, ԱՆՎՃԱՐԵԼԻ, ա. Անզրաւ, անվախճան, անսպառ:
ԱՆՎՆԱՍ, ա. մ. 1. Անվնասակար (չվընասող): 2. Անմեղ, անպարտ: 3. Անվնասելի (առանց վնասուելու):
ԱՆՎՆԱՍԱԲԱՐ, մ. Անվնասելի (առանց վնասելու):
ԱՆՎՆԱՍԱԿԱՐ, ա. Անվնաս (ոչ վնասակար):
ԱՆՎՆԱՍԵԼԻ, ա. մ. 1. Յապահով, անվտանգ, անքոյթ: 2. Անվնասակար:
ԱՆՎՆԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Չվնասակարութիւն (անվնաս լինելը):
ԱՆՎՇՏԱԿԱՆ, ա. Անվիշտ (որտեղ վիշտ չկայ):
ԱՆՎՇՏԱԿԻՑ, ա. Անկարեկից, անողորմ:
ԱՆՎՇՏԱՆԱԼԻ, ա. 1. Անվիշտ: 2. Անվշտակից:
ԱՆՎՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անցաւութիւն, անչարչարութիւն:
ԱՆՎՍՏԱՀ, ա. 1. Կասկածոտ: 2. Անվստահանալի, կասկածելի:

ԱՆՎՍՏԱՀԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԱՆՎՍՏԱՀ (2)։

ԱՆՎՏԱՆԳ, ա. մ. Անվտանգաւոր, անվտանգելի, անվնասելի, անվնաս, յապահով։

ԱՆՎՏԱՆԳԱՒՈՐ, ԱՆՎՏԱՆԳԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՎՏԱՆԳ։

ԱՆՎՏԻՏ, ա. մ. Անեղծ, անվնաս։

ԱՆՎՐԴՈՎ, ա. մ. Անխռով, անշփոթ, խաղաղ, անքոյթ, հաստատուն, անդըրդուելի։

ԱՆՎՐԷՊ, ա. 1. Անսխալ։ 2. Ուղիղ, անսուտ, հաւաստի, ստոյգ, աներկբայ։ 3. Անայլայլ, անփոփոխ։ 4. Անվնաս, յապահով, անվտանգ։ 5. մ. Ուղղակի, հաւաստեաւ, անյապաղ, անմիջապէս։

ԱՆՎՐԻՊԱԿԱՆ, ԱՆՎՐԻՊԵԼԻ, ա. Անվրէպ, անխոտոր, անհրաժեշտ, անխուսափելի։

ԱՆՎՐԻՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսխալութիւն (անվրէպ՝ ուղիղ՝ ստոյգ լինելը)։

ԱՆՏԱԺԱՆ, ԱՆՏԱԺԱՆԵԼԻ, ա. Անչարչարանք, անզբաղ, անվիշտ, անցաւ։

ԱՆՏԱԾ, ա. 1. Անխնամ, անդարման։ 2. Անհոգ, անփոյթ։ 3. Ումպէտ, անպէտ, անպիտան։

ԱՆՏԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխնամութիւն։

ԱՆՏԱՂՏԿԱԼԻ, տե՛ս ԱՆՏԱՂՏՈՒԿ։

ԱՆՏԱՂՏՈՒԿ, ա. 1. Անտաղտկալի, դիւրին, հեշտալի, ախորժելի։ 2. մ. Անձանձիր, հեշտեաւ, ախորժաբար։

ԱՆՏԱՄՈՒԿ, ա. Անթաց, անխոնաւ, ցամաք, չոր։

ԱՆՏԱՆԵԼԻ, ա. 1. Անբառնալի (ծանրութեան պատճառով)։ 2. Անհանդուրժելի, անըմբերելի, անհամբերելի, անկարելի, անտար, անհնարին, դժուարին, ծանր։ 3. Անպարունակելի, անպարագրելի, անչափ։

ԱՆՏԱՆՁԵԼԻ, ա. 1. Անչարչարելի։ 2. (յունաբանութեամբ) Անառակ, անխուզ։

ԱՆՏԱՆՁՈՒԹԻՒՆ, գ. (յունաբանութեամբ) Անառակութիւն։

ԱՆՏԱՇ, ա. Անտաշագործ (չտաշած)։

ԱՆՏԱՇԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԱՆՏԱՇ։

ԱՆՏԱՇԵԼԻ, ա. Անտաշ, կարծրակուռ։

ԱՆՏԱՊԱԼԵԼԻ, ա. Անկործան, անփոփոխ, անշարժ։

ԱՆՏԱՌ, գ. 1. Մայրի։ 2. փխբ. Բազմութիւն, հոծութիւն։ 3. (յունարէնի հետեւողութեամբ) Տարր, նիւթ։

ԱՆՏԱՌԱԲՈՅԾ, ա. Անտառասնունդ, վայրենի։

ԱՆՏԱՌԱԽԻՏ, ա. 1. Թաւամայրի, թանձրամայրի, մայրաստանիկ։ 2. Ծառաւէտ։ 3. Տերեւախիտ, սաղարթախիտ, թաւ։

ԱՆՏԱՌԱԿ, գ. Պուրակ (փոքր անտառ)։

ԱՆՏԱՌԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մայրեւորութիւն (անտառափայտ կտրելը)։

ԱՆՏԱՌԱՊ, ա. Անչարչարանք։

ԱՆՏԱՌԱՍՆՈՒՆԴ, տե՛ս ԱՆՏԱՌԱԲՈՅԾ։

ԱՆՏԱՍԱՆ, ա. Անսասան, անյողդողդ, անդրդուելի։

ԱՆՏԱՐ, ա. 1. Անտանելի, անհանդուրժելի, անըմբերելի, անհնարին։ 2. Անկարող, անընդունակ։

ԱՆՏԱՐԱԿԱՆ, ա. Անկորուստ, անեղծանելի։

ԱՆՏԱՐԱԿԱՐԾ, ա. Անկեղակարծ, աներկմիտ, հաւաստի։

ԱՆՏԱՐԱԿՈՅՍ, ա. 1. Անկասկածելի, անյերկուանալի, աներկբայ, հաւաստի։ 2. Անվտանգ, յապահով, վստահելի։ 3. մ. Անկասկած (առանց տարակուսանքի)։

ԱՆՏԱՐԱԿՈՒՍԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՏԱՐԱԿՈՅՍ։

ԱՆՏԱՐԲԵՐԱՊԷՍ, մ. Անխտրաբար (առանց տարբերելու)։

ԱՆՏԱՐՈՂ, ա. Անպարոյր, անպարունակելի։

ԱՆՏԱՐՈՐՈՇ, ա. Անորոշ (չտարորոշուած)։

ԱՆՏԱՐՈՐՈՇԱԲԱՐ, մ. Անորոշաբար (առանց ընտրութեան)։

ԱՆՏԱՐՏԱՄ, ա. Անփոփոխ, անխախտ (ոչ տարտամ)։
ԱՆՏԱՐՐ, ա. Աննիւթ, աննիւթական, անմարմին, պարզ։
ԱՆՏԱՐՐԱԲԱՐ, մ. Անտարրապէս, աննիւթապէս, պարզաբար։
ԱՆՏԱՐՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՏԱՐՐ։
ԱՆՏԱՐՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՏԱՐՐԱԲԱՐ։
ԱՆՏԱՐՐԱՓԱԿ, ա. Անպարագիր, անսահման, անընաւ։
ԱՆՏԵՂ, տե՛ս ԱՆՏԵՂԻ (1)։
ԱՆՏԵՂԱԲԱՐ, մ. Անպատեհաբար, ի տարաժէպս։
ԱՆՏԵՂԱԿԱՆ, ա. 1. Անպատեհ, անտեղի։ 2. Անընդունակ (տեղիք չտուող)։
ԱՆՏԵՂԵԱԿ, ա. Անհմուտ, անգէտ, անփորձ, անծանօթ։
ԱՆՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգիտութիւն (անտեղեակ լինելը)։
ԱՆՏԵՂԻ, ա. 1. Անուր, անուրեք, անսահման։ 2. Անմտանելի, անկոխ։ 3. Անպատեհ, անպատշաճ, անդէպ, անյարմար, անվայելուչ։ 4. ա. մ. Աւելորդ, իզուր։ 5. գ. Անտեղութիւն (անտեղի՝ անպատեհ՝ անպատշաճ լինելը)։
ԱՆՏԵՂԻՏԱԼԻ, ԱՆՏԵՂԻ ՏԱԼԻ, ա. Ընդդիմակաց, դիմակաց, փխբ. խիստ, կարծր, պինդ։
ԱՆՏԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՏԵՂԻ (5)։
ԱՆՏԵՆՋԻԿ, տե՛ս ԱՆԻՂՋ։
ԱՆՏԵՍ, ա. 1. Անտեսանելի, անտեսական, աներևոյթ։ 2. Չև ևս տեսեալ, նոր, անլուր, անյայտ։ 3. Կոյր (չտեսնող)։
- ԱՆՏԵՍ ԱՌՆԵԼ. Անտեսել, զանց առնել, բարձ և թող առնել։
- ԱՆՏԵՍ ԼԻՆԵԼ՝ ՄՆԱԼ. Զանց լինել, բարձեալ թողեալ լինել, թող լիք լինել։
ԱՆՏԵՍԱԲԱՐ, մ. Անտեսանելապէս, աներևութաբար, անյայտաբար։
ԱՆՏԵՍԱԿ, ա. 1. Անկերպ, աննիւթական։ 2. Անձև, տգեղ, անշուք։ 3. Անտեսիլ, նոր։
ԱՆՏԵՍԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՏԵՍ (1)։
ԱՆՏԵՍԱՆԵԼԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՏԵՍԱԲԱՐ։
ԱՆՏԵՍԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՏԵՍ (1)։
ԱՆՏԵՍԵԼ, տե՛ս ԱՆՏԵՍ ԱՌՆԵԼ։
ԱՆՏԵՍԻԼ, ա. 1. Անտես, անտեսանելի։ 2. տե՛ս ԱՆՏԵՍԱԿ (3)։
- ՅԱՆՏԵՍԻԼՍ, մ. Աներևութաբար (անտեսանելի կերպով)։
ԱՆՏԵՐԵՒ, ա. Անսաղարթ։
ԱՆՏԵՐՆՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Անիշխանութիւն (անտերունչ լինելը)։
ԱՆՏԵՐՈՒՆՉ, ա. մ. Ինքնագլուխ, ազատ (տէր՝ իշխան չունեցող)։
ԱՆՏԵՒԱԿԱՆ, ա. Անցաւոր (ոչ տևական)։
ԱՆՏԷՐ, ա. Ազատ, ինքնիշխան, ինքնագլուխ։
ԱՆՏԷՐՆՋՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՏԵՐՆՋՈՒԹԻՒՆ։
ԱՆՏԷՐՈՒՆՉ, տե՛ս ԱՆՏԵՐՈՒՆՉ։
ԱՆՏԷՐՋՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՏԵՐՆՋՈՒԹԻՒՆ։
ԱՆՏԸԻՋԱԿԱՆ, ա. Սեպհական, անձնական։
ԱՆՏԻ[1], մ. Անդուստ։
ԱՆՏԻ[2], ա. 1. Անտիական, մանկահասակ, փոքր։ 2. Տհաս, խակ։
ԱՆՏԻԱԿԱՆ, ա. 1. տե՛ս ԱՆՏԻ ()։ 2. Մանկական, տղայական։
ԱՆՏԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Տղայութիւն, մանկութիւն (մանկական հասակ՝ տարիք)։
ԱՆՏԻՊ, ա. Անձև, անկերպարան։
ԱՆՏԻՐԵԼԻ, ա. 1. Անմերձենալի։ 2. Անտէր, անտերունչ, անիշխան։
ԱՆՏԻՔՐԻՍՏՈՍ, գ. (կրօն.) Դերաքրիստոս, նեռն։
ԱՆՏԽԵՂԾ, ԱՆՏԽԻՂԾ, ա. Անարատ, անթերի, կատարեալ։
ԱՆՏԽՈՒՐ, ա. Անտրտում, ուրախ, ուրախալից։
ԱՆՏԽՐԱԿԱՆ, ԱՆՏԽՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՏԽՈՒՐ։

ԱՆՏԿԱՐ, ԱՆՏԿԱՐԱՆԱԼԻ, ա. Կարող, զորաւոր, հզօր:
ԱՆՏՈԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Թուլութիւն, մեղկութիւն, անհաստատութիւն:
ԱՆՏՈՀՄ, ա. Անտոհմիկ, ապատոհմ, ապատոհմիկ, վատատոհմիկ, անազգի:
ԱՆՏՈՀՄԱԿ, ԱՆՏՈՀՄԻԿ, տե՛ս ԱՆՏՈՀՄ:
ԱՆՏՈՒՋԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՏԸՒՋԱԿԱՆ:
ԱՆՏՊԱՒՈՐ, ԱՆՏՊԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Անտիպ, անկերպարան:
ԱՆՏՌՈՆ, գ. Այր, քարանձաւ:
ԱՆՏՐԱՄԱԴՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՏՐԱՄԱԴԸՐԵԼԻ:
ԱՆՏՐԱՄԱԴՐԵԼԻ, ա. Անտրամադրական (որ մարդ չի կարող տրամադրել ըստ իր հաճոյքի):
ԱՆՏՐԱՄԱԽՈՀ, ա. Անտրամախոհական (ոչ տրամախոհ):
ԱՆՏՐԱՄԱԽՈՀԱԲԱՐ, մ. Անխորհրդաբար:
ԱՆՏՐԱՄԱԽՈՀԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՏՐԱՄԱԽՈՀ:
ԱՆՏՐՏՄԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՏՐՏՈՒՄ (2):
ԱՆՏՐՏՈՒՄ, ա. 1. Անտխուր, անվիշտ, զուարթ: 2. Անտրտմական, զուարթագին:
ԱՆՐԱԿ, գ. (կզմխս.) Անդրակ:
ԱՆՐՋԱԲԱՆԵԼ, չբ. Բանդագուշել:
ԱՆՐՋԱԿԱՆ, ա. Երազական:
ԱՆՑ, գ. 1. Անցութիւն, գնացք (անցանելը): 2. Անցք, ճանապարհ: 3. (եկեղց.) Պասեք, զատիկ (հրեաների): 4. Վիժած (վաղածին): 5. Դէպք, պատահար: 6. Նեղութիւն, չարչարանք, վիշտ:
- ԱՆՑ ԵՒ ԴԱՐՁ ԱՌՆԵԼ. Երթեւեկել:
ԱՆՑԱԿԱՆ, ա. Անցաւոր, անտեւական:
ԱՆՑԱՆԱԿ, գ. (եկեղց.) Զատիկ, պասեք:
ԱՆՑԱՆԵԼ, չբ. 1. Խաղալ, գնալ (մի տեղից մի այլ տեղ): 2. Զանցանել, գերազանցել: 3. Զանցառնել, անտես առնել, անտեսել: 4. Խոյս տալ, հրաժարել: 5. Կորընչել, անհետանալ, չքանալ, չքոտել: 6. Պակասել (գնալով վերջանալ): 7. Շիջանել: 8. Թաքչել, թաքնուլ, զանխլանալ: 9. Պատահել, դիպել, լինել: 10. Խօսել, պատմել (մի բան):
- ԱՆՑԱՆԵԼ ԶԱՆՑԱՆԵԼ. Գերազանցել, յառաջատել:
- ԱՆՑԱՆԵԼ ԶԱՒՈՒՐԲՔ. Ծերանալ, պառաւել, զառամանալ:
- ԱՆՑԵԱԼ. Վիժած:
ԱՆՑԱՍՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբարկացողութիւն, հեզութիւն:
ԱՆՑԱՍՈՒՄՆ, ա. Անբարկացող, հեզ:
ԱՆՑԱՐԱՆ, տե՛ս ԶԱՏԻԿ (1, 2):
ԱՆՑԱՒ, ա. 1. Անվիշտ: 2. Անախտ: 3. մ. Անցաւաբար:
ԱՆՑԱՒԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆՑԱՒ (3):
ԱՆՑԱՒԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՑԱՒ:
ԱՆՑԱՒԱԿԻՑ, ա. Անկարեկից, անկարեկիր, անգութ:
ԱՆՑԱՒԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՑԱՒ:
ԱՆՑԱՒՈՐ, ա. գ. 1. Անցական, անցաւորական, չմնալի, ժամանակաւոր, անտեւական, լքանոտ: 2. Ճանապարհորդ, ուղեւոր, իջաւոր:
ԱՆՑԱՒՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՑԱՒՈՐ (1):
ԱՆՑԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անհաստատութիւն (անցաւոր լինելը): 2. Անցութիւն, անցք (անցանելը):
ԱՆՑԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Անախտութիւն, առողջութիւն:
ԱՆՑՆԴԵԼԻ, ա. Անկորնչելի, աներծ:
ԱՆՑՆԻՒՐ, գ. Անձնիւր, իւրաքանչիւր:
ԱՆՑՆՈՐ, ա. մ. Անհօգ (առանց ցնորքի):
ԱՆՑՆՈՒՐՈՅՆ, տե՛ս ԱՆՑՆԻՒՐ:
ԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՑ (1):
ԱՆՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Տանել, փոխադրել, տեղափոխել: 2. Մխել, խրել, վարսել, ագուցանել: 3. Վերացուցանել, հեռացուցանել, փարատել, լուծանել, ցրել: 4. Շիջուցանել: 5. Պատահեցուցանել, պատճառել, առնել: 6. Վարել, դեգերել (անց կացնել): 7. Վիժել:

– ԱՆՑՈՒՑԱՆԵԼ ՉԱՆՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՆՑԱՆԵԼ ՉԱՆՑԱՆԵԼ:
ԱՆՑՈՒՑՈՂԱԲԱՐ, մ. Միջնորդաւ, միջնորդիւ:
ԱՆՑՈՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարկեշտութիւն, ժուժկալութիւն, զգաստութիւն:
ԱՆՑՔ, տե՛ս ԱՆՑ:
ԱՆՓԱԽՈՒՍՏ, ա. Անփախչելի, անճողոպրելի, անզերծանելի:
ԱՆՓԱԽՉԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՓԱԽՈՒՍՏ:
ԱՆՓԱԽՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արգելան:
ԱՆՓԱԿ, ա. 1. Բաց, փխբ. անարգել, անխափան: 2. Անպարագրելի:
ԱՆՓԱԿԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՓԱԿ:
ԱՆՓԱՂԱՔՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկեղծութիւն (փաղաքուշ՝ քծնող չլինելը):
ԱՆՓԱՅԻ, ա. Ամայի, անբնակ:
ԱՆՓԱՅՏ, տե՛ս ԱՆՓԱՅՏԱԿԵՐՏ:
ԱՆՓԱՅՏԱԿԵՐՏ, ա. Անփայտ (փայտ չպարունակող):
ԱՆՓԱՊ, ա. Անփապելի (որտեղ չի կարելի փապար՝ անցք բացել), փխբ. անողոք, խստասիրտ:
ԱՆՓԱՊԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՓԱՊ:
ԱՆՓԱՌ, ա. Անփառունակ, անփառաւոր, անշուք, նուաստ:
ԱՆՓԱՌԱԲԱՐ, մ. Նուաստաբար:
ԱՆՓԱՌԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՓԱՌ:
ԱՆՓԱՌԱՅԻ, ԱՆՓԱՌԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆՓԱՌ:
ԱՆՓԱՌԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՓԱՌՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշքութիւն, անպատուութիւն, անարգութիւն, նուաստութիւն, խոնարհութիւն:
ԱՆՓԱՌՈՒՆԱԿ, տե՛ս ԱՆՓԱՌ:
ԱՆՓԱՍՏ, ա. Անպատճառ (որ պատճառ չէ):
ԱՆՓԱՐԱՏԵԼԻ, ա. Անբուժելի:
ԱՆՓԱՐԵԼԻ, ա. Գարշելի (ոչ փարելի):
ԱՆՓԱՓԱԳԵԼԻ, ա. Անըղձալի:
ԱՆՓՇՐԵԼԻ, ա. Անխորտակելի:
ԱՆՓՈԹ, ա. Ողորկ, հարթ:
ԱՆՓՈԽ, տե՛ս ԱՆՓՈՓՈԽ:
ԱՆՓՈԽԱԲՆԱՊԷՍ, մ. Անփոփոխապէս:
ԱՆՓՈԽԱԲՈՒՆ, ա. մ. Անփոփոխ:
ԱՆՓՈԽԱԴԻՐ, ԱՆՓՈԽԱԴՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՓՈԽԱԴՐԵԼԻ:
ԱՆՓՈԽԱԴՐԱՊԷՍ, մ. Անփոփոխապէս:
ԱՆՓՈԽԱԴՐԵԼԻ, ա. Անփոփոխելի, հաստատուն, անշարժ:
ԱՆՓՈԽԱԿՈՐԾ, ա. Անփոփոխ, անկործան, անյեղափոխ:
ԱՆՓՈԽԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անփոփոխութիւն:
ԱՆՓՈԽԱՆՄԱՆ, ա. մ. Նոյն և նման, անայլայլելի:
ԱՆՓՈԽԱՆՈՐԴԵԼԻ, ա. Անյաջորդ, անփոփոխ, յաւերժական:
ԱՆՓՈԽԱՇԱՐԺ, ա. Անփոփոխ, անշարժ:
ԱՆՓՈԽԱՏՐԱԲԱՐ, ԱՆՓՈԽԱՏՐԱՊԷՍ, մ. Անփոփոխապէս, անյեղաբար:
ԱՆՓՈԽԱՏՐԵԼԻ, ա. Անփոխադրելի, անփոփոխ:
ԱՆՓՈԽԱՐԿԱԲԱՐ, մ. Անփոփոխապէս, անյեղաբար:
ԱՆՓՈԽԱՐԿԵԼԻ, ա. Անփոփոխելի:
ԱՆՓՈԽԵԼԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆՓՈԽԱՐԿԱԲԱՐ:
ԱՆՓՈԽԵԼԻ, ա. Անփոփոխ, անփոփոխելի:
ԱՆՓՈԽՈՐՈՇ, ա. Անմեկնելի, անզատելի (որ չի փոփոխւում զատուելով):
ԱՆՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՓՈՓՈԽՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՓՈՅԹ, ա. 1. Անոգ (փոյթ՝ փութաջանութիւն չունեցող): 2. Անխնամ, անտած:
– ԱՆՓՈՅԹ ԱՌՆԵԼ. Անտեսել, անտես առնել (անխնամ՝ անուշադիր թողնել):
ԱՆՓՈՅԹՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՓՈՒԹՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՓՈՇԻՇ, ա. Անմեղադրելի, անպարտ:

ԱՆՓՈՐՁ, ա. 1. Անհմուտ, անտեղեակ, անգէտ, անվարժ: 2. Անընտիր, անպիտան, խոտան: 3. Անմասն, անկցորդ, ազատ: 4. Անփորձական, անարատ, մաքուր, առաքինի, կոյս:
ԱՆՓՈՐՁԱԲԱՐ, մ. Անքննաբար, տգիտաբար, վեր ի վերոյ:
ԱՆՓՈՐՁԱԲԵՐ, ԱՆՓՈՐՁԱԲԵՐՁ, ա. Անփորձելի (փորձի չենթարկուող):
ԱՆՓՈՐՁԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՓՈՐՁ (4):
ԱՆՓՈՐՁԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՓՈՐՁԱԲԵՐ:
ԱՆՓՈՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհմտութիւն, տգիտութիւն (անփորձ լինելը):
ԱՆՓՈՒԹԱԼԻ, ա. Անհոգ (չփութացող):
ԱՆՓՈՒԹԱՍԷՐ, ա. Դանդաղկոտ, յոյլ, ծոյլ (անհոգութիւն սիրող):
ԱՆՓՈՒԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհոգութիւն, յուլութիւն:
ԱՆՓՈՒՏ, ա. Աննեխ (չփտող):
ԱՆՓՈՓՈԽ, ա. 1. Անփոխ, անփոփոխելի, անյեղ, անայլայլելի, հաստատուն, կայուն, անվրէպ: 2. մ. Անփոփոխապէս (առանց փոփոխուելու):
ԱՆՓՈՓՈԽԱԴԻՐ, ԱՆՓՈՓՈԽԱՅԵՂ, տե՛ս ԱՆՓՈՓՈԽ:
ԱՆՓՈՓՈԽԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՓՈՓՈԽ (2):
ԱՆՓՈՓՈԽԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՓՈՓՈԽ:
ԱՆՓՈՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, ԱՆՓՈՓՈԽՈՒՄՆ, գ. Անայլայլութիւն, անյեղութիւն, հաստատութիւն, նոյնութիւն:
ԱՆՓՐԿԱՆԱՒՈՐ, ա. Անազատելի, անզերծանելի:
ԱՆՓՐԿԵԼԻ, ա. Անճողոպրելի, անազատելի:
ԱՆՓՔԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհպարտութիւն (չփքուելը):
ԱՆՔԱԿ, ա. 1. Անհատ, անլուծանելի, անբաժանելի: 2. Անկործան, անխախտելի, հաստատուն, յարատեւ: 3. մ. տե՛ս ԱՆՔԱԿԱԲԱՐ:
ԱՆՔԱԿԱԲԱՐ, մ. Անքակ, անքակապէս:
ԱՆՔԱԿԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՔԱԿ:
ԱՆՔԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՔԱԿԱԲԱՐ:
ԱՆՔԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբաժանութիւն (անքակ՝ անքակտելի լինելը):
ԱՆՔԱԿՏԵԼԻ, ա. Անքակ, անխախտելի, անեղծ:
ԱՆՔԱՂՑ, ԱՆՔԱՂՑԱԿԱՆ, ա. Յագ, լի (որտեղ քաղց չկայ):
ԱՆՔԱՆ, ԱՆՔԱՆԱԿ, ա. Անչափ, անսահման:
ԱՆՔԱՆԱԿԵԱԼ, ա. Անչափելի:
ԱՆՔԱՄՔՆԵԼԻ, ա. Անահ, աներկիւղ, յանդուգն:
ԱՆՔԱՏ, ա. 1. Կարօտ (որեւէ բանի պահանջ՝ կարիք զգացող): 2. Ցականեալ, կարօտեալ, չքաւոր: 3. Կծծի, ագահ:
ԱՆՔԱՏԱՆԱԼ, ԱՆՔԱՏԵԼ (իմ), չբ. Կարօտանալ, կարօտել, չքաւորել:
ԱՆՔԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարօտութիւն, չքաւորութիւն:
ԱՆՔԱՒԵԼԻ, ա. Անթողլի, աններելի (քաւութեան անարժան):
ԱՆՔԷՆ, ա. Անոխակալ, անյիշաչար, անքինահան:
ԱՆՔԹԹԵԼԻ, ԱՆՔԹԻԹ, ա. Ակնակառոյց:
ԱՆՔԻՆԱՀԱՆ, տե՛ս ԱՆՔԷՆ:
ԱՆՔՆԻՆ, ա. 1. Անքննելի, անհետազօտելի, անզննելի, անըմբռնելի: 2. Անքննող, անխորհուրդ:
ԱՆՔՆՆԱԲԱՐ, մ. 1. Անըմբռնաբար: 2. Անխորհրդաբար:
ԱՆՔՆՆԱԿԱՆ, ԱՆՔՆՆԵԼԻ, ԱՆՔԸՆՆԻՆ, տե՛ս ԱՆՔՆԻՆ:
ԱՆՔՆՆՈՂ, ա. Անքնին, անխորհուրդ, դիւրահաւան:
ԱՆՔՆՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՔՆՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՔՆՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անքննողութիւն (չքննելը):
ԱՆՔՈՅԹ, ա. 1. Անվրդով, անխռով, խաղաղ, հանդարտ: 2. Յապահով, անվտանգ: 3. Թաքուն, անգիւտ:
ԱՆՔՈՒԹԱՑԵԱԼ, տե՛ս ԱՆՔՈՅԹ:

ԱՆՔՈՒՆ, ա. մ. 1. Աննինջ, աննիրհ, աննիրհելի: 2. փխբ. Արթուն, զգաստ, աչալուրջ: 3. փխբ. Անհանգիստ, անխոնջ:
ԱՆՔՕՂ, ա. փխբ. Անաղոտ, պայծառ:
ԱՆՕԳՆԱԿԱՆ, ա. Անոք, անխնամ:
ԱՆՕԳՈՒՏ, ա. 1. Անշահ, ումպէտ, անպէտ, անպիտան, անպտուղ: 2. Ունայն, դատարկ, սին: 3. մ. Յանօգուտ, իզուր:
- ՅԱՆՕԳՈՒՏ, տե՛ս ԱՆՕԳՈՒՏ (3):
ԱՆՕԳՏԱԿԱՐ, տե՛ս ԱՆՕԳՈՒՏ:
ԱՆՕԳՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՇԱՀՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՕԹ, գ. 1. Աման: 2. նման. Սկաւառակ: 3. Գործի, մանաւանդ՝ զէն: 4. Սպաս, կարասի, հանդերձան:
ԱՆՕԹԻ, ա. մ. Նօթի, քաղցաւոր:
ԱՆՕՍՐ, ա. 1. Նօսր, անզայտ, բարակ, նուրբ, թեթև: 2. փխբ. Աննիւթ, հոգեղէն: 3. մ. Ուր ուրեմն, հազիւ:
ԱՆՕՍՐԱԳՈՅՆ, ա. 1. Նրբագոյն: 2. Տկարագոյն:
ԱՆՕՍՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՕՍՐ:
ԱՆՕՍՐԱՀՈՂ, ա. Նօսրահող:
ԱՆՕՍՐԱՄԱՐՄԻՆ, ա. Նրբամարմին:
ԱՆՕՍՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Անզայտանալ, անօսրել (անօսր դառնալ): 2. փխբ. Տկարանալ, հիւծանել:
ԱՆՕՍՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Անզայտացուցանել, անօսրել, փխբ. ծիւրել, տկարացուցանել:
ԱՆՕՍՐԵԼ[1], տե՛ս ԱՆՕՍՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԱՆՕՍՐԵԼ[2] (իմ), տե՛ս ԱՆՕՍՐԱՆԱԼ:
ԱՆՕՍՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզայտութիւն, նրբութիւն:
ԱՆՕՏԱՐ, ա. Ընտանի, հարազատ, բուն:
ԱՆՕՏԱՐԱԲԱՐ, մ. Իսկապէս (առանց օտարանալու՝ բուն կարգից չեղուելու):
ԱՆՕՏԱՐԱՆԱԼԻ, ա. Անմեկնելի, անբաժանելի:
ԱՆՕՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընտանութիւն:
ԱՆՕՐԷՆ, ա. 1. Անհաւատ, ամբարիշտ: 2. Անիրաւ, ապիրատ, անխիղճ, անգութ, ժանտ: 3. Անկարգ (ոչ օրինաւոր):
ԱՆՕՐԷՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեղք, յանցանք, անիրաւութիւն, ապիրատութիւն, չարութիւն, ամբարշտութիւն:
ԱՆՕՐԻՆԱԲԱՐ, մ. Անիրաւաբար, ապիրատաբար, ամբարշտաբար:
ԱՆՕՐԻՆԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Զարախորհուրդ, չարախորհ:
ԱՆՕՐԻՆԱԿ, ա. Աննման, անհամեմատ, անզուգական:
ԱՆՕՐԻՆԵԼ, չբ. Անիրաւանալ, անիրաւել:
ԱՇԱԼՈՅՍ, ԱՇԱԼՈՒՇՍ, ԱՇԱԼՈՒՍ, տե՛ս ԱՐՇԱԼՈՒՇՔ:
ԱՇԱԿԵՐՏ, գ. 1. Համբակ, նորուս: 2. Հետևող (որևէ մէկի ուսմունքի՝ ուղղութեան հետևորդ):
ԱՇԱԿԵՐՏԱՆՈՑ, գ. Աշակերտարան, դպրանոց, դպրոց:
ԱՇԱԿԵՐՏԱՐԱՆ, տե՛ս ԱՇԱԿԵՐՏԱՆՈՑ:
ԱՇԱԿԵՐՏԵԼ, նբ. 1. Ուսուցանել, կրթել: 2. չբ. Սովորել, ուսանել:
ԱՇԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ուսումն (աշակերտելը): 2. Հետևողութիւն: 3. հաւաք. Աշակերտք:
ԱՇԴԱՀԱԿ, գ. (կենդ.) Վիշապաձուկն:
ԱՇԽԱՏ ԱՌՆԵԼ կամ ՈՒՆԵԼ. Աշխատեցուցանել, նեղել, չարչարել:
ԱՇԽԱՏ ԼԻՆԵԼ. Աշխատել, յոգնել, վաստակել, խոնջել, տառապել, վշտանալ:
ԱՇԽԱՏԱԲԱՐՁ, ա. Դժուարաբառնալի:
ԱՇԽԱՏԱԳՈՐԾ, ա. Տաժանագործ:
ԱՇԽԱՏԱԺԻՐ, ա. Ժրաջան:
ԱՇԽԱՏԱԿԻՑ, ա. Գործակից, վաստակակից:
ԱՇԽԱՏԱՆՔ, տե՛ս ԱՇԽԱՏՈՒԹԻՒՆ:
ԱՇԽԱՏԱՍԷՐ, ա. Ջանասէր, վաստակասէր, գործասէր, երկասէր, անխոնջ:
ԱՇԽԱՏԱՍԻՐԱԲԱՐ, ԱՇԽԱՏԱՍԻՐԱՊԷՍ, մ. Վաստակասիրաբար, երկասիրաբար, յօժարաբար, անձանձիր:
ԱՇԽԱՏԱՍԻՐԵԼ, չբ. Երկասիրել (սիրով աշխատել՝ նեղութիւն յանձն առնել):

ԱՇԽԱՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գործասիրութիւն, ջանասիրութիւն: 2. Երկասիրութիւն, աշխատութիւն (աշխասիրուած գրաւոր գործ):
ԱՇԽԱՏԵԼ[1], տե՛ս ԱՇԽԱՏ ԱՌՆԵԼ:
ԱՇԽԱՏԵԼ[2] (իմ), տե՛ս ԱՇԽԱՏ ԼԻՆԵԼ:
ԱՇԽԱՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՇԽԱՏ ԱՌՆԵԼ:
ԱՇԽԱՏԻՉ, ա. Խոնջական (յոգնեցնող):
ԱՇԽԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ջան, ճիգն, երկ, նեղութիւն, խոնջութիւն, խոնջանք, չարչարանք: 2. Տառապանք, վիշտ, ցաւ, աղէտ: 3. տե՛ս ԱՇԽԱՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ (2):
ԱՇԽԱՐ, գ. Կոծ, ողբ, լալիւն, ճիչ, կական, վայումն, սուգ:
- ԱՇԽԱՐ ԴՆԵԼ, տե՛ս ԱՇԽԱՐԵԼ (1):
ԱՇԽԱՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՇԽԱՐԵԼԻ:
ԱՇԽԱՐԱՀԵԾ, ա. Ողբալի, ցաւագին:
ԱՇԽԱՐԱՆ, գ. Կոծատեղի, լալեաց:
ԱՇԽԱՐԱՆՈՒԱԳ, ա. Ողբերգական:
ԱՇԽԱՐԱՆՔ, տե՛ս ԱՇԽԱՐ:
ԱՇԽԱՐԱՊԷՍ, մ. Ողորմաձայն:
ԱՇԽԱՐԱԽՈՐ, ա. Լալական:
ԱՇԽԱՐԵԼ, նբ. չբ. 1. Աշխար դնել, կոծել, ողբալ, սգալ, լալ: 2. Զղջալ, զղջանալ, ապաշաւել, ստրջանալ:
ԱՇԽԱՐԵԼԻ, ա. Ողբալի, եղկելի:
ԱՇԽԱՐՀ, գ. 1. Տիեզերք: 2. Երկիր, տէրութիւն, թագաւորութիւն, պետութիւն: 3. Գաւառ, նահանգ: 4. Հաւաք. Մարդիկ, բազմութիւն: 5. Կենցաղավարութիւն, կեանք:
- ԸՍՏ ԱՇԽԱՐՀ ՀԱՆԵԼ. Արտաքսել, աքսորել:
ԱՇԽԱՐՀԱԲԱՐ, մ. Աշխարհապէս, աշխարհօրէն (աշխարհիկ կարգով):
ԱՇԽԱՐՀԱԲՆԱԿ, ա. գ. 1. Բնիկ (տուեալ երկրի՝ գաւառի բնակիչ): 2. Աշխարհական, գեղջուկ, շինական:
ԱՇԽԱՐՀԱԳԻՐ, գ. Աշխարհագրութիւն, աշխարհահամար (մարդահամար):
- ԱՇԽԱՐՀԱԳԻՐ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԳՐԵԼ:
ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՅԺ ԱՌՆԵԼ. 1. Յայտնի առնել, հռչակել, քարոզել: 2. Խայտառակել, նշաւակել:
ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՉ, ա. Տիեզերագոչ, բարձրաձայն:
ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեհամբաւութիւն:
ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՐԾ, գ. ա. Աշխարհաստեղծ, երկրաստեղծ, արարչագործ, աշխարհաբար:
ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Արարչագործել:
ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Արարչագործութիւն, արարչութիւն, աշխարհաբարութիւն:
ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՒԺԵԱԼ, ա. Աշխարհաքարոզ:
ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՒՄԱՐ, ա. Տիեզերագումար, երկրագումար, աշխարհաժողով, համաշխարհական:
ԱՇԽԱՐՀԱԳՐԵԼ, նբ. Աշխարհագիր առնել (մարդահամար անցկացնել՝ կատարել):
ԱՇԽԱՐՀԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԳԻՐ: 2. Երկրագրութիւն:
ԱՇԽԱՐՀԱԶԲՕՍ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԾՈՒՓ:
ԱՇԽԱՐՀԱԶՕՐ, ա. Համաշխարհազօր, աշխարհագումար:
ԱՇԽԱՐՀԱԺՈՂՈՎ, ա. Երկրագումար, աշխարհագումար, աշխարհախումբ, աշխարհակոյտ:
ԱՇԽԱՐՀԱԼԱԾ (փխ. ԱՇԽԱՐՀԱՀԱԼԱԾ), ա. մ. Վտարանդի:
ԱՇԽԱՐՀԱԼԻՐ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԼԻՑ:
ԱՇԽԱՐՀԱԼԻՑ, ա. Աշխարհալիր, երկրալիր (աշխարհը լցնող):
ԱՇԽԱՐՀԱԼՈՒՐ, ա. Տիեզերալուր:
ԱՇԽԱՐՀԱԽՆԱՄ, ա. Աշխարհատած, աշխարհաշէն:
ԱՇԽԱՐՀԱԽՈՒՄԲ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԺՈՂՈՎ:

ԱՇԽԱՐՀԱԾԻՆ, ա. Աշխարհածնունդ, համաշխարհիկ, բնիկ:
ԱՇԽԱՐՀԱԾՆՈՒՆԴ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԾԻՆ:
ԱՇԽԱՐՀԱԾՈՎ, գ. Ովկիանոս:
ԱՇԽԱՐՀԱԾՈՒՓ, ա. Աշխարհագրոս, աշխարհատանջ, խռովայույզ:
ԱՇԽԱՐՀԱԿԱԼ, ա. գ. 1. Տիեզերակալ, երկրակալ (աշխարհի տէր): 2. Ինքնակալ, բռնակալ: 3. Կուսակալ, կողմնապետ, կողմնապահ, կողմնակալ, իշխան: 4. Համատարած, աշխարհամած (աշխարհը պատող՝ ընդգրկող):
ԱՇԽԱՐՀԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Տիեզերակալութիւն, ինքնակալութիւն, թագաւորութիւն:
ԱՇԽԱՐՀԱԿԱՆ, ա. 1. Տիեզերական, համաշխարհական: 2. Աշխարհային, կենցաղական, երկրաւոր: 3. Երկրային, նիւթեղէն, նիւթական, մարմնաւոր: 4. Գեղջուկ, շինական: 5. Ժողովրդական, երկրակենցաղ, աշխարհիկ (մարդ):
ԱՇԽԱՐՀԱԿԱՆԱՆԱԼ, չբ. Ամուսնանալ (աշխարհական դառնալ):
ԱՇԽԱՐՀԱԿԱՆՕՐԷՆ, մ. Աշխարհապէս (աշխարհականի կարգով):
ԱՇԽԱՐՀԱԿԱՐԳ, ա. Երկրաւոր, աշխարհային, աշխարհիկ:
ԱՇԽԱՐՀԱԿԱՑ, ԱՇԽԱՐՀԱԿԵԱՑ, ա. Աշխարհային, աշխարհական, աշխարհիկ:
ԱՇԽԱՐՀԱԿԵՐ, ա. Կեղեքիչ, ապականիչ, արիւնարբու (աշխարհը լափող՝ կեղեքող):
ԱՇԽԱՐՀԱԿԵՑՈՅՑ, ա. Տիեզերակեցոյց, տիեզերափրկող, փրկագործ, կենարար:
ԱՇԽԱՐՀԱԿԻՐ, ա. 1. Աշխարհական, աշխարհային, աշխարհիկ, երկրային, կենցաղական: 2. Աշխարհակալ (աշխարհը կրող):
ԱՇԽԱՐՀԱԿՈՅՏ, ա. 1. Աշխարհաժողով, տիեզերակոյտ, համագումար: 2. Համատարած, ընդարձակ:
ԱՇԽԱՐՀԱԿՈՐԾԱՆ, ա. Աշխարհաւեր, երկրակործան, կործանագործ, մահաբեր:
ԱՇԽԱՐՀԱԿՈՐՈՅՍ, ա. Աշխարհակործան (երկիրը կորստի մատնող):
ԱՇԽԱՐՀԱԿՈՒԼ, ա. Ապականիչ (աշխարհը՝ մարդկանց կլանող՝ ոչնչացնող):
ԱՇԽԱՐՀԱՀԱՄԱՐ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԳԻՐ:
ԱՇԽԱՐՀԱՀԱՅՐ, գ. Նախահայր:
ԱՇԽԱՐՀԱՀԷԾ, ա. Տիեզերահեծ:
ԱՇԽԱՐՀԱՄԱՐԴ, գ. Աշխարհիկ, աշխարհական:
ԱՇԽԱՐՀԱՄԷՋ, գ. Միջնաշխարհ, աշխարհայք:
ԱՇԽԱՐՀԱՄՈՂ, ա. Կենցաղասէր:
ԱՇԽԱՐՀԱՄՈՒՏ ԴՈՒՌՆ. Արքունիք:
ԱՇԽԱՐՀԱՅԻՆ, ա. 1. Երկրային, կենցաղական: 2. Աշխարհաբնակ (աշխարհի՝ երկրի բնակիչ):
ԱՇԽԱՐՀԱՅՈՐԴՈՐ, ա. Համագումար, համախումբ, միաբան:
ԱՇԽԱՐՀԱՅՔ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱՄԷՋ:
ԱՇԽԱՐՀԱՇԱՐԺ, ա. Երկրաշարժ (աշխարհը շարժող՝ սասանող):
ԱՇԽԱՐՀԱՇԷՆ, ա. 1. Աշխարհախնամ: 2. Կենցաղօգուտ: 3. Արարչագործ:
ԱՇԽԱՐՀԱՇԻՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ (2):
ԱՇԽԱՐՀԱՊԱՐՈՒՆԱԿ, ա. Տիեզերապատ, երկրապարփակ (ծովի մասին):
ԱՇԽԱՐՀԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԲԱՐ:
ԱՇԽԱՐՀԱՊՈՂՈՏԱՅ, գ. Ամբոխաբեր (ընդարձակ ճանապարհ):
ԱՇԽԱՐՀԱՍԷՐ, ա. 1. Կենցաղասէր: 2. Հայրենասէր:
ԱՇԽԱՐՀԱՍՏԵՂԾ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՐԾ:
ԱՇԽԱՐՀԱՎԱՐ, ա. Աշխարհային, աշխարհական, մարդկային:
- ԱՇԽԱՐՀԱՎԱՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱՎԱՐԵԼ:

ԱՇԽԱՐՀԱՎԱՐԵԼ (իմ), չբ. Աշխարհավար լինել, կենցաղավարել, քաղաքավարել:

ԱՇԽԱՐՀԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կենցաղավարութիւն, քաղաքավարութիւն (աշխարհի կարգով ապրելը):

ԱՇԽԱՐՀԱՏԱԾ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԽՆԱՄ:

ԱՇԽԱՐՀԱՏԱՆՋ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԾՈՒՓ:

ԱՇԽԱՐՀԱՏԱՐԱԾ, ա. Տիեզերատարած, աշխարհարձակ, համատարած:

ԱՇԽԱՐՀԱՏԵՍ, ա. 1. Աշխարհախնամ (աշխարհը խնամող՝ խնամակալող): 2. Ընդհանրական (աշխարհին տեսանելի, ամենքին ակներև):

ԱՇԽԱՐՀԱՏԷՐ, գ. Իշխան, թագաւոր (աշխարհի՝ երկրի՝ գաւառի տէր):

ԱՇԽԱՐՀԱՏԻԿԻՆ, գ. Թագուհի (աշխարհի տիրուհի):

ԱՇԽԱՐՀԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՐԾ:

ԱՇԽԱՐՀԱՐԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, ԱՇԽԱՐՀԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:

ԱՇԽԱՐՀԱՐՁԱԿ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱՏԱՐԱԾ:

ԱՇԽԱՐՀԱՒԱՆԴ, գ. Պանդոկի:

ԱՇԽԱՐՀԱՒԱՆԴԻԿ, գ. Պանդոկապետ:

ԱՇԽԱՐՀԱՒԵՐ, ա. Աշխարհակործան:

ԱՇԽԱՐՀԱՓԱՅԼ, ա. Տիեզերափայլ:

ԱՇԽԱՐՀԱՔԱՂԱՔԱՑԻ, ա. գ. Աշխարհաբնակ (աշխարհի քաղաքացի՝ բնակիչ):

ԱՇԽԱՐՀԱՔԱՐՈԶ, ա. Տիեզերաքարոզ, տիեզերահռչակ, համաշխարհալուր:

ԱՇԽԱՐՀԻԿ, ա. գ. Աշխարհական, աշխարհամարդ:

ԱՇԽԱՐՀՕՐԷՆ, մ. ա. 1. տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԲԱՐ: 2. Համաշխարհական:

ԱՇԽԱՐՈՒՄՆ, գ. Աշխար (աշխարելը):

ԱՇԽԷՏ, ա. Շիկակարմիր (դեղնակարմրաւուն՝ ձի), երաշխ, ճարտուկ:

ԱՇԽՈՅԺ, ա. Արի, ուժեղ, զօրեղ, սաստիկ, բուռն:

ԱՇԽՈՅԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Արիութիւն:

ԱՇՆԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՇՆԱՆԱՅԻՆ:

ԱՇՆԱՅՆԻ, տե՛ս ԱՇՆԱՆԻ:

ԱՇՆԱՆԱՅԻՆ, ա. Աշնային, աշնայնի, աշնանի:

ԱՇՆԱՆԱՅՔ, ա. Աշնանային (ծառերի մասին):

ԱՇՆԱՆԻ, ա. գ. մ. Աշնայնի (աշնանային. աշնան եղանակ. աշնանը):

ԱՇՆՈՒՏ, ա. Ջրոտ, չրային:

ԱՇՏԱՆԱԿ, գ. Ծրագակալ, ճրագարան, բազմակալ, մոմեղինակալ:

ԱՇՏԱՆԱԿԱԿԻՐ, ա. Ծրագակիր:

ԱՇՏԱՆԱԿԵԼ, չբ. Հեծանել:

ԱՇՏԱՐԱԿ, գ. Ամբարտակ, բուրգն, դիտանոց:

ԱՇՏԱՐԱԿԱԳՈՐԾ, ա. Աշտարակաշէն, աշտարակաշինող:

ԱՇՏԱՐԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Աշտարակաշինութիւն:

ԱՇՏԱՐԱԿԱՇԷՆ, ԱՇՏԱՐԱԿԱՇԻՆՈՂ, տե՛ս ԱՇՏԱՐԱԿԱԳՈՐԾ:

ԱՇՏԱՐԱԿԱՇԻՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՇՏԱՐԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:

ԱՇՏԵԱՅ, գ. Աշտէ, նիզակ, տէգ:

ԱՇՏԵՆԱՒՈՐ, ա. Նիզակաւոր, տիգաւոր:

ԱՇՏԷ, տե՛ս ԱՇՏԵԱՅ:

ԱՇՏԻՃԱՆ, տե՛ս ԱՍՏԻՃԱՆ:

ԱՇՏՈՒԾ, ա. Ջոր, չորաբեկ (չոր ու ցամաք հաց):

ԱՋԱԳԱՐ, ա. Աչացաւ (աչքերը ցաւոտ՝ հիւանդ):

ԱՋԱԳԵՂ, ա. Աչեղ:

ԱՋԱԼՈՒՐՋ, ա. 1. Վստահ, աներկիւղ, անկասկած, համարձակ, պարզերես: 2. Ջգաստ, արթուն, զգոյշ:

ԱՋԱԼՐՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Վստահութիւն, համարձակութիւն, աներկեւանութիւն, լրջամտանք:

ԱՋԱՌԱՆՔ, տե՛ս ԱՋԱՌՈՒԹԻՒՆ:

ԱՋԱՌԵԼ, չբ. 1. Ակնածել, պատկառել: 2. Ակն առնուլ, աչս առնուլ, մարդահաճել:

ԱՉԱՌՈՒ, ա. 1. Ակնառու, մարդահաճոյ: 2. Ակնախտիտ, շլացուցիչ:
ԱՉԱՌՈՒԹԻՒՆ, ԱՉԱՌՈՒՄՆ, գ. Աչառանք, ակնառութիւն, մարդահաճութիւն:
ԱՉԱՐՋԱԿ, ա. Անյագ, ցանկասէր:
ԱՉԱՐՋԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյագութիւն, ցանկասիրութիւն:
ԱՉԱՑԱՒ, ա. 1. տե՛ս ԱՉԱԳԱՐ: 2. Կոյր: 3. գ. տե՛ս ԱՉԱՑԱՒՈՒԹԻՒՆ:
ԱՉԱՑԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՉԱՑՈՐ:
ԱՉԱՑԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Աչացաւ (աչքի ցաւ՝ հիւանդութիւն):
ԱՉԱՑՈՐ, ա. Կոյր, զաչացու:
ԱՉԵԱՑ, ա. Ականի (աչք ունեցող, տեսանող):
ԱՉԵՂ, տե՛ս ԱՉԱԳԵՂ:
ԱՉԵՂԷՆ, ա. Աչեայ, բազմակն:
ԱՉԻԿ, յոգն. ԱՉԿՈՒՆՔ, տե՛ս ԱՉՔ:
ԱՉՔ (յոգն. ԱԿՆ¹-ի), գ. Տեսանելիք, լուսարան, լիճ լուսոյ, ճրագարան տեսութեան:
- ԱՉՔ ՀՈԳԻՈՅ՝ ՄՏԱՑ. Իմացականութիւն, աւագ աչք:
- ԱՉՍ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ԱՉԱՌԵԼ:
- ԱՉՍ ԱՐՁԱԿԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ. Ակն դնել (աչք տնկել):
- ԿԱԼ ԱՉԱՑ. Կուրանալ:
ԱՊԱ, ա. գ. 1. Ապագայ, ապառնի: 2. մ. Յետոյ, այնուհետեւ, եւ յառաջ: 3. շ. Ուրեմն: 4. շ. Իսկ:
ԱՊԱԲԱԼՍԱՄՈՆ, ԱՊԱԲԱՂՍԱՄՈՆ, տե՛ս ԲԱԼԱՍԱՆ:
ԱՊԱԲԱՆ, ա. Անբան (պատասխանելու անկարող):
ԱՊԱԲԱՆԵԱԼ, ա. Անխօս (անպատասխան մնացած):
ԱՊԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պատասխանատուութիւն, ջատագովութիւն, պաշտպանութիւն: 2. Պապանձումն (անպատասխան մնալը):
ԱՊԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարաբնակութիւն, տարագնացութիւն, գաղթ (հրեաների ելքի մասին Եգիպտոսից):
ԱՊԱԳԱՅ, ա. գ. Ապա, ապառնի:
- ՅԱՊԱԳԱՅՍ ԻՄՆ, մ. Յետոյ:
ԱՊԱԳՈՎ, ա. Անգովելի, արհամարհելի:
ԱՊԱԳՈՎԱՆՔ, գ. Անարգանք, արհամարհանք:
ԱՊԱԳՈՎԵԼ, նբ. Անարգել, պարսաւել, դսրովել:
ԱՊԱԳՈՎՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՊԱԳՈՎԱՆՔ:
ԱՊԱԳՈՐԾ, ա. Անգործ, անկատար:
ԱՊԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրաժարութիւն, հրաժարումն:
ԱՊԱ ԵԹԷ, շ. Ապա թէ, իսկ եթէ:
- ԱՊԱ ԵԹԷ ՈՉ, տե՛ս ԱՊԱ ԹԷ ՈՉ:
ԱՊԱԶԷՆ, ա. Անզէն, տկար (զէնքից զուրկ):
- ՅԱՊԱԶԷՆ, մ. Անզէն (առանց զէնքի):
ԱՊԱ ԹԷ, տե՛ս ԱՊԱ ԵԹԷ:
- ԱՊԱ ԹԷ ՈՉ, շ. Ապա եթէ ոչ (իսկ եթէ ոչ, հակառակ դէպքում):
ԱՊԱԹՈՅՆ, ա. Անթոյն:
ԱՊԱԺԱՄ, ա. մ. Անժամանակ, տարաժամ:
ԱՊԱԺԱՄԱՆ, ա. մ. 1. Անժամանակ, տարաժամ, ապաժամ: 2. փխբ. Անպէտ, վատթար, անարգ:
ԱՊԱԺԱՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յետնութիւն, անպիտանութիւն, յոռութիւն:
ԱՊԱԺԱՄԵԱՆ, ա. Մանկահասակ, նորածին:
ԱՊԱԺՈՅԺ, ա. 1. Անժուժելի, անտանելի, մանաւանդ՝ արիւնաշաղախ, արիւնաթաթաւ: 2. գ. Արիւն (մանաւանդ՝ թափուած):
ԱՊԱԺՈՒԺԱԽՈՀ, ա. Արիւնարբու:
ԱՊԱԼԵՐ, ԱՊԱԼԵՐԿ, ա. Ամայի, անբերրի, անապատ, ապառաժուտ:
ԱՊԱԽՏ, ա. 1. Անսուրբ, պիղծ: 2. Անշնորհակալ, ապաշնորհ, ապերախտ: 3. Խարդախ, սուտ (կեղծ):

– ԱՊԱԽՏ ԱՌՆԵԼ. Զանց առնել, արհամարհել, խոտել:
– ԱՊԱԽՏ ԼԻՆԵԼ. Անտես լինել՝ մնալ, անպիտանալ:
ԱՊԱԽՏԱՒՈՐ, ա. Ապերախտ, երախտամոռաց:
ԱՊԱԽՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապերախտութիւն, ապախտիք:
ԱՊԱԽՏԵԼ, տե՛ս ԱՊԽՏԵԼ:
ԱՊԱԽՏԻՔ, տե՛ս ԱՊԱԽՏԱՒՈՒԹԻՒՆ:
ԱՊԱԿԱԳՈՐԾ, ա. Ապակէգործ:
ԱՊԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապակէգործութիւն:
ԱՊԱԿԱՆԱԳՈՐԾ, ա. 1. Ապականարար, ապականացուցիչ, խանգարիչ, վնասակար: 2. Զազրագործ, պղծագործ:
ԱՊԱԿԱՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Պղծագործութիւն:
ԱՊԱԿԱՆԱԼՈՅԾ, ա. Մահաբեր (ապականող և քայքայող):
ԱՊԱԿԱՆԱԼՈՒԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապականութիւն, մահաբերութիւն:
ԱՊԱԿԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՊԱԿԱՆԱՑՈՒ:
ԱՊԱԿԱՆԱԿԻՐ, ա. Եղծանելի, ապականացու:
ԱՊԱԿԱՆԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՊԱԿԱՆԱԳՈՐԾ:
ԱՊԱԿԱՆԱՑՈՒ, ա. 1. Ապականական, ապականելի, ապականակիր, եղծանելի: 2. Մահկանացու, եղծական, անցաւոր: 3. տե՛ս ԱՊԱԿԱՆԱԳՈՐԾ:
ԱՊԱԿԱՆԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Ապականագործ, ապականիչ:
ԱՊԱԿԱՆԵԼ, նբ. 1. Անհետ առնել, վերացուցանել, կորուսանել, ջնջել, սատակել: 2. Եղծանել, խանգարել, աւերել, խաթարել, վնասել: 3. Պղծել, աղտեղել, արատել:
ԱՊԱԿԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՊԱԿԱՆԱՑՈՒ:
ԱՊԱԿԱՆԻՉ, ա. Ապականարար, եղծագործ, աւերիչ, խանգարիչ:
ԱՊԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կորուստ, կոտորած, մահ: 2. Եղծումն, եղծուած, խանգարումն: 3. Պղծութիւն, գարշութիւն:
– ՅԱՊԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ ԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ՝ ՀԱՍՈՒՑԱՆԵԼ. Ապականել:
ԱՊԱԿԱՆՈՒՄՆ, գ. Ապականութիւն (ապականուելը):
ԱՊԱԿԷԳՈՐԾ, տե՛ս ԱՊԱԿԱԳՈՐԾ:
ԱՊԱԿԷԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՊԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:
ԱՊԱԿԻ, գ. 1. Ապիկի: 2. Շիշ: 3. Բաժակ, գաւաթ (գինու):
ԱՊԱՀԱՐ, տե՛ս ԱՊԱՐԱՀ:
ԱՊԱՀԱՐԱՁԱՆ, ԱՊԱՀԱՐՁԱՆ, գ. Արձակմանն (ապահարզանագիր):
ԱՊԱՀԱՐԿ, տե՛ս ԱՆՀԱՐԿ:
ԱՊԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դաշտան, առամսեայք, տեռատեսութիւն:
ԱՊԱՀԱՒԱՏ, տե՛ս ԱՆՀԱՒԱՏ (3):
ԱՊԱՀԻՒՊԱՏԻԿՈՍ, գ. Ապուհիւպատ (փոխհիւպատոս):
ԱՊԱՀՈՎ, տե՛ս ՅԱՊԱՀՈՎ:
ԱՊԱՁԱՅՆ, ա. Անձայն, լուռ:
ԱՊԱՁԵՌՆ, ա. Ձեռնունայն, դատարկաձեռն, անօգնական, չքաւոր, աղքատ:
ԱՊԱՁԵՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անօգնականութիւն, չքաւորութիւն:
ԱՊԱՇԱՒ, գ. 1. Ձեղջ, զղջումն, ստրջանք: 2. ա. Զղջալի, զղջական: 3. Աշխարելի, եղկելի, թշուառ:
– ԱՊԱՇԱՒ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ԱՊԱՇԱՒԵԼ:
ԱՊԱՇԱՒԱՆՔ, գ. 1. Ապաշխարութիւն: 2. Ստրջանք, զղջութիւն:
ԱՊԱՇԱՒԵԼ, չբ. նբ. 1. Զղջանալ, զղջալ, փաշաման կրել, ստրջանալ: 2. Անխայել, խղճալ, կարեկցել, կարեկից լինել:
ԱՊԱՇԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապաշաւանք (ապաշաւելը):
ԱՊԱՇԽԱՐԵԼ, չբ. նբ. Խոստովանել, ապաշաւել:
ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոստովանութիւն, ապաշաւանք:
ԱՊԱՇՆՈՐՀ, տե՛ս ԱՆՇՆՈՐՀ:
ԱՊԱՇՆՈՐՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապերախտութիւն (ապաշնորհ լինելը):

ԱՊԱՇՈՒՔ, ա. Անշուք, անփառունակ:
ԱՊԱ ՈՒՐԵՄՆ, շ. 1. Ուրեմն, ապա, ուստի: 2. մ. Յետոյ ուրեմն, ուր ուրեմն, ի վերջոյ:
ԱՊԱՋԱՆ, ա. Անջան, անհոգ (ջանք չթափող):
ԱՊԱՌԱԺ, գ. ա. 1. Քարաժայռ, վէմ, սալ, խարակ: 2. Ապառաժուտ, երիզուտ, քարուտ, վիմուտ, առապար: 3. Արաստոյ, կարծր: 4. փխբ. Քարասիրտ, խստասիրտ, անողոք:
ԱՊԱՌԱԺԱՆԱԼ, չբ. Կարծրանալ (ապառաժ դառնալ):
ԱՊԱՌԱԺՈՒՏ, տե՛ս ԱՊԱՌԱԺ (2, 3):
ԱՊԱՌՆԻ, տե՛ս ԱՊԱԳԱՅ:
ԱՊԱՌՈՒՄ, ա. 1. Վայրագ, դաժան, բիրտ, խիստ, տմարդի: 2. Յանդուգն, անամօթ, ժպիրհ, անպատկառ, լիրբ, անզգամ: 3. Անկարգ, տարապայման, սաստիկ:
- ԱՊԱՌՈՒՄՍ, մ. Յանդգնաբար:
ԱՊԱՍՈՎԹ, գ. Ապացոյց, օրինակ:
ԱՊԱՍՈՑԵԼ, նբ. Բացասոցել, ժխտել, ապուսել:
ԱՊԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բացասումն, ապուսութիւն (ապասոցելը):
ԱՊԱՍՏԱՆ, գ. 1. Ապաւէն, պատսպարան: 2. ա. Ապաստանեալ, ապաւինեալ, վըստահացեալ, յեցեալ: 3. Վահան, ասպար:
- ԱՊԱՍՏԱՆ ԱՌՆԵԼ, 1. Ապաւինել: 2. Յանձն առնել, յանձնել (վստահելով յանձնել մեկին):
- ԱՊԱՍՏԱՆ ԼԻՆԵԼ. Ապաստանել, պատըսպարել, ապաւինել, վստահել:
ԱՊԱՍՏԱՆԱՊԱՀ, ա. Յապահով, անքոյթ (ապաստանում պահուած):
ԱՊԱՍՏԱՆԵԼ[1], տե՛ս ԱՊԱՍՏԱՆ ԱՌՆԵԼ (2):
ԱՊԱՍՏԱՆԵԼ[2], չբ. Ապաստան լինել, ապաւինել, վստահել:
ԱՊԱՍՏԱՆԻՋ, ա. Ապաւէն (ապաստան տուող):
ԱՊԱՍՏԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապաւինութիւն (ապաստանելը):
ԱՊԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ:
ԱՊԱՏ, ա. Շէն:
ԱՊԱՏԵԼ, նբ. Ի բաց հատանել (կտրելով զատել՝ բաժանել):
ԱՊԱՏՈՀՄ, ԱՊԱՏՈՀՄԻԿ, տե՛ս ԱՆՏՈՀՄ:
ԱՊԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (յունաբանութեամբ) Բացատրութիւն, մեկնութիւն:
ԱՊԱՐԱՀ, ա. 1. Դաշտանիկ, տեռատես: 2. գ. Ապահարութիւն, ապարահութիւն, դաշտան:
ԱՊԱՐԱՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՊԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ:
ԱՊԱՐԱՆՋԱՆ, գ. Քօղէք, բազկանոց, կշտապանակ:
ԱՊԱՐԱՆՔ, գ. 1. Պալատ: 2. Տուն, յարկ:
ԱՊԱՐԱՍԱՆ, ա. Անսանձ, աներասան, փխբ. անհնազանդ, յանդուգն, անզգամ, անողոք:
ԱՊԱՐԱՍԱՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԵՐԵՍԱՆԱԲԱՐ:
ԱՊԱՐԱՍԱՆԵԼ, չբ. Ըմբոստանալ, անհնազանդել, ըմպահկել:
ԱՊԱՐԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, ԱՊԱՐԱՍԱՆՈՒՄՆ, գ. Յանդգնութիւն, անսաստութիւն, ստամբակութիւն, ամբարտաւանութիւն (ապերասան լինելը, ապերասանելը):
ԱՊԱՐԹԱՆԱԿԱՆ, ա. Գոռոզ, հպարտ, յանդուգն:
ԱՊԱՐԹԱՆԵԼ, չբ. Յոխորտալ, գոռոզանալ, մեծամտել, փքնուլ:
ԱՊԱՐՕՇ, գ. Արտախուրակ, վարշամակ (գլխի փաթոյթ):
ԱՊԱՑՈՅՑ, գ. Փաստ, հաւաստիք, տարացոյց:
ԱՊԱՑՈՒՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՊԱՑՈՅՑ:
ԱՊԱՒԱՆԴԱԿ, գ. Պարան, չուան, առասան (մանուանդ՝ վրանի):

ԱՊԱՒԱՌ, գ. Աղբ, կղկղանք, արտաթորութիւն:
ԱՊԱՒԱՍԻԿ, գ. Պայուսակ, մախաղ:
ԱՊԱՒԱՐՏԱԿ, գ. Արգանդ:
ԱՊԱՒԵԼ, տե՛ս ՅԱՊԱՒԵԼ:
ԱՊԱՒԷՆ, գ. 1. Ապաստան, պատսպարան: 2. Հովանաւոր, պաշտպան, օգնական:
ԱՊԱՒԻԺԵԼ (իմ), չբ. Արտաթորել, վիժել:
ԱՊԱՒԻՆԵԼ[1], նբ. Ապաւինեցուցանել (ապաւինել տալ):
ԱՊԱՒԻՆԵԼ[2] (իմ), չբ. Ապաստանել, ապաստան լինել:
ԱՊԱՒԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապաւէն, ապաստան, պատսպարան, պաշտպանութիւն, օգնականութիւն:
ԱՊԱՔԷՆ, եղբ. Արդարև, յիրաւի, անշուշտ, անտարակոյս:
ԱՊԱՔԷՆ ՅԱՊԱՔ, տե՛ս ԱՊԱՔԷՆ:
ԱՊԱՔԻՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՊԱՔԻՆԵԼ:
ԱՊԱՔԻՆԵԼ, նբ. 1. Բուժել, առողջացուցանել, ողջացուցանել: 2. Սփոփել, ամոքել: 3. Փարատել, ցրել: 4. չբ. Առողջանալ, ողջանալ:
ԱՊԱՔԻՆԻՉ, ա. Բուժիչ, փարատիչ:
ԱՊԱՔԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բժշկութիւն, առողջութիւն (ապաքինելը, ապաքինուելը):
ԱՊԵՆԻԱՁ, ա. 1. Աննիազ, անկարօտ: 2. Անսպառ:
ԱՊԵՐԱԽՏ, ա. 1. Երախտամոռաց, երախտակորոյս, ապաշնորհ, անշնորհակալ: 2. Աներախտի (որի երախտիքը չի ճանաչուել):
ԱՊԵՐԱԽՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապաշնորհութիւն, անշնորհակալութիւն, անշնորհութիւն:
ԱՊԵՐԱՍԱՆ, տե՛ս ԱՊԱՐԱՍԱՆ:
ԱՊԵՐԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՊԱՐԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՊԻԿԱՐ, ա. Անկար, անկարող, անզօր, անձեռնհաս, տկար:
ԱՊԻԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տկարութիւն, անկարութիւն:
ԱՊԻԿԻ, տե՛ս ԱՊԱԿԻ:
ԱՊԻՀԱՐԿԵԼ, նբ. Արհամարհել, պախարակել (հարկաւոր չհամարել):
ԱՊԻՄԱԿ, ա. Անզգամ:
- ՅԱՊԻՄԱԿՍ, մ. Անզգամաբար:
ԱՊԻՐԱՏ, ա. 1. Անտեղի, անյարմար, անպատշաճ, անվայելուչ: 2. Անիրաւ, անարդար, անզգամ, չար:
ԱՊԻՐԱՏԱԲԱՐ, մ. Անիրաւաբար, յանիրաւի:
ԱՊԻՐԱՏԱԽՕՍ, ա. Չարալեզու, չարախօս:
ԱՊԻՐԱՏԱՆԱԼ, չբ. Ապիրատել, չարանալ, անզգամել, անիրաւանալ, անիրաւել:
ԱՊԻՐԱՏԵԼ[1], նբ. Անիրաւել, վնասել:
ԱՊԻՐԱՏԵԼ[2] (իմ), տե՛ս ԱՊԻՐԱՏԱՆԱԼ:
ԱՊԻՐԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անիրաւութիւն, չարութիւն, անզգամութիւն, անտեղութիւն:
ԱՊԽՏԵԼ, նբ. Ապախտել (ապուխտ դարձնել):
ԱՊՇԱՆԱԼ, ԱՊՇԵԼ (իմ), չբ. Անզգայել, ցնորել, յիմարել, թմբրել, հիանալ, յապուշ դառնալ՝ լինել:
ԱՊՇԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յապուշ առնել, անզգայացուցանել, թմբրեցուցանել, յիմարեցուցանել, հիացուցանել:
ԱՊՇՈՊ, գ. Աղմուկ, չփոթ, խռովութիւն:
ԱՊՇՈՊԵԼ[1], նբ. Յափշտակել, չորթել, կորզել, խլել:
ԱՊՇՈՊԵԼ[2] (իմ), չբ. Խռովել, ամբոխել, չփոթել:
ԱՊՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Թմբրութիւն, հիացութիւն, արհաւիրք, պակուցումն:
ԱՊՈՍԵԼ, ԱՊՈՍՄՆԵԼ, տե՛ս ԱՊԱՍՈՑԵԼ:
ԱՊՈՒՀԻՒՊԱՏ, տե՛ս ԱՊԱՀԻՒՊԱՏԻԿՈՍ:
ԱՊՈՒՇ, ա. Անզգայ, անմիտ (ուշքից զուրկ):
- ԱՊՈՒՇ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ). Վարանել, տարակուսել:

– ՅԱՊՈՒՇ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ՝ ԿՐԹԵԼ, տե՛ս ԱՊՇԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
– ՅԱՊՈՒՇ ԴԱՌՆԱԼ՝ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՊՇԵԼ:
ԱՊՈՒՌ, գ. Աւար, կողոպուտ:
ԱՊՈՒՍԵԼ, տե՛ս ԱՊԱՍՈՑԵԼ:
ԱՊՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՊԱՍՈՒԹԻՒՆ:
ԱՊՌԵԼ, նբ. Աւարել, կողոպտել, յափշտակել:
ԱՊՍՊԱՐԵԼ, նբ. Տալ, յանձնել, աւանդել, փոխանցել, նուիրել:
ԱՊՍՏԱՄԲ, ա. Անհնազանդ, խռովարար, խազմարար, բռնաւոր, բռնակալ:
ԱՊՍՏԱՄԲԱԿԱՆ, ա. Ապստամբողական:
ԱՊՍՏԱՄԲԵԼ, չբ. Ընդվզել, վտարանջել, հեստել, անսաստել, ըմբոստանալ, նչկահել:
ԱՊՍՏԱՄԲՈՂ, ա. Ապստամբ:
ԱՊՍՏԱՄԲՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՊՍՏԱՄԲԱԿԱՆ:
ԱՊՍՏԱՄԲՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհնազանդութիւն (անհնազանդ՝ ապստամբ լինելը, ապստամբելը):
ԱՊՏԱԿ ԱԾԵԼ՝ ԴՆԵԼ՝ ՀԱՆԵԼ՝ ՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՊՏԱԿԵԼ:
ԱՊՏԱԿԱԼԻՑ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՊՏԱԿԵԼ:
ԱՊՏԱԿԱԿՈԾ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՊՏԱԿԵԼ:
ԱՊՏԱԿԵԼ, նբ. Ապտակ ածել, ապտակալից առնել, ապտակակոծ առնել (ապտակ տալ՝ հասցնել, ապտակելով ծեծել):
ԱՊՐԱՆՔ, գ. Ապրումն, փրկութիւն, ազատութիւն:
ԱՊՐԱՍԱՄ, տե՛ս ԲԱԼԱՍԱՆ:
ԱՊՐԱՑՈՒ, ա. Ապրեցուցիչ (ապրեցնող, փրկող):
ԱՊՐԵԼ, չբ. 1. Ձերծանել, պրծանել, ճողոպրել (կենդանի մնալ): 2. Ն. տե՛ս ԱՊՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԱՊՐԵՑՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՊՐԵՑՈՒՑՈՂԱԿԱՆ:
ԱՊՐԵՑՈՂԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՊՐԵՑՈՒՑՈՂԱՊԷՍ:
ԱՊՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Փրկել, ազատել, զերծուցանել, պրծել, կեցուցանել, պահպանել (կենդանի պահել):
ԱՊՐԵՑՈՒՑԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՊՐԵՑՈՒՑՈՂԱԿԱՆ:
ԱՊՐԵՑՈՒՑԻՉ, ԱՊՐԵՑՈՒՑՈՂԱԿԱՆ, ա. Փրկիչ, ազատիչ, կեցուցիչ:
ԱՊՐԵՑՈՒՑՈՂԱՊԷՍ, մ. Ապրեցողապէս, կեցուցչաբար, փրկողաբար (իբրև փրկիչ՝ ազատարար՝ կենարար):
ԱՊՐԹԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՊԱՐԹԱՆԱԿԱՆ:
ԱՊՐԻՇԻՄԻ կամ ԱՊՐԻՇՄԻ, ա. Մետաքսեայ:
ԱՊՐԻՇՈՒՄ, գ. Մետաքս:
ԱՊՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՊՐԱՆՔ:
ԱՊՐՈՒՍՏ, գ. 1. տե՛ս ԱՊՐԱՆՔ: 2. Ուտեստ, կերակուր:
ԱՋ, գ. 1. Աջակողմն, աջակոյս (աջ կողմը): 2. ա. Աջական, աջակողմեան, աջին, աջոյ, աջու (աջ կողմի):
ԱՋԱԹԵՒ, ա. Աջ (աջ թևում գտնուող):
ԱՋԱԿՈՂՄԵԱՆ, տե՛ս ԱՋ (2):
ԱՋԱԿՈՂՄՆ, ԱՋԱԿՈՅՍ, տե՛ս ԱՋ (1):
ԱՋԱԿՑԵԼ (իմ), չբ. Օգնել, նպաստել, սատարել, բաղկացու լինել (աջակից լինել):
ԱՋԻՆ, տե՛ս ԱՋ (2):
ԱՋՈՂ, ա. 1. Յաջող, յարմար, լաւ, ուղիղ, դիւրին: 2. Վարժ, հմուտ, ճարտար:
ԱՋՈՂԱԿ, ա. 1. Աջողաձեռն, ճարտար, հմուտ, վարժ: 2. Յաջող, յարմար, լաւ:
ԱՋՈՂԱԿԱՆ, ա. Աջողակ (աջողութիւն բերող):
ԱՋՈՂԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Աջողաձեռնութիւն, ճարտարութիւն, բարեմասնութիւն (աջողակ լինելը):
ԱՋՈՂԱՁԵՌՆ, ա. Աջողակ, աջող (յաջող՝ հմուտ՝ ճարտար ձեռք ունեցող):
ԱՋՈՂԱՁԵՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աջողակութիւն, ճարտարութիւն (աջողաձեռն լինելը):

ԱՁՈՂԵԼ, տե՛ս ՅԱՁՈՂԵԼ (իմ)։
ԱՁՈՂՈՒԱԾ, տե՛ս ՅԱՁՈՂՈՒԱԾ։
ԱՁՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՁՈՂՈՒԹԻՒՆ։
ԱՁՈՅ, ԱՁՈՒ, տե՛ս ԱՁ (2)։
ԱՌ, գ. 1. Առումն, գրաւումն։ 2. Յափըշտակումն, կողոպուտ, աւար։ 3. Կահ, կարասի։
– ԱՌ ԱՒԱՐ. 1. Աւարառութիւն (աւար առնելը)։ 2. Աւար, կողոպուտ։
ԱՌԱԳԱՍՏ, գ. 1. Վարագոյր, ծածկոց։ 2. փխբ. Պատրուակ, ծածկոյթ, քօղ։ 3. Հարսնարան, վարագոյրաձիգք։
ԱՌԱԳԱՍՏԱԲԱՐ, մ. Ծածկաբար (ոչ պարզօրէն)։
ԱՌԱԳԱՍՏԱՄՊԱՍ, ա. գ. Փեսաւէր։
ԱՌԱԳԱՍՏԵԼ, նբ. 1. Վարագուրել։ 2. փխբ. Քօղարկել, պատրուակել, թաքուցանել, պարտակել։
ԱՌԱԳԱՍՏԻԿ, տե՛ս ԱՌԱԳԱՍՏ։
ԱՌԱԴՐԵԼ, նբ. Յաւելուլ, կցել։
ԱՌԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌԴՐՈՒԹԻՒՆ։
ԱՌԱԹՈՒՐ ԿՈԽԱՆ ԱՌՆԵԼ, ԱՌԱԹՈՒՐ ԿՈԽԵԼ, ԱՌԱԹՈՒՐ ՀԱՐԿԱՆԵԼ, նբ. Կոխան առնել, կոխել (ոտքի տակ առնել, կոխոտել)։
ԱՌԱԾ, գ. 1. (կրօն.) Յայտնութիւն, տեսիլ (երկնային ներշնչում)։ 2. Ասացուած (կարճ՝ իմաստալից)։
ԱՌԱԾԱՆԵԼ, չբ. Պտուտել, դառնալ, յետս դառնալ։
ԱՌԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌԱԾ (1)։
ԱՌԱԿ, գ. 1. Առած։ 2. Առեղծուած, առակահարցուած (հանելուկ)։ 3. Օրինակ, ձև, յարացոյց, նախատիպ, եղանակ, կերպ։ 4. Ծանակ, նշաւակ, նախատինք, խայտառակութիւն։ 5. ա. Խայտառակ։
ԱՌԱԿԱԲԱՆ, տե՛ս ԱՌԱԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ։
ԱՌԱԿԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՌԱԿԱԽՕՍԵԼ։
ԱՌԱԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առակաբան, առակախօսութիւն, առակումն (առակներով խօսելը)։
ԱՌԱԿԱԽՕՍ, ա. 1. Առակապատում, առակարկու։ 2. Առակական, առակաւոր։
ԱՌԱԿԱԽՕՍԵԼ, չբ. նբ. Առակաբանել, առակել։
ԱՌԱԿԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌԱԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ։
ԱՌԱԿԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՌԱԿԱՒՈՐ (1)։
ԱՌԱԿԱՀԱՐՑՈՒԱԾ, տե՛ս ԱՌԱԿ (2)։
ԱՌԱԿԱՅՔ, գ. Հանդերձեալք (առաջիկայ լինելութիւնները)։
ԱՌԱԿԱՆԵԼ, նբ. Խնուլ, փակել։
ԱՌԱԿԱՆԻ, գ. յոգն. Առակք։
ԱՌԱԿԱՆՔ, գ. 1. Ամօթ, խայտառակութիւն, նշաւակութիւն։ 2. տե՛ս ԱՄՕԹՈՅՔ։
ԱՌԱԿԱՊԱՏՈՒՄ, տե՛ս ԱՌԱԿԱԽՕՍ (1)։
ԱՌԱԿԱՊԷՍ, մ. Այլաբանաբար (առակի ձևով)։
ԱՌԱԿԱՐԿՈՒ, տե՛ս ԱՌԱԿԱԽՕՍ (1)։
ԱՌԱԿԱՒՈՐ, ա. 1. Առակական, առակօրինակ, խորհրդաւոր (առակի ձև՝ բնոյթ ունեցող)։ 2. Խայտառակ։
ԱՌԱԿԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ԱՌԱԿԵԼ (2)։
ԱՌԱԿԵԼ, նբ. 1. Առակախօսել։ 2. Առակաւորել։ 3. Ցուցանել, նշանակել, յայտ առնել։ 4. Խայտառակել, նշաւակել։
ԱՌԱԿՈՒՄՆ, գ. 1. Առակաբանութիւն (առակ ասելը)։ 2. Խայտառակութիւն (խայտառակելը)։
ԱՌԱԿՌՈՒՆՔ, գ. Հակառակութիւն։
ԱՌԱԿՕՐԻՆԱԿ, տե՛ս ԱՌԱԿԱՒՈՐ (1)։
ԱՌԱՄՍԵԱՅՔ, տե՛ս ԱՊԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ։
ԱՌ ԱՅԺՄ, տե՛ս ԱՅԺՄ-ի տակ։
ԱՌԱՆԿԱՆԵԼ (իմ), չբ. Դէպ լինել, հանդիպել, պատահել։
ԱՌԱՆՁԻՆ, ԱՌԱՆՁԻՆՆ, ա. մ. 1. Սեփհական, մասնաւոր, անձնական, յատուկ (իր անձի համար)։ 2. Ինքնին, իւրովի, ըստ ինքեան, ինքն ըստ ինքեան։ 3. Զատ, ուրոյն, մեկուսի, անջատ։ 4. Որիշ, տարբեր։ 5. Միայն, միայնակ։

ԱՌԱՆՁՆԱԲԱՐ, մ. Առանձնապէս, առանձնակի, մեկնակի:
ԱՌԱՆՁՆԱԳՈՐԾ, ա. Իւրուրոյն, յատկական:
ԱՌԱՆՁՆԱԿ, ա. 1. Առանձին, յատուկ, մասնաւոր, սեպհական: 2. մ. Առանձինն, առանձնաբար, ուրոյն:
ԱՌԱՆՁՆԱԿԱՆ, ա. 1. Անձնական, սեպհական, մասնաւոր, յատուկ: 2. Զատ, ուրոյն: 3. Անմասն, անբաժ: 4. Մեկուսի, միայնակեաց, միանձնական: 5. մ. Առանձինն, առանձնաբար:
ԱՌԱՆՁՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Սեպհականութիւն (ստացուածքի՝ տան ևն): 2. Միայնակեցութիւն:
ԱՌԱՆՁՆԱԿԱՑ, ա. Միայնակեցական:
ԱՌԱՆՁՆԱԿԻ, տե՛ս ԱՌԱՆՁՆԱԲԱՐ:
ԱՌԱՆՁՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌԱՆՁՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՌԱՆՁՆԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՌԱՆՁՆԱԿԱՆ:
ԱՌԱՆՁՆԱՆԱԼ, չբ. 1. Զատանալ, մեկուսանալ, միայնանալ: 2. Զանազանանալ, տարբերել: 3. Օտարանալ (անմասն՝ օտար մնալ): 4. տե՛ս ԱՌԱՆՁՆԱՒՈՐԵԼ:
ԱՌԱՆՁՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՌԱՆՁՆԱԲԱՐ:
ԱՌԱՆՁՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մեկուսացուցանել:
ԱՌԱՆՁՆԱՒՈՐ, ա. (ածբ.) Անձնաւոր, եռանձնեայ:
ԱՌԱՆՁՆԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Յատուկ, սեպհական, առանձնական:
ԱՌԱՆՁՆԱՒՈՐԱԿԻՑ, ա. (ածբ.) Բնաւորակից, գոյակից, էակից, իսկակից:
ԱՌԱՆՁՆԱՒՈՐԵԼ (իմ), չբ. (ածբ.) Ենթակայանալ, անձնաւորել:
ԱՌԱՆՁՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յատկութիւն, զանազանութիւն, տարբերութիւն: 2. Անձնաւորութիւն (առանձին անձ լինելը), ինքնութիւն, իսկութիւն:
ԱՌԱՆՁՆԵԼ, նբ. Յանձն առնուլ, ըստանձնել, ընդունել:
ԱՌԱՆՁՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առանձնաւորութիւն, յատկութիւն, զանազանութիւն:
ԱՌԱՆՑ, նխդ. Թանց, թարց:
ԱՌԱՆՑԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՌԱՆՑԻԿ:
ԱՌԱՆՑԱՆԵԼ, չբ. 1. Զանցանել, հնանալ: 2. Զառամանալ, ծերանալ: 3. Զառանցել, բանդագուշել, ցնորել, բաջաղել, շաղփաղփել:
ԱՌԱՆՑԱՆՔ, ԱՌԱՆՑԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Զառանցանք, բանդագուշանք, բաջաղանք:
ԱՌԱՆՑԻԿ, ա. Առասպելական, մտացածին:
– ԱՌԱՆՑԻԿ ՃԱՌ. Առասպել:
ԱՌԱՆՑՔ, գ. 1. Անցք (անցնելու համար թողած դատարկ տեղ): 2. Նիգ: 3. Սռնակ:
ԱՌԱՇՈԳ, տե՛ս ԱՌՈՇՈԳԻ:
ԱՌ ԱՋՍ, տե՛ս ԵՐԵՒՈՒԹԱԲԱՐ:
ԱՌԱՋՍԵՐԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Մակերեւութիւն, մակերեւոյթ:
ԱՌ ԱՋՕՔ, մ. 1. Դէմ ի դէմ: 2. Երեւութաբար:
ԱՌԱՊԱԳԱՑ, ա. գ. Ապագայ:
ԱՌԱՊԱՐ, ա. գ. Երիզուտ, ապառաժուտ, քարուտ, դժուարուտ, անհարթ, անկոխ (տեղ):
ԱՌԱՋ, գ. 1. Դէմ (առջեւի կողմը): 2. Սկիզբն: 3. Ճիւղ, մասն:
– ԱՌԱՋՍ ԱՌՆՈՒԼ. Սկսանել:
ԱՌԱՋԱԲԱՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱԲԱՆ:
ԱՌԱՋԱԴԻՐ, ա. 1. (քեր.) Նախադասական (բառի առջեւից դրուող՝ դրուած): 2. գ. տե՛ս ԱՌԱՋԱԴՐՈՒԹԻՒՆ (1):
ԱՌԱՋԱԴՐԵԼ, նբ. Յայտ առնել, հրապարակել:
ԱՌԱՋԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առաջադիր, առաջաւորութիւն (մատուցուող նուէր՝ ընծայ): 2. Դիտաւորութիւն, նպատակ: 3. Դասաւորութիւն, կարգ: 4. Առաջարկութիւն: 5. (քեր.) Նախադրութիւն (առաջադաս՝ նախադաս լինելը):
ԱՌԱՋԱԽԱՂԱՑ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱԽԱՂԱՑ:

ԱՌԱՋԱԽՕՍ, տե՛ս ԱՌԻԹ (1):
ԱՌԱՋԱԾԻՆ, ա. գ. Առաջնածին, անդրանիկ:
ԱՌԱՋԱԿԱՑ, ա. գ. 1. Առաջակաց, զառաջաւոր, գլխաւոր, վերակացու, պարագլուխ: 2. Առաջք (առջեւի կողմը): 3. տե՛ս ԱՌԱՋԻԿԱՑ:
ԱՌԱՋԱԿԱՑ, տե՛ս ԱՌԱՋԱԿԱՑ (1):
ԱՌԱՋԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գլխաւորութիւն, վերակացութիւն (առաջակաց լինելը): 2. (տրամ.) Առաջարկութիւն, նախադասութիւն:
ԱՌԱՋԱՁԱՅՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱՁԱՅՆ:
ԱՌԱՋԱՁԻԳ, ա. Երկայնաձև:
ԱՌԱՋԱՄԱՍՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱՄԱՍՆ:
ԱՌԱՋԱՆԻԻԹ, գ. Սկզբնապատճառ (սկզբնաղբիւր):
ԱՌԱՋԱՊԱՀ, ա. գ. 1. Յառաջամարտիկ: 2. Պահապան, գիշերապահ:
ԱՌԱՋԱՊԱՀԵՍՏ, տե՛ս ԱՌԱՋԱՊԱՀ:
ԱՌԱՋԱՊՏՈՒՂՔ, գ. յոգն. Երախայրիք:
ԱՌԱՋԱՍՏԵՂԾ, տե՛ս ՆԱԽԱՍՏԵՂԾ:
ԱՌԱՋԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ:
ԱՌԱՋԱՐԿԵԼ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱՐԿԵԼ:
ԱՌԱՋԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առաջարկումն (առաջարկելը): 2. Դիտաւորութիւն: 3. Յառաջատութիւն, յառաջադիմութիւն: 4. Գործ, գործառնութիւն, ձեռնարկութիւն: 5. Առարկուած, խնդիր, առած, առեղծուած: 6. (տրամ.) Նախադասութիւն (ամփոփ ձևակերպուած սկզբունք): 7. Սփածանելի, ծածկոյթ:
ԱՌԱՋԱՐԿՈՒՄՆ, գ. Առաջարկութիւն (առաջարկելը):
ԱՌԱՋԱՒՈՐ, ա. գ. 1. Առաջին, նախկին: 2. Երախայրիք: 3. Զառաջաւոր (առաջը դրուած): 4. Առաջակաց, գլխաւոր: 5. Յառաջընթաց, սուրհանդակ:
ԱՌԱՋԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առաջադրութիւն, երախայրիք (նուիրուած առաջին պտուղ): 2. Առաջնորդութիւն, տիրապետութիւն:
ԱՌԱՋԵԱՅՔ, տե՛ս ԱՌԱՋԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ (1):
ԱՌԱՋԵԱՒ, մ. Առաջև, առաջի:
ԱՌԱՋԵԼ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԵԼ:
ԱՌԱՋԵՒ, տե՛ս ԱՌԱՋԵԱՒ:
- ԶԱՌԱՋԵՕՔ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ). Ընդ առաջ գալ՝ ելանել, հանդիպել:
ԱՌԱՋԸՆԹԱՑ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԸՆԹԱՑ:
ԱՌԱՋԻ[1], ա. Առաջին, նախկին:
ԱՌԱՋԻ[2], նխդ. մ. 1. Զառաջեաւ, հանդէպ, յանդիման, դէմ յանդիման: 2. Յառաջ քան: 3. Ընդդէմ, հակառակ: 4. Յաչս (աչքի առաջ, ներկայութեամբ):
- ԱՌԱՋԻ ԱԾԵԼ. Մտածել, զմտաւ ածել (աչքի՝ մտքի առաջ բերել):
- ԱՌԱՋԻ ԱՌՆԵԼ՝ ԴՆԵԼ. Յառաջարկել, յառաջադրել, առարկանել, մատուցանել:
- ԱՌԱՋԻ ԱՐԿԱՆԵԼ. Բուռն հարկանել, ի գործ արկանել, ձեռնամուխ լինել, ձեռնարկել:
- ԱՌԱՋԻ ԴՆԵԼ. 1. Ի մտի դնել, յանձն առնուլ, դիտել (աչքի առաջ ունենալ): 2. տե՛ս ԱՌԱՋԻ ԱՐԿԱՆԵԼ:
- ԱՌԱՋԻ ԿԱԼ. Ընդդէմ կալ, դիմադրել, տոկալ:
ԱՌԱՋԻԱԿԱՑ, ա. Յառաջակաց:
ԱՌԱՋԻԿԱՑ, ա. 1. Մերձակայ, մօտակայ, ներկայ: 2. Ապագայ, հանդերձեալ:
- ՅԱՌԱՋԻԿԱՅՍՆ կամ ՅԱՌԱՋԻԿԱՅՆ, մ. Առ յապայ, այսուհետև:
ԱՌԱՋԻՆ, թ. ա. 1. Առաջնորդ, առաջներորդ: 2. Սկզբնական, վաղեմի, նախկին, նախնական, կանխագոյն, հնագոյն, բարձրագոյն: 3. Անդրանիկ: 4. Երախայրիք: 5. Գլխաւոր, պատուաւոր: 6. Լաւագոյն, ազնուագոյն: 7. մ. Նախ, մի (թուարկութեան ժամանակ՝ սկզբինը):
- ԱՌԱՋԻՆՔ, գ. Նախնիք:
ԱՌԱՋՆԱԾԻՆ, տե՛ս ԱՆԴՐԱՆԿԱԾԻՆ:
ԱՌԱՋՆԱԿ, ա. 1. Առաջին, նախկին, սկզբնական: 2. Առաջնորդ, հեղինակ:

ԱՌԱՋՆԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Առաջնորդ, գլխաւոր, իշխան: 2. Իշխանական, առաջնորդական:
ԱՌԱՋՆԱՅԻՆ, ա. Առաջին, առաջնակ, սկզբնական:
ԱՌԱՋՆԱՊԱՀ, տե՛ս ԱՌԱՋԱՊԱՀ:
ԱՌԱՋՆԱՊԱՏՈՒՄ, ա. Նախապատում, նախաճառ:
ԱՌԱՋՆԱՊԱՐԳԵՒ, գ. Երախայրիք (առաջին պարգև):
ԱՌԱՋՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՆԱԽԿՆԱԲԱՐ:
ԱՌԱՋՆԱՊՏՈՒՂՔ, տե՛ս ԵՐԱԽԱՅՐԻՔ:
ԱՌԱՋՆԱՍՏԵՂԾ, ԱՌԱՋՆԱՍՏԵՂԾՈՒԱԾ, ա. Նախաստեղծ, նախաստեղծեալ:
ԱՌԱՋՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախապատուութիւն, գլխաւորութիւն:
ԱՌԱՋՆԵՐՈՐԴ, տե՛ս ԱՌԱՋՆՈՐԴ[1]:
ԱՌԱՋՆՈՐԴ[1], թ. ա. Առաջին, առաջներորդ:
ԱՌԱՋՆՈՐԴ[1], գ. 1. Ճանապարհացոյց: 2. Ուղղիչ, վարիչ, հեղինակ, իշխան, վերակացու, պարագլուխ, պետ: 3. Կնքահայր: 4. Մատենագիր, պատմիչ, օրէնսուսոյց: 5. Սկզբնապատճառ, ուսուցիչ:
ԱՌԱՋՆՈՐԴԱԳՈՅՆ, ա. գ. Առաջնորդապետ (գլխաւոր առաջնորդ):
ԱՌԱՋՆՈՐԴԱԿԱՆ, ա. Առաջնական, իշխանական, (առաջնորդին յատուկ՝ վերաբերող):
ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՊԵՏ, տե՛ս ԱՌԱՋՆՈՐԴԱԳՈՅՆ:
ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Իշխանասիրութիւն (առաջնորդ լինել՝ սիրելը):
ԱՌԱՋՆՈՐԴԵԼ, չբ. նբ. Ուղղել, վարել, ղեկավարել, կառավարել, հովուել (առաջնորդ՝ ուղեցոյց լինել):
ԱՌԱՋՆՈՐԴԻՉ, ա. գ. Առաջնորդ, հեղինակ (որ առաջնորդում է):
ԱՌԱՋՈՅ, մ. 1. Առաջի: 2. Յառաջուստ: 3. Մերձ ընդ մերձ (շատ շուտով, մօտ ապագայում): 4. Առժամայն:
- ԱՌԱՋՈՅ ՔԱՆ. Նախ քան, յառաջագոյն քան:
ԱՌԱՋՈՒ, ա. մ. Յառաջագոյն:
ԱՌԱՋՈՒՍՏ, մ. 1. Յառաջնմէ, յառաջագոյն: 2. Յառաջուստ:
ԱՌԱՋՔ, տե՛ս ԱՌԱՋ:
ԱՌԱՍԱԿԱՆ, ա. 1. Հասարակ (անուն): 2. Հոչական (կոչական): 3. Հանդիսական (խօսք, երգ):
ԱՌԱՍԱՆ, գ. Ջուան, ճոպան, պարան, առատուկ, չաղամաժ, քուղ, լար, թել:
ԱՌԱՍԱՆԵԼ, ն. Արտասանել, ճառել, խօսել:
ԱՌԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ասացուած, խօսք, բան, ճառ: 2. Առոգանութիւն:
ԱՌԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ԱՌԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ: 2. Անուանակոչութիւն, յորջորջումն:
ԱՌԱՍԵԼ, նբ. Անուանել, յորջորջել, կոչել, ասել:
ԱՌԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կոչումն, յորջորջումն, անուանադրութիւն: 2. Ասացուած, բան, ճառ: 3. Բառ:
ԱՌԱՍՊԵԼ, գ. 1. Առասպելաբանութիւն: 2. Աւանդութիւն (ժողովրդական զրոյց): 3. Առակ: 4. Առած: 5. Առեղծուած (հանելուկ): 6. Նշաւակ (ծաղրի առարկայ):
- ԱՌԱՍՊԵԼ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՌԱՍՊԵԼԱԲԱՆԵԼ:
ԱՌԱՍՊԵԼԱԲԱՆ, գ. ա. 1. Առասպելախօս, առասպելարկու: 2. Առասպելական:
ԱՌԱՍՊԵԼԱԲԱՆԵԼ, նբ. չբ. Առասպելել, բանկնարկել:
ԱՌԱՍՊԵԼԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առասպել, առասպելարկութիւն:
ԱՌԱՍՊԵԼԱԳԻՐ, ա. գ. Առասպելարկու:
ԱՌԱՍՊԵԼԱԳՈՐԾԵԼ, տե՛ս ԱՌԱՍՊԵԼԱՍՏԵՂԾԵԼ:
ԱՌԱՍՊԵԼԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Առասպելաստեղծուած:
ԱՌԱՍՊԵԼԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌԱՍՊԵԼԱՐԿՈՒԹԻՒՆ:

ԱՌԱՍՊԵԼԱԽՕՍ, տե՛ս ԱՌԱՍՊԵԼԱԲԱՆ:

ԱՌԱՍՊԵԼԱԿԱՆ, ա. 1. Առասպելապատում, ստայօդ, մտացածին (առասպելի բնոյթ ունեցող): 2. Առասպելաբան:

ԱՌԱՍՊԵԼԱՆՈՒՆ, ա. Ստայօդ (առասպելական անունով):

ԱՌԱՍՊԵԼԱՊԱՏԻՐ, ա. Ստապատիր (առասպելներով պատրող):

ԱՌԱՍՊԵԼԱՊԱՏՈՒՄ, տե՛ս ԱՌԱՍՊԵԼԱԿԱՆ (1):

ԱՌԱՍՊԵԼԱՍՏԵՂԾԵԼ, նբ. Առասպելագործել:

ԱՌԱՍՊԵԼԱՍՏԵՂԾՈՒԱԾ, տե՛ս ԱՌԱՍՊԵԼԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:

ԱՌԱՍՊԵԼԱՐԿՈՒ, ա. Առասպելաբան, առասպելագիր:

ԱՌԱՍՊԵԼԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Առասպելաբանութիւն, առասպելագրութիւն:

ԱՌԱՍՊԵԼԵԼ, տե՛ս ԱՌԱՍՊԵԼԱԲԱՆԵԼ:

ԱՌԱՍՏԱՂ, գ. 1. Ձեղուն: 2. փխբ. Երկինք:

ԱՌԱՍՏԱՂԱԿԱԼ, գ. Տախտակամած:

ԱՌԱՏ, ա. 1. Շատ, բազում: 2. Յորդ: 3. Լի, անսպառ, անպակաս: 4. Առատաբաշխ, առատաձեռն: 5. Բարերար, բարեգործ, բարեսէր: 6. Պարզ, յստակ, պայծառ (աչք):

ԱՌԱՏԱԲԱՆ, ա. Ճոխաբան, պերճաբան:

ԱՌԱՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճոխաբանութիւն, պերճաբանութիւն:

ԱՌԱՏԱԲԱՇԽ, ա. Առատաձեռն:

ԱՌԱՏԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՌԱՏԱՊԷՍ:

ԱՌԱՏԱԲԵՐ, ա. 1. Բերրի, պտղաբեր, բարեբեր: 2. Առատ (առատութեամբ բերուած):

ԱՌԱՏԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմաբերութիւն, բարեբերութիւն (առատաբեր՝ բարեբեր լինելը):

ԱՌԱՏԱԲՈՅՑ, ա. Բազմաբոյց, յորդալոյս:

ԱՌԱՏԱԲՈՒՂԽ, ա. Յորդաբուղխ, լիաբուղխ:

ԱՌԱՏԱԼԻՐ, ա. Լիուլի, բազմառատ:

ԱՌԱՏԱԼՈՅՍ, ա. Բազմալոյս, բազմապայծառ, լուսալիր (լոյսն առատ):

ԱՌԱՏԱՀՈՍ, ա. Յորդահոս:

ԱՌԱՏԱՁԵՌՆ, ա. 1. Առատաբաշխ, առատաձիր, առատամիտ, առատատուր: 2. Լիաձեռն, առատ (առատօրէն տրուած): 3. մ. Առատաբար (առատաձեռն կերպով):

ԱՌԱՏԱՁԵՌՆԵԼ, նբ. Բաշխել, շնորհել, պարգևել (առատապէս ընձեռել):

ԱՌԱՏԱՁԵՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առատատըրութիւն, առատամտութիւն (առատաձեռն լինելը):

ԱՌԱՏԱՁԻՐ, ա. Առատաշնորհ, առատապարգև, առատատուր, ճոխաձիր, լիաձիր:

ԱՌԱՏԱՄԻՏ, ա. 1. տե՛ս ԱՌԱՏԱՁԵՌՆ: 2. Խոհական, խելացի:

ԱՌԱՏԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌԱՏԱՁԵՌՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՌԱՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Շատանալ, բազմանալ, առաւելուլ: 2. Բարերարել, յօժարել (առատաձեռն լինել): 3. Վառել, բորբոքել, գրգռել (որևէ ձգտումով տոգորուած լինել):

ԱՌԱՏԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՌԱՏԱՆԱԼ (1, 3):

ԱՌԱՏԱՇՆՈՐՀ, ԱՌԱՏԱՊԱՐԳԵՒ, տե՛ս ԱՌԱՏԱՁԻՐ:

ԱՌԱՏԱՊԷՍ, մ. Առատաբար, լի և լի, լիուլի:

ԱՌԱՏԱՏՈՒՈՂ, ԱՌԱՏԱՏՈՒՐ, տե՛ս ԱՌԱՏԱՁԻՐ:

ԱՌԱՏԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌԱՏԱՁԵՌՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՌԱՏԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՌԱՒԵԼՈՒԼ[1]:

ԱՌԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յորդութիւն, լիութիւն, առաւելութիւն, զեղումն, յաճախութիւն: 2. Առատաձեռնութիւն, առատամտութիւն: 3. Պատուասիրութիւն, բարերարութիւն, մարդասիրութիւն: 4. Պարզութիւն, յստակութիւն (մտքի, սրտի):

ԱՌԱՏՈՒԿ, տե՛ս ԱՌԱՍԱՆ:
ԱՌԱՏՊԵԼ, նբ. Տպաւորել:
ԱՌԱՐԳԵԼՈՒԼ, նբ. Դադարեցուցանել, արգելուլ (ընդհատել):
ԱՌԱՐԿ, գ. 1. Առեղծուած, առակ: 2. Առարկութիւն:
ԱՌԱՐԿԱԾ, գ. 1. տե՛ս ԱՌԱՐԿ: 2. Դէպք, դիպուած, պատահումն:
ԱՌԱՐԿԱՆԵԼ, ԱՌԱՐԿԵԼ, նբ. 1. Առաջի առնել՝ դնել, յառաջարկել, յառաջադրել: 2. Ցարել, կցել:
ԱՌԱՐԿՈՒ, տե՛ս ԱՌԱԿԱՐԿՈՒ:
ԱՌԱՐԿՈՒԱԾ, գ. 1. Առակ, առեղծուած (առաջարկուած առարկ): 2. Ընդդիմութիւն, հակառակութիւն: 3. Դէպք, դիպուած, պատահար: 4. Ցարումն, կցուած:
ԱՌԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առարկ (լուծելու համար առաջարկուած առեղծուած): 2. Առաջարկութիւն: 3. Նախադասութիւն, խօսք: 4. Դէպք, դիպուած, պատահար, արկած: 5. Ընդդիմութիւն (խօսքով կամ կռուով):
ԱՌ ԱՒԱՐ, տե՛ս ԱՌ-ի տակ:
ԱՌԱՒԵԼ, 1. ա. Աւելի: 2. մ. տե՛ս ԱՌԱՒԵԼ ԵՒՍ:
- ԱՌԱՒԵԼ ԵՒՍ կամ ԵՒՍ ԱՌԱՒԵԼ, մ. Աւելի, աւելի ևս, առաւել զի, առաւել թէ, առաւելապէս, առաւելագոյնս, մանաւանդ:
- ԱՌԱՒԵԼ ԶԻ կամ ԱՌԱՒԵԼ ԹԷ, տե՛ս ԱՌԱՒԵԼ ԵՒՍ:
- ԱՌԱՒԵԼ ՔԱՆ, նխդ. Աւելի քան, ևս քան:
- ԱՌԱՒԵԼ ՔԱՆ ԶԱՌԱՒԵԼ, մ. Եւս քան զևս, յոյժ յոյժ:
ԱՌԱՒԵԼԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՒԵԼԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՌԱՒԵԼԱԳՈՅՆ, ա. 1. Ցոլովագոյն, մեծագոյն, լաւագոյն, գերագոյն: 2. մ. նխդ. Առաւել ևս, յաւելագոյն, աւելի ևս, աւելի քան:
- ԱՌԱՒԵԼԱԳՈՅՆՍ, մ. Առաւել, առաւել ևս, լաւագոյնս:
ԱՌԱՒԵԼԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԱՒԵԼԱԳՈՐԾ:
ԱՌԱՒԵԼԱԴՐԵԼ, նբ. Աւելադրել, յաւելուլ:
ԱՌԱՒԵԼԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յաւելումն, յաւելուած:
ԱՌԱՒԵԼԱԶԱՆՑ, ա. Աւելայանց, ծայրագոյն, ծայրայեղ (չափից դուրս):
ԱՌԱՒԵԼԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաւելութիւն, գերազանցութիւն, չատութիւն:
ԱՌԱՒԵԼԱԿԱՆ, ա. Առաւելազանց, գերազանց:
ԱՌԱՒԵԼԱՀՐԱՇ, ա. Գերահրաշ (առաւելապէս հրաշալի):
ԱՌԱՒԵԼԱՆԱԼ, ԱՌԱՒԵԼԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՌԱՒԵԼՈՒԼ[2]:
ԱՌԱՒԵԼԱՆՔ, գ. Առաւելութիւն, առատութիւն, լիութիւն, չատութիւն:
ԱՌԱՒԵԼԱՇՆՈՐՀ, ա. Շնորհալից, մեծիմաստ:
ԱՌԱՒԵԼԱՊԱՏԻԿ, ա. մ. Բազմապատիկ (աւելի մեծ չափով):
ԱՌԱՒԵԼԱՊԷՍ, մ. 1. Առաւել, առաւել ևս: 2. Գլխաւորապէս, մանաւանդ: 3. ա. Առաւել, առաւելագոյն:
ԱՌԱՒԵԼԱՍՏԱՑ, ա. Աւելաստաց, ագահ (աւելի ստացող):
ԱՌԱՒԵԼԱՍՏԱՑՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, ԱՌԱՒԵԼԱՍՏԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւելաստացութիւն, առաւելընկալութիւն, ագահութիւն:
ԱՌԱՒԵԼԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, ԱՌԱՒԵԼԵԼ, տե՛ս ԱՌԱՒԵԼՈՒԼ[1]:
ԱՌԱՒԵԼԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՌԱՒԵԼՈՒԼ[2]:
ԱՌԱՒԵԼԸՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌԱՒԵԼԱՍՏԱՑՈՒԹԻՒՆ:
ԱՌԱՒԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առատութիւն, չատութիւն, յաճախութիւն, լիութիւն, մեծութիւն, սաստկութիւն, բազմութիւն, յաւելուած: 2. Գերազանցութիւն (արժանիքի՝ յատկութեան ևն): 3. Առաւելազանցութիւն (չափից աւելի լինելը):

ԱՌԱՒԵԼՈՒԼ[1], նբ. Առաւելացուցանել, առաւելել, յաւելուլ, աճեցուցանել, մեծացուցանել, չատացուցանել, բազմացուցանել:

ԱՌԱՒԵԼՈՒԼ[2], չբ. 1. Առաւելանալ, չատանալ, մեծանալ, բազմանալ, առատանալ: 2. Գերազանցել:

ԱՌԱՒԵԼՈՒՄՆ, գ. Առաւելութիւն, յաւելումն, յաւելուած:

ԱՌ ԱՒԻՐ, ԱՌԱՒԻՐ, մ. Ընդ վայր, վայրապար, իզուր, անտեղի:

ԱՌԱՒՈՒՇՏ, գ. Փամփուշտ (միզապարկ):

ԱՌ ԱՒՈՒՐ, ա. Առօրեայ:

ԱՌԱՒՕՏ, գ. Այգ, արևագալ, վաղորդայն:

– ԱՌԱՒՕՏ ԱՌՆԵԼ, Առաւօտել, կանխել (առաւօտ կանուխ վեր կենալ):

– ԸՆԴ ԱՌԱՒՕՏՆ, ԸՆԴ ԱՌԱՒՕՏՍ, մ. Առաւօտու, առաւօտուն, առաւօտուց (առաւօտուայ պահին):

– ԸՆԴ ԱՌԱՒՕՏՍ ԱՌԱՒՕՏՍ, մ. Յառաւօտինս (առաւօտները):

ԱՌԱՒՕՏԱԾԱԳ, ա. Առաւօտածին (առաւօտեան ծագող՝ բացուող):

ԱՌԱՒՕՏԱԾԻՆ, տե՛ս ԱՌԱՒՕՏԱԾԱԳ:

ԱՌԱՒՕՏԱՆԱԼ, չբ. Լուսանալ, առաւօտել, այգանալ, մերկանալ առաւօտու:

ԱՌԱՒՕՏԵԱՅ, ԱՌԱՒՕՏԵԱՆ, 1. ա. Առաւօտին: 2. մ. Ընդ առաւօտն, ընդ առաւօտս, յառաւօտինս, առաւօտուն:

ԱՌԱՒՕՏԵԼ, չբ. տե՛ս 1. ԱՌԱՒՕՏ ԱՌՆԵԼ: 2. ԱՌԱՒՕՏԱՆԱԼ:

ԱՌԱՒՕՏԻՆ, ա. Առաւօտեայ, առաւօտեան:

– ՅԱՌԱՒՕՏԻՆՍ, տե՛ս ԱՌԱՒՕՏԵԱՅ (2):

ԱՌԱՒՕՏՈՒ, ԱՌԱՒՕՏՈՒՆ, ԱՌԱՒՕՏՈՒՑ, մ. Ընդ առաւօտն, ընդ առաւօտս:

ԱՌԱՔԵԼ, նբ. 1. Յղել: 2. փխբ. Ուղղել:

ԱՌԱՔԵԼԱԲԱՐ, մ. (եկեղց.) Առաքելօրէն (իբրև առաքեալ):

ԱՌԱՔԵԼԱԴԻՐ, տե՛ս ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՐԳ:

ԱՌԱՔԵԼԱԽՈՂԽՈՂ, տե՛ս ԱՌԱՔԵԼԱՍՊԱՆ:

ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՐԳ, ա. Առաքելադիր, առաքելահաստատ, առաքելահրաման:

ԱՌԱՔԵԼԱՀԱՍՏԱՏ, տե՛ս ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՐԳ:

ԱՌԱՔԵԼԱՀՐԱՄԱՆ, տե՛ս ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՐԳ:

ԱՌԱՔԵԼԱՆՄԱՆ, ա. Առաքելաշնորհ:

ԱՌԱՔԵԼԱՇՆՈՐՀ, տե՛ս ԱՌԱՔԵԼԱՆՄԱՆ:

ԱՌԱՔԵԼԱՍՊԱՆ, ա. Առաքելախողխող:

ԱՌԱՔԵԼՕՐԷՆ, տե՛ս ԱՌԱՔԵԼԱԲԱՐ:

ԱՌԱՔԻՆԱԲԱՐ, մ. Առաքինապէս, արիաբար:

ԱՌԱՔԻՆԱԶԱՐԴ, ա. Առաքինազգեստ:

ԱՌԱՔԻՆԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս ԱՌԱՔԻՆԱԶԱՐԴ:

ԱՌԱՔԻՆԱԿԱՆ, ա. Առաքինի (առաքինութեան յատուկ):

ԱՌԱՔԻՆԱԿՐՕՆ, ա. Բարեկրօն, առաքինի:

ԱՌԱՔԻՆԱՆԱԼ, չբ. Արիանալ, զօրանալ (առաքինի դառնալ):

ԱՌԱՔԻՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՌԱՔԻՆԱԲԱՐ:

ԱՌԱՔԻՆԱՏԵՍԱԿ, ա. Լաւ, գովելի:

ԱՌԱՔԻՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Արիացուցանել, զօրացուցանել, սրտապնդել:

ԱՌԱՔԻՆԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Զօրացուցիչ:

ԱՌԱՔԻՆԱՒԷՏ, ԱՌԱՔԻՆԱՒՈՐ, ա. Առաքինական, առաքինի:

ԱՌԱՔԻՆԵԼ (իմ), ԱՌԱՔԻՆԵՆԱԼ, տե՛ս ԱՌԱՔԻՆԱՆԱԼ:

ԱՌԱՔԻՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՌԱՔԻՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ԱՌԱՔԻՆԵՑՈՒՑԻՉ, տե՛ս ԱՌԱՔԻՆԱՑՈՒՑԻՉ:

ԱՌԱՔԻՆԻ, ա. 1. Արի, քաջ, զօրաւոր: 2. Պարկեշտ, բարեպաշտ, բարեկրօն: 3. Բարի, ազնիւ:

ԱՌԱՔԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արիութիւն, արութիւն, քաջութիւն: 2. Բարեպաշ-

տուՙթիւն: 3. Քաղաքավարութիւն, կենցաղավարութիւն (առաքինի կեանք վարելը): 4. Լաւութիւն, կատարելութիւն:
ԱՌԱՔԻՉ, ա. Առաքող (որ առաքում է):
ԱՌԱՔՈՂ, տե՛ս ԱՌԱՔԻՉ:
ԱՌԱՔՈՒՄՆ, գ. 1. Ցղումն (առաքելը): 2. Ելք, բղխումն:
ԱՌԲԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. (քեր.) Մակբայ:
ԱՌԲԵՐԵԼ, նբ. 1. Յառաջաբերել, մատուցանել: 2. Կրել:
ԱՌԲՆԱՒՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԲՆԱՒՈՐԵԼ (իմ):
ԱՌԳՆՈՂ, ա. գ. Վաճառական:
ԱՌԳՈԼ, ԱՌԳՈՅԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՌԵԼ:
ԱՌԳՈՅՔ, գ. Ինչք, գոյք, ստացուած:
ԱՌԳՏԱՆԵԼ (իմ), չբ. Համակել (գտնուել մի վիճակի մէջ):
ԱՌԳՐԵԼ, նբ. Դասել, համարել (գրել որևէ շարքում):
ԱՌԴԱՏԵԼ, տե՛ս ԲԱՂԴԱՏԵԼ:
ԱՌԴՆԵԼ, նբ. 1. Կցել, յարել, յարադրել, յաւելուլ: 2. Վերագրել, ընծայել:
ԱՌԴՐԵԼ, տե՛ս ԱՌԴՆԵԼ:
ԱՌԴՐՈՒԹԻՒՆ, ԱՌԴՐՈՒՄՆ, գ. Յարադրութիւն, յաւելուած:
ԱՌԵԼ, չբ. Առգոլ, առլինել, յարագոլ:
ԱՌԵՂ, գ. Քեղի:
ԱՌԵՂԾԱՆԵԼ, նբ. 1. Լուծանել, մեկնել, պարզաբանել: 2. Եղծանել, խաթարել, խախտել, աւերել, քակել:
ԱՌԵՂԾԱՆՈՒԼ, տե՛ս ԱՌԵՂԾԱՆԵԼ (1):
ԱՌԵՂԾՈՒԱԾ, գ. 1. Առակ, առած, առասպել: 2. Եղծումն: 3. Լուծումն, մեկնութիւն:
ԱՌԵՂԾՈՒԼ, տե՛ս ԱՌԵՂԾԱՆԵԼ (1):
ԱՌ Ե՞ՐԲ, տե՛ս Ե՞ՐԲ:
ԱՌԵՒԱՆԳ կամ ԱՌԵՒԱՆԿ, տե՛ս ԱՌԵՒԱՆԳՈՒԹԻՒՆ:
ԱՌԵՒԱՆԳԵԼ, նբ. Յափշտակել, հափափել (աղջիկ կամ կին փախցնել):
ԱՌԵՒԱՆԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Առևանգ, յափըշտակութիւն (առևանգելը):
ԱՌ ԵՒ ԱՊՈՒՐ, գ. Աւար, կողոպուտ:
ԱՌԷ, ԱՌԷԱԿԵԱԼ, ԱՌԷԱՑԵԱԼ, ա. գ. 1. Ներկայ, ներգոյ, յարակից: 2. Էակ, գոյ:
ԱՌԷՉ, ԱՌԷՋ, գ. 1. Թեզան: 2. Նման. Սարդիոստայն:
ԱՌԸՆԴԴԻՄԱՑՈՒՄՆ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱՑՈՒՄՆ:
ԱՌԸՆԴԵԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԸՆԴԵԼԱԿԱՆ:
ԱՌԸՆԴՈՒՆԵԼ (իմ), նբ. Ընդունել, առնուլ (իր մօտ՝ իր մէջ առնել):
ԱՌԸՆԴՈՒՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Մասնակցութիւն (մի բանի ընդունման մասնակից լինելը):
ԱՌԸՆԹԱՆԱԼ, տե՛ս ԸՆԹԱՆԱԼ:
ԱՌԸՆԹԵՐ, 1. ա. Ընթերակայ, առաջիկայ, ներկայ, մերձակայ: 2. նխդ. Մերձ, մօտ, առ: 3. նխդ. մ. Կից, իսկոյն իսկ:
ԱՌԸՆԹԵՐԱԳՈՅՆ, ա. Մօտագոյն, մերձակայ, ներկայ:
ԱՌԸՆԹԵՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Առդրութիւն, յարադրութիւն, մերձադրութիւն, յաւելուած:
ԱՌԸՆԹԵՐԱԿԱՑ, ԱՌԸՆԹԵՐԱԿԱՑ, ԱՌԸՆԹԵՐԱԿԻՑ, տե՛ս ԸՆԹԵՐԱԿԱՑ:
ԱՌԸՆԹԵՐԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌԸՆԹԵՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ:
ԱՌԸՆԹԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մերձակայութիւն:
ԱՌԸՆԿԵՆՈՒԼ, տե՛ս ԸՆԿԵՆՈՒԼ:
ԱՌԸՆԿՂՄԵԼ, տե՛ս ԸՆԿՂՄԵԼ:
ԱՌԸՆՁՈՒՆԻ, տե՛ս ԱՌԻՆՁՈՒՆԱԿ:
ԱՌԸՆՏԱՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԸՆՏԱՆԵՆԱԼ:
ԱՌԹԵԼ, նբ. 1. Միջնորդել (առիթ միջնորդ լինել հարսնախօսութեան): 2. Պատճառել (առիթ պատճառ լինել մի բանի):
ԱՌԺԱՄԱԳԻՒՏ, ա. Նորագիւտ, նոր:
ԱՌԺԱՄԱՅՆ, մ. 1. Նոյնժամայն, նոյնհետայն, վաղվաղակի, իսկոյն: 2. Առ ժամանակ մի, առ ժամանակն, ժամանակ ինչ: 3. Ի ժամուն, յայնժամ: 4. ա. Առ-

ժամագիւտ, նորագիւտ, նոր, արդի: 5. Առժամանակեայ, ժամանակաւոր, անցաւոր: 6. Այժմու, այժմեան, ներկայ:
ԱՌԺԱՄԱՅՍ, մ. Այժմ, այժմուս, այժմիկ, զարդիս, ի ներկայումս:
ԱՌԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ, ա. 1. Ժամանակաւոր, անցաւոր, անտեւական: 2. Նորագիւտ, նոր:
ԱՌ ԺԱՄԱՆԱԿ ՄԻ, ԱՌ ԺԱՄԱՆԱԿՆ, տե՛ս ԱՌԺԱՄԱՅՆ (2):
ԱՌԺԱՄԵԱՅ, ԱՌԺԱՄԵԱՆ, տե՛ս ԱՌԺԱՄԱՅՆ:
ԱՌ ԺԱՄ ՄԻ, տե՛ս ԱՌ ԺԱՄԱՆԱԿ ՄԻ:
ԱՌԻԳԱԾ, գ. Սփածանելի, ղենջակ, ծածկոյթ:
ԱՌԻԹ, գ. 1. Առաջախօս (հարսնախօսութեան միջնորդ): 2. Միջնորդ, բարեխօս: 3. Գործի (որեւէ բան իրականացնող միջոց): 4. Պատճառ, սկզբնապատճառ:
ԱՌ Ի ԹԱԻԱԼ, տե՛ս ԹԱԻԱԼ-ի տակ:
ԱՌԻԿՈՂԵԱԼ, տե՛ս ՋԱՌ Ի ԿՈՂԵԱԼ:
ԱՌ Ի՞Մ, ԱՌ ԻՄԷ՞, դ. մ. Հի՞մ, զմէ՞ (ինչո՞ւ, ի՞նչ պատճառով):
ԱՌԻՆՁ, գ. Կապ, յարակցութիւն (առընչութիւն):
ԱՌԻՆՋՈՒՆԱԿ, ա. Առընչունի (առնչութիւն ունեցող):
ԱՌԻՒԾԱԲԱՐ, մ. Առիւծապէս, քաջաբար:
ԱՌԻՒԾԱԳՈՅՆ, ա. Հզօր, հզօրագոյն:
ԱՌԻՒԾԱԿՈՐԻՒՆ, գ. Կորիւն (առիւծի ձագ):
ԱՌԻՒԾԱՆԱԼ, չբ. Գազանանալ, վայրագանալ:
ԱՌԻՒԾԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՌԻՒԾԱԲԱՐ:
ԱՌԼԵՋ, տ՛ս ՅԱՐԱԼԷՋ:
ԱՌԼԻ, ա. 1. Լի, լիուլի: 2. Առատ, անպակաս:
ԱՌԼԻՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՌԵԼ:
ԱՌԼՆՈՒԼ, նբ. 1. Ձեղուլ: 2. Պարարել, յագեցուցանել, լիացուցանել, լրացուցանել:
ԱՌԼՈՒՂԱԿ, տե՛ս ԼՈՂԱԿ:
ԱՌԼՑՈՒՄՆ, գ. Լցումն, յագեցումն, գեղումն:
ԱՌԼՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՌԼՆՈՒԼ:
ԱՌԽԵԹԵԼ, ԱՌԽԹԵԼ, նբ. Խաղացուցանել (նաւը, զօրքը):
ԱՌԿԱԼ, չբ. Առկայել, առկայանալ, ի մօտ կալ (մօտը՝ ներկայ լինել):
ԱՌԿԱՅԱՆԱԼ, չբ. 1. Առկայել (մօտը՝ ներկայ՝ միասին լինել): 2. Հաստատանալ, զետեղել: 3. Դադարել, զետեղ առնուլ (կանգ առնել):
ԱՌԿԱՅԵԼ[1], նբ. Հաստատել (հաստատ՝ հաստատուն դարձնել):
ԱՌԿԱՅԵԼ[2] (իմ), տե՛ս ԱՌԿԱՅԱՆԱԼ:
ԱՌԿԱՅԾ, ԱՌԿԱՅԾԵԱԼ, ԱՌԿԱՅԾԵԼԻ, ա. Շիջական, շիջանուտ (հանգչելու՝ մարելու մօտ):
ԱՌԿԱՅՈՒՆ, ա. Հաստատուն, անշարժ:
ԱՌԿՈՉԵԼ, նբ. Կոչել, անուանել:
ԱՌԿՈՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Անուանակոչութիւն:
ԱՌ ՀԱՍԱՐԱԿ, տե՛ս ՀԱՍԱՐԱԿ-ի տակ:
ԱՌՀԱՍԱՐԱԿԱԳՈՅՆ, ա. Ընդհանրականագոյն:
ԱՌՀԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՆԴՀԱՐԿԱՆԵԼ:
ԱՌՀԱԻԱՏՉԵԱՅ, գ. 1. Գրաւական, երաշխիք: 2. ա. Յուսադրական, բարենշան, հաւաստի:
ԱՌՁԱՅՆԵԼ, նբ. 1. Ձայն տալ, վերագոչել, վերաձայնել: 2. Անուանակոչել, անուանել, յորջորջել: 3. Ընծայել, նուիրել, վերագրել:
ԱՌՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախասացութիւն, նախաձայնութիւն, նախագուշակութիւն:
ԱՌՁԵՌՆ, ա. 1. Առձեռն պատրաստ, պատրաստական (ձեռքի տակ՝ անմիջականօրէն եղող): 2. Դիւրագիւտ, դիւրին, յայտնի:
– ԱՌՁԵՌՆ կամ ԱՌ ՁԵՌՆ, մ. տե՛ս ԱՌՁԵՌՆ ՊԱՏՐԱՍՏ (2):

ԱՌՁԵՌՆԵԼ, նբ. Ձեռամբածել, նուաճել, գրաւել:
ԱՌՁԵՌՆ ՊԱՏՐԱՍՏ, 1. ա. տե՛ս ԱՌՁԵՌՆ: 2. մ. Առձեռն պատրաստաբար, անյապաղ, մտադիւր (առանց պատրաստութեան՝ նախապատրաստութեան):
ԱՌՁԵՌՆ ՊԱՏՐԱՍՏԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՌՁԵՌՆ ՊԱՏՐԱՍՏ (2):
ԱՌՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼ:
ԱՌՄԱՏՉԵԼ (իմ), տե՛ս ՄԱՏՉԵԼ (իմ):
ԱՌՄՏԱՆԵԼ, չբ. Սպրդել, սողոսկել:
ԱՌ ՅԱՊԱ, ԱՌ ՅԱՊԱՅ, ԱՌ ՅԱՊԱՅՆ, 1. ա. Ապագայ: 2. մ. Այսուհետեւ, այնուհետեւ:
ԱՌՆ, տե՛ս ԽՈՅ:
ԱՌՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՅՐԱԲԱՐ:
ԱՌՆԱԿԱՆ, ա. Այրական, առնացի:
ԱՌՆԱԿԻՆ, գ. ա. Արամբի:
ԱՌՆԱԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ամուսնաւորութիւն (կնոջ ամուսնացած լինելը):
ԱՌՆԱՁԵՒ, ա. Մարդակերպ:
ԱՌՆԱՄՈԼԻ, տե՛ս ԱՐՈՒԱԳԷՏ:
ԱՌՆԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐՈՒԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:
ԱՌՆԱՉԱՓ, ա. Մարդաչափ:
ԱՌՆԱՊԱՏԿԵՐ, գ. Անդրի, այրապատկեր, մարդապատկեր (մարդու արձան):
ԱՌՆԱՊԱՏԿԵՐԱԳՈՐԾ, գ. Անդրիանտագործ, անդրիաստեղծ:
ԱՌՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՌՆԱԲԱՐ:
ԱՌՆԱՑԻ, տե՛ս ԱՌՆԱԿԱՆ:
ԱՌՆԵԼ, նբ. 1. Գործել, կատարել, իրագործել, կերտել, շինել: 2. Ստեղծանել, ստեղծուլ, ձեւացուցանել, գոյացուցանել: 3. Կացուցանել, կարգել, համարել: 4. Փոխել, դարձուցանել, յեղաշրջել: 5. Ստանալ, ունել: 6. Դնել: 7. Տալ: 8. Ամուսնանալ (կին առնել):
ԱՌՆԵԼԻ, տե՛ս ԳՈՐԾԵԼԻ:
ԱՌՆԻ, ա. Այրական, առնական, առնացի:
– ԱՌՆԻ ԱՆԴԱՄ. Արութիւն, պոչ:
ԱՌՆԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Խօսումն, նշան:
ԱՌՆՄԱՆԵԼ, տե՛ս ՆՄԱՆԵԼ:
ԱՌՆՇԱՆԱԿԵԼ, տե՛ս ՆՇԱՆԱԿԵԼ:
ԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Արութիւն, արիութիւն, քաջութիւն, առաքինութիւն:
ԱՌՆՈՒԼ, նբ 1. Ունել (վերցնել): 2. Ընտրել: 3. Ստանալ: 4. Յանձն առնուլ, ըստանձնել: 5. Սիրտ առնուլ, ախորժել: 6. Ի բաց առնուլ, ի բաց բառնալ: 7. Գրաւել, տիրել: 8. Յափշտակել, կորզել: 9. Բուռն հարկանել, ըմբռնել: 10. Փակել, արգելուլ: 11. կ. Խափանել, բթել (ատամները հարել): 12. Բերել: 13. Ի կիր առնուլ՝ արկանել, ի գործ ածել, առնել: 14. Իմանալ, մեկնել, ըմբռնել: 15. Տեղեկանալ, գննել, քննել: 16. Ձեռն ի գործ առնել՝ արկանել, ձեռնարկել, սկսանել:
ԱՌՇԵՂ, ԱՌՇԵՂԱՊԷՍ, ԱՌՇԵՂԵԱԼ, ա. մ. Առ ի շեղ, առ շեղ, շեղապէս, շեղ, խոտորնակի, խոտոր:
ԱՌՈԳ, տե՛ս ԱՌՈՅԳ:
ԱՌՈԳԱՆԵԼ, նբ. Առոգել, ոռոգանել, ոռոգել:
ԱՌՈԳԱՆՁՆ, ա. Կաշմբուռն:
ԱՌՈԳԱՆՈՒԹԻՒՆ[1], գ. Առասանութիւն:
ԱՌՈԳԱՆՈՒԹԻՒՆ[2], գ. Առոգումն, ոռոգումն:
ԱՌՈԳԵԼ, տե՛ս ԱՌՈԳԱՆԵԼ:
ԱՌՈԳՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՌՈԳԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՌՈՂՋ, ա. 1. Անխօթացեալ, անախտ, անցաւ, անհիւանդ (ողջ եւ առոյգ): 2. Ճիշտ, բանական, ողջամիտ: 3. Անթերի, լրիւ, ողջ: 4. Առողջական, առողջարարական:
ԱՌՈՂՋԱԲԱՐ, մ. Առողջապէս:
ԱՌՈՂՋԱԳՈՅՆ, ա. Ողջագոյն:
ԱՌՈՂՋԱԳՈՐԾ, ա. Առողջացուցիչ, առողջարարական:
ԱՌՈՂՋԱԽՈՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Ողջախոհութիւն, ողջ(ա)մտութիւն, զգաստութիւն:
ԱՌՈՂՋԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Ողջամիտ, խելացի:

ԱՌՈՂՋԱԿԱՆ, ա. 1. Առողջ (առողջութեան յատուկ): 2. Առողջացուցիչ, առողջարարական, օգտակար:
ԱՌՈՂՋԱՄԻՏ, ա. Ողջամիտ, ողջախոհ:
ԱՌՈՂՋԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ողջ(ա)մտութիւն, ողջախոհութիւն, զգաստութիւն, պարկեշտութիւն:
ԱՌՈՂՋԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՌՈՂՋԱԿԱՆ:
ԱՌՈՂՋԱՆԱԼ, չբ. Ապաքինել, ողջանալ:
ԱՌՈՂՋԱՆԴԱՄ, տե՛ս ՈՂՋԱՆԴԱՄ:
ԱՌՈՂՋԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՌՈՂՋԱԲԱՐ:
ԱՌՈՂՋԱՐԱՐԱԿԱՆ, ա. Առողջական, առողջացուցիչ:
ԱՌՈՂՋԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ապաքինել, բուժել, բժշկել:
ԱՌՈՂՋԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Առողջարարական, բուժիչ, բժշկիչ:
ԱՌՈՂՋՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌՈՂՋԱՄԸՏՈՒԹԻՒՆ:
ԱՌՈՂՋՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ողջութիւն (առողջ լինելը, առողջանալը): 2. փխբ. Լաւութիւն, ուղղութիւն, անարատութիւն: 3. Առողջացուցիչ:
ԱՌՈՅԳ, ա. 1. Աշխոյժ, ժիր, կայտառ: 2. Ռոգ (լաւ աճած):
ԱՌՈՅԳԱՆԱԼ, չբ. Ռոգանալ, ուռճանալ, զարգանալ, զօրանալ:
ԱՌՈՅԳԱՆՋՆ, տե՛ս ԱՌՈԳԱՆՋՆ:
ԱՌՈՅԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Աշխոյժութիւն, կայտառութիւն, ժրութիւն, աբբուն:
ԱՌ ՈՇՈԳԻ, մ. Առանձին, զատ, յատուկ:
ԱՌ ՈՉԻՆՉ ՀԱՄԱՐԵԼ, տե՛ս ԱՐՀԱՄԱՐՀԵԼ:
ԱՌ ՈՏՆ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Ոտն(ա)հարել, արհամարհել, անտեսել:
ԱՌՈՏՆՀԱՐՈՒ, ա. Արհամարհոտ, անարգու:
ԱՌՈՏՆՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոտն(ա)հարութիւն, արհամարհութիւն:
ԱՌՈՒ, գ. 1. Ուրգ, կաւառն, վտակ, փխբ. արեան՝ արտասուքի եւ հոսք: 2. Առուամէջք, խոխոմք:
ԱՌՈՒԱԾ, գ. Առումն, կաշառ, փաշխ, յափշտակութիւն եւն:
ԱՌՈՒԱՀԱՆՔ, գ. Ագուգայք:
ԱՌՈՒԱՄԷՋՔ, տե՛ս ԱՌՈՒ (2):
ԱՌՈՒԳԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՌՈՅԳԱՆԱԼ:
ԱՌՈՒԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌՈՅԳՈՒԹԻՒՆ:
ԱՌՈՒԿ, ա. Յափշտակող:
ԱՌՈՒՂԵԿԱՆ, ա. Աժամանակեայ, ժամանակաւոր, անցաւոր:
ԱՌՊԱՏՇԱՃԱԲԱՐ, մ. Ի դէպ, տեղին, պատշաճաբար:
ԱՌ ՍԱԿԱՒ, ԱՌ ՍԱԿԱՒ ՍԱԿԱՒ, տե՛ս ՍԱԿԱՒ:
ԱՌՍՏՈՐՈԳԵԼ, նբ. (տրամ.) Ստորոգել:
ԱՌՍՏՈՒԵՐԱԳԻՐ, ա. Երեւութական:
ԱՌ ՎԱՂԻՒ, տե՛ս ՎԱՂԻՒ:
ԱՌ ՎԱՅՐ ՄԻ, տե՛ս ՎԱՅՐ:
ԱՌՎԵՐԸՆԴՈՒՆԵԼ, հբ. Վերընդունել (իր վրայ ընդունել՝ կրել):
ԱՌՎԿԱՅԵԼ, տե՛ս ՎԿԱՅԵԼ:
ԱՌՏԱՆԵԼ, նբ. Վարել (առնուլ տանել):
ԱՌՏԱՐՈՐՈՇԵԼ, տե՛ս ՏԱՐՈՐՈՇԵԼ:
ԱՌՏԱՐՈՐՈՇՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏԱՐՈՐՈՇՈՒԹԻՒՆ:
ԱՌՏՆԻՆ կամ ԱՌ ՏՆԻՆ, մ. 1. Ի տան, առանձինն (տանը առանձնաբար): 2. ա. Տնական, առանձնական, ներքին:
ԱՌՏՈՒԵԼ, նբ. Տալ, մատուցանել, առաջի առնել, աւանդել:
ԱՌՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Տըւչութիւն (տալը):
ԱՌՑԵՂ, ա. Ազգային, առտնին, ներքին:
ԱՌՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԱՌՓՈԽԵԼ, տե՛ս ՓՈԽԵԼ:
ԱՌՓՈՐՁԵԼ (իմ), տե՛ս ՓՈՐՁԵԼ (իմ):
ԱՌՕՐԵԱՅ, ա. 1. Աւուրն, միօրեայ (մէկ օրուայ, օրական): 2. Սակաւօրեայ, ժամանակաւոր, առժամանակեայ, անցաւոր: 3. Օրըստօրեայ, առօրէական, հանապազօրեայ:
ԱՌՕՐԷԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՌՕՐԵԱՅ (3):
ԱՌ ՕՐԻՆ, մ. Առ օրն, նոյն օրին (հէնց նոյն օրը):

ԱՌՕՐԻՆԱԿԵԼ, նբ. Օրինակել, համեմատել:
ԱՌ ՕՐՆ, տե՛ս ԱՌ ՕՐԻՆ:
ԱՍԱԾ, տե՛ս ԱՍԱՑՈՒԱԾ:
ԱՍԱԿԱՆ, ա. Ասուն, խօսուն, բանական:
ԱՍԱՑԱԾ, տե՛ս ԱՍԱՑՈՒԱԾ:
ԱՍԱՑՈՒԱԾ, գ. Ասած, ասացած, բան, խօսք, ճառ:
ԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, ԱՍԱՑՈՒՄՆ, գ. Ասացուած, ասելութիւն (ասելը, ասուելը, ասուածը), խօսք, բան:
ԱՍԵԼ, նբ. 1. Ոգել, բարբառել, խօսել: 2. Պատմել, ճառել: 3. Անուանել, կոչել: 4. Նշանակել, հաստատել: 5. Հարցանել: 6. Պատասխանել: 7. Պատուիրել, պատուէր, տալ: 8. Վարդապետել, քարոզել: 9. Արտասանել, արտաբերել: 10. Երգել: 11. Խոստանալ: 12. Համարել: 13. Խօսել հաւու (աքաղաղը կանչել):
- ԱՍԵՄ. Այս է, այսինքն, իմա՛:
ԱՍԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍԵՂՆ, գ. Մախաթ:
ԱՍԵՂՆԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԱՍՂՆԱԳՈՐԾ:
ԱՍԻԴ, ԱՍԻԴԱՅ, տե՛ս ԱՐԱԳԻԼ:
ԱՍԿՆ, գ. (հնք.) Սուտակ:
ԱՍՂԱՆԻ, ԱՍՂԵՆԻ, գ. Թել, չաղամաթ, նարօտ:
ԱՍՂՆԱԳՈՐԾ, ա. Ասեղնագործ, ասեղնեայ:
ԱՍՂՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Նկարակերտութիւն:
ԱՍՂՆԱՆՔ, գ. յոգն. Բժժանք, յուռութք:
ԱՍՂՆԵԱՅ, տե՛ս ԱՍՂՆԱԳՈՐԾ:
ԱՍՃԻ, գ. Ճաշ, կերակուր:
ԱՍՈՒԵԱՅ, տե՛ս ԱՍՈՒԻ:
ԱՍՈՒԵՂ, ա. Բրդազգեաց, գեղմնաւոր (բրդոտ):
ԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ասացուած, բան, խօսք: 2. Բառ:
ԱՍՈՒԻ, ա. 1. Ասուեայ, ասրեայ, ասրեղէն: 2. գ. Բրդեայ (բրդից հագուստ):
ԱՍՈՒՆ, ա. Խօսուն, բանական:
ԱՍՊԱԶԱՆ, գ. (բսք.) Ասպուզան:
ԱՍՊԱԶԷՆ, գ. ա. Ձիազէնք: 2. Հեծեալ:
ԱՍՊԱԶԻՆԵԼ, նբ. Սպառազինել:
ԱՍՊԱԿ, գ. Փշրանք (ուտելիքի):
ԱՍՊԱԿԱՆԻ, գ. 1. Որսորդ (ձիաւոր): 2. Բարակ (որսկան շուն):
ԱՍՊԱՀԱՊԵՏ, գ. Զօրապետ, զօրավար, սպարապետ:
ԱՍՊԱՃԱՐԱԿԱԿԱՆ, ա. Հովուական:
ԱՍՊԱՆԴԱԿ, գ. Ասպատան, ասպատանգ:
ԱՍՊԱՆՋԱԿԱՆ, ԱՍՊԱՆՋԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՊՆՋԱԿԱՆ, ԱՍՊՆՋԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍՊԱՍՏԱՆ, գ. Ախոռ (ձիերի):
ԱՍՊԱՏԱԿ, գ. 1. Հրոսակ: 2. Ձիընթացք, արշաւան:
- ԱՍՊԱՏԱԿ ԱՌՆԵԼ՝ ԴՆԵԼ՝ ԿԱՊԵԼ՝ ՏԱԼ. Ասպատակել, արշաւել (ասպատակութիւն անել):
ԱՍՊԱՏԱԿԱՅԱՐՁԱԿ, ա. Ձիարձակ:
ԱՍՊԱՏԱԿԱՒՈՐ, ա. գ. Ասպատակող:
ԱՍՊԱՏԱԿԵԼ, չ. 1. Ասպատակ առնել, յարձակել (ասպատակութեամբ), արշաւել: 2. Ձիավարել:
ԱՍՊԱՏԱԿԻ, ՅԱՍՊԱՏԱԿԻ, մ. Արշաւակի, սրընթաց:
ԱՍՊԱՏԱԿՈՂ, տե՛ս ԱՍՊԱՏԱԿԱՒՈՐ:
ԱՍՊԱՏԱՆ, ԱՍՊԱՏԱՆԳ, տե՛ս ԱՍՊԱՆԴԱԿ:
ԱՍՊԱՐ, գ. Վահան:
ԱՍՊԱՐԱԲԵԿ, գ. Վահանակ (փոքր ասպար):
ԱՍՊԱՐԱԿԻՐ, ա. գ. Վահանակիր, վահանաւոր, ասպարաւոր, սպարակիր:
ԱՍՊԱՐԱՊԵՏ, տե՛ս ՍՊԱՐԱՊԵՏ:
ԱՍՊԱՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍՊԱՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍՊԱՐԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՍՊԱՐԱԿԻՐ:
ԱՍՊԱՐԱՓԱԿ, տե՛ս ՎԱՀԱՆԱՓԱԿ:

ԱՍՊԱՐԷՁ, ԱՍՊԱՐԷՍ, գ. 1. Ձիարձակարան, ձիընթացարան, ձիընթացիկք, մրցարան, ստադիոն: 2. Ձիարշաւանք, վտաւան (տարածութեան չափ): 3. Հրապարակ, հանդիսարան, ատեան: 4. Դաշտ: 5. Ընթացք:
ԱՍՊԱՐԸՆԿԷՑ, ա. Վահանընկէց:
ԱՍՊԱՐԻՍԱԽԱՂԱՑ, տե՛ս ԱՍՊԱՐԷՍ (1):
ԱՍՊԱՐԻՍԵԼ, չբ. Արշաւանս դնել, արշաւել:
ԱՍՊԵՏ, գ. Հեծելազն (հեծեալ իշխանաւոր):
ԱՍՊԻՍ, գ. Վահան, ասպար:
ԱՍՊՆՋԱԿԱՆ, ա. 1. Հիւրընկալ, օտարընկալ, վանատուր: 2. փխբ. Ընդունող (տեղ տուող): 3. գ. Պատճառ (որևէ բանի):
ԱՍՊՆՋԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիւրընկալութիւն, հիւրասիրութիւն, օտարընկալութիւն, վանատրութիւն:
ԱՍՊՈՒՋԱՆ, տե՛ս ԱՍՊԱՋԱՆ:
ԱՍՏ, մ. 1. Աստանօր, աստէն: 2. Այսր:
ԱՍՏԱՆԴԵԼ, նբ. Տարաբերել, ճգճգել, թիւրել, տատանել:
ԱՍՏԱՆԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՍՏԱՆԴԵԼ:
ԱՍՏԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Տատանումն:
ԱՍՏԱՆՕՐ, մ. 1. տե՛ս ԱՍՏ (1): 2. ա. Արդի, այժմեան:
ԱՍՏԵՂԱԲԱՆԱԿ, գ. ա. Աստեղագէտ:
ԱՍՏԵՂԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏԵՂԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ (2):
ԱՍՏԵՂԱԲԱՇԽ, ա. գ. Աստեղագէտ:
ԱՍՏԵՂԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստեղագիտութիւն:
ԱՍՏԵՂԱԲՈՐԲՈՔՄՈՒՆՔ, տե՛ս ԱՍՏԵՂԱՋԻԳՔ:
ԱՍՏԵՂԱԳԷՏ, գ. ա. 1. Աստեղաբաշխ, երկնագէտ: 2. Աստեղաբանակ, քաղդեայ, մոգ:
ԱՍՏԵՂԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աստեղաբաշխութիւն: 2. Աստեղաբանութիւն, ախտարք:
ԱՍՏԵՂԱԳԻՐՏ, գ. ա. Աստեղագէտ, աստեղաբաշխ:
ԱՍՏԵՂԱԶԱՐԴ, ա. Աստեղալից (աստղերով զարդարուած):
ԱՍՏԵՂԱԼԻՐ, տե՛ս ԱՍՏԵՂԱԼԻՑ:
ԱՍՏԵՂԱԼԻՑ, ա. Աստեղալիր, աստեղազարդ (աստղերով լի):
ԱՍՏԵՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՍՏՂԱՅԻՆ:
ԱՍՏԵՂԱՋԻԳՔ, գ. յոգն. Աստեղաբորբոքմունք (ասուպներ):
ԱՍՏԵՂԱՃԱՃԱՆՉ, ա. Աստղաճաճանչ:
ԱՍՏԵՂԱՆԻՇ, ա. Աստղանշան:
ԱՍՏԵՂԱՆՇՄԱՐ, տե՛ս ԱՍՏԵՂԱԳԷՏ:
ԱՍՏԵՂԱՊԷՍ, մ. Աստեղօրէն:
ԱՍՏԵՂԱՏԵՍԱԿ, ԱՍՏԵՂԱՏԻՊ, ա. Աստղակերպ:
ԱՍՏԵՂԱՏՈՒՆ, գ. Աստղատուն (համաստեղութիւն):
ԱՍՏԵՂԵԱՅ, տե՛ս ԱՍՏՂԱՅԻՆ:
ԱՍՏԵՂՕՐԷՆ, մ. ա. Աստեղապէս, պայծառ:
ԱՍՏԵՂՕՐԷՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստեղաբաշխութիւն:
ԱՍՏԵՒՈՐ, ա. 1. Հաստատուն, կուռ, պինդ, կարծր: 2. Լաւագոյն, ընտիր:
ԱՍՏԷՆ, մ. 1. Աստ, աստանօր: 2. Այժմէն, յայսմ հետէ: 3. ա. Ներկայ, առաջիկայ, այժմեան, այժմու:
- ԱՍՏԷՆ ԵՒ ԱՍՏ, մ. Անյապաղ, ի մօտոյ, փոյթ ընդ փոյթ, շուտով:
ԱՍՏԷՔ, գ. յոգն. ԱՍՏԻՔ:
ԱՍՏԻ[1], մ. 1. Աստուստ: 2. ա. Ժամանակաւոր, երկրաւոր:
- ԱՍՏԻ ԵՒ ԱՆՏԻ, տե՛ս ՅԱՅՍԿՈՅՍ ՅԱՅՆԿՈՅՍ:
- ԱՍՏԻՔ, տե՛ս ԱՍՏԷՔ:
ԱՍՏԻ[2], 1. ա. Հաստատուն, անյողդողդ, առաքինի, տոկուն, պինդ, ուժեղ, ազգոյ: 2. գ. Հաստատութիւն, պնդութիւն, զօրութիւն, առոյգութիւն, ուժեղութիւն: 3. Հասակ, մանաւանդ՝ արբուն:

ԱՍՏԻՃԱՆ կամ ԱՇՏԻՃԱՆ, գ. 1. Սանդղամատն: 2. Սանդուղք: 3. Բեմ: 4. Չափ, կէտ: 5. Յարկ, դստիկոն: 6. Յառաջատուլթիւն, յառաջադիմութիւն: 7. Աւագութիւն, բարձրութիւն, պատիւ: 8. (եկեղց.) Կարգ:
ԱՍՏԻՃԱՆԱՒՈՐ, ա. (եկեղց.) Ժառանգաւոր, կղերիկոս:
ԱՍՏԻՆ, ա. Աստևոր, Հաստատուն, առաքինի:
ԱՍՏՂ, գ. 1. Նշձեմ, լուսաւոր (երկնային լուսատու մարմին): 2. Արուսեակ (արեգակի մոլորակներից մէկը):
- ԱՍՏՂ ԱՌԱՒՕՏԻՆ կամ ԱՌԱՒՕՏՈՒ, տե՛ս ԱՍՏՂ (2):
- ԱՍՏՂ ՊԱՏՐԱՆԱՑ. Մոլորակ:
- ԱՍՏՂ ՍԼԱՑԵԱԼ. Թռիչ (ասուպ):
ԱՍՏՂԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏԵՂԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍՏՂԱԳԷՏ, տե՛ս ԱՍՏԵՂԱԳԷՏ:
ԱՍՏՂԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ տե՛ս ԱՍՏԵՂԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍՏՂԱԿԵՐՊ, ա. Աստղանման:
ԱՍՏՂԱՃԱՃԱՆՉ, տե՛ս ԱՍՏԵՂԱՃԱՃԱՆՉ:
ԱՍՏՂԱՅԻՆ, ա. Աստեղական, աստեղեայ:
ԱՍՏՂԱՆՄԱՆ, ա. մ. Աստղակերպ:
ԱՍՏՂԱՆՇԱՆ, տե՛ս ԱՍՏԵՂԱՆԻՇ:
ԱՍՏՂԱՎԱՐ, ա. Աստղազարդ, աստղալից:
ԱՍՏՂԱՏՈՒՆ, տե՛ս ԱՍՏԵՂԱՏՈՒՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾ, գ. Տէր, Արարիչ, որ էն, արքայ երկնաւոր, Թագաւոր Թագաւորաց:
- ԱՍՏՈՒԱԾՔ, գ. 1. Հրեշտակք: 2. Մարդիկ: 3. Դիք:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆ, ա. գ. 1. Աստուածախօս: 2. Աստուածաբանական:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆԱԿ, ա. Աստուածախօս:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆԵԼ, նբ. Աստուածախօսել:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աստուածախօսութիւն: 2. Աստուածաչունչ (Սուրբ Գիրքը): 3. Դիւցաբանութիւն:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՐ, մ. 1. Աստուածապէս, աստուածակերպ: 2. Հոգևորապէս:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՐԲԱՌ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԽՕՍ (2):
ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԵՐ, ա. Աստուածատուր:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԲՆԱԿ, ա. Տիրաբնակ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԲՈՒՂԽ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՈՍ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԳԷՏ, ա. Աստուածածանօթ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԳԻԾ, ԱՍՏՈՒԱԾԱԳԻՐ, ա. Աստուածագրեալ, տիրագիծ, աստուածադրոշմ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԳՈՐԾ, ա. 1. Արարչագործ: 2. Աստուածային: 3. Աստուածարար, աստուածացուցիչ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԳՈՐԾԱԿԱՆ, ա. Աստուածացուցիչ, աստուածարար, սրբազան:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. 1. Աստուածարել, աստուածացուցանել: 2. Սրբազնագործել, քահանայագործել:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արարչագործութիւն: 2. Սրբազնագործութիւն, քահանայագործութիւն:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԳՐԵԱԼ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԳԻՐ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԴԻՐ, ա. Արարչադիր:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԴՐՈՇՄ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԳԻՐ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԱՆ, ա. Աստուածանման, աստուածակերպ, աստուածազգի, աստուածային, սրբազան:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԱՐԴ, ա. Աստուածազարդեալ, աստուածարկու, սրբազան:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԱՐԴԵԱԼ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԱՐԴ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԱՒԱԿ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾՈՐԴԻ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԳԵԱՑ, ա. 1. Աստուածազգեստ, աստուածակիր: 2. Աստուածապարգև:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԳԵԱՑ (1):
ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԳԻ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԱՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԽՈՀ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԻՄԱՍՏ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԽՕՍ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԽՕՍԵԼ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆԵԼ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԱՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԱՆՕԹ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԱՆՕԹՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԱՆՕԹ, ա. Աստուածագէտ, աստուածածան, տիրագէտ, աստուածապաշտ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԱՆՕԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստուածգիտութիւն, աստուածածանութիւն:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԻՆ, ա. գ. 1. Աստուածամայր: 2. Տիրամայր, տեառնամայր, տիրածին (Մարիամ):
ԱՍՏՈՒԱԾԱԾՆՈՂ, ա. գ. Աստուածահայր (Աստծու՝ Քրիստոսի Հայր):
ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԱԶՄ, ա. Աստուածայօրինեալ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԱՄԱՐ, գ. Ծիածան (Աստծու կամարը՝ գօտին):
ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԱՑ, ա. Աստուածամուտ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԱՆ, ա. Աստուածային:
– ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԱՆՆ, գ. Աստուած, աստուածութիւն:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԵՐՊ, ա. 1. Աստուածանման, աստուածային: 2. մ. Աստուածապէս:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԵՐՏ, ա. Աստուածաշէն:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արարչագործութիւն:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԻՐ, ա. 1. Աստուածազգեաց, արարչակիր: 2. Աստուածակից (Աստծու հետ միաւորուած): 3. Աստուածային:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԻՑ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԻՐ (2):
ԱՍՏՈՒԱԾԱԿՈՂՄՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԿՈՅՍ ԿՈՂՄՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԿՈՅՍ ԿՈՂՄՆ, գ. Աստուածակողմն, տեառնակողմն, տեառնակողմն կոյս:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԿՈՉ, ա. Աստուածահրաւիրակ, տիրահրաւէր:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԿՈՐՈՅՍ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՍՊԱՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԿՐՕՆ, ա. Աստուածապաշտ, բարեպաշտ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՃՈՅ, ա. Աստուածահաճոյական, աստուածասէր:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՃՈՅԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՃՈՅ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՅՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԾՆՈՂ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՆՃԱՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԻՄԱՍՏ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՍՏԱՏ, ա. Տիրահաստատ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՏԻԺ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՐՈՒԱԾՔ, գ. Աստուածահարք:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՐՔ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՐՈՒԱԾՔ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՒԱՍԱՐ, ա. Աստուածանման:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԻՒՍ, ա. Տիրապատուաստ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՈՍ, ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՈՍԱՆ, ա. Աստուածաբուղխ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՐԱՄԱՆ, ա. Աստուածապատուէր:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՐԱՇ, ա. Աստուածասքանչ, գերահրաշ, գերաբուն:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՐԱՇԱԲԱՐ, մ. Սքանչելապէս (աստուածահրաշ կերպով):

ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՐԱՒԻՐԱԿ, ա. 1. տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԿՈՉ: 2. Աստուածամերձ (դէպի Աստուած հրաւիրող՝ մօտեցնող):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՁԵՒ, ա. Աստուածանման, աստուածատեսակ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՁԻՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՐԳԵՒ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՃԱՌ, ա. Աստուածապատում:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՄԱՅՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԻՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՄԱՐՏ, ա. Վերնամարտ:
– ԱՍՏՈՒԱԾԱՄԱՐՏ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՄԱՐՏԵԼ (իմ):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՄԱՐՏԵԼ (իմ), չբ. Աստուածամարտ լինել:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Տիրամարտութիւն, վերնամարտութիւն:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՄԵՐՁ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՐԱՒԻՐԱԿ (2):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՄՈՒՏ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԱՑ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստուածերևութիւն:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԻՆ, ա. 1. Աստուածական, աստուածեղէն, աստուածեան: 2. Աստուածանման, սրբազան, սուրբ:
– ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԻՆՆ, գ. Աստուածութիւն, Աստուած:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՅՆԱԲԱՐ, մ. Աստուածայնապէս (իբրև Աստուած):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՅՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՅՆԱԲԱՐ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աստուածութիւն: 2. Աստուածանմանութիւն: 3. Սրբութիւն:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՅՈՐԴՈՐ, ա. Հոգելից (Աստծուց յորդորուած):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՅՐԱԿԱՆ, ա. (կրօն.) Քրիստոսական (աստուածամարդուն՝ Քրիստոսին յատուկ՝ վերաբերող):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՆԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անաստուածանօթութիւն (Աստուած չճանաչելը):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՆԵՆԳ, ա. Ուխտազանց (Աստծուն նենգող):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՄԱՆ, ա. Աստուածակերպ, աստուածատեսակ, աստուածատիպ, աստուածաձև, գերահրաշ, սուրբ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՄԱՆԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՄԱՆԱՊԷՍ, մ. Աստուածանմանութեամբ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՄԱՆԵԱԼ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՄԱՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստուածակերպութիւն, աստուածատեսակութիւն:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՇԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՇԱՆՔ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՇԱՆՔ, գ. Աստուածանշանութիւն (աստուածային հրաշքներ):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՇԷՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԵՐՏ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՆՈՐՀ, ա. Աստուածաձիր, աստուածատուր, տիրապարգև, աստուածապարգև, արարչապարգև, տիրաձիր:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՈՒՔ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՏԻՒ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՋԱՐՋԱՐ, ա. Աստուածասպան, տիրասպան, Քրիստոսասպան (հրեաների մասին):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՇՏ, ա. 1. Բարեպաշտ: 2. Բարեպարիշտ (բարեպաշտական):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՏԻԺ, ա. Աստուածահար, աստուածառաք, աստուածավրէժ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՏԻՒ, ա. Տիրապատիւ, տիրամեծար:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՏՈՒԷՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՐԱՄԱՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՏՈՒՄ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՃԱՌ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՐԳԵՒ, ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՐԳԵՒԱԿ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՆՈՐՀ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՐ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՊՈՐՏ, ա. Որովայնամոլ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՊՍԱԿ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՊՍԱԿԵԱԼ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՊՍԱԿԵԱԼ, ա. Աստուածապսակ (Աստծուց պսակուած):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՌԱՔ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՏԻԺ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՍԷՐ, ա. 1. Բարեպաշտ: 2. Աստուածահաճոյ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՍԻՐԱԿ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՍԷՐ (1):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾՍԻՐՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՍՊԱՆ, ա. Խաչահանու, տէրասպան:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՍՏԵՂԾ, ա. Արարչաստեղծ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՍՏԵՂԾԵԼ, նբ. Աստուածարել, աստուածացուցանել:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ, գ. (կրօն.) Մարդեղութիւն (Աստծու ստեղծուելը):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՍՔԱՆՉ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՐԱՇ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՎԱԽ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԵՐԿԻՒՂ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՎԱՃԱՌ, ա. Տիրավաճառ (Յուդայի մասին):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՎԱՅԵԼ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՎԱՅԵԼՈՒՉ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՎԱՅԵԼՈՒՉ, ա. Աստուածավայել, աստուածավայելչական, աստուածարժան:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՎԱՅԵԼՉԱԲԱՐ, մ. Աստուածավայելչապէս:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՎԱՅԵԼՉԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՎԱՅԵԼՈՒՉ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՎԱՅԵԼՉԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՎԱՅԵԼՉԱԲԱՐ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՎՐԷԺ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՏԻԺ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵԱՑ, ա. Աստուածատելի:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵԱՑ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍ, ա. 1. Աստուածատեսակ (Աստծուն տեսնող): 2. տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍԱԿ (1):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍԱԿ, ա. 1. Աստուածանման, աստուածակերպ, աստուածաձև, աստուածատիպ: 2. տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍ (1):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍԱԿԱԲԱՐ, մ. Աստուածանմանապէս:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստուածանմանութիւն:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍԱԿ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստուածտեսութիւն (աստուածատես լինելը):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԻՊ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍԱԿ (1):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՆՈՐՀ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՅՈՒՅԻՉ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՐԵԼ, 1. նբ. տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՍՏԵՂԾԵԼ: 2. չբ. Մարգարէանալ: 3. Մոլեգնել:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՐԵԼԱԲԱՐ, մ. Աստուածաբար (որպէս Աստուած համարելով):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՐԺԱՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՎԱՅԵԼՈՒՉ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՐԿՈՒ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՉԱՐԴ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մարգարէութիւն (հոգով յափշտակութիւն): 2. Մոլեգնութիւն:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՍՏԵՂԾԵԼ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՅՈՒՅԻՉ, ա. Աստուածարար (Աստուած դարձնող):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՒԱՆԴ, ա. Արարչաւանդ, տիրաւանդ, աստուածատուր:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՓԱՅԼ, ա. Սրբափայլ (աստուածային փայլ ունեցող):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՔԱՐՈԶ, ա. Տիրաքարոզ:
ԱՍՏՈՒԱԾԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԱՆՕԹՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԵԱՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԻՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԵՂԲԱՅՐ, գ. Տեառնեղբայր (Քրիստոսի եղբայր Յակոբոսը):
ԱՍՏՈՒԱԾԵՂԷՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԻՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԵՐԵՒՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԵՐԿԻՒՂ, ա. Աստուածավախ, բարեպաշտ:
ԱՍՏՈՒԱԾԵՐԿԻՒՂԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեպաշտութիւն (Աստծուց երկիւղած լինելը):
ԱՍՏՈՒԱԾԸՆԿԱԼ, ա. Արարչընկալ, աստուածունակ, աստուածակիր:
ԱՍՏՈՒԱԾԻՄԱՍՏ, ա. Աստուածահաճար:
ԱՍՏՈՒԱԾԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾՈՐԴԻ, գ. Աստուազաւակ, Տեառնորդի (Աստծու որդին, Քրիստոս):
ԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Էականութիւն, Աստուած:
ԱՍՏՈՒԱԾՈՒՆԱԿ, ա. 1. Աստուածընկալ, աստուածակիր: 2. Աստուածանման, աստուածապարգև, աստուածահաճոյ, աստուածային, սուրբ:
ԱՍՏՈՒԱԾՈՒՍՏ, մ. ա. Յաստուածուստ (Աստծու կողմից):
ԱՍՏՈՒԱԾՈՒՐԱՑ, ա. Տիրադրուժ:
ԱՍՏՈՒԱԾՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեպաշտութիւն, աստուածերկիւղածութիւն, երկիւղածութիւն:
ԱՍՏՈՒԱԾՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Տիրապետական, համապետական, աստուածավայելուչ, ամենատէր:
ԱՍՏՈՒԱԾՊԵՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստուածպետութիւն, աստուածութիւն, Աստուած:
ԱՍՏՈՒԱԾՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾՊԵՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾՍԻՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾՍԻՐԱՊԷՍ:
ԱՍՏՈՒԱԾՍԻՐԱՊԷՍ, մ. Աստուածսիրաբար:
ԱՍՏՈՒԱԾՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստուածպաշտութիւն, բարեպաշտութիւն:
ԱՍՏՈՒԱԾՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾՕՐԷՆ, մ. ա. 1. Աստուածաբար, աստուածավայելչաբար: 2. Աստուածակերպ, աստուածավայելուչ, աստուածային:
ԱՍՏՈՒԱԾՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Օրհնութիւն առ Աստուած (Աստծուն օրհնելը և փառաբանելը):
ԱՍՏՈՒՍՏ, մ. 1. Աստի: 2. Աստ, աստանօր:
ԱՍՏ ՈՒՐԵՄՆ, մ. Աստ, յետոյ ուրեմն:
ԱՍՏՍՏԻՆ, մ. 1. Աստ, աստուստ: 2. Այժմու:
ԱՍՏՐ, մ. Այսր, աստ:
ԱՍՏՐԱՏԻԳԱՅ, գ. Զօրագլուխ:
ԱՍՐ, գ. 1. Բուրդ, գեղմն, գզաթ: 2. Ասուի, բրդեայ (բրդէ չոր):
ԱՍՐԱԲԵՐ, ա. Ասրաբոյս (ասր բերող՝ տուող):
ԱՍՐԱԲՈՅՍ, տե՛ս ԱՍՐԱԲԵՐ:
ԱՍՐԱՓԱՅԼ, ա. Ասրափառ:
ԱՍՐԱՓԱՌ, տե՛ս ԱՍՐԱՓԱՅԼ:
ԱՍՐԵԱՅ, ԱՍՐԵՂԷՆ, ա. Ասուեայ, ասուի:
ԱՍՔ, գ. Ասացուած, ասութիւն, բան, խօսք:
ԱՏԱԿ, ա. Կարող, ընդունակ, ձեռնհաս:
- ԱՏԱԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՏԱԿԵԼ:
ԱՏԱԿԵԼ, չբ. Ատակ՝ կարող՝ ձեռնհաս լինել, կարողանալ, զօրել:
ԱՏԱՂՁ, գ. Փայտ (շինարարական և ատաղձագործական):
ԱՏԱՂՁԱԳՈՐԾ, ա. Հիւսն:

ԱՏԱՄԱՑԵԼ, նբ. Խածատել, կծանել, կծել:

ԱՏԱՄԱՑԻ, մ. Ատամնացի (ատամներով):

ԱՏԱՄՆ, գ. 1. Կեռիք, դանդան: 2. Ժանիք:

ԱՏԱՄՆԱՑԻ, տե՛ս ԱՏԱՄԱՑԻ:

ԱՏԵԱԼ, տե՛ս ԱՏԵԼ:

ԱՏԵԱՆ, գ. 1. Հրապարակ, դատարան: 2. Ժողով (դատական նիստ): 3. Դատավճիռ, դատաստան:

ԱՏԵԼ, նբ. Զզուել, գարշել, խորշել (չսիրել, չհամակրել):

ԱՏԵԼԻ, ա. 1. Գարշելի (ատելութիւն հարուցող): 2. Թշնամի, չարակամ, բարեատեաց:

ԱՏԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ատեցումն, զզուանք: 2. Ոխակալութիւն, թշնամութիւն, հակառակութիւն:

ԱՏԵՆԱԲԱՆԵԼ, չբ. Ատենախօս լինել, ատենաբանել, հրապարակախօսել, հանդիսաբանել, ճառել:

ԱՏԵՆԱԲԱՐ, մ. Հրապարակաբար, հրապարակաւ:

ԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արձանագրութիւն:

ԱՏԵՆԱԴՊԻՐ, գ. Դպիր, դպրապետ:

ԱՏԵՆԱԽՕՍ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՏԵՆԱԲԱՆԵԼ:

ԱՏԵՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրապարակաբանութիւն, հրապարակախօսութիւն, հանդիսաբանութիւն, բեմասացութիւն:

ԱՏԵՆԱԿԱԼ, ա. գ. Դատաւոր, խորհրդական, դպիր (ատեանի անդամներից իւրաքանչիւրը):

- ԱՏԵՆԱԿԱԼ ԴՊԻՐ, տե՛ս ԱՏԵՆԱԴՊԻՐ:

ԱՏԵՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԽՕՍ (2):

ԱՏԵՆԱԿԻՑ, ա. գ. Պաշտպան (ատեանում օգնական):

ԱՏԵՆԱՊԵՏ, գ. Դատաւոր (ատեանի պետ):

ԱՏԵՆԱՏՈՒՆ, տե՛ս ԱՏԵԱՆ (1):

ԱՏԵՑՈՒՄՆ, գ. Ատելութիւն (ատելը):

ԱՏՇԻԼ, չբ. Ծարաւել:

ԱՏՈՔ, ա. Լի, առլի, հոծ, հասուն:

ԱՏՈՔԱՁԵՄ, տե՛ս ԱՏՈՔ:

ԱՏՈՔԱՆԱԼ, չբ. Ուռճանալ (լաւ լցուել, հասունանալ):

ԱՏՈՔԱՏԵՍԻԼ, ա. Հասուն (ատոք տեսքով):

ԱՏՈՔԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հասուցանել (ատոք դարձնել):

ԱՏՈՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Լիութիւն, հոծութիւն, պարարտութիւն, հասկահասութիւն (ատոք՝ լիքը լինելը):

ԱՏՐԱԳՈՅՆ, ա. Հրագոյն, ատրաշէկ, հրափայլ, հրացայտ:

ԱՏՐԱՇԷԿ, ա. Արտաշէկ, հրաշէկ, հրատեսիլ:

ԱՏՐՈՐԱԿ, ԱՏՐՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՏՐԱԳՈՅՆ:

ԱՏՐՈՒՇԱՆ, գ. Կրակատուն, մեհեան:

ԱՐԱԲԱՑԻ, ա. գ. Արուայիկ, տաճիկ, հագարացի:

ԱՐԱԳ, ա. 1. Արագընթաց, արագաշարժ, սրընթաց: 2. մ. Շուտով, փութով, արագապէս:

- ԱՐԱԳ ԱՐԱԳ, մ. 1. Իսկ և իսկ, անդէն և անդ, անյապաղ: 2. Ստէպ ստէպ:

ԱՐԱԳԱԳԻՐ, ա. Երագագիր:

ԱՐԱԳԱԳՆԱՑ, ա. Երագագնաց, արագընթաց, արագաշարժ, արագախաղաց, երագանցուկ (շուտ անցնող):

ԱՐԱԳԱԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրընթացութիւն, երագումն:

ԱՐԱԳԱԳՈՅՆ, ա. մ. Երագագոյն:

ԱՐԱԳԱԶ, տե՛ս ԵՐԱԳԱԶ:

ԱՐԱԳԱԶԵՐԾ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԴԻՒՐԱԶԵՐԾ ԼԻՆԵԼ:

ԱՐԱԳԱԹԵՒ, ա. Արագաթռիչ, երագաթռիչ, երագաթև, թեթևաթև, թեթևաթռիչ:

ԱՐԱԳԱԹՈՂ, ա. Ներելի (մեղք):

ԱՐԱԳԱԹՌԻՉ, տե՛ս ԱՐԱԳԱԹԵԻ:
ԱՐԱԳԱԼՈՒՐ, ա. Դիւրալուր, դիւրահաւան:
ԱՐԱԳԱԽԱԲԻԿ, ա. Դիւրախաբող:
ԱՐԱԳԱԽԱՂԱՑ, տե՛ս ԱՐԱԳԱԳՆԱՑ:
ԱՐԱԳԱԽԱՂԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Արագաշարժութիւն:
ԱՐԱԳԱԽԱՄՈՒՐ, ա. Դիւրաթառամ:
ԱՐԱԳԱԽՕՍ, ա. Շուտախօս, շուտաբան:
ԱՐԱԳԱՀԱՍ, ա. 1. Երագահաս: 2. մ. Արագ, յանկարծ:
ԱՐԱԳԱՃԵՊ, ա. մ. Շուտափոյթ, ճեպով:
ԱՐԱԳԱՄԱՀ, ա. մ. Վաղամեռիկ:
ԱՐԱԳԱՄԱՇ, ա. Դիւրամաշ:
ԱՐԱԳԱՄԷՏ, ա. Դիւրաշարժ:
ԱՐԱԳԱՄԻՏ, ա. Սրամիտ, երագամիտ:
ԱՐԱԳԱՅԱԳ, ա. Վաղայագ:
ԱՐԱԳԱՇԱՐԺ, ա. Արագագնաց, անդանդաղ, փոյթ:
ԱՐԱԳԱՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Արագագնացութիւն:
ԱՐԱԳԱՊԷՍ, մ. Արագ, արագ արագ, փութով:
ԱՐԱԳԱՌՈՒ, ա. Մտառու, սրամիտ:
ԱՐԱԳԱՍԽԱԼ, ա. Երագասխալ:
ԱՐԱԳԱՎԱԽՃԱՆ, ա. Երագազրաւելի, երագավախճան, վաղազրաւ:
ԱՐԱԳԱՏԵՍ, ա. Սրատես, փխբ. մտառու, սրամիտ:
ԱՐԱԳԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԱՐԱԳԱՏԵՍ:
ԱՐԱԳԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրատեսութիւն (արագատես լինելը):
ԱՐԱԳԱՓՈԽ, ԱՐԱԳԱՓՈՓՈԽ, ա. Դիւրափոխ, դիւրափոփոխ, երագափոփոխ, փոփոխական:
ԱՐԱԳԱՔԱՅԼ, ա. Արագընթաց, արագախաղաց:
ԱՐԱԳԵԼ, 1. չբ. Փութալ, շտապել, աճապարել: 2. նբ. Արագեցուցանել, փութացուցանել:
ԱՐԱԳԵՂ, ա. Արագուն (շատ արագ):
ԱՐԱԳԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՐԱԳԵԼ (2):
ԱՐԱԳԸՆԹԱՑ, ա. Արագագնաց, արագախաղաց, արագաշարժ, փութընթաց:
ԱՐԱԳԻԼ, գ. (կենդբ.) 1. Ասիդ: 2. Տառեղն:
ԱՐԱԳՈՏՆ, ա. Արագաքայլ, արագընթաց, արագագնաց, քաջընթաց:
ԱՐԱԳՈՏՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Արագագնացութիւն:
ԱՐԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Երագութիւն:
ԱՐԱԳՈՒՄՆ, գ. Երագումն (արագելը, փութալը):
ԱՐԱԳՈՒՆ, ա. Արագ, արագեղ, փոյթ, սուր:
ԱՐԱԳՈՒՍՈՒՄՆ, ա. Սրամիտ, արագառու, ուշեղ:
ԱՐԱԼԷՉ, տե՛ս ՅԱՐԱԼԷՉ:
ԱՐԱԾ, գ. Սպի, հետք:
ԱՐԱԾԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՐԱԾԵԼ:
ԱՐԱԾԵԼ, նբ. 1. Արածանել: 2. Ծարակել, ուտել: 3. փխբ. Լափել, սպառել, ծախել, բնաջինջ առնել:
ԱՐԱԿԱՆ, ա. Այրական, առնական, առնի, արանցի:
- ԱՐԱԿԱՆ ԹԻՒ, տե՛ս ԿՈՃԱՏ:
ԱՐԱՀԵՏ, գ. 1. Աշխարհապողոտայ (լայն՝ բանուկ ճանապարհ): 2. Կածան, շաւիղ:
ԱՐԱՀԵՏԵԼ, չբ. Երթալ, ուղևորել (արահետով գնալ):
ԱՐԱՄԱԶԴԱՑ, գ. (աստղգ.) Լուսնթագ:
ԱՐԱՄԱԶԴԱՑ ԳՕՏԻ. Ծիածան:
ԱՐԱՄԲԻ, տե՛ս ԱՌՆԱԿԻՆ:
ԱՐԱՄՈՒՐ, գ. Մէգ, մրրիկ, փոթորիկ, բուք:
ԱՐԱՆՑԻ, տե՛ս ԱՐԱԿԱՆ:
ԱՐԱՍՏՈՅ, ա. Պինդ, կարծր, կուռ, ապառաժ (քար):
ԱՐԱՏ, գ. 1. Բիծ, սպի, ախտ, խորշ, կեղտ (մարմնական որևէ պակասութիւն): 2. Վնաս:
ԱՐԱՏԱՒՈՐ, ա. Մարմնազեղծ, ախտաւոր:

ԱՐԱՏԵԼ, նբ. 1. Աղտեղել: 2. Աղարտել, վնասել:
ԱՐԱՐ, գ. 1. Արարուած, գործած, շինուած, գործ, իր: 2. Երկրագործութիւն: 3. Ստացուած, գոյք, ինչք, կալուած: 4. Բեր, արդիւնք:
ԱՐԱՐԱԾ, ա. գ. 1. Եղական, արարածական: 2. Ստեղծուած, կատարուած, գոյացութիւն, եղելութիւն, գոյակ, գոյ, էակ: 3. Գործ, արար: 4. Արարչութիւն, ստեղծումն, լինելութիւն, եղանութիւն:
- ԱՐԱՐԱԾ ԳԻՐՔ. Ծնունդք (Հին կտակարանի առաջին գիրքը):
ԱՐԱՐԱԾԱԿԱՆ, ա. Արարած, եղական:
ԱՐԱՐԻՉ, ա. գ. 1. Ստեղծիչ, հաստիչ, գոյացուցիչ: 2. Աստուած:
ԱՐԱՐՈՂ, ա. 1. Առնելի, գործիչ, կատարող, պատճառ: 2. Արարիչ:
ԱՐԱՐՈՂԱԿԱՆ, ա. Ներգործողական, ներգործական, ազդողական:
ԱՐԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Արար, արարուած, արարութիւն, արարումն:
ԱՐԱՐՈՒԱԾ, գ. Արարութիւն, արարումն, արարած, արար:
ԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, ԱՐԱՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՐԱՐՈՒԱԾ:
ԱՐԱՐՉԱԲԱՐ, մ. Արարչապէս, արարչագործապէս, աստուածաբար:
ԱՐԱՐՉԱԳԻՐ, ա. Աստուածաւանդ (արարչից գրուած):
ԱՐԱՐՉԱԳՈՐԾ, ա. 1. Արարիչ, արարող, ստեղծիչ: 2. Արարչակերտ:
ԱՐԱՐՉԱԳՈՐԾԱԿԱՆ, ա. Արարչական:
ԱՐԱՐՉԱԳՈՐԾԱԿԻՑ, տե՛ս ԱՐԱՐՉԱԿԻՑ:
ԱՐԱՐՉԱԳՈՐԾԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՐԱՐՉԱԲԱՐ:
ԱՐԱՐՉԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Ստեղծանել, առնել, հաստել, յօրինել, ճարտարապետել (իբրև արարիչ գործել):
ԱՐԱՐՉԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արարչութիւն, ստեղծումն: 2. Արարած: 3. Յօրինուած, կազմութիւն: 4. (եկեղց.) Վերածնութիւն (մկրտութեամբ հոգեպէս նոր ծնունդը):
ԱՐԱՐՉԱԴԻՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԴԻՐ:
ԱՐԱՐՉԱԿԱՆ, ա. 1. Աստուածային: 2. Արարիչ, ստեղծիչ, գործիչ:
ԱՐԱՐՉԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Արարչութիւն (արարչական զօրութիւն՝ կարողութիւն):
ԱՐԱՐՉԱԿԵՐՏ, տե՛ս ԱՐԱՐՉԱԳՈՐԾ (2):
ԱՐԱՐՉԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԱՐՉԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ (2):
ԱՐԱՐՉԱԿԻՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԻՐ:
ԱՐԱՐՉԱԿԻՑ, ա. (կրօն.) Արարչագործակից, համագործ:
ԱՐԱՐՉԱՊԱՇՏ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՇՏ:
ԱՐԱՐՉԱՊԱՐԳԵՒ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՐԳԵՒ:
ԱՐԱՐՉԱՊԵՏ, գ. (կրօն.) Գոյապետ, ձեռնապետ:
ԱՐԱՐՉԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՐԱՐՉԱԲԱՐ:
ԱՐԱՐՉԱՍՏԵՂԾ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՍՏԵՂԾ:
ԱՐԱՐՉԱՏԵՍ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍ:
ԱՐԱՐՉԱՏԻՊ, ա. մ. Աստուածանման, աստուածակերպ:
ԱՐԱՐՉԱՏՈՒՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒՐ:
ԱՐԱՐՉԱՒԱՆԴ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՒԱՆԴ:
ԱՐԱՐՉԵՂԷՆ, ա. Արարչական, աստուածեղէն:
ԱՐԱՐՉԸՆԿԱԼ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԸՆԿԱԼ:
ԱՐԱՐՉՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արարչագործութիւն, ստեղծումն: 2. տե՛ս ԱՐԱՐՉԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ: 3. Աստուած, աստուածութիւն: 4. Ստեղծուած, յօրինուած, արարած:
ԱՐԱՔԱՋԱՆԱԼ, չբ. Արիանալ, քաջանալ, զօրանալ:
ԱՐԲ, գ. Արբումն, գինարբուք, խրախունք, խրախութիւն:
ԱՐԲԱՆԵԱԿ, գ. 1. Պատանեակ, համբակ, սպասեակ, սպասաւոր, ծառայ, պաշտօ-

նեայ: 2. Սպասակալ, գործօնեայ, գործակից, կամարար, կամակատար, մատակարար, Հպատակ, Հետևող: 3. Առիթ, միջնորդ:

ԱՐԲԱՆԵԿԱԿԱՆ, ա. Ծառայական, սպասաւորական (արբանեակին՝ պաշտօնեային յատուկ):

ԱՐԲԱՆԵԿԵԼ, 1. չբ. Սպասաւոր, սպաս տանել, ծառայել, Հետևել: 2. նբ. Մատակարարել, բաշխել, պաշտել, խնամարկել:

ԱՐԲԱՆԵԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ծառայեցուցանել (գործադրել մի բանի Համար):

ԱՐԲԱՆԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծառայութիւն, սպասաւորութիւն, պաշտօն:

– ԶԱՐԲԱՆԵԿՈՒԹԻՒՆ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Սպասաւորութիւն Հարկանել՝ մատուցանել, պաշտօն տանել, սպասաւորել, ծառայել:

ԱՐԲԵԼԻՔ, տե՛ս ԱՐԲԵՑՈՒԹԻՒՆ (1):

ԱՐԲԵՆԱԼ, չբ. 1. Գինեհարել: 2. փխբ. Համակել, պատել (տոգորուել):

ԱՐԲԵՑՈՂ, ա. գ. Գինեմոլ:

ԱՐԲԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արբելիք, գինեհարութիւն, գինեկիզութիւն: 2. Գինարբուք: 3. Գինի, ըմպելի (ոգելից):

ԱՐԲԵՑՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՐԲՈՒՄՆ:

ԱՐԲԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Արբուցանել: 2. Ոռոգանել, ոռոգել:

ԱՐԲՇԻՌ, ա. 1. Արբեցող, արբեալ: 2. Շուայտ, գեղխ, անառակ:

ԱՐԲՇՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Արբեցութիւն, շուայտութիւն, գեղխութիւն, անառակութիւն:

ԱՐԲՈՒՄՆ, գ. 1. Արբեցումն (ըմպելը): 2. Ըմպելի:

ԱՐԲՈՒՆ[1], ա. Ըմպելի (խմելու պիտանի՝ յարմար):

ԱՐԲՈՒՆ[2], գ. Առոյգութիւն (առոյգ Հասակ):

ԱՐԲՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Տալ ըմպել: 2. Յագեցուցանել (ծարաւը): 3. Ոռոգանել, ոռոգել: 4. Արբեցուցանել (Հարբեցնել):

ԱՐԲՈՒՑՈՒՄՆ, գ. 1. Արբեցումն, արբումն: 2. Ըմպելի: 3. Ոռոգումն:

ԱՐԳԱՀԱՏԱՆՔ, տե՛ս ԱՐԳԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ (1):

ԱՐԳԱՀԱՏԵԼ, չբ. նբ. 1. Գթալ, կարեկից լինել, կարեկցել, խղճալ, ողորմել, ցաւակցել: 2. Աղերսել, աղաչել, պաղատել, Հայցել:

ԱՐԳԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գթութիւն, գթասիրութիւն, կարեկցութիւն: 2. Գըթարկութիւն, աղաչանք, աղերսանք, պաղատանք:

ԱՐԳԱՆԱԿ, գ. Խաշոյ:

ԱՐԳԱՆԴ, գ. 1. Ապաւարտակ, մայրական որովայն, Համբարան, ճնչանունք: 2. փխբ. Ծնող, պատճառ (որևէ բան ծնող՝ առաջ բերող երևոյթ):

ԱՐԳԱՍԱՒՈՐ, ա. Արդիւնաւոր:

ԱՐԳԱՍԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Բերրի, բարեբեր:

ԱՐԳԱՍԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ԱՐԴԻՒՆԱՒՈՐԵԼ:

ԱՐԳԱՍԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պտղաբերութիւն, առատութիւն, ճոխութիւն:

ԱՐԳԱՍԻՔ, գ. 1. Արդիւնք, վաստակ, գործ: 2. Բեր, պտուղ:

ԱՐԳԱՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԳԱՍԻՔ:

ԱՐԳԱՒԱՆԴ, ա. Բերրի, պտղաբեր, բարեբեր, պարարտ, յուռթի:

ԱՐԳԱՒԱՆԴԱԲԵՐ, ա. Բերրի, բարեբեր:

ԱՐԳԱՒԱՆԴԱՀՈՂ, ա. Թանձրահող, պարարտ:

ԱՐԳԱՒԱՆԴԱՄԻՏ, ա. Առատամիտ, խելամիտ, մտացի:

ԱՐԳԱՒԱՆԴԱՊՏՈՒՂ, ա. Պտղալէտ, պտղալից, բերրի:

ԱՐԳԱՒԱՆԴԵԱՑ, տե՛ս ԱՐԳԱՒԱՆԴ:

ԱՐԳԱՒԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Պտղաբերութիւն (արգաւանդ լինելը):

ԱՐԳԱՒՈՐ, ա. Արգոյ, յարգի, պատուաւոր, գլխաւոր, երևելի:

ԱՐԳԵԼ, գ. 1. Խափան (արգելիչ հանգամանք): 2. Արգելան, պահ:
- ԱՐԳԵԼ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ՝ ՏԱԼ. Արգելուլ, խափանել:
- ՅԱՐԳԵԼ ԱՐԿԱՆԵԼ. Շրջափակել, շրջապատել:
ԱՐԳԵԼԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Արգելումն, խափանումն:
ԱՐԳԵԼԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Արգելաւոր: 2. Միայնակեաց, ճգնաւոր: 3. Միայնակեցական, ճգնաւորական:
ԱՐԳԵԼԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Միայնութիւն (արգելական լինելը):
ԱՐԳԵԼԱՆ, գ. Արգելարան, արգելանոց, արգելոց, բանտ:
ԱՐԳԵԼԱՆԱՒՈՐ, ա. գ. Կալանաւոր, բանտարկեալ:
ԱՐԳԵԼԱՆԵԼ (իմ), կ. չբ. Արգելուլ:
ԱՐԳԵԼԱՆՈՑ, տե՛ս ԱՐԳԵԼԱՆ:
ԱՐԳԵԼԱՎԱՆՔ, գ. Կուսանոց, կուսաստան:
ԱՐԳԵԼԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժուժկալութիւն:
ԱՐԳԵԼԱՐԱՆ, տե՛ս ԱՐԳԵԼԱՆ:
ԱՐԳԵԼԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՐԳԵԼԱԿԱՆ (1):
ԱՐԳԵԼԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԳԵԼԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ:
ԱՐԳԵԼԵԼ, տե՛ս ԱՐԳԵԼՈՒԼ:
ԱՐԳԵԼԻՉ, ա. Խափանիչ:
ԱՐԳԵԼԼԻ, ա. Հրաժարելի:
ԱՐԳԵԼՈՑ, տե՛ս ԱՐԳԵԼԱՆՈՑ:
ԱՐԳԵԼՈՒԼ, նբ. 1. Արգել առնել, խափանել, կասեցուցանել, դադարեցուցանել: 2. Սանձել, կաշկանդել (զսպել): 3. Յարգել արկանել, փակել, պաշարել, բանդել, բանտարգել առնել:
ԱՐԳԵԼՈՒՄՆ, գ. Արգել, խափան:
ԱՐԳՈԲ, գ. Քուրձ, պայուսակ:
ԱՐԳՈՅ, ա. 1. Յարգի, պատուական, ազնիւ, ընտիր: 2. Ազդոյ, գործուն, ներգործական:
- ՕՐ ԱՐԳՈՅ. Օր գործոյ (աշխատանքի օր):
ԱՐԴ[1], գ. Յօրինուած, ձև, կարգաւորութիւն (գործ է ածւում ԶԱՐԴ բառի հետ):
ԱՐԴ[2], 1. մ. Այժմ, այժմիկ, այժմուս, զայժմուս: 2. շ. Այսուհետև, ուրեմն, ապա ուրեմն: 3. ա. Արդի, արդեան, այժմու:
ԱՐԴԱԾԻՆ, ա. Նորածին, դեռածին:
ԱՐԴԱԿ, ա. Հարթ, հարթածաւալ, ուղիղ:
ԱՐԴԱԿԵԼ, նբ. Հարթել, հաւասարել, ուղղել:
ԱՐԴԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՐԴԵԱՆ:
ԱՐԴԱՏՈՒՆԿ, ա. Նորատունկ, մատաղատունկ:
ԱՐԴԱՐ, ա. 1. Արդարադատ, ուղղադատ, անաչառ: 2. Բարեպաշտ: 3. Անմեղ, անպարտ: 4. Անկեղծ, աննենգ, անխարդախ, հաւատարիմ: 5. Ճշմարիտ, իրաւացի, օրինաւոր: 6. Ուղիղ, ճիշտ, ստոյգ: 7. Անարատ: 8. մ. տե՛ս ԱՐԴԱՐԱԲԱՐ:
- ԱՐԴԱՐՆ, գ. Արդարութիւն:
ԱՐԴԱՐԱԲԱՆ, ա. Արդարախօս, ճշմարտախօս:
ԱՐԴԱՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճշմարտախօսութիւն, ջատագովութիւն:
ԱՐԴԱՐԱԲԱՐ, մ. Արդարապէս:
ԱՐԴԱՐԱԳՆԱՑ, ԱՐԴԱՐԱԳՆԱՑԻԿ, ա. Արդար, արդարագործ, աստուածապաշտ:
ԱՐԴԱՐԱԳՈՐԾ, ա. Արդար, արդարագնաց, ճշմարտագործ:
ԱՐԴԱՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Արդարութիւն:
ԱՐԴԱՐԱԴԱՏ, ա. 1. Իրաւադատ, ճշմարտադատ, իրաւարար, անաչառ: 2. Իրաւացի, ճշմարիտ, արդար:
ԱՐԴԱՐԱԴԱՏԱՊԷՍ, մ. Իրաւամբ, իրաւապէս, իրաւաբար:
ԱՐԴԱՐԱԴԱՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, ԱՐԴԱՐԱԴԱՏՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԴԱՐԱԴԱՏՈՒԹԻՒՆ:

ԱՐԴԱՐԱԴԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արդարադատաւորութիւն, արդարադատողութիւն, իրաւադատութիւն:
ԱՐԴԱՐԱԽՆԴԻՐ, տե՛ս ԱՐԴԱՐԱՀԱՅՑ:
ԱՐԴԱՐԱԽՈՀ, ԱՐԴԱՐԱԽՈՐՀ, ա. Իրաւախոհ, իրաւախորհ, արդարամիտ:
ԱՐԴԱՐԱԽՕՍ, ԱՐԴԱՐԱԽՕՍՈՂ, ա. Ճշմարտախօս, անկեղծ:
ԱՐԴԱՐԱԿ, ա. 1. Ուղիղ, հարթ: 2. Օրինաւոր, կարգաւոր, զուգակշիռ: 3. Արդար, իրաւացի: 4. գ. Արդարութիւն (արդար իրաւունք՝ հատուցում՝ վարձատրութիւն):
ԱՐԴԱՐԱԿՇԻՌ, ա. 1. Իրաւակշիռ, իրաւախոհ (արդար կշռող՝ կշռադատող): 2. Հաւասարակշիռ, զուգակշիռ (արդար՝ ճիշտ կշռուած): 3. գ. Արդարակշռութիւն, զուգակշռութիւն:
ԱՐԴԱՐԱԿՇՌՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԴԱՐԱԿՇԻՌ (3):
ԱՐԴԱՐԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Ճշմարտատես, արդարախոհ:
ԱՐԴԱՐԱՀԱՅՑ, ա. Արդարախնդիր:
ԱՐԴԱՐԱՁԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Կեղծաւորութիւն (արդար ձեւանալը):
ԱՐԴԱՐԱՄԻՏ, ա. Ողջամիտ, աննենգ, անկեղծ, հաւատարիմ:
ԱՐԴԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկեղծութիւն, հաւատարմութիւն:
ԱՐԴԱՐԱՆԱԼ, չբ. Անմեղանալ, իրաւանալ:
ԱՐԴԱՐԱՆՄԱՆ, ա. Իրաւացի:
ԱՐԴԱՐԱՊԱՏՈՒՄ, ա. մ. Արդարախօս, ճշմարտախօս:
ԱՐԴԱՐԱՊԷՍ, մ. 1. Իրաւաբար, իրաւապէս, իրաւամբ, իրաւամբք: 2. Ստուգիւ, յիրաւի, իսկապէս, իրօք:
ԱՐԴԱՐԱՍԷՐ, ա. Ճշմարտասէր:
ԱՐԴԱՐԱՎՃԱՅԵԼՈՒՉ, ա. Իրաւացի, արդարացի:
ԱՐԴԱՐԱՏԵՍ, ա. Ճշմարտատես:
ԱՐԴԱՐԱՑԻ, ա. Իրաւացի, իրաւի, ճշմարիտ, արդար:

ԱՐԴԱՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Իրաւացուցանել: 2. Ճշմարտացուցանել, ճշմարտել, ստուգել, հաւաստել:
ԱՐԴԱՐԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Իրաւացուցիչ, ճշմարտացուցիչ:
ԱՐԴԱՐԱՔԱՐՈԶ, ա. Ճշմարտաքարոզ:
ԱՐԴԱՐԱՔՆԻՆ, ա. Արդարացի:
ԱՐԴԱՐԵՒ, 1. մ. Ճշմարտիւ, ճշմարտապէս, ստուգիւ, յիրաւի, իսկապէս, հաւաստեաւ, իրօք, անշուշտ, այո՛: 2. ա. Ճշմարիտ, իսկական, հարազատ, իրական, ստոյգ:
ԱՐԴԱՐԸՆԿԱԼ, ա. Բարի, բարեսէր, աստուածահաճոյ:
ԱՐԴԱՐՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԴԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ:
ԱՐԴԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անմեղութիւն: 2. Բարեգործութիւն, արդարագործութիւն: 3. Առաքինութիւն: 4. Մաքրութիւն, սրբութիւն: 5. Ճշմարտութիւն, ստուգութիւն, հաւաստիք: 6. Հաւասարակցութիւն, հաւասարութիւն:
ԱՐԴԱՐՈՒԹԻՒՆԱԲԵՐ, ա. Արդարագործ (արդարութիւն բերող՝ գործող):
ԱՐԴԱՐՈՒՀԻ, ա. Արդար (կին):
ԱՐԴԱՐՈՒՍՈՅՑ, ա. Ճշմարտուսոյց:
ԱՐԴԵԱՄԲՔ, մ. Իրօք, իսկապէս:
ԱՐԴԵԱՆ, տե՛ս ԱՅԺՄԵԱՆ:
ԱՐԴԵԼ, նբ. Հարթել, յարդարել, ձեւացուցանել, զարդարել, կոկել:
ԱՐԴ ԵՒՍ, տե՛ս ԱՐԴ² (1):
ԱՐԴԵՕՔ, մ. եղբ. 1. Իրաւ, յիրաւի, անշուշտ, իսկապէս, ապաքէն, այո: 2. Միթէ՞, մի՞: 3. չ. Ուրեմն, ապա:
ԱՐԴԷՆ, ԱՐԴԷՆ ԻՍԿ, մ. 1. Կանխաւ, առաջուստ, յառաջագոյն, յառաջնմէ, յառաջնումն: 2. Այժմ, այժմուս, զայժմուս, այժմիկ:
ԱՐԴԻ, ա. 1. Արդեան, այժմու, առաջիկայ, ներկայ: 2. մ. Արդ, արդ եւ, այժմ, այժմիկ, արդէն իսկ, դեռ, ահա:
– ԱՐԴԻ ԵՒՍ, տե՛ս ԱՐԴԻ (2):

ԱՐԴԻԻՆ, տե՛ս ԱՐԴԻԻՆՔ:
ԱՐԴԻԻՆԱԲԵՐ, ա. 1. Բերրի, արգաւանդ, պտղաւէտ, բարեբեր: 2. Օգտակար, շահաւէտ:
ԱՐԴԻԻՆԱԳՈՐԾ, ա. Արդիւնարար, երկրագործ, հողագործ:
ԱՐԴԻԻՆԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Արդիւնացուցանել:
ԱՐԴԻԻՆԱԿԱՆ, ա. 1. Արդիւնարար, վաստակաւոր: 2. Գործական, շահեկան, օգտակար, պիտանի:
ԱՐԴԻԻՆԱԿԱՆԱԻՈՐ, տե՛ս ԱՐԴԻԻՆԱԿԱՆ (1):
ԱՐԴԻԻՆԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Արդիւնաւորականութիւն, արդիւնաւորութիւն, վաստակ:
ԱՐԴԻԻՆԱԿԱՏԱՐ, ա. 1. Արդիւնագործ, բարեգործ: 2. Ներգործական:
ԱՐԴԻԻՆԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Ներգործութիւն, ազդեցութիւն:
ԱՐԴԻԻՆԱՆԱԼ, չբ. Արդիւնս առնուլ, յարդիւնս գալ (արդիւնք դառնալ):
ԱՐԴԻԻՆԱՇԱՏ, ա. Յուռթի, բազմարդիւն:
ԱՐԴԻԻՆԱՏՈՒ, ա. Բարեբեր, պտղաբեր:
ԱՐԴԻԻՆԱՏՐԵԼ, նբ. Արդիւնագործել, ներգործել:
ԱՐԴԻԻՆԱՏՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Պտղաբերութիւն (արդիւնք տալը):
ԱՐԴԻԻՆԱՐԱՐ, ա. 1. Հողագործ, երկրագործ, մշակ, վաստակաւոր: 2. Պտղաբեր:
ԱՐԴԻԻՆԱՐԱՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Երկրագործութիւն: 2. Պտղաբերութիւն:
ԱՐԴԻԻՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՐԴԻԻՆԱԻՈՐԵԼ:
ԱՐԴԻԻՆԱԻՈՐ, ա. 1. Արգասաւոր, շահեկան, օգտակար, պիտանի: 2. Ներգործական, ազդական:
ԱՐԴԻԻՆԱԻՈՐԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԱՐԴԻԻՆԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ:
ԱՐԴԻԻՆԱԻՈՐԵԼ, նբ. 1. Յարդիւնս ածել, արգասաւորել, արդիւնացուցանել, բուսուցանել, աճեցուցանել: 2. Ի կատարումն ածել, կատարել:
ԱՐԴԻԻՆԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԱՐԴԻԻՆԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ:
ԱՐԴԻԻՆՔ, գ. 1. Բեր, պտուղ (մշակութեամբ ստացուած): 2. Գործ, վաստակ, արգասիք, հետեւանք: 3. Ինչք, գոյք, կարասի:
- ԱՐԴԻԻՆՍ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ԱՐԴԻԻՆԱՆԱԼ:
- ՅԱՐԴԻԻՆՍ ԱԾԵԼ, տե՛ս ԱՐԴԻԻՆԱԻՈՐԵԼ:
- ՅԱՐԴԻԻՆՍ ԳԱԼ, տե՛ս ԱՐԴԻԻՆԱՆԱԼ:
ԱՐԴՆ, տե՛ս ԳԵՂԱՐԴՆ:
ԱՐԴՆԱԿԻՐ, ԱՐԴՆԱԻՈՐ, տե՛ս ԳԵՂԱՐԴՆԱԻՈՐ:
ԱՐԴՈՒ, գ. Գոմոր, գրիւ (ընդեղէնի եւ սորուն նիւթերի չափ):
ԱՐԴՈՒԱԾ, գ. Յօրինուած, ձեւ:
ԱՐԴՎԱՏՆԱԿԱՆ, ա. Վատնական:
ԱՐԵԱՆԱԳԻՆ, ա. Արիւնըռուշտ (արիւնով լցուած):
ԱՐԵԱՆԱՌՈՒ, ԱՐԵԱՆ ԱՌՈՒ, ա. Համարիւն, արիւնակից, հարազատ:
ԱՐԵԱՆԱՐԲՈՒ, տե՛ս ԱՐԻՒՆԱՐԲՈՒ:
ԱՐԵԱՆՀԵՂՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԱՐԻԻՆՀԵՂՈՒԹԻԻՆ:
ԱՐԵԱՑԻ, ա. Այրացի, արի, քաջ:
ԱՐԵԳԱԿՆ, գ. Արեւ, արեւակն, արփի, արուսեակ, հրարփի:
ԱՐԵԳԱԿՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՐԵԳԱԿՆԱՊԷՍ:
ԱՐԵԳԱԿՆԱԾԱԳ, ա. Արեւելածագ, արեւելեան:
ԱՐԵԳԱԿՆԱԿ, գ. Պատշգամ (արեւահայեաց):
ԱՐԵԳԱԿՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՐԵԳԱԿՆԱՅԻՆ:
ԱՐԵԳԱԿՆԱԿԵՐՊ, ա. Արեգակնաման, արեգակնատես, արեգակնօրէն:

ԱՐԵԳԱԿՆԱԿԷԶ, ա. 1. Տօթագին (չատ տօթ՝ տաք)։ 2. Արեւակէզ։
ԱՐԵԳԱԿՆԱՀՐԱՇ, ա. Արփիագեղ, արփիափայլ։
ԱՐԵԳԱԿՆԱՃԵՄ, ա. Լուսազգեաց, լուսափայլ։
ԱՐԵԳԱԿՆԱՅԻՆ, ա. Արեգակնական, արեգակնանի։
ԱՐԵԳԱԿՆԱՆԻ, տե՛ս ԱՐԵԳԱԿՆԱՅԻՆ։
ԱՐԵԳԱԿՆԱՆՄԱՆ, ա. մ. Արեգակնակերպ, արփիանման։
ԱՐԵԳԱԿՆԱՊԱՇՏ, տե՛ս ԱՐԵԻԱՊԱՇՏ։
ԱՐԵԳԱԿՆԱՊԷՍ, մ. Արեգակնաբար, արեգակնանման, արեգակնօրէն։
ԱՐԵԳԱԿՆԱՏԵՆՋԻԿ, ա. Արեւապաշտ։
ԱՐԵԳԱԿՆԱՏԵՍ, ԱՐԵԳԱԿՆԱՏԵՍԻԼ, ա. Արեգակնակերպ։
ԱՐԵԳԱԿՆԱԻՈՐ, գ. Եթեր, արփի։
ԱՐԵԳԱԿՆԱՓԱՅԼ, ա. մ. Արփիափայլ։
ԱՐԵԳԱԿՆՕՐԷՆ, մ. ա. Արեգակնապէս, արեգակնակերպ։
ԱՐԵԿ, ա. Արի, ուժեղ, զօրաւոր, սաստիկ։
ԱՐԵՆԱԶԱՆԳ, տե՛ս ԱՐԻԻՆԱԶԱՆԳ։
ԱՐԵՆԱՃԵՄ, տե՛ս ԱՐԻԻՆԱԹԱԹԱԽ։
ԱՐԵՆԱՊԱՐՏ, տե՛ս ԱՐԻԻՆԱՊԱՐՏ։
ԱՐԵՆԱՋՈՒՐ, գ. Թարախ, չարաւ։
ԱՐԵՆՀԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԻԻՆՀԵՂՈՒԹԻՒՆ։
ԱՐԵԻ, գ. 1. տե՛ս ԱՐԵԳԱԿՆ։ 2. փխբ. Կեանք, կենդանութիւն։
ԱՐԵԻԱԳԱԼ, գ. Արեւածայրք, արեւահարք։
ԱՐԵԻԱԾԱՅՐՔ, տե՛ս ԱՐԵԻԱԳԱԼ։
ԱՐԵԻԱԿԷԶ, տե՛ս ԱՐԵԳԱԿՆԱԿԷԶ (2)։
ԱՐԵԻԱԿՆ, տե՛ս ԱՐԵԳԱԿՆ։
ԱՐԵԻԱՀԱՐՔ, տե՛ս ԱՐԵԻԱԳԱԼ։
ԱՐԵԻԱՊԱՇՏ, ա. Արեգակնապաշտ։
ԱՐԵԻԱՓԱՌ, ա. Լուսափառ, լուսափայլ, արեգակնային, արեգակնակերպ։
ԱՐԵԻԵԼԱԾԱԳ, տե՛ս ԱՐԵԳԱԿՆԱԾԱԳ։
ԱՐԵԻԵԼԱԿԱՆ, ա. 1. Արեւելակողմն, արեւելեան։ 2. տե՛ս ԱՐԵԻԵԼԵԱՅ (2)։
ԱՐԵԻԵԼԱԿՈՂՄՆ, ա. գ. Արեւելական, արեւելք։
ԱՐԵԻԵԼԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՐԵԻԵԼԵԱՅ։
ԱՐԵԻԵԼԵԱՅ, ա. 1. Արեւելեան, արեւելյին։ 2. գ. Արեւելական (արեւելքի բնիկ՝ բնակիչ)։
ԱՐԵԻԵԼԵԱՆ, ա. 1. տե՛ս ԱՐԵԻԵԼԵԱՅ (1)։ 2. Առաւօտին (արեւածագի ժամանակուայ)։
ԱՐԵԻԵԼՔ, գ. 1. Արեւելակողմն։ 2. Արեւելեայք (արեւելքի բնակիչներ)։
ԱՐԵԻՇՈՒՇՏ, ա. Ապերախտ, ապաշնորհ։
ԱՐԵԻՄՈՒՏՔ, գ. 1. Մայր արեգական՝ արեւու։ 2. տե՛ս ԱՐԵԻՄՏԵԱՅՔ։
ԱՐԵԻՄՏԱԿԱՆ, ԱՐԵԻՄՏԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՐԵԻՄՏԵԱՅ։
ԱՐԵԻՄՏԵԱՅ, ա. Արեւմտական, արեւմտային, արեւմտեան։
- ԱՐԵԻՄՏԵԱՅՔ, գ. Արեւմուտք (արեւմուտքի բնակիչներ)։
ԱՐԵԻՄՏԵԱՆ, տե՛ս ԱՐԵԻՄՏԵԱՅ։
ԱՐԷՍ, տե՛ս ՀՐԱՏ։
ԱՐԸՆԿՄՆԵԼ, նբ. Կտրատել։
ԱՐԹՆԱԿԱՆ, ա. Արթնեայ, արթուն։
ԱՐԹՆԱՄԻՏ, ա. Աչալուրջ, զգաստ։
ԱՐԹՆԱՆԱԼ, չբ. Զարթնուլ, զարթնանալ, սթափել։
ԱՐԹՆԵԱՅ, տե՛ս ԱՐԹՆԱԿԱՆ։
ԱՐԹՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զարթումն (արթուն լինելը)։ 2. փխբ. Զգաստութիւն, աչալրջութիւն, զգուշութիւն, փոյթ։
ԱՐԹՈՒՆ, ա. 1. Զարթուն, անքուն, աննինջ, աննիրհ, տքնական։ 2. փխբ. Աչալուրջ, զգաստ։ 3. փխբ. Փոյթ, ժիր։
- ԱՐԹՈՒՆ ԼԻՆԵԼ՝ ԿԱԼ, 1. Տքնել, հըսկել, սկել։ 2. Արթնանալ, զարթնուլ։
- ՅԱՐԹՈՒՆ, մ. Յարթունս, ի լրջէ, ի լրջեաց (արթուն վիճակում՝ ժամանակ)։
- ՅԱՐԹՈՒՆՍ, տե՛ս ՅԱՐԹՈՒՆ։
- ՅԱՐԹՈՒՆՍ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՐԹՈՒՆ ԼԻՆԵԼ։

ԱՐՏՋԵԼ (իմ), տե՛ս ՀԱՐԹՋԵԼ (իմ):
ԱՐԹՐ (քեր.), տե՛ս ՅՕԴ:
ԱՐԺԱՆ, ա. 1. Արժանի, արժանաւոր, յարգի: 2. Պատշաճ, վայել, յանգաւոր: 3. Դիւրագին: 4. գ. Արժանք (որքան արժելը): 5. Արժանիք, արժանաւորութիւն: 6. Իրաւունք, արդարութիւն:
- ԱՐԺԱՆ Է, մբ. 1. Պարտ և պատշաճ է, օրէն է, վայել է, անկ է, ի ճահ է: 2. Արժէ (տե՛ս ԱՐԺԵԼ):
ԱՐԺԱՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստաբանութիւն, ստախօսութիւն (ստայօդ խօսք):
ԱՐԺԱՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՐԺԱՆԱՊԷՍ:
ԱՐԺԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Արժանաւորագոյն, սրբագոյն:
ԱՐԺԱՆԱԳՈՎ, ԱՐԺԱՆԱԳՈՎԵԼԻ, ա. Գովելի (գովեստի արժանի):
ԱՐԺԱՆԱԿՇԻՌ, ա. Չափաւոր (արժանաւոր կշռով՝ չափով):
ԱՐԺԱՆԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Արժանատես, արժանատեսիլ:
ԱՐԺԱՆԱՀԱՅՑ, ա. Ընդունելի:
ԱՐԺԱՆԱՀԱՍ, ա. Իրաւացի:
ԱՐԺԱՆԱՀԱՒԱՏ, ա. Արժանահաւատալի, հաւատոյ, հաւատարիմ, հաւաստի:
ԱՐԺԱՆԱՀԱՒԱՏԱԼԻ, տե՛ս ԱՐԺԱՆԱՀԱՒԱՏ:
ԱՐԺԱՆԱՆԱԼ, չբ. Արժանի լինել, արժանաւորել:
ԱՐԺԱՆԱՊԱՏԻՒ, ա. Պատուաւոր, յարգի, մեծարոյ, վսեմ, վսեմական:
ԱՐԺԱՆԱՊԱՏՈՒԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՐԺԱՆԱՊԷՍ:
ԱՐԺԱՆԱՊԱՐՏ, ա. Արժանի, քաջայարմար, արժանահաւատ:
ԱՐԺԱՆԱՊԷՍ, մ. Արժանաբար, ըստ արժանեաց, ըստ արժանւոյն, յարժանի, ըստ պատշաճի, վայելչապէս, իրաւամբք:
ԱՐԺԱՆԱՏԱՐՓԵԼԻ, ա. Արժանատենչալի, տենչալի, փափագելի:
ԱՐԺԱՆԱՏԵՆՉԱԼԻ, տե՛ս ԱՐԺԱՆԱՏԱՐՓԵԼԻ:

ԱՐԺԱՆԱՏԵՍ, ա. Արժանատեսիլ, արժանահայեաց:
ԱՐԺԱՆԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԱՐԺԱՆԱՏԵՍ:
ԱՐԺԱՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Արժանի առնել, արժանաւորել: 2. Գին հատանել՝ հարկանել:
ԱՐԺԱՆԱՒՈՐ, ա. 1. Արժանի: 2. Դիպան, յարմար, օրինաւոր, պատշաճաւոր, վայելչական, վայելուչ: 3. Իրաւացի, արդար: 4. Յարգի, պիտանի, կարևոր: 5. մ. Արժանապէս, արժանաւորապէս, ըստ արժանւոյն:
- ԱՐԺԱՆԱՒՈՐ Է, մբ. Արժան է, իրաւացի է:
ԱՐԺԱՆԱՒՈՐԱՊԷՍ, մ. 1. Արժանապէս, ըստ արժանեաց, վայելչապէս: 2. Յիրաւի, իրաւամբք, արդարև: 3. ա. Արժանաւոր:
ԱՐԺԱՆԱՒՈՐԵԼ[1], նբ. Արժանի առնել, արժանացուցանել:
ԱՐԺԱՆԱՒՈՐԵԼ[2] (իմ), չբ. Արժանի լինել, արժանանալ:
ԱՐԺԱՆԱՒՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՐԺԱՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԱՐԺԱՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արժան, արժանիք: 2. Պատիւ, իշխանութիւն:
ԱՐԺԱՆԸՆԴՈՒՆԱԿ, տե՛ս ԱՐԺԱՆԸՆԿԱԼ:
ԱՐԺԱՆԸՆԿԱԼ, ա. Արժանընդունակ, ընդունելի, հաճոյական:
ԱՐԺԱՆԻ, ա. 1. Արժանաւոր: 2. Յարմար, վայել, պատշաճ:
- ԱՐԺԱՆԻ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՐԺԱՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
- ԱՐԺԱՆԻ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՐԺԱՆԱՆԱԼ:
- ԱՐԺԱՆԻՔ, գ. Արժանաւորութիւն, յարգ:
- ԸՍՏ ԱՐԺԱՆԵԱՑ, ԸՍՏ ԱՐԺԱՆՒՈՅՆ, ՅԱՐԺԱՆԻ, տե՛ս ԱՐԺԱՆԱՊԷՍ:
ԱՐԺԱՆՔ, գ. Գին, յարգ (որևէ բանի արժէքը):

ԱՐԺԵԼ, ժ̀, նբ. չբ. Հաւասարել (գնով՝ արժէքով կամ արժանիքով մի բանի՝ մէկին):
ԱՐԻ, ա. 1. Քաջ, Հզօր, զօրաւոր, կորովի: 2. Արիական:
ԱՐԻԱԲԱՐ[1], մ. Քաջաբար, արիապէս, զօրապէս, զօրաւորաբար:
ԱՐԻԱԲԱՐ[2], ա. Առաքինի (արի բարքով):
ԱՐԻԱԿԱՆ[1], ա. Արի (արի մարդուն յատուկ):
ԱՐԻԱԿԱՆ[2], ա. Պարսկական:
ԱՐԻԱՆԱԼ, չբ. Խիզախել, քաջանալ, զօրանալ, քաջալերել:
ԱՐԻԱՆՈՍ, ա. գ. Արիոսական:
ԱՐԻԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՐԻԱԲԱՐ[1]:
ԱՐԻԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Քաջացուցանել, զօրացուցանել, քաջալերել, սրտապնդել:
ԱՐԻՈՍԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՐԻԱՆՈՍ:
ԱՐԻՈՎԹ, գ. (բսբ.) Դառն դդում:
ԱՐԻՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քաջասրտութիւն: 2. Քաջութիւն, զօրութիւն: 3. Երիտասարդութիւն (երիտասարդութեան Հասակ):
ԱՐԻՒՆ, գ. 1. փխբ. Սպանութիւն, արիւնՀեղութիւն, կոտորած: 2. փխբ. Ազգականութիւն, ազգակցութիւն:
- ԱՐԻՒՆ ԹԱՓԵԼ. Արիւն Հանել, երակ Հատանել (արիւն առնել):
- ԱՐԻՒՆ ԽԱՂՈՂՈՅ. Արիւն ողթոյ, քաղցու, գինի:
- ԱՐԻՒՆ ՀԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՐԻՒՆ ԹԱՓԵԼ:
- ԱՐԻՒՆ ՈՐԹՈՅ, տե՛ս ԱՐԻՒՆ ԽԱՂՈՂՈՅ:
- ԱՐԵԱՆ ԿՑՈՐԴ. Արիւնակից:
- ԸՆԴ ԱՐԻՒՆ ԳԱԼ. Մեռանել:
ԱՐԻՒՆԱԲՈՒ(Ղ)Խ, ա. Արիւնաթոր, արիւնաՀոս:
ԱՐԻՒՆԱԳՈՅՆ, ա. Արիւներանգ, արիւնորակ, արիւնաներկ:
ԱՐԻՒՆԱԶԱՆԳ, տե՛ս ԱՐԻՒՆԱՇԱՂԱԽ:
ԱՐԻՒՆԱԹԱԹԱԽ, ԱՐԻՒՆԱԹԱԹԱՒ, ԱՐԻՒՆԱԹԱՒԱԼ, ա. Արիւնաշաղախ, արիւնոտ:
ԱՐԻՒՆԱԹՈՐ, ա. Արիւնաբուղխ:
ԱՐԻՒՆԱԽԱՆՁ, տե՛ս ԱՐԻՒՆԱՐԲՈՒ:
ԱՐԻՒՆԱԽԱՌՆ, ա. Արիւնոտ:
ԱՐԻՒՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՐԻՒՆՈՏ:
ԱՐԻՒՆԱԿԻՑ, ա. Արեան կցորդ, ազգակից, Համարիւն:
ԱՐԻՒՆԱՀԱՆ, տե՛ս ԱՐԻՒՆԱՊԱՐՏ:
ԱՐԻՒՆԱՀԵՂ, ա. Մարդասպան (արիւն թափող):
ԱՐԻՒՆԱՀԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԻՒՆՀԵՂՈՒԹԻՒՆ:
ԱՐԻՒՆԱՀՈՍ, տե՛ս ԱՐԻՒՆԱԲՈՒ(Ղ)Խ:
ԱՐԻՒՆԱՆԵՐԿ, ԱՐԻՒՆԱՆԵՐԿԵԱԼ, տե՛ս ԱՐԻՒՆԱԳՈՅՆ:
ԱՐԻՒՆԱՆՄԱՆ, ա. Արիւնատեսակ, արիւնատեսիլ, արիւնանշան:
ԱՐԻՒՆԱՆՇԱՆ, տե՛ս ԱՐԻՒՆԱՆՄԱՆ:
ԱՐԻՒՆԱՇԱՂԱԽ, տե՛ս ԱՐԻՒՆԱԹԱԹԱԽ:
ԱՐԻՒՆԱՊԱՐՏ, ա. Արենապարտ, արիւնաՀան:
ԱՐԻՒՆԱՎԷԺ, ա. Տեռատես (կին):
ԱՐԻՒՆԱՏԵՍԱԿ, ԱՐԻՒՆԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԱՐԻՒՆԱՆՄԱՆ:
ԱՐԻՒՆԱՐԲՈՒ, ա. ԱրիւնաՀեղ, արիւնախանձ, արիւնըռուշտ, գազանաբարոյ:
ԱՐԻՒՆԱՐԲՈՒԹԻՒՆ, գ. ԱրիւնաՀեղութիւն:
ԱՐԻՒՆԱՑԱՅԹ, ԱՐԻՒՆԱՑԱՅՏ, ա. Արիւնաներկ, արիւնազանգ:
ԱՐԻՒՆԱՒՈՐ, ա. Արիւնուտ (արիւն ունեցող):
ԱՐԻՒՆԵՐԱՆԳ, տե՛ս ԱՐԻՒՆԱԳՈՅՆ:
ԱՐԻՒՆԸՌՈՒՇՏ, ա. 1. Շառագոյն, արիւնագոյն (արիւնակալած, կարմրած): 2. Արիւնաշաղախ: 3. Արիւնարբու:
ԱՐԻՒՆՀԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեղութիւն արեան, սպանութիւն, կոտորած:
ԱՐԻՒՆՈՌՈԳ, ա. Արիւնաշաղախ:
ԱՐԻՒՆՈՏ, տե՛ս ԱՐԻՒՆԱԹԱԹԱԽ:
ԱՐԻՒՆՈՐԱԿ, տե՛ս ԱՐԻՒՆԱԳՈՅՆ:
ԱՐԻՒՆՈՒՏ, ա. 1. Արիւնաւոր: 2. Արիւնագոյն:

ԱՐԻԻՆՈՒՏԱՅԻՆ, ա. Արիւնանման:
ԱՐԻԻՆՌՈՒՇՏ, տե՛ս ԱՐԻԻՆԸՌՈՒՇՏ:
ԱՐԾԱԹ, գ. 1. Արծաթեղէն (արծաթէ սպասք): 2. Դրամ: 3. Ինչք, մեծութիւն:
- ԱՐԾԱԹ ԿԵՆԴԱՆԻ. Սնդիկ:
ԱՐԾԱԹԱԳԻՆ, ա. Գնածոյ, քսակագին:
ԱՐԾԱԹԱԳՈՅՆ, ա. Արծաթագունեան:
ԱՐԾԱԹԱԳՈՐԾ, ա. գ. 1. Արծաթարար: 2. Արծաթի:
ԱՐԾԱԹԱԳՈՒՆԵԱՆ, տե՛ս ԱՐԾԱԹԱԳՈՅՆ:
ԱՐԾԱԹԱՁՕԾ, ա. Արծաթապատ:
ԱՐԾԱԹԱԾՐԱՐ, տե՛ս ՔԱՆՔԱՐԱԹԱՔՈՅՑ:
ԱՐԾԱԹԱՋՈՅԼ, ա. տե՛ս ԱՐԾԱԹԱԳՈՐԾ:
ԱՐԾԱԹԱՆՄԱՆ, ա. Արծաթատեսակ:
ԱՐԾԱԹԱՊԱՏ, տե՛ս ԱՐԾԱԹԱՁՕԾ:
ԱՐԾԱԹԱՌ, ա. Արծաթառու (արծաթ՝ դրամ առնող):
ԱՐԾԱԹԱՌՈՒ, տե՛ս ԱՐԾԱԹԱՌ:
ԱՐԾԱԹԱՍԷՐ, ա. Ընչասէր, ընչաքաղց, ագահ:
ԱՐԾԱԹԱՎԱՃԱՌ, ա. գ. Լումայափոխ, սեղանաւոր:
ԱՐԾԱԹԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԱՐԾԱԹԱՆՄԱՆ:
ԱՐԾԱԹԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՐԾԱԹԱԳՈՐԾ (1):
ԱՐԾԱԹԱՓՈԽԱՏՈՒ, ա. Վաչխառու:
ԱՐԾԱԹԵՂԷՆ, ա. Արծաթի:
ԱՐԾԱԹԻ, տե՛ս ԱՐԾԱԹԵՂԷՆ:
ԱՐԾԱԹՈՒՆԱԿ, ա. Գանձանակ:
ԱՐԾԱԹՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընչասիրութիւն, ընչաքաղցութիւն, ագահութիւն:
ԱՐԾԱՐԾԱՆԵԼ, ԱՐԾԱՐԾԵԼ, նբ. 1. Բորբոքել (կրակը): 2. փխբ. Գրգռել (հրահրել մի բան): 3. փխբ. Վերանորոգել (արթնացնել մի բան):
ԱՐԾԱՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Արծարծումն (արծարծելը, արծարծուելը):
ԱՐԾԱՐԾՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՐԾԱՐԾՈՒԹԻՒՆ:
ԱՐԾԻՒ, տե՛ս ԱՐԾՈՒԻ:
ԱՐԾՆԵԼ, նբ. Գեղերեսել:
ԱՐԾՈՒԻ, գ. (կենդբ.) Արծիւ, կանդ (արու):
ԱՐԾՌՈՒՆԳՆ կամ ԱՐԾԸՌՈՒՆԿՆ, ա. Կոտմկեան, կոտմնկէ, կորունչ:
ԱՐԿ, տե՛ս ԱՐԿՈՒԱԾ (1):
ԱՐԿԱԾ, գ. 1. Անցք, դէպք, դիպուած, առարկուած: 2. Փորձանք, պատահար:
ԱՐԿԱՆԵԼ[1], նբ. 1. Ընկենուլ, ձգել: 2. Մուծանել, դնել: 3. Յեռուլ, ագուցանել, պատել: 4. Առաջի առնել, առաջի դնել: 5. Տարածանել, սփռել: 6. Հեղուլ, լնուլ: 7. Զգենուլ, զգեցուցանել: 8. Ի բաց բառնալ, հանել, կապտել, զրկել: 9. Վերագրել, մեղ դնել, մեղադրել: 10. Առնել, կազմել, կարգել, հաստատել:
- ԱՐԿԱՆԵԼ ԶԱԿՆ կամ ԶԱԶՍ ՅՈՒՄԵՔԷ. Անտես առնել, անտեսել:
- ԱՐԿԱՆԵԼ Ի ՍՈՒՐ՝ Ի ՍՈՒՐ ՍՈՒՍԵՐԻ. Ընդ սուր հանել, կոտորել:
- ԱՐԿԱՆԵԼ ՀԻՄՆ, տե՛ս ՀԻՄՆ ԱՐԿԱՆԵԼ:
ԱՐԿԱՆԵԼ[2] (իմ), նբ. չբ. Զգենուլ, ագանել, ագուցանել:
ԱՐԿԱՆԵԼ[3] (իմ), տե՛ս ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ):
ԱՐԿԱՆԵԼԻ, գ. Ագանելիք, վերարկու, մեկնոց, ծածկոյթ, սփածանելի:
ԱՐԿՂ, գ. 1. Սնդուկ, սապատ: 2. Գանձանակ: 3. Տապան:
ԱՐԿՂԱԳՈՐԾ, ա. Արկղակերտ (արկղի նման շինուած):
ԱՐԿՂԱԿԵՐՏ, տե՛ս ԱՐԿՂԱԳՈՐԾ:
ԱՐԿՂԻԿ, գ. Տուփ, տապանակ, գզրոցիկ, սապատակ:
ԱՐԿՈՒԱԾ, գ. 1. Արկ (ձգուած՝ նետուած իր): 2. Արկած, փորձանք, պատահար, առարկուած 3. Ծածկոյթ, ծածկոց, պատրուակ:
ԱՐԿՈՒՄՆ, գ. Ձգումն, արկուած:

ԱՐՀԱԿԱՆ, ա. Զարհուրական, զարհուրելի, ահագին:
ԱՐՀԱՄԱՐՀ, ա. Արհամարհելի, նչկահելի, արհամարհեալ, քամահական, անպիտան, անարգ, նուաստ:
ԱՐՀԱՄԱՐՀԱԲԱՐ, մ. Քամահաբար, անգոսնաբար, անարգաբար:
ԱՐՀԱՄԱՐՀԱՆՔ, գ. Արհամարհութիւն, քամահանք, անարգութիւն, անարգանք, առոտնհարութիւն:
ԱՐՀԱՄԱՐՀԵԱԼ, տե՛ս ԱՐՀԱՄԱՐՀ:
ԱՐՀԱՄԱՐՀԵԼ, նբ. 1. Քամահել, նրչկահել, քամահանս առնել, առ ոչինչ համարել, խոտել, անգոսնել, անարգել, պարսաւել: 2. Անտես առնել, ապախտ առնել, ստունգանել:
ԱՐՀԱՄԱՐՀԵԼԻ, տե՛ս ԱՐՀԱՄԱՐՀ:
ԱՐՀԱՄԱՐՀԵԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Արհամարհանք, խոտումն:
ԱՐՀԱՄԱՐՀԻՉ, ա. Քամահիչ, արհամարհոտ, առոտնհարու:
ԱՐՀԱՄԱՐՀՈՏ, ա. Արհամարհիչ, անարգու, ապախտարար, անսաստ:
ԱՐՀԱՄԱՐՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐՀԱՄԱՐՀԱՆՔ:
ԱՐՀԱՒԻՐՔ, գ. Սոսկումն, զարհուրանք:
ԱՐՀԵՍՏ, ԱՐՏԵՍՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏ:
ԱՐՀԵՍՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ:
ԱՐՀԵՍՏԻԿ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏԻԿ:
ԱՐՁԱԿ, ա. 1. Ազատ: 2. Բաց, անփակ, անկնիք: 3. Ընդարձակ, լայն:
- ԱՐՁԱԿ, ՅԱՐՁԱԿԻ, ՅԱՐՁԱԿՍ, մ. Ազատ, անարգել, անխափան:
- ԱՐՁԱԿ ԱՐՁԱԿ, մ. Համարձակ, ազատաբար:
- ԱՐՁԱԿ ԼԻՆԵԼ. Ընձիւղել (ճիւղ արձակել):
ԱՐՁԱԿԱԲԱՐ, մ. Ազատ, անխափան, ազատաբար, արձակապէս, ընդարձակապէս, պարզաբար:
ԱՐՁԱԿԱՀԵՐ, տե՛ս ՀԵՐԱՐՁԱԿ:
ԱՐՁԱԿԱՆԻՍՏ, ա. Լայնանիստ:
ԱՐՁԱԿԱՆՈՑ, տե՛ս ՁԻԱՐՁԱԿԱՐԱՆ:
ԱՐՁԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՐՁԱԿԱԲԱՐ:
ԱՐՁԱԿԱՍՈՒՆ, տե՛ս ԸՆԴԱՐՁԱԿԱՍՈՒՆ:
ԱՐՁԱԿԱՎԱՅՐ, գ. Արուարձան, բացատ:
ԱՐՁԱԿԱՐԱՆ, գ. Ձիարձակարան, ասպարէզ, կրկէս:
ԱՐՁԱԿԱՔԱՂԱՔ, ա. Անպարիսպ (քաղաք):
ԱՐՁԱԿԵԼ, նբ. 1. Ազատ առնել, լուծանել, քակել: 2. Թողուլ, թողացուցանել, թոյլ տալ: 3. Առաքել, յղել, յուղարկել: 4. Արկանել, ձգել: 5. Տարածանել, տարածել, ծաւալել, սփռել, յորդել: 6. Ամբառնալ:
ԱՐՁԱԿԵՐԱՍԱՆ, ԱՐՁԱԿԵՐԱՍԱՆԱԿ, ա. մ. Ընդարձակերասանակ, աներասան, աներասանակ, անսանձ:
ԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ազատութիւն: 2. Ընդարձակութիւն, լայնութիւն:
ԱՐՁԱԿՈՒԼ, տե՛ս ԱՐՁԱԿԵԼ:
ԱՐՁԱԿՈՒՄՆ, գ. Արձակուրդ (արձակելը):
ԱՐՁԱԿՈՒՐԴ, գ. 1. Արձակումն (արձակելը): 2. Թողութիւն, ազատութիւն:
- ԱՐՁԱԿՈՒՐԴ ԱՌՆԵԼ. Արձակել, ազատել (գերութիւնից):
ԱՐՁԱՆ, գ. 1. Կոթող, մահարձան: 2. Քար, վէմ: 3. Արձանագիր: 4. Արձանագրութիւն: 5. Առնապատկեր: 6. Կուռք:
ԱՐՁԱՆԱԳԻՐ, գ. 1. Արձան (գրով): 2. Արձանագրութիւն. մակագրութիւն:
ԱՐՁԱՆԱԳՈՐԾ, ա. Քարակերտ, վիմակերտ:
ԱՐՁԱՆԱԳՐԵԼ, նբ. Փորագրել, դրոշմել, արձանակել, ի գիր արկանել՝ հանել, ի գրի հարկանել, ընդ գրով արկանել:
ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արձանագիր. մակագրութիւն:
ԱՐՁԱՆԱԿԱՌ, տե՛ս ԱՐՁԱՆԱԿԱՌՈՅՑ:

ԱՐՁԱՆԱԿԱՌՈՅՑ, ա. Արձանակառ, հաստակառոյց:
ԱՐՁԱՆԱԿԵԼ, տե՛ս ԱՐՁԱՆԱԳՐԵԼ:
ԱՐՁԱՆԱՆԱԼ, չբ. 1. Կալ: 2. փխբ. Ամրանալ, հաստատանալ, յարատևել (հաստատ՝ անփոփոխ մնալ): 3. Քարանալ (քար կտրել):
ԱՐՁԱՆԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կռապաշտութիւն:
ԱՐՁԱՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Հաստատել, ռռկայել, կառուցանել, զետեղել, դնել, ամրացուցանել, յանդիման կացուցանել: 2. Կասեցուցանել, արգելուլ, յաղթահարել, նահանջել, դադարեցուցանել: 3. Նշաւակել, ձաղել: 4. Արձանակել, արձանագրել, մատենագրել: 5. Քարացուցանել (արձան դարձնել):
ԱՐՁԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ամրութիւն:
ԱՐՁՈՂ, ԱՐՁՈՅԼ, գ. Ուռկան, ցանց:
ԱՐՄ, տե՛ս ԱՐՄՆ:
ԱՐՄԱԽԱՐԻՍԽ, ա. Հաստարմատ:
ԱՐՄԱՆԱԳՈՐԾ, տե՛ս ՋԱՐՄԱՆԱԳՈՐԾ:
ԱՐՄԱՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՋԱՐՄԱՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:
ԱՐՄԱՆԱԼ, տե՛ս ՋԱՐՄԱՆԱԼ:
ԱՐՄԱՆԱԼԻ, ԱՐՄԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՋԱՐՄԱՆԱԼԻ:
ԱՐՄԱՏ, գ. 1. Տակ, կարճին, ունջ: 2. փխբ. Ցեղ, ազգ, զարմ, տոհմ: 3. փխբ. Սկզբնապատճառ, առիթ: 4. Խորք, հիմն, հետք (որևէ բանի ստորին մասը՝ ծայրը):
ԱՐՄԱՏԱԽԻԼ ԱՌՆԵԼ. Արմատախլել, խլել:
ԱՐՄԱՏԱԽԼԵԼ, տե՛ս ԱՐՄԱՏԱԽԻԼ ԱՌՆԵԼ:
ԱՐՄԱՏԱԿԵՐ, ա. Խոտաճարակ, ընդակեր:
ԱՐՄԱՏԱՆԱԼ, չբ. Արմատել, արմնել:
ԱՐՄԱՏԱՔԻ, ԱՐՄԱՏԱՔԻՆ, մ. 1. Ընջովին, ի բնէ: 2. Իսպառ, բոլորովին:
ԱՐՄԱՏԵԼ, տե՛ս ԱՐՄԱՏԱՆԱԼ:
ԱՐՄԱՏԻՔ, տե՛ս ԱՐՄԱՏ:
ԱՐՄԱՑՈՒՄՆ, տե՛ս ՁԱՐՄԱՑՈՒՄՆ:
ԱՐՄԱՒ, գ. 1. Արմաւենի: 2. Բազուկ (արմաւի ողկոյզ): 3. (կենդբ.) Փիւնիկ:
ԱՐՄԱՒԵՆԻ, գ. Արմաւ:
- ԱՐՄԱՒԵՆԵԱՑ ՏՕՆ կամ ՕՐ. (եկեղց.) Ծաղկազարդ:
ԱՐՄՆ, գ. Արմ (ծառաբնի արմատամերձ մասը):
ԱՐՄՆԵԼ, տե՛ս ԱՐՄԱՏԱՆԱԼ:
ԱՐՇԱԼՈՒՇՔ, ԱՐՇԱԼՈՒՐՇՔ, ԱՐՇԱԼՈՒՐՋՔ, գ. Արևագալ:
ԱՐՇԱՒԱԿԻ, մ. Արշաւանի:
ԱՐՇԱՒԱՆ, գ. 1. Ընթացք, դիմեցումն: 2. Յարձակումն, ասպատակ: 3. Վազք:
- ԱՐՇԱՒԱՆՍ ԴՆԵԼ, տե՛ս ԱՐՇԱՒԵԼ:
- ՁԻՈՑ ԱՐՇԱՒԱՆՔ, տե՛ս ԱՍՊԱՐԷՍ (2):
ԱՐՇԱՒԱՆԻ, տե՛ս ԱՐՇԱՒԱԿԻ:
ԱՐՇԱՒԱՍՈՅՐ, ա. Քաջարշաւ, քաջընթաց, արագընթաց:
ԱՐՇԱՒԵԼ, չբ. 1. Ընթանալ, արշաւանս դնել, գետուագեղ առնուլ: 2. Յարձակել, դիմել, խաղալ, ասպատակել: 3. տե՛ս ԱՐՇԱՒԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԱՐՇԱՒԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ընթացուցանել:
ԱՐՈՒ, ա. Որձ, հաւանի:
ԱՐՈՒԱԳԷՏ, ա. Արուամոլ, առնամոլի, արուագէտ:
ԱՐՈՒԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արուամոլութիւն, առնամոլութիւն, արուապղծութիւն:
ԱՐՈՒԱԿԱՆ, ա. Արական:
ԱՐՈՒԱՄՈԼ, տե՛ս ԱՐՈՒԱԳԷՏ:
ԱՐՈՒԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐՈՒԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:
ԱՐՈՒԱՑԻԿ, տե՛ս ԱՐԱԲԱՑԻ:
ԱՐՈՒԱՆԱԼ, չբ. Արւանալ, արիանալ (արու կամ արի դառնալ):
ԱՐՈՒԱՊՂԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐՈՒԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:

ԱՐՈՒԱՍԷՐ, տե՛ս ԱՐՈՒԱԳԷՏ:
ԱՐՈՒԱՏԵՍԱԿ, ա. Արի (արուի նման):
ԱՐՈՒԱՐՁԱԿԱՆ, ա. Սահմանակից, արուարձանեայ:
ԱՐՈՒԱՐՁԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՐՈՒԱՐՁԱՆԵԱՑ (2):
ԱՐՈՒԱՐՁԱՆ, գ. 1. տե՛ս ԱՐՁԱԿԱՎԱՅՐ: 2. Ձեռաստեղծ (կուռքի արձան):
ԱՐՈՒԱՐՁԱՆԵԱՑ, ա. գ. 1. տե՛ս ԱՐՈՒԱՐՁԱԿԱՆ: 2. Արուարձային (արուարձանում բնակուող):
- ԱՐՈՒԱՐՁԱՆԵԱՑՔ, գ. յոգն. Արձակավայրք:
ԱՐՈՒԳ, ա. 1. Նիհար, վտիտ, տկար: 2. Չոր, ազազուն, անպտուղ:
ԱՐՈՒԵՍՏ, գ. 1. Արհեստ, ճարտարութիւն, հմտութիւն: 2. Խաբ, խաբկանք, պատրանք, կեղծիք: 3. Հրաշք, սքանչելիք: 4. Հրէշ, ճիւաղ:
ԱՐՈՒԵՍՏԱԲԱՆ, ա. Ճարտարախօս (ճարտար կամ պատրանքով խօսող):
ԱՐՈՒԵՍՏԱԲԱՆԵԼ, նբ. չբ. Ճարտարախօսել (ճարտար կամ պատրանքով խօսել):
ԱՐՈՒԵՍՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճարտարախօսութիւն:
ԱՐՈՒԵՍՏԱԲԱՐ, մ. Արուեստապէս, արուեստաւորապէս, ճարտարաբար, հնարաբար, հնարապէս:
ԱՐՈՒԵՍՏԱԳԷՏ, ա. գ. 1. Ճարտարապետ, արուեստաւոր: 2. Երկրպագու (որեւէ բանի յետեւից ընկած):
ԱՐՈՒԵՍՏԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:
ԱՐՈՒԵՍՏԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. 1. Ճարտարել, արուեստել, արուեստաւորել, արուեստակերտել: 2. Մեքենայել (չարիք նիւթել): 3. Հրաշագործել:
ԱՐՈՒԵՍՏԱԽԱՌՆ, ա. Ճարտար, հիանալի, զարմանալի:
ԱՐՈՒԵՍՏԱԽՕՍ, ա. գ. Քերթող, քերական:
ԱՐՈՒԵՍՏԱԽՕՍԵԼ, չբ. Ճարտարաբանել, ճարտարախօսել:
ԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Արհեստական (արուեստին՝ արուեստաւորին յատուկ): 2. Ճարտար (վարպետօրէն կատարուած): 3. Արուեստաւոր, արուեստագէտ: 4. Առաջինի, բարեպաշտ: 5. Չարարուեստ, չարահնար: 6. Երաժշտական: 7. Երաժիշտ: 8. Երաժշտականութիւն:
- ՁԱՅՆ ԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆԱՑ. (երժշտ.) Ներդաշնակութիւն:
ԱՐՈՒԵՍՏԱԿԵԼ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏԱԳՈՐԾԵԼ:
ԱՐՈՒԵՍՏԱԿԵՐՏԵԼ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏԱԳՈՐԾԵԼ (1):
ԱՐՈՒԵՍՏԱԿԻՑ, ա. Համարուեստ (նոյն արհեստն ունեցող):
ԱՐՈՒԵՍՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Գործակցութիւն:
ԱՐՈՒԵՍՏԱՅԱՐՄԱՐ, ա. Գեղեցկայարմար:
ԱՐՈՒԵՍՏԱՆՈՑ, գ. Արուեստարան, գործարան, գործանոց, խանութ:
ԱՐՈՒԵՍՏԱՊԵՏ, գ. Ճարտարապետ (գլխաւոր արուեստագէտ՝ արուեստաւոր):
ԱՐՈՒԵՍՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏԱԲԱՐ:
ԱՐՈՒԵՍՏԱՍԷՐ, ա. Ուսումնասէր (արհեստի և ուսման նկատմամբ սէր ունեցող):
ԱՐՈՒԵՍՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճարտարութիւն, արուեստաւորութիւն:
ԱՐՈՒԵՍՏԱՐԱՆ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏԱՆՈՑ:
ԱՐՈՒԵՍՏԱՒՈՐ, գ. ա. 1. Արուեստագէտ, արուեստական: 2. Ճարտարական, ճարտար: 3. Առաջինի: 4. Հմուտ:
ԱՐՈՒԵՍՏԱՒՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏԱԲԱՐ:
ԱՐՈՒԵՍՏԱՒՈՐԵԼ, նբ. 1. տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏԱԳՈՐԾԵԼ: 2. Հնարել, ջանալ:
ԱՐՈՒԵՍՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արուեստ, արհեստ: 2. Ճարտարութիւն: 3. Արուեստասիրութիւն: 4. Չարարուեստութիւն, մեքենաւորութիւն, նենգութիւն:

ԱՐՈՒԵՍՏԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճարտարութիւն, հմտութիւն, հնարագիտութիւն:
ԱՐՈՒԵՍՏԵԼ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏԱԳՈՐԾԵԼ (1):
ԱՐՈՒԵՍՏԻԿ, գ. Արհեստիկ (թեթեւ արհեստ):
ԱՐՈՒԵՍՏՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ:
ԱՐՈՒԷԳ, գ. Որձաէգ:
ԱՐՈՒԹԻՒՆ կամ ԱՐԻՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արիութիւն, խիզախութիւն, քաջութիւն, կորովութիւն: 2. Այրութիւն, երիտասարդութիւն: 3. Առնի անդամ: 4. (կենսբ.) Սերմն, սերմնահեղութիւն, գիջութիւն:
ԱՐՈՒՍԵԱԿ, գ. 1. (աստղ.) Գիշերավար, Լուսաբեր: 2. փխբ. Սատանայ: 3. Արեգակն, արեւ:
ԱՐՈՒՍԵԿԱՁԵՒ, ա. Լուսապայծառ:
ԱՐՈՒՔ, տե՛ս ԱՐՈՒԳ:
ԱՐՋԱՅԻՆ, ա. Հիւսիսային:
ԱՐՋԱՌ, գ. 1. Ջուարակ: 2. Դուար, պաճար:
ԱՐՋԱՌԱՋԻԼ, գ. Ջալոտ, ջիլ:
ԱՐՋՆԱԳՈՅՆ, ա. Սեւագոյն, սեւաթոյր, արջնաթոյր, մթնագոյն, թխագոյն:
ԱՐՋՆԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս ՍԵՒԱԶԳԵՍՏ:
ԱՐՋՆԱԹՈՅՐ, տե՛ս ԱՐՋՆԱԳՈՅՆ:
ԱՐՋՆԱՏԵՍ, ա. Սեւագոյն, թխագոյն:
ԱՐՏ, գ. Երկիր, գետին, հող, անդ, հարաւունք:
ԱՐՏԱԲԱՆԱԼ, նբ. Ցելուլ (դէպի դուրս բացել):
ԱՐՏԱԲԵՐԱԿԱՆ, ա. Յառաջ(ա)բերական, արտադրական (արտասանական):
ԱՐՏԱԲԵՐԵԼ, նբ. 1. Յառաջաբերել, վերածել, ընծայել, արտադրել, տալ: 2. Ընդարձակել, տարածանել, տարածել: 3. Արտասանել, արտաձայնել, հնչել:
ԱՐՏԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յառաջաբերութիւն, արտասանութիւն, արտաբերումն: 2. (յունաբանութեամբ) Յուղարկաւորութիւն:
ԱՐՏԱԲԵՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՐՏԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ (1):
ԱՐՏԱԲՆԱԿ, ա. Գաղթական:
ԱՐՏԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարաբնակութիւն:
ԱՐՏԱԲՈՅՍ, գ. Ընձիւղ, բողբոջ, փխբ. (մտքի) ծնունդ:
ԱՐՏԱԲՈՒՆԵԼ (իմ), չբ. Բղխել (բոյսի նման իր բնից դուրս ելնել):
ԱՐՏԱԳԾԵԼ, նբ. Գծագրել, փորագրել:
ԱՐՏԱԳՆԱՅԱԿԱՆ, ա. Յառաջբերական, ծաւալական:
ԱՐՏԱԳՈՂՋԵԼ, նբ. չբ. Աղաղակել, վերագոչել:
ԱՐՏԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Առնել, ներգործել, յայտ առնել, կացուցանել:
ԱՐՏԱԴԱՏԵԼ, նբ. Բացորոշել, դիտել, զննել:
ԱՐՏԱԴԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Զեղումն (դուրս զեղուելը):
ԱՐՏԱԴՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՐՏԱԲԵՐԱԿԱՆ:
ԱՐՏԱԴՐԵԼ, նբ. 1. Բացադրել, բացատրել, բացայայտել, մեկնել, արտայայտել, յայտ առնել: 2. Առաջի առնել՝ դնել, մատուցանել, տալ: 3. Թարգմանել: 4. Ծնանել, առնել: 5. Ընկենուլ (դուրս ձգել):
ԱՐՏԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բացատրութիւն, մեկնութիւն, արտաճառութիւն, յայտաբարութիւն:
ԱՐՏԱԶԱՆՑԵԼ, չբ. Զանցանել:
ԱՐՏԱԶԱՏԵԼ, նբ. Բացորոշել, զատանել, բաժանել, անջատել:
ԱՐՏԱԹԱՓԵԼ (իմ), չբ. Ժայթքել (կայծի մասին):
ԱՐՏԱԹՈՐԵԼ (իմ), չբ. Արտահոսել, արտասորել:
ԱՐՏԱԹՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արտաթորումն, բացահոսումն, զառ ի վայր խոխոջանք:
ԱՐՏԱԹՈՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՐՏԱԹՈՐՈՒԹԻՒՆ:

ԱՐՏԱԼԱԾ, տե՛ս ԱՐՏԱՀԱԼԱԾ:
ԱՐՏԱԼԱԾԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱԼԱԾԱԿԱՆ:
ԱՐՏԱԼԱԾԵԼ, տե՛ս ԱՐՏԱՀԱԼԱԾԵԼ:
ԱՐՏԱԼԱԾԻԿ, տե՛ս ԱՐՏԱՀԱԼԱԾ:
ԱՐՏԱԼԱԾԻՉ, ա. Հալածիչ, տարագրիչ:
ԱՐՏԱԼԱԾՈՒԹԻՒՆ, ԱՐՏԱԼԱԾՈՒՄՆ, գ. Հալածութիւն, հալածումն, վտարանդութիւն, տարագրութիւն:
ԱՐՏԱԽԵԼՔ, ա. Խելայեղ:
ԱՐՏԱԽՈՅՐ կամ ԱՐՏԱԽՈՒՐ, տե՛ս ԱՐՏԱԽՈՒՐԱԿ (1):
ԱՐՏԱԽՈՒԺԵԼ, նբ. Հետազօտել:
ԱՐՏԱԽՈՒՐԱԿ, գ. 1. Խոյր, ապարօշ, թագ: 2. Ծածկոց, ծածկոյթ:
ԱՐՏԱԽՈՒՐԵԼ, նբ. Պսակել, թագազարդել:
ԱՐՏԱԾԱՂԿԵԼ (իմ), չբ. Բողբոջել, սաղարթանալ:
ԱՐՏԱԿԱԼ, չբ. Արտակայել, ի բաց կալ, հեռանալ, զատանել, հրաժարել:
ԱՐՏԱԿԱՅԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՐՏԱԿԱԼ:
ԱՐՏԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեռաւորութիւն, միջոց:
ԱՐՏԱԿԱՐԳԵԼ, նբ. Զատուցանել, որոշել:
ԱՐՏԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ապշութիւն, հիացումն: 2. Խելագարութիւն:
ԱՐՏԱԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հեռացուցանել, ի բաց կացուցանել:
ԱՐՏԱԿԷՏ, գ. Կարթ:
ԱՐՏԱԿԻՏԵԼ, նբ. 1. Զարդարել: 2. Կարթել (կարթով բռնել՝ որսալ):
ԱՐՏԱՀԱԼԱԾ, ա. Արտալած, արտալածական, հալածական:
- ԱՐՏԱՀԱԼԱԾ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՐՏԱՀԱԼԱԾԵԼ:
ԱՐՏԱՀԱԼԱԾԵԼ, նբ. Արտահալած առնել, հալածական առնել՝ արկանել, հալածել, հեռացուցանել, բացահալածել, վանել:
ԱՐՏԱՀԱՆԵԼ, նբ. Սպանանել:

ԱՐՏԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, ԱՐՏԱՀԱՆՈՒՄՆ, գ. Մեռելութիւն, մահ:
ԱՐՏԱՀԱՐԵԼ, նբ. Ցանդիմանել, կըշտամբել:
ԱՐՏԱՀՈՍԵԼ, տե՛ս ԱՐՏԱԹՈՐԵԼ:
ԱՐՏԱՀՈՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐՏԱԹՈՐՈՒԹԻՒՆ:
ԱՐՏԱՀՈՒՆՋ, տե՛ս ԱՐՏՀՈՒՆՋ:
ԱՐՏԱՁԱՅՆԵԼ, նբ. Արտաբերել, արտասանել, բարբառել:
ԱՐՏԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Արտաբերութիւն, բարբառումն:
ԱՐՏԱՃԱՌԵԼ, նբ. Բարբառել, արտասանել, վիճաբանել (ճառի ձևով արտայայտել):
ԱՐՏԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, ԱՐՏԱՃԱՌՈՒՄՆ, գ. 1. Ճառ, խօսք: 2. Վիճաբանութիւն, հակաճառութիւն:
ԱՐՏԱՄԵՐԺԵԼ, նբ. Տարամերժել, տարագրել:
ԱՐՏԱՄԵՐԺՈՒՄՆ, գ. Տարագրութիւն, զրկումն, բարձումն:
ԱՐՏԱՄԵՐԿԱՆԱԼ, չբ. Մերկանալ, զըրկել:
ԱՐՏԱՄԻՏԵԼ, չբ. Զարտուղել, խոտորել:
ԱՐՏԱՅԱՅՏ, ա. մ. Քաջայայտ, երևելի, յայտնի:
ԱՐՏԱՅԱՅՏԵԼ, նբ. Յայտնի առնել, ծանուցանել, զեկուցանել, իմաց առնել, ցուցանել, մեկնել, նշանակել:
- ԱՐՏԱՅԱՅՏԵԼ ԲՈՅՍՍ. Բուսուցանել:
ԱՐՏԱՆՈՒԱԳ, ա. Աննուագ, աններաժիշտ (ոչ երաժշտական, աններդաշնակ):
ԱՐՏԱՇԷԿ, տե՛ս ԱՏՐԱՇԷԿ:
ԱՐՏԱՇԻԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Շիկնել (ատրաշէկ դառնալ): 2. փխբ. Ջերմանալ (ջերմ՝ ջերմագին դառնալ):
ԱՐՏԱՇՆՉԱԿԱՆ, ա. Մահաբեր:
ԱՐՏԱՇՆՉԱՆԱԼ, չբ. Անշնչանալ, մեռանել:
ԱՐՏԱՇՆՉԵԼ, 1. նբ. Շնչել, վերածխել: 2. Մեռանել (շունչը փչել):

ԱՐՏԱՇՆՋՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արտաշնչումն, արտաքաշնչումն, վերածխութիւն, արտափչումն (արտաշնչելը): 2. Շոգի, գոլորշի (երկրի մակերևոյթից բարձրացող): 3. Անշնչութիւն, մեռելութիւն:

ԱՐՏԱՇՆՋՈՒՄՆ, գ. 1. տե՛ս ԱՐՏԱՇԸՆՋՈՒԹԻՒՆ (1): 2. Ազդումն, դրդումն, խթան:

ԱՐՏԱՊԱՏՄԵԼ, նբ. Արտաճառել:

ԱՐՏԱՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Արտաճառութիւն, մեկնութիւն:

ԱՐՏԱՊԱՐԶԵԼ, նբ. Մեկնել, պարզաբանել:

ԱՐՏԱՊՈՂՈՏԱՅ, ա. Արտուղի:

ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆ, ա. Անպայման, անչափ:

ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԱՀԱԼԱԾ, ա. մ. Վտարանդի:

ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԵԼ:

ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԵԼ, նբ. Արտասահման առնել, արտաքսել, տարագրել, աքսորել, վտարել:

ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆՈՒՄՆ, գ. Աքսոր, վտարանդութիւն:

ԱՐՏԱՍԱՆԵԼ, նբ. Արտասել, արտաճառել, պատմել, նկարագրել, մեկնել:

ԱՐՏԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ասացուած, խօսք, ճառ, պատմութիւն: 2. Նկարագրութիւն, ստորագրութիւն (պատմական):

ԱՐՏԱՍԵԼ, տե՛ս ԱՐՏԱՍԱՆԵԼ:

ԱՐՏԱՍՈՐԵԼ, չբ. Արտաթորել, հոսել:

ԱՐՏԱՍՈՒ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒՔ:

ԱՐՏԱՍՈՒԱԹՈՐ, ա. Արտասուահոս, արտասուակաթ, արտօսրաբուղխ, արտօսրիջոյց:

ԱՐՏԱՍՈՒԱԼԻՑ, ա. Արտօսրալիր, արտօսրալից, արտասուայեղց:

ԱՐՏԱՍՈՒԱԿԱԹ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԱԹՈՐ:

ԱՐՏԱՍՈՒԱԿԻՑ, ա. Արտասուակցորդ, արտօսրակից, ողբակից:

ԱՐՏԱՍՈՒԱԿՑՈՐԴ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԱԿԻՑ:

ԱՐՏԱՍՈՒԱՀԱՌԱՉ, ա. Արտօսրահառաչ:

ԱՐՏԱՍՈՒԱՀՈՍ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԱԹՈՐ:

ԱՐՏԱՍՈՒԱՅԵՂՑ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԱԼԻՑ:

ԱՐՏԱՍՈՒԵԼ, նբ. չբ. 1. Լալ, արտասուս արկանել՝ հեղուլ, յարտասուս հարկանել, գլալ հարկանել: 2. Կոծել, ողբալ, սգալ, աւաղել:

ԱՐՏԱՍՈՒՔ, գ. Արտօսր:

– ԱՐՏԱՍՈՒՍ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՀԵՂՈՒԼ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԵԼ:

– ՅԱՐՏԱՍՈՒՍ ՀԱՐԿԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԵԼ:

ԱՐՏԱՍՓՌԵԼ, նբ. Տարածանել, տարածել, ծաւալել (դուրս սփռել):

ԱՐՏԱՎԱԶԵԼ, չբ. Ընդոստնուլ, զանցանել, խուսափել (դուրս վազել):

ԱՐՏԱՎԱԶԻԿ, ա. Փախստական, խուսափուկ:

ԱՐՏԱՎԱՅՐՔ, գ. Արտավարք (արտերի վայրերը՝ տեղերը):

ԱՐՏԱՎԱՐ, ա. գ. 1. Հերկահար, հերկարար, երկրագործ, մշակ: 2. Արտ (վարած կամ վարելի), հերկ:

– ԱՐՏԱՎԱՐՔ, տե՛ս ԱՐՏԱՎԱՅՐՔ:

ԱՐՏԱՏԵՂԻ, ա. Անտեղի, անսովոր, անպատեհ, անհնարին:

ԱՐՏԱՏԻՊ, ա. գ. Արտատպաւոր (կնիքից ստացուած դրոշմը):

ԱՐՏԱՏՈՀՄ, ա. Օտար, անսովոր, այլանդակ (տոհմից դուրս):

ԱՐՏԱՏՊԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՐՏԱՏԻՊ:

ԱՐՏԱՏՊԱՒՈՐԵԼ, նբ. Դրոշմել (թեթևակի՝ երեսանց տպաւորել):

ԱՐՏԱՏՐՈՀԵԼ, նբ. Տրոհել, զատել, բաժանել, հեռացուցանել:

ԱՐՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, նբ. Ցուցանել (արտաքս), արտափայլել:

ԱՐՏԱՒԱԶԴԱՀԱՒ, տե՛ս ՔԱՋԱՀԱՒ:

ԱՐՏԱՓԱՅԼԵԼ, 1. նբ. Արտափայլեցուցանել, պայծառացուցանել, բացափայլել: 2. չբ. Փայլել, փայլատակել, բացափայլել, պայծառանալ, ճաճանչել, ծագել:
ԱՐՏԱՓԱՅԼԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՐՏԱՓԱՅԼԵԼ (1):
ԱՐՏԱՓԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Բացափայլութիւն, փայլումն (արտափայլելը):
ԱՐՏԱՓՉԵԼ, տե՛ս ԱՐՏԱՇՆՉԵԼ:
ԱՐՏԱՓՉՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՐՏԱՇՆՉՈՒԹԻՒՆ (1):
ԱՐՏԱՔԱՂԵԼ, նբ. Քաղել (դուրս քաշել):
ԱՐՏԱՔԻՆ, ա. 1. Արտաքուստ (դրսի): 2. Բացական, բացակայ, հեռաւոր, հեռի: 3. Օտար:
- ԱՐՏԱՔԻՆՔ, գ. յոգն. Օտարք (օտարազգի կամ այլազգի հեթանոս մատենագիրներ, բանաստեղծներ և փիլիսոփաներ):
ԱՐՏԱՔՆԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Օտարուսումն:
ԱՐՏԱՔՈՅ, նխդ. մ. (որպէս նախադրութիւն գործածւում է նաև ՔԱՆ-ի հետ՝ ԱՐՏԱՔՈՅ ՔԱՆ), 1. Ի դուրս, արտաքս, արտաքուստ: 2. Ուրոյն, ի զատ, մեկուսի, օտար, հակառակ, անմասն, անբաժ, ազատ, առանց: 3. Հեռի:
- ԱՐՏԱՔՈՅ ԿՈՒՍԷ. Արտաքուստ:
ԱՐՏԱՔՈՒՍՏ, 1. մ. Ի դրուստ (դրսից): 2. ա. Արտաքին (դրսի): 3. Օտար, օտարամուտ:
ԱՐՏԱՔՍ, մ. Ի դուրս, արտաքոյ, յարտաքս:
- ԱՐՏԱՔՍ ԵԼԱՆԵԼՆ. Կղկղումն:
- ԱՐՏԱՔՍ ՔԱՆ, նխդ. Արտաքոյ քան:
- ՅԱՐՏԱՔՍ, տե՛ս ԱՐՏԱՔՍ:
ԱՐՏԱՔՍԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐՏԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ:
ԱՐՏԱՔՍԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐՏԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՐՏԱՔՍԱՆԱԼ, չբ. (կրօն.) Ի բաց ելանել:
ԱՐՏԱՔՍԱՇՆՉՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՐՏԱՇՆՉՈՒԹԻՒՆ (1):
ԱՐՏԱՔՍԱՌԱՔԱԲԱՐ, մ. (կրօն.) Եղօղաբար:
ԱՐՏԱՔՍԱՌԱՔՈՒՄՆ, գ. (կրօն.) Բըղխումն:
ԱՐՏԱՔՍԵԼ, նբ. 1. Վտարել, հեռացուցանել: 2. Աքսորել, արտասահմանել: 3. Հանել, ազատել:
ԱՐՏԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Արտուղութիւն, խոտորումն:
ԱՐՏԵՐԵՒԵԼ (իմ), չբ. Երևելի լինել:
ԱՐՏԵՐԵՒՈՒԹԱՆԱԼ, տե՛ս ԵՐԵՒՈՒԹԱՆԱԼ:
ԱՐՏԵՒԱՆ, գ. Դարաւանդ (լեռան գլուխ՝ գագաթ):
ԱՐՏԵՒԱՆՈՒՆՔ, գ. հաւաք. Կոպք (աչքի թարթիչները):
ԱՐՏԻԿ, գ. Ոչխար (վայրի):
ԱՐՏԻՒՏ, տե՛ս ԱՐՏՈՅՏ:
ԱՐՏՀՈՒՆՁ, գ. Արտահունձ (արտը հընձող):
ԱՐՏՈԳԵԼ, նբ. Վերակոչել, մականուանել:
ԱՐՏՈՅՏ, գ. (կենդբ.) Արտոյտ:
ԱՐՏՈՐԱՅ, գ. Արտորեայ (արտեր):
ԱՐՏՈՐԵԱՅ, տե՛ս ԱՐՏՈՐԱՅ:
ԱՐՏՈՐՈՇԵԼ, նբ. Զանազանել (ջոկելով զատել՝ բաժանել):
ԱՐՏՈՒՂԻ, ա. Զարտուղի, խոտոր, թիւր, մոլար:
ԱՐՏՈՒՆՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախապատուութիւն, առաւելութիւն, գերազանցութիւն:
ԱՐՏՈՒՍՏ, մ. ա. Արտաքուստ:
ԱՐՏՕՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐՏՈՒՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՐՏՕՍՐ, գ. 1. տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒՔ: 2. Աւիշք (ծառերից հոսող հիւթ՝ հեղուկ):
- ԱՐՏՕՍՐ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ԹՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ՝ ԿԱԹԵՑՈՒՑԱՆԵԼ. Լալ, արտասուել:
ԱՐՏՕՍՐԱԲՈՒՂԽ, ա. Արտօսրաթոր, արտօսրածին, արտօսրահոս:

ԱՐՏՕՍՐԱԳՈՒԹ, ա. Արտօսրալից, արտօսրաբուղխ:
ԱՐՏՕՍՐԱԹՈՐ, տե՛ս ԱՐՏՕՍՐԱԲՈՒՂԽ:
ԱՐՏՕՍՐԱԼԻՐ, ԱՐՏՕՍՐԱԼԻՑ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԱԼԻՑ:
ԱՐՏՕՍՐԱԾԻՆ, տե՛ս ԱՐՏՕՍՐԱԲՈՒՂԽ:
ԱՐՏՕՍՐԱԿԻՑ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԱԿԻՑ:
ԱՐՏՕՍՐԱՀԱՌԱՋ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԱՀԱՌԱՋ:
ԱՐՏՕՍՐԱՀԵՂ ԼԻՆԵԼ. Արտասուել, լալ:
ԱՐՏՕՍՐԱՀՈՍ, տե՛ս ԱՐՏՕՍՐԱԲՈՒՂԽ:
ԱՐՏՕՍՐԻՋՈՅՑ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԱԹՈՐ:
ԱՐՏՕՐԷՆ, ա. Անբնական, անսովոր, այլանդակ:
ԱՐՓ, տե՛ս ԱՐՓԻ:
ԱՐՓԱՃԱՃԱՆՉ, տե՛ս ԱՐՓԻԱՃԱՃԱՆՉ:
ԱՐՓԱՅԱԳՆԱՑ ԼԻՆԵԼ. Արփեգնաց լինել, խոյանալ:
ԱՐՓԱՅԻՆ, ա. Եթերային, երկնային, լուսաւոր, հրեղէն:
ԱՐՓԱՒՈՐ, ա. Լուսաւոր, լուսեղէն:
ԱՐՓԱՓԱՅԼ, տե՛ս ԱՐՓԻԱՓԱՅԼ:
ԱՐՓԵԱՆ, տե՛ս ԱՐՓԻ:
ԱՐՓԵԳՆԱՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՐՓԱՅԱԳՆԱՑ ԼԻՆԵԼ:
ԱՐՓԻ, գ. 1. Եթեր (հին պատկերացմամբ): 2. Արեգակն (եբրև լոյսի աղբիւր), լոյս: 3. ա. Արփային, լուսաւոր, լուսեղէն:
ԱՐՓԻԱԲԱՇԽ, ա. Լուսասփիւռ (լոյս բաշխող՝ սփռող):
ԱՐՓԻԱԲՆԱԿ, ա. Երկնաբնակ, լուսաբնակ:
ԱՐՓԻԱԳԵՂ, ա. Հրաշագեղ, լուսագեղ, չքնաղ:
ԱՐՓԻԱԶԱՐԴ, ա. Լուսազարդ, լուսեղէն:
ԱՐՓԻԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս ԼՈՒՍԱԶԳԵՍՏ:
ԱՐՓԻԱԿԱՆ, ա. Երկնային, լուսեղէն, արեգակնային, արփային, ուղփեան:
ԱՐՓԻԱԿԵՐՊ, ա. Լուսատեսակ:
ԱՐՓԻԱԿԻՋՆ, ա. Լուսակիզն, լուսազարդ, հրացայտ:
ԱՐՓԻԱՀՐԱՇ, ա. Լուսաճաճանչ, մեծապայծառ (արփիի նման հրաշալի):
ԱՐՓԻԱՀՐԱՏ, ա. Լուսավառ:
ԱՐՓԻԱՃԱՃԱՆՉ, ա. Լուսաճաճանչ, լուսապայծառ:
ԱՐՓԻԱՃԵՄ, ա. Երկնաճեմ, լուսաճեմ:
ԱՐՓԻԱՆԿԱՐ, ա. Լուսանկար, լուսազարդ:
ԱՐՓԻԱՆՄԱՆ, ա. մ. Արեգակնանման, պայծառ:
ԱՐՓԻԱՒՈՐԵԼ (իմ), կ. չբ. Լուսազարդել, լուսաւորել:
ԱՐՓԻԱՓԱՅԼ, ա. մ. Արփափայլ, արեգակնափայլ, լուսափայլ, ամենապայծառ:
ԱՐՓԻԱՓԱՅԼԵԼ, չբ. Լուսափայլել, պայծառանալ:
ԱՐՓԻԱՓԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսափայլութիւն, գերապայծառութիւն:
ԱՐՔԱՅ, գ. Թագաւոր:
- ԱՐՔԱՅ ԵՐԿՆԱՒՈՐ. Աստուած:
- ԱՐՔԱՅ ԱՐՔԱՅԻՑ, ԱՐՔԱՅԻՑ ԱՐՔԱՅ, տե՛ս ՇԱՀԱՆՇԱՀ:
ԱՐՔԱՅԱԲԱՐ, մ. Թագաւորաբար, թագաւորապէս:
ԱՐՔԱՅԱԲՆԱԿ, տե՛ս ԹԱԳԱՒՈՐԱԲՆԱԿ:
ԱՐՔԱՅԱԶՆ, տե՛ս ԹԱԳԱՒՈՐԱԶՆ:
ԱՐՔԱՅԱԿԱՆ, ա. Թագաւորական, արքունական, արքունի, արքեան:
- ԱՐՔԱՅԱԿԱՆ ԿԱՂԻՆ. Ընկոյզ:
ԱՐՔԱՅԱԿԵՐՊ, ա. Թագաւորակերպ:
ԱՐՔԱՅԱՄԱՆՈՒԿ, տե՛ս ԱՐՔԱՅՈՐԴԻ:
ԱՐՔԱՅԱՆԻՍՏ, տե՛ս ԹԱԳԱՒՈՐԱՆԻՍՏ:
ԱՐՔԱՅԱՊԱՏԻՒ, տե՛ս ԹԱԳԱՒՈՐԱՑԱՐԱՐ:
ԱՐՔԱՅԱՏՈՒՐ, ա. Արքունատուր:
ԱՐՔԱՅԱՐԱՆ, գ. 1. Պալատ, արքունիք: 2. Թագաւորեալ քաղաք:

ԱՐՔԱՅԵՆԻ, ա. Արքայական, փխբ. ազնիւ, ընտիր, պատուական, յարգի:
ԱՐՔԱՅՈՐԴԻ, գ. 1. Արքայամանուկ: 2. (կրօն.) Քրիստոս (Աստծու որդին):
ԱՐՔԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Թագաւորութիւն: 2. Դրախտ: 3. Արքայ:
ԱՐՔԱՅՈՒՀԻ, գ. Թագուհի:
ԱՐՔԱՅՕՐԷՆ, մ. ա. Արքայաբար, արքայական:
ԱՐՔԵԱՆ, ա. Արքայական:
ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ, գ. Արքեպիսկոպոսապետ, եպիսկոպոսապետ, պատրիարգ, Հայրապետ, գիտապետ:
ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՊԵՏ, տե՛ս ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ:
ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Եպիսկոպոսապետութիւն, պատրիարգութիւն, Հայրապետութիւն, կաթողիկոսութիւն:
ԱՐՔԵՐԷՑ, գ. Աւագերէց, երիցապետ:
ԱՐՔԻԴԻԱԿՈՆ, տե՛ս ՍԱՐԿԱՒԱԳԱՊԵՏ:
ԱՐՔԻՄԱՆՏՐԻՏ, տե՛ս ԱԲԲԱՅ:
ԱՐՔՈՒՆԱԿԱՆ, ա. Արքունի, արքայական, թագաւորական:
ԱՐՔՈՒՆԵԱՆ, տե՛ս ԱՐՔՈՒՆԻ:
ԱՐՔՈՒՆԻ, ա. Արքունեան, արքունական, արքայական, թագաւորական:
ԱՐՔՈՒՆԻՔ, գ. Արքայարան, պալատն, դուռն արքունի:
- ԱՐՔՈՒՆՈՒՍՏ, մ. Յարքունուստ:
ԱՐՕՍԱՆԱԼ, տե՛ս ԿՈՐԴԱՆԱԼ:
ԱՐՕՏ, գ. 1. Ճարակ (անասունների կեր և արօտատեղ): 2. Ճարակումն (արածելը, ճարակելը):
ԱՐՕՏԱԿԱՆ, ա. Ճարակաւոր, խոտաճարակ:
ԱՐՕՏԱԿԻՑ, ա. Ճարակակից:
ԱՐՕՐ, գ. Մաճ (լայնաբար):
ԱՐՕՐԱԴԻՐ, ա. Արօրաձիգ, Հերկաձար, Հերկարար:
- ԱՐՕՐԱԴԻՐ ԱՌՆԵԼ. Արօրաձիգ առնել, արօրադրել, արօրել:
ԱՐՕՐԱԴՐԵԼ, տե՛ս ԱՐՕՐԱԴԻՐ ԱՌՆԵԼ:
ԱՐՕՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հերկ, վար, Հերկագործութիւն:
ԱՐՕՐԱՁԻԳ, տե՛ս ԱՐՕՐԱԴԻՐ:
- ԱՐՕՐԱՁԻԳ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՐՕՐԱԴԻՐ ԱՌՆԵԼ:
ԱՐՕՐԱՆԱԼ, տե՛ս ՀԱՐՕՐԱՆԱԼ:
ԱՐՕՐԵԼ, նբ. Արօրադիր առնել, արօրադրել, Հերկել, վարել:
ԱՒԱԳ, ա. գ. Մեծ, մեծագոյն, երէց, երիցագոյն, մեծապատիւ, երևելի, իշխան, պետ:
- ԱՒԱԳ ԱԶՔ, տե՛ս ԱԶՔ ՀՈԳԻՈՅ՝ ՄՏԱՑ:
ԱՒԱԳԱԳՈՐԾ, ա. Մեծագործ, Հոյակապ, գերապանծ:
ԱՒԱԳԱՄԵԾԱՐ, ա. Նախամեծար, նախապատիւ, գերապատիւ, վսեմական:
ԱՒԱԳԱՅՆԻ, տե՛ս ԱՒԱԳԱՆԻ:
ԱՒԱԳԱՆԱԼ, չբ. Մեծանալ, մեծարել:
ԱՒԱԳԱՆԻ, գ. Հաւաք. Աւագորեար, մեծամեծք:
ԱՒԱԳԱՇՈՒՔ, ա. Մեծաշուք, մեծապատիւ, մեծափառ:
ԱՒԱԳԵՐԷՑ, տե՛ս ԱՐՔԵՐԷՑ:
ԱՒԱԳՈՅԹ, գ. Աւագութիւն, երիցութիւն, ծերութիւն:
ԱՒԱԳՈՐԵԱՐ կամ ԱՒԱԳ ՈՐԵԱՐ, տե՛ս ԱՒԱԳԱՆԻ:
ԱՒԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Երիցութիւն, մեծութիւն:
ԱՒԱԳՈՒՀԻ, գ. (եկեղց.) Աբբասուհի:
ԱՒԱԴԻԿ, մ. Ահա, ահաւադիկ:
ԱՒԱԶ, գ. Խիճ (մանր), լայնաբար՝ Հող, փոշի:
ԱՒԱԶԱԽԻՐ, ա. Աւազուտ, երիզուտ:
ԱՒԱԶԱԿ, գ. ա. Յելուզակ, ելուզակ:
ԱՒԱԶԱԿԱԲԱՐ, մ. Յելուզակաբար, ելուզակօրէն, Հինաբար:
ԱՒԱԶԱԿԱԲԱՐՈՅ, ա. Ելուզակուտ, աւազակուտ:

ԱԻԱԶԱԿԱՆՈՑ, գ. Աւազակարան, աւազակուտ:
ԱԻԱԶԱԿԱՐԱՆ, տե՛ս ԱԻԱԶԱԿԱՆՈՑ:
ԱԻԱԶԱԿԵԼ, նբ. չբ. Յափշտակել:
ԱԻԱԶԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Յափշտակութիւն, հուղկահարութիւն:
ԱԻԱԶԱԿՈՒՏ, տե՛ս 1. ԱԻԱԶԱԿԱՆՈՑ: 2. ԱԻԱԶԱԿԱԲԱՐՈՅ:
ԱԻԱԶԱՆ, գ. 1. Կոնք, տաշտ, լուացարան, ջրաշեղջ: 2. (եկեղց.) Մկրտարան (աւազան մկրտութեան):
ԱԻԱԶԱՆԱԶԱՐԴ, ա. (եկեղց.) Աւազանապաճոյճ (աւազանում մկրտուած):
ԱԻԱԶԱՆԱՊԱՃՈՅՃ, տե՛ս ԱԻԱԶԱՆԱԶԱՐԴ:
ԱԻԱԶԵՂԷՆ, ա. Աւազուտ:
ԱԻԱԶԻ, ԱԻԱԶԻՆ, տե՛ս ԱԻԱԶՈՒՏ:
ԱԻԱԶՈՒՏ, ա. Աւազի, աւազին (աւազով լի՝ առատ), կոպճուտ:
ԱԻԱՂ, 1. ձ. Եղո՜ւկ, վա՜յ, ա՜խ, ո՜խ: 2. գ. Աւաղումն, եղկութիւն, թշուառութիւն, կարեկցութիւն, վիշտ, ցաւ:
- ԱԻԱՂՍ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԱԻԱՂԵԼ:
ԱԻԱՂԱԲԵՐ, տե՛ս ԱԻԱՂԱԲՈՅՍ:
ԱԻԱՂԱԲՈՅՍ, ա. Ողորմելի, անպիտան, աւաղաբեր, թշուառաբեր:
ԱԻԱՂԱԿԱՆ, ա. Ողբական, ցաւագին, վշտալի:
ԱԻԱՂԱՆՔ, գ. Աւաղումն, աշխար, ապաշաւ:
ԱԻԱՂԱՊԷՍ, մ. Թշուառապէս:
ԱԻԱՂԵԼ, նբ. չբ. Աւաղս արկանել, աւեղկել, վայել, ողբալ, կարեկից լինել, ապաշաւել:
ԱԻԱՂԻԿ, ԱԻԱՂՈՒԿ, ա. Եղկելի, ողորմելի, թշուառ:
ԱԻԱՂՈՒՄՆ, տե՛ս ԱԻԱՂԱՆՔ:
ԱԻԱՆ, գ. Գեղաքաղաք, գիւղաքաղաք, քաղաքագիւղ, շէն:
ԱԻԱՆԱԳԵՂ, տե՛ս ԱԻԱՆԱԳԵՕՂ:
ԱԻԱՆԱԳԵՕՂ, գ. Աւանագեղ (փոքր գիւղաքաղաք):
ԱԻԱՆԱՊԵՏ, տե՛ս ԽՈՒԱՊԵՏ:
ԱԻԱՆԴ, գ. Աւանդութիւն (ցպահանջ պահ տրուած դրամ կամ այլ իր): 2. Կտակ, պատուէր, խրատ, յանձնարարութիւն: 3. Տուրք, ընծայ, նուէր: 4. Սովորութիւն (աւանդական):
ԱԻԱՆԴԱԿԻՐ, տե՛ս ԱԻԱՆԴԱՊԱՀ:
ԱԻԱՆԴԱՄՈՒԱՑ, ա. Պատուիրազանց:
ԱԻԱՆԴԱՊԱՀ, ա. Աւանդակիր, օրինապահ:
ԱԻԱՆԴԱՏՈՒ, տե՛ս ԱԻԱՆԴԱՏՈՒՐ:
ԱԻԱՆԴԱՏՈՒՐ, գ. ա. Աւանդատու (պահելու համար աւանդ տուող):
ԱԻԱՆԴԵԼ[1], նբ. 1. Պատուիրել (իբրև պատուէր խրատ տալ): 2. Յանձնել, փոխանցել:
- ԱԻԱՆԴԵԼ ԶՈԳԻ. Վախճանել, մեռանել:
ԱԻԱՆԴԵԼ[2] (իմ), չբ. Մոլեգնել, ցնորել:
ԱԻԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աւանդ (աւանդելը, աւանդուածը): 2. Զրոյց (ժողովրդական անգիր վիպական ստեղծագործութիւն):
ԱԻԱՆԻԿ, մ. Ահա, ահաւանիկ:
ԱԻԱՉ, գ. 1. Ձայն, հնչիւն, մանաւանդ՝ մրմունջ, քաղցրաձայնութիւն: 2. Լեզու, խօսք:
ԱԻԱՍԻԿ, մ. Ահա, ահաւասիկ:
ԱԻԱՏԱԼ, տե՛ս ՀԱԻԱՏԱԼ:
ԱԻԱՐ, գ. 1. Առ, ապուռ, կապուտ, կողոպուտ: 2. Աւարառութիւն, աւարառումն:
- ԱԻԱՐ կամ ՅԱԻԱՐ կամ ՅԱԻԱՐԻ ԱԾԵԼ՝ ԱՌՆՈՒԼ՝ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Աւարել, կողոպտել, յափշտակել:
ԱԻԱՐԱԲԱՇԽ, ա. Աւարառու (աւարը բաժանող):
ԱԻԱՐԱՌՈՒ, ա. 1. Կողոպտիչ, յափշտակիչ: 2. Աւարաբաշխ:
ԱԻԱՐԱՌՈՒԹԻՒՆ, ԱԻԱՐԱՌՈՒՄՆ, գ. Աւարութիւն, աւարումն:
ԱԻԱՐԵԼ, ն. Աւար առնուլ, աւար հարկանել, յափշտակել, կողոպտել:

ԱԽԱՐՈՒԹԻՒՆ, ԱԽԱՐՈՒՄՆ, տե՛ս Ա-ԽԱՐԱՌՈՒԹԻՒՆ:
ԱԽԱՐՏ, գ. Վերջ, վախճան, ծայր, կատարած, յանգ:
ԱԽԱՐՏԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Կատարել, գլխաւորել, աւարտել:
ԱԽԱՐՏԱԿԷՏ, գ. (քեր.) Բնակէտ:
ԱԽԱՐՏԵԼ[1], նբ. Կատարել, յանգ հանել, գլխաւորել, գկատարումն առնուլ:
ԱԽԱՐՏԵԼ[2] (իմ), չբ. Կատարելանալ, ծայրանալ, գերազանցել:
ԱԽԱՐՏՈՒՄՆ, գ. Կատարումն, աւարտ, վերջ, վախճան, յանգ, ծայր:
ԱԽԱՐՏՈՒՆ, ա. Յանգական, ամբողջական, կատարեալ:
ԱԽԱՔԵԼ, նբ. 1. Ապաքինել, փարատել, ցրել (ցաւը, հիւանդութիւնը): 2. Հաւաքել:
ԱԽԱՔԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱԽԱՔԵԼ (1):
ԱԽԵԱԼ, տե՛ս ԱԽՈՂԱԿԱՆ:
ԱԽԵԼ ԱԾԵԼ կամ ԱԾԵԼ ԱԽԵԼ. Մաքրել, սրբել:
ԱԽԵԼԱԲԱՆԵԼ, նբ. Ջրաբանել (աւելորդ բաներ ասել՝ խօսել):
ԱԽԵԼԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաւելաբանութիւն, զրաբանութիւն, զրախօսութիւն:
ԱԽԵԼԱԳՈՅՆ, ա. մ. Առաւելագոյն, առաւել, առաւել ևս, ևս քան զևս:
ԱԽԵԼԱԳՈՐԾ, ա. Աւելագործակ, աւելորդագործ, առաւելագործ, ումպէտ, վայրապար:
ԱԽԵԼԱԳՈՐԾԱԿ, տե՛ս ԱԽԵԼԱԳՈՐԾ:
ԱԽԵԼԱԴՐԵԼ, տե՛ս ԱՌԱԽԵԼԱԴՐԵԼ:
ԱԽԵԼԱԽՆԴԻՐ, ա. Ջրախնդիր, հետաքրքիր, ընդվայրաքնին:
ԱԽԵԼԱԽՕՍ, ա. Ջրախօս, ունայնաբան:
ԱԽԵԼԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Շատկերութիւն, որկորամոլութիւն, որկրամոլութիւն:
ԱԽԵԼԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մականուն, աւելի անուն:
ԱԽԵԼԱՅԱՆՑ, տե՛ս ԱՌԱԽԵԼԱՁԱՆՑ:
ԱԽԵԼԱՍՏԱՑ, տե՛ս ԱԽԵԼԱՍՏԱՑՈՒ:
ԱԽԵԼԱՍՏԱՑՈՒ, ա. Աւելաստաց, աւելաստացուած, առաւելաստաց, ագահ:
ԱԽԵԼԱՍՏԱՑՈՒԱԾ, տե՛ս ԱԽԵԼԱՍՏԱՑՈՒ:
ԱԽԵԼԱՍՏԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առաւելաստացութիւն, ագահութիւն, ընչաքաղցութիւն: 2. Աւելուածք, աւելուածութիւն:
ԱԽԵԼԻ, ա. մ. 1. տե՛ս ԱՌԱԽԵԼ: 2. Աւելորդ, վայրապար:
- ԱԽԵԼԻ ԱՆՈՒՆ, տե՛ս ԱԽԵԼԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ:
- ԱԽԵԼԻՔ կամ ԱԽԵԼԻ, գ. Աւելազանցութիւն (սահմանուածից աւելի մեծ քանակութիւն):
- ԱԽԵԼԻ ՔԱՆ, տե՛ս ԱՌԱԽԵԼ ՔԱՆ:
ԱԽԵԼՈՐԴ, ա. գ. 1. Անկարևոր, ումպէտ, ընդունայն, անդէպ: 2. Մնացորդ (աւելի մնացածը՝ եղածը): 3. Յաւելուած: 4. Անբաժ, անմասն: 5. Կոճատ (թիւ): 6. մ. Առաւել, առաւել ևս:
- ՅԱԽԵԼՈՐԴԱՅՆ, մ. Առաւել, առաւելապէս, ևս քան զևս:
ԱԽԵԼՈՐԴԱԲԱՐ, մ. 1. Վայրապար, իզուր, զուր: 2. Առատաբար, լի և լի:
ԱԽԵԼՈՐԴԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԱԽԵԼԱԳՈՐԾ:
ԱԽԵԼՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, ԱԽԵԼՈՒԱԾՔ, տե՛ս ԱԽԵԼԱՍՏԱՑՈՒԹԻՒՆ (2):
ԱԽԵՂԿԵԼ, տե՛ս ԱԽԱՂԵԼ:
ԱԽԵՏԱԲԱՆԵԼ, նբ. Աւետել, աւետաբանել:
ԱԽԵՏԱԲԵՐ, ա. Աւետաբերական, աւետամատոյց, աւետարանիչ, ուրախարար, բերկրական:
ԱԽԵՏԱԲԵՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱԽԵՏԱԲԵՐ:
ԱԽԵՏԱԳՐԵԼ, նբ. Աւետարանել:
ԱԽԵՏԱԼԻՑ, ա. Աւետաւոր, ուրախալից, ուրախաւէտ:
ԱԽԵՏԱՁԱՅՆԵԼ, նբ. Աւետել, աւետաւորել:
ԱԽԵՏԱՄԱՏՈՅՑ, տե՛ս ԱԽԵՏԱԲԵՐ:

ԱՒԵՏԱՊԱՐԳԵՒ, ա. Ուրախարար (աւետիք պարգեւող):
ԱՒԵՏԱՏՈՒ, ա. Աւետաբեր, աւետաւոր:
ԱՒԵՏԱՐԱՆԱԲԱՐ, մ. Աւետարանապէս, աւետարանակապէս (ըստ Աւետարանի):
ԱՒԵՏԱՐԱՆԱԳԻՐ, ա. գ. (կրօն.) Աւետարանիչ:
ԱՒԵՏԱՐԱՆԱԿԱՆ, ա. Աւետաւորական, աւետաւոր, աւետաբեր:
ԱՒԵՏԱՐԱՆԱԿԱՆԱՊԷՍ, ԱՒԵՏԱՐԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՒԵՏԱՐԱՆԱԲԱՐ:
ԱՒԵՏԱՐԱՆԵԼ, նբ. 1. Աւետել, աւետաւորել: 2. Հռչակել, յայտնի առնել, քարոզել, հրեշտակել:
ԱՒԵՏԱՐԱՆԻՉ, գ. ա. 1. Աւետարանագիր (Աւետարանը քարոզող): 2. Աւետաբեր:
ԱՒԵՏԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւետարանումն (աւետարանելը):
ԱՒԵՏԱՐԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՒԵՏԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՒԵՏԱՒՈՐ, ա. 1. Աւետաբեր, աւետատու, աւետաքարոզ: 2. Ուրախալիր, բերկրաբեր, բերկրելի:
ԱՒԵՏԱՒՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՒԵՏԱՐԱՆԱԿԱՆ:
ԱՒԵՏԱՒՈՐԵԼ, նբ. 1. Աւետել, աւետարանել: 2. Ուրախ առնել (աւետիքի լուրով):
ԱՒԵՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աւետիք: 2. Աւետարանումն (աւետարանելը):
ԱՒԵՏԱՔԱՐՈԶ, ա. Աւետաւոր (աւետիքը հռչակող՝ աւետող):
ԱՒԵՏԵԼ, նբ. Աւետաւորել, աւետարանել:
ԱՒԵՏԻՔ, գ. 1. Աւետաւորութիւն (ուրախալի՝ բարի լուր): 2. Աւետչեայ:
ԱՒԵՏՉԵԱՅ, տե՛ս ԱՒԵՏԻՔ (2):
ԱՒԵՐ, ա. գ. 1. Աւերակ: 2. Աւերումն, աւերանք, կործանումն:
- ՅԱՒԵՐ ԴԱՌՆԱԼ. Յաւեր լինել, յաւեր մատնել (աւերուել):
- ՅԱՒԵՐ ԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ. Աւերել:
- ՅԱՒԵՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՒԵՐ ԴԱՌՆԱԼ:
- ՅԱՒԵՐ ՄԱՏՆԵԼ (իմ), տե՛ս ՅԱՒԵՐ ԴԱՌՆԱԼ:
ԱՒԵՐԱԾ, գ. 1. Աւեր, աւերանք, կործանումն: 2. Շնացեալ, պոռնիկ (կին):
ԱՒԵՐԱԿ, տե՛ս ԱՒԵՐ:
ԱՒԵՐԱՆՔ, գ. Աւերումն:
ԱՒԵՐԵԼ, նբ. 1. Յաւեր դարձուցանել, քակել, քանդել, փլուցանել, կործանել, տապալել: 2. Յապականութիւն դարձուցանել, ապականել, եղծանել, անպիտանացուցանել:
ԱՒԵՐԻՉ, ա. Կործանիչ (աւերելու յատկութիւն ունեցող):
ԱՒԵՐՈՒԱԾ, ԱՒԵՐՈՒՄՆ, գ. Աւեր, աւերած, աւերանք (աւերելը, աւերուելը):
ԱՒԻՇ, ԱՒԻՇՔ, գ. Հիւթ, հոյզ:
ԱՒԻՒՆ, գ. Եռանդն, կիրք, հրայրք:
ԱՒՈԼՈՑ ԵԼԱՆԵԼ. Ընդոստնուլ, խրտչել, օձտել:
ԱՒՈՂԱԿԱՆ, ա. Աւեալ (աւիւնով բռնուած, ընդոստ խրտնող):
ԱՒՍԱՐԴ, գ. Պառաւ:
ԱՒՐ, տե՛ս ՕՐ:
ԱՓ, գ. Բուռն:
- ԱՓ ՅԱՓՈՅ, մ. Վեր ի վերոյ, յանպատրաստից:
- ԱՓՍ ՋԱՓԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Ծափ զծափի հարկանել, ծափել:
ԱՓԱՓԱՅ, գ. ա. Ապառաժ, առապար:
ԱՓԻԲԵՐԱՆ, մ. Լուռ, անպատասխանի:
- ԱՓԻԲԵՐԱՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՓԻԲԵՐԱՆԵԼ:
- ԱՓԻԲԵՐԱՆ ԼԻՆԵԼ. Լռել, պապանձել, ի բերանս լինել (ձայն-ծպտուն չհանել):
ԱՓԻԲԵՐԱՆԵԼ, նբ. Ափիբերան առնել, ըմբերանել, բերանսել, լռեցուցանել, պապանձեցուցանել:
ԱՓՆ, 1. Գետափն, գետեզր, ծովեզր: 2. Եզր, ծագ, ծայր, ծնօտ, չուրթն:
ԱՓՇԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՊՇԵԼ (իմ):
ԱՓՇԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՊՇԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ԱՓՇՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՊՇՈՒԹԻՒՆ:
ԱՓՇՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՓՇՏԱԿՈՒԹԻՒՆ:
ԱՓՍԵԱՅ, ԱՓՍէ, գ. Պնակ, սկաւառակ, սկուտեղ, սկուտղ, խան:
ԱՓՓՈՎ, մ. Արդ, իրօք:
ԱՓՓՈՒՍՈՎԹ, ա. Հիւանդ:
– ՏՈՒՆ ԱՓՓՈՒՍՈՎԹ. Հիւանդանոց:
ԱՔ, գ. Ոտք:
ԱՔԱՂԱՂ, գ. Հաւ (որձ), խօսնակ, խօսօղ:
ԱՔԱՑԱՆՔ, գ. Աք, աքացիք, աքեացք:
ԱՔԱՑԵԼ, նբ. չբ. Աքցոտել, կցացել, կիցս ընկենուլ, ոտնհարել:
ԱՔԱՑԻՔ, ԱՔԵԱՑՔ, տե՛ս ԱՔԱՑԱՆՔ:
ԱՔՍՈՏԵԼ, չբ. Ընդոստնուլ, օձտել, աքացել:
ԱՔՍՈՐԱՆՔ, տե՛ս ԱՔՍՈՐՔ:
ԱՔՍՈՐԵԼ, նբ. Արտաքսել, արտասահմանել, տարագրել, վտարել:
ԱՔՍՈՐՔ, գ. Աքսորանք, մետաղք, արտասահմանութիւն, արտասահմանումն, տարագրութիւն:
ԱՔՑԱՆ, գ. Ունելիք:
ԱՔՑՈՏԵԼ, տե՛ս ԱՔԱՑԵԼ:

Բ

ԲԱ[1], տե՛ս ԲԱՄ:
ԲԱ[2], մ. Արդարև, անշուշտ:
ԲԱ[3], ձ. տե՛ս ԲԱԲէ:
ԲԱԲ, գ. Դուռն:
ԲԱԲԱԽԵԼ[1], նբ. 1. Բախբախել (իրար զարկել): 2. Բախել (դուռը):
ԲԱԲԱԽԵԼ[2] (իմ), չբ. Ընդհարկանել, բախել (իրար դիպչել):
ԲԱԲԱԽՈՒՄՆ, գ. Բախբախումն, ընդհարումն, բախումն, բախիւն:
ԲԱԲԱՆ, գ. Բաղխտր, քարընկէց, խոյ:
ԲԱԲԵԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱԲԵԼԱՑԻ:
ԲԱԲԵԼԱՑԻ, ա. գ. Բաբելական, բաբելովնացի:
ԲԱԲԵԼՈՎՆԱՑԻ, տե՛ս ԲԱԲԵԼԱՑԻ:
ԲԱԲէ, ձ. Ո՛, ո՛վ, ա՛յ, բա՛ (զարմանքի բացականչութիւն):
ԲԱԲէԱԿԱՆ, ա. Զարմանալի, հրաշալի (բաբէ ասելու արժանի):
ԲԱԳ, գ. Բաժ, բաժին, ժառանգութիւն:
ԲԱԳԻՆ, գ. 1. Զոհարան, զոհանոց: 2. Մեհեան, մեհենատաճար:
ԲԱԳՋԱՋԱԲԱՐ, մ. Միասնաբար, առհասարակ (հաւաքական կերպով):
ԲԱԳՋԱՋԱԿԱՆ կամ ԲԱԿՋԱՋԱԿԱՆ, ա. Հաւաքական, պարունական:
ԲԱԳՋԱՋԵԼ կամ ԲԱԿՋԱՋԵԼ, նբ. Հաւաքել, բովանդակել, բոլորել, միաւորել, պարփակել, պարագրել, ամփոփել:
ԲԱԳՆԱՊԵՏ, գ. Մեհենապետ, քրմապետ:
ԲԱԳՆԱՍէՐ, ա. Կռամոլ, կռապաշտ:
ԲԱԳՈՐԴ, ա. Բաժանորդ, մասնակից, հաղորդ, հաղորդակից, կցորդ:
ԲԱԴէՆ, գ. Շապիկ (կտաւէ կամ բեհեզէ):
ԲԱԴՐՈՆ, գ. 1. Բազմոց, տախտ: 2. Սանդուղք, աստիճան:
ԲԱԶԱՅ, տե՛ս ԲԱԶէ:
ԲԱԶէ, գ. (կենդ.) Բազայ, գաւազ:
ԲԱԶէԱԿԱԼ, գ. Բազէակիր, բազէկիր:
ԲԱԶէԱԿԻՐ, ԲԱԶէԿԻՐ, տե՛ս ԲԱԶէԱԿԱԼ:
ԲԱԶԿԱԿԻՑ, ա. Օգնական, ձեռնտու, զօրավիգն:
ԲԱԶԿԱՆՈՑ, գ. Ապարանջան:
ԲԱԶԿԱՏԱՐԱԾ, ա. մ. Ձեռնատարած, թևատարած, հանապազատարած:
ԲԱԶԿԱՐՁԱԿ, ա. Ստեղնաձիգ (լաւ ճիւղաւորուած, ճիւղաւէտ):
ԲԱԶԿԵԼ, նբ. 1. Ծայրատել: 2. Համառօտել:
ԲԱԶՄԱԲԱԺ, ԲԱԶՄԱԲԱԺԻՆ, ա. Բազմադիմի, բազմաբաշխ, բազմամասնեայ, բազմահերձ, բազմապատիկ, կերպս կերպըս:

ԲԱԶՄԱԲԱՂՁ, ԲԱԶՄԱԲԱՂՁԻԿ, ա. Բազմատենչալի, բազմափափագ, ցանկալի:
ԲԱԶՄԱԲԱՆ, ա. Առատաբան, ճոխաբան, պերճաբան, բազմասաց:
ԲԱԶՄԱԲԱՆԵԼ, չբ. Երկայնաբանել, երկարաբանել:
ԲԱԶՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկայնաբանութիւն, շատաբանութիւն, շատախօսութիւն:
ԲԱԶՄԱԲԱՇԽ, ա. Բազմաբաժին, բազմամասնեայ, բազմատեսակ, բազմապատիկ, բազմօրինակ, պէսպէս:
ԲԱԶՄԱԲԱՐ, մ. ա. 1. Բազմաւորաբար, յոգնաբար, յոգնակի: 2. Բազմաւոր, յոգնական, բազմապատիկ:
ԲԱԶՄԱԲԱՐԲԱՌ, ա. Բազմալեզու, բազմաձայն:
ԲԱԶՄԱԲԵՂՈՒՆ, ա. 1. Բերրի, բազմապտուղ: 2. Բազմածին, բազմածնունդ: 3. Բազում, բազմապատիկ, բազմապիսի:
ԲԱԶՄԱԲԵՐ, ա. 1. տե՛ս ԲԱԶՄԱԲԵՂՈՒՆ: 2. մ. Առատապէս:
ԲԱԶՄԱԲԵՐԱՆԵԱՆ, ա. Բազմաստեղն (կանթեղ):
ԲԱԶՄԱԲԵՐՁ, ա. Բարձրաբերձ, վսեմ:
ԲԱԶՄԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արգասաւորութիւն:
ԲԱԶՄԱԲԻԾ, ա. Բազմամեղ:
ԲԱԶՄԱԲԻՒՐ, ա. Բազմաթիւ, բիւրաւոր, անհամար, անբաւ, անչափ, շատ:
ԲԱԶՄԱԲԻՒՐԱՒՈՐ, ա. Բազմաբիւր (բիւրաւոր զինուորներ ունեցող):
ԲԱԶՄԱԲՆԱԿ, ա. Մարդաշատ, բազմամարդ:
ԲԱԶՄԱԲՈՅԼ, ա. Բազմահոյլ, բազմագումար:
ԲԱԶՄԱԲՈՅՍ, ա. Բերրի, յուռթի, ճոխ:
ԲԱԶՄԱԲՈՑ, ա. Բոցաղէզ, առատաբոց:
ԲԱԶՄԱԲՈՒԽ, ա. Առատաբուղխ, յորդաբուղխ:
ԲԱԶՄԱԳԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյագութիւն:
ԲԱԶՄԱԳԱՆՁ, ա. 1. Գանձալից (գանձերով կամ հարստութեամբ լի): 2. Մեծագին, բազմագին:
ԲԱԶՄԱԳԷՏ, ա. Յոգնագէտ, բազմահմուտ, բանիբուն:
ԲԱԶՄԱԳԹԵԼԻ, ա. Դիւրագայթ, բազմասխալ:
ԲԱԶՄԱԳԻՆ, ԲԱԶՄԱԳՆԻ, ա. Մեծագին, ծանրագին, պատուական:
ԲԱԶՄԱԳԼԽԵԱՆ, ԲԱԶՄԱԳԼԽԻ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԳԼՈՒԽ:
ԲԱԶՄԱԳԼՈՒԽ, ա. Բազմագլխեան, բազմագլխի, յոգնագլուխ:
ԲԱԶՄԱԳՈՅՆ[1], ա. Յոգնագոյն, յոլովագոյն:
ԲԱԶՄԱԳՈՅՆ[2], ա. 1. Գոյնագոյն, բազմերանգ: 2. մ. Բազմատեսակ, բազմօրինակ:
ԲԱԶՄԱԳՈՎ, ա. Բազմագովեստ, համբաւաւոր:
ԲԱԶՄԱԳՈՎԵՍՏ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԳՈՎ:
ԲԱԶՄԱԳՈՐԾ, ա. Բազմահնար, ճարտար:
ԲԱԶՄԱԳՈՒԹ, ա. Բարեգութ, բազումողորմ, յաճախագութ, յոլովագութ, ազնուագութ:
ԲԱԶՄԱԳՈՒՄԱՐ, ա. Յոգնախումբ, բազմաժողով, բազմաթիւ, յոգնաթիւ:
ԲԱԶՄԱԳՈՒՆԱԿ, ա. Բազմազան, բազմապիսի, բազմայեղանակ, բազմատեսակ, պէսպէս:
ԲԱԶՄԱԳՈՒՆԴ, ա. 1. Բազմախումբ, գունդագունդ: 2. գ. Բազմութիւն:
ԲԱԶՄԱԳՈՒՆԻ, ա. Բազմատեսակ, զանազան, պէսպէս:
- ԲԱԶՄԱԳՈՒՆԻ ԱԿՆ. Սաթ:
ԲԱԶՄԱԴԱՐՁ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԹԻՒՐ:
ԲԱԶՄԱԴԷԶ, ա. Բազմակոյտ:
ԲԱԶՄԱԴԷՄ, ա. 1. Բազմապատկեր (շատ կերպարանք ունեցող), քառակերպեան, բազմաչեայ: 2. Բազմատեսակ, բազմադիմի, բազմակերպ, բազմազան, զանազան, պէսպէս: 3. մ. Բազմօրինակ:

ԲԱԶՄԱԴԷՏ, ա. Քաջագէտ, քաջահայեաց (շատ բան գիտող):
ԲԱԶՄԱԴԻՄԱԿ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԴԷՄ (2):
ԲԱԶՄԱԴԻՄԻ, ա. 1. Բազմադէմ, բազմազան, զանազան, պէսպէս, բազմապատիկ: 2. մ. Բազմօրինակ:
ԲԱԶՄԱԴԻՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմերեսութիւն:
ԲԱԶՄԱԴՐՈՒԱԳԵԱԼ, ա. Բազմազան, զանազան, պէսպէս (շատ դրուագներով յօրինուած):
ԲԱԶՄԱԴՐՈՒԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմամասնութիւն:
ԲԱԶՄԱԴՐՈՒԱՏ, ա. Բազմագովեստ, գովասանական, ներբողական:
ԲԱԶՄԱԶԱՆ, ա. Յոգնազան, զանազան, պէսպէս, բազմադիմի, բազմատեսակ, բազմապատիկ, բիւրազգի, ազգի ազգի:
ԲԱԶՄԱԶԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմատեսակութիւն, բազմակերպութիւն, զանազանութիւն:
ԲԱԶՄԱԶԱՐԴ, ա. Բարեզարդ, զարդարուն, շքեղ:
ԲԱԶՄԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Շքեղութիւն (բարեզարդ լինելը):
ԲԱԶՄԱԶԱՒԱԿ, ա. Բազմորդի, բազմածին:
ԲԱԶՄԱԶԲԱՂ, ա. Բազմահոգ:
ԲԱԶՄԱԶԳԵԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԶԳԻ (1):
ԲԱԶՄԱԶԳԻ, ա. 1. Բազմազգեան (շատ ազգերի վերաբերող): 2. Ազգի ազգի, բազմազան, բազմօրինակ:
ԲԱԶՄԱԶԵՂ, ա. Բազմազեղուն, առատաբուղխ, յորդառատ, յոգնահեղ:
ԲԱԶՄԱԶԵՂՈՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԶԵՂ:
ԲԱԶՄԱԶԻՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍՊԱՌԱԶԻՆՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱԶՄԱԶՆ, ա. Բազմազգի, բազմացեղ:
ԲԱԶՄԱԶՈՒԱՐՃ, ա. Զուարթագին, խնդալից:
ԲԱԶՄԱԶՕՐ, ա. Զօրաւոր, զօրեղ, հզօր:
ԲԱԶՄԱԹԱԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմիշխանութիւն:
ԲԱԶՄԱԹԱԽԱՆՁ, ա. Բազմահոգ, ձանձրացուցիչ:
ԲԱԶՄԱԹԵՒ, ա. Բազմաթեւեան (շատ թեւեր ունեցող):
ԲԱԶՄԱԹԵՒԵԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԹԵՒ:
ԲԱԶՄԱԹԻՒ, ա. Յոգնաթիւ, յոգնահամար, անհամար, շատ:
ԲԱԶՄԱԹԻՒՐ, ա. Բազմադարձ, կամակոր, խեղաթիւր:
ԲԱԶՄԱԺԱՄԱՆԱԿ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԺԱՄԱՆԱԿԵԱՑ:
ԲԱԶՄԱԺԱՄԱՆԱԿԵԱՑ, ա. 1. Երկայնակեաց: 2. Երկայնժամանակեան, հին, վաղուց:
ԲԱԶՄԱԺԱՄԱՆԱԿԵԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԺԱՄԱՆԱԿԵԱՑ:
ԲԱԶՄԱԺԱՄԱՆԱԿԷՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկայնակեցութիւն:
ԲԱԶՄԱԺՈՂՈՎ, ա. 1. Մարդաշատ, բազմամարդ, բազմամբոխ, քաղաքաժողով: 2. Բազմագումար, բազմաթիւ, խուռն, շատ: 3. գ. Բազմութիւն (հաւաքուածների մեծ խումբ):
ԲԱԶՄԱԼԵԶՈՒ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԲԱՐԲԱՌ:
ԲԱԶՄԱԼԻՑ, ա. Բազմամբոխ, բազմամարդ, բազմաժողով:
ԲԱԶՄԱԼԻ(Ք), ա. Բազմակոհակ, փխբ. ալէկոծ, խռովայոյզ:
ԲԱԶՄԱԼՈՅՍ, ա. Լուսաւոր, լուսափայլ:
ԲԱԶՄԱԽԱԲ, ա. Բազմապատիր, յոգնապատիր, մոլար, խաբեբայ:
ԲԱԶՄԱԽԱՂԱԼԻ, ա. Դիւրաշարժ:
ԲԱԶՄԱԽԱՂԱՂ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԽԱՌՆ (1):
ԲԱԶՄԱԽԱՌՆ, ա. 1. Բազմախաղաղ, խառնակ: 2. Բազմաձայն, երաժշտական:
ԲԱԶՄԱԽԻՏ, ա. 1. Խուռնախիտ, հոծ, բազմաճիւղ, խուռն, կուռ: 2. Բազմամասն:
ԲԱԶՄԱԽՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Գինըմպութիւն, արբեցութիւն:

ԲԱԶՄԱԽՈՅԶ ԼԻՆԵԼ. Բազմախուզել, հետազօտել:
ԲԱԶՄԱԽՈՐՇԱԿ, ա. Ջեռուցիչ, տոչորիչ, կիզանող (շատ խորշակ բերող):
ԲԱԶՄԱԽՈՐՏԻԿ, ա. Մեծահաց, ճոխ:
ԲԱԶՄԱԽՈՒԶԵԼ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԽՈՅԶ ԼԻՆԵԼ:
ԲԱԶՄԱԽՈՒԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Հետաքննութիւն, հետազօտութիւն:
ԲԱԶՄԱԽՈՒՄԲ, ա. 1. Յոգնախումբ, յոլովախումբ, բազմաժողով, բազմաթիւ, շատ: 2. Յոգնախմբեան (մեծ խմբով կատարուած՝ կատարուող):
ԲԱԶՄԱԽՈՒՌՆ, ա. Յոգնախուռն, բազմակոյտ:
ԲԱԶՄԱԽՕՍ, ա. 1. Շատախօս: 2. Յաճախաբան, յաճախապատում:
ԲԱԶՄԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Շատախօսութիւն:
ԲԱԶՄԱԾԱԽ, ա. 1. Մեծածախ (շատ ծախս պահանջող), չքեղ: 2. Մեծագին, բազմագին:
ԲԱԶՄԱԾԱՂԻԿ, ա. Յոգնածաղիկ, ծաղկալից:
ԲԱԶՄԱԾԻԾԱՂԵԼԻ, ա. Ծաղրալից, այպանալից:
ԲԱԶՄԱԾԻՆ, ա. Բազմածնունդ, յոլովածին, բեղնաւոր:
ԲԱԶՄԱԾՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բեղնաւորութիւն:
ԲԱԶՄԱԾՆՈՒՆԴ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԾԻՆ:
ԲԱԶՄԱԾՈՒՓ, ա. Բազմայոյզ, բազմավրդով:
ԲԱԶՄԱԿ, գ. 1. Ճրագ, մոմ, լապտեր, կանթեղ, ղամբար: 2. Ճրագարան, ճրագակալ, աշտանակ:
ԲԱԶՄԱԿԱԼ, գ. 1. Ճրագ: 2. Ճրագարան, ճրագակալ, աշտանակ: 3. տե՛ս ԲԱԶՄԱԿԱԿԱԼ:
ԲԱԶՄԱԿԱԿԱԼ, գ. Յարդարիչ (մոմի այրուած քիթը կտրելու փոքրիկ մկրատ):
ԲԱԶՄԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Կոչնական, սեղանակից, բարձակից, հիւր: 2. Կոչունք, սեղան, հացկերոյթ, խնճոյք, խրախճանք, խրախութիւն, երախան: 3. Բազմոց, նըստարան, գահոյք, գահ, բարձ:
- ԲԱԶՄԱԿԱՆ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ. Սեղան ուղղել (բազմելու տեղ պատրաստել):
ԲԱԶՄԱԿԱՆԱԿԻՑ, ա. Սեղանակից, սեղանորդ:
ԲԱԶՄԱԿԱՆԱՏՈՒ, տե՛ս ԿՈՉՆԱՏԷՐ:
ԲԱԶՄԱԿԱՏԱՐ, ա. 1. Ամենակատար (ամեն բանով կատարեալ): 2. (յունաբանութեամբ) Բազմածախ, մեծածախ:
ԲԱԶՄԱԿԱՑ, ա. Միաբանակեաց, վանական:
ԲԱԶՄԱԿԵՐՊ, ԲԱԶՄԱԿԵՐՊԻ, ա. Բազմատեսակ, բազմաձեւ, բազմապիսի, ազգի ազգի:
ԲԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմատեսակութիւն, բազմազանութիւն:
ԲԱԶՄԱԿԻ, ԲԱԶՄԱԿԻՆ, ա. մ. 1. Բազմապատիկ, բազմազան, բազում: 2. Բազմաւորապէս, յոգնակի:
ԲԱԶՄԱԿՆ, ա. Բազմաչեայ:
ԲԱԶՄԱԿՈՀԱԿ, ա. Բազմալի(ք):
ԲԱԶՄԱԿՈՅՏ, ա. 1. Բազմադէզ (շատ կուտակուած՝ դիզուած): 2. Բազմաժողով, բազմամբոխ: 3. գ. Բազմութիւն, շատութիւն:
ԲԱԶՄԱԿՐԿԻՆ, ա. Ստէպ, յաճախ (յաճախակի կրկնուող):
ԲԱԶՄԱՀԱՃՈՅ, ա. Հաճելի:
ԲԱԶՄԱՀԱՄԲԱՐ, ա. Յոգնահամբար:
ԲԱԶՄԱՀԱՄԲԱՒ, ա. Մեծահռչակ, հըռչակաւոր, երեւելի:
ԲԱԶՄԱՀԱՄԲԵՐ, ա. Համբերատար:
ԲԱԶՄԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Բազմաչեայ, բազմադէտ:
ԲԱԶՄԱՀԱՆԴԷՍ, ա. 1. Մեծավաստակ, քաջայաղթ: 2. Հռչակաւոր:
ԲԱԶՄԱՀԱՆՃԱՐ, ա. Յոգնահանճար, շատահանճար, բազմագէտ, ճարտար:

ԲԱԶՄԱՀԱՌԱՉ, ա. Յոգնահառաչ, հառաչական:
ԲԱԶՄԱՀԱՏ, ա. Բազմահատեայ (հատիկները շատ):
ԲԱԶՄԱՀԱՏԵԱՅ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՀԱՏ:
ԲԱԶՄԱՀԱՏՈՒԱԾ, ա. Բազմամասնեայ:
ԲԱԶՄԱՀԱՐԿԻ, ա. Մեծահարկի:
ԲԱԶՄԱՀԱՐՈՒՍՏ, ա. Ծոխ, պերճ, փառացի, նշանաւոր:
ԲԱԶՄԱՀԱՒԱՔ, ա. Յոգնահաւաք, բազմաժողով, բազմամարդ:
ԲԱԶՄԱՀԵՂ, ա. Յորդահոս:
ԲԱԶՄԱՀԻՒՍ, ա. Բազմամանուած, պատ ի պատ, փխբ. պատիր, խաբէական:
ԲԱԶՄԱՀՄՈՒՏ, ա. Բանիբուն, քաջահմուտ, շատիմաց, բազմափորձ:
ԲԱԶՄԱՀՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Շատահմտութիւն:
ԲԱԶՄԱՀՆԱՐ, ա. 1. Ճարտար, հնարագիտ: 2. Հնարիմաց, խորամանկ: 3. Քաջարուեստ: 4. Չարարուեստ, չարիմաց:
ԲԱԶՄԱՀՆԱՐԱԳԷՏ, ա. Մեծահնար:
ԲԱԶՄԱՀՈԳ, ա. Բազմազբաղ:
ԲԱԶՄԱՀՈԾ, ա. Խառն, բազմաթիւ:
ԲԱԶՄԱՀՈՅԼ, ա. Յոգնահոյլ, բազմախումբ, բազմաժողով, բազմաթիւ, բազմատեսակ, բազմապատիկ:
ԲԱԶՄԱՀՈՍ, ԲԱԶՄԱՀՈՍԱՆ, ա. Յորդահոս, առատահոս, մեծահոսան, յոգնահոսան, յորդ:
ԲԱԶՄԱՀՌՉԱԿ, ա. Հռչակաւոր, համբաւաւոր, յոգնապանծացեալ (շատ հռչակուած):
ԲԱԶՄԱՀՐԱՇԱՒՈՐ, ա. Մեծահրաշ, մեծասքանչ (շատ հրաշալի):
ԲԱԶՄԱՁԱՅՆ, ա. 1. Մեծաձայն, յոգնաձայն: 2. Բազմաբարբառ, բազմալեզու:
ԲԱԶՄԱՁԵՌՆ, ա. Յոլովաձեռն, բազմաթիւ, յոգնախումբ, յաճախագունդ (որտեղ կռուող ձեռքերը շատ են, շատ ձեռքերով՝ մարդկանց միջոցով կատարուող):
ԲԱԶՄԱՁԵՌՆԵԱՆ, տե՛ս 1. ԲԱԶՄԱՁԵՌՆ: 2. ԲԱԶՄԱՀՆԱՐ:
ԲԱԶՄԱՁԵՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յոգնաձեռնութիւն, միաբանութիւն, գործակցութիւն, ձեռնտուութիւն: 2. Յաճախութիւն (յաճախ լինելը):
ԲԱԶՄԱՁԵՒ, ա. Բազմատեսակ, բազմակերպ, յոգնատեսիլ, պէսպէս, բազմագոյն:
ԲԱԶՄԱՃԱՃԱՆՉ, ա. Բազմաճառագայթ, յոգնաճաճանչ, ճաճանչագեղ, լուսափայլ, ճառագայթաւէտ, պայծառ:
ԲԱԶՄԱՃԱՄՈՒԿ, ա. Երփնունակ, գոյնագոյն, երփն երփն:
ԲԱԶՄԱՃԱՌԱԳԱՅԹ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՃԱՃԱՆՉ:
ԲԱԶՄԱՄԱԳԻԼ, տե՛ս ԼԻԱՄԱԳԻԼ:
ԲԱԶՄԱՄԱՂՁ, ա. Մաղձական (շատ մաղձ ունեցող):
ԲԱԶՄԱՄԱՆ, ա. Բազմամանի, բազմամանուած, բազմահիւս, բազմամանուածոյ, մանուածապատ:
ԲԱԶՄԱՄԱՆԱԿ, ա. Յոգնամանակ, յերկարաձիգ, (քեր.) երկար (ձայնաւոր կամ վանկ):
ԲԱԶՄԱՄԱՆԻ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԱՆ:
ԲԱԶՄԱՄԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմորդութիւն, բարիորդութիւն, բարեմանկութիւն:
ԲԱԶՄԱՄԱՆՈՒԱԾ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԱՆ:
ԲԱԶՄԱՄԱՆՈՒԱԾՈՅ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԱՆ:
ԲԱԶՄԱՄԱՍՆ, ա. 1. Բազմամասնեայ, յոգնամասնեայ, բիւրամասնեայ (շատ մասեր ունեցող): 2. Բազմապատիկ, զանազան:
ԲԱԶՄԱՄԱՍՆԱԲԱՐ, մ. 1. Բազմամասնապէս, մանրամասնաբար: 2. Յաճախաբար, յաճախակի:
ԲԱԶՄԱՄԱՍՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԱՍՆԱԲԱՐ:
ԲԱԶՄԱՄԱՍՆԵԱՅ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԱՍՆ:

ԲԱԶՄԱՄԱՐԴ, ա. Մարդաշատ, մարդախիտ, քաղաքաժողով:
ԲԱԶՄԱՄԱՐԴԻ, ԲԱԶՄԱՄԱՐԴԻԿ, ԲԱԶՄԱՄԱՐԴՈՅ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԱՐԴ:
ԲԱԶՄԱՄԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մարդաշատութիւն, շատամարդութիւն: 2. Բազմութիւն, ամբոխ:
ԲԱԶՄԱՄԱՐՄԻՆ, ա. Մարմնեղ, յաղթանդամ:
ԲԱԶՄԱՄԱՐՏ, ա. Քաջամարտիկ, անպարտելի:
ԲԱԶՄԱՄԲՈԽ, ա. 1. Բազմաժողով, խուռն: 2. Բազմապատիկ, բազում, առատ: 3. Բազմավրդով, փոփոխական: 4. գ. Խառնիճաղանջ, ռամիկ:
ԲԱԶՄԱՄԲՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Խառնակութիւն, խռովութիւն, շփոթ:
ԲԱԶՄԱՄԵԱՅ, ա. 1. Հին աւուրց, ծեր: 2. Հին, երկայնաճիգ:
ԲԱԶՄԱՄԵԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԵԱՅ:
ԲԱԶՄԱՄԵԾԱՐ, ա. 1. Մեծարգոյ (շատ մեծարանքի՝ պատուի արժանի): 2. Մեծաշուք:
ԲԱԶՄԱՄԵՂ, ա. Բազմապարտ, մեծամեղ, ամենամեղ:
ԲԱԶՄԱՄԻՏ, ա. Հանճարեղ, մտացի, հնարագէտ:
ԲԱԶՄԱՄՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Թանձրամսութիւն, գիրութիւն, պարարտութիւն:
ԲԱԶՄԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հանճար, ճարտարմտութիւն:
ԲԱԶՄԱՄՕԹԵԱՅ, ա. Ամօթալից, խայտառակ:
ԲԱԶՄԱՅԱԾԵԱՆ, ա. Յոգնայածուկ:
ԲԱԶՄԱՅԱՐԴԱՐ, ա. Զարդարուն (բազմօրինակ յարդարուած՝ զարդարուած):
ԲԱԶՄԱՅԱՐՄԱՐ, ա. Քաջայարմար, գեղեցկայարմար, ճարտար:
ԲԱԶՄԱՅԵՂ, ԲԱԶՄԱՅԵՂԱՆԱԿ, ա. Բազմօրինակ, բազմազան, պէսպէս, ազգի ազգի:
ԲԱԶՄԱՅԵՂԱՆԱԿԱԲՈՒՆ, ա. Մեծաբոյս (ի բնէ՝ բնականից բազմապիսի):
ԲԱԶՄԱՅԵՂՑ, ա. Բազմազեղ, լիուլի, յորդ, առատ, բազում, բազմապատիկ:
ԲԱԶՄԱՅՈՅԶ, ա. Խռովայոյզ:
ԲԱԶՄԱՅՈՐԴ, ա. Յորդառատ, բազմապատիկ:
ԲԱԶՄԱՅՈՐԴՈՐ, ա. Քաջայորդոր, քաջայօժար, փոյթ:
ԲԱԶՄԱՅՐ, ա. 1. Բազմանկողին (շատ տղամարդկանց հետ ամուսնացած): 2. Բազմամարդ, մարդաշատ:
ԲԱԶՄԱՅՕԴ, ա. 1. Բազմամասն (շատ յօդեր՝ խաղեր ունեցող): 2. մ. Յօդ յօդ (կտոր-կտոր):
ԲԱԶՄԱՆԱԼ, չբ. 1. Շատանալ (թուով աւելանալ): 2. Առատանալ, առաւելուլ, լիանալ:
ԲԱԶՄԱՆԻՒԹ, ա. Բազմահնար, նենգաւոր, չարարուեստ:
ԲԱԶՄԱՆԿ, ա. Բազմամանուած, բազմահիւս, բազմապատիկ:
ԲԱԶՄԱՆԿԻՒՆ, ա. Բազմանկիւնի:
ԲԱԶՄԱՆԿԻՒՆԻ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՆԿԻՒՆ:
ԲԱԶՄԱՆԿՈՂԻՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՅՐ (1):
ԲԱԶՄԱՆՁՈՒԿ, ա. Անձկալի, կաթոգին:
ԲԱԶՄԱՆՇԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՆՇԱՆԱԿ:
ԲԱԶՄԱՆՇԱՆԱԿ, ա. Բազմանշան (շատ բան նշանակող՝ արտայայտող):
ԲԱԶՄԱՆՇՈՅԼ, ա. Բազմալոյս, առատալոյս:
ԲԱԶՄԱՆՈՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱԶՄԱՆՈՒՆ, ա. Յոգնանուն:
ԲԱԶՄԱՆՈՒՆԱԲԱՐ, մ. Բազմանունապէս, յոգնակի (բազմանուն կերպով, յոգնակի թուով՝ ձեւով):
ԲԱԶՄԱՆՈՒՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՆՈՒՆԱԲԱՐ:
ԲԱԶՄԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմանուանութիւն, յոգնանուն:

ԲԱԶՄԱՇԱՀ, ա. Շահաէտ, շահաւոր, յոգնաշահ, մեծաշահ:
- ԲԱԶՄԱՇԱՀ ԼԻՆԵԼ. Շահել, ճոխանալ, հարստանալ:
ԲԱԶՄԱՇԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Շահաւէտու-թիւն:
ԲԱԶՄԱՇԱՐԱԴՐԵԱԼ, ա. Բազմամասն:
ԲԱԶՄԱՇԱՐԺ, ա. Դիւրափոխ, դիւրա-փոփոխ:
ԲԱԶՄԱՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Շարժակա-նութիւն, դիւրափոփոխութիւն:
ԲԱԶՄԱՇԽԱՏ, ա. Մեծավաստակ, բազ-մաջան (շատ աշխատանք՝ նեղութիւն պահանջող):
ԲԱԶՄԱՇԽԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծիգն, քիրտն:
ԲԱԶՄԱՇՆՈՐՀ, ա. 1. Բազմապարգև, յոգնաշնորհ, առատաշնորհ: 2. Շնորհա-լի, բարեշնորհ:
ԲԱԶՄԱՇՈՒՔ, ա. Մեծաշուք:
ԲԱԶՄԱՇՐՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Շատաշրջու-թիւն (շատ տեղ շրջելը՝ ման գալը):
ԲԱԶՄԱՇՐՋՈՒՄՆ, գ. Ցեղյեղումն (կըր-կընուող խօսքի պէսպիսութիւն):
ԲԱԶՄԱՇՓՈՅԹ, ա. Խառնակ, խառնա-փընդոր:
ԲԱԶՄԱՈՍՏ, տե՛ս ԲԱԶՄՈՍՏ:
ԲԱԶՄԱՋԱՐ, ա. Ջարալից, չարաչար:
ԲԱԶՄԱՋԱՓ, ա. Բազմաթիւ (մեծ չափով՝ քանակով):
ԲԱԶՄԱՋԵԱՅ, ա. Յոգնաչեայ:
ԲԱԶՄԱՊԱՂԱՏ, ա. Աղերսալի, աղեր-սալից:
ԲԱԶՄԱՊԱՃՈՅՃ, ա. Յոգնապաճոյճ, զարդարուն:
ԲԱԶՄԱՊԱՅԾԱՌ, ա. 1. Լուսաւոր, մե-ծապայծառ, յստակ, մաքրափայլ: 2. Մե-ծաշուք, հոյակապ, շքեղ:
ԲԱԶՄԱՊԱՅԾԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Շքեղու-թիւն:
ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ, ա. 1. Բազմատեսակ, բազմապիսի, բազմադիմի, ազգի ազգի, բազում, բազմազան, յոլով, շատ: 2. Բազմապատիւ, պատուական, ընտիր, ազնիւ, մեծածախ, մեծագին: 3. մ. Բազմապատկաբար, բազմապատկապէս, յոգնապատկաբար, բազմամասնաբար, բազմօրինակ:
- ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ ԱՌՆԵԼ. 1. Բազմա-ցուցանել, բազմապատկացուցանել: 2. (Թուաբ.) Բազմապատկել:
- ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ ԼԻՆԵԼ. 1. Բազմանալ, շատանալ: 2. (Թուաբ.) Բազմապատկա-նալ:
ԲԱԶՄԱՊԱՏԻՐ, ա. Յոգնապատիր, բազ-մախաբ, խաբեբայ, խաբուսիկ:
ԲԱԶՄԱՊԱՏԻՒ, ա. 1. Յոգնապատիւ, մեծապատիւ, մեծաշուք: 2. Պատուական, մեծագին:
ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԱԲԱՐ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱ-ՏԻԿ (3):
ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԱՆԱԼ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱ-ՏԻԿ ԼԻՆԵԼ:
ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱ-ՏԻԿ (3):
ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԱՌ, ա. Ամօթապարտ, ա-մօթալից:
ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԱԶ-ՄԱՊԱՏԻԿ ԱՌՆԵԼ (1):
ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԵԼ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ ԱՌՆԵԼ:
ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԵՐ, ա. Բազմադիմակ, բազմադիմի, բազմադէմ, բազմօրինակ:
ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տ՛ս ԲԱԶ-ՄԱՊԱՏԻԿ ԱՌՆԵԼ (2):
ԲԱԶՄԱՊԱՏՈՒՄ, ա. Յաճախապատում, յաճախաբան:
ԲԱԶՄԱՊԱՐԳԵՒ, ա. Յոգնապարգև, ա-ռատապարգև, առատաշնորհ, առատա-ձիր, առատ:
ԲԱԶՄԱՊԱՐԻՍՊ, ա. Պարսպաւոր:
ԲԱԶՄԱՊԱՐՈՒՆԱԿ, ա. Բազմապատիկ (շատ բան պարունակող):
ԲԱԶՄԱՊԱՐՏ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԵՂ:
ԲԱԶՄԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԻՇ-ԽԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱԶՄԱՊԷՍ, մ. Մեծապէս, առատապէս, բազմօք:

ԲԱԶՄԱՊԻՍԻ, ա. Յոգնապիսի, բազմազան, զանազան, պէսպէս, բազմապատիկ:

ԲԱԶՄԱՊՏՂԱԲԵՐ, ԲԱԶՄԱՊՏՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊՏՈՒՂ:

ԲԱԶՄԱՊՏՈՒՂ, ա. Յոգնապտուղ, պըտղալից, պտղաւէտ:

ԲԱԶՄԱՋԱՆ, ա. Յոգնաջան, բազմաշխատ, տաժանելի:

ԲԱԶՄԱՋՈՒՐ, ա. Ջրաւատ, ջրարբի:

ԲԱԶՄԱՌԱՏ, ա. Յորդառատ, առատաձիր:

ԲԱԶՄԱՍԱՀ, ա. Դիւրագայթ, լպիրծ:

ԲԱԶՄԱՍԱՑ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԲԱՆ:

ԲԱԶՄԱՍԵՂԵԽ, ա. Պոռնիկ (կին):

ԲԱԶՄԱՍԵՐ, ա. Բազմազաւակ (շատ սերունդ ունեցող):

ԲԱԶՄԱՍԵՐԵԼ, նբ. Յոգնասերել (սերունդը բազմացնել):

ԲԱԶՄԱՍԵՐՄ(Ն), ա. 1. տե՛ս ԲԱԶՄԱՍԵՐ: 2. Խառնակ, պոռնկական:

ԲԱԶՄԱՍԽԱԼ, ա. Բազմավրէպ, ամենասխալ, ամենավրէպ:

ԲԱԶՄԱՍՏԱՑՈՒԱԾ, ա. Մեծատուն, ընչաւէտ, հարուստ:

ԲԱԶՄԱՍՏԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծատնութիւն, ընչաւէտութիւն:

ԲԱԶՄԱՍՏԵՂՆ, ԲԱԶՄԱՍՏԵՂՆԵԱՆ, ա. Բիւրաստեղն, բազմոստ, բազմոստեայ, բիւրոստեան:

ԲԱԶՄԱՍՏՈՒԱԾ, ա. Յոգնաստուած, բազմաստուածեան, հեթանոսական:

– ԲԱԶՄԱՍՏՈՒԱԾՔ, գ. Կուռք (հեթանոսական աստուածներ):

ԲԱԶՄԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՐ, մ. Հեթանոսաբար (իբրև բազմաստուած):

ԲԱԶՄԱՍՏՈՒԱԾԵԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՍՏՈՒԱԾ:

ԲԱԶՄԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Յոգնաստուածութիւն, հեթանոսութիւն, դիցապաշտութիւն, կռապաշտութիւն:

ԲԱԶՄԱՍՔԱՆՉ, ա. Մեծասքանչ, հրաշալի, հրաշափառ, սքանչելագործ:

ԲԱԶՄԱՎԷՊ, ա. Բազմապատում:

ԲԱԶՄԱՎԻՇՏ, ա. 1. Բազմաչարչար: 2. Վշտալից:

ԲԱԶՄԱՎՆԱՍ, ա. Վնասակարագոյն (շատ վնասակար):

ԲԱԶՄԱՎՏԱՆԳ, ա. Բազմորոգայթ (շատ վտանգներ պարունակող):

ԲԱԶՄԱՎՐԴՈՎ, ա. Յոգնավրդով (շատ վրդովուած՝ յուզուած):

ԲԱԶՄԱՎՐԷՊ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՍԽԱԼ:

ԲԱԶՄԱՏԱԳՆԱՊ, ա. Վարանական, նեղիչ:

ԲԱԶՄԱՏԱՐ, ա. Յոգնատար, ընդարձակ, մեծ:

ԲԱԶՄԱՏԱՐԱԾ, ա. 1. Յոգնատարած (շատ տարածուած): 2. Յաճախակի, յաճախ:

ԲԱԶՄԱՏԵՂԵԱԿ, ա. Բազմահմուտ (շատ բանի տեղեակ):

ԲԱԶՄԱՏԵՆՉԱԼԻ, ա. Բազմափափագ:

ԲԱԶՄԱՏԵՍ, ա. Շատատես, սրատես, բազմաչեայ, բազմահայեաց, բազմակն:

ԲԱԶՄԱՏԵՍԱԿ, ա. 1. Բիւրատեսակ, յոգնատեսակ, բազմադիմի, բազմակերպ, բազմօրինակ, ազգի ազգի: 2. մ. Բազմապատկապէս:

ԲԱԶՄԱՏԵՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Պէսպիսութիւն, զանազանութիւն:

ԲԱԶՄԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՏԵՍԱԿ և ԲԱԶՄԱՏԵՍ:

– ԲԱԶՄԱՏԵՍԻԼՔ, գ. (յոգնաբանութեամբ) Բազմատեսակութիւն, պէսպիսութիւն:

ԲԱԶՄԱՏԵՍՈՂ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՏԵՍ:

ԲԱԶՄԱՏԵՒԱԿԱՆ, ա. Տևական, տևողական, յերկարաձիգ:

ԲԱԶՄԱՏԻ, ա. Երկայնակեաց, ծերունի:

ԲԱԶՄԱՏԻՊ, ա. Բազմօրինակ, բազմադիմի, բազմատեսակ:

ԲԱԶՄԱՏԽՈՒՐ, ա. Յոգնատխուր, տըխրալից, տրտմալի, տխրական:

ԲԱԶՄԱՏՈՀՄ, ա. 1. Բազմազեղ, առատ: 2. Բազմամբոխ, բազմամարդ:

ԲԱԶՄԱՏՈՒՆԿ, ա. Տնկախիտ, բազմոստեայ:

ԲԱԶՄԱՐԴԻԻՆ, տե՛ս ԱՐԴԻԻՆԱՇԱՏ:

ԲԱԶՄԱՐԺԱՆԻ, ա. Իրաւացի, արդար (բոլորովին արժանաւոր):

ԲԱԶՄԱՐԾԱԹ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԳԱՆՁ (1):

ԲԱԶՄԱՐԿԱԾԵԱՆ, ա. Բազմավտանգ (արկածներով լի):

ԲԱԶՄԱՐՈՒԵՍՏ, ա. Բազմահնար, ճարտար:

ԲԱԶՄԱՅԵՂ, ա. Բազմազն:

ԲԱԶՄԱՅԻՐ, ա. Ցիր և ցան:

ԲԱԶՄԱՅՆՈՐ, ա. Բազմահոգ:

ԲԱԶՄԱՅՈՒՄՆ, գ. Յաճախութիւն:

ԲԱԶՄԱՅՈՒՆԴ, ա. Բազմազեղ:

ԲԱԶՄԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Շատացուցանել, աճեցուցանել, յաւելուլ, առատացուցանել:

ԲԱԶՄԱՒԱՂԵԼԻ, ա. Աւաղական:

ԲԱԶՄԱՒՈՐ, ա. Շատ, բազում, բազմաթիւ:

ԲԱԶՄԱՒՈՐԱԲԱՐ, մ. Յոգնակի, յոգնաբար (յոգնակիի թուով՝ ձևով):

ԲԱԶՄԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. 1. Յոգնական (յոգնակիութիւն արտայայտող): 2. Շատ, բազում, բազմաւոր, բազմաթիւ, բազմապատիկ: 3. մ. տե՛ս ԲԱԶՄԱՒՈՐԱԲԱՐ:

ԲԱԶՄԱՒՈՐԱՊԷՍ, մ. Ստէպ, յաճախ:

ԲԱԶՄԱՒՈՒՐԲ, ա. Երկայնօրեայ, երկայնաձիգ:

ԲԱԶՄԱՓԱՅԼ, ա. Յոգնափայլ, լուսապայծառ:

ԲԱԶՄԱՓԱՐԹԱՄ, ա. Բազմագանձ (շատ փարթամ՝ հարուստ):

ԲԱԶՄԱՓԱՓԱԳ, ա. Բազմատենչալի, ցանկալի:

ԲԱԶՄԱՓՈԽ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՓՈՓՈԽ:

ԲԱԶՄԱՓՈՅԹ, ա. Բազմաջան, բազմահոգ:

ԲԱԶՄԱՓՈՐՁ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՀՄՈՒՏ:

ԲԱԶՄԱՓՈՐՁՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՀՄՏՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱԶՄԱՓՈՓՈԽ, ա. Բազմափոխ (շատ փոփոխական):

ԲԱԶՄԱՔԱՆՔԱՐ, ա. 1. Մեծագին, ծանրագին: 2. Ծանրաբեռն (շատ ծանր):

ԲԱԶՄԱՔՆ(Ն)ԻՆ, ա. Բազմախոյզ, հետաքնին, հետաքրքիր:

ԲԱԶՄԱՔՆՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հետաքննութիւն, հետազօտութիւն:

ԲԱԶՄԵԼ (իմ), չբ. Նստել, հանգչել, գետեղել:

ԲԱԶՄԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմածնութիւն, բեղմնաւորութիւն:

ԲԱԶՄԵՐԱԽՏ, ա. Բազմերախտիս, բազմերախտիք (երախտիքը շատ, շատ երախտիքով եղած):

ԲԱԶՄԵՐԱԽՏԻՍ, ԲԱԶՄԵՐԱԽՏԻՔ, տե՛ս ԲԱԶՄԵՐԱԽՏ:

ԲԱԶՄԵՐԱԽՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երախտաւորութիւն, (մեծամեծ բարերարութիւն):

ԲԱԶՄԵՐԱՄ, ա. Բազմաժողով, յոգնախումբ, գունդագունդ, դասադաս:

ԲԱԶՄԵՐԱՆ, ԲԱԶՄԵՐԱՆԱՒԷՏ, ա. Բազմերանեան, յոգներանեան, երանաւէտ (շատ երանելի՝ երջանիկ):

ԲԱԶՄԵՐԱՆԳ, ա. Բազմագոյն, երփնագոյն, երփնունակ, գոյնագոյն, գունակ գունակ:

ԲԱԶՄԵՐԱՆԵԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԵՐԱՆ:

ԲԱԶՄԵՐԵՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԴԻՄՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱԶՄԵՐՋԱՆԻԿ, ա. Յոգներջանիկ, երանելի:

ԲԱԶՄԵՐՋԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Երանութիւն:

ԲԱԶՄԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նստուցանել:

ԲԱԶՄԵՓԵԱՑ, ա. Եփեցական:

ԲԱԶՄԸՌԻՇՏ, ա. Ռիշտ, ճղճիմ, կծծի (չափազանց ժլատ):

ԲԱԶՄԻՄԱՍՏ, ա. Հանճարեղ, իմաստալից, յոգնամիտ:

ԲԱԶՄԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմապետութիւն:
ԲԱԶՄԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հետաքննութիւն (շատ բաներով հետաքրքրուելը):
ԲԱԶՄՈՍՏ, ԲԱԶՄՈՍՏԵԱՅ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՍՏԵՂՆ:
ԲԱԶՄՈՐԱԿ, ա. Բազմագոյն, գոյնագոյն:
ԲԱԶՄՈՐԴԻ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԶԱՒԱԿ:
ԲԱԶՄՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Գեղեցկորդութիւն (գեղեցիկ՝ շատ որդիներ ունենալը):
ԲԱԶՄՈՐԻՇ, ա. Բազմազան, բազմապատիկ, բազմօրինակ:
ԲԱԶՄՈՐՈԳԱՅԹ, ա. Բազմավտանգ (որտեղ շատ որոգայթներ կան):
ԲԱԶՄՈՑ, գ. Բազմական (սեղանի շուրջը բազմելու՝ նստելու տեղ):
ԲԱԶՄՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յոլովութիւն, շատութիւն: 2. Յաճախութիւն, առատութիւն, առաւելութիւն, ճոխութիւն: 3. Յերկարութիւն, երկայնութիւն: 4. Ամբոխ: 5. Գունդ, խումբ:
ԲԱԶՄՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւելաստացութիւն, ագահութիւն:
ԲԱԶՄՈՒՍՄՆԱԲԱՐ, մ. Իմաստնաբար:
ԲԱԶՄՈՒՍՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմուսումնութիւն, բազումուսմնութիւն, շատուսումնութիւն (բազմուսումն՝ շատ գիտուն լինելը):
ԲԱԶՄՈՒՍՈՒՄՆ, ա. Գիտուն (շատ ուսեալ, մեծ գիտութեան տէր):
ԲԱԶՄՈՒՍՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄՈՒՍՄՆՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱԶՄՈՒՐԱԽ, ա. մ. Ուրախալից (շատ ուրախ):
ԲԱԶՄՕՐԵԱՅ, ա. 1. Երկայնօրեայ (շատ օրեր տևող): 2. Երկայնակեաց, բազմամեայ, հին աւուրց:
ԲԱԶՄՕՐԻՆԱԿ, ա. 1. Բազմայեղանակ, բազմակերպ, բազմազան, բազմապիսի, բազմապատիկ: 2. մ. Բազմօրինակաբար, բազմօրինակապէս, բազմօրինակօք, ընդ յոլով եղանակս:
ԲԱԶՄՕՐԻՆԱԿԱԲԱՐ, ԲԱԶՄՕՐԻՆԱԿԱՊԷՍ, ԲԱԶՄՕՐԻՆԱԿՕՔ, տե՛ս ԲԱԶՄՕՐԻՆԱԿ (2):
ԲԱԶՄՕՐՀՆԵԱԼ, ա. Բազմօրհնեան (շատ օրհնութեան արժանի):
ԲԱԶՄՕՐՀՆԵԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄՕՐՀՆԵԱԼ:
ԲԱԶՈՒԿ, գ. 1. (կզմխս.) Տիգք: 2. Թև: 3. Թև բանակի: 4. փխբ. Ոյժ, զօրութիւն, կարողութիւն, իշխանութիւն: 5. Ճիւղ, ոստ: 6. տե՛ս ԱՐՄԱՒ (2):
ԲԱԶՈՒՄ, ա. 1. Յոլով, շատ, բազմաթիւ: 2. գ. Բազում ինչ (շատ բան): 3. մ. տե՛ս ԲԱԶՈՒՄ ԱՆԳԱՄ:
- ԲԱԶՈՒՄ ԱՅՆ Է, մ. Առաւել, աւելի ևս:
- ԲԱԶՈՒՄ ԱՆԳԱՄ, մ. 1. Յոլով անգամ, շատ անգամ, բազում ինչ, բազումս: 2. Եւս առաւել, ևս աւելի:
- ԲԱԶՈՒՄ ԻՆՉ, ԲԱԶՈՒՄՍ, մ. Բազում անգամ, ստէպ, շատ, յոյժ, կարի:
- ԲԱԶՈՒՄ ՈՒՍՏԵՔ. Յոլով ուստեք:
- ԲԱԶՈՒՄ ՈՒՐԵՔ. Յոլով ուրեք:
- ԲԱԶՈՒՄՔ, գ. Յոլովք, բազմութիւն:
- ԲԱԶՄՕՔ, մ. Բազմօրինակօք (շատ կերպով):
- Ի ԲԱԶՄԱՑ ՀԵՏԷ, մ. Յոգնուստ:
- Ոչ ԲԱԶՈՒՄ, ա. մ. Սակաւ:
ԲԱԶՈՒՄ ԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ:
ԲԱԶՈՒՄՈՂՈՐՄ, տե՛ս ԱՄԵՆԱԳԹԱԾ:
ԲԱԶՈՒՄՈՒՍՄՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄՈՒՍՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱԶՊԱՆ, տե՛ս ՁԵՌՆՈՒՐԱՐ:
ԲԱԶՐԻՔ, գ. Բազմոց, գահոյք:
ԲԱԹՐՈՆ, տե՛ս ԲԱԴՐՈՆ:
ԲԱԺ, գ. 1. Մասն, բաժին: 2. Տուրք, մաքս, սակ, հարկ:
ԲԱԺԱԿ, գ. 1. Գաւաթ, դաշտ, նուագ, ըմպանակ, ըմբոց, սկիհ: 2. Գինի (բաժակի մէջ լցուած): 3. փխբ. Նշանակ (չարչարանքի, վշտի, բարկութեան, ինչպէս նաև փրկութեան, ուրախութեան, սիրոյ ևն խորհրդանիշ):

ԲԱԺԱՄԻՏ, ա. Երկմիտ, թերահաւատ:
ԲԱԺԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկմտութիւն:
ԲԱԺԱՆ, գ. Բաժին, մասն:
ԲԱԺԱՆԱԲԱՐ, մ. Մասնաբար, անջատաբար, մեկուսաբար, զատ ի զատ:
ԲԱԺԱՆԱԿԱԼ, ա. Ժառանգ, ժառանգորդ:
– ԲԱԺԱՆԱԿԱԼ ԼԻՆԵԼ. Ժառանգել:
ԲԱԺԱՆԱԿԱՄ, ա. Բաժանասէր, փխբ. անմիաբան:
ԲԱԺԱՆԱԿԱՆ, ա. 1. Անջատական, մասնական (որ կարող է մասերի բաժանուել): 2. Բաժանողական, որոշիչ (որ կարող է բաժանել՝ տրոհել):
ԲԱԺԱՆԱԿԻՑ, ա. Բաժանորդ, մասնակից, հաղորդ, կցորդ, հաղորդակից, հասարակորդ, ընկեր:
ԲԱԺԱՆԱՍԷՐ, տե՛ս ԲԱԺԱՆԱԿԱՄ:
ԲԱԺԱՆԵԼ, ն. 1. Մասնաւորել, բաշխել, վիճակել: 2. Սփռել, ծաւալել, ցրել: 3. Տրոհել, զատուցանել, զատանել, անջատել, մեկնել, որոշել, քակել: 4. Զանազանել:
ԲԱԺԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱԺԱՆԱԿԱՆ (2):
ԲԱԺԱՆՈՐԴ, տե՛ս ԲԱԺԱՆԱԿԻՑ:
ԲԱԺԱՆՈՒՄՆ, գ. 1. Բաժին, վիճակ, բաշխումն: 2. Տրոհումն, անջատումն, զատուցումն, քակտումն: 3. Երկպառակութիւն, անմիաբանութիւն, տարաձայնութիւն: 4. Զանազանութիւն, տարբերութիւն, խտիր:
ԲԱԺԻՆ, գ. 1. Մասն, վիճակ: 2. Բաժանումն, տրոհումն: 3. Երկպառակութիւն: 4. Զանազանութիւն:
ԲԱԼ, գ. Մէգ, մառախուղ, մռայլ, շամանդաղ:
ԲԱԼԱԽ, ա. Սնոտի, անպիտան, չնչին, աննշան:
ԲԱԼԱՋԵԻ, ա. Բալատեսիլ, մառախլաձև, շամանդաղաձև, շամանդաղատեսիլ:
ԲԱԼԱՍԱՆ, գ. Բաղասամովն, բաղսամոս, ապաբալսամոն, ապրասամ:
ԲԱԼԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԲԱԼԱՋԵԻ:
ԲԱԼԻՍՏՐ, տե՛ս ԲԱՂԻՍՏՐ:
ԲԱԼՂԻՆՋ, տե՛ս ԲԱԼՂԻՆՋԻԿ:
ԲԱԼՂԻՆՋԻԿ, գ. Բալղինջ (մլուկ, փայտոջիլ):
ԲԱԽ, գ. Բաբախումն, ընդհարումն:
ԲԱԽԱԾ, ա. Պակասամիտ, յիմար:
ԲԱԽԲԱԽԵԼ, նբ. և չբ. տե՛ս ԲԱԲԱԽԵԼ:
ԲԱԽԲԱԽՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱԲԱԽՈՒՄՆ:
ԲԱԽԵԼ, նբ. և չբ. 1. Հարկանել, զարկանել, ծեծել (դուռը, կուրծքը ևն): 2. Ազդել (զգայարանների վրայ): 3. Հնչեցուցանել (նուագարանի լարերին հարուածելով նուագել): 4. Ընկրկել, վանել: 5. Ի դիմի հարկանել, ընդհարկանել:
ԲԱԽԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բախել, բաբախել, զարկանել:
ԲԱԽԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԽՈՒՄՆ:
ԲԱԽՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԽՈՒՄՆ:
ԲԱԽՈՒՄՆ, գ. Հարումն, ընդհարումն, զարկումն, զարկուած, զարկ:
ԲԱԽՏ, գ. 1. Ճակատագիր, հրամանք: 2. Բարեբախտութիւն: 3. Ճոխութիւն, իշխանութիւն: 4. Ոգի (բարի կամ չար):
ԲԱԽՏԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճակատագիր:
ԲԱԽՏԱՆՈՑ, տե՛ս ՄԵՀԵԱՆ:
ԲԱԽՏԱՅԻ, մ. Պատահմամբ (բախտի բերմամբ):
ԲԱԽՏԱՒՈՐ, ա. Բարեբախտ, բարեբաստիկ, երջանիկ:
ԲԱԽՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեբախտութիւն, բարեբաստութիւն, երջանկութիւն:
ԲԱԿ, գ. 1. Գաւիթ: 2. Մակաղատեղ, փարախ: 3. Գօտի, շրջանակ, ծիր, պարունակ: 4. (օդերև.) Կալ:
– ԲԱԿ ԱՌՆՈՒԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՈՒՆԵԼ. Բոլորել, շրջապատել:
ԲԱԿԱՌԱԲԱՐ, մ. Շուրջանակի:
ԲԱԿԱՌԵԼ, ն. 1. Պարփակել, բագձաձել, բովանդակել: 2. Բակ առնուլ, բոլորել:
ԲԱԿԵՂԵԹ, գ. Պարկ, քսակ, մախաղ:
ԲԱՀ, գ. Թի, թիակ, հողաբիր:

ԲԱՀՈՒԱՆԴ, գ. Ապարանջան:
ԲԱՂԱԲԱՂԵԼ, տե՛ս ԲԱՂԲԱՂԵԼ:
ԲԱՂԱԴՐԱԿԱՆ, ա. Շարադրական, բաղկացական:
ԲԱՂԱԴՐԵԼ, նբ. Կցել, յարել, շարադրել, յարադրել:
ԲԱՂԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Շարադրութիւն, յարադրութիւն, բաղկացութիւն, միաւորութիւն:
ԲԱՂԱՁԱՆ, ա. Միաբան, ընդակից, յարմար, հանդէտ:
ԲԱՂԱՁԱՆԵԼ, նբ. Յարել, յարմարել, բաղադրել, միաւորել, կցորդել, համեմատել, բաղդատել:
ԲԱՂԱՁԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ազգակցութիւն, մերձաւորութիւն, ձայնակցութիւն, համեմատութիւն: 2. (կրօն.) Միասնականութիւն, բաղազանումն:
ԲԱՂԱՁԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՂԱՁԱՆՈՒԹԻՒՆ (2):
ԲԱՂԱԽՈՀԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱՂԽՈՀԱԿԱՆ:
ԲԱՂԱԽՈՀԵԼ (իմ), տե՛ս ԲԱՂԽՈՀԵԼ (իմ):
ԲԱՂԱԽՈՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՂԽՈՀՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՂԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Միախորհ, համախոհ, համամիտ:
ԲԱՂԱՁԱՅՆ, ա. գ. (քեր.) Ձայնակից, ձայնորդ, շարաձայն, բաղբառակից:
ԲԱՂԱՁԱՅՆԱԿԱՆ, ա. Միաձայն, միաբանական:
ԲԱՂԱՁԱՅՆԱԿԻ, մ. Ձայնակցաբար, համաձայնապէս:
ԲԱՂԱՁԱՅՆԵԼ (իմ), չբ. Համաձայնել, ձայնակցել, ձայնակից լինել:
ԲԱՂԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձայնակցութիւն, միաձայնութիւն, յարմարութիւն:
ԲԱՂԱՅՔ, գ. 1. Բաղբաղայք, բաղբաղումն, բարուրք, բարուրանք (անհիմն մեղադրանք, սուտ պատճառանք): 2. Պատճառ:
ԲԱՂԱՆԱՊԵՏ, գ. Բաղանէպան:
ԲԱՂԱՆԷՊԱՆ, տե՛ս ԲԱՂԱՆԱՊԵՏ:
ԲԱՂԱՆԻՔ, գ. Լուալիք, լոգարան:
ԲԱՂԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Համանունութիւն, անուանակցութիւն:
ԲԱՂԱՆՏ, գ. Քսակ, պարկ:
ԲԱՂԱՍԱՄՈՎՆ, տե՛ս ԲԱԼԱՍԱՆ:
ԲԱՂԱՐԿԵԼ, նբ. Բաղարկոցել, հանդանակել (ի մի բերել, միասին խմբել՝ ժողովել՝ հաւաքել):
ԲԱՂԱՐԿՈՑԵԼ, տե՛ս ԲԱՂԱՐԿԵԼ:
ԲԱՂԱՐՋ, 1. գ. Հաց (անթթխմոր): 2. ա. Բաղարջեայ, անխմոր:
ԲԱՂԱՐՋԵԱՅ, տե՛ս ԲԱՂԱՐՋ (2):
ԲԱՂԲԱՂԱՅՔ, ԲԱՂԲԱՂԱՆՔ, տե՛ս ԲԱՂԱՅՔ:
ԲԱՂԲԱՂԵԼ, նբ. Մեղադրել, ըստգտանել, դատապարտել (անհիմն մեղադրանք կցկցել):
ԲԱՂԲԱՂՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՂԱՅՔ:
ԲԱՂԲԱՆԱԿԱՆ, ա. (քեր.) Հաւաքական (չաղկապ):
ԲԱՂԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՒԱՔԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՂԲԱՆՋՈՒՄՆ, ԲԱՂԲԱՋԱՆՔ, տե՛ս ԲԱՋԱՂԱՆՔ:
ԲԱՂԴԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. (լեզուաբ.) Շարադասութիւն:
ԲԱՂԴԱՏԱԿԱՆ, ա. 1. Համեմատական, ընտրողական, զուգակշիռ: 2. (յունական ոճով) Որոշիչ:
ԲԱՂԴԱՏԵԼ, նբ. 1. Համեմատել, նմանեցուցանել: 2. Հաւաքել, միաւորել:
ԲԱՂԴԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Համեմատութիւն: 2. (յունաբանութեամբ) Բաղկացութիւն, միաբանութիւն, խառնուրդ:
ԲԱՂԵՋԵՐՈՒԹԻՒՆ, ԲԱՂԵՋԵՐՈՒՄՆ, գ. Եղբակացութիւն, հետեւութիւն:
ԲԱՂԵՂՆ, գ. (բսբ.) Պատատուկ:
ԲԱՂԻՍՏՐ, գ. 1. Բաբան, նետակալ, փիլիկուան: 2. Նետ:
ԲԱՂԽԵԼ, տե՛ս ԲԱԽԵԼ:
ԲԱՂԽՈՀԱԿԱՆ, ա. Միախորհ:

ԲԱՂԽՈՀԵԼ, հբ. Խորհրդակցել:
ԲԱՂԽՈՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Խորհրդակցութիւն, խորհուրդ:
ԲԱՂԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Շարակայանալ, շարակայել: 2. Ենթակայանալ, հաստատել, կայանալ:
ԲԱՂԿԱՑԱԿԱՆ, ԲԱՂԿԱՑԵԼԻ, տե՛ս ԲԱՂԿԱՑՈՒՑԻՉ:
ԲԱՂԿԱՑՈՒ, ա. Ընթերակայ, օգնական:
– ԲԱՂԿԱՑՈՒ ԼԻՆԵԼ. Աջակցել, օգնել:
ԲԱՂԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բաղադրութիւն, կազմութիւն, գոյաւորութիւն, գոյացութիւն, հաստուած, կազմած: 2. Յարադրութիւն: 3. Կրթութիւն, վարժութիւն:
ԲԱՂԿԱՑՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՂԿԱՑՈՒԹԻՒՆ (1):
ԲԱՂԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Գոյացուցանել, առնել, կազմել, յօրինել, հաստատել, հաստել: 2. Բաղադրել, զուգայարմարել:
ԲԱՂԿԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Բաղկացական, բաղկացելի:
ԲԱՂՀԱՒԱՔԱԿԱՆ, ա. Հաւաքական (հաւաքաբանութեան յատուկ՝ վերաբերող):
ԲԱՂՀԱՒԱՔՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԱՒԱՔԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՂՀԻՒՍԱԿԱՆ, ա. Շարամանական (իրար հետ կապակցող՝ շաղկապող), ջոկաման:
ԲԱՂՀԻՒՍԵԼ, նբ. Շաղկապել, կապակցել, ջոկամանել:
ԲԱՂՁԱԼ, չբ. նբ. Ըղձալ, տենչալ, ցանկալ, ցանկանալ, փափագել, անձկալ, ձգտել:
ԲԱՂՁԱԼԻ, ԲԱՂՁԱԼԻՑ, ա. Ըղձալի, տենչալի, փափագելի, ցանկալի, մեծափափագ:
ԲԱՂՁԱԿԱՆ, ա. Բաղձալի, ցանկալի (բաղձանք յարուցող):
ԲԱՂՁԱՆԱԼ, տե՛ս ԲԱՂՁԱԼ:
ԲԱՂՁԱՆՔ, գ. Իղձ, ըղձանք, տենչ, տենչանք, փափագ, կամք:
ԲԱՂՁՈՒԹԻՒՆ, ԲԱՂՁՈՒՄՆ, ԲԱՂՁՔ, տե՛ս ԲԱՂՁԱՆՔ:
ԲԱՂՅՕԴ, ա. (քեր.) Յօդաւոր:
ԲԱՂՍԱՄՈՍ, ԲԱՂՍԱՄՈՎՆ, տե՛ս ԲԱԼՍԱՆ:
ԲԱՂՍՏՈՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստորասութիւն, հաւանութիւն, յանձնառութիւն:
ԲԱՃԿՈՆ, գ. 1. Պարեգօտ, պատմուճան, ներքնակ: 2. Վերարկու: 3. Ձորձ:
ԲԱՃԿՈՆԱԿ, գ. Հանդերձիկ:
ԲԱՄ, տե՛ս ԲԱՅ[1] (1):
ԲԱՄԱ, գ. Բեմ (գահի բարձր սեղան):
ԲԱՄԲԱՍ, գ. Բամբասանք, չարախօսութիւն:
ԲԱՄԲԱՍԱԿԱՆ, ա. Բամբասաւոր, մեղադրական, ըստգիւտ:
ԲԱՄԲԱՍԱՆՔ, գ. Չարախօսութիւն, մեղադրանք, մեղադրութիւն, պարսաւանք, տրտունջ, լուտանք:
ԲԱՄԲԱՍԱՍԷՐ, ա. Չարախօս, պարսաւադիր, մեղադրական:
ԲԱՄԲԱՍԱՒՈՐ, տե՛ս ԲԱՄԲԱՍԱԿԱՆ:
ԲԱՄԲԱՍԵԼ, նբ. Չարախօսել, բանսարկել, պարսաւել, ամբաստանել, զրպարտել, տրտնջել, մեղ դնել, մեղադրել, լուտալ, թշնամանել:
ԲԱՄԲԱՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, ԲԱՄԲԱՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՄԲԱՍԱՆՔ:
ԲԱՄԲԻՇՆ, գ. 1. Թագուհի, դշխոյ, տիկնաց տիկին: 2. Տիկին, տիրուհի, իշխանուհի:
ԲԱՄԲԻՌՆ, գ. Փանդիռ(ն), փանդեռն:
ԲԱՅ[1] (միշտ ԱՍԵԼ բայի յարադրութեամբ), չ. 1. Բա, բամ, թէ, զի, որ: 2. եղբ. մ. Ապաքէն, արդարեւ, իրօք, իսկ, գոգցես, արդեօք, թերեւս, անշուշտ: 3. (յունաբանութեամբ) Ասաց, ասէ:
ԲԱՅ[2], գ. 1. Բան, խօսք: 2. Բառ:
– ԲԱՅ ԲԱՆ. Դատարկաբանութիւն, շաղփաղփութիւն, շաղակրատութիւն:
ԲԱՅԱՆԱԼ, ԲԱՅԵԼ, չբ. Որջանալ, թաքչել:

ԲԱՅՈՑ, գ. Որջ, բոյն (գազանի):
ԲԱՅՑ, շ. 1. Սակայն, բայց սակայն, այլ սակայն, այլ, իսկ, իսկ թէ, համայն: 2. 3. Բայց միայն, բայց եթէ, եթէ ոչ:
- ԲԱՅՑ ԱՐԴ, շ. Եւ արդ:
- ԲԱՅՑ ԵԹԷ, շ. Բայց միայն, եթէ ոչ, բայց, միայն թէ:
- ԲԱՅՑ 'Ի, նխդ. Բաց 'ի, բայց միայն 'ի:
- ԲԱՅՑ ՄԻԱՅՆ, տե՛ս ԲԱՅՑ ԵԹԷ:
- ԲԱՅՑ ՄԻԱՅՆ 'Ի, տե՛ս ԲԱՅՑ 'Ի:
- ԲԱՅՑ ՍԱԿԱՅՆ, տե՛ս ԲԱՅՑ:
ԲԱՆ, գ. 1. Խօսք, ասացուած: 2. Պատգամ, հրաման, պատուէր: 3. Միտք, կարծիք, բանականութիւն, խորհուրդ, իմաստութիւն: 4. Բառ: 5. (կրօն.) Բանն, Բան Հօր, Բան Աստուծոյ էական, Բանն Աստուած, Բան սուրբ հոգւոյն, Բան տեառն, Բան տէրունական, Բան փրկչին, Քրիստոս (Հօր աստծու խօսքի մարմնացումը): 6. Համեմատութիւն, կարգ, յարաբերութիւն, պատճառ, հանգամանք: 7. Իր, նիւթ: 8. Բարբառ, լեզու:
- ԲԱՆ ԱՌՆԵԼ՝ ԿԱՊԵԼ՝ ՈՒՆԵԼ. Ուխտ դնել:
- ԲԱՆ Ի ԳՈՐԾ ԱՌՆԵԼ. Բուռն հարկանել, ձեռնարկել, սկսանել:
- ԲԱՆ ՏԱԼ. 1. Խոստանալ (խօսք տալ): 2. Համար տալ (հաշիւ՝ պատասխան տալ):
- ԸՆԴ ԲԱՆԻՒ ԱՌՆԵԼ. Բանադրել:
ԲԱՆԱԳԷՏ, ա. Իրագէտ, խորագէտ:
ԲԱՆԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՆԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՆԱԳԻՐ, ա. Շարագիր, մատենագիր, պատմագիր:
ԲԱՆԱԳԻՒՏ ԼԻՆԵԼ. Բանագտակ լինել, բաղբաղել, խծբծել (չնչին պատճառներ փնտրել՝ մէկին մեղադրելու՝ ամբաստանելու համար):
ԲԱՆԱԳՆԱՑ, ա. Պատգամաւոր:
- ԲԱՆԱԳՆԱՑ ԼԻՆԵԼ. Պատգամաւորել (իբրև պատգամաւոր բանակցել):
ԲԱՆԱԳՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Գովութիւն, գովեստ:
ԲԱՆԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. 1. Յարմարել, յարմարեցուցանել (խօսքը): 2. Արդիւնացուցանել, ի գործ առնել:
ԲԱՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առասացութիւն, ասացուած (մարգարէի խօսք): 2. Առակ:
ԲԱՆԱԳՏԱԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՆԱԳԻՒՏ ԼԻՆԵԼ:
ԲԱՆԱԳՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնարք, հնարագիտութիւն, ճարտարութիւն:
ԲԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծառագրութիւն, չարադրութիւն:
ԲԱՆԱԴՐԵԼ, նբ. (եկեղց.) Ընդ բանիւ առնել, կապել, անաթեմայել:
ԲԱՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անաթեմայ, նզովք:
ԲԱՆԱՁԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանակռուութիւն (բանակռիւ վարելը):
ԲԱՆԱԼ, նբ. Վերբանալ (բաց անել):
ԲԱՆԱԼԻ, գ. Փականք:
ԲԱՆԱԽՕՍ, ա. Ատենախօս, հրապարակախօս:
ԲԱՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Ատենախօսութիւն, հրապարակախօսութիւն, քարոզութիւն:
ԲԱՆԱԿ[1], գ. Բազմութիւն, կարաւան, խումբ, գունդ: 2. Զօրանիստ, ճամբար, բանակետղ, բնադիր:
ԲԱՆԱԿ[2], գ. (եկեղց.) Լանջանոց, կրծանոց:
ԲԱՆԱԿԱԿԻՑ, ա. Խմբակից, դասակից, պարակից:
ԲԱՆԱԿԱՆ, ա. Բանաւոր, տրամաբան, մտաւոր, իմացական, ասուն, խօսուն:
- ԲԱՆԱԿԱՆՆ, գ. Տրամաբանութիւն:
ԲԱՆԱԿԱՆԱՊԷՍ, մ. Բանաւորապէս:
ԲԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բանաւորութիւն: 2. Իմացականութիւն:
ԲԱՆԱԿԱՏԵՂ, տե՛ս ԲԱՆԱԿԵՏՂ:
ԲԱՆԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարգաւորութիւն:
ԲԱՆԱԿԵԼ (իմ), չբ. Իջևանել, դադարել, ագանել, նստել (զօրքի մասին):

ԲԱՆԱԿԵՏՂ, գ. Բանակ (2), կայք, վանք, կայան, իջեւան, օթեւան:
ԲԱՆԱԿՌԻՒ, ա. Կագացող, Հակառակասէր, ընդդիմաբան, վիճաբան:
- ԲԱՆԱԿՌԻՒ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՆԱԿՌՈՒԵԼ (իմ):
ԲԱՆԱԿՌՈՒԵԼ (իմ), չբ. Հակառակել, Հակաճառել, կագել, վիճաբանել, վիճել:
ԲԱՆԱԿՌՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Հակառակաբանութիւն, ընդդիմախօսութիւն, վէճ, կագ:
ԲԱՆԱԿՐԿԻՏ, ա. Բանագիւտ, բանագտակ, պարսաւագէտ:
ԲԱՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Խօսակցութիւն:
ԲԱՆԱՀԻՒՍ, ա. Բանաստեղծ, քերթող:
ԲԱՆԱՃԱՌԵԼ, նբ. Արտաճառել (ճառօրէն արտայայտել):
ԲԱՆԱՄԱՐՏ, ա. 1. տե՛ս ԲԱՆԱԿՌԻՒ: 2. Վիճողական (բանակռուի բնոյթ ունեցող):
ԲԱՆԱՊԱՃՈՅՃ, ա. Պերճաբան, պանծալի:
ԲԱՆԱՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճառ, մեկնութիւն:
ԲԱՆԱՍԷՐ, ա. Ուսումնասէր, իմաստասէր, գրագէտ, սիրաբան:
ԲԱՆԱՍԻՐԱԲԱՐ, մ. Ուսումնասիրաբար, մտադիւր:
ԲԱՆԱՍՏԵՂԾ, ա. 1. Բանահիւս, բանաբար, քերթող, պուետէս: 2. Առասպելարկու, առակախօս, առակարկու: 3. Բանիբուն, գրագէտ, ճարտարաբան:
ԲԱՆԱՍՏԵՂԾ (ԲԱՆ), ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ, ա. 1. Քերթողական (բանաստեղծօրէն յօրինուած): 2. Մտացածին, պատիր, խաբէական:
ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստեղծաբանութիւն:
ԲԱՆԱՎԱՃԱՌ, ա. Իմաստակ:
ԲԱՆԱՐԱՐ, ա. 1. Բանաստեղծ, քերթող: 2. Կամակատար, կամարար, Հնազանդ:
ԲԱՆԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճարտարաբանութիւն:
ԲԱՆԱՒՈՐ, ա. 1. Բանական, մտաւոր: 2. Խելացի, գիտուն, մտացի: 3. Բանաւորական, իմանալի, Հոգեւոր:
ԲԱՆԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Բանական (բանաւորին յատուկ՝ վերաբերող):
ԲԱՆԱՒՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱՆԱԿԱՆԱՊԷՍ:
ԲԱՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ԲԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ: 2. Իմաստութիւն, խոՀեմութիւն, գիտութիւն, Հմտութիւն, մտաւորութիւն:
ԲԱՆԱՔԱՂ, ա. Բանակրկիտ, բանորսակ, բանորսող:
ԲԱՆԲԵՐ, ա. գ. Համբաւաբեր, պատգամաբեր, պատգամաւոր:
ԲԱՆԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանագիտութիւն, գիտութիւն, Հմտութիւն:
- ՎԵՐԻՆ՝ ՎԵՐՆԱՅԻՆ ԲԱՆԳԻՏՈՒԹԻՒՆ. Աստեղաբաշխութիւն:
ԲԱՆԳՆ, տե՛ս ԲԱՆԿՆ:
ԲԱՆԴ, տե՛ս ԲԱՆՏ:
ԲԱՆԴԱԳՈՒՇԱՆ, տե՛ս ԲԱՆԴԱԳՈՒՇԱՆՔ:
ԲԱՆԴԱԳՈՒՇԱՆՔ, գ. 1. Ցնորք, շաղփաղփութիւն, զառանցանք: 2. Հրէշք (երեւակայական ծնունդներ):
ԲԱՆԴԱԳՈՒՇԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ցնորեցուցանել, պատրել, պակուցանել:
ԲԱՆԴԱԳՈՒՇԵԼ (իմ), չ. 1. Ցնորել, գագաշել, երեւութանալ, երազել, ապշել, յածել, թափառել, տատանել, վարանել, յիմարել, մոլորել, մոլել:
ԲԱՆԴԱԽԱՌՆ, ա. Բարեյարմար, դաշնակաւոր:
ԲԱՆԴԵԼ, նբ. 1. Բանտարգել առնել, զնդանել: 2. Արգելուլ (փակել ու պաՀել մի տեղում):
ԲԱՆԵԱՐ, գ. Հաւաք. 1. Կագ, վէճ, կռիւ, Հակառակութիւն: 2. Ամբաստանութիւն, մեղադրանք, յանդիմանութիւն:

ԲԱՆԵԼ, նբ. չբ. (յունաբանութեամբ) Ասել, խօսել:
ԲԱՆԵՂ, ա. 1. Լեզուանի, շատախօս: 2. Կորովաբան, քաջախօս, ճոխաբան, ճարտարախօս, խօսուն:
ԲԱՆԵՐՈՂ, ա. Բանակռիւ, կռուասէր, կռուարար, բանից խնդիր:
ԲԱՆԸՆԴԴԷՄ, ա. Ընդդիմաբան:
ԲԱՆԻԲՈՒՆ, ա. 1. Կորովաբան, պերճաբան, ճարտասան, հռետոր: 2. Հմուտ, խելամուտ:
ԲԱՆԻՄԱՍՏ, ա. Քաջածանօթ:
ԲԱՆԻՋՈՅՑ, տե՛ս ԲԱՆԻԲՈՒՆ:
ԲԱՆԻՑ ԽՆԴԻՐ, տե՛ս ԲԱՆԵՐՈՂ:
ԲԱՆԿՆ կամ ԲԱՆԳՆ, գ. Առասպել (ստայօդ պատմութիւն):
ԲԱՆԿՆԱՐԿԵԼ, տե՛ս ԱՌԱՍՊԵԼԱԲԱՆԵԼ:
ԲԱՆՈՐՍԱԿ, ԲԱՆՈՐՍՈՂ, ա. Բանաքաղ, բանակրկիտ, պարսաւասէր, որսորդ բանից:
ԲԱՆՋԱՐ, գ. Դալարի, խաւարտ:
ԲԱՆՋԱՐԱԾԱԽ, տե՛ս ԲԱՆՋԱՐԱՎԱՃԱՌ:
ԲԱՆՋԱՐԱԿԵՐ, տե՛ս ԲԱՆՋԱՐԱՃԱՇԱԿ:
ԲԱՆՋԱՐԱՃԱՇԱԿ, ա. Բանջարակեր, խոտաճաշակ:
ԲԱՆՋԱՐԱՃԱՇԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Դալարակերութիւն:
ԲԱՆՋԱՐԱՎԱՃԱՌ, գ. Բանջարածախ, կաղամբավաճառ:
ԲԱՆՋԱՐԱՒՈՐ, տե՛ս ԲԱՆՋԱՐԵՂԷՆ:
ԲԱՆՋԱՐԵՂԷՆ, ա. Բանջարաւոր (բանջար պարունակող):
ԲԱՆՍԱՐԿԵԼ, տե՛ս ԲԱՄԲԱՍԵԼ:
ԲԱՆՍԱՐԿՈՒ, ա. գ. 1. Զարախօս, քսու, որոմնացան: 2. Սատանայ:
ԲԱՆՍԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Զարախօսութիւն, քսութիւն, հակառակութիւն (մանաւանդ՝ սատանայի):
ԲԱՆՍԵՐԹՈՒԿ, ա. Դիւրահաւան, դիւրահաւատ:
ԲԱՆՍՈՒՏ, ա. Ստաբան, ստախօս, բանսարկու, չարախօս:
ԲԱՆՏ, գ. Զնդան, արգելան, արգելարան, արգելանոց, պահպանոց, կապարան, պահեստ:
ԲԱՆՏԱԿԱԼ, ա. Բանտական, բանտարգել, բանտարկեալ, բանտաւոր, կալանաւոր:
ԲԱՆՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱՆՏԱԿԱԼ:
ԲԱՆՏԱՊԱՀ, ա. գ. Բանտապան, բանտապետ, կապանապահ, կապանապան:
ԲԱՆՏԱՊԱՆ, տե՛ս ԲԱՆՏԱՊԱՀ:
ԲԱՆՏԱՊԵՏ, տե՛ս ԲԱՆՏԱՊԱՀ:
ԲԱՆՏԱՐԳԵԼ, տե՛ս ԲԱՆՏԱՐԿԵԱԼ:
- ԲԱՆՏԱՐԳԵԼ ԱՌՆԵԼ. Զնդանել, բանդել, կալանել, ըմարգել առնել:
ԲԱՆՏԱՐԳԵԼՔ, տե՛ս ԲԱՆՏԱՐԳԵԼՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՆՏԱՐԳԵԼԻՔ, գ. յոգն. Բանտարկեալք:
ԲԱՆՏԱՐԳԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանտարգելք, պահանք:
ԲԱՆՏԱՐԿԵԱԼ, տե՛ս ԲԱՆՏԱԿԱԼ:
ԲԱՆՏԱՒՈՐ, տե՛ս ԲԱՆՏԱԿԱԼ:
ԲԱՆՏԵԼ, տե՛ս ԲԱՆԴԵԼ:
ԲԱՇԽ, մանաւանդ՝ ԲԱՇԽՔ, գ. 1. Բաժին, վիճակ, բաժ, սակ, հարկ, տուրք: 2. Բախտ, ճակատագիր:
ԲԱՇԽԱԿԱՆ, ա. 1. Բաշխիչ, տուիչ, պարգեւատու: 2. Բաշխողական:
ԲԱՇԽԱՏՈՒՐ, տե՛ս ԲԱՇԽԱԿԱՆ:
ԲԱՇԽԵԼ, նբ. 1. Պարգեւել, շնորհել: 2. Բաժանել, որոշել, զատել:
ԲԱՇԽԻՇ, գ. Պարգեւ (հասանելիք բաժին աւարամասից):
ԲԱՇԽԻՉ, տե՛ս ԲԱՇԽԱԿԱՆ:
ԲԱՇԽՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱՇԽԱԿԱՆ:
ԲԱՇԽՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՇԽՈՒՄՆ:
ԲԱՇԽՈՅՔ, գ. Տուրք, մատակարարութիւն:
ԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՇԽՈՒՄՆ:
ԲԱՇԽՈՒՄՆ, գ. Բաշխողութիւն, բաշխութիւն (բաշխելը, բաշխուելը):

ԲԱՋԱՂԱՆՔ, գ. 1. Բաջաղումն: 2. Աղճատանք, շաղփաղփութիւն, բանդագուշանք, ցնորք:
ԲԱՋԱՂԵԼ (իմ), չբ. 1. Բանդագուշել, առասպելել: 2. Ցնդել, ցնորել, ճապաղել, յածել:
ԲԱՋԱՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Շաղփաղփել, մեծաբանել:
ԲԱՋԱՂՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՋԱՂԱՆՔ:
ԲԱՌ, գ. 1. Բան: 2. Բարբառ, լեզու: 3. Եղանակ (երաժշտական ձայն):
ԲԱՌԱՋ, գ. Բչիւն, բառաչումն, բչումն:
ԲԱՌԱՋԵԼ, չբ. 1. Բնչել, բչել: 2. փխբ. Գոչել:
ԲԱՌԱՋՈՒՄՆ, գ. 1. Բառաչ: 2. փխբ. Գոչումն, կականումն:
ԲԱՌԱՑԻ, ա. Մեծանուն, մեծատուն, ճոխ, մեծափառ, անուանի, հուչակաւոր, հոյակապ, փառաւոր, պանծալի:
ԲԱՌԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Շքեղութիւն, ճոխութիւն (բառացի լինելը):
ԲԱՌՆԱԼ, նբ. 1. Վերառել, վերառնուլ, բարձրացուցանել, վերացուցանել: 2. Ըստանձնել, ըստ անձին առնուլ, յանձն առնուլ: 3. Ամբառնալ: 4. Ի բաց առնուլ, ջնջել: 5. Բարձուցանել, կրել: 6. Համբերել, դիմանալ, տոկալ:
- ԲԱՌՆԱԼ ԶԳԼՈՒԽ. Գլխատել:
- ԲԱՌՆԱԼ ԹՈՂՈՒԼ. Մերժել, լքանել, անտես առնել, ի բաց թողուլ:
ԲԱՌՆԱԼԻՔ, գ. Լծակք (ծանրութիւններ բարձրացնելու համար):
ԲԱՍԻԼԻՍԿՈՍ, ԲԱՍԻՂԻՍԿՈՍ, գ. (կենդբ.) Թագաւորական օձ՝ իժ:
ԲԱՍԻՐ, ա. Պարսաւական:
ԲԱՍՏ[1], գ. Բախտ, յաջողութիւն, բարեբախտութիւն, երջանկութիւն:
ԲԱՍՏ[2], գ. Ապաստարան, պատսպարան:
ԲԱՍՏԱՑԵՂՑ, ա. Երջանկաւէտ (բախտով՝ երջանկութեամբ լցուած):
ԲԱՍՏԱՐԱՆ, գ. Կապարան, բանտ:
ԲԱՍՏԵՌՆ, գ. Գահաւորակ (փափուկ բազմոց):
ԲԱՍՐԱՆՔ, գ. Պարսաւանք, մեղադրանք, բամբասանք, նախատինք, թշնամանք:
ԲԱՍՐԵԼ, նբ. 1. Ըստգտանել, մեղադրել, բամբասել, պարսաւել, եպերել, անգոսնել, նախատել: 2. (յունական ոճով) Պատճառել (պատրուակ բռնել):
ԲԱՐԱԿ[1], ա. Նուրբ, անօսր, անգայտ:
ԲԱՐԱԿ[2], գ. Շուն (որսի):
ԲԱՐԱԿԱԳՈՅՆ, ա. Նրբագոյն:
ԲԱՐԱԿԱՄԱՆ, ա. Սարդանկու:
ԲԱՐԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Բեղնաւորութիւն:
ԲԱՐԱՇԽ, ա. Խիստ, բիրտ (բնաւորութեան մասին):
ԲԱՐԱՊԱՆ, գ. Բարապետ, դռնապան, դռնապահ, դարապան:
ԲԱՐԱՊԵՏ, տե՛ս ԲԱՐԱՊԱՆ:
ԲԱՐԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դիմառնութիւն: 2. լայնաբար՝ Այլաբանութիւն:
ԲԱՐԱՏԵԱՑ, տե՛ս ԲԱՐԵԱՏԵԱՑ:
ԲԱՐԱԻՈՐ, տե՛ս ԴՐԱՆԴԻ:
ԲԱՐԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարք, բնութիւն, սովորութիւն:
ԲԱՐԲԱՆՋ, ԲԱՐԲԱՆՋԱՆՔ, գ. Բաջաղանք, շաղփաղփութիւն, ցնորք, աղճատանք, բանդագուշանք, առասպելք:
ԲԱՐԲԱՆՋԵԼ, նբ. չբ. Շաղփաղփել, շաղակրատել, առանցանել, ցնորել:
ԲԱՐԲԱՆՋՈՒՄՆ, գ. Բարբաջանք, բարբաջ (բարբանջելը):
ԲԱՐԲԱՋ, ԲԱՐԲԱՋԱՆՔ, տե՛ս ԲԱՐԲԱՆՋ:
ԲԱՐԲԱՋԵԼ, տե՛ս ԲԱՐԲԱՆՋԵԼ:
ԲԱՐԲԱՋՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՐԲԱՆՋՈՒՄՆ:
ԲԱՐԲԱՌ, գ. 1. Բան, խօսք (մարդկային ձայն): 2. Ընդհանրապէս՝ ձայն, հնչիւն, գոչիւն: 3. Լեզու (որևէ ազգի):
ԲԱՐԲԱՌԱԿԻՑ, ա. 1. Ձայնակից, միաբան, համախոհ: 2. (քեր.) Ձայնորդ:
ԲԱՐԲԱՌԱԿՈՇԵԼ, նբ. Բախել, ձայնատու լինել, ազդել:
ԲԱՐԲԱՌԱԿՑԵԼ (իմ), տե՛ս ՁԱՅՆԱԿՑԵԼ:

ԲԱՐԲԱՌԵԼ, նբ. չբ. 1. Խոսել (ասել մի բան): 2. Ձայն արձակել՝ տալ, ձայնել, կարդալ, գոչել:
ԲԱՐԲԱՌԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ի խոսս առնել (բարբառել՝ խոսել տալ):
ԲԱՐԲԱՐԱՆՔ, գ. Վարանք, տատանումն:
ԲԱՐԲԱՐԵԼ, չբ. Վարանել, տատանել, տատամսել:
ԲԱՐԲԱՐԻԱՆՈՍ, ա. Բարբարոսական փխբ. գարշ, պիղծ:
ԲԱՐԲԱՐԻԿ, ԲԱՐԲԱՐԻԿՈՆ, տե՛ս ԲԱՐԲԱՐՈՍԱԿԱՆ:
ԲԱՐԲԱՐՈՍ, 1. ա. գ. Այլազգի, օտարազգի: 2. ա. Բարբարոսական, վայրենի, խուժադուժ:
ԲԱՐԲԱՐՈՍԱԿԱՆ, ԲԱՐԲԱՐՈՍԻԿ, ա. Խժական, բարբարոս:
ԲԱՐԳԱՒԱՃ, ա. 1. Պերճ, պանծալի, փառաւոր, փառացի, անուանի, մեծանուն, վսեմ: 2. Բարեքիկ, աճեցուն, զուարթ, չքեղ:
ԲԱՐԳԱՒԱՃԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱՐԳԱՒԱՃ:
ԲԱՐԳԱՒԱՃԱՆԱԼ, տե՛ս ԲԱՐԳԱՒԱՃԵԼ:
ԲԱՐԳԱՒԱՃԱՆՔ, գ. Բարգաւաճութիւն, պերճութիւն, պարծանք, պատիւ, փառաւորութիւն, շուք, շքեղութիւն:
ԲԱՐԳԱՒԱՃԱՊԷՍ, մ. Փառաւորապէս, փառօք:
ԲԱՐԳԱՒԱՃԵԼ (իմ), չբ. Մեծանալ, աճել, ծաղկել, զուարթանալ, ճոխանալ, փառաւոր լինել:
ԲԱՐԳԱՒԱՃՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԳԱՒԱՃԱՆՔ:
ԲԱՐԴ^{1}, գ. Դէզ, շեղջ, կոյտ, կուտակ:
– ԲԱՐԴՍ ԲԱՐԴՍ. Դէզադէզ (դէզ դէզ):
ԲԱՐԴ^{2}, ա. (քեր.) Բարդած, ջոկադիր:
ԲԱՐԴԱԾ, տե՛ս ԲԱՐԴ^{2}:
ԲԱՐԴԱԾՔ, տե՛ս ԲԱՐԴ^{1}:
ԲԱՐԴԵԼ, նբ. Դիզել, դիզանել, կուտակել, շեղջակուտել, բազմապատկել, բաղադրել, շարադրել, բաղկացուցանել:
ԲԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարդումն (դիզանալը):
ԲԱՐԴՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՐԴՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԵԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԲԱՐԵԳՈՐԾ:
ԲԱՐԵԱԽՈՐԺ, տե՛ս ԲԱՐԵՍԷՐ:
ԲԱՐԵԱՍԱՑ, տե՛ս ԲԱՐԵՍԱՑ:
ԲԱՐԵԱՏԵԱՑ, ա. Չարասէր, չարակամ:
ԲԱՐԵԱՑԱՊԱՐՏ, ա. Բարերար, երախտաւոր:
ԲԱՐԵԱՒ, մ. Բարով, ողջամբ:
– ԲԱՐԵԱՒ կամ ԲԱՐԵՕՔ ՄՆԱԼ ԱՍԵԼ. Հրաժարել, բազում խնդալ ասել:
ԲԱՐԵԲԱԽՏ, ա. 1. Բարեբախտիկ, բարեբաստ, բարեբաստիկ, բախտաւոր, երջանիկ: 2. մ. տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏԱԲԱՐ:
ԲԱՐԵԲԱԽՏԱԲԱՐ, մ. Բարեբախտապէս, բարեբաստապէս, յաջողակաբար, յաջողապէս:
ԲԱՐԵԲԱԽՏԱԳՈՅՆ, ա. Բարեբաստագոյն:
ԲԱՐԵԲԱԽՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏԵԼ (իմ):
ԲԱՐԵԲԱԽՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏԱԲԱՐ:
ԲԱՐԵԲԱԽՏԵԼ (իմ), չբ. Բարեբախտանալ, բարեբաստանալ, բարեբաստել, բարեբախտիկ լինել, երջանկանալ:
ԲԱՐԵԲԱԽՏԻԿ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏ:
– ԲԱՐԵԲԱԽՏԻԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏԵԼ (իմ):
ԲԱՐԵԲԱԽՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեբաստութիւն, երջանկութիւն, յաջողութիւն, բարեկեցութիւն, բարօրութիւն:
ԲԱՐԵԲԱՂԴ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏ:
ԲԱՐԵԲԱՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱՆԱԿԱՆ:
ԲԱՐԵԲԱՆԱԿԱՆ, ա. Օրհներգական, գովասանական (բարեբանութեան արժանի):
ԲԱՐԵԲԱՆԱՊԷՍ, մ. Ի դէպ, արժանապէս:
ԲԱՐԵԲԱՆԵԼ, նբ. Գովել, օրհնել (բարին՝ լաւը ասել), յատկապէս՝ օրհնաբանել, գոհաբանել, փառաբանել, փառատրել (Աստծուն):

ԲԱՐԵԲԱՆԻՉ, ա. Բարեբանող (որ բարեբանում է՝ օրհնում է):
ԲԱՐԵԲԱՆՈՂ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱՆԻՉ:
ԲԱՐԵԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեբանումն, օրհնութիւն, օրհնաբանութիւն, գովութիւն, օրհներգութիւն, փառաբանութիւն:
- ԲԱՐԵԲԱՆԵԱԼ ՕՐ, ԲԱՐԵԲԱՆՈՂ ՕՐ, ԲԱՐԵԲԱՆՈՒԹԵԱՆ ՕՐ, ՕՐ ԲԱՐԵԲԱՆՈՒԹԵԱՆ, (եկեղց.) Արմաւենեաց տօն՝ օր, Ծաղկազարդ, Ծառավերաց:
ԲԱՐԵԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Առատաձեռնութիւն:
ԲԱՐԵԲԱՍՏ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏ:
ԲԱՐԵԲԱՍՏԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏԱԳՈՅՆ:
ԲԱՐԵԲԱՍՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏԵԼ (իմ):
ԲԱՐԵԲԱՍՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏԱԲԱՐ:
ԲԱՐԵԲԱՍՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏԵԼ (իմ):
ԲԱՐԵԲԱՍՏԻԿ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏ:
ԲԱՐԵԲԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԵԲԱՐՈՅ, ա. 1. Քաղցրաբարոյ, բարեսէր, մարդասէր: 2. Մարդասիրական, բարի:
- ԲԱՐԵԲԱՐՈՅՔ, գ. Բարեբարոյութիւն, լաւութիւն:
ԲԱՐԵԲԱՐՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեբարութիւն, քաղցրաբարութիւն:
ԲԱՐԵԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱՐՈՅՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԵԲԱՐԻՈՅ, ԲԱՐԵԲԱՐՔ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱՐՈՅ:
ԲԱՐԵԲԵՐ, ա. Քաջաբեր, բարեպտուղ, բերրի:
ԲԱՐԵԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արգասաւորութիւն, քաջապտղութիւն, բեղնաւորութիւն:
ԲԱՐԵԲՈՅՍ, ա. Քաջաբոյս, քաջաբեր, բարեբեր:
ԲԱՐԵԲՈՒՂԽ, ա. Գեղեցկաբու(ղ)խ:
ԲԱՐԵԳԵՂ, ա. Վայելչագեղ, չքնաղ:
ԲԱՐԵԳԹԱՑԵԱԼ, մ. Գթածաբար, մարդասիրապէս:
ԲԱՐԵԳԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Գթածութիւն, ողորմածութիւն, բարեգործութիւն:
ԲԱՐԵԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԵԳՈՎԵԼԻ, տե՛ս ԲԱՐԷԴՐՈՒԱՏԵԼԻ:
ԲԱՐԵԳՈՐԾ, ա. 1. Բարեպաշտ, առաքինի: 2. Բարերար, երախտագործ, երախտաւոր, մարդասէր:
ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿ, տե՛ս ԲԱՐԵԳՈՐԾ:
ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ, ա. Բարերարական:
ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՐԵԳՈՐԾԵԼ:
ԲԱՐԵԳՈՐԾԱՊԷՍ, մ. Մարդասիրապէս (իբրև բարեգործ՝ բարերար):
ԲԱՐԵԳՈՐԾԵԼ, նբ. չբ. 1. Բարեպաշտել (բարի գործ՝ լաւ բան անել): 2. Բարերարել, երախտագործել, խնամել: 3. (յունական ոճով) Բարեբախտիկ լինել, երջանկանալ:
ԲԱՐԵԳՈՐԾԻՉ, ա. Բարերար (երջանկացուցիչ):
ԲԱՐԵԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առաքինութիւն, քաղաքավարութիւն (առաքինի կեանք վարելը): 2. Աշխարհաշինութիւն, բարեկարգութիւն: 3. Բարերարութիւն: 4. Բարեբախտութիւն, բարօրութիւն, յաջողութիւն:
ԲԱՐԵԳՈՐՈՎԵԼ (իմ), չբ. Գթասիրել:
ԲԱՐԵԳՈՐՈՎՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԳԹՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԵԳՈՒԹ, ա. Գորովագութ, գթած:
ԲԱՐԵԴԷՄ, ա. Բարետեսիլ, գեղեցկատեսիլ:
ԲԱՐԵԴԻՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Յաջողութիւն, բարեբաստութիւն, բարեբախտութիւն:
ԲԱՐԵԴԻՐ, ա. 1. Բարեյարմար, բարեկարգ: 2. Հաստատուն:
ԲԱՐԵԴՐՈՒԺ, ա. Երախտամոռաց, ապերախտ, ապաշնորհ:

ԲԱՐԵԶԱՐԴ, ա. Շնորհազարդ, բարեկարգ, վայելուչ, պատշաճական:
ԲԱՐԵԶԱՐԴԱԲԱՐ, մ. Վայելչաբար, վայելչապէս, կարգաւորաբար:
ԲԱՐԵԶԱՐԴԵԼ, նբ. Շքեղացուցանել, վայելչացուցանել, զարդարել:
ԲԱՐԵԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Վայելչութիւն, պայծառութիւն, բարեկարգութիւն, համեստութիւն:
ԲԱՐԵԶԱՐՄ, ա. Քաջատոհմիկ, քաջազարմ:
ԲԱՐԵԶԳԵԱՑ, ԲԱՐԵԶԳԵՍՏ, ա. Բարեզարդ, բարեկարգ, բարեձև, բարեվայելուչ:
ԲԱՐԵԶԵԿՈՅՑ, ա. Ջայնատու, ազդաբար:
ԲԱՐԵԶՈՒԱՐԹ, ա. Զուարթագին, զուարթատեսիլ:
ԲԱՐԵԸՆԿԱԼ, ա. Դիւրընկալ, հեշտալուր, բարեմոյն:
ԲԱՐԵԺԱՄ, ա. Դիպող, բարեպատեհ, յարմարաւոր:
ԲԱՐԵԺԱՄԱՆԱԿ, տե՛ս ԲԱՐԷԺԱՄԱՆԱԿ:
ԲԱՐԵԼԱՒ, ա. Քաջալաւ, բարւոք:
ԲԱՐԵԼԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջալաւութիւն, ընտրականութիւն:
ԲԱՐԵԼԻՑ, ա. Առատ, ճոխ (բարիքներով լի՝ լցուած):
ԲԱՐԵԼՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճոխութիւն (բարիքների լիութիւն):
ԲԱՐԵԽԱՌՆ, ա. 1. Մեղմախառն, քաղցրախառն, չափաւոր: 2. Գաղջ, եղկ:
ԲԱՐԵԽԱՌՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԽԱՌՆ:
ԲԱՐԵԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաղցրախառնութիւն, հեշտախառնութիւն:
ԲԱՐԵԽՆԱՄ, ա. Ամենախնամ, բարեգութ:
ԲԱՐԵԽՆԱՄԱԲԱՐ, տե՛ս ԲԱՐԵԽՆԱՄԱՊԷՍ:
ԲԱՐԵԽՆԱՄԱՊԷՍ, մ. Բարեխնամաբար (բարեխնամ կերպով):
ԲԱՐԵԽՆԱՄԵԼ, նբ. չբ. Գթասիրել (լաւ խնամել):
ԲԱՐԵԽՆԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բարեգթութիւն: 2. (կրօն.) Նախախնամութիւն:
ԲԱՐԵԽՆԴԻՐ, ա. Բարեհայց:
ԲԱՐԵԽՈՀ, ա. 1. Քաջախոհ, իմաստախոհ, խոհական, ողջամիտ, խելացի, խոհեմ: 2. Բարեմիտ, բարեսէր:
ԲԱՐԵԽՈՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԽՈՐՀԸՐԴՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԵԽՈՐՀ, տե՛ս ԲԱՐԵԽՈՀ:
ԲԱՐԵԽՈՐՀՈՂ, տե՛ս ԲԱՐԵԽՈՀ:
ԲԱՐԵԽՈՐՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԽՈՐՀԸՐԴՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԵԽՈՐՀՈՒՐԴ, տե՛ս ԲԱՐԵԽՈՀ:
ԲԱՐԵԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բարեխորհութիւն, բարեխոհութիւն, խոհականութիւն, խոհեմութիւն, զգօնութիւն: 2. Բարեսիրութիւն:
ԲԱՐԵԽՕՍ, ա. 1. Քաղցրախօս, քաղցրաբան: 2. ա. գ. Հաշտարար, յորդորիչ, միջնորդ, մխիթարիչ, աղաչաւոր:
- ԲԱՐԵԽՕՍ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՐԵԽՕՍԵԼ:
ԲԱՐԵԽՕՍԱՆՔ, տե՛ս ԲԱՐԵԽՕՍՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԵԽՕՍԵԼ, նբ. չբ. Բարեխօս լինել, միջնորդել:
ԲԱՐԵԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեխօսանք, միջնորդութիւն, աղաչանք, թախանձանք:
ԲԱՐԵԾՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քաջածնութիւն, արգասաւորութիւն, պտղաբերութիւն: 2. Բարետոհմութիւն, քաջատոհմութիւն, ազնուականութիւն, բարելաւութիւն:
ԲԱՐԵԿԱՄ, ա. 1. Բարեմիտ: 2. Սիրելի, մտերիմ, ընտել:
ԲԱՐԵԿԱՄԱՆԱԼ, չբ. Բարեկամել, դաշնաւորել:
ԲԱՐԵԿԱՄԱՊԷՍ, մ. Մտերմաբար (իբրև բարեկամ):
ԲԱՐԵԿԱՄԵԼ[1], նբ. Բարեկամեցուցանել (բարեկամ դարձնել):

ԲԱՐԵԿԱՄԵԼ² (իմ), տե՛ս ԲԱՐԵԿԱՄԱՆԱԼ:
ԲԱՐԵԿԱՄԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բարեկամել, հաշտեցուցանել:
ԲԱՐԵԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Սիրելութիւն, ընտանութիւն: 2. Դաշնաւորութիւն:
ԲԱՐԵԿԱՐԳ, ա. Գեղեցկակարգ, յարմարակարգ, կարգաւոր:
ԲԱՐԵԿԱՐԳԱՊԷՍ, մ. 1. Ըստ պատշաճի, վայելչապէս: 2. ա. Բարեկարգ:
ԲԱՐԵԿԱՐԳԵԼ, նբ. Կարգաւորել:
ԲԱՐԵԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գեղեցկակարգութիւն, կարգաւորութիւն, բարեձեւութիւն, բարեկերպութիւն: 2. Դասակարգութիւն:
ԲԱՐԵԿԵԱՑ, ա. Բարեկեցիկ, փափկակեաց, հեշտասուն, փափկասուն:
ԲԱՐԵԿԵՆԴԱՆ, գ. (եկեղց.) Բարեկենդանութիւն (բուն բարեկենդան):
ԲԱՐԵԿԵՆԴԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քաջողջութիւն: 2. Բարեկեցութիւն, բարօրութիւն, յաջողութիւն, զուարթութիւն, ուրախութիւն: 3. տե՛ս ԲԱՐԵԿԵՆԴԱՆ:
ԲԱՐԵԿԵՐՊ, տե՛ս ԲԱՐԵՋԵՒ:
ԲԱՐԵԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵՋԵՒՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԵԿԵՑԻԿ, տե՛ս ԲԱՐԵԿԵԱՑ:
ԲԱՐԵԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բարեկենդանութիւն, բարօրութիւն: 2. Ցփութիւն:
ԲԱՐԵԿԻՐ, ա. 1. Բարեկեցիկ, զուարթ, բերկրամիտ: 2. Բարեբարոյ, ընտանի, հաւատարիմ:
– ԲԱՐԵԿԻՐ ԱՌՆԵԼ. Հաճել, բերկրեցուցանել, հեշտացուցանել:
ԲԱՐԵԿՇԻՌ, ա. Հաւասարակշիռ, արդարակշիռ:
ԲԱՐԵԿՐԵԼ (իմ), չբ. Բարիկրել, հեշտանալ, բարեկիր գտանել (բարեկեցիկ՝ առողջ լինել):
ԲԱՐԵԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեկեցութիւն (լաւ՝ բարւոք վիճակ ունենալը):
ԲԱՐԵԿՐՕՆ, ա. Բարեպաշտ, առաքինի:
ԲԱՐԵՀԱՃԵԼ (իմ), չբ. 1. Կամել, կամենալ (բարեհաճ՝ բարեացակամ լինել): 2. Բարեհաճոյանալ:
ԲԱՐԵՀԱՃՈՅ, ա. Հաճոյական, գովելի:
– ԲԱՐԵՀԱՃՈՅ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՐԵՀԱՃՈՅԱՆԱԼ:
ԲԱՐԵՀԱՃՈՅԱՆԱԼ, չբ. Բարեհաճոյ լինել (շատ հաճելի դառնալ՝ լինել):
ԲԱՐԵՀԱՄ, ա. Ախորժահամ, ախորժաճաշակ, քաղցրահամ, համեղ (ջրի մասին):
ԲԱՐԵՀԱՄԲԱՒ, ա. 1. Հռչակաւոր, անուանի, օրհնեալ: 2. Գովիչ, գովասան:
ԲԱՐԵՀԱՄԲԱՒԵԼ, նբ. 1. Բարեհռչակել, հռչակել, ներբողել, գովել: 2. Օրհնել:
ԲԱՐԵՀԱՄԲԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գովութիւն, գովեստ, ներբող: 2. Քաջանունութիւն:
ԲԱՐԵՀԱՄԲՈՅՐ, ա. Քաղցրահամբոյր, հաճոյական, հաճելի, մեղմ:
ԲԱՐԵՀԱՅԵԱՑ, տե՛ս ՔԱՂՑՐԱՀԱՅԵԱՑ:
ԲԱՐԵՀԱՅՑ, տե՛ս ԲԱՐԵԽՆԴԻՐ:
ԲԱՐԵՀԱՆԴԷՊ, ա. Բարեպատեհ, քաջահանդէպ, ի դէպ:
ԲԱՐԵՀԱՆԴԷՍ, ա. Արիական (քաջ հանդիսացած):
ԲԱՐԵՀԱՇՏՈՂ, ա. Դիւրահաշտ, ներողամիտ:
ԲԱՐԵՀԱՍԱԿ, ԲԱՐԵՀԱՍԱԿԱՋԱՓ, ա. Ջափահասակ (վայելուչ հասակով):
ԲԱՐԵՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաստատութիւն, ամրութիւն (ապահով եւ հաստատուն լինելը):
ԲԱՐԵՀԱՏՈՅՑ, ա. Բարերար:
ԲԱՐԵՀԱՒ, ա. Աջող, բարեբաստ, բարեբախտ:
ԲԱՐԵՀԱՒԱՆ, ա. Քաջահաւան, դիւրահաւան, դիւրալուր, հլու:
ԲԱՐԵՀԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջահաւանութիւն, դիւրահաւանութիւն, հլութիւն:

ԲԱՐԵՀԵՁ, ա. Բարեբարոյ (բարի և հեզ):
ԲԱՐԵՀՆԱՐ, ա. Հնարագիւտ, հնարագէտ, հանճարաւոր, ճարտար:
ԲԱՐԵՀՆՉԱԿ, ա. Քաղցրահնչակ, քաղցրահնչիւն, քաղցրաձայն:
ԲԱՐԵՀՈԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջասրտութիւն:
ԲԱՐԵՀՌՉԱԿԵԼ, տե՛ս ԲԱՐԵՀԱՄԲԱՒԵԼ:
ԲԱՐԵՀՌՉԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵՀԱՄԲԱՒՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԵՀՐԱՒԷՐ, ա. Բարէյորդոր:
ԲԱՐԵՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՔԱՂՑՐԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԵՁԵՒ, ա. Բարեվայելուչ, բարետեսիլ, պարկեշտ, համեստ:
ԲԱՐԵՁԵՒԱԶԱՐԴԵԱԼ, ա. Վայելչազարդ:
ԲԱՐԵՁԵՒԱՆԱԼ, չբ. 1. Զգաստանալ, պարկեշտանալ: 2. Վայելչանալ, բարեկարգել:
ԲԱՐԵՁԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վայելչութիւն, գեղեցկութիւն, բարեկաւութիւն: 2. Բարեկարգութիւն, բարեզարդութիւն: 3. Պարկեշտութիւն: 4. Կեղծաւորութիւն (արտաքուստ բարի ձևանալը):
ԲԱՐԵՁԻՐ, տե՛ս ԱՌԱՏԱՁԻՐ:
ԲԱՐԵՄԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԱՆԿՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԵՄԱՍՆ, ա. Բարեվիճակ:
ԲԱՐԵՄԱՍՆԱԲԱՐ, մ. Առատապէս:
ԲԱՐԵՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բախտաւորութիւն, երջանկութիւն, շնորհք, փառք: 2. Զափակցութիւն, բարեձևութիւն:
ԲԱՐԵՄԱՏՈՅՑ, ա. Բարետուր (բարիք բերող՝ տուող):
ԲԱՐԵՄԱՐԴԻԿ, ա. Մարդահաճոյ, շողոմարար, շողոքորթ:
ԲԱՐԵՄԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Մարդահաճութիւն, մարդելուզութիւն, կեղծաւորութիւն:
ԲԱՐԵՄԱՐՏ, տե՛ս ՔԱՋԱՄԱՐՏԻԿ:
ԲԱՐԵՄԱՔՈՒՐ, ա. Մաքրագոյն (շատ մաքուր):
ԲԱՐԵՄԻՏ, ա. 1. Ողջամիտ, առողջախոհհուրդ, անխարդախ, միամիտ, հաւատարիմ: 2. մ. Անվնաս, անմեղ:
ԲԱՐԵՄՈՅՆ, ա. Կայտառ:
ԲԱՐԵՄՈՌԱՑ, ա. Երախտամոռաց:
ԲԱՐԵՄՏԱԲԱՐ, մ. Հաւատարմաբար, հաւատարմապէս, սիրով:
ԲԱՐԵՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ողջմտութիւն, անկեղծութիւն, միամտութիւն, պարզամտութիւն, անչարութիւն, բարեհոգութիւն: 2. Բարեսիրութիւն, մարդասիրութիւն, գթասիրութիւն: 3. Խնդամտութիւն, զուարթութիւն:
ԲԱՐԵՅԱՂԹ, ա. 1. Քաջայաղթ, քաջայաղթող: 2. Յաղթողական, յաղթական:
ԲԱՐԵՅԱՂԹՈՂ, տե՛ս ԲԱՐԵՅԱՂԹ:
ԲԱՐԵՅԱՂԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջյաղթութիւն:
ԲԱՐԵՅԱՅՏ, տե՛ս ՔԱՋԱՅԱՅՏ:
ԲԱՐԵՅԱՐՄԱՐ, ա. Քաջյարմար, վայելուչ, յարմարալից:
ԲԱՐԵՅՈՅՍ, ա. Քաջյոյս, մեծայոյս, վստահ:
ԲԱՐԵՅՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջյուսութիւն, ակնկալութիւն:
ԲԱՐԵՅՕԴ, ա. Բարեձև:
ԲԱՐԵՅՕԺԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յօժարամտութիւն:
ԲԱՐԵՆԱԼ, տե՛ս ԲԱՐԻԱՆԱԼ:
ԲԱՐԵՆԱԽԱՆՁ, ա. 1. Նախանձոտ, նախանձախնդիր, նախանձայոյզ: 2. Բարենախանձեալ (բարի նախանձ ունեցող):
ԲԱՐԵՆԱԽԱՆՁԵԱԼ, տե՛ս ԲԱՐԵՆԱԽԱՆՁ (2):
ԲԱՐԵՆՇԱՆ, ա. 1. Բախտաւոր, նշանաւոր, բարեհամբաւ, աջողակ: 2. Վայելուչ, պայծառ:
ԲԱՐԵՆՇՄԱՐ, ա. Բարետեսիլ, բարեվայելուչ:

ԲԱՐԵՇԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Շահաւորութիւն, շահեկանութիւն, օգտակարութիւն:
ԲԱՐԵՇԱՒԻՂ, ա. Քաջընթաց, ուղղաշաւիղ, ուղղընթաց:
ԲԱՐԵՇԷՆ, ա. Շէն, բարեկարգ, բարելից:
ԲԱՐԵՇՆՈՐՀ, ա. Քաջաշնորհ, շնորհալի, շնորհազարդ:
ԲԱՐԵՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Գոհութիւն (շնորհակալութիւն բարիքի համար):
ԲԱՐԵՇՆՈՐՀԱՊԷՍ, մ. Գոհաբար (գոհութեամբ):
ԲԱՐԵՇՆՈՐՀՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շնորհ: 2. Շնորհակալութիւն, գոհութիւն: 3. (եկեղց.) Հաղորդութիւն:
ԲԱՐԵՇՈՒՆՋ, ա. Քաղցրաշունչ (քաղցր՝ անուշ կերպով փչող):
ԲԱՐԵՇՈՒՔ, տե՛ս ԲԱՐԵՋԵՒ:
ԲԱՐԵՇՔՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵՋԵՒՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԵՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Համեմատութիւն, չափակցութիւն, չափաւորութիւն, բարեձեւութիւն, վայելչութիւն:
ԲԱՐԵՊԱՇՏ, ա. 1. Բարեպաշտօն, աստուածապաշտ, աստուածավախ, հաւատացեալ, առաքինի, արդար: 2. Բարեպաշտ, բարեպաշտիկ (բարեպաշտական):
ԲԱՐԵՊԱՇՏԱԲԱՐ, մ. Բարեպաշտապէս, բարեպաշտութեամբ (իբրեւ բարեպաշտ):
ԲԱՐԵՊԱՇՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԲԱՐԵՊԱՇՏԵԼ:
ԲԱՐԵՊԱՇՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱՐԵՊԱՇՏԱԲԱՐ:
ԲԱՐԵՊԱՇՏԵԼ, չբ. Բարեպաշտանալ (բարեպաշտ լինել՝ դառնալ, բարեպաշտութեամբ ապրել):
ԲԱՐԵՊԱՇՏԻԿ, ա. 1. տե՛ս ԲԱՐԵՊԱՇՏ: 2. Սրբազան, աստուածային:
ԲԱՐԵՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աստուածապաշտութիւն, երկիւղածութիւն, առաքինութիւն: 2. Մեծարանք, սպաս, ծառայութիւն:
- ԲԱՐԵՊԱՇՏՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Բարեպաշտաբար:
ԲԱՐԵՊԱՇՏՕՆ, տե՛ս ԲԱՐԵՊԱՇՏ (1):
ԲԱՐԵՊԱՏԵՀ, ա. Բարեյարմար, վայելչական:
ԲԱՐԵՊԱՏԻՒ ԼԻՆԵԼ. Պատուասիրել, մեծարել (մեծ պատուի արժանանալ):
ԲԱՐԵՊԱՏՇԱՊԷՍ, մ. Վայելչապէս:
ԲԱՐԵՊԱՏՈՒԵԼ, նբ. Մեծարել (լաւ պատուել):
ԲԱՐԵՊԱՐԳԵՒ, տե՛ս ԱՌԱՏԱՊԱՐԳԵՒ:
ԲԱՐԵՊԱՐԻՇՏ, տե՛ս ԲԱՐԵՊԱՇՏ:
ԲԱՐԵՊԱՐՏ, տե՛ս ԲԱՐԵԱՑԱՊԱՐՏ:
ԲԱՐԵՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Աստուածային, աստուածպետական, բարեսկզբնական:
ԲԱՐԵՊՏՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Բեղնաւորութիւն:
ԲԱՐԵՊՏՈՒՂ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԵՐ:
ԲԱՐԵՍԱՂԱՐԹ, ա. Սաղարթագեղ, տերեւազարդ:
ԲԱՐԵՍԱՑ, ա. Բարեասաց, բարիասաց, բարեխօս, ջատագով:
ԲԱՐԵՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեխօսութիւն, միջնորդութիւն:
ԲԱՐԵՍԷՐ, ա. 1. Բարեախորժ, բարեբարոյ, մարդասէր: 2. Մարդասիրական:
ԲԱՐԵՍԻՐԱԲԱՐ, մ. Մարդասիրապէս (իբրեւ բարեսէր):
ԲԱՐԵՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առաքինասիրութիւն: 2. Մարդասիրութիւն:
ԲԱՐԵՍԿԶԲՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱՐԵՊԵՏԱԿԱՆ:
ԲԱՐԵՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջասնութիւն:
ԲԱՐԵՍՆՈՒՆԴ, ա. 1. Փափկասուն: 2. Կենսաւէտ:
ԲԱՐԵՎԱՅԵԼՈՒՋ, ա. 1. Քաջավայելուչ, բարեյարմար, բարեձեւ, բարետեսիլ, գեղեցիկ, ազնիւ, պատուական: 2. մ. Բարեվայելչապէս:
ԲԱՐԵՎԱՅԵԼՉԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱՐԵՎԱՅԵԼՈՒՋ:
ԲԱՐԵՎԱՅԵԼՉԱՆԱԼ, չբ. Բարեկարգել, յարմարել (բարեվայելուչ լինել):
ԲԱՐԵՎԱՅԵԼՉԱՊԷՍ, մ. Քաջավայելչապէս, արժանապէս:

ԲԱՐԵՎԱՅԵԼՉԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ցարդարել (բարեվայելուչ դարձնել):
ԲԱՐԵՎԱՅԵԼՉՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քաջավայելչութիւն, քաջայարմարութիւն, բարեձևութիւն, բարեզարդութիւն, գեղեցկութիւն: 2. Զբօսանք, զուարճութիւն, վայելք:
ԲԱՐԵՎԱՐ, ա. Բարեկարգ:
ԲԱՐԵՎԻՃԱԿ, ա. Բարեյարմար, բարեզարդ, բարեկարգ:
ԲԱՐԵՎՍՏԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Վստահութիւն, համարձակութիւն:
ԲԱՐԵՏԱԻՐՂ, ա. Քաղցրանուագ:
ԲԱՐԵՏԵՍԱԿ, ա. 1. Բարետեսիլ, գեղեցիկ, բարեձև, վայելուչ: 2. Քաղցրահայեաց, բարեհամբոյր, բարեսէր:
ԲԱՐԵՏԵՍԱԿԱՊԷՍ, մ. Բարետեսակութեամբ, բարեսիրաբար, մարդասիրապէս:
ԲԱՐԵՏԵՍԱԿՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ԲԱՐԵՏԵՍԱԿԱՊԷՍ:
ԲԱՐԵՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԲԱՐԵՏԵՍԱԿ:
ԲԱՐԵՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Գեղեցկութիւն, վայելչութիւն:
ԲԱՐԵՏԻՊ, ա. Բարեձև, բարետեսիլ, վայելուչ:
ԲԱՐԵՏՈՀՄ, ա. Ազնուատոհմ, բարետոհմիկ, քաջատոհմ, քաջատոհմիկ:
ԲԱՐԵՏՈՀՄԻԿ, ա. 1. տե՛ս ԲԱՐԵՏՈՀՄ: 2. Բարեբեր:
ԲԱՐԵՏՈՀՄՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ազնուազգութիւն, քաջատոհմութիւն, ազնուականութիւն: 2. (կրօն.) Համագոյութիւն:
ԲԱՐԵՏՈՒՈՂ, տե՛ս ԲԱՐԵՏՈՒՐ:
ԲԱՐԵՏՈՒՐ, ա. Բարետուող, բարետրող, բարիատուր:
ԲԱՐԵՏՐԱԿԱՆ, ա. Բարերարական:
ԲԱՐԵՏՐՈՂ, տե՛ս ԲԱՐԵՏՈՒՐ:
ԲԱՐԵՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տրիտուր, շնորհակալիք:
ԲԱՐԵՐԱՐ, ա. 1. Բարեգործ, երախտագործ, երախտաւոր: 2. Բարերական:
ԲԱՐԵՐԱՐԱԿԱՆ, ա. Բարեգործական, մարդասիրական:
ԲԱՐԵՐԱՐԱՊԷՍ, մ. Բարեգործապէս, մարդասիրապէս:
ԲԱՐԵՐԱՐԵԼ, նբ. չբ. Երախտագործել:
ԲԱՐԵՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բարեգործութիւն, երախտագործութիւն, երախտաւորութիւն, երախտիք, բարեսիրութիւն: 2. Մարդասիրութիւն, քաղցրութիւն, բարութիւն:
ԲԱՐԵՐՋԱՆԻԿ, ա. Բարեբախտ, բարեբաստիկ, երանելի:
ԲԱՐԵՐՋԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեբախտութիւն, բարեբաստութիւն:
ԲԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բարիացուցանել, լաւացուցանել:
ԲԱՐԵԻՔ, տե՛ս ԲԱՐԻՈՔ:
ԲԱՐԵՓԱՌ, ա. 1. Մեծափառ, քաջափառ, փառացի, պանծալի, բարեհռչակ, պատուական, երջանիկ, երանելի: 2. (կրօն.) Ուղղափառ:
ԲԱՐԵՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քաջափառութիւն, մեծափառութիւն, չքեղութիւն, բարեզարդութիւն, երջանկութիւն, բարեբախտութիւն, բարեբաստութիւն: 2. (կրօն.) Ուղղափառութիւն:
ԲԱՐԵՓԱՓԱԳ, ա. Մեծափափագ:
ԲԱՐԵՓՈՐՁ, ա. Քաջափորձ, քաջահաճոյ, պանծալի, լաւ:
ԲԱՐԵՓՈՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Լաւութիւն (բարեփորձ լինելը):
ԲԱՐԵՔ, տե՛ս ԲԱՐԵՔԻ:
ԲԱՐԵՔԵԼ, նբ. Սեթևեթել, պատրուակել, առագաստել:
ԲԱՐԵՔԻ, ա. Բարւոք, բարի, լաւ, ընտիր:
ԲԱՐԵՔԻԿ, տե՛ս ԲԱՐԵՔԻ:
ԲԱՐԷԱԶԳԻ, տե՛ս ԲԱՐԻԱԶԳԻ:
ԲԱՐԷԴՐՈՒԱՏԵԼԻ, ա. Բարեգովելի:
ԲԱՐԷԸՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարընկալութիւն, յօժարամտութիւն:
ԲԱՐԷԺԱՄԱՆԱԿ, ա. Բարեխառն:
ԲԱՐԷԿԱՄԵՆԱԼ, տե՛ս ԲԱՐԵԿԱՄԱՆԱԼ:

ԲԱՐԷՅԱՆԴԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յանդգնութիւն (մի լաւ բան անելու համար, գովելի համարձակութիւն):
ԲԱՐԷՅՈՐԴՈՐ, ա. Մտադիր, յօժար:
ԲԱՐԷՅՈՐԴՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յօժարութիւն, փոյթ, ջան:
ԲԱՐԷՆՇԱՆ, տե՛ս ԲԱՐԵՆՇԱՆ:
ԲԱՐԷՊԱՐԳԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Առատաձեռնութիւն:
ԲԱՐԷՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵՍԱՑՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԸՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԷԸՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԺԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԺԱՆՈՒՄՆ:
ԲԱՐԺԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԲԱԺԱՆԵԼ:
ԲԱՐԻ, ա. 1. Լաւ, գովելի, ազնիւ, ընտիր, հաճոյ, սիրելի, բաղձալի: 2. գ. Բարութիւն, բարեգործութիւն, բարերարութիւն: 3. Ինչք, գոյք: 4. Ողջութիւն, բարօրութիւն, յաջողութիւն:
– ԲԱՐԵՕՔ, տե՛ս ԲԱՐԻՈՔ:
– ԲԱՐՈՎ ԻՄՆ, մ. Սիրելապէս, մարդասիրապէս:
ԲԱՐԻԱԶԳԻ, ա. 1. Բարեզարմ, ազնուական: 2. Ազնիւ, ընտիր:
ԲԱՐԻԱՆԱԼ, չբ. Բարենալ, լաւանալ (բարի՝ լաւ դառնալ):
ԲԱՐԻԱՆՈՒՆ, ա. Բարեհամբաւ, անուանի:
ԲԱՐԻԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեհամբաւութիւն (բարի անուն ունենալը):
ԲԱՐԻԱՍԱՑ, տե՛ս ԲԱՐԵՍԱՑ:
ԲԱՐԻԱՏԵԱՑ, տե՛ս ԲԱՐԵԱՏԵԱՑ:
ԲԱՐԻԱՏՈՒՐ, տե՛ս ԲԱՐԵՏՈՒՐ:
ԲԱՐԻԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԻԿՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԲԱՐԵԿՐԵԼ (իմ):
ԲԱՐԻՈՏՆ, ա. Բարենչան (ոտքը բարի):
ԲԱՐԻՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԱՆԿՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԻՈՔ, տե՛ս ԲԱՐԻՈՔ:
ԲԱՐԻՈՔԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱՐԻՈՔԱՊԷՍ:
ԲԱՐԻՈՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Լաւութիւն, բարելաւութիւն (բարւոք՝ լաւ լինելը):
ԲԱՐԻՕՐԻՆԱԿ, տե՛ս ԲԱՐԵՏԵՍԱԿ:
ԲԱՐԿ, ա. 1. Կծու, թթու: 2. Դժնդակ, բարկասիրտ, զայրագին, անագորոյն: 3. մ. Սաստկապէս, ուժգին:
ԲԱՐԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Ցասնուլ, զայրանալ, սրտմտել, զայրագնել, գչարել, չարանալ: 2. Դժկամակել, դժուարել, ստրջանալ:
ԲԱՐԿԱՍԻՐՏ, ա. Բարկացող, ցասկոտ, զայրացկոտ:
ԲԱՐԿԱՑՈՂ, տե՛ս ԲԱՐԿԱՍԻՐՏ:
ԲԱՐԿԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարկացութիւն, ցասկոտութիւն:
ԲԱՐԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԿԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զայրացուցանել, դառնացուցանել:
ԲԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ցասումն, զայրութիւն, սրտմտութիւն: 2. Սաստկութիւն, խստութիւն, պատիժ: 3. Կայծակն, չանթահարութիւն:
– ԴԱՌՆԱԼ Ի ԲԱՐԿՈՒԹԵՆԷ. Հանդարտել (բարկութիւնն իջնել):
– ՀՐԱՑԱՆ ԲԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԿՈՒԹԻՒՆ (3):
ԲԱՐՁ, գ. 1. Անկողմանումն: 2. Աթոռ, բազմոց, նստարան (հացկերոյթի սեղանի շուրջը): 3. Շուք, պատիւ, աւագութիւն (պատուի աստիճան): 4. յոգն. (կզմխս.) Ազդերք, երանք:
ԲԱՐՁԱԲԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Կաղութիւն:
ԲԱՐՁԱԿԻՑ, ա. 1. Սեղանակից, նստակից: 2. Աթոռակից, համաթոռ, գահակից (աւագութեամբ հաւասար):
ԲԱՐՁԱԿՐԵԼ, նբ. Ըստանձնել (իր վրայ բառնալ ու կրել):
ԲԱՐՁԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Աթոռակցութիւն, գահակցութիւն (բարձակից՝ աթոռակից լինելը):
ԲԱՐՁԵԱԼ ԹՈՂԵԱԼ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՆՏԵՍ ԼԻՆԵԼ՝ ՄՆԱԼ:

ԲԱՐՁԵՐԷՑ, ա. Գահերէց, գահագլուխ:
ԲԱՐՁ ԵՒ ԹՈՂ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՆՏԵՍ ԱՌՆԵԼ:
ԲԱՐՁԸՆՏԻՐ, ա. Նախագահ, գահագլուխ:
ԲԱՐՁԿՆԵԱՐ, գ. յոգն. Բարձք:
ԲԱՐՁՈՒԱՆԴԱԿ, ԲԱՐՁՈՒԱՒԱՆԴԱԿ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՒԱՆԴԱԿ:
ԲԱՐՁՈՒԵՆԵԱԿ, տե՛ս ՕՇԻՆԴՐ:
ԲԱՐՁՈՒՍՏ, Ի ԲԱՐՁՈՒՍՏ, մ. Ի վերուստ:
ԲԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բեռնաւորել (բառնալ տալ):
ԲԱՐՁՐ, ա. 1. Վերին: 2. Պերճ, վեհ, վսամ, պանծալի: 3. Հզօր, երեւելի, մեծանուն: 4. Շքեղ, պատուական: 5. Ամբարտաւան: 6. Մեծաձայն, քաջահնչող, մեծագոչ, սաստիկ: 7. գ. Բարձրութիւն, բարձունք:
– ԲԱՐՁՈՒՆՔ, գ. 1. Բարձրութիւն (բարձրը՝ բարձրադիր տեղ): 2. Երկինք:
– ԲԱՐՁՐ ԱՌՆԵԼ. 1. Բարձրացուցանել, վերացուցանել, համբառնալ: 2. Օրհնել, փառաւորել, փառաբանել:
– ԲԱՐՁՐ ԼԻՆԵԼ. 1. Բարձրանալ: 2. Փառաւորել:
ԲԱՐՁՐԱԲԱՆ, ա. մ. Մեծաբան, մեծախօս:
ԲԱՐՁՐԱԲԱՆԵԼ, չբ. Մեծաբանել, ամբարտաւանել:
ԲԱՐՁՐԱԲԱՐ, մ. Վսեմապէս:
ԲԱՐՁՐԱԲԱՐԲԱՌ, ա. մ. Բարձրաձայն, մեծագոչ:
ԲԱՐՁՐԱԲԱՐԲԱՌԱԳՈՅՆ, ա. մ. Մեծաձայնագոյն:
ԲԱՐՁՐԱԲԵՐՁ, ա. Բարձրաբերձ, երկնաբերձ, մեծաբերձ (շատ բարձր):
ԲԱՐՁՐԱԲԵՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Վերամբարձութիւն (շատ վեր բարձրանալը):
ԲԱՐՁՐԱԳԱԳԱԹՆ, ա. Բարձրակատար:
ԲԱՐՁՐԱԳԱՀ, ա. 1. Գահերէց, նախապատիւ: 2. Բարձրաբերձ: 3. Պերճ, վեհ, վսամ:
– ԲԱՐՁՐԱԳԱՀՔ, գ. 1. Բարձրագահոյք: 2. Դիտանոց:
ԲԱՐՁՐԱԳԱՀՈՅՔ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱԳԱՀՔ (1):
ԲԱՐՁՐԱԳԱՒԱՌ, գ. նման. Երկինք:
ԲԱՐՁՐԱԳԵՂ, ա. Վայելչագեղ (բարձր և գեղեցիկ):
ԲԱՐՁՐԱԳԼՈՒԽ, ա. մ. 1. Գլխաւոր, յառաջադաս, առաջաւոր, գերապանծ, գերազանց, պանծալի: 2. Պարզերես, աներկիւղ, համարձակ, անվեհեր, վստահ:
ԲԱՐՁՐԱԴԷԶ տե՛ս ԲԱՐՁՐԱԿՈՀԱԿ:
ԲԱՐՁՐԱԴԷՏ, ա. Բարձրադիտակ (բարձրից դիտող):
ԲԱՐՁՐԱԴԻՏԱԿ, ա. 1. տե՛ս ԲԱՐՁՐԱԴԷՏ: 2. Բարձրաբերձ, երեւելի (վայր կամ դիտանոց):
ԲԱՐՁՐԱԹԻՌ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱԹՌԻՉ:
ԲԱՐՁՐԱԹՌԻՉ, ա. Բարձրաթիռ, վերաթռիչ (բարձր՝ դէպի բարձրը թռչող):
ԲԱՐՁՐԱԽՈՒՄԲ, տե՛ս ԵՐԿՆԱԳՈՒՄԱՐ:
ԲԱՐՁՐԱԾԱՅՐ, ա. Բարձրագագաթն, բարձրաբերձ:
ԲԱՐՁՐԱԿԱԼ, ա. Գերաստիճան:
ԲԱՐՁՐԱԿԱՅ, ա. Բարձրաբերձ:
ԲԱՐՁՐԱԿԱՏԱՐ, ա. Բարձրածայր, բարձրաբերձ, բերձակատար:
ԲԱՐՁՐԱԿՈՀԱԿ, ա. Բարձրադէզ, բարձրակուտակ, վերամբարձ (բարձր կոհակներով, ալիքները բարձր):
ԲԱՐՁՐԱԿՈՒՏԱԿ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱԿՈՀԱԿ:
ԲԱՐՁՐԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Վերահայեաց:
ԲԱՐՁՐԱՀԱՍԱԿ, ա. Երկայնահասակ, մեծահասակ, քաջահասակ:
ԲԱՐՁՐԱՀՌՉԱԿ, ա. Մեծահռչակ, հռչակաւոր, համբաւաւոր:
ԲԱՐՁՐԱՁԱՂԿ, ա. Ամբարձուղէչ:
ԲԱՐՁՐԱՁԱՅՆ, ա. մ. Մեծաձայն, վերաձայն:
ԲԱՐՁՐԱՁԱՅՆԵԼ, նբ. չբ. Վերաձայնել:
ԲԱՐՁՐԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծաձայնութիւն, մակագանչութիւն:

ԲԱՐՁՐԱՁԵՌՆ, ա. մ. Յաղթական, յաղթութեամբ (հզօր ձեռքով):
ԲԱՐՁՐԱՁԵՒ, ա. Բարձրատեսակ, փխբ. պանծալի, շքեղ:
ԲԱՐՁՐԱՃԻՉ, ա. Մեծագոչ:
ԲԱՐՁՐԱՄԻՏ, ա. Մեծամիտ, ամբարտաւան, հպարտ:
ԲԱՐՁՐԱՄՈՒՐ, ա. Անառիկ (բարձր և ամուր):
ԲԱՐՁՐԱՄՏԵԼ, չբ. Մեծամտել, ամբարտաւանել, փքնուլ, հպարտանալ:
ԲԱՐՁՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծամտութիւն, ամբարտաւանութիւն, գոռոզութիւն, հպարտութիւն:
ԲԱՐՁՐԱՅՕՆ, ԲԱՐՁՐԱՅՕՆԱԿ, տե՛ս ԱՄԲԱՐՀԱՒԱՃ:
ԲԱՐՁՐԱՅՕՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՄԲԱՐՀԱՒԱՃՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐՁՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Վերանալ, ելանել: 2. Աճել (դէպի վեր): 3. Սաստկանալ: 4. նման. Մեծանալ, բարգաւաճել, զօրանալ, գերազանցել, փառաւոր լինել: 5. Բարձրամտել, ամբարտաւանել, գոռոզանալ, մեծամտել:
– ԲԱՐՁՐԱՑԵԱԼ, ա. 1. Բարձր, բարձրաբերձ: 2. Փառաւոր, յաղթական, հզօր:
ԲԱՐՁՐԱՆՇԱՆ, ա. Հրաշանշան, մեծահրաշ, սքանչելի, հրաշալի:
ԲԱՐՁՐԱՇԷՆ, ա. Բարձրաւանդայարկ (բարձրակառոյց):
ԲԱՐՁՐԱՇՈՒՔ, ա. Մեծաշուք (բարձր ու շքեղ):
ԲԱՐՁՐԱՊԱՏԻՒ, ա. Մեծապատիւ, մեծաշուք, հռչակաւոր:
ԲԱՐՁՐԱՊԱՐԱՆՈՑ, ա. Բարձրավիզ, ամբարտաւան, գոռոզ:
ԲԱՐՁՐԱՊԱՐԱՆՈՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՎԶՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐՁՐԱՊԷՍ, մ. Բարձրաձայն (բարձր կերպով):
ԲԱՐՁՐԱՍԻՐՏ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՄԻՏ:
ԲԱՐՁՐԱՍՐՈՒՆ, ա. Բարձրաքեաց (բարձր սրունքներ ունեցող):
ԲԱՐՁՐԱՎԶԱՆԱԼ, չբ. Բարձրավզել, փքանալ, գոռոզանալ:
ԲԱՐՁՐԱՎԶԵԼ (իմ), տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՎԸԶԱՆԱԼ:
ԲԱՐՁՐԱՎԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարձրապարանոցութիւն, ամբարտաւանութիւն, ամբարհաւաճութիւն, գոռոզութիւն, հպարտութիւն:
ԲԱՐՁՐԱՎԻԶ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՊԱՐԱՆՈՑ:
ԲԱՐՁՐԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՁԵՒ:
ԲԱՐՁՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Վերացուցանել, բարձր առնել, համբառնալ: 2. Մեծարել, մեծացուցանել, փառաւորել: 3. Փառաբանել: 4. Սաստկացուցանել (ձայնը), վերագոչել:
ԲԱՐՁՐԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Բարձրիչ, վերածիչ, վերաբերիչ:
ԲԱՐՁՐԱՒԱՆԴ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՒԱՆԴԱԿ:
ԲԱՐՁՐԱՒԱՆԴԱԿ, ա. 1. Բարձր: 2. գ. Բարձութիւն, բարձունք (բարձր տեղ), սարաւանդ, սարաւանդակ:
ԲԱՐՁՐԱՒԱՆԴԱՅԱՐԿ, ա. Բարձրաշէն (բարձր յարկեր ունեցող):
ԲԱՐՁՐԱՔԵԱՑ, ա. Բարձրասրուն (բարձր ոտքեր ունեցող):
ԲԱՐՁՐԲԱՐՁ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱԲԵՐՁ:
ԲԱՐՁՐԵԱԼ, ա. գ. Վերին (ամենաբարձր՝ աստծու մասին):
ԲԱՐՁՐԻՉ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՑՈՒՑԻՉ:
ԲԱՐՁՐՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՄԸՏՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՐՁՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բարձունք: 2. Մեծութիւն, առաւելութիւն, գերազանցութիւն, փառաւորութիւն, փառք: 3. Բարձրամտութիւն, մեծամտութիւն:
ԲԱՐՁՐՊԱՐԱՆՈՑ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՊԱՐԱՆՈՑ:
ԲԱՐՇ, գ. Վարսք (ձիու վզի երկար մազերի խուրձը):

ԲԱՐՈՅԱԽՕՍ, ա. գ. Բնախօս:

ԲԱՐՈՅԱԽՕՍԵԼ, չբ. Բնախօսել:

ԲԱՐՈՅԱԾԻՆ, տե՛ս ԲՆԱԾԻՆ:

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆԱԲԱՐ, մ. Բարոյականապէս (բարոյականութեան սկզբունքների՝ կանոնների համաձայն):

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱՐՈՅԱԿԱՆԱԲԱՐ:

ԲԱՐՈՅԱԿԻՑ, ա. Համաբարոյ:

ԲԱՐՈՅՔ, տե՛ս ԲԱՐՔ:

ԲԱՐՈՎ, մ. Բարեաւ, բարւոք:

ԲԱՐՈՒ, տե՛ս ԱԳՌԱՒ:

ԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լաւութիւն (բարի՝ լաւ լինելը): 2. Բարերարութիւն, բարեգործութիւն: 3. Բարիք:

ԲԱՐՈՒՆԱԿ, գ. 1. Աղուրի, գնդակ որթոյ: 2. Շառաւիղ (ծառի բնից բուսած ճիւղ՝ ոստ):

ԲԱՐՈՒՆԱԿԱՑԵԱԼ, ա. Բարունակեալ (բարունակից պտղաբերած՝ բուսած):

ԲԱՐՈՒՆԱԿԵԱԼ, տե՛ս ԲԱՐՈՒՆԱԿԱՑԵԱԼ:

ԲԱՐՈՒՐ, ԲԱՐՈՒՐԱՆՔ, տե՛ս ԲԱՐՈՒՐՔ:

ԲԱՐՈՒՐՔ, գ. 1. Բաղայք, բաղբաղայք, պատճառանք, պատրուակ: 2. Պատճառ, առիթ: 3. Պատճառաբանութիւն: 4. Զըրպարտութիւն:

ԲԱՐՍԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեշտասիրութիւն, ցանկասիրութիւն:

ԲԱՐՍԵԱԼ, ա. 1. Խառնակ, գարշելի, պիղծ: 2. Խարդախ, կեղծ, սուտ:

ԲԱՐՍԵԼ, տե՛ս ԲԱՍՐԵԼ:

ԲԱՐՐԱԿԱՆ, ա. Զրպարտիչ (բարուրանք պարունակող):

ԲԱՐՐԱՆՔ, տե՛ս ԲԱՐՈՒՐՔ:

ԲԱՐՐԵԼ, չբ. 1. Բաղբաղել: 2. Կեղծաւորել:

ԲԱՐՐԵԼԻ, ա. Խաբէական, պատրողական, կեղծ, պատիր:

ԲԱՐԻՈՔ, ա. մ. 1. Լաւ, բարի, բարելաւ: 2. Իսպառ, բոլորովին, ամբողջապէս, բարւոքապէս:

– ԲԱՐԻՈՔ Է, մբ. Լաւ է:

ԲԱՐԻՈՔԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱՐԻՈՔ:

ԲԱՐԻՈՔԵԼ, նբ. չբ. Բարեգործել, բարեբարել:

ԲԱՐՔ, գ. 1. Բնութիւն, բոյս բարուց: 2. Վարք: 3. Եղանակ, կերպ, օրինակ, ործախութիւն: 4. Կարգ, սովորութիւն, կանոն, օրէնք: 5. Կարգ, սովորութիւն, կանոն, օրէնք: 6. Ծանաչումն, կարծիք, սկզբունք: 7. Կամք, համաձայնութիւն, յօժարութիւն, միտումն:

ԲԱՐՕՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեկենդանութիւն, բարեկեցութիւն, բարեբախտութիւն, բարեբաստութիւն, երջանկութիւն, յաջողութիւն:

ԲԱՑ, ա. Անփակ, անծածկելի, անծածուկ:

– ԲԱՑԱՒ ԳԼԽՈՎ. Հոլանի:

– Ի ԲԱՑԻ, մ. 1. Արտաքս (բաց տեղում, դուրսը): 2. Հեռի (մի կողմ ընկած):

ԲԱՑ 'Ի, նխդ. 1. Զատ, որիշ, արտաքոյ, բայց, թող: 2. Առանց:

ԲԱՑԱԲԱՌՆԱԼ, նբ. Ի բաց բառնալ, ի բաց առնուլ:

ԲԱՑԱԲԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՑԱԲԱՐՁՈՒՄՆ:

ԲԱՑԱԲԱՐՁՈՒՄՆ, գ. Բացաբարձութիւն, ի բաց բարձումն:

ԲԱՑԱԲԵՐԱՆԵԱԼ, ա. Բերանաբացեալ (բերանաբաց եղած):

ԲԱՑԱԲԻԾ, ա. Բծաւոր, արատաւոր:

ԲԱՑԱԲՆԱԿ, ա. Գաղթական, պանդուխտ, վտարանդի, տարագիր:

ԲԱՑԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Վտարանդութիւն, գաղթականութիւն, պանդխտութիւն, տարագրութիւն:

ԲԱՑԱԳԱՅԵԼ (ԻԼ), չբ. Բացայայտել:

ԲԱՑԱԳԱՆՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Բացագանչումն, գոչիւն, ձայնարձակութիւն, ձայնարկութիւն:

ԲԱՑԱԳԱՆՁՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՑԱԳԱՆՁՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱՑԱԳԼՈՒԽ, ա. մ. Հոլանի, գլխաբացեալ, գլխիբաց, բացաւ գլխով:

ԲԱՑԱԳՆԱԼ, չբ. Ճեմել, անցանել (ագատ՝ համարձակ գնալ):
ԲԱՑԱԳՆԱՑ, ա. Տարագնացեալ:
ԲԱՑԱԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Օտարութիւն (հեռու տեղ գնալը):
ԲԱՑԱԳՈՅ, ա. Բացակայ, հեռաւոր:
ԲԱՑԱԳՈՅՆ, ա. մ. նխդ. Հեռագոյն, զատագոյն, ի բացեայ:
ԲԱՑԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Առնել, ներգործել, կատարել:
ԲԱՑԱԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեռաւորութիւն:
ԲԱՑԱԴԱՌՆԱԼ, չբ. Բացադարձ առնել, բացադարձել, ի բաց դառնալ, ի բաց դարձուցանել, խորշել (երես դարձնել):
ԲԱՑԱԴԱՐՁ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՑԱԴԱՌՆԱԼ:
ԲԱՑԱԴԱՐՁԵԼ, տե՛ս ԲԱՑԱԴԱՌՆԱԼ:
ԲԱՑԱԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ի բաց դարձուցանել, հեռացուցանել:
ԲԱՑԱԴՐԵԼ, նբ. 1. Ի բաց դնել, որոշել, հեռացուցանել, փարատել: 2. Մեկնել, բացատրել, բացայայտել:
ԲԱՑԱԹՈՒԵԼ, նբ. Ի համար արկանել (պարզ՝ որոշակի թուել):
ԲԱՑԱԼԻՆԵԼ (իմ), չբ. Ի բաց գնալ, հեռանալ (ներկայ չլինել՝ չգտնուել):
ԲԱՑԱԼՔԱՆԵԼ կամ ԲԱՑԱԼՔԵԼ, նբ. Ի բաց թողուլ, լքանել, անտես առնել:
ԲԱՑԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Յայտնաբանութիւն, հրապարակախօսութիւն, պատասխանատուութիւն, յանդիմանութիւն, դատակնիք, դատավճիռ:
ԲԱՑԱԾԱԳԵԼ, չբ. Յայտել, արտափայլել:
ԲԱՑԱԾԱՆՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յայտնի առնել, արտայայտել, բացայայտել:
ԲԱՑԱԾԱՆՕԹԱՆԱԼ, չբ. 1. Անծանօթանալ (անյայտ մնալ): 2. (յունական ոճով) Անյուսանալ, վհատել:
ԲԱՑԱԾՆԵԼ, նբ. Ծնուցանել, յերեւան հանել:
ԲԱՑԱԿԱԼ, չբ. Ի բաց կալ, հեռանալ, օտարանալ:
ԲԱՑԱԿԱՑ, ա. Բացագոյ, բացեայ, հեռաւոր, հեռի, օտար:
ԲԱՑԱԿԱՑԱՆԱԼ, տե՛ս ԲԱՑԱԿԱՑԵԼ:
ԲԱՑԱԿԱՑԵԼ (իմ), չբ. Ի բաց կալ, հրաժարել:
ԲԱՑԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեռակայութիւն, հեռակացութիւն, հեռաւորութիւն, բացաւորութիւն:
ԲԱՑԱԿԱՑՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՑԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՑԱԿԱՆ, ա. 1. Հեռի, հեռաւոր, տարակաց, բացակայ, բացեայ: 2. Բացօթեայ: 3. Տարած, բացեալ (թեւերի մասին):
ԲԱՑԱԿԱՏԱՐԵԼ, նբ. Կատարել, ի լրումն ածել, իրագործել, գլխաւորել, լնուլ, առնել:
ԲԱՑԱԿԱՏԱՐՈՒԱԾ, գ. Բացակատարումն, արդիւնք, արարած (կատարուած գործ):
ԲԱՑԱԿԱՏԱՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՑԱԿԱՏԱՐՈՒԱԾ:
ԲԱՑԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարակացութիւն (հեռու՝ հեռւում լինելը՝ գտնուելը):
ԲԱՑԱԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ի բաց կացուցանել:
ԲԱՑԱԿՈՋԵԼ, նբ. Յորջորջել:
ԲԱՑԱԿՏՈՒՐ, ա. Կիսակտուր, կիսակատար, թերի, անկատար:
ԲԱՑԱՀԱԼԱԾԵԼ, տե՛ս ԱՐՏԱՀԱԼԱԾԵԼ:
ԲԱՑԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Բաց (աչքի մասին):
ԲԱՑԱՀԱՅԵԼ (իմ), չբ. Ակնարկել, դիտել:
ԲԱՑԱՀՈՍԵԼ, նբ. Հեռացուցանել (դուրս հոսեցնել):
ԲԱՑԱՀՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեռացումն (դուրս հոսեցնելը):
ԲԱՑԱՀՈՍՈՒՄՆ, գ. Արտաթորումն, արտաթորութիւն:
ԲԱՑԱՁԱՅՆԵԼ, նբ. Գոչել, վերաձայնել:
ԲԱՑԱՁԳԵԼ, նբ. Հեռացուցանել, վանել:

ԲԱՑԱԶԻԳ, ա. Հեռաձիգ, բացակայ:
ԲԱՑԱՁԿՏԵԼ (իմ), չբ. Հեռաձգել:
ԲԱՑԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Արտաճառութիւն, բացատրութիւն, նշանակութիւն, իմաստ:
ԲԱՑԱՄԵՐԺԵԼ, նբ. Վտարել, վանել, արտաքսել, տարագրել:
ԲԱՑԱՄԵՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարագրութիւն, վտարումն:
ԲԱՑԱՅԱՅՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱՑԱՅԱՅՏԻՉ:
ԲԱՑԱՅԱՅՏԱԿԻ, տե՛ս ԲԱՑԵՐԵՒԱԿԻ:
ԲԱՑԱՅԱՅՏԵԼ, նբ. 1. Արտայայտել, բացածանուցանել, յայտ առնել, նշանակել: 2. Բացատրել, պարզաբանել, մեկնել: 3. Վերբերել, բանալ, յերեւան հանել:
ԲԱՑԱՅԱՅՏԻՉ, ա. Բացայայտական, յայտարար, ցուցակ:
ԲԱՑԱՅԱՅՏՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՑԱՅԱՅՏԵԼ:
ԲԱՑԱՆԱՒԵԼ, չբ. Նաւարկել, նաւել:
ԲԱՑԱՋՆՋԵԼ (իմ), չբ. Ջնջել, ոչնչանալ:
ԲԱՑԱՍԱԿԱՆ, ա. Յայտնաբանական, մեկնողական:
ԲԱՑԱՍԱՀՄԱՆԵԼ, նբ. Որոշել, զատել:
ԲԱՑԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բացասութիւն, բացասումն (ժխտելը, ո՛չ ասելը): 2. Յայտնաբանութիւն:
ԲԱՑԱՍԵԼ, նբ. 1. Յայտնել, բացատրել (բացայայտ՝ յայտնապէս ասել): 2. Վճռել, վճիռ հատանել:
ԲԱՑԱՍՈՅԵԼ, տե՛ս ԱՊԱՍՈՅԵԼ:
ԲԱՑԱՍՈՒԹԻՒՆ, ԲԱՑԱՍՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՑԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՑԱՎՃԱՐԵԼ, տե՛ս ԲԱՑԱԿԱՏԱՐԵԼ:
ԲԱՑԱՏ, գ. 1. Հեռաւորութիւն, անջրպետութիւն, անջրպետ, խորոց, միջավայր: 2. տե՛ս ԱՐՁԱԿԱՎԱՅՐ: 3. ա. Հեռաւոր, հեռի, բացօթեայ, դատարկ:
ԲԱՑԱՏԱՐԱԾԵԼ, նբ. Պարզել, ձգտել, մեկնել (ձեռքերի մասին):
ԲԱՑԱՏՆՕՐԻՆԵԼ, նբ. Մերժել, հեռի առնել, ի բաց պարզել:
ԲԱՑԱՏՈՒԵԼ, նբ. 1. Աւանդել: 2. (յունական ոճով) Բացատրել, նշանակել:
ԲԱՑԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բացատ, անջրպետութիւն, տարակացութիւն:
ԲԱՑԱՏՐԵԼ, նբ. 1. Յանձնել, տալ, աւանդել: 2. Բացայայտել, մեկնել, պարզաբանել: 3. Արձակել, ի բաց արձակել:
ԲԱՑԱՏՐՈՀԵԼ, նբ. Բաժանել, անջատել, զատանել, որոշել:
ԲԱՑԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աւանդութիւն (յանձնելը, աւանդելը, տալը): 2. Առաջարկութիւն, լուծումն, մեկնութիւն: 3. Բաժանումն, որոշումն, զանազանումն:
ԲԱՑԱՐԱՆ, գ. ա. 1. Բանալի: 2. Բացիչ:
ԲԱՑԱՐՁԱԿ, ա. 1. Անփակ, ընդարձակ: 2. Համարձակ, ազատ, անարգել, անխափան: 3. Բացակայ, ի բացեայ, հեռաւոր, հեռի:
ԲԱՑԱՐՁԱԿԱԿԱՆ, ա. (քեր.) Բացարձակ (ոչ յարաբերական):
ԲԱՑԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ընդարձակութիւն: 2. Անջրպետութիւն, հեռաւորութիւն:
ԲԱՑԱՒԱՐՏԵԼ, նբ. Երկրորդել (կրկնել նոյն խօսքերով):
ԲԱՑԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՑԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՑԱՓԱՅԼ, ա. 1. Անաղօտ, պայծառ, յստակ, ջինջ: 2. մ. Պայծառագոյնս, պայծառապէս:
ԲԱՑԱՓԱՅԼԱԳՈՅՆ, ա. մ. Պայծառագոյն, բացափայլապէս:
ԲԱՑԱՓԱՅԼԱՊԷՍ, մ. Պայծառապէս, անաղօտապէս:
ԲԱՑԱՓԱՅԼԵԼ, տե՛ս ԱՐՏԱՓԱՅԼԵԼ:
ԲԱՑԱՓԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Արտափայլութիւն, պայծառութիւն, յայտնութիւն:
ԲԱՑԱՔԱՐՈԶԵԼ, նբ. Հրատարակել, հռչակել (բացարձակ՝ յայտնապէս քարոզել):
ԲԱՑԲԱՐՁՕՂ կամ Ի ԲԱՑ ԲԱՐՁՕՂ, ա. Ապականիչ, եղծագործ:

ԲԱՑԲԱՐՁՈՒՄՆ կամ Ի ԲԱՑ ԲԱՐՁՈՒՄԸՆ, գ. 1. Եղծումն, ջնջումն (ի բաց բառնալն): 2. Բացասութիւն, բացասումն (ժխտելը):
ԲԱՑԵԱՑ, ա. Բացական, բացակայ, հեռաւոր:
ԲԱՑԵՐԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Համարձակութիւն: 2. Բացերևութիւն:
ԲԱՑԵՐԵՒ, ա. Ակներև, բացերևակ, յայտանկատ, յայտնի (բաց և երևելի):
ԲԱՑԵՐԵՒԱԿ, ա. Բացերև, ակներև, յայտնատեսիլ:
ԲԱՑԵՐԵՒԱԿԱՆ, ա. Յայտնաբարբառ, յայտնաբանական, յայտարարական:
ԲԱՑԵՐԵՒԱԿԻ, մ. Բացերևապէս, բացայայտակի, յայտնապէս:
ԲԱՑԵՐԵՒԱՊԷՍ, մ. 1. տե՛ս ԲԱՑԵՐԵՒԱԿԻ: 2. Համարձակ:
ԲԱՑԵՐԵՒԵԼ[1], նբ. Բացերևեցուցանել, բացերևոցել, բացասել, արտայայտել:
ԲԱՑԵՐԵՒԵԼ[2] (իմ), չբ. Արտայայտել, հանդիսանալ (բաց՝ յայտնի երևալ):
ԲԱՑԵՐԵՒԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՑԵՐԵՒԵԼ[1]:
ԲԱՑԵՐԵՒՈՑԵԼ, տե՛ս ԲԱՑԵՐԵՒԵԼ[1]:
ԲԱՑԵՐԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Ցուցակութիւն, ցոյց, ապացոյց, յայտնութիւն, յայտ յանդիմանութիւն:
ԲԱՑԵՐԵՒՈՒՄՆ, գ. Յայտ յանդիմանութիւն (բաց՝ յայտնի երևալը):
ԲԱՑԷ, Ի ԲԱՑԷ, մ. Ի բաց, ի բացեայ, հեռի:
ԲԱՑԷ Ի ԲԱՑ, Ի ԲԱՑԷ Ի ԲԱՑ, մ. 1. Բացուստ ի բաց, հեռուստ, ի հեռուստ: 2. Հեռագոյն: 3. Իսպառ, բոլորովին, ամենայնիւ, առ հասարակ:
ԲԱՑԸՆԿԵՑԻԿ, Ի ԲԱՑ ԸՆԿԵՑԻԿ, ա. Ի բաց ընկեցեալ, խոտան, անարգ:
ԲԱՑ Ի ԲԱՑ, տե՛ս ԲԱՑԷ Ի ԲԱՑ:
ԲԱՑԻՁ, ա. Բացարան (բացօղ):
ԲԱՑԽՓԻԿ, ա. Բացխփնիկ (երբեմն բաց, երբեմն խուփ):
ԲԱՑԽՓՆԻԿ, տե՛ս ԲԱՑԽՓԻԿ:
ԲԱՑՈՐՈՇԱԲԱՐ, մ. 1. Բացայայտակի, որոշաբար: 2. Առանձինն, ուրոյն:
ԲԱՑՈՐՈՇԵԼ, նբ. 1. Զատանել, զատել, անջատել, մեկնել, ընտրել: 2. Սահմանել (որոշակի նշանակել):
ԲԱՑՈՐՈՇՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զատուցումն, զանազանութիւն: 2. Սահմանադրութիւն, բացորոշումն:
ԲԱՑՈՐՈՇՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՑՈՐՈՇՈՒԹԻՒՆ (2):
ԲԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բացումն (բաց լինելը): 2. Բացատրութիւն, ընդարձակութիւն:
ԲԱՑՈՒՄՆ, գ. Բացութիւն (բանալը, բացուած լինելը):
ԲԱՑՈՒՍԵԼ, նբ. Ապուսել, ապասոցել, բացասել, ժխտել, ուրանալ:
ԲԱՑՈՒՍՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Վարդապետել (լաւ ուսուցանել):
ԲԱՑՈՒՍՏ, Ի ԲԱՑՈՒՍՏ, մ. Հեռուստ, ի հեռուստ, ի հեռաստանէ (հեռուից):
ԲԱՑՈՒՍՏ Ի ԲԱՑ, տե՛ս ԲԱՑԷ Ի ԲԱՑ:
ԲԱՑՕԹԵԱԳ, ա. մ. Բացօթեայ (բաց տեղ՝ բաց երկնքի տակ գիշերող):
ԲԱՑՕԹԵԱՑ, տե՛ս ԲԱՑՕԹԵԱԳ:
ԲԱՒ, գ. Սահման, ծայր, վերջ, չափ:
ԲԱՒԱԿ, ա. Ջեռնհաս, հասու, կարող, ատակ, բաւական:
ԲԱՒԱԿԱՆ, ա. 1. Չափաւոր (հարկաւոր եղածին չափ): 2. Գոհ (եղածով, ունեցածով): 3. Ջեռնհաս, հասու, ատակ, կարող, բաւակ: 4. Յարմար, արժանաւոր, արժանի: 5. Ամենաբաւական, ամենազօր, կատարեալ (աստծու մակդիր): 6. գ. Պէտք, պիտոյք, սակ: 7. Բաւականութիւն (բաւական չափով՝ հերիք լինելը): 8. մ. Բաւականապէս, բաւականաբար, հերիք, շատ, լիով:
- ԲԱՒԱԿԱՆ Է, մբ. Շատ է:
ԲԱՒԱԿԱՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԲԱՒԱԿԱՆ (8):
ԲԱՒԱԿԱՆԱԲՈՅՍ, ա. Քաջաբոյս:

ԲԱՒԱԿԱՆԱԲՈՒԽ, ա. Առատաբուղխ, լիաբուղխ:
ԲԱՒԱԿԱՆԱԶՕՐ, ա. Ամենազօր, ամենակարող:
ԲԱՒԱԿԱՆԱՆԱԼ, չբ. 1. Հերիքանալ, բաւել (բաւական՝ հերիք լինել): 2. Գոհանալ (բաւական համարել): 3. Կարել, ատակել, ձեռնհաս լինել, զօրել:
ԲԱՒԱԿԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱՒԱԿԱՆ (8):
ԲԱՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զափաւորութիւն, չատութիւն, առատութիւն: 2. Ձեռնհասութիւն, կարողութիւն:
ԲԱՒԱՆԴԱԿ, տե՛ս ԲՈՎԱՆԴԱԿ:
ԲԱՒԱՆԴԱԿԵԼ, տե՛ս ԲՈՎԱՆԴԱԿԵԼ:
ԲԱՒԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱՒԵԼ, չբ. 1. Բաւականանալ: 2. Կարել, կարողանալ, զօրել, ձեռնհաս լինել: 3. Տոկալ, սպասել, համբերել, ժուժել, կալ մնալ: 4. Յերկարել, տեւել, հասանել մինչեւ:
ԲԱՒԻՂ, գ. Լաբիւրինթոս, լամբիւրինթոս:
ԲԲԻՒՆ կամ ԲԸԲԻՒՆ, գ. Գոչիւն (յաղթական աղաղակ):
ԲԲՋԵԼ (իմ), չբ. Յառել (աչքերը յառած նայել):
ԲԴԵԴ, գ. Ծրար:
ԲԴԵԱՇԽ կամ ԲԴԵՇԽ, գ. 1. Կուսակալ, կողմնապետ, կողմնակալ: 2. Հիւպատոս: – ՓՈԽԱՆԱԿ ԲԴԵՇԽԻ. Անթիհիւպատոս, անթիպատոս:
ԲԴԵՇԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Կուսակալութիւն, կողմնակալութիւն, հիւպատոսութիւն, հիւպատութիւն:
ԲԵԶԱԿ, ԲԵԶԵԿ, գ. 1. Փայլատակումն: 2. Արեգակն:
ԲԵԶԵԿԵԱՆ, ա. Արեգակնափայլ, արեգակնային:
ԲԵԼԻԱՐ, գ. Սատանայ:
ԲԵԿ, ա. 1. Բեկեալ, խորտակեալ: 2. Խեղանդամ: 3. փխբ. Զղջացեալ, լքեալ, վհատեալ, սրտակոտոր, սրտակտուր: 4. փխբ. Խոնարհ, հեզ:
ԲԵԿԱՆԵԼ, նբ. 1. Կոտորել, կտրել, բրդել: 2. Խորտակել, ջարդել, փշրել, մանրել: 3. Պատառել, գիչատել, յօշատել: 4. Հարկանել, հարուածել, մաչել: 5. Վատթարել, տկարացուցանել: 6. Պակուցանել, զարհուրեցուցանել, ահաբեկ առնել, ահաբեկել:
ԲԵԿԲԵԿԵԼ, նբ. 1. Ծեքել, աղաւաղել, աղճատել: 2. Տկարացուցանել:
ԲԵԿՈՐ, գ. Կոտոր, հատոր:
ԲԵԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԵԿՈՒՄՆ:
ԲԵԿՈՒՄՆ, գ. 1. Կոտորումն, խորտակումն, ջախջախումն, փշրումն, քակտումն: 2. Կոտրած, ջարդոց: 3. Հարուած, կործանումն, կորուստ: 4. Լքումըն, կսկիծ: 5. Յաւ, զղջումն:
ԲԵԿՏԵԼ, նբ. Կոտորոտել, քշտել, ջարդել, փշրել:
ԲԵԿՏՈՒ, ա. Դիւրաբեկ:
ԲԵԿՏՈՒՄՆ, գ. նման. Թուլամորթութիւն, մեղկութիւն:
ԲԵՀԵԶ կամ ԲԵՀԷԶ, գ. Կտաւ, կերպաս:
ԲԵՀԵԶԱԶԱՆԳՈՒԱԾ, տե՛ս ԲԵՀԵԶԵԱՑ:
ԲԵՀԵԶԱՏԻՊ, տե՛ս ԲԵՀԵԶԵԱՑ:
ԲԵՀԵԶԵԱՑ, ա. Բեհեզեղէն, բեհեզազանգուած, բեհեզատիպ, կտաւի:
ԲԵՀԵԶԵՂԷՆ, տե՛ս ԲԵՀԵԶԵԱՑ:
ԲԵՂՄՆ, գ. (կենսբ.) Սերմն:
ԲԵՂՄՆԱԲԵՐ, ա. Պտղաբեր, առատաբեր:
ԲԵՂՄՆԱՒՈՐ, տե՛ս ԲԵՂՆԱՒՈՐ:
ԲԵՂՄՆԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ԲԵՂՆԱՒՈՐԵԼ:
ԲԵՂՆԱՒՈՐ, ա. 1. Բերրի, բարեբեր, բազմապտուղ: 2. Բազմածին, ծննդական, մարդասեր:
ԲԵՂՆԱՒՈՐԵԼ, նբ. Բեղմնաւորել, բուսուցանել, պտղաբերել:
ԲԵՂՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արգասաւորութիւն, քաջապտղութիւն, քաջածնութիւն:

ԲԵՂՈՒՆ, գ. 1. (կենսբ.) Սերմն: 2. Բեր(ք), պտուղ, արգասիք, արդիւնք:
ԲԵՄ, գ. 1. Ատեան (բարձր տեղ ատեանում, դատաւորական աթոռ): 2. (եկեղց.) Ամբոն, լայնաբար՝ խորան, սեղան: 3. Գահոյք, բազմոց, նստարան:
ԲԵՄԱԿԱՆ, ա. գ. Եկեղեցական, պաշտօնեայ, սարկաւագ, քահանայ:
ԲԵՄԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ատենախօսութիւն, քարոզ:
ԲԵՄԲ, տե՛ս ԲԵՄ:
ԲԵՄԲԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԵՄԱԿԱՆ:
ԲԵՌՆ, գ. 1. Ծանրութիւն (փոխադրելի): 2. Վաճառ, աղխամաղխ: 3. փխբ. Ծանրութիւն, հոգ, վիշտ: 4. փխբ. Պատուիրան, օրէնք, պարտիք:
ԲԵՌՆԱԲԱՐՁ, ա. Բեռնակիր:
ԲԵՌՆԱԿԱՆ, ա. Ծանր, դժուարալուր (խօսք):
ԲԵՌՆԱԿԱՐ, ա. Համբերատար (բեռ կրելու կարող):
ԲԵՌՆԱԿԻՐ, ա. գ. Բեռնաբարձ, կահավար, կարասէկիր:
ԲԵՌՆԱՌՈՒ, ա. Բեռնակար (բեռ կրելու ընդունակ):
ԲԵՌՆԱՒՈՐ, ա. Բեռնաւորեալ, ծանրաբեռնի:
ԲԵՌՆԱՒՈՐԵԼ, նբ. Ծանրաբեռնել:
ԲԵՐ[1], գ. 1. Բերումն: 2. Արդիւնք, պտուղ, բեղուն, արգասիք: 3. Արգասաւորութիւն, պտղաբերութիւն: 4. Ծնունդ:
ԲԵՐ[2], եղբ. Աղէ՛, օ՛ն, հա՛պա:
- ԲԵ՛Ր ԱՍԵԼ կամ ԲԵՐՁԻ՛Ր ԱՍԵԼ. Օրինակ իմն, զոր օրինակ:
ԲԵՐԱՆ, գ. 1. Խօսարան, երախ: 2. նման. Ծակ, ծերպ, անցք, դուռն, մուտք: 3. Սայր (սրի հատող սուր կողմը): 4. Անձն, դէմք, մարդ, ինքն: 5. Ճիւղ (լճի ճիւղաւորում): 6. Հրաման, պատգամ, վկայութիւն: 7. Սկիզբն:
- ԲԵՐԱՆ Ի ԲԵՐԱՆ. 1. Դէմ յանդիման: 2. (յունական ոճով) Ծայր ի ծայր:
- Ի ԲԵՐԱՆՈՅ. Անգիր:
- Ի ԲԵՐԱՆՍ ԼԻՆԵԼ. Ափիբերան լինել, լռել, պապանձել:
- Ի ՄԻ՝ ԸՆԴ ՄԻ ԲԵՐԱՆ. Միաձայն, միաբերան:
ԲԵՐԱՆԱԲԱՑԵԱԼ, տե՛ս ԲԱՑԱԲԵՐԱՆԵԱԼ:
ԲԵՐԱՆԱԼԻՐ, տե՛ս ԼԻԱԲԵՐԱՆ:
ԲԵՐԱՆԱԼՈՒԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուծումն (պասը կամ ծոմը խախտելը):
ԲԵՐԱՆԱԿԱՊ, գ. 1. Դանդանաւանդ, ցուկակապ, փարապան: 2. ա. մ. Ափիբերան (բերանը կապած, պապանձուած):
ԲԵՐԱՆԱՑԱՒ, տե՛ս ԲԵՐԱՆԱՑԱՒՈՒԹԻՒՆ:
ԲԵՐԱՆԱՑԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Բերանացաւ:
ԲԵՐԱՆԱՑԻ, մ. Բերանով:
ԲԵՐԱՆՍԵԼ, տե՛ս ԱՓԻԲԵՐԱՆԵԼ:
ԲԵՐԴ, գ. Դղեակ, ամրոց, ակառն, ամուր:
ԲԵՐԴԱԿԱԼ, գ. Բերդապահ:
- ԲԵՐԴԱԿԱԼՔ, գ. Բերդակալեանք (բերդապահ զօրք):
- ԲԵՐԴԱԿԱԼԵԱՆՔ, տե՛ս ԲԵՐԴԱԿԱԼՔ:
ԲԵՐԴԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Մարտկոց:
ԲԵՐԴԱՅԻՆՔ, գ. յոգն. Ամրականք, բերդեցիք, ակառանք (բերդի մէջ եղողները):
ԲԵՐԴԱՊԱՀ, ա. գ. Բերդակալ, ամրապահ (բերդը պահպանող՝ պաշտպանող):
ԲԵՐԴԱՏԵՂԻ, գ. Ամրակողմն:
ԲԵՐԴԱՔԱՂԱՔ, գ. Քաղաքաբերդ, քաղաքամուր:
ԲԵՐԴԵԱՆ, գ. յոգն. Բերդք, ամրոցք:
ԲԵՐԴԵՑԻՔ, տե՛ս ԲԵՐԴԱՅԻՆՔ:
ԲԵՐԴՁԵՂ, ա. Հերարձակ:
ԲԵՐԵԼ, նբ. 1. Ածել, մատուցանել, մերձեցուցանել: 2. Ունել, կրել, բառնալ, ստանձնել: 3. Երևեցուցանել, յայտ առնել, հանդիսացուցանել: 4. Պտղաբերել, բուսուցանել, արտադրել, տալ: 5. Պատճառել, առթել, առնել: 6. Համբերել,

հանդուրժել, տանել, տոկալ: 7. Վարել, ձգել, ստիպել:
- ԲԵՐԵԼ Ի ՀԱՄԱՐ կամ ԶՀԱՄԱՐ. Համարել, հաշուել:
- Ի ՄԻՏՍ ԲԵՐԵԼ. Յիշել:
ԲԵՐԵԼԻ, ա. Բերող:
ԲԵՐ Ի ՄԷՋ, ա. գ. Բանսարկու:
ԲԵՐԻԻՂ, տե՛ս ԲԻԻՐԵՂ:
ԲԵՐԻԻՐ կամ ԲԵՐՐԻԻՐ, տե՛ս ԲԵՐՐԻ:
ԲԵՐԿՐԱԲԵՐ, ա. Ուրախաբեր (բերկրութիւն բերող):
ԲԵՐԿՐԱԲԵՐՁ, ա. Վսամ (շատ բերկրալի):
ԲԵՐԿՐԱԼԻՐ, տե՛ս ԲԵՐԿՐԱԼԻՑ:
ԲԵՐԿՐԱԼԻՑ, ա. Բերկրալի, բերկրապատար, խնդալից, ուրախալի, ուրախալից:
ԲԵՐԿՐԱԿԱՆ, ա. 1. Ուրախական, բերկրելի: 2. Ուրախարար:
ԲԵՐԿՐԱՄԻՏ, տե՛ս ԽՆԴԱՄԻՏ:
ԲԵՐԿՐԱՆՔ, տե՛ս ԲԵՐԿՐՈՒԹԻՒՆ:
ԲԵՐԿՐԱՍԻՐԵԼ, չբ. Զուարճանալ, ուրախանալ (սիրով բերկրել):
ԲԵՐԿՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԵՐԿՐԵԼ[1]:
ԲԵՐԿՐԵԼ[1], նբ. Բերկրացուցանել, բերկրեցուցանել, ուրախ առնել, ուրախացուցանել, զուարճացուցանել, զուարթացուցանել:
ԲԵՐԿՐԵԼ[2] (իմ), չբ. Ուրախ լինել, ուրախանալ, խնդալ, ցնծալ, հրճուել, խայտալ, զուարթանալ:
ԲԵՐԿՐԵԼԻ, տե՛ս ԲԵՐԿՐԱԿԱՆ (1):
ԲԵՐԿՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԵՐԿՐԵԼ[1]:
ԲԵՐԿՐԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Բերկրիչ, զուարթարար, ուրախարար:
ԲԵՐԿՐԻՉ, տե՛ս ԲԵՐԿՐԵՑՈՒՑԻՉ:
ԲԵՐԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բերկրանք, բերկրումն, բարեկրութիւն, հրճուանք, ցնծութիւն, ուրախութիւն, խնդութիւն, զուարթութիւն:
ԲԵՐԿՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԵՐԿՐՈՒԹԻՒՆ:
ԲԵՐՁԱԿԱՏԱՐ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱԿԱՏԱՐ:
ԲԵՐՁՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐՁՐՈՒԹԻՒՆ:
ԲԵՐՈՒՄՆ, գ. 1. Ածումն (բերելը, բերուելը): 2. Տարումն, ընթացք, դեգերանք: 3. Անցք, դէպք: 4. Յօժարութիւն, ձգտումն:
ԲԵՐՐԻ, ա. Բարեբեր, արգասաւոր, արգաւանդ, առատաբեր, պտղատու, բազմապտուղ:
ԲԵԻԵԿՆ, տե՛ս ԲԵԻԵԿՆԻ:
ԲԵԻԵԿՆԻ, գ. (բսբ.) Բևեկն:
ԲԵԻԵՌ[1], գ. Հեղոյս, սևեռ:
ԲԵԻԵՌ[2], գ. 1. Բոլոր (երկնքի առանցք): 2. Կեդրովն (շրջանի):
ԲԵԻԵՌԱԿԱՊ, ա. մ. Բևեռապինդ, երկաթագամ, երկաթակապ:
ԲԵԻԵՌԱՊԻՆԴ, տե՛ս ԲԵԻԵՌԱԿԱՊ:
ԲԵԻԵՌԱՊՆԴԵԼ, տե՛ս ԲԵԻԵՌԵԼ (1):
ԲԵԻԵՌԵԼ, նբ. 1. Սևեռել, հեղուսել: 2. փխբ. Հաստատել, յարել, կցել (անշարժ պահել մի տեղում՝ մի կէտի վրայ):
ԲԵԻԵՌՈՒՄՆ, գ. Սևեռութիւն (բևեռելը):
ԲԵԻՐ, տե՛ս ԲԻԻՐ:
ԲԶԱՆՔ, տե՛ս ԱՅԾ:
ԲԶԶԱԼ, չբ. Բզզել, տզզալ, ճենճերել:
ԲԶԶԵԼ, տե՛ս ԲԶԶԱԼ:
ԲԶԷԶ, գ. (կենդբ.) Բզիզ, ընդեռն:
ԲԶԻԶ, տե՛ս ԲԶԷԶ:
ԲԷԵՂԶԵԲՈՒՂ, գ. Սատանայ (դևերի իշխան):
ԲԷԺ, գ. Վարագոյր:
ԲԹԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բթեցուցանել, բթել (բութ դարձնել), փխբ. անպիտանացուցանել, աւերել, խափանել:
ԲԹԵԼ, տե՛ս ԲԹԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԲԹԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԹԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԲԺԱԲԵՐ, ա. Գիջակն:
ԲԺԺԱՆՔ, գ. Բժիժ, յուռութ(ք), հմայեակ, պահպանակ:
ԲԺԻԺ, տե՛ս ԲԺԺԱՆՔ:
ԲԺՇԿԱԿԱՆ, ա. 1. Բժշկային: 2. Բուժիչ, առողջացուցիչ:
- ԲԺՇԿԱԿԱՆՆ, տե՛ս ԲԺՇԿԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԲԺՇԿԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բժշկականն, բժշկութիւն:
ԲԺՇԿԱՅԻՆ, տե՛ս ԲԺՇԿԱԿԱՆ (1):
ԲԺՇԿԱՆՈՑ, տե՛ս ԲԺՇԿԱՐԱՆ:
ԲԺՇԿԱՊԵՏ, գ. ա. Նախաբժիշկ:
ԲԺՇԿԱՐԱՆ, գ. Բժշկանոց:
ԲԺՇԿԵԼ, նբ. 1. Բուժել, ապաքինել, ապաքել, առողջացուցանել: 2. նման. Ամոքել, սփոփել, փարատել: 3. (յունաբանութեամբ) Պաշտել:
ԲԺՇԿԻՉ, ա. Բուժիչ, առողջացուցիչ:
ԲԺՇԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բուժկութիւն, բուժումն: 2. Բժկականութիւն:
ԲԻԲ, գ. (կզմխս.) Պտուղ աչաց:
ԲԻԲՂՈՍ, գ. 1. (բսբ.) Պրտու: 2. լայնաբար՝ Գիրք, մատեան, մագաղաթ, թուղթ:
ԲԻԺ, գ. 1. Ճիպռ, մթար: 2. լայնաբար՝ Աղտ (արծաթի խարամ):
ԲԻԾ, գ. 1. Նիշ, կէտ, հետք, նշան, սպի, աղտ, կեղտ: 2. փխբ. Ախտ, արատ, թերութիւն, պակասութիւն: 3. (բժշկ.) Կայծակն (կայծուռուցք): 4. Խծբիծ, խնդիր: 5. ա. Բծաւոր, պիղծ, արատաւոր:
- ԲԻԾ ԴՆԵԼ. Բիծս կարկատել, ի բիծ տանել, բծել, ըստգտանել, մեղադրել:
- ԲԻԾՍ ԿԱՐԿԱՏԵԼ, տե՛ս ԲԻԾ ԴՆԵԼ:
- Ի ԲԻԾ ՏԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԻԾ ԴՆԵԼ:
ԲԻՏ, գ. Ճանկ, կարթ:
ԲԻՏՈՆ, տե՛ս ՍՂՈՑԱՁՈՒԿՆ:
ԲԻՐ, գ. Մահակ (հաստ գաւազան):
ԲԻՐՏ, ա. 1. Զոր, կարծր, ամուր, պինդ (փայտ): 2. Տմարդի, խստապարանոց, խիստ, սէգ:
ԲԻՒՐ, 1. թ. Տասն հազար: 2. ա. Անչափ, անթիւ, անհամար: 3. մ. Բիւրապատիկ, բազմապատիկ, յանչափս:
- ԲԻՒՐԻՒ, ԲԻՒՐՍ, տե՛ս ԲԻՒՐ (3):
ԲԻՒՐԱԲԵՂՈՒՆ, ա. Բազմառատ:
ԲԻՒՐԱԳԼԽԻ, ա. Բազմագլուխ:
ԲԻՒՐԱԳՈՅՆ, ա. մ. Բազմագոյն, բազմապատիկ:
ԲԻՒՐԱԶԳԻ, ա. 1. Բազմակերպ, ազգի ազգի, բազմապատիկ: 2. մ. Բազմապատկապէս (բազմապատիկ կերպով):
ԲԻՒՐԱԿ, տե՛ս ԲԻՒՐԵԱԿ:
ԲԻՒՐԱԿԱՃԱՌ, ա. Բազմաժողով, բազմամբոխ:
ԲԻՒՐԱԿԵՐՊ, ա. Բիւրակերպեան, բազմակերպ, բազմադիմի:
ԲԻՒՐԱԿԵՐՊԵԱՆ, տե՛ս ԲԻՒՐԱԿԵՐՊ:
ԲԻՒՐԱՀՈՍ, ա. Առատահոս (շատ հոսեցնող):
ԲԻՒՐԱՄԱՍՆԵԱՅ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԱՍՆԵԱՅ:
ԲԻՒՐԱՄԵԱՆ, ա. Բազմամեայ (շատ հին):
ԲԻՒՐԱՊԱՏԻԿ, ա. մ. Բազմապատիկ, բազմաթիւ, բազմադիմի, յոյժ յոյժ:
ԲԻՒՐԱՊԱՏԿԵԱՆ, տե՛ս ԲԻՒՐԱՊԱՏԻԿ:
ԲԻՒՐԱՍՏԵՂՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՍՏԵՂՆ:
ԲԻՒՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Բազմատեսակ:
ԲԻՒՐԱՒՈՐ, ա. Անթիւ, անհամար, բիւրին, բիւրեակ (բիւրից կամ բիւրերից բաղկացած):
ԲԻՒՐԵԱԿ, գ. 1. Բիւր (բիւրը իբրև մի ամբողջութիւն): 2. ա. Բիւրաւոր, անթիւ, անհամար:
ԲԻՒՐԵՂ, գ. (հնք.) Բերիւղ, վանակն, պաղպաղակ:
ԲԻՒՐԻՆ, տե՛ս ԲԻՒՐԱՒՈՐ:
ԲԻՒՐՈՍՏԵԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՍՏԵՂՆ:
ԲԼԹԱԿ, գ. (կզմխս.) 1. Անկանաբոյթ (ականջաբլթակ): 2. Լերդաբոյթ:
ԲԼԻԹ, գ. Նկան, նկանակ, պան, պլակինդի, չօթ:
ԲԼՇԱԿ, տե՛ս ԽՈՒՓՆ:
ԲԼՇԱԿՆԵԼ (իմ), չբ. Բլշանալ, շլանալ:
ԲԼՇԱԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Շլութիւն, շլացութիւն, շլացումն, պայղակումն, ճայրոտութիւն:
ԲԼՇԱՆԱԼ, տե՛ս ԲԼՇԱԿՆԵԼ:
ԲԼՇԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բլշեցուցանել, շլացուցանել, ճայրոտել, ճայրոտեցուցանել:

ԲԼՇԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԼՇԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԲԼՈՒՐ, գ. Լեռնակ, թումբ, ոստ:
ԲԼՐԱԿ, գ. Բլրիկ, սարակ, դարակ, ոստ:
ԲԼՐԻԿ, տե՛ս ԲԼՐԱԿ:
ԲԽԵԼ, տե՛ս ԲՂԽԵԼ:
ԲԾԱՄԻՏ, ա. Չարամիտ, չարախորհուրդ:
ԲԾԱՒՈՐ, ա. Բծաւորական, արատաւոր:
ԲԾԱՒՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԾԱՒՈՐ:
ԲԾԱՒՈՐԵԼ, նբ. Արատել, ապականել, աղտեղել, պղծել:
ԲԾԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԾԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԲԾԵԼ, նբ. Բիծ դնել, ըստգտանել, մեղադրել:
ԲԾԻԾ, տե՛ս ՈՋԻԼ:
ԲԾԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բծաւորութիւն (բծաւոր՝ արատաւոր լինելը):
ԲՂԽԵԼ, չբ. նբ. 1. Հոսել, յառաջգայել, արտահոսել, ծորել, յորդել, ցայտել, աղբիւրանալ: 2. Բուսանել, ընձիւղել, բողբոջել: 3. Հոտ հարկանել, բուրել: 4. Հոսեցուցանել, բղխեցուցանել, բուսուցանել, զեղուլ, կաթեցուցանել, աղբիւրացուցանել: 5. Յառաջ ածել, ի դուրս բերել:
ԲՂԽԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԲՂԽԵԼ (4):
ԲՂՋԱԽՈՀ, ա. 1. Ցանկասէր: 2. Չարախորհ, չարամիտ:
ԲՄԲԻՒՆ, տե՛ս ԲՈՄԲԻՒՆ:
ԲՆԱԲԱՆ, գ. Դիր (բուն խօսք):
ԲՆԱԲԱՆԱԿԱՆ, ա. գ. Բնախօս:
- ԲՆԱԲԱՆԱԿԱՆՆ, տե՛ս ԲՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԲՆԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ԲՆԱԽՕՍԵԼ:
ԲՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բնախօսութիւն:
ԲՆԱԲԱՐ, մ. ա. Ի բնէ, բնականաբար, բնաւորապէս, բնաւորական, բնական, բուն, հարազատ, ընդաբոյս, սովորական:
ԲՆԱԲԱՐՁ, տե՛ս ԲՆԱՋԻՆՋ:
- ԲՆԱԲԱՐՁ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԲՆԱՋԻՆՋ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ:
ԲՆԱԲՆԱԿ, ա. Հայրենի, բնիկ, բուն, սեպհական:
ԲՆԱԲՈՒՆ, ա. Բնածին, ընդաբոյս:
ԲՆԱԳԱՒԱՌ, գ. Հայրենիք (բնիկ՝ հայրենի գաւառ):
ԲՆԱԴԻՐ, տե՛ս ԲԱՆԱԿ[1] (2):
ԲՆԱԽՕՍ, ա. գ. 1. Բարոյախօս, փիլիսոփայ: 2. Ճշմարտախօս:
ԲՆԱԽՕՍԵԼ, նբ. չբ. 1. Բարոյախօսել: 2. Ճշմարտախօսել, ճշգրտաբանել:
ԲՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեգիտութիւն, բնաբանութիւն, քննախօսութիւն:
ԲՆԱԾԻՆ, ա. Բարոյածին, բնական, բնակակիր, ընդաբոյս:
ԲՆԱԿ, ա. 1. Բուն, հարազատ, իսկական: 2. Տեւական, մնացական: 3. գ. Բնիկ (բուն բնակիչ): 4. Բնակարան, յարկ:
- ԲՆԱԿՔ, գ. յոգն. Գերեզման, շիրիմ:
ԲՆԱԿԱԿԻՐ, տե՛ս ԲՆԱԾԻՆ:
ԲՆԱԿԱԿԻՑ, ա. 1. Համաբնակ, համաբնակից, յարկակից, կենակից: 2. Բնակից, ազգակից, համաբուն, տնկակից, ընդաբոյս, նման:
ԲՆԱԿԱՆ, ա. 1. Բնաւորական, բնութենական, բնածին: 2. Բնիկ, բնաւոր, իւրական, սեպհական, հարազատ: 3. Բնախօս:
ԲՆԱԿԱՆԱԲԱՐ, մ. 1. Բնականապէս, բնաւորապէս, ի բնէ: 2. Ի դէպ, յարմարապէս: 3. Ընտանեբար:
ԲՆԱԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Բնակել: 2. Ընտանենալ, բնաւորել:
ԲՆԱԿԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԲՆԱԿԱՆԱԲԱՐ:
ԲՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազգականութիւն, ազգակցութիւն (բնական հարազատութիւն):
ԲՆԱԿԱՍՆՈՒՆԴ, ա. Սնուցող:
ԲՆԱԿԱՐԱՆ, գ. 1. Բնակետղ, բնակութիւն, օթարան: 2. Ընդունարան:
ԲՆԱԿԱՐԾԻՔ, գ. Կանխակալութիւն, կանխամուտ սովորութիւն:
ԲՆԱԿԱՒՈՐ, ա. 1. Մնացական (հաստատապէս բնակուած): 2. Բնիկ, բնական:

ԲՆԱԿԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Տեղափոխութիւն, վտարանդութիւն, պանդխտութիւն, գաղթականութիւն:
ԲՆԱԿԵԼ, չբ. Բնականալ, բունել, որջանալ, տաղաւարել, դադարել, զետեղել, հանգչել, օթեւանել, կալ մնալ (ուրեք):
ԲՆԱԿԵՏՂ, տե՛ս ԲՆԱԿԱՐԱՆ:
ԲՆԱԿԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Բնակեցուցող, հիմնադիր:
ԲՆԱԿԵՑՈՒՑՈՂ, տե՛ս ԲՆԱԿԵՑՈՒՑԻՉ:
ԲՆԱԿԷՏ, տե՛ս ԱՒԱՐՏԱԿԷՏ:
ԲՆԱԿԻՉ, ա. գ. 1. Բնակ: 2. տե՛ս ԲՆԱԿԵՑՈՒՑԻՉ:
ԲՆԱԿԻՑ, ա. 1. Ընդակից, ընդաբոյս, բնաւոր, համաբնակ, տնկակից: 2. (կրօն.) Բնութենակից, համաբնակից, էակից, համագոյակից:
ԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բնակետղ, բնակարան (բուն կայանը):
ԲՆԱԿՈՒՆԱԿ ԿԱՑԱՆՔ. Գերեզման, շիրիմ, բնակք:
ԲՆԱԿՑԱԲԱՐ, մ. 1. Բնականաբար, բնաւորապէս: 2. Ազգակցապէս (բնակակից լինելով): 3. Ի դէպ, յարմարապէս:
ԲՆԱԿՑԱՊԷՍ, տե՛ս ԲՆԱԿՑԱԲԱՐ:
ԲՆԱԿՑԵԼ (իմ), չբ. Բնաւորել, ընտանենալ (բնաւորապէս կցուել՝ միանալ):
ԲՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բնութիւնակցութիւն, համագոյութիւն, միասնականութիւն: 2. Ազգակցութիւն (ըստ բնութեան), ընտանութիւն:
ԲՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԲՆԱՒՈՐԵԼ (իմ):
ԲՆԱՇԽԱՐՀ, գ. Հայրենիք (հայրենի երկիր):
ԲՆԱՇԽԱՐՀԻԿ, ա. Հայրենի, հայրենական (բուն՝ հայրենի երկրին յատուկ՝ վերաբերող):
ԲՆԱՋԻՆՋ, ա. Բնաբարձ:
- ԲՆԱՋԻՆՋ ԱՌՆԵԼ. Բնաբարձ առնել, անմի առնել, լիզաջինջ առնել:
- ԲՆԱՋԻՆՋ ԼԻՆԵԼ. Բնաբարձ լինել:
ԲՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՇՈՒՐՋԲՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԲՆԱՒ, ա. 1. Բոլոր, ամէն, բովանդակ, ամենայն, համայն, հանուր, համօրէն: 2. մ. Բոլորովին, ամենեւին, ամենեւիմբ, բնաւիմբ, ամենայնիւ, իսպառ, գլխովին: 3. Ապաքէն, արդեօք, իսկ, մի՛թէ, իւիք, անգամ:
- ԲՆԱՒ ԻՍԿ, տե՛ս ԲՆԱՒ (2):
- ԲՆԱՒ ՈՉ, մ. Ոչ բնաւ, բնաւ իսկ ոչ, ոչ երբէք, ամենեւին ոչ, ոչ իսկ, ոչ իւիք:
- ՈՉ ԲՆԱՒ, ԲՆԱՒ ԻՍԿ ՈՉ, տե՛ս ԲՆԱՒ ՈՉ:
- ԸՆԴ ԲՆԱՒ, մ. 1. Ընդ ամենայն տեղիս: 2. Համանգամայն:
ԲՆԱՒԱՊԷՍ, տե՛ս ԲՆԱՒ (2):
ԲՆԱՒԻՄԲ, տե՛ս ԲՆԱՒ (2):
ԲՆԱՒԻՆ, տե՛ս ԲՆԱՒ:
ԲՆԱՒՈՐ, ա. Բնական, բնիկ, ընդաբոյս, սեպհական, տնկակից:
ԲՆԱՒՈՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԲՆԱՒՈՐԱՊԷՍ:
ԲՆԱՒՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԲՆԱԿԱՆ:
ԲՆԱՒՈՐԱԿԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԲՆԱՒՈՐԱՊԷՍ:
ԲՆԱՒՈՐԱԿԻՑ, տե՛ս ԲՆԱԿԻՑ:
ԲՆԱՒՈՐԱՊԷՍ, մ. 1. Բնաւորաբար, բնականաբար, էապէս, իսկապէս: 2. Յարմարապէս, ի դէպ:
ԲՆԱՒՈՐԵԼ[1], նբ. Բնաւորեցուցանել, բուսուցանել, արմատացուցանել, պտղաբերել, արտադրել:
ԲՆԱՒՈՐԵԼ[2] (իմ), չբ. Բուսանել, ծնանել, գոյանալ, հնարել, հաստել, եղանել, ծագել, գտանել:
ԲՆԱՒՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԲՆԱՒՈՐԵԼ[1]:
ԲՆԴԵՌՆ գ. (կենդբ.) Բնդիռն, փնդեռն, կոյադնդիռ:
ԲՆԴԻՌՆ, տե՛ս ԲՆԴԵՌՆ:
ԲՆԻ, ա. Բնիկ, բուն, հարազատ, նոյն ինքն:
ԲՆԻԿ, ա. գ. 1. Բնի, բուն, բնաւոր, հարազատ, սեպհական, հայրենի, վաղեմի: 2. Նահապետ, ցեղապետ:

ԲՆԻՈՆ, տե՛ս ԼՈՒՄԱՑ:
ԲՆՈՒԹԵՆԱԿԻՑ, տե՛ս ԲՆԻՒԹԻՒՆԱԿԻՑ:
ԲՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Էութիւն, գոյացութիւն, խկութիւն: 2. Էակ, արարած, գոյակ: 3. Տարր: 4. Բարք, սովորութիւն: 5. Դիտաւորութիւն, նպատակ: 6. Ենթակայութիւն, ինքնութիւն, անձնաւորութիւն, անձն, դէմ: 7. Ամօթոյք:
- ԲՆՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Ի բնութենէ, ըստ բնութեան, բնութիւնաբար, ի բնէ, ի ծնէ, էապէս, գոյացաբար, խկապէս:
ԲՆՈՒԹԻՒՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԲՆՈՒԹԵԱՄԲ:
ԲՆՈՒԹԻՒՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԲՆԱԿԱՆ (1):
ԲՆՈՒԹԻՒՆԱԿԻՑ, ա. (կրօն.) Բնութենակից, համաբնակից, համագոյ, համագոյակից, էակից:
ԲՆՈՒԹԻՒՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՄԱԳՈՅՈՒԹԻՒՆ:
ԲՆՈՒՍՏ, Ի ԲՆՈՒՍՏ, մ. Ի բնէ, բնութեամբ, անդստին, ինքնին:
ԲՆՋԵԼ, տե՛ս ԲԱՌԱՋԵԼ:
ԲՈԲՈՂՈՆ, տե՛ս ԳՈՄԷՇ:
ԲՈՋ, գ. Պոռնիկ, վարձկան, վարձակ:
ԲՈՋԱԲԱՐ, մ. Պոռնկապէս:
ԲՈՋԱԲՈՅԾ, ա. Բոզահոմանի, բոզանոց, սեղեխ:
ԲՈՋԱՀՈՄԱՆԻ, տե՛ս ԲՈՋԱԲՈՅԾ:
ԲՈՋԱՆՈՑ, գ. 1. Պոռնկանոց, պոռնկատուն: 2. տե՛ս ԲՈՋԱԲՈՅԾ:
ԲՈՋՈՐԴԻ, գ. Պոռնկորդի:
ԲՈՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Պոռնկութիւն:
ԲՈԼՈՐ, ա. 1. Ամբողջ, բովանդակ, համօրէն, հանուր, համակ, ամենայն: 2. Բոլորակ, բոլորչի, գնդաձև: 3. գ. Ամէն (ամբողջը, բոլորը, ամեն ինչը): 4. Շրջան (պտոյտը): 5. Բևեռ (երկնքի առանցքը): 6. Կոկոն:
- ԲՈԼՈՐ, ԲՈԼՈՐԻ, ԲՈԼՈՐՈՎ, ԲՈԼՈՐ ԲՈԼՈՐՈՎԻՆ, մ. Ամենայնիւ, բոլորապէս, բովանդակապէս, իսպառ:
ԲՈԼՈՐԱԲՈՒԽ, ա. Յորդաբուղխ, առատաբուղխ, բազմապտուղ:

ԲՈԼՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Միագոյն (բոլորը մի գոյնի):
ԲՈԼՈՐԱԳՈՒՂ, ա. Բոլորաձև:
ԲՈԼՈՐԱԼՈՅՍ, տե՛ս ԲՈԼՈՐԱՓԱՅԼ:
ԲՈԼՈՐԱԾԻՐ, գ. Ծիր, շրջանակ:
ԲՈԼՈՐԱԿ, ա. 1. Բոլորաձև, բոլորչի, գնդաձև: 2. Բոլոր, ամբողջ, ողջ: 3. գ. Գունդ, շրջանակ: 4. Շրջան:
ԲՈԼՈՐԱԿԱԲԱՐ, մ. Շուրջանակի, շուրջանակաւ, բոլորակապէս:
ԲՈԼՈՐԱԿԱԾԻՐ, ա. Բոլորաձև, բոլորչի (բոլորակ՝ կլոր ծիր ունեցող):
ԲՈԼՈՐԱԿԱՄ, ա. մ. Միակամ, համակամ (բոլորը մի կամքով միացած):
ԲՈԼՈՐԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Ընդհանրականագոյն:
ԲՈԼՈՐԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԲՈԼՈՐԱԿԱԲԱՐ:
ԲՈԼՈՐԱԿԱՏԱՐ, ա. 1. Անթերի, ողջ, ամբողջ, բոլոր, բովանդակ: 2. մ. Բոլորովին, ամենայնիւ, ամբողջապէս:
ԲՈԼՈՐԱԿԱՏԵՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բոլորակութիւն (բոլորակաձև տեսք ունենալը):
ԲՈԼՈՐԱԿԵՐՊ, ա. Ամենատեսակ, համօրէն:
ԲՈԼՈՐԱԿԵՐՏ, ա. 1. Բոլորաշէն (բոլորակաձև կերտուած՝ շինուած): 2. Համօրէն:
ԲՈԼՈՐԱԿԵՐՏԵԼ, նբ. Ստեղծանել, յօրինել (բոլորովին ստեղծել՝ յարմարել):
ԲՈԼՈՐԱԿԻ, մ. Շուրջանակի:
ԲՈԼՈՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շրջարկութիւն: 2. Բոլորութիւն, բոլորումն, շրջան:
ԲՈԼՈՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Բոլորումն, լրումն, բովանդակութիւն:
ԲՈԼՈՐԱՀԵՇՏ, տե՛ս ԱՄԵՆԱՀԵՇՏ:
ԲՈԼՈՐԱՀՈՎԻՏ, ա. Համատարած (լայնատարած հովտի նման):
ԲՈԼՈՐԱՋԵԻ, ա. Բոլորչի, բոլորատես, բոլորատեսակ:
ԲՈԼՈՐԱՋՈՅԼ, ա. Միաձոյլ, բոլորաձև:
ԲՈԼՈՐԱՄԱՍՆ, ա. Կատարեալ, բոլորակատար (ամբողջ և անթերի մասերով):
ԲՈԼՈՐԱՄԻՏ, ա. Ողջամիտ, կատարեալ:

ԲՈԼՈՐԱՅԱՐՄԱՐ, տե՛ս ԱՄԵՆԱՅԱՐՄԱՐ:
ԲՈԼՈՐԱՇԷՆ, տե՛ս ԲՈԼՈՐԱԿԵՐՏ:
ԲՈԼՈՐԱՊԷՍ, մ. 1. Բոլորովին, բովանդակապէս, ամբողջապէս: 2. Ընդհանրականապէս: 3. Բոլորակապէս: 4. Շուրջանակաւ:
ԲՈԼՈՐԱՊՏՈՒՂ, ա. Ողջակէզ:
ԲՈԼՈՐԱՍԵՐ, ա. Անխառն, անարատ (մարգարիտ):
ԲՈԼՈՐԱՎԻՃԱԿ (յունական ոճով), տե՛ս ԲՈԼՈՐԱԿԱՏԱՐ (1):
ԲՈԼՈՐԱՏԵՍ, ԲՈԼՈՐԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԲՈԼՈՐԱՁԵՒ:
ԲՈԼՈՐԱՒԷՏ, ա. Համայն, բովանդակ, լիուլի, անթերի, բոլորամասն:
ԲՈԼՈՐԱՓԱՅԼ, ա. Բոլորալոյս, ամենապայծառ, մշտափայլ, մշտապայծառ:
ԲՈԼՈՐԵԱԿ, գ. Տիեզերք:
ԲՈԼՈՐԵԼ, նբ. 1. Հիւսել (ոլորելով բոլորակի ձև տալ): 2. Շուրջ պատել: 3. Հաւաքել, խմբել, ամփոփել, բովանդակել: 4. Շրջան առնուլ:
ԲՈԼՈՐԵՔԵԱՆ, ԲՈԼՈՐԵՔԻՆ, գ. Ամենեքեան, ամենեքին (բոլորն էլ):
ԲՈԼՈՐԻՄԲ, տե՛ս ԲՈԼՈՐՈՎԻՄԲ:
ԲՈԼՈՐՇԻ, ա. Բոլորաձև, բոլորակ:
ԲՈԼՈՐՈՎԻՄԲ, ԲՈԼՈՐՈՎԻՆ, մ. 1. Ամենայնիւ, ամենևիմբ, ամենևին, ամբողջապէս, բովանդակապէս, ընաւ, ընաւիմբ, պարունակաբար, գլխովին, գլխովիմբ, խսպառ: 2. ա. Համօրէն, բոլոր, ամբողջ, ամենայն, բովանդակ:
ԲՈԼՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բովանդակութիւն, լրութիւն: 2. Բոլորակութիւն, բոլորումն, շրջան:
ԲՈԼՈՐՈՒՄՆ, գ. 1. Շրջան, դարձուած, շրջադարձ: 2. Բոլորութիւն, բովանդակութիւն, լրութիւն:
ԲՈԿ, ա. մ. Բոկոտն, մերկոտն, բոկանի, բոկ և հետի:
– ԲՈԿ ԵՒ ՀԵՏԻ, տե՛ս ԲՈԿ:
ԲՈԿԱՆԻ, տե՛ս ԲՈԿ:
ԲՈԿՈՏՆ, տե՛ս ԲՈԿ:
ԲՈՀՄՈՒՆՔ, գ. Սպառնալիք, երկիւղ, սոսկումն, ահ:
ԲՈՂԲՈՋ, գ. 1. Ընձիւղ, ծիլ, բուղխ, պտուկ, կոկոն: 2. փխբ. Ծնունդ, զարմ, սերունդ, շառաւիղ:
ԲՈՂԲՈՋԱԶԱՐԴ, ա. Բողբոջախիտ:
ԲՈՂԲՈՋԱԽԻՏ, տե՛ս ԲՈՂԲՈՋԱԶԱՐԴ:
ԲՈՂԲՈՋԱՆԱԼ, տե՛ս ԲՈՂԲՈՋԵԼ:
ԲՈՂԲՈՋԵԼ, չբ. 1. Բողբոջանալ, պտկել, շաքլել, ցցուել: 2. փխբ. Ծաղկել, փթթել: 3. Ջուարճանալ:
ԲՈՂԿՈՒԿ, գ. Եղջիւր (նոր դուրս ցցուող):
ԲՈՂՈՆ, տե՛ս ԱՂԱԲՈՂՈՆ:
ԲՈՂՈՔ, գ. Գանգատ, բողոքումն, դատախազութիւն:
– ԲՈՂՈՔ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ԲԱՌՆԱԼ՝ ԿԱՐԴԱԼ՝ ՀԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՈՒՆԵԼ, տե՛ս ԲՈՂՈՔԵԼ:
ԲՈՂՈՔԵԼ, չբ. Գանգատել, դատախազել, դատախազ լինել:
ԲՈՂՈՔԻՉ, ա. գ. Դատախազ (բողոքող):
ԲՈՂՈՔՈՒՄՆ, գ. Բողոք (բողոքելը):
ԲՈՂՋԱԽՈՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Զարախոհութիւն:
ԲՈՄԲԻՒԼՈՍ, տե՛ս ՇԵՐԱՍ:
ԲՈՄԲԻՒՆ, գ. 1. Թնդիւն, դղրդիւն, դղորդ: 2. Հնչիւն, ձայն (թմբուկի կամ քնարի):
ԲՈՅԹ, տե՛ս ԲՈՅԹՆ:
ԲՈՅԹՆ, գ. Բոյթ (ձեռքի և ոտքի առաջին մատը):
ԲՈՅԺ, գ. Բուժումն, բուժանք, դեղ:
ԲՈՅԼ, գ. Հոյլք, խումբ, ժողով, երամ, ջոկ, գունդ:
ԲՈՅՆ, գ. 1. Դադարք (թռչունների օթեւան): 2. Դադարք (այլ կենդանիների), որջ, բայոց: 3. Խրճիթ: 4. Նման. Խորշ, ծակ:

ԲՈՅՍ, գ. 1. Տունկ: 2. Սերունդ, զարմ (մարդկային ծնունդ):
– ԲՈՅՍ, ԲՈՅՍ ԲԱՐՈՒՑ, ԲՈՅՍՔ ԲՆՈՒԹԵԱՆ. Բարք, բնութիւն, սովորութիւն (բուն և բնածին):
ԲՈՆՈՍՈՍ, գ. Ցուլ (վայրի):
ԲՈՇԽՆԵԼ, տե՛ս ԸՄԲՈՇԽՆԵԼ:
ԲՈՌ, գ. (կենդբ.) Իշամեղու, բրէտ, անգործ մեղու:
ԲՈՍՈՐ, ա. գ. Արիւնագոյն, ծիրանի, ծիրանագոյն, կարմրագոյն, շառագոյն:
ԲՈՍՈՐԱԲՈՒՂԽ, ա. Արիւնաբուղխ:
ԲՈՍՈՐԱՅԻՆ, ա. Բոսորերանգեան, կարմրագոյն, արիւնագոյն:
ԲՈՍՈՐԵՐԱՆԳԵԱՆ, տե՛ս ԲՈՍՈՐԱՅԻՆ:
ԲՈՎ, գ. 1. Հնոց, հալոց, քուրայ: 2. տե՛ս ԲՈՒՐՈՒԱՌ: 3. Հալումն, զտումն, ձուլումն (մետաղի): 4. փխբ. Փորձ, քննութիւն: 5. Բովք, մետաղք (հանքավայր):
ԲՈՎԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱՒԱԿԱՆ:
ԲՈՎԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԲՈՎԱՆԴԱԿ, ա. 1. Բոլոր, ողջոյն, ամբողջ, ողջ, համայն, կատարեալ, համօրէն: 2. Բաւական, հերիք, բազում, շատ: 3. Կարող, հասու: 4. մ. Բովանդակաբար, բովանդակապէս, ամբողջապէս, կատարելապէս, բոլորովին, ամենևին, բնաւին, լիով, խսպառ, առ հասարակ:
ԲՈՎԱՆԴԱԿԱԲԱՐ, տե՛ս ԲՈՎԱՆԴԱԿ (4):
ԲՈՎԱՆԴԱԿԱՆԱԼ, չբ. Բաւականանալ, հերիքանալ:
ԲՈՎԱՆԴԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԲՈՎԱՆԴԱԿ (4):
ԲՈՎԱՆԴԱԿԵԼ, նբ. 1. Ամփոփել, պարփակել, պարագրել, պարունակել: 2. Հաւաքել, ժողովել, գումարել, համախմբել: 3. Ի գլուխ հանել, գլխաւորել, յանգել, կատարել, աւարտել: 4. չբ. Բաւականանալ, բաւել, զօրել:
ԲՈՎԱՆԴԱԿԻՉ, ա. Պարառու:
ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԱԾ, գ. Բովանդակումն, լրումն, աւարտ, վերջ:
ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պարփակումն, պարագրութիւն, պարունակաnութիւն: 2. Կատարելութիւն, ամբողջութիւն, լրութիւն: 3. Սահման, ծայր, աւարտ, վերջ:
ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒՄՆ, գ. Լրումն, կատարումն:
ԲՈՎԵԼ, չբ. 1. Բաւել, ձեռնհաս լինել: 2. Հանդուրժել, տոկալ, համբերել, տանել:
ԲՈՏՈՏ, գ. Որդն, ճճի, ուտիճ, ցեց:
ԲՈՏՈՏԱԿԵՐ, ա. Բոտոտակերեալ, որդնահար, ճճեկեր, ուտճահալ:
ԲՈՏՈՏԱԿԵՐԵԱԼ, տե՛ս ԲՈՏՈՏԱԿԵՐ:
ԲՈՐԱԿ, գ. (քիմ.) Մաքրական տեսակ:
ԲՈՐԲՈՐԻՏ, ա. Բորբորիտոն, վաւաշ, վաւաշոտ, ցանկասէր, անառակ, պիղծ:
ԲՈՐԲՈՐԻՏՈՆ, տե՛ս ԲՈՐԲՈՐԻՏ:
ԲՈՐԲՈՔ, գ. 1. Վառումն, լուցումն, բոց: 2. ա. Վառ, լուցեալ:
ԲՈՐԲՈՔԱԽԱՌՆ, ա. Բոցախառն:
ԲՈՐԲՈՔԵԼ, նբ. 1. Վառել, լուցանել, բոցակիզել, այրել, տոչորել: 2. փխբ. Գրգռել, յուզել:
ԲՈՐԲՈՔԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԲՈՐԲՈՔԵԼ:
ԲՈՐԲՈՔՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲՈՐԲՈՔՈՒՄՆ:
ԲՈՐԲՈՔՈՒՄՆ, գ. Բորբոքութիւն (բորբոքելը, բորբոքուելը):
ԲՈՐԵԱՆ, տե՛ս ԲՈՐԵՆԻ:
ԲՈՐԵՆԻ, գ. (կենդբ.) Բորեան, բորէ:
ԲՈՐԷ, տե՛ս ԲՈՐԵՆԻ:
ԲՈՐԿՈՆԻՄ, գ. (բսբ.) Տատասկ:
ԲՈՐՈՏ, ա. Ուրուկ, պիսակոտ, գոդի, քոսոտ:
ԲՈՐՈՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԲՈՐՈՏԵԼ:
ԲՈՐՈՏԵԼ (իմ), չբ. Բորոտանալ, ուրկանալ, քոսոտել:
ԲՈՐՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուրկութիւն, պիսակութիւն, գոդութիւն, քոսութիւն:

ԲՈՅ, գ. 1. Կրակ (այրուող նիւթից բարձրացող հրեղէն գոյացութիւն): 2. Պայծառութիւն (լուսաւոր ցոլք): 3. փխբ. Եռանդն, աւիւն: 4. ա. Բոցեղէն (մօրուք):
ԲՈՅԱԳՈՅՆ, ա. Հրագոյն, բոցատեսիլ, բոցակերպ:
ԲՈՅԱԴԷԶ, ա. Բազմաբոց, հրադէզ:
ԲՈՅԱԶԱՐԴ, ա. Բոցափայլ:
ԲՈՅԱԶԳԵՍՏ, ա. Բոցեղէն, հրակերպ:
ԲՈՅԱԼՈՅՍ, ա. Պայծառ (բոցափայլ լոյս ունեցող):
ԲՈՅԱԽԱՌՆ, ա. Հրախառն, փխբ. տոչորիչ, այրիչ:
ԲՈՅԱԾԱԳՈՒՄՆ, գ. Հրափայլութիւն:
ԲՈՅԱԿԵՐՊ, տե՛ս ԲՈՅԱՏԵՍԻԼ:
ԲՈՅԱԿԷԶ, ա. Տապագին, տօթագին:
- ԲՈՅԱԿԷԶ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԲՈՅԱԿԻԶԵԼ:
ԲՈՅԱԿԻԶԵԼ, նբ. Բոցակէզ առնել, տոչորել, այրել, փաղաղել, խանձողել:
ԲՈՅԱԿԻԾ, ա. Կսկծեցուցանող, կսկծեցուցիչ, մարմաջողական:
ԲՈՅԱԿՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՀՐԱՋԵԱՅ:
ԲՈՅԱՋԵԻ, տե՛ս ԲՈՅԱՏԵՍԻԼ:
ԲՈՅԱՃԱՃԱՆՉ, ա. Բոցանիշ, բոցանշան, բոցափայլ, լուսաւոր, պայծառ:
ԲՈՅԱՅԻՆ, տե՛ս ԲՈՅԵՂԷՆ:
ԲՈՅԱՆԻՇ, տե՛ս ԲՈՅԱՃԱՃԱՆՉ:
ԲՈՅԱՆԻՒԹ, ա. Բոցեղէն, հրեղէն, հրանիւթ, հրակերպ, լուսեղէն:
ԲՈՅԱՆՇԱՆ, ա. մ. Բոցանիշ, բոցաճաճանչ:
ԲՈՅԱՆՇՈՅԼ, ա. Բոցաճաճանչ, բոցափայլ, փայլակնացայտ:
ԲՈՅԱՇՈՒՆՉ, ա. Հրաշունչ, տօթագին, տապախառն:
ԲՈՅԱՎԱՌԵԱԼ, ա. Հրաբորբոք:
ԲՈՅԱՏԵՍ, ԲՈՅԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԲՈՅԱՏԵՍԻԼ:
ԲՈՅԱՏԵՍԻԼ, ա. Բոցակերպ, բոցատիպ, բոցաձեւ, բոցեղէն:
ԲՈՅԱՏԻՊ, տե՛ս ԲՈՅԱՏԵՍԻԼ:
ԲՈՅԱՓԱՅԼ, ա. Հրափայլ, բոցաճաճանչ:
ԲՈՅԱՓԱՅԼԵԼ, չբ. Լուսափայլել, պայծառանալ, շողշողել:
ԲՈՅԵՂԷՆ, ա. Բոցանիւթ, բոցային, հրեղէն, լուսեղէն:
ԲՈՒ, գ. (կենդբ.) Բուէճ:
ԲՈՒԷՃ, տե՛ս ԲՈՒ:
ԲՈՒԺԱԿ, ա. Բուժիչ, բժշկիչ:
ԲՈՒԺԱԿԱՆ, ա. 1. Բուժիչ, բժշկիչ, բժշկական: 2. գ. Դեղ:
ԲՈՒԺԱՆՔ, գ. Բուժումն, դեղ, դարման:
ԲՈՒԺԵԼ, նբ. 1. Բժշկել, ապաքինել, առողջացուցանել: 2. Ապրեցուցանել, զերծուցանել, փրկել, ազատել, փրծուցանել:
ԲՈՒԺԻՉ, ա. Բժշկիչ, բուժական, առողջացուցիչ, ապրեցուցիչ, փրկիչ:
ԲՈՒԺԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բժշկութիւն: 2. Ազատութիւն, փրկութիւն:
ԲՈՒԺՈՒՄՆ, գ. Բժշկութիւն (բժշկելը, բժշկուելը), ազատութիւն (ազատուելը, փրկուելը):
ԲՈՒԾ, տե՛ս 1. ԳԱՌՆ: 2. ՈՒԼ:
ԲՈՒԾԱՆԵԼ, նբ. Սնուցել, դարմանել, տածել, պարարել, բտել:
ԲՈՒԾԵԼ, տե՛ս ԲՈՒԾԱՆԵԼ:
ԲՈՒԾԻՆ, տե՛ս ՊԱՏՐՈՅԳ:
ԲՈՒԾՈՒՄՆ, գ. Դարման, սնունդ:
ԲՈՒՂԽ, տե՛ս ԲՈՂԲՈՋ (1):
ԲՈՒՆ, գ. 1. Ստեղն (ծառի վերգետնեայ մասը մինչև ճիւղերը): 2. նման. Ջող, որ ծառայում է իբրև կոթ՝ բռնատեղ են (աշտանակի, նիզակի են), նիզակաբուն, տիգաբուն: 3. Բնութիւն, իսկութիւն: 4. նման. Սկիզբն, արմատ, պատճառ, հիմն, աղբիւր, ծայր, գլուխ: 5. Բանակ: 6. յոգն. Նախնիք: 7. ա. Բնիկ, բնաւոր, բնական, հիմնական, էական, իսկ, իսկական, հաւրազատ, ճշմարիտ, ճշգրիտ:
- Ի ԲՆԷ. Ի բնուստ, յարմատոյ, ի հիմանէ, ի սզգբանէ անտի, յառաջնմէ իսկ, ի վաղուց:
- Ի ԲՆՄԷ, Ի ԲՆՈՋԷ, տե՛ս Ի ԲՆԷ:

- Ի ԲՈՒՆ, ՅԲՈՒՆ. Ի գլուխ, ցաւարտ, ի ծայր, ի սպառ, ցվախճան:
ԲՈՒՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԲՈՒՆԵԼ:
ԲՈՒՆԱՒՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԲՈՒՆԵԼ:
ԲՈՒՆԵԼ, չբ. Բունանալ, բունաւորել, բնանալ, բնակել, որջանալ, բնականալ:
ԲՈՒՆԻԿ, գ. Բոյն (փոքրիկ):
ԲՈՒՇՏ, տե՛ս ՓԱՄՓՈՒՇՏ:
ԲՈՒՌ, գ. 1. Կիր: 2. Նօթ:
ԲՈՒՌԿԱՆԻԱ, գ. Հրաբուղխք:
ԲՈՒՌՆ, գ. 1. Ափ, ագուռ: 2. փխբ. Ձեռն, իշխանութիւն, կարողութիւն: 3. Բռնութիւն, հարստահարութիւն, զրկանք: 4. ա. Ուժգին, սաստիկ, խիստ: 5. Հզօր, զօրեղ, կորովի, ուժեղ: 6. ա. գ. Իշխան, բռնաւոր, բռնակալ, ինքնակալ, թագաւոր: 7. մ. Բռնաբար, ուժգնաբար, դժուարաւ, հազիւ:
- ԲՈՒՌՆ ԼԻՆԵԼ. Բռնանալ, հարստահարել, զրկել:
- ԲՈՒՌՆ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. 1. Ձեռն արկանել, ըմբռնել, չօչափել: 2. Ձեռնամուխ լինել, ձեռնարկել, սկսանել, ձեռն ի գործ առնել՝ արկանել:
- Ի ԲՈՒՌՆ ԱՌՆՈՒԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ, ԶԸՐԲՌԱՄԲ ԱԾԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ. Ըմբռնել, բուռն հարկանել, իշխել, տիրել:
- Ի ԲՌԻՆ ՈՒՆԵԼ ԶՈԳԻ. Դնել զոգի ի բռին (կեանքը մահուան վտանգի ենթարկել):
ԲՈՒՌՆԱԼԻՐ, ա. Լիաբուռն, առատ:
ԲՈՒՍԱԲԵՐ, ա. 1. Բուսարձակ, բուսուցիչ: 2. ա. գ. Բուսածին. ծառ, տունկ:
ԲՈՒՍԱԾԻՆ, ա. Բուսաբեր (իբրև բոյս ծագած):
ԲՈՒՍԱԿ, գ. Բուսուկ (բոյս, ծառ, տունկ են):
ԲՈՒՍԱԿԱՆ, ա. 1. Տնկական (բոյսերին յատուկ): 2. գ. Բոյս (բուսական մարմին):
ԲՈՒՍԱԿԻՑ, ա. Տնկակից, բնակից:
ԲՈՒՍԱՆԵԼ (իմ), չբ. 1. Ընձիւղել, բողբոջել: 2. Յառաջագայել, ծնանել, ծագել, երևել, յերևան գալ, սերել, աճել:
ԲՈՒՍԱՐՁԱԿ, ա. Բուսաբեր, յուռթի, բերրի:
ԲՈՒՍՈՂ, ա. Բուսուցիչ, փխբ. ծնօղ:
ԲՈՒՍՈՒԿ, տե՛ս ԲՈՒՍԱԿ:
ԲՈՒՍՈՒՑԻՉ, ա. Բուսող:
ԲՈՒՏ, գ. Ճարակ, կեր, կերակուր:
ԲՈՒՐԱՆՈՑ, տե՛ս ԲՈՒՐՈՒԱՌ:
ԲՈՒՐԱՍՏԱՆ, գ. 1. Պարտէզ, դրախտ, հոտարան: 2. նման. Մարգ: 3. Արուարձան (քաղաքի):
ԲՈՒՐԱՍՏԱՆԵԱՅՔ, գ. յոգն. Բուրաստանք, պարտէզք:
ԲՈՒՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԲՈՒՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԲՈՒՐԳՆ, գ. 1. Աշտարակ: 2. Պիւրամիդ, յօբելիկ (բրգաձև կոթող շինութեան վրայ):
ԲՈՒՐԴ, գ. Գեղմն, ասր, գզաթ, կիզն:
ԲՈՒՐԵԼ, նբ. չբ. Հոտ հարկանել, բուրեցուցանել, հոտել (հոտ արձակել՝ տարածել, հոտ գալ):
ԲՈՒՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բուրացուցանել, բուրել:
ԲՈՒՐԻՉ, ա. Ծխիչ:
ԲՈՒՐՈՒԱՌ, գ. Բուրանոց, բով, ծխանոց, խնկանոց, կրակակալ:
ԲՈՒՔ, գ. Ձիւնաբեր, ձիւնաբերութիւն:
ԲՋԵԼ, տե՛ս ԲԱՌԱՋԵԼ:
ԲՋԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՌԱՉ:
ԲՋՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՌԱՉ:
ԲՋԻՋՔ, գ. յոգն. Գուբք (մեղրահացի վեցանկիւնի փոսերը):
ԲՌԵԼ, տե՛ս ԾԵՓԵԼ:
ԲՌՆԱԲԱՐ, մ. 1. Բռնազբօսաբար, բռնի, բռնիւ: 2. Առ հարկի, ակամայ:
ԲՌՆԱԲԱՐԵԼ, նբ. Հարստահարել, բռնադատել (բռնութիւն՝ ոյժ գործադրել):
ԲՌՆԱԳՈՅՆ, ա. Հզօրագոյն, զօրագոյն:
ԲՌՆԱԴԱՏ, ա. Բռնաւոր, բռնակալ:
ԲՌՆԱԴԱՏԵԼ, նբ. 1. Հարկ առնել, հարկաւորել, հարկեցուցանել, ստիպել: 2. Հարստահարել, բռնաբարել: 3. Լլկել:

ԲՌՆԱԴԱՏԻՉ, ա. Բռնադատու, բռնազբօսիկ:
ԲՌՆԱԴԱՏՈՂԱԿԱՆ, ա. Հարկաւորական, հարկաւորացուցիչ:
ԲՌՆԱԴԱՏՈՒ, տե՛ս ԲՌՆԱԴԱՏԻՉ:
ԲՌՆԱԴԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բռնութիւն, հարկ:
ԲՌՆԱԶԲՕՍԱԲԱՐ, տե՛ս ԲՌՆԱԲԱՐ (1):
ԲՌՆԱԶԲՕՍԵԼ, նբ. Բռնաբարել, բռնադատել:
ԲՌՆԱԶԲՕՍԻԿ, տե՛ս ԲՌՆԱԴԱՏԻՉ:
ԲՌՆԱԶԲՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բռնադատութիւն, բռնութիւն, հարստահարութիւն:
ԲՌՆԱԼԻՐ, մ. ա. Լիաբուռն:
ԲՌՆԱԿԱԼ, ա. գ. Բռնաւոր, բռնակալու:
– ԲՌՆԱԿԱԼ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԲՌՆԱԿԱԼԵԼ:
ԲՌՆԱԿԱԼԵԼ, չբ. նբ. Բռնակալ լինել, բռնանալ, իշխել, տիրել, ունել, նուաճել:
ԲՌՆԱԿԱԼՈՒ, տե՛ս ԲՌՆԱԿԱԼ:
ԲՌՆԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Տէրութիւն, բնաւորութիւն, հարստահարութիւն:
ԲՌՆԱԿՌԻՒ, ա. գ. Կռփամարտիկ:
ԲՌՆԱՀԱՐԵԼ, նբ. Ըմբռնել, ունել, բըռնադատել:
ԲՌՆԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ըմբռնումն: 2. Առիթ:
ԲՌՆԱՁԻԳ, ա. Տառապեցուցիչ, չարչարիչ:
ԲՌՆԱՄԱՀ, ա. 1. Դժուարամահ: 2. Սպանեալ (բռնութեամբ մահացած), անձնասպան:
ԲՌՆԱՄԱՐՏ, ա. գ. Բռնամարտիկ, ըմբիշ:
ԲՌՆԱՄԱՐՏԻԿ, ա. գ. 1. Կռփամարտիկ: 2. Նահատակ (քաջ մարտիկ՝ ախոյեան):
ԲՌՆԱՆԱԼ, չբ. Բռնակալել, գոռոզանալ, հարստահարել, յաղթահարել:
ԲՌՆԱՍԵՂ, գ. Մեղեխ, ունկունք:
ԲՌՆԱՐԿԵԼ, նբ. Բուռն հարկանել, ձեռնարկել, սկսանել:
ԲՌՆԱՒՈՐ, գ. ա. 1. Բռնակալ: 2. Բուռն, սաստիկ, ուժգին, զօրաւոր:
ԲՌՆԱՒՈՐԱԲԱՐ, մ. Բռնաւորութեամբ, բռնաբար:
ԲՌՆԱՒՈՐԵԼ, նբ. 1. Բռնադատել, հարկաւորել, ստիպել: 2. չբ. Բռնակալել, բռնանալ:
ԲՌՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բռնակալութիւն, բռնութիւն, հարստութիւն:
ԲՌՆԱՔԱՐ, տե՛ս ՎԻՐԳ (1):
ԲՌՆԵԼ, նբ. Ի բուռն առնուլ, ունել, ըմբռնել, արգելուլ:
ԲՌՆԻ, ԲՌՆԻՒ, տե՛ս ԲՌՆԱԲԱՐ:
ԲՌՆԽԷԹՔ, գ. Կռփումն, կռփանք (բըռունցքով խփելը):
ԲՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բռնաւորութիւն, ուժաւորութիւն, բռնադատութիւն, հարըստահարութիւն, հարկ: 2. Սաստկութիւն, ուժգնութիւն:
ԲՌՆՈՒՄՆ, գ. Ըմբռնումն:
ԲՌՆՑԻ, մ. Մուրցացի:
ԲՌՇՈՊ, ա. Խռովայոյզ, խառնակ:
ԲՏԵԼ, նբ. Պարարել, բուծանել:
ԲՐԱԲԻՈՆ, գ. Յաղթանակ, մրցանակ, պսակ (յաղթութեան համար շնորհուած):
ԲՐԱԾԵԾ, ա. Գանածեծ (բրով ծեծուած):
– ԲՐԱԾԵԾ ԱՌՆԵԼ. Գան հարկանել, ճաղկել:
– ԲՐԱԾԵԾ ԼԻՆԵԼ. Գանահարել:
ԲՐԱԾՈՅ, ա. Հաստահիմն:
ԲՐԱՒՈՐ, տե՛ս ՇԵՐՏԱՒՈՐ:
ԲՐԴԱԶԳԵԱՑ, տե՛ս ԱՍՈՒԵՂ:
ԲՐԴԵԱՅ, գ. Ասուի (բրդից հագուստ):
ԲՐԴԵԼ, նբ. 1. Բեկանել, փշրել, մանրել (հացի մասին): 2. չ. Տեղալ (ձեան մասին):
– ԲՐԴԵԼ Ի ԲԱՐԿՈՒԹԻՒՆ. Գրգռել, բորբոքել (բարկութիւնը շարժել):
ԲՐԵԼ, նբ. Փորել, պեղել, քանդել:
ԲՐԷՏ, գ. (կենդ.) Իշամեղու:
ԲՐԻԶ, գ. Հողաբիր, մարկեղ, փայտատ:
ԲՐՈՒՏ, գ. Կաւագործ, խեցագործ:
ԲՐՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Խստանալ, կարծրանալ: 2. Պաղել, սառչել, ընդարմանալ, փայտանալ:

ԲՐՏԵԱՅ, ա. Կաւեայ, կաւեղէն, խեցեղէն:
ԲՐՏԵՐԱԽ, տե՛ս ԽՍՏԵՐԱԽ:
ԲՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խստութիւն, կարծրութիւն, պնդութիւն:
ԲՔԱԲԵՐ, ա. Բքարար, բքայոյզ:
ԲՔԱԽԵՂԴ, ա. Ձիւնախեղդ:
ԲՔԱՅՈՅԶ, ա. Բքայորդոր:
ԲՔԱՅՈՐԴՈՐ, տե՛ս ԲՔԱՅՈՅԶ:
ԲՔԱՐԱՐ, տե՛ս ԲՔԱԲԵՐ:
ԲՕԹ, գ. Գոյժ, գուժիւն:
ԲՕԹԱԲԵՐ, ա. Գուժաբեր, գուժկան, գուժաւոր:

Գ

ԳԱԲԵՂԷՆ, գ. Եբիճաղ:
ԳԱԳԱԹՆ, գ. 1. Կատար, գլուխ, ծայր: 2. Գանգ, կառափն:
ԳԱԳԱԹՆԱԴԱՇ(Ն), գ. Սաղաւարտ (գլխի պահպանակ):
ԳԱԳԱԹՆԱՆԱԼ, չբ. Վերանալ (վեր բարձրանալ):
ԳԱԳԱՇԵԼ (իմ), չբ. Գարգաչել, ցնորել, բանդագուշել, աղճատել, ցնդել:
ԳԱԳԱՇՈՏ, ա. Գարգաչեալ, պագշոտ:
ԳԱԴԻՇ, գ. Բարդ (խրձերի դէզ), օրան, կալ:
ԳԱԶԱԽ, ԳԱԶԱՂ, տե՛ս ԱՃԻՒՆ:
ԳԱԶԱՂԱՆԱԼ, չբ. Մոխրել (մոխիր դառնալ), փխբ. պապանձել:
ԳԱԶԱՆ, գ. 1. Երէ (վայրի գիշատիչ կենդանի): 2. Փիղ:
ԳԱԶԱՆԱԲԱՐ, մ. Գազանապէս, վայրենաբար:
ԳԱԶԱՆԱԲԱՐՈՅ, ա. 1. Վայրենի, կատաղի, վայրագ, մոլեգին: 2. Գազանային:
ԳԱԶԱՆԱԲԱՐՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգթութիւն, կատաղութիւն, վայրագութիւն (գազանաբարոյի յատկութիւնը):
ԳԱԶԱՆԱԲԵԿ, ա. Գազանագէշ, գազանածախ, գազանակուր:
ԳԱԶԱՆԱԳԷՇ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱԲԵԿ:
ԳԱԶԱՆԱԳՈՅՆ, ա. 1. Վայրենագոյն, դժնդակագոյն: 2. Սաստկագոյն:
ԳԱԶԱՆԱԴԷՄ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱԿԵՐՊ:
ԳԱԶԱՆԱԽԱՌՆ, ա. Կիսագազան:
ԳԱԶԱՆԱԾԱԽ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱԲԵԿ:
ԳԱԶԱՆԱԿԱՆ, ա. 1. Գազանային, վայրենի, մոլեգին: 2. Գազանանման:
ԳԱԶԱՆԱԿԵՐ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱԿՈՒՐ:
ԳԱԶԱՆԱԿԵՐՊ, ա. Գազանադէմ, գազանանման, գազանաձև, գազանատեսակ, գազանօրէն:
ԳԱԶԱՆԱԿՈՒՏ, տե՛ս ԳԱԶԱՆՈՒՏ:
ԳԱԶԱՆԱԿՈՒՐ, ա. Գազանակեր, գազանաբեկ:
ԳԱԶԱՆԱԿՌԻՒ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱՄԱՐՏԻԿ:
ԳԱԶԱՆԱՁԵՒ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱԿԵՐՊ:
ԳԱԶԱՆԱՄԱՐՏ, գ. 1. Գազանամարտութիւն: 2. տե՛ս ԳԱԶԱՆԱՄԱՐՏԻԿ:
ԳԱԶԱՆԱՄԱՐՏԻԿ, ա. գ. Գազանամարտ, գազանակռիւ:
ԳԱԶԱՆԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱՄԱՐՏ (1):
ԳԱԶԱՆԱՄԻՏ, ա. Վայրենամիտ, գազանաբարոյ, գազանական, մոլեգին:
ԳԱԶԱՆԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գազանութիւն, վայրագութիւն, կատաղութիւն:
ԳԱԶԱՆԱՅԻՆ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱԿԱՆ:
ԳԱԶԱՆԱՆԱԼ, չբ. Վայրենանալ, վայրագանալ, կատաղել, մոլեգնել, սրտմտել:
ԳԱԶԱՆԱՆՄԱՆ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱԿԵՐՊ:
ԳԱԶԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱԲԱՐ:
ԳԱԶԱՆԱՍԻՐՏ, ա. Վայրագ, անգութ (գազանի սիրտ ունեցող):
ԳԱԶԱՆԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱԿԵՐՊ:
ԳԱԶԱՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, ներ. Վայրենացուցանել, կատաղեցուցանել:
ԳԱԶԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱՆԱԼ:

ԳԱՋԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԱՋԱՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԳԱՋԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գազանաբարոյութիւն, անգթութիւն, կատաղութիւն, սրտմտութիւն:
ԳԱՋԱՆՈՒՏ, ա. Գազանակուտ:
ԳԱՋԱՆՕՐԷՆ, տե՛ս ԳԱՋԱՆԱԿԵՐՊ:
ԳԱՋԵՐԲՈՒԱԿ, գ. Գոյլբուակ (մշկընկոյզ):
ԳԱՋՊԷՆ կամ ԳԱՋԱՊԷՆ, գ. Մանանայ:
ԳԱԼ, չբ. Եկաւորել:
- ԳԱԼ Ի ՋԱՐՄԱՑՈՒՄՆ. Զարմանալ:
- ԳԱԼ Ի ՋԳԱՍՏՈՒԹԻՒՆ. Զգաստանալ:
- ԳԱԼ Ի ՋՂՋՈՒՄՆ. Զղջալ, զղջանալ:
- ԳԱԼ Ի ԾՆՈՒՆԴ. Ծնանել (ծնուել):
- ԳԱԼ Ի ԿԱՐԾԻՍ ՈՒՐՈՒՔ. Միաբանել, համաձայնել:
- ԳԱԼ Ի ՀԱՐՑՈՒՄՆ. Հարցանել:
- ԳԱԼ Ի ՄԻՏՍ՝ ՅԻՆՔՆ. Ուշաբեր լինել, ուշաբերել, սթափել, զգաստանալ:
- ԳԱԼ ՅԱՂԵՐՍ. Մեղմանալ, զիջանել:
- ԳԱԼ ՅԱՃՈՒՄՆ. Աճել:
- ԳԱԼ ՅՈՂՈՐՄՈՒԹԻՒՆ. Ողորմել:
- ԳԱԼ Ի ՎԱԽՃԱՆ. Վախճանել:
- ԳԱԼ Ի ՔՆԻՆ. Քննել:
- ԳԱԼ ԸՆԴ ԱՐԳԱՆԴ. Ծնանել (ծնուել):
- ՈՐՋԱՓ ԳԱԼ. Ջեռնհաս՝ կարող լինել:
ԳԱԼԱՐԵԼ, նբ. 1. Ոլորել, բոլորել, փաթութել: 2. Գելուլ:
ԳԱԼԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԱԼԱՐԵԼ:
ԳԱԼԱՐՈՒՄՆ, գ. Ոլորումն, ոլոր:
ԳԱԼԼՈՍ, գ. Ներքինի:
ԳԱԼՈՒՍՏ, գ. Եկաւորութիւն, եկելութիւն:
ԳԱԿՆՈՒԼ, չբ. Հպատակել:
ԳԱՀ, գ. 1. Բեմ, բեմբ: 2. Աթոռ, բազմոց: 3. նման. Բարձ, պատիւ, իշխանութիւն: 4. Դար, վախ, գահաւանդ, բարձրաւանդակ:
ԳԱՀԱԳԼԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Գահերիցութիւն:
ԳԱՀԱԳԼՈՒԽ, ա. 1. Գահերէց, նախապատիւ: 2. գ. Գահագլխութիւն, գահերիցութիւն:

ԳԱՀԱԿ, գ. Աղխ, օղ, լամբ:
ԳԱՀԱԿԱԼ, գ. 1. Թագաւոր, իշխան, պետ: 2. Փոխանորդ:
ԳԱՀԱԿԱԼԵԼ, չբ. Աթոռանալ, թագաւորել:
ԳԱՀԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Իշխանութիւն (պատուի՝ աւագութեան աստիճան):
ԳԱՀԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Գահակալութիւն (գահի վրայ լինելը):
ԳԱՀԱԿԱՐԳԵԼ (իմ), չբ. Գահանստել:
ԳԱՀԱԿԻՑ, տե՛ս ԱԹՈՌԱԿԻՑ:
ԳԱՀԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱԹՈՌԱԿՑՈՒԹԻՒՆ:
ԳԱՀԱՄԵԾԱՐ, ա. Պատուաւոր (գահով (3) մեծարուած):
ԳԱՀԱՆՇԱՆ, ա. Թագաւորազն (գահով նշանաւոր):
ԳԱՀԱՆՍՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԳԱՀԱԿԱՐԳԵԼ:
ԳԱՀԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Իշխանասիրութիւն:
ԳԱՀԱՎԷԺ, ա. Դարահոս, դարավէժ, քարավէժ:
- ԳԱՀԱՎԷԺ ԱՌՆԵԼ. Դարահոս առնել, դարահոսել, քարավէժ առնել:
- ԳԱՀԱՎԷԺ ԼԻՆԵԼ. Գահավիժել, քարավիժել, քարավէժ լինել, խոհամանալ:
ԳԱՀԱՎԻԺԵԼ (իմ), տե՛ս ԳԱՀԱՎԷԺ ԼԻՆԵԼ:
ԳԱՀԱՎԻԺՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քարավիժութիւն: 2. Գահաւանդ, գահաւանդակ, գահ, դար:
ԳԱՀԱՒԱՆԴ, տե՛ս ԳԱՀԱՒԱՆԴԱԿ:
ԳԱՀԱՒԱՆԴԱԿ, գ. Գահաւանդ (բարձրաւանդակ տեղ), բարձունք, գահ, դար, վախ:
ԳԱՀԱՒՈՐ, գ. Գահաւորակ, դեսպակ:
ԳԱՀԱՒՈՐԱԿ, գ. 1. Գահոյք, դեսպակ: 2. Կասկարայ:
ԳԱՀԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գահմունք (գահ և պատիւ ունենալը, պատուի աստիճան):
ԳԱՀԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Գահաւորութիւն (պատուի բարձրութիւն):

ԳԱՀԵՐԷՑ, գ. ա. 1. Նախագահ: 2. Նախապատիւ:
ԳԱՀԵՐԷՑԱԳՈՅՆ կամ ԳԱՀԻՐԻՑԱԳՈՅՆ, ա. Աւագագոյն, աւագամեծար, նախամեծար:
ԳԱՀԵՐԷՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԱՀԵՐԻՑՈՒԹԻՒՆ:
ԳԱՀԵՐԻՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նախագահութիւն, նախապատուութիւն, աւագութիւն: 2. Գահասիրութիւն:
ԳԱՀԻՐԻՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԱՀԵՐԻՑՈՒԹԻՒՆ:
ԳԱՀԸՆԿԱԼ, տե՛ս ԳԱՀԱԿԱԼ:
ԳԱՀԸՆԿԱԼԵԼ, տե՛ս ԳԱՀԱԿԱԼԵԼ:
ԳԱՀԻՆՔ, գ. յոգն. Գահաւանդք, անդունդք:
ԳԱՀՄՈՒՆՔ, տե՛ս ԳԱՀԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ:
ԳԱՀՈՂ, գ. Թակարդ:
ԳԱՀՈՅԱՆԻ, տե՛ս ԳԱՀՈՅՔ:
ԳԱՀՈՅՔ, գ. 1. Գահ: 2. Գահաւորակ, տախտ, մահիճք: 2. Դեսպակ, պատգարակ, ժանուար:
ԳԱՂԱՏՈՍ, գ. Քարահատ, քարագործ:
ԳԱՂԱՓԱՐ, գ. 1. Տիպ, նախատիպ: 2. Օրինակ, պատկեր, նմանութիւն, յարացոյց:
ԳԱՂԱՓԱՐԵԼ, նբ. Տպաւորել, օրինակել, նմանեցուցանել, ձևացուցանել:
ԳԱՂԱՓԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տպաւորութիւն, նմանութիւն, օրինակ, կերպ:
ԳԱՂԹ, գ. Զու, գաղութ, գաղթականութիւն, վտարանդութիւն, տարաբնակութիւն, բնակափոխութիւն, պանդխտութիւն, փախուստ, գերութիւն, հատուած:
ԳԱՂԹԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Վտարանդի, պանդուխտ, բացաբնակ: 2. Գաղթ, հատուած:
ԳԱՂԹԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԱՂԹ:
ԳԱՂԹԵԼ[1], նբ. Վտարել, տարագրել:
ԳԱՂԹԵԼ[2], չբ. Զու առնել, ի չու անկանել, չուել, հատուած գնալ, հատուածել, վտարանդել, մեկնել, խոյս տալ:
ԳԱՂՁՆ, գ. (բսբ.) Քաղ:
ԳԱՂՈՒԹ, տե՛ս ԳԱՂԹ:
ԳԱՂՁ, ա. Եղկ:
ԳԱՂՁԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Եղկացուցանել:
ԳԱՂՏ, մ. 1. Գաղտաբար, գողաբար, ի ծածուկ, ծածկաբար, գաղտուկ, զանխլաբար, լռելեայն: 2. նխդ. Գաղտնի, ծածուկ:
ԳԱՂՏԱԲԱՐ, տե՛ս ԳԱՂՏ (1):
ԳԱՂՏԱԳՆԱՑ ԼԻՆԵԼ. Խոյս տալ (գաղտաբար չուել):
ԳԱՂՏԱԳՈՂԱՑԵԱԼ, տե՛ս ԳԱՂՏԱԳՈՂԻ:
ԳԱՂՏԱԳՈՂԱՑԻ, տե՛ս ԳԱՂՏԱԳՈՂԻ:
ԳԱՂՏԱԳՈՂԻ, մ. Գողաբար, գողօրէն, ծածկաբար, ի թաքուն, լռիկ:
ԳԱՂՏԱԿԵՐ, ա. Գաղտնակուր:
ԳԱՂՏԱԿԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Նենգ, դաւ, դաւաճանութիւն, մեքենաւորութիւն:
ԳԱՂՏԱԿՈՒՐ, գ. (կենդբ.) Գաղտակրայ, տիպ (ծովային երկպատեան խեցեմորթ):
ԳԱՂՏԱԿՐԱՑ, տե՛ս ԳԱՂՏԱԿՈՒՐ:
ԳԱՂՏԱՁԻԳ, ա. Գաղտնաձիգ (գաղտնի տեղից արձակուած):
ԳԱՂՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԳԱՂՏԱԲԱՐ:
ԳԱՂՏԻԿ, տե՛ս ԳԱՂՏՈՒԿ:
ԳԱՂՏՆԱԳՆԱՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԳԱՂՏԱԳՆԱՑ ԼԻՆԵԼ:
ԳԱՂՏՆԱԾԱԾՈՒԿ, ա. Գողացիկ (գաղտնի և ծածուկ):
ԳԱՂՏՆԱԿՈՒՐ, տե՛ս ԳԱՂՏԱԿԵՐ:
ԳԱՂՏՆԱՁԻԳ, տե՛ս ԳԱՂՏԱՁԻԳ:
ԳԱՂՏՆԱՇՇՈՒՆՋ, ա. Քսու, փսփսու (գաղտնի փսփսացող):
ԳԱՂՏՆԻ, ա. 1. Ծածուկ, թաքուն, անյայտ: 2. մ. Գաղտ, գաղտաբար, գաղտապէս, ի ծածուկ, գաղտուկ:
- ԳԱՂՏՆԵԱՒ, ԳԱՂՏՆԵՕՔ, Ի ԳԱՂՏՆԻՍ, տե՛ս ԳԱՂՏՆԻ (2):
- ԳԱՂՏՆԻՔ, գ. 1. Գաղտնութիւն, ծածկանք: 2. Խորհուրդ, խորք:

ԳԱՂՏՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծածկութիւն, գաղտնիք:
ԳԱՂՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԱՂՏՆՈՒԹԻՒՆ:
– ԳԱՂՏՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Գաղտ, ծածկաբար:
ԳԱՂՏՈՒԿ, տե՛ս ԳԱՂՏ:
ԳԱՄ, գ. 1. Ելք, հնարք, հայթայթանք, ճար: 2. Կռուան (ոտք դնելու՝ յենուելու տեղ): 3. Անգամ, նուագ, հաղ:
– ԳԱՄ ՄԻ, ՈՐ ԳԱՄ ՄԻ, ՈՐ ԻՆՉ ԳԱՄ ՄԻ, մ. Երբեմն, երբէք, միանգամ:
– ԳԱՄՈՒ ԳԱՄՈՒ, մ. Բազում անգամ, ստէպ ստէպ, միշտ:
– ԳԱՄ ՔԱՆ ԶԳԱՄ, մ. Տակաւ, տակաւ տակաւ, ոտն առ ոտն, առ փոքր փոքր, հաղ քան զհաղ, հետզհետէ:
ԳԱՄԱԳԻՏ կամ ԳԱՄԱԳԻՒՏ ԼԻՆԵԼ. Ստնանել, զղջմ ունել:
ԳԱՅԹ, գ. Գայթումն, սայթաքումն:
– ԳԱՅԹ Ի ԳԱՅԹ կամ ԳԱՅԹ Ի ԳԱՅԹԻ, մ. ա. Կաղ ի կաղս, անհաստատ:
ԳԱՅԹԱԳՂԱԿԻՑ, տե՛ս ԳԱՅԹԱԳՂԵՑՈՒՑԻՉ:
ԳԱՅԹԱԳՂԱՆՔ, տե՛ս ԳԱՅԹԱԳՂՈՒԹԻՒՆ:
ԳԱՅԹԱԳՂԵԼ[1], տե՛ս 1. ԳԱՅԹԱԳՂԵԼ (իմ): 2. ԳԱՅԹԱԳՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԳԱՅԹԱԳՂԵԼ[2] (իմ) կամ ԳԱՅԹԱԿՂԵԼ (իմ), չբ. 1. Գայթել, գթել, սայթաքել, լպրծել: 2. փխբ. Մոլորել, սխալել:
ԳԱՅԹԱԳՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Գայթագղել, մոլորեցուցանել, յանցուցանել, սխալեցուցանել (մեղքի՝ փործանքի՝ որոգայթի մէջ գցել): 2. Գթեցուցանել:
ԳԱՅԹԱԳՂԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Գայթագղակից, մոլորեցուցիչ (չար օրինակ տուող):
ԳԱՅԹԱԳՂՈՒԹԻՒՆ կամ ԳԱՅԹԱԿՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գայթագղանք, գայթումն, սայթաքումն: 2. Խոչ, արգել, որոգայթ:
ԳԱՅԹԱԳՂՈՒՄՆ, գ. Գայթագղանք, գայթումն, գլորումն, սխալանք:
ԳԱՅԹԱՆՔ, տե՛ս ԳԱՅԹՈՒՄՆ:
ԳԱՅԹԵԼ, տե՛ս ԳԱՅԹԱԳՂԵԼ[2] (իմ):
ԳԱՅԹՈՏ, ա. 1. Դիւրագայթ, սխալական: 2. Լպրծոտ, լպիրծ:
ԳԱՅԹՈՒՄՆ, տե՛ս ԳԱՅԹԱԳՂՈՒՄՆ:
ԳԱՅԻՍՈՆ, գ. Գեղարդն, նիզակ, տէգ, աշտեայ:
ԳԱՅԼ, գ. Գելոց, սանձ (բերանի կապ՝ երկաթից, փայտից, պարանից են):
ԳԱՅԼԻԿՈՆ, գ. Դուր, չաղափ:
ԳԱՅՌ, գ. 1. Շաղախ, ցիխ, տիղմ, միծ, խոհեր: 2. Աղբ, կեղտ:
ԳԱՅՌԱԼ, տե՛ս ԳԱՅՌԵԼ:
ԳԱՅՌԱՆՈՑ, տե՛ս ԳԱՅՌՈՑ:
ԳԱՅՌԵԼ, չբ. Գայռալ, ընկողմանել, ընկողմնել:
ԳԱՅՌՈՑ, գ. (կզմխս.) Գայռանոց, սըրբան:
ԳԱՅՏ, ա. Խիտ, հոծ:
ԳԱՅՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խտութիւն (գայտ լինելը):
ԳԱՆ, գ. Զաղկ, ճաղկանք:
– ԳԱՆ ԸՄՊԵԼ, տե՛ս ԳԱՆԱՀԱՐԵԼ:
– ԳԱՆ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Գանել, ծեծել, ճաղկել:
ԳԱՆԱԲԵԿ, տե՛ս ԳԱՆԱԼԻՑ:
ԳԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԳԱՆԱԼԻՑ:
ԳԱՆԱԼԻՑ, ա. Գանաբեկ, գանալի, գանածեծ, գանահար (սաստիկ՝ չարաչար, ծեծուած, ծեծ կերած):
ԳԱՆԱԾԵԾ, տե՛ս ԳԱՆԱԼԻՑ:
ԳԱՆԱՀԱՐ, տե՛ս ԳԱՆԱԼԻՑ:
ԳԱՆԱՀԱՐԵԼ (իմ), չբ. Գան ըմպել (ծեծ ուտել):
ԳԱՆԳ, գ. Գագաթն, կառափն, ճեղուն գլխոյ, սկաւառակ, ուղղաբոյն:
ԳԱՆԳԱՋԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հնչեցուցանել, բախել:
ԳԱՆԳԱՏ, գ. Քրթմնջիւն, տրտունջ, բողոք:
ԳԱՆԳԱՏԵԼ (իմ), չբ. Քրթմնջել, տրտընջել, բողոքել:

ԳԱՆԳՈՒՐ, ա. Խոպոպի:
– ԳԱՆԳՈՒՐՔ, գ. յոգն. 1. Խոպոպիք: 2. նման. Վէտք (թեթև ալիքներ):
ԳԱՆԳՈՒՐԱԳԵՂ, տե՛ս ԳԱՆԳՐԱԳԵՂ:
ԳԱՆԳՐԱԳԵՂ, ա. Գանգուրագեղ (գեղեցիկ գանգուրներով):
ԳԱՆԳՐԱՀԵՐ, ա. Գանգուր, քաջագանգուր:
ԳԱՆԵԼ, նբ. 1. Գան հարկանել, ծեծել, ճաղկել, խոշտանգել, չարչարել, հարկանել, բախել: 2. Ջաղել, թշնամանել, պատուհասել, նախատել, խայտառակել, յամօթ առնել:
ԳԱՆՁ, գ. 1. Ինչք (պահած թանկագին իրերի ամբողջութիւն): 2. Գանձարան (գանձ պահելու տեղ): 3. Հարկ, տուրք:
ԳԱՆՁԱԿ, գ. Ընդերք, աղիք, որովայն, փոր:
ԳԱՆՁԱԿՈՂՈՊՈՒՏ, տե՛ս ԳԱՆՁԱՀԱՏ:
ԳԱՆՁԱՀԱՏ, ա. գ. Գանձակողոպուտ, քսակահատու, հատու:
ԳԱՆՁԱՆԱԿ, գ. Գանձարան, գանձատուն, արկղ, քսակ:
ԳԱՆՁԱՇԱՏ, ա. Ընչաշատ, ընչաւէտ:
ԳԱՆՁԱՊԱՀ, ա. գ. Գանձաւոր:
ԳԱՆՁԱՍԷՐ, ա. Արծաթասէր, ընչաքաղց, զօշաքաղ:
ԳԱՆՁԱՏՈՒՆ, գ. Գանձարան, տուն գանձուց:
ԳԱՆՁԱՐԱՆ, գ. Գանձատուն, գանձանակ, շտեմարան:
ԳԱՆՁԱՒՈՐ, տե՛ս ԳԱՆՁԱՊԱՀ:
ԳԱՆՁԵԼ, նբ. Մթերել, ժողովել, դիզել:
ԳԱՆՈՒՄՆ, գ. Գան, տանջանք, խոշտանգանք:
ԳԱՆՉԵԼ, չբ. Հնչել, գոչել, կանչել:
ԳԱՆՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնչումն, գոչումն, գոչիւն, կանչիւն:
ԳԱՌԱԳԻՂ, գ. 1. Վանդակ (գազանների): 2. նման. Բանտ:
ԳԱՌԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Կողմնեցուցանել (տալ գայռել, պառկեցնել):
ԳԱՌԵԼ, տե՛ս ԳԱՅՌԵԼ:
ԳԱՌՆ, գ. Որոչ, բուծ:
ԳԱՌՆԱՆԱԼ, չբ. Հանդարտել, մեղմանալ:
ԳԱՐ, ա. մ. Ծուռ, կոր:
– Ի ԳԱՐ ՀԱՅԵԼ. Ընդ ակամբ հայել:
ԳԱՐԳԱՇԵԼ (իմ), տե՛ս ԳԱԳԱՇԵԼ (իմ):
ԳԱՐԵԴԻՒԹ, տե՛ս ԳԱՐԸՆԿԷՑ:
ԳԱՐԵԼԻ կամ ԳԱՐՐԵԼԻ, ա. Ցաւագին, ողորմ, աղէտաւոր:
ԳԱՐԵՀԱՏ կամ ԳԱՐԷՀԱՏ, տե՛ս ԳԱՐԻ (3):
ԳԱՐԵՀԱՑ, տե՛ս ԳԱՐԻ (2):
ԳԱՐԵՂԷՆ, տե՛ս ԳԱՐԻ (4):
ԳԱՐԵՋՈՒՐ կամ ԳԱՐԷՋՈՒՐ, գ. Կասկաջուր:
ԳԱՐԸՆԿԷՑ, ա. գ. Գարեդիւթ, հատընկէց:
ԳԱՐԻ, գ. 1. Կասկ (կեղեւած գարի): 2. Գարեհաց, քաշկէն: 3. Գարեհատ (ծանրութեան չափ): 4. ա. Գարեղէն (գարուց պատրաստուած):
ԳԱՐՀԱՅԵԼ (իմ), չբ. Մորմոքել, տոչորել (սիրտը այրուել):
ԳԱՐՆԱՅԻՆ, տե՛ս ԳԱՐՆԱՆԱՅԻՆ:
ԳԱՐՆԱՅՆԻ, ա. 1. Գարնանային: 2. գ. Գարուն: 3. մ. Ի գարնան:
ԳԱՐՆԱՆԱԲԵՐ, ա. Գարունաբեր:
ԳԱՐՆԱՆԱԲՈՅՍ, տե՛ս ԳԱՐՆԱՆԱԲՈՒՂԽ:
ԳԱՐՆԱՆԱԲՈՒՂԽ, ա. Գարնանաբոյս:
ԳԱՐՆԱՆԱԳԵՂ, ա. Կանաչագեղ (գարնան նման կանաչ):
ԳԱՐՆԱՆԱՋԱՅՐ, ա. Գարնանաշարժ (գարնանը յորդացող):
ԳԱՐՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԳԱՐՆԱՆԱՆԱԼ:
ԳԱՐՆԱՆԱՅԻՆ, ա. Գարնային, գարնայնի:
ԳԱՐՆԱՆԱՆԱԼ, չբ. Գարնանալ (գարուն լինել, գարնան փոխուել՝ նմանուել):
ԳԱՐՆԱՆԱՇԱՐԺ, տե՛ս ԳԱՐՆԱՆԱՋԱՅՐ:

ԳԱՐՆԱՆԻ, տե՛ս ԳԱՐՆԱՅՆԻ:
ԳԱՐՇ, տե՛ս ԳԱՐՇԵԼԻ:
ԳԱՐՇԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Զազրաբանութիւն:
ԳԱՐՇԱԲԱՐ, մ. Անամօթաբար, գարշելապէս (գարշելի կերպով):
ԳԱՐՇԱԽԱՌՆ, ա. Աղտեղասէր (գարշելի գործերի մէջ խառնուող):
ԳԱՐՇԱՀՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժանտահոտութիւն, ժահահոտութիւն, չարահոտութիւն:
ԳԱՐՇԱՆԱԼ, չբ. Պղծել, աղտեղանալ, ապականել, խառնակել:
ԳԱՐՇԱՆՔ, գ. Գարշութիւն, ամօթ (գարշելի՝ ամօթալի բան):
ԳԱՐՇԱՊԱՐ, գ. 1. Կրունկ: 2. Հետք (ոտքի):
ԳԱՐՇԱՍԷՐ, ա. Աղտեղասէր (գարշելի բաներ սիրող):
ԳԱՐՇԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԶԱԶՐԱՏԵՍԻԼ:
ԳԱՐՇԵԼ (իմ), չբ. Զզուել, խորշել, պղծգալ, զազրանալ, նողկալ, տաղտկանալ, տաղտկալ:
ԳԱՐՇԵԼԱՊԷՍ, տե՛ս ԳԱՐՇԱԲԱՐ:
ԳԱՐՇԵԼԻ, ա. Գարշ, նողկ, տաղտկալի, զազրելի, զազիր, պիղծ:
ԳԱՐՇԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԱՐՇՈՒԹԻՒՆ:
ԳԱՐՇԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նողկացուցանել, տաղտկացուցանել, զազրացուցանել, պղծել, աղտեղել:
ԳԱՐՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Գարշելութիւն, պղըծութիւն, զազրութիւն, գարշանք, աղտեղութիւն, աղտ:
ԳԱՐՇՈՒՆԱԿ, ա. Գարշելի, գարշ (գարշելի բաներ կրող):
ԳԱՐՈՒՆ, գ. Գարնայնի:
ԳԱՐՈՒՆԱԲԵՐ, տե՛ս ԳԱՐՆԱՆԱԲԵՐ:
ԳԱՒԱԶ, տե՛ս ԲԱԶԷ:
ԳԱՒԱԶԱՆ, գ. 1. Ցուպ, բիր, մահակ, մական: 2. փխբ. Շառաւիղ, զարմ: 3. փխբ. Իշխանութիւն: 4. փխբ. Խրատ, գան:
ԳԱՒԱԶԱՆԱՒՈՐ, ա. Վարոցաւոր, բրաւոր:
ԳԱՒԱԶԱՆԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱԳՆԵՐԳՈՒԹԻՒՆ:
ԳԱՒԱԹ, տե՛ս ԲԱԺԱԿ:
ԳԱՒԱՌ, գ. 1. Նահանգ, աշխարհ, հայրենիք (հայրենի երկիր): 2. Իշխանութիւն, վիճակ (եպիսկոպոսական թեմ):
ԳԱՒԱՌԱԿԱԼ, ա. գ. Կուսակալ, ոստիկան:
ԳԱՒԱՌԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Գաւառային: 2. Գաւառացի:
ԳԱՒԱՌԱԿԻՑ, ա. գ. Գաւառացի, համագաւառ (միեւնոյն գաւառից):
ԳԱՒԱՌԱՅԻՆ, տե՛ս ԳԱՒԱՌԱԿԱՆ:
ԳԱՒԱՌԱՊԵՏ, գ. 1. Վերակացու, գործակալ, հազարապետ, տնտես: 2. Հոգաբարձու, խնամակալ (որբերի):
ԳԱՒԱՌԱՊԵՏԵԼ, նբ. չբ. Խնամարկել, հոգալ:
ԳԱՒԱՌԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գործակալութիւն, տնտեսութիւն: 2. Վերակացութիւն (որբերի):
ԳԱՒԱՌԱՑԻ, գ. Գաւառական, գաւառակից:
ԳԱՒԻԹ, գ. 1. Բակ: 2. Փարախ, մակաղատեղ: 3. փխբ. Արքայութիւն (երկնքի):
ԳԳՈՒԱՂԵԼ, տե՛ս ԳՐԳՈՒԱՂԵԼ:
ԳԳՈՒԱՆՔ, գ. Գրգանք, փայփայանք, փաղաքշանք:
ԳԳՈՒԵԼ, նբ. 1. Ողջագուրել, փայփայել, գրգել, փաղաքշել, յանձանձել: 2. փխբ. Մեծարել, պատուել:
ԳԳՈՒԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԳՈՒԵԼ:
ԳԳՈՒՈՂԱԿԱՆ, ա. Փաղաքշական:
ԳԴԱԿ, գ. Գլխադիր (գլխին դնելու ծածկոյթ):
ԳԵԴԴՈՒՐ, գ. Հէն, յելուզակ, աւազակ, ասպատակաւոր, մեկնազէն:
ԳԵԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատառուած (ճեղքուածքի նշան):
ԳԵԹ, տե՛ս ԳԷԹ:

ԳԵԼ, ա. Պիրկ:
ԳԵԼԱՐԱՆ, գ. Գելոց, պրկոց:
ԳԵԼՈՑ, տե՛ս ԳԵԼԱՐԱՆ:
ԳԵԼՈՒԼ, նբ. Պրկել, ոլորել, ճնշել, ճմլել, գալարել:
ԳԵԼՈՒՄՆ, գ. Պրկումն, ճնշումն:
ԳԵՀ, գ. Վիհ, փոս, գերեզման:
ԳԵՀԵԱՆ, գ. Հնոց (սովորական):
ԳԵՀԵՆ, գ. Դժոխք (անշէջ հնոցը դժոխքում):
ԳԵՀԵՆԱԲՈՐԲՈՔ, ա. Անշէջ, դժոխային:
ԳԵՂ[1], տե՛ս ԳԻՒՂ:
ԳԵՂ[2], գ. Գեղեցկութիւն:
ԳԵՂԱԳՈՅՆ, ա. Գեղեցկագոյն:
ԳԵՂԱԳՈՒՆԱԿ, ա. Գեղազան, գեղեցիկ:
ԳԵՂԱԶԱՆ, ա. Գեղազանակ, պայծառ, վայելուչ:
ԳԵՂԱԶԱՆԱԿ, տե՛ս ԳԵՂԱԶԱՆ:
ԳԵՂԱԶԱՐԴ, ա. Գեղեցկազարդ, վայելչազարդ, չքնաղ, չքեղ:
ԳԵՂԱԶԱՐԴԵԼ, նբ. Գեղեցկազարդել, պաճուճել, պճնել:
ԳԵՂԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Գեղեցկազարդութիւն, գեղօն, պայծառութիւն, վայելչութիւն:
ԳԵՂԱԾԻԾԱՂ, ա. Ծիծաղախիտ, զուարթ:
ԳԵՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Շինականութիւն:
ԳԵՂԱՂԷՇ, ա. Վայելչագեղ, գեղեցկափայլ, պայծառ, չքնաղ:
ԳԵՂԱՂԷՇԱԲԱՐ, մ. Գեղեցկապէս, վայելչաբար:
ԳԵՂԱՂԷՇԱԳՈՅՆ, ա. Գեղեցկագոյն, չքնաղագեղ:
ԳԵՂԱՂԷՇԱԴԻՏԱԿ, ա. Գեղեցկատես, գեղեցկատեսիլ:
ԳԵՂԱՅԱՐՄԱՐ, ա. Գեղեցկայարմար, վայելուչ, վայելչագեղ:
ԳԵՂԱՅՕՐԷՆ, ա. Գեղապատշաճ, գեղազարդ:
ԳԵՂԱՇԻՏԱԿ, ա. Ուղղաբերձ, գեղեցկադիտակ:
ԳԵՂԱՇՈՒՔ, ա. Գեղեցկաշուք, գեղապանծ:
ԳԵՂԱՊԱՃՈՅՃ, ա. Գեղեցկապաճոյճ, պճնապաճոյճ, գեղապճնեալ, գեղազարդ:
ԳԵՂԱՊԱՆԾ, ա. Ջքնաղ, գեղաղէշ, գեղեցկապանծ, պայծառապարծ:
– ԳԵՂԱՊԱՆԾ ԼԻՆԵԼ. Պանծալ, պարծել:
ԳԵՂԱՊԱՆԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Շքեղութիւն, փառաւորութիւն:
ԳԵՂԱՊԱՏԻՒ, ա. Գեղեցկայարմար (գեղեցիկ ու պատուական):
ԳԵՂԱՊԱՏՇԱՃ, ա. Վայելչագեղ, բարեյօդ:
ԳԵՂԱՊՃՆԵԱԼ, տե՛ս ԳԵՂԱՊԱՃՈՅՃ:
ԳԵՂԱՍԱՂԱՐԹ, ա. Սաղարթագեղ, վարսագեղ:
ԳԵՂԱՍՏԱՆԵԱՅՔ, գ. յոգն. Գիւղաստանեայք, գիւղք, կալուածք:
ԳԵՂԱՏԱԽՏԱԿ, ա. գ. Պատկերահան:
ԳԵՂԱՏԻՊ, ա. Գեղեցկատիպ, գեղեցկատեսիլ, գեղեցկակերպ:
ԳԵՂԱՏԽՈՒՐ, ա. Անզարդ, անշուք, մթագին:
ԳԵՂԱՐԴՆ, գ. Արդն:
ԳԵՂԱՐԴՆԱԽՈՑ, ա. Գեղարդնապատառ (գեղարդով խոցուած՝ պատռուած):
ԳԵՂԱՐԴՆԱՊԱՏԱՌ, տե՛ս ԳԵՂԱՐԴՆԱԽՈՑ:
ԳԵՂԱՐԴՆԱՒՈՐ, ա. Արդնակիր, արդնաւոր:
ԳԵՂԱՒՈՐ, ա. 1. Գեղեցիկ: 2. Պարաւոր (պար բռնող):
ԳԵՂԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գեղեցկութիւն:
ԳԵՂԱՔԱՂԱՔ, գ. Գիւղաքաղաք, քաղաքագիւղ, աւան:
ԳԵՂԳԵՂ[1], գ. Անիւ:
ԳԵՂԳԵՂ[2], տե՛ս ԳԵՂԳԵՂԱՆՔ:
ԳԵՂԳԵՂԱՆՔ, գ. Գեղգեղ, գեղգեղումն, գեղօն, դայլայլիկք:

ԳԵՂԳԵՂԵԼ, նբ. 1. Եղանակել: 2. Գեղազարդել:

ԳԵՂԳԵՂՈՒՄՆ, տե՛ս ԳԵՂԳԵՂԱՆՔ:

ԳԵՂԵՐԵՍԵԼ, նբ. Պաճուճել, արծնել:

ԳԵՂԵՐՓՆԵԼ, նբ. Ներկանել, ներկել:

ԳԵՂԵՑԻԿ, ա. 1. Գեղաւոր, գեղաղէշ, չքնաղ, վայելչագեղ, գեղեցկագեղ, գեղեցկատես: 2. լայնաբար՝ Վայելուչ, վայելչական, հաճոյական, լաւ, ընտիր, ազնիւ, անոյշ, ախորժելի, գովելի, զարմանալի, քաջ ևն: 3. մ. Գեղեցկաբար, գեղեցկապէս, գեղեցկօրէն, վայելչապէս, բարւոք, յարմարապէս, ի դէպ:

ԳԵՂԵՑԿԱԲԱՆ, ա. Պերճաբան, վայելչաբան, գեղեցկաբարբառ, գեղեցկախօս:

ԳԵՂԵՑԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պերճաբանութիւն:

ԳԵՂԵՑԿԱԲԱՐ, տե՛ս ԳԵՂԵՑԻԿ (3):

ԳԵՂԵՑԿԱԲԱՐԲԱՌ, տե՛ս ԳԵՂԵՑԿԱԲԱՆ:

ԳԵՂԵՑԿԱԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջաբարութիւն, լաւաբարութիւն:

ԳԵՂԵՑԿԱԲՈՅՍ, ա. Քաջաբոյս (գեղեցիկ՝ լաւ բուսած):

ԳԵՂԵՑԿԱԲՈՒ(Ղ)Խ, տե՛ս ԲԱՐԵԲՈՒՂԽ:

ԳԵՂԵՑԿԱԳԵՂ, ա. Վայելչագեղ, գեղեցկատեսիլ:

ԳԵՂԵՑԿԱԳՈՐԾ, ա. Գեղեցկարար:

ԳԵՂԵՑԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Գեղեցկարարութիւն (գեղեցիկ դարձնելը, գեղեցիկ գործ):

ԳԵՂԵՑԿԱԴԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Գեղեցկակարգութիւն, քաջակարգութիւն (գեղեցիկ դասաւորութիւն՝ կարգ):

ԳԵՂԵՑԿԱԴԷՄ, ա. Չքնաղադէմ:

ԳԵՂԵՑԿԱԴԻՏԱԿ, ա. Գեղեցկատեսիլ:

ԳԵՂԵՑԿԱԴԻՐ, ա. Գեղեցկայարմար (գեղեցիկ դիրքով):

ԳԵՂԵՑԿԱԶԱՆ, տե՛ս ԳԵՂԵՑԿԱԿԵՐՊ:

ԳԵՂԵՑԿԱԶԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԵՂԵՑԿԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ:

ԳԵՂԵՑԿԱԶԱՐԴ, ա. Գեղազարդ, վայելչազարդ, բարեզարդ, գեղեցիկ:

ԳԵՂԵՑԿԱԶԱՐԴԵԼ, տե՛ս ԳԵՂԱԶԱՐԴԵԼ:

ԳԵՂԵՑԿԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեզարդութիւն, վայելչութիւն, գեղեցկութիւն:

ԳԵՂԵՑԿԱԹՈՅՐ, ա. Երփնագեղ (գեղեցիկ գոյնով):

ԳԵՂԵՑԿԱԽԱՌՆ, ա. Բարեխառն, բարեյարմար:

ԳԵՂԵՑԿԱԽՕՍ, տե՛ս ԳԵՂԵՑԿԱԲԱՆ:

ԳԵՂԵՑԿԱԾԱՂԻԿ, ա. Վայելչածաղիկ, փխբ. նորաբողբոջ, մատաղ:

ԳԵՂԵՑԿԱԾԱԻԱԼ, ա. Վայելչատարած:

ԳԵՂԵՑԿԱԿԱՐԳ, տե՛ս ԲԱՐԵԿԱՐԳ:

ԳԵՂԵՑԿԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ և ԳԵՂԵՑԿԱԴԱՍՈՒԹԻՒՆ:

ԳԵՂԵՑԿԱԿԵՐՊ, ա. Գեղեցկատեսիլ, գեղեցկազան:

ԳԵՂԵՑԿԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Գեղեցկատեսութիւն, գեղեցկազանութիւն:

ԳԵՂԵՑԿԱՀՐԱՇ, ա. Հրաշագեղ:

ԳԵՂԵՑԿԱՁԱՅՆ, ա. Քաղցրաձայն:

ԳԵՂԵՑԿԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, ա. Քաղցրաձայնութիւն::

ԳԵՂԵՑԿԱՁԵՒ, ա. Բարեձև, բարեկարգ:

ԳԵՂԵՑԿԱՁԻ, ա. Քաջաձի:

ԳԵՂԵՑԿԱՁԻԳ, տե՛ս ԳԵՂԵՑԿԱՂԵՂՆ:

ԳԵՂԵՑԿԱՂԵՂՆ, ա. Գեղեցկաձիգ, քաջաղեղն:

ԳԵՂԵՑԿԱՃԱՇԱԿ, ա. Քաղցրաճաշակ, քաղցրահամ:

ԳԵՂԵՑԿԱՄԱՍՆ, ա. Համաչափ:

ԳԵՂԵՑԿԱՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Համաչափութիւն, չափակցութիւն:

ԳԵՂԵՑԿԱՅԱՐՄԱՐ, ա. Գեղայարմար, գեղեցկաշէն, բարեկարգ, բարեձև:

ԳԵՂԵՑԿԱՅԱՐՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գեղեցկայօդութիւն, բարեչափութիւն:

ԳԵՂԵՑԿԱՅՕԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԵՂԵՑԿԱՅԱՐՄԱՐՈՒԹԻՒՆ:

ԳԵՂԵՑԿԱՆԱԶ, ա. Գերապանծ, չքեղ, չքնաղ:
ԳԵՂԵՑԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Վայելչանալ: 2. (յունական ոճով) Պարծել, պերճանալ, ճոխանալ:
ԳԵՂԵՑԿԱՆԻՍՏ, ա. Լայնանիստ:
ԳԵՂԵՑԿԱՆՈՒԱԳ, ա. Քաղցրաձայն, քաղցրալուր:
ԳԵՂԵՑԿԱՇԷՆ, ա. Գեղեցկայարմար, պայծառակերտ:
ԳԵՂԵՑԿԱՇՈՒՔ, ա. Գեղաշուք, չքեղ, փառացի, փառաւոր:
ԳԵՂԵՑԿԱՊԱՃՈՅՃ, տե՛ս ԳԵՂԱՊԱՃՈՅՃ:
ԳԵՂԵՑԿԱՊԱՆԾ, տե՛ս ԳԵՂԱՊԱՆԾ:
ԳԵՂԵՑԿԱՊԱՐԾԻԿ, ա. Պանծալի:
ԳԵՂԵՑԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԳԵՂԵՑԻԿ (3):
ԳԵՂԵՑԿԱՍՏԵՂՆ, ա. Գեղեցկուղէշ, գեղուղէշ, շնորհաշառաւիղ:
ԳԵՂԵՑԿԱՎԱՅԵԼՈՒՉ, ա. Բարեվայելուչ:
ԳԵՂԵՑԿԱՏԵՍ, տե՛ս ԳԵՂԵՑԿԱՏԵՍԻԼ:
ԳԵՂԵՑԿԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԳԵՂԵՑԿԱՏԵՍԻԼ:
ԳԵՂԵՑԿԱՏԵՍԻԼ, ա. 1. Գեղեցկատես, գեղեցկատեսակ, գեղեցկակերպ, վայելչագեղ: 2. (յունաբանութեամբ) Յայտնատեսիլ, քաջայայտ, պայծառ:
ԳԵՂԵՑԿԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Գեղեցկութիւն:
ԳԵՂԵՑԿԱՏԻՊ, տե՛ս ԳԵՂԱՏԻՊ:
ԳԵՂԵՑԿԱՐԱՐ, ա. Գեղեցկագործ:
ԳԵՂԵՑԿԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԵՂԵՑԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:
ԳԵՂԵՑԿԱՐՈՒԵՍՏ, ա. Քաջարուեստ:
ԳԵՂԵՑԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Վայելչացուցանել, պճնել:
ԳԵՂԵՑԿԱՓԱՅԼ, ա. Վայելչափայլ:
ԳԵՂԵՑԿՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄՈՐԴՈՒԹԻՒՆ:
ԳԵՂԵՑԿՈՐՈՇԱԲԱՐ, մ. Ընտրողաբար (գեղեցիկ որոշմամբ):
ԳԵՂԵՑԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գեղ, գեղեցկատեսութիւն, վայելչութիւն, բարեչափութիւն: 2. Պայծառութիւն, լաւութիւն, պատուականութիւն:
ԳԵՂԵՑԿՈՒՂԷՇ, տե՛ս ԳԵՂԵՑԿԱՍՏԵՂՆ:
ԳԵՂԵՑԿՕՐԷՆ, տե՛ս ԳԵՂԵՑԻԿ (3):
ԳԵՂԵՒ, տե՛ս ԿՈՅՍ[1] (1):
ԳԵՂՋ, գ. (բսբ.) Պատատուկ:
ԳԵՂՁԱԼ, ԳԵՂՁԵԼ (իմ), չբ. 1. Ըղձալ, փափագել, տենչալ: 2. Փղձկալ, փղձկել:
ԳԵՂՁՈՒՄՆ, գ. 1. Ըղձումն, ըղձանք, տենչ, փափագ: 2. Փղձկումն:
ԳԵՂՄՆ, գ. Բուրդ, ասր:
ԳԵՂՄՆԱԲԱՐՁ, տե՛ս ԳԵՂՄՆԱՒՈՐ:
ԳԵՂՄՆԱՒՈՐ, ա. Գեղմնաբարձ, բրդազգեաց, ասուեղ:
ԳԵՂՈՒՂԷՇ, տե՛ս ԳԵՂԵՑԿՈՒՂԷՇ:
ԳԵՂՋԱՅԻՆ, ա. Գեղջկեայ, գեղջուկ, շինական:
ԳԵՂՋԵԱՅ, տե՛ս ԳԵՂՋԱՅԻՆ:
ԳԵՂՋՈՒԿ, ա. գ. 1. Շինական, շինացի: 2. փխբ. Ռամիկ, անկիրթ, տգէտ: 3. փխբ. Ռամկական, անշուք:
ԳԵՂՏ, ա. Խայտաբղէտ, գոյնագոյն:
ԳԵՂՕՆ, գ. 1. Գեղգեղանք: 2. Գեղազարդութիւն:
ԳԵՆԵՍԻՍ, գ. Հարազատ:
ԳԵՌ, տե՛ս ԳԱՅՌ:
ԳԵՌԱԹԱԹԱԽ, ա. Տղմաթաթաւ, գարշ:
ԳԵՍՏՐԱՍ, գ. Որսորդ:
ԳԵՏԱԲԱՐ, մ. Գետօրէն:
ԳԵՏԱԽԱՌՆՈՒՆՔ, գ. Խառնուրդ:
ԳԵՏԱԿՈՒՐ ԱՌՆԵԼ. Գետասույզ առնել, գետավէժ առնել:
ԳԵՏԱՀԵՏԵԼ, նբ. չբ. Գետահոսել:
ԳԵՏԱՀՈՍԵԼ, տե՛ս ԳԵՏԱՀԵՏԵԼ:
ԳԵՏԱՄՈՅՆ, տե՛ս ԳԵՏԱՎԷԺ:
– ԳԵՏԱՄՈՅՆՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԳԵՏԱՎԷԺ ԱՌՆԵԼ:
ԳԵՏԱՆԱԼ, չբ. Գետել:

ԳԵՏԱՍՈՅՑ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԳԵՏԱԿՈՒՐ ԱՌՆԵԼ:
ԳԵՏԱՍՈՅՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԳԵՏԱՎԷԺ ԼԻՆԵԼ:
ԳԵՏԱՎԷԺ, ա. Գետակուր, գետամոյն, գետասոյզ, գետընկէց, գետընկեցիկ:
– ԳԵՏԱՎԷԺ կամ ԳԵՏԱՎԷԺՍ ԱՌՆԵԼ. Գետամոյնս առնել, գետակուր առնել:
– ԳԵՏԱՎԷԺ ԼԻՆԵԼ. Գետասոյզ լինել:
ԳԵՏԱՓՆ, տե՛ս ԳԵՏԵԶՐ:
ԳԵՏԵԶՐ, գ. Գետափն:
ԳԵՏԵԼ, տե՛ս ԳԵՏԱՆԱԼ:
ԳԵՏԸՆԿԵՑԻԿ, ԳԵՏԸՆԿԷՑ, տե՛ս ԳԵՏԱՎԷԺ:
ԳԵՏԻՆ, գ. Երկիր, հող:
ԳԵՏՆԱԲԵԿ, ա. Գետնախշտեայ, գետնախշտի, գետնատարած, հողախշտի:
ԳԵՏՆԱԲԻՐ, ա. Երկրաբեր:
ԳԵՏՆԱԳՆԱՑ, ա. 1. Երկրագնաց: 2. մ. Հետիոտ, հետիոտս:
ԳԵՏՆԱԹԱՒԱԼ, ա. մ. Հողաթաւալ:
ԳԵՏՆԱԽՇՏԵԱՅ, տե՛ս ԳԵՏՆԱԲԵԿ:
ԳԵՏՆԱԽՇՏԻ, տե՛ս ԳԵՏՆԱԲԵԿ:
– ԳԵՏՆԱԽՇՏԻ ԼԻՆԵԼ. Գետնախշտել, գետնախշտիկ լինել, գետնատարած լինել:
ԳԵՏՆԱԽՇՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԳԵՏՆԱԽՇՏԻ ԼԻՆԵԼ:
ԳԵՏՆԱԽՇՏԻԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԳԵՏՆԱԽՇՏԻ ԼԻՆԵԼ:
ԳԵՏՆԱԽՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գետնատարած անկողին, գետնատարածութիւն:
ԳԵՏՆԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Աշխարհասէր, երկրասէր:
ԳԵՏՆԱԾԱԾԿՈՅԹ ՎԵՐԱՐԿՈՒ, գ. Երկրապատեան վերարկու, գերեզման, հող:
ԳԵՏՆԱԿՈԽ, ԳԵՏՆԱԿՈԽՈՂ, ա. Երկրակոխ, երկրաւոր, երկրածին, մահկանացու:
ԳԵՏՆԱԿՈՉ, գ. Գետնահարց, գետնաձայն:
ԳԵՏՆԱՀԱՐՑ, տե՛ս ԳԵՏՆԱԿՈՉ:
ԳԵՏՆԱՄՈՒՏ, ա. Սորամուտ:
ԳԵՏՆԱՆԱԽԱՆՁ, ա. Ստորանախանձ, երկրանախանձ, գետնատարած, գետնասող, գետնաքարշ, վայրաբեր, ստորին, փխբ. անարգ, նուաստ:
ԳԵՏՆԱՆԱԽԱՆՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Գետնաքարշութիւն, գետնասողութիւն, վայրաբերութիւն:
ԳԵՏՆԱՇԱՐԺ, գ. 1. Շարժ, սասանութիւն: 2. ա. Գետնասող:
ԳԵՏՆԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկրաչափութիւն, երկրաբաժանական:
ԳԵՏՆԱՍՈՂ, տե՛ս ԳԵՏՆԱՆԱԽԱՆՁ:
ԳԵՏՆԱՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԵՏՆԱՆԱԽԱՆՁՈՒԹԻՒՆ:
ԳԵՏՆԱՍՏՈՐ, ՐՔ, գ. Պարիխ:
ԳԵՏՆԱՏԱՐԱԾ, տե՛ս 1. ԳԵՏՆԱԲԵԿ: 2. ԳԵՏՆԱՆԱԽԱՆՁ:
– ԳԵՏՆԱՏԱՐԱԾ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԳԵՏՆԱԽՇՏԻ ԼԻՆԵԼ:
ԳԵՏՆԱՏԱՐԱԾ ԱՆԿՈՂԻՆ, տե՛ս ԳԵՏՆԱԽՇՏՈՒԹԻՒՆ:
ԳԵՏՆԱՏԱՐԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԵՏՆԱԽՇՏՈՒԹԻՒՆ:
ԳԵՏՆԱՏՈՒՆ, գ. Գետնափորք:
ԳԵՏՆԱՓՈՐ, ա. Ստորերկրեայ:
– ԳԵՏՆԱՓՈՐՔ, գ. Գետնատուն:
ԳԵՏՆԱՔԱՐՇ, տե՛ս ԳԵՏՆԱՆԱԽԱՆՁ:
ԳԵՏՆԱՔԱՐՇԵԼ (իմ), չբ. Գետնաքարշ լինել:
ԳԵՏՆԱՔԱՐՇ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԳԵՏՆԱՔԱՐՇԵԼ (իմ):
ԳԵՏՆԱՔԱՐՇՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԵՏՆԱՆԱԽԱՆՁՈՒԹԻՒՆ:
ԳԵՏՕՐԷՆ, տե՛ս ԳԵՏԱԲԱՐ:
ԳԵՐ[1], 1. նխդ. Ի վեր քան, գեր քան, առաւել քան, քան: 2. ա. Գերագոյն, աւագ:
ԳԵՐ[2], գ. Ողբ, լաց, կոծ:
– ԳԵՐ ԳՈՐԾԵԼ. Ողբալ, լալ:
ԳԵՐԱԲՂԽԵԼ, նբ. Ցորդել, զեղուլ:
ԳԵՐԱԲՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԳԵՐԲՆԱԲԱՐ:

ԳԵՐԱԲՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերբնականութիւն:

ԳԵՐԱԲՈՒ(Ղ)Խ, ա. Յորդաբու(ղ)խ:

ԳԵՐԱԲՈՒՆ, ա. Ջնաշխարհիկ, գերահրաշ:

ԳԵՐԱԳՈՅԱԲԱՐ, տե՛ս ԳԵՐԱԳՈՅԱՊԷՍ:

ԳԵՐԱԳՈՅԱԿ, ա. Գերագոյական:

ԳԵՐԱԳՈՅԱԿԱՆ, տե՛ս ԳԵՐԱԳՈՅԱԿ:

ԳԵՐԱԳՈՅԱՊԷՍ, մ. Գերագոյաբար:

ԳԵՐԱԳՈՅՆ, ա. Վերագոյն, վեհագոյն, ծայրագոյն, սաստկագոյն, գերազանց, գեր քան:

ԳԵՐԱԳՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերունակութիւն:

ԳԵՐԱԳՈՒՆԱԿ, ա. Գերագունական, գերագոյն, գերազանց:

ԳԵՐԱԳՈՒՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԳԵՐԱԳՈՒՆԱԿ:

ԳԵՐԱԳՈՒՆԱԿԱՊԷՍ, մ. Գերազանցօրէն, գերապէս (գերագոյն կերպով):

ԳԵՐԱԳՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերագունութիւն, գերակայութիւն, գերագոյութիւն, գերազանցութիւն:

ԳԵՐԱԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԵՐԱԳՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ:

ԳԵՐԱԴՐԱԿԱՆ, ա. Բարձրագոյն, գերաստիճան, գերապանծ, վերին, վսեմ:

ԳԵՐԱԴՐԱՊԷՍ, մ. Գերաբնապէս, գերբնաբար:

ԳԵՐԱԴՐԵԼ, նբ. 1. Վերակարգել: 2. Վերադրել:

ԳԵՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վերադրութիւն, յաւելուած, առաւելութիւն, գերազանցութիւն:

ԳԵՐԱԶԱՆՑ, ա. 1. Բարձրագոյն, վերագոյն, գերագոյն, վեհագոյն, վսեմագոյն, առաւելական, ի վեր քան: 2. մ. Գերազանցօրէն:

ԳԵՐԱԶԱՆՑԱԿԱՆ, տե՛ս ԳԵՐԱԶԱՆՑ:

ԳԵՐԱԶԱՆՑԵԼ, չբ. Առաւելուլ, անցանել զանցանել, գերունակ լինել, զանցանել ըստ չափ:

ԳԵՐԱԶԱՆՑԻԿ, տե՛ս ԳԵՐԱԶԱՆՑ:

ԳԵՐԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերագունութիւն, առաւելութիւն, մեծութիւն, անչափութիւն:

ԳԵՐԱԶԱՆՑՕՐԷՆ, տե՛ս ԳԵՐԱԶԱՆՑ (2):

ԳԵՐԱԶԱՐԴ, ա. 1. Վայելչազարդ, չքեղ, պանծալի: 2. Գերաշխարհիկ, չնաշխարհիկ:

ԳԵՐԱԶԱՐԴԱԲԱՐ, մ. Գերազարդապէս, չքեղագոյն, փառօք, գերաշխարհապէս:

ԳԵՐԱԶԱՐԴԱՊԷՍ, տե՛ս ԳԵՐԱԶԱՐԴԱԲԱՐ:

ԳԵՐԱԶԱՐԴԵԱԼ, ա. Գերազարդ, գերաշխարհիկ:

ԳԵՐԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրաշազարդութիւն (գերազարդ լինելը):

ԳԵՐԱԶՕՐ, ա. Ամենազօր, մեծազօր, ամենակարող:

ԳԵՐԱԹՌՉԵԼ (իմ), չբ. Վերաթռչել, վերաթեւել:

ԳԵՐԱԼԻՐ, ա. Լիակատար, ամենակատար:

ԳԵՐԱԼՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Պայծառութիւն (արտակարգ լուսաւորութիւն):

ԳԵՐԱԼՐԱՊԷՍ, մ. Կատարելապէս (գերալիր կերպով):

ԳԵՐԱԼՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կատարելութիւն, մեծութիւն (գերալիր լինելը):

ԳԵՐԱԽԱՆՁ, ա. Յոխորտ, խրոխտ, մեծամիտ, ամբարտաւան:

ԳԵՐԱԾԱՒԱԼ, ա. Գերայարձակեալ (շատ ծաւալուած՝ տարածուած):

ԳԵՐԱԿԱՅ, ա. Ծայրագոյն, գերագոյն:

ԳԵՐԱԿԱՅԱԲԱՐ, մ. Գերազանցօրէն (իբրև գերակայ):

ԳԵՐԱԿԱՅԱՑԵԱԼ, տե՛ս ԳԵՐԱԿԱՅԵԱԼ:

ԳԵՐԱԿԱՅԵԱԼ, ա. Գերակայացեալ, գերաստիճան (գերակայ եղած):

ԳԵՐԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարձրութիւն, գերազանցութիւն (գերակայ լինելը):

ԳԵՐԱԿԱՏԱՐ, ա. 1. Ամենակատար, գերազանց, ծայրագոյն: 2. Վերամբարձ:
ԳԵՐԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Կատարողապետութիւն:
ԳԵՐԱՀՌՉԱԿ, ա. Մեծահռչակ (շատ հռչակուած):
ԳԵՐԱՀՌՉԱԿԵԼ, նբ. Վերադրուատել, ներբողել, գովել:
ԳԵՐԱՀՐԱՇ, ա. Սքանչելի, հրաշափառ:
ԳԵՐԱՀՐԱՇԱՊԷՍ, մ. Հրաշափառապէս (գերահրաշ կերպով):
ԳԵՐԱՀՐԱՇԱՑԵԱԼ, ա. Գերահրաշեալ (գերահրաշ դարձած):
ԳԵՐԱՀՐԱՇԵԱԼ, տե՛ս ԳԵՐԱՀՐԱՇԱՑԵԱԼ:
ԳԵՐԱՃԱՃԱՆՉ, ա. Ճաճանչագեղ (խիստ լուսափայլ):
ԳԵՐԱՄԱՔՈՒՐ, ա. Ամենամաքուր, ամենասուրբ:
ԳԵՐԱՄԲԱՌՆԱԼ, չբ. Վերամբառնալ, գերազանցել:
ԳԵՐԱՄԲԱՐՁ, ա. Վերամբարձ, գերակայ, գերագոյն, գերազանց:
ԳԵՐԱՄԲԱՐՁԱԳՈՅՆ, ա. Վերամբարձագոյն, բարձրագոյն (աւելի կամ շատ գերամբարձ):
ԳԵՐԱՄԲԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Վերամբարձութիւն, գերազանցութիւն:
ԳԵՐԱՄԵԾԱՐ, ա. Պատուական, պատկառելի:
ԳԵՐԱՅԱՅՏԵԼ, նբ. Վերայայտել, արտայայտել, նշանակել:
ԳԵՐԱՅԱՐՁԱԿԵԱԼ, տե՛ս ԳԵՐԱԾԱԻԱԼ:
ԳԵՐԱՆ, գ. 1. Հեծան, մարդակ: 2. Հեծանակ (լուսեղէն օդերևոյթ):
ԳԵՐԱՆԴԱԲԵՐ, տե՛ս ԳԵՐԱՆԴԱՉԷՆ:
ԳԵՐԱՆԴԱՉԷՆ, ա. Գերանդաբեր:
ԳԵՐԱՆԴԻ, գ. Մանգաղ:
ԳԵՐԱՆԾԱՆՕԹ, ա. Անգիտելի (բոլորովին անծանօթ):
ԳԵՐԱՇԽԱՐՀԱՊԷՍ, մ. Գերաշխարհիկ (իբրև այս աշխարհից ավելի վեր՝ բարձր):
ԳԵՐԱՇԽԱՐՀԻԿ, ա. 1. Գերազարդ, երկնային, վերին, աստուածային, հրեշտակային: 2. մ. տե՛ս ԳԵՐԱՇԽԱՐՀԱՊԷՍ:
ԳԵՐԱՉԱՓ, ա. Անչափ, անկարգ (չափն անց կացրած):
ԳԵՐԱՊԱՃՈՅՃ, ա. Գեղապանծ:
ԳԵՐԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Շքեղ, չքնաղ, երևելի, փառաւոր, գերափայլ:
ԳԵՐԱՊԱՅԾԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսափայլութիւն, չքեղութիւն:
ԳԵՐԱՊԱՆԾ, ա. Փառաւոր, չքեղ:
ԳԵՐԱՊԱՆԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Շքեղութիւն, փառաւորութիւն, հրաշափառութիւն:
ԳԵՐԱՊԱՏԻՒ, ա. Նախապատիւ:
ԳԵՐԱՊԱՏՃԱՌ, ա. Նախապատճառ:
ԳԵՐԱՊԱՏՈՒԵԱԼ, ա. Նախամեծար:
ԳԵՐԱՊԱՐԶ, ա. Գերապարզեալ, գերամաքուր:
ԳԵՐԱՊԱՐԶԵԱԼ, տե՛ս ԳԵՐԱՊԱՐԶ:
ԳԵՐԱՊԱՐԾ, ա. 1. Մեծապանծ: 2. Անձնահաճ:
ԳԵՐԱՊԵՏԱԳՈՅՆ, ա. Գերիշխանական:
ԳԵՐԱՊԷՍ, մ. Գերագունակապէս:
ԳԵՐԱՌԱՒԵԼ, ա. Գերառաւելեալ, անչափ (չափից անցած):
ԳԵՐԱՌԱՒԵԼԵԱԼ, տե՛ս ԳԵՐԱՌԱՒԵԼ:
ԳԵՐԱՍԱՀՄԱՆ, ա. Անսահման:
ԳԵՐԱՍԵՐՏԵԼ (իմ), տեալ, չբ. Սերտանալ, սերտել (բոլորովին միանալ):
ԳԵՐԱՍՏԻՃԱՆ, ա. Բարձրակալ:
ԳԵՐԱՍՔԱՆՉԵԼԻ, ա. Գերահրաշ:
ԳԵՐԱՏԱՐԱԾ, ա. Համատարած:
ԳԵՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Աննման (իր տեսակը չունեցող):
ԳԵՐԱՐԺԱՆԻ, ա. Բազմարժանի (շատ արժանաւոր):
ԳԵՐԱՐՓԻ, ա. Գերափայլ, գերապայծառ, լուսեղէն, երկնաւոր:
ԳԵՐԱՓԱՅԼ, տե՛ս ԳԵՐԱՊԱՅԾԱՌ:
ԳԵՐԱՓԱՅԼԵԼ, չբ. Պայծառանալ:
ԳԵՐԱՓԱՌ, ա. Վեհափառ, հրաշափառ, գերապանծ:

ԳԵՐԲՆԱԲԱՐ, մ. Գերաբնապէս:
ԳԵՐԲՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԵՐԱԲՆՈՒԹԻՒՆ:
ԳԵՐԲՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԳԵՐԲՆԱԲԱՐ:
ԳԵՐԴԱՍՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԳԵՐԴԱՍՏԱՆԻԿ:
ԳԵՐԴԱՍՏԱՆ, գ. 1. Տուն: 2. Ինչք: 3. Կալուած:
ԳԵՐԴԱՍՏԱՆԻԿ, գ. Գերդաստական, ծառայ, աղախին:
ԳԵՐԵԴԱՐՁ, տե՛ս ԿՈՂՈՊՏԱՆՔ (2):
ԳԵՐԵԶՄԱՆ, գ. Գերեզմանատեղի, շիրիմ, կափարումք:
ԳԵՐԵԶՄԱՆԱԿԻՑ, ա. Շիրմակից:
ԳԵՐԵԶՄԱՆԱԿՐԿԻՏ, ա. Գերեզմանահատ:
ԳԵՐԵԶՄԱՆԱՀԱՏ, տե՛, ԳԵՐԵԶՄԱՆԱԿԸՐԿԻՏ:
ԳԵՐԵԶՄԱՆԱՏԵՂԻ, տե՛ս ԳԵՐԵԶՄԱՆ:
ԳԵՐԵԼ, նբ. 1. Ի գերութիւն՝ ի գերութեան վարել: 2. փխբ. Նուաճել:
ԳԵՐԵԿԻՑ, ա. Զարչարակից (գերութեան ընկեր):
ԳԵՐԵՎԱՐ, ա. գ. Գերիչ:
ԳԵՐԵՐԵՒԱԿ, ա. Գերապայծառ, լուսափայլ (շատ երևելի):
ԳԵՐԵՐԵՒԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերապայծառութիւն, լուսափայլութիւն:
ԳԵՐԵՐՁԱՆԻԿ, ա. Երջանկաւէտ:
ԳԵՐԸՆԴԱՐՁԱԿ, ա. Լայնածաւալ, լայնատարած:
ԳԵՐԻՄԱՍՏ, ա. Իմաստալից, հանճարեղ:
ԳԵՐԻՄԱՑ, ա. Գերիմացեալ, անիմանալի (որ բարձր է որևէ հասկացողութիւնից):
ԳԵՐԻՄԱՑԵԱԼ, տե՛ս ԳԵՐԻՄԱՑ:
ԳԵՐԻՇԽԱՆԱԿԱՆ, ա. Ամենիշխան (ամեն իշխանական կարգից վեր):
ԳԵՐԻՉ, տե՛ս ԳԵՐԵՎԱՐ:
ԳԵՐ Ի ՎԵՐՈՅ, նխդ. մ. 1. Ի վեր քան, գեր քան, աւելի քան, առաւել քան: 2. ա. Բարձրագոյն, կատարելագոյն, լաւագոյն:
– ԳԵՐ Ի ՎԵՐՈՅ ԼԻՆԵԼ. Յաղթել:

ԳԵՐԾ, ա. Գլխագերծ:
ԳԵՐԾԱՆԵԼ, ԳԵՐԾԵԼ, ԳԵՐԾՈՒԼ, նբ. Սափրել, յապաւել, փոքրել, կտրել:
ԳԵՐԾՈՒՄՆ, գ. Ցտումն:
ԳԵՐՄԱԿ, ա. Նաշիհ:
ԳԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վտարանդութիւն, ստրկութիւն:
– Ի ԳԵՐՈՒԹԻՒՆ կամ Ի ԳԵՐՈՒԹԵԱՆ ՎԱՐԵԼ, տե՛ս ԳԵՐԵԼ:
ԳԵՐՈՒՄՆ, գ. Գերութիւն, գերչութիւն (գերելը, գերուելը):
ԳԵՐՈՒՆԱԿ, ա. Գերակայ, գերագոյն, գերազանց:
– ԳԵՐՈՒՆԱԿ ԵՄ՝ ԼԻՆԵԼ (իմ). Գերազանցել:
ԳԵՐՈՒՆԱԿԱԶԱՐԴ, ա. Շքեղաշուք, շքեղազարդ:
ԳԵՐՈՒՆԱԿԱԿԱՆ, ա. Գերազանցական, ծայրագոյն, գերունակ:
ԳԵՐՈՒՆԱԿԱՊԷՍ, մ. Գերազանցօրէն (գերունակ կերպով):
ԳԵՐՈՒՆԱԿԱՓԱՌ, ա. Գերափառ:
ԳԵՐՈՒՆԱԿԵԱԼ, ա. Գերունակ, բարձր, մեծ:
ԳԵՐՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերազանցութիւն, մեծութիւն, առաւելութիւն, ծայրագունութիւն:
ԳԵՐՉՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԵՐՈՒՄՆ:
ԳԵՐՓԱՆՔ, գ. Գերփումն (գերփելը, գերփուելը):
ԳԵՐՓԵԼ, նբ. 1. Կողոպտել, կորզել, չորթել: 2. (գերութեամբ և աւարառութեամբ) Աւերել, կործանել, քայքայել, հարկանել, ապականել, ջնջել:
ԳԵՐՓՈՂ, ա. Կողոպտիչ:
ԳԵՐՓՈՒՄՆ, տե՛ս ԳԵՐՓԱՆՔ:
ԳԵՐ ՔԱՆ, տե՛ս ԳԵՐ Ի ՎԵՐՈՅ (1):
ԳԵՐՕՐԻՆԱԿ, ա. Անօրինակ, աննման:
ԳԵՒՂ, տե՛ս ԳԻՒՂ:
ԳԵՒՂԵԱՆ կամ ԳԻՒՂԵԱՆ, գ. յոգն. Գիւղք:

ԳՁԱԹ, տե՛ս ԲՈՒՐԴ:
ԳՁԵԼ, նբ. Քճքճել:
ԳՁԻՐ, տե՛ս ԿՆԻԻՆ:
ԳՁՐԵԼ, չբ. Ապաշաւել, զղջալ, զոփալ:
ԳՁՐՈՑ, գ. Սնդուկ, արկղ, տուփ:
ԳՁՐՈՑԻԿ, գ. Արկղիկ, տապանակ:
ԳԷՋ, գ. 1. Բիծ, նիշ: 2. փխբ. Կասկած, տարակոյս:
ԳԷԹ կամ ԳԵԹ, եղբ. շ. 1. Գոնեա, գոնէ, փարթար: 2. Միայն, եւեթ: 3. Եթէ:
ԳԷՃ, տե՛ս ԳԷՋ:
ԳԷՇ, գ. Դի, դիակն, մեռեալ, մեռելոտի, շաղիղ:
ԳԷՇԱԳԷՇ, մ. Գէշ գէշ, պատառ պատառ:
ԳԷՇԱՔԱՐՇ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԳԻՇԱՔԱՐՇ ԱՌՆԵԼ:
ԳԷՇ ԳԷՇ, տե՛ս ԳԷՇԱԳԷՇ:
ԳԷՋ, ա. 1. Խոնաւ, նայ, թաց: 2. Ցանկասէր, վաւաշոտ, անառակ, անժոյժ, անխուց: 3. գ. Թացութիւն, խոնաւութիւն, գիջութիւն:
ԳԷՍ, գ. Վարս(ք), ծամ (գլխի երկար մազ):
ԳԷՏ, ա. գ. 1. Գիտակ, գիտուն, տեղեակ: 2. Ծանօթ, բարեկամ: 3. Երազահան, ըղձապատում, հարցուկ, կախարդ:
ԳԷՐ, ա. Պարարտ, պարարակ, յոյր, մարմնեղ:
ԳԹԱԳԻՆ, ա. Գթալի, ողորմագին, ցաւագին, աղերսական:
ԳԹԱԼ, չբ. Գութ ունել, կարեկից լինել, կարեկցել, խնայել, ողորմել, գորովել, մարդասիրել:
ԳԹԱԼԻ, ա. Գթագին (գթով լի):
ԳԹԱԾ, ա. Բարեգութ, գորովագութ, ողորմած, մարդասէր:
ԳԹԱԾԱԲԱՐ, մ. Մարդասիրապէս (իբրեւ գթած):
ԳԹԱԾԱԳՈՐԾ, ա. Գորովագութ:
ԳԹԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Գթութիւն:
ԳԹԱՍԷՐ, ա. Գորովագութ, գթած:
ԳԹԱՍԻՐԱԲԱՐ, մ. Մարդասիրապէս, կարեկցաբար:
ԳԹԱՍԻՐԵԼ, չբ. Խանդաղատել, խնամարկել, գրգալ:
ԳԹԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մարդասիրութիւն, կարեկցութիւն:
ԳԹԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պաղատանք: 2. Գթասիրութիւն:
ԳԹԱՐԿՈՒՄՆ, տե՛ս ԳԹԱՐԿՈՒԹԻՒՆ:
ԳԹԵԼ, տե՛ս ԳԱՅԹԱԳՂԵԼ[1] (1):
ԳԹԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԱՅԹԱԳՂԵԼ[1] (2):
ԳԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Գութ, գորով, գթածութիւն, աղեկիզութիւն, կարեկցութիւն, մարդասիրութիւն:
ԳԺԴՄԱԳՈՅՆ, ա. Խոժոռադէմ (խիստ խոժոռ):
ԳԺԴՄԵԼ (իմ), տե՛ս ԳԺԴՄՆԵԼ (իմ):
ԳԺԴՄՆԵԼ (իմ), չբ. Խոժոռել, դժկամակել, դժգունել:
ԳԺԴՄՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԺԴՄՈՒԹԻՒՆ:
ԳԺԴՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Գժդմնութիւն, խոժոռութիւն, դժկամակութիւն:
ԳԺԻՌ, ա. Դժնդակ, խիստ, ծանր (խօսքի մասին):
ԳԺՏԵԼ[1], նբ. Տրտմեցուցանել:
ԳԺՏԵԼ[2] (իմ), չբ. Խոժոռել, դժկամակել, խռովել, կագել:
ԳԺՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դժկամակութիւն, անմիաբանութիւն:
ԳԻ, գ. (բսբ.) Ցիրդ, ցրդի:
ԳԻԼ, գ. Վիրգ, բռնաքար:
ԳԻԾ, գ. 1. Տառ, գիր: 2. Բիծ, սպի, հետք: 3. Տող (ուղիղ շարք):
ԳԻՆ, գ. 1. Յարգ, արժանք: 2. Տուրեւառ: 3. Վարձ, վճար:
- ԳԻՆ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԻՆ ՀԱՏԱՆԵԼ:
- ԳԻՆ ՀԱՏԱՆԵԼ. Գին արկանել (գինը որոշել):
- ԳԻՆՍ ԽՆԴՐԵԼ. Գինս տանել (վճարը՝ վարձը պահանջել):
- ԳԻՆՍ ՏԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԻՆՍ ԽՆԴՐԵԼ:
- ԳՆՈՑ ԱՌՆՈՒԼ. Գնել:
- ԳՆՈՑ ՏԱԼ. Ծախել:

ԳԻՆԱՐԲՈՒ, ա. Գինըմպուռ, գինեսէր:
ԳԻՆԱՐԲՈՒՄՆ, տե՛ս ԳԻՆԱՐԲՈՒՔ:
ԳԻՆԱՐԲՈՒՔ, գ. Խնճոյք, խրախունք, գինըմպուք, խրախուռթիւն, խրախճանք, խրախճանութիւն, կոչունք:
ԳԻՆԱՒԷՏ, տե՛ս ԳԻՆԵՒԷՏ:
ԳԻՆԴ, գ. 1. Օղ (ականջի զարդ), գնդանոց: 2. Մանեակ:
ԳԻՆԵԲԵՐ կամ ԳԻՆԷԲԵՐ, ա. Գինեւէտ:
ԳԻՆԵԲՈՒՂԽ, ա. Գինեբեր:
ԳԻՆԵԳՈՅՆ, տե՛ս ԳԻՆԵՏԵՍԱԿ:
ԳԻՆԵՋԷՆ, ա. Արբեալ, գինելից, գինեկէզ, գինեհար:
ԳԻՆԵՋԻՆԵԼ (իմ), չբ. Արբենալ, գինեհարել, գգլխել գինւով:
ԳԻՆԵՋԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գինեկիզութիւն, գինեխազութիւն, գինեհարութիւն, արբեցութիւն:
ԳԻՆԵԼԻՑ, տե՛ս ԳԻՆԵՋԷՆ:
ԳԻՆԵԽԱԶՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԻՆԵՋԻՆՈՒԹԻՒՆ:
ԳԻՆԵԿԷԶ, տե՛ս ԳԻՆԵՋԷՆ:
ԳԻՆԵԿԻԶՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԻՆԵՋԻՆՈՒԹԻՒՆ:
ԳԻՆԵՀԱՐ, տե՛ս ԳԻՆԵՋԷՆ:
ԳԻՆԵՀԱՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԳԻՆԵՋԻՆԵԼ (իմ):
ԳԻՆԵՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԻՆԵՋԻՆՈՒԹԻՒՆ:
ԳԻՆԵՄՈԼ, ա. Գինեսէր:
ԳԻՆԵՊԱՇՏ ԼԻՆԵԼ. Մատռուակել:
ԳԻՆԵՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Մատռուակութիւն:
ԳԻՆԵՍԷՐ, տե՛ս ԳԻՆԵՄՈԼ:
ԳԻՆԵՏԵՍԱԿ, ա. Գինետեսիլ, գինեգոյն:
ԳԻՆԵՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԳԻՆԵՏԵՍԱԿ:
ԳԻՆԵՐԲՈՒ, տե՛ս ԳԻՆԱՐԲՈՒ:
ԳԻՆԵՐԲՈՒ(Ն)Ք, տե՛ս ԳԻՆԱՐԲՈՒՔ:
ԳԻՆԵՒԷՏ, տե՛ս ԳԻՆԵԲԵՐ:
ԳԻՆԸՄՊԵԼԻՔ, տե՛ս ԳԻՆԱՐԲՈՒՔ:
ԳԻՆԸՄՊՈՒ, տե՛ս ԳԻՆԱՐԲՈՒ:
ԳԻՆԸՄՊՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԻՆԱՐԲՈՒՔ:
ԳԻՆԸՄՊՈՒՔ, տե՛ս ԳԻՆԱՐԲՈՒՔ:
ԳԻՆԻ, գ. Արիւն խաղողոյ՝ որթոյ, քաղցու:
- ԳԻՆԻՆ ԳԱԼ ԶԱԿԱՄԲ. Ընդ գինի՝ ընդ գինիս մտանել, զգինեօք անկանել, զըգլխել գինւով, ի գինւոջ լինել, արբենալ, գինեհարել, գինեզինել:
- ԶԳԻՆԵՕՔ ԱՆԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԻՆԻՆ ԳԱԼ ԶԱԿԱՄԲ:
- ԸՆԴ ԳԻՆԻ՝ ԸՆԴ ԳԻՆԻՍ ՄՏԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԻՆԻՆ ԳԱԼ ԶԱԿԱՄԲ:
- Ի ԳԻՆԻՈՋ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԳԻՆԻՆ ԳԱԼ ԶԱԿԱՄԲ:
ԳԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Արբեցութիւն:
ԳԻՇ, տե՛ս ԳԷՇ:
ԳԻՇԱԳԷՇ, տե՛ս ԳԷՇԱԳԷՇ:
ԳԻՇԱԽԱՆՁ, ԳԻՇԱԽԱՆՁԵԱԼ, տե՛ս ԳԻՇԱԿԵՐ:
ԳԻՇԱԿԵՐ, ա. Գիշախանձ, գիշախանձեալ, շաղղակեր, մեռելակեր, գիշամուխ:
ԳԻՇԱՄՈՒԽ, տե՛ս ԳԻՇԱԿԵՐ:
ԳԻՇԱՏԵԼ, նբ. Պատառել, յօշատել, յօշել, գօշել, կափատել:
ԳԻՇԱՔԱՐՇ ԱՌՆԵԼ. Գիշել (գէշի նման քարշ տալ և մի կողմ գցել):
ԳԻՇԵԼ, տե՛ս ԳԻՇԱՔԱՐՇ ԱՌՆԵԼ:
ԳԻՇԵՐ, գ. 1. Ցայգ: 2. փխբ. Խաւար, մթութիւն, տխրութիւն: 3. մ. տե՛ս ԳԻՇԵՐԱՅՆ:
- ԳԻՇԵՐԱՒ, տե՛ս ԳԻՇԵՐԱՅՆ:
ԳԻՇԵՐԱԳՆԱՑ, ա. Գիշերայած, գիշերայածու:
ԳԻՇԵՐԱԴԷՏ, տե՛ս ԳԻՇԵՐԱՊԱՀ:
ԳԻՇԵՐԱԽԱՌՆ, տե՛ս ԳԻՇԵՐԱՅՆ:
ԳԻՇԵՐԱԿԱՆ, ա. Գիշերային:
ԳԻՇԵՐԱԿԵՐՊ, ա. Խաւարային:
ԳԻՇԵՐԱԿԱԼ, ա. Խաւարակալ:
ԳԻՇԵՐԱՄԱՐՏ, տե՛ս ԳԻՇԵՐԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ:
ԳԻՇԵՐԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիշերամարտ, ցայգակռիւ մարտ:
ԳԻՇԵՐԱՅԱԾ, ԳԻՇԵՐԱՅԱԾՈՒ, տե՛ս ԳԻՇԵՐԱԳՆԱՑ:

ԳԻՇԵՐԱՅԻՆ, տե՛ս ԳԻՇԵՐԱԿԱՆ:
ԳԻՇԵՐԱՅՆ, մ. Գիշերաւ, գիշերաց, գիշերի, գիշերոյն:
ԳԻՇԵՐԱՊԱՀ, ա. գ. Գիշերադէտ, պահայոյզ:
ԳԻՇԵՐԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիշերապահք (գիշերային պահպանութիւն):
ԳԻՇԵՐԱՊԱՀՔ, տե՛ս ԳԻՇԵՐԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ:
ԳԻՇԵՐԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԻՇԵՐԱՊԱՇՏՕՆ:
ԳԻՇԵՐԱՊԱՇՏՕՆ, գ. (եկեղց.) Գիշերապաշտութիւն:
ԳԻՇԵՐԱՍԷՐ, ա. Խաւարասէր:
ԳԻՇԵՐԱՎԱՐ, տե՛ս ԱՐՈՒՍԵԱԿ (1):
ԳԻՇԵՐԱՑ, տե՛ս ԳԻՇԵՐԱՅՆ:
ԳԻՇԵՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խաւարեցուցանել:
ԳԻՇԵՐԻ, տե՛ս ԳԻՇԵՐԱՅՆ:
ԳԻՇԵՐՈՅՆ, տե՛ս ԳԻՇԵՐԱՅՆ:
ԳԻՇԵՐՕԹԵԼ (իմ), թեալ, չբ. Օթագայանալ, օթագայել:
ԳԻՋԱԳՈՐԾ, ա. Գէջ, թաց:
ԳԻՋԱԿԱՆ, ա. Վաւաշոտական:
ԳԻՋԱԿՆ, ա. Բժաբեր:
ԳԻՋԱՄՈԼԻ, ա. Ցանկամոլ:
ԳԻՋԱՅԻՆ, ա. 1. Գէջ, խոնաւ, թաց: 2. Ցանկական, վաւաշոտ:
ԳԻՋԱՆԱԼ, չբ. 1. Խոնաւանալ, թացանալ, տամկանալ: 2. Անառակել:
ԳԻՋԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խոնաւացուցանել, տամկացուցանել:
ԳԻՋԻՆ, տե՛ս ԳԻՋԱՅԻՆ:
ԳԻՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոնաւութիւն, թացութիւն, տամկութիւն: 2. Կակղութիւն, մեղմութիւն: 3. Ցանկասիրութիւն, պղծութիւն, վաւաշոտութիւն:
ԳԻՍԱԿ, գ. Գէս, ծամ, հիւս, հիւսակ:
ԳԻՍԱՐՁԱԿ, ա. Հերարձակ, գիսաւոր:
ԳԻՍԱՒՈՐ, ա. 1. Գիսարձակ, հերարձակ: 2. Գեղմնաւոր: 3. ա. գ. (աստղգ.) Վարսամ:
ԳԻՏԱԿ, ա. Գիտող, իրագէտ, տեղեակ, գիտուն:
– ԳԻՏԱԿ ԱՌՆԵԼ. Տեղեկացուցանել, յայտնել, ծանօթացուցանել:
– ԳԻՏԱԿ ԼԻՆԵԼ. Իմանալ, հմտակցել:
ԳԻՏԱԿԱԿԻՑ, տե՛ս ԳԻՏԱԿԻՑ:
– ԳԻՏԱԿԱԿԻՑ ՄԻՏՔ, տե՛ս ԳԻՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆ:
ԳԻՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԳԻՏՆԱԿԱՆ:
ԳԻՏԱԿԱՆԱԼ, չբ. Տեղեկանալ, ծանօթանալ, խելամուտ լինել:
ԳԻՏԱԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Տեղեկացուցանել, գիտակ առնել:
ԳԻՏԱԿԻՑ, ա. 1. Գիտակակից, իրագէտ: 2. Համախոհ:
ԳԻՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտնականութիւն, հմտութիւն:
ԳԻՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտակակից միտք, խղճմտութիւն:
ԳԻՏԱՀԱՐՑ, ա. Վհկահարցու(կ):
ԳԻՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Խառնակել, զուգաւորել: 2. նբ. Գիտենալ, իմանալ, ճանաչել:
ԳԻՏԱՆՈՑ, գ. Բախտանոց, մեհեան:
ԳԻՏԱՆՔ, տե՛ս ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:
ԳԻՏԱՑ ԱՌՆԵԼ. Ազդել, իմաց առնել:
ԳԻՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Իմացուցանել, տեղեկացուցանել:
ԳԻՏԵԼ, նբ. 1. Գիտենալ, իմանալ, ճանաչել, ըմբռնել: 2. Համարել, ընդունել: 3. չբ. Կարող լինել, կարողանալ: 4. Մերձաւորել, զուգաւորել, մտանել առ կին, ննջել, քնել:
ԳԻՏԵԼԻ, ա. Ծանօթ, յայտնի (նախապէս իմացուած՝ ճանաչուած):
ԳԻՏԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Իմացութիւն, տեղեկութիւն, ծանօթութիւն, հասողութիւն, գիտութիւն:
ԳԻՏԵՆԱԼ, տե՛ս ԳԻՏԵԼ (1, 4):
ԳԻՏՆԱԳՈՅՆ, ա. Իմաստնագոյն (առաւել գիտուն):
ԳԻՏՆԱԿԱՆ, ա. Իմաստնական, իմացողական:

ԳԻՏՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտնականութիւն, հմտութիւն, իմաստութիւն, գիտութիւն:
ԳԻՏՆԱՊԷՍ, մ. Հմտաբար (իբրև գիտուն):
ԳԻՏՆԱՒՈՐ, ա. Գիտուն, իմաստուն, բանիբուն, հմուտ:
ԳԻՏՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԻՏՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԳԻՏՈՂ, ա. 1. Գիտուն: 2. Գուշակ, մարգարէ:
ԳԻՏՈՂԱԲԱՐ, մ. Գիտողապէս (իբրև գիտող՝ գիտեցող):
ԳԻՏՈՂԱՊԷՍ, տե՛ս ԳԻՏՈՂԱԲԱՐ:
ԳԻՏՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճանաչումն, ճանաչողութիւն, գիտութիւն:
ԳԻՏՈՒԱԾ, տե՛ս ԳԻՏՈՒՄՆ:
ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտումն, ճանաչողութիւն, տեղեկութիւն, ծանօթութիւն, հմտութիւն, իմաստութիւն, ուսումն, մակացութիւն:
- ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ ԼԻՑԻ. Գիտելի կամ յայտ լիցի:
ԳԻՏՈՒՄՆ, գ. Գիտուած, գիտութիւն:
ԳԻՏՈՒՆ, ա. 1. Ուսեալ, իմաստուն, հանճարեղ, բանիբուն: 2. Գիտակ, տեղեակ, հմուտ, խելամուտ: 3. Գէտ, գուշակ: 4. Գիտելի, ծանօթ, յայտնի, յայտ:
ԳԻՐ, գ. 1. Տառ, նշանագիր: 2. Գրութիւն (գրուած բան): 3. Նամակ, թուղթ, հրովարտակ: 4. Գիրք, մատեան: 5. Աստուածաշունչ (Ս. Գիրքը):
- ԳԻՐ ԱՌՆԵԼ՝ ՀԱՆԵԼ՝ ՀԱՍՏԱՏԵԼ. Գրել:
- Ի ԳԻՐ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՀԱՆԵԼ, Ի ԳՐԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ, ԸՆԴ ԳՐՈՎ ԱՐԿԱՆԵԼ. Գրել, արձանագրել, մատենագրել:
ԳԻՐԱՆԱԼ, չբ. Պարարտանալ, սոնքանալ:
ԳԻՐԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Մարմնապարար:
ԳԻՐԳ, ա. Փափկասուն, քնքուշ:
ԳԻՐԿ, մանաւանդ՝ ԳԻՐԿՔ, գ. 1. Գոգ, ծոց: 2. Գրկաչափ:
- ԳԻՐԿՍ ԱՐԿԱՆԵԼ. Գրկել, գիրկս տարածել, ընդգրկել, ողջագուրել, գգուել, փարել:
- ԳԻՐԿՍ ՏԱՐԱԾԵԼ, տե՛ս ԳԻՐԿՍ ԱՐԿԱՆԵԼ:
- ԳԻՐԿ ԸՆԴ ԳԻՐԿ ԽԱՌՆԵԼ. Գիրկ ընդ խառն լինել, գրկախառնել:
- ԳԻՐԿ ԸՆԴ ԽԱՌՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԳԻՐԿ ԸՆԴ ԳԻՐԿ ԽԱՌՆԵԼ:
- ԳԻՐԿ ԸՆԴ ԽԱՌՆ ԿՌՒԻ՝ ՄԱՐՏ. Գօտեմարտութիւն:
ԳԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարարտութիւն, թանձրամսութիւն:
ԳԻՐՔ, տե՛ս ԳԻՐ (3, 4):
ԳԻՒՂ, գ. Շէն, աւան:
ԳԻՒՂԱՍՏԱՆԵԱՅՔ, տե՛ս ԳԵՂԱՍՏԱՆԵԱՅՔ:
ԳԻՒՂԱՔԱՂԱՔ, տե՛ս ԳԵՂԱՔԱՂԱՔ:
ԳԻՒՌՆԻՈՎՆ, տե՛ս ԳՈՐՏ:
ԳԻՒՏ, գ. 1. Գտումն, գտանք, հնարք, հանճար, ճարտարութիւն, հնարագիտութիւն: 2. Շահ, օգուտ, վաստակ: 3. ա. Գտակ, գտիչ:
ԳԻՒՏԱԿԱՆ, ա. Դիւթական, հմայական:
ԳԼԱԹԱՒԱԼ, ա. Թաւալգլոր (գլէլ՝ քարի պէս գլորուած):
ԳԼԱՆ, գ. Ղուղան:
ԳԼԱՆԱԼ, չբ. Թմբրել, թմրել, քնել:
ԳԼԱՋԱՐԴ ԱՌՆԵԼ. Քարկոծել:
ԳԼԵԼ, նբ. 1. Հոլովել, գլորել, թաւալել: 2. Ի վայր արկանել՝ ընկենուլ, կործանել, տապալել, տապաստ արկանել: 3. Շրջել, փոխել, յեղաշրջել, յեղափոխել: 4. նբ. չբ. Յաղթել, յաղթահարել, գերազանցել, առաւելուլ, իշխել:
ԳԼԽԱԲԱՑԵԱԼ, ա. Հոլանի (գլուխը բաց՝ չծածկած):
ԳԼԽԱԳԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գլխածնրութիւն, գլխացաւութիւն: 2. փխբ. Պատուհաս, փորձանք:
ԳԼԽԱԳԵՐԾ, ա. 1. Գերծ (գլուխը գերծած՝ ածիլած): 2. փխբ. Անպատկառ:

ԳԼԽԱԴԻՐ, գ. Գլխաշուք, գլխապինդ վարշամակ (գլխի ծածկոյթ):
ԳԼԽԱԾԱՆՐԵԼ (իմ), չբ. Ծանրագլխել:
ԳԼԽԱԾԱՆՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԼԽԱԳԱՐՈՒԹԻՒՆ (1):
ԳԼԽԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՆԿ^{2}:
ԳԼԽԱԿՈՐԵԼ (իմ), չբ. Գլխարկել, ամօթահարել, պատկառել (գլուխը կախել՝ հակել):
ԳԼԽԱՀԱՐ, ա. Նեղիչ, բռնաւոր:
ԳԼԽԱՆԻ, գ. յոգն. Գլուխք:
ԳԼԽԱՆՈՑ, գ. Սաղաւարտ, գլխապան:
ԳԼԽԱՇՈՒՔ, տե՛ս ԳԼԽԱԴԻՐ:
ԳԼԽԱՊԱՆ, տե՛ս ԳԼԽԱՆՈՑ:
ԳԼԽԱՊԱՐՏ, ա. Մահապարտ (գլխատման ենթակայ):
ԳԼԽԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Զօրավարութիւն (գլխապետ՝ զօրավար՝ զօրապետ լինելը):
ԳԼԽԱՊԻՆԴ ՎԱՐՇԱՄԱԿ, տե՛ս ԳԼԽԱԴԻՐ:
ԳԼԽԱՏԵԼ, նբ. Կառափնատել, կառափել, փողոտել:
ԳԼԽԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գլխատումն, կառափնատութիւն, կառափումն:
ԳԼԽԱՐԿ, տե՛ս ԳԴԱԿ:
ԳԼԽԱՐԿԵԼ, չբ. Գլխակորել (գլուխը հակել՝ ծանրութիւնից, ամօթից, տխրութիւնից ևն):
ԳԼԽԱՑԱՒՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԼԽԱԳԱՐՈՒԹԻՒՆ:
ԳԼԽԱՒՈՐ, ա. 1. Գլուխ, պարագլուխ, իշխան, աւագ, առաջնորդ, նախարար, ազնուական: 2. Երևելի, նշանաւոր:
ԳԼԽԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Մեծագոյն, առաւելագոյն, աւագագոյն:
ԳԼԽԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. 1. Գլխաւոր, ծայրագոյն: 2. Բովանդակիչ, ամփոփիչ:
ԳԼԽԱՒՈՐԱՊԷՍ, մ. Առաւելապէս, մանաւանդ:
ԳԼԽԱՒՈՐԵԼ, նբ. Ի գլուխ հանել՝ տանել, բովանդակել, կատարել, աւարտել, յանգել, գլխել:
ԳԼԽԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գահերիցութիւն, իշխանութիւն: 2. Բովանդակութիւն, կատարումն, լրումն:
ԳԼԽԱՒՈՐՕՐԷՆ, մ. Գլխօրէն, կարճառօտ, համառօտաբար (գլխաւորը բովանդակելով՝ ամփոփելով):
ԳԼԽԵԼ, տե՛ս ԳԼԽԱՒՈՐԵԼ:
ԳԼԽԻԲԱՑ, մ. Գլխաբացեալ (բաց գլխով):
ԳԼԽԻՎԱՅՐԵԱԼ, ա. մ. Գլխակորեալ, գլխարկեալ:
ԳԼԽՈՎԻՄԲ, մ. Ամբողջապէս, բոլորովին:
ԳԼԽՈՎԻՆ, Ի ԳԼԽՈՎԻՆ, մ. 1. Ինքնին: 2. Ամբողջապէս, բոլորովին:
ԳԼԽՕՐԷՆ, տե՛ս ԳԼԽԱՒՈՐՕՐԷՆ:
ԳԼՈՐ, տե՛ս ԹԱՒԱԼԳԼՈՐ:
ԳԼՈՐԱԿԱՄ, ա. Զարակամ (ուրիշին գլորել՝ կործանել կամեցող):
ԳԼՈՐԵԼ, նբ. 1. Գլել, թաւալել, տապալել, կործանել: 2. կ. չբ. Անկանել:
ԳԼՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԼՈՐԵԼ (1):
ԳԼՈՐԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Գլորիչ, կործանիչ, տապալիչ:
ԳԼՈՐԻՉ, տե՛ս ԳԼՈՐԵՑՈՒՑԻՉ:
ԳԼՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԼՈՐՈՒՄՆ:
ԳԼՈՐՈՒՄՆ, գ. 1. Գլորութիւն, կործանումն, անկումն: 2. Խոչընդոտ, գայթագղութիւն, գայթումն:
ԳԼՈՒԽ, գ. 1. Կառափն: 2. նման. Ծայր, կատար, գագաթն: 3. Ընդհանրապէս՝ ծայրը (սկիզբն կամ վերջ): 4. Պետ, իշխան, գլխաւոր, վերակացու, առաջնորդ: 5. Մարդաթիւ (մարդ գլուխ): 6. Դրամ (դրամագլուխ, որ տոկոս է բերում): 7. Մասն, հատուած, յեղանակ (գրքի):
– Ի ԳԼՈՒԽ ՀԱՆԵԼ՝ ՏԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԼԽԱՒՈՐԵԼ:
– Ի ԳԼՈՒԽ ԵԼԱՆԵԼ՝ ԵՐԹԱԼ՝ ՀԱՍԱՆԵԼ. Գալ ի լրումն:
ԳԼՈՒՄՆ, գ. Կործանումն, խորտակումն, յաղթութիւն:
ԳԽՏՈՐ, տե՛ս ԳՂԹՈՐ:

ԳԽՏՈՐԱՀԱՄ, ա. Գղտորահամ, փոթոթահամ, տտիպ:
ԳԾԱԳԻՐ, գ. 1. Գծագրություն, գծած, կնիք, դրոշմ, նշան, օրինակ, տիպ, նմանություն: 2. Նշանագիր, գիր, տառ: 3. ա. Գծագրեալ, ծրագրեալ: 4. Գրագիր:
ԳԾԱԳՐԱԿԱՆ, ա. Ստորագրական:
ԳԾԱԳՐԵԼ, նբ. Ծրագրել, ստուերագրել, նկարել, դրոշմել, կերպարանել, տպաւորել, ձևագրել, ձևացուցանել:
ԳԾԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ստուերագրութիւն, տպաւորութիւն, նկարումն: 2. Նկար, օրինակ, պատկեր:
ԳԾԱԾ, տե՛ս ԳԾԱԳԻՐ (1):
ԳԾԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գծագրութիւն, նկարագիր, տիպ:
ԳԾԵԼ, նբ. 1. Գծագրել: 2. Գրել, արձանագրել, դրոշմել:
ԳԾԾԱԿԵՐՊ, տե՛ս ԳՁՁԱԿԵՐՊ:
ԳԾՈՒԾ, տե՛ս ԳՁՈՒՁ:
ԳՁՁԱԿԵՐՊ, ա. Գձձատեսակ, գձուձ, անշուք:
ԳՁՁԱՍԷՐ, ա. Անփառունակ (աննշքութիւն սիրող):
ԳՁՁԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԳՁՁԱԿԵՐՊ:
ԳՁՁԵԼ[1], նբ. Աննշքացուցանել, նուաստացուցանել:
ԳՁՁԵԼ[2] (իմ), չբ. Աննշքանալ, նուաստանալ, վատթարել:
ԳՁՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Աննշքութիւն, նուաստութիւն, նուաստակերպութիւն, չափաւորութիւն, աղքատութիւն:
ԳՁՈՒՁ, ա. Անշուք, անպաճոյճ, արհամարհ, փոքր, չնչին, փանաքի, դուզնաքեայ, անարգ, նուաստ, խոնարհ:
ԳՂԵՐ, ԳՂԵՐԻԿՈՍ, տե՛ս ԿՂԵՐ, ԿՂԵՐԻԿՈՍ:
ԳՂՁԻԿ, գ. Գղզուկ (նետի կոթը):
ԳՂՁՈՒԿ, տե՛ս ԳՂՁԻԿ:
ԳՂԹՈՐ, գ. Գխտոր:
ԳՂՏՈՐԱՀԱՄ, տե՛ս ԳԽՏՈՐԱՀԱՄ:
ԳՄԲԵԹԱՁԵՒ, տե՛ս ԳՄԲԵԹԱՐԴ:
ԳՄԲԵԹԱՅԱՐԴ, տե՛ս ԳՄԲԵԹԱՐԴ:
ԳՄԲԵԹԱՐԴ, ա. Գմբեթայարդ, գմբեթաձև:
ԳՄԲԵԹԱՒՈՐ, տե՛ս ԳՄԲԵԹԵԱՅ:
ԳՄԲԵԹԵԱՅ, ա. Գմբեթաւոր:
ԳՄԵԼ, նբ. Ջարդել:
ԳՆԱԼ, չբ. 1. Երթալ, չուել, ճանապարհ առնել, ուղևորել, յառաջ խաղալ, հասանել: 2. Զգնալ, քայլել, ճեմել, շրջել, ընթանալ: 3. փխբ. Քաղաքավարել: 4. Հոսել: 5. Անցանել (ըստ ժամանակի հեռանալ):
– ԳՆԱԼ ԶԿՆԻ կամ ԶՀԵՏ ԳՆԱԼ. Հետևել:
ԳՆԱԼԻ, ա. Գնայական:
ԳՆԱԾՈՅ, ա. Արծաթագին:
ԳՆԱՅԱԿԱՆ, ա. Գնալի, դիւրագնալի, դիւրագնաց:
ԳՆԱՅՈՒՆ, ա. Շարժուն, շարժական, գնացական:
ԳՆԱՑ, տե՛ս ԳՆԱՑՔ:
ԳՆԱՑԱԿԱՆ, ա. 1. Գնայուն: 2. Փախըստական: 3. Վախճանեալ:
ԳՆԱՑԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գնացք, երթ:
ԳՆԱՑԱԿԻՑ, ա. Ընթացակից, ուղեկից:
ԳՆԱՑԱՐԱՐ, տե՛ս ԳՆԱՑՈՒՑԻՉ:
ԳՆԱՑՈՂ, ա. Արագաքայլ (ձի):
ԳՆԱՑՈՒՄՆ, տե՛ս ԳՆԱՑՔ:
ԳՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Շարժել, ընթացուցանել, խաղացուցանել:
ԳՆԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Գնացարար:
ԳՆԱՑՔ, գ. 1. Երթ, ընթացք: 2. Շարժումն, տեղափոխութիւն, չու: 3. Հոսանք (ջրի): 4. Անցք, ճանապարհ: 5. Ճեմելիք: 6. Քաղաքավարութիւն, կենցաղավարութիւն, վարք: 7. Տևողութիւն:
ԳՆԴԱԿ, գ. 1. Գունդ (փոքր): 2. Շրջանակ, պսակ (տանիքի): 3. Պար (մեղուների խումբ):
– ԳՆԴԱԿ ՈՐԹՈՑ, տե՛ս ԲԱՐՈՒՆԱԿ (1):
ԳՆԴԱԿԱՆ, ա. Գնդաձև, բոլորշի, բոլորակ:

ԳՆԴԱԿԻՑ, ա. Պարակից, դասակից:
ԳՆԴԱՁԵՒ, ա. 1. Գնդատեսակ, գնդատեսիլ, բոլորակ, բոլորշի: 2. Կամարաձև, կոր:
ԳՆԴԱՁԵՒԱԿԱՆ, տե՛ս ԳՆԴԱՁԵՒ:
ԳՆԴԱՁԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Բոլորակութիւն, գնդատեսութիւն (գնդաձև լինելը):
ԳՆԴԱՆԱԼ, չբ. Գնդել (գնդաձև լինել):
ԳՆԴԱՆՈՑ, տե՛ս ԳԻՆԴ:
ԳՆԴԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԳՆԴԱՁԵՒ:
ԳՆԴԱՏԵՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գնդաձևութիւն (գնդաձև՝ կամարաձև լինելը):
ԳՆԴԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԳՆԴԱՁԵՒ:
ԳՆԴԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳՆԴԱՁԵՒՈՒԹԻՒՆ:
ԳՆԴԵԼ, նբ. 1. Բոլորել, կծկել (գնդաձև դարձնել): 2. Խտացուցանել, սեղմել:
ԳՆԵԼ, նբ. 1. Ստանալ (գին տալով՝ առնել): 2. փխբ. Վաստակել, նուաճել:
ԳՆՋՈՒ, ա. Թոթով, թոթովախօս, կակազոտ:
ԳՈԲՈՂԱԲԱՐ, մ. Գուբղայաբար (շուրջը բոլորած՝ հաւաքած):
ԳՈԳ[1], գ. 1. Գիրկ: 2. Խորշ, ծոց (զանազան առարկաների՝ տեղանքի փոս ընկած մասը):
– ԳՈԳ ԳՈՐԾԵԼ կամ ԳՈԳՍ ԱՌՆՈՒԼ. Խորշ առնուլ (առագաստի):
ԳՈ՛Գ[2] (պակասաւոր բայ). Ասել:
– ԳՈԳՑԵՍ, ԳՈԳՑԵՍ ԹԷ, ԳՈԳՑԵՍ ԻՄՆ, մ. չ. Գրեթէ, համարեա՛ թէ, իբր թէ, իբրև թէ:
ԳՈԳԱԾ, գ. Գոգ, ծոց (գոգ ընկած տեղ):
ԳՈԳԱՁԵՒ, ա. Գոգաւոր:
ԳՈԳԱՆԱԼ, չբ. Գոգել (գոգաւոր՝ գոգաձև դառնալ):
ԳՈԳԱՒՈՐ, տե՛ս ԳՈԳԱՁԵՒ:
ԳՈԳԵԼ, նբ. 1. Խորել, փոսացուցանել (գոգաձև՝ գոգաւոր դարձնել): 2. Գրկել (գոգն առնել), պատել, ամփոփել:
ԳՈԴԵՆՈՑ, տե՛ս ՈՒՐԿԱՆՈՑ:
ԳՈԴԻ, տե՛ս ԲՈՐՈՏ:
ԳՈԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲՈՐՈՏՈՒԹԻՒՆ:
ԳՈԼ[1] (պակասաւոր բայ). 1. Լինել, գոյութիւն ունել: 2. գ. Գոյութիւն, գոյակ, էակ:
ԳՈԼ[2], գ. 1. Ջերմութիւն, տաքութիւն: 2. Գոլորշի:
ԳՈԼԱՆԱԼ, չբ. Ջերմանալ, տաքանալ:
ԳՈԼԱՒՈՐ, ա. Տաք, ջերմ, ջերին:
ԳՈԼՈՇԱՁԵՒ, ա. Գոլոշատեսակ, գոլորշատեսակ:
ԳՈԼՈՇԱՆԱԼ կամ ԳՈԼՈՐՇԱՆԱԼ, չբ. Շոգանալ:
ԳՈԼՈՇԱՏԵՍԱԿ կամ ԳՈԼՈՐՇԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԳՈԼՈՇԱՁԵՒ:
ԳՈԼՈՇԻ կամ ԳՈԼՈՐՇԻ, գ. Շոգի, շոգոլի:
ԳՈՀ, ա. Բաւական, շնորհակալ:
ԳՈՀԱԲԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԳՈՀԱՑՈՂԱԿԱՆ:
ԳՈՀԱԲԱՆԵԼ, չբ. Գովել, փառաւորել:
ԳՈՀԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Շնորհակալութիւն, գովեստ:
ԳՈՀԱԲԱՐ, մ. Գոհացողաբար:
ԳՈՀԱԿԱՆ, տե՛ս ԳՈՀԱՑՈՂԱԿԱՆ:
ԳՈՀԱՆԱԼ, չբ. Շնորհակալ լինել, շնորհակալել, գոհաբանել:
ԳՈՀԱՐ, գ. 1. Ակն (թանկագին քար): 2. ա. Ազնիւ, ազնուագոյն, պատուական:
ԳՈՀԱՐԱՆ, գ. Տաճար (գոհութիւն մատուցելու տեղ):
ԳՈՀԱՑՈՂԱԲԱՐ, տե՛ս ԳՈՀԱԲԱՐ:
ԳՈՀԱՑՈՂԱԿԱՆ, ա. Գոհական:
ԳՈՀԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Գոհութիւն, շնորհակալութիւն:
ԳՈՀՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շնորհակալութիւն (գոհ լինելու արտայայտութիւն): 2. (եկեղց.) Հաղորդութիւն:
ԳՈՂ, գ. Քսակահատու:
ԳՈՂԱԲԱՐ, մ. Գողօրէն, գաղտագողի:
ԳՈՂԱՀԱՆ, տե՛ս ԳՈՂՕՆ:
ԳՈՂԱՆԱԼ, նբ. 1. Յափշտակել (խորամանկութեամբ, խաբէութեամբ): 2. Խաբել

(վարպետօրէն, խորամանկութեամբ)։ 3. Խլել, կորզել, ճողոպրել, փարատել, անհետ առնել, ի բաց բառնալ։ 4. Ղօղել, ղուղակել, քօղարկել, թաքուցանել, ծածկել, փակել, պատրուակել։
ԳՈՂԱՆՔ, գ. 1. Գողօն, գողօնք։ 2. Գողութիւն։
ԳՈՂԱՅԻԿ, ա. Գողունի, գաղտնածածուկ։
ԳՈՂԵԼ, տե՛ս ԳՈՂԱՆԱԼ (4)։
ԳՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գողումն, գողանք (գողանալը)։ 2. Գողօնք։ 3. Դաւաճանութիւն։
ԳՈՂՈՒՄՆ, գ. 1. Գողութիւն, գողանք։ 2. Գողօնք։
ԳՈՂՈՒՆԻ, ա. 1. Գողացիկ (գողութեամբ ձեռք բերուած)։ 2. Անհարազատ։
ԳՈՂՏՐ, տե՛ս ԳՈՂՏՐԻԿ։
ԳՈՂՏՐԱԲԱՐԲԱՌ, ա. Քաղցրաբան, շողոքորթ։
ԳՈՂՏՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԳՈՂՏՐԻԿ։
ԳՈՂՏՐԻԿ, ա. Փափկիկ, քաղցրիկ, ախորժելի, հեշտալի։
ԳՈՂՕՆ, ԳՈՂՕՆՔ, գ. Գողանք (գողացուած՝ գողունի բան), կողոպուտ։
ԳՈՂՕՐԷՆ, տե՛ս ԳՈՂԱԲԱՐ։
ԳՈՃԱՆ, տե՛ս ԿՈՃԱՆ։
ԳՈՄ, գ. Փարախ, ախոռ, բակ, գաւիթ, զուարափակ։
ԳՈՄԷՇ, գ. (կենդբ.) Բոբողոն։
ԳՈՄՈՐ, տե՛ս ԱՐԴՈՒ։
ԳՈՅ, գ. 1. Գոյացութիւն, գոյակ, է, էակ, արարած։ 2. Էն, Աստուած։ 3. Էութիւն, գոյութիւն, ինքնութիւն, իսկութիւն։ 4. տե՛ս ԳՈՅՔ։
– ԳՈՅԻՒ, ԳՈՅԻՒ ԻՒՐՈՎ, ԳՈՅԻՒ ՋԱՓ, մ. Բովանդակապէս, լրիւ, լրութեամբ, ամբողջապէս։
ԳՈՅԱԿ, տե՛ս ԳՈՅ (1)։
ԳՈՅԱԿԱՆ, ա. Գոյաւոր, էական։
ԳՈՅԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գոյութիւն, գոյացութիւն, իսկութիւն։
ԳՈՅԱԿԻՑ, ա. 1. (կրօն.) Համագոյ, էակից, իսկակից, մշտնջենաւորակից։ 2. Նմանակից, նոյնօրինակ։
ԳՈՅԱՆԱԼ, չբ. Եղանել, էանալ, ենթակայանալ, բաղկանալ, լինել, գոլ։
ԳՈՅԱՊԵՏ, տե՛ս ԱՐԱՐՉԱՊԵՏ։
ԳՈՅԱՊԷՍ, մ. Էապէս, տիրապէս, իսկապէս։
ԳՈՅԱՐԱՆ, գ. Գոյացուցիչ (գոյութեան բուն աղբիւր)։
ԳՈՅԱՐԱՐ, գ. Գոյացուցիչ, արարիչ։
ԳՈՅԱՐԱՐՈՂԱԿԱՆ, ա. Արարչական։
ԳՈՅԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արարչագործութիւն։
ԳՈՅԱՑԱԲԱՐ, մ. Էապէս (ըստ գոյացութեան)։
ԳՈՅԱՑՈՂԱԿԱՆ, ա. Գոյացուցիչ, բաղկացուցիչ։
ԳՈՅԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Գոյացութիւն, բաղկացութիւն։
ԳՈՅԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գոյութիւն, էութիւն, գոյակ, էակ, իր։ 2. Ենթակայութիւն, անձնաւորութիւն, անձն։ 3. Գոյաւորութիւն, գոյացողութիւն։
ԳՈՅԱՑՈՒՄՆ, գ. Ստեղծումն։
ԳՈՅԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ստեղծանել, հաստել, կացուցանել, բաղկացուցանել։
ԳՈՅԱՑՈՒՑԻՉ, ա. գ. Գոյարար, արարիչ, հաստիչ, ստեղծիչ։
ԳՈՅԱՒՈՐ, ա. 1. Ընչեղ, ընչաւէտ, մեծատուն, հարուստ։ 2. Անձնաւոր, էական։
ԳՈՅԱՒՈՐԵԼ (իմ), չբ. Ընչեղանալ, ընչաւէտանալ, հարստանալ, մեծանալ։
ԳՈՅԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գոյացութիւն, ենթակայութիւն, իսկութիւն, գոյութիւն։ 2. Գոյք, ինչք, մեծութիւն։
ԳՈՅԵՂ, ա. Էական (ի բնէ անանջատ)։
ԳՈՅԵՂԱԲԱՐ, մ. Էապէս, անանջատաբար։
ԳՈՅԵՂԷՆ, ա. Գոյաւոր, գոյեղ, էական։
ԳՈՅԵՂԻՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԳՈՅԱՊԷՍ։
ԳՈՅԵՂԻՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԳՈՅԱՊԷՍ։

ԳՈՅԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Եղանութիւն, լինելութիւն, ստեղծումն, ծնունդ:
ԳՈՅԵՂՈՒՏ, ա. Գոյեղ, գոյեղէն, եղուտ, էական:
ԳՈՅԺ, գ. 1. Բօթ: 2. Կոծ, բողոք, ճիչ, վայումն:
– ԳՈՅԺ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՏԱԼ. Գուժել (գոյժ՝ վատ լուր հաղորդել):
ԳՈՅԻԲՈՒԱԿ, տե՛ս ԳԱՋԵՐԲՈՒԱԿ:
ԳՈՅՆ, գ. 1. Երանգ, երփն, թոյր: 2. Ներկ: 3. (բժշկ.) Դալուկն: 4. նխդ. Պէս, իբր, նման:
ԳՈՅՆԱԳՈՅՆ, ա. Գունագոյն, բազմագոյն, բազմերանգ, երփն երփն, ազգի ազգի, զանազան:
ԳՈՅՇ, ԳՈՅՇ ԹԷ, ԳՈՅՇ ՈՒՐԵՔ, եղբ. Գուցէ թէ:
ԳՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լինելութիւն: 2. Էակ, գոյակ: 3. Գոյացութիւն, էութիւն, իսկութիւն: 4. Ենթակայութիւն, անձնաւորութիւն: 5. Աստուած, աստուածութիւն: 6. տե՛ս ԳՈՅՔ:
– ԳՈՅՈՒԹԻՒՆ ՈՒՆԵԼ. Լինել:
ԳՈՅՈՒՄՆ, գ. Գոյաւորութիւն (գոյացութեան պատճառ):
ԳՈՅՔ, գ. Ինչք, ստացուածք, մեծութիւն, կարողութիւն:
ԳՈՆԵԱ, ԳՈՆԵԱՅ, ԳՈՆԷ, եղբ. 1. Գէթ: 2. Թերեւս, ապաքէն, իսկ, անգամ:
ԳՈՆՋԱՆԱԼ, չբ. Հաշմել, գօսանալ:
ԳՈՆՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Խեղութիւն:
ԳՈՇ, տե՛ս ԳՈՐՇ:
ԳՈՋԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Քաջահնչող, մեծագոչ:
ԳՈՋԵԼ, չբ. 1. Կարդալ, աղաղակել, աղաղակ առնել՝ բառնալ, հնչել, բողոքել, ձայն արձակել, խրախուսել, ճչել, մռընչել: 2. Խոխոջել:
ԳՈՋԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հնչեցուցանել (գոչել տալ):
ԳՈՋԻՒՆ, գ. Գոչումն, հնչիւն, աղաղակ:
ԳՈՋՈՒՄՆ, տե՛ս ԳՈՋԻՒՆ:
ԳՈՌ, գ. 1. Գոռումն, գոչումն, դղորդ, խրոխտումն: 2. Մարտ, կռիւ, պատերազմ: 3. ա. Խրոխտ, ահընկեց, ահարկու, սարսափելի:
ԳՈՌԱԼ, չբ. 1. Խրոխտալ, խիզախել, մարտնչել, մաքառել: 2. Գոռոզանալ, յոխորտալ, մեծաբանել:
ԳՈՌԵԽ կամ ԳՈՌԵՂ, գ. (կենդբ.) Պիծակ, ձիաստաց:
ԳՈՌՈԶ, գ. 1. Բռնաւոր, բռնակալ: 2. Սատանայ: 3. Թագաւոր, կայսր: 4. ա. Բուռն, խրոխտ, բռնաւորական, ամբարտաւանական:
ԳՈՌՈԶԱԲԱՐ, մ. 1. Բռնաւորաբար (իբրեւ բռնաւոր): 2. Արհամարհաբար, հպարտաբար:
ԳՈՌՈԶԱԿԱՆ, ա. Բռնաւորական, ամբարտաւանական:
ԳՈՌՈԶԱՀԱՐԵԼ (իմ), չբ. Հարստահարել, բռնադատել:
ԳՈՌՈԶԱՆԱԼ, չբ. Փքանալ, փքալ, բարձրամտել, հպարտանալ, խրոխտալ, ամբարհաւաճել, ամբարտաւանել:
ԳՈՌՈԶԵԼ (իմ), տե՛ս ԳՈՌՈԶԱՆԱԼ:
ԳՈՌՈԶՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բռնաւորութիւն, բռնակալութիւն: 2. Հպարտութիւն, ամբարտաւանութիւն, փքանք:
ԳՈՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Գոռումն, խրոխտումն, գոռոզութիւն:
ԳՈՌՈՒՄՆ, տե՛ս ԳՈՌՈՒԹԻՒՆ:
ԳՈՎ, ԳՈՎՔ, գ. Գովութիւն, գովանք, գովեստ, դրուատ, ներբող:
ԳՈՎԱԿԱՆ, ա. Գովասանական, դրուատական, ներբողական:
ԳՈՎԱՆՔ, տե՛ս ԳՈՎ:
ԳՈՎԱՍԱՆ, ա. Գովասաց, գովիչ:
ԳՈՎԱՍԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԳՈՎԱԿԱՆ:
ԳՈՎԱՍԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳՈՎԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԳՈՎԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գովասանականութիւն, գովասացութիւն, գով, գովութիւն, գովեստ, ներբող:

ԳՈՎԱՍԱՑ, տե՛ս ԳՈՎԱՍԱՆ:
ԳՈՎԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳՈՎԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԳՈՎԵԼ, նբ. 1. Դրուատել, ներբողել, գովեստաբանել, բարեբանել, փառաբանել, օրհնել, փառաւորել, մեծարել, հռչակել: 2. Երանել, երանի տալ: 3. չբ. Պանծալ, պարծել:
ԳՈՎԵԼԻ, ա. Հռչակելի (գովութեան արժանի):
ԳՈՎԵՍՏ, տե՛ս ԳՈՎ:
ԳՈՎԵՍՏԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ԳՈՎԵԼ:
ԳՈՎԻՉ, տե՛ս ԳՈՎԱՍԱՆ:
ԳՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ԳՈՎ: 2. Օրհնութիւն, բարեբանութիւն, փառաբանութիւն:
ԳՈՐԾ, գ. 1. Արարուած, արարք, երկ, վաստակ, աշխատութիւն, արդիւնք, արգասիք: 2. Իրողութիւն, պաշտօն, պէտք: 3. Գործած, գործուած, շինուած, շէնք: 4. Վարք:
- ԱՅՐ ԳՈՐԾՈՅ. Գործօնեայ:
- ԳՈՐԾ ԱՌՆԵԼ. Փոյթ առնել, ջանալ:
- Ի ԳՈՐԾ ԱԾԵԼ՝ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՌՆՈՒԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՏԱՆԵԼ. Վարել, ի կիր առնուլ՝ արկանել:
- ԸՆԴ ԳՈՐԾ ՄՏԱՆԵԼ, տե՛ս ԳՈՐԾԱՄԽԵԼ (իմ):
- ԳՈՐԾ ԱՌ ԳՈՐԾՈՎ, ԳՈՐԾ ԸՆԴ ԳՈՐԾՈՎ, մ. Երկրորդաբար, հարեւանցի, վեր ի վերոյ:
ԳՈՐԾԱԾ, գ. Գործուած, շինուած, շէնք:
ԳՈՐԾԱԿ, ա. Գործիչ, հեղինակ, առիթ, պատճառ:
ԳՈՐԾԱԿԱԼ, գ. 1. Ոստիկան, կուսակալ, տեղակալ, իշխան: 2. Տնտես, վերակացու: 3. (եկեղց.) Քորեպիսկոպոս:
ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վերակացութիւն, ոստիկանութիւն: 2. Գործառնութիւն, գործ:
ԳՈՐԾԱԿԱՆ, ա. 1. Գործնական: 2. Գործօնեայ, աջողակ, գործուն, ներգործական:
ԳՈՐԾԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Արարուած, կազմութիւն, գործ:
ԳՈՐԾԱԿԻՑ, ա. Համագործ, օգնական, ձեռնտու, սատար, վաստակակից, պաշտօնեայ, հաղորդ, մասնակից, կցորդ:
ԳՈՐԾԱԿՑԱԲԱՐ, մ. Կցորդաբար (իբրև կցորդ՝ գործակից, գործակցելով):
ԳՈՐԾԱԿՑԵԼ, նբ. Կցել (գործակից դարձնել):
ԳՈՐԾԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձեռնտուութիւն, արուեստակցութիւն (գործակից լինելը):
ԳՈՐԾԱՁԵՌՆ, տե՛ս ՁԵՌԱԳՈՐԾ:
ԳՈՐԾԱՄԽԵԼ, (իմ), չբ. Ընդ գործ մտանել (գործի մէջ մտնել):
ԳՈՐԾԱՆՈՑ, տե՛ս ԳՈՐԾԱՐԱՆ (1):
ԳՈՐԾԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ձեռնարկութիւն, գործարարութիւն (գործի ձեռնարկելը, կատարուելիք գործ): 2. Աշխատասիրութիւն: 3. Պաշտօն, ծառայութիւն: 4. Արարք, իրք, գործք:
ԳՈՐԾԱՍԷՐ, տե՛ս ԱՇԽԱՏԱՍԷՐ:
ԳՈՐԾԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՇԽԱՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ (1):
ԳՈՐԾԱՎԱՐ, գ. Վերակացու, վերատեսուչ:
ԳՈՐԾԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վերակացութիւն (գործավարի պաշտօնը):
ԳՈՐԾԱՏԵԱՑ, ա. Անգործ, ծոյլ:
ԳՈՐԾԱՐԱՆ, գ. 1. Գործանոց, գործետղ, արուեստանոց, խանութ: 2. Գործի, ընդունարան, բնակարան (մարմնի մաս, օրգան): 3. Գործի(ք):
ԳՈՐԾԱՐԱՆԱԿԱՆ, ա. Գործելական, գործիական (գործարան (2) ունեցող):
ԳՈՐԾԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳՈՐԾԱՌՆՈՒԹԻՒՆ (1):
ԳՈՐԾԱՒՈՐ, ա. գ. 1. Արուեստաւոր: 2. Երկրագործ, այգեգործ, արդիւնագործ, արդիւնարար, մշակ: 3. Գործունեայ, ներգործական, աջողակ, զօրաւոր:
ԳՈՐԾԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Արարողական, արարող, գործիչ:

ԳՈՐԾԱԻՈՐԱՊԷՍ, մ. Երկասիրաբար:
ԳՈՐԾԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գործառնութիւն, երկք, մշակութիւն, աշխատասիրութիւն, ծառայութիւն, պաշտօն, գործ: 2. Գրութիւն, ճառ, պրակք (գրուածքի մաս՝ գլուխ): 3. Ներգործութիւն, ազդեցութիւն:
ԳՈՐԾԵԱՆ, գ. յոգն. Գործք:
ԳՈՐԾԵԼ, նբ. 1. Առնել, արդիւնաւորել, մշակել, վճարել, կատարել, իրագործել, բացակատարել, կացուցանել: 2. Արտադրել, ծնանել, պատճառել, առթել: 3. Ներգործել, ազդել:
ԳՈՐԾԵԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԳՈՐԾԱՐԱՆԱԿԱՆ:
ԳՈՐԾԵԼԻ, ա. 1. Առնելի, առաջիկայ: 2. Եղեալ: 3. Գործիչ:
ԳՈՐԾԵՏՂ, տե՛ս ԳՈՐԾԱՐԱՆ (1):
ԳՈՐԾԻ, գ. 1. Մեքենայ: 2. Նուագարան: 3. տե՛ս ԳՈՐԾԱՐԱՆ (2): 4. Միջնորդ, առիթ:
ԳՈՐԾԻԱԿԱՆ, ա. 1. տե՛ս ԳՈՐԾԱՐԱՆԱԿԱՆ: 2. Գործական, գործնական:
ԳՈՐԾԻՉ, տե՛ս ԳՈՐԾԱԿ:
ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԳՈՐԾԱԿԱՆ:
ԳՈՐԾՈՒԱԾ, գ. Գործած, արարուած, յօրինուած, գործ:
ԳՈՐԾՈՒՆ, ԳՈՐԾՕՆ, ա. 1. Գործաւոր, գործիչ, կատարող, արարող: 2. Գործունեայ, ներգործական, ազդոյ: 3. Գործելի, առնելի:
ԳՈՐԾՈՒՆԵԱՅ, ԳՈՐԾՕՆԵԱՅ, ա. 1. տե՛ս ԳՈՐԾՈՒՆ (1): 2. Ժիր, փութակամ, աշխատասէր, գործասէր:
ԳՈՐՇ, ա. Թխագոյն, մոխրագոյն:
ԳՈՐՇԱԽԱՅՏ, ա. Գորշախարիւ, գորշախարու (գորշագոյն խայտեր ունեցող):
ԳՈՐՇԱԽԱՐԻՒ, ԳՈՐՇԱԽԱՐՈՒ, տե՛ս ԳՈՐՇԱԽԱՅՏ:
ԳՈՐՇԱՊԱՀԱՆԳ, գ. Գինդ (ականջի օղ և յարակից զարդեր):
ԳՈՐՈՎ, գ. 1. Սէր, գութ, գորովանք, խանդաղատանք: 2. ա. Գորովական, խանդաղատական:
ԳՈՐՈՎԱԳԻՆ, ԳՈՐՈՎԱԳՈՅՆ, ա. Գորովագութ (շատ գորովական):
ԳՈՐՈՎԱԳՈՒԹ, ա. Բարեգութ, գթած, գթասէր, խնամագութ:
ԳՈՐՈՎԱԼ, տե՛ս ԳՈՐՈՎԵԼ:
ԳՈՐՈՎԱԼԻ, ԳՈՐՈՎԱԼԻՐ, ԳՈՐՈՎԱԼԻՑ, ա. մ. Գորովագին, խանդաղատագին, խանդաղատալի, խանդաղակաթ:
ԳՈՐՈՎԱԿԱՆ, ա. Խանդաղատական:
ԳՈՐՈՎԱՄԵԾ, ա. Գորովագին, գորովալիր:
ԳՈՐՈՎԱՆՔ, տե՛ս ԳՈՐՈՎ:
ԳՈՐՈՎԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գթասիրութիւն, գորով:
ԳՈՐՈՎԵԼ, նբ. չբ. Խանդաղատել, գթասիրել:
ԳՈՐՈՎՈՒՄՆ, գ. Գորովանք, խանդաղատանք, գթասիրութիւն:
ԳՈՐՏ, գ. (կենդբ.) Գիւռնիովն:
ԳՈՒԲ, գ. 1. Հոր, փոս: 2. Ջրհոր: 3. Վիհ, խորխորատ: 4. յոգն. տե՛ս ԲՋԻՋՔ: 5. Ագուգայք:
ԳՈՒԲՂԱՅԱԲԱՐ, տե՛ս ԳՈԲՈՂԱԲԱՐ:
ԳՈՒԳԱՋ, գ. Ջօր (անկանոն, անկազմակերպ):
ԳՈՒԹ, գ. 1. Գորով, գթութիւն, ողորմութիւն, կարեկցութիւն, սէր: 2. Ողոք, աղաչանք, պաղատանք:
– ԳՈՒԹ ՈՒՆԵԼ. Կարեկցել, ողորմել, գթալ, խղճալ:
ԳՈՒԺԱԲԵՐ, ա. Բօթաբեր, գուժատու, գուժատար, գուժկան:
ԳՈՒԺԱԼ, տե՛ս ԳՈՒԺԵԼ:
ԳՈՒԺԱՊԱՐՏ, ա. Ողբալի (գուժելու արժանի):
ԳՈՒԺԱՏԱՐ, տե՛ս ԳՈՒԺԱԲԵՐ:
ԳՈՒԺԱՏՈՒ, տե՛ս ԳՈՒԺԱԲԵՐ:
ԳՈՒԺԱՐԿՈՒ, ա. 1. Գուժկան, գուժաբեր: 2. Բողոքիչ:

ԳՈՒԺԱՒՈՐ, ա. Գուժկան, գուժաբեր:
ԳՈՒԺԵԼ, չբ. 1. Կոծել, կականել, աշխարել, ճչել, բողոքել: 2. Նբ. Գոյժ առնել՝ արկանել՝ տալ:
ԳՈՒԺԻԿ, տե՛ս ԳՈՒԺԿԱՆ:
ԳՈՒԺԻՒՆ, գ. Գոյժ, ճիչ, կոծ:
ԳՈՒԺԿԱՆ, ա. գ. 1. Գուժաբեր, բօթաբեր: 2. Գուժարկու (լացուկոծ բարձրացնող): 3. Գոյժ, աղէտ (ցաւալի անցք):
ԳՈՒԺՈՒՄՆ, գ. Կոծումն, աշխարումն, գուժիւն:
ԳՈՒՂՋՆ, գ. Քնցեղ, կոշտ (հողի կարծրացած կտոր):
ԳՈՒԾ, ԳՈՒԾՔ, գ. Ծունկք (ծնկի կոճը՝ ծալքը), գործածւում է միայն կապակցութիւնների մէջ):
- Ի ԳՈՒԾՍ ԻՋԱՆԵԼ՝ ՀԱՐԿԱՆԵԼ՝ ԿԱԼ՝ ԱՆԿԱՆԵԼ. Ծունր դնել, ի ծունր իջանել, խոնարհել, ընդգճել:
ԳՈՒՄ ԱՌՆԵԼ. Գումարել, հաւաքել, համախմբել:
ԳՈՒՄԱՐ, գ. Հաւաքումն, ժողով, խումբ:
ԳՈՒՄԱՐԱՅՈԼՈՎ, ա. Յոգնահաւաք, բազմադիմի:
ԳՈՒՄԱՐԵԼ, նբ. 1. Հաւաքել, ժողովել, խմբել, բովանդակել, կուտել: 2. Հաշուել (ժամանակը, տարիները, թիւերը): 3. չբ. Ոգորել, բախել, ընդդէմ կալ:
ԳՈՒՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւաքումն, ժողովումն, բովանդակումն, խմբութիւն:
ԳՈՒՄԱՐՏԱԿ, գ. 1. Բանակ, գունդ (զօրքի): 2. Խումբ, բազմութիւն: 3. Մանեակ: 4. ա. Խմբաւոր, բազմախումբ:
- ԳՈՒՄԱՐՏԱԿ ԱՌՆԵԼ՝ ԴՆԵԼ՝ ԿԱԶՄԵԼ՝ ՍՓՌԵԼ. Գունդ կազմել, զօր առնել՝ հատանել, ճակատել:
ԳՈՒՄԱՐՏԱԿԱՆ, ա. Համախումբ, համագումար:
ԳՈՒՄԱՐՏԱԿԵԼ, տե՛ս ԳՈՒՄԱՐԵԼ (1):
ԳՈՒՄԷՋ, գ. Մէզ (կովի):
ԳՈՒՆԱԳԵՂ, ա. Երփնագեղ, գոյնագոյն, գունազանագեղ:
ԳՈՒՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԳՈՅՆԱԳՈՅՆ:
ԳՈՒՆԱԶԱՆԱԳԵՂ, տե՛ս ԳՈՒՆԱԳԵՂ:
ԳՈՒՆԱԶԱՐԴԵԱԼ, տե՛ս ԵՐՓՆԱԶԱՐԴԵԱԼ:
ԳՈՒՆԱԿ, գ. 1. Գոյն, երանգ: 2. Որակ, կերպ, տեսակ, ազգ: 3. նխդ. մ. Հանգոյն, պէս, որպէս, զօրէն, իբր:
- ԳՈՒՆԱԿ ԳՈՒՆԱԿ, ա. 1. Գոյնագոյն, պէսպէս, զանազան, ազգի ազգի: 2. մ. Զանազանաբար, գունակս գունակս:
- ԳՈՒՆԱԿՍ ԳՈՒՆԱԿՍ, տե՛ս ԳՈՒՆԱԿ ԳՈՒՆԱԿ (2):
ԳՈՒՆԱԿԱՒՈՐԵԱԼ, ա. Գունակեալ, գունազարդեալ, երփնազարդեալ:
ԳՈՒՆԱԿԵԱԼ, տ՛ս ԳՈՒՆԱԿԱՒՈՐԵԱԼ:
ԳՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գունաւորութիւն (գունաւոր լինելը): 2. Զանազանութիւն:
ԳՈՒՆԱՊԱՃՈՅՃ, ա. Գունագեղ:
ԳՈՒՆԱՏ, ա. Տգոյն:
ԳՈՒՆԱՏԵԼ, չբ. Դժգունել (գոյնը գցել):
ԳՈՒՆԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դժգունութիւն, տժգունութիւն:
ԳՈՒՆԱՒՈՐ, ա. 1. Գունեան: 2. Բազմագոյնի, բազմատեսակ, զանազան:
ԳՈՒՆԱՒՈՐԵԼ, նբ. Այլակերպել:
ԳՈՒՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ:
ԳՈՒՆ ԳՈՐԾԵԼ կամ ԴՆԵԼ. Ջանալ, ջան դնել:
ԳՈՒՆԴ[1], գ. 1. Բոլորակ (գնդանման զանգուած): 2. Լապտեր, ղամբար (ճրագարանի մէջի գնդաձև ամանը): 3. Երկնակամար: 4. Լուսաւոր (որևէ երկնային լուսատու մարմին):
ԳՈՒՆԴ[2], գ. Բազմութիւն, խումբ, հոյլք, դաս, ջոկ, ջոկատ, ժողով, ամբոխ (մանաւանդ զինուորների):
- ԳՈՒՆԴ ԱՌ ԳՈՒՆԴ, ԳՈՒՆԴ ԳՈՒՆԴ, ԳՈՒՆԴՍ ԱՌ ԳՈՒՆԴՍ, տե՛ս ԳՈՒՆԴԱԳՈՒՆԴ:
ԳՈՒՆԴԱԳՈՒՆԴ, ա. մ. Յոգնախումբ (գնդերով, գունդ գնդի յետևից):

ԳՈՒՆԵԱՅ, ԳՈՒՆԵԱՆ, ա. Գունաւոր, գունեղ:
ԳՈՒՆԵԼ, նբ. 1. Ներկանել, ներկել, դեղել (գոյն տալ): 2. փխբ. Ձեւացուցանել, գունաւորել, այլակերպել:
ԳՈՒՆԵՂ, տե՛ս ԳՈՒՆԵԱՅ:
ԳՈՒՆԵՐԱՆԳ, ա. Գոյնագոյն, բազմերանգ, երփնագոյն:
ԳՈՒՆՏ, տե՛ս ԳՈՒՆԴ:
ԳՈՒՇԱԿ, գ. 1. Մարգարէ, գէտ: 2. Յուշարար, մատնիչ: 3. Յայտարար, ազդարար, նշանակ, ցուցակ:
ԳՈՒՇԱԿԱՒՈՐ, ա. Յայտնի, քաջայայտ (արդէն գուշակուած):
ԳՈՒՇԱԿԵԼ, նբ. 1. Նախաձայնել, նախատեսել, մարգարէանալ: 2. Նշանակել, ծանուցանել, յայտ առնել, յուշ առնել, յայտնել, ազդել:
ԳՈՒՇԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կանխատեսութիւն, նախատեսութիւն, նախաձայնութիւն, մարգարէութիւն: 2. Յայտարարութիւն, նշանակ: 3. Ազդարարութիւն (գաղտնի):
ԳՈՒՇԱԿՈՒՄՆ, գ. Գուշակութիւն (գուշակելը):
ԳՈՒՇԱՆԱԼ, տե՛ս ՋԳՈՒՇԱՆԱԼ:
ԳՈՒՊԱՐ, գ. Մենամարտութիւն, մըրցանք, մրցութիւն, հանդիսադրութիւն, նահատակութիւն:
ԳՈՒՊԱՐԱԴԻՐ, ա. Նահատակադիր, հանդիսադիր:
ԳՈՒՊԱՐԱԾ, գ. Կռիւ, մրցութիւն, գուպար:
ԳՈՒՊԱՐԵԼ, չբ. Մրցել, ոգորել, մաքառել:
ԳՈՒՊԱՐՈՒՄՆ, գ. Մրցումն:
ԳՈՒՍԱՆ, գ. ա. 1. Հագներգող, երգեցիկ, երաժիշտ: 2. Նուագարան: 3. Կատակերգակ, խեղկատակ, խեղկատակ, միմոս:
ԳՈՒՍԱՆԱԿԱՆ, ա. 1. Հագներգական, երաժշտական: 2. Կատակերգական:
ԳՈՒՍԱՆԱՄՈԼ, ա. Գուսանասէր (գուսանական խաղերի սիրահար):
ԳՈՒՍԱՆԱՍԷՐ, տե՛ս ԳՈՒՍԱՆԱՄՈԼ:
ԳՈՒՑԷ, ԳՈՒՑԷ ԵՐԲԷՔ, ԳՈՒՑԷ ԹԷ, եղբ. 1. Մի՛ գուցէ: 2. Թերեւս:
ԳՌԵԱՀ, տե՛ս ԳՌԵՀԻԿ:
ԳՌԵՀ, գ. Քաղաքամէջ, հրապարակ, պողոտայ, փողոց:
ԳՌԵՀԻԿ, ա. գ. Ռամիկ, շինական, աշխարհական:
ԳՌԵՀԻՔ, գ. յոգն. Գռեահք, գռեհիկք:
ԳՌԵՀՕՐԷՆ, մ. ա. Ռամկապէս, ռամկական:
ԳՌՁԻ, գ. (բսբ.) Կռզի:
ԳՌՂԵԼ (իմ), չբ. Կծկել, խռովել:
ԳՌՈԹ կամ ԳՌՈՅԹ կամ ԳՌՈՒԹ, տե՛ս ԴՌՈՅԹ և ԳՐՈՀ:
ԳՏԱԿ, ա. գ. Գտիչ, սկզբնապատճառ:
- ԳՏԱԿԱՒ, մ. Ճշգիւ, հաւաստեաւ, հաւաստապէս, անվրէպ:
ԳՏԱՆԵԼ, նբ. չբ. 1. Ստանալ (կորած կամ փնտրած բանը), հնարել, հանդիպել, հասանել: 2. Լինել, գոլ, կալ, երեւել:
ԳՏԱՆՔ, գ. Գիւտ, գտումն:
ԳՏԻՉ, տե՛ս ԳՏԱԿ:
ԳՏՈՒՄՆ, տե՛ս ԳՏԱՆՔ:
ԳՐԱԲԱՆԱԿԱՆ, ա. Գրաւորական:
ԳՐԱԳԷՏ, ա. Մակացող, մակացու:
ԳՐԱԳԻԾ, ա. Գծագիր:
ԳՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Մակացութիւն (գրագէտ լինելը):
ԳՐԱԳԻՐ, ա. Մատենագիր, շարագիր:
ԳՐԱԴԵՂ, տգե՛ս ԹԱՆԱՔ:
ԳՐԱԿԱՆ, ա. 1. Գրագէտ, ուսեալ: 2. Ուսուցիչ (քերականութեան): 3. Գծագրական, քերածոյ, դրօշեալ:
ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քերականութիւն:
ԳՐԱԿԱՐԴԱՑ, գ. Ընթերցող, վերծանող, դպիր:
ԳՐԱԿԱՐԴԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընթերցողութիւն, գրակարդացումն:
ԳՐԱԿԱՐԴԱՑՈՒՄՆ, տե՛ս ԳՐԱԿԱՐԴԱՑՈՒԹԻՒՆ:
ԳՐԱԿԷՍ, գ. Նշանախեց:

ԳՐԱՄԱՐՏԻԿՈՍ, գ. ա. Քերական, քերթող, գրական, գրագէտ, գիտուն:
ԳՐԱՄԱՐՏԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Քերականութիւն, քերթողութիւն:
ԳՐԱՅԻԴԱՅ, գ. Պառաւ:
ԳՐԱՆՈՑ, գ. Մատենադարան, դիւան:
ԳՐԱՊԱՆ, գ. 1. Եզր (զգեստի քղանցքի, օձիքի վրայ եւն): 2. Վակաս, ուսանոց:
ԳՐԱՊԱՆԱԿ, գ. 1. Պահպանակ, բժժանք, հմայեակ, յուռութք: 2. Վակաս (քահանայապետի):
ԳՐԱՍՏ, գ. 1. Հեծանելիք: 2. Ընդհանրապէս՝ անասուն: 3. փխբ. Անբան, անմիտ:
ԳՐԱՏ, գ. Պատմուճան, վերարկու, տառատոկ:
ԳՐԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրապանակ (կախարդական գրութիւն):
ԳՐԱՒ, գ. 1. Գրաւական, առհաւատչեայ, երաշխ, երաշխիք, հաւաստիք, ապացոյց: 2. Փրկանք: 3. Պայման, գրաւադրութիւն:
ԳՐԱՒԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳՐԱՒ (3):
ԳՐԱՒԱԹԱՓ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ. Փրկանաւորել, գրաւականել:
ԳՐԱՒԱԿԱՆ, տե՛ս ԳՐԱՒ:
ԳՐԱՒԱԿԱՆԵԼ, նբ. 1. Փոխանակել (գրաւ տալով): 2. Գրաւաթափ առնել, փրկանաւորել:
ԳՐԱՒԱՀԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրաւահարկումն (հողերի՝ արտերի բաժանում, հողային հարկ):
ԳՐԱՒԱՀԱՐԿՈՒՄՆ, տե՛ս ԳՐԱՒԱՀԱՐԿՈՒԹԻՒՆ:
ԳՐԱՒԵԼ, նբ. 1. Սեպհականել, ըմբռնել, զբռամբ ածել, առնուլ, տիրանալ, տիրապետել, տիրել, բռնադատել: 2. Գրաւականել, փրկանաւորել, վարձել:
ԳՐԱՒՈՐ, տե՛ս ԳՐԱՒՈՐԱԿԱՆ:
ԳՐԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Գրաւոր, գրեղէն:
ԳՐԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրութիւն, գիր:
ԳՐԱՒՈՒՄՆ, գ. Ըմբռնումն, տիրողութիւն (գրաւելը, տիրելը):
ԳՐԳԱԼ, չբ. Կղկաթել, խնամ տանել, հովանի լինել:
ԳՐԳԱՆՔ, գ. Գգուանք, փայփայանք, գրգութիւն, փափկութիւն:
ԳՐԳԱՐԱՆ, գ. Եղեմ (գրգանքի՝ փափկութեան վայր):
ԳՐԳԵԼ, նբ. 1. Փայփայել: 2. Ամոքել, անուշել, քաղցրացուցանել:
ԳՐԳԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԳՐԳԵԼ:
ԳՐԳԻՉ, ա. Տածիչ:
ԳՐԳԻՌ, գ. Գրգռութիւն, հակառակութիւն, դրդումն:
– ՏԱԼ ԳՐԳԻՌՍ, տե՛ս ԳՐԳՌԵԼ:
ԳՐԳԼԻ, գ. Ցնցոտի, կապերտ, գրջլի:
ԳՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳՐԳԱՆՔ:
ԳՐԳՌԵԼ, նբ. Դրդել, սադրել, յարուցանել, յուզել, բորբոքել:
ԳՐԳՌԻՉ, ա. Սադրիչ (գրգիռ առաջացնող):
ԳՐԳՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրգիռ, հեռ, վէճ, կռիւ, խռովութիւն, գժտութիւն, հակառակութիւն:
ԳՐԴԱԼ, չբ. Խանչել (խոզի):
ԳՐԴԱՆՔ, գ. Յորձան, յորձանուտ:
ԳՐԵԱ՛ ԹԷ, տե՛ս ԳՐԵԹԷ:
ԳՐԵԱՆ, գ. յոգն. 1. Գիրք, մատեանք: 2. Նշանագիրք, տառք:
ԳՐԵԱՆՔ, գ. յոգն. Գիրք, մատեանք:
ԳՐԵԹԷ, մ. չ. Գրէ՛, գրէ՛ եթէ, գրէ՛ թէ, գրեա՛ թէ, իբրու, իբր թէ, գոգցես, համարեա՛ թէ:
ԳՐԵԼ, նբ. 1. Դրոշմել, գծել, արձանագրել, գիր առնել, ի գիր արկանել՝ հանել, գրով արկանել, շարադրել: 2. Փորագրել, քանդակել, դրուագել, դրօշել: 3. Կենդանագրել, նկարել, նկարագրել, գծագրել: 4. Համարել, ընդունել, դասել: 5. Վերագրել, ընծայել:
ԳՐԵՂԷՆ, տե՛ս ԳՐԱՒՈՐԱԿԱՆ:
ԳՐԷ՛, ԳՐԷ՛ ԵԹԷ, ԳՐԷ ԹԷ, տե՛ս ԳՐԵԹԷ:
ԳՐԷ, տե՛ս ԿՌՈՒՆԿ:

ԳՐԹԱԽԱՂԱՑ, ա. Գրթի (գլորուելով՝ սահելով իջնող), փխբ. մոլորեցուցիչ (քարեղէն կուռքերի մասին):
ԳՐԹԻ, տե՛ս ԳՐԹԱԽԱՂԱՑ:
ԳՐԹԻՉ, ա. Խաբիչ, խաբեբայ, պատրող, պատրիչ:
ԳՐԹՑԵԼ, նբ. Մղել, վանել, մերժել, խթել, խեթկել:
ԳՐԻՉ, ա. գ. 1. Գրող, նոտար, դպիր, ատենադպիր: 2. Եղէգն (գրելու գործիք): 3. Գրոց: 4. (յունական ոճով) Նկարիչ:
ԳՐԻԻ, տե՛ս ԱՐԴՈՒ:
ԳՐԿԱԼԻՐ, ա. 1. Լիագիրկք: 2. Գրկատարած:
ԳՐԿԱԽԱՌՆ, ա. Գրկընդխառն, գրկապատ:
- ԳՐԿԱԽԱՌՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԳՐԿԱԽԱՌՆԵԼ (իմ):
ԳՐԿԱԽԱՌՆԵԼ (իմ), չբ. Գրկախառն լինել, գիրկ ընդ խառն լինել, գիրկ ընդ գիրկ խառնել:
ԳՐԿԱՁԱՓ, տե՛ս ԳԻՐԿ (2):
ԳՐԿԱՊԱՏ, տե՛ս ԳՐԿԱԽԱՌՆ:
ԳՐԿԱՏԱՐԱԾ, տե՛ս ԳՐԿԱԼԻՐ:
ԳՐԿԵԼ, տե՛ս ԳԻՐԿՍ ԱՐԿԱՆԵԼ:
ԳՐԿԸՆԴԽԱՌՆ, տե՛ս ԳՐԿԱԽԱՌՆ:
ԳՐԿՈՅՔ, տե՛ս ՏԵՏՐՅԱՅՔ
ԳՐՈԽ, տե՛ս ԳՐՈՀ:
ԳՐՈՀ, գ. Ազգ, ցեղ, ժողովուրդ, ամբոխ, բազմութիւն, բանակ:
- ԳՐՈՀ ՏԱԼ, տե՛ս ԳՐՈՀԵԼ:
ԳՐՈՀԵԼ, չբ. Գրոհ տալ, դռոյթ տալ, դռութել, յարձակել, խուժել:
ԳՐՈՂ, տե՛ս ԳՐԻՉ (1):
ԳՐՈՑ, գ. Գրիչ, քերիչ, դուր (փորագրելու՝ քանդակելու գործիք):
ԳՐՈՒԱՀ, գ. Յանցաւոր (քրէական):
ԳՐՈՒԱՆ, գ. 1. Աման (մէկ կամ մի քանի գրիւի տարողութեամբ): 2. Ծածկոց:
ԳՐՈՒԱՆՈՂ, ա. Խուսափու, խուսափուկ (գրուանի տակ թաքցնող կամ թաքնուող):
ԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գրուածն (գրելը, գրուելը): 2. Գիր (գրուած բան):
ԳՐՈՒԻԾ, տե՛ս ԽԱՌՆԻԾ:
ԳՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԳՐՈՒԹԻՒՆ (1):
ԳՐՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրուժիւն, տառատպութիւն (գրելու արուեստը՝ եղանակը):
ԳՐՁԼԻ, տե՛ս ԳՐԳԼԻ:
ԳՐՏԱԿ, գ. Նկան, նկանակ:
ԳՕՇ, տե՛ս ՔՕՇ:
ԳՕՇԵԼ, տե՛ս ԳԻՇԱՏԵԼ:
ԳՕՍ, ա. 1. Զոր, ցամաք (փայտ, ծառ): 2. Հաշմ, խեղ, խեղանդամ:
ԳՕՍԱՆԱԼ, չբ. Զորանալ, ցամաքել (փայտի, ծառի և մարմնի անդամների մասին):
ԳՕՍԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զորացուցանել, ցամաքեցուցանել, գօսացուցանել:
ԳՕՍԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Ցամաքեցուցիչ (գօս դարձնող):
ԳՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Խեղութիւն (գօս՝ խեղ լինելը):
ԳՕՏԵԼԱԾ, տե՛ս ԳՕՏԵԻՈՐ:
ԳՕՏԵԻԱԾ, տե՛ս ԳՕՏԻԱԾՈՒ:
ԳՕՏԵԻՈՐ, ա. Գօտելած, կամարաւոր:
ԳՕՏԵԻՈՐԵԼ, նբ. չբ. 1. Գօտի ածել (գօտի կապել): 2. փխբ. Սպառազինել, զօրանալ, սրտապնդել, պնդել զմէջ՝ զմէջս:
ԳՕՏԷԿՌՈՒԻ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԳՕՏԷՄԱՐՏԵԼ (իմ):
ԳՕՏԷԿՌՈՒՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳՕՏԷՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ:
ԳՕՏԷՄԱՐՏԵԼ (իմ), չբ. Գօտէկռուի լինել, ըմբշամարտել, մենամարտել, մենամարտիկ լինել:
ԳՕՏԷՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գօտէկռուութիւն, գիրկ ընդ խառն կռիւ՝ մարտ, մենամարտութիւն:
ԳՕՏԷՊԻՆԴ, ա. Արի, համարձակ (գօտին պինդ կապած):
ԳՕՏԻ, գ. 1. Կամար, զունար: 2. (աստղգ.) Շրջանակ, պարունակ (երկնային կամար՝ գօտի): 3. Շար (լեռան): 4. Ճեմելիք (կամարաձև ճեմելու տեղ ապարանքում):
- ԳՕՏԻ ԱԾԵԼ, տե՛ս ԳՕՏԵԻՈՐԵԼ:
ԳՕՏԻԱԾՈՒ, ա. Գօտեւած, կամարածու:

Դ

ԴԱ, դ. Այդ, դոյն:
– ԴԱ ԱՒԱԴԻԿ, չ. Իսկ արդ, բայց արդ, զի՞ է զի:
ԴԱԲԻՐ, գ. (եկեղց.) Սրբութիւն սրբութեանց (աստուածխօսութեան տեղը):
ԴԱԲՆԻ, տե՛ս ԴԱՓՆԻ:
ԴԱԳ, ա. Խաբէական, պատրողական, կեղծաւոր, հրապուրիչ:
ԴԱԳԱՂ, գ. 1. Մահիճք, թափուտ, տապան, պահարան: 2. Պատգարակ:
ԴԱԴԱՐ, գ. 1. Հանգիստ: 2. Հանդարտութիւն, անդորրութիւն, անդորր: 3. (Դադարք), յոգն. Բնակարան, յարկ, տուն, տաղաւար, որջ, բոյն, գոմ, փարախ ևն (դադար առնելու՝ հանգստանալու տեղ):
ԴԱԴԱՐԱՆՔ, գ. Դադարումն, դադար:
ԴԱԴԱՐԵԼ, չբ. 1. Ձկայ առնուլ, հանգչել, հանդարտել, լռել, կասել: 2. Ազանել, լուծանել, իջավանել, օթևանել:
ԴԱԴԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հանգուցանել, յանգել, յանգեցուցանել, կասեցուցանել, խափանել, աւարտել:
ԴԱԴԱՐԻԿ, գ. Դադար (փոքր կամ կարճատև):
ԴԱԴԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԱԴԱՐՈՒՄՆ:
ԴԱԴԱՐՈՒՄՆ, գ. Դադարութիւն, անշարժութիւն, հանդարտութիւն, հանգիստ, կասումն, դադար, վերջ:
ԴԱԺԱՆ, ա. 1. Անախորժ, անհամ, տըտիպ, դառն: 2. Խիստ, դժնեայ, դժնդակ, ժանտ: 3. Տարժանելի, տաժանելի, բազմաչխատ:
ԴԱԺԱՆԱԲԱՐՈՅ կամ ԴԱԺԱՆԱԲԱՐՈՒ, ա. Ժանտ, անզգամ, դժնաբարք:
ԴԱԺԱՆԱԲՈՅՍ, ա. Խիստ, դժնդակ (բոյսը դաժան):
ԴԱԺԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Դժնդակագոյն, դառնագոյն, խստագոյն:
ԴԱԺԱՆԱՀՈՏ, ա. Ժանտահոտ, ժահահոտ:
ԴԱԺԱՆԱՀՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժանտահոտութիւն, ժահահոտութիւն, գարշահոտութիւն:
ԴԱԺԱՆԱՏԵՍԱԿ, ա. Դժնէատեսիլ:
ԴԱԺԱՆԵԼ (իմ), չբ. Դժկամակել, դժուարել, դառնանալ:
ԴԱԺԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհամութիւն, դառնութիւն, դժնդակութիւն:
ԴԱԼ, գ. Դալյ (ծննդկանի առաջին կաթը):
ԴԱԼԱԼԻԿՔ, տե՛ս ԴԱՅԼԱՅԼԻԿՔ:
ԴԱԼԱԿԵԼ, չբ. նբ. Աշխատել, ճգնել, հնարել, հայթայթել:
ԴԱԼԱՊԸ, գ. Տապար (պատերազմական կացին):
ԴԱԼԱՐ, ա. 1. Կանաչ (բոյսերի մասին): 2. Նոր, կակուղ, ջերմ: 3. գ. Դալարի, խոտ, բանջար:
ԴԱԼԱՐԱԲԵՐ, ա. Դալարարար:
– ԴԱԼԱՐԱԲԵՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԴԱԼԱՐԱԲԵՐԵԼ:
ԴԱԼԱՐԱԲԵՐԵԼ, նբ. չբ. Բուսուցանել, ընձիւղել:
ԴԱԼԱՐԱԳԵՂ, ա. Կանաչագեղ:
ԴԱԼԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Կանաչագոյն:
ԴԱԼԱՐԱԶԳԵԱՑ, ա. Դալարաբեր (դալար հագած):
ԴԱԼԱՐԱԿԱՆ, ա. Դալար, կանաչ:
ԴԱԼԱՐԱԿԵՐ, ա. Խոտակեր, խոտաճարակ:
ԴԱԼԱՐԱՀԵՐ, տե՛ս ԱՂՈՒԱՄԱԶ:
ԴԱԼԱՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Կանաչանալ, բողբոջել, սաղարթանալ, ուռճանալ: 2. փխբ. Զուարթանալ, ուրախանալ:
ԴԱԼԱՐԱՐԱՐ, ա. Դալարաբեր:
ԴԱԼԱՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կանաչացուցանել, նորոգել:
ԴԱԼԱՐԵՂԷՆ, տե՛ս ԴԱԼԱՐԻ:

ԴԱԼԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԴԱԼԱՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ԴԱԼԱՐԻ, գ. Դալարեղէն, դալար, խոտ, բանջար:

ԴԱԼԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կանաչութիւն:

ԴԱԼԱՐՈՒՏ, ա. Դալարական, դալար:

ԴԱԼՆԿԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԴԱԼՆԿՈՏ:

ԴԱԼՆԿՈՏ, ա. Դալնկագոյն (դալուկն ունեցող):

ԴԱԼՈՒԿՆ, ԴԱԼՈՒՆԿՆ, գ. (բժշկ.) Գոյն, հողմք:

ԴԱԿՈՒ, գ. Ուրագ:

ԴԱՀԱՄՈՒՆՔ, գ. 1. Նուէր, ընծայ (մանաւանդ ուտելեղէնով): 2. Կաշառ:

ԴԱՀԵԿԱՆ, գ. Դենար (արծաթէ կամ ոսկէ դրամ):

ԴԱՀԻՃ, գ. 1. Կալանաւորակապ, տանջիչ: 2. փխբ. Նեղիչ:

ԴԱՀԼԻՃ կամ ԴԱՀՂԻՃ, գ. 1. Սրահ: 2. Ժողովարան, ատեան, դիւան:

ԴԱՂՁՆ, տե՛ս ԱՆԱՆՈՒԽ:

ԴԱՂՄԱՏԵՐԷՆ, մ. Հռոմայերէն:

ԴԱՄ, գ. Ցանց, վարմ:

ԴԱՄԱՐԵԼ (իմ), չբ. Ապշել, յիմարել:

ԴԱՄԲԱՆ, գ. Դամբարան, գերեզման, շիրիմ, տապան:

ԴԱՄԲԱՆԱԿԱՆ, ա. Գերեզմանական (դամբանին և թաղման վերաբերող):

– ԴԱՄԲԱՆԱԿԱՆ ԵՐԳ, ԴԱՄԲԱՆԱԿԱՆՆ, գ. Եղերերգութիւն:

ԴԱՄԲԱՐԱՆ, տե՛ս ԴԱՄԲԱՆ:

ԴԱՅԵԱԿ, գ. 1. Ստնտու, մանկակալ: 2. Ընդհանրապէս՝ սնուցիչ: 3. Դաստիարակ, հոգաբարձու, մանկածու:

ԴԱՅԵԱԿՈՐԴԻ, տե՛ս ԴԱՅԵԿՈՐԴԻ:

ԴԱՅԵԿԱԲԱՐ, մ. Դայեկապէս (իբրև դայեակ):

ԴԱՅԵԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԴԱՅԵԿԱԲԱՐ:

ԴԱՅԵԿԱՍՆՈՒՆԴ, տե՛ս ԴԱՅԵԿՈՐԴԻ:

ԴԱՅԵԿԱՏՈՀՄ, տե՛ս ԴԱՅԵԿՈՐԴԻ:

ԴԱՅԵԿԵԼ, նբ. Դիեցուցանել, դարմանել, սնուցանել, դաստիարակել, հրահանգել:

ԴԱՅԵԿՈՐԴԻ, գ. Դայեկասնունդ, դայեկատոհմ, միասնունդ, սննդակից:

ԴԱՅԼ, տե՛ս ԴԱԼ:

ԴԱՅԼԱՅԼԻԿՔ, գ. Դալալիկք, գեղգեղանք, գեղգեղումն, քաղցրաձայնութիւն, երգ:

ԴԱՆԱԿ, գ. Կորոց:

ԴԱՆԴԱՂ, ա. Տարտամ, դանդաղկոտ, ծանրաշարժ, յամր, յոյլ, պղերգ:

ԴԱՆԴԱՂԱԲԱՐ, մ. Ցուլաբար, պղերգաբար, ծուլապէս:

ԴԱՆԴԱՂԱԳԻՆ, ա. Յամր (չատ դանդաղ):

ԴԱՆԴԱՂԱԳՈՅՆ, ա. Պղերգագոյն (աւելի պղերգ՝ դանդաղ):

ԴԱՆԴԱՂԱԿԱՆ, ա. Դանդաղկոտ:

ԴԱՆԴԱՂԱՄԱԾ, ա. Թանձրամած:

ԴԱՆԴԱՂԱՆՔ, տե՛ս ԴԱՆԴԱՂՈՒԹԻՒՆ:

ԴԱՆԴԱՂԵԼ (իմ), չբ. Ցապաղել, յուլանալ, ծուլանալ, պղերգանալ, յետնանալ, յետնել:

ԴԱՆԴԱՂԿՈՏ, ա. Դանդաղ, դանդաղագին, յոյլ, պղերգ:

ԴԱՆԴԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Դանդաղանք, հեղգութիւն, յուլութիւն, ձանձրութիւն, ծանրութիւն:

ԴԱՆԴԱՂՈՒՄՆ, գ. Դանդաղանք, դանդաղութիւն (դանդաղելը):

ԴԱՆԴԱՆ, տե՛ս ԱՏԱՄՆ:

ԴԱՆԴԱՆԱՒԱՆԴ, գ. Սանձ, երասանակ, պախուց, երախճան, շրուշակ, վարապան, ցռկակապ:

ԴԱՆԴԱՆԱՒԱՆԴԱԿԱՊ, ա. Սանձահարեալ (սանձով կապուած):

ԴԱՆԴԱՉ, գ. Տարաբերումն, դանդաչանք, դանդաչութիւն, դանդաչումն, բանդագուշանք, բաջաղանք, ցնորք:

ԴԱՆԴԱՉԱԿԱՆ, տե՛ս ԴԱՆԴԱՉՈՒՆ:

ԴԱՆԴԱՉԱՆՔ, տե՛ս ԴԱՆԴԱՉ:

ԴԱՆԴԱՉԵԼ, չբ. 1. Երերել, տատանել, տարաբերել: 2. Ցնորել, յերազել, բան-

դագուշել, բաջաղել, բաբաջել: 3. նբ. տե՛ս ԴԱՆԴԱՁԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԴԱՆԴԱՁԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Աստանդել, տատանել, շարժել:
ԴԱՆԴԱՁՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԱՆԴԱՁ:
ԴԱՆԴԱՁՈՒՄՆ, տե՛ս ԴԱՆԴԱՁ:
ԴԱՆԴԱՁՈՒՆ, ա. Դանդաչական, երերուն, ցնորական:
ԴԱՇԽՈՒՐԱՆ, գ. Կոնք, լական, տաշտ:
ԴԱՇՆ, գ. 1. Դաշնաւորութիւն, ուխտ, պայման: 2. Ներդաշնակութիւն: 3. ա. մ. Չափաւոր, մեղմ, մեղմով:
ԴԱՇՆԱԴԻՐ, ա. Ուխտադիր, դաշնաւոր:
ԴԱՇՆԱԿ[1], գ. Եղանակ, օրինակ, կերպ, պայման, հնար:
ԴԱՇՆԱԿ[2], գ. Դաշոյն (փոքր):
ԴԱՇՆԱԿԱՊԷՍ, մ. Ներդաշնակապէս:
ԴԱՇՆԱԿԱՒՈՐ, ա. Դաշնաւոր, բարեյարմար, երաժշտական:
ԴԱՇՆԱՒՈՐ, ա. 1. Ուխտակից, դաշնադիր: 2. Համախոհ, միախոհ: 3. տե՛ս ԴԱՇՆԱԿԱՒՈՐ:
- ԴԱՇՆԱՒՈՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԴԱՇՆԱՒՈՐԵԼ:
ԴԱՇՆԱՒՈՐԵԼ, նբ. չբ. Ուխտել, դաշնաւոր լինել, հաշտել, միաբանել:
ԴԱՇՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դաշն, ուխտ: 2. Զայնակցութիւն, միաբանութիւն:
ԴԱՇՈՅՆ, գ. Դարշոյն, դաշնակ, սուսեր, նրան:
ԴԱՇՏ, գ. 1. Դաշտավայր, տափ: 2. նրման. Ասպարէզ, ընդարձակութիւն (ծովի, թղթի ևն):
ԴԱՇՏԱԳԵՏԻՆ, ա. Դաշտային, դաշտական (որտեղ գետինը դաշտի նման հարթ է):
ԴԱՇՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԴԱՇՏԱՅԻՆ:
ԴԱՇՏԱՁԵՒ, ա. 1. Հարթ (դաշտի ձև ունեցող): 2. Հարթայատակ:
ԴԱՇՏԱՅԻՆ, ա. Դաշտական (վայր, բնակիչ):
ԴԱՇՏԱՆ, գ. 1. Ապարահ, ապահարութիւն, ապարահարութիւն, օրէնք կանանց: 2. ա. Դաշտանիկ (դաշտան ունեցող):
ԴԱՇՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Դաշտաւորել, տափարակել: 2. փխբ. Նկուն լինել:
ԴԱՇՏԱՆԻԿ, տե՛ս ԴԱՇՏԱՆ (2):
ԴԱՇՏԱՎԱՅՐ, գ. 1. Դաշտ (դաշտային վայր): 2. ա. Դաշտային:
ԴԱՇՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ.1. Հարթել, յատակել: 2. փխբ. Նկուն առնել, ընկճել:
ԴԱՇՏԱՒՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԴԱՇՏԱՆԱԼ:
ԴԱՇՏԵԼ, տե՛ս ԴԱՇՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԴԱՇՏԽՕՍ, ա. Դատարկաբան, ընդվայրախօս:
ԴԱՌՆ, ա. 1. Լեղահամ, դառնին, դառնիճ: 2. փխբ. Դժնդակ, խիստ, չար: 3. գ. տե՛ս ԴԱՌՆԻՃ (1):
ԴԱՌՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԴԱՌՆԱՊԷՍ:
ԴԱՌՆԱԲԱՐՈՅ, ա. Դաժանաբարոյ, դժնաբարք:
ԴԱՌՆԱԲԵՐ, ա. Դառնութիւնաբեր, դառն:
ԴԱՌՆԱԲՈՒՂԽ, ա. Դառնահոսան, դառնավիժան:
ԴԱՌՆԱԳՈՅՆ, ա. Դժնդակագոյն:
ԴԱՌՆԱԴԱՌՆ, ա. Դառնագոյն, դառնալի, չարաչար:
ԴԱՌՆԱԹՈՅՆ, ա. Թունաւոր (խիստ՝ սաստիկ թոյն պարունակող):
ԴԱՌՆԱԹՈՐՄԻ, ա. Լեղախառն (լեղիի մէջ թրմած):
ԴԱՌՆԱԼ, չբ. 1. Դարձ առնել, յետս դառնալ, վերադարձել (գնացած տեղից յետ գալ): 2. Լինել (մի բանի փոխարկուել՝ վերածուել): 3. Հեռանալ, հրաժարել:
- ԴԱՌՆԱԼ ԱՒՈՒՐ. Երեկոյանալ:
ԴԱՌՆԱԼԻ, ա. Դառնադառն (դառնութեամբ լի):
ԴԱՌՆԱԾԵՐ, գ. Զառածեր:

ԴԱՌՆԱԿՍԿԻԾ, ա. Սաստկակսկիծ, չարակսկիծ, կսկծեցուցիչ, կսկծեցուցանող։
ԴԱՌՆԱՀԱՄԲՈՅՐ, ա. Ժանտ, դաժան։
ԴԱՌՆԱՀՈԳԻ, ա. Դառնասիրտ, ժանտ (հոգով դառնացած՝ չարացած)։
ԴԱՌՆԱՀՈՍԱՆ, տե՛ս ԴԱՌՆԱԲՈՒՂԽ։
ԴԱՌՆԱՀՈՏ, ա. Զարահոտ, ժանտ, սաստիկ։
ԴԱՌՆԱՁԱՇԱԿ, ա. Դառն (դառն համ ունեցող)։
ԴԱՌՆԱՀԱՄ, ա. մ. Զարամահ։
ԴԱՌՆԱՄԱՂՁԵԱՅ, տե՛ս ԴԱՌՆԱՄԱՂՁՈՏ։
ԴԱՌՆԱՄԱՂՁՈՏ, ա. Դառնամաղձեայ, փխբ. դառնասիրտ, չարակամ, ժանտ։
ԴԱՌՆԱՄԱՂՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժանտութիւն, ոխ։
ԴԱՌՆԱՆԱԼ, չբ. 1. Դառն լինել, ի դառնութիւն դառնալ։ 2. փխբ. Վշտանալ, գայրանալ, ժանտանալ։
ԴԱՌՆԱՆԻՐՀ, ա. Դառնաքուն (որի քունը դառն է և անհանգիստ)։
ԴԱՌՆԱՇԽԱՏ, ա. Դժուարակիր, տաժանելի, դժնդակ։
ԴԱՌՆԱՇՈՒՆՉ, ա. 1. Խստաշունչ, ցըրտաշունչ։ 2. Դաժան, կատաղի։
ԴԱՌՆԱՊԱՐՀԱԿ, ա. Տաժանելի, ծանր։
ԴԱՌՆԱՊԷՍ, մ. Դառնաբար, ցաւագին։
ԴԱՌՆԱՍԻՐՏ, ա. Դառնահոգի, անողորմ։
ԴԱՌՆԱՎԷՐ, ա. Զարախոց։
ԴԱՌՆԱՎԻԺԱՆ, տե՛ս ԴԱՌՆԱԲՈՒՂԽ։
ԴԱՌՆԱՏԵՍԻԼ, ա. Դժնեայ, դժնդակ, քստմնելի, ահաւոր։
ԴԱՌՆԱՐԲՈՅՑ, ա. Դառնաճաշակ (խմելու համար դառն)։
ԴԱՌՆԱՐՄԱՏ, ա. Դժնդակարմատ, դժոխարմատ։
ԴԱՌՆԱՑՈՂ, ա. Դառնացուցիչ, դառնահոգի, ժանտ, ստամբակ, ստահակ, խեռ։
ԴԱՌՆԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Դառնացութիւն, դառնացչութիւն, ժանտութիւն, ստամբակութիւն, ստահակութիւն, անօրէնութիւն։
ԴԱՌՆԱՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԱՌՆԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ։
ԴԱՌՆԱՑՈՒՑԻՉ, տե՛ս ԴԱՌՆԱՑՈՂ։
ԴԱՌՆԱՑՉՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԱՌՆԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ։
ԴԱՌՆԱՔՈՒՆ, տե՛ս ԴԱՌՆԱՆԻՐՀ։
ԴԱՌՆԵՆԻ, ա. Դառնաբեր (ծառ)։
ԴԱՌՆԻԾ, գ. 1. (բսբ.) Դառն։ 2. ա. տե՛ս ԴԱՌՆ (1)։
ԴԱՌՆԻՆ, տե՛ս ԴԱՌՆ (1)։
ԴԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Համ (դառն)։ 2. Դաժանութիւն, ժանտութիւն։ 3. Նեղութիւն, նեղասրտութիւն, սրտնեղութիւն։
ԴԱՌՆՈՒԹԻՒՆԱԲԵՐ, տե՛ս ԴԱՌՆԱԲԵՐ։
ԴԱՍ, գ. 1. Բազմութիւն, խումբ, գունդ, հոյլք, ջոկ, պար, երախան։ 2. Կարգ, աստիճան։
– ԴԱՍ ԴԱՍ, ԴԱՍՍ ԴԱՍՍ, տե՛ս ԴԱՍԱԴԱՍ։
ԴԱՍԱԳԼՈՒԽ, գ. Դասապետ, դասակերտ, պարագլուխ (որևէ դասի, մանաւանդ երգեցիկ խմբի գլխաւոր)։
ԴԱՍԱԴԱՍ, ա. մ. Դաս դաս, դասս դասս, երախանս երախանս, ջոկ առ ջոկ, հոյլ ի հոյլ։
ԴԱՍԱԽՄԲՈՒԹԻՒՆ, գ. Տօնախմբութիւն, հանդէս։
ԴԱՍԱԽՈՒՄԲ, ա. Յոգնախումբ, բազմամարդ։
ԴԱՍԱԿ, գ. (անարգ.) Երամակ, ջոլիր, ջոկ, խումբ։
ԴԱՍԱԿԱՆ, գ. Հետևակազօր։
ԴԱՍԱԿԱՐԳ, գ. Դաս, կարգ։
ԴԱՍԱԿԱՐԳԵԼ, նբ. Դասել, համակարգել, դասաւորել, դասակցել։
ԴԱՍԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԱՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ։
ԴԱՍԱԿԵՐՏ, տե՛ս ԴԱՍԱԳԼՈՒԽ։

ԴԱՍԱԿԻՑ, ա. Խմբակից, պարակից:

ԴԱՍԱԿՑԵԼ, տե՛ս ԴԱՍԵԼ:

ԴԱՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դասակարգութիւն, համակարգութիւն: 2. Դաս, խումբ, ժողով:

ԴԱՍԱՊԵՏ, գ. Դասագլուխ, պարագլուխ, մանաւանդ՝ զօրագլուխ, զօրապետ, հազարապետ:

ԴԱՍԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դասակարգ, դաս, կարգ, աստիճան:

ԴԱՍԱՐԱՐ, ա. գ. Դասակերտ, պարագլուխ:

ԴԱՍԱՒՈՐԵԼ, նբ. 1. Դասել, դասակարգել, դասակցել: 2. Ի կարգ արկանել, ի համար արկանել, կարգաւորել:

ԴԱՍԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարգաւորութիւն, դաս, կարգ:

ԴԱՍԵԼ, նբ. Կարգաւորել, գետեղել, դասաւորել, դասակարգել, դասակցել, շարադասել:

ԴԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Դասումն, դասաւորութիւն, կարգ:

ԴԱՍՈՒՄՆ, տե՛ս ԴԱՍՈՒԹԻՒՆ:

ԴԱՍՏԱԿ, գ. 1. (կզմխս.) Ծղիք: 2. տե՛ս ԴԱՍՏԱՊԱՆ:

ԴԱՍՏԱԿԵՏՂ, գ. Դաստակ (դաստակի տեղը):

ԴԱՍՏԱԿԵՐՏ, գ. 1. Ձեռակերտ, շինուած: 2. Ագարակ, շէն, աւան, գիւղ:

ԴԱՍՏԱՊԱՆ, գ. Երախակալ (սրի՝ թրի բռնատեղ՝ կոթ):

ԴԱՍՏԱՌԱԿ, գ. Վարշամակ, թաշկինակ, անձեռոց, անձեռոցիկ:

ԴԱՍՏԻԱՐԱԿ, գ. Մանկածու, հոգաբարձու, ուսուցիչ, կրթակ:

ԴԱՍՏԻԱՐԱԿԱՐԱՆ, գ. Կրթարան, վարժարան:

ԴԱՍՏԻԱՐԱԿԵԼ, նբ. Կրթել (որպէս դաստիարակ), ձեռնօժանդակել, հրահանգել, ուսուցանել, խրատել:

ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Կրթութիւն, հրահանգք, ուսումն, խրատ:

ԴԱՏ, գ. 1. Դատաստան, դատումն, դատողութիւն: 2. Դատավճիռ: 3. Իրաւունք:

- ԴԱՏ ԱՌՆԵԼ. 1. Դատել, իրաւունս առնել (ումեք): 2. Վրէժխնդիր լինել:

- ԴԱՏ ԽՆԴՐԵԼ. Վրէժ խնդրել կամ առնուլ:

- ԴԱՏ ՏԱԼ կամ ՀԱՏՈՒՑԱՆԵԼ. Վրէժս տալ՝ լուծանել, համար տալ:

ԴԱՏԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դատակնիք, դատավճիռ:

ԴԱՏԱԽԱԶ, գ. Ոսոխ, հակառակորդ, ամբաստան, դատակից:

- ԴԱՏԱԽԱԶ ԼԻՆԵԼ. Դատախազել, ամբաստանել, բողոքել, գանգատել:

ԴԱՏԱԽԱԶԵԼ, տե՛ս ԴԱՏԱԽԱԶ ԼԻՆԵԼ:

ԴԱՏԱԽԱԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Ամբաստանութիւն, բողոք, հակառակութիւն:

ԴԱՏԱԿԻՑ, տե՛ս ԴԱՏԱԽԱԶ:

ԴԱՏԱԿՆԻՔ, տե՛ս ԴԱՏԱՎՃԻՌ:

ԴԱՏԱՆՔ, գ. Դատ, դատաստան:

ԴԱՏԱՊԱՐՏ, ա. 1. Պատժապարտ, պարտաւոր, վնասապարտ, մեղապարտ, յանցաւոր: 2. Դատապարտական, անիրաւ:

- ԴԱՏԱՊԱՐՏ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԴԱՏԱՊԱՐՏԵԼ:

ԴԱՏԱՊԱՐՏԱԿԱՆ, ա. Դատապարտիչ, մեղադրական:

ԴԱՏԱՊԱՐՏԱԿԻՑ, ա. Պատժակից:

ԴԱՏԱՊԱՐՏԱՆՔ, տե՛ս ԴԱՏԱՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ:

ԴԱՏԱՊԱՐՏԵԼ, նբ. Դատաստան առնել, դատապարտ առնել, պատժապարտել, պարտաւորել, պարտաւոր առնել, պատժել, մեղ դնել, մեղապարտել, մեղադրել:

ԴԱՏԱՊԱՐՏԻՉ, տե՛ս ԴԱՏԱՊԱՐՏԱԿԱՆ:

ԴԱՏԱՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դատապարտանք, պատժապարտութիւն, պարտաւորութիւն, մահապարտութիւն:

ԴԱՏԱՍԱՑ, ա. Դատարկակաց (դատ վարող):

ԴԱՏԱՍՏԱՆ, գ. 1. Դատ, դատումն: 2. Դատակնիք, դատավճիռ: 3. Դատարան, ատեան: 4. Դատապարտութիւն, պատիժ:
– ԴԱՏԱՍՏԱՆ ԱՌՆԵԼ. Դատապարտել, մեղադրել:
ԴԱՏԱՍՏԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԴԱՏՈՂԱԿԱՆ (1):
ԴԱՏԱՍՏԱՆՈՑ, տե՛ս ԴԱՏԱՐԱՆ:
ԴԱՏԱՎԱՐԺ, ա. Մտավարժ (մտքով դատելու վարժ):
ԴԱՏԱՎՃԻՌ, գ. Դատակնիք, դատաստան:
ԴԱՏԱՐԱՆ, գ. Դատաստանոց, դատաւորանոց, դատաւորարան, դատաստան, ատեան, հանդիսարան:
ԴԱՏԱՐԿ, ա. 1. Անգործ, պարապորդ: 2. Թափուր: 3. Ունայն, սնոտի, ունայնավար:
ԴԱՏԱՐԿԱԲԱՆ, ա. Ունայնաբան, զրաբան, զրախօս, ընդվայրախօս, վայրապարախօս:
ԴԱՏԱՐԿԱԲԱՆԵԼ, չբ. Ունայնաբանել, զրաբանել, առասպելաբանել, վայրապարաբանել:
ԴԱՏԱՐԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ունայնաբանութիւն, զրաբանութիւն, սնաբանութիւն, ընդվայրախօսութիւն, զրախօսութիւն, վայրապարաբանութիւն, ընդվայրաբանութիւն:
ԴԱՏԱՐԿԱԿԱՑ, տե՛ս ԴԱՏԱՍԱՑ:
ԴԱՏԱՐԿԱՁԵՌՆ, ա. մ. Ունայնաձեռն, ձեռնունայն:
ԴԱՏԱՐԿԱՅԱԾ, ա. Ընդվայրագնաց, ընդվայրած, ընդվայրայած, ընդվայրապար, վայրագնաց (պարապ՝ անգործ շրջող):
ԴԱՏԱՐԿԱՆԱԼ, չբ. Պարապանալ, չաբաթանալ, դադարել:
ԴԱՏԱՐԿԱՆՁՆ, ա. Պարապորդ, անգործ:
ԴԱՏԱՐԿԱՊԷՍ, մ. Ընդ վայր, վայրապար, իզուր, անխորհրդաբար:
ԴԱՏԱՐԿԱՊՈՐՏ, ա. Դատարկասուն (չաշխատող ու ճրիակեր):
ԴԱՏԱՐԿԱՍՈՒՆ, տե՛ս ԴԱՏԱՐԿԱՊՈՐՏ:
ԴԱՏԱՐԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Դերևացուցանել, ունայնացուցանել:
ԴԱՏԱՐԿԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԱՏԱՐԿՈՒԹԻՒՆ (1):
ԴԱՏԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պարապութիւն, անգործութիւն, ծուլութիւն, դադարումն: 2. Անպտղութիւն: 3. Ունայնութիւն, աւելորդութիւն:
ԴԱՏԱՒՈՐ, գ. 1. Դատիչ, դատող, իրաւարար: 2. լայնաբար՝ Իշխան, առաջնորդ, զօրավար:
ԴԱՏԱՒՈՐԱՆՈՑ, տե՛ս ԴԱՏԱՐԱՆ:
ԴԱՏԱՒՈՐԱՐԱՆ, տե՛ս ԴԱՏԱՐԱՆ:
ԴԱՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դատողութիւն (դատաւորի պաշտօնը՝ իշխանութիւնը):
ԴԱՏԱՓԵՏ, ա. 1. Հարստահար, նեղեալ: 2. Նեղիչ:
– ԴԱՏԱՓԵՏ ԱՌՆԵԼ. Դատափետել, հարստահարել, նեղել, ատել:
ԴԱՏԱՓԵՏԵԼ, տե՛ս ԴԱՏԱՓԵՏ ԱՌՆԵԼ:
ԴԱՏԵԼ, նբ. չբ. 1. Դատ առնել, դատաստան առնել: 2. Դատապարտել: 3. Մաքառել, վիճել:
– ԴԱՏԵԼ ՀՐՈՎ. Այրել:
– ԴԱՏԵԼ ՍՐՈՎ կամ Ի ՍՈՒՐ. Կոտորել, սպանանել, խոցել:
ԴԱՏԻՉ, ԴԱՏՈՂ, տե՛ս ԴԱՏԱՒՈՐ:
ԴԱՏՈՂԱԲԱՐ, մ. Խոհեմաբար:
ԴԱՏՈՂԱԿԱՆ, ա. 1. Դատաստանական: 2. Դատող, դատիչ:
ԴԱՏՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դատումն, դատաստան: 2. տե՛ս ԴԱՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ: 3. Ընտրողութիւն, կարծիք:
ԴԱՏՈՒՄՆ, գ. 1. Դատողութիւն, դատաստան: 2. Ընտրողութիւն:
ԴԱՐ[1], գ. 1. Ժամանակ (տևողութիւն, որ չափւում է հարիւրամեակներով, հազարամեակներով): 2. Սերունդ (մի պորտ):
ԴԱՐ[2], գ. Դարաւանդ, գահ, գահաւանդակ, բարձրաւանդակ, վախ: 2. Հրուանդանք:

ԴԱՐ^{3}, ա. Զոյգ (թիւ), ջուխտակ (մի զոյգ):
ԴԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժամանակագրութիւն:
ԴԱՐԱԿ, տե՛ս ԲԼՐԱԿ:
ԴԱՐԱՀՈՍ, տե՛ս ԳԱՀԱՎԷԺ:
- ԴԱՐԱՀՈՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԳԱՀԱՎԷԺ ԱՌՆԵԼ:
ԴԱՐԱՀՈՍԵԼ, տե՛ս ԳԱՀԱՎԷԺ ԱՌՆԵԼ:
ԴԱՐԱՆ, գ. 1. Պահարան, ընդունարան: 2. Պատսպարան: 3. Թաքստոց: 4. փխբ. Դաւ, դարանակալութիւն, նենգութիւն, որոգայթ:
- ԴԱՐԱՆ ԳՈՐԾԵԼ. Դաւ գործել:
- ԴԱՐԱՆ ՆՍՏԵԼ, տե՛ս ԴԱՐԱՆԵԼ (իմ):
ԴԱՐԱՆԱԳՈՐԾ, ա. Չարարուեստ:
ԴԱՐԱՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԱՐԱՆԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ:
ԴԱՐԱՆԱԿԱԼ, ա. Դարանամուտ, դարանամտեալ:
- ԴԱՐԱՆԱԿԱԼ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԴԱՐԱՆԵԼ (իմ):
ԴԱՐԱՆԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դարանագործութիւն, դարանամտութիւն: 2. փխբ. Դաւ, նենգութիւն, որոգայթ:
ԴԱՐԱՆԱՄՈՒՏ, տե՛ս ԴԱՐԱՆԱԿԱԼ:
- ԴԱՐԱՆԱՄՈՒՏ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԴԱՐԱՆԵԼ (իմ):
ԴԱՐԱՆԱՄՏԵԱԼ, տե՛ս ԴԱՐԱՆԱԿԱԼ:
ԴԱՐԱՆԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԱՐԱՆԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ:
ԴԱՐԱՆԵԼ (իմ), չբ. Դարանամուտ լինել, դարանակալ լինել, դարան նստել:
ԴԱՐԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Դարան գործել, մեքենայել:
ԴԱՐԱՊԱՆ, գ. Դռնապան, բարապան:
ԴԱՐԱՊԱՍ, գ. Դուռն արքունի, պալատն, ապարանք:
ԴԱՐԱՊԵՏ, գ. Բարապան, դարապան, դռնապան, պահապան:
ԴԱՐԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Սանդարամետական:
ԴԱՐԱՍՏԱՆ, գ. Ծառատունկք, դրախտ, պարտէզ:
ԴԱՐԱՎԷԺ, տե՛ս ԳԱՀԱՎԷԺ:
ԴԱՐԱՒԱՆԴ, գ. 1. Գահաւանդ, սարաւանդ: 2. Դար (գետի զառիվայր ափ): 3. Արտեւան (լեռան գլուխ՝ գագաթ):
ԴԱՐԱՓՈՐ, գ. Խորափիտ, անձաւ, ծերպ:
ԴԱՐԲԻՆ, գ. Պղնձագործ, դարբնիչ:
ԴԱՐԲՆԱՑՔ, գ. յոգն. Դարբինք:
ԴԱՐԲՆԻՉ, տե՛ս ԴԱՐԲԻՆ:
ԴԱՐԲՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պղնձագործութիւն:
ԴԱՐԲՈՒԿ, տե՛ս ԴԵՐԲՈՒԿ:
ԴԱՐԳ, գ. Կարգ, չար:
ԴԱՐԳԻԾ, գ. Պատգարակ:
ԴԱՐԵՒԱՆԴ, տե՛ս ԴԱՐԱՒԱՆԴ:
ԴԱՐԺԱՆ, տե՛ս ԴԱԺԱՆ:
ԴԱՐԻՁԱԿ, գ. Գաղափար, կաղապար:
ԴԱՐԻՁԵՆԻԿ, տե՛ս ԿԻՆԱՄՈՄՈՆ:
ԴԱՐՁ, գ. 1. Դարձութիւն, դարձումն, վերադարձութիւն, վերադարձումն, վերադարձ: 2. Զղջումն:
- ԴԱՐՁ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս 1. ԴԱՌՆԱԼ: 2. ԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ:
- ԴԱՐՁ ՓՈԽԱՐԻՆԻ. Փոխարէն, հատուցումն:
ԴԱՐՁԱԴԱՐՁ, գ. Վերադարձ:
- ԴԱՐՁԱԴԱՐՁ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԴԱՐՁԴԱՐՁԵԼ (իմ):
ԴԱՐՁԱՌԱԾ, ա. Յամառ (յետ դարձող):
ԴԱՐՁԱՌԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Յամառութիւն:
ԴԱՐՁԱՍԷՐ, ա. Դիւրադարձ, դարձաւած:
ԴԱՐՁԱՒՈՐԱԲԱՐ, մ. Դարձողապէս:
ԴԱՐՁԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դարձ, դարձումն, զղջումն:
ԴԱՐՁԴԱՐՁԵԼ (իմ), չբ. Դարձդարձ առնել, շրջշրջել:
ԴԱՐՁԵԱԼ, մ. Վերստին, անդրէն, և ևս, կրկին, կրկին անգամ, միւս անգամ, երկրորդ անգամ:
ԴԱՐՁՈՂԱՊԷՍ, մ. Դարձաւորաբար, փոխանակաւ:

ԴԱՐՁՈՒԱԾ, գ. 1. Դարձ, շրջումն, խոտորումն: 2. Շրջան, շրջադարձ: 3. Հատուցումն, փոխարէն, դարձ փոխարինի: 4. Մանուած (խօսքի): 5. Պատասխանի (խօսքով կամ գրով):
ԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԱՐՁ:
ԴԱՐՁՈՒՄՆ, տե՛ս ԴԱՐՁ:
ԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Վերադարձուցանել, դարձ առնել: 2. Շրջել, փոխել:
ԴԱՐՁՈՒՑԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԴԱՐՁՈՒՑԻՉ:
ԴԱՐՁՈՒՑԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Զօրութիւն (դարձնելու կարողութիւն):
ԴԱՐՁՈՒՑԻՉ, ա. Դարձուցանողական (դարձնելու կարողութիւն ունեցող):
ԴԱՐՄԱՆ, գ. 1. Ճար, հնար: 2. Դեղ, հոգ, խնամ, տած: 3. Պարէն, ռոճիկ, ապրուստ:
– ԴԱՐՄԱՆ ԱԾԵԼ՝ ՏԱՆԵԼ (ումեք), տե՛ս ԴԱՐՄԱՆԵԼ (1):
ԴԱՐՄԱՆԱՏՐԵԼ, տե՛ս ԴԱՐՄԱՆԵԼ (1):
ԴԱՐՄԱՆԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խնամակալութիւն (խնամք՝ հոգ տանելը):
ԴԱՐՄԱՆԵԼ, նբ. Դարման ածել՝ տանել, դարմանատրել, հոգալ, խնամարկել, յանձանձել, տածել, մշակել:
ԴԱՐՄԱՆԻՉ, ա. Խնամիչ, խնամարկու, սնուցիչ, սնուցող:
ԴԱՐՄԱՆՈՑ, գ. Հիւանդանոց:
ԴԱՐՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԱՐՄԱՆ:
ԴԱՐՇՈՅՆ, տե՛ս ԴԱՇՈՅՆ:
ԴԱՐՇՈՒՆԱԿԱԼ, ա. Սուսերաւոր (դաշոյն բռնող՝ կրող):
ԴԱՐՈՒՄ, գ. Հարաւ, հարաւակողմն:
ԴԱՐՈՒՄՆ, գ. Դադարումն (դադարելը):
ԴԱՐՊԱՍ, տե՛ս ԴԱՐԱՊԱՍ:
ԴԱՒ, գ. Դաւաճանութիւն, նենգ, նենգութիւն, խաբէութիւն, խարդախանք, խարդախութիւն, խարդաւանք, խարդաւանութիւն, դարանակալութիւն, որոգայթադրութիւն, որոգայթ:
ԴԱՒԱՃԱՆ, ա. Դաւող, նենգագործ, դարանակալ, որոգայթադիր, սատան:
– ԴԱՒԱՃԱՆՔ, գ. Դաւաճանութիւն, դաւ:
ԴԱՒԱՃԱՆԱԲԱՐ, մ. Նենգաբար, նենգողաբար, չարարուեստաբար:
ԴԱՒԱՃԱՆԵԼ, նբ. Դաւել, նենգել, խաբել:
ԴԱՒԱՃԱՆՈՂ, ա. Դաւող, խարդաւանող:
ԴԱՒԱՃԱՆՈՂԱԿԱՆ, ա. Դաւողական, պատիր, մահաբեր:
ԴԱՒԱՃԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԱՒԱՃԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԴԱՒԱՃԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դաւ, դաւանք, նենգութիւն, խաբէութիւն, դարան:
ԴԱՒԱՃԱՆՈՒՄՆ, գ. Դաւումն (դաւաճանելը):
ԴԱՒԱՆԱԿԱՆ, ա. (եկեղց.) Խոստովանական:
ԴԱՒԱՆԱԿԻՑ, ա. Հաւատակից, դաւանահամբոյր, համադաւան:
ԴԱՒԱՆԱՀԱՄԲՈՅՐ, տե՛ս ԴԱՒԱՆԱԿԻՑ:
ԴԱՒԱՆԱՐԱՆ, տե՛ս ՎԿԱՅԱՐԱՆ:
ԴԱՒԱՆԱՒՈՐ, ա. Դաւանող, խոստովանող:
ԴԱՒԱՆԵԼ, նբ. չբ. Հաւան լինել, հաւանել, յանձն առնուլ, ընդունել, համարել, խոստովան լինել, խոստովանել, խոստանալ, վկայել, հաստատել:
ԴԱՒԱՆՈՂ, տե՛ս ԴԱՒԱՆԱՒՈՐ:
ԴԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոստովանութիւն, դաւանք:
ԴԱՒԱՆՈՒՄՆ, գ. Դաւանութիւն (դաւանելը):
ԴԱՒԱՆՔ[1], տե՛ս ԴԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԴԱՒԱՆՔ[2], տե՛ս ԴԱՒԱՃԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԴԱՒԵԼ, նբ. Դաւաճանել, նենգել, խաբել:
ԴԱՒԻԼ, գ. Մուրհակ, յետկար:
ԴԱՒՈՂ, տե՛ս ԴԱՒԱՃԱՆՈՂ:
ԴԱՒՈՂԱԿԱՆ, ա. Պատիր, խաբէական, չարարուեստ, նենգաւոր:

ԴԱԽՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Խաբէութիւն, նենգութիւն, դաւաճանութիւն, դաւանք:
ԴԱՒՈՒՄՆ, գ. Դաւողութիւն, դաւ (դաւելը):
ԴԱՓԵԼ, նբ. Հարկանել (Թմբուկ):
ԴԱՓԻՒՆ, գ. Դափումն, դոփիւն, դղրնդիւն:
ԴԱՓՆԻ, գ. (բսբ.) Սարդի, սարդիատունկ:
ԴԱՓՈՒՄՆ, տե՛ս ԴԱՓԻՒՆ:
ԴԴՄԵՆԻ, գ. (բսբ.) Դդում:
ԴԴՈՒՄ, տե՛ս ԴԴՄԵՆԻ:
- ԴԱՌՆ ԴԴՈՒՄ, տե՛ս ԱՐԻՈՎԹ:
ԴԵԳԵՐ, ա. Դեգերեալ:
ԴԵԳԵՐԱՆՔ, գ. Դեգերումն (դեգերելը):
ԴԵԳԵՐԵԼ (իմ), չբ. 1. Թարթափել, թափառել, յածել: 2. Պարապել, կրթել, պատաղել, հանապազորդել, յապաղել, յամել: 3. Տատանել, վարանել:
ԴԵԳԵՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԴԵԳԵՐԱՆՔ:
ԴԵԴԵՒԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Դեդեւել, շարժլել, տատանել, երերալ:
ԴԵԴԵՒԵԼ, տե՛ս ԴԵԴԵՒԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԴԵԴԵՒԵԼ (իմ), չբ. 1. Տարուբերել, դանդաչել, երերալ: 2. Տատանել, վարանել:
ԴԵՀ, գ. Կողմն, թեւ:
ԴԵՀՊԵՏ, գ. Կուսակալ, գաւառապետ:
ԴԵՂ[1], գ. 1. Բոյս, խոտ: 2. Սպեղանի: 3. Ճար, դարման: 4. Ծարիր: 5. Մահադեղ, թոյն: 6. Կախարդանք, բժժանք, յուռութք: 7. Իւղ (իբրեւ օծանելիք): 8. Ներկ: 9. Թանաք, մելան:
- ԴԵՂ ԴՆԵԼ. 1. Բուժել: 2. Սփոփել:
- ԴԵՂ ՄԱՀՈՒ. Թոյն, մահադեղ:
ԴԵՂ[2], գ. Դէզ, շեղջ, կոյտ:
ԴԵՂԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կախարդութիւն, կախարդանք:
ԴԵՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Նկարչութիւն:
ԴԵՂԱԹԱՓ, տե՛ս ԹԵՐԻԱԿԷ:
ԴԵՂԱՀԱՐԵԼ, նբ. Թունել, դեղել:
ԴԵՂԱՆԻ, գ. Մախաղ (մուրացկանի):
ԴԵՂԱՏՈՒ, ա. Դեղիչ, կախարդ:
ԴԵՂԱՏՈՒԵԼ, նբ. Դեղել, բժշկել, բուժել:
ԴԵՂԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բուժումն (դեղ տալը): 2. Թունաւորութիւն (թունաւորելը): 3. Դեղագիտութիւն, կախարդութիւն: 4. Հրապոյրք:
ԴԵՂԱՐԱՆ, գ. Դեղոց:
ԴԵՂԲ, ա. Դեղին:
ԴԵՂԵԼ, նբ. 1. Դեղատուել: 2. Թունել: 3. Կախարդել (յուռութներով հմայել): 4. Գունել, ներկել:
ԴԵՂԻՆ, ա. Դեղնագոյն, դեղբ:
ԴԵՂԻՋ, տե՛ս ԴԵՂԱՏՈՒ:
ԴԵՂՁ, գ. Դեղձուկ:
ԴԵՂՁԱՆ, ա. Խարտեաշ, շիկակարմիր, ոսկեգոյն:
ԴԵՂՁՈՒԿ, տե՛ս ԴԵՂՁ:
ԴԵՂՆԱԳՈՅՆ, ա. Դեղին (դեղին գոյնի):
ԴԵՂՆԱԳՈՒՆԵԼ (իմ), չբ. Դժգունել, գունատել, դեղնանալ, դեղնել:
ԴԵՂՆԱԽՈՒՆԿ, տե՛ս ՋԱՌԻԿ:
ԴԵՂՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԴԵՂՆԱԳՈՒՆԵԼ (իմ):
ԴԵՂՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԴԵՂՆԱԳՈՒՆԵԼ (իմ):
ԴԵՂՈՏ, ա. Թունաւոր:
ԴԵՂՈՑ, տե՛ս ԴԵՂԱՐԱՆ:
ԴԵՄԱՐՔՈՍ, գ. Ժողովրդապետ, հազարապետ, տրիբուն:
ԴԵՄԵՍՈՍ, գ. Բաղանիք (հասարակաց):
ԴԵՄԵՏՐ, գ. Երկիր, հող:
ԴԵՄՈՆ, գ. Բազմութիւն, ամբոխ:
ԴԵՆ, գ. Հաւատք, կրօնք, աղանդ:
- ԴԵՆԻ ՄԱԶԴԵԶՆ. Դեն՝ օրէնք մազդեզանց:
ԴԵՆԱԴԱՐՁ, ա. Դենակորոյս, ուրացող, ուրացեալ:
ԴԵՆԱԿՈՐՈՅՍ, տե՛ս ԴԵՆԱԴԱՐՁ:
ԴԵՆԱՐ, տե՛ս ԴԱՀԵԿԱՆ:
ԴԵՆՊԵՏ, գ. Մոգպետ:
ԴԵՌ, մ. 1. Դեռ եւ, տակաւին, այն ինչ, ցարդ, ցարդ եւս, ցայժմ: 2. Նորոգ, նոր, արդ իսկ, դեռադեռ:

ԴԵՌԱԲՈՂԲՈՋ, ա. Նորաբողբոջ, փխբ. մատաղ:
ԴԵՌԱԲՈՅՍ, ա. Նորաբոյս, դեռաբողբոջ, փխբ. մանկահասակ, մատաղ:
ԴԵՌԱԳՈՅ, ա. Ներկայ, առաջիկայ (դեռ գոյութիւն ունեցող):
ԴԵՌԱԴԵՌ, մ. ա. Դեռ ընդ դեռ, արդ իսկ, նորոգ, նոր:
ԴԵՌԱԽՕՍ, ա. Նորաբարբառ:
ԴԵՌԱԾԱՂԻԿ, ա. Նորահասակ, մատաղ:
ԴԵՌԱԾԻՆ, ա. Նորածին, մատաղ:
ԴԵՌԱԿԻՐԹ, ա. Դեռավարժ, նորավարժ, թերավարժ, համբակ:
ԴԵՌԱՀԱՒԱՏ, ա. Նորահաւատ, նորատունկ:
ԴԵՌԱՄՈՒՏ, ա. Նորամուտ, համբակ:
ԴԵՌԱՎԱՐԺ, տե՛ս ԴԵՌԱԿԻՐԹ:
ԴԵՌԵԿ, ա. Նորեկ:
ԴԵՌ ԵՒՍ, 1. տե՛ս ԴԵՌ (1): 2. (յունական ոճով) Փոքր մի ևս և (քիչ մնաց, որ...):
ԴԵՌ ԸՆԴ ԴԵՌ, տե՛ս ԴԵՌԱԴԵՌ:
ԴԵՌԸՆՏԻՐ, ա. Նորընտիր, նորեկ, համբակ (գիտութեան մէջ):
ԴԵՍՊԱԿ, գ. Գահոյք, լկտիք (ծածկոյթով պատգարակ՝ գահաւորակ):
ԴԵՍՊԱՆ, գ. Պատգամաւոր, հրեշտակ, պատուիրակ, նուիրակ, միջնորդ:
ԴԵՍՊԱՆԱԳՆԱՑ ԼԻՆԵԼ. Հրեշտակագնաց լինել:
ԴԵՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատգամաւորութիւն, հրեշտակութիւն:
ԴԵՐԱՆՈՒՆ, գ. (քեր.) Դերանունութիւն:
ԴԵՐԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ԴԵՐԱՆՈՒՆ: 2. Անուանափոխութիւն:
ԴԵՐԱՔՐԻՍՏՈՍ, գ. (կրօն.) Նեռն:
ԴԵՐԲՈՒԿ, ա. գ. Առապար, ապառաժ:
ԴԵՐԵՒ, ա. Անպտուղ, խոպան, ամայի:
– Ի ԴԵՐԵՒ ԵԼԱՆԵԼ. Դերևանալ, դերևել, վրիպել (հետևանք՝ արդիւնք չունենալ, ապարդիւն անցնել):
ԴԵՐԵՒԱՆԱԼ, չբ. Ի դերև ելանել, յետնել, անպտղանալ, խոպանանալ:
ԴԵՐԵՒԱՆՔ, գ. Դերևումն, պարապութիւն, անգործութիւն, անպիտանութիւն:
ԴԵՐԵՒԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԴԵՐԵՒԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԴԵՐԵՒԵԼ (իմ), տե՛ս ԴԵՐԵՒԱՆԱԼ:
ԴԵՐԵՒԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Դերևացուցանել, խոպանացուցանել:
ԴԵՐԵՒՈՒՄՆ, տե՛ս ԴԵՐԵՒԱՆՔ:
ԴԵՐՀԱՏՈՒՑԱԿԱՆ, ա. 1. Յանդիմանական, կշտամբողական (փոխարէնը՝ հակառակը հատուցող): 2. (քեր.) Համանման, զուգակշիռ:
ԴԵՐՀԻՒՍԻՍԱԿԱՆ, ա. Հարաւային (բևեռ):
ԴԵՐՁԱԿ, գ. 1. Հանդերձարար: 2. Կօշկակար, կարուակ:
ԴԵՒ, գ. 1. Այս, դիք, սատանայ: 2. Ոգի, հոգի:
ԴԷԶ, գ. Կոյտ, շեղջ, բարդ, տուռն:
ԴԷԶԱԴԷԶ, ա. մ. Դիզադէզ, դիզան, բարդս բարդս, տուռն տուռն:
ԴԷՄ, մանաւանդ՝ ԴԷՄՔ, գ. 1. Երեսք (մարդու գլխի առջևի կողմը): 2. Առաջ (դիմացի՝ առջևի կողմը): 3. Անձն, անհատ: 4. Կերպարանք, հայեցուած, երևոյթ: 5. Նշանակութիւն: 6. Հանգամանք, օրինակ: 7. Դիտաւորութիւն, նըպատակ: 8. Աչք, տեսութիւն:
– Ի ԴԷՄՍ, Ի ԴԻՄԱՑ, նխդ. մ. Պատճառաւ, վասն, փոխանակ, ըստ:
– ԴԷՄ ԴՆԵԼ. Զերեսս հաստատել՝ դնել, դիմել:
– ԶԴԷՄ ՈՒՆԵԼ (իմ). Դիմակաց լինել, դիմակցել, հակառակ կալ, յաղթահարել:
– Ի ԴԻՄԻ՝ ԶԴԻՄԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԶԴԷՄ ՈՒՆԵԼ (իմ):
– Ի ԴԷՄՍ ԱԾԵԼ՝ ԲԵՐԵԼ. Յանդիման առնել, յիշեցուցանել, յառաջ ածել:
– Ի ԴԷՄՍ ԳԱԼ. Յանդիման լինել:
– ԴԷՄ ԿԱԼ. Ընդդէմ կալ:
– ԴԷՄ ԸՆԴԴԷՄ, մ. Դէմ ի դէմ, դէմ յանդիման:

- ԴԷՄ Ի ԴԷՄ, տե՛ս ԴԷՄ ԸՆԴԴԷՄ:
- ԴԷՄ ՅԱՆԴԻՄԱՆ, մ. նխդ. 1. տե՛ս ԴԷՄ ԸՆԴԴԷՄ: 2. Հանդէպ, յանդիման, առաջի: 3. Անձամբ, անձամբ անձին:
ԴԷՊ[1], ԴԷՊՔ, գ. 1. Դիպուած, դիպումն, պատահումն, պատահար, պատահ, անցք: 2. Դիպողութիւն, պատշաճողութիւն, պատեհութիւն, առիթ:
- ԴԷՊ ԼԻՆԵԼ. Դիպել, պատահել:
- ԴԷՊ ԼԻՆԻ. մբ. Հանդիպի:
ԴԷՊ[2], ա. Դիպող, յարմար, պատշաճ:
- ԴԷՊ Է, մբ. Մարթ է, մարթի, հնար է:
- Ի ԴԷՊ, մ. Ըստ պատշաճի, արժանապէս, իրաւամբք, դիպողաբար:
- Ի ԴԷՊ Է, մբ. Պատշաճ է, պարտ և պատշաճ է, անկ է, արժան է, պատեհ է, օրէն է:
- Ի ԴԷՊ ԳԱԼ՝ ԵԼԱՆԵԼ. Յարմարել, դիպել, յաջողել:
ԴԷՊ[3], նխդ. Հանդէպ, դէպ 'ի, հուպ, ի կողմն, առ:
ԴԷՊ ԵՒ ԴԷՊ, մ. Ճահողակի, անվրէպ:
ԴԷՊՈՒԴԷՊ, մ. Անվրէպ, ուշի ուշով:
ԴԷՊՈՒՂԻՂ, մ. 1. Ուղիղ, անխոտոր: 2. Հարթ:
ԴԷՊ ՎԵՐՈՅ, ա. Գեր ի վերոյ:
ԴԷՏ, գ. 1. Դիտաւոր, տեսուչ: 2. Լրտես: 3. Դիտանոց: 4. (յունական ոճով) Նպատակ, նշաւակ:
ԴԷՏԱԿՆ Ի ՎԵՐ ԱՄԲԱՌՆԱԼ, տե՛ս ԴԷՏԱԿՆ ՈՒՆԵԼ (իմ):
ԴԷՏԱԿՆ ՈՒՆԵԼ (իմ). Դէտակն ի վեր ամբառնալ, ուշ դնել, ուշ ունել, ուշադրել:
ԴԸՆԴԸՆՋՈՒՄՆ, գ. Խոխոջիւն (խոխոջելը):
ԴԺԳՄԵԼ (իմ), չբ. Դժկամակ լինել, դըժուարել, խոժոռել, տխրել, տրտմել:
ԴԺԳՈՀ, ա. Տժգոհ, անգոհ, տհաճ:
- ԴԺԳՈՀ ԼԻՆԵԼ. Դժգոհել, տրտնջել, դժկամակ լինել, տհաճ լինել:
ԴԺԳՈՀԵԼ (իմ), տե՛ս ԴԺԳՈՀ ԼԻՆԵԼ:
ԴԺԳՈՒՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԳՈՒՆԱՏԵԼ:
ԴԺԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳՈՒՆԱՏՈՒԹԻՒՆ:
ԴԺԽԵՄ, ա. Զարաբարոյ, անզգամ, ապառում, անոպայ, դժնեայ, ժանտ:
ԴԺԽԵՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Զարաբարութիւն, անզգամութիւն, ժանտութիւն:
ԴԺԿԱՄԱԿ, ա. 1. Անհաճոյ, անախորժ: 2. Զարակամ, ապառում:
- ԴԺԿԱՄԱԿ ԼԻՆԵԼ՝ ԳՏԱՆԻԼ. Դժկամակել, դժկամակից լինել, դժուարահաճ՝ դժուարահաճոյ լինել, դժուարել, դժգմել, տհաճել, գայրանալ, սրտմտել, դառնանալ, խոժոռել:
ԴԺԿԱՄԱԿԵԼ, տե՛ս ԴԺԿԱՄԱԿ ԼԻՆԵԼ:
ԴԺԿԱՄԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԴԺԿԱՄԱԿ ԼԻՆԵԼ:
ԴԺԿԱՄԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոժոռութիւն, գայրութիւն, նեղսրտութիւն, չկամութիւն:
ԴԺԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Տձևութիւն, տգեղութիւն:
ԴԺԿՈՏ, ա. Դժնդակ, անտանելի, դժուարին:
ԴԺՄԻՏ, ա. Դժնամիտ, դժուարամիտ, չարամիտ:
ԴԺՆԱԲԱՐՔ, ա. Դաժանաբարոյ:
ԴԺՆԱԿՆ, ա. Զարակն, չարակնեայ:
ԴԺՆԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Խոժոռադէմ:
ԴԺՆԱՄԻՏ, տե՛ս ԴԺՄԻՏ:
ԴԺՆԴԱԿ, ա. 1. Դժնեայ, դժնի, դաժան, անողորմ, անգութ, չարաչար: 2. Խիստ, սաստիկ, չար, դառն, ծանր, անտանելի, դժուարին: 3. (յունաբանութեամբ) Զօրաւոր, ճարտար:
ԴԺՆԴԱԿԱԲԱՐԲԱՌ, ա. Զարալեզու, հայհոյիչ:
ԴԺՆԴԱԿԱԳՈՅՆ, ա. Վատթարագոյն, խստագոյն (աւելի դժնդակ):
ԴԺՆԴԱԿԱԼՈՒՐ, ա. Զարհուրելի (լսելու համար դժնդակ՝ ծանր):
ԴԺՆԴԱԿԱՆԱԼ, չբ. Դժուարել, գայրագնել, դժնել:

ԴԺՆԴԱԿԱՊԷՍ, մ. Դժնէաբար, չարաչար (դժնդակ կերպով):
ԴԺՆԴԱԿԱՏԵՍ, ա. Դժնէատեսիլ:
ԴԺՆԴԱԿԱՏԷԳ, ա. Դժնդակ, խոցոտիչ:
ԴԺՆԴԱԿԱՐՄԱՏ, տե՛ս ԴԱՌՆԱՐՄԱՏ:
ԴԺՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դաժանութիւն, դառնութիւն, սաստկութիւն, խստութիւն: 2. Դժուարութիւն, նեղութիւն, վիշտ: 3. Չարիք, անգգամութիւն: 4. (յունաբանութեամբ) Ծարտարութիւն:
ԴԺՆԵԱՑ, ա. 1. տե՛ս ԴԺՆԴԱԿ: 2. մ. Դժնդակապէս:
ԴԺՆԵԼ, տե՛ս ԴԺՆԴԱԿԱՆԱԼ:
ԴԺՆԷԱԲԱՐ, մ. 1. Դժնդակապէս, չարաչար: 2. ա. Դաժանաբարոյ, ժանտ:
ԴԺՆԷԱԳՈՅՆ կամ ԴԺՆԵԱԳՈՅՆ, ա. Դժնդակագոյն, դառնագոյն, խստագոյն:
ԴԺՆԷԱՏԵՍԻԼ կամ ԴԺՆԵԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԴԺՆԱԿԱՏԵՍ:
ԴԺՆԷՀՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժանտահոտութիւն, չարահոտութիւն:
ԴԺՆԷՈՒԹԻՒՆ, գ. Դժնութիւն, դժնդակութիւն, ժանտութիւն, վնասակարութիւն:
ԴԺՆԻ, ա. Դժնդակ, դժնեայ:
ԴԺՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԺՆԷՈՒԹԻՒՆ:
ԴԺՈԽԱԲԱՆԵԼ, նբ. Չարաբանել, պարսաւել, հայհոյել:
ԴԺՈԽԱԲՈՅԺ, ա. Դժոխաբուժելի, դըժուարաբժշկելի, անբժշկելի:
ԴԺՈԽԱԲՈՒԺԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈԽԱԲՈՅԺ:
ԴԺՈԽԱԳԻՒՏ, ա. Դժուարագիւտ:
ԴԺՈԽԱԳՈՅՆ, ա. Դժնդակագոյն, դըժուարագոյն:
ԴԺՈԽԱԴԱՏ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱԴԱՏ:
ԴԺՈԽԱԶԳԻ, ա. Վատատոհմիկ (ստորին ծագում ունեցող):
ԴԺՈԽԱՋՆԵԱՑ, ա. Դժոխային, անտանելի, դժուարին, ծանր:
ԴԺՈԽԱԼՈՒԱՑ, ա. Դժուարլուանալի, դժուարամաքուր (դժուարութեամբ լուացուող՝ մաքրուող):
ԴԺՈԽԱԼՈՒՐ, ա. Դժուարլուր, անախորժ:
ԴԺՈԽԱԽԵՌ, ա. Անսանձ, յանդուգն, մոլի:
ԴԺՈԽԱԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Չկամութիւն, ստահակութիւն:
ԴԺՈԽԱԿԱՆ, ա. 1. Դժոխային, տարտարոսական: 2. Գերեզմանական:
ԴԺՈԽԱՀԱՍԱՆԵԼԻ, ա. Դժուարահաս, դժուարիմաց, դժուարին:
ԴԺՈԽԱՀԵՌ, ա. Դժուարահեռ:
ԴԺՈԽԱՋԵՌՆԱՐԿԵԼԻ, ա. Անամոքելի, անհաչտ:
ԴԺՈԽԱՄԱՐՏ, ա. Դժուարամարտ, դըժուարակռիւ:
ԴԺՈԽԱՅԻՆ, ա. 1. Դժոխական: 2. Դժընդակ, դժուարին:
ԴԺՈԽԱՅՈՅՍ, ա. Անյոյս (դժուարութեամբ յուսացող):
ԴԺՈԽԱՇԱՐԺ, ա. Դժուարաշարժ:
ԴԺՈԽԱՇԱՐԺԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱՇԱՐԺԱԳՈՅՆ:
ԴԺՈԽԱՇԱՐԺԵԼԻ, ա. Դժուարաշարժելի, դժուարափոփոխ:
ԴԺՈԽԱՊԱՀ, ա. Անմատոյց, անողոքելի:
ԴԺՈԽԱՊԵՏ, գ. Սատանայ:
ԴԺՈԽԱՊԷՍ, մ. Չարաչար, սաստկապէս:
ԴԺՈԽԱՏԱՆՋ, ա. Տանջողական, դժընդակ:
ԴԺՈԽԱՏԵՍԱԿ, ա. Տձև, տգեղ:
ԴԺՈԽԱՐՄԱՏ, տե՛ս ԴԱՌՆԱՐՄԱՏ:
ԴԺՈԽԵԼ, չբ. Խստանալ, խոժոռել:
ԴԺՈԽԵԼԱՆԵԼԻ, ա. Դժուարելանելի:
ԴԺՈԽԵՐԱՍԱՆ, ա. Դժոխերասանակ, դժուարասանձ, անսանձ:
ԴԺՈԽԵՐԱՍԱՆԱԿ, տե՛ս ԴԺՈԽԵՐԱՍԱՆ:
ԴԺՈԽԵՐԵՍ, ա. Խոժոռադէմ, դժնահայեաց, ժանտ:
ԴԺՈԽԸՄԲԵՐ, տե՛ս ԴԺՈԽԸՄԲԵՐԵԼԻ:
ԴԺՈԽԸՄԲԵՐԱԳՈՅՆ, ա. Անտանելի, դժուարավայր, դժուարուտ, դժնդակ:

ԴԺՈԽԸՄԲԵՐԵԼԻ, ա. Դժոխըմբեր, դըժուարըմբերելի, դժուարաժուժելի, անտանելի, անհանդուրժելի, անբերելի:

ԴԺՈԽԸՆԿԱԼ, ա. Դժուարընկալ, անսաստ:

ԴԺՈԽՈՐՈՎԱՅՆ, ա. Անյագ:

ԴԺՈԽՈՐՍԱԼԻ, ա. Դժուարըմբռնելի:

ԴԺՈԽՔ, գ. 1. Գեհեն, տարտարոս, սանդարամետք, լիճ հրոյ, իշխանութիւն, խաւարի: 2. Գերեզման:

ԴԺՈՒԱՐ, ա. Դժուարին, ծանր, դժնդակ, խիստ, անհնար, անհնարին:

ԴԺՈՒԱՐԱԲԱԽՏ, ա. Ջարաբախտ, չարաբաստ, ողորմելի, թշուառ:

ԴԺՈՒԱՐԱԲԱՆ, ա. Դժուարիմանալի, դժուարիմաց (դժուար հասկանալի):

ԴԺՈՒԱՐԱԲԱՌՆԱԼԻ, ա. Ծանրակիր, դժուարամբառնալի (դժուարութեամբ բարձրացուող):

ԴԺՈՒԱՐԱԲԱՐՈՅ, ա. Դաժանաբարոյ, դժնաբարք, դժմիտ, անհամբոյր:

ԴԺՈՒԱՐԱԲԱՑ, ա. 1. Անբաց, փակ: 2. փխբ. Դժուարիմաց, դժուարահաս:

ԴԺՈՒԱՐԱԲԵՐ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱԲԵՐԵԼԻ:

ԴԺՈՒԱՐԱԲԵՐԵԼԻ, ա. Դժուարաբեր, ծանր:

ԴԺՈՒԱՐԱԲԺՇԿԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱԲՈՅԺ:

ԴԺՈՒԱՐԱԲՈՅԺ, ա. Դժուարաբժշկելի, դժուարաբուժելի, դժոխաբոյժ:

ԴԺՈՒԱՐԱԲՈՒԺԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱԲՈՅԺ:

ԴԺՈՒԱՐԱԳԻԾ, ա. Անգծելի, կարծր:

ԴԺՈՒԱՐԱԳԻՏԵԼԻ, ա. Անգիտելի:

ԴԺՈՒԱՐԱԳԻՒՏ, ա. Դժուարագտանելի, դժոխագիւտ:

ԴԺՈՒԱՐԱԳՆԱԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱԳՆԱՑ:

ԴԺՈՒԱՐԱԳՆԱՑ, ա. Դժուարագնալի, դժուարակոխ:

ԴԺՈՒԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Տաժանագոյն:

ԴԺՈՒԱՐԱԳՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապագովութիւն, ապագովանք:

ԴԺՈՒԱՐԱԳՈՐԾ, ա. Դժուարակատար, դժուար, տաժանելի:

ԴԺՈՒԱՐԱԳՏԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱԳԻՒՏ:

ԴԺՈՒԱՐԱԴԱՏ, ա. Դժոխադատ:

ԴԺՈՒԱՐԱԴԷՊ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱՊԱՏԱՀ:

ԴԺՈՒԱՐԱԹԱՐԳՄԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԴԸԺՈՒԱՐԱԼՈՅԾ (2):

ԴԺՈՒԱՐԱԺԱՅՌ, ա. Ապառաժուտ:

ԴԺՈՒԱՐԱԺՈՒԺԱԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱԺՈՒԺԵԼԻ:

ԴԺՈՒԱՐԱԺՈՒԺԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԸՄԲԵՐ:

ԴԺՈՒԱՐԱԼՈՅԾ, ա. 1. Դժուարալուծելի, դժուարարձակ, դժուարաքակ: 2. Դժուարաթարգմանելի:

ԴԺՈՒԱՐԱԼՈՒԱՆԱԼԻ, ա. Դժուարամաքուր, դժոխալուաց:

ԴԺՈՒԱՐԱԼՈՒԾԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱԼՈՅԾ (1):

ԴԺՈՒԱՐԱԼՈՒՐ, ա. 1. Դժոխալուր: 2. Ծանրալուր:

ԴԺՈՒԱՐԱԽԱՌՆՈՒԱԾ, գ. Վատախառնութիւն:

ԴԺՈՒԱՐԱԽԻՂ, ա. Դժուարակորզ:

ԴԺՈՒԱՐԱԽՏՐԵԼԻ, ա. Դժուարորոշ:

ԴԺՈՒԱՐԱԿԱՆ, ա. Դժուարին, դժնդակ:

ԴԺՈՒԱՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դժուարութիւն, դժնդակութիւն:

ԴԺՈՒԱՐԱԿԱՏԱՐ, ա. Դժուարագործ (դժուարութեամբ կատարուող՝ իրագործուող):

ԴԺՈՒԱՐԱԿԱՐԾԵԼԻ, ա. Անկարծելի, դժուարիմաց:

ԴԺՈՒԱՐԱԿԵԱՆՔ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱԿԵՆՑԱՂ:

ԴԺՈՒԱՐԱԿԵՆՑԱՂ, ա. Դժուարակեանք, վշտակեաց, թշուառ:

ԴԺՈՒԱՐԱԿԻՐ, ա. 1. Դժուարակրելի, ծանրակիր, անտանելի: 2. Տկուն (դըժուարութիւն՝ ծանրութիւն կրող):
ԴԺՈՒԱՐԱԿՈԽ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱԳՆԱՑ:
ԴԺՈՒԱՐԱԿՈՐԶ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱԽԻԼ:
ԴԺՈՒԱՐԱԿՌԻՒ, ա. Դժուարամարտ, դժուարամարտիկ, անպարտելի, անառիկ (որի հետ դժուար է կռուել):
ԴԺՈՒԱՐԱԿՐԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱԿԻՐ (1):
ԴԺՈՒԱՐԱՀԱԼ, ա. Տհալ:
ԴԺՈՒԱՐԱՀԱՃ, ԴԺՈՒԱՐԱՀԱՃԵԼԻ, ԴԺՈՒԱՐԱՀԱՃՈՅ, ա. 1. Անհաճոյ, տըհաճ: 2. Դժկամակ, չարակամ:
- ԴԺՈՒԱՐԱՀԱՃ կամ ԴԺՈՒԱՐԱՀԱՃՈՅ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԴԺԿԱՄԱԿ ԼԻՆԵԼ:
ԴԺՈՒԱՐԱՀԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Դառնութիւն (դեղերի մասին):
ԴԺՈՒԱՐԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Ժանտատեսիլ, գարշելի:
ԴԺՈՒԱՐԱՀԱՍ, ա. Դժուարահասանելի, դժուարիմաց:
ԴԺՈՒԱՐԱՀԱՍԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱՀԱՍ:
ԴԺՈՒԱՐԱՀԱՒԱՆ, ա. Անհաւան, դըժուարահաճ, դժուարամիտ, դժկամակ:
ԴԺՈՒԱՐԱՀԵՌ, ա. Դժոխահեռ:
ԴԺՈՒԱՐԱՁԵՌՆ, ա. Դժուարին (դժուար ձեռնարկելի):
ԴԺՈՒԱՐԱՁԵՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դժուարութիւն:
ԴԺՈՒԱՐԱՄԱՀ, ա. Բռնամահ:
ԴԺՈՒԱՐԱՄԱՏՈՅՑ, ա. Դժուարամատչելի, անմատոյց, անմատչելի:
ԴԺՈՒԱՐԱՄԱՏՉԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱՄԱՏՈՅՑ:
ԴԺՈՒԱՐԱՄԱՐՏ, ԴԺՈՒԱՐԱՄԱՐՏԻԿ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱԿՌԻՒ:
ԴԺՈՒԱՐԱՄԱՔՈՒՐ, ա. Դժուարլուանալի, անմաքուր:
ԴԺՈՒԱՐԱՄԲԱՌՆԱԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱԲԱՌՆԱԼԻ:
ԴԺՈՒԱՐԱՄԻՏ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱՀԱՒԱՆ, ԴԺՄԻՏ:
ԴԺՈՒԱՐԱՄՈՒՏ, ա. Անմտանելի:
ԴԺՈՒԱՐԱՄՈՌՔԵԼԻ, ա. Դառն:
ԴԺՈՒԱՐԱՅԱՂԹ, ա. Անպարտելի:
ԴԺՈՒԱՐԱՆԱԼ, չբ. Դժուարել, դժկամակել, նեղասրտել, վշտանալ:
ԴԺՈՒԱՐԱՆԻՆՋ, ա. Քնահատ (քունը չտանող):
ԴԺՈՒԱՐԱՆՔ, գ. Դժկամակութիւն:
ԴԺՈՒԱՐԱՇԱՐԺ, ա. 1. Ծամրաշարժ: 2. Անփոփոխ, հաստատուն, անշարժ:
ԴԺՈՒԱՐԱՇԱՐԺԱԳՈՅՆ, ա. Դժոխաշարժագոյն:
ԴԺՈՒԱՐԱՇԱՐԺԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱՇԱՐԺ:
ԴԺՈՒԱՐԱՇՈՒՐՋ, ա. Դժուարակոխ (որտեղ դժուար է շրջել):
ԴԺՈՒԱՐԱՊԱԿԱՆԵԼԻ, ա. Դժուարափուտ, անփուտ:
ԴԺՈՒԱՐԱՊԱՀ, ա. Դժուարապահելի (որ դժուար է պահւում):
ԴԺՈՒԱՐԱՊԱՀԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱՊԱՀ:
ԴԺՈՒԱՐԱՊԱՏԱՀ, ա. Դժուարադէպ, դժնդակ, ահաւոր:
ԴԺՈՒԱՐԱՊԱՏԱՀՈՒՄՆ, գ. Ջախողանք, աղէտ:
ԴԺՈՒԱՐԱՊԱՏՄԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱՊԱՏՈՒՄ:
ԴԺՈՒԱՐԱՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Խրթնութիւն (դժուարապատում լինելը):
ԴԺՈՒԱՐԱՊԱՏՈՒՄ, ա. Դժուարապատմելի, անպատում, անպատմելի, դժուարասաց:
ԴԺՈՒԱՐԱՊԷՍ, մ. 1. Դժուարաւ, հազիւ: 2. Չարակամաբար (դժկամակութեամբ): 3. Չարաչար (դժնդակ՝ ծանր կերպով):
ԴԺՈՒԱՐԱՌՈՒ, ա. Անառիկ:
ԴԺՈՒԱՐԱՍԱՆՁ, ա. Անսանձ, ստահակ:
ԴԺՈՒԱՐԱՍԱՑ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱՊԱՏՈՒՄ:

ԴԺՈՒԱՐԱՄՐՏԵԼ (իմ), չբ. Նեղասրտել, սրտնեղել, դժուարել, զայրանալ:
ԴԺՈՒԱՐԱՎԱՅՐ, ա. Դժուարուտ:
ԴԺՈՒԱՐԱՎԱՍՏԱԿ, ա. Անտեղիտալի, կորդ:
ԴԺՈՒԱՐԱՎԻՃՈՂ, ա. Կռուարար, յամառ, դժոխահեռ:
ԴԺՈՒԱՐԱՏԵՍ, ա. Դժուարատեսանելի, դժուարիմաց, մթին:
ԴԺՈՒԱՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Տգեղ (դաժան՝ վատ տեսք ունեցող):
ԴԺՈՒԱՐԱՏԵՍԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱՏԵՍ:
ԴԺՈՒԱՐԱՏԵՍԻԼ, ա. Դժուարըմբռնելի (դժուարութեամբ ըմբռնող՝ զգացող, նուազ զգայուն):
ԴԺՈՒԱՐԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Դժուարիմացութիւն, մթութիւն:
ԴԺՈՒԱՐԱՏՈԿ, ա. Դժուարաժուժելի, դժուարըմբեր, դժոխըմբեր, անհանդուրժելի:
ԴԺՈՒԱՐԱՏՈՀՄ, ա. Վատատոհմիկ, դժոխազգի:
ԴԺՈՒԱՐԱՐԱՐ, ա. Դժուարին (դժուարութեամբ արուած):
ԴԺՈՒԱՐԱՐԳԵԼ, ա. Դժուարարգելլի, անարգել, անխափան:
ԴԺՈՒԱՐԱՐԳԵԼԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱՐԳԵԼ:
ԴԺՈՒԱՐԱՐՁԱԿ, ա. Դժուարալոյծ, դժուարաքակ:
ԴԺՈՒԱՐԱՒ, մ. Դժուարապէս, հազիւ, դուն ուրեք, բռնի:
ԴԺՈՒԱՐԱՓԱՍՏԱԲԱՆ, ա. Դժուարափաստաբանելի (որին դժուար է պատասխանատու կամ ջատագով լինել):
ԴԺՈՒԱՐԱՓԱՍՏԱԲԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱՓԱՍՏԱԲԱՆ:
ԴԺՈՒԱՐԱՓՈԽ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱՓՈՓՈԽ:
ԴԺՈՒԱՐԱՓՈՓՈԽ, ա. Դժուարափոխ (դժուարութեամբ փոխուող՝ փոփոխուող):
ԴԺՈՒԱՐԱՓՈՒՏ, ա. Դժուարապականելի, անփուտ:
ԴԺՈՒԱՐԱՔԱԿ, ա. մ. Դժուարձակ, դժուարալոյծ, անխզելի:
ԴԺՈՒԱՐԱՔՆԻՆ, ա. Մութ, անորոշ (որ դժուար է քննել՝ որոշել):
ԴԺՈՒԱՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱՆԱԼ:
ԴԺՈՒԱՐԵԼԱՆԵԼԻ, ա. Դժոխելանելի:
ԴԺՈՒԱՐԵՐԵՍԱՆ, ա. Դժուարասանձ, անսանձելի:
ԴԺՈՒԱՐԸՄԲԵՐ, ա. Դժուարըմբերելի, դժուարաժուժելի, դժոխըմբեր, դժոխըմբերելի, անբերելի, անտանելի:
ԴԺՈՒԱՐԸՄԲԵՐԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԸՄԲԵՐ:
ԴԺՈՒԱՐԸՄԲՌՆԵԼԻ, ա. Դժուարիմաց, դժուարորսալի, դժոխորսալի, դժուարունելի, անըմբռնելի:
ԴԺՈՒԱՐԸՆԴԵԼ կամ ԴԺՈՒԱՐԸՆՏԵԼ, ա. Անսովոր, դժուարին:
ԴԺՈՒԱՐԸՆԿԱԼ, ա. 1. Անընդունելի, անհաճոյ, ծանրատաղտուկ: 2. Անսանձելի:
ԴԺՈՒԱՐԻՄԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԻՄԱՑ (1):
ԴԺՈՒԱՐԻՄԱՑ, ա. 1. Դժուարիմանալի, դժուարըմբռնելի, դժուարահասանելի, մթին, խրթին: 2. Թանձրամիտ (դժուարութեամբ հասկացող):
ԴԺՈՒԱՐԻՄԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Խրթնութիւն, մթութիւն (դժուարիմաց լինելը):
ԴԺՈՒԱՐԻՆ, ա. 1. Դժուար, ծանր: 2. Դժնդակ, դժնեայ:
ԴԺՈՒԱՐՈՐՈՇ, ա. Դժուարախտրելի:
ԴԺՈՒԱՐՈՐՍԱԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԸՄԲՌՆԵԼԻ:
ԴԺՈՒԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ծանրութիւն, նեղութիւն: 2. Դժկամակութիւն, չկամութիւն: 3. Դժնդակութիւն, դժնէութիւն:
ԴԺՈՒԱՐՈՒՂԻՂ, ա. Անուղղայ:
ԴԺՈՒԱՐՈՒՆԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԸՄԲՌՆԵԼԻ:

ԴԺՈՒԱՐՈՒՍՈՒՄՆ, ա. Անուսումն, տգէտ, տգիտական:
ԴԺՈՒԱՐՈՒՍՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անուսումնութիւն, տգիտութիւն: 2. Մթութիւն (ուսման):
ԴԺՈՒԱՐՈՒՏ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱՎԱՅՐ:
ԴԺՊԱՀԱԳՈՅՆ, ա. մ. Աղքատագոյն, գծուծ, անշուք:
ԴԺՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՄԲԱՐՇՏՈՒԹԻՒՆ:
ԴԺՊԱՏԵՀ, տե՛ս ԱՆՊԱՏԵՀ:
ԴԺՊԱՐԻՇՏ, տե՛ս ԱՄԲԱՐԻՇՏ:
ԴԺՊԱՐՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ցաղթել (չարաչար պարտել կամ պարտաւորել):
ԴԺՊԻՐՀ, ա. Ժպիրհ, յանդուգն, անամօթ, անպատկառ:
ԴԺՊՀԵԼ (իմ), չբ. Դժկամակել, խոժոռել, դժնել:
ԴԺՊՀԻ, գ. Անհաճոյ, ատելի (դժկամակութիւն շարժող՝ պատճառող):
ԴԺՊՀՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անախորժութիւն: 2. Անպիտանութիւն:
ԴԺՐԱՄԻՏ, ա. Նենգամիտ, չարամիտ:
ԴԺՐԱՆՔ, գ. Դրժանք, նենգ, պատրանք, դաւ, դաւաճանութիւն, անիրաւութիւն:
ԴԺՐԵԼ, տե՛ս ԴՐԺԵԼ:
ԴԺՐԻՉ, տե՛ս ԴԺՐՈՂ:
ԴԺՐՈՂ, ա. Դժրիչ, նենգիչ, խարդախիչ, խարդախող:
ԴԺՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, ԴԺՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴՐԺՈՂՈՒԹԻՒՆ, ԴՐԺՈՒԹԻՒՆ:
ԴԻ, գ. Դիակն, գէշ, շաղիղ, մեռելոտի:
ԴԻԱԶԱՐԴ, ա. Դիապատիկ:
ԴԻԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիապատութիւն, պատումն:
ԴԻԱԶԵՐԾ, տե՛ս ԴԻԱԿԱՊՈՒՏ:
ԴԻԱԹԱՒԱԼ, ա. մ. Դիթաւալ, դիապաստ, դի տապաստ:
– ԴԻԱԹԱՒԱԼ ԱՆԿԱՆԵԼ՝ ԽԱՂԱԼ. Տապաստ անկանել:
– ԴԻԱԹԱՒԱԼ ԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ. Տապաստ արկանել:
ԴԻԱԿԱՊՈՒՏ, ա. գ. Դիակողոպուտ, դիազերծ:
ԴԻԱԿԻՐ, տե՛ս ՄԵՌԵԼԱԶԳԵՍՏ:
ԴԻԱԿՆ, գ. Դի, մեռեալ (մեռած մարդու մարմին):
ԴԻԱԿՆԱՆԱԼ, չբ. Մեռանել (դիակ դառնալ կամ դիակի նման ընկած լինել):
ԴԻԱԿՈՂՈՊՈՒՏ, տե՛ս ԴԻԱԿԱՊՈՒՏ:
ԴԻԱԿՈՅՏ, ա. Դիակուտեալ (կուտակուած դիակներ պարունակող):
ԴԻԱԿՈՒՏԵԱԼ, տե՛ս ԴԻԱԿՈՅՏ:
ԴԻԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիահանք, յուղարկաւորութիւն, թաղումն:
ԴԻԱՀԱՆՔ, տե՛ս ԴԻԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԴԻԱՆԱԼ, տե՛ս ԴԻԵԼ:
ԴԻԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԻՑԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ:
ԴԻԱՊԱՏԻԿ, տե՛ս ԴԻԱԶԱՐԴ:
ԴԻԱՊԱՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԻԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ:
ԴԻԱՍՆՈՒՆԴ՝ ԴԻԱՍՈՒՆ ԼԻՆԵԼ. Դիանալ, դիել, կաթնաբոյծ լինել:
ԴԻԱՏՈՆ, գ. Թռիչ (թռչող՝ վայր ընկնող աստղ):
ԴԻԱՑԻԿ, տե՛ս ԴԻԵՑԻԿ:
ԴԻԴՐԱՔՄԱՅ, գ. Երկդրամեան:
ԴԻԵԼ, չբ. նբ. տե՛ս 1. ԴԻԱՍՆՈՒՆԴ՝ ԴԻԱՍՈՒՆ ԼԻՆԵԼ: 2. ԴԻԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԴԻԵՑԻԿ, ա. Դիացիկ, կաթնակեր, կաթնածուծ, կաթնասուն:
ԴԻԵՑՈՒՄՆ, գ. Կաթնասնութիւն, կաթնաջամբ լինելն:
ԴԻԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Դիել, սնուցանել, կաթնաբուծել:
ԴԻԶԱԴԷԶ, տե՛ս ԴԷԶԱԴԷԶ:
ԴԻԶԱՆ, տե՛ս ԴԷԶԱԴԷԶ:
ԴԻԶԱՆԱԼ, չբ. Դիզանել, դիզուլ, բարձրանալ, ծառանալ:
ԴԻԶԱՆԵԼ[1], նբ. Դիզել, դիզուլ, կուտակել, բարդել, շեղջել, շեղջակուտել:
ԴԻԶԱՆԵԼ[2], չբ. 1. տե՛ս ԴԻԶԱՆԱԼ: 2. Խռնել:

ԴԻՉԵԼ, տե՛ս ԴԻՉԱՆԵԼ[1]:
ԴԻՉՈՒԼ, տե՛ս 1. ԴԻՉԱՆԱԼ: 2. ԴԻՉԱՆԵԼ[2]:
ԴԻԹԱՒԱԼ, տե՛ս ԴԻԱԹԱՒԱԼ:
ԴԻՄԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԲԱՆԵԼ:
ԴԻՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԴԻՄԱԲԱՐ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԲԱՐ:
ԴԻՄԱԳՐԱՒ, ա. Յառաջամարտիկ, երեսաւոր, ախոյեան, նահատակ, ձեռներէց, համարձակ, յանդուգն, դիմակաց, ընդդիմակաց:
ԴԻՄԱԳՐԱՒԵԼ, չբ. 1. Ջդէմ ունել, յանդգնել, իշխել, համարձակել: 2. Պաշարել, յանհնարին հնարս մտանել:
ԴԻՄԱԳՐԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Համարձակութիւն, նահատակութիւն:
ԴԻՄԱԴԱՐՁ, ա. Ընդդիմադարձ, դիմակաց, ընդդիմակաց, հակառակորդ:
- ԴԻՄԱԴԱՐՁ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԴԻՄԱԴԱՐՁԵԼ:
ԴԻՄԱԴԱՐՁԵԼ, չբ. Դիմադարձ լինել, ընդդէմ կալ, ընդդիմանալ, հակառակել:
ԴԻՄԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հակառակութիւն, դիմադրութիւն, ընդդիմադրութիւն: 2. Խոչընդոտ, արգելք:
ԴԻՄԱԴՐԵԼ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԴՐԵԼ:
ԴԻՄԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԴՐՈՒԹԻՒՆ:
ԴԻՄԱԽՕՍԵԼ (իմ), տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԲԱՆԵԼ:
ԴԻՄԱԿ, գ. 1. Դէմ, դէմք, երես, տեսիլ, կերպարան: 2. Տեսակ, կերպ: 3. Պատրուակ: 4. Կողմն (հանդիպահայեաց): 5. ա. Ընդդէմ, հակառակ:
ԴԻՄԱԿԱԼ կամ ԴԻՄԱԿԱՑ ԼԻՆԵԼ. Ջդէմ ունել, ընդդիմակալ լինել, ընդդէմ կալ, դիմակայել, տոկալ:
ԴԻՄԱԿԱՅԵԼ (իմ), տե՛ս ԴԻՄԱԿԱԼ ԼԻՆԵԼ:
ԴԻՄԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ:
ԴԻՄԱԿԱՑ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԿԱՑ:
- ԴԻՄԱԿԱՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԴԻՄԱԿՑԵԼ:
ԴԻՄԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Նմանութիւն, համեմատութիւն, օրինակ:
ԴԻՄԱԿՑԵԼ, չբ. Դիմակաց լինել, հակառակ կալ, հակառակել, ընդդիմանալ:
ԴԻՄԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԿՑՈՒԹԻՒՆ:
ԴԻՄԱՀԱՐ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱՀԱՐ:
ԴԻՄԱՁԱՅՆԵԼ, չբ. Դիմաբանել, ընդդիմաբանել:
ԴԻՄԱՄԱՐՏ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱՄԱՐՏ:
ԴԻՄԱՄԱՐՏԵԼ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱՄԱՐՏԵԼ:
ԴԻՄԱՄԱՐՏԻԿ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱՄԱՐՏԻԿ:
ԴԻՄԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ:
ԴԻՄԱՆԱԼ, չբ. Տոկալ, համբերել, ընդդիմանալ:
ԴԻՄԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԱՌՆՈՒԹԻՒՆ:
ԴԻՄԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Փոխաբերութիւն:
ԴԻՄԱՅՈՒԱԾ, գ. Դիմադրութիւն, դիմակայութիւն, ընդդիմակացութիւն:
ԴԻՄԱՒՈՐ, ա. Անձնաւոր (դէմք ունեցող):
ԴԻՄԵԼ, չբ. 1. Յառաջ խաղալ, ընթանալ, յարձակել: 2. Ապաւինել, ապաստան լինել, յուսալ:
ԴԻՄԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԻՄԵՑՈՒՄՆ:
ԴԻՄԵՑՈՒԱԾ, տե՛ս ԴԻՄԵՑՈՒՄՆ:
ԴԻՄԵՑՈՒՄՆ, գ. Դիմումն, յարձակումն, ընթացք:
ԴԻՄԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խաղացուցանել, ընթացուցանել, վարել:
ԴԻՄՈՍ, գ. Ինչք, դրամ:
ԴԻՄՈՍԱԿԱՆ, ա. Հասարակաց, հանրական:
ԴԻՄՈՏ, գ. Ռամիկ (հասարակ ժողովուրդ):
ԴԻՄՈՒՄՆ, տե՛ս ԴԻՄԵՑՈՒՄՆ:

ԴԻՆԱՐ, տե՛ս ԴԵՆԱՐ:
ԴԻՊԱԲԱՆ, ա. Վայելչաբան:
ԴԻՊԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԻՊՈՂԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԴԻՊԱԿ, գ. Սնդուս:
ԴԻՊԱԿԱԳՈՐԾ, ա. Դիպակազգեստ:
ԴԻՊԱԿԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս ԴԻՊԱԿԱԳՈՐԾ:
ԴԻՊԱԿԱՆ, ա. Դիպող, պատեհ:
ԴԻՊԱՀ, գ. (հանդիպում է միայն Ի ԴԻՊԱՀՈՋ ձևով), Արգելարան, բանտ:
ԴԻՊԱՀԱՒՈՐ, ա. Բանտարգել, բանտարկեալ:
ԴԻՊԱՂԵՂՆ, ա. Քաջաղեղն, գեղեցկաղեղն:
ԴԻՊԱՆ, ա. 1. Դիպող, պատշաճ, յարմար: 2. Նման:
- ԴԻՊԱՆ ՊԱՏԱՀԵԼ կամ ԵԼԱՆԵԼ. Պատահել, դիպել (դէմ դուրս գալ պատեբաղմով):
ԴԻՊԱՒՈՐ, ա. 1. Դիպող, յարմար: 2. Դիպողական (պատահական):
ԴԻՊԱՒՈՐԱՊԷՍ, մ. Ի դէպ, յարմարապէս:
ԴԻՊԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դէպք, պատեհութիւն, յարմարութիւն: 2. Դիտաւորութիւն, նպատակ:
ԴԻՊԵԼ (իմ), չբ. 1. Դէպ լինել, ի դէպ գալ, հանդիպել, պատահել, յաջողել, վիճակել, հասանել, գտանել, լինել: 2. Ընդհարկանել (դիպչել):
ԴԻՊԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Յարմարեցուցանել, ուղղել: 2. Զարկուցանել:
ԴԻՊԿԻՑ, ա. Յարակից, դրակից:
ԴԻՊՈՂ, ա. Դիպան, դէպ, պատշաճ, յարմար, պատեհ, հանդիպող:
ԴԻՊՈՂԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիպաբանութիւն:
ԴԻՊՈՂԱԳՈՅՆ, ա. Պատշաճագոյն, պատեհագոյն, ճահագոյն:
ԴԻՊՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԴԻՊԱՒՈՐ (2):
ԴԻՊՈՂԱՊԷՍ, մ. Ըստ պատշաճի, յարմարապէս, վայելչաբար:
ԴԻՊՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յարմարութիւն, պատշաճողութիւն: 2. Աջողակութիւն:
ԴԻՊՈՒԱԾ, գ. Դէպք, անցք, պատահումն, պատահար:
ԴԻՊՈՒՄՆ, գ. 1. Հանդիպումն, պատահումն: 2. Դէպք, դիպուած: 3. Ընդհարումն, բախումն:
ԴԻՏԱԿ, գ. 1. Տեսարան, դիտանոց: 2. Դէմք, կերպարանք: 3. Դէտ, տեսուչ:
ԴԻՏԱԿԱՎԱՅԵԼՈՒՉ, ա. Գեղեցկադիտակ:
ԴԻՏԱՆՈՑ, գ. Դէտ (դիտելու տեղ):
ԴԻՏԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Երևելի (բարձր և պայծառ):
ԴԻՏԱՊԱՍՏ կամ ԴԻ ՏԱՊԱՍՏ, տե՛ս ԴԻԱԹԱՒԱԼ:
ԴԻՏԱՊԵՏ, ա. գ. Վերադէտ, վերադիտող, արքեպիսկոպոս, եպիսկոպոս, առաջնորդ, տեսուչ:
ԴԻՏԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Առաջնորդական, եպիսկոպոսական:
ԴԻՏԱՒՈՐ, ա. գ. Դիտող, տեսուչ:
ԴԻՏԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Դիտողական, զգուշալի:
ԴԻՏԱՒՈՐԵԼ, նբ. Նկատել, խորհել, նախատեսել:
ԴԻՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մտադրութիւն, նպատակ, խորհուրդ: 2. Տեսչութիւն:
ԴԻՏԵԼ, նբ. չբ. 1. Դէտակն ունել, ուշ ունել, նայել, զննել, տեսանել, ի միտ առնուլ: 2. Լրտեսել:
ԴԻՏՈՂ, գ. Դիտապետ, եպիսկոպոս:
ԴԻՏՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԴԻՏԱՒՈՐԱԿԱՆ:
ԴԻՏՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Տեսչութիւն, եպիսկոպոսութիւն:
ԴԻՏՈՒՄՆ, գ. 1. Ակնարկութիւն, հայեցուած: 2. Դիտաւորութիւն, մտադրութիւն, նպատակ:
ԴԻՐ, գ. 1. Դրութիւն: 2. Գերեզման, շիրիմ: 3. տե՛ս ԲՆԱԲԱՆ:
- ԴՐԻՒ, տե՛ս ԴՐԱԿԱՆ:
ԴԻՐ ԵՒ ՏԱՐ ԱՌՆԵԼ. Յրել, վանել:

ԴԻՑԱԶՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԴԻԻՑԱԶՆԱԿԱՆ:
ԴԻՑԱԽԵԼԱՐ, ա. Դիւցախելառ, դիւցախելար, դիւցամոլ:
ԴԻՑԱԿՐՕՆ, ա. Դիւցակրօն, կռապաշտ, կռապաշտական:
ԴԻՑԱՊԱՇՏ, ա. 1. Դիւցապաշտ, կռապաշտ, պաշտօնաւոր: 2. Կռապաշտական, դիցակրօն:
ԴԻՑԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիւցապաշտութիւն, կռապաշտութիւն:
ԴԻՑԱՍԷՐ, ա. Դիւցամոլ, կռամոլ:
ԴԻՒԱԲԱԽ, ա. Դիւահար, այսահար, մոլեգին:
ԴԻՒԱԲԱԽԵԼ (իմ), չբ. Դիւահարել, դիւագնել, այսահարել:
ԴԻՒԱԲԱՐ, մ. Դիւանման:
ԴԻՒԱԳԻՆ, ա. Մոլեգին, կատաղի:
ԴԻՒԱԳՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԴԻՒԱԲԱԽԵԼ (իմ):
ԴԻՒԱԳՈՐԾ, ա. Սատանայական:
ԴԻՒԱԳՈՒՆԴ, ա. Դիւափաղանգ:
ԴԻՒԱԳՐԳԻՌ, ա. Դիւայորդոր:
ԴԻՒԱԴԷՄ, ա. Դիւատեսակ:
ԴԻՒԱԶԳԵԱՑ, ա. Դիւազգեցիկ, դիւաշունչ, այսակիր, դիւահար:
ԴԻՒԱԶԳԵՑԻԿ, տե՛ս ԴԻՒԱԶԳԵԱՑ:
ԴԻՒԱԶԳԻ, ա. Դիւանման (դևերի ցեղից):
ԴԻՒԱԼԼՈՒԿ, ա. Դիւահար, դիւաբախ, դիւատանջ:
ԴԻՒԱԽԱՆԳԱՐԵԼ (իմ), չբ. Դիւահարել, այսահարել:
ԴԻՒԱԽՐՈԽՏ, ա. Դիւատուր, դիւական:
ԴԻՒԱԿԱԽԱՐԴ, գ. Կախարդ:
ԴԻՒԱԿԱՄ, ա. Չարակամ:
ԴԻՒԱԿԱՆ, ա. Դիւային, սատանայական:
ԴԻՒԱԿՈՐԾԱՆ, տե՛ս ԴԻՒԱՏՈՒՐ:
ԴԻՒԱՀԱԼԱԾ, ա. Այսահալած:
ԴԻՒԱՀԱՐ, ա. Այսակիր, այսահալած, դիւալլուկ, դիւաբախ, դիւամոլոր, մոլի, մոլեկան:
ԴԻՒԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Այսահարութիւն:
ԴԻՒԱՀՄԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Կախարդութիւն:
ԴԻՒԱՋՈՅԼ, ա. Դրօշեալ:
ԴԻՒԱՋՕՆ, ա. Դիւանուէր:
ԴԻՒԱՄՈԼ, ա. Դիւցամոլ, կռամոլ:
ԴԻՒԱՄՈԼՈՐ, տե՛ս ԴԻՒԱՀԱՐ:
ԴԻՒԱՅԻՆ, տե՛ս ԴԻՒԱԿԱՆ:
ԴԻՒԱՅՈՐԴՈՐ, տե՛ս ԴԻՒԱԳՐԳԻՌ:
ԴԻՒԱՆ, գ. 1. Դահլիճ, սրահ, ատեան: 2. Դպրոց, դպրանոց: 3. Գրանոց, մատենադարան:
ԴԻՒԱՆԱԴՊԻՐ, գ. Ատենադպիր:
ԴԻՒԱՆԱԼ, չբ. Դիւագնել, մոլեգնել, կատաղել, մոլել:
ԴԻՒԱՆԱՊԱՆ, գ. Դիւանապետ:
ԴԻՒԱՆԱՊԵՏ, տե՛ս ԴԻՒԱՆԱՊԱՆ:
ԴԻՒԱՆՄԱՆ, ա. մ. Դիւազգի, դիւաբար:
ԴԻՒԱՆՈՒԷՐ, ա. Դիւաձօն, պիղծ:
ԴԻՒԱՇՈՒՆՉ, տե՛ս ԴԻՒԱԶԳԵԱՑ:
ԴԻՒԱՊԱՇՏ, ա. Դիցապաշտ, կռապաշտ, հեթանոս:
ԴԻՒԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԻՑԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ:
ԴԻՒԱՊԱՏԿԵՐ, գ. Արձան (կուռքի):
ԴԻՒԱՍԱՐՍԱՓ, ա. Դիւասարսուռ:
ԴԻՒԱՍԱՐՍՈՒՌ, տե՛ս ԴԻՒԱՍԱՐՍԱՓ:
ԴԻՒԱՏԱՆՋ, տե՛ս ԴԻՒԱԼԼՈՒԿ:
ԴԻՒԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԴԻՒԱԴԷՄ:
ԴԻՒԱՏՈՒՐ, ա. Դիւախրոխտ, դիւակործան, դիւական:
ԴԻՒԱՓԱՂԱՆԳ, տե՛ս ԴԻՒԱԳՈՒՆԴ:
ԴԻՒԹ, գ. 1. Կախարդ, վհուկ, մոգ, գէտ, թովիչ: 2. ա. Դիւթական:
ԴԻՒԹԱԲԱՆ, ա. Գուշակ (խօսքով դիւթող):
ԴԻՒԹԱԲԱՐ ԱՍԵԼ. Գուշակել:
ԴԻՒԹԱԿԱԽԱՐԴ, գ. Վհուկ (կախարդանքով դիւթող):
ԴԻՒԹԱԿԱՆ, ա. Կախարդական, մոգական:
ԴԻՒԹԱՆԱԼ, չբ. Մոլել, ցնորել:

ԴԻՒԹԵԼ, նբ. չբ. 1. Կախարդել, հմայել: 2. Գուշակել:

ԴԻՒԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Կախարդութիւն, հըմայք, թովչութիւն, ըղձութիւն, հարցկութիւն:

ԴԻՒՐ, գ. 1. Տափարակ (հարթ տեղ): 2. ա. Դիւրին, հեշտին, անդորր: 3. Հեշտալի, հաճոյ, լաւ: 4. գ. Դիւրութիւն, անդորրութիւն, հանգիստ: 5. մ. Դիւրաւ, դիւրով:

– ԴԻՒՐ ԱՌՆԵԼ. Ազատել:

ԴԻՒՐԱԲԱՆ, ա. Բանաւոր, ընդունելի, դիպող:

ԴԻՒՐԱԲԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Բանաւորագոյն:

ԴԻՒՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանաւորութիւն (դիւրաբան լինելը):

ԴԻՒՐԱԲԱՆՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Իրաւամբք, ի դէպ, բանաւորապէս:

ԴԻՒՐԱԲԱՐ, մ. Դիւրապէս, դիւրաւ, հեշտեաւ:

ԴԻՒՐԱԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիւրահաւանութիւն, պարզամտութիւն:

ԴԻՒՐԱԲԱՐՔ, ա. Դիւրահաւան, պարզամիտ, յստակամիտ:

ԴԻՒՐԱԲԵԿ, ա. Բեկտու (հեշտ կոտրուող):

ԴԻՒՐԱԲԵՐ, ա. 1. Առձեռն, պատրաստ: 2. Հակամէտ:

ԴԻՒՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (յունական ոճով) Բարեբերութիւն, բեղնաւորութիւն:

ԴԻՒՐԱԳԱՅԹ, ա. Դիւրագայթոտ, դիւրագթելի:

ԴԻՒՐԱԳԱՅԹՈՏ, տե՛ս ԴԻՒՐԱԳԱՅԹ:

ԴԻՒՐԱԳԹԵԼԻ, տե՛ս ԴԻՒՐԱԳԱՅԹ:

ԴԻՒՐԱԳԹԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Տկարութիւն, սխալականութիւն:

ԴԻՒՐԱԳԻՆ, ա. մ. Սակաւագին, թեթեւագին, թեթեւագնի:

ԴԻՒՐԱԳԻՒՏ, ա. 1. Դիւրապատրաստ (հեշտ գտնուող՝ ճարուող): 2. Դիւրընկալ, դիւրահաս (հեշտ հասկանալի):

ԴԻՒՐԱԳԼՈՐ, ա. Դիւրակործան, դիւրագայթ:

ԴԻՒՐԱԳՆԱԼԻ, տե՛ս ԴԻՒՐԱԳՆԱՑ:

ԴԻՒՐԱԳՆԱՑ, ա. Դիւրագնալի, դիւրակոխ:

ԴԻՒՐԱԳՈՅՆ, ա. Հեշտագոյն:

ԴԻՒՐԱԳՈՐԾՈՂ, ա. (յունական ոճով) Չարարուեստ, խարդաւանող, նենգագործ:

ԴԻՒՐԱԳՈՐՈՎ, ա. Բարեգութ:

ԴԻՒՐԱԴԱՏԵԼԻ, ա. Դիւրորոշելի:

ԴԻՒՐԱԴԱՐՁ, ա. 1. Դիւրաշուրջ: 2. Դիւրափոփոխ:

ԴԻՒՐԱԴԱՒ, ա. Դիւրըմբռնելի, դիւրորսալի, դիւրայաղթ:

ԴԻՒՐԱԴԷՊ, մ. Յարմար, ի դէպ:

ԴԻՒՐԱԴԷՏ, ա. մ. Ուղիղ, անվրէպ:

ԴԻՒՐԱԶԵՐԾ ԼԻՆԵԼ. Արագազերծ լինել:

ԴԻՒՐԱԼՈՅԾ, ա. Դիւրաքակ:

ԴԻՒՐԱԼՈՒԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Թուլութիւն:

ԴԻՒՐԱԼՈՒՐ, ա. 1. Հլու, լսող, հնազանդ: 2. Հաճոյական (հեշտութեամբ լսուող): 3. Դիւրընկալ, պարզ, յստակ:

ԴԻՒՐԱԽԱՂԱՑ, ա. Դիւրաշարժ:

ԴԻՒՐԱԽՈՇՏԱՆԳ, ա. Դիւրարհամարհ:

ԴԻՒՐԱԽՈՐՏԱԿ, ա. Դիւրամէտ, յեղյեղուկ:

ԴԻՒՐԱԾԱԽ, ա. 1. Դիւրածախելի, դիւրածախեալ, դիւրամաշ, անցաւոր, ապականացու: 2. Առատաձեռն, մեծածախ: 3. Դիւրագին, անշուք:

ԴԻՒՐԱԾԱԽԵԱԼ, տե՛ս ԴԻՒՐԱԾԱԽ (1):

ԴԻՒՐԱԾԱԽԵԼԻ, տե՛ս ԴԻՒՐԱԾԱԽ (1):

ԴԻՒՐԱԾԱԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիւրածախումն (դիւրածախ լինելը):

ԴԻՒՐԱԾԱԽՈՒՄՆ, տե՛ս ԴԻՒՐԱԾԱԽՈՒԹԻՒՆ:

ԴԻՒՐԱԾԱՆ, ա. Քաջածանօթ, քաջայայտ:

ԴԻՒՐԱԾՈՒՄՆ, գ. Յօժարութիւն:

ԴԻՒՐԱԿԱԼԻ, ա. Դիւրըմբռնելի:

ԴԻՒՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԴԻՒՐԻՆ (1, 3):

ԴԻՒՐԱԿԱՊՈՒՏ, ա. Դիւրակողոպուտ:

ԴԻՒՐԱԿԷՁ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՅՐԵԼԻ:

ԴԻՒՐԱԿՇԻՌ, ա. Արդարակշիռ, արդարացի:
ԴԻՒՐԱԿՈԽ, տե՛ս ԴԻՒՐԱԳՆԱՑ:
ԴԻՒՐԱԿՈՂՈՊՈՒՏ, ա. Դիւրաղաւ, դիւրակողոպուտ:
ԴԻՒՐԱԿՈՐԾԱՆ, ա. 1. Դիւրակործանելի, վաղափուլ: 2. Դիւրագլոր, դիւրագայթ:
ԴԻՒՐԱԿՈՐԾԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԴԻՒՐԱԿՈՐԾԱՆ:
ԴԻՒՐԱԿՐԵԼԻ, ա. Թեթեւ, չափաւոր (հեշտ կրելի՝ տանելի):
ԴԻՒՐԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Այլայլութիւն: 2. Բարեկրութիւն:
ԴԻՒՐԱՀԱԼ, ա. Երագահալ (հեշտ հալուող՝ մարսուող):
ԴԻՒՐԱՀԱՄԱՐ, ա. Սակաւաթիւ:
ԴԻՒՐԱՀԱՆԴԻՊԵԼԻ, ա. Դիւրամերձենալի:
ԴԻՒՐԱՀԱՆԵԼ, նբ. Դիւրել (դիւրին դարձնել):
ԴԻՒՐԱՀԱՇՏ, ա. Դիւրահաւան, հեզ, դիւրալուր (հեշտութեամբ հաշտուող):
ԴԻՒՐԱՀԱՇՏԱԳՈՅՆ, ա. մ. Հեզագոյն (աւելի դիւրահաշտ):
ԴԻՒՐԱՀԱՍ, ա. Դիւրընկալ, դիւրալուր, դիւրահասոյց, դիւրին:
ԴԻՒՐԱՀԱՍՈՅՑ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՀԱՍ:
ԴԻՒՐԱՀԱՒԱՆ, ա. Հլու, դիւրահնազանդ, դիւրալուր, դիւրահաւատ, միամիտ, բարեմիտ:
ԴԻՒՐԱՀԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հլութիւն (դիւրահաւան լինելը, հեշտ հաւատալը):
ԴԻՒՐԱՀԱՒԱՏ, ա. Դիւրահաւան, դիւրորսալի:
ԴԻՒՐԱՀԵՂ, ա. Հոսանուտ, լոյծ (հեշտութեամբ թափուող՝ հոսող):
ԴԻՒՐԱՀԵՇՏԱԲԱՐ, մ. Դիւրաւ, դիւրապէս, հեշտեաւ:
ԴԻՒՐԱՀԵՇՏԱԼԻ, ա. Հեշտալի, զուարճալի (դիւրին եւ հեշտալի):
ԴԻՒՐԱՀԵՇՏԻ, մ. Դիւրահեշտաբար (դիւրին եւ ախորժելի կերպով):
ԴԻՒՐԱՀՆԱԶԱՆԴ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՀԱՒԱՆ:
ԴԻՒՐԱՀՆԱՐ, ա. 1. Կարելի, հնարաւոր, դիւրին: 2. Հնարագէտ, ճարտար: 3. մ. Դիւրահնարաբար, ճարտարաբար, հնարապէս:
ԴԻՒՐԱՀՆԱՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՀՆԱՐ (3):
ԴԻՒՐԱՀՈՒՊ, տ՛ս ԴԻՒՐԱՄԱՏՈՅՑ:
ԴԻՒՐԱՁԵՌՆ, ա. Դիւրըմբռնելի, դիւրակալի:
ԴԻՒՐԱՃԱՆԱՊԱՐՀ, ա. Դիւրագնաց (դիւրին ճանապարհ ունեցող):
ԴԻՒՐԱՄԱՇ, տե՛ս ԴԻՒՐԱԾԱԽ (1):
ԴԻՒՐԱՄԱՏՈՅՑ, ա. Դիւրամերձենալի, դիւրահուպ:
ԴԻՒՐԱՄԵՐՁԵՆԱԼԻ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՄԱՏՈՅՑ:
ԴԻՒՐԱՄԷՏ, ա. Հակամէտ:
ԴԻՒՐԱՄՈՌԵԼԻ, ա. Ախորժելի:
ԴԻՒՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Յօժարամտութիւն:
ԴԻՒՐԱՄՓՈՓԵԼԻ, ա. Թեթեւաբեռն (հեշտ ամփոփուող):
ԴԻՒՐԱՅԱՐՄԱՐ, ա. Քաջայարմար, դիպող, աջող:
ԴԻՒՐԱՅԵՂ, ա. Յեղյեղուկ, դիւրափոփոխ:
ԴԻՒՐԱՅՈՅՍ, ա. Բարեյոյս, քաջյոյս:
ԴԻՒՐԱՅՐԵԱՑ, ա. Դիւրայրելի, դիւրակէզ:
ԴԻՒՐԱՅՐԵԼԻ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՅՐԵԱՑ:
ԴԻՒՐԱՆԿ, տե՛ս ԴԻՒՐԱԿՈՐԾԱՆ:
ԴԻՒՐԱՆՇԱՆ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՆՇՄԱՐ:
ԴԻՒՐԱՆՇՄԱՐ, ա. Դիւրանշան, դիւրընկալ (հեշտ ըմբռնելի՝ հասկանալի):
ԴԻՒՐԱՆՑ, ա. Դիւրանցուկ, դիւրաշէջ (շուտով անցնող՝ վերջացող):
ԴԻՒՐԱՆՑՈՒԿ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՆՑ:
ԴԻՒՐԱՇԱՐԺ, ա. 1. Դիւրախաղաց: 2. փխբ. Յարափոխ, փոփոխական, անհաստատ, շարժուն:

ԴԻՒՐԱՇԱՐԺԵԼԻ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՇԱՐԺ:

ԴԻՒՐԱՇԷՋ, ա. Շրջանուտ, դիւրանց:

ԴԻՒՐԱՇՈՒՐՋ, ա. Դիւրադարձ, դիւրայեղ:

ԴԻՒՐԱՊԱԽ, ա. Երկչոտ (ձիու մասին):

ԴԻՒՐԱՊԱԿԱՆ, ա. Դիւրապականելի, դիւրեղծ:

ԴԻՒՐԱՊԱԿԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՊԱԿԱՆ:

ԴԻՒՐԱՊԱՏԻՐ, ա. Դիւրապատրելի, հեշտապատիր:

ԴԻՒՐԱՊԱՏՐԱՍՏ, ա. Պատրաստ, յօժարամիտ, յօժար:

ԴԻՒՐԱՊԱՏՐԵԼԻ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՊԱՏԻՐ:

ԴԻՒՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՒ:

ԴԻՒՐԱՍՆՈՒՆԴ, ա. Փափկասուն, գէրգ:

ԴԻՒՐԱՍՈՂՈՊ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՍՈՂՈՍԿԵԼԻ:

ԴԻՒՐԱՍՈՂՈՍԿԵԼԻ, ա. Դիւրասողոպ, դիւրագայթ:

ԴԻՒՐԱՏԱՐ, ա. Դիւրընկալ:

ԴԻՒՐԱՐԱՐ, ա. Դիւրիչ:

ԴԻՒՐԱՐՀԱՄԱՐՀ, տե՛ս ԴԻՒՐԱԽՈՇՏԱՆԳ:

ԴԻՒՐԱՐՈՒԵՍՏ, ա. Քաջարուեստ, հնարագէտ, ճարտար:

ԴԻՒՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Դիւրել, թեթեւացուցանել, սփոփել, հեշտացուցանել, քաղցրացուցանել:

ԴԻՒՐԱՒ, մ. 1. Դիւրապէս, դիւրաբար, դիւրեաւ, դիւրով, հեշտեաւ, հեշտութեամբ: 2. Յօժարութեամբ, մտադիւր, անխտիր, համարձակ: 3. ա. Դիւրին, լաւ:

ԴԻՒՐԱՒԻԱՋ, ա. Քաղցրաձայն:

ԴԻՒՐԱՒՈՐ, 1. ա. Դիւր, դիւրին: 2. մ. Հեշտեաւ:

ԴԻՒՐԱՓԱԿ, ա. Ամրափակ (հեշտ փակուող):

ԴԻՒՐԱՓԽՐԵԼԻ, ա. Դիւրաբեկ (հեշտ փխրուող՝ փշրուող):

ԴԻՒՐԱՓՈԽ, ա. Դիւրափոփոխ, փոփոխական, յողդողդ, դիւրայեղ, յեղյեղուկ, անհաստատ, անկայուն:

ԴԻՒՐԱՓՈՓՈԽ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՓՈԽ:

ԴԻՒՐԱՓՈՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհաստատութիւն (դիւրափոփոխ լինելը):

ԴԻՒՐԱՔԱԿ, ա. Դիւրակործան, դիւրալոյծ:

ԴԻՒՐԱՔԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւերումն (դիւրաքակ լինելը):

ԴԻՒՐԱՔԱՅԼ, ա. Դիւրակոխ, դիւրագնալի, հեշտաքայլ:

ԴԻՒՐԵԱՒ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՒ:

ԴԻՒՐԵԼ, նբ. 1. Դիւրացուցանել, անդորրացուցանել, հանգուցանել: 2. Հարթել (հարթ դարձնել):

ԴԻՒՐԵՂԾ, ա. Դիւրապական, դիւրապականելի:

ԴԻՒՐԵՐԱԳ, ա. Երագաշարժ:

ԴԻՒՐԵՐԵՍԱՆ, ա. Մեղմ, հլու, հեզ (հեշտութեամբ սանձի հնազանդուող):

ԴԻՒՐԸՄԲՌՆԵԼԻ, ա. Դիւրակալի, դիւրորսալի:

ԴԻՒՐԸՆԴՈՒՆԱԿ, տե՛ս ԴԻՒՐԸՆԿԱԼ (1):

ԴԻՒՐԸՆԹԱՑ, ա. մ. Դիւրընթացիկ, արագընթաց, անարգել:

ԴԻՒՐԸՆԹԱՑԻԿ, տե՛ս ԴԻՒՐԸՆԹԱՑ:

ԴԻՒՐԸՆԹԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Արագագնացութիւն (արագընթաց՝ արագագնաց լինելը):

ԴԻՒՐԸՆԿԱԼ, ա. 1. Դիւրընդունակ (հեշտութեամբ ընդունող): 2. Դիւրալուր, հեշտալուր (հեշտութեամբ ընդունելի՝ հասկանալի):

ԴԻՒՐԸՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարզութիւն (դիւրընկալ՝ դիւրիմաց լինելը):

ԴԻՒՐԻՆ, ա. 1. Դիւր, անաշխատ, անխափան, հեշտին, թեթև: 2. Հարթ, ողորկ: 3. Դիւրապատրաստ, յօժարամիտ: 4. Հեշտալի, հաճելի:

ԴԻՒՐԻՋ, ա. Դիւրարար:

ԴԻՒՐՈՎ, մ. Դիւրաւ, հեշտեաւ:

ԴԻՒՐՈՐՈՇԵԼԻ, տե՛ս ԴԻՒՐԱԴԱՏԵԼԻ:

ԴԻՒՐՈՐՍԱԼԻ, տե՛ս ԴԻՒՐԸՄԲՌՆԵԼԻ:

ԴԻՒՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անդորրութիւն, հանգիստ, անձնդիւրութիւն, զուարճութիւն: 2. Հարթութիւն:
ԴԻՒՐՈՒՍՈՅՑ, ա. Վարժ:
ԴԻՒՐՈՒՍՈՒՄՆ, ա. Մտավարժ:
ԴԻՒՐՈՒՍՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մտավարժութիւն:
ԴԻՒՑԱԶԵԱՆ, տե՛ս ԴԻՒՑԱԶՆ:
ԴԻՒՑԱԶՆ, գ. Դիւցազեան, կիսաստուած, քաջ:
ԴԻՒՑԱԶՆԱԲԱՐ, մ. Արիաբար, առաքինաբար:
ԴԻՒՑԱԶՆԱԿԱՆ, ա. 1. Դիւցազնային, դիւցազնացեալ: 2. Քաջ, առաքինի:
ԴԻՒՑԱԶՆԱՅԻՆ, տե՛ս ԴԻՒՑԱԶՆԱԿԱՆ:
ԴԻՒՑԱԶՆԱՑԵԱԼ, տ՛ս ԴԻՒՑԱԶՆԱԿԱՆ:
ԴԻՒՑԱԶՆԵԱՑ, ա. Հեթանոսական (դիւցազներին նուիրական):
ԴԻՒՑԱԽԱՌՆ, ա. Դիւցազնական (ազգակցութեամբ աստուածների հետ խառըն):
ԴԻՒՑԱԽԵԼԱՌ, ԴԻՒՑԱԽԵԼԱՐ, տե՛ս ԴԻՑԱԽԵԼԱՐ:
ԴԻՒՑԱԿԱՆ, ա. Սատանայական (կուռքերին վերաբերող):
ԴԻՒՑԱԿԱՏԱՐ, ա. Քուրմ (աստուածներին զոհեր կատարող):
ԴԻՒՑԱԿՐՕՆ, տե՛ս ԴԻՑԱԿՐՕՆ:
ԴԻՒՑԱՄՈԼ, ա. Կռամոլ:
ԴԻՒՑԱՅԻՆ, ա. 1. Դիւցազնական, աստուածային (հեթանոսական): 2. գ. Դիւցազն:
ԴԻՒՑԱՊԱՇՏ, տե՛ս ԴԻՑԱՊԱՇՏ:
ԴԻՒՑԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԻՑԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ:
ԴԻՒՔ, գ. Աստուած (հեթանոսական), կուռք:
ԴԼԱԼ կամ ԴՂԱԼ, չբ. Դուլ և դադար առնուլ, հանդարտել:
ԴՂԵԱԿ, գ. Բերդ, ամրոց, ամուր:
ԴՂՈՐԴ, գ. Դողումն, սասանումն, դըղորդումն:
ԴՂՈՐԴԵԼ, տե՛ս ԴՂՐԴԵԼ:
ԴՂՈՐԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԴՂՐԴԵԼ:
ԴՂՈՐԴՈՒՄՆ, գ. 1. Դղորդ, դղրդիւն, դղրդումն: 2. Վրդովումն, պակուցումն:
ԴՂՐԴԵԼ, նբ. Դղորդել, դղրդեցուցանել, դղորդեցուցանել, դողացուցանել, չարժլել, սասանել, սասանեցուցանել, խռովել, պակուցանել:
ԴՂՐԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԴՂՐԴԵԼ:
ԴՂՐԴԻՒՆ, տե՛ս ԴՂՈՐԴՈՒՄՆ (1):
ԴՂՐԴՈՒՄՆ, տե՛ս ԴՂՈՐԴՈՒՄՆ (1):
ԴՄԱԿ, գ. Տուտն, ագի (ոչխարի):
ԴՆԴԵՐՔ, գ. (կզմխս.) յոգն. Մկունք:
ԴՆԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թնդեցուցանել:
ԴՆԴԻՒՆ, տե՛ս ԹՆԴԻՒՆ:
ԴՆԴՂԱՆՔ, գ. Ալիք, ծփանք (ընդհարուելուց), փխբ. ընդդիմադրութիւն, ներհակութիւն:
ԴՆԴՋԵԼ, չբ. Խոխոջել, խարչափել, դռնչել, չչել:
ԴՆԴՋԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հնչեցուցանել (դնդչել տալ):
ԴՆԴՋՈՒՄՆ, գ. Հնչիւն, չառաչիւն, խոչիւն, չչնջիւն:
ԴՆԵԼ, նբ. 1. Զետեղել, կացուցանել, կարգել, հաստատել: 2. Առդնել, համարել: 3. Առնել, 4. Տալ:
- ԴԻՑՈ՛ՒՔ, եղբ. Տացուք, ենթադրեսցուք (համարենք թէ):
- ԴՆԵԼ ԳԻՐՍ. Մատենագրել:
- ԴՆԵԼ ՁՍԻՐՏ կամ ՁՍԻՐՏՍ. Լքանել, լքնուլ, սրտաբեկել:
- ԴՆԵԼ Ի ՍՐՏԻ. Խորհել, խելամուտ լինել:
ԴՇԽՈՅ, գ. Թագուհի, արքայուհի, բամբիշն, տիկնաց տիկին:
ԴՇԽՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Թագուհութիւն, տիկնութիւն:
ԴՈՂ, գ. 1. Սասանումն: 2. Դողումն, սարսուռ, սարսումն, սոսկումն:

- ԶԴՈՂԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ (իմ). Զդողման հարկանել, դողալ, սարսափել:
- Ի ԴՈՂԻ ԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ. Դողացուցանել, սարսափեցուցանել:
ԴՈՂԱԼ, չբ. 1. Սասանել: 2. Զդողի հարկանել, զդողման հարկանել, սարսըռալ, սոսկալ, սարսել, սարսափել: 3. Տագնապել:
ԴՈՂԱԼԻ, ա. Սոսկալի, սարսափելի:
ԴՈՂԱՆԻ, տե՛ս ԴՈՂ:
ԴՈՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ի դողի կացուցանել, սասանեցուցանել:
ԴՈՂԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Ահագին, ահարկու, սարսափելի:
ԴՈՂԴՈՋ կամ ԴՈՂԴՈՉ, ա. Դողդոջուն, դողդոջուն, երերուն:
ԴՈՂԴՈՋԵԼ կամ ԴՈՂԴՈՉԵԼ, չբ. Երերել, դեդևել:
ԴՈՂԴՈՋՈՏ կամ ԴՈՂԴՈՉՈՏ, տե՛ս ԴՈՂԴՈՋ:
ԴՈՂԴՈՋՈՒՆ կամ ԴՈՂԴՈՉՈՒՆ, տե՛ս ԴՈՂԴՈՋ:
ԴՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴՈՂՈՒՄՆ:
ԴՈՂՈՒՄՆ, գ. 1. Դող, երերումն, սասանումն: 2. Սարսուռ, սոսկումն, երկիւղ, ահ:
- ԶԴՈՂՄԱՆ ՀԱՐԿԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԶԴՈՂԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ (իմ):
- Ի ԴՈՂՄԱՆ ԼԻՆԵԼ. Դողալ, զահի հարկանել, ահաբեկ լինել, զերկիւղի հարկանել:
ԴՈՅԶՆ, ա. 1. Փոքր, փոքրիկ, խուն, խուն ինչ, կաթ մի, թեթև, չնչին, յետին, սակաւիկ, սուղ: 2. մ. Փոքր մի, խուն մի, սակաւ մի, առ սակաւ մի:
ԴՈՅԶՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԴՈՒԶՆԱԲԱՐ:
ԴՈՅԶՆԱԳԻՐՏ, ա. Դժուարագիւտ:
ԴՈՅԶՆԱԺԱՄԱՆԱԿԵԱՑ, տե՛ս ԴՈՒԶՆԱՄԱՆԱԿԵԱՆ:
ԴՈՅՆ, դ. Այդ, դա:
ԴՈՅՆՉԱՓ, ա. մ. Այդչափ, այդքան:
ԴՈՅՆՊԷՍ, մ. Այդպէս, դոյնօրինակ:
ԴՈՅՆՕՐԻՆԱԿ, տե՛ս ԴՈՅՆՊԷՍ:
ԴՈՐԱԿ, գ. Հիմէն:
ԴՈՐՍՈՎԵԼ (իմ), չբ. Նքողել, նքթել, պասքել, թօշնել:
ԴՈՒԱՐ, գ. Արջառ, պաճար:
ԴՈՒԴԱՔ, գ. (կենդբ.) Պապկայ:
ԴՈՒԶՆԱԲԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Համառօտագոյն:
ԴՈՒԶՆԱԲԱՆԵԼ, չբ. Կարճաբանել:
ԴՈՒԶՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարճաբանութիւն:
ԴՈՒԶՆԱԲԱՐ, մ. Թեթևակի, վեր ի վերոյ, անխորհրդաբար, անխտիր:
ԴՈՒԶՆԱՄԱՆԱԿԵԱՆ, ա. Դոյզնաժամանակեայ, սակաւաժամանակեայ:
ԴՈՒԶՆԱՔԵԱՑ, ա. 1. Փանաքի, փոքր, թեթև, սուղ, յետին, նուաստ, հասարակ, սոսկական, գծուծ, աննշան, անշուք: 2. մ. Սակաւուք, սակաւ ինչ, դոյզն ինչ, փոքր ինչ, թեթևաբար:
ԴՈՒԺ, ա. Խուժադուժ, խուժդուժ, անընդել, օտար, վայրենի, բարբարոս:
ԴՈՒԼ, գ. Դադարումն, դադար, հանգիստ:
- ԴՈՒԼ ԵՒ ՊԱՏՈՒԷՐ. Փոյթ, ջան, հոգ:
- ԴՈՒԼ ԵՒ ՊԱՏՈՒԷՐ ՏԱԼ. Յորդորել, պատուիրել:
ԴՈՒՆ, տե՛ս ԴՈՅԶՆ:
- ԴՈՒՆ ՈՒՐԵՔ, մ. Ուր ուրեմն, հազիւ, սակաւաւորակի:
ԴՈՒՌՆ, գ. 1. Մուտք: 2. Կապան, կիրճ: 3. Պալատն, արքունիք:
ԴՈՒՍՏՐ, գ. Դուստրիկ, դստրիկ, աղջիկ, ճաւակեթ:
ԴՈՒՍՏՐԻԿ, տե՛ս ԴՈՒՍՏՐ:
ԴՈՒՐ, գ. Գայլիկոն:
ԴՈՒՐՔ, տե՛ս ԴՈՒՌՆ:
- Ի ԴՈՒՐՍ, մ. Արտաքոյ, արտաքս, ի բաց:
ԴՈՒՔՍ, գ. Զօրավար, իշխան, պետ:
ԴՈՓԵԼ, չբ. Տրոփել (ոտքով գետնին խփել):

ԴՈՓԻՒՆ կամ ԴՈՓՈՒՄՆ, գ. Տրոփիւն, տրոփումն, ոտնաձայն:
ԴՈՔՍԱԿԱՆ, տե՛ս ՏՈՔՍԱԿԱՆ:
ԴՊԻՐ, գ. 1. Ատենադպիր, գրիչ, նօտար: 2. Օրէնսգէտ (Հրեաների մէջ): 3. (եկեղց.) Ընթերցող:
ԴՊՐԱՆՈՑ, տե՛ս ԴՊՐՈՑ:
ԴՊՐԱՊԵՏ, գ. Ատենադպիր (դպիրների պետ):
ԴՊՐՈՑ, գ. 1. Դպրանոց, դպրոցատուն, վարժարան, վարժանոց, կրթարան, աշակերտանոց, աշակերտարան, վարդապետանոց, վարդապետարան, դիւան:
ԴՊՐՈՑԱՏՈՒՆ, տե՛ս ԴՊՐՈՑ:
ԴՊՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գրագիտութիւն: 2. Գիր, գրութիւն: 3. Գիրք, մատեան:
ԴՌԱԿՈՆ, գ. Դռակոնառ, վիշապ:
ԴՌԱԿՈՆԱՌ, գ. 1. տե՛ս ԴՌԱԿՈՆ: 2. ա. Նկարէն (խայտաբղէտ նկարուած):
ԴՌՆԱԲԱՑ, ա. գ. Փակակալ, փխբ. սկզբնապատճառ, առիթ:
ԴՌՆԱՊԱՀ, տե՛ս ԴՌՆԱՊԱՆ (1):
ԴՌՆԱՊԱՆ, գ. 1. Դռնապահ, բարապան, բարապետ: 2. (կրօն.) Փակակալ (Պետրոս առաքեալի մականունը):
ԴՌՆԱՓԱԿ, գ. Աղխ, նիգ, փակաղակ, պարզունակ:
ԴՌՆՋԵԼ[1], նբ. Դռնչեցուցանել, թնդեցուցանել:
ԴՌՆՋԵԼ[2] (իմ), չբ. Թնդալ, շառաչել, չչել:
ԴՌՆՋԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԴՌՆՋԵԼ[1]:
ԴՌՆՋԻՒՆ, գ. Թնդիւն, շաչիւն:
ԴՌՈԹԵԼ, ԴՌՈԹ ՏԱԼ, ԴՌՈՀ ՏԱԼ, ԴՌՈՅԹ ՏԱԼ, տե՛ս ԳՐՈՀԵԼ:
ԴՌՈՅԹՔ, գ. 1. Գրոհ, ամբոխ: 2. Յարձակումն:
ԴՌՈՒԹԵԼ, ԴՌՈՒԹ ՏԱԼ, տե՛ս ԳՐՈՀԵԼ:
ԴՍՏԻԿՈՆ, գ. Յարկ, վերնայարկ, վերնատուն:
ԴՍՏՐԻԿ, տե՛ս ԴՈՒՍՏՐ:
ԴՍՐՈՎ, գ. Դսրովանք, եպերանք, նախատինք, պարսաւանք, պարսաւ:
– ԴՍՐՈՎ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԴՍՐՈՎԵԼ:
ԴՍՐՈՎԱԿԱՆ, ա. Պարսաւական, նախատական, յանդիմանական:
ԴՍՐՈՎԱՆՔ, տե՛ս ԴՍՐՈՎ:
ԴՍՐՈՎԵԼ, նբ. Եպերել, պարսաւել, բամբասել, ի վայր հարկանել, ըստգտանել, գրպարտել, պախարակել, անարգել, թըշնամանել, յանդիմանել:
ԴՍՐՈՎԻՉ, ա. գ. Նախատիչ, յանդիմանիչ:
ԴՍՐՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Դսրով, դսրովանք, եպերանք, ըստգտանք, պարսաւանք, բամբասանք, յանդիմանութիւն:
ԴՐԱԳՄԷ, տե՛ս ԴՐԱՄ (1):
ԴՐԱԽՏ, գ. 1. Պարտէզ, բուրաստան, դարաստան: 2. Եդեմ: 3. Արքայութիւն երկնից:
ԴՐԱԽՏԱՊԱՆ, գ. Պարտիզպան:
ԴՐԱԿԱՆ, ա. Դրիւ, դրութեամբ (այն, որ բնական չէ, այլ դրուած՝ սահմանուած է):
ԴՐԱԿԻՑ, ա. Դրացի, նման. մերձաւոր, մօտաւոր:
ԴՐԱԿՈՆ(Ա)ՏԷՍ, գ. (կենդբ.) Վիշապաձուկն:
ԴՐԱԿՈՆՏԻԿՈՆ, գ. (հնք.) Եղնգնաքար:
ԴՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Դրացութիւն, մերձաւորութիւն, կցորդութիւն:
ԴՐԱՄ, գ. 1. Դրագմէ, դրաքմայ (ծանրութեան չափ): 2. Դահեկան, դենար, դինար, լումայ:
ԴՐԱՄԱԺՈՂՈՎ, ա. 1. Հարկահան: 2. Հարկատու:
ԴՐԱՆԴ, ԴՐԱՆԴԻ, գ. Բարաւոր (դռան շեմք՝ սեմ՝ շրջանակ):
ԴՐԱՍՏ, տե՛ս ԴՐԱԽՏ:
ԴՐԱՑԻ, տե՛ս ԴՐԱԿԻՑ:
ԴՐԱՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ:
ԴՐԱՔՄԱՅ, տե՛ս ԴՐԱՄ (1):
ԴՐԳԱԼ, գ. Տարգալ, տրգալ:
ԴՐԴԱՒԵԼ, չբ. Կակազել, թոթովել:

ԴՐԴԵԼ, նբ. Դրդեցուցանել, գրգռել, սադրել, Թելադրել, զարԹուցանել, յարուցանել:
ԴՐԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԴՐԴԵԼ:
ԴՐԴԻՉ, ա. Գրգռիչ, սադրիչ:
ԴՐԴՆՋԻՒՆ, տե՛ս ԴՐԴՋԻՒՆ:
ԴՐԴՈՒԵԼ, նբ. Դրդուեցուցանել, խախտել, օգտել:
ԴՐԴՈՒԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԴՐԴՈՒԵԼ:
ԴՐԴՋԻՒՆ, գ. Բարբաջ, բաջաղանք, չաղփաղփուԹիւն:
ԴՐԺԱԴԱՒ, ա. Նենգաւոր:
ԴՐԺԱՆՔ, գ. Դժրանք, դաւ, նենգուԹիւն:
ԴՐԺԵԼ, նբ. չբ. Դժրել, դաւել, խարդախել, նենգել, ժխտել, դարանել, անիրաւել, վնասել:
ԴՐԺՈՂ, տե՛ս ԴԺՐՈՂ:
ԴՐԺՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. ԴրժուԹիւն, դըրժումն, դաւ, դաւաճանուԹիւն, դարանակալուԹիւն, նենգուԹիւն, խաբէուԹիւն, անիրաւուԹիւն:
ԴՐԺՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴՐԺՈՂՈՒԹԻՒՆ:
ԴՐԺՈՒՄՆ, տե՛ս ԴՐԺՈՂՈՒԹԻՒՆ:
ԴՐՆԴԻՒՆ, գ. Դղրդիւն, դոփիւն:
ԴՐՈՅԼ, գ. Դռնապան, փակակալ:
ԴՐՈՇՄ, գ. 1. Նիշ, նշան, կնիք, խարան, կիտուած, հետք, տիպ: 2. (եկեղց.) Օծումն: 3. Ձեռագիր, ստորագրուԹիւն: 4. Նշանակ, օրինակ:
ԴՐՈՇՄԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. ԱրձանագրուԹիւն, նշանագրուԹիւն:
ԴՐՈՇՄԵԼ, նբ. 1. Նշանագրել, արձանագրել, փորագրել, քանդակել, տպաւորել: 2. (եկեղց.) Օծանել: 3. Ստորագրել, կնքել:
ԴՐՈՇՄՈՒՄՆ, գ. Կնքումն, արձանագրուԹիւն:
ԴՐՈՒԱԳ կամ ԴՐՈՒԱԿ, գ. 1. Յօրինուած (որեւէ բանի վրայ հիւսուած՝ քանդակուած՝ ամրացուած զարդ): 2. Գլուխ, հատուած:
ԴՐՈՒԱԳԵԼ, նբ. Պատել, յօրինել (դրուագներով զարդարել):
ԴՐՈՒԱՏ, տե՛ս ԴՐՈՒԱՏԻՔ:
ԴՐՈՒԱՏԱԿԱՆ, ա. 1. Գովասանական, ներբողական: 2. Գովելի:
ԴՐՈՒԱՏԱՅԵՂՅ, ա. Գովելի (դրուատանքով լի):
ԴՐՈՒԱՏԱՆՔ, տե՛ս ԴՐՈՒԱՏԻՔ:
ԴՐՈՒԱՏԱՐԱՆ, ա. Դրուատական:
ԴՐՈՒԱՏԵԼ, նբ. Գովել, ներբողել, բարեբանել:
ԴՐՈՒԱՏԻՔ, գ. Դրուատ, դրուատանք, դրուատումն, գովեստ, գովանք, ներբողեան, բարեբանուԹիւն:
ԴՐՈՒԱՏՈՒՄՆ, տե՛ս ԴՐՈՒԱՏԻՔ:
ԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դիր (դրուած լինելը): 2. ԿարգադրուԹիւն, դրումն (դրուած կարգ): 3. ՇարադրուԹիւն, յօրինուած (խօսքի): 5. Խնդիր, առաջարկուԹիւն:
– ԴՐՈՒԹԵԱՄԲ. Դրիւ, դրական, ստացական:
ԴՐՈՒԺԱՆ, ա. Դրժող, խարդախ, նենգաւոր, չար:
ԴՐՈՒՄՆ, գ. ԴրուԹիւն, օրինադրուԹիւն:
ԴՐՈՒՆԳԱՐ, գ. Հարիւրապետ:
ԴՐՈՒՍՏ, ի նախդրով՝ Ի ԴՐՈՒՍՏ, տե՛ս ԱՐՏԱՔՈՒՍՏ:
ԴՐՍՈՎԵԼ, տե՛ս ԴՍՐՈՎԵԼ:
ԴՐՕՇ[1], գ. Նշան, դրօշակ:
ԴՐՕՇ[2], գ. Արձան, կուռք:
ԴՐՕՇԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. ՊատկերագործուԹիւն (կուռքերի արձաններ քանդակելը՝ լինելը):
ԴՐՕՇԱԾ, տե՛ս ԴՐՕՇՈՒԱԾ:
ԴՐՕՇԱԿ, գ. 1. Քղանցք, վերջաւոր: 2. տե՛ս ԴՐՕՇ[1]:
ԴՐՕՇԱԿԻՐ, ա. գ. Նշանակիր:
ԴՐՕՇԵԱԼ, ա. գ. Դիւաձոյլ, արձան, կուռք:
ԴՐՕՇԵԼ, նբ. Քանդակել, փորագրել (մանաւանդ՝ կուռքերի արձաններ):
ԴՐՕՇՈՒԱԾ, գ. Քանդակ, քանդուած:

Ե

ԵԲԵՆՈՍ, գ. Ոպնիազ, հնդիկ փայտ:
ԵԲԻՃԱՂ, տե՛ս ԳԱԲԵՂԷՆ:
ԵԴԵՄ, գ. Դրախտ:
ԵԴԵՄԱԲՈՒՂԽ, ա. Եդեմածին:
ԵԴԵՄԱԾԻՆ, տե՛ս ԵԴԵՄԱԲՈՒՂԽ:
ԵԴԵՄԱԿԱՆ, ա. Եդեմային, եդեմեան:
ԵԴԵՄԱՅԻՆ, տե՛ս ԵԴԵՄԱԿԱՆ:
ԵԴԵՄԵԱՆ, տե՛ս ԵԴԵՄԱԿԱՆ:
ԵԶ, թ. ա. (յունաբանութեամբ) Մի, մին, մէկ, միակ:
ԵԶԱԲԱՆ, ա. Միաբան, համաձայն:
ԵԶԱԲԱՐ, մ. Եզակի, միապէս:
ԵԶԱԲՈՒՆ, ա. Միակ, անբաժանելի (մի բնից կամ էութիւնից):
ԵԶԱԽՄԲԵԼ (իմ), չբ. Համախմբել:
ԵԶԱԿ, 1. ա. Միակ, եզակի: 2. Միութիւն(թուի):
ԵԶԱԿԱՆ, ա. Միաւորական, միակ, անհատ:
ԵԶԱԿԻ, մ. 1. Միաւորաբար (եզակի կերպով՝ ձևով՝ թուով): 2. ա. Եզական, միակ:
ԵԶԱՁԻ, գ. Մեկնակաձի, միաձի:
ԵԶԱՄԻՏ, ա. Միամիտ, համամիտ:
ԵԶԱՆԱԼ, չբ. Միանալ, համախմբել:
ԵԶ ԱՆԳԱՄ, մ. Միանգամ:
ԵԶԱՏԵՍԱԿ, ա. Միատեսակ:
ԵԶԱՐԱՐ, ա. Միարար, միացուցիչ, համահաւաքիչ:
ԵԶԵՐԱՆԱԼ, չբ. Եզերել, յանգել, աւարտել, փակել, վերածել (եզրը՝ ծայրը հասնել):
ԵԶԵՐԵԼ, տե՛ս ԵԶԵՐԱՆԱԼ:
ԵԶԵՐՈՒՄՆ, գ. Աւարտումն, աւարտ, վերջ:
ԵԶՆ, գ. 1. (կենդբ.) Զուարակ, արջառ, ցուլ: 2. (աստղգ.) Ցուլ:
ԵԶՆԱՆՈՑ, գ. Գոմ (եզների):
ԵԶՆՈՂ, գ. Եզող (լծուած եզներ քշող):
ԵԶՈՂ, տե՛ս ԵԶՆՈՂ:
ԵԶՈՒՆԱՊԷՍ, մ. Առանձինն, միայնակ:
ԵԶՐ, գ. 1. Եզր, ծագ: 2. Ափն (գետի, ծովի): 3. Շուրթն, ծնօտ (որևէ բանի շուրջը եզերող մաս): 4. Սահման, վերջ, աւարտ:
- ԵԶՐ ՈՒՆԵԼ, Յեզր ելանել, աւարտել, վերջանալ:
- ՅԵԶՐ ԵԼԱՆԵԼ, տե՛ս ԵԶՐ ՈՒՆԵԼ:
ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Հետևութիւն:
ԵԶՐԱՆԱԼ, տե՛ս ԵԶԵՐԱՆԱԼ:
ԵԹԵՐ, գ. Արփի, երկինք:
ԵԹԵՐԱԿԱՆ, ա. Եթերային, արփային, երկնային, օդային:
ԵԹԵՐԱՃԵՄ, ա. Արփիաճեմ, լուսաճեմ, լուսազգեաց, լուսեղէն:
ԵԹԵՐԱՅԻՆ, տե՛ս ԵԹԵՐԱԿԱՆ:
ԵԹԷ, չ. 1. Թէ: 2. Երբ, յորժամ: 3. Զի: 4. եղբ. Միթէ, արդեօք, թերևս, գուցէ, իցէ՛ թէ:
- ԵԹԷ ... ԵԹԷ. Եւ ... եւ:
- ԵԹԷ ՈՉ. Բայց եթէ, բայց միայն, բայց:
ԵԹԷՈՎՊԱՅԻ, ա. գ. Խափշիկ:
ԵԼ, ԵԼՔ, գ. 1. Ելումն: 2. Անցք, ճանապարհ: 3. Վերելք: 4. Լրումն, վախճան, կատարած, աւարտ, վերջ: 5. Յաջողութիւն, հնարք: 6. Ծագումն (արևի կամ լուսնի): 7. Արևելք: 8. Բղխումն, ծորումն: 9. Ծախք: 10. Հրաժարումն, հեռացումն:
- ԵԼԻ ԱՂԱԳՍ ԳՏԱՆԵԼ. Ջանահնար լինել:
ԵԼԱՄՈՒՏ կամ ԵԼԱՄՈՒՏՔ, գ. Ելք, դուռն:
ԵԼԱՆԵԼ, չբ. 1. Ի դուրս գալ, գնալ: 2. Ծագել, բղխել, ծնանել, յառաջգայել, յառաջանալ: 3. Տարածել, հռչակել: 4. Վերանալ, յառնել: 5. Հեծանել, նստել: 6. Անկանել, վիճակել, յարմարել: 7. Եղանել, լինել:
- ԵԼԱՆԵԼ ԸՍՏ կամ ԸՆԴ. Անցանել,

զանցանել, զանց առնել:

- ԵԼԱՆԵԼ ԸՆԴ ՍՈՒՐ՝ ԸՆԴ ԶԷՆՍ. Զիւրովին երթալ:

- ԵԼԱՆԵԼ ԶՄԻՄԵԱՄԲՔ. Ել և ել առնել, փութալ, յառաջել:

ԵԼԱՆԵԼԻ, գ. Սանդուղք, աստիճան:

ԵԼԵԿՏՐՈՒՈՆ, ԵԼԵԿՏՐԻՈՆ, գ. Սաթ (դեղնագոյն խէժ):

ԵԼ ԵՒ ՄՈՒՏ, ԵԼԵՒՄՈՒՏՔ, գ. Ելումուտ (ելնել–մտնելը):

ԵԼԷԱ, տե՛ս ԶԻԹԵՆԻ:

ԵԼԼԱԴԱԿԱՆ, ա. Հելլենական, յունական:

ԵԼԼԵՆԱՑԻ, ա. գ. Յոյն, հելլեն, հելլենացի:

ԵԼՈՒԶԱԿ, տե՛ս ՅԵԼՈՒԶԱԿ:

ԵԼՈՒԶԱԿՈՒՏ, տե՛ս ԱՒԱԶԱԿԱԲԱՐՈՅ:

ԵԼՈՒԶԱԿՕՐԷՆ, տե՛ս ԱՒԱԶԱԿԱԲԱՐ:

ԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Լինելութիւն, գոյութիւն:

ԵԼՈՒՄՆ, տե՛ս ԵԼՈՒՍՏ:

ԵԼՈՒՄՈՒՏ, տե՛ս ԵԼ ԵՒ ՄՈՒՏ:

ԵԼՈՒՍՏ, գ. Ել, ելումն, բղխումն (դուրս գալը):

- ԵԼՈՒՍՏ ԲՈՒՍՈՅ. Բուսումն, աճումն:

ԵԼՈՒՑԱՆԵԼ, չբ. Ի վեր կացուցանել, յարուցանել:

ԵԼՔ, տե՛ս ԵԼ:

ԵԿ^{1}, ա. գ. Օտարական, գաղթական, պանդուխտ:

ԵԿ^{2}, ԵԿՔ, գ. 1. Եկաւորութիւն, եկելութիւն, գալուստ: 2. Հաս, արդիւնք:

- Ի ՎԵՐԱՅ ԵԿՔ. Անցք, պատահար:

ԵԿԱՄՈՒՏ, գ. ա. 1. Օտարական, նորեկ, նորահաւատ: 2. Նորամուտ, ստացական, անբնական:

ԵԿԱՄՏԵԼ, չբ. Յաւելուլ, աճել:

ԵԿԱՒՈՐԵԼ, չբ. Գալ, այցելել, այց առնել:

ԵԿԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Եկելութիւն, եկ, գալուստ:

ԵԿԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵԿԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ:

ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ, տե՛ս ԺԱՌԱՆԳԱՒՈՐ (2):

ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՊՈՒՏ, ա. Եկեղեցակողոպուտ, տաճարակապուտ, տաճարակողոպուտ, սեղանակապուտ, սեղանակողոպուտ:

ԵԿԵՂԵՑԱԿՈՂՈՊՈՒՏ, տե՛ս ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՊՈՒՏ:

ԵԿԵՂԵՑԱՆԱԼ, չբ. Ժողովել (մի տեղ հաւաքուել՝ գումարուել):

ԵԿԵՂԵՑԱՊԱՆ, գ. Եկեղեցպան, փակակալ:

ԵԿԵՂԵՑԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ժողովել, հաւաքել, խմբել:

ԵԿԵՂԵՑԱՑՈՒՑԻՉ, ա. գ. Ժողովող, քարոզիչ, ատենախօս, եկլեսիաստէս:

ԵԿԵՂԵՑԵՊԱՆ, տե՛ս ԵԿԵՂԵՑԱՊԱՆ:

ԵԿԵՂԵՑԻ, գ. 1. Ժողովուրդ: 2. Ժողով (մարդկանց հաւաքոյթ): 3. Ժողովարան, ժողովանոց, ժողովետղ, տաճար:

ԵԿՂԵՍԻԱՍՏԷՍ կամ ԵԿ(Կ)ԼԵՍԻԱՍՏԷՍ, տե՛ս ԵԿԵՂԵՑԱՑՈՒՑԻՉ:

ԵՂԱԳ, տե՛ս ԱՂԱԳ:

ԵՂԱԿԱՆ, ա. գ. Եղեալ, եղանելի, արարած, ստեղծուած, արարածական:

ԵՂԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Եղանութիւն, ծնունդ:

ԵՂԱԿԱՐԾ, տե՛ս ՅԵՂԱԿԱՐԾ:

ԵՂԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Ի միասին լինել (մօտը՝ կողքին գտնուելը):

ԵՂԱՄ կամ ԷՂԱՄ, գ. Սրահ (կամարակապ):

ԵՂԱՆԱԿ, գ. 1. Կերպ, տարազ, ձև, օրինակ: 2. Նուագ, նուագերգութիւն (երգի երաժշտութիւնը): 3. Փոփոխութիւն, փոփոխումն (մթնոլորտի, մանաւանդ՝ տարուայ երեքական ամիս ընդգրկող չորս շրջաններից իւրաքանչիւրը):

ԵՂԱՆԱԿԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Զայնակից լինել, ձայնակցել:

ԵՂԱՆԱԿԵԼ, նբ. Երգել, նուագել, գեղգեղել:

ԵՂԱՆԵԼ, չբ. 1. Լինել, գոյութիւն ունել: 2. Գոյանալ, էանալ:

- ԵՂԻՑԻ՛, տե՛ս ԱՄԷՆ^{2}:

- ՄԻ՛ ԵՂԻՑԻ. Քա՛ւ լիցի:

– ԵՂԵԱԼ, ԵՂԵԱԼՔ, տե՛ս ԵՂԱԿԱՆ:
ԵՂԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԵՂԱԿԱՆ:
ԵՂԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԵՂԱՏ, տե՛ս ԵՂԵՒԻՆ (1):
ԵՂԱՐ, գ. Կին, կողաբաղ:
ԵՂԱՐԱՄԱՅՐ, տե՛ս ԵՂԵՐԱՄԱՅՐ:
ԵՂԱՒՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԳՈՅԱՆԱԼ:
ԵՂԲԱՅՐ, գ. 1. փխբ. Արիւնակից, ազգական: 2. Ընկեր, կցորդ: 3. Միաբան, կրօնաւոր:
ԵՂԲԱՅՐԱԲԱՐ, մ. Եղբայրապէս:
ԵՂԲԱՅՐԱՁՐԱՒ, տե՛ս ԵՂԲԱՅՐԱՍՊԱՆ:
ԵՂԲԱՅՐԱԹԻՒ, ա. գ. Ազգական, հարազատ (եղբայր համարուած):
ԵՂԲԱՅՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Եղբայրութիւն:
ԵՂԲԱՅՐԱՆՈՑ, գ. Վանք, մենաստան:
ԵՂԲԱՅՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԵՂԲԱՅՐԱԲԱՐ:
ԵՂԲԱՅՐԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՂԲԱՅՐՍԻՐՈՒԹԻՒՆ:
ԵՂԲԱՅՐԱՍՊԱՆ, ա. Եղբայրազրաւ, եղբօրասպան:
ԵՂԲԱՅՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Հարազատ, հանգունակ, նման:
ԵՂԲԱՅՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Եղբայրակցութիւն: 2. հաւաք. Վանականք: 3. Եղբայրանոց:
ԵՂԲԱՅՐՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Եղբայրասիրութիւն, ընկերսիրութիւն:
ԵՂԲՕՐԱՍՊԱՆ, տե՛ս ԵՂԲԱՅՐԱՍՊԱՆ:
ԵՂԵԱՄՆ, գ. Ցօղ (սառած):
ԵՂԵԳՆԱԽՈՒՆԿ, տե՛ս ԽՈՒՆԿԵՂԷԳՆ:
ԵՂԵԳՆԱՇԷՆ, տե՛ս ԵՂԵԳՆԵԱՅ:
ԵՂԵԳՆԱՊՈՒՐԱԿ, տե՛ս ՇԱՄԲ:
ԵՂԵԳՆԵԱՅ, ա. Եղեգնաշէն:
ԵՂԵԳՆՈՒՏ, ա. Շամբուտ:
ԵՂԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Եղանութիւն, լինելութիւն: 2. Ստեղծումն (ստեղծուած լինելը): 3. Արարած, էակ: 4. Իրողութիւն:
ԵՂԵՄՆԱԽԱՌՆ, տե՛ս ԵՂԵՄՆԱՐԿՈՒ:
ԵՂԵՄՆԱԽԱՐ, ա. Եղեմնահար (եղեամից խարուած):
ԵՂԵՄՆԱՀԱՐ, տե՛ս ԵՂԵՄՆԱԽԱՐ:
ԵՂԵՄՆԱՐԿՈՒ, ա. Եղեմնախառն:
ԵՂԵՌՆ, գ. Չարիք, վտանգ, ոճիր, աղէտ, պատահար, վնաս:
ԵՂԵՌՆԱԳՈՐԾ, ա. Չարագործ, չարեացապարտ:
ԵՂԵՌՆԱԿԱՆ, ա. Չար, չարագործ:
ԵՂԵՌՆԱՀԱՄ, ա. Ժանտահամ, դառն:
ԵՂԵՌՆԱՅԻՆ, ԵՂԵՌՆԱՒՈՐ, ա. Չար, ժանտ, դժնեայ, թշուառական, վնասակար, կորստական, սատակչական:
ԵՂԵՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Եղեռն, չարագործութիւն:
ԵՂԵՐԱԿԱՆ, ա. Ողբալի, ողբերգական:
ԵՂԵՐԱՄԱՅՐ, ա. գ. Եղարամայր, լալական, ողբերգակ:
ԵՂԵՐԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Ողբերգութիւն:
ԵՂԵՒԻՆ, գ. (բսբ.) 1. Եղատ: 2. տե՛ս ԵՂԵՒՆԱՓԱՅՏ:
ԵՂԵՒՆԱՓԱՅՏ, գ. (բսբ.) Մայր լիբանանու, սարդ:
ԵՂԵՒՆԱՓԱՅՏԵԱՅ, ա. Եղեւնեայ, եղեւնի (եղեւնափայտից պատրաստած՝ սարքած):
ԵՂԵՒՆԵԱՅ, ԵՂԵՒՆԻ, տե՛ս ԵՂԵՒՆԱՓԱՅՏԵԱՅ:
ԵՂԷԳՆ, տե՛ս ԽՈՒՆԿԵՂԷԳՆ:
ԵՂԾ, գ. 1. Եղծումն, խանգարումն, լուծումն, աւերումն: 2. Մերժումն, 3. ա. Անշուք, անկազմ, անկերպարան, ապախտ, վատթար:
– ԵՂԾ ՁԵՂԾ (ստստ.), տե՛ս ԵՂԾ (3):
ԵՂԾԱԳՈՐԾ, ա. Վնասակար, աւերիչ, խանգարիչ, ապականիչ:
ԵՂԾԱԳՈՐԾԵԼ, չբ. Խառնակել, մմկել:
ԵՂԾԱԿԱՆ, ա. Եղծանելի, ապականացու, անցաւոր, մահկանացու:
ԵՂԾԱՆԵԼ, նբ. 1. Ապականել, աւերել, լուծանել, խանգարել, կորուսանել, ջնջել, ի բաց առնուլ, ի բաց բառնալ: 2. Ընդ վայր հարկանել, հերքել:
ԵՂԾԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԵՂԾԱԿԱՆ:
ԵՂԾԱՊԻՂԾ, ա. Անառակ (ապականուած և պիղծ):

ԵՂԾԵԼ, ԵՂԾՆՈՒԼ, տե՛ս ԵՂԾԱՆԵԼ:
ԵՂԾՈՒԱԾ, գ. Եղծումն, ապականութիւն:
ԵՂԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՋԵՂԾՈՒԹԻՒՆ:
ԵՂԾՈՒՄՆ, գ. Ապականութիւն, խանգարումն, աւեր:
ԵՂԿ, տե՛ս ԳԱՂՋ:
ԵՂԿԱԿԱՆ, ա. (քեր.) Աւաղական:
ԵՂԿԱՆՔ, տե՛ս ԵՂԿՈՒԹԻՒՆ:
ԵՂԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Գաղջացուցանել:
ԵՂԿԵԼ, նբ. Յանդիմանել, մեղադրել:
ԵՂԿԵԼԻ, ա. Աւաղիկ, ողորմելի, թշուառ, հէք, եղուկ:
ԵՂԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Եղկանք, հիքութիւն, թշուառութիւն, վայ,
ԵՂՂԱԴԱԿԱՆ, տե՛ս ԵԼԼԱԴԱԿԱՆ:
ԵՂՄՈՆԻ, ԵՂՄՈՆԻ ՓԵՂՄՈՆԻ. Այս նիչ:
ԵՂՆ, գ. (կենդբ.) Անալութ, եղջերու (էգ):
ԵՂՆԳՆԱՔԱՐ, գ. (հնք.) Եղունգն, սարդիոն:
ԵՂՈՒՋԱԿ, տե՛ս ՅԵԼՈՒՋԱԿ:
ԵՂՈՒԿ, 1. ձ. Աւա՜ղ, վա՜յ, ո՜հ: 2. ա. Եղկելի, ողորմելի, թշուառ, հէք:
ԵՂՈՒԿԵԼ, նբ. Թշուառացուցանել (եղկելի դարձնել):
ԵՂՈՒՆԳՆ, գ. 1. Ճիրան, մագիլ: 2. տե՛ս ԵՂՆԳՆԱՔԱՐ: 3. Գրոց, գրիչ: 4. Զմուռս (իբրև անուշահոտ ծխելիք):
ԵՂՈՒՆԴՆ, գ. Պալար, խաղաւարտ:
ԵՂՈՒՆԿՆ, տե՛ս ԵՂՈՒՆԳՆ:
ԵՂՈՒՏ, տե՛ս ԳՈՅԵՂՈՒՏ:
ԵՂՋԵՆԻ, տե՛ս ԵՂՋԵՐԵՆԻ:
ԵՂՋԵՐԱԲՈՅՍ, տե՛ս ԵՂՋԵՐԱՒՈՐ:
ԵՂՋԵՐԱՒՈՐ, ա. 1. Եղջերաբոյս, եղջիւրաբոյս: 2. փխբ. Մանգղաձև (լուսնի մասին):
ԵՂՋԵՐԵՆԻ, գ. (բսբ.) Եղջիւրենի, եղջենի:
ԵՂՋԵՐԻԿ, ա. Եղջիւրիկ, անամօթ (եղջիւրի նման պինդ երեսով):
ԵՂՋԵՐՈՒ, գ. (կենդբ.) Եղն:
ԵՂՋԵՐՈՒԱՔԱՂ, գ. Քիմեռ, վարդապայ քաղ:
ԵՂՋԵՐՑԵԼ, նբ. Խեթկել (եղջիւրներով խփել՝ հարու տալ):
ԵՂՋԵՐ ՓՈՂ, տե՛ս ՓՈՂ^2:
ԵՂՋԻՒՐԱԲՈՅՍ, տե՛ս ԵՂՋԵՐԱՒՈՐ:
ԵՂՋԻՒՐ ԱԾԵԼ. Յոխորտալ, խրոխտալ:
ԵՐՋԻՒՐԱՀԱՐ, գ. (երժշտ.) Կնտնտոց, հարիչ:
ԵՂՋԻՒՐԵՆԻ, տե՛ս ԵՂՋԵՐԵՆԻ:
ԵՂՋԻՒՐԻԿ, տե՛ս ԵՂՋԵՐԻԿ:
ԵՂՏԻՒՐ կամ ԵՂՏԵՒՐ, գ. Ճահիճք:
ԵՄԱԿ, գ. Ջոր:
ԵՄԻՓՈՐՈՆ, գ. (եկեղց.) Ուսանոց (եպիսկոպոսների):
ԵՆԹԱԳՐԵԼ, նբ. Ստորագրել:
ԵՆԹԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստորագրութիւն:
ԵՆԹԱԴՐԵԼ, նբ. 1. Ընթադրել, նուաճել: 2. Հանգուցանել, կարգել: 3. Կացուցանել, հաստատել, առդնել:
ԵՆԹԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ընթադրութիւն, նուաճումն: 2. Առաջարկութիւն, դիտաւորութիւն: 3. Պարտք (պարտքի զգացում):
ԵՆԹԱԾԵԼ, նբ. Յաւելուլ:
ԵՆԹԱԿԱՅ, ա. գ. Ստորակայ, ընթակայ:
ԵՆԹԱԿԱՅԱԿԱՆ, ա. Բաղկացական, բաղկացուցիչ:
ԵՆԹԱԿԱՅԱՆԱԼ, չբ. 1. Անձնաւորել (իրօք գոյութիւն ունենալ): 2. Բաղկանալ: 3. Ենթարկել:
ԵՆԹԱԿԱՅԵԼ (իմ), տե՛ս ԵՆԹԱԿԱՅԱՆԱԼ:
ԵՆԹԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Իսկութիւն, գոյաւորութիւն, գոյացութիւն, բնութիւն: 2. Անձնաւորութիւն, ենթակացութիւն:
ԵՆԹԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՆԹԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ (2):
ԵՆԹԱԿԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կացուցանել, առնել, հաստատել:
ԵՆԹԱՋԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Նուաճութիւն:
ԵՆԹԱՄՆԱԿԱՆ կամ ԵՆԹԱՄՆԱՅԱԿԱՆ, ա. Կայուն, հաստատուն, մնացական:
ԵՆԹԱՆԿԵԱԼ, ա. Ներքոյ անկեալ, ստորանկեալ:

ԵՆԹԱՌՆԵԼ, նբ. Առդնել, համարել:
ԵՆԹԱՐԿԻԼ, տե՛ս ԵՆԹԱԿԱՅԱՆԱԼ (3):
ԵՆԹԱՑՈՅՑ, գ. Տարացոյց:
ԵՆՔԵՐ, գ. Անձեռոց, ղաստառակ:
ԵՊԱՐՔՈՍ, գ. Կուսակալ, բդեաշխ:
ԵՊԵՐ, տե՛ս ԵՊԵՐԱՆՔ:
ԵՊԵՐԱԿԱՆ, ա. Պարսաւական (եպերանք պարունակող):
ԵՊԵՐԱՆՔ, գ. Եպերումն, այպանութիւն, այպերանք, մեղադրանք, պարսաւանք, ըստգտանք, դարով:
ԵՊԵՐԵԼ, նբ. Այպանել, պարսաւել, անգոսնել, պախարակել, ըստգտանել, նախատել, յանդիմանել, ընդ վայր հարկանել:
ԵՊԵՐԵԼԻ, ա. Այպանալից, ըստգիւտ:
ԵՊԵՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԵՊԵՐԱՆՔ:
ԵՊԻԴԵՄԵԼ, նբ. Շինել, կերտել, կառուցանել:
ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ, գ. Վերատեսուչ, վերադէտ, վերադիտող, տեսուչ, դիտապետ, այցելու, քահանայապետ:
ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱԿԱՆ, ա. Դիտապետական:
ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱԿԻՑ, ա. գ. Հովուակից:
ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՆՈՑ, գ. Եպիսկոպոսարան, հայրապետանոց, պատրիարգարան:
ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՊԵՏ, գ. Արքեպիսկոպոս, հայրապետ, կաթողիկոս, պատրիարգ:
ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արքեպիսկոպոսութիւն, կաթողիկոսութիւն:
ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՐԱՆ, տե՛ս ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՆՈՑ:
ԵՊԻՍԿՈՊՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Այցելութիւն, դիտողութիւն, վերադիտողութիւն, տեսչութիւն: 2. Կաթողիկոսութիւն:
ԵՌԱԶԱՐԴ, տե՛ս ԵՐԵՔԱՆՁՆԵԱՅ:
ԵՌԱԹՈՒԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԵՔԱՆՁՆԵԱՅ:
ԵՌԱԺԱՆԻ, ա. Երեքժանի, երեքժանեայ, երեքարժէն:
ԵՌԱԼ, չբ. 1. Եփել (եփ գալ), յորձանս առնուլ: 2. փխբ. Վառել, բորբոքել: 3. Մարմաջել: 4. Ջեռալ:

ԵՌԱԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Ալէկոծութիւն:
ԵՌԱԼՈՒՍԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԵՔԱՆՁՆԵԱՅ:
ԵՌԱԿ, տե՛ս ԵՐՐԵԱԿ:
ԵՌԱԿԻ, տե՛ս ԵՐՐԱԿԻ:
ԵՌԱԿՐԿԻՆ, տե՛ս ԵՌԱՊԱՏԻԿ:
ԵՌԱՀԱՄԱՐ, ա. Եռաթուեան (երեք թուով):
ԵՌԱՀԻՒՍ, տե՛ս ԵՐԵՔԿՈՒՂ:
ԵՌԱՀԻՒՍԱԿ, ա. Եռահիւսեալ, եռահիւսեակ, եռաձայն:
ԵՌԱՀԻՒՍԵԱԼ, ԵՌԱՀԻՒՍԵԱԿ, տե՛ս ԵՌԱՀԻՒՍԱԿ:
ԵՌԱՁԱՅՆ, տե՛ս ԵՌԱՀԻՒՍԱԿ:
ԵՌԱՄԱՍՆ, ա. Եռամասնեայ, երեքմասնեայ, երեքմասնեան:
ԵՌԱՄԱՍՆԵԱՅ, տե՛ս ԵՌԱՄԱՍՆ:
ԵՌԱՄԵԱՅ, ԵՌԱՄԵԱՆ, ա. Երեքամեայ, երեքամեան:
ԵՌԱՄՍԵԱՅ, ա. Երեքամսեայ, երեքամսեան:
ԵՌԱՅԱՐԿ, ա. Երեքյարկ, երեքկնայարկ, երեքձեղուանեայ, երեքգմբեթակիր:
ԵՌԱՆԴ, գ. մ. Երէկ և եռանդ, երէկի և եռանդի, յերէկն և յեռանդ, զերէկն և զեռանդն (երէկ չէ միւս օրը):
ԵՌԱՆԴԱԼԻՑ, տե՛ս ԵՌԱՆԴՆԱԼԻՑ:
ԵՌԱՆԴԵԱՆ, ա. Յեռանդեան (երէկ չէ նախորդ օրուայ):
ԵՌԱՆԴՆ, գ. 1. Եռացումն, եռումն: 2. Աւիւն: 3. նման. Ալէկոծութիւն (ջրերի): 4. Ջեռումն (որդերի): 5. ա. Եռանդնոտ:
ԵՌԱՆԴՆԱԼԻՑ, ա. Եռանդալից, ջերմեռանդն:
ԵՌԱՆԴՆԱՇԱՐԺ, ա. Եռանդնոտ:
ԵՌԱՆԴՆԱՍԷՐ, ա. Փոյթեռանդն, ջերմեռանդն:
ԵՌԱՆԴՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Վառել, բորբոքել:
ԵՌԱՆԴՆՈՏ, ա. Ջերմեռանդն:
ԵՌԱՆԴՈՒՄՆ, գ. 1. Եռացումն, եռումն: 2. Եռանդն, աւիւն:
ԵՌԱՆԴՈՒՆ, ա. Եռացեալ, բորբոքեալ:

ԵՌԱՆԿԻՒՆ, ԵՌԱՆԿԻՒՆԻ, գ. ա. Երեքանկիւն, երեքանկիւնի:
ԵՌԱՆՁՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԵՐԵՔԱՆՁՆԵԱՅ:
ԵՌԱՆՁՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐՐՈՐԴՈՒԹԻՒՆ (1):
ԵՌԱՆՁՆԵԱՅ, ԵՌԱՆՁՆԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԵՔԱՆՁՆԵԱՅ:
ԵՌԱՊԱՏԻԿ, 1. ա. Երեքպատիկ: 2. մ. Երեքնակի:
ԵՌԱՎԱՆԿ կամ ԵՌԱՎԱՆԳ, ա. (քեր.) Սոնք:
ԵՌԱՑՈՒՄՆ, տե՛ս ԵՌԱՆԴՈՒՄՆ:
ԵՌԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Եռուցանել, ջեռուցանել: 2. փխբ. Բորբոքել, գրգռել: 3. Բղխեցուցանել: 4. Ձեռացուցանել (վխտալ տալ):
ԵՌԱՓԱՓԱԳ, ա. Երեքփափագեան, փափագելի, տենչալի:
ԵՌԻԷՍ, գ. Երէց, քահանայ:
ԵՌՈՏԱՆԻ, ա. Երեքոտնեան (աթոռի մասին):
ԵՌՈՒՄՆ, տե՛ս ԵՌԱՆԴՈՒՄՆ:
ԵՌՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԵՌԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԵՌՕՐԵԱՅ, ա. մ. Երեքօրեայ, երրօրեայ, երիցօրեայ:
ԵՏԵԿՆԵԼ (իմ), չբ. Ծնանել:
ԵՏԵՂԱԳՐԵԼ, նբ. Տեղագրել:
ԵՏԵՂԱԿԱԼ, 1. ա. Անշարժ: 2. գ. Կուսակալ, տեղակալ:
ԵՏԵՂԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ջետեղումն, զետեղութիւն:
ԵՏԵՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՏԵՂԱԿԱՆ:
ԵՏԵՂԱՆԱԼ, չբ. Ջետեղել:
ԵՏԵՂԱՊԱՀ, տե՛ս ՏԵՂԱՊԱՀ:
ԵՏԵՂԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏԵՂԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ:
ԵՏԵՂԱՍԷՐ, ա. Տեղեսէր:
ԵՏԵՂԱՓՈԽ ԼԻՆԵԼ, Տեղափոխ լինել:
ԵՏ ՁԵՏԷ, տե՛ս ՀԵՏԶՀԵՏԷ:
ԵՏ ԸՆԴ ԵՏ, տե՛ս ՀԵՏ ԸՆԴ ՀԵՏ:
ԵՏՂ, գ. Տեղի:
– ԱՌ ԵՏԵՂ. Վաղվաղակի, իսկոյն:
– ՁԵՏՂ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ՁԵՏԵՂ ԱՌՆՈՒԼ:
ԵՐԱԳ, ա. մ. Արագ, փոյթ, չոյտ, թեթեւ, սուր, սրընթաց:
– ԵՐԱԳՍ, ԵՐԱԳՈՒՆՍ, ԵՐԱԳ ԵՐԱԳ, մ. Արագապէս, փութով, ճեպով, փոյթ ընդ փոյթ:
ԵՐԱԳԱԲԱՐ, մ. Երագապէս, արագապէս:
ԵՐԱԳԱԳԻՐ, տե՛ս ԱՐԱԳԱԳԻՐ:
ԵՐԱԳԱԳՆԱՑ, տե՛ս ԱՐԱԳԱԳՆԱՑ:
ԵՐԱԳԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԱՐԱԳԱԳՈՅՆ:
ԵՐԱԳԱՁ, յոգն. երագազանք, գ. Թակարդ, պառական:
ԵՐԱԳԱՁՐԱԻԵԼԻ, ա. Առժամեայ, հաըեւանցի:
ԵՐԱԳԱԹԵԻ, ա. Արագաթեւ, արագաթռիչ, երագաթռիչ:
ԵՐԱԳԱԹՌԻՉ, տե՛ս ԵՐԱԳԱԹԵԻ:
ԵՐԱԳԱԼՈՒՐ, տե՛ս ԱՐԱԳԱԼՈՒՐ:
ԵՐԱԳԱԽԱՂԱՑ, տե՛ս ԱՐԱԳԱԽԱՂԱՑ:
ԵՐԱԳԱՀԱԼ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՀԱԼ:
ԵՐԱԳԱՀԱՍ, տե՛ս ԱՐԱԳԱՀԱՍ:
ԵՐԱԳԱՀՈՍ, ա. Երագանցուկ (չուտ անցնող՝ հեռացող՝ վերացող):
ԵՐԱԳԱՄԻՏ, տե՛ս ԱՐԱԳԱՄԻՏ:
ԵՐԱԳԱՑԵՂ, ա. Ցեղյեղուկ, դիւրափոփոխ:
ԵՐԱԳԱՆՑՈՒԿ, ա. Երագահոս:
ԵՐԱԳԱՇԱՐԺ, տե՛ս ԱՐԱԳԱՇԱՐԺ:
ԵՐԱԳԱՊԷՍ, տե՛ս ԵՐԱԳԱԲԱՐ:
ԵՐԱԳԱՍԻՐՏ, ա. Փութկոտ, անժոյժ:
ԵՐԱԳԱՍԼԱՑ, ա. Արագընթաց (արագօրէն սլացող):
ԵՐԱԳԱՍԽԱԼ, տե՛ս ԱՐԱԳԱՍԽԱԼ:
ԵՐԱԳԱՎԱԽՃԱՆ, տե՛ս ԱՐԱԳԱՎԱԽՃԱՆ:
ԵՐԱԳԱԻԵՐ, ա. Դիւրակործան, վաղափուլ:
ԵՐԱԳԱՓՈՅԹ, ա. Ցեղակարծ, յանկարծական:
ԵՐԱԳԱՓՈՓՈԽ, տե՛ս ԱՐԱԳԱՓՈՓՈԽ:
ԵՐԱԳԵԼ, չբ. Արագել, փութալ, վազվազել, ճեպել:

ԵՐԱԳԸՆԹԱՑ, տե՛ս ԱՐԱԳԸՆԹԱՑ:
ԵՐԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արագութիւն (արագաշարժ կամ արագընթաց լինելը): 2. Աջողակութիւն:
ԵՐԱԳՈՒՄՆ, գ. Արագումն, սրընթացութիւն:
ԵՐԱԶ, գ. Անուրջ, տեսիլ, ցնորք, երեւակ:
- ԵՐԱԶ, ՏԵՍԱՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԱԶԵԼ:
ԵՐԱԶԱԳԷՏ, ա. գ. 1. Երազահան, երազագատ, երազացոյց, երազընդհան: 2. Երազատես, ցայգացնոր:
ԵՐԱԶԱԴԱՏ, տե՛ս ԵՐԱԶԱԳԷՏ (1):
ԵՐԱԶԱԴԻՒԹՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԱԶԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԵՐԱԶԱԿԱՆ, ա. 1. Երազատիպ (երազի նման): 2. փխբ. Ուրուական, պատիր:
ԵՐԱԶԱՀԱՆ, տե՛ս ԵՐԱԶԱԳԷՏ (1):
ԵՐԱԶԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երազադիւթութիւն:
ԵՐԱԶԱՅՈՅԶ, ԵՐԱԶԱՅՈՅՍ, ա. Պատիր, սնոտի, սուտ:
ԵՐԱԶԱՆԱԼ, տե՛ս ԵՐԱԶԵԼ (իմ):
ԵՐԱԶԱՊԱՏԻՐ, ա. Խաբէական, սնոտի:
ԵՐԱԶԱՏԵՍ, տե՛ս ԵՐԱԶԱԳԷՏ (2):
ԵՐԱԶԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Երազ (երազ տեսնելը):
ԵՐԱԶԱՏԻՊ, տե՛ս ԵՐԱԶԱԿԱՆ (1):
ԵՐԱԶԱՑՈՅՑ, տե՛ս ԵՐԱԶԱԳԷՏ (1):
ԵՐԱԶԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԱԶԵԼ (իմ):
ԵՐԱԶԱՓՈՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Սերմնահեղութիւն (երազի մէջ):
ԵՐԱԶԵԼ (իմ), չբ. նբ. Երազ տեսանել, երազանալ, յերազել, յերազանալ, երազացուցանել:
ԵՐԱԶԸՆԴՀԱՆ, տե՛ս ԵՐԱԶԱԳԷՏ (1):
ԵՐԱԺԻՇՏ, գ. 1. Երգիչ, երգաբան, գուսան: 2. Երաժշտականութիւն (երաժշտական արուեստ):
ԵՐԱԺՇՏԱԲԱՐ, մ. Բարեվայելչապէս, օրինօք:
ԵՐԱԺՇՏԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Արուեստագործել (ճարտարօրէն յօրինել):
ԵՐԱԺՇՏԱԿ, ա. 1. Երգեցիկ: 2. գ. Երաժշտականութիւն:
ԵՐԱԺՇՏԱԿԱՆ, ա. 1. Գուսանական: 2. Երաժշտակ, երաժիշտ, երգիչ, նուագածու: 3. Քաղցրահնչակ, քաղցրաձայն: 4. գ. Երաժշտականութիւն (իբրև գիտութեան ճիւղ):
ԵՐԱԺՇՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երաժշտականն (երաժշտական արուեստ): 2. Ներդաշնակութիւն, քաղցրաձայնութիւն:
ԵՐԱԺՇՏԱՆԱԼ, չբ. Երաժշտել, յարմարել, միաբանել:
ԵՐԱԺՇՏԵԼ, տե՛ս ԵՐԱԺՇՏԱՆԱԼ:
ԵՐԱԽ, գ. Բերան:
ԵՐԱԽԱԿԱԼ, տե՛ս ԴԱՍՏԱՊԱՆ:
ԵՐԱԽԱՅ կամ ԵՐԵԽԱՅ, գ. 1. (եկեղց.) Անկնունք, անկնիք: 2. Մանուկ, մանկիկ: 3. Տղայամիտ, անմիտ:
ԵՐԱԽԱՅԱՅԵԱԼ, ա. (եկեղց.) Կնքաւոր:
ԵՐԱԽԱՅԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. (եկեղց.) Մկրտել, կնքել:
ԵՐԱԽԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԵԽԱՅՈՒԹԻՒՆ:
ԵՐԱԽԱՅՐԻՔ, գ. Առաջին, նախան, նորի, նախապտուղ, սկզբնապտուղ, նախակատար պտուղ:
ԵՐԱԽԱՆ, գ. 1. Սեղան, հացկերոյթ, խրախճանք, խրախճանութիւն, խրախութիւն: 2. Բազմական, սեղանակցութիւն: 3. Խումբ, դաս, կաճառ, ջոկ, երամակ:
- ԵՐԱԽԱՆՍ ԵՐԱԽԱՆՍ. Ջոկ առ ջոկ, դաս դաս, դասս դասս:
ԵՐԱԽՃԱՆ, տե՛ս ԴԱՆԴԱՆԱՒԱՆԴ:
ԵՐԱԽՏԱԳԻՒՏ, ա. Երախտաւոր:
ԵՐԱԽՏԱԳՈՐԾ, ա. Երախտաւոր, բարերար:
ԵՐԱԽՏԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Բարերարել:
ԵՐԱԽՏԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարերարութիւն, երախտիք:
ԵՐԱԽՏԱԿՈՐՈՅՍ, ա. Երախտամոռաց, ապերախտ, ապաշնորհ:

ԵՐԱԽՏԱՀԱՏՈՅՑ, ա. Շնորհահատոյց, երախտաւոր, շնորհակալ:
- ԵՐԱԽՏԱՀԱՏՈՅՑՔ, գ. Շնորհակալութիւն (երախտիքի հատուցում):
ԵՐԱԽՏԱՄՈՌԱՑ, տե՛ս ԵՐԱԽՏԱԿՈՐՈՅՍ:
ԵՐԱԽՏԱՆԱԼ, չբ. Երախտաւորել (երախտիք գտնել):
ԵՐԱԽՏԱՌՈՒ, տե՛ս ԵՐԱԽՏԱԳԻՒՏ:
ԵՐԱԽՏԱՒՈՐ, տե՛ս 1. ԵՐԱԽՏԱԳՈՐԾ: 2. ԵՐԱԽՏԱՀԱՏՈՅՑ:
ԵՐԱԽՏԱՒՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԵՐԱԽՏԱՆԱԼ:
ԵՐԱԽՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Երախտիք, բարերարութիւն, բարիք, օգուտ:
ԵՐԱԽՏԻՔ, գ. Բարերարութիւն, շնորհ, բարեգործութիւն, բարիք:
ԵՐԱԿ, գ. 1. (կզմխս.) Շնչերակ, խողովակ, մայր (արիւնատար անօթ, որով արիւնը գնում է սիրտը): 2. Նեարդ, ջիլ: 3. Ճիւղ (որևէ բանի ճիւղաւորուող մաս՝ հատուած):
- ԵՐԱԿ ՀԱՏԱՆԵԼ. Արիւն թափել՝ հանել:
ԵՐԱԿԱՀԱՏ, գ. Նշտիր, նշտրակ:
ԵՐԱՀ, ԵՐԱՀԻԿ, ա. Փառաւոր, փառաւորեալ (պատուի արժանացած, պատիւ գտած):
ԵՐԱՄ, գ. Տարմ, հօտ, ջոկ, հոյլ, վտառ, ժողով, խումբ, բազմութիւն:
- ԵՐԱՄ ԵՐԱՄ, ա. մ. Հոյլ ի հոյլ, ջոկ առ ջոկ, պառակ պառակ:
ԵՐԱՄԱԲԱՐ, տե՛ս ԵՐԱՄՈՎԻՆ:
ԵՐԱՄԱԿ, գ. Հոյլք (չորքոտանիների), ջոկ, պառակ, հօտ, վտառ, հօրան, կոյտ:
ԵՐԱՄԱԿԱՆ, ա. Համախումբ, միաժողով:
ԵՐԱՄԱԿԱՑԵԱԼ, ա. Երամակեալ, խմբաւոր (երամակ կազմած):
ԵՐԱՄԱԿԵԱԼ, տե՛ս ԵՐԱՄԱԿԱՑԵԱԼ:
ԵՐԱՄԱԿԻՑ, ա. Դասակից (նոյն երամից):
ԵՐԱՄԱՆԱԼ, չբ. Ժողովել, խմբել, հաւաքել:
ԵՐԱՄԱՊԵՏ, գ. Դասապետ, պարագլուխ (երամի պետ՝ գլուխ):

ԵՐԱՄՈՎԻՆ, մ. Երամաբար, համերամ:
ԵՐԱՆԱԼԻՑ, ա. Երանաւէտ:
ԵՐԱՆԱԿԱՆ, ա. Երանելի, ցանկալի, երանաւոր:
ԵՐԱՆԱՇՆՈՐՀ, ա. Շնորհազարդ (բարձր հոգևորականի յարգական տիտղոս):
ԵՐԱՆԱՒԵՏԱԿԱՆ, ա. Երանաւէտ, երանական, երանելի:
ԵՐԱՆԱՒԵՏԵԱԼ, ա. Երանեալ:
ԵՐԱՆԱՒԷՏ, ա. 1. Գերերջանիկ, երջանկաւէտ: 2. Երանական, ցանկալի:
ԵՐԱՆԱՒՈՐ, տե՛ս ԵՐԱՆԱԿԱՆ:
ԵՐԱՆԳ, գ. 1. Գոյն: 2. Ներկ:
- ԵՐԱՆԳ ԵՐԱՆԳ, ա. Բազմերանգ, գոյնագոյն, երփն երփն:
ԵՐԱՆԵԱԼ, ա. Երանելի, երջանիկ:
ԵՐԱՆԵԼ, նբ. Երանի տալ, բարեբանել, գովել:
ԵՐԱՆԵԼԻ, ա. 1. Երանեալ, երջանիկ: 2. Երանական, երանաւոր:
ԵՐԱՆԵԼՈՒՀԻ, տե՛ս ԵՐԱՆՈՒՀԻ:
ԵՐԱՆԻ՛ ԹԷ, ձ. Իցի՞ւ, իցի՞ւ թէ, իցէ՛ թէ, օ՜չ, օ՜չ թէ, մարթան:
ԵՐԱՆԻԿ, ա. Երանելի, բարեբախտ, բարեբաստիկ:
ԵՐԱՆԻ ՏԱԼ, տե՛ս ԵՐԱՆԵԼ:
ԵՐԱՆՈՂԱԿԱՆ, ա. Երանական, բարերջանիկ:
ԵՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երջանկութիւն, բարեբախտութիւն, բարօրութիւն (երանելի վիճակ): 2. Ինչք, ստացուած, գոյք, վաճառ:
ԵՐԱՆՈՒՀԻ, ա. Երանելուհի (կին երանելի):
ԵՐԱՆՔ, գ. Ցայլք, բարձք:
- ՁԵՐԱՆՍՆ ԱԾԵԼ. Հեծանել, հեծնուլ:
ԵՐԱՇԽ[1], տե՛ս ԱՇԽԷՏ:
ԵՐԱՇԽ[2], գ. Գրաւ, գրաւական, առհաւատչեայ, երաշխիք, երաշխաւորութիւն:
- ՅԵՐԱՇԽԻ ԱՌՆՈՒԼ կամ ԱՌՆԵԼ. 1. Երաշխաւորել (երաշխաւոր լինել մէկի կամ մի բանի համար): 2. Ընդունել, յանձն առնուլ:

ԵՐԱՇԽԱՒՈՐԵԼ, նբ. 1. Յերաշխի առնուլ՝ առնել: 2. Վկայել, վստահացուցանել:
ԵՐԱՇԽԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Երաշխ, երաշխիք (երաշխաւորելը, երաշխաւոր լինելը):
ԵՐԱՇԽԷՊ, խէպք, գ. 1. Զարչարանք, վիշտ, նեղութիւն: 2. Հետք, սպի (հարուածից առաջացած):
ԵՐԱՇԽԻՔ, տե՛ս ԵՐԱՇԽ^{2}:
ԵՐԱՇՏ, գ. 1. Երաշտութիւն, ցամաքութիւն: 2. ա. Անխոնաւ, անջուր, անջրդի, չոր, ցամաքոտ:
ԵՐԱՇՏԱՀԱՐ, ա. Ազազուն (երաշտից վնասուած):
ԵՐԱՇՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Ջորանալ: 2. Խըռուանալ (մազերը):
ԵՐԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երաշտ: 2. Պասքութիւն, պապակումն, տոչորումն, ծարաւ:
ԵՐԱՍԱՆ, տե՛ս ԵՐԱՍԱՆԱԿ (1):
ԵՐԱՍԱՆԱԿ, գ. 1. Երասան, պախուց, սանձ: 2. Ղեկ:
ԵՐԱՍԱՆԱԿԱՁԱՆՑ ԼԻՆԵԼ. Անսաստել, հեստել:
ԵՐԱՍԱՆԱԿԱԼ, տե՛ս ԵՐԱՍԱՆԱԿԱԿԱԼ:
ԵՐԱՍԱՆԱԿԱԿԱԼ, ա. գ. 1. Կառավար, կառապետ, կառավարիչ, ձիավարժ: 2. նման. Ղեկավար (ուղղութիւն տուող):
ԵՐԱՍԱՆԱԿԱԿՈԾԵԼ, տե՛ս ՍԱՆՁԱԿՈԾԵԼ:
ԵՐԱՍԱՆԱԿԵԼ, նբ. 1. Կառավարել: 2. նման. Ղեկավարել:
ԵՐԱՍՏ, գ. Դաս, կարգ, խումբ:
ԵՐԱՍՏԱՆՔ, գ. 1. Նստոյ տեղի: 2. (բժշկ.) Թանչք:
ԵՐԱՍՏՈՅ, տե՛ս ԱՐԱՍՏՈՅ:
ԵՐԲ, 1. Որպէս հարցական դերանուն՝ յո՞րժամ, յո՞ր ժամ, առ ե՞րբ: 2. մ. Իբրև, յորժամ: 3. Երբեմն, մերթ: 4. գ. Ժամանակ:
- ԱՌ Ե՞ՐԲ, տե՛ս ԵՐԲ (1):
- Ե՞ՐԲ ԻՑԷ ՉԻ, ձ. Իցէ՞ թէ, իցի՛ւ թէ, երանի՛ թէ:
ԵՐԲԵՄՆ, մ. Մերթ, երբէք, է երբեմն, է գի, է ուրեք, ժամանակաւ:
- ԵՐԲԵՄՆ ... ԵՐԲԵՄՆ. Մերթ ... մերթ:
ԵՐԲԷՔ կամ ԵՐԲԵՔ, տե՛ս ԵՐԲԵՄՆ:
- ԵՐԲԷՔ ԵՐԲԷՔ, մ. Երբեմն երբեմն, ընդ ժամանակս ժամանակս:
- ԵՐԲԷՔ ՈՒՐԵՔ, մ. Երբեմն:
ԵՐԲՈՒԾ, տե՛ս ԵՐԻ:
ԵՐԳ, գ. 1. Օրհնաբանութիւն, գովեստ, չարական, տաղ: 2. Նուագարան:
- ԵՐԳՍ ԱՌՆՈՒԼ, ԵՐԳՍ Ի ԲԵՐԱՆ ԱՌՆՈՒԼ. Երգել:
ԵՐԳԱԲԱՆ, տե՛ս ԵՐԱԺԻՇՏ (1):
ԵՐԳԱԲԱՆԵԼ, նբ. Օրհնաբանել (երգով բարեբանել):
ԵՐԳԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երգաձայնութիւն, երգասողութիւն, օրհնաբանութիւն (երգով բարեբանելը):
ԵՐԳԱԳԻՐ, ա. Ոտանաւոր (տաղաչափօրէն գրուած):
ԵՐԳԱԿ, ա. գ. 1. Երգիչ, երգաբան, երաժիշտ: 2. Խօսնակ (թռչուն):
ԵՐԳԱԿԻՑ, ա. Ձայնակից, նուագակից:
ԵՐԳԱԿՑԵԼ, չբ. Ձայնակից լինել, ձայնակցել:
ԵՐԳԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձայնակցութիւն:
ԵՐԳԱՀԱՆ, ա. գ. Երգայարդար, նուագայարդար, քերթող, ողբերգակ:
ԵՐԳԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԳԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԵՐԳԱՅԱՐԴԱՐ, տե՛ս ԵՐԳԱՀԱՆ:
ԵՐԳԱՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԳԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԵՐԳԱՐԱՆ, գ. Երգ, երգեցողութիւն:
ԵՐԳԵԼ, նբ. 1. Երգս առնուլ, երգս ի բերան առնուլ, եղանակել: 2. Նուագել: 3. Հռչակել (գովութեամբ):
ԵՐԳԵՀՈՆ, տե՛ս ԵՐԳԻՈՆ:
ԵՐԳԵՑԻԿ, ա. գ. 1. Երգիչ, երգակ (տղամարդ կամ կին): 2. Սաղմոսերգու, օրհնիչ: 3. Ողբերգակ:
ԵՐԳԵՑՈՂ, տե՛ս ԵՐԳԵՑԻԿ (1):

ԵՐԳԵՑՈՂԱԿԱՆ, ա. Երաժշտական:
ԵՐԳԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Երգաբանութիւն:
ԵՐԳԻԾԱՆԵԼ, նբ. 1. Երգիծուցանել, հեղձանել, պատառել, ճեղքել, պայթուցանել: 2. Ջկծեցուցանել, եպերել:
ԵՐԳԻԾԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԳԻԾՈՒՄՆ:
ԵՐԳԻԾՈՒՄՆ, գ. Երգիծանութիւն (երգիծանելը, երգիծանուելը):
ԵՐԳԻԾՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԳԻԾԱՆԵԼ (1):
ԵՐԳԻՈՆ, գ. Երգեհոն (փչովի նուագարան):
ԵՐԳԻՉ, ա. գ. Երգեցիկ, երգեցող, երգակ, երգաբան, երաժիշտ:
ԵՐԳՈՂ, ա. գ. 1. տե՛ս ԵՐԳԻՉ: 2. Սաղմոսերգու, հոգերգող (Դաւիթ մարգարէի մակդիրը):
ԵՐԳՈՂԱԿԱՆ, ա. Երաժշտական:
ԵՐԳՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԳՈՒԹԻՒՆ:
ԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Երգողութիւն, երգեցողութիւն, երգ, նուագ:
ԵՐԴ, գ. 1. Լուսամուտ (տանիքի): 2. լայնաբար՝ Տուն, յարկ:
ԵՐԴԱԿԻՑ, ա. գ. Յարկակից:
ԵՐԴԱՇԷՆ, ա. Տնարար:
ԵՐԴՄՆԱԿԵՐ, ա. Երդմնուրաց:
ԵՐԴՄՆԱՀԱՐ, ա. Երդմնայեղց:
- ԵՐԴՄՆԱՀԱՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԴՄՆԱՀԱՐԵԼ:
ԵՐԴՄՆԱՀԱՐԵԼ, չբ. Երդմնահար լինել:
ԵՐԴՄՆԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Երդմնաստութիւն, ստերդմնութիւն, ստերդումն:
ԵՐԴՄՆԱՅԵՂՑ, տե՛ս ԵՐԴՄՆԱՀԱՐ:
ԵՐԴՄՆԱՍԽԱԼ, տե՛ս ԵՐԴՄՆԱՍՈՒՏ:
ԵՐԴՄՆԱՍՈՒՏ, ա. Երդմնասխալ, ստերդումն:
ԵՐԴՄՆԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԴՄՆԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ:
ԵՐԴՄՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԴՆՈՒԼ:
ԵՐԴՄՆԵԼԻ, տե՛ս ԵՐԴՆԼԻ:
ԵՐԴՄՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Երդումն տալ:
ԵՐԴՄՆԻ, գ. 1. Երդումն: 2. ա. Ուխտադիր:
- ԵՐԴՄՆԻ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԴՆՈՒԼ:
ԵՐԴՄՆՈՒՐԱՑ, տե՛ս ԵՐԴՄՆԱԿԵՐ:
ԵՐԴՄՆՍՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԴՄՆԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ:
ԵՐԴՆԼԻ, ա. ԵՐԴՄՆԵԼԻ:
ԵՐԴՆՈՒԼ, չբ. Երդմնել, երդմնի լինել:
ԵՐԴՈՒՄՆ, գ. Երդմնի, ուխտ (երդում տալը):
- ԵՐԴՈՒՄՆ ՏԱԼ, տե՛ս ԵՐԴՄՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԵՐԵԱԿ, տե՛ս ԵՐԵԿ:
ԵՐԵԱՄ, 1. ա. Եռամեայ, երեքամեայ: 2. մ. Ջերեամ, յերեամ (երեք տարի տեւող, երեք տարուայ ընթացքում, երեք տարի մէկ անգամ):
ԵՐԵԽԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Երախայութիւն (դեռ չկնքուած՝ չմկրտուած լինելը):
ԵՐԵԿ, գ. 1. Երեկ, երեկոյ: 2. տե՛ս ԳԻՇԵՐԱՎԱՐ: 3. Արեւմուտք: 4. մ. Երեկոյին, առ երեկս, ընդ երեկս (երեկոյեան դէմ):
-ԱՌ ԵՐԵԿՍ, ԸՆԴ ԵՐԵԿՍ, տե՛ս ԵՐԵԿ (4):
ԵՐԵԿԱՆԱԼ, չբ. Երեկօթս առնուլ՝ առնել, ագանել, երեկել, երեկունանալ, իջավանել, օթագայել, երկօթել:
ԵՐԵԿԵԼ, տե՛ս ԵՐԵԿԱՆԱԼ:
ԵՐԵԿՈՅ, գ. 1. Երեկոր, երեկորի, երեկուն, երեկ, երեակ: 2. մ. Ընդ երեկոյս, երեկոյին, երեկորին, առ երեկս, ընդ երեկս, երեկուն:
- ԸՆԴ ԵՐԵԿՈՅՍ, տե՛ս ԵՐԵԿՈՅ (2):
ԵՐԵԿՈՅԱՆԱԼ, չբ. Տարաժամել, երեկոյ լինել:
ԵՐԵԿՈՅԻ, ա. Երեկոյին, երեկորեայ, երեկորեան, երեկորին:
ԵՐԵԿՈՅԻՆ, տե՛ս 1. ԵՐԵԿՈՅԻ: 2. ԵՐԵԿՈՅ (2):
ԵՐԵԿՈՐ, տե՛ս 1. ԵՐԵԿՈՐԻ: 2. ՅԵՐԵԿՈՐԵԱՅ:

ԵՐԵԿՈՐԵԱՅ, ա. 1. Երեկոյի, երեկորեան: 2. գ. Երեկոյ:
- ՅԵՐԵԿՈՐԵԱՅ, մ. Երեկոր (երեկոյից, իրիկուանից):
ԵՐԵԿՈՐԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԵԿՈՐԵԱՅ (1):
ԵՐԵԿՈՐԻ, տե՛ս ԵՐԵԿՈՅ (1):
ԵՐԵԿՈՐԻՆ, 1. ա. Երեկորեան, երեկորեայ: 2. մ. Ընդ երեկս, ընդ երեկոյս:
ԵՐԵԿՈՐՆԱԿԱՆ, ա. Երեկորեան, երեկորնեայ, երեկոյին, երեկորին:
ԵՐԵԿՈՐՆԵԱՅ, ա. 1. տե՛ս ԵՐԵԿՈՐՆԱԿԱՆ: 2. Արեւմտեայ:
ԵՐԵԿՈՒՆ, գ. 1. Երեկոյ: 2. ա. Երեկորին: 3. մ. Ընդ երեկս, երիկուն:
ԵՐԵԿՈՒՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԵՐԵԿԱՆԱԼ:
ԵՐԵԿՕԹՍ ԱՌՆՈՒԼ, կամ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԵԿԱՆԱԼ:
ԵՐԵՄԵԱՆ, ԵՐԵՄԵՆԻ, ԵՐԵՄԻ, ա. Եռամեայ, եռամեան, երեքամեայ, երեքամեան:
ԵՐԵՍ, մանաւանդ՝ ԵՐԵՍՔ, գ. 1. Դէմք, կերպարանք, տեսիլ, երեւոյթ: 2. Մակերեւոյթ: 3. Անձն: 4. Աչք, տեսանելիք: 5. Կեղծաւորութիւն: 6. Դիտաւորութիւն, նպատակ: 7. նխդ. Վասն, ի պատճառս, պատճառաւ:
- ԵՐԵՍՍ կամ ԵՐԵՍ ԱՌՆԵԼ. Ակն ածել, ակնածել:
- ԵՐԵՍՍ ԱՌՆՈՒԼ. Անձնաւորել (դէմք ստանալ):
- ԶԵՐԵՍՍ ՀԱՍՏԱՏԵԼ կամ ԴՆԵԼ. Դէմ դնել, դիմել (ճանապարհուել դէպի):
- ՅԵՐԵՍՍ. Առաջի, յանդիման:
ԵՐԵՍԱՆԱԼ, չբ. Երեւել (երես առ երես դուրս գալ):
ԵՐԵՍԱԻՈՐ, տե՛ս ԴԻՄԱԳՐԱԻ:
ԵՐԵՍԵԼ, տե՛ս ԵՐԵՍԱՆԱԼ:
ԵՐԵՍՆԱՄԵԱՆ, ԵՐԵՍՆԱՄԵՆԻ, ԵՐԵՍՆԱՄԻ, ա. Երեսնեմեան, երեսնեմի (երեսուն տարի տեւող, երեսուն տարեկան):
ԵՐԵՍՆԵԱԿ, տե՛ս ԵՐԵՍՆԵՐԵԱԿ:

ԵՐԵՍՆԵՄԵԱՆ, ԵՐԵՍՆԵՄԻ, տե՛ս ԵՐԵՍՆԱՄԵԱՆ:
ԵՐԵՍՆԵՐԵԱԿ, ա. գ. Երեսնեակ (երեսուն կամ երեսուներորդ թիւը):
ԵՐԵՍՆՕՐԵԱԿ, տե՛ս ԵՐԵՍՆՕՐԵԱՅ:
ԵՐԵՍՆՕՐԵԱՅ, ա. Երեսնօրեակ (երեսուն օր ունեցող՝ ընդգրկող):
ԵՐԵՐ, գ. 1. Երերանք, տատանումն, շարժումն, յուզումն, սասանումն, դողումն: 2. ա. Երերուն:
ԵՐԵՐԱԳԻՆ, ա. Երերալից, տատանական:
ԵՐԵՐԱԼ, չբ. 1. տե՛ս ԵՐԵՐԵԼ (իմ): 2. նբ. Տատանել, տարուբերել:
ԵՐԵՐԱԼԻՑ, տե՛ս ԵՐԵՐԱԳԻՆ:
ԵՐԵՐԱՆՔ, տե՛ս ԵՐԵՐ (1):
ԵՐԵՐԵԼ (իմ), չբ. Երերալ, տատանել, տարուբերել, տարաբերել, շարժել, ծփել:
ԵՐԵՐՈՒՄՆ, գ. Երեր, երերանք, շարժ, սասանութիւն:
ԵՐԵՐՈՒՆ, ա. Երեր, դողդոջուն:
ԵՐԵՒԱԿ, գ. 1. Տեսիլ, երեւոյթ, պատկեր, նշանակ, օրինակ: 2. Երազ, ցնորք: 3. (աստղգ.) Կոմետ (մոլորակ): 4. ա. Երեւելի, անուանի, նշանաւոր:
ԵՐԵՒԱԿԱՅԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Երեւակայել, երեւեցուցանել:
ԵՐԵՒԱԿԱՅԵԼ, նբ. 1. Ձեւացուցանել, պատկերել, պատկերացուցանել: 2. տե՛ս ԵՐԵՒԱԿԱՅԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԵՐԵՒԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Երեւակութիւն:
ԵՐԵՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երեւոյթ, տեսիլ:
ԵՐԵՒԱԿԵԼ, տե՛ս ԵՐԵՒԱԿԱՅԵԼ:
ԵՐԵՒԱԿԻ, մ. Յայտնապէս (երեւացող՝ նկատելի կերպով):
ԵՐԵՒԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երեւակայութիւն: 2. Երեւոյթ:
ԵՐԵՒԱՆ, ՅԵՐԵՒԱՆ, գ. Երեւումն:
- ՅԵՐԵՒԱՆ ԳԱԼ. Երեւել, ի յայտ գալ:
- ՅԵՐԵՒԱՆ ՀԱՆԵԼ. Յայտնել, յերեւելի ածել:
ԵՐԵՒԱՆԱԼ, տե՛ս ԵՐԵՒԵԼ (իմ):
ԵՐԵՒԱՊԷՍ, տե՛ս ԵՐԵՒԵԼԱՊԷՍ:

ԵՐԵՒԵԼ (իմ), չբ. 1. Երեւելանալ, տեսանել, ցուցանել, յայտնել: 2. Ծագել, բուսանել: 3. Գտանել, գոլ, լինել: 4. Թուել, ձեւանալ:
- ԵՐԵՒԻ, մբ. Կարծի, թուի:
ԵՐԵՒԵԼԱԿԱՆ, ա. Երեւելի, զգալի:
ԵՐԵՒԵԼԱՆԱԼ, տե՛ս ԵՐԵՒԵԼ (1):
ԵՐԵՒԵԼԱՊԷՍ, մ. Երեւապէս, երեւակի, բացերեւակի, յայտնապէս:
ԵՐԵՒԵԼԻ, ա. 1. Զգալի, յայտնի, տեսանելի: 2. Նշանաւոր, անուանի, մեծ: 2. Թափանցիկ:
- ԵՐԵՒԵԼԻ ԱՌՆԵԼ. Յայտնի առնել, Հանդիսացուցանել:
- ԵՐԵՒԵԼԻ՛ Է, մբ. Յայտ է:
- ՅԵՐԵՒԵԼԻ ԱԾԵԼ. Յերեւան հանել, յայտնել:
ԵՐԵՒԵԼՈՅԹՔ, տե՛ս ԵՐԵՒՈՅԹ:
ԵՐԵՒԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Երեւումն, երեւոյթ, յայտնութիւն, տեսիլ:
ԵՐԵՒԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Ցուցանել, յայտնի՝ յայտ առնել: 2. Ի դուրս տալ, բղխել, բուսուցանել: 3. Կարծեցուցանել, Համարել:
- ԵՐԵՒԵՑՈՒՑԱՆԵԼ ԶԵՐԵՍՍ. Այց առնել, այցելել:
ԵՐԵՒԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Հաստիչ:
ԵՐԵՒԻԼ, գ. (կենդբ.) Ժանգ (ցորնաճճի):
ԵՐԵՒԻՔ, գ. յոգն. Երազ, ցնորք, երեւոյթ:
ԵՐԵՒՈՅԹ, գ. 1. Երեւումն, երեւութիւն, յայտնութիւն, տեսիլ, կերպարանք, նմանութիւն: 2. Երազ, ցնորք: 3. ա. Երեւելի, տեսանելի: 4. Նշանաւոր: 5. Խայտառակ: 6. Երեւութական:
ԵՐԵՒՈՒԹԱԲԱՐ, մ. Առ աչօք, առ աչս, արտաքուստ:
ԵՐԵՒՈՒԹԱԿԱՆ, ա. Երեւութուտ (աչքին երեւացող, ոչ իրական):
ԵՐԵՒՈՒԹԱՆԱԼ, չբ. 1. Պատկերանալ (երեւոյթի՝ տեսիլքի նման երեւալ): 2. (յունական ոճով) Յերազել (երազում տեսնել):
ԵՐԵՒՈՒԹԱՆՔ, տե՛ս ԵՐԵՒՈՅԹ:
ԵՐԵՒՈՒԹԱՊԷՍ, մ. Երեւելապէս, մարմնապէս:
ԵՐԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երեւումն, երեւոյթ, յայտնութիւն, տեսութիւն, տեսիլ, տեսակ: 2. Երեւակայութիւն, երեւութութիւն: 3. Ցնորք: 4. Մակերեւոյթ:
ԵՐԵՒՈՒԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Երեւութիւն, երեւակայութիւն:
ԵՐԵՒՈՒԹՈՒՏ, ա. Երեւութական, ցնորական, երազական:
ԵՐԵՒՈՒՄՆ, գ. 1. Տեսութիւն, տեսիլ, երեւոյթ: 2. Երեւակայութիւն, ցնորք: 3. Մակերեւոյթ, երեսք:
- ԵՐԵՒՈՒՄՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ կամ ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԻՆ. (կրօն.) Յայտնութիւն, աստուածայայտնութիւն:
ԵՐԵՔ, թ. 1. Երրեակ: 2. Երրորդ: 3. մ. Երիցս:
ԵՐԵՔԱԹՋԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԵՔԹՋԵԱՆ:
ԵՐԵՔԱՄԵԱՅ, ԵՐԵՔԱՄԵԱՆ, տե՛ս ԵՌԱՄԵԱՅ:
ԵՐԵՔԱՄՍԵԱՅ, ԵՐԵՔԱՄՍԵԱՆ, տե՛ս ԵՌԱՄՍԵԱՅ:
ԵՐԵՔԱՅԱՐԿ, տե՛ս ԵՌԱՅԱՐԿ:
ԵՐԵՔԱՆԿԻՒՆ, ԵՐԵՔԱՆԿԻՒՆԻ, տե՛ս ԵՌԱՆԿԻՒՆ, ԵՌԱՆԿԻՒՆԻ:
ԵՐԵՔԱՆՁՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԵՐԵՔԱՆՁՆԵԱՅ:
ԵՐԵՔԱՆՁՆԵԱՅ, ԵՐԵՔԱՆՁՆԵԱՆ, ա. (կրօն.) Եռանձնեայ, եռանձնական, երեքանձնական, եռալուսեան, երեքլուսեան, երեքճառագայթեան, երեքպայծառ, երեքպայծառեան, եռազարդ, եռաթուեան, երեքարփին, երեքերեւեան:
ԵՐԵՔԱՐՁԷՆ, ԵՐԵՔԱՐՁԻՆ, տե՛ս ԵՌԱԺԱՆԻ:
ԵՐԵՔԱՐՓԻՆ, տե՛ս ԵՐԵՔԱՆՁՆԵԱՅ:
ԵՐԵՔԳՄԲԵԹԱԿԻՐ, տե՛ս ԵՌԱՅԱՐԿ:
ԵՐԵՔԵԱՆ, թ. Երեքին (երեքն էլ):
ԵՐԵՔԵՐԱՆԵԱՆ, ա. Երիցս երանելի:
ԵՐԵՔԵՐԵՒԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԵՔԱՆՁՆԵԱՅ:
ԵՐԵՔԹՋԵԱՆ, ա. Երեքաթզեան, երեքուղկեան:

ԵՐԵՔԹՇՈՒԱՌԵԱՆ, ա. Երից թշուառական:
ԵՐԵՔԺԱՆԵԱՅ, ԵՐԵՔԺԱՆԻ, տե՛ս ԵՌԱԺԱՆԻ:
ԵՐԵՔԻՆ, տե՛ս ԵՐԵՔԵԱՆ:
ԵՐԵՔԼՈՒՍԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԵՔԱՆՁՆԵԱՅ:
ԵՐԵՔԿԻՆ, ա. 1. Երրակի, եռակի: 2. Եռապատիկ: 3. մ. Երեքնակի, երիցս, երիցս անգամ:
ԵՐԵՔԿՂԻ, տե՛ս ԵՐԵՔԿՈՒՂ:
ԵՐԵՔԿՆԱԿ, ա. գ. Եռապատիկ (եռապատկուած թիւը):
ԵՐԵՔԿՆԱՅԱՐԿ, տե՛ս ԵՌԱՅԱՐԿ:
ԵՐԵՔԿՆԵԼ, նբ. Երրորդել:
ԵՐԵՔԿՈՒՂ, ա. Երեքկղի, եռաձիւս:
ԵՐԵՔԿՈՒՍԻ, ա. Եռանկիւն, եռանկիւնի:
ԵՐԵՔՁԵՂՈՒԱՆԵԱՅ, տե՛ս ԵՌԱՅԱՐԿ:
ԵՐԵՔՃԱՌԱԳԱՅԹԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԵՔԱՆՁՆԵԱՅ:
ԵՐԵՔՄԱՍՆԵԱՅ, ԵՐԵՔՄԱՍՆԵԱՆ, տե՛ս ԵՌԱՄԱՍՆ:
ԵՐԵՔՄԱՏԵԱՆ, ա. մ. Եռակի:
ԵՐԵՔՆԱԿԻ, ա. մ. Եռապատիկ:
ԵՐԵՔՈՏՆԵԱՆ, տե՛ս ԵՌՈՏԱՆԻ:
ԵՐԵՔՈՒՂԿԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԵՔԹՋԵԱՆ:
ԵՐԵՔՊԱՅԾԱՌ, ԵՐԵՔՊԱՅԾԱՌԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԵՔԱՆՁՆԵԱՅ:
ԵՐԵՔՊԱՏԻԿ, ա. 1. Եռապատիկ, երեքկին, երեքնակի: 2. Երեքսայրի:
ԵՐԵՔՍԱՅՐԻ, տե՛ս ԵՐԵՔՊԱՏԻԿ (2):
ԵՐԵՔՏԱԿԵԱՆ, ա. Երեքտակէն (երեք տակ՝ շարք ունեցող):
ԵՐԵՔՏԱԿԷՆ, տե՛ս ԵՐԵՔՏԱԿԵԱՆ:
ԵՐԵՔՏԱՍԱՆ, տե՛ս ԵՐԵՔՏԱՍԱՆԵՐՈՐԴ:
ԵՐԵՔՏԱՍԱՆԱՄԵԱՅ, ա. Երեքտասանամեան:
ԵՐԵՔՏԱՍԱՆԱՄԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԵՔՏԱՍԱՆԱՄԵԱՅ:
ԵՐԵՔՏԱՍԱՆԵՐՈՐԴ, թ. Երեքտասան:
ԵՐԵՔՏԱՍԱՆԵՔԵԱՆ, թ. Երեքտասանեքին (տասներեքն էլ):
ԵՐԵՔՏԱՍԱՆԵՔԻՆ, տե՛ս ԵՐԵՔՏԱՍԱՆԵՔԵԱՆ:
ԵՐԵՔՓԱՓԱԳԵԱՆ, տե՛ս ԵՌԱՓԱՓԱԳ:
ԵՐԵՔՕՐԵԱՅ, տե՛ս ԵՌՕՐԵԱՅ:
ԵՐԷ, գ. Երէվայրի:
ԵՐԷՁ, ա. Երիզուտ, ամայի խոպան, քարուտ, կորդ:
ԵՐԷԿ, ա. 1. Երիկեան, իրիկեան: 2. մ. Յերէկն, երիկին (այսօրուան նախորդած օրում):
- ՅԵՐԷԿՆ, ԵՐԻԿԻՆ, տե՛ս ԵՐԷԿ (2):
ԵՐԷՎԱՅՐԻ, տե՛ս ԵՐԷ:
ԵՐԷՑ, ա. գ. 1. Աւագ, մեծ: 2. Առաջին, գլխաւոր, նախապատիւ: 3. Քահանայ:
- ԵՐԻՑԱՆՑ ԵՐԷՑ. Քահանայապետ:
ԵՐԷՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԻՑՈՒԹԻՒՆ:
ԵՐԹ, գ. Գնացք, ընթացք, չու:
ԵՐԹԱԼ, չբ. 1. Գնալ, ճանապարհ առնել, մեկնել, չուել, ուղևորել, շրջել, դիմել, ընթանալ: 2. Հոսել:
ԵՐԹԱՆԱԼ, տե՛ս ԵՐԹԱԼ:
ԵՐԹԵՒԵԿ, ա. գ. 1. Ճանապարհորդ (գընացող-եկող): 2. Երթևեկութիւն: 3. Վարք, քաղաքավարութիւն (կեանքի ընթացք):
- ԵՐԹԵՒԵԿՍ ԱՌՆԵԼ կամ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ԵՐԹԵՒԵԿԵԼ:
ԵՐԹԵՒԵԿԵԼ, չբ. Երթևեկս առնել՝ առնուլ, երթևեկութիւնս առնել:
ԵՐԹԵՒԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Երթևեկ (երթևեկելը):
- ԵՐԹԵՒԵԿՈՒԹԻՒՆՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԹԵՒԵԿՍ ԱՌՆԵԼ:
ԵՐԹՈՒՄՆ, գ. Երթ, գնացք (երթալը):
ԵՐԻ, գ. Երբուծ:
ԵՐԻԶ, գ. Կտաւ (բերև կապ), մանեւար, մանեւոր:
ԵՐԻԶԱՊԱՏ, ա. Կտաւոտեալ (կտաւով պատած):
ԵՐԻԶԱՊԻՆԴ, տե՛ս ԵՐԻԶԱՊՆԴԵԱԼ:
ԵՐԻԶԱՊՆԴԵԱԼ, ա. Երիզապինդ (երիզով պինդ կապած՝ փաթաթած):

ԵՐԻՁՈՒՏ, տե՛ս ԵՐԷՁ:
ԵՐԻԹԱՑԵԱԼ, ա. Երիճացեալ, ծիւրեալ, վտտեալ, աղտեղեալ, կեղտեալ:
ԵՐԻԹ ՈՒՌ, գ. Պատուաստ (ծառի):
ԵՐԻԿԱԾԻՆ, ա. Նորածին:
ԵՐԻԿԱՄՈՒՆՔ, գ. 1. լայնաբար՝ Սիրտ (մարդու ներաշխարհը): 2. փխբ. Պարարտութիւն:
ԵՐԻԿԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԷԿ (1):
ԵՐԻԿՈՒՆ, տե՛ս ԵՐԵԿՈՒՆ (3):
ԵՐԻՃԱՑԵԱԼ, տե՛ս ԵՐԻԹԱՑԵԱԼ:
ԵՐԻՆՋ, գ. 1. Որթ, ընջուղ: 2. Կով: 3. փխբ. Հարսն, կին:
ԵՐԻՎԱՐ, գ. Նժոյգ, ձի:
ԵՐԻՎԱՐԱԿԱՆ, ա. 1. Ձիական, հեծելական: 2. Ձիաբոյծ կամ հեծեալ:
ԵՐԻՎԱՐԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձիավարութիւն:
ԵՐԻՎԱՐԵԼ, նբ. չբ. Ձիավարել, կառավարել:
ԵՐԻՎԱՐԻԿ, ա. Սրավար (պատերազմական փղերի մասին):
ԵՐԻՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեծելութիւն:
ԵՐԻՏԱՍԱՐԴ, գ. ա. Պարմանի:
ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԱՆԱԼ, չբ. Այրանալ (երիտասարդ դառնալ):
ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԱՆՈՑ, գ. Կրկէս կամ մարզարան (երիտասարդների համար):
ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԱՊԷՍ, մ. Այրապէս, այրաբար (որպէս երիտասարդ):
ԵՐԻՏԱՍԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Արբունք, արութիւն:
ԵՐԻՏԱՍԱՐԴՈՒՀԻ, ա. գ. Մանկամարդ, օրիորդ:
ԵՐԻՐ, թ. ա. 1. Երրորդ: 2. մ. Երիցս, երիցս անգամ, երրորդ անգամ:
ԵՐԻՑԱԳՈՅՆ, ա. 1. Աւագագոյն, ծերագոյն, մեծագոյն, հնագոյն: 2. Կանխագոյն, յառաջագոյն, վերագոյն, գերագոյն:
ԵՐԻՑԱԿԻՑ, ա. Քահանայակից:
ԵՐԻՑԱՆԻ, գ. յոգն. Երիցունիք, երէցք, քահանայք:
ԵՐԻՑԱՊԵՏ, գ. Աւագերէց, արքերէց, քահանայապետ, փոխանորդ (եպիսկոպոսի):
ԵՐԻՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անդրանկութիւն: 2. Աւագութիւն (պատուի): 3. Քահանայութիւն:
ԵՐԻՑՈՒՆԻՔ, տե՛ս ԵՐԻՑԱՆԻ:
ԵՐԻՑՍ, մ. 1. Երիր, երիցս անգամ, երրորդ անգամ, երեքկին: 2. սաստկ. Շատ, կարի, յոյժ, գեր, ևս, ամենա:
- ԵՐԻՑՍ ԱՆԳԱՄ, տե՛ս ԵՐԻՑՍ (1):
- ԵՐԻՑՍ ԵՐԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԵՐԵՔԵՐԱՆԵԱՆ:
ԵՐԻՑՕՐԵԱՅ, տե՛ս ԵՌՕՐԵԱՅ:
ԵՐԻՒՐ, ա. Ուղիղ, հարթ, դիւր (ճանապարհ, արահետ):
ԵՐԻՒՐԵԼ, նբ. 1. Յերիւրել, արտաբերել (ձայնի մասին): 2. Դաստիարակել, կրթել:
ԵՐԿ, մանաւանդ՝ ԵՐԿՔ, գ. 1. Գործ, աշխատանք, վաստակ, ջան, աշխատասիրութիւն: 2. Արդիւնք, արգասիք:
- ԵՐԿՍ ԱՐԿԱՆԵԼ. Ձգնել, վաստակել, ջանալ:
ԵՐԿԱԲՆԱԿ, ա. գ. (կրօն.) Քաղկեդոնական:
ԵՐԿԱԲՈՒՆ, ա. ԵՐԿԱՏԵՍԱԿ:
ԵՐԿԱԳԼՈՒԽ, տե՛ս ԵՐԿԳԼԽԻ:
ԵՐԿԱԹ, գ. 1. Երկաթագործի (սուր, ածելի, կացին, մուրճ են): 2. Շղթայ: 3. ա. փխբ. Կարծր, պինդ:
ԵՐԿԱԹԱԳԱՄ, տե՛ս ԵՐԿԱԹԱԿԱՊ (1):
ԵՐԿԱԹԱԳՈՐԾ, ա. Երկաթի, երկաթագամ:
ԵՐԿԱԹԱԳՈՐԾԻ, տե՛ս ԵՐԿԱԹ (1):
ԵՐԿԱԹԱԿԱՊ, ա. 1. Երկաթագամ, բեւեռակապ, սեւեռակապ: 2. Շղթայակապ, երկաթապատ:
- ԵՐԿԱԹԱԿԱՊ ԱՌՆԵԼ. Շղթայել:
ԵՐԿԱԹԱԿՈՒՌ, ա. Երկաթի, երկաթեղէն, երկաթահարեալ (երկաթից կռած՝ շինած):
ԵՐԿԱԹԱԿՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկաթահանք, երկաթահատք:

ԵՐԿԱԹԱՀԱՆՔ, տե՛ս ԵՐԿԱԹԱԿՐՏՐՈՒԹԻՒՆ:
ԵՐԿԱԹԱՀԱՏՔ, տե՛ս ԵՐԿԱԹԱԿՏՐՈՒԹԻՒՆ:
ԵՐԿԱԹԱՀԱՐԵԱԼ, տե՛ս ԵՐԿԱԹԱԿՈՒՌ:
ԵՐԿԱԹԱՆԻԳ, ա. Կարծրանիգ:
ԵՐԿԱԹԱՊԱՏ, ա. Երկաթակապ, շղթայակապ:
ԵՐԿԱԹԵՂԷՆ, տե՛ս ԵՐԿԱԹԻ (1):
ԵՐԿԱԹԻ, ա. 1. Երկաթեղէն: 2. փխբ. Պինդ, ամուր: 2. Անպտուղ: 4. Փակ:
ԵՐԿԱԼԵԶՈՒ, տե՛ս ԵՐԿԽՕՍ:
ԵՐԿԱԽԱՌՆԵԼ (իմ), չբ. Գործակից լինել (երկին՝ աշխատանքին խառնուել):
ԵՐԿԱԿ, գ. 1. Երկեակ, երկուութիւն (երկու լինելը): 2. թ. ա. Երկու:
- ԵՐԿԱԿ ԵՌԱԿԻ. Վեց:
ԵՐԿԱԿԱՆ, ա. (լեզուաբ.) Երկուորական, երկուական:
ԵՐԿԱԿԵՆԴԱՆ, տե՛ս ԵՐԿԱԿԵՆՑԱՂ:
ԵՐԿԱԿԵՆՑԱՂ, ա. Երկակենդան, երկակենցիկ, երկեկից:
ԵՐԿԱԿԵՆՑԻԿ, տե՛ս ԵՐԿԱԿԵՆՑԱՂ:
ԵՐԿԱԿԻ, մ. ա. 1. Կրկնակի: 2. Երկեակ, կրկին, երկու:
ԵՐԿԱԿԻՆ, տե՛ս ԵՐԿԿԻՆ:
ԵՐԿԱԿՃՂԱԿ, տե՛ս ԿՃՂԱԿԱԲԱՇԽ:
ԵՐԿԱԿՇԻՌ, ա. Հաւասարակշիռ, զուգակշիռ:
ԵՐԿԱԿՈՂՄ, տե՛ս ԵՐԿԱԿՈՂՄԱՆԻ:
ԵՐԿԱԿՈՂՄԱՆԻ, ա. Երկակողմ, երկդիմի:
ԵՐԿԱԿՏՈՒՐ, գ. (երկրչ.) Տրամագիծ:
ԵՐԿԱՅՆ, ա. Երկար:
ԵՐԿԱՅՆԱԲԱԶՈՒԿ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԱՁԵՌՆ:
ԵՐԿԱՅՆԱԲԱՆ, ա. Երկարաբան, շատախօս, շաղակրատ:
- ԵՐԿԱՅՆԱԲԱՆՔ կամ ԲԱՆՔ ԵՐԿԱՅՆԱԲԱՆՔ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԵՐԿԱՅՆԱԲԱՆԵԼ, չբ. Երկարաբանել, շաղակրատել, շատախօս լինել, երկայնաւանդ լինել:
ԵՐԿԱՅՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Շատախօսութիւն, շաղակրատութիւն, երկայնաբանք, բանք երկայնաբանք:
ԵՐԿԱՅՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԵՐԿԱՐԱԳՈՅՆ:
ԵՐԿԱՅՆԱԴԷԶ, ա. Բարձր, սկայաչափ:
ԵՐԿԱՅՆԱԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ:
ԵՐԿԱՅՆԱԿԵԱՑ, ա. Երկարակեաց, շատակեաց, երկայնժամանակեայ, բազմաժամանակեայ:
- ԵՐԿԱՅՆԱԿԵԱՑ ԼԻՆԵԼ. Երկայնօրեայ լինել:
ԵՐԿԱՅՆԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկարակեցութիւն, բազմաժամանակէութիւն, երկարատեւութիւն:
ԵՐԿԱՅՆԱՀԱՍԱԿ, ա. Բարձրահասակ:
ԵՐԿԱՅՆԱՀՈԳԻ, ա. (յունական ոճով) Երկայնամիտ:
ԵՐԿԱՅՆԱՁԳԵԼ, նբ. Երկարաձգել, յերկարաձգել, յերկարել:
ԵՐԿԱՅՆԱՁԵՌՆ, ա. Երկայնաբազուկ:
ԵՐԿԱՅՆԱՁԵՒ, ա. Երկայնաձիգ:
ԵՐԿԱՅՆԱՁԻԳ, ա. 1. Երկարաձիգ, երկայնատարած, երկար: 2. Յերկարաձիգ, տեւական, տեւողական: 3. Հեռաձիգ: 4. մ. Յերկար, ընդ երկար:
ԵՐԿԱՅՆԱՄԻՏ, ա. Յերկարահամբեր, համբերատար, հեզ, ներողամիտ:
- ԵՐԿԱՅՆԱՄԻՏ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԱՄՏԵԼ:
ԵՐԿԱՅՆԱՄՏԵԼ, չբ. Երկայնամիտ լինել, յերկարել, համբերել, սպասել:
ԵՐԿԱՅՆԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆՄՏՈՒԹԻՒՆ:
ԵՐԿԱՅՆԱՆԱԼ, չբ. Երկարանալ, երկարել, յերկարանալ, տեւել:
ԵՐԿԱՅՆԱՆԻՍՏ, ա. Երկայնատարած:
ԵՐԿԱՅՆԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկայնութիւն, բարձրութիւն:
ԵՐԿԱՅՆԱՏԱՐԱԾ, ա. Երկայնաձիգ, երկարաձիգ:

ԵՐԿԱՅՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԵԼ:
ԵՐԿԱՅՆԱԽԱՆԴ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԱԲԱՆԵԼ:
ԵՐԿԱՅՆԵԼ, նբ. 1. Երկայնացուցանել, երկարացուցանել, ձգել, ձգտել: 2. Յերկարել, յերկարաձգել:
ԵՐԿԱՅՆԺԱՄԱՆԱԿԵԱՑ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԱԿԵԱՑ:
ԵՐԿԱՅՆԺԱՄԱՆԱԿԵԱՆ, ա. Երկայնաձիգ, յերկարաձիգ, տեւական:
ԵՐԿԱՅՆՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկայնամտութիւն, համբերութիւն, ներողութիւն:
ԵՐԿԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երկարութիւն (երկար լինելը): 2. Հեռաւորութիւն: 3. Յերկարութիւն, տեւողութիւն, տեւականութիւն:
ԵՐԿԱՅՆՕՐԵԱՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԱԿԵԱՑ ԼԻՆԵԼ:
ԵՐԿԱՆ, գ. Աղօրի, երկանաքար:
ԵՐԿԱՆԱՔԱՐ, գ. 1. տե՛ս ԵՐԿԱՆ: 2. ա. Կարծր (երկանաքարի յատկութիւն ունեցող):
ԵՐԿԱՊԱՇՏ, ա. Պատառաբոյծ, հացկատակ:
ԵՐԿԱՍԷՐ, տե՛ս ԱՇԽԱՏԱՍԷՐ:
ԵՐԿԱՍԻՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՇԽԱՏԱՍԻՐԱԲԱՐ:
ԵՐԿԱՍԻՐԵԼ, տե՛ս ԱՇԽԱՏԱՍԻՐԵԼ:
ԵՐԿԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՇԽԱՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ:
ԵՐԿԱՎՏԱԿ, տե՛ս ԿՐԿՆԱՎՏԱԿ:
ԵՐԿԱՏԵԼ, նբ. Զանազանել (երկուսի բաժանել):
ԵՐԿԱՏԵՍԱԿ, ա. 1. Երկաբուն, երկգունակ, երկակի: 2. (յունաբանութեամբ) Պայծառ, յստակ, ջինջ, պարզ:
ԵՐԿԱՏԵՍԱԿԱԳՈՅՆ, ա. Պայծառագոյն, յստակագոյն, պարզագոյն:
ԵՐԿԱՏԵՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Պայծառութիւն, յստակութիւն, պարզութիւն:
ԵՐԿԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բաժանումն, զանազանումն (երկատելը):

ԵՐԿԱՐ, ա. 1. Երկայն: 2. Տեւական, տեւողական: 3. Երկարաձիգ, երկայնաձիգ, ընդարձակ, ծաւալական: 4. մ. Երկարս, յերկար, ընդ երկար:
- ԵՐԿԱՐՍ, տե՛ս ԵՐԿԱՐ (4):
ԵՐԿԱՐԱԲԱՆ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԱԲԱՆ:
ԵՐԿԱՐԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԱԲԱՆԵԼ:
ԵՐԿԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Երկայնագոյն:
- ԵՐԿԱՐԱԳՈՅՆՍ, մ. Երկայնագոյնս (երկար տեւողութեամբ՝ տարածութեամբ):
ԵՐԿԱՐԱԿԵԱՑ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԱԿԵԱՑ:
ԵՐԿԱՐԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ:
ԵՐԿԱՐԱՁԳԵԼ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԱՁԳԵԼ:
ԵՐԿԱՐԱՁԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԵՐԿԱՐԱՁԳՈՒԹԻՒՆ:
ԵՐԿԱՐԱՁԻԳ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԱՁԻԳ:
ԵՐԿԱՐԱՆԱԼ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԱՆԱԼ:
ԵՐԿԱՐԱՏԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Տեւականութիւն (երկար տեւելը՝ դիմանալը):
ԵՐԿԱՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԵԼ:
ԵՐԿԱՐԱՒՈՐ, ա. Հեռաձիգ:
ԵՐԿԱՐԵԼ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԵԼ:
ԵՐԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆՈՒԹԻՒՆ:
ԵՐԿԱՒՈՐ, ԵՐԿԱՒՈՐԵԱԿ, ԵՐԿԱՒՈՐԻՔ, ա. գ. 1. Երկուօրեակ, երկուօրի: 2. Երկուօրիք (կենդանիների ամորձիք): 3. Ամոլաջիլ:
ԵՐԿԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկուութիւն:
ԵՐԿԱՒՈՒՐԲ, ԵՐԿԱՒՈՒՐՑ, ԶԵՐԿԱՒՈՒՐՍ, մ. Երկօրեայ:
ԵՐԿԱՔԱՆՁԻՒՐ, տե՛ս ԻՒՐԱՔԱՆՁԻՒՐ:
ԵՐԿԲԱՅ, ա. 1. Տարակուսական, յերկուական: 2. Երկմիտ: 3. Երկդիմի: 4. գ. Երկբայութիւն:
- ԵՐԿԲԱՅՍ ԿԱԼ. Երկբայել, տարակուսել, կասկածել:
- ՅԵՐԿԲԱՅՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԿԲԱՅԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԵՐԿԲԱՅԱԲԱՐ, մ. Տարակուսանօք:

ԵՐԿԲԱՅԱՆԱԼ, չբ. Երկբայել, յերկուանալ, տարակուսել, երկմտել, կասկածել, թերահաւատել, երկբայս կալ, յերկբայանալ, յերկբայս լինել, յերկմիտս լինել:
ԵՐԿԲԱՅԱՆՔ, տե՛ս ԵՐԿԲԱՅՈՒԹԻՒՆ:
ԵՐԿԲԱՅԵԼ (իմ), տե՛ս ԵՐԿԲԱՅԱՆԱԼ:
ԵՐԿԲԱՅԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յերկբայս առնել:
ԵՐԿԲԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երկբայանք, երկմտութիւն, տարակուսանք, յերկուանք, կասկած, թերահաւատութիւն, վարանք: 2. Երկբանութիւն, տարբերութիւն (բնագրային ընթերցուածքների):
ԵՐԿԲԱՆ, ա. 1. Երկխօս, երկլեզու, խաբեբայ: 2. Երկդիմի, անորոշ, խարդախ:
ԵՐԿԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմիաբանութիւն, տարբերութիւն, տարաձայնութիւն:
ԵՐԿԲԱՐԲԱՌ, ա. գ. (լեզուաբ.) Երկձայն:
ԵՐԿԲԵՐԱՆ, ա. Երկբերանեան, երկսայրի:
ԵՐԿԲԵՐԱՆԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԿԲԵՐԱՆ:
ԵՐԿԳԼԽԻ, ԵՐԿԳԼՈՒԽ, ա. Երկագլուխ:
ԵՐԿԳՈՒՆԱԿ, ա. Երկատեսակ, երկակի:
ԵՐԿԴԻՄԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԿԴԻՄԻ:
ԵՐԿԴԻՄԻ, ա. 1. Երկկերպեան (երկու դէմք՝ կերպարանք ունեցող): 2. Երկատեսակ: 3. Երկակողմ, երկակողմանի: 4. տե՛ս ԵՐԿԲԱՆ (2):
ԵՐԿԴՐԱՄԵԱՆ, գ. Դիդրաքմայ:
ԵՐԿԵԱԿ, գ. 1. Երկակ, երկուութիւն: 2. ա. Երկու, զոյգ, կրկին:
– ԵՐԿԵԱԿ ՏԱՍՆԵԱԿ. Քսան:
ԵՐԿԵԿԻՑ, տե՛ս ԵՐԿԱԿԵՆՑԱՂ:
ԵՐԿԵՂՈՒԿՍ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԿԻՒՂՈՒԿՍ ԱՐԿԱՆԵԼ:
ԵՐԿԵՂՈՒՏ, ա. Երկիւղական, ահաւոր:
ԵՐԿԵՌԵԱԿ, տե՛ս ԵՐԿԵՐԵԱՆ:
ԵՐԿԵՐԵԱՆ, ա. Երկեռեակ (երկու եռեակ պարունակող, վեցկողմեան):
ԵՐԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ահացուցանել, զարհուրեցուցանել, ահաբեկել:
ԵՐԿԵՒԱՆ, գ. Երկեւանութիւն, երկբայութիւն, տարակոյս, կասկած:
ԵՐԿԵՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԿԵՒԱՆ:
ԵՐԿԵՒՂ, տե՛ս ԵՐԿԻՒՂ:
ԵՐԿԹԵՒԵԱՆ, ա. Երկութեւեան:
ԵՐԿԻՆ, ԵՐԿԻՆՔ, գ. 1. Եթեր: 2. Երկնակամար:
ԵՐԿԻՐ[1], գ. 1. Աշխարհ, ցամաք: 2. Գաւառ, հայրենիք, բնաշխարհ: 3. Գետին, հող: 4. փխբ. Բնակիչք:
– ՅԵՐԿՐԷՔ, ՅԵՐԿՐԻՔ. Երկրաւորք, հողեղէնք:
ԵՐԿԻՐ[2], թ. Երկրորդ:
ԵՐԿԻՐ ՊԱԳԱՆԵԼ, ԵՐԿԻՐՊԱԳԱՆԵԼ, նբ. չբ. Երկրպագել, երկրպագութիւն մատուցանել, պագանել:
ԵՐԿԻՑՍ, մ. Երկիցս անգամ,- դարձեալ, կրկին:
ԵՐԿԻՑՍ ԱՆԳԱՄ, տե՛ս ԵՐԿԻՑՍ:
ԵՐԿԻՒՂ, գ. Ահ, կասկած, երկիւղածութիւն, ակնածութիւն, երկչոտութիւն, վարանք:
– ԶԵՐԿԻՒՂԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԶԱՀԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ (իմ):
ԵՐԿԻՒՂԱԲԵԿ, տե՛ս ԱՀԱԲԵԿ:
ԵՐԿԻՒՂԱԳԻՆ, ա. Ահագին, ահաբեկ:
ԵՐԿԻՒՂԱԶԱՐԴ, ա. Երկիւղած, բարեպաշտ:
ԵՐԿԻՒՂԱԼԻՑ, ա. 1. Երկիւղական, ահաւոր: 2. ա. մ. Երկիւղախառն, ահաբեկ:
ԵՐԿԻՒՂԱԽԱՌՆ, մ. Ահ ընդ ահ, վախվախելով (մասամբ երկիւղ կրելով):
ԵՐԿԻՒՂԱԾ, ա. 1. Աստուածավախ, աստուածապաշտ, բարեպաշտ, առաքինի: 2. Երկչոտ, վախկոտ, վատասիրտ:
ԵՐԿԻՒՂԱԾԱԲԱՐ, մ. 1. Երկիւղածութեամբ: 2. Երկչոտութեամբ:
ԵՐԿԻՒՂԱԾՈՒԹԻՒՆ կամ ԵՐԿԵՂԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բարեպաշտութիւն (երկիւղած (2) լինելը): 2. Երկչոտութիւն, վատասրտութիւն:
ԵՐԿԻՒՂԱԿԱՆ, ա. Երկիւղալից, ահագին, ահաւոր:
ԵՐԿԻՒՂՈՒԿՍ ԱՐԿԱՆԵԼ. Երկեղուկս

արկանել, ահ արկանել, երկեցուցանել:
ԵՐԿԼԵԶՈՒ, տե՛ս ԵՐԿԽՕՍ:
ԵՐԿԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Նենգամիտ:
ԵՐԿԽՕՍ, ա. Երկբան, երկալեզու, երկլեզու, նենգաւոր, սուտակասպաս, կեղծաւոր, խաբեբայ:
ԵՐԿԿԱՆԳՈՒՆ, ա. Երկուկանգնեան (երկու կանգունի չափ):
ԵՐԿԿԵՐՊԵԱՆ, ա. Երկկերպի (երկու կերպ կամ կերպարանք ունեցող):
ԵՐԿԿԵՐՊԻ, տե՛ս ԵՐԿԿԵՐՊԵԱՆ:
ԵՐԿԿԻՆ, ա. Երկակին (երկու անգամ կին առած՝ ամուսնացած):
ԵՐԿՋԱՅՆ, տե՛ս ԵՐԿԲԱՐԲԱՌ:
ԵՐԿՃԵՂ, ԵՐԿՃԻՂ, ԵՐԿՃԻՒՂ, ա. Երկճղի (երկու ճիւղ կամ մաս ունեցող):
ԵՐԿՃՂԻ, տե՛ս ԵՐԿՃԵՂ:
ԵՐԿՄԱՏԵՆԻ, ա. Երկմատնի (երկու մատ՝ ճիւղ՝ ատամ ունեցող):
ԵՐԿՄԱՏՆԻ, տե՛ս ԵՐԿՄԱՏԵՆԻ:
ԵՐԿՄԱՐՄԻՆ, ա. Երկկերպի (երկու՝ խառն մարմին ունեցող):
ԵՐԿՄԻՏ, ա. 1. Թերահաւատ, կասկածոտ: 2. Անմիաբան: 3. Անհաւատարիմ (ո՛չ միամիտ):
- ՅԵՐԿՄԻՏՍ ՅԵՐԿՄԻՏ ԼԻՆԵԼ. Տարակուսել, կասկածել, վարանել, խիթալ:
ԵՐԿՄՏԵԼ, չբ. 1. տե՛ս ԵՐԿԲԱՅԱՆԱԼ: 2. Յետս կալ, օտարանալ (մտերմութիւնից հրաժարուել՝ յետ կանգնել):
ԵՐԿՄՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Երկփեղկել, պառակտել:
ԵՐԿՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ԵՐԿԲԱՅՈՒԹԻՒՆ (1): 2. Երկբանութիւն, անմիաբանութիւն, երկպառակութիւն, օցտումն, բաժանումն:
ԵՐԿՆ, տե՛ս ԵՐԿՈՒՆՔ:
ԵՐԿՆԱԲԵՐ, ա. Երկնառաք, երկնաձիր:
ԵՐԿՆԱԲԵՐՁ, ա. Բարձրաբերձ, երկնակատար, երկնահաս:
ԵՐԿՆԱԲԵՐՁԱԳՈՅՆՍ, մ. Վսեմապէս, աստուածավայելչապէս:
ԵՐԿՆԱԲՆԱԿ, ա. Երկնակեաց:
ԵՐԿՆԱԳԵՂ, ա. Զքնաղ (երկնային գեղեցկութիւն ունեցող):
ԵՐԿՆԱԳԷՏ, տե՛ս ԱՍՏԵՂԱԳԷՏ (1):
ԵՐԿՆԱԳՆԱՑ, ա. Երկնաճանապարհորդ, երկնաթռիչ, օդագնաց:
ԵՐԿՆԱԳՈՅՆ, ա. 1. Կապոյտ, կապուտակ, երկնակերպ: 2. Երկնաբերձ, ծայրագոյն:
ԵՐԿՆԱԳՈՒՄԱՐ, ա. Երկնախումբ, երկնահոյլ, բարձրախումբ:
ԵՐԿՆԱԴԷԶ, ա. Բարձրաբերձ, երկնաբերձ:
ԵՐԿՆԱԶԱՐԴ, ա. Երկնապաճոյճ:
ԵՐԿՆԱԹՌԻՉ, ա. Երկնագնաց, օդագնաց, օդաթռիչ, օդասլաց:
ԵՐԿՆԱԽՈՒՄԲ, տե՛ս ԵՐԿՆԱԳՈՒՄԱՐ:
ԵՐԿՆԱԿԱԶՄ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՍՏԵՂԾ:
ԵՐԿՆԱԿԱՄԱՐ, տե՛ս ԵՐԿԻՆ (2):
ԵՐԿՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՅԻՆ:
ԵՐԿՆԱԿԱՌՈՅՑ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՍՏԵՂԾ:
ԵՐԿՆԱԿԱՏԱՐ, տե՛ս ԵՐԿՆԱԲԵՐՁ:
ԵՐԿՆԱԿԵԱՑ, ԵՐԿՆԱԿԵՆՑԱՂ, ա. 1. Երկնաբնակ, երկնային: 2. Հրեշտակական, հրեշտակային:
ԵՐԿՆԱԿԵՐՊ, տե՛ս ԵՐԿՆԱԳՈՅՆ:
ԵՐԿՆԱԿԵՐՏ, ա. Հրաշակերտ:
ԵՐԿՆԱԿՐՕՆ, ա. Հրեշտակակրօն, երկնահանդէս:
ԵՐԿՆԱՀԱՆԳՈՅՆ, ա. Երկնանման, երկնային:
ԵՐԿՆԱՀԱՆԴԷՍ, տե՛ս ԵՐԿՆԱԿՐՕՆ:
ԵՐԿՆԱՀԱՍ, տե՛ս ԵՐԿՆԱԲԵՐՁ:
ԵՐԿՆԱՀԱՐ, տե՛ս ՇԱՆԹԱՀԱՐ:
ԵՐԿՆԱՀՈՅԼ, ա. գ. 1. տե՛ս ԵՐԿՆԱԳՈՒՄԱՐ: 2. Հրեշտակք (երկնայինների բազմութիւն):
ԵՐԿՆԱՀՈՍ, ա. Վերնահոս:
ԵՐԿՆԱՀՐԱՇ, ա. Հրաշափառ, գերափառ, գերահրաշ, անպատում:
ԵՐԿՆԱՀՐԱՒԷՐ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՀՐԱՒԻՐԱԿ:
ԵՐԿՆԱՀՐԱՒԻՐԱԿ, ա. Երկնահրաւէր (երկինք հրաւիրող):

ԵՐԿՆԱՋԵՂՈՒՆ, ա. Կամարակապ (որի ձեղունը երկնակամարի նման է):
ԵՐԿՆԱՋԵԻ, ա. Երկնանման:
ԵՐԿՆԱՁԻՐ, ա. Երկնաշնորհ, երկնապարգև, երկնատուր, վերնապարգև:
ԵՐԿՆԱՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴ, տե՛ս ԵՐԿՆԱԳՆԱՑ:
ԵՐԿՆԱՃԵՄ, ա. 1. Երկնագնաց: 2. Երկնապար: 3. Երկնային:
ԵՐԿՆԱՅԱՐԿ, ա. Երկնաձեղուն (որի յարկը երկնքի նման է):
ԵՐԿՆԱՅԻՆ, ա. Երկնական, երկնաւոր, երկնաւորական:
ԵՐԿՆԱՆՄԱՆ, ա. Երկնահանգոյն:
ԵՐԿՆԱՇՆՈՐՀ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՁԻՐ:
ԵՐԿՆԱՋԱՓ, տե՛ս ԵՐԿՆԱԲԵՐՁ:
ԵՐԿՆԱՋՈՒ, ա. Երկնագնաց, երկնընթաց:
ԵՐԿՆԱՊԱՃՈՅՃ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՋԱՐԴ:
ԵՐԿՆԱՊԱՐ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՃԵՄ (2):
ԵՐԿՆԱՊԱՐԳԵԻ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՁԻՐ:
ԵՐԿՆԱՍՏԵՂԾ, ա. Երկնակազմ, երկնակառոյց:
ԵՐԿՆԱՏԵՍԱԿ, ա. 1. Երկնանման: 2. Երկնագոյն, երկնակերպ:
ԵՐԿՆԱՏՈՒՐ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՁԻՐ:
ԵՐԿՆԱՑԵՂԻԿ, ա. Հրեշտակական (երկնայինների ցեղից):
ԵՐԿՆԱՒՈՐ, ԵՐԿՆԱՒՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՅԻՆ:
ԵՐԿՆԱՓԱՐԱԽ, ա. Երկնախումբ, երկնագումար:
ԵՐԿՆԵԼ, նբ. չբ. 1. Ծնանել (ծննդեան ցաւերով բռնուել): 2. Ցաւագնել, վշտանալ, հեծեծել: 3. փխբ. Մեքենայել, հնարել: 4. փխբ. Առթել, պատճառել:
ԵՐԿՆԸՆԹԱՑ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՋՈՒ:
ԵՐԿՆԻՋ, ա. Ծնօղ, առիթ:
ԵՐԿՆՈՒՍՏ, մ. Յերկնուստ, ի յերկնուստ:
ԵՐԿՆՉԵԼ (իմ), չբ. Զանգիտել, վախել, խիթալ, ակն ածել, պատկառել:
ԵՐԿՆՉՈՏ, տե՛ս ԵՐԿՉՈՏ:
ԵՐԿՆՉՈՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԿՉՈՏՈՒԹԻՒՆ:
ԵՐԿՆՕՐԷՆ, մ. ա. Երկնանման (երկնքի պէս՝ չափ):
ԵՐԿՇԱԲԱԹ, տե՛ս ԵՐԿՇԱԲԱԹԻ:
ԵՐԿՇԱԲԱԹԻ, ա. գ. Երկշաբաթ:
ԵՐԿՇԱՒԻՂ, ա. Երկդիմի, երկմիտ, երկբայ:
ԵՐԿՇՈՒՐԹՆ, ա. Երկբերան, երկսայրի:
ԵՐԿՈՏԱՍԱՆԱԺԱՄԵԱՅ, ա. ԵՐԿՈՏԱՍԱՆԱԺԱՄԵԱՆ:
ԵՐԿՈՏԱՍԱՆԱԺԱՄԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԿՈՏԱՍԱՆԱԺԱՄԵԱՅ:
ԵՐԿՈՏԱՍԱՆԱՄԵԱՅ, ա. Երկոտասանամեան:
ԵՐԿՈՏԱՍԱՆԱՄԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԿՈՏԱՍԱՆԱՄԵԱՅ:
ԵՐԿՈՏԱՍԱՆԵՔԵԱՆ, թ. Երկոտասանեքին (տասներկուսն էլ):
ԵՐԿՈՏԱՍԱՆԵՔԻՆ, տե՛ս ԵՐԿՈՏԱՍԱՆԵՔԵԱՆ:
ԵՐԿՈՐԱԿ, ա. Երկորակեան:
ԵՐԿՈՐԱԿԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԿՈՐԱԿ:
ԵՐԿՈՒԱԿԱՆ, տե՛ս ԵՐԿԱԿԱՆ:
ԵՐԿՈՒԱՆՔ, տե՛ս ՅԵՐԿՈՒԱՆՔ:
ԵՐԿՈՒԹԵԻԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԿԹԵԻԵԱՆ:
ԵՐԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԿՈՒՈՒԹԻՒՆ:
ԵՐԿՈՒԿԱՆԳՆԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԿԿԱՆԳՈՒՆ:
ԵՐԿՈՒՆՔ, գ. 1. Երկն (ծննդեան ցաւեր): 2. փխբ. Տագնապ, երկիւղ, ահ: 3. փխբ. Տառապանք, ցաւ, վիշտ:
ԵՐԿՈՒՈՐԱԾԻՆ, ԵՐԿՈՒՈՐԱԿԱԾԻՆ, ա. 1. Երկուորի (երկուորեակ ծնող): 2. փխբ. Երկմիտ (երկու տարբեր խորհուրդներ երկնող):
ԵՐԿՈՒՈՐԱԿԱՆ, ա. 1. տե՛ս ԵՐԿԱԿԱՆ: 2. Կրկին, կրկնակի:
ԵՐԿՈՒՈՐԵԱԿ, ա. գ. 1. Երկաւոր, զուգածին, համածին, միաբոյս, ծննդակից: 2. Կրկնակ, կրկին, զոյգ: 3. Ամոլք, լծակից:
ԵՐԿՈՒՈՐԻ, ա. գ. 1. տե՛ս ԵՐԿՈՒՈՐԵԱԿ (1): 2. Երկուորակածին: 3. տե՛ս ԵՐԿԱՒՈՐ (2):

ԵՐԿՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երկուլթիւն (թուով երկու լինելը): 2. Երկատուլթիւն, բաժանումն:
ԵՐԿՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԵՐԿՈՒՕՐԵԱՅ, տե՛ս ԵՐԿՕՐԵԱՅ:
ԵՐԿՈՔԵԱՆ, թ. Երկոքին (երկուսն էլ):
ԵՐԿՈՔԻՆ, տե՛ս ԵՐԿՈՔԵԱՆ:
ԵՐԿՉՈՏ, ա. Երկնչոտ, վատասիրտ, անարի, վախկոտ:
ԵՐԿՉՈՏԵԼ, չբ. Վատասրտել, զանգիտել:
ԵՐԿՉՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկնչոտութիւն, վատասրտութիւն, զանգիտութիւն:
ԵՐԿՊԱՌԱԿ, ա. Անմիաբան, հակառակ:
ԵՐԿՊԱՌԱԿԵԼ, տե՛ս ԵՐԿՊԱՌԱԿՏԵԼ:
ԵՐԿՊԱՌԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Պառակտութիւն, անմիաբանութիւն, հակառակութիւն, ապստամբութիւն:
ԵՐԿՊԱՌԱԿՏԵԼ, նբ. Պառակտել, բաժանել:
ԵՐԿՊԱՏԱԿԱՆ, ա. Երկպատիկ, կրկնակի:
ԵՐԿՊԱՏԻԿ, ա. 1. Կրկին, կրկնակի: 2. մ. Երկպատկաբար, կրկնապատիկ:
ԵՐԿՊԱՏԿԱԲԱՐ, տե՛ս ԵՐԿՊԱՏԻԿ (2):
ԵՐԿՊԱՏԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Կրկնապատկութիւն, փխբ. կեղծաւորութիւն:
ԵՐԿՍԱՅՐԻ, ա. 1. Երկբերան, երկբերանեան: 2. գ. Սուսեր (երկսայր):
ԵՐԿՐԱԲԱԺԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԳԵՏՆԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ:
ԵՐԿՐԱԲԱՐՁ, ա. Օդային (երկրից բարձր եղած):
ԵՐԿՐԱԲԻՐ, տե՛ս ԳԵՏՆԱԲԻՐ:
ԵՐԿՐԱԲՈՅՍ, ա. Հողաբոյս (երկրից՝ հողից բուսած):
ԵՐԿՐԱԲՈՒՂԽ, ա. Երկրահոսան (երկրից բխող՝ հոսող):
ԵՐԿՐԱԳՆԱՑ, ա. Գետնագնաց:
ԵՐԿՐԱԳՈՐԾ, ա. գ. 1. Հողագործ, արդիւնարար, երկրավաստակ, մշակ: 2. Երկրագործական:
ԵՐԿՐԱԳՈՐԾԱԿԱՆ, ա. Մշակական:
ԵՐԿՐԱԳՈՐԾԱՊԷՍ, մ. Աշխատասիրաբար, աշխատասիրապէս:
ԵՐԿՐԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Մշակել:
ԵՐԿՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հողագործութիւն, երկրավաստակութիւն, մշակագործութիւն, մշակութիւն: 2. Արդիւնք (մշակութեամբ ստացուած բերք), արմտիք: 3. Աշխարհաշինութիւն (երկրի շինարարութիւն):
ԵՐԿՐԱԳՈՒՄԱՐ, ա. Երկրախումբ, աշխարհաժողով:
ԵՐԿՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աշխարհագրութիւն, տեղագրութիւն:
ԵՐԿՐԱԹԱՒԱԼ, ա. Հողաթաւալ, երկրահոլով, երկրաքարշ, փխբ. աշխարհասէր (աշխարհիկ կեանքի անձնատուր եղած):
ԵՐԿՐԱԼԻՐ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԼԻՐ:
ԵՐԿՐԱԽՈՒՄԲ, տե՛ս ԵՐԿՐԱԳՈՒՄԱՐ:
ԵՐԿՐԱԾԻՆ, ԵՐԿՐԱԾՆԵԱԼ, ա. գ. Հողածնեալ, հողածին, հողեղէն, մարդ:
ԵՐԿՐԱԾՈՒՓ, ա. Ծփական:
ԵՐԿՐԱԿԱԼ, ա. գ. Աշխարհակալ (աշխարհի՝ երկրի տէր):
ԵՐԿՐԱԿԱՆ, ա. Երկրային, երկրաւոր, հողեղէն, աշխարհական:
ԵՐԿՐԱԿԵԱՑ, ա. Երկրաւոր, երկրային:
ԵՐԿՐԱԿԵՆՑԱՂ, ա. Աշխարհային:
ԵՐԿՐԱԿՈԽ, ա. Երկրածին, հողեղէն:
ԵՐԿՐԱԿՈՐԾԱՆ, ա. Աշխարհակործան, աշխարհաւեր:
ԵՐԿՐԱՀՈԼՈՎ, տե՛ս ԵՐԿՐԱԹԱՒԱԼ:
ԵՐԿՐԱՀՈՍԱՆ, տե՛ս ԵՐԿՐԱԲՈՒՂԽ:
ԵՐԿՐԱՄԵՂ, ա. Մեղանչական:
ԵՐԿՐԱՅԻՆ, ա. Երկրաւոր, հողեղէն, աշխարհային:
ԵՐԿՐԱՆԱԼ, չբ. Մարմնանալ (երկրաւոր՝ հողեղէն դառնալ):
ԵՐԿՐԱՆԱԽԱՆՁ, տե՛ս ԳԵՏՆԱՆԱԽԱՆՁ:
ԵՐԿՐԱՇԱՐԺ, ա. Աշխարհաշարժ:
ԵՐԿՐԱՊԱՏԵԱՆ ՎԵՐԱՐԿՈՒ, տե՛ս ԳԵՏՆԱԾԱԾԿՈՅԹ ՎԵՐԱՐԿՈՒ:
ԵՐԿՐԱՊԱՐՓԱԿ, ա. Երկրատարած, աշ-

խարհապարունակ (ծովի մասին):
ԵՐԿՐԱՍԷՐ, ա. 1. Աշխարհասէր, կենցաղասէր: 2. Հայրենասէր, աշխարհաշէն:
ԵՐԿՐԱՍՆՈՒՆԴ, ա. Երկրակենցաղ, աշխարհային:
ԵՐԿՐԱՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Գետնասողութիւն (գետնի վրայ սողալը):
ԵՐԿՐԱՍՏԵՂԾ, ա. 1. Աշխարհաստեղծ: 2. Հողեղէն:
ԵՐԿՐԱՎԱՍՏԱԿ, ա. գ. Երկրագործ, հողագործ:
ԵՐԿՐԱՎԱՍՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԿՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:
ԵՐԿՐԱՏԱՐԱԾ, տե՛ս ԵՐԿՐԱՊԱՐՓԱԿ:
ԵՐԿՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Հողատեսակ, հողանման:
ԵՐԿՐԱՒՈՐ, ա. Երկրային, երկրական, հողեղէն, աշխարհային, աշխարհական:
ԵՐԿՐԱՒՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԵՐԿՐԱՒՈՐ:
ԵՐԿՐԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աշխարհասիրութիւն:
ԵՐԿՐԱՔԱՐՇ, ա. Գետնասող:
ԵՐԿՐԱՔԱՐՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Գետնասողութիւն:
ԵՐԿՐԵՂԷՆ, տե՛ս ՀՈՂԵՂԷՆ:
ԵՐԿՐՈՐԴ, 1. թ. Երկիր: 2. ա. Երկրորդական (առաջինին յաջորդող): 3. գ. Փոխանորդ: 4. մ. Միւս եւ, յետոյ, ապա, երկրորդ անգամ:
- ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ, մ. 1. Միւսանգամ, դարձեալ: 2. տե՛ս Երկրորդ (4):
- ԵՐԿՐՈՐԴՔ, տե՛ս ԵՐԿՐՈՐԴԱՆՔ:
ԵՐԿՐՈՐԴԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յաւելուած (խօսքի երկրորդումը):
ԵՐԿՐՈՐԴԱԲԱՐ, մ. Երկրորդ (իբրեւ երկրորդ):
ԵՐԿՐՈՐԴԱԴԻՐ, ա. Կրկնակի (երկրորդ անգամ դրուած):
ԵՐԿՐՈՐԴԱԿԱՆ, ա. Երկրորդ (ըստ կարգի՝ պատուի):
ԵՐԿՐՈՐԴԱՆՔ, գ. յոգն. Երկրորդք (երկրորդ անգամ ամուսնացածներ):
ԵՐԿՐՈՐԴԵԼ, նբ. Կրկնել:
ԵՐԿՐՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երկրորդումն, կրկնումն: 2. Երկուութիւն, երկակ:
ԵՐԿՐՈՐԴՈՒՄՆ, տե՛ս ԵՐԿՐՈՐԴՈՒԹԻՒՆ (1):
ԵՐԿՐՈՒՏ, ա. Երկրային, հողեղէն:
ԵՐԿՐՊԱԳԵԼ, տե՛ս ԵՐԿԻՐ ՊԱԳԱՆԵԼ:
ԵՐԿՐՊԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծնրադրութիւն, պաշտօն:
ԵՐԿՑԵՂ, ա. Երկցեղեալ, երկպառակ, անմիաբան:
ԵՐԿՑԵՂԵԱԼ, տե՛ս ԵՐԿՑԵՂ:
ԵՐԿՑԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկպառակութիւն, անմիաբանութիւն, տարաձայնութիւն:
ԵՐԿՓԵՂԿԵԼ, նբ. Երկպառակտել, պառակտել, քակել, խզել:
ԵՐԿՔ, տե՛ս ԵՐԿ:
ԵՐԿՕԹԵԼ (իմ), տե՛ս ԵՐԵԿԱՆԱԼ:
ԵՐԿՕՐԵԱՅ, ա. մ. Երկուօրեայ:
ԵՐՈՒՍԱՂԷՄԱՆԱԼ, չբ. Խաղաղանալ, խաղաղել:
ԵՐՋԱՆԻԿ, ա. 1. Երանելի: 2. Երանաւէտ, բարեբախտ, բարեբաստիկ:
ԵՐՋԱՆԿԱԲԱՐ, տե՛ս ԵՐՋԱՆԿԱՊԷՍ:
ԵՐՋԱՆԿԱԿԱՆ, ա. Երջանիկ (երջանկութիւն կրող կամ բերող):
ԵՐՋԱՆԿԱԿՐՕՆ, ա. Բարեկրօն:
ԵՐՋԱՆԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Բարեբախտել: 2. Պերճանալ, ճոխանալ (իրեն երջանիկ համարել):
ԵՐՋԱՆԿԱՊԷՍ, մ. Երջանկաբար (երջանիկ կերպով):
ԵՐՋԱՆԿԱՒԷՏ, ա. Գերերջանիկ:
ԵՐՋԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Երանութիւն, բարեբախտութիւն, բարեբաստութիւն:
ԵՐՐ, գ. 1. Նեխութիւն, փտութիւն, ապականութիւն: 2. Որդն:
ԵՐՐԱԴԱՐՁ, ա. Շարժուն, երերուն, ծփական:
ԵՐՐԱԿԻ, ա. Եռակի, երրեակ:
ԵՐՐԵԱԿ, ա. 1. Եռակ, երրակի: 2. թ. Երեք:

ԵՐՐԵՐԳԵԼԻ, ա. Պանծալի (երիցս երգելի, շատ գովելի):
ԵՐՐԵՐՋԱՆԻԿ, ա. Ամէներջանիկ, երջանկաւէտ (երիցս կամ շատ երջանիկ):
ԵՐՐՈՐԴ, թ. ա. մ. Երիր:
ԵՐՐՈՐԴԱԿԱՆ, ա. 1. Երրեակ, երրակի: 2. (կրօն.) Երեքանձնեայ, երեքանձնական:
ԵՐՐՈՐԴԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐՐՈՐԴՈՒԹԻՒՆ (1):
ԵՐՐՈՐԴԵԼ, նբ. Երեքկնել:
ԵՐՐՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. (կրօն.) Երրորդականութիւն, եռանձնաւորութիւն: 2. Երրեակ (երեք միաւորի միասնութիւն՝ ամբողջութիւն):
ԵՐՐՕՐԵԱՅ, տե՛ս ԵՌՕՐԵԱՅ:
ԵՐՓՆ, գ. Գոյն, երանգ:
- ԵՐՓՆ ԵՐՓՆ, ա. մ. Գոյնագոյն, բազմերանգ, բազմագոյն, գունակ գունակ:
ԵՐՓՆԱԳԵՂ, ա. Գունագեղ:
ԵՐՓՆԱԳՈՅՆ, ա. Գոյնագոյն, բազմագոյն, երփնունակ:
ԵՐՓՆԱԳՈՒՆԵԱԼ, ա. Գունաւոր, գոյնագոյն:
ԵՐՓՆԱԶԱՆԱԳԵՂ, ա. Գունազանագեղ, գունագեղ:
ԵՐՓՆԱԶԱՐԴԵԱԼ, ա. Երփնառեալ, գունակաւորեալ, գունագեղ:
ԵՐՓՆԱՆԵՐԿ, գ. Գոյն (գունաւորող կամ բազմերանգ ներկ):
ԵՐՓՆԱՆԿԱՐ, ա. Գոյնագոյն (զանազան գոյներով նկարուած):
ԵՐՓՆԱՌԵԱԼ, տե՛ս ԵՐՓՆԱԶԱՐԴԵԱԼ:
ԵՐՓՆԱՓԱՅԼ, ա. Գեղեցկափայլ:
ԵՐՓՆՈՒՆԱԿ, ա. Երփնագոյն, գոյնագոյն:
ԵՒ, շ. 1. Ու: 2. Եւս, նաև, իսկ, այլ:
- ԵՒ ... ԵՒ. Եթէ ... եթէ:
- ԵՒ ԱՐԴ. Արդ, այսուհետև:
ԵՒԵԹ, մ. շ. Միայն, լոկ, սոսկ:
ԵՒԹՆ, տե՛ս ԵՕԹՆ:
ԵՒՂ, տե՛ս ԻՒՂ:
ԵՒՍ, շ. մ. 1. Նաև, այլ և, տակաւին: 2. Աւելի, առաւել, այլ ևս քան:
- ԵՒՍ ԱՌԱՒԵԼ, ԵՒՍ ԱՒԵԼԻ, մ. Աւելի ևս:
- ԵՒՍ ՔԱՆ, նխդ. Առաւել քան, աւելի քան:
- ԵՒՍ ՔԱՆ ԶԵՒՍ, մ. Առաւել քան զառաւել:
ԵՓԵԼ, նբ. Խարշել:
ԵՓԵՑԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԵՓԵԱՑ:
ԵՓՈՑ, գ. Թան (ջրալի կերակուր):
ԵՓՈՑ, գ. Կերակուր:
ԵՔԻՆԷԻՍ, գ. (կենդբ.) Նաւակալ:
ԵՕԹԱՆԱՍՆԵԱԿ, ա. գ. Եօթանասներեակ:
ԵՕԹԱՆԱՍՆԵԿԻ, ԵՕԹԱՆԱՍՆԵԿԻՆ, տե՛ս ԵՕԹԱՆԱՍՆԻՑՍ:
ԵՕԹԱՆԱՍՆԵՐԵԱԿ, տե՛ս ԵՕԹԱՆԱՍՆԵԱԿ:
ԵՕԹԱՆԱՍՆԻՑՍ, մ. Եօթանասնեկի, եօթանասնեկին (եօթանասուն անգամ):
ԵՕԹԱՆԵՔԵԱՆ, ԵՕԹՆԵՔԵԱՆ, թ. Եօթանեքին, եօթնեքին (եօթանասունն էլ):
ԵՕԹԱՆԵՔԻՆ, ԵՕԹՆԵՔԻՆ, տե՛ս ԵՕԹԱՆԵՔԵԱՆ:
ԵՕԹՆ, թ. Եւթն, եօթնեան:
- ԵՕԹՆ ԱՆԳԱՄ, տե՛ս ԵՕԹՆԻՑՍ:
ԵՕԹՆԱԳԻՍԱԿ, տե՛ս ԵՕԹՆԱԳԻՍԵԱՆ:
ԵՕԹՆԱԳԻՍԵԱՆ, ա. ԵՕԹՆԱԳԻՍԱԿ:
ԵՕԹՆԱԴՈՒՌՆ, ա. Եօթնադռնեան:
ԵՕԹՆԱԴՌՆԵԱՆ, տե՛ս ԵՕԹՆԱԴՈՒՌՆ:
ԵՕԹՆԱԼՈՅՍ, տե՛ս ԵՕԹՆԱԼՈՒՍԵԱՆ:
ԵՕԹՆԱԼՈՒՍԵԱՆ, ա. Եօթնալոյս, եօթնճառագայթեան, եօթնաջահեան, եօթնարփեան:
ԵՕԹՆԱԿԻ, տե՛ս ԵՕԹՆԵԿԻ, ԵՕԹՆԵԿԻՆ:
ԵՕԹՆԱՃՐԱԳ, ԵՕԹՆԱՃՐԱԳԵԱՆ, ա. Եօթնաջահեան, եօթնալուսեան:
ԵՕԹՆԱՄԱՍՆԵԱՅ, ա. Բազմամասնեայ, բազմապատիկ, եօթնարփեան:
ԵՕԹՆԱՄԵԱՅ, ԵՕԹՆԱՄԵԱՆ, տե՛ս ԵՕԹՆԵՄԵԱՆ:
ԵՕԹՆԱՆԿԻՒՆ, տե՛ս ԵՕԹՆԱՆԿԻՒՆԻ:
ԵՕԹՆԱՆԿԻՒՆԻ, ա. Եօթնանկիւն:

ԵՕԹՆԱՆՇՈՅԼ, ա. Եօթնալոյս, եօթնճառագայթեան, եօթնաջահեան, բազմափայլ:
ԵՕԹՆԱՋԵԱՅ, տե՛ս ԵՕԹՆԱՏԵՍ:
ԵՕԹՆԱՋԱՀԵԱՆ, տե՛ս ԵՕԹՆԱՃՐԱԳԵԱՆ:
ԵՕԹՆԱՌՆԱԿԻՆ, ա. Եօթնառնեայ կին (եօթ մարդու հետ ամուսնացած կին):
ԵՕԹՆԱՌՆԵԱՅ ԿԻՆ, տե՛ս ԵՕԹՆԱՌՆԱԿԻՆ:
ԵՕԹՆԱՍՏԵՂՆ, ա. Եօթնոստեայ:
ԵՕԹՆԱՏԵՍ, ա. Եօթնատեսարանեայ, եօթնաչեայ:
ԵՕԹՆԱՏԵՍԱՐԱՆԵԱՅ, տե՛ս ԵՕԹՆԱՏԵՍ:
ԵՕԹՆԱՐՓԵԱՆ, ԵՕԹՆԱՐՓԵՆԻ, ԵՕԹՆԱՐՓԻ, ԵՕԹՆԱՐՓԻՆ, ա. Եօթնալոյս, եօթնանշոյլ (եօթ լոյսով լցուած՝ պայծառացած):
ԵՕԹՆԵԱԿ, ա. գ. 1. Եօթներեակ, եօթն (եօթ միաւորից բաղկացած ամբողջութիւն): 2. Շաբաթ (եօթնօրեայ ժամանակամիջոց):
ԵՕԹՆԵԱՆ, տե՛ս ԵՕԹՆ:
ԵՕԹՆԵԿԻ, ԵՕԹՆԵԿԻՆ, ա. մ. Եօթնակի, եօթնեակ, եօթնպատիկ, եօթն անգամ:
ԵՕԹՆԵՄԵԱՆ, ա. Եօթնամեայ, եօթնամեան:
ԵՕԹՆԵՐԵԱԿ, ա. գ. 1. Եօթնեակ, եօթն: 2. Շաբաթ (շաբաթուայ եօթերորդ օրը):
ԵՕԹՆԵՐՐԵԱԿ, տե՛ս ԵՕԹՆԵՐԵԱԿ:
ԵՕԹՆԵՔԵԱՆ, ԵՕԹՆԵՔԻՆ, տե՛ս ԵՕԹԱՆԵՔԵԱՆ:
ԵՕԹՆԻՑՍ, մ. Եօթն անգամ:
ԵՕԹՆՃԱՌԱԳԱՅԹԵԱՆ, ա. Եօթնանշոյլ, եօթնալոյս:
ԵՕԹՆՃՐԱԳԵԱՆ, տե՛ս ԵՕԹՆԱՃՐԱԳԵԱՆ:
ԵՕԹՆՄԱՍՆԵԱՅ, տե՛ս ԵՕԹՆԱՄԱՍՆԵԱՅ:
ԵՕԹՆՈՍՏԵԱՅ, տե՛ս ԵՕԹՆԱՍՏԵՂՆ:
ԵՕԹՆՈՒՏԱՍՆԱՄԵԱՅ, ա. ԵՕԹՆՈՒՏԱՍՆԱՄԻ:
ԵՕԹՆՈՒՏԱՍՆԱՄԻ, տե՛ս ԵՕԹՆՈՒՏԱՍՆԱՄԵԱՅ:
ԵՕԹՆՊԱՏԻԿ, ա. մ. Եօթնեկին եօթնիցս:

Զ

ԶԱԶԻՐ, ա. 1. Գարշ, գարշելի, աղտեղի, պիղծ, տգեղ: 2. Յոռի, վատ, անարգ:
ԶԱԶՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յիշոցք, հայհոյանք, խեղկատականք:
ԶԱԶՐԱԳԻՆ, ա. Նոյն, գարշելի (խիստ գազիր):
ԶԱԶՐԱԳՈՅՆ, ա. Յոռեգոյն (առաւել գազիր):
ԶԱԶՐԱԳՈՐԾ, ա. 1. Պղծագործ: 2. Զազիր, գարշելի:
ԶԱԶՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Պղծագործութիւն, զեղխագործութիւն:
ԶԱԶՐԱԹՈՐՄԻ, ա. Զազիր, գարշ, գարշելի:
ԶԱԶՐԱԼԻ, ԶԱԶՐԱԼԻՑ, ա. Նոյն, գարշելի, աղտեղի, փիծ:
ԶԱԶՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԶԱԶԻՐ:
ԶԱԶՐԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Տգեղութիւն (զզուելի կերպարանք):
ԶԱԶՐԱՀՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գարշահոտութիւն, ժանտահոտութիւն:
ԶԱԶՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Աղտեղանալ: 2. Զզուել, գարշել, խորշել:
ԶԱԶՐԱՊԷՍ, մ. Գարշաբար, չարաչար:
ԶԱԶՐԱՏԵՍ, ԶԱԶՐԱՏԵՍԱԿ, ԶԱԶՐԱՏԵՍԻԼ, ա. Գարշատեսիլ, տգեղ, գարշ:
ԶԱԶՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Աղտեղացուցանել, աղտեղել, ապականել, գարշեցուցանել:
ԶԱԶՐԵԼ (իմ), չբ. 1. Զազրանալ, զզուել: 2. Աղտեղանալ:
ԶԱԶՐԵԼԻ, ա. Գարշելի, զազրալի:
ԶԱԶՐՈՏԻ, ա. գ. Գարշելի, գարշելիք, փխբ. կուռք:
ԶԱԶՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղտեղութիւն, պղղ-

ծուլթիւն, յուռութիւն, փառթարութիւն:
ՋԱԾԱԾ, ա. Տկար, նուազ, դուզնաքեայ, սակաւաւոր, չնչին, տրուպ:
ՋԱԿԱՆԵԼ, նբ. Ականել, դիտել, նկատել:
ՋԱԿԱՏԵԼ (իմ), չբ. Մոլել:
ՋԱՀԱՆԴԵԼ (իմ), չբ. Զարհուրել, խըրտչել, զանգիտել:
ՋԱՀԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ(իմ), չբ. Ջերկիւղի հարկանել, զարհուրել, երկնչել:
ՋԱՂՓԱՂՓՈՒՆ, ա. մ. 1. Սխալական, խախուտ, պատիր, գայթ ի գայթի: 2. Անվաւեր:
ՋԱՄԲԻՒՂ կամ ՋԱՄԲԻՂ, գ. Կողով, սակառ, ոճ:
ՋԱՄՕԹԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՄՕԹ-ի տակ
ՋԱՅԳՈՅ, մ. Ընդ այգն, այգուց, ի փաղիւ անդր:
ՋԱՅՍԱՅՍԵԼ, չբ. Երկնչել, զանգիտել:
ՋԱՅՐԱԳԻՆ, ա. մ. Զայրացեալ, զայրագնաբար:
ՋԱՅՐԱԳՆԱԲԱՐ, մ. Զայրագինս (սաստիկ զայրոյթով):
ՋԱՅՐԱԳՆԵԼ (իմ), չբ. Մոլեգնել, կատաղել:
ՋԱՅՐԱԳՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կատաղեցուցանել:
ՋԱՅՐԱԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կատաղութիւն, ցասումն:
ՋԱՅՐԱԿԱՆ, ա. Սրտմտական:
ՋԱՅՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Սրտմտել, կատաղել, դժկամակել, գչարել: 2. Նեղասրտել, սրտնեղել, դժուարել, վշտանալ: 3. փխբ. Սաստկանալ (ուժգին կերպով արտայայտուել):
ՋԱՅՐԱՆՔ, գ. Զայրացումն, սաստկութիւն:
ՋԱՅՐԱՑԿՈՏ, ա. Ցասկոտ, բարկասիրտ:
ՋԱՅՐԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Զայրութիւն, ցասումն:
ՋԱՅՐԱՑՈՒԿՔ, գ. Զայրացումն, ցասումն, քէն, ոխ:
ՋԱՅՐԱՑՈՒՄՆ, գ. 1. Սրտմտութիւն, զայրացուկք, ցասումն: 2. Սաստկութիւն:
ՋԱՅՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բարկացուցանել, դառնացուցանել (զայրոյթ պատճառել):
ՋԱՅՐԱՑՈՒՔ, տե՛ս ՋԱՅՐԱՑՈՒԿՔ, ՋԱՅՐԱՑՈՒՄՆ:
ՋԱՅՐՈՒԹԻՒՆ, ՋԱՅՐՈՒԿՔ, ՋԱՅՐՈՒՄՆ, ՋԱՅՐՈՒՑ, տե՛ս ՋԱՅՐԱՑՈՒՄՆ:
ՋԱՆԱԶԱՆ, ա. 1. Պէսպէս, ազգի ազգի, այլ և այլ, ցեղից ցեղից, բազմապատիկ, բազմազան, տարբեր: 2. (յունական ոճով) Աննման, գերազանց:
ՋԱՆԱԶԱՆԱԲԱՐ, մ. Զանազանագոյն, զանազանապէս, տարբերապէս:
ՋԱՆԱԶԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՋԱՆԱԶԱՆԱԲԱՐ:
ՋԱՆԱԶԱՆԱԿ, ա. Զանազան, պէսպէս:
ՋԱՆԱԶԱՆԱՁԵՒ, ա. Բազմադիմի, յոգնատեսակ:
ՋԱՆԱԶԱՆԱՆԱԼ, չբ. Զանազանել, տարբերել:
ՋԱՆԱԶԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՋԱՆԱԶԱՆԱԲԱՐ:
ՋԱՆԱԶԱՆԱՓԱՅԼ, ա. Գեղեցկափայլ:
ՋԱՆԱԶԱՆԵԱՑ, տե՛ս ՋԱՆԱԶԱՆ:
ՋԱՆԱԶԱՆԵԼ, նբ. 1. Որոշել (մէկը միւսից տարբերել): 2. չբ. (յունական ոճով) Զանազանանալ, գերազանցել:
ՋԱՆԱԶԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Որոշումն, տարբերութիւն, այլակերպութիւն, խտիր: 2. Բազմազանութիւն:
ՋԱՆԱԶԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ՋԱՆԱԶԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ՋԱՆԱԼՈՒԹ, տե՛ս ԸՆՁՈՒՂՏ:
ՋԱՆԱԿ, գ. Զոյլ, մասն, հատ (ոսկու կամ արծաթի մասին):
ՋԱՆԳԱՆԵԼ, նբ. Զանգել, շաղել, շաղախել, թրել, թրմել, մածուցանել, խառնել, բաղադրել, միաւորել:

ԶԱՆԳԱՊԱՆ, ԶԱՆԳԱՊԱՆԱԿ, տե՛ս ԶԱՆԿԱՊԱՆ:
ԶԱՆԳԵԼ, տե՛ս ԶԱՆԳԱՆԵԼ:
ԶԱՆԳԻՏԱԿԱՆ, ա. Երկիւղական, երկիւղալից, ահաւոր:
ԶԱՆԳԻՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԶԱՆԳԻՏԵԼ:
ԶԱՆԳԻՏԱՆՔ, գ. Ահ, երկիւղ:
ԶԱՆԳԻՏԵԼ, չբ. Զանգիտանալ, կասկածել, խիթալ, երկնչել, զարհուրել, վախել, վախվախել, շրտնուլ, խրտնուլ, խրտչել, վարանել, վհատել:
ԶԱՆԳԻՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Երկեցուցանել, վախեցուցանել, խրտուցանել, կասեցուցանել:
ԶԱՆԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Զանգիտումն, զանգիտանք, երկիւղ, երկչոտութիւն:
ԶԱՆԳԻՏՈՒՄՆ, տե՛ս ԶԱՆԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:
ԶԱՆԳՈՒԱԾ կամ ԶԱՆԿՈՒԱԾ, գ. Խմոր, հայս, խառնուած:
ԶԱՆԳՈՒՄՆ, գ. Շաղախումն (զանգելը, զանգուելը):
ԶԱՆԽԼԱԲԱՐ, մ. Ծածկաբար, լռելեայն, գաղտուկ:
ԶԱՆԽԼԱՆԱԼ, չբ. 1. Անխլանալ, զանխլել, թաքչել, անյայտանալ, զանխլացեալ լինել: 2. Նբ. Անգիտանալ, մոռանալ, պատրուակել, թաքուցանել:
- ԶԱՆԽԼԱՑԵԱԼ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԶԱՆԽԼԱՆԱԼ (1):
ԶԱՆԽԼԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԶԱՆԽԼԱՆԱԼ (2):
ԶԱՆԽԼԱՆՔ, գ. Ծածկութիւն, մոռացօնք:
ԶԱՆԽԼԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թաքուցանել, ծածկել:
ԶԱՆԽԼԻԼ, տե՛ս ԶԱՆԽԼԱՆԱԼ (1):
ԶԱՆԽԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Զանխլանք, անտեղեկութիւն, անգիտութիւն:
ԶԱՆԽՈՒԼ, ա. 1. Թաքուն, ծածուկ, գաղտնի, անգիտելի, անյայտ: 2. Անգէտ, անտեղեակ: 3. գ. Ծածուկք (ծածուկ վայր): 4. մ. Զանխլաբար, ի ծածուկ, լռելեայն, անյայտաբար:
ԶԱՆԿԱՊԱՆ, գ. Սռնապան:
ԶԱՆԿՈԽՆ, մ. Անձայն (առանց ոտնաձայն հանելու):
ԶԱՆՑ, գ. Անց, անցք (անցնելը):
- ԶԱՆՑ ԱՌՆԵԼ, 1. Անտես առնել, անփոյթ առնել, անտեսել: 2. Գերազանցել, գեր ի վերոյ լինել, յաղթել:
- ԶԱՆՑ ԼԻՆԵԼ. Անտես լինել՝ մնալ, թող լիք լինել:
ԶԱՆՑԱՆԵԼ, չբ. 1. Գերազանցել, յառաջել, առաւելուլ, անցանել զանցանել: 2. Զանց առնել՝ լինել, յանցանել, մեղանչել:
ԶԱՆՑԱՍԱՀՄԱՆ, ա. Օրինազանց, պատուիրանազանց:
ԶԱՆՑԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, ԶԱՆՑՈՒՄՆ, գ. Ցանցաւորութիւն, օրինազանցութիւն, պատուիրանազանցութիւն, յանցութիւն, յանցումն:
ԶԱՆՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Գերազանցուցանել: 2. Ցապաղեցուցանել, խափանել, ունայնացուցանել, դերևեցուցանել: 3. Ցանցուցանել:
ԶԱԶԱՂԵԼ, տե՛ս ՑԱԶԱՂԵԼ:
ԶԱԶԱՑՈՒ, տե՛ս ԱԶԱՑՈՒ:
ԶԱՌԱԾԱՆԵԼ, Նբ. չբ. 1. Զգել, հակել, թեքել: 2. Եղծանել, յեղաշրջել: 3. Խոտորել, մոլորել, համակել:
ԶԱՌԱԾԱՆՔ, գ. Զառածումն (զառածանելը):
ԶԱՌԱԾՈՒՄՆ, տե՛ս ԶԱՌԱԾԱՆՔ:
ԶԱՌԱՄ, ա. գ. Ծեր, ծերունի, ալևոր:
ԶԱՌԱՄԱԳՈՅՆ, ա. Ծերագոյն:
ԶԱՌԱՄԱՆԱԼ, չբ. Ծերանալ, ալևորել, զառանցել, աղճատել, անցանել զաւուրբք:
ԶԱՌԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծերութիւն, պառաւութիւն:
ԶԱՌԱՆՑԱՆՔ, գ. Զառանցութիւն, շաղփաղփանք, շաղփաղփութիւն, բանդագուշանք, ցնորք:

ԶԱՌԱՆՑԵԼ, չբ. 1. Զանցանել (չափից՝ սահմանից անցնել): 2. Զառամանալ, աղճատել: 3. Ցնորել, ցնդել, բարբաջել:
ԶԱՌԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶԱՌԱՆՑԱՆՔ:
ԶԱՌԱՆՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Պատրել, ցնորեցուցանել:
ԶԱՌԱՋԱՍՈՒՆ, ա. Ջեռնասուն:
ԶԱՌԱՋԱՒՈՐ, ա. Առաջաւոր, առաջակաց, գլխաւոր:
ԶԱՌԱՋԵԱՒ, ԶԱՌԱՋԵՕՔ, մ. Առաջեաւ, առաջի, հանդէպ:
ԶԱՌԱՋԵԼ, չբ. Յառաջել, կանխել:
ԶԱՌԱՋԻՆՆ, մ. Յառաջնմէ, յառաջնումն, յառաջագոյն, նախ:
ԶԱՌԱՋՍ ՈՒՆԵԼ, տե՛ս ԶԱՌԱՋԵԼ:
ԶԱՌ Ի ԹԱՓ, ա. գ. Զառ ի կող, զառ ի կողեալ, զառ ի վայր:
ԶԱՌԻԿ, գ. Դեղնախունկ:
ԶԱՌ Ի ԿՈՂ, ԶԱՌ Ի ԿՈՂԵԱԼ, տե՛ս ԶԱՌ Ի ԹԱՓ:
ԶԱՌ Ի ՀԵՏ, ա. Հարթ (տարածութեան մասին):
ԶԱՌ Ի ՎԱՅՐ, տե՛ս ԶԱՌ Ի ԹԱՓ:
ԶԱՌ Ի ՎԵՐ, գ. Զառիվերակ, դար:
ԶԱՌԻՎԵՐԱԿ, տե՛ս ԶԱՌ Ի ՎԵՐ:
ԶԱՌՆԱՒՈՒԽՏ, գ. Դիպակ:
ԶԱՏ, ա. մ. նխդ. Առանձին, անջատ, ուրոյն, որիչ, մեկուսի, ի բացեայ, հեռի:
ԶԱՏԱԳՈՅՆ, ա. Բացագոյն, հեռագոյն (աւելի հեռացած՝ մեկուսի):
ԶԱՏԱԾ, գ. Բացատ, անջրպետ, միջոց, խորոց:
ԶԱՏԱԿԱՆ, ա. 1. Առանձնական, բաժանական, աննման: 2. Մեկուսի:,
ԶԱՏԱՆԱԼ, չբ. Զատանել, հեռանալ:
ԶԱՏԱՆԵԼ, ԶԱՏԵԼ, նբ. 1. Զատուցանել, անջրպետել, անջատել, բաժանել, մեկնել, ընտրել: 2. Հեռացուցանել: 3. կ. չբ. Զատչել, մեկնել, որոշել, մեկուսանալ, առանձնանալ, հեռանալ:
ԶԱՏ Ի ԶԱՏ, ա. մ. Որիչ որիչ, առանձինն:
ԶԱՏԻԿ, գ. 1. (եկեղց.) Անց, յառաջանցակ, յառաջանցութիւն, չարչարանքն, պասքա, պասեք: 2. Գառն (զատկական): 3. լայնաբար՝ Տօն, տօնախմբութիւն, հանդէս, ցնծութիւն, ուրախութիւն:
ԶԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Որոշումն, մեկուսութիւն:
ԶԱՏՈՒՄՆ, գ. Որոշումն:
ԶԱՏՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԶԱՏԱՆԵԼ, ԶԱՏԵԼ (1, 2):
- ԶԱՏՈՒՑԵԱԼ, ա. գ. 1. (կրօն.) Նուիրական (աստծուն նուիրուած): 2. Նզովեած, նզովք: 3. Արուարձան (քաղաքի):
ԶԱՏՈՒՑՈՒՄՆ, գ. 1. Զատումն, որոշումն, բաժանումն: 2. Վիճակ, բաժին, կարգ:
ԶԱՏՉԵԼ (իմ), տե՛ս ԶԱՏԱՆԵԼ, ԶԱՏԵԼ (3):
ԶԱՐԳԱԼԻ, ա. Զարգուն (արբունքի հասած):
ԶԱՐԳԱՆԱԼ, չբ. Յառաջադիմանալ, աճել, առաւելուլ, զօրանալ, մեծանալ:
ԶԱՐԳԱՑԵԼԻ, ա. Աճեցուն, աճուն:
ԶԱՐԳԱՑՈՒՄՆ, գ. Յառաջադիմութիւն, աճումն:
ԶԱՐԳԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Աճեցուցանել, մեծացուցանել:
ԶԱՐԳՈՒՆ, տե՛ս ԶԱՐԳԱԼԻ:
ԶԱՐԴ, գ. 1. Զարդարանք, պաճուճանք, պաճոյճ: 2. (յունական ոճով) Կարգ, կարգաւորութիւն: 3. (յունաբանութեամբ) Աշխարհ, տիեզերք:
ԶԱՐԴԱԲԵՐ, ա. Շքեղ, բարեվայելուչ (զարդ բերող կամ տուող):
ԶԱՐԴԱԼԻՑ, ա. Զարդարուն:
ԶԱՐԴԱՊԷՍ, մ. Բարեզարդաբար (բարեզարդ վայելչութեամբ):
ԶԱՐԴԱՍԷՐ, ա. Պաճուճասէր:
ԶԱՐԴԱՐԱՆՔ, գ. 1. Զարդարումն: 2. Զարդ, պաճուճանք:
ԶԱՐԴԱՐԵԼ, նբ. Զարդարեցուցուցանել, գեղազարդել, գեղերեսել, պաճուճել, պճնել, պայծառացուցանել:

ԶԱՐԴԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԶԱՐԴԱՐԵԼ:
ԶԱՐԴԱՐԿՈՏ, ա. Զարդասէր, պճնասէր:
ԶԱՐԴԱՐՈՒԱԾ, գ. Զարդարանք, զարդ:
ԶԱՐԴԱՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԶԱՐԴԱՐԱՆՔ:
ԶԱՐԴԱՐՈՒՆ, ա. 1. Զարդարեալ, վայելչազարդ, չքեղ: 2. Յարդարուն, կազմ:
ԶԱՐԴԱՓԱՅԼ, ա. մ. Փայլենազարդ:
ԶԱՐԴԻՍ, մ. Այժմ, ի ներկայումս:
ԶԱՐԹԵԼ (իմ), տե՛ս ԶԱՐԹՆՈՒԼ:
ԶԱՐԹՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՐԹՆԱԿԱՆ:
ԶԱՐԹՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՐԹՆԱՆԱԼ, ԶԱՐԹՆՈՒԼ:
ԶԱՐԹՆՈՒԼ, չբ. 1. Արթնանալ, զարթչել, զարթել: 2. փխբ. Զգաստանալ, սթափել: 3. փխբ. Կանխել, զօրանալ, յառնել, գրգռել, սաստկանալ, դիզանալ:
ԶԱՐԹՈՒՄՆ, գ. Արթնութիւն (արթուն լինելը, զարթնուլը):
ԶԱՐԹՈՒՆ, տե՛ս ԱՐԹՈՒՆ:
ԶԱՐԹՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Յարուցանել (զարթնել տալ): 2. փխբ. Սթափեցուցանել, զգաստացուցանել: 3. փխբ. Շարժել, գրգռել, արծարծել:
ԶԱՐԹՈՒՑԻՉ, ա. Շարժիչ, սարտուցիչ, յորդորեցուցիչ, յորդորիչ, արծարծիչ:
ԶԱՐԹՉԵԼ (իմ), տե՛ս ԶԱՐԹՆՈՒԼ:
ԶԱՐԿԱԾ, գ. Զարկուած, հարուած:
ԶԱՐԿԱՆԵԼ, նբ. Հարկանել, զարկուցանել, բախել, հարուածել:
ԶԱՐԿՈՒԱԾ, գ. Զարկած, զարկումն, հարումն, հարուած, բախիւն, բախումն:
ԶԱՐԿՈՒՄՆ, տե՛ս ԶԱՐԿՈՒԱԾ:
ԶԱՐԿՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Զարկանել, հարկանել, հարուածել, բախել, զընկենուլ, զգետնել: 2. Լլկել:
ԶԱՐՀՈՒՐԱԿԱՆ, ա. Զարհուրեցուցիչ, զարհուրելի:
ԶԱՐՀՈՒՐԱՆՔ, գ. Ահ, արհաւիրք, ահաբեկութիւն, ահարկութիւն:
ԶԱՐՀՈՒՐԵԼ[1], տե՛ս ԶԱՐՀՈՒՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԶԱՐՀՈՒՐԵԼ (իմ), չբ. Զահի հարկանել, ահաբեկ լինել, պակնուլ, սոսկալ, սարսափել, դողալ, ապշել, հիանալ, խուճապել, տագնապել:
ԶԱՐՀՈՒՐԵԼԻ, ա. Սարսափելի, ահաւոր, ահարկու:
ԶԱՐՀՈՒՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ահաբեկ առնել, ահաբեկել, սարսափեցուցանել, դողացուցանել, ապշեցուցանել:
ԶԱՐՀՈՒՐԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Դողացուցիչ, ահարկու:
ԶԱՐՀՈՒՐԿՈՏ, ա. Երկչոտ, վախկոտ (թեթեւ բանից զարհուրող):
ԶԱՐՀՈՒՐՈՒՄՆ, գ. 1. Զարհուրանք, սարսափումն: 2. Ապշութիւն (ապշելը):
ԶԱՐՀՕՐԱՏԵՍԱԿ կամ ԶԱՐՀՈՒՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Ահագնատեսիլ (զարհուրելի տեսքով՝ կերպարանքով):
ԶԱՐՄ, գ. 1. Ազգատոհմ, տոհմ, ցեղ: 2. Սերունդ, շառաւիղ, ծնունդ, զաւակ:
ԶԱՐՄԱԶԱՆ, ԶԱՐՄԱԶԱՆԱԿԱՆ, ա. Ազգի ազգի (զանազան և զարմանալի):
ԶԱՐՄԱԶԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլութիւն, տարբերութիւն, զանազանութիւն:
ԶԱՐՄԱՆԱԳԵՂ, ա. Հրաշագեղ, գեղեցկահրաշ:
ԶԱՐՄԱՆԱԳՈՐԾ, ա. 1. Սքանչելագործ, հրաշագործ: 2. Զարմացուցիչ, սքանչելի, հրաշալի:
– ԶԱՐՄԱՆԱԳՈՐԾՔ, գ. Սքանչելիք, զարմանալիք (զարմանալի գործեր):
ԶԱՐՄԱՆԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Հրաշագործել:
ԶԱՐՄԱՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Սքանչելագործութիւն, հրաշագործութիւն, սքանչելիք:
ԶԱՐՄԱՆԱԳՐԵԼ, նբ. Զարմանագործել:
ԶԱՐՄԱՆԱԶԱՆ, ա. Հրաշազան, սքանչելի, վայելչական:
ԶԱՐՄԱՆԱԶԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Զանազանութիւն, զարմազանութիւն (զարմանազան լինելը):
ԶԱՐՄԱՆԱԼ, չբ. Արմանալ, զարմանս

առնել, հիանալ, սքանչանալ, ապշել, պակնուլ:
ԶԱՐՄԱՆԱԼԻ, ա. 1. Արմանալի, հիանալի, սքանչելի, զարմանաւոր: 2. մ. Զարմանապէս, ահագինս, ուժգին:
- ԶԱՐՄԱՆԱԼԻՔ, գ. 1. Սքանչելիք, հրաշք: 2. Զարմացումն, զարմանք, սքանչացումն, ապշութիւն:
ԶԱՐՄԱՆԱԿԵՐՏ, ա. Հրաշակերտ:
ԶԱՐՄԱՆԱՀՐԱՇ, ա. Սքանչելահրաշ (զարմանալի և հրաշալի):
ԶԱՐՄԱՆԱՊԷՍ, մ. Սքանչելապէս:
ԶԱՐՄԱՆԱՏԵՍ, ա. Սքանչելատես (զարմանալի՝ սքանչելի տեսքով):
ԶԱՐՄԱՆԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիացումն (զարմանքով նայելը):
ԶԱՐՄԱՆԱՒՈՐ, ա. Զարմանալի, սքանչելի, հրաշալի, հիանալի:
ԶԱՐՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Զարմանագործութիւն, զարմանալիք, սքանչելիք:
ԶԱՐՄԱՆՈՒՀԻ, գ. Դշխոյ (զարմանալի՝ հիացմունք պատճառող հարս):
ԶԱՐՄԱՆՔ, գ. Զարմացումն, հիացումն, ապշութիւն, զարմանալիք:
- ԶԱՐՄԱՆՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԶԱՐՄԱՆԱԼ:
- Ի ԶԱՐՄԱՆՍ ԱԾԵԼ՝ ԿՐԹԵԼ, տե՛ս ԶԱՐՄԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԶԱՐՄԱՑՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԶԱՐՄԱՑՈՒՑԻՉ:
ԶԱՐՄԱՑՈՒՄՆ, գ. Զարմանք, հիացումն, ապշութիւն:
ԶԱՐՄԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ի զարմանս ածել (զարմանալ տալ):
ԶԱՐՄԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Զարմացողական, հիացուցանող:
ԶԱՐՄԱՑՔ, տե՛ս ԶԱՐՄԱՆՔ:
ԶԱՐՏՈՒՂԵԼ, չբ. Խոտորել, թիւրել, ստերիւրել, շեղել, մոլորել:
ԶԱՐՏՈՒՂԻ, ա. մ. Արտուղի, խոտոր, թիւր, խոտորնակի:
ԶԱՒԱԿ, գ. Որդի, ծնունդ, սերունդ, զարմ, յետին:
ԶԱՒԱԿԱԲԱՐ, մ. Որդիաբար, որդեբար, որդեպէս:
ԶԱՒԱԿԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Ծննդագործել, սերել:
ԶԱՒԱԿԱԿԵՐ, ա. Որդեկեր:
ԶԱՒԱԿԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Եղբայրակցութիւն:
ԶԱՒԱԿԱՍԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Որդեծնութիւն:
ԶԲԱՂԱՆՔ, գ. Զբաղումն, զբօսանք:
ԶԲԱՂԱՍԷՐ, ա. Խաղասէր:
ԶԲԱՂԵԼ[1], տե՛ս ԶԲԱՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԶԲԱՂԵԼ[2] (իմ), չբ. Զբաղնուլ, պատաղել, պարապել, դեգերել, զբօսնուլ:
ԶԲԱՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զբաղել, զբօսուցանել, զբօսացուցանել:
ԶԲԱՂՆՈՒԼ, տե՛ս ԶԲԱՂԵԼ (իմ):
ԶԲԱՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶԲԱՂՈՒՄՆ:
ԶԲԱՂՈՒՄՆ, գ. Զբաղութիւն, զբաղանք, պատաղումն, հոգ, ծփանք, զբօսանք:
ԶԲՕՍԱՆԱԼ, ԶԲՕՍԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԶԲՕՍՆՈՒԼ:
ԶԲՕՍԱՆՔ, գ. 1. Զբօսումն, զուարճութիւն, սփոփանք, դեգերանք: 2. Զբաղանք, զբաղումն, պատաղումն: 3. Դատարկաբանութիւն: 4. Հոգ, մտածութիւն: 5. Ցնորք, երևակայութիւն: 6. Տատանումն, պտոյտք, ծփանք, ալէկոծութիւն: 7. Յուզումն, տագնապ:
ԶԲՕՍԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զբօսուցանել, զբաղեցուցանել, զուարճացուցանել:
ԶԲՕՍՆՈՒԼ, չբ. 1. Զբօսանալ, զբօսանել, զբաղել, դեգերել, պարապել: 2. Ցրուել (մտքով զբաղուած լինել):
ԶԲՕՍՈՒՄՆ, տե՛ս ԶԲՕՍԱՆՔ (1):
ԶԲՕՍՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԶԲՕՍԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԶԲՕՍՈՒՑԻԿ, ա. Վերացեալ, վերամբարձ:
ԶԳԱԼ, նբ. չբ. 1. Զգայութիւն առնուլ, ըմբռնել, ճանաչել, իրազեկ լինել, իմանալ, տեղեկանալ: 2. (բաց. խնդրով) Սթափել, զգաստանալ, անձին զգալ:
- ԱՆՁԻՆ ԶԳԱԼ կամ ԶԳԱԼ ԽԵԼԱՑ.

Ուշաբերել, գալ ի միտս յինքն, յինքն գալ:
ԶԳԱԼԱՊԷՍ, տե՛ս ԶԳԱՅԱԲԱՐ:
ԶԳԱԼԻ, ա. 1. Երևելի, նիւթական, մարմնաւոր: 2. Զգայական, զգայուն:
– ԶԳԱԼԻՔ, գ. յոգն. Զգայականք (զգայարաններ):
ԶԳԱԾԵԼ (իմ), ԶԳԱԾՆՈՒԼ, չբ. 1. Սփածանել, զգենուլ: 2. փխբ. Ունել, կրել, համակել, որականալ:
ԶԳԱԾՈՒՄՆ, գ. Զգեցումն, սփածումն:
ԶԳԱԾՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Համակել, պարապնդել:
ԶԳԱՅԱԲԱՐ, մ. Զգալապէս, մարմնապէս:
ԶԳԱՅԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԶԳԱՅԱԿԱՆԱԳՈՅՆ:
ԶԳԱՅԱԶԻՐԿ, ա. Անզգայ:
ԶԳԱՅԱԿԱՆ, ա. Զգայուն, զգալի:
– ԶԳԱՅԱԿԱՆՔ, տե՛ս ԶԳԱԼԻՔ:
ԶԳԱՅԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Զգայագոյն (աւելի զգալի՝ զգայական):
ԶԳԱՅԱՐԱՆ, տե՛ս ԶԳԱՅՈՒԹԻՒՆ (3):
ԶԳԱՅԱՒՈՐ, ա. Զգայուն, մտաւոր, իմացական:
ԶԳԱՅԻՆ, ա. Զգայուն:
ԶԳԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զգացումն, ըմբռնումն, ճանաչումն, տեղեկութիւն: 2. Զգաստութիւն, խոհականութիւն, խելք, խելամտութիւն, ուշ: 3. Զգայարան:
– ԶԳԱՅՈՒԹԻՒՆ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ԶԳԱԼ:
– ԶԳԱՅՈՒԹԻՒՆ ԱՌՆԵԼ, ԲԵՐԵԼ Ի ԶԳԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶԳԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:
ԶԳԱՅՈՒՆ, ա. 1. Զգայական: 2. Զգաստ, զգօն, խոհեմ, ողջամիտ, խելամուտ, մտաւոր, խոհական: 3. Զգալի, երևելի, նիւթական:
ԶԳԱՅՈՒՆԱԿԱՆ, ա. Զգայական, զգալի, մարմնական:
ԶԳԱՅՌ, գ. Ործ, փսխած, զգայռումն:
ԶԳԱՅՌԵԼ, նբ. 1. Փսխել: 2. նման. Ի դուրս տալ (աւելի մնացածը՝ եղածը):
ԶԳԱՅՌՈՒԹԻՒՆ, ԶԳԱՅՌՈՒՄՆ, գ. Զգայռ, ժայթքումն:
ԶԳԱՌԵԼ (իմ), չբ. Ապականել, գարշանալ:
ԶԳԱՍՏ, ա. 1. Զգօն, զգոյշ, արթուն, հսկող, աչալուրջ: 2. Խոհեմ, խելացի, ողջամիտ, ողջախոհ, պարկեշտ, ժուժկալ, բարեձև, չափաւոր:
– ԶԳԱՍՏ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԶԳԱՍՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
– ԶԳԱՍՏ ԼԻՆԵԼ. Զգալ, իրազգած լինել:
ԶԳԱՍՏԱԲԱՐ, մ. Ողջախոհաբար:
ԶԳԱՍՏԱԽՕՍ, ա. Պարկեշտաբան:
ԶԳԱՍՏԱԿԱՆ, ա. Վայելչական:
– ԶԳԱՍՏԱԿԱՆ ԿՐՕՆՔ՝ ԱՌԱՔԻՆՈՒԹԻՒՆ. Իմաստասիրութիւն, փիլիսոփայութիւն:
ԶԳԱՍՏԱՄԻՏ, ա. Խոհական, պարկեշտ (մտքով զգաստ):
ԶԳԱՍՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Զգօնանալ, յինքն գալ, սթափել, ուշաբերել, զգուշանալ, պարկեշտանալ, ողջախոհանալ: 2. (յունաբանութեամբ) Իմաստասիրել:
ԶԳԱՍՏԱՍԷՐ, ա. 1. Պարկեշտ, առաքինի: 2. Իմաստասէր:
ԶԳԱՍՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Զգաստութիւն, իմաստասիրութիւն:
ԶԳԱՍՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զգաստ առնել, զարթուցանել, պարկեշտացուցանել:
ԶԳԱՍՏԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Համեստացուցիչ, ողջախոհացուցիչ, ցածուցիչ:
ԶԳԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պարկեշտութիւն, ցածութիւն, համեստութիւն, ողջախոհութիւն, չափաւորութիւն: 2. Արթնութիւն, աչալրջութիւն, զգօնութիւն: 3. Իմաստասիրութիւն, զգաստասիրութիւն:
ԶԳԱՍՏՈՒՆ, տե՛ս ԶԳԱՍՏ:
ԶԳԱՑՈՒՄՆ, գ. Ազդեցութիւն, յուշարարութիւն, նշանակ:
ԶԳԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զգայութիւն առնել, բերել ի զգայութիւն, զեկուցանել, ազդ առնել, յուշ առնել, նշանակել, յայտնել, պատմել:

ԶԳԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Յիշեցուցանող, յիշեցուցիչ:
ԶԳԵՆՈՒԼ, նբ. չբ. 1. Ագանել, զգածել, զգածնուլ, արկանել: 2. Ունել, կրել, հագածել, զարդարել:
– ԶԳԵՆՈՒԼ ԲԱՆԻՆ ԶՄԱՐՄԻՆ. (կրօն.) Մարմնանալ, մարդանալ:
ԶԳԵՍՏ, գ. 1. Հանդերձ, հալաւ, ձորձ, պատմուճան: 2. փխբ. Ծածկոյթ:
– ԶԳԵՍՏ ՈՏԻՆ. Կօշիկ:
ԶԳԵՍՏԱՒՈՐԵԼ[1], տե՛ս ԶԳԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԶԳԵՍՏԱՒՈՐԵԼ[2] (իմ), տե՛ս ԶԳԵՆՈՒԼ:
ԶԳԵՍՏԱՒՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԶԳԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԶԳԵՍՏԻԿ, գ. Հանդերձիկ, ցնցոտի (խըղճուկ՝ աղքատիկ զգեստ):
ԶԳԵՏՆԵԼ, նբ. Զարկուցանել, զընկենուլ (գետնովը տալ):
ԶԳԵՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԶԳԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԶԳԵՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶԳԵՑՈՒՄՆ:
ԶԳԵՑՈՒՄՆ, գ. Զգեցութիւն, զգածումն, սփածումն:
– ԶԳԵՑՈՒՄՆ ՄԱՐՄՆՈՅ. (կրօն.) Մարմնաւորութիւն:
ԶԳԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Զգեստաւորեցուցանել, զգեստաւորել, ագուցանել: 2. փխբ. Ծածկել, պատել:
ԶԳԵՑՈՒՑԱՆՈՂ, տե՛ս ԶԳԵՑՈՒՑԻՉ:
ԶԳԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Զգեցուցանող, ագուցիչ:
ԶԳԼԽԵԼ ԳԻՆԻՈՎ, տե՛ս ԳԻՆԵԶԻՆԵԼ (իմ):
ԶԳՆԱԼ, չբ. Երթեւեկս առնել՝ առնուլ, երթեւեկել, շրջել, շրջագայել, ճեմել:
ԶԳՈՅՇ, ա. 1. Ուշակալ, արթուն, անձնապահ, աչալուրջ: 2. Անքոյթ, ապահով, յապահով, զգուշալի:
– ԶԳՈՅՇ ԼԻՆԵԼ՝ ԿԱԼ, տե՛ս ԶԳՈՒՇԱՆԱԼ:
ԶԳՈՒՇԱԲԱՐ, մ. Զգուշապէս, զգուշեաւ, ուշի ուշով:
ԶԳՈՒՇԱԳՈՅՆ, ա. Զգուշականագոյն:
ԶԳՈՒՇԱԼԻ, ա. 1. Զգուշական (զգուշութիւն պահանջող): 2. Անվտանգ, անքոյթ, յապահով:
ԶԳՈՒՇԱԿԱՆ, ա. Զգուշաւոր: 2. Զգուշալի: 3. Ծգնաւորական:
ԶԳՈՒՇԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԶԳՈՒՇԱԳՈՅՆ:
ԶԳՈՒՇԱՆԱԼ, չբ. 1. Զգոյշ լինել, զգոյշ կալ, ձեռնպահ լինել, պահել զանձն յիմեքէ, յապահովանալ, խուսափել: 2. Հսկել, ուշ անել, պահպանել:
ԶԳՈՒՇԱՆՔ, տե՛ս ԶԳՈՒՇՈՒԹԻՒՆ:
ԶԳՈՒՇԱՊԷՍ, տե՛ս ԶԳՈՒՇԱԲԱՐ:
ԶԳՈՒՇԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Խրատել, զգաստացուցանել (զգուշանալ տալ): 2. Պահպանել (զգուշութեամբ պահել): 3. Յուշ առնել, յիշեցուցանել:
ԶԳՈՒՇԱՑՈՒՑԱՆՈՂԱԲԱՐ, մ. Ուշ ունելով (ուշադիր լինելով):
ԶԳՈՒՇԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Խրատիչ, խրատական:
ԶԳՈՒՇԱՒՈՐ, ա. Յապահով, անքոյթ, անվտանգ:
ԶԳՈՒՇԱՒՈՐԱՊԷՍ, մ. Խնամով (զգուշութեամբ պահպանելով):
ԶԳՈՒՇԵԱՒ, տե՛ս ԶԳՈՒՇԱԲԱՐ:
ԶԳՈՒՇՈՂԱԿԱՆ, ա. Ի բաց փախչողական (զգուշացող):
ԶԳՈՒՇՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ուշադրութիւն, աչալրջութիւն, զգաստութիւն: 2. Պահպանութիւն, յապահովութիւն:
– ԶԳՈՒՇՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Զգուշաբար, զգուշեաւ, խնամով:
ԶԳՕՆ, ա. 1. Խոհեմ, ուշիմ, ուշեղ, խելացի: 2. Հեզ, մեղմ, հանդարտ, ընդել, ցածուն, հլու:
ԶԳՕՆԱԲԱՐ, մ. Զգօնապէս, հանդարտաբար:
ԶԳՕՆԱԲԱՐՈՅ, ա. Զգօնամիտ, հանդարտաբարք:
ԶԳՕՆԱԳՈՅՆ, ա. Հանդարտագոյն, հեզագոյն (աւելի զգօն):
ԶԳՕՆԱԿԱՆ, ա. Զգօն, մտացի, խելացի:
ԶԳՕՆԱՄԻՏ, ա. Զգօնաբարոյ, ուշիմ, հանդարտ, հեզ:

ՁԳՕՆԱՆԱԼ, չբ. Զգաստանալ, անճրն զգալ, հանդարտել, ընտանենալ, ցածնուլ:
ՁԳՕՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՁԳՕՆԱԲԱՐ:
ՁԳՕՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հանդարտեցուցանել, ընդելացուցանել:
ՁԳՕՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հանդարտութիւն, հեզութիւն, մեղմութիւն, ուշեղութիւն:
ՁԳՕՍԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԳՕՍԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՁԵԱՆ, գ. Վնաս:
ՁԵԼԱՆԵԼ, չբ. Ելանել ըստ չափ՝ ըստ սահման:
ՁԵԽ, տե՛ս ՁԵՂԽ:
ՁԵԽԱՍԷՐ, ա. Շուայտ, ցոփ (գեխութիւն սիրող):
ՁԵԿՈՒՑԱԿԱՆ, ա. Յայտարար:
ՁԵԿՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զգացուցանել, տեղեկացուցանել, ծանուցանել, յայտ առնել, ազդ առնել, նշանակել, պատմել, յայտնել:
ՁԵԿՈՒՑՈՒՄՆ, գ. Յայտարարութիւն, ազդարարութիւն, ծանուցումն:
ՁԵՂԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ՁԵՂՈՒԼ:
ՁԵՂԽ, ա. 1. Խախուտ, անհաստատ, գաղփաղփուն, լպրծոտ, լպիրծ, փտանգաւոր: 2. Շուայտ, ցոփ, անառակ, պակշոտ, անկարգ:
ՁԵՂԽԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Անառակութիւն, գազրագործութիւն:
ՁԵՂԽԱԼԻՑ, ա. Առլի (առատօրէն՝ լիքը լցուած):
ՁԵՂԽԱՆԱԼ, տե՛ս ՁԵՂԽԵԼ:
ՁԵՂԽԱՆՔ, տե՛ս ՁԵՂԽՈՒԹԻՒՆ:
ՁԵՂԽԵԼ, չբ. 1. Զեղխանալ, սխալակել: 2. Յանցանել, սխալել:
ՁԵՂԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Անառակութիւն, շուայտութիւն, ցոփութիւն, սխալակութիւն, անարգելաւորութիւն, անժուժութիւն:
ՁԵՂԽՈՒՄՆ, գ. Զեղխութիւն (զեղխանալը):
ՁԵՂԾ, ա. 1. Ապականեալ, աւերեալ: 2. Անհոգ, անփոյթ: 3. գ. Թուլութիւն, անհոգութիւն: 4. մ. Յանհոգս, անհոգաբար:
ՁԵՂԾԱՆԵԼ, ՁԵՂԾԵԼ, նբ. 1. Զեղծուցանել, եղծանել, եղծել, գեղծչել, ապականել, աւերել, վնասել, խանգարել: 2. Խաբել:
ՁԵՂԾՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՁԵՂԾԱՆԵԼ:
ՁԵՂԾՁԵԼ[1], տե՛ս ՁԵՂԾԱՆԵԼ:
ՁԵՂԾՁԵԼ[2] (իմ), կ. չբ. 1. Զեղծանել, խաբել: 2. Ստրջանալ, զղջալ:
ՁԵՂՈՒԱԾ, գ. Զեղումն, առատութիւն, լիութիւն:
ՁԵՂՈՒԼ, նբ. 1. Հեղուլ, գեղուցանել, լնուլ: 2. Դիզանել, կուտակել: 3. Ծաւալել, սփռել:
ՁԵՂՈՒՄՆ, գ. Լիութիւն, յորդութիւն (գեղելը, գեղուելը):
ՁԵՂՈՒՆ, ա. Լի, պատարուն, յորդառատ:
ՁԵՂՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՁԵՂՈՒԼ:
ՁԵՂՁԵԼ, նբ. 1. Ստուերացուցանել, վարագուրել, քօղարկել, սքօղել, թաքուցանել: 2. Զանց առնել, համառօտել, կարճել:
ՁԵՂՋ, գ. 1. Զղջումն, ստրջանք, ապաշաւ: 2. ա. Զղջական, զղջալից, ողորմ:
ՁԵՆ, տե՛ս ՁԵՆՈՒՄՆ:
ՁԵՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Զենելութիւն, զոհագործութիւն, պատարագ, քահանայագործութիւն:
ՁԵՆԱԾՈՅ, գ. Զոհեալ (զոհի միս):
ՁԵՆԱՐԱՆ, գ. 1. Զոհարան, զոհանոց, պատարագարան, բագին, սեղան: 2. Սպանդանոց:
ՁԵՆԵԼ, տե՛ս ՁԵՆՈՒԼ:
ՁԵՆԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Զենումն, զենլիք, զոհ:
ՁԵՆԼԻ, ՁԵՆԼԻՔ, գ. Սպանդ, զոհ:
ՁԵՆՈՒԼ, նբ. 1. Փողոտել, խողխողել, մորթել: 2. Զոհել, զոհագործել:
ՁԵՆՈՒՄՆ, գ. Զեն, զենլիք, զոհ, պատարագ:
ՁԵՌԱԼ, չբ. Սողալ, կայտառել, խլրտալ, եռալ:
ՁԵՌԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԵՌԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ԶԵՌՈՒՄՆ, գ. Կայտիռ (զեռալը):
ԶԵՌՈՒՆ, գ. 1. Սողուն, կայտառ, մի-ջատք: 2. ա. Շարժուն: 3. Եռացական (եփ եկող):
ԶԵՏԵՂ, ա. Զետեղեալ, ռւկայացեալ, յա-պաՀով, Հաստատուն, անփոփոխ:
– ԶԵՏԵՂ ԱՌՆՈՒԼ. Զետղ առնուլ, զկայ առնուլ, զտեղի առնուլ, եռեղանալ:
ԶԵՏԵՂԵԼ[1], նբ. Զետեղեցուցանել, դա-դարեցուցանել, Հաստատել, բնակեցու-ցանել:
ԶԵՏԵՂԵԼ[2](իմ), չբ. Եռեղանալ, դադարել, Հանգչել, Հանդարտել, զկայ առնուլ, զտեղի առնուլ՝ ունել:
ԶԵՏԵՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԶԵՏԵՂԵԼ[1]:
ԶԵՏԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Եռեղակալութիւն, դադարումն, զետեղումն (զետեղելը, զե-տեղուելը):
ԶԵՏԵՂՈՒՄՆ, տե՛ս ԶԵՏԵՂՈՒԹԻՒՆ:
ԶԵՏՈՒԱԶԵՂ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ԱՐՇԱՒԵԼ:
ԶԵՐԴԵՒԵԼ, չբ. Անտես առնել, անտեսել, զանց առնել:
ԶԵՐԵԱՄ, տե՛ս ԵՐԵԱՄ:
ԶԵՐԾ, ա. 1. Ազատ, արձակ, անարգել, յապաՀով, անքոյթ, անվտանգ: 2. գ. Ազատութիւն, արձակումն:
ԶԵՐԾԱՆԵԼ[1], նբ. 1. Զերծուցանել, ազա-տել, ապրեցուցանել, փրկել: 2. Զերծուլ, կորզել:
ԶԵՐԾԱՆԵԼ[2](իմ), չբ. Ազատել, ճողոպրել, պրծանել, ապրել, զերծուլ:
ԶԵՐԾՈՒԼ, նբ. 1. Զերծանել, կորզել, խլել, յափշտակել, բառնալ, մերկել, կապտել, գողանալ: 2. չբ. Ազատել:
ԶԵՐԾՈՒՄՆ, գ. 1. Ազատութիւն: 2. Կոր-զումն, յափշտակումն:
ԶԵՐԾՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԶԵՐԾԱՆԵԼ[1]:
ԶԵՐԾՈՒՑԻՉ, ա. Ազատիչ, ապրեցուցիչ:
ԶԵՓԻՒՌ, գ. Զեփիւռոս (արեւմտեան քամի):
ԶԵՓԻՒՌՈՍ, տե՛ս ԶԵՓԻՒՌ:
ԶԶՈՒԱՆՔ, գ. 1. ՀարստաՀարութիւն, զրկանք, տառապանք: 2. Գարշանք, տաղտկութիւն:
ԶԶՈՒԵԼ, նբ. 1. Անարգել, անպատուել, նախատել, արՀամարՀել, բամբասել, զրպարտել: 2. ՀարստաՀարել, զրկել, խուել, չարչարել: 3. չբ. Գարշել, տաղտկալ, պժգալ:
ԶԷՆ, գ. Զրահ, սպառազինութիւն:
– ՀԻՆ ԶԷՆՆ. Կին:
ԶԷՆԸՆԿԷՑ ԼԻՆԵԼ. ՎաՀանընկէց լինել:
ԶԸՆԿԵՆՈՒԼ, նբ. Ի վայր ընկենուլ, յետս ընկենուլ, մերժել, յամեցուցանել:
ԶԻ[1], չ. 1. Քանզի, որովՀետեւ, վասն զի: 2. Որպէս զի, որ: 3. Մինչ զի, մինչեւ: 4. Թէ, եթէ:
– ԶԻ ԵՒ, տե՛ս ԶԻ (3):
ԶԻ՞[2], գ. Զի՞նչ, զի՞նչ ինչ:
– ԶԻ՞ Է՝ ԶԻ. Առ ի՞նչ, ընդէ՞ր:
ԶԻ՛[3], եղբ. Զիա՞րդ, ո՛րպէս, ի՞բր:
ԶԻԱ՞ՐԴ, եղբ. Առ ի՞նչ, ընդէ՞ր, զի՞ է՝ զի:
– ԶԻԱՐԴՆ, գ. Որպիսութիւն, Հանգա-մանք:
ԶԻ՞ԿԷՆ, եղբ. Զիա՞րդ, Հի՞կէն, ո՞րկէն:
ԶԻՂԽ, տե՛ս ԶԵՂԽ:
ԶԻՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Սպառազինու-թիւն, զինուորութիւն:
ԶԻՆԱԶԳԵԱՑ, ԶԻՆԱԶԳԵՍՏ, ԶԻՆԱ-ԶԳԵՍՏԵԱԼ, ա. Զինակիր, սպառազէն:
ԶԻՆԱԼԻՑ, ա. Սպառազէն:
ԶԻՆԱԿԻՐ, ա. գ. 1. Զինազգեաց, սպա-ռազէն, զինաւոր: 2. ԹիկնապաՀ:
ԶԻՆԱԿԻՑ, ա. գ. Մարտակից, զօրակից, կռուակից, պատերազմակից:
ԶԻՆԱԿՑԵԼ (իմ), չբ. Մարտակցել:
ԶԻՆԱՀԱՐԵԼ (իմ), կ. չբ. Խոցել, վիրա-ւորել:
ԶԻՆԱՄԱՐՏԻԿ, ա. գ. Մարտիկ, զինուոր:
ԶԻՆԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատերազմ:
ԶԻՆԱՊԷՍ, մ. Զինուք (զէնքի ոյժով):
ԶԻՆԱՏԵԱՑ, ա. Պատերազմատեաց:
ԶԻՆԱՒՈՐ, տե՛ս ԶԻՆՈՒՈՐ:
ԶԻՆԱՒՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԶԻՆՈՒՈՐԵԼ (իմ):

ԶԻՆԴԱԿԱՊԵՏ, ԶԻՆԴԿԱՊԵՏ, գ. Զորապետ, զորավար:
ԶԻՆԵԼ (իմ), կ. չբ. Վառել, սպառազինել, զինաւորել, զինուորել:
ԶԻՆՈՒՈՐ, գ. Զինաւոր, մարտիկ, ռազմիկ, զորական, զինուորական, պատերազմող:
ԶԻՆՈՒՈՐԱԲԱՐ, մ. Զինուորօրէն, զինապէս, զինուք:
ԶԻՆՈՒՈՐԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Զորականական: 2. Զինուոր:
ԶԻՆՈՒՈՐԱԿԻՑ, ա. Զորակից:
ԶԻՆՈՒՈՐԱՆԱԼ, չբ. Զինուորել (զինուոր դառնալ):
ԶԻՆՈՒՈՐԵԼ[1], տե՛ս ԶԻՆՈՒՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԶԻՆՈՒՈՐԵԼ[2] (իմ), տե՛ս 1. ԶԻՆՈՒՈՐԱՆԱԼ: 2. ԶԻՆԵԼ (իմ):
ԶԻՆՈՒՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զինուորել (զինուոր դարձնել):
ԶԻՆՈՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զորականութիւն: 2. Զօր: 3. փխբ. Զօրութիւն (հրեշտակների խումբը՝ դասը): 4. Սպառազինութիւն:
ԶԻՆՈՒՈՐՕՐԷՆ, մ. ԶԻՆՈՒՈՐԱԲԱՐ:
ԶԻ՞ՆՉ, դ. 1. Ո՞ր, ո՞րպիսի, զո՞ր, զո՞րպիսի: 2. Զինչ ինչ, ինչ: 3. Ո՛րպէս, ո՛րչափ, քանի՛: 4. եղբ. Առ ի՞նչ, առ իմէ՞, զիա՞րդ, զի՞, իւ՞:
– ԶԻՆՉ, ԶԻՆՉ ԵՒ, ԶԻՆՉ ԵՒ ԻՑԷ, դ. Որ ինչ միանգամ, զոր ինչ և իցէ, զինչ ինչ:
– ԶԻՆՉ ԻՆՉ, տե՛ս ԶԻ՞ՆՉ (2):
ԶԻՆՉ ԷՆ, գ. Էութիւն, իսկութիւն:
ԶԻ՛ՆՉՈՒԶԻ՛ՆՉ, դ. Զի՞նչ ինչ:
ԶԻՆՉՊԷՏ, 1. ա. Ումպէտ, անպէտ, աւելորդ: 2. մ. Ըստ մտի, ըստ կամի:
ԶԻ՞ՆՉՊԻՍԻ, դ. Ո՞րպիսի:
ԶԻՆՉՊԻՏԿԷՆ, մ. Յումպէտս, անխորհրրդաբար, ըստ կամի:
ԶԻՆՉՊԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինչպիտութիւն, ինքնահաճութիւն:
ԶԻ՞ՆՉ ՕՐԻՆԱԿ, մ. Ո՞րպէս:
ԶԻԶԱԳՈՅՆ, ա. Ցած, խոնարհագոյն, խորագոյն (աւելի ցած՝ խոր):
ԶԻԶԱԿԱՆ, ա. Խոնարհական:
ԶԻԶԱՆԵԼ[1], տե՛ս ԺԻԶԱՆԵԼ[2] (իմ) (3):
ԶԻԶԱՆԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Ցածնուլ, խոնարհել, նուազել, պակասել, թուլանալ: 2. փխբ. Մեղմանալ: 3. Ներել, զիջանել:
ԶԻԶՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶԻԶՈՒՄՆ:
ԶԻԶՈՒՄՆ, գ. Զիջութիւն, ցածումն:
ԶԻԶՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Իջուցանել, ցածուցանել, մեղմացուցանել:
ԶԻՍՏ, գ. 1. տե՛ս ԱԶԴՐ: 2. Նստարան (նաւի):
ԶԻՐԱՐԵԼ (իմ), կ. չբ. Շփոթել, խառնել:
ԶԻՒՐՈՎԻՆ ԵՐԹԱԼ. Անձին առնել՝ հրամայել (անձնապան՝ ինքնապան լինել):
ԶԻՓԱԿԱՆ, ա. Խաւարային:
ԶԼԱՆԱԼ, նբ. չբ. 1. Զրկել, անիրաւել, դրժել, յետնել: 2. Ժխտել, ուրանալ:
ԶԼԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, ԶԼԱՑՈՒԹԻՒՆ, ԶԼԱՑՈՒՄՆ, գ. 1. Ապերախտութիւն: 2. Ուրացութիւն:
ԶԿԱՑ ԱՌՆՈՒԼ. Ոտնակառել:
ԶԿԾԱԳՈՅՆ, ա. Դժնեայ, խոժոռ:
ԶԿԾԱՆՔ, գ. Զկծումն, դժկամակութիւն, դառնութիւն, կսկիծ:
ԶԿԾԵԼ (իմ), չբ. 1. Կսկծել, գայրանալ, դառնանալ, ստրջանալ, մորմոքել (սիրտը ճմլուել): 2. Զեռնուլ (մարմնական ցանկութեամբ բորբոքուել), տոփալ:
– ԶԿԾԵԼ ԳԻՆԻՈՎ. Արբենալ (գինով տաքանալ):
ԶԿԾԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կսկծեցուցանել, մորմոքեցուցանել, դառնացուցանել, գայրացուցանել:
ԶԿԾԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Կսկծեցուցանող, կսկծեցուցիչ:
ԶԿԾՈՒՄՆ, տե՛ս ԶԿԾԱՆՔ:
ԶԿՆԻ, նխդ. 1. Զհետ: 2. մ. Յետոյ, յետուստ:
– ԶԿՆԻ ԳԱԼ՝ ԳՆԱԼ՝ ԵՐԹԱԼ. Հետևել:
– ԶԿՆԻ ՊՆԴԵԼ (իմ)՝ ՄՏԱՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ.

Հետամուտ լինել, պՀետ կրթել, Հալածել:
– ՁԿՆԻՍ (այսինքն՝ Ձկնիքն), գ. յոգն. Յաջորդք, մնացեալք (յետոյ եկողները):
ՁԿՆԻԸՆԹԱՑԱԲԱՐ, մ. Ընթացաբար:
ՁՀԵՏ, նխդ. 1. Ձկնի: 2. Ընդ (Հետ, Հետը): 3. մ. Յետոյ:
– ՁՀԵՏ ԵՐԹԱԼ՝ ԳՆԱԼ՝ ԳԱԼ՝ ԸՆԹԱՆԱԼ՝ ԼԻՆԵԼ՝ ՇՐՋԵԼ. Հետևել, զկնի երթալ:
– ՁՀԵՏ ԿՐԹԵԼ՝ ՄՏԱՆԵԼ՝ ՊՆԴԵԼ (իմ). Հետամուտ լինել, Հալածել:
ՁՀԵՏԵՐԹԱՆՔ, գ. Հետևանք, Հետևութիւն:
ՁՀԵՏԵՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Հետևումն (յետևից գնալը):
ՁՂՋԱԼ, տե՛ս ՁՂՋԱՆԱԼ:
ՁՂՋԱԼԻ, ՁՂՋԱԼԻՑ, ա. Զղջական (զղջումով լի, զղջացող):
ՁՂՋԱԿԱՆ, ա. 1. Զղջալի, զղջալից (զղջում պարունակող): 2. Ողբական:
ՁՂՋԱՆԱԼ, չբ. Զղջալ, ապաշաւել, ստրջանալ, փաշաման կրել:
ՁՂՋԱՍԻՐՏ, ա. Զղջական (զղջացող սրտով):
ՁՂՋԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ստրջացուցանել (զղջալ տալ):
ՁՂՋԵԼ, չբ. Զղջալ, ապաշխարել:
ՁՂՋՈՒԹԻՒՆ, ՁՂՋՈՒՄՆ, գ. Ապաշաւութիւն, ապաշաւանք, ապաշաւ, ստրջանք, ստրջումն, փաշաման:
ՁՃԱՆԱՊԱՐՀԱՅՆ, մ. Ի ճանապարՀի, առ ճանապարՀաւ, ընդ ճանապարՀ, ի վերայ ճանապարՀի:
ՁՄԱՅԼԱԿԱՆ, ա. Յագելի (յագեցնող):
ՁՄԱՅԼԱՆԱԼ, տե՛ս ՁՄԱՅԼԵԼ (իմ):
ՁՄԱՅԼԵԼ (իմ), չբ. Զմայլանալ, յագել, յագենալ:
ՁՄԱՅԼԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յագեցուցանել:
ՁՄԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, ՁՄԱՅԼՈՒՄՆ, գ. Յագեցութիւն, յագեցումն, յագուրդ, յափրութիւն, յափրանք:
ՁՄԲԱՂ, գ. Հոգ, տատամսութիւն, վարանք:
ՁՄԲԱՂԵԼ (իմ), չբ. Տատամսել, խուճապել, վարանել, տագնապել:
ՁՄԲՐԵԼ (իմ), տե՛ս ՁՄՐԵԼ(իմ):
ՁՄԵԼԻՆ, տե՛ս ԱԾԵԼԻ:
ՁՄԷ՞, եղբ. Առ ի՞նչ, ընդէ՞ր, վասն է՞ր, զի՞ է զի:
ՁՄՌՈՒՌ, տե՛ս ՁՄՌՆԵՆԻ:
ՁՄՌԱԼԻՑ, տե՛ս ՁՄՌՍԱԼԻՐ:
ՁՄՌԱՆԱԼ, չբ. Զմռսել (զմուռսով անուշաՀոտել, զմռսուել):
ՁՄՌԵԼ, տե՛ս ՁՄՌՍԵԼ:
ՁՄՌՆԱԲԵՐ, տե՛ս ՁՄՌՍԱԲԵՐ:
ՁՄՌՆԵՆԻ, գ. (բսբ.) Զմուռս:
ՁՄՌՍԱԲԵՐ, ա. Զմռնաբեր:
ՁՄՌՍԱԼԻՐ, ՁՄՌՍԱԼԻՑ, ա. Զմռալից:
ՁՄՌՍԵԼ, նբ. Զմռել, խնկել:
ՁՄՏԱՒ ԱԾԵԼ, տե՛ս ՄԻՏ:
ՁՄՏԱՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Մտածութիւն, խորՀուրդ:
ՁՄՐԵԼ (իմ), չբ. 1. Զմբրել, թմբրել, թմրել, ընդարմանալ: 2. Պապանձել:
ՁՆԴԱԼ կամ ՁԸՆԴԱԼ, նբ. չբ. 1. Խնայել, գթալ, գթասիրել, արգաՀատել: 2. Տագնապել (սիրտը թունդ ելնել):
ՁՆԴԱՆ կամ ՁԸՆԴԱՆ, տե՛ս ԲԱՆՏ:
ՁՆԴԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՆԴԵԼ:
ՁՆԴԱՑՈՒՄՆ, գ. Տագնապ (սրտի դող):
ՁՆԴԿԱՊԵՏ, տե՛ս ՁԻՆԴԱԿԱՊԵՏ:
ՁՆԻՆ կամ ՁԸՆԻՆ, գ. Քնին, քննութիւն, զննութիւն:
– Ի ՁՆԻՆ ԳԱԼ, տե՛ս Ի ՔՆԻՆ ԳԱԼ:
ՁՆԻՍՏ, ա. Յածագոյն, զնստագոյն:
ՁՆՆԱԿԱՆ, ա. Զննելի (զննութեան ենթակայ):
ՁՆՆԵԼ, նբ. Քննել, Հետազօտել, շօշափել, դիտել:
ՁՆՆԵԼԻ, ա. Տեսանելի, շօշափելի, զգալի:
ՁՆՆՈՒԹԻՒՆ, ՁՆՆՈՒՄՆ, գ. Շօշափումն, Հետազօտութիւն, խուզողութիւն:
ՁՆՍՏԱԳՈՅՆ, ա. Զիջագոյն, խոնարՀագոյն, խորագոյն, ցածագոյն:
ՁՆՍՏԵԼ (իմ), չբ. 1. Յածնուլ: 2. փխբ.

խոնարհել, հանդարտել:
ԶՆՏՍՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զիջուցանել, ցածուցանել, խոնարհեցուցանել:
ԶՈՀ, գ. Զենլի, սպանդ, պատարագ:
ԶՈՀԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Զոհել, պատարագել:
ԶՈՀԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶԵՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:
ԶՈՀԱՄԱՏՈՅՑ, ա. Պատարագամատոյց (զոհ մատուցող):
ԶՈՀԱՆՈՑ, տե՛ս ԶՈՀԱՐԱՆ (1):
ԶՈՀԱՐԱՆ, գ. 1. Զոհանոց, պատարագարան, բագին, սեղան: 2. Սպասք (զոհասեղանի):
ԶՈՀԱՒՈՐ, ա. (կրօն.) Նուիրաւոր, նուիրական (զոհուած կամ զոհելի):
ԶՈՀԵԼ, նբ. Զենուլ, զոհագործել, պատարագել:
– ԶՈՀԵԱԼ, գ. Զենածոյ:
ԶՈՂՈՔԵԼ, նբ. Խճողել (անյագաբար ուտել):
ԶՈՄ, գ. Նաւակամուրջ:
ԶՈՅԳ, ա. 1. Երկեակ, կրկին, ջուխտակ: 2. Հաւասար, համեմատ, նման, համաչափ: 3. գ. Կրկնակ, կցակ, ամոլք, լուծ: 4. մ. Հաւասարապէս, ի միասին, միանգամայն: 5. նխդ. Հանգոյն, պէս, ըստ:
– ԶՈՅԳ ԵՒ ՀԱՒԱՍԱՐ. Նման, պէս:
– ԶՈՅԳ ԸՆԴ. Նոյն ժամայն, համանգամայն, նոյնհետայն:
ԶՈՎ, ա. Հով:
ԶՈՎԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Զովութիւն (զով բերելը):
ԶՈՎԱԿԱՆ, ա. Զով, զովացուցիչ:
ԶՈՎԱՆԱԼ, չբ. Հովանալ:
ԶՈՎԱՐԱՐ, տե՛ս ԶՈՎԱՑՈՒՑԻՉ:
ԶՈՎԱՑՈՒԹԻՒՆ, ԶՈՎԱՑՈՒՄՆ, տե՛ս ԶՈՎՈՒԹԻՒՆ:
ԶՈՎԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հովացուցանել:
ԶՈՎԱՑՈՒՑԱՆՈՂ, տե՛ս ԶՈՎԱՑՈՒՑԻՉ:
ԶՈՎԱՑՈՒՑԻՉ, ա. 1. Զովացուցանող, զովարար, զովական: 2. փխբ. Հանգստարար, փարատեցուցիչ, փարատիչ:

ԶՈՎՈՂ կամ ԶՈՎՕՂ կամ ԶՈՒՈՂ, ա. գ. Ընկեր, ընկերակից, գործակից, կցորդ, հաղորդ, բաժանորդ, ձեռնտու, համախոհ, պաշտօնեայ:
ԶՈՎՈՂԱԿԻՑ, տե՛ս ԶՈՎՈՂ:
ԶՈՎՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընկերութիւն, հաղորդակցութիւն:
ԶՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Հովութիւն, զովացութիւն, զովացումն:
ԶՈՐ ՕՐԻՆԱԿ, մ. չ. 1. Որպէս, ըստ որում: 2. Որգոն, օրինակ իմն:
ԶՈՒԱՐԱԿ, գ. Արջառ, ղուար:
ԶՈՒԱՐԱՓԱԿ, գ. Բակ, փարախ:
ԶՈՒԱՐԹ, ա. Ուրախ, զուարճ, կայտառ, բերկրալից, շնորհալի, պայծառ:
ԶՈՒԱՐԹԱԳԻՆ, ա. 1. Զուարթական, զուարթառատ, ուրախալից: 2. Ուրախարար: 3. մ. Զուարթապէս:
ԶՈՒԱՐԹԱԳՈՅՆ, ա. Պայծառագոյն:
ԶՈՒԱՐԹԱԼԻՑ, ա. Բերկրալից, շնորհալից, ուրախալից:
ԶՈՒԱՐԹԱԾԱՂԻԿ, ա. Առոյգ, կայտառ (զուարթ ծաղկած):
ԶՈՒԱՐԹԱԿԱՆ, ա. Զուարթագին, ուրախական:
ԶՈՒԱՐԹԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Պայծառութիւն, առոյգութիւն (դէմքի զուարթութիւն):
ԶՈՒԱՐԹԱԿԻՑ, ա. Զուարճակից, ուրախակից, զուարճահաղորդ:
ԶՈՒԱՐԹԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Զուարթատես, զուարթատեսիլ:
ԶՈՒԱՐԹԱՃԱՃԱՆՉ, ա. Գեղեցկափայլ, լուսափայլ, արփիափայլ:
ԶՈՒԱՐԹԱՄԻՏ, ա. Ուրախամիտ, խնդամիտ, բարի:
ԶՈՒԱՐԹԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խնդամտութիւն, բարեմտութիւն:
ԶՈՒԱՐԹԱՆԱԼ, չբ. 1. Զուարճանալ, ուրախանալ, բերկրել: 2. Ուռճանալ, զօրանալ, արծարծել: 3. Տքնել (զուարթուն՝ զգաստ լինել):

ՁՈՒԱՐԹԱՁԱՐ, ա. Ձարասէր (չարութեան մէջ աչքաբաց):

ՁՈՒԱՐԹԱՊԷՍ, մ. Ձուարթագին, խնդամտաբար:

ՁՈՒԱՐԹԱՌԱՏ, ա. Ձուարթագին:

ՁՈՒԱՐԹԱՍԱՂԱՐԹ, ա. Ձուարթատերև, ծաղկաւէտ:

ՁՈՒԱՐԹԱՏԵՍ, ՁՈՒԱՐԹԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՁՈՒԱՐԹԱՏԵՍԻԼ:

ՁՈՒԱՐԹԱՏԵՍԻԼ, ա. Ձուարթատես, զուարթատեսակ, զուարթերես, առոյգ, կայտառ:

ՁՈՒԱՐԹԱՏԵՐԵՒ, տե՛ս ՁՈՒԱՐԹԱՍԱՂԱՐԹ:

ՁՈՒԱՐԹԱՐԱՐ, ա. Ձուարթացուցիչ, ուրախարար, ուրախացուցիչ:

ՁՈՒԱՐԹԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բերկրացուցանել, զարթուցանել, արծարծել, արծարծանել:

ՁՈՒԱՐԹԱՑՈՒՑԻՉ, տե՛ս ՁՈՒԱՐԹԱՐԱՐ:

ՁՈՒԱՐԹԵՐԵՍ, տե՛ս ՁՈՒԱՐԹԱՏԵՍԻԼ:

ՁՈՒԱՐԹՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՁՈՒԱՐԹԱՄԸՏՈՒԹԻՒՆ:

ՁՈՒԱՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բերկրութիւն, զուարճութիւն: 2. Առոյգութիւն, կայտառութիւն: 3. Արթնութիւն, հսկութիւն: 4. Ժրութիւն (գործերի մէջ):

ՁՈՒԱՐԹՈՒՆ, ա. 1. Արթուն, զգաստ, աչալուրջ: 2. գ. (սովորաբար յոգն. գործածութեամբ) Հրեշտակք:

ՁՈՒԱՐՃ, ա. 1. Ձուարթ, ուրախ, խրախ: 2. Ձուարճալի, ուրախական:

ՁՈՒԱՐՃԱԼԻ, ա. Ձուարճական, հեշտալի:

ՁՈՒԱՐՃԱԼԻՑ, ա. Հրճուալից, բերկրալից, ցնծալից:

ՁՈՒԱՐՃԱԿԱՆ, տե՛ս ՁՈՒԱՐՃԱԼԻ:

ՁՈՒԱՐՃԱԿԻՑ, ա. 1. Ձուարճահաղորդ, զուարթակից, ուրախակից, խնդակից: 2. Ձինջ (պարզ և պայծառ):

ՁՈՒԱՐՃԱՀԱՂՈՐԴ, տե՛ս ՁՈՒԱՐՃԱԿԻՑ (1):

ՁՈՒԱՐՃԱՁԱՅՆ, ա. Հեշտալի, ախորժալուր:

ՁՈՒԱՐՃԱՆԱԼ, չբ. 1. Ձբօսնուլ, հրճուել, խրախանալ, խայտալ: 2. Ուրախանալ, բերկրել, զուարթանալ, ցնծալ: 3. Ուռճանալ, դալարանալ, կանաչանալ, սաղարթանալ, ընձիւղել, ծաղկաւետանալ:

ՁՈՒԱՐՃԱՆՔ, տե՛ս ՁՈՒԱՐՃՈՒԹԻՒՆ:

ՁՈՒԱՐՃԱՏԵՍԱԿ, ՁՈՒԱՐՃԱՏԵՍԻԼ, ա. Ձուարճալի, հեշտալի:

ՁՈՒԱՐՃԱՑՈՒՄՆ, գ. Ձուարճութիւն (զուարճանալը):

ՁՈՒԱՐՃԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Հեշտացուցանել: 2. Ուրախ առնել, ուրախացուցանել:

ՁՈՒԱՐՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Բերկրանք, ցնծութիւն, հրճուանք, խրախութիւն, զուարթութիւն:

ՁՈՒԳԱԲԱՆ, ա. Միաբան, համեմատ:

ՁՈՒԳԱԲԱՆԵԼ, նբ. Ձուգակշռել, համեմատել:

ՁՈՒԳԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Համեմատութիւն:

ՁՈՒԳԱԲԱՐ, մ. Ձուգապէս, հաւասարապէս, միօրինակ, նոյնպէս, նոյնգունակ:

ՁՈՒԳԱԲԱՐԲԱՌ, ա. Ձուգաձայն:

ՁՈՒԳԱԲԵՐԵԼ (իմ), չբ. Համաձայնել, համեմատել:

ՁՈՒԳԱԲՆԱԿ, ա. Բնակակից, համաբնակից, մերձաւոր:

ՁՈՒԳԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Համաբնակութիւն, կենակցութիւն (միասին ապրելը):

ՁՈՒԳԱԳՈՅՆ, ա. 1. Ձուգահաւասար: 2. մ. Ձուգաբար, հաւասարապէս:

ՁՈՒԳԱԳՐԵԼ, նբ. Լծակցել (միևնոյն շարքում դասել):

ՁՈՒԳԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Համադրութիւն:

ՁՈՒԳԱԹԻՒ, ա. 1. Հաւասարաթիւ, համաթիւ, զուգաքանակ: 2. Թուակից, համապատիւ, համագոյ:

ՁՈՒԳԱԹՈՌ, ա. (եկեղց.) Աթոռակից, համաթոռ, հաւասարապատիւ:

ԶՈՒԳԱԹՈՒԵԼ, նբ. Համաթուել:
ԶՈՒԳԱԼՑԵԱԼ, ա. Համախմբեալ:
ԶՈՒԳԱԽԱՂԱՑ, ա. Զուգընթաց:
ԶՈՒԳԱԽԱՌՆԵԼ, նբ. Զօդել, յարել, բարեխառնել:
ԶՈՒԳԱԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեխառնութիւն (զուգախառնելը):
ԶՈՒԳԱԽՆԴԻՐ, ա. Վիճաբան, խուզարկու:
ԶՈՒԳԱԽՆԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վիճաբանութիւն, մաքառումն:
ԶՈՒԳԱԽՆՈՒԼ, նբ. Խնուլ (լաւ խցել՝ խցանել):
ԶՈՒԳԱԾԻՆ, ա. գ. Երկուորեակ:
ԶՈՒԳԱԿԱՆ, ա. 1. Զուգահաւասար, համահաւասար, հաւասարակից, զուգակից, նման, համեմատ: 2. Համագոյական, համագոյ:
ԶՈՒԳԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հաւասարութիւն, հաւասարակցութիւն: 2. Համագոյութիւն:
ԶՈՒԳԱԿԱՊԱՆՔ, գ. Կապ, կապակցութիւն:
ԶՈՒԳԱԿԱՊԵԼ, տե՛ս ՇԱՂԿԱՊԵԼ:
ԶՈՒԳԱԿԱՐԳԵԼ, նբ. Շարակարգել, յօրինել, շարադրել:
ԶՈՒԳԱԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բաղկացուցանել:
ԶՈՒԳԱԿԻՐ, ա. Զարչարակից (միասին կրող):
ԶՈՒԳԱԿԻՑ, գ. 1. Կողաբաղ, կողակից, ամուսին: 2. ա. Հաւասարակից, զուգական: 3. Կենցաղակից, կենակից:
ԶՈՒԳԱԿՇԻՌ, ա. 1. Հաւասարակշիռ, միակշիռ, հանգիտամէտ, համաչափ, համեմատ, հաւասար: 2. գ. Զուգաչափութիւն, համեմատութիւն:
ԶՈՒԳԱԿՇՌԵԼ, նբ. Հաւասարել, համեմատել, չափել:
ԶՈՒԳԱԿՈՂՄՆ, ա. Հաւասարակողմ (եռանկիւնի):
ԶՈՒԳԱԿՐՕՆ, ա. Համակրօն (համանման վարքով՝ սովորութիւններով):
ԶՈՒԳԱԿՑԱՊԷՍ, մ. Հաւասարապէս, հանգիտաբար, զուգապէս:
ԶՈՒԳԱԿՑԵԼ, նբ. Միաբանել, կցորդել, միաւորել:
ԶՈՒԳԱԿՑՈՐԴ, ա. մ. Կցորդակից, մերձաւոր, հաղորդակից, հաղորդ, կից:
ԶՈՒԳԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լծորդութիւն, կցորդութիւն, կապակցութիւն: 2. Համագոյութիւն:
ԶՈՒԳԱՀԱՂՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաղորդակցութիւն, սեղանակցութիւն:
ԶՈՒԳԱՀԱՍԱԿ, ա. Համահասակակից, հասակակից:
ԶՈՒԳԱՀԱՒԱՆ, ա. Միախոհ, միակամ, միաբան:
ԶՈՒԳԱՀԱՒԱՍԱՐ, ա. 1. Հաւասարակից, հանգիտահաւասար, համահաւասար, հանգէտ, զուգական, զուգակշիռ: 2. մ. Հաւասարապէս, միապէս:
ԶՈՒԳԱՀԱՒԱՔԵԼ, նբ. Համահաւաքել, համախմբել, գումարել:
ԶՈՒԳԱՀԵՏ, մ. Նոյն հետայն, միանգամայն:
ԶՈՒԳԱՀՐԵՇՏԱԿ, ա. Հրեշտականման:
ԶՈՒԳԱՁԱՅՆ, ա. 1. Համաձայն, միաբան, ձայնակից: 2. տե՛ս ԶՈՒԳԱԲԱՐԲԱՌ:
ԶՈՒԳԱՁԱՅՆԱԲԱՐ, ԶՈՒԳԱՁԱՅՆԱՊԷՍ, մ. Միաբանաբար, միաբանապէս:
ԶՈՒԳԱՁԱՅՆԵԼ (իմ), չբ. Համաձայնել, միաձայնել, միաբանել, ձայնակից լինել, ձայնակցել, երգակցել:
ԶՈՒԳԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձայնակցութիւն, միաձայնութիւն, համաձայնութիւն:
ԶՈՒԳԱՃԱՆԱՊԱՐՀ, ա. Ճանապարհակից, ուղեկից, ընթացակից:
ԶՈՒԳԱՄԱՍՆԵԼ, նբ. Հաւասարել, համեմատել:
ԶՈՒԳԱՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հաւասարութիւն, համեմատութիւն, համանմանութիւն: 2. Մասնակցութիւն:
ԶՈՒԳԱՄԻԱՒՈՐԵԼ, նբ. Յարմարել,

զօդել, միացուցանել, հոմամիաւորել:
ԶՈՒԳԱՅԱՐՄԱՐԵԼ, նբ. Զօդել, ընդելուզանել:
ԶՈՒԳԱՆ, ա. գ. Զուգական (զոյգ կազմող), լծակից, զոյգք, ամոլք:
ԶՈՒԳԱՆԱԼ, չբ. Միանալ, միաբանել:
ԶՈՒԳԱՆՈՒՆԱՊԷՍ, մ. Համանունաբար, փաղանունապէս, փաղանունաբար, փաղանունակի:
ԶՈՒԳԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Համանունութիւն:
ԶՈՒԳԱՇԱՒԻՂ, ա. Ճանապարհակից, ընթացակից, փխբ. ծննդակից, սննդակից:
ԶՈՒԳԱՇՈՒՐԹՆ, ա. Համալեզու, միաբարբառ:
ԶՈՒԳԱՁԱՓԵԼ, նբ. Զուգայարմարել (չափով հաւասարեցնելը):
ԶՈՒԳԱՁԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Զուգակշիռ, հաւասարութիւն (զուգաչափ՝ հաւասարաչափ լինելը):
ԶՈՒԳԱՊԱՏԻՒ, ա. Հաւասարապատիւ, հաւասար:
ԶՈՒԳԱՊԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւասարապատուութիւն:
ԶՈՒԳԱՊԱՐԱԿՑԵԼ, ԶՈՒԳԱՊԱՐԻԼ, նբ. չբ. Դասակցել (դասակից դարձնել՝ դառնալ):
ԶՈՒԳԱՊԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարակցութիւն, դասակցութիւն:
ԶՈՒԳԱՊԷՍ, մ. 1. Զուգակցապէս, հաւասարապէս, հանգիտաբար, միօրինակ, նոյնգունակ: 2. Յարմարապէս, ի դէպ: 3. Միանգամայն, ի միասին:
ԶՈՒԳԱՍՈՂԱԿԻՑ, ա. Զուգաձայն (նոյն բանն ասող):
ԶՈՒԳԱՏԱՐԱԾ, ա. Ուժգնապիրկ:
ԶՈՒԳԱՏԵՍԱԿԱԲԱՐ, մ. Միապէս:
ԶՈՒԳԱՏՕՆԵԼ, նբ. Տօնախմբել:
ԶՈՒԳԱՑ, մ. Զոյգ, ի միասին:
ԶՈՒԳԱՒՈՐԵԼ (իմ), չբ. 1. Միաւորել, միանալ, միաբանել, յարել, համաձայնել, հաւասարել: 2. Մնալ, դեգերել (մէկի մօտ չարունակ գտնուել): 3. Լծակցել (ամուսնական կապով կապուել):
ԶՈՒԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հաւասարութիւն, չափակցութիւն, միաբանութիւն, միաձայնութիւն, համեմատութիւն: 2. Զուգօրութիւն, հասարակօրութիւն, հասարակած: 3. Կենակցութիւն, դեգերանք, ընկերութիւն: 4. Լծակցութիւն, ամուսնութիւն:
ԶՈՒԳԱՓԱՌ, ա. 1. Փառակից, հաւասարափառ, համափառ, զուգապատիւ: 2. (յունական ոճով) Համամիտ, հաւատակից, դաւանակից:
ԶՈՒԳԱՓՉՈՒՄՆ, գ. Համաշնչութիւն, համախոհութիւն:
ԶՈՒԳԱՔԱՆԱԿ, ա. Հաւասարաչափ, զուգամիւ:
ԶՈՒԳԵԼ, նբ. 1. Լծակցել, զուգաւորել: 2. Զօդել, շաղկապել, յօդել: 3. Յարել, յարմարել, յօրինել, ընդելուզել: 4. Հաւասարել, զուգակշռել, չափել, համեմատել:
ԶՈՒԳԵՐԳՕՂ, ա. Ձայնակից երգակից:
ԶՈՒԳԸՆԹԱՑ, ա. Ընթացակից, համընթաց:
ԶՈՒԳԸՆԹԱՑՈՒՄՆ, գ. Ընթացակցութիւն:
ԶՈՒԳԻՑՍ, մ. Երկիցս, երկիցս անգամ, կրկնակի:
ԶՈՒԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հաւասարութիւն, հանգիտութիւն: 2. Միաբանութիւն, համաձայնութիւն: 3. Լծակցութիւն, զուգաւորութիւն, կենակցութիւն: 4. Միաւորութիւն, կցորդութիւն, հաղորդակցութիւն:
ԶՈՒԳՕՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հասարակօրութիւն, հասարակած, զուգաւորութիւն:
ԶՈՒՆԱՐ, գ. Գօտի:
ԶՈՒՌՂ, տե՛ս ԶՌՎՈՂ:
ԶՈՒՍՊ, ա. 1. Ամփոփ, պարկեշտ: 2. Անջատ, մեկուսի:
ԶՈՒՏ, ա. Պարզ, յստակ, մաքուր, անխառն, սատակ:

ԶՈՒՐ, ա. 1. Տարապարտ, ունայն, անպատճառ, անպտուղ, անիրաւ: 2. մ. Իզուր, ընդ վայր, վայրապար, տարապարտուց, յանիրաւի, ի նանիր, ի սնոտիս: – ԻԶՈՒՐ, ԶՈՒՐ ՈՒՐԵՄՆ, տե՛ս ԶՈՒՐ (2):
ԶՈՒՐԱՎԱՍՏԱԿ, տե՛ս ԶՐԱՎԱՍՏԱԿ:
ԶՈՓԱԼ, չբ. 1. Վչտագնել, վշտանալ, նեղել, դժուարել, ստրջանալ, գայրանալ: 2. Հեծել, հեծեծել, տատամսել, հոգալ, տրտնջել: 3. Դողալ, սարսռալ, սարսել, սոսկալ, կարկտչել:
ԶՔԱՐԱՆԱԼ, ԶՔԱՐԵԼ (իմ), չբ. Զարանալ, գայրանալ, գայրագնել, դժուարել, դժկամակել:
ԶՔԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դժկամակութիւն:
ԶՍՊԵԼ, նբ. Ամփոփել, ժողովել, պարուրել, պատել, պնդել, կծկել, արգելուլ:
ԶՏԵԼ, նբ. Պարզել, մաքրել, սրբել, յստակել:
ԶՏԵՂԵԼ, տե՛ս ԶԵՏԵՂԵԼ:
ԶՏՈՒԹԻՒՆ, ԶՏՈՒՄՆ, գ. Պարզութիւն, մաքրութիւն (զտելը, զտուած՝ մաքուր լինելը):
ԶՐԱԲԱՆ, ա. Զրախօս, նանրալեզու, բամբասասէր:
ԶՐԱԲԱՆԵԼ, նբ. Ստել, զրպարտել, բամբասել:
ԶՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զրախօսութիւն, բաջաղանք, բարբաջանք, դատարկաբանութիւն: 2. Զրպարտութիւն, զըրպարտանք:
ԶՐԱԴԱՏ, ա. մ. Տարապարտ, անհիմն, անպատճառ, անիրաւ, յանիրաւի:
ԶՐԱԴԱՏԵԼ, նբ. Զրպարտել, մեղադրել (զուր՝ յանիրավի դատել):
ԶՐԱԽՆԴԻՐ, տե՛ս ԱՒԵԼԱԽՆԴԻՐ:
ԶՐԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Ունայնախորհ:
ԶՐԱԽՕՍ, տե՛ս ԶՐԱԲԱՆ:
ԶՐԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԶՐԱՀ, մանաւանդ՝ ԶՐԱՀՔ, գ. Լանջապանակ, լանջապահ լանջապան:
ԶՐԱՀԱԶԳԵՍՏ, ա. ԶՐԱՀԱՒՈՐ:
ԶՐԱՀԱՆՔ, ԶՐԱՀԵԱՆՔ, գ. յոգն. Կոյտ, բլուր, դէզ, կարկառ (մարմինների, գլուխների):
ԶՐԱՀԱՊԱՏ, ԶՐԱՀԱՎԱՌ, ա. Սպառազէն:
ԶՐԱՀԱՒՈՐ, տե՛ս ԶՐԱՀԱԶԳԵՍՏ:
ԶՐԱՀԵԼ, նբ. 1. Վառել, սպառազինել: 2. փխբ. Սրտապնդել:
ԶՐԱՀԵՏԱԿԱՆ, ա. Անպէտ, անպիտան, անշահ:
ԶՐԱՊԱՆԾ, ա. Զրապարծ, սնապարծ, սնափառ, զրափառ:
ԶՐԱՊԱՐԻՇՏ, ա. Կռապաշտ, կռապրիշտ:
ԶՐԱՊԱՐԾ, տե՛ս ԶՐԱՊԱՆԾ:
ԶՐԱՋԱՆ, ա. Զրավաստակ, սնավաստակ, ընդվայրավաստակ, ընդունայնաջան, ընդունայնավաստակ:
ԶՐԱՎԱՍՏԱԿ, տե՛ս ԶՐԱՋԱՆ:
ԶՐԱՒ, գ. 1. Եզր. կատարած, աւարտ, վերջ, վախճան, յանգ, յանգումն, սպառուած: 2. Սպառումն, վնաս: 3. Մահ:
ԶՐԱՒԱՄԱՀ ԼԻՆԵԼ. Մեռանել (զուր տեղը կեանքից զրկուել):
ԶՐԱՒԱՐԱՐ, ա. Սպանող, վնասակար:
ԶՐԱՒԵԼ, նբ. 1. Յանգ հանել, աւարտել, կատարել, գկատարումն առնուլ: 2. Ի կենաց արկանել, վախճանել, սպանանել:
ԶՐԱՒԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Վախճան առնել (մի բանի), ազատեցուցանել, ազատել:
ԶՐԱՓԱՌ, տե՛ս ԶՐԱՊԱՆԾ:
ԶՐԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍՆԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ:
ԶՐԵԱՑ, տե՛ս ԶՐԱՀ:
ԶՐԵՀԱԿԻՐ, տե՛ս ԶԻՆԱԿԻՐ:
ԶՐԵՀԻԿ, տե՛ս ԶՐԱՀԱՒՈՐ:
ԶՐԿԱՀԱՐԱՆՔ, գ. Զրկանք, հարստահարութիւն:
ԶՐԿԱՆՔ, գ. 1. Հարստահարութիւն, անիրաւութիւն, վնաս, տոյժ: 2. Զրկումն (զուրկ մնալը):

ԶՐԿԵԼ, նբ. Զլանալ, անիրաւել, հարստահարել:
ԶՐԿԻՉ, ա. Նեղիչ, զրպարտիչ:
ԶՐԿՈՒԹԻՒՆ, ԶՐԿՈՒՄՆ, գ. Զրկանք, անիրաւութիւն:
ԶՐՈՅՑ, ԶՐՈՅՑՔ, գ. 1. Աւանդութիւն, վէպ, պատմութիւն, ճառ, խօսք, առակ, խօսակցութիւն: 2. Համբաւ, լուր:
ԶՐՈՒՑԱԲԱՆ, ա. Պատմաբան, պատմիչ:
ԶՐՈՒՑԱԲԱՆԵԼ, նբ. Պատմել, ճառել:
ԶՐՈՒՑԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Զրուցակարգութիւն, պատմութիւն, ճառք, զրոյցք:
ԶՐՈՒՑԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶՐՈՒՑԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԶՐՈՒՑԱՏԱՐ, ա. Զրուցարար, ազդարար:
ԶՐՈՒՑԱՏՐԱԲԱՐ, մ. Պատմողաբար:
ԶՐՈՒՑԱՏՐԵԼ, նբ. չբ. 1. Ճառել, բացատրել, պատմել: 2. Խօսակից լինել, խօսակցել:
ԶՐՈՒՑԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տրւչութիւն, աւանդութիւն, վէպ, պատմութիւն, ճառ: 2. Մեկնութիւն, բացատրութիւն: 3. Տրամախօսութիւն:
- ԶՐՈՒՑԱՏՐՈՒԹԻՒՆ ԱՌՆԵԼ. Խօսակից լինել:
ԶՐՈՒՑԱՐԱՐ, տե՛ս ԶՐՈՒՑԱՏԱՐ:
ԶՐՈՒՑԵԼ, նբ. 1. Ճառել, պատմել, աւանդել: 2. Բացատրել: 3. Խօսակցել:
ԶՐՊԱՐՏ, ա. 1. Զրպարտիչ: 2. գ. Զրպարտութիւն:
ԶՐՊԱՐՏԱՆՔ, գ. Զրպարտութիւն:
ԶՐՊԱՐՏԵԼ, նբ. 1. Հարստահարել, կեղել, խուել, զրկել, զլանալ, զզուել: 2. Զախօսել, ընդ վայր հարկանել, աղաւաղել: 3. Դրժել, դաւաճանել:
ԶՐՊԱՐՏԻՉ, ա. Զրպարտ, զրկիչ:
ԶՐՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հարստահարութիւն, զրկանք, լլկանք: 2. Զարախօսութիւն:
ԶՓԱԽՉԵԼ (իմ), չբ. Խուսափել:
ԶՓԱԾԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ՍՓԱԾԱՆԵԼ (իմ):
ԶՓԱԾՈՒՄՆ, տե՛ս ՍՓԱԾՈՒՄՆ:
ԶՕԴ, գ. Յօդ, կապ, շաղկապ:
ԶՕԴԵԼ, նբ. Յօդել, զուգել, կցել, շաղկապել, միաւորել:
ԶՕՇԱՍՏԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶՕՇԱՔԱՂՈՒԹԻՒՆ:
ԶՕՇԱՔԱՂ, ա. Արծաթասէր. շահաժողով, ագահ:
ԶՕՇԱՔԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Զարաշահութիւն, ագահութիւն:
ԶՕՇՈՏ, ա. Անառակ, յայրատ, ցանկասէր, զօշոտեալ:
ԶՕՇՈՏԱՎԱՐՔ, գ. Անառակութիւն, ցանկասիրութիւն, պակշոտութիւն:
ԶՕՇՈՏԵԱԼ, տե՛ս ԶՕՇՈՏ:
ԶՕՇՈՏՈՒԹԻՒՆ, ԶՕՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Ցանկասիրութիւն, աչարձակութիւն, պակշոտութիւն, յայրատութիւն:
ԶՕՐ, գ. 1. Զինուորութիւն, սպայ: 2. Ույժ, զօրութիւն:
- ԶՕՐ ԱՌՆԵԼ՝ ՀԱՏԱՆԵԼ. Զօրաժողով առնել, զօրընտիր լինել:
ԶՕՐԱԲԱՐ, մ. Հզօրաբար, հզօրապէս, ուժգին:
ԶՕՐԱԳԼՈՒԽ, գ. Զօրապետ (զօրքի մի մասի գլխաւոր՝ առաջնորդ):
ԶՕՐԱԳՈՅՆ, ա. 1. Հզօրագոյն: 2. մ. Արիաբար:
ԶՕՐԱԺՈՂՈՎ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԶՕՐ ԱՌՆԵԼ՝ ՀԱՏԱՆԵԼ:
ԶՕՐԱԺՈՂՈՎ ԼԻՆԵԼ. Զօր հատանել, այրուձի առնել, վառել, կազմել, զօրախաղաց լինել:
ԶՕՐԱԽԱՂԱՑ ԼԻՆԵԼ. Զօրաժողով լինել ի վերայ, արշաւել, դիմել:
ԶՕՐԱԿԱՆ, գ. 1. հաւաք. Զօր, սպայ, զինուորութիւն: 2. Զինուոր: 2. ա. Զինուորական (զօրքին յատուկ՝ վերաբերող):
ԶՕՐԱԿԱՆԱԿԱՆ, ա. Զինուորական:
ԶՕՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Զինուորութիւն:
ԶՕՐԱԿԻՑ, ա. Զինուորակից, մարտակից, նիզակակից:

ԶՕՐԱՀԱՏՈՅՑ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ. Զօր հատանել:
ԶՕՐԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճակատամարտ:
ԶՕՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Զօրաւորանալ, ուժեղանալ, արիանալ, զօրել, քաջալերել, տիրել, իշխել: 2. Սաստկանալ, զայրանալ, առաւելուլ, ուժգնանալ:
ԶՕՐԱՆԻՍՏ, տե՛ս ԲԱՆԱԿ (2):
ԶՕՐԱՊԵՏ, գ. Զօրագլուխ, զօրավար, սպարապետ, սպասալար:
ԶՕՐԱՊԷՍ, մ. 1. Հզօրապէս, հզօրեղապէս, արիաբար: 2. Սաստկապէս:
ԶՕՐԱՎԱՐ, գ. Զօրապետ, սպարապետ:
ԶՕՐԱՎԱՐԱԿԱՆՆ, գ. Մարտավար (զօրքը վարելու արուեստը, մարտ վարելը):
ԶՕՐԱՎԱՐԵԼ, չբ. նբ. Առաջնորդել (զօրքը, ժողովրդին):
ԶՕՐԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Սպարապետութիւն (զօրավար՝ սպարապետ լինելը):
ԶՕՐԱՎԻԳՆ, ա. գ. 1. Զօրացուցիչ, հզօրիչ, ձեռնտու, օգնական: 2. Մարտակից, գործակից, պաշտպան, ջատագով: 3. Օգնականութիւն:
- ԶՕՐԱՎԻԳՆ ԼԻՆԵԼ. Թիկունք լինել (օգնական՝ պաշտպան դառնալ):
ԶՕՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Քաջալերել, սրտապնդել, ուժեղացուցանել: 2. Ամրացուցանել (հաստատուն՝ ամուր դարձնել):
ԶՕՐԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Հզօրիչ, ուժատու:
ԶՕՐԱՒՈՐ, ա. 1. Զօրեղ, հզօր, ուժեղ, ատակ, կարող, կորովի, արի, քաջ, ժիր: 2. Բո՛ւռն, սաստիկ, ամուր, պինդ: 3. մ. Հզօրեղապէս, հզօրապէս, արիաբար:
ԶՕՐԱՒՈՐԱԲԱՐ, մ. Զօրաւորապէս, զօրեղապէս, արիաբար, քաջապէս, ուժգին:
ԶՕՐԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Զօրագոյն, զօրեղագոյն, հզօրագոյն:
ԶՕՐԱՒՈՐԱՆԱԼ, տե՛ս ԶՕՐԱՆԱԼ:
ԶՕՐԱՒՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԶՕՐԱՒՈՐԱԲԱՐ:
ԶՕՐԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Զօրեղութիւն, կարողութիւն, ոյժ:
ԶՕՐԵԼ, չբ. 1. Ձեռնհաս լինել, կարել, կարողանալ, բաւել, հնարել, տոկալ, ուժել: 2. Զօրանալ, զղջմ ունել:
ԶՕՐԵԼԻ, ա. Կարելի, հնարաւոր:
ԶՕՐԵՂ, ա. Զօրաւոր, հզօր, կարող, ուժեղակ, արի, քաջ, բուռն, ուժգին:
ԶՕՐԵՂԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԶՕՐԱՒՈՐԱԳՈՅՆ:
ԶՕՐԵՂԱԿԵՐՊ, ա. Զօրաւոր (զօրեղ կերպարանքով՝ տեսքով):
ԶՕՐԵՂԱՊԷՍ, տե՛ս ԶՕՐԱՒՈՐԱԲԱՐ:
ԶՕՐԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶՕՐԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ:
ԶՕՐԷՆ, նխդ. 1. Ըստ օրէն, հանգոյն, որպէս, իբրև, նման, պէս, ըստ: 2. մ. չ. Օրինակ իմն, զոր օրինակ, իբր, իբրու, որպէս թէ, իբրև թէ:
ԶՕՐԸՆՏԻՐ ԼԻՆԵԼ. Զօր առնել՝ հատանել:
ԶՕՐՀԱՆԱՊԱԶ, մ. Միշտ, հանապազ, հանապազօր:
ԶՕՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կարողութիւն, ոյժ, արութիւն, քաջութիւն: 2. Ուժգնութիւն, ուժեղութիւն, սաստկութիւն, ամրութիւն, պնդութիւն: 3. Ներգործութիւն, ազդեցութիւն: 4. Նշանակութիւն, իմաստ: 5. Հրաշք, սքանչելիք: 6. (կրօն.) Ենթակայութիւն, անձնաւորութիւն: 7. Զօրք:
- ԶՕՐՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Արիաբար, ուժգին:

Է

Է[1], ԷՆ (կամ ԷՆՆ, ԷԻՆ, ԶԷՆ, ՅԷՆ), գ. 1. Էակ, արարած: 2. Աստուած, Տէր:
Է[2], ԷԻ, ԷՔ, ԷԻՑ կամ ԷՈՑ, գ. Էակ, գոյ, գոյակ, արարած:
Է[3], ձ. Ո՜վ, ա՜յ:
Է ԵՐԲԵՄՆ, Է ԶԻ, Է ՈՒՐԵՔ, մ. Երբեմն, մերթ:
ԷԱԿ, գ. ա. 1. Արարած, գոյ, գոյակ, է: 2. Աստուած: 2. (կրօն.) Էակից, արարչակից, համագոյակից: 4. Էացուցիչ, գոյացուցիչ, արարիչ:
ԷԱԿԱՆ, գ. ա. 1. Ինքնագոյ, ինքնագոյակ,

անեղ, անեղական: 2. Գոյակ, գոյաւոր, գոյական, անձնաւոր: 3. Իսկական, բուն:
ԷԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աստուածութիւն, աստուած, էն: 2. Էակցութիւն, համագոյութիւն: 3. Էակ, գոյացութիւն:
ԷԱԿԻՑ, ա. Բնութենակից, բնութիւնակից, իսկակից, համագոյ, համագոյակից, միաբուն:
ԷԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Բնութիւնակցութիւն, համագոյութիւն:
ԷԱՆԱԼ, չբ. 1. Գոլ, կալ: 2. Գոյանալ, գոյաւորել, եղանել: 3. Բնաւորել, տարրանալ, տևել: 4. (կրօն.) Մարդանալ:
ԷԱՊԷՍ, մ. Իսկապէս, գոյապէս, գոյացաբար, տիրապէս, ճշմարտապէս, արդարև, իրօք:
ԷԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Գոյացուցանել, ստեղծանել, ստեղծուլ:
ԷԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Գոյացուցիչ, ստեղծիչ, արարիչ:
ԷԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԷԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԷԳ, ա. գ. 1. Իգական սեռի անձ՝ կին կամ աղջիկ, իգ, իգականն, իգական սեռին պատկանող կենդանի՝ մատակ, քած:
ԷԼ, գ. Աստուած:
ԷԼԻՈՍԱԿԱՆ, ա. Արեգակնային:
ԷՆ, տե՛ս Է[1]:
ԷՆԿՈՄԻԱ, գ. Ներբող, ներբողեան:
ԷՇ, գ. 1. Մուղ (մատակ, էգ), խարստի (արու): 2. նման. Խոյ (պարիսպներ քանդող անուաւոր պատերազմական մեքենայ):
ԷՇԱՅԾԵԱՄՆ, գ. (կենդբ.) Խարբուզ, վերջասպետ:
ԷՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Իսկութիւն, բնութիւն, գոյացութիւն: 2. Էականութիւն, աստուածութիւն, աստուած, էն: 3. Գոյութիւն: 4. Գոյք, ինչք:
ԷՋ, գ. Իջումն:
Է՞Ր, Է՞Ր ԱՂԱԳԱՒ, ԷՐՈ՞ՒՄ, Է՞Ր ՍԱԿՍ, Է՞Ր ՎԱՍՆ կամ ՎԱՍՆ Է՞Ր, գ. մ. Առ ի՞մ, առ իմէ՞, հի՞մ:

Ը

ԸՂԵՐՁԵԼ, տե՛ս ՈՒՂԵՐՁԵԼ:
ԸՂՁԱԼ, ԸՂՁԱՆԱԼ, նբ. չբ. 1. Բաղձալ, ցանկալ, փափագել, տենչալ, իղձ լինել: 2. Աղերսել, մաղթել, աղօթել: 3. Գուշակել:
ԸՂՁԱԼԻ, ա. Բաղձալի, փափագելի, ցանկալի, տենչալի:
ԸՂՁԱԼԻՑ, ա. Բաղձալից:
ԸՂՁԱԿԱՆ, ա. Ըղձալի, ցանկալի (իղձ արտայայտող՝ յարուցող):
ԸՂՁԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Իղձ, փափագ, տենչանք, տենչումն:
ԸՂՁԱԿԵՐՏ, ա. Ըղձալի, փափագելի, ցանկալի, ըղձաւոր, ըղձակերտեալ:
ԸՂՁԱԿԵՐՏԵԱԼ, տե՛ս ԸՂՁԱԿԵՐՏ:
ԸՂՁԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ըղձումն, իղձ, փափագ, թախանձանք:
ԸՂՁԱՆԱԼ, տե՛ս ԸՂՁԱԼ:
ԸՂՁԱՆՔ, գ. Իղձ, բաղձանք, տենչանք:
ԸՂՁԱՊԱՏՈՒՄ, ա. գ. Հարցուկ, իղձ:
ԸՂՁԱՒԷՏ, ա. Մեծափափագ (իղձով լի):
ԸՂՁԱՒՈՐ, ա. 1. Տենչող, տարփող: 2. Ըղձալի, ցանկալի:
ԸՂՁԱՓԱՓԱԳ, ա. Մեծափափագ (չատ ըղձալի և փափագելի):
ԸՂՁՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Իղձ, ըղձանք, բաղձանք, փափագումն, ցանկութիւն, տենչ: 2. Հմայք, հմայութիւն (սուտ գուշակութիւն):
ԸՂՁՈՒՄՆ, գ. Ըղձանք, բաղձանք, փափագումն:
ԸՄԲԵՐԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՓԻԲԵՐԱՆԵԼ:
ԸՄԲԵՐԵԼ, տե՛ս ՀԱՄԲԵՐԵԼ:
ԸՄԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՄԲԵՐՈՒԹԻՒՆ:
ԸՄԲԻՇ, ա. գ. Ըմբչամարտիկ, մենամարտիկ, բռնամարտիկ, ագոնարար:
ԸՄԲՇԱԿԱՆ, ա. Ըմբչամարտ, ըմբչամարտապէս (ըմբիշին և ըմբչամարտութեան

յատուկ՝ վերաբերող):
ԸՄԲՇԱՄԱՐՏ, ա. գ. 1. Մենամարտիկ, ըմբիշ: 2. Ըմբշական:
– ԸՄԲՇԱՄԱՐՏՔ, գ. Մենամարտություն, գոտեմարտություն, գոտեկռուություն, ըմբշամրցություն, ագոն:
ԸՄԲՇԱՄԱՐՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԸՄԲՇԱԿԱՆ:
ԸՄԲՇԱՄԱՐՏԵԼ (իմ), չբ. Գոտեմարտել, մենամարտել, գոտեկռիւ լինել:
ԸՄԲՇԱՄԱՐՏԻԿ, տե՛ս ԸՄԲԻՇ:
ԸՄԲՇԱՄՐՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Գոտեմարտություն, մենամարտություն:
ԸՄԲՈՆ, ա. Յանկաւոր, պատկանաւոր, յարմար, պատշաճ:
– ԸՄԲՈՆ Է, մբ. Պատշաճ է, անկ է, ի դէպ է, ի ճահ է:
ԸՄԲՈՇԽՆԵԼ, նբ. Ծաշակել, վայելել (գործածել ըստ հաճոյքի):
ԸՄԲՈՍՏԱՆԱԼ, չբ. Հեստել, անսաստել, ապստամբել, ընդվզել:
ԸՄԲՌՆԱԿԱՆ, ա. Հասու:
ԸՄԲՌՆԵԼ, նբ. 1. Ի բուռն արկանել, գըռամբ աձել, ունել, պինդ ունել, կաշկանդել, ձերբակալ առնել: 2. Տիրել, ժառանգել: 3. Վերահասու լինել, հասկանալ, իմանալ, ի միտ առնուլ:
ԸՄԲՌՆԵԼԻՔ, գ. Ըմբռնողություն:
ԸՄԲՌՆԻՉ, տե՛ս ԸՄԲՌՆՈՂ:
ԸՄԲՌՆՈՂ, ա. ԸՄԲՌՆԻՉ:
ԸՄԲՌՆՈՂԱԿԱՆ, ա. Ըմբռնիչ, ըմբռնող:
ԸՄԲՌՆՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՄԲՌՆՈՂՈՒԹԻՒՆ:
ԸՄԲՌՆՈՂԱՊԷՍ, մ. Սաստկապէս, պնդապէս, տիրապէս:
ԸՄԲՌՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ըմբռնողականություն, ըմբռնություն, ըմբռնելիք, ույժ, ներգործություն, հասողություն (ձեռքով կամ մտքով ըմբռնելու կարողություն):
ԸՄԲՌՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՄԲՌՆՈՂՈՒԹԻՒՆ:
ԸՄԲՌՆՈՒՄՆ, գ. 1. Կալումն: 2. Հասումն, ճանաչողություն: 3. Սանձումն, զգուշություն:
ԸՄՊԱԿ, տե՛ս ԸՄՊԱՆԱԿ (1):
ԸՄՊԱԿԻՑ, ա. Սեղանակից:
ԸՄՊԱՀԿԱՆՔ, գ. Ապարասանություն, ստահակություն, ըմպահկումն:
ԸՄՊԱՀԿԵԼ, 1. չբ. Անսաստել, ըմբոստանալ, ապարասանել, հեստել, վտարանջել, ապստամբել, ընդվզել, անհնազանդել, ընդհարկանել: 2. նբ. Ըմպահկեցուցանել, սանձահարել, նուաճել:
ԸՄՊԱՀԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՄՊԱՀԿԵԼ (2):
ԸՄՊԱՀԿՈՒՄՆ, գ. Ըմպահկանք, ապարասանություն:
ԸՄՊԱՆԱԿ, գ. 1. Ըմպակ, ըմպիկ, բաժակ, գաւաթ, նուագ: 2. ա. Ըմպելի, արբուն:
ԸՄՊԵԼ, նբ. Խմել:
ԸՄՊԵԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԸՄՊԵԼԻ:
ԸՄՊԵԼԻ, ա. 1. Ըմպելական, արբուն (որ կարելի է խմել): 2. գ. Գինի. ցքի: 3. Արբ, արբումն, արբեցություն, գինարբուք, կոչունք, խրախունք: 4. Ըմպակ, ըմպանակ, բաժակ, գաւաթ:
ԸՄՊԵԼԻՔԱԽԱՌՆՈՑ, գ. Ըմպանակ, խառնարան:
ԸՄՊԻԿ, տե՛ս ԸՄՊԱՆԱԿ:
ԸՄՓՈՐՏԵԼ, նբ. Ուռուցանել:
ԸՆԲԵՐԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՄԲԵՐԱՆԵԼ:
ԸՆԲՌՆԵԼ, տե՛ս ԸՄԲՌՆԵԼ:
ԸՆԴԱԲՈՅՍ, ա. Բնածին, բնաւորական, ընտանի:
ԸՆԴԱԲՈՒՏ, տե՛ս ԸՆԴԱԿԵՐ:
ԸՆԴԱԹՈՒՐ ՀԱՐԿԱՆԵԼ, Ընդ սուր հանել, կոտորել:
ԸՆԴ ԱԿԱՄԲ ՀԱՅԵԼ, տե՛ս ԱԿՆ[1]-ի տակ:
ԸՆԴԱԿԵՐ, ա. Ընդաբուտ, ունդակեր:
ԸՆԴԱԿԻՑ, ա. Տնակից, բնակակից, ընտանի:
ԸՆԴ ԱՂՕՍ, տե՛ս ԱՂՕՍ:
ԸՆԴԱՂՕՍԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՂՕՍԱՆԱԼ:
ԸՆԴԱՁԵԼ, տե՛ս ԱՆԴԱՁԵԼ:

ԸՆԴ ԱՌԱՋ, նխդ. մ. Յառաջս, ի դէմս, ընդդէմ:
- ԸՆԴ ԱՌԱՋ ԳԱԼ՝ ԳՆԱԼ՝ ԵԼԱՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ. Հանդիպել, պատահել:
ԸՆԴԱՌԱՋԵԼ, չբ. Ընդ առաջ ելանել՝ լինել:
ԸՆԴԱՍՈՒՆ, տե՛ս ԸՆՏԱՍՈՒՆ:
ԸՆԴԱՐՁԱԿ, ա. 1. Լայն, արձակ, լայնատարած, լայնածաւալ, մեծատարած: 2. Ազատ, անխափան, դիւրին, անդորր: 3. մ. Արձակաբար, ընդարձակաբար, դիւրաւ:
ԸՆԴԱՐՁԱԿԱԲԱՐ, տե՛ս ԸՆԴԱՐՁԱԿ (3):
ԸՆԴԱՐՁԱԿԱԳՆԱՑ, ա. Յոփ, անառակ:
ԸՆԴԱՐՁԱԿԱԳՈՅՆ, ա. 1. Լայնագոյն, երկայնագոյն, ճոխագոյն, դիւրագոյն: 2. մ. տե՛ս ԸՆԴԱՐՁԱԿ (3):
ԸՆԴԱՐՁԱԿԱՁԵՌՆ, ա. Առատաձեռն (ձեռքը բաց):
ԸՆԴԱՐՁԱԿԱՄԻՏ, ա. Երկայնամիտ, համբերող:
ԸՆԴԱՐՁԱԿԱՅԱՐԿ, ա. Լայնատարած:
ԸՆԴԱՐՁԱԿԱՊԷՍ, մ. Ընդարձակաբար, ընդարձակ:
ԸՆԴԱՐՁԱԿԱՍՈՒՆ, ա. 1. Արձակասուն, փափկասուն: 2. Յոփ:
ԸՆԴԱՐՁԱԿԱՍՐԱՀ, գ. Հրապարակ (ընդարձակ սրահ, բաց տեղ):
ԸՆԴԱՐՁԱԿԱՏԱՐ, ա. Լայնածաւալ, ընդարձակ:
ԸՆԴԱՐՁԱԿԱՏԱՐՐ, ա. Լայնատարած, լայնատարր:
ԸՆԴԱՐՁԱԿԵԼ, նբ. 1. Ընդարձակեցուցանել, լայնել, լայնացուցանել, մեծացուցանել, բանալ, տարածանել, տարածել: 2. Ազատ առնել, անդորրացուցանել, դիւրել, ճոխացուցանել, թողացուցանել:
ԸՆԴԱՐՁԱԿԵՐԱՍԱՆԱԿ, տե՛ս ԱՐՁԱԿԵՐԱՍԱՆԱԿ:
ԸՆԴԱՐՁԱԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՆԴԱՐՁԱԿԵԼ:
ԸՆԴԱՐՁԱԿԻՉ, ա. Դիւրիչ:
ԸՆԴԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդարձակումն (ընդարձակ լինելը):
ԸՆԴԱՐՁԱԿՈՒՄՆ, տե՛ս ԸՆԴԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ:
ԸՆԴԱՐՄԱՆԱԼ, չբ. 1. Ապշել (խիստ զարմանալ): 2. Թմբրել, թմրել, զմբրել, անզգայանալ, փայտանալ:
ԸՆԴԱՐՄԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թմբրեցուցանել, անզգայացուցանել:
ԸՆԴԱՐՄԱՑՈՒՑԻՉ, ա. ԹՄԲՐԵՑՈՒՑԻՉ:
ԸՆԴԲԵՐԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՄԲԵՐԱՆԵԼ:
ԸՆԴԳԵՂՁԱՆԵԼ (իմ), չբ. Հեկեկալ:
ԸՆԴԳԾԵԼ (իմ), չբ. Ի գունս անկանել:
ԸՆԴԳՈԳԵԼ, նբ. 1. Ամփոփել, պարունակել (իր գոգը ժողովել՝ հաւաքել): 2. Դիզանել, դիզել, կուտել:
ԸՆԴԳՐԿԵԼ, նբ. Գրկել, գիրկս արկանել:
ԸՆԴԴԷՄ, ա. 1. Ընդդիմակ, ներհակ, ներհական: 2. Դիմակաց, ընդդիմակաց: 3. նխդ. Հակառակ: 4. մ. Յանդիման, հանդէպ, առաջի, ընդ առաջ:
- ԸՆԴԴԷՄ ԴԱՌՆԱԼ՝ ԵՐԹԱԼ՝ ԿԱԼ. Ընդդիմանալ, դէմ կալ, հակառակ կալ, հակառակել, հակակայել:
- ԸՆԴԴԷՄ ԼԻՆԵԼ (իմ). Յանդիման լինել՝ կալ, հանդիպել, ի դէմս գալ:
- ՅԸՆԴԴԻՄԷՆ, ԶԸՆԴԴԷՄՆ, մ. Ընդ հակառակն, զհակառակն, ի հակառակէն:
ԸՆԴԴԷՄ ԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԻՄԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ:
ԸՆԴԴԷՄ ՅԱՆԴԻՄԱՆ, մ. Դէմ յանդիման:
ԸՆԴԴԻՄԱԲԱԺԱՆԵԼ, նբ. Հակադրել, հակաբաժանել:
ԸՆԴԴԻՄԱԲԱԽ, ա. Ընդդիմահար, դիմահար, պինդ, կարծր:
-ԸՆԴԴԻՄԱԲԱԽ ԼԻՆԵԼ. Ընդհարկանել:
ԸՆԴԴԻՄԱԲԱՆ, ա. Հակառակաբան, հակառակախօս, ընդդիմասաց:
ԸՆԴԴԻՄԱԲԱՆԵԼ, նբ. չբ. Դիմաբանել, դիմախօսել, դիմաձայնել, հակաճառել, հակառակել, վիճել:

ԸՆԴԴԻՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիմաբանութիւն, ընդդիմախօսութիւն, հակաճառութիւն, հակառակութիւն, առարկութիւն, ընդդիմասացութիւն:
ԸՆԴԴԻՄԱԲԱՐ, մ. Դիմաբար, ներհակաբար, ընդդիմադրաբար, ընդդէմ:
ԸՆԴԴԻՄԱԴԱՐՁ, ա. Հակառակող, հակառակորդ:
– ԸՆԴԴԻՄԱԴԱՐՁ ԼԻՆԵԼ՝ ԿԱԼ. Ընդդիմադարձել, ընդդէմ դառնալ, հակառակել:
ԸՆԴԴԻՄԱԴԱՐՁԵԼ (իմ), տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԴԱՐՁ ԼԻՆԵԼ:
ԸՆԴԴԻՄԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիմադարձութիւն, հակառակութիւն:
ԸՆԴԴԻՄԱԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Շրջել, յեղաշրջել (հակառակ կողմը դարձնել):
ԸՆԴԴԻՄԱԴՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԲԱՐ:
ԸՆԴԴԻՄԱԴՐԵԼ, նբ. Դիմադրել (դէմ առ դէմ դնել՝ կարգել), հակադրել:
ԸՆԴԴԻՄԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիմադրութիւն, հակառակութիւն, առարկութիւն:
ԸՆԴԴԻՄԱԽՕՍԵԼ, ԸՆԴԴԻՄԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԲԱՆԵԼ, ԸՆԴԴԻՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԸՆԴԴԻՄԱԿ, ա. Հակառակ, ներհակ, ընդդէմ, ներհական:
ԸՆԴԴԻՄԱԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկազմութիւն, անզարդութիւն, անչքութիւն:
ԸՆԴԴԻՄԱԿԱԼ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԴԻՄԱԿԱԼ ԼԻՆԵԼ:
ԸՆԴԴԻՄԱԿԱՅ, ա. Ընդդիմակաց:
ԸՆԴԴԻՄԱԿԱՅԵԼ, տե՛ս ԴԻՄԱԿԱՅԵԼ (իմ):
ԸՆԴԴԻՄԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, ԸՆԴԴԻՄԱԿԱՅՈՒՄՆ, գ. Դիմակայութիւն (ընդդիմակայելը):
ԸՆԴԴԻՄԱԿԱՆ, ա. Ընդդիմակ, հակառակ, ներհական:
ԸՆԴԴԻՄԱԿԱՑ, ԸՆԴԴԻՄԱԿԱՑՈՒ, ա. 1. Ընդդիմակ, հակառակորդ: 2. Հակառակ, ընդդիմակայ: 3. Առաջիկայ, ներկայ:
ԸՆԴԴԻՄԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիմադրութիւն, հակառակութիւն, ներհակութիւն:
ԸՆԴԴԻՄԱԿԻՑ, ա. Հակառակորդ, ոսոխ:
ԸՆԴԴԻՄԱԿՌՈՒԵԼ (իմ), չբ. Ընդդիմամարտել:
ԸՆԴԴԻՄԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ատելութիւն (հակակրանք, հակակրելը):
ԸՆԴԴԻՄԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիմամարտութիւն, հակառակորդութիւն, հակառակութիւն, ոսոխութիւն:
ԸՆԴԴԻՄԱՀԱՐ, ա. 1. Դիմահար, ընդդիմահարական: 2. Ընդդիմակաց, հակառակորդ:
ԸՆԴԴԻՄԱՀԱՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱՀԱՐ (1):
ԸՆԴԴԻՄԱՀԱՐԵԼ (իմ), չբ. Ի դիմի հարկանել, ընդհարկանել, հակառակել:
ԸՆԴԴԻՄԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ընդհարութիւն, ընդհարումն, բախումն: 2. Բաղդատութիւն:
ԸՆԴԴԻՄԱՁԱՅՆ, ա. Ընդդիմաբան, անմիաբան:
ԸՆԴԴԻՄԱՄԱՐՏ, ա. Ընդդիմամարտիկ, դիմամարտ, հակամարտ, հակառակամարտ, հակառակորդ, ախոյեան, ոսոխ:
ԸՆԴԴԻՄԱՄԱՐՏԵԼ (իմ), չբ. Դիմամարտել, կռուել:
ԸՆԴԴԻՄԱՄԱՐՏԻԿ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱՄԱՐՏ:
ԸՆԴԴԻՄԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիմամարտութիւն, մարտ, կռիւ:
ԸՆԴԴԻՄԱՅԱՐԱԿԱՅ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱՅԱՐԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ:
ԸՆԴԴԻՄԱՅԱՐԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. (տրամ.) Ընդդիմայարակայ, ընդդիմայարակայումն (հերքման ձև՝ հակապացոյց):
ԸՆԴԴԻՄԱՅԱՐԱԿԱՅՈՒՄՆ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱՅԱՐԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ:
ԸՆԴԴԻՄԱՆԱԼ, չբ. Ընդդէմ դառնալ՝ երթալ՝ կալ, հակառակել:

ԸՆԴԴԻՄԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԻՄԱՌՆՈՒԹԻՒՆ:
ԸՆԴԴԻՄԱՍԱՑ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԲԱՆ:
ԸՆԴԴԻՄԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԸՆԴԴԻՄԱՍՈՎՈՐ, ա. Հակառակասէր, հակառակող:
ԸՆԴԴԻՄԱՏԻՊ, ա. 1. Դիմահար, կարծր, պինդ: 2. Հակառակ, ներհակ, ընդդէմ:
ԸՆԴԴԻՄԱՑՈՂ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄՈՂ:
ԸՆԴԴԻՄԱՑՈՒՄՆ, գ. Առընդդիմացումն, ընդդիմութիւն, դիմադրութիւն:
ԸՆԴԴԻՄԱԻՈՐ, ա. Ընդդիմակ, հակառակ, ներհակ:
ԸՆԴԴԻՄԱՓԱՌ, ա. Զարափառ:
ԸՆԴԴԻՄԱՔՆՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կշռութիւն, բաղդատութիւն:
ԸՆԴԴԻՄՈՂ, ա. Ընդդիմացող:
ԸՆԴԴԻՄՈՏՈՒՆՔ, ա. գ. յոգն, Հակոտնայք, հակոտնեայք:
ԸՆԴԴԻՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Հակառակութիւն, ներհակութիւն, դիմադրութիւն, հակադրութիւն:
ԸՆԴԴԻՒՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ախորժումն (դուր գալը):
ԸՆԴԵԼ, ա. Ընտել, սովոր, ընտանի, ծանօթ (մէկին կամ մի բանի վարժուած):
ԸՆԴԵԼԱԲԱՐ, մ. Ընտանեբար (ընդել, լինելով):
ԸՆԴԵԼԱԳՈՅՆ, ա. Ընտանեգոյն:
ԸՆԴԵԼԱԿ, տե՛ս ԸՆԴԵԼ:
ԸՆԴԵԼԱԿԱՆ, ԸՆԴԵԼԱԿԻ, ա. 1. Սովորական: 2. Ընտանեկան:
ԸՆԴԵԼԱԿԻՑ, ա. Ծանօթ, ընկեր, մտերիմ:
– ԸՆԴԵԼԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԸՆԴԵԼԱԿՑԵԼ (իմ):
ԸՆԴԵԼԱԿՐԹԵԼ (իմ), նբ. Ընդելանել, կրթել, վարժել, սովորել:
ԸՆԴԵԼԱԿՑԵԼ (իմ), չբ. Ընդելակից լինել (ընտանի՝ ծանօթ՝ մտերիմ դառնալ):
ԸՆԴԵԼԱՆԵԼ (իմ), չբ. 1. Կրթել, սովորել, վարժել, ընտանենալ: 2. Ծգնել, ջանալ, փորձել:
ԸՆԴԵԼԱՍԷՐ, ա. Մարդասէր, ընկերասէր:
ԸՆԴԵԼԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ընդելուցանել, ընտելացուցանել, համբուրեցուցանել, սովորեցուցանել, վարժել, մարզել, կրթել:
ԸՆԴԵԼՆՈՒԼ, տե՛ս ԸՆԴԵԼԱՆԵԼ (իմ):
ԸՆԴԵԼՈՒԶԱՆԵԼ, պբ. 1. Յեռուլ, յերիւրել, հիւսել, յարել: 2. Ելուզանել (տակից հանել):
ԸՆԴԵԼՈՒԶՈՒԱԾ կամ ԸՆԴԵԼՈՒԶԱԾ, գ. Յօրինուած, հիւսուած:
ԸՆԴԵԼՈՒԶՈՒՄՆ, գ. Յեռումն, մատուումն, շար, կարգ:
ԸՆԴԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընտելութիւն, ընտանութիւն, ծանօթութիւն, տեղեկութիւն, սովորութիւն, վարժութիւն, կրթութիւն:
ԸՆԴԵԼՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՆԴԵԼԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԸՆԴԵՂՋԱՆԵԼ, չբ. նբ. Աղերս արկանել, աղերսել, աղաչել:
ԸՆԴ ԵՐԵԿՈՍ, ԸՆԴ ԵՐԵԿՈՅՍ, տե՛ս ԵՐԵԿ, ԵՐԵԿՈՅ:
ԸՆԴԵՐԿԱՅՆԱՄԻՏ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԱՄԻՏ:
ԸՆԴ ԵՐԿԱՐ, մ. Յերկար, շատ:
– ԸՆԴԵՐԿԱՐ ԱՌՆԵԼ կամ ԼԻՆԵԼ. Ընդերկարաձգել, յերկարաձգել, ընդերկարել, յամել:
ԸՆԴԵՐԿԱՐԱՁԳԵԼ, ԸՆԴԵՐԿԱՐԵԼ, տե՛ս ԸՆԴԵՐԿԱՐ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ:
ԸՆԴԵՐԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկարութիւն (ժամանակի երկայնութիւն):
ԸՆԴԵՐԿՈՒԱԲԱՐ, մ. Յերկբայս, երկբայաբար:
ԸՆԴԵՐԿՈՒԱՆԱԼ, ԸՆԴԵՐԿՈՒԵԼ (իմ), չբ. Յերկուանալ, տարակուսել, երկբայանալ, երկբայել, կասկածել, երկպառակել:
ԸՆԴԵՐՔ կամ ԸՆՏԵՐՔ, գ. (կզմխս.) Ներքս, փորոտի, աղիք:

ԸՆԴԷ՞Ր, եղբ. Է՞ր, վասն է՞ր, առ ի՞նչ, առ իմէ՞:
ԸՆԴԽԱՌՆԵԼ (իմ), ԸՆԴԽՌՆԵԼ (իմ), չբ. ԽՌՆԵԼ (իրար հետ խառնուել):
ԸՆԴԿՈՂՄՆԵԱԼ, ա. Առչեղեալ (դէպի մի կողմ թեքուած՝ հակուած):
ԸՆԴԿՐԿԵԼ, տե՛ս ԸՆԿՐԿԵԼ:
ԸՆԴ ՀԱՆՈՒՐ, ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ, մ. ա. 1. Ամենայն ուրեք, ընդ բնաւ, առ հասարակ: 2. Հանրական, սեռական, տիեզերական, հասարակական, հասարակաց, հանուր, բոլոր, համօրէն, ամենայն:
ԸՆԴՀԱՆՈՒՐԱՍՓԻՒՌ, տե՛ս ԸՆԴՀԱՆՐԱՏԱՐԱԾ:
ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ, ա. Հանրական, ընդհանուր, համօրէն, հասարակաց, տիեզերական, չրջաբերական:
ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Հանրականագոյն, հասարակագոյն:
ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆԱՊԷՍ, մ. Հանրականապէս, հասարակաբար:
ԸՆԴՀԱՆՐԱՏԱՐԱԾ, ա. Ընդհանուրասփիւռ (ամենուրեք տարածուած՝ սփռուած):
ԸՆԴՀԱՏ, ա. նխդ. 1. Տարբեր, աննման, հեռի: 2. Նուազ, պակաս: 2. գ. Խտիր, խտրոց, միջոց:
ԸՆԴՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, ԸՆԴՀԱՏՈՒՄՆ, գ. Միջատութիւն (ընդհատ՝ ոչ չարունակական լինելը):
ԸՆԴՀԱՐԿԱՆԵԼ (իմ), չբ. Ի դիմի հարկանել, բախել, ընդդիմահարել:
ԸՆԴՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, ԸՆԴՀԱՐՈՒՄՆ, գ. Ընդդիմահարութիւն, բախումն:
ԸՆԴ ՀՈՒՊ, տե՛ս ՀՈՒՊ:
ԸՆԴՋԵՌԵԼ, տե՛ս ԸՆՋԵՌԵԼ:
ԸՆԴ ՁԵՌՆ, նխդ. Ի ձեռն, ձեռամբ, միջնորդաւ:
ԸՆԴ ՄԷՋ, տե՛ս ՄԷՋ-ի տակ:
ԸՆԴՄԻՋԱՇԱՒԻՂ, գ. Միջաչաւիղ:
ԸՆԴՄԻՋԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Խտրոց (մէջտեղը մի բան գցելը՝ ընկնելը):
ԸՆԴՄԻՋԵԼ[1], նբ. Հասարակել (մէջտեղից բաժանել, կիսել):
ԸՆԴՄԻՋԵԼ[2] (իմ), չբ. Հասարակել (կէս լինել, կէսին հասնել):
ԸՆԴՄԻՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Միջաւորութիւն:
ԸՆԴՄՏԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Մտածումն, մտածութիւն:
ԸՆԴՄՏԱՆԵԼ, չբ. Միջամուխ՝ միջամուտ լինել, թափ անցանել՝ անկանել՝ մտանել:
ԸՆԴՄՏԱՏԱՐ, ա. Հոգած, խնամոտ:
ԸՆԴՅԵՐԿԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԵՐԿԱՐԱՁԳՈՒԹԻՒՆ:
ԸՆԴՈՂՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԸՆԴՈՂՆԵԼ (իմ):
ԸՆԴՈՂՆԵԼ (իմ), չբ. 1. Ընդողնանալ, յողնել, յողն անկանել՝ երթալ, յորսայսեալ անկանել՝ կալ, յուլանալ: 2. Ջհետ լինել (զուարճութիւնների՝ զարդարանքների):
ԸՆԴՈՅՐ, ա. Անդորր:
ԸՆԴՈՍՏ, ա. մ. 1. Ոստուցեալ: 2. Ընդոստուցիչ: 3. Խափան, խափանիչ, խափանեցուցիչ:
ԸՆԴՈՍՏԱԽՕՍ, ա. Պոռոտախօս:
ԸՆԴՈՍՏԵԼ (իմ), ԸՆԴՈՍՏՆՈՒԼ, ԸՆԴՈՍՏՉԵԼ (իմ), չբ. 1. Ոստնուլ, ոստչել: 2. Խրտչել, ահաբեկ լինել, ապչել, այլայլել:
ԸՆԴՈՍՏՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Ոստուցանել: 2. Զարթուցանել, չարժել, չարժլել, դրդել, հարթուցանել, վանել, քչել:
ԸՆԴՈՍՏՈՒՑԻՉ, ա. Դրդիչ, սարտուցիչ (որ ընդոստնել է տալիս):
ԸՆԴՈՍՏՉԵԼ (իմ), տե՛ս ԸՆԴՈՍՏԵԼ (իմ):
ԸՆԴՈՏՆԵԼ, նբ. 1. Կոխան առնել, նուաճել: 2. փխբ. Առ ոտն հարկանել, արհամարհել:
ԸՆԴՈՒԼՆԵԼ, նբ. Ընդվզել (վիզը ոլորել):
ԸՆԴՈՒՆԱԿ, ԸՆԴՈՒՆԱԿԱՆ, ա. 1. Ընդունող, ընդունիչ: 2. Ենթակայ, արժանաւոր, ունակ, ընդունարան, հաղորդ: 3. Ընդունելի, հաճելի, հաճոյական:
ԸՆԴՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդունելու-

թիւն, ընդունողականութիւն, ընդունողութիւն (ընդունակ լինելը, իր մէջ ընդունելը՝ կրելը):
ԸՆԴՈՒՆԱՅՆ, ա. 1. Ունայն, նանիր, դատարկ, սնոտի, սին: 2. մ. Ի սնոտիս, ի նանիր, ի զուր:
ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱԲԱՆ, ա. Ունայնաբան, զրաբան, զրախօս:
ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դատարկաբանութիւն, ընդվայրաբանութիւն:
ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱԹՈՊ, տե՛ս ԸՆԴՎԱՅՐԱԿՈՇԿՈՃ:
ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱԽՕՍ, ա. Ցիմարական (դատարկ տեղը խօսուած):
ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱԿԱՑ, ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԸՆԴՈՒՆԱՅՆ (1):
ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱԿԱՐԾ, ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱԿԱՑ, ա. Սնափառ, սնապարծ, ընդունայնապարծ:
ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱՁԵՌՆ, տե՛ս ՈՒՆԱՅՆԱՁԵՌՆ:
ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱՄԻՏ, ա. Ունայնամիտ, զրախորհուրդ:
ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱՆԱԼ, չբ. 1. Սնոտել, անմտանալ: 2. Ի դերև ելանել:
ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱՊԱՐԾ, ա. Սնապարծ, զրապանծ, սնափառ, ընդունայնակարծ:
ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱՋԱՆ, տե՛ս ՋՐԱՋԱՆ:
ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱՎԱՍՏԱԿ, ա. Ջրավաստակ, զրաջան:
ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱՐՀԵՍՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱՐՈՒԵՍՏՈՒԹԻՒՆ:
ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱՐՈՒԵՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդունայնարհեստութիւն (ընդունայն և անօգուտ արհեստ կամ արհեստ ունենալը):
ԸՆԴՈՒՆԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ունայնութիւն, նանրութիւն:
ԸՆԴՈՒՆԱՐԱՆ, գ. Բնակարան (որ իր մէջ ընդունում է՝ կրում է՝ տեղաւորում է):
ԸՆԴՈՒՆԵԼ (իմ), հբ. 1. Յանձն առնուլ, յանձին ունել, հաւանել, հաճել, առնուլ, բառնալ, ընկալուլ: 2. Հիւրընկալել: 3. Ջեռնտու լինել, օգնականել:
ԸՆԴՈՒՆԵԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԸՆԴՈՒՆԵԼԻ:
ԸՆԴՈՒՆԵԼԻ, ա. 1. Հաճելի, հաճոյական, հաւանական: 2. Ընդունող, ընդունիչ, ապակէն, օգնական:
ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ընդունակութիւն (իր մէջ ընդունելը՝ կրելը): 2. Հիւրընկալութիւն, հրաւէր, կոչունք: 3. Հաճոյութիւն, հաճութիւն, ընդունողութիւն: 4. Կցորդութիւն, մասնակցութիւն:
– ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹԻՒՆ ԱՌՆԵԼ. Ընդունել, հիւրընկալել (ընդունելութիւն ցոյց տալ) :
ԸՆԴՈՒՆԻՉ, ա. Ընդունող, ընկալուչ:
ԸՆԴՈՒՆՈՂ, տե՛ս ԸՆԴՈՒՆԻՉ:
ԸՆԴՈՒՆՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆԴՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ:
ԸՆԴՈՒՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ԸՆԴՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ: 2. Ընդունելութիւն (ընդունելի՝ հաճելի լինելը):
ԸՆԴՋԱՐԵԼ (իմ), տե՛ս ՋՋԱՐԵԼ (իմ):
ԸՆԴՊԱՀԿԵԼ, տե՛ս ԸՄՊԱՀԿԵԼ:
ԸՆԴ ՎԱՅՐ, տե՛ս ՎԱՅՐ:
ԸՆԴՎԱՅՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդունայնաբանութիւն, դատարկաբանութիւն, չաղփաղփութիւն, չատախօսութիւն, չաղակրատութիւն:
ԸՆԴՎԱՅՐԱԲՈՅՍ, ա. Ունայնաբոյս, վայրենի:
ԸՆԴՎԱՅՐԱԳՆԱՑ, տե՛ս ԴԱՏԱՐԿԱՑԱԾ:
ԸՆԴՎԱՅՐԱԽՈՅԶ, ա. Հետաքրքիր:
ԸՆԴՎԱՅՐԱԽՕՍ, ա. Ունայնաբան, զրաբան, զրախօս:
ԸՆԴՎԱՅՐԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդվայրաբանութիւն, դատարկաբանութիւն, զրախօսութիւն:
ԸՆԴՎԱՅՐԱԾ, ա. 1. տե՛ս ԴԱՏԱՐԿԱ-

ՅԱԾ: 2. Շաղփաղփ, ընդունայնախոս:
ԸՆԴՎԱՅՐԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աստանդութիւն: 2. Շաղփաղփութիւն, դատարկաբանութիւն:
ԸՆԴՎԱՅՐԱԿՈՇԿՈՃ, ա. Ընդունայնաթոպ, զրաջան:
ԸՆԴՎԱՅՐԱՀԱՐ, ա. Արհամարհ, արհամարհելի, անարգ, խոտան, չնչին, անպիտան:
ԸՆԴՎԱՅՐԱԾԱՌ, ա. Ընդունայնախօս:
ԸՆԴՎԱՅՐԱՅԱԾ, տե՛ս Դատարկայած:
ԸՆԴՎԱՅՐԱՊԱՏԻՒ, ա. Անարգ, արհամարհ:
ԸՆԴՎԱՅՐԱՊԱՐ, ա. Դատարկայած, դատարկապորտ:
ԸՆԴՎԱՅՐԱՋԱՆ, տե՛ս ՁՐԱՋԱՆ:
ԸՆԴՎԱՅՐԱՄՆՈՒՆԴ, ա. Վայրենի:
ԸՆԴՎԱՅՐԱՍՈՒՆ, ա. Դատարկասուն, դատարկապորտ, թուլամորթ:
ԸՆԴՎԱՅՐԱՎԱՍՏԱԿ, տե՛ս ՁՐԱՋԱՆ:
ԸՆԴՎԱՅՐԱՔԱՐՇԵԼ (իմ), չբ. Գետնաքարշ լինել, յապականութիւն դառնալ:
ԸՆԴՎԱՅՐԱՔՆԻՆ, ա. Աւելախնդիր, հետաքրքիր:
ԸՆԴՎԱՅՐԸՆԿԵՑԻԿ, ա. Արհամարհեալ, անպէտ, անպիտան:
ԸՆԴՎԱՅՐԸՆԿԷՑ ԱՌՆԵԼ, Ընդ վայր հարկանել:
ԸՆԴՎՁԵԼ[1], տե՛ս ԸՆԴՈՒԼՆԵԼ:
ԸՆԴՎՁԵԼ[2] (իմ), չբ. Ըմբոստանալ, անսաստել, փքալ, յոխորտալ:
ԸՆԹԱԴՐԵԼ, նբ. 1. Ենթադրել, տապաստ արկանել, նուաճել, վանել, ընկրկել: 2. Ձետեղել, դասել, կարգել:
ԸՆԹԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ենթադրութիւն, ոտնհարութիւն: 2. Առաջարկութիւն, դիտաւորութիւն:
ԸՆԹԱԿԱՅ, տե՛ս ԵՆԹԱԿԱՅ:
ԸՆԹԱՆԱԼ, չբ. 1. Երագել, վազել, արշաւել, փութալ: 2. փխբ. Տարածանել (բերնէբերան անցնել՝ շրջել): 3. Համառօտել:
- Ի ՁԷՆ ԸՆԹԱՆԱԼ. Զինաւորել, զինուորել:
ԸՆԹԱՆԱԼԻ, ա. ԸՆԹԱՑՈՂ:
ԸՆԹԱՆՈՑ, գ. Ղենջակ:
ԸՆԹԱՑ, ԸՆԹԱՑՔ, գ. 1. Վազք, գնացք, անցք: 2. Հոսանք (ջրի ընթացքը): 3. Միջոց (ճանապարհի, ժամանակի): 4. Կերպ, եղանակ: 5. Վարք:
ԸՆԹԱՑԱԲԱՐ, տե՛ս ՁԿՆԻՐԸՆԹԱՑԱԲԱՐ:
ԸՆԹԱՑԱԿԱՆ, ա. 1. Ընթացողական (ընթացքին յատուկ՝ վերաբերող): 2. Քաջընթաց:
ԸՆԹԱՑԱԿԻՑ, ա. Զուգընթաց, համագնաց, կիցընթաց, ուղեկից, գործակից:
ԸՆԹԱՑԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Զուգընթացումն, ճանապարհակցութիւն, գործակցութիւն:
ԸՆԹԱՑԱՐԱՆ, գ. Ասպարէզ, մրցարան, ստադիոն:
ԸՆԹԱՑՈՂ, տե՛ս ԸՆԹԱՆԱԼԻ:
ԸՆԹԱՑՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԸՆԹԱՑԱԿԱՆ (1):
ԸՆԹԱՑՈՒԹԻՒՆ, ԸՆԹԱՑՈՒՄՆ, գ. Ընթացք (ընթանալը):
ԸՆԹԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Վազեցուցանել (ընթանալ տալ):
ԸՆԹԱՑՔ, տե՛ս ԸՆԹԱՑ:
ԸՆԹԵՌՆԼԻ, ա. Ընթերցող, ընթերցիչ:
ԸՆԹԵՌՆՈՒԼ, նբ. ընթերցանել, կարդալ, վերծանել:
ԸՆԹԵՐ, մ. Առընթեր:
ԸՆԹԵՐԱԿԱՑ, ԸՆԹԵՐԱԿԱՑ, ա. Մերձակայ, առաջիկայ, ներկայ:
ԸՆԹԵՐՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՆԹԵՌՆՈՒԼ:
ԸՆԹԵՐՑԱՍԷՐ, ա. Ընթերցուածասէր, գրագէտ, ուսումնասէր, բանասէր:
ԸՆԹԵՐՑԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուսումնասիրութիւն (ընթերցասէր լինելը):
ԸՆԹԵՐՑԻՉ, գ. ա. Ընթերցող, վերծանող:
ԸՆԹԵՐՑՈՂ, գ. ա. 1. Ընթերցիչ, ընթերցասէր, գրագէտ: 2. (եկեղց.) Գրակարդաց, անագանոս:

ԸՆԹԵՐՑՈՂԱԿԱՆ, ա. Ընթերցող, գրագէտ:
ԸՆԹԵՐՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընթերցումն, կարդացումն, ընթերցուած, ընթերցութիւն:
ԸՆԹԵՐՑՈՒԱԾ, տե՛ս ԸՆԹԵՐՑՈՂՈՒԹԻՒՆ:
ԸՆԹԵՐՑՈՒԱԾԱՍԷՐ, տե՛ս ԸՆԹԵՐՑԱՍԷՐ:
ԸՆԹԵՐՑՈՒԹԻՒՆ, ԸՆԹԵՐՑՈՒՄՆ, տե՛ս ԸՆԹԵՐՑՈՂՈՒԹԻՒՆ:
ԸՆԹՐԱԿԻՑ, ա. Հացակից, սեղանակից:
ԸՆԹՐԱՏՈՒ, ա. Կոչնատէր:
ԸՆԹՐԵԼ, նբ. չբ. Ուտել զընթրիսն, յընթրիս ուտել:
ԸՆԹՐԻՔ, գ. Հացկերոյթ, կոչունք:
- ՅԸՆԹՐԻՍ ՈՒՏԵԼ, ՈՒՏԵԼ ԶԸՆԹՐԻՍՆ, տե՛ս ԸՆԹՐԵԼ:
ԸՆԽՈԹԵԼ, տե՛ս ՆԽՈԹԵԼ:
ԸՆԾԱՅ կամ ԸՆՁԱՅ, գ. 1. Ընձեռայք, պատարագ, նուէր, պարգեւ: 2. Կաշառ:
ԸՆԾԱՅԱԲԵՐ, ա. Պատարագաբեր, ընծայամատոյց, ընծայատար, ընծայուոր:
- ԸՆԾԱՅԱԲԵՐ ԼԻՆԵԼ. Ընծայաբերս առնել, ընծայաբերել, ընծայել:
- ԸՆԾԱՅԱԲԵՐՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԸՆԾԱՅԱԲԵՐ ԼԻՆԵԼ:
ԸՆԾԱՅԱԲԵՐԵԼ, նբ. Ընծայաբեր լինել, ընծայաբերս առնել, ընծայել, ընծայատար լինել, ընծայատարել:
ԸՆԾԱՅԱԿԱՆ, ա. Նուիրական:
- ԸՆԾԱՅԱԿԱՆ ԳԻՐ՝ ԹՈՒՂԹ. Թուղթ ընծայութեան:
ԸՆԾԱՅԱՄԱՏՈՅՑ, տե՛ս ԸՆԾԱՅԱԲԵՐ:
ԸՆԾԱՅԱՆԱԼ, չբ. Ընծայել (ընծայուել, առաջը դրուել):
ԸՆԾԱՅԱՏԱՐ, տե՛ս ԸՆԾԱՅԱԲԵՐ:
- ԸՆԾԱՅԱՏԱՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԸՆԾԱՅԱԲԵՐԵԼ:
ԸՆԾԱՅԱՏԱՐԵԼ, տե՛ս ԸՆԾԱՅԱԲԵՐԵԼ:
ԸՆԾԱՅԱՏՈՒՐ, ա. Ձրիատուր (իբրեւ ընծայ տրուած՝ պարգեւուած):
ԸՆԾԱՅԱՐԱՆ, գ. Մատուցարան:
ԸՆԾԱՅԱՒՈՐ, տե՛ս ԸՆԾԱՅԱԲԵՐ:
ԸՆԾԱՅԲԵՐ, տե՛ս ԸՆԾԱՅԱԲԵՐ:
ԸՆԾԱՅԵԼ, նբ. 1. Նուիրել, պատարագել: 2. Յառաջաբերել, մատուցանել, յանդիման առնել: 3. Վերագրել: 4. Պատուել (ընծաներով):
ԸՆԾԱՅԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՆԾԱՅԵԼ:
ԸՆԾԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մատուցումն, տուչութիւն: 2. Ցուցակութիւն, ապացոյց:
- ԹՈՒՂԹ ԸՆԾԱՅՈՒԹԵԱՆ, տե՛ս ԸՆԾԱՅԱԿԱՆ ԳԻՐ:
ԸՆԾՈՒԵԼ (իմ), տե՛ս ԸՆՁՈՒԵԼ (իմ):
ԸՆԾՈՒՂՏ, տե՛ս ԸՆՁՈՒՂՏ:
ԸՆԿԱԼԻՉ, ա. Ընկալուչ, ընդունիչ:
ԸՆԿԱԼՈՒԼ, տե՛ս ԸՆԴՈՒՆԵԼ (իմ):
ԸՆԿԱԼՈՒՉ, ա. 1. Ընդունող, ընդունիչ, ընդունակ: 2. Խօսնայր, փեսայ: 3. Ընդունելի (ընդունելութեան արժանի):
ԸՆԿԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ):
ԸՆԿԱՊՃԵԼ(իմ), կ. չբ. Կաշկանդել, պրկել:
ԸՆԿԵՆՈՒԼ, նբ. Արկանել, ճգել, ընկեցիկ առնել:
ԸՆԿԵՐ, գ. ա. 1. Մերձաւոր, մտերիմ, բարեկամ: 2. Զուգող, ընկերակից, գործակից, կցորդ, բաժանորդ, համախոհ: 3. Զուգական, զուգակից, հաւասարակից:
- ԸՆԿԵՐ ԶԸՆԿԵՐ. Զմիմեանս, ի միմեանց, զմիմեանս:
ԸՆԿԵՐԱԲԱՐ, մ. Բարեկամապէս (իբրեւ ընկեր):
ԸՆԿԵՐԱԿԻՑ, ա. Ընկեր (ընկերութեան կցորդ):
ԸՆԿԵՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընկերութիւն, կցորդութիւն, միաբանութիւն:
ԸՆԿԵՐԱՀԱՇՏԻՔ, ԸՆԿԵՐԱՀԱՇՏՔ, գ. Ընկերհաշտութիւն:
ԸՆԿԵՐԵԼ, չբ. Գործակից լինել, աջակցել:
ԸՆԿԵՐՀԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆԿԵՐԱՀԱՇՏԻՔ:

ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մտերմութիւն, բարեկամութիւն:
ԸՆԿԵՐՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Եղբայրսիրութիւն:
ԸՆԿԵՑԻԿ, ա. Ընկեցեալ, արհամարհ, արհամարհեալ, խոտան, անպիտան, անարգ, չնչին:
- ԸՆԿԵՑԻԿ ԱՌՆԵԼ. Ընկենուլ, արկանել, ձգել:
-ԸՆԿԵՑԻԿ ԼԻՆԵԼ. Անկանել, ընկանել:
ԸՆԿԻՁԵԱԼ ԿԱԼ. 1. Հակառակ կալ (իբրև խոչ), արգել լինել, ընկճել: 2. Ի գուճս իջանել, կորանալ:
ԸՆԿԼՆՈՒԼ, նբ. 1. Ընկլուզանել, ընկղմել, սուզանել, սուզել, մխրճել, խորասուզել, խորասոյզ առնել, հեղձուցանել (ջրերում): 2. չբ. Խորասույզ լինել, խորասուզել, հեղձանել, հեղձնուլ (ջրասոյզ լինելով):
ԸՆԿԼՈՒԶԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՆԿԼՆՈՒԼ (1):
ԸՆԿԼՈՒԶՈՒՄՆ, ԸՆԿԼՈՒՄՆ, գ. Ընկըղմումն (ընկղմելը, ընկղմուելը):
ԸՆԿՂՄԵԼ, նբ. 1. Ընկլուզանել, ընկղմեցուցանել, ջրմխել, ընկլնուլ, սուզանել, խորասոյզ առնել, կլանել, մխրճել: 2. փխբ. Համակել, պատել: 3. Ապականել:
ԸՆԿՂՄԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆԿԸՂՄՈՒԹԻՒՆ:
ԸՆԿՂՄԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՆԿՂՄԵԼ:
ԸՆԿՂՄԻՋ, տե՛ս ԾՈՎԱՅԱԾՈՒԿ:
ԸՆԿՂՄՈՒԹԻՒՆ, ԸՆԿՂՄՈՒՄՆ, գ. Ընկղմելութիւն, ընկլուզումն, ընկլումն:
ԸՆԿՃԵԼ կամ ԸՆԳՃԵԼ, նբ. 1. Նկուն առնել, նուաճել, վանել, ճնշել, յաղթահարել: 2. Ընկիճեալ կալ, արգել լինել:
ԸՆԿՆՋԵՌՆԵԼ, նբ. Տապալել, կործանել:
ԸՆԿՈՂԻՆ, տե՛ս ԱՆԿՈՂԻՆ:
ԸՆԿՈՂՄԱՆԵԼ (իմ), չբ. Ընկողմնել, ընկողնել, կողմնել, կողմանել, հանգչել, ի կողմն լինել՝ անկանել:
ԸՆԿՈՂՄԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ընկողմնեցուցանել, կողմանեցուցանել, կողմնեցուցանել, ննջեցուցանել:
ԸՆԿՈՂՄԱՆՈՒՄՆ, գ. Կողմանումն (ընկողմանելը):
ԸՆԿՈՂՄՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԸՆԿՈՂՄԱՆԵԼ (իմ):
ԸՆԿՈՂՄՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՆԿՈՂՄԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԸՆԿՈՂՆԱԿԻՑ կամ ԸՆԳՈՂՆԱԿԻՑ, տե՛ս ԱՆԿՈՂՆԱԿԻՑ:
ԸՆԿՈՂՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԸՆԿՈՂՄԱՆԵԼ (իմ):
ԸՆԿՈՅԶ կամ ԸՆԳՈՅԶ, գ. Արքայական կաղին:
ԸՆԿՐԿԵԼ, նբ. Ընկրկեցուցանել, ընդկըրկել, նկուն առնել, ընկճել:
ԸՆԿՐԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՆԿՐԿԵԼ:
ԸՆՁԱՅ, տե՛ս ԸՆԾԱՅ:
ԸՆՁԵՌԱՅՔ, գ. Տուրք, ընծայ, նուէր, պարգև:
ԸՆՁԵՌԵԼ, նբ. 1. Ընդձեռել, ի ձեռն տալ, յանձնել, կարկառել, աւանդել, փոխանցել, շնորհել, պարգևել, ընծայել, մատուցանել, մատակարարել, առթել, տալ: 2. Ընդունել: 3. Զբռամբ ածել, ունել (ի ձեռին): 4. Ձեռնարկել, բուռն հարկանել:
ԸՆՁԵՌԻՉ, ա. Տուիչ (որ ընձեռում է):
ԸՆՁԵՌՈՒԹԻՒՆ, ԸՆՁԵՌՈՒՄՆ, գ. Տրւչութիւն, աւանդութիւն (տալը, շնորհելը, մատակարարելը):
ԸՆՁԻՒՂ, գ. Ծիղ, բողբոջ, խաւարծի, ջով:
ԸՆՁԻՒՂԵԼ, նբ. 1. Բուսուցանել: 2. չբ. Բուսանել, բողբոջել, շաքլել, բղխել:
ԸՆՁՈՒԵԼ (իմ), չբ. Ծագել, բղխել:
ԸՆՁՈՒՂՏ կամ ԸՆԾՈՒՂՏ, գ. (կենդբ.) Ուղտինձ, զանլուլթ:
ԸՆՆՍՈՒՆԱՄԵԱՅ, տե՛ս ԻՆՆՍՆԱՄԵԱՅ:
ԸՆՉԱԹԱՓ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԸՆՉԱԹԱՓԵԼ:
ԸՆՉԱԹԱՓԵԼ, նբ. Ընչաթափ առնել,

գրկել, կողոպտել:
ԸՆՁԱԺՈՂՈՎ, ա. Ընչասէր, նիւթահաւաք:
ԸՆՁԱՆԱԼ, չբ. Էանալ, գոյանալ:
ԸՆՁԱՇԱՏ, տե՛ս ԸՆՁԱԻԷՏ:
ԸՆՁԱՍԷՐ, ա. Արծաթասէր, ընչաքաղց, ագահ:
- ԸՆՁԱՍԷՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԸՆՁԱՍԻՐԵԼ:
ԸՆՁԱՍԻՐԵԼ, չբ. Ընչասէր լինել:
ԸՆՁԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արծաթասիրութիւն, ընչաքաղցութիւն, ագահութիւն:
ԸՆՁԱՎԱՏՆ, ա. Վատնիչ, անառակ:
ԸՆՁԱՏԵԱՑ, ա. Անընչասէր, անարծաթասէր:
ԸՆՁԱԻԷՏ, ա. Ընչեղ, ընչաշատ, ընչաւոր, գոյաւոր, բազմաստացուած, հարուստ, փարթամ, մեծատուն, ճոխ:
ԸՆՁԱԻԷՏԱՆԱԼ, չբ. Ընչեղանալ, հարըստանալ, փարթամանալ:
ԸՆՁԱԻԷՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընչեղութիւն, փարթամութիւն, ճոխութիւն, մեծութիւն, բազմաչահութիւն:
ԸՆՁԱԻՈՐ, տե՛ս ԸՆՁԱԻԷՏ:
ԸՆՁԱՔԱՂՑ, ա. Ընչասէր, անյագ, ագահ:
ԸՆՁԱՔԱՂՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյագութիւն, ագահութիւն:
ԸՆՁԵՂ, տե՛ս ԸՆՁԱԻԷՏ:
ԸՆՁԵՂԱԳՈՅՆ, ա. Ճոխագոյն, փարթամագոյն:
ԸՆՁԵՂԱՆԱԼ, տե՛ս ԸՆՁԱԻԷՏԱՆԱԼ:
ԸՆՁԵՂԷՆ, ա. Նիւթական, նիւթեղէն:
ԸՆՁԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆՁԱԻԷՏՈՒԹԻՒՆ:
ԸՆՁԻԿ, գ. Ընչուկ (փոքր ինչք՝ ունեցուածք):
ԸՆՁՈՒԿ, տե՛ս ԸՆՁԻԿ:
ԸՆՊԵԼ, տե՛ս ԸՄՊԵԼ:
ԸՆՋՈՎԻՆ, տե՛ս ԱՐՄԱՏԱՔԻ (1):
ԸՆՋՈՒՂ, տե՛ս ԵՐԻՆՋ (1):
ԸՆՏԱՆԱԼ կամ ԸՆԴԱՆԱԼ, չբ. Սերմանանալ, սերմնանալ (հունդ դառնալ):

ԸՆՏԱՆԱԿՑԵԼ (իմ), չբ. Ընտանենալ (մերձաւոր լինել):
ԸՆՏԱՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընտանութիւն, մերձաւորութիւն, հաղորդակցութիւն:
ԸՆՏԱՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԸՆՏԱՆԵՆԱԼ:
ԸՆՏԱՆԱՍԷՐ, տե՛ս ԸՆՏԱՆԵՍԷՐ:
ԸՆՏԱՆԱՍՈՒՆ, տե՛ս ԸՆՏԱՍՈՒՆ:
ԸՆՏԱՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՆՏԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԸՆՏԱՆԵԱԿ, ա. գ. Մերձաւոր (ընտանիքի անդամ):
ԸՆՏԱՆԵԲԱՐ, մ. Մերձաւորաբար, յարմարապէս, ըստ պատշաճի, հարազատաբար:
ԸՆՏԱՆԵԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդելութիւն, ընտանութիւն, մերձաւորութիւն:
ԸՆՏԱՆԵԳՈՅՆ կամ ԸՆԴԱՆԵԳՈՅՆ, ա. 1. Մերձաւորագոյն: 2. Ընդելագոյն: 3. Դիպողագոյն: 4. Սեպհական, յատուկ:
ԸՆՏԱՆԵԿԱՆ կամ ԸՆԴԱՆԵԿԱՆ, ա. Ընտանի, ընդել, հեզիկ:
ԸՆՏԱՆԵԿԻՑ, ա. Ընտանի, ընդել:
ԸՆՏԱՆԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Մերձաւորութիւն (ընտանեակ լինելը) :
ԸՆՏԱՆԵՆԱԼ կամ ԸՆԴԱՆԵՆԱԼ, չբ. Ընտանանալ, ընդելանել, ընդելակրթել, ընդելակցել, կցորդ լինել:
ԸՆՏԱՆԵՍԷՐ, ա. Ընտանասէր (իր ընտանիքը սիրող):
ԸՆՏԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ կամ ԸՆԴԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Ընտանացուցանել, ընդելացուցանել, ընդելուցանել, վարժեցուցանել, յանգուցանել, հեզացուցանել: 2. Սովորեցուցանել:
ԸՆՏԱՆԻ կամ ԸՆԴԱՆԻ, ա. գ. 1. Մերձաւոր, յանկակից, ազգական, հարազատ, բարեկամ, ծանօթ, իւրքն: 2. Իւրական, իւրային, սեպհական: 3. Ձեռնասուն, ձեռնընդել, ընդել, տնական (ոչ վայրենի):
ԸՆՏԱՆՈՒԹԻՒՆ կամ ԸՆԴԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մերձաւորութիւն, ազգականու-

թիւն, ծանօթութիւն, հարազատութիւն: 2. Ընդելութիւն:
ԸՆՏԱՆՈՒՍՏ, տե՛ս ԸՆՏՈՒՍՏ:
ԸՆՏԱՄՆՈՒՆԴ կամ ԸՆԴԱՄՆՈՒՆԴ, ԸՆՏԱՍՈՒՆ կամ ԸՆԴԱՍՈՒՆ, ա. Ընտանասուն, տնասուն:
ԸՆՏԵԼ, ԸՆՏԵԼԱԿԱՆ, ԸՆՏԵԼԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, ԸՆՏԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆԴԵԼ, ԸՆԴԵԼԱԿԱՆ, ԸՆԴԵԼԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, ԸՆԴԵԼՈՒԹԻՒՆ:
ԸՆՏԵՂԱԿԱՑ, ա. Անշարժ (նոյն տեղում կապուած մնացած):
ԸՆՏԵՐՔ, տե՛ս ԸՆԴԵՐՔ:
ԸՆՏԻՐ, ա. Ընտրեալ, ընտրական, լաւ, պատուական, հաճոյական:
- ԸՆՏԻՐ ԸՆՏԻՐ, ա. գ. Ընտիրք (ընտիրները):
- ԸՆԴ ԸՆՏԻՐՍ ՀԱՆԵԼ. Ընտրել (ընտիրների շարքը դասել):
ԸՆՏՈՒՍՏ կամ ԸՆԴՈՒՍՏ, մ. Ի տանէ, ի տան, ի ներքուստ, յինքենէ, յանձնէ, յանտուստ:
ԸՆՏՐԱԲԱՆԵԼ, նբ. Գովել, գովեստաբանել:
ԸՆՏՐԱԿԱՆ, ա. Ընտիր, ընտրեալ, ընտրելական, լաւ, գովելի:
ԸՆՏՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լաւութիւն (ընտրական լինելը): 2. Ընտրելութիւն, ընտրողութիւն, քննութիւն:
ԸՆՏՐԱՆ, ԸՆՏՐԱՆՔ, գ. Ընտրումն, ընտրութիւն:
ԸՆՏՐԵԱԼ, տե՛ս ԸՆՏԻՐ:
ԸՆՏՐԵԼ, նբ. Զատել, զատուցանել, զանազանել, որոշել, ընտրութիւն առնել:
ԸՆՏՐԵԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԸՆՏՐԱԿԱՆ:
ԸՆՏՐԵԼԱՇՆՈՐՀ, ա. Շնորհաբաշխ:
ԸՆՏՐԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆՏՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ (2):
ԸՆՏՐԻՉ, ա. ԸՆՏՐՈՂ:
ԸՆՏՐՈՂ, տե՛ս ԸՆՏՐԻՉ:
ԸՆՏՐՈՂԱԲԱՐ, մ. Ընտրողապէս:
ԸՆՏՐՈՂԱԿԱՆ, ա. Ընտրող, որոշիչ:
ԸՆՏՐՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆՏՐՈՂՈՒԹԻՒՆ:
ԸՆՏՐՈՂԱՊԷՍ, տե՛ս ԸՆՏՐՈՂԱԲԱՐ:
ԸՆՏՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընտրողականութիւն, որոշողութիւն, որոշութիւն:
ԸՆՏՐՈՒԱՆ, տե՛ս ԸՆՏՐԱՆ:
ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընտրումն, որոշումն, զանազանութիւն, խտիր:
- ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ ԱՌՆԵԼ. Ընտրել:
ԸՆՏՐՈՒՄՆ, գ. Ընտրութիւն (ընտրելը):
ԸՌԸՆԳԵՂՋԻՒՐ, տե՛ս ՄԻԵՂՋԵՐԻ:
ԸՌԸՆԳՈՒՆՔ, տե՛ս ՌՆԳՈՒՆՔ:
ԸՍՏ ԱՅՆՄ, ԸՍՏ ԱՅՆՄՆ, մ. Որպէս, զոր օրինակ:
ԸՍՏԱՆՁՆԵԼ, նբ. 1. Ըստ անձին առնուլ՝ բառնալ, շալակել: 2. Յանձին ունել, յանձն առնուլ, ստանձնել:
ԸՍՏԳԻՒՏ, գ. Ըստգտանք, յանցանք, մեղադրանք, պախարակութիւն, յանդիմանութիւն:
- ԸՍՏԳԻՒՏ ԼԻՆԵԼ. 1. Մեղադիր լինել, պախարակել, յանդիմանել: 2. (յունական ոճով) Գիտել, ճանաչել:
ԸՍՏԳԻՒՏԵԼ, տե՛ս ԸՍՏԳՏԱՆԵԼ:
ԸՍՏԳՏԱՆԵԼ, նբ. Մեղ դնել, մեղադիր լինել, պախարակել, յանդիմանել, դատապարտել:
ԸՍՏԳՏԱՆՔ, տե՛ս ԸՍՏԳԻՒՏ:
ԸՍՏԵՐԻՒՐԵԼ, տե՛ս ՍՏԵՐԻՒՐԵԼ:
ԸՍՏԻՄԱՆԵԼ (իմ), չբ. Տրեխաւորել:
ԸՍՏ ԻՐԻՔ, տե՛ս ԻՄՆԱՊԷՍ, ԻՄՆԷ:
ԸՍՏԽԵԼ, նբ. Բամբասել:
ԸՍՏՄԱՍՆԵԱՑՔ, գ. յոգն. Մասնայք, մասնաւորք, առանձնականք, անհատք:
ԸՍՏՄԻՈՋԷՔ, տե՛ս ՄԻԸՍՏՄԻՈՋԷՔ:
ԸՍՏՆՄԱՅՔ, գ. յոգն. Նոյնպիսիք:
ԸՍՏ ՈՐՈՒՄ, մ. Ըստ այնմ որ՝ զի, որպէս, զոր օրինակ:
ԸՍՏ ՕՐԷՆ, նխդ. տե՛ս ՁՕՐԷՆ (1) :

Թ

ԹԱԳ, Պսակ, չամփրակ, խոյր, միթր:

- ԹԱԳ ԱՌՆՈՒԼ. Թագաւորել:

- ԹԱԳ ԴՆԵԼ. Թագաւորել:

- ԹԱԳ ԿԱՊԵԼ (ումեք). Թագաւորեցուցանել:

ԹԱԳԱԳԱՆԳՈՒՐ, տե՛ս ԹԱԳԱՆՄԱՆ:

ԹԱԳԱԳԼՈՒԽ, ա. Պսակաւոր:

ԹԱԳԱԳՈՐԾ, գ. Խոյրագործ, խոյրարար:

ԹԱԳԱԴԻՏԱԿ, ա. Թագաւորակերպ, արքայակերպ:

ԹԱԳԱԴԻՐ, ա. Թագակապ:

ԹԱԳԱԶԱՐԴ, ա. Պսակաւոր, Թագաւոր:

ԹԱԳԱԶԱՐԴԵԼ, նբ. Պսակել (Թագով զարդարել):

ԹԱԳԱԶԱՐՄ, ԹԱԳԱԶՆ, տե՛ս ԹԱԳԱՒՈՐԱԶՆ:

ԹԱԳԱԺԱՌԱՆԳ, գ. Պայազատ (Թագի և Թագաւորութեան ժառանգ):

ԹԱԳԱԿԱԼ, ա. 1. Թագագլուխ, Թագակապ: 2. Թագաւորական:

ԹԱԳԱԿԱՊ, ա. 1. Թագադիր: 2. Թագակալ: 3. Արքայական, արքունի:

ԹԱԳԱԿԱՊԵԼ (իմ), չբ. Թագաւորել (ուրիշից Թագադրուել):

ԹԱԳԱԿԱՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Թագկապութիւն (Թագադրելը կամ Թագադրուելը):

ԹԱԳԱԿԻՑ, տե՛ս ԹԱԳԱՒՈՐԱԿԻՑ:

ԹԱԳԱՅՕՐԷՆ, ա. Պսակազարդ (Թագի նման զարդարուած):

ԹԱԳԱՆՄԱՆ, ա. Պսակաձև, Թագագանգուր (Թագի նման):

ԹԱԳԱՒՈՐ, գ. Արքայ:

- ԹԱԳԱՒՈՐ ԹԱԳԱՒՈՐԱՑ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾ:

ԹԱԳԱՒՈՐԱԲԱՐ, մ. Թագաւորապէս, արքայաբար, արքայօրէն:

ԹԱԳԱՒՈՐԱԲՆԱԿ, ա. Արքայաբնակ, Թագաւորակաց, Թագաւորանիստ, արքայանիստ:

ԹԱԳԱՒՈՐԱԶԳԻ, տե՛ս ԹԱԳԱՒՈՐԱԶՆ:

ԹԱԳԱՒՈՐԱԶՆ, ա. գ. Արքայազն, Թագազն, Թագազարմ, Թագաւորազուն, Թագաւորազգի:

ԹԱԳԱՒՈՐԱԶՈՒՆ, տե՛ս ԹԱԳԱՒՈՐԱԶՆ:

ԹԱԳԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Արքայական, արքունական, արքունի:

- ԹԱԳԱՒՈՐԱԿԱՆ, ՕՁ՝ ԻԺ, տե՛ս ԲԱՍԻԼԻՍԿՈՍ:

ԹԱԳԱՒՈՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծութիւն, իշխանութիւն (Թագաւորական յատկութիւն ունենալը):

ԹԱԳԱՒՈՐԱԿԱՑ, տե՛ս ԹԱԳԱՒՈՐԱԲՆԱԿ:

ԹԱԳԱՒՈՐԱԿԵՐՊ, ա. Արքայակերպ, Թագաւորացարար:

ԹԱԳԱՒՈՐԱԿԻՑ, ա. Գահակից, Թագակից:

ԹԱԳԱՒՈՐԱՆԻՍՏ, տե՛ս ԹԱԳԱՒՈՐԱԲՆԱԿ:

ԹԱԳԱՒՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԹԱԳԱՒՈՐԱԲԱՐ:

ԹԱԳԱՒՈՐԱՑԱՐԱՐ, ա. Արքայապատիւ:

ԹԱԳԱՒՈՐԱՑԵԱԼ, ԹԱԳԱՒՈՐԱՑՈՒՑԵԱԼ, ա. Թագաւորեալ:

ԹԱԳԱՒՈՐԵԼ, չբ. Թագ առնուլ, Թագ դնել (Թագաւոր լինել):

- ԹԱԳԱՒՈՐԵԱԼ ՔԱՂԱՔ, տե՛ս ԱՐՔԱՅԱՐԱՆ (2):

ԹԱԳԱՒՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թագ կապել ումեք (Թագաւորել տալ):

ԹԱԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արքայութիւն (Թագաւոր լինելը, Թագաւորելը): 2. Տէրութիւն:

ԹԱԳԸՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Պսակումն, Թագակապութիւն (Թագ ընդունելը, Թագադրուելը):

ԹԱԳԿԱՊՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԹԱԳԱԿԱՊՈՒԹԻՒՆ:

ԹԱԳՆՈՒԼ, տե՛ս ԹԱՔՉԵԼ (իմ):

ԹԱԳՈՒՀԻ, գ. Արքայուհի, բամբիշն, դշխոյ, տիկնաց տիկին, աշխարհատիկին:
ԹԱԳՈՒՀՈՒԹԻՒՆ, ԹԱԳՈՒՀԻՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Դշխոյութիւն, տիկնութիւն (թագուհի լինելը):
ԹԱԳՋԵԼ (իմ), տե՛ս ԹԱՔՋԵԼ (իմ):
ԹԱՁԵԼ, չբ. Ընթանալ, արշաւել, վազել:
ԹԱԹ, գ. Ձեռն (ձեռքի թաթ), թաթուլ (կենդանիների առջևի ոտքերի թաթը):
ԹԱԹԱԽ, ա. Թաթաւեալ, շաղախեալ:
ԹԱԹԱՀԱՏ, ա. Ծայրակտուր:
ԹԱԹԱՀԵՐՁ, տե՛ս ԿՃՂԱԿԱԲԱՇԽ:
ԹԱԹԱՂՈՒՆ, տե՛ս ԹԱՂՈՒՆ:
ԹԱԹԱՒԵԼ, նբ. Թանալ, տոգորել, ներկանել, մխել, ընկղմել, շաղախել, աղտեղել:
ԹԱԹԱՒԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԹԱԹԱՒԵԼ:
ԹԱԹԱՒՈՒՁ, ա. Թաթաւեալ, ընկղմեալ, պարառոցեալ, թաթաղուն, խուկեալ, ճոխացեալ:
ԹԱԹՈՒԼ, տե՛ս ԹԱԹ:
ԹԱԼԱՆԱԼ, չբ. Թալկանալ, թուլանալ, նուաղել, ընդարմանալ, թմբրել, ուշաթափել:
ԹԱԼԹԱԼ ԽԱՂԱԼ, չբ. Այսահարել, լուսնոտել (թապլտուել՝ այսահարութիւնից, լուսնոտութիւնից):
ԹԱԼԿԱՆԱԼ, տե՛ս ԹԱԼԱՆԱԼ:
ԹԱԼԿԱՑՈՒՄՆ, գ. Այսահարութիւն (թալկանալը):
ԹԱԽԱՆՁ, գ. 1. Թախանձանք (աղաչանք-պաղատանք): 2. Թախիծ, թախծութիւն, տրտմութիւն, տխրութիւն: 3. Նեղութիւն, դժկամակութիւն, դժուարութիւն, տաղտկութիւն, անախորժութիւն:
- ԹԱԽԱՆՁ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԹԱԽԱՆՁԵԼ (1):
ԹԱԽԱՆՁԱԲԱՐ, մ. Անախորժաբար (տաղտկալի կերպով):
ԹԱԽԱՆՁԱԼԻՑ, ա. Թախծալի, թախծալից, ցաւագին:
ԹԱԽԱՆՁԱԿԱՆ, ա. Տաղտկալի, ձանձրալի:
ԹԱԽԱՆՁԱՆՔ, տե՛ս ԹԱԽԱՆՁ (1, 2):
ԹԱԽԱՆՁԵԼ, նբ. չբ. 1. Թախանձ արկանել, թախանձեցուցանել, ժտել, ստիպել, ձանձրացուցանել: 2. Կարօտել: 3. Թախծել: 4. Անցանել ըստ չափն, յանցանել:
ԹԱԽԱՆՁԵԼԻ, ա. Ձանձրացուցիչ, տաղտուկ:
ԹԱԽԱՆՁԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԹԱԽԱՆՁԵԼ (1):
ԹԱԽԱՆՁԵՑՈՒՑԻՁ, ա. Նեղիչ, ձանձրացուցիչ:
ԹԱԽԱՆՁՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Թախանձ, թախանձանք, ստիպումն: 2. Նեղութիւն, անձկութիւն, տաղտկութիւն, դժկամակութիւն:
ԹԱԽԱՆՁՈՒՄՆ, գ. 1. Թախանձութիւն, ժտութիւն: 2. տե՛ս ԹԱԽԱՆՁՈՒԹԻՒՆ (2):
ԹԱԽԻԾ, գ. 1. Թաղծ, կսկիծ, տխրութիւն: 2. Թախանձանք: 3. ա. Նեղիչ, տխրական:
ԹԱԽԾԱԳԻՆ. ա. Տխուր, տխրական, ցաւագին, ծանրաթախիծ:
ԹԱԽԾԱԼԻ, ԹԱԽԾԱԼԻՑ, ա. Տխուր տխրական (թախիծով լի ՝ լցուած):
ԹԱԽԾԱԿԱՆ, ա. Տխրական, տրտմական:
ԹԱԽԾԱՆՔ, տե՛ս ԹԱԽԾՈՒԹԻՒՆ:
ԹԱԽԾԵԼ (իմ), չբ. Տխրել, տրտմել, ցաւագնել:
ԹԱԽԾԵԼԻ, ա. Թախծալի, թախծական:
ԹԱԽԾԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Տրտմեցուցանել, գկծեցուցանել (թախծել տալ):
ԹԱԽԾՈՂԱԿԱՆ, ա. Տխրեցուցիչ, տրտմեցուցիչ (թախծութիւն բերող՝ պատճառող):
ԹԱԽԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Թախիծ, թախծանք, տխրութիւն, նեղութիւն, տագնապ:
ԹԱԿԱՂԱԿ, տե՛ս ԹԱԿԱՂԱՂ:
ԹԱԿԱՂԱՂ, գ. (ճարտ.) Վերնախարիսխ, ախաւեղագէս:

ԹԱԿԱՐԴ, գ. 1. Որոգայթ, հաղբք, վարմ, ուռկան, ցանց: 2. Վանդակ:
ԹԱԿԱՐԴԱԴԻՐ, ա. Որոգայթադիր:
ԹԱԿԱՐԴԱՊԱՏ, տե՛ս ԹԱԿԱՐԴԱՊԱՏԵԱԼ:
ԹԱԿԱՐԴԱՊԱՏԵԱԼ, ա. Թակարդապատ (թակարդով պատող կամ պատուած):
ԹԱԿԱՐԴԱՊԱՏԻՐ, ա. Պատրողական:
ԹԱԿԱՐԴԱՓԱԿԵԼ, նբ. Շրջափակել:
ԹԱԿԱՐԴԵԼ, նբ. Փակել, պաշարել, շաղել, որսալ:
ԹԱԿՆ, գ. Կոփիչ, տոփան:
ԹԱԿՈՅԿ, գ. 1. Սափոր, կուժ: 2. Ըմպանակ, սկահ: 3. Սկահաձև (աշտանակի զարդ՝ սկահի ձևով):
ԹԱՂ, գ. Թաղի, կաճ:
ԹԱՂԱՆԹ, գ. 1. Միզն, մզանք (բարակ մաշկ): 2. Ճարպ (քաղիրթը պատող):
ԹԱՂԱՆԹԱԹԵՒ, տե՛ս ՄԱՇԿԱԹԵՒ:
ԹԱՂԱՍՄԱՒՈՐ, ա. Մալեալ (անասուն):
ԹԱՂԵԼ, նբ. 1. Ամփոփել (գերեզմանի մէջ դնել և ծածկել): 2. Հետախաղաղ ծածկել՝ առնել, թաքուցանել:
ԹԱՂԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԹԱՂՈՒՄՆ:
ԹԱՂԵՐԳԻՉ, գ. Ողբերգակ:
ԹԱՂԻ, տե՛ս ԹԱՂ:
ԹԱՂԾ, գ. Թախիծ, տխրութիւն:
ԹԱՂԾԱԼԻՑ, տե՛ս ԹԱԽԾԱԼԻ(Ց):
ԹԱՂԾԵԼ (իմ), տե՛ս ԹԱԽԾԵԼ (իմ):
ԹԱՂԿԱՆԱԼ, տե՛ս ԹԱՂԿԵԼ (իմ):
ԹԱՂԿԵԼ (իմ), չբ. Թաղկանալ, խտանալ, կծկել, խռուանալ:
ԹԱՂԿՈՒՄՆ, գ. Հոծութիւն (թաղկելը, խտանալը, թանձրանալը):
ԹԱՂՈՒՄՆ, գ. Յուղարկաւորութիւն (թաղելը):
ԹԱՂՈՒՆ, ա. Թաթաղուն, թաղկեալ, խռկեալ, խճողեալ, կուռ, խիտ:
ԹԱՄԲ, գ. 1. Համետ, պաղան: 2. Ազդր (կենդանու):
ԹԱՄԲԱՀԱՐԵԼ, տե՛ս ԹԱՄԲԵԼ:
ԹԱՄԲԱՏԵԱԿ, ԹԱՄԲԱՏՈՅ, գ. Գրգլի, զգեստիկ, հանդերձիկ, քուրձ:
ԹԱՄԲԵԼ, նբ. 1. Համետել, թամբահարել: 2. փխբ. Սանձել, հանդարտել:
ԹԱՅՐԱԹՈՏՔ կամ ԹԱՐԱԹՈՏՔ, գ. յոգն. Ընտանիք, մերձաւորք:
ԹԱՆ, գ. Թանիկ, եփոյ:
ԹԱՆԱԼ, նբ. Թրջել, թացուցանել, առոգանել, թաթաւել, ներկանել, շաղախել, մխել:
ԹԱՆԱՔ, գ. Գրադեղ, սևադեղ, սևակ, մելան:
ԹԱՆԳԱՐ, գ. 1. Վաճառական: 2. Պանդոկապետ, պանդոկապան:
ԹԱՆԳԱՐԱԿԱՆ, ա. Մեծագին, ծանրագին:
ԹԱՆԳԱՐԱՆ, գ. Գանձարան:
ԹԱՆԳՈՒՋԵԼ, չբ. Ակն ածել, ակնածել, խոյս տալ, խուսափել:
ԹԱՆԻԿ, տե՛ս ԹԱՆ:
ԹԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծագնութիւն:
ԹԱՆՁՐ[1], ա. 1. Ստուար, թաւ, խիտ: 2. Խոշոր, յոյր, գէր: 3. Լայն, խոր: 4. մ. Խիտ առ խիտ:
ԹԱՆՁՐ[2], տե՛ս ՀԱՒԱԼՈՒՍՆ:
ԹԱՆՁՐԱԳՈՅՆ, ա. 1. Ստուարագոյն (աւելի ստուար՝ թանձր): 2. տե՛ս ԹԱՆՁՐԱՄԻՏ:
ԹԱՆՁՐԱԴԱՆԴԱՂ, ա. Ծանրաշարժ, յոյր:
ԹԱՆՁՐԱԹԱՂԱՆԹ, ա. Հաստակաշի, գէր:
ԹԱՆՁՐԱԼԵԶՈՒ, ա. Ծանրալեզու, ծանրախօս:
ԹԱՆՁՐԱԽԻՏ, ա Հոծ, թաւ (թանձր և խիտ):
ԹԱՆՁՐԱԽՈՒՌՆ, ա. Թանձրախիտ (թանձր խռնուած):
ԹԱՆՁՐԱՀՈԾ, ա. Թանձրախիտ (թանձր և հոծ):
ԹԱՆՁՐԱՀՈՂ, ա. Արգաւանդահող, հողուտ:
ԹԱՆՁՐԱՄԱԾ, ա. 1. Ստուարամած, թանձրատարած: 2. Թանձր, խիտ, թաւ: 3.

խուռն: 4. Ծանր, յոյր: 5. Խոր:
ԹԱՆՁՐԱՄԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Թանձրութիւն, խտութիւն:
ԹԱՆՁՐԱՄԱՅՐԻ, ա. Անտառախիտ:
ԹԱՆՁՐԱՄԱՍՆ, ա. Նիւթական, տարրական (թանձր մասերից կազմուած):
ԹԱՆՁՐԱՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Թանձրութիւն, խտութիւն (թանձրամասն լինելը):
ԹԱՆՁՐԱՄԱՐՄԻՆ, ա. Նիւթաւոր, նիւթեղէն (թանձր նիւթից բաղկացած):
ԹԱՆՁՐԱՄԻՏ, ա. Տխմար, թանձրագոյն:
ԹԱՆՁՐԱՄՈՐԹ, ա. Հաստակաշի:
ԹԱՆՁՐԱՄՈՒԽ, ա. Թանձրամած (ծխի նման թանձր):
ԹԱՆՁՐԱՄՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիրութիւն:
ԹԱՆՁՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Տխմարութիւն:
ԹԱՆՁՐԱՅԱՏԱԿ, ա. Թանձրահող (յատակը՝ գետինը թանձր):
ԹԱՆՁՐԱՅԻՆ, ա. Թանձր (թանձրի յատկութիւն ունեցող):
ԹԱՆՁՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Ստուարանալ, խտանալ, թաւանալ: 2. Ծանրանալ, մակարդել: 3. Բազմանալ, սաստկանալ: 4. Խստանալ:
- ԹԱՆՁՐԱՑԵԱԼ, ա. Թանձր, թանձրամած:
ԹԱՆՁՐԱՊԷՍ, մ. Մարմնապէս (թանձր մարմնով):
ԹԱՆՁՐԱՍԻՐՏ, ա. 1. Խստասիրտ, ծանրասիրտ: 2. Թանձրամիտ:
ԹԱՆՁՐԱՏԱՐԱԾ, տե՛ս ԹԱՆՁՐԱՄԱԾ:
ԹԱՆՁՐԱՏԱՐԱՓ, ա. Տեղատարափ (տարափի թանձրութեամբ):
ԹԱՆՁՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ստուարացուցանել, չատացուցանել, յաճախել:
ԹԱՆՁՐԱՓՈՒՇ, ա. Փշուտ (թանձր՝ խիտ փշերով):
ԹԱՆՁՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խորութիւն: 2. Ստուարութիւն, հօծութիւն, խտութիւն: 3. Սաստկութիւն, յաճախութիւն: 4. Գիրութիւն: 5. Թանձրամտութիւն, անմտութիւն:
ԹԱՆՁՔ, գ. (բժշկ.) Երաստանք, ողորկաղութիւն:
ԹԱՆՑ, նխդ. Առանց, բաց ՚ի, թարց, թող:
ԹԱՇԿԻՆԱԿ, գ. Վարշամակ:
ԹԱՌԱՄ, ա. Թառամեալ, թարշամեալ:
ԹԱՌԱՄԵԼ (իմ), չբ. 1. Թարշամել, խամրել: 2. փխբ. Թուլանալ, նուաղել, թօշնել, տկարանալ, հաշել: 3. փխբ. Դժգունել, գունատել:
ԹԱՌԱՄԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թարշամեցուցանել, խամրացուցանել (թառամել տալ):
ԹԱՌԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Թառամումն (թառամելը, թարշամելը):
ԹԱՌԱՄՈՒՄՆ, տե՛ս ԹԱՌԱՄՈՒԹԻՒՆ:
ԹԱՌԱՆՁ, գ. Հառաչ, հառաչանք, հեծեծանք, հեծութիւն, յոգւոցհանութիւն:
ԹԱՌԱՆՁԵԼ, չբ. Հառաչել, հեծեծել, հեծել, յոգւոց հանել՝ ելանել:
ԹԱՌԱՆՁՈՒՄՆ, ԹԱՌԱՁՈՒՄՆ, գ. Թառանչ (թառանչելը):
ԹԱՏՐ, գ. 1. Հանդէս, տեսարան, տեսլարան, թէատրոն: 2. փխն. Հանդիսատեսք:
ԹԱՏՐԱՏԵՍ, ա. Հանդիսատես:
ԹԱՐԱԽ, գ. Շարաւ, խղխայթ:
ԹԱՐԱԽԱԼԻՑ, ա. Շարաւալի, չարաւալից:
ԹԱՐԱԽԵԼ (իմ), չբ. Խղխայթել:
ԹԱՐԳՄԱՆ, ա. գ. 1. Թարգմանիչ: 2. Մեկնիչ: 3. Թարգմանութիւն:
ԹԱՐԳՄԱՆԵԼ, նբ. Յեղուլ, յեղյեղել, փոխադրել, փոխաթարգմանել, փոխածել:
ԹԱՐԳՄԱՆԻՉ, ա. գ. 1. Թարգման: 2. Մեկնիչ: 3. յոգն. Թարգմանիչք (Ե դարի հայ թարգմանիչների դասը):
ԹԱՐԳՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Թարգման (թարգմանուած գործ): 2. Մեկնութիւն:
ԹԱՐԳՄԱՆՕՐԷՆ, մ. ա. Մեկնապէս, մեկնողական:
ԹԱՐԹԱՓ ԱԿԱՆ, գ. Քթիթ, քթթելիք, քթթումն, թարթափումն ական՝ աչաց, ակնաքթիթ:

ԹԱՐԹԱՓԱՆՔ, գ. Թարթափումն, թափառումն, դեգերանք, յածումն:
ԹԱՐԹԱՓԵԼ (իմ), չբ. Թափառել, յածել, պատաղել, դեգերել:
– ԹԱՐԹԱՓԵԼ ԱԿԱՆ, տե՛ս ԹԱՐԹԵԼ:
ԹԱՐԹԱՓԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յածեցուցանել, զբաղեցուցանել, վարանեցուցանել:
ԹԱՐԹԱՓՈՒՄՆ, տե՛ս ԹԱՐԹԱՓԱՆՔ:
– ԹԱՐԹԱՓՈՒՄՆ ԱԿԱՆ՝ ԱՉԱՑ, տե՛ս ԹԱՐԹԱՓ ԱԿԱՆ:
ԹԱՐԹԵԼ, նբ. Քթթել, քթթել ական, թարթափել ական:
– Ի ԹԱՐԹԵԼ ԱԿԱՆ. Ի քթթել ական, ի թօթափել ական, յական թօթափել (մի ակնթարթում):
ԹԱՐՄԱՏԱՐ, ա. 1. Ցետին, տրուպ, տկար, փանաքի: 2. Անպիտան, վատթար, ումպէտ, աւելորդ, վայրապար, անպատճառ:
ԹԱՐՇԱՄԵԼ (իմ), տե՛ս ԹԱՌԱՄԵԼ (իմ):
ԹԱՐՇԱՄԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԹԱՌԱՄԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԹԱՐՇԻՇ կամ ԹԱՐՍԻՍ, գ. (հնք.) Յակինթ, կապուտակ:
ԹԱՐՑ, տե՛ս ԹԱՆՑ:
ԹԱՑ, ա. Խոնաւ, գէջ:
ԹԱՑԱՆԱԼ, տե՛ս ԳԻՋԱՆԱԼ:
ԹԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոնաւութիւն, տամկութիւն, գիջութիւն:
ԹԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԹԱՆԱԼ:
ԹԱՒ, ա. 1. Թանձր, խիտ, հոծ: 2. Թաւամազ, մազեղ, թաւարծի: 3. (քեր.) Յոյր, ստուար:
ԹԱՒԱԳԷՍ, ա. Թաւամազ:
ԹԱՒԱԼ, գ. 1. Թաւալումն: 2. ա. Թաւալեալ:
– ԱՌ Ի ԹԱՒԱԼ. Զառ ի վայր, զառ ի թափ, գահավէժ:
ԹԱՒԱԼԱԳԼՈՐ, մ. Թաւալգլոր, գլոր, խաղագլոր, հոլովաբար:
ԹԱՒԱԼԱՆԵԼ(իմ), տե՛ս ԹԱՒԱԼԵԼ[2] (իմ):
ԹԱՒԱԼԳԼՈՐ, տե՛ս ԹԱՒԱԼԱԳԼՈՐ:
ԹԱՒԱԼԵԼ[1], տե՛ս ԹԱՒԱԼԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԹԱՒԱԼԵԼ[2] (իմ), կ. չբ. 1. Տապալել, հոլովել, հոլով գալ, գլորել, շրջշրջել: 2. Հակել, միտել:
ԹԱՒԱԼԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թաւալել, տապալել, հոլովել, գլել, գլորել:
ԹԱՒԱԼՈՑ, գ. Խրուտք:
ԹԱՒԱԼՈՒՄՆ, գ. 1. Թաւալ: 2. Միտումն:
ԹԱՒԱՄԱԶ, տե՛ս ԹԱՒԱԳԷՍ:
ԹԱՒԱՄԱՅՐԻ, ա. Անտառախիտ:
ԹԱՒԱՅՕՆ, ա. Յօնեղ:
ԹԱՒԱՆԱԼ, չբ. Թանձրանալ, խտանալ (թաւ դառնալ):
ԹԱՒԱՐԾԻ, ա. 1. Թաւամազ, մազեղ: 2. Խաւարծի (խաւոտ):
ԹԱՒԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թանձրացուցանել (թաւ դարձնել):
ԹԱՒՈՒԹ, տե՛ս ԹԱՒՈՒՏ:
ԹԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Հոծութիւն, թանձրութիւն (թաւ լինելը):
ԹԱՒՈՒՏ, ա. գ. Թաւութ, մացառուտ:
ԹԱՓ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ)՝ ՄՏԱՆԵԼ, տե՛ս ԹԱՓ ԱՆՑԱՆԵԼ:
ԹԱՓ ԱՆՑԱՆԵԼ կամ ԸՆԴ ԹԱՓ ԱՆՑԱՆԵԼ. Թափ անկանել՝ մտանել, թափանցանց լինել՝ ելանել՝ բերել, թափանցիկ լինել, թափանցել:
ԹԱՓ ՀԱՆԵԼ՝ ՀԱՍՈՒՑԱՆԵԼ. Թափանց առնել, մխել (խորը խրել):
ԹԱՓԱՆՇՈՅԼ, ա. Լուսասփիւռ:
ԹԱՓԱՆՑ ԱԾԵԼ. Լուսաւորել (թափանցելով փայլել):
ԹԱՓԱՆՑ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԹԱՓ ՀԱՆԵԼ:
ԹԱՓԱՆՑԱԿԱՆ, ԹԱՓԱՆՑԱՅԻՆ, ա. Միջամուխ (մէջը թափանցող):
ԹԱՓԱՆՑԱՆՑ, ա. Թափանցիկ:
– ԹԱՓԱՆՑԱՆՑ ԼԻՆԵԼ՝ ԵԼԱՆԵԼ՝ ԲԵՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԹԱՓ ԱՆՑԱՆԵԼ:
ԹԱՓԱՆՑԱՆՑԱԼՈՅՍ, ա. Պայծառ, անաղօտ (թափանցանց լոյս ունեցող):
ԹԱՓԱՆՑԵԼ, տե՛ս ԹԱՓ ԱՆՑԱՆԵԼ:

ԹԱՓԱՆՑԻԿ, տե՛ս ԹԱՓԱՆՑԱՆՑ:
- ԹԱՓԱՆՑԻԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԹԱՓԱՆՑԱՆԵԼ:
ԹԱՓԱՌԱԿԱՆ, ա. Թափառոտ, մոլորական, ընդվայրայած, վտարանդի, տարագիր, գաղթական, պանդուխտ:
ԹԱՓԱՌԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդվայրածութիւն, վտարանդութիւն:
ԹԱՓԱՌԱՆՔ, գ. Թափառումն:
ԹԱՓԱՌԵԼ, չբ. Ցածել, դեգերել, շրջել, վայրայածել:
ԹԱՓԱՌՆԱԿԻ, մ. Թափառելով:
ԹԱՓԱՌՈՏ, տե՛ս ԹԱՓԱՌԱԿԱՆ:
ԹԱՓԱՌՈՒՄՆ, տե՛ս ԹԱՓԱՌԱՆՔ:
ԹԱՓԵԼ, նբ. 1. Հեղուլ, վայթել, ածել, արկանել: 2. Կորզել, ճողոպրել: 3. Ազատել: 4. Մղել, վանել: 5. Զրկել: 6. Վատնել: 7. չբ. Անկանել, երթալ, հասանել:
- ԹԱՓԵԼ ԶԱՆՁՆ. Նուաստանալ:
- ԹԱՓԵԼ ԶԳԻՆԻ. Սթափել, զգաստանալ:
- ԹԱՓԵԼ ԶՈԳԻ. Քաղել զոգի՝ գչունչ:
- ԹԱՓԵԼ Ի ԽԵԼԱՑ՝ Ի ՄՏԱՑ. Խելագարել:
- ԱԾԵԼ ԹԱՓԵԼ ՎԱՂՎԱՂԱԿԻ. Ցարել, յաւելուլ:
ԹԱՓԻՉ, գ. 1. Լուացարար (գործուածքը տոփելով լուացող՝ սպիտակացնող): 2. Տոփան:
- ԹԱՓԻՉ ՀԱՄՈԶԱԿԵՐ. Հանդիսադիր, գուպարադիր:
ԹԱՓՈՒՄՆ, գ. 1. Հեղումն (դուրս թափելը): 2. Զերծումն: 3. Նուաստակերպութիւն, խոնարհութիւն:
ԹԱՓՈՒՏ, գ. Դագաղ:
ԹԱՓՈՒՐ[1], ա. 1. Դատարկ, ունայն, ամայի: 2. Անօգնական, լքեալ: 3. Անբաժ, զերծ, անմասն:
ԹԱՓՈՒՐ[2], գ. Սկուտեղ:
ԹԱՓՈՒՐԵԼ (իմ), ԹԱՓՐԱՆԱԼ, չբ. Ամայանալ (թափուր մնալ):
ԹԱՓՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դատարկութիւն (թափուր լինելը):
ԹԱՓՔ, գ. Ցատակ, խորք, ներքոյք:
ԹԱՔԹԱՔՈՒՆՔ, ԹԱՔԹԱՔՈՒՐՔ, մ. Գաղտաբար, ի ծածուկ:
ԹԱՔՆԱԲԱՐ, մ. Ի թաքուն, թաքնապէս, գաղտնաբար, ծածկաբար:
ԹԱՔՆԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Խորհրդաւոր:
ԹԱՔՆԱՆԱԼ, չբ. Թաքչել:
ԹԱՔՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԹԱՔՆԱԲԱՐ:
ԹԱՔՆԻ, ա. 1. Թաքուն, ծածուկ, գաղտնի: 2. մ. Թաքնաբար:
ԹԱՔՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծածկութիւն, գաղտնութիւն, գաղտնիք, խորհուրդ:
ԹԱՔՆՈՒԼ, տե՛ս ԹԱՔՉԵԼ (իմ):
ԹԱՔՈՒՆ, ա. Ծածուկ, գաղտնի, գանխուլ:
- Ի ԹԱՔՈՒՆ, մ. Թաքնաբար:
ԹԱՔՈՒՍՏ, գ. 1. Թաքնութիւն, ծածկութիւն (թաքնուելը): 2. Թաքստոց, ծածկարան (թաքնուելու տեղ): 3. ա. Թաքուն, գաղտնի, ծածուկ:
- ԹԱՔՍՏԻՒ կամ ԹԱՔՍՏԵԱՄԲ, մ. Թաքնաբար, ծածկաբար, գաղտաբար:
- ԹԱՔՍՏԵԱՆ կամ Ի ԹԱՔՍՏԵԱՆ ԼԻՆԵԼ. Թաքչել (ծածուկ ապրել):
ԹԱՔՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ծածկել, պահել, քօղարկել:
ԹԱՔՉԵԼ (իմ), չբ. Թաքնուլ, ղօղել, անյայտանալ, գանխլանալ:
ԹԱՔՍՏԵԱՑՔ, ԹԱՔՍՏՈՑՔ, գ. յոգն. Թաքուցեալք:
ԹԱՔՍՏՈՑ, տե՛ս ԹԱՔՈՒՍՏ (2):
ԹԵԱՏՐՈՆ, տե՛ս ԹԷԱՏՐՈՆ:
ԹԵԶԱՆ, գ. 1. Ոզումն: 2. տե՛ս ԹԵԶԱՆԻՔ:
ԹԵԶԱՆԻՔ, գ. Թեզան (հագուստի երկար թեւք, որ ծածկում է ձեռքերը):
ԹԵԹԵՒ, ա. 1. Անծանր: 2. Մեղմ (թոյլ կերպով արտայայտուած): 3. Արագընթաց, արագաշարժ, արագ: 4. Դիւրին, հեշտին: 5. Դոյզն, փոքր, փոքրոգի: 6. Թեթեւամիտ: 7. մ. Արագապէս: 8. Դիւրաւ:
- ԹԵԹԵՒՍ, ԹԵԹԵՒՈՎ, մ. Թեթեւ, դիւրաւ:

ԹԵԹԵՒԱԲԱՐ, մ. Թեթեւ, թեթեւակի, երագ, դիւրաւ:
ԹԵԹԵՒԱԲԵՌՆ, ա. Թեթեւ, դիւրին (թեթեւ բեռով):
ԹԵԹԵՒԱԲԵՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Թեթեւութիւն (թեթեւաբեռն լինելը):
ԹԵԹԵՒԱԳԻՆ, ա. մ. Դիւրագին, սակաւագին, թեթեւագնի:
ԹԵԹԵՒԱԳՆԱՑ, ա. Արագընթաց, արագագնաց:
ԹԵԹԵՒԱԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Արագագնացութիւն:
ԹԵԹԵՒԱԳՆԻ, տե՛ս ԹԵԹԵՒԱԳԻՆ:
ԹԵԹԵՒԱԹԵՒ, ԹԵԹԵՒԱԹՌԻՉ, ա. Արագաթեւ, արագաթռիչ:
ԹԵԹԵՒԱԿԱՆ, ա. Թեթեւ:
ԹԵԹԵՒԱԿԻ, մ. Թեթեւաբար, թեթեւս:
ԹԵԹԵՒԱՄԻՏ, ա. Տխմար, ծանծաղամիտ, տկարամիտ:
ԹԵԹԵՒԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Տկարամտութիւն, տխմարութիւն:
ԹԵԹԵՒԱՆԱԼ, չբ. Թեթեւել (թեթեւ դառնալ):
ԹԵԹԵՒԱՆԴԱՄ, ա. Դիւաշարժ (մարմնով):
ԹԵԹԵՒԱՆՔ, գ. 1. Թեթեւութիւն (վարքի): 2. Շոգմոգութիւն, քծնութիւն, քծինք:
ԹԵԹԵՒԱՇԱՐԺ, ա. Դիւրաշարժ, արագաշարժ:
ԹԵԹԵՒԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թօթափել, փարատել, դիւրացուցանել, թուլացուցանել, սակաւացուցանել:
ԹԵԹԵՒԵԼ (իմ), տե՛ս ԹԵԹԵՒԱՆԱԼ:
ԹԵԹԵՒԸՆԹԱՑ, ա. 1. Արագ (թեթեւ ընթացք ունեցող): 2. մ. Երագ (թեթեւ ընթացքով):
ԹԵԹԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անօսրութիւն, նրբութիւն: 2. Արագութիւն, դիւրութիւն: 3. Թեթեւամտութիւն, թեթեւանք:
ԹԵԹՈՒՔ (գործածւում է Ի ԹԵԹՈՒՍ ձեւով), գ. Կարծիք, կասկած:
ԹԵԼ, գ. Ասղանի, լար:
ԹԵԼԱԴԻՐ, ա. Յուշարար, խրատտու, ազդարար, յորդորիչ, խորհրդակից:
– ԹԵԼԱԴԻՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԹԵԼԱԴՐԵԼ:
ԹԵԼԱԴՐԵԼ, նբ. Թելադիր առնել, յուշ առնել, խրատ տալ, յորդորել, ազդել, քաջալերել, ամոքել, հրապուրել, գեկուցանել:
ԹԵԼԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յուշարարութիւն, ազդումն, յորդորակ, խրատ (բարի կամ չար):
– ԱՌՆԵԼ ԹԵԼԱԴՐՈՒԹԻՒՆ. Տեղեկացուցանել, գրել:
ԹԵԼԱԿԱԼ, ա. գ. Գործակալ, հոգաբարձու:
ԹԵԿՆ կամ ԹԷԿՆ, գ. Ուս (բազուկը ուսի հետ միասին):
– ԹԵԿՆ ԱԾԵԼ, 1. Թեւածել, թեւակոխել, ձեռներէց լինել, գհետ լինել, ձգտել, նկրտել: 2. Թեարկել, թիկունք լինել, պաշտպանել, օգնել:
ԹԵԿՈՒԷ, գ. Թեւէ:
ԹԵՂԵԱՑ ԾԱՌ, ԹԵՂԻ, տե՛ս ԿՆՁՆԻ:
ԹԵՂՕՇ, գ. (բսբ.) Սոճի:
ԹԵՐ, գ. Կողմն, կոյս:
ԹԵՐԱԲԱՑ, ա. Կիսաբաց:
ԹԵՐԱԳՈՅՆ, ա. Պակասագոյն, նուազագոյն:
ԹԵՐԱԳՐԵԼ, նբ. 1. Խարդախել, կամակորել (թերի եւ թիւր գրել): 2. Վանել, մերժել:
ԹԵՐԱԼԻՑ, ա. Թերակատար, անկատար:
ԹԵՐԱԼՍԵԼ, նբ. Ստունգանել (չլսելու տալ):
ԹԵՐԱԾԻՆ, ա. Օրապակաս:
ԹԵՐԱԿԱՆ, ա. Թերի, պակասաւոր, անկատար:
ԹԵՐԱԿԱՏԱՐ, ա. 1. Կիսակատար, անկատար, պակասաւոր, տհաս: 2. մ. Անկատարելապէս (թերակատար կերպով):
ԹԵՐԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկատարութիւն, անկատարելութիւն, թերութիւն:
ԹԵՐԱԿԷ, տե՛ս ԹԵՐԻԱԿԷ:
ԹԵՐԱՀԱՍԱԿ, ա. Տհաս:

ԹԵՐԱՀԱՒԱՏ, ա. Սակաւահաւատ, կիսահաւատ, երկմիտ, անհաւատ, անհաւան:
ԹԵՐԱՀԱՒԱՏԱԼ, ԹԵՐԱՀԱՒԱՏԵԼ, չբ. Անհաւատալ, անհաւատանալ, թերամտել, կասկածել:
ԹԵՐԱՀԱՒԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անհաւատութիւն: 2. Երկմտութիւն, կասկած:
ԹԵՐԱՄԻՏ, ա. 1. Պակասամիտ, անմիտ: 2. Թերահաւատ:
ԹԵՐԱՄՏԵԼ, չբ. Թերահաւատալ, երկբայել, կասկածել:
ԹԵՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պակասամտութիւն: 2. Թերահաւատութիւն:
ԹԵՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Պակասել, նուազել, յետնել, կասել, վերջանալ: 2. Թերահաւատալ, երկմտել, կասկածել:
ԹԵՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կողմնակալութիւն, կուսակալութիւն:
ԹԵՐԱՍԱՌՈՅՑ, ա. Կիսամած:
ԹԵՐԱՎԱՐԺ, ա. Անվարժ, անփորձ, անմուղ, տրմուղ, խամ (կենդանիների մասին):
ԹԵՐԱՏԵՍԵԼ, նբ. Անտեսել, անտես առնել:
ԹԵՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Պակասեցուցանել, նուազ առնել, նուազեցուցանել (թերի թողնել): 2. Անտես առնել:
ԹԵՐԱՓ, ԹԵՐԱՓԻՄ, գ. Կուռք (մանաւանդ առտնին՝ իբրև բժժանք):
ԹԵՐԱՔԱՄ, ա. Թերաբաց, անկատար, նուազ:
ԹԵՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԹԵՐԱՆԱԼ:
ԹԵՐԵՒՍ, եղբ. Գուցէ, իցէ թէ, արդեօք, արդարև, ապաքէն:
ԹԵՐԸՄՊԵԱԼ, ա. Թերումպ (կիսատ խմած):
ԹԵՐԹ, գ. Թիթեղն, թուղթ (որևէ բանի նրբաշերտ կտոր):
ԹԵՐԹԵԼ, չբ. Փթթել, ծաղկել (թերթ թերթ բացուել):
ԹԵՐԻ, ա. 1. Կիսատ, պակասաւոր, անկատար, պակաս, նուազ: 2. Թափուր: 3. Թերահաւատ, անվստահ: 4. գ. Կէս, կիսամասն:
ԹԵՐԻԱԿԷ, գ. Թիւրակէ, թերակէ, դեղաթափ:
ԹԵՐՄՈՆ, գ. Գինի (եռացրած):
ԹԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պակասութիւն, անկատարութիւն, յետնութիւն:
ԹԵՐՈՒՂԻՂ, ա. Անարդարադատ (ոչ ուղղամիտ):
ԹԵՐՈՒՄՊ, տե՛ս ԹԵՐԸՄՊԵԱԼ:
ԹԵՒ, գ. 1. Բազուկ, ձեռն: 2. փխբ. Նպաստ: 3. Հովանաւորութիւն, խնամ: 4. Թուիչք, ընթացք, սլացք:
- ԹԵՒ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԹԵՒԱՐԿԵԼ:
- ԹԵՒ ԲԱՆԱԿԻ. Բազուկ:
- ԹԵՒ ՏԱՃԱՐԻ. Աշտարակ:
- ԹԵՒՔ ԵՐԿՐԻ. Ծագք (երկրի տարածութեան):
ԹԵՒԱԲՈՅՍ ԼԻՆԵԼ, ԹԵՒԱԲՈՒՍԵԼ (իմ), չբ. Թևանալ, թևաւորել:
ԹԵՒԱԶԳԵՑԵԱԼ, տե՛ս ԹԵՒԱԶԳԵՑԻԿ ԵՂԵԱԼ:
ԹԵՒԱԶԳԵՑԻԿ ԵՂԵԱԼ, ա. Թևազգեցեալ (թևեր հագած՝ ստացած):
ԹԵՒԱԾԱԾՈՒԿ, ա. Թևասքօղեալ, թևապատ, թևապատեալ:
ԹԵՒԱԾԵԼ, չբ. 1. Վերաթևել, վերաթռչել: 2. Թևակոխել, կրթել, թեկն ածել:
ԹԵՒԱԿ, գ. Բազուկ, թև:
ԹԵՒԱԿՈԽԵԼ, չբ. Գուն գործել՝ դնել, ջանալ, հնարել, ձգտել, թեկն ածել, թևածել, իղձ լինել, կամել, նկրտել, կրթել, ընդելանել:
ԹԵՒԱԿՈԽՈՒԹԻՒՆ, ԹԵՒԱԿՈԽՈՒՄՆ, գ. Ջան, փոյթ, ճիգն, ձգտումն, նկրտումն, պարապումն, ուսումնասիրութիւն:
ԹԵՒԱԿՈՒՌ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԹԵՒԱՄՈՒԽ ԼԻՆԵԼ:
ԹԵՒԱՀԵՐՁ, ա. Թևաւոր, թռչուն:
ԹԵՒԱՄՈՒԽ ԼԻՆԵԼ. Թևակուռ լինել, թևակոխել, ձեռնամուխ լինել, ձեռնարկել:

ԹԵՒԱՆԱԼ, չբ. 1. Թեւաւորել, թռչել: 2. Լողալ: 3. Վերաթեւել, բարձրանալ: 4. փխբ. Փքանալ, վստահել:
ԹԵՒԱՊԱՏ, ԹԵՒԱՊԱՏԵԱԼ, ա. Թեւածածուկ, թեւապարփակ, թեւասքօղեալ (թեւերով պատուած՝ սքօղուած):
ԹԵՒԱՊԱՐԵԼ (իմ), չբ. Թեւանալ, վերաթեւել, սլանալ:
ԹԵՒԱՊԱՐՓԱԿ, ա. Թեւապատ:
ԹԵՒԱՊԵՏ, գ. Զօրապետ (զօրքի թեւային մասի):
ԹԵՒԱՍՔՕՂԵԼ, նբ. Սքօղարկել, սքօղել, պարունակաթեւել (թեւերով ծածկել՝ պատել՝ թաքցնել):
ԹԵՒԱՏԱՐԱԾ, ա. 1. Հոլաթեւեան: 2. Բազկատարած:
ԹԵՒԱՏՐՈՀԱԹԵՒ, ա. Բազմաթեւ (բաժանուած թեւերով, շատ թեւերով):
ԹԵՒԱՐԿԵԼ, տե՛ս ԹԵԿՆ ԱԾԵԼ:
ԹԵՒԱՒՈՐ, ա. Թռչուն (որ թռչում է՝ ընդունակ է թռչելու):
ԹԵՒԱՒՈՐԵԼ (իմ), չբ. Թեւանալ (թեւաւոր դառնալ):
ԹԵՒԵԼ, չբ. Թեւանալ, վերաթեւել:
ԹԵՒԵԼԻԱ, գ. Փոթորիկ, մրրիկ:
ԹԵՒԷ, տե՛ս ԹԵԿՈՒԷ:
ԹԵՒՃԱԿ, գ. Թիակ (նաւի):
ԹԵՓ, գ. 1. Կեղեւ (ցորենի): 2. Կեղեւանք, փիւղ (ձկան թեփուկ):
ԹԵՔԵԼ, նբ. 1. Կռանել (մետաղը), հարթել, կոկել, սրել: 2. փխբ. Հրահանգել, կրթել, դաստիարակել: 3. Պտուտել, շուրջ տալ:
ԹԶԱԶԱՓ, ԹԶԱԶԱՓԱԲԱՐ, ա. մ. Թզեան, ուղկեան (մի թիզ, մի թզի չափ):
ԹԶԵԱՆ, տե՛ս ԹԶԱԶԱՓ:
ԹԶԵՆԱՊԱՏ, ա. Թզենեկասփած (թզենու տերեւով պատած՝ ծածկած՝ սփածած):
ԹԶԵՆԵԿԱՍՓԱԾ, տե՛ս ԹԶԵՆԱՊԱՏ:
ԹԶՈՒԿ, ա. գ. Կարճահասակ, այրուկ:
Թէ, շ. 1. Եթէ: 2. Մի՞թէ, արդեօք: 3. Յայտ է թէ, եթէ թէ: 4. Որ, զի, որպէս զի, վասն զի:
ԹԷԱՏՐՈՆ, գ. 1. Հանդէս, տեսարան, տեսլարան, թատր: 2. Կրթարան:
ԹԷԵՒ կամ ԹԷ ԵՒ, շ. Թէպէտ, թէպէտ եւ:
ԹԷԿՆ, տե՛ս ԹԵԿՆ:
ԹԷՊԷՏ, ԹԷՊԷՏ ԵՒ, շ. Թէեւ:
- ԹԷՊԷՏ ... ԹԷՊԷՏ. Եթէ ... Եթէ:
ԹԹԵՆԻ, տե՛ս ՄՈԼԱԹԶԵՆԻ:
ԹԻ, գ. Թիակ (հողագործի գործիք):
ԹԻԱԿ, գ. 1. Թեճակ, քաշտի (նաւի թի): 2. տե՛ս ԹԻ:
ԹԻԶ, գ. Ուղուկ, քիլ:
ԹԻԹԵՂՆ, տե՛ս ԹԵՐԹ:
ԹԻԿՆԱԿԻՑ, ա. Օգնական, թիկունք:
ԹԻԿՆԱՄԷՋ, գ. Միջնաթիկունք, միջնողն:
ԹԻԿՆԱՆՈՑ, գ. Թիկնոց, վերարկու (անթեւ):
ԹԻԿՆԱՊԱՀ, ա. գ. 1. Անձնապահ, պաշտպան, համհարզ: 2. Պահպանակ (թիկունքը պաշտպանող զրահ):
ԹԻԿՆԱՒԷՏ, ա. Թիկնեղ:
ԹԻԿՆԵՂ, տե՛ս ԹԻԿՆԱՒԷՏ:
ԹԻԿՆՈՑ, տե՛ս ԹԻԿՆԱՆՈՑ:
ԹԻԿՈՒՆՔ, գ. 1. Ուսք, նուս, ողն, քամակ, կուռն 2. փխբ. Օգնականութիւն, օգնութիւն, ձեռնտու, սատար:
- ԹԻԿՈՒՆՍ ԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ. 1. Արհամարհել, ի բաց դառնալ: 2. Փախչել:
- ԹԻԿՈՒՆՍ ՏԱԼ. 1. տե՛ս ԹԻԿՈՒՆՍ ԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ (1, 2): 2. Յենուլ, ապաւինել:
- Ի ԹԻԿԱՆՑ, Ի ԹԻԿՈՒՆՍ, ՁԹԻԿԱՄԲՔ, նխդ. մ. Յետուստ, յետուստ կողմանէ:
ԹԻՆ, գ. Հատիճ, թնիճ, թնահատ:
ԹԻՆԴ, գ. Թունդ, թնդիւն:
ԹԻՐԱԽ, տե՛ս ԹԻՒՐԱԽ:
ԹԻՒ, գ. 1. Հաշիւ, համար: 2. Գլուխ (գրքի): 3. (Թիւք) յոգն. Թուականութիւն, թուականն (համարողական գիտութիւն՝ թուաբանութիւն):
- ԹԻՒ ՀԱՄԱՐՈՅ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս Ի ԹԻՒ ԱՐԿԱՆԵԼ:
- Ի ԹԻՒ ԱՐԿԱՆԵԼ. Թուել, հաշուել:

– ԿԱՐԳԵԼ Ի ԹԻՒ. Դասել, թուել (որեւէ կարգի՝ շարքի մէջ դնել):
ԹԻՒՆ, տե՛ս ԹՈՅՆ:
ԹԻՒՐ, ա. 1. Ծուռ, կոր, խոտոր: 2. Մոլար:
ԹԻՒՐԱԽ, գ. Նպատակ (նետի), նշաւակ:
ԹԻՒՐԱԿ, ԹԻՒՐԱԿԷ, տե՛ս ԹԵՐԻԱԿԷ:
ԹԻՒՐԱՀԱՒԱՏ, ա. Աղանդաւոր (թիւր՝ մոլար հաւատ ունեցող):
ԹԻՒՐԵԼ, նբ. Ծռել, խոտորեցուցանել, մոլորեցուցանել:
ԹԻՒՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ծռութիւն, խոտորումն, մոլորութիւն: 2. Խոշտանգանք (անդամների խեղութիւն):
ԹԼՓԱՏ, գ. Առնի անդամ (թլփատուած):
ԹԼՓԱՏԵԼ, նբ. Յապաւել, կրճատել:
ԹԼՓԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կրճատութիւն (թըլփատելը, թլփատուած լինելը):
ԹԽԱԳՈՅՆ, ա. Թուխ, մթագոյն, տըխրերանգ:
ԹԽԱԶԳԵՍՏ ԼԻՆԵԼ. Թուխ զգենուլ, ի թուխս համակել:
ԹԽԱԿԵՐՊ, տե՛ս ԹԽԱՏԻՊ:
ԹԽԱՆԱԼ, չբ. Սեւանալ, մթագնել (թուխ դառնալ):
ԹԽԱՏԻՊ, ա. 1. Թխակերպ, թխագոյն, սեւագոյն: 2. փխբ. Աղտեղի:
ԹԽԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մթացուցանել, սեւացուցանել:
ԹԽԵԼ, նբ. Թխսել, ի թուխս նստել (թուխս նստելով ձագ հանել):
ԹԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Սեւութիւն (թուխ լինելը):
ԹԽՍԵԼ, տե՛ս ԹԽԵԼ:
ԹՂԹԱԲԵՐ, ա. գ. Թղթատար, նամակաբեր, պատճենաբեր, սուրհանդակ:
ԹՂԹԱԳԻՐ, ԹՂԹԱԳՐՈՂ, ա. գ. Գրիչ, քարտուղար:
ԹՂԹԱԿԱՆ, ա. գ. (քեր.) Տրական (հոլով):
ԹՂԹԱՊԱՀ, գ. Դիւանապետ, ատենադպիր, քարտուղար:
ԹՂԹԱՏԱՐ, տե՛ս ԹՂԹԱԲԵՐ:
ԹՂԹԵԱՆ, գ. հաւաք. Թուղթք, նամականի:
ԹՂԹԵԼ, նբ. Թուղթագրել, գրել (թուղթ՝ նամակ):
ԹՂԿԵԼ (իմ) կամ ԹՂՔԵԼ (իմ), տե՛ս ԹԱՂԿԵԼ (իմ):
ԹՄԲԻՐ, գ. 1. Թմբրութիւն: 2. Թմբրադեղ:
ԹՄԲԻՒՆ, գ. Թնդիւն, բախիւն, շառաչիւն:
ԹՄԲՐԱԴԵՂ, տե՛ս ԹՄԲԻՐ (2):
ԹՄԲՐԱԿԱՆ, ա. Թմբրեցուցիչ, թմրեցուցիչ, ընդարմացուցիչ:
ԹՄԲՐԵԼ[1], տե՛ս ԹՄԲՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԹՄԲՐԵԼ[2] (իմ), չբ. Թմրել, զմբրել, զմրել, ընդարմանալ, անզգայանալ, գլանալ:
ԹՄԲՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թմրեցուցանել, ընդարմացուցանել, անզգայացուցանել:
ԹՄԲՐԵՑՈՒՑԻՉ, տե՛ս ԹՄԲՐԱԿԱՆ:
ԹՄԲՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Թմբիր, թմբրումն, հիացումն, ապշութիւն:
ԹՄԲՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԹՄԲՐՈՒԹԻՒՆ:
ԹՄՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԹՄԲՐԵԼ[2] (իմ):
ԹՄՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԹՄԲՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԹՄՐԵՑՈՒՑԻՉ, տե՛ս ԹՄԲՐԱԿԱՆ:
ԹՆԱՀԱՏ, տե՛ս ԹԻՆ:
ԹՆԴԱԼ, տե՛ս ԹՆԴԵԼ[2]:
ԹՆԴԵԼ[1], տե՛ս ԹՆԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԹՆԴԵԼ[2], չբ. Թնդալ, դղրդել, դղորդել, շարժել, սասանել:
ԹՆԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թնդել, դնդեցուցանել, դղորդել, շարժել, սասանել (թնդիւն առաջացնել):
ԹՆԴԻՒՆ, ԹՆԴՈՒՄՆ, գ. Թինդ, թունդ, դղրդիւն, դնդիւն, բախիւն, կոփիւն, չաչիւն, շառաչիւն:
ԹՆԻՃ, տե՛ս ԹԻՆ:
ԹՆԾԿԱԼ, չբ. Կնճել, ոռնալ:
ԹՇՆԱՄԱԲԱՐ, մ. Թշնամեբար (իբրեւ թշնամի):
ԹՇՆԱՄԱԿԱՆ, ա. Նախատական:
ԹՇՆԱՄԱՆԱԴԻՐ, ա. Թշնամանիչ, նախատիչ, հայհոյիչ:
ԹՇՆԱՄԱՆԱԿԱՄ, ա. Զարակամ:

ԹՇՆԱՄԱՆԱԿԵՐՊ, ա. Նախատական:
ԹՇՆԱՄԱՆԱԼ, տե՛ս ԹՇՆԱՄԵՆԱԼ:
ԹՇՆԱՄԱՆԱՍԷՐ, ա. Թշնամասէր:
ԹՇՆԱՄԱՆԵԼ, նբ. 1. Նախատել, անարգել, լուտալ, յանդիմանել, կշտամբել: 2. Խայտառակել, տառապեցուցանել:
ԹՇՆԱՄԱՆԻԿ, ԹՇՆԱՄԱՆԻՉ, ԹՇՆԱՄԱՆՈՂ, ա. Թշնամանադիր, նախատիչ, նախատորդ:
ԹՇՆԱՄԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, ԹՇՆԱՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Թշնամանք, նախատինք, անարգանք:
ԹՇՆԱՄԱՆՔ, գ. 1. Նախատինք, լուտանք: 2. Լլկանք, զրկանք, վնաս:
- ԹՇՆԱՄԱՆՍ ԴՆԵԼ. Անարգել, նախատել:
ԹՇՆԱՄԱՍԷՐ, տե՛ս ԹՇՆԱՄԱՆԱՍԷՐ:
ԹՇՆԱՄԵԲԱՐ, տե՛ս ԹՇՆԱՄԱԲԱՐ:
ԹՇՆԱՄԵԼ (իմ), ԹՇՆԱՄԵՆԱԼ, չբ. Թշնամանալ, թշնամութեամբ լինել՝ կալ, ի թշնամութիւն դառնալ, թշնամի լինել:
ԹՇՆԱՄԻ, ա. գ. Ոսոխ, հակառակորդ, չարակամ:
- ԹՇՆԱՄԻ ԱՌՆԵԼ. Ոխացուցանել:
- ԹՇՆԱՄԻ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԹՇՆԱՄԵՆԱԼ:
ԹՇՆԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարակամութիւն, ատելութիւն, ոխակալութիւն, ոխք (թշնամի լինելը):
- ԹՇՆԱՄՈՒԹԵԱՄԲ ԼԻՆԵԼ՝ ԿԱԼ, Ի ԹՇՆԱՄՈՒԹԻՒՆ ԴԱՌՆԱԼ, տե՛ս ԹՇՆԱՄԵՆԱԼ:
ԹՇՈՒԱՌ, ա. Թշուառական, հէգ, ողորմելի, եղկելի, տառապեալ, աւաղիկ, չուառ, չուառական:
ԹՇՈՒԱՌԱԳՈՅՆ, ա. Թշուառականագոյն, չուառագոյն:
ԹՇՈՒԱՌԱԿԱՆ, ա. 1. Թշուառ: 2. Աղէտաւոր, աւաղական, ողբալի, աշխարելի:
ԹՇՈՒԱՌԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԹՇՈՒԱՌԱԳՈՅՆ:
ԹՇՈՒԱՌԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԹՇՈՒԱՌՈՒԹԻՒՆ:
ԹՇՈՒԱՌԱՀԱՍՈՅՑ, ա. Թշուառացուցիչ:
ԹՇՈՒԱՌԱՄԻՏ, ա. Անմիտ:
ԹՇՈՒԱՌԱՆԱԼ, չբ. Չուառանալ, ապականել, վատթարանալ:
- ԹՇՈՒԱՌԱՑԵԱԼ, ա. Թշուառական, հիքացեալ, ողորմելի:
ԹՇՈՒԱՌԱՊԷՍ, մ. Աւաղապէս:
ԹՇՈՒԱՌԱՑՈՒՑԻՉ, տե՛ս ԹՇՈՒԱՌԱՀԱՍՈՅՑ:
ԹՇՈՒԱՌԵԼԻ, ա. Աղէտաւոր, ողորմ:
ԹՇՈՒԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Թշուառականութիւն, հիքութիւն, չուառութիւն, տառապանք, ձախողանք:
ԹՇՐԻՆ, գ. Անթանի (եբրայական եօթերորդ ամիսը):
ԹՈԹՈՎ, ԹՈԹՈՎԱԽՕՍ, ա. Կակազոտ, քաղթնատ, տարախօս, գնչուռ:
ԹՈԹՈՎԵԼ, չբ. Կակազել:
ԹՈԺԻՒՆ, գ. Կորիւն (գազանի ձագ, յատկապէս արջի ձագ):
ԹՈՂ, տե՛ս ԹԱՆՑ:
ԹՈՂԱՐԱՆ, գ. Ջիարձակարան:
ԹՈՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Թողուլ, թուլացուցանել, թոյլ տալ, թոյղ տալ, թոյլ առնել: 2. Ներել, շնորհել, ջնջանել:
ԹՈՂ ԹԷ, շ. Մանաւանդ:
ԹՈՂԻՉ, ա. Քաւիչ:
ԹՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Թոյլտուութիւն, արձակումն, ազատութիւն, ներումն, քաւութիւն:
- ԹՈՂՈՒԹԻՒՆ ԱՌՆԵԼ. Ազատել:
- ԹՈՂՈՒԹԻՒՆ ՏԱԼ. Ներել:
ԹՈՂՈՒԼ, նբ. 1. Թոյլ կամ թոյղ տալ, թողացուցանել: 2. Ի բաց դնել, ընկենուլ, զանց առնել, լքանել: 3. Թոյլ առնել, արձակել, ներել, շնորհել, քաւել:
ԹՈՂ ԼԻՔ ԼԻՆԵԼ. Բարձեալ թողեալ լինել, անտես լինել՝ մնալ, զանց լինել:
ԹՈՂՈՒՄՆ, գ. Լքումն:
ԹՈՅԼ, ա. Մեղկ, մեղմ, կակուղ, լոյծ:
- ԹՈՅԼ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԹՈՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:

- ԹՈՅԼ ՏԱԼ, տե՛ս ԹՈՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ և ԹՈՂՈՒԼ:
ԹՈՅԼԱՏԱՐԱԶ, տե՛ս ԹՈՒԼԱԿԻ:
ԹՈՅԼՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Թողուլթիւն (թոյլ տալը):
ԹՈՅՂ ՏԱԼ, տե՛ս ԹՈՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ և ԹՈՂՈՒԼ:
ԹՈՅՆ, գ. Մահադեղ, դեղ մահու, ժահր, ժանգ:
ԹՈՅՐ, գ. Գոյն, երանգ, երփն:
ԹՈՅՐԱԹՈՒԽ, ա. Թխագոյն, սևագոյն:
ԹՈՆԻՐ, գ. Հնոց, փուռն:
ԹՈՆՋ, տե՛ս ՀԱՒԱԼՈՒՄՆ:
ԹՈՇԱԿ կամ ԹՕՇԱԿ, գ. 1. Պաշար, պարէն, կերակուր: 2. Ռոճիկ, վարձ:
- ԹՈՇԱԿ ՅԵՏԻՆ. (եկեղց.) Հաղորդութիւն (մահամերձ հիւանդին տրուող):
ԹՈՇԱԿԱԿԵՐ, ա. Ռրովայնապատար, որովայնամոլ:
ԹՈՇԱԿԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Որովայնապատարութիւն, որովայնամոլութիւն:
ԹՈՇԱԿԵԼ, տե՛ս ՆՊԱՐԱԿԵԼ:
ԹՈՇՈՄԵԼ (իմ), չբ. Թարշամել, թառամել:
ԹՈՊԱՄԱՀ, ա. մ. Կոտամահ:
- ԹՈՊԱՄԱՀ ԼԻՆԵԼ. Կոչկոճամահ լինել:
ԹՈՌՈՊ, գ. Ջրահ (հիւսածոյ):
ԹՈՎԵԼ, նբ. 1. Դիւթել, կախարդել, հմայել: 2. Գրգռել, դրդել, թելադրել, սադրել:
ԹՈՎԻՉ, ա. գ. Գէտ, կախարդ, դիւթ:
ԹՈՎՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Կախարդանք, դիւթութիւն:
ԹՈՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԹՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԹՈՐԵԼ, 1. չբ. Ծորել, սորսորել, հոսել, թորթորել, բղխել: 2. նբ. տե՛ս ԹՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԹՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ծորեցուցանել, հոսել, հոսեցուցանել, քամել, հեղուլ, թորթորեցուցանել:
ԹՈՐԹՈՐԵԼ, տե՛ս ԹՈՐԵԼ (1):
ԹՈՐԹՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԹՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԹՈՐԹՈՐՈՒՄՆ, գ. Հոսումն, սերմնահեղութիւն:
ԹՈՐՇԱԿ, տե՛ս ԹՈՇԱԿ:
ԹՈՒԱԿԱՆ, տե՛ս ԹՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ (3):
- ԹՈՒԱԿԱՆՆ, տե՛ս ԹՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ (1):
ԹՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Թիւք, թուականն, համարողականն, համարողութիւն (այսինքն՝ թուաբանութիւն): 2. Թիւ, հաշիւ: 3. Թուական (ժամանակի չափ):
ԹՈՒԱԿԱՐԳԵԼ (իմ), չբ. Համեմատել (իւիք), նմանել, նմանող լինել:
ԹՈՒԱԿԻՑ, ա. Զուգաթիւ:
- ԹՈՒԱԿԻՑ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԹՈՒԱԿՑԵԼ:
ԹՈՒԱԿՑԵԼ, նբ. Թուակից առնել, զուգաթուել:
ԹՈՒԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Համապատասխանութիւն (թուակից լինելը):
ԹՈՒԱՆԻԿ, ա. Հարուստ, մեծատուն:
ԹՈՒԵԼ, նբ. 1. Համարել, հաշուել: 2. Դասել: 3. չբ. Երևել, ձևանալ:
ԹՈՒԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարծելութիւն, կարծիք:
ԹՈՒԵՑԵԱԼՆ, գ. Թուիք, կարծիք, ենթադրութիւն, վարկած:
ԹՈՒԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կարծեցուցանել, երևեցուցանել:
ԹՈՒԻ, մբ. Երևի, կարծի:
ԹՈՒԻՔ, տե՛ս ԹՈՒԵՑԵԱԼՆ:
ԹՈՒԼԱԳՈՅՆ, ա. Մեղկագոյն, տկարագոյն:
ԹՈՒԼԱԿԻ, մ. Թոյլատարագ:
ԹՈՒԼԱՄԱՐՄԻՆ, ա. Թուլամորթ, թուլատարր (թոյլ և մեղկ մարմնով):
ԹՈՒԼԱՄԻՏ, ա. Մեղկ, յողդողդ, անարի, վատ:
ԹՈՒԼԱՄՈՐԹ, ա. Թուլամարմին, անարի, փափկակեաց, հեշտասէր, կնամարդի:
ԹՈՒԼԱՄՈՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Թուլամտութիւն, մեղկութիւն, հեշտասիրութիւն, վատասրտութիւն, թուլասրտութիւն:

ԹՈՒԼԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԹՈՒԼԱՄՈՐԹՈՒԹԻՒՆ:
ԹՈՒԼԱՆԱԼ, չբ. Մեղկանալ, մեղմանալ, գիջանել, նուազել, պակասել, լքանել:
ԹՈՒԼԱՍԻՐՏ, ա. Վատասիրտ, անհոգ:
ԹՈՒԼԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Վատասրտութիւն, թուլամորթութիւն, մեղկութիւն, անհոգութիւն:
ԹՈՒԼԱՏԱՐՐ, ա. Թուլամարմին, կակուղ, թոյլ:
ԹՈՒԼԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Մեղմացուցանել, թուլութիւն առնել, գիջուցանել, մեղկացուցանել, թեթեւացուցանել: 2. Թոյլ տալ, թողացուցանել:
ԹՈՒԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեղմութիւն, մեղկութիւն, թուլամորթութիւն:
- ԹՈՒԼՈՒԹԻՒՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԹՈՒԼԱՑՈՒՑԱՆԵԼ (1):
ԹՈՒԽ, ա. Սեաւ, մթագոյն, թխագոյն:
- ԹՈՒԽ ԶԳԵՆՈՒԼ, Ի ԹՈՒԽՍ ՀԱՄԱԿԵԼ, տե՛ս ԹԽԱԶԳԵՍՏ ԼԻՆԵԼ:
ԹՈՒԽՍ, միայն՝
- Ի ԹՈՒԽՍ ՆՍՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԹԽԵԼ:
ԹՈՒՂԹ, գ. 1. Թերթ: 2. Քարտէս, նամակ, գիր, հրովարտակ:
ԹՈՒՂԹԱԳՐԵԼ, տե՛ս ԹՂԹԵԼ:
ԹՈՒՄԲ, գ. Հողաբլուր:
ԹՈՒՆԱԲԵՐ, ա. Թունաւորաբեր, թունարկու, թունաւոր:
ԹՈՒՆԱԼԻ, ԹՈՒՆԱԼԻՑ, ա. Թունաբեր, թունաւոր, չարաթոյն:
ԹՈՒՆԱՐԿՈՒ, տե՛ս ԹՈՒՆԱԲԵՐ:
ԹՈՒՆԱՒՈՐ, ա. Դեղոտ, թունաբեր, ժանգաւոր:
ԹՈՒՆԱՒՈՐԱԲԵՐ, տե՛ս ԹՈՒՆԱԲԵՐ:
ԹՈՒՆԴ, տե՛ս ԹԻՆԴ:
ԹՈՒՆԵԼ, նբ. Դեղահարել, դեղել, փխբ. գրգռել (դառնութեամբ լցնել):
ԹՈՒՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Շողոմութիւն, չողոքորթութիւն, քծնութիւն:
ԹՈՒՐ, գ. Սուր, սուսեր:
ԹՈՒՐԾ[1], տե՛ս ԱՅՏ:
ԹՈՒՐԾ[2], ա. Թրծուն, նիւթծուն:
ԹՈՒՓ, գ. 1. Տունկ: 2. Ճիւղ, ոստ (տերեւալից):
ԹՈՒՔ, գ. Լորձն, տաղիք, տողուկք:
ԹՈՔ, թոքք, գ. Շնչափող, չնչակալ անօթք:
ԹՌԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԹՌՉԵԼ (իմ):
ԹՌԹՌԵԼ, չբ. Ոստոստել:
ԹՌԻՉ, տե՛ս ԱՍՏՂ ՍԼԱՑԵԱԼ:
ԹՌԻՉՔ, գ. Թռչումն, թռչուն, սլացումն, սլացք:
ԹՌՆՈՒԼ, տե՛ս ԹՌՉԵԼ (իմ):
ԹՌՉԱՆ, տե՛ս ԹՌԻՉՔ:
ԹՌՉԵԼ (իմ), չբ. 1. Թռանել, թռնուլ, վերաթեւել, թեւապարել, թեւածել, սաւառնել, ճախրել: 2. Սլանալ, խոյանալ, սուրալ:
ԹՌՉՈՒՄՆ, տե՛ս ԹՌԻՉՔ:
ԹՌՉՈՒՆ, գ. 1. Հաւ: 2. ա. Թեւաւոր (որ թռչում է):
ԹՐԵԼ, տե՛ս ՋԱՆԳԱՆԵԼ:
ԹՐԹՈՒՐ, գ. Որդն (միջատների՝ ձուից դուրս եկած որդը մինչեւ առաջին փոխակերպումը):
ԹՐԹՐԱԿ, ա. Դիւրադարձ, ճարտար, պատիր, սուտակասպաս, քաղցրաբան:
ԹՐԹՐԱԿԱՆ, ա. Դիւրադարձ, դիւրաշարժ, սրընթաց:
ԹՐԾԵԼ, նբ. Կարծրացուցանել (հրով):
ԹՐԾՈՑ, գ. Փուռն, հնոց (կաւեղէնը թրծելու համար):
ԹՐԾՈՒՆ, տե՛ս ԹՈՒՐԾ[2]:
ԹՐՄԵԼ, տե՛ս ՋԱՆԳԱՆԵԼ:
ԹՐՈՒՇԱՅ, գ. Մարգարիտ (կեղծ), ուլունք:
ԹՐՋԵԼ, նբ. 1. Թանալ, տամկացուցանել, ոռոգանել, թրմել (ջրով): 2. չբ. փխբ. Արբենալ: 3. փխբ. Ամօթահարել:
ԹՐՔԱԾ, գ. Յաւելուածք, կղկղանք, աղբ:
ԹՓԱՄՈՒՏ, ա. Մացառաղօտ:
ԹՔԱԿՈԾ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԹՔԱԿՈԾԵԼ:
ԹՔԱԿՈԾԵԼ, նբ. Թքակոծ առնել, թքա-

նել, անպատուել (թուքումուր տալ)։

ԹՔԱՆԵԼ, չբ. նբ. 1. Թքել, թքնուլ, թքթքել (յաճախակի)։ 2. փխբ. Մերժել (անարգանքով)։ 3. Ի բաց ընկենուլ, վիժել։

ԹՔԵԼ, տե՛ս ԹՔԱՆԵԼ։

ԹՔԹՔԵԼ, տե՛ս ԹՔԱՆԵԼ։

ԹՔՆՈՒԼ, տե՛ս ԹՔԱՆԵԼ։

ԹՕԹԱՓԱՆՔ, տե՛ս ԹՕԹԱՓՈՒՄՆ։

ԹՕԹԱՓԵԼ, նբ. Թափել, ձգել, ընկենուլ, ցունց տալ, սասանել։

– Ի ԹՕԹԱՓԵԼ ԱԿԱՆ կամ ՅԱԿԱՆ ԹՕԹԱՓԵԼ, տե՛ս Ի ԹԱՐԹԵԼ ԱԿԱՆ։

ԹՕԹԱՓՈՒՄՆ, գ. Թօթափանք (թօթափելը)։

ԹՕՆ, տե՛ս ԱՆՁՐԵՒ։

ԹՕՆԸՆԿԷՑՔ, գ. Տեղատարափ (անձրեւի)։

ԹՕՆՈՒՏ, ա. Խոնաւուտ։

ԹՕՇԱԿ, տե՛ս ԹՈՇԱԿ։

ԹՕՇՆԵԼ (իմ), չբ. Թառամել, նուաղել, թուլանալ։

Ժ

ԺԱԺ, տե՛ս ԽՌԻՒ։

ԺԱԺՄՈՒԿՔ, գ. Շարժմակք, բժժանք, յուռութք։

ԺԱԽ, տե՛ս ԺԱՀ։

ԺԱՀ, գ. Ժախ, աղտեղութիւն, գարշահոտութիւն։

ԺԱՀԱԴԻՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Տգեղութիւն։

ԺԱՀԱՀՈՏ, ա. 1. Ժանտահոտ, չարահոտ։ 2. գ. տե՛ս ԺԱՀԱՀՈՏՈՒԹԻՒՆ։

ԺԱՀԱՀՈՏԵԱԼ, տե՛ս ԺԱՀԱՀՈՏ (1)։

ԺԱՀԱՀՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գարշահոտութիւն, գազրահոտութիւն, չարահոտութիւն, աղտեղութիւն։ 2. փխբ. Մեղք (գարշելի՝ պարսաւելի արարք)։

ԺԱՀԱՏԵՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, ԺԱՀԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Տգեղութիւն, տձեւութիւն, անվայելչութիւն։

ԺԱՀՐ, տե՛ս ԹՈՅՆ։

ԺԱՄ, գ. 1. Ժամանակ, պահ։ 2. (եկեղց.) Ժամակարգութիւն։

– ԺԱՄ ԴՆԵԼ՝ ՏԱԼ՝ ԱՌՆԵԼ. Ժամադիր առնել՝ լինել, ժամադրել։

– ԺԱՄԷ Ի ԺԱՄ ԱՌՆԵԼ, ԺԱՄ Ի ԺԱՄ ՍԱՀՄԱՆԵԼ. Յապաղել, յերկարաձգել։

– ԺԱՄՍ ԺԱՄՍ, ԸՆԴ ԺԱՄՍ ԺԱՄՍ, մ. Երբեմն երբեմն։

– ԺԱՄ Ի ԺԱՄ, ԺԱՄԷ Ի ԺԱՄ, ԺԱՄ ՔԱՆ ԶԺԱՄ, ԺԱՄ ԸՆԴ ԺԱՄ, մ. Ընդ ժամանակս ժամանակս, ըստ ժամանակս ժամանակս, հետզհետէ, երբեմն երբեմն, մերթ մերթ։

– ԺԱՄՈՒ ԺԱՄՈՒ, մ. Անընդհատ, չարունակաբար։

– ԱՌ ԺԱՄ ՄԻ, ԸՆԴ ԺԱՄՍ, մ. Առ այժմ, առ ժամանակ մի։

– Ի ԺԱՄՈՒՆ, մ. Յայնժամ, առ ժամայն։

– ԺԱՄ Է, մբ. Ի դէպ է։

ԺԱՄԱԲԱՇԽ, ա. գ. Ժամադէտ։

ԺԱՄԱԳԻՒՏ, ա. գ. 1. Ժամանակագիտ։ 2. Դիպողական։

– Ի ԺԱՄԱԳԻՒՏ, ա. Ժամանակաւոր, առժամանակեայ։

ԺԱՄԱԴԷՏ, տե՛ս ԺԱՄԱԲԱՇԽ։

ԺԱՄԱԴԻՏԱԿ, գ. Ժամադիտական (աստղաբաշխական գործիք)։

ԺԱՄԱԴԻՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԺԱՄԱԴԻՏԱԿ։

ԺԱՄԱԴԻՐ, ա. 1. Ժամադրական։ 2. գ. Ժամադրութիւն։

– ԺԱՄԱԴԻՐ ԱՌՆԵԼ, ԺԱՄԱԴԻՐ ԼԻՆԵԼ. Ժամ դնել, ժամակալ լինել, ժամադրել, ժամանակել։

ԺԱՄԱԴՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԺԱՄԱԴԻՐ (1)։

ԺԱՄԱԴՐԵԼ, տե՛ս ԺԱՄԱԴԻՐ ԱՌՆԵԼ։

ԺԱՄԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ժամակալութիւն։ 2. Օրհաս։

ԺԱՄԱԿԱԼ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԺԱՄԱԴԻՐ ԼԻՆԵԼ։

ԺԱՄԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԺԱՄԱԴՐՈՒԹԻՒՆ (1)։

ԺԱՄԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Ժամ (եկեղեցական արարողութիւն):
ԺԱՄԱՀԱՐ, գ. Ժամաձայն, կոչարան:
ԺԱՄԱՁԱՅՆ, տե՛ս ԺԱՄԱՀԱՐ:
ԺԱՄԱՆ, ա. Փութկոտ (ժամանակին՝ շուտ հասնող):
- ԺԱՄԱՆ ԱՌՆԵԼ, ԺԱՄԱՆ ԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ. Ժամանեցուցանել, հասուցանել:
ԺԱՄԱՆԱԿ, գ. 1. Ամանակ: 2. Տարի, ամ: 3. Դար: 4. Հասակ, տիք: 5. Օրհաս: 6. Կենցաղ (կեանքի վիճակ): 7. Ժամանակակէտ (ներկայ պահը): 8. Պարապ (պատեհ՝ յարմար ժամանակ), առիթ: 9. Եղանակ (տարուայ):
- ԺԱՄԱՆԱԿԱՒ, մ. Առ ժամանակ մի, առ ժամանակն, առ ժամանակս, ժամանակաբար:
- ԸՆԴ ԺԱՄԱՆԱԿՍ ԺԱՄԱՆԱԿՍ, ԸՍՏ ԺԱՄԱՆԱԿՍ ԺԱՄԱՆԱԿՍ, տե՛ս ԺԱՄ Ի ԺԱՄ:
ԺԱՄԱՆԱԿԱԲԱՐ, տե՛ս ԺԱՄԱՆԱԿԱՒ:
ԺԱՄԱՆԱԿԱԳԻՐ, ա. գ. 1. Քրոնոգրափեւս: 2. Ժամանակագրական, 3. տե՛ս ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ:
ԺԱՄԱՆԱԿԱԳԻՒՏ, տե՛ս ԺԱՄԱԳԻՒՏ (1):
ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՈՅՆ, ա. Երկայնժամանակեան:
ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՐԱԿԱՆ, ա. Ժամանակական (ժամանակագրութեան վերաբերող՝ յատուկ):
ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժամանակագիր, քրոնիկոն:
ԺԱՄԱՆԱԿԱՁԱՆՑ, ա. Ծերացեալ, հնացեալ (ժամանակն անցած):
ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԱՆ, ա. 1. Ժամանակաւոր առժամանակեայ: 2. Ժամանակագրական:
ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԻՑ, ա. Համաժամանակ, հանգիտամանակ:
ԺԱՄԱՆԱԿԱՒՈՐ, տե՛ս ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԱՆ:
ԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ, ա. 1. Ժամանակաւոր, առժամանակեայ, ժամանակեան: 2. գ. Կենցաղ:
ԺԱՄԱՆԱԿԵԱՆ, տե՛ս ԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ (1):
- ԺԱՄԱՆԱԿԵԱՆ ՄԻՈՅ, մ. Առ ժամանակ մի:
ԺԱՄԱՆԱԿԵԼ, տե՛ս ԺԱՄԱԴԻՐ ԼԻՆԵԼ:
ԺԱՄԱՆԱՒՈՐԵԼ (իմ), չբ. ՅԱՄԵԼ:
ԺԱՄԱՆԵԼ, չբ. 1. Հասանել: 2. Կանխել, նախաժամանել, փութալ: 3. Պարապ առնուլ, ձեռնհաս լինել, բաւել, կարել, կարողանալ:
ԺԱՄԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ժաման առնել՝ կացուցանել, հասուցանել:
ԺԱՄԱՆՈՑ, գ. (եկեղց.) Սրուակ (փոքրիկ անօթ, որի մէջ լցնում են պատարագի գինին):
ԺԱՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժամանումն (ժամանելը, հասնելը):
ԺԱՄԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ԺԱՄԱՆՈՒԹԻՒՆ:
- ԺԱՄԱՆՈՒՄՆ ՊՏՂՈՑ. ՊՏՂԱՀԱՍՈՒԹԻՒՆ:
ԺԱՅԹՔԵԼ, նբ. Փսխել, զգայռել:
ԺԱՅԹՔՈՒՄՆ, գ. Զգայռումն, զգայռութիւն:
ԺԱՅՌ, գ. Քարաժայռ, քարաժեռ:
ԺԱՆԱՒԱՐ, տե՛ս ԺԱՆՈՒԱՐ:
ԺԱՆԳ, գ. 1. Երեւիլ: 2. Մամուռ, քարաքոս: 3. Մահաղեղ, թոյն, ժահր: 4. փխբ. Աղանդ (մոլար՝ վնասակար ուսմունք):
ԺԱՆԳԱԲԵՐ, ա. Ապականարար, մահաբեր (ժանգ բերող):
ԺԱՆԳԱԲՈՒՂԽ, ա. Մոլորեցուցիչ (ժանգ՝ մոլորութիւն բխող):
ԺԱՆԳԱԼԻՑ, ա. Ժանգահոծ, ժանգոտ (ժանգով լի):
ԺԱՆԳԱԽԱՌՆ, ա. Թունաւոր, վնասակար (ժանգի հետ խառն):
ԺԱՆԳԱԿԵՐ, տե՛ս ԺԱՆԳԱՀԱՐ (1):
ԺԱՆԳԱՀԱՐ, ա. 1. Ժանգակեր: 2. Որդնահար, ճճեկեր:

ԺԱՆԳԱՀԱՒԱՏ, ա. Զարաղանդ, չարահաւատ:
ԺԱՆԳԱՀՈԾ, տե՛ս ԺԱՆԳԱԼԻՑ:
ԺԱՆԳԱՌ, ա. Ժանգահար, որդնահար, փուտ:
ԺԱՆԳԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Փտութիւն (բոյսերի մասին):
ԺԱՆԳԱՐԿՈՒ, ա. Ժանգաբեր, ժանգալից, թունալից:
ԺԱՆԳԱՒՈՐ, ա. Ժանգոտ, թունաւոր:
ԺԱՆԳՈՏ, ա. Ժանգաւոր, փխբ. աղտեղի:
ԺԱՆԳՈՏԵԼ, նբ. Ժանգոտեցուցանել (ժանգոտ դարձնել):
ԺԱՆԳՈՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԺԱՆԳՈՏԵԼ:
ԺԱՆԴ ..., տե՛ս ԺԱՆՏ:
ԺԱՆԻՔ, գ. 1. Ատամն, կեռիք: 2. Փղոսկր: 3. փխբ. Բռնութիւն, ճնշումն:
ԺԱՆԿ, տե՛ս ԺԱՆԳ:
ԺԱՆՈՒԱՐ, գ. Ժանաւար, դեսպակ:
ԺԱՆՏ, ա. 1. Դաժան, դժնեայ, դժնդակ, անողոք, անողորմ, անգութ, չար, չարաբարոյ, անզգամ, ժանտագործ, չարագործ: 2. Վատ, վատթար, անպիտան, գարշ: 3. գ. Ժանտախտ:
ԺԱՆՏԱԲԱՐՈՅ, ԺԱՆՏԱԲԱՐՈՒ, ա. Զաբաբարոյ, չարամիտ, դաժան, խիստ:
ԺԱՆՏԱԲԵՐ, ա. Վնասակար (ժանտութիւն բերող՝ կրող):
ԺԱՆՏԱԲՈՒՂԽ, ա. Զար, ապականիչ (ժանտութիւն՝ չարիք բխող):
ԺԱՆՏԱԳՈՅՆ, ա. 1. Մահառիթ: 2. Անզգամագոյն:
ԺԱՆՏԱԳՈՐԾ, ա. 1. տե՛ս ԺԱՆՏ (1): 2. Ժանտացուցիչ, վնասակար, ապականագործ, ապականարար:
ԺԱՆՏԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Զարագործութիւն, անզգամութիւն, զազրագործութիւն:
ԺԱՆՏԱԹԶԵՆԻ, տե՛ս ՄՈԼԱԹԶԵՆԻ:
ԺԱՆՏԱԹՈՒԶ, գ. Մոլաթուզ (ժանտաթզենու պտուղը):
ԺԱՆՏԱԺՈՒՏ, ա. Ժանտալից (ժանտի ժանտը):
ԺԱՆՏԱԼԻՑ, ա. Ժանտաժուտ (չափազանց ժանտ):
ԺԱՆՏԱԽՏ, գ. Ժանտ, ժանտամահ, մահ տարաժամ, մահ ժանտութեան:
ԺԱՆՏԱԽՏԱԿԱՆ, ա. Ժանտ, ժանտական, մահաբեր:
ԺԱՆՏԱԽՕՍ, ա. Մոլար (ժանտ խօսքերով):
ԺԱՆՏԱԿԱՆ, ա. 1. Ժանտ, ժանտային, ժանտախտական, վնասակար: 2. գ. Ժանտախտ:
ԺԱՆՏԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Վատթարութիւն (ժանտ տեսք՝ կերպարանք):
ԺԱՆՏԱՀԱՄ, ա. Անախորժ, վատթար:
ԺԱՆՏԱՀՈՏ, տե՛ս ԺԱՀԱՀՈՏ:
ԺԱՆՏԱՀՈՏԵԼ (իմ), չբ. Հոտել (ժահահոտ լինել):
ԺԱՆՏԱՀՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժահահոտութիւն, գարշահոտութիւն:
ԺԱՆՏԱՄԱՀ, գ. 1. Ժանտախտ: 2. ա. Ժանտախտական:
ԺԱՆՏԱՅԻՆ, տե՛ս ԺԱՆՏԱԿԱՆ:
ԺԱՆՏԱՆԱԼ, չբ. Վատթարանալ, չարանալ, անզգամել:
ԺԱՆՏԱՊԱՇՏՕՆ, ա. Զարապաշտօն (գարշելի՝ զզուելի բաներ պաշտող):
ԺԱՆՏԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԺԱՆՏԱՏԵՍԻԼ:
ԺԱՆՏԱՏԵՍԻԼ, ա. Ժանտատեսակ, դըժնեայ, տգեղ, տձև:
ԺԱՆՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ապականել, եղծանել, աւերել, խանգարել, խաթարել, կորուսանել:
ԺԱՆՏԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Ապականարար:
ԺԱՆՏԱՓՈՒՇ, գ. (բսբ.) Ցաքի:
ԺԱՆՏԿԷՆ, ա. Ժանտ, պիղծ, գարշելի:
ԺԱՆՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժանտագործութիւն, վնասակարարութիւն, չարութիւն, անզգամութիւն, վատթարութիւն, յոռութիւն:
- ՄԱՀ ԺԱՆՏՈՒԹԵԱՆ, տե՛ս ԺԱՆՏԱԽՏ:

ԺԱՊԱՒԷՆ, գ. Ծոպ, վերջաւոր:
ԺԱՌԱՆԳ, ա. գ. Ժառանգակալ, ժառանգորդ, ժառանգիչ, ժառանգաւոր:
ԺԱՌԱՆԳԱԿԱԼ, տե՛ս ԺԱՌԱՆԳ:
ԺԱՌԱՆԳԱԿԻՑ, ա. գ. Վիճակակից:
ԺԱՌԱՆԳԱԿՑԱՊԷՍ, մ. Եղբայրաբար (որպէս ժառանգակից):
ԺԱՌԱՆԳԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Վիճակորդութիւն:
ԺԱՌԱՆԳԱՒՈՐ, գ. 1. Ժառանգ, ժառանգորդ: 2. (եկեղց.) Վիճակաւոր, եկեղեցական, կղերական, կղերիկոս:
ԺԱՌԱՆԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Վիճակաւորութիւն կղերիկոսութիւն:
ԺԱՌԱՆԳԵԼ, նբ. 1. Ժառանգորդել: 2. նման. Ի ձեռս բերել, ստանալ, վայելել:
ԺԱՌԱՆԳԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Վիճակեցուցանել, սեպհականել:
ԺԱՌԱՆԳԻՉ, ԺԱՌԱՆԳՈՐԴ, տե՛ս ԺԱՌԱՆԳ:
ԺԱՌԱՆԳՈՐԴԵԼ, տե՛ս ԺԱՌԱՆԳԵԼ:
ԺԱՌԱՆԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վիճակութիւն, վիճակատուութիւն: 2. Երկիր (բնակուելու համար), կալուած, ստացուած, սեպհականութիւն: 3. Ստացք, վայելք: 4. (եկեղց.) Վիճակ (եկեղեցական թեմի բնակչութիւնը՝ ժողովուրդը):
ԺԺԱԿ, գ. Ժիժմակ (միջատ, ճճի, որդն):
ԺԺԱՆ, տե՛ս ԽՌԻԻ:
ԺԻԺՄԱԿ, տե՛ս ԺԺԱԿ:
ԺԻՏ, ա. 1. Հետաքրքիր, հետախոյզ, ընդվայրաքնին: 2. Հետամուտ, յանդուգն:
ԺԻՐ, ա. 1. Կորովի, կարող, քաջ, տոկուն, փոյթ, գործունեայ, աշխոյժ: 2. մ. Փութով, արագ:
ԺԻՐԱԺԻՐ, ա. Ժրագոյն, քաջափոյթ:
ԺԼԱՏ, ա. Ագահ, անյագ, զօշաքաղ, ռիշտ, կծծի:
ԺԼԱՏԱՆԱԼ, ԺԼԱՏԵԼ (իմ), չբ. Ագահել (ժլատ դառնալ):
ԺԼԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւելաստացութիւն, ագահութիւն, զօշաքաղութիւն, անյագութիւն, ռշտութիւն:
ԺԽՈՐ, գ. 1. Աղմուկ, աղաղակ, շառաչիւն: 2. ա. Խառնակ, խառնափնդոր:
ԺԽՈՐԵԼ (իմ), չբ. Աղմկել, ամբոխել, վրդովել:
ԺԽՈՐՈՒՄՆ, գ. 1. Շփոթումն, վրդովումն:
ԺԽՏԵԼ, նբ. չբ. 1. Ուրանալ, հրաժարել, յուրաստ լինել՝ կալ, բացասօցել: 2. Թիկունս դարձուցանել, ապախտ առնել: 3. Նենգել:
ԺԽՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապերախտութիւն, անզգամութիւն:
ԺՂՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԺԽՈՐԵԼ (իմ):
ԺՄԵՐՏ, ա. Ցանդուգն, ժպիրհ:
ԺՄԵՐՏԵԼ (իմ), չբ. Ցանդգնել, ժպրհել:
ԺՄՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԺՊՏԵԼ (իմ):
ԺՈՂԽԵԼ (իմ), չբ. Նեխել, հոտել:
ԺՈՂՈՎ, գ. 1. Ժողովումն, հաւաքումն: 2. Կոյտ, կուտակ, կուտակումն: 3. Ջոկ, երամ, հոյլք: 4. Ժողովուրդ, ամբոխ, բազմութիւն: 5. Համախոհութիւն, միաբանութիւն: 6. Աղմուկ, վրդով: 7. (եկեղց.) Եղբայրութիւն, եղբայրանոց, վանք: 8. Տօնախմբութիւն, հանդէս: 9. Ժողովարան, ժողովրդանոց (հրեաների): 10. ա. Ամփոփ, կծկեալ, հոծ:
ԺՈՂՈՎԱԿԱՆ, ա. Սիւնհոդոսական:
ԺՈՂՈՎԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Համախմբել (միասին՝ մէկտեղ հաւաքուել):
ԺՈՂՈՎԱՆՈՑ, գ. 1. Ժողովարան: 2. Եկեղեցի:
ԺՈՂՈՎԱՐԱՆ, գ. 1. Հանդիսարան, խորհրդարան, ատեան: 2. Բնակարան, օթևան: 3. Եկեղեցի, աղօթատուն: 4. Ժողովող, ժողովիչ:
ԺՈՂՈՎԱՐԱՐ, ա. գ. Խռովարար:
ԺՈՂՈՎԵԼ, նբ. 1. Հաւաքել, գումարել, խմբել, կուտել, ամփոփել, բովանդակել: 2. Քաղել (ընտրութեամբ հաւաքել): 3. Ընդունել, հիւրընկալել: 4. Համահաւաքել, համախմբել: 5. Հաւաքաբանել, իմաստասիրել:

ԺՈՂՈՎԵՏՂ, գ. 1. Ժողովարան, յարկ: 2. ժողովրդանոց (հրեաների ժողովարան): 3. Եկեղեցի, աղօթատուն:
ԺՈՂՈՎԻՉ, ա. Ժողովող, հաւաքիչ:
ԺՈՂՈՎՈՂ, տե՛ս ԺՈՂՈՎԻՉ:
ԺՈՂՈՎՈՒՄՆ, գ. Ժողով (ժողովելը, ժողովուելը):
ԺՈՂՈՎՈՒՐԴ, գ. 1. Ազգ, ազն: 2. Ժողով, բազմութիւն, մարդկութիւն, մարդիկ: 3. Ամբոխ, ռամիկ, խառնաղանջ: 4. Գերդաստան: 5. Ժողովրդական, աշխարհիկ: 6. Ժողովարան, ժողովրդանոց (հրեաների):
ԺՈՂՈՎՐԴԱԲՆԱԿ, ա. Մարդաբնակ:
ԺՈՂՈՎՐԴԱԳԼՈՒԽ, գ. Ժողովրդապետ:
ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱԼ, ա. Առաջնորդական:
ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ, գ. Աշխարհական, աշխարհիկ (հակադրութեամբ հոգեւորականի):
ԺՈՂՈՎՐԴԱՆՈՑ, գ. 1. Ժողովարան (հրեաների): 2. Եկեղեցի, տաճար:
ԺՈՂՈՎՐԴԱՊԵՏ, գ. Ժողովրդագլուխ (հրեաների ժողովրդանոցի գլխաւորը):
ԺՈՅԺ ՈՒՆԵԼ (իմ), չբ. Ժուժալ, ժուժել, ժուժկալել, տոկալ, համբերել, հանդուրժել, դիմանալ, տանել, զդէմ ունել:
ԺՈՒԱՅԹԵԼ (իմ), տե՛ս ՇՈՒԱՅՏԵԼ (իմ):
ԺՈՒԺԱԼ, ԺՈՒԺԵԼ, տե՛ս ԺՈՅԺ ՈՒՆԵԼ (իմ):
ԺՈՒԺԿԱԼ, ա. 1. Պարկեշտ, զգաստ, չափաւոր, ողջախոհ: 2. Պահացող, սակաւապէտ: 3. Տոկուն, համբերող, համբերատար, ուժեղ, պնդակազմ, զօրաւոր, քաջ:
– ԺՈՒԺԿԱԼ ԼԻՆԵԼ՝ ԿԱԼ, տե՛ս ԺՈՅԺ ՈՒՆԵԼ (իմ) և ԺՈՒԺԿԱԼԵԼ:
ԺՈՒԺԿԱԼԱԲԱՐ, տե՛ս ԺՈՒԺԿԱԼԱՊԷՍ:
ԺՈՒԺԿԱԼԱԳՈՅՆ, ա. Պնդագոյն (աւելի ժուժկալ):
ԺՈՒԺԿԱԼԱԿԱՆ, ա. Ճգնողական:
ԺՈՒԺԿԱԼԱՊԷՍ, մ. Ժուժկալաբար, պընդապէս, արիաբար:
ԺՈՒԺԿԱԼԵԼ, չբ. 1. տե՛ս ԺՈՅԺ ՈՒՆԵԼ (իմ): 2. Զօրանալ, պինդ կալ, պնդել զանձն: 3. Հրաժարել (ինքն իրեն զսպել):
ԺՈՒԺԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Համբերութիւն, ըմբերութիւն, պնդութիւն, արութիւն: 2. Չափաւորութիւն, սակաւապիտութիւն, պարկեշտութիւն, պահացողութիւն, ճըգնութիւն:
ԺՊԻՏ, գ. Ժպտումն:
ԺՊԻՐՀ, ա. Անամօթ, լիրբ, լրբենի, անպատկառ, յանդուգն, ժմերտ:
ԺՊՏԵԼ (իմ), չբ. Ժմտել:
ԺՊՏՈՒՄՆ, գ. Ժպիտ (ժպտալը):
ԺՊՐՀԵԼ (իմ), չբ. Յանդգնել, իշխել, համարձակել, ժտել:
ԺՊՐՀԵՐԵՍ, ա. Ժպիրհ (ժպիրհ երեսով):
ԺՊՐՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Յանդգնութիւն, լրբութիւն, անամօթութիւն, համարձակութիւն:
ԺՏԵԼ^{1}, նբ. 1. Թախանձել, աղաչել, պաղատել, աղերսել: 2. չբ. տե՛ս ԺՏԵԼ^{2} (իմ):
ԺՏԵԼ^{2}(իմ), չբ. 1. Իշխել, յանդգնել, համարձակել, ժպրհել, անամօթել: 2. հբ. տե՛ս ԺՏԵԼ^{1}:
ԺՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Համարձակեցուցանել (ժտել տալ):
ԺՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պաղատ, պաղատանք, թախանձանք, աղերսանք: 2. Համարձակութիւն, անամօթութիւն:
ԺՐԱԳԼՈՒԽ, ա. Արի, առաքինի, անձանձրոյթ, անձանձիր, փութկոտ, ժրաջան, գործասէր, գործունեայ, գործօնեայ:
ԺՐԱԿԱՆ, ա. Ժիր, արի:
ԺՐԱՆԱԼ, չբ. Արիանալ, զօրանալ, ժուժկալել, տոկալ:
ԺՐԱՆՋՆԱԿ, ա. Ժիր, ժրագլուխ, գործունեայ:
ԺՐԱՋԱՆ, ա. Ժիր, անխոնջ, անձանձիր:
ԺՐԱՍԷՐ, ա. Ժրաջան, գործասէր:
ԺՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զօրացուցանել, քաջալերել (ժիր դարձնել):
ԺՐԵԼ, (իմ), տե՛ս ԺՐԱՆԱԼ:
ԺՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պնդութիւն, արիութիւն: 2. Փոյթ, ջանասիրութիւն, երկասիրութիւն, աշխատասիրութիւն:

Ի

Ի ԲԱՐՁՈՒՍՏ, տե՛ս ԲԱՐՁՈՒՍՏ:
Ի ԲԱՑ[1], մ. ՅԱՅՏՆԱՊԷՍ (տե՛ս ԲԱՑ):
Ի ԲԱՑ[2], մ. 1. Հեռի, մեկուսի: 2. Յետ, յետս, անդրէն: 3. Ի դուրս, արտաքս:
- Ի ԲԱՑ ԱՌՆԵԼ. Հեռացուցանել, օտարացուցանել:
- Ի ԲԱՑ ԱՌՆՈՒԼ, Ի ԲԱՑ ԲԱՌՆԱԼ, տե՛ս ԲԱՑԱԲԱՌՆԱԼ:
- Ի ԲԱՑ ԲԱՐՁՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՑԲԱՐՁՈՒՄՆ:
- Ի ԲԱՑ ԴԱՌՆԱԼ. 1. Դառնալ, յետս դառնալ, վերադարձել: 2. Յետս կալ, հրաժարել:
- Ի ԲԱՑ ԹՈՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ. Թոյլ տալ:
- Ի ԲԱՑ ԿԱԼ. Յետս կալ, ի բաց դառնալ:
- Ի ԲԱՑ ԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՑԱԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
Ի ԲԱՑԵԱՑ, նխդ. մ. ա. Հեռի, մեկուսի: 2. Ի բացուստ, ի հեռաստանէ: 3. Բացօթեայ:
Ի ԲԱՑԷ, տե՛ս ԲԱՑԷ:
Ի ԲԱՑԷ Ի ԲԱՑ, տե՛ս ԲԱՑԷ Ի ԲԱՑ:
Ի ԲԱՑ ԸՆԿԵՑԻԿ, տե՛ս ԲԱՑԸՆԿԵՑԻԿ:
Ի ԲԱՑԻ, տե՛ս ԲԱՑ-ի տակ:
Ի ԲԱՑՈՒՍՏ, տե՛ս ԲԱՑՈՒՍՏ:
Ի ԲԱ՛Ց ՏԱՐ, մ. ձ. Քա՛ւ լիցի, քա՛ւ քեզ՝ ի քէն, փարգաստ:
Ի ԲԱՑ ՓԱԽՉՈՂԱԿԱՆ, ա. Զգուշողական:
ԻԲԻԴ, տե՛ս Քաջահաւ:
Ի ԲՆԷ, տե՛ս ԲՈՒՆ-ի տակ:
ԻԲՐ, 1. նխդ. Իբրև, որպէս, պէս, նման: 2. մ. շ. Իբրու, ըստ որում, զոր օրինակ: 3. մ. Յորժամ, մինչ, մինչդեռ, երբ: 4. եղբ. Զիա՞րդ, վասն է՞ր: 5. շ. Իբր թէ, որպէս թէ: 6. շ. (յունաբանութեամբ) Որպէս զի, որ:
- ԻԲՐ ԱՅՆ ԹԷ, ԻԲՐ ԵԹԷ, ԻԲՐ ԹԷ, տե՛ս ԻԲՐԵՒ ԱՅՆ ԹԷ:
- ԻԲՐ ԶԻ, շ. 1. Իբրև զի, որովհետև, քանզի, վասն զի: 2. (յունական ոճով) Մինչ զի, մինչև: 3. Իբր թէ, որպէս թէ:
- ԻԲՐ ՈՉ ԵԹԷ, ԻԲՐ ՈՉ ԹԷ, տե՛ս ԻԲՐԵՒ ՈՉ ԵԹԷ:
ԻԲՐԵՒ, 1. նխդ. Իբր, որպէս, նման, պէս: 2. մ. Յորժամ, մինչ, երբ: 3. (յունական և լատինական ոճով) Յետ որոյ: 4. մ. շ. Իբրու, որպէս, ըստ որում, զոր օրինակ: 5. շ. Որպէս թէ, իբր թէ, գրեթէ: 6. շ. Որովհետև, իբրև զի, իբր զի, վասն զի, քանզի:
- ԻԲՐԵՒ ԱՅՆ ԹԷ, ԻԲՐԵՒ ԶԻ ԹԷ, ԻԲՐԵՒ ԹԷ, շ. Իբր այն թէ, իբր եթէ, իբր թէ, իբրու այն թէ, իբրու եթէ, իբրու թէ, որպէս թէ:
- ԻԲՐԵՒ ԶԻ, տե՛ս ԻԲՐ ԶԻ (1, 2):
- ԻԲՐԵՒ ՈՉ ԹԷ, շ. Իբր ոչ եթէ, իբր ոչ թէ:
ԻԲՐՈՒ, տե՛ս ԻԲՐ, ԻԲՐԵՒ:
- ԻԲՐՈՒ ԱՅՆ ԹԷ, ԻԲՐՈՒ ԵԹԷ, ԻԲՐՈՒ ԹԷ, տե՛ս ԻԲՐԵՒ ԱՅՆ ԹԷ:
ԻԲՐ ՕՐԻՆԱԿ ԻՄՆ, ԻԲՐՈՒ ՕՐԻՆԱԿ ԻՄՆ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԿ ԻՄՆ:
ԻԳ, տե՛ս ԷԳ:
ԻԳԱԳՈՅՆ, ա. Տկարագոյն (էգի նման), թուլագոյն, մեղկագոյն:
ԻԳԱԽԱԶՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԻԳԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ:
ԻԳԱԿԱՆ, ա. 1. Կնոջական, կանացի: 2. Մեղկ, կնամարդի, թուլամորթ:
-ԻԳԱԿԱՆՆ, գ. Էգ, կին, կին մարդ:
ԻԳԱՄՈԼ, ա. Իգամոլի, իգասէր, իգատենչ, կնամոլ, կնասէր:
ԻԳԱՄՈԼԵԼ (իմ), չբ. Իգամոլ լինել, մոլել:
ԻԳԱՄՈԼԻ, տե՛ս ԻԳԱՄՈԼ:
ԻԳԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Իգախազութիւն, պագշոտութիւն:
ԻԳԱՆԱԼ, չբ. Կնատել, թուլանալ, մեղկանալ:
- ԻԳԱՑԵԱԼ, տե՛ս ԻԳԱՍԷՐ (2):
ԻԳԱՍԷՐ, ա. 1. Կնասէր, կնոջասէր, ցանկասէր, իգատենչ, իգամոլ: 2. Իգացեալ (տղամարդ):
ԻԳԱՏԵՆՉ, ա. Իգասէր, իգամոլ:
ԻԳԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Իգութիւն (իգանալը,

էգի դեր կատարելը):
ԻԳԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Խենեշացուցանել, թուլացուցանել, մեղկացուցանել: 2. Ներքինացուցանել:
ԻԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կնութիւն (էգի յատկութիւն): 2. տե՛ս ԻԳԱՑՈՒԹԻՒՆ:
Ի ԴԷՄՍ, տե՛ս ԴԷՄ-ի տակ:
Ի ԴԷՊ, տե՛ս ԴԷՊ-ի տակ:
Ի ԴՈՒՐՍ, տե՛ս ԴՈՒՐՔ-ի տակ:
Ի ԶՈՒՐ, տե՛ս ԶՈՒՐ:
Իժ, գ. 1. (կենդբ.) Օձ, քարբ: 2. ա. փխբ. Իժանման, ժանտ:
ԻԺԱԲԱՐ, մ. Չարաբար, նենգաբար:
ԻԺԱԲԱՐՈՅ, ա. Չարաբարոյ, ժանտ:
ԻԺԱԹՈՅՆ, ա. Չարաթոյն, վնասակար, ժանտ:
ԻԺԱՆԱԼ, չբ. Օձանալ, փխբ. չարանալ:
ԻԺԱՆՄԱՆ, ա. Օձակերպ, դժնդակ, ժանտ:
ԻԼ, գ. Իլիկ, մանելիք, մանոց, աղէկատ:
ԻԼԻԿ, տե՛ս ԻԼ:
Ի ԽԺԴԱՆ ԿԱԼ, չբ. Յամառել, հակառակել, խստանալ:
ԻՂՁ[1], գ. 1. Բաղձանք, տենչ, տենչանք, ցանկութիւն, փափագ: 2. Աղաչանք, աղօթք:
– ԻՂՁ ԱՌՆԵԼ. Աղօթել:
– ԻՂՁ ԼԻՆԵԼ. Փափագել, ըղձալ:
ԻՂՁ[2], գ. 1. Ըղձապատում, հարցուկ, կախարդ, դիւթ: 2. յոգն. Ըղձութիւն, դիւթութիւն, գուշակութիւն, հմայութիւն, հմայք:
ԻՄԱՆԱԼ, հբ. 1. Ի միտ առնուլ, գիտել, գիտենալ, ճանաչել, խելամուտ լինել, խելամտել: 2. Զգալ: 3. Խորհել, զմտաւ ածել: 4. Համարել, վարկանել, կարծել: 5. Հնարել, ճարտարել, նիւթել:
ԻՄԱՆԱԼԱԲԱՐ, մ. Իմանալապէս, հոգեպէս:
ԻՄԱՆԱԼԱՊԷՍ, տե՛ս ԻՄԱՆԱԼԱԲԱՐ:
ԻՄԱՆԱԼԻ, ա. 1. Աննիւթ, աննիւթական, հոգեղէն: 2. Իմացող, իմացական, մտաւոր:
ԻՄԱՆՈՂ, ա. Իմացող, իմացական, մտաւոր:
ԻՄԱՆՈՂԱԿԱՆ, ա. Իմացողական:
– ԻՄԱՆՈՂԱԿԱՆՆ, գ. Իմացողականն, միտք:
ԻՄԱՍՏ, գ. 1. Նշանակութիւն, միտք: 2. Իմացումն, իմացողութիւն, իմացականութիւն, ըմբռնողութիւն, ծանօթութիւն, հասողութիւն: 3. Իմաստութիւն, գիտութիւն, մակացութիւն: 4. Ճարտարութիւն, արուեստգիտութիւն: 5. Խորհուրդ, խոկումն, մտածութիւն:
ԻՄԱՍՏԱԲԱՆ, ա. Իմաստնաբան, իմաստուն:
ԻՄԱՍՏԱԲԱՐ, տե՛ս ԻՄԱՍՏՆԱԲԱՐ:
ԻՄԱՍՏԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԻՄԱՍՏՆԱԳՈՅՆ:
ԻՄԱՍՏԱԼԻՑ, ա. Իմաստալից, խոհականալիր, իմաստայեղց:
ԻՄԱՍՏԱԽՆԴԻՐ, ա. Իմաստնախնդիր (իմաստութեան հետամուտ):
ԻՄԱՍՏԱԽՈՀ, տե՛ս ԻՄԱՍՏԱԽՈՐՀ:
ԻՄԱՍՏԱԽՈՐՀ, ԻՄԱՍՏԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Իմաստախոհ, խոհական, խելացի:
ԻՄԱՍՏԱԿ, ա. 1. Բանավաճառ, իմաստասիրակ, իմաստուն, սոփեստէս: 2. Իմաստական (իմաստակին յատուկ՝ վերաբերող):
ԻՄԱՍՏԱԿԱՆ, ա. 1. Իմաստուն, խելացի: 2. տե՛ս ԻՄԱՍՏԱԿ (2):
ԻՄԱՍՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԻՄԱՍՏԱԿՈՒԹԻՒՆ:
ԻՄԱՍՏԱԿԵԼ, տե՛ս ՃԱՐՏԱՐԵԼ (1):
ԻՄԱՍՏԱԿԻՐ, ա. Խոհական, բանական, իմաստուն:
ԻՄԱՍՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Իմաստականութիւն (իմաստակ լինելը):
ԻՄԱՍՏԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Խոհական:
ԻՄԱՍՏԱՀԱՆՃԱՐ, ա. Իմաստայեղց, իմաստալից:
ԻՄԱՍՏԱՃԵՄ, ա. Բանիբուն, իմաստակիր:
ԻՄԱՍՏԱՅԵՂՑ, ա. Իմաստալից:

ԻՄԱՍՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԻՄԱՍՏՆԱՆԱԼ:
ԻՄԱՍՏԱՊԱՏՈՒՄ, ա. Իմաստալից:
ԻՄԱՍՏԱՊԱՐԳԵՒ, ա. Իմաստարար, իմաստատուր:
ԻՄԱՍՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԻՄԱՍՏՆԱԲԱՐ:
ԻՄԱՍՏԱՍԷՐ, ա գ. 1. Գիտուն, փիլիսոփայ, փիլիսոփոս: 2. Առաքինի, պարկեշտ, զգաստ, զգօն: 3. Երգիչ, երաժիշտ: 4. Առաքինական:
ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԱԲԱՐ, մ. 1. Իմաստասիրապէս: 2. Առաքինաբար:
ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԱԿ, ա. 1. Իմաստասէր (իմաստութիւն սիրող, իմաստութեան հետամուտ): 2. Իմաստակ: 3. Իմաստասիրական:
ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԱԿԱՆ, ա. Փիլիսոփայական (իմաստասէրին և իմաստասիրութեան յատուկ՝ վերաբերող):
ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԱՆԱԼ, չբ. Առաքինանալ (իմաստասէր՝ առաքինի դառնալ):
ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԱԲԱՐ:
ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԵԼ, նբ. չբ. 1. Փիլիսոփայել (իբրև իմաստասէր քննել): 2. (տրամ.) Հաւաքաբանել: 3. Գուշակել, իմանալ: 4. Հետաքննին լինել, խորամուտ լինել: 5. Հնարել, հայթայթել: 6. Ծառել, վարդապետել:
ԻՄԱՍՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Փիլիսոփայութիւն: 2. Իմաստութիւն, իմաստ: 3. Քաղաքավարութիւն (առաքինի վարք):
ԻՄԱՍՏԱՍՊԱՌ, ա. Անիմաստ, անմիտ:
ԻՄԱՍՏԱՏՈՒՐ, ա. Իմաստնարար, իմաստնացուցիչ:
ԻՄԱՍՏԱՐԱՐ, տե՛ս ԻՄԱՍՏՆԱՐԱՐ:
ԻՄԱՍՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԻՄԱՍՏՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԻՄԱՍՏԱՑՈՒՑԻՉ, տե՛ս ԻՄԱՍՏՆԱՑՈՒՑԻՉ:
ԻՄԱՍՏԱՒՈՐ, ա. Իմաստալից:
ԻՄԱՍՏՆԱԲԱՆ, տե՛ս ԻՄԱՍՏԱԲԱՆ:
ԻՄԱՍՏՆԱԲԱՐ, մ. Իմաստաբար:
ԻՄԱՍՏՆԱԳԻՒՏ, ա. Հնարագիւտ, հնարագէտ, հնարիմաց, ճարտարիմաց:
ԻՄԱՍՏՆԱԳՈՅՆ, ա. 1. Գիտնագոյն: 2. Խոհականագոյն: 3. Խորագիտագոյն: 4. Զգօնագոյն, զգաստագոյն: 5. Իմաստաւոր: 6. մ. Խոհականագոյնս:
ԻՄԱՍՏՆԱԶՕՐ, ա. Իմաստուն, իմաստաւոր:
ԻՄԱՍՏՆԱԽՆԴԻՐ, տե՛ս ԻՄԱՍՏԱԽՆԴԻՐ:
ԻՄԱՍՏՆԱԽՈՐՀ, տե՛ս ԻՄԱՍՏԱԽՈՐՀ:
ԻՄԱՍՏՆԱԿԱՆ, ա. Իմաստաւոր, խոհական, բանական, իմաստասիրական:
ԻՄԱՍՏՆԱՆԱԼ, չբ. 1. Իմաստանալ (իմաստուն՝ խելացի՝ խելօք դառնալ): 2. Խելամուտ լինել, խելամտել, իմանալ, ի միտ առնուլ: 3. Իմաստասիրանալ, առաքինանալ, զգօնանալ, զգաստանալ:
ԻՄԱՍՏՆԱՍԷՐ, տե՛ս ԻՄԱՍՏԱՍԷՐ:
ԻՄԱՍՏՆԱՐԱՆ, գ. Գլուխ (խելքի տեղը):
ԻՄԱՍՏՆԱՐԱՐ, ա. Իմաստարար, իմաստնացուցիչ:
ԻՄԱՍՏՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Իմաստուն առնել, իմաստացուցանել, զգօնացուցանել, զգաստացուցանել:
ԻՄԱՍՏՆԱՑՈՒՑԻՉ, ա. 1. Իմաստնարար: 2. Զգաստացուցիչ:
ԻՄԱՍՏՆԱՒՈՐ, ա. Իմաստուն, իմաստաւոր, խելացի:
ԻՄԱՍՏՆԱՒՈՐԵԼ (իմ), չբ. Իմաստնանալ, զգաստանալ:
ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հանճար, խելք, գիտութիւն, խոհանկութիւն, բանականութիւն, իմացողութիւն, իմացականութիւն, իմացութիւն, ճանչողութիւն, մակացութիւն, խելամտութիւն, ճարտարութիւն: 2. Խորհուրդ, մտածութիւն:
- ԻՄԱՍՏՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Իմաստնաբար, խելօք:
ԻՄԱՍՏՈՒՆ, ա. 1. Մտաւոր, գիտուն: 2. Ընդհանրապէս՝ խոհեմ, խելացի, ուշիմ, ողջամիտ, խելամուտ, հանճարեղ: 3.

Իմաստասէր, փիլիսոփայ: 4. Իմաստակ, սոփեստէս: 5. Իմաստնական, խոհական, իմաստաւոր: 6. Արդար, առաքինի, բարեպաշտ: 7. մ. Իմաստնաբար, իմաստութեամբ:
- ԻՄԱՍՏՈՒՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԻՄԱՍՏՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԻՄԱՐՄԷՆ, ԻՄԱՐՄԻՆ, տե՛ս ԻՄԱՐՄԻՆԷ:
ԻՄԱՐՄԻՆԷ, գ. Բախտ, վիճակ, ճակատագիր:
ԻՄԱՑ, մանաւանդ՝ ԻՄԱՑՔ, գ. Իմացումն, իմաստ, խորհուրդ, միտք:
- ԻՄԱՑ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԻՄԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
- ԻՄԱՑ ԼԻՆԵԼ. Իմանալ, տեղեկանալ:
ԻՄԱՑԱԳՈՅՆ, ա. Խորիմաց:
ԻՄԱՑԱԿԱՆ, ա. 1. Իմանալի, իմանողական, իմացողական: 2. Իմացող:
- ԻՄԱՑԱԿԱՆՔ, գ. յոգն. Հրեշտակք, հոգեղէնք:
ԻՄԱՑԱԿԱՆԱՊԷՍ, մ. Հոգեպէս, հոգեւորապէս:
ԻՄԱՑԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Իմացողութիւն, իմացումն:
ԻՄԱՑՈՂ, ա. Իմաստուն (որ իմանում է):
ԻՄԱՑՈՂԱԲԱՐ, մ. Իմացականապէս (իմանալի կերպով):
ԻՄԱՑՈՂԱԿԱՆ, ա. Մտաւորական, իմացական:
- ԻՄԱՑՈՂԱԿԱՆՆ, գ. Միտք, խորհուրդ:
ԻՄԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ըմբռնումն, ըմբռնողութիւն, իմացականութիւն:
ԻՄԱՑՈՒԱԾ, գ. 1. Իմացումն, իմացողութիւն: 2. Միտք, խելք: 3. Իմաստ (խօսքի նշանակութիւն): 4. Խոհականութիւն, իմաստութիւն: 5. Ազդումն, ըմբռնումն (զգայարանների միջոցով):
ԻՄԱՑՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Իմացութիւն, միտք:
ԻՄԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Իմացումն, ըմբռնումն, իմացողութիւն, խոկումն: 2. Իմաստ, իմացուած, նշանակութիւն (խօսքի): 3. Միտք: 4. Ազդումն, զգայութիւն (ըմբռնում զգայարանների միջոցով): 5. յոգն, Հրեշտակք, իմանալիք, հոգեղէնք:
ԻՄԱՑՈՒՄՆ, գ. 1. Իմացութիւն, ըմբռնումն, հասողութիւն: 2. Խոկումն, մտածութիւն: 3. Խորհուրդ, հնարք, դիտաւորութիւն: 4. Զգայութիւն, ըմբռնումն (մտքով և զգայարանների միջոցով):
ԻՄԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Իմաց առնել, խելամուտ առնել, ուսուցանել: 2. Ազդ առնել, ծանուցանել, զեկուցանել, յայտ առնել:
ԻՄԱՑՔ, տե՛ս ԻՄԱՑ:
Ի ՄԷՋ, Ի ՄԻՋԻ, տե՛ս ՄԷՋ:
Ի ՄԻԱՍԻՆ, մ. Միաբան, զուգաց, միասնաբար, միանգամայն:
- Ի ՄԻԱՍԻՆ ԷԱԿԱՆ կամ ՄԻԱՍԻՆ ԷԱԿԱՆ. Միասնական, համագոյ:
ԻՄՆ, դ. 1. Ինչ: 2. Ոմն, ոք:
- ԻՄՆ ԻՄՆ. Ինչ ինչ, քանի մի, պէսպէս:
ԻՄՆԱՊԷՍ, ԻՄՆԷ, մ. Ըստ իրիք:
ԻՄՈՎՍԱՆՆ, մ. Ըստ կարի իմում:
ԻՆԾ, ԻՆՁ, դ. (կենդբ.) Յովազ:
ԻՆՆԱԳԼԽԻ, ա. Իննագլուխ:
ԻՆՆԱԳԼՈՒԽ, տե՛ս ԻՆՆԱԳԼԽԻ:
ԻՆՆԱՄԵԱՅ, ա. Իննամեան:
ԻՆՆԱՄԵԱՆ, տե՛ս ԻՆՆԱՄԵԱՅ:
ԻՆՆԵՐԵԱԿ, տե՛ս ԻՆՆԵՐՈՐԴ:
ԻՆՆԵՐՈՐԴ, թ. Իններեակ:
ԻՆՆԵՒՏԱՍՆԱՄԵԱՅ, ա. Իննուտասնամեայ:
ԻՆՆԵՒՏԱՍՆԵԱԿ, տե՛ս ԻՆՆԵՒՏԱՍՆԵՐԵԱԿ:
ԻՆՆԵՒՏԱՍՆԵՐԵԱԿ, ա. գ. Իննևտասնեակ:
ԻՆՆԵՒՏԱՍՆԵՐՈՐԴ, թ. Իննուտասներորդ:
ԻՆՆԵՔԵԱՆ, թ. Իննեքին:
ԻՆՆԵՔԻՆ, տե՛ս ԻՆՆԵՔԵԱՆ:
ԻՆՆՈՒՏԱՍՆԱՄԵԱՅ, տե՛ս ԻՆՆԵՒՏԱՍՆԱՄԵԱՅ:

ԻՆՆՈՒՏԱՍՆԵՐՈՐԴ, տե՛ս ԻՆՆԵՒՏԱՍՆԵՐՈՐԴ:
ԻՆՆՍՆԱՄԵԱՅ, ա. Իննսնամեան, իննսունամենի:
ԻՆՆՍՆԱՄԵԱՆ, ԻՆՆՍՆԱՄԵՆԻ, տե՛ս ԻՆՆՍՆԱՄԵԱՅ:
ԻՆՆՍՆԵԱԿ, ա. Իննսներեակ:
ԻՆՆՍՆԵՄԵԱՅ, ԻՆՆՍՆԵՄԵԱՆ, տե՛ս ԻՆՆՍՆԱՄԵԱՅ:
ԻՆՆՍՆԵՐԵԱԿ, տե՛ս ԻՆՆՍՆԵԱԿ:
ԻՆՉ[1], դ. 1. Իմն, մի (դոյականի հետ եռադաս գործածութեամբ կատարում է անորոշ դերանուան դեր՝ ինչ-որ, որեւէ նչ.): 2. գ. Իր ինչ (մի բան, որեւէ բան):
- ԻՆՉ ԻՆՉ, տե՛ս ԻՄՆ ԻՄՆ:
ԻՆՉ[2], գ. 1. Գոյ. գոյակ. գոյացութիւն: 2. տե՛ս ԻՆՉՔ:
ԻՆՉԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Վերաբերութիւն, առինչ:
ԻՆՉՊԻՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՃԻՆՉՊԻՏՈՒԹԻՒՆ:
ԻՆՉՔ, գ. Գոյք, ստացուած:
ԻՆՔՆ, դ. 1. Նա: 2. ա. (յունաբանութեամբ) Նոյն, բո՛ւն:
- ԻՆՔԵԱՄԲ, ԻՆՔԵԱՄԲ ԻՆՔԵԱՆ, ԻՆՔԵԱՆՔ ԻՆՔԵԱՄԲՔ, մ. Ինքնին, անձամբ անձին:
- ԻՆՔՆ ԱՌ ԻՆՔՆ, ԻՆՔՆ ՅԻՆՔՆ, մ. ԻՆՔՆԻՆ:
- ԻՆՔՆ ԸՍՏ ԻՆՔԵԱՆ, մ. Էապէս, ինքնին, իւրովի:
- ԸՍՏ ԻՆՔԵԱՆ, տե՛ս ԻՆՔՆ ԸՍՏ ԻՆՔԵԱՆ:
- ՅԻՆՔՆ ԳԱԼ, տե՛ս ԶԳԱՍՏԱՆԱԼ (1):
ԻՆՔՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԻՆՔՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ:
ԻՆՔՆԱԲԱՒ, ա. Անկարօտ, ապենիազ, ինքնաբաւական (ինքն իրեն բաւականացնող՝ բաւարարող):
ԻՆՔՆԱԲԱՒԱԿԱՆ, տե՛ս ԻՆՔՆԱԲԱՒ:
ԻՆՔՆԱԲԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկարօտութիւն, սակաւապիտութիւն:
ԻՆՔՆԱԲԵՐ, ա. Ինքնաբերական, ինքնաբուղխ:
ԻՆՔՆԱԲԵՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԻՆՔՆԱԲԵՐ:
ԻՆՔՆԱԲՆԱԿ, ա. Բնական, բնածին:
ԻՆՔՆԱԲՆԱԿԱԲԱՐ, մ. Բնականաբար, ի բնէ, ինքնին:
ԻՆՔՆԱԲՈՅՍ, ա. Ինքնաբուղխ, բնածին, ընդաբոյս, ինքնաբնակ:
ԻՆՔՆԱԲՈՒՂԽ, ա. 1. Ինքնախաղաց (ջուր): 2. Ինքնաբոյս, ինքնաբեր: 3. Ինքնակամ, ինքնայօժար, կամակար:
ԻՆՔՆԱԲՈՒՆ, ա. Բնածին, բնական, ընդաբոյս, բուն, սեպհական, յատուկ, բնիկ:
ԻՆՔՆԱԳԱՒԱՌԵԱՅ, ա. գ. Բնակ, բնիկ (հէնց նոյն գաւառից):
ԻՆՔՆԱԳԻՐ, ա. գ. Բնագիր, ձեռագիր:
ԻՆՔՆԱԳԼՈՒԽ, ա. Ինքնիշխան, ինքնակամ:
ԻՆՔՆԱԳՈՅ, ա. Անեղ, անստեղծ, էական:
ԻՆՔՆԱԳՈՅԱԿ, ա. 1. Ինքնագոյ, ինքնեղ: 2. Նախաստեղծ (նախապէս ստեղծուած):
ԻՆՔՆԱԳՈՐԾ, ա. մ. 1. Ինքնիշխան, անձնիշխան: 2. Աշխատասէր, փոյթ, փութակամ, անձանձրոյթ: 3. Ինքնագլուխ, անձնահաճ: 4. Ինքնեղ, բնական, անպատճառ: 5. Համագործ, գործակից:
ԻՆՔՆԱԳՐԱՒ, ա. Անձնամատն:
ԻՆՔՆԱԴԷՊ, ա. Յանկարծադէպ:
ԻՆՔՆԱԴԻՄԱԲԱՐ, մ. Դէմ յանդիման, դէմ ի դէմ:
ԻՆՔՆԱԴՍՐՈՎ, ա. Ինքնանախատ, անձնանախատ:
ԻՆՔՆԱԴՐՈՒԱԳԵԱԼ, ա. Մտացածին, անխորհրդաբար:
ԻՆՔՆԱԶԱՐԴ, ա. Բնական (ի բնէ զարդարուն):
ԻՆՔՆԱԶՕՐ, ա. Անձնազօր (ինքնին հզօր՝ կարող):
ԻՆՔՆԱԺԱՌԱՆԳ, ա. Հայրենի, իւրական:

ԻՆՔՆԱԽԱՂԱՑ, ա. Ինքնաբուղխ (ջուր):
ԻՆՔՆԱԽՈՐԺ, ա. Ինքնակամ, ինքնայօժար:
ԻՆՔՆԱԽՕՍ, ա. Ինքնասաց:
ԻՆՔՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնաբանութիւն:
ԻՆՔՆԱԾԱԳ, ա. Անեղական, աստուածային, անսկզբնական:
ԻՆՔՆԱԾԻՆ, ա. 1. Ինքնեղ: 2. Ինքնաբոյս, ինքնաբուղխ, բնածին, ընդաբոյս:
ԻՆՔՆԱԿԱԼ, ա. գ. 1. Ինքնիշխան, անձնիշխան, ինքնագլուխ, ազատ: 2. Թագաւոր, կայսր: 3. Ինքնակալական, թագաւորական:
ԻՆՔՆԱԿԱԼԱԿԱՆ, ա. Կայսերական, ինքնիշխանական, յաղթող:
ԻՆՔՆԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Թագաւորութիւն (ինքնակալ տէրութիւն):
ԻՆՔՆԱԿԱՄ, ա. 1. Ինքնայօժար, կամաւոր: 2. Անձնիշխան, ինքնիշխան, ազատ: 3. Անձնասէր: 4. Ինքնաշարժ, դիւրապատրաստ: 5. մ. Ինքնակամութեամբ, կամաւ, կամաւորաբար:
ԻՆՔՆԱԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձնիշխանութիւն, կամաւորութիւն, յօժարութիւն:
- ԻՆՔՆԱԿԱՄՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ԻՆՔՆԱԿԱՄ (5):
ԻՆՔՆԱԿԱՑ, ա. Ինքնագոյ, ինքնեղ, ինքնակաց:
ԻՆՔՆԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԻՆՔՆԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ:
ԻՆՔՆԱԿԱՆ, ա. 1. Իւրական: 2. Էական:
ԻՆՔՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նոյնութիւն:
ԻՆՔՆԱԿԱՏԱՐ, ա. 1. Ապենիազ, ինքնաբաւ (ինքն իր մէջ կատարեալ): 2. մ. Ինքնակատարաբար, կատարելապէս, տիրապէս:
ԻՆՔՆԱԿԱՏԱՐԱԲԱՐ, մ. Կատարելապէս, տիրաբար:
ԻՆՔՆԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կատարելութիւն (ինքնակատար լինելը):

ԻՆՔՆԱԿԱՅ, ա. Ինքնակայ, ինքնեղ, ինքնագոյ, անեղ:
ԻՆՔՆԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնակայութիւն, ինքնեղութիւն, անեղութիւն:
ԻՆՔՆԱԿԻՐ, ա. Սեպհական, իւրական, իւրոյին:
ԻՆՔՆԱԿՇՏԱՄԲԵԼԻ, ա. Ինքնանախատ:
ԻՆՔՆԱԿՈՋ, ա. Ինքնակամ:
ԻՆՔՆԱԿՈՐԾԱՆ, ա. Անձնակորոյս:
ԻՆՔՆԱՀԱԼԱԾ, ա. Հալածական:
ԻՆՔՆԱՀԱՃ, ա. Անձնահաճ, անձնահաճոյ, ինքնահաճոյ, ինքնահայեաց, ամբարտաւան:
ԻՆՔՆԱՀԱՃՈՅ, տե՛ս ԻՆՔՆԱՀԱՃ:
ԻՆՔՆԱՀԱՃՈՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԻՆՔՆԱՀԱՃՈՒԹԻՒՆ:
ԻՆՔՆԱՀԱՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձնահաճութիւն, ամբարտաւանութիւն:
ԻՆՔՆԱՀԱՅԵԱՑ կամ ՅԻՆՔՆԱՀԱՅԵԱՑ, տե՛ս ԻՆՔՆԱՀԱՃ:
ԻՆՔՆԱՀՐԱՄԱՆ, ա. 1. Ինքնիշխան, ինքնակամ, մտադիւր: 2. մ. Ինքնին, ինքնակամութեամբ:
ԻՆՔՆԱՁԵՌՆ, ա. մ. 1. Ինքնազօր: 2. Ինքնին, իւրովի: 3. Ձեռներէց, յանձնապաստան, յանդուգն:
- ԻՆՔՆԱՁԵՌՆ ԼԻՆԵԼ. Ձեռներէց լինել, համարձակել:
ԻՆՔՆԱՄԱՏՈՅՑ, ա. 1. Ինքնեկ: 2. Ինքնադէպ: 3. գ. Դէպք, դիպուած:
ԻՆՔՆԱՄԱՐՏ, ա. Ինքնօգոր:
ԻՆՔՆԱՅՈՐԴՈՐ, ա. Ինքնայօժար, դիւրապատրաստ, պատրաստական, կամակար:
ԻՆՔՆԱՅՕԺԱՐ, ա. Յօժարական, ինքնակամ, մտադիւր, կամաւոր:
ԻՆՔՆԱՆԱԼ, չբ. Կատարելանալ:
ԻՆՔՆԱՆԱԽԱՏ, ա. Անձնանախատ, ինքնադսրով, ինքնապարսաւ:
ԻՆՔՆԱՆՄԱՆ, ա. Համանման:
ԻՆՔՆԱՇԱՐԺ, ա. 1. Ինքնաշարժողական, շարժողական, շարժուն: 2.

Մշտաշարժ, անմահ:
ԻՆՔՆԱՇԱՐԺԱԲԱՐ, մ. Անձնիշխանաբար, ազատաբար:
ԻՆՔՆԱՇԱՐԺՈՂԱԿԱՆ, ա. Ինքնաշարժ, շարժողական:
ԻՆՔՆԱՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Շարժողութիւն (ինքնաշարժ լինելը):
ԻՆՔՆԱՊԱՏՈՒՄ, ա. մ. Ինքնասաց:
ԻՆՔՆԱՊԱՏՐԱՍՏ, ա. Պատրաստական, դիւրապատրաստ:
ԻՆՔՆԱՊԱՐՍԱՒ, տե՛ս ԻՆՔՆԱՆԱԽԱՏ:
ԻՆՔՆԱՍԱՑ, ա. Ինքնապատում, ինքնախօս:
ԻՆՔՆԱՍԷՐ, տե՛ս ԱՆՁՆԱՍԷՐ:
ԻՆՔՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՁՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ:
ԻՆՔՆԱՍՊԱՆ, տե՛ս ԱՆՁՆԱՍՊԱՆ:
ԻՆՔՆԱՎԱՐ, ա. Ինքնօրէն (ինքն իրեն կառավարող):
ԻՆՔՆԱՎԱՐԴԱՊԵՏ, ա. Ինքնավարժ, ինքնուս:
ԻՆՔՆԱՎԱՐԺ, ա. Ինքնուս, ինքնուսումն:
ԻՆՔՆԱՏԵՍ, ա. 1. Ականատես: 2. Ինքնատեսող, խելամուտ:
– ԻՆՔՆԱՏԵՍ ԼԻՆԵԼ. Ականատես լինել:
ԻՆՔՆԱՏԵՍԱԿԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆՅԵՂԱԲԱՐ:
ԻՆՔՆԱՏԵՍՈՂ, տե՛ս ԻՆՔՆԱՏԵՍ (2):
ԻՆՔՆԱՏԷՐ, ա. Անձնիշխան:
ԻՆՔՆԱՏԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձնիշխանութիւն:
ԻՆՔՆԱՐԱՐ, ա. Իւրակերտ:
ԻՆՔՆԱՐԳՈՅ, տե՛ս ԱՆՁՆԱՀԱՃ:
ԻՆՔՆԱՐՀԱՄԱՐՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոնարհութիւն, համեստութիւն:
ԻՆՔՆԱՒՈՐ, ա. 1. Ինքնական, իւրական, բնաւոր: 2. Ինքնաբոյս, ինքնեակ:
ԻՆՔՆԵԱԿ, ա. 1. Ինքնաբոյս: 2. մ. Ինքնին:
ԻՆՔՆԵԿ, ա. 1. Ինքնամատոյց: 2. Ինքնադէպ:

ԻՆՔՆԵՂ, ա. 1. Ինքնածին: 2. Բնական, անարուեստ (ի բնէ՝ բնականից եղած):
ԻՆՔՆԵՐԵՒԱԿ, ա. Յայտնի (ինքն իրեն երևացող):
ԻՆՔՆԷԱԿ, տե՛ս ԻՆՔՆԵԱԿ:
ԻՆՔՆԻՄՈՆ, տե՛ս ՀԵՏԱՀԱՆ (2):
ԻՆՔՆԻՆ, մ. Իւրովի, անձամբ անձին, յանձնէ:
ԻՆՔՆԻՇԽԱՆ, ա. 1. Անձնիշխան, ինքնատէր: 2. Անձնիշխանական: 3. Ինքնազօր: 4. Տիրական:
ԻՆՔՆԻՇԽԱՆԱԲԱՐ, մ. Ինքնիշխանապէս, տիրաբար:
ԻՆՔՆԻՇԽԱՆԱԿԱՆ, ա. Անձնիշխանական, տիրական:
ԻՆՔՆԻՇԽԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԻՆՔՆԻՇԽԱՆԱԲԱՐ:
ԻՆՔՆԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անձնիշխանութիւն: 2. Ինքնակալութիւն:
ԻՆՔՆՅԱՅՏՆԱՊԷՍ, մ. Յայտնապէս (ինքն իրեն յայտնելով՝ երևան հանելով):
ԻՆՔՆՈԳՈՐ, տե՛ս ԻՆՔՆԱՄԱՐՏ:
ԻՆՔՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ենթակայութիւն, անձնաւորութիւն, անձն: 2. Ինքնեղութիւն: 3. Աստուածութիւն (աստուածային բնութիւն՝ իսկութիւն):
ԻՆՔՆՈՒՍ, տե՛ս ԻՆՔՆՈՒՍՈՒՄՆ:
ԻՆՔՆՈՒՍՄՆԱԲԱՐ, ԻՆՔՆՈՒՍՄՆԱԿԻ, ԻՆՔՆՈՒՍՄՆԱՊԷՍ, մ. Բնաւորապէս (ինքնուսումն լինելով):
ԻՆՔՆՈՒՍՈՒՄՆ, ա. 1. Ինքնավարժ, ինքնավարդապետ: 2. Բնաւորական, բնածին, ի բնէ:
ԻՆՔՆՈՒՍՈՒՄՆԱԿ, տե՛ս ԻՆՔՆՈՒՍՈՒՄՆ:
ԻՆՔՆՈՒՐՈՅՆ, ա. Իւրական, առանձին, մասնաւոր:
ԻՆՔՆՈՒՐՈՅՆԱԲԱՐ, մ. Առանձնաբար, մասնաւորապէս, ի մասնաւորի:
ԻՆՔՆՈՒՐՈՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առանձնութիւն, միայնութիւն:
ԻՆՔՆՕՐԷՆ, ա. 1. Աղիկամի, ինքնավար:

2. Ինքնակամ: 3. Ինքնահաճ, կամակար:
ԻՆՔՆՕՐԷՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԻՆՔՆՕՐԻՆՈՒԹԻՒՆ:
ԻՆՔՆՕՐԻՆԱԿ, ԻՆՔՆՕՐԻՆԱԿԱԲԱՐ, մ. Մասնաւորապէս, ինքնուրոյնաբար:
ԻՆՔՆՕՐԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնօրէնութիւն, ազիկամութիւն:
ԻՇԱԿԷՍ, ԻՇԱԿԻՍԻ, գ. Ջորի:
ԻՇԱՄԵՂՈՒ, տե՛ս ԲՐԷՏ:
ԻՇԱՄՏՐՈՒԿ, գ. Ցաւանակ, մտրուկ, իշորդի:
ԻՇԱՆ, կամ ԻՇԱՆՔ, գ. յոգն. Էշք:
ԻՇԱՎԱՅՐ, ԻՇԱՎԱՅՐԻ, գ. (կենդբ.) Ցիռ:
ԻՇԱՅՈՒԼ, գ. Յուշկապարիկ:
ԻՇԽԱՆ, գ. Իշխեցող, տէր, գլուխ, գլխաւոր, պետ, աւագ, առաջնորդ, զօրավար, պարագլուխ, վերակացու, տանուտէր, նախարար:
- ԻՇԽԱՆԱՑ ԻՇԽԱՆ. Իշխանապետ:
- ԻՇԽԱՆ ԼԻՆԵԼ. Իշխել:
ԻՇԽԱՆԱԲԱՐ, մ. Իշխանապէս, ինքնիշխանաբար, իշխանականաբար, իշխանօրէն, տիրաբար:
ԻՇԽԱՆԱԳՈՅՆ, գ. Իշխանականագոյն, գլխաւորագոյն, վեհագոյն:
ԻՇԽԱՆԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Պետական: 2. Տիրական: 3. Բացարձակ, ինքնազօր: 4. Իշխող, գլխաւոր: 5. Առաջնորդական (միտք), միտք:
ԻՇԽԱՆԱԿԱՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԻՇԽԱՆԱԲԱՐ:
ԻՇԽԱՆԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԻՇԽԱՆԱԳՈՅՆ:
ԻՇԽԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Իշխանութիւն:
ԻՇԽԱՆԱԿԻՆ, գ. Տիկին, իշխանուհի:
ԻՇԽԱՆԱԿԻՑ, ա. Տիրակից, համիշխան:
ԻՇԽԱՆԱՆԱԼ, չբ. Իշխան լինել, իշխել, տիրել:
ԻՇԽԱՆԱՊԵՏ, գ. Իշխանաց իշխան, ամէնիշխան:
ԻՇԽԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԻՇԽԱՆԱԲԱՐ:
ԻՇԽԱՆԱՍԱՍՏ, ա. Սպառնալից (իշխանական սաստ պարունակող):
ԻՇԽԱՆԱՍԷՐ, ա. Փառասէր:
ԻՇԽԱՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Փառասիրութիւն:
ԻՇԽԱՆԱՏՈՒՆ, գ. Ազգատոհմ:
ԻՇԽԱՆԱՒՈՐ, ա. Իշխեցեալ, հպատակ:
ԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տէրութիւն, պէտութիւն, գլխաւորութիւն, առաջնորդութիւն: 2. Պատիւ: 3. Ազատութիւն, ինքնակամութիւն, անձնիշխանութիւն: 4. Կարողութիւն, համարձակութիւն, հրաման: 5. (եկեղց.) Վիճակ: 6. յոգն. Հրեշտակք:
ԻՇԽԱՆՈՒՀԻ, տե՛ս ԻՇԽԱՆԱԿԻՆ:
ԻՇԽԱՆՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԻՇԽԱՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ:
ԻՇԽԱՆՕՐԷՆ, տե՛ս ԻՇԽԱՆԱԲԱՐ:
ԻՇԽԵԼ, չբ. և նբ. 1. Իշխան լինել, տիրել: 2. Համարձակել, յանդգնել, ժպրհել: 3. Կարել, զօրել, բաւել:
ԻՇԽԵՑԵԱԼ, տե՛ս ԻՇԽԱՆԱՒՈՐ:
ԻՇԽԵՑՈՂ, ա. գ. Իշխող, իշխան, տէր:
ԻՇԽԵՑՈՂԱԳՈՅՆ, ա. Զօրագոյն, համարձակագոյն:
ԻՇԽԵՑՈՂԱԿԱՆ, ա. Իշխանական, իշխող:
ԻՇՈՐԴԻ, տե՛ս ԻՇԱՄՏՐՈՒԿ:
ԻՋԱՆԵԼ, չբ. 1. Վայրաբերել, վայրագայել, հոսել: 2. Զիջանել, մեղմանալ, դադարել, խոնարհել: 3. Իջավանել: 4. Անկանել (անարգ վիճակի հասնել): 5. Յաջորդել (նախորդներից սերուել):
ԻՋԱՎԱՆ, գ. Վանք, օթեւան:
ԻՋԱՎԱՆԵԼ (իմ), չբ. Ագանել, օթագանել, օթեւանել:
ԻՋԱՒԱՆ, տե՛ս ԻՋԱՎԱՆ:
ԻՋԱՒԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԻՋԱՎԱՆԵԼ (իմ):
ԻՋԱՒՈՐ, ա. գ. Անցաւոր, հիւր:
ԻՋԵՎԱՆ կամ ԻՋԷՎԱՆ, տե՛ս ԻՋԱՎԱՆ:
ԻՋԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԻՋՈՒՑԱՆԵԼ:
ԻՋԵՒԱՆ, տե՛ս ԻՋԱՎԱՆ:

ԻՋՈՒՄՆ, գ. էջ, էջք, վայրաբերումն (իջնելը):
ԻՋՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Իջեցուցանել, վայրաբերել, վայրածել:
ԻՋՈՒՑԻՉ, ա. Խոնարհեցուցիչ:
ԻՌԻՍ, տե՛ս ԻՐԻՍ:
Ի ՍԱԿՍ, տե՛ս ՍԱԿՍ:
ԻՍԿ[1], գ. 1. Իսկութիւն, իսկականութիւն, գոյացութիւն: 2. ա. Էական, բուն, բնիկ, ստոյգ, ճշմարիտ, հարազատ: 3. (քեր.) Յատուկ (անուն):
ԻՍԿ[2], շ. 1. Այլ, բայց, սակայն, և: 2. Արդ, իսկ արդ, ապա, ուրեմն: 3. շ. մ. եղբ. Համայն, արդարև, ապաքէն, անդստին, արդեամբք, իսկապէս, արդեօք, ևս:
ԻՍԿԱԲԱՆԵԼ, նբ. չբ. Հաւաստաբանել, տիրաբանել, ճշգրտաբանել, ճշմարտել:
ԻՍԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ Ճշգրտաբանութիւն:
ԻՍԿԱԲԱՐ, տե՛ս ԻՍԿԱՊԷՍ:
ԻՍԿԱԳՈՅՆ, ա. 1. Յատկագոյն, տիրագոյն, լաւագոյն: 2. մ. Իսկապէս, տիրապէս, յատկապէս:
ԻՍԿԱԿԱՆ, ա. Էական, բուն, յատուկ, սեպհական:
ԻՍԿԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Իսկութիւն: 2. Աստուածութիւն:
ԻՍԿԱԿԻՑ, ա. (կրօն.) Էակից, գոյակից, համագոյակից:
ԻՍԿԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. (կրօն.) Էակցութիւն, համագոյակցութիւն, համագոյութիւն:
ԻՍԿԱՊԱՏՈՒՄ, տե՛ս ՃՇՄԱՐՏԱՊԱՏՈՒՄ:
ԻՍԿԱՊԷՍ, մ. Յատկապէս, առանձնապէս, տիրապէս, ստուգապէս, էապէս:
ԻՍԿ ԱՐԴ, շ. Իսկ, արդ, ապա, ուրեմն:
ԻՍԿ ԵԹԷ, շ. Ապա եթէ, ապա թէ:
ԻՍԿ ԵՒ ԻՍԿ, մ. 1. Իսկոյն, իսկոյն իսկ, առժամայն, նոյն հետայն: 2. Իսկապէս, ճշմարտապէս:
ԻՍԿԶԲԱՆԷԱԿԱՆ, ա. Անսկիզբն, անեղ, աստուածային:
ԻՍԿԻԶԲՆ, տե՛ս ՍԿԻԶԲՆ:
ԻՍԿ ԹԷ, շ. Բայց, սակայն:
ԻՍԿՈՅՆ, ԻՍԿՈՅՆ ԻՍԿ, մ. Անդէն և անդ, իսկ և իսկ, նոյն ժամայն:
ԻՍԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Իսկականութիւն, զինչ էն, բնութիւն, գոյացութիւն, գոյութիւն: 2. Ինքնութիւն, ենթակայութիւն, անձնաւորութիւն: 3. Ճշմարտութիւն:
ԻՍԿՈՒՀԻ, գ. Տիրուհի, թագուհի:
Ի ՍՊԱՌ, ԻՍՊԱՌ, մ. Բոլորովին, բնաւին, բնաւիմբ:
Ի ՎԱՂԻՒՆ, տե՛ս ՎԱՂԻՒ-ի տակ:
Ի ՎԵՐԱՅ, նխդ. 1. Վերայ: 2. Վասն, յաղագս, ի սակս:
Ի ՏԱՐԱՊԱՐՏՈՒՑ, տե՛ս ՏԱՐԱՊԱՐՏՈՒՑ:
ԻՐ, գ. Ինչ մի, բան, խնդիր իմն, պէտք ինչ:
ԻՐԱԳԷՏ, ա. Իրազգած, իրազեկ:
ԻՐԱԳԻՏՈՂ, տե՛ս ԻՐԱԳԷՏ:
ԻՐԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Առնել, կատարել, հայթայթել:
ԻՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Իրակերտութիւն, իրակութիւն, գործողութիւն, գործ, իրք, արարուած, պէտք:
ԻՐԱԶԳԱԾ կամ ԻՐԱԶԳԱՑ, տե՛ս ԻՐԱԳԷՏ:
- ԻՐԱԶԳԱԾ՝ ԻՐԱԶԳԱՑ ԼԻՆԵԼ. 1. Իրազեկ լինել, տեղեկանալ, իմաց լինել: 2. Զգացուցանել, զեկուցանել, իմաց առնել:
ԻՐԱԶԵԿ ԼԻՆԵԼ. 1. տե՛ս ԻՐԱԶԳԱԾ ԼԻՆԵԼ (1): 2. Հետաքնին լինել, հետազօտել:
ԻՐԱԶԵԿԱԳՈՅՆ, ա. Տեղեկագոյն (աւելի իրազեկ՝ տեղեակ):
ԻՐԱԶԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տեղեկութիւն: 2. Հետազօտութիւն:
ԻՐԱԾԵԼ, նբ. Խորհել, մտածել:

ԻՐԱԿԱՆ, ա. Իրողական:
ԻՐԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարգաւորութիւն, բարեկարգութիւն:
ԻՐԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԻՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:
ԻՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Իրագործութիւն: 2. Իրողութիւն, եղելութիւն, բան:
ԻՐԱՀԱՄԱՐՁԱԿ, ա. 2. Ձեռներէց (որևէ գործում համարձակ):
ԻՐԱՆ, գ. Անձն, մարմին:
ԻՐԱՆՈՒՆՔ, տե՛ս ՔՈՒՆՔ:
ԻՐԱՒ, մ. ա. 1. Արդարացի, արդեամբք, ստուգիւ, հաւաստեաւ, իրաւամբք: 2. Արդար, ստոյգ, հաւաստի, դիպող, ի դէպ: 3. գ. Իրաւունք, արդարութիւն:
- ԻՐԱՒ ԱՌՆԵԼ կամ ՏԱԼ. Դատ առնել, իրաւունս առնել:
ԻՐԱՒԱԲԱՆ, ա. 1. Ստուգաբան, արդարախօս, ճշմարտախօս: 2. Արդարացի (իրաւացի ասուած):
ԻՐԱՒԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստուգաբանութիւն, ճշմարտախօսութիւն, արդարադատութիւն:
ԻՐԱՒԱԲԱՐ, մ. Իրաւապէս, իրաւամբք, յիրաւի, ստուգաբար:
ԻՐԱՒԱԲԵՐԵԼ (իմ), չբ. Իրաւունս առնել (իրաւունքով վարուել):
ԻՐԱՒԱԳԷՏ, ա. գ. 1. Գիտակ, իրագէտ: 2. Օրէնսգէտ, օրինագէտ:
ԻՐԱՒԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հանճարեղութիւն, գգօնութիւն, իմաստութիւն: 2. Ճշմարտութիւն:
ԻՐԱՒԱԴԱՏ, ա. Արդարադատ, անաչառ:
ԻՐԱՒԱԴԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արդարադատութիւն:
ԻՐԱՒԱԽՈՀ, ԻՐԱՒԱԽՈՐՀ, ա. 1. Արդարախոհ, արդարամիտ, արդարասէր, իրաւարար: 2. Ուղղախորհ, ողջախորհուրդ, խոհական, ուշիմ, գգօն, բանիբուն, իմաստուն: 3. Բարեխոհ, բարեսէր, բարեհաւան:
ԻՐԱՒԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, տե՛ս ԻՐԱՒԱԽՈՀ:
ԻՐԱՒԱԿ, ԻՐԱՒԱԿԱՆ, ա. Իրաւ, արդար, իրաւացի:
ԻՐԱՒԱԿՇԻՌ, տե՛ս ԱՐԴԱՐԱԿՇԻՌ:
ԻՐԱՒԱՄԲ, ԻՐԱՒԱՄԲՔ, տե՛ս ԻՐԱՒՈՒՆՔ-ի տակ:
ԻՐԱՒԱՆԱԼ, չբ. 1. Արդարանալ (իրաւացի և արդար գտնուել): 2. Վերահասու լինել:
ԻՐԱՒԱՊԷՍ, տե՛ս ԻՐԱՒԱԲԱՐ:
ԻՐԱՒԱՐԱՐ, գ. Իրաւընտիր (արդար դատաստան անող):
ԻՐԱՒԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արդարադատութիւն (իրաւարար լինելը):
ԻՐԱՒԱՑԻ, ա. 1. Արդար: 2. Արդարացի, ուղիղ: 3. Իրաւական, օրինական, օրինաւոր: 4. մ. Իրաւամբք, արդարապէս, իրաւաբար:
- ԻՐԱՒԱՑԻ Է, մբ. Արժան է,:
ԻՐԱՒԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Արդարացուցանել: 2. Ստուգել, ճշմարտել, հաւաստել:
ԻՐԱՒԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Արդարացուցիչ:
ԻՐԱՒԸՆՏԻՐ, տե՛ս ԻՐԱՒԱՐԱՐ:
ԻՐԱՒԻ, ա. մ. Իրաւացի, յիրաւի:
ԻՐԱՒՈՐԵԼ, նբ. Իրագործել, ձեռն ի գործ առնել՝ արկանել:
ԻՐԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Իրաւունք, կարգ, ուղղութիւն:
ԻՐԱՒՈՒՆՔ, գ. 1. Արդարութիւն, արդարադատութիւն: 2. Կանոն, կարգ, սովորութիւն: 3. Բաժին, հաս:
- ԻՐԱՒԱՄԲՔ կամ ԻՐԱՒԱՄԲ, մ. Արդարապէս, իրաւաբար:
- ԻՐԱՒՈՒՆՍ ԱՌՆԵԼ, 1. Իրաւ առնել, դատ առնել, արդարացուցանել: 2. Վրէժս խնդրել, վրէժխնդիր լինել:
- ԻՐԱՒՈՒՆՍ ՏԱԼ կամ ՑՈՒՑԱՆԵԼ. Արդարացուցանել, ջատագովել (պատճառօք):
ԻՐԱՓԱՌ, ա. Փառաւորեալ, փառաւոր:
ԻՐԵԱՐ, ԻՐԵՐԱՑ, գ. Միմեանց:
ԻՐԻՍ, տե՛ս ԾԻԱԾԱՆ:

ԻՐԻՑԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԵՐԻՑԱԳՈՅՆ:
ԻՐԻՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԻՑՈՒԹԻՒՆ:
ԻՐՈՂԱԲԱՐ, տե՛ս ԻՐՕՐԷՆ:
ԻՐՈՂԱԿԱՆ, ա. Իրական, արդիւնական, ներգործական:
ԻՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Իրակութիւն, իրագործութիւն, եղելութիւն, գործ, արարուած, իր:
ԻՐՈՑԵԼ, նբ. Առնել, իրագործել:
ԻՐՕՐԷՆ, մ. Իրողաբար, իրօք, իսկապէս, ճշմարտիւ:
ԻՐՕՔ, մ. Իրաւ, արդեամբք, իսկապէս, արդարեւ:
ԻՑԷ ԶԻ, մ. Երբեմն, երբէք:
ԻՑԷ՛ ԹԷ, մ. եղբ. ձ. 1. Մի՞թէ, արդեօ՞ք: 2. Երանի՛ թէ, իցի՞ւ:
ԻՑԻ՞Ւ, ԻՑԻ՞Ւ ԹԷ, եղբ. ձ. 1. Երանի՛, երանի՛ թէ, օ՛չ, օ՛չ թէ: 2. Առ իմէ՞:
ԻՒՂ, գ. 1. Ձէթ: 2. Կոզի: 3. Մեռոն:
ԻՒՂԱԲԵՐ, ա. Խնկաբեր, խնկազգեաց (կանայք):
ԻՒՂԱԳԼԽԵԼ, նբ. Օծանել, նուիրել, ձօնել:
ԻՒՂԱԳԼԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Նուիրումն, օծումն, ձօնումն:
ԻՒՂԱԳԼՈՒԽ, ա. (կրօն.) Նուիրեալ, նուիրական, օծեալ:
ԻՒՂԱԳՈՐԾ, ա. գ. Իւղեփեաց:
ԻՒՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Իւղեփեցութիւն, իւղարարութիւն: 2. Օծումն, իւղագլխութիւն:
ԻՒՂԱԼԻՐ, ա. Իւղալից (ձէթով լի):
ԻՒՂԱԼԻՑ, տե՛ս ԻՒՂԱԼԻՐ:
ԻՒՂԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԻՒՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ (1):
ԻՒՂԱՐԿԵԼ, նբ. Պարարել:
ԻՒՂԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Անուշահոտ, հաճոյական:
ԻՒՂԵԼ, նբ. Օծանել:
ԻՒՂԵՓԵԱՑ, տե՛ս ԻՒՂԱԳՈՐԾ:
ԻՒՂԵՓԵՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԻՒՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ (1):
ԻՒՂԸՆՁԻՒՂ ՓԱՅՏ, տե՛ս ՁԻԹԵՆԻ:
ԻՒՐ[1], ստաց. դ. Իւրական, առանձնական, սեպհական:
– ԻՒՐՔՆ, գ. Իւրայինքն:
ԻՒՐ[2], անձ. դ. Ինքն:
ԻՒՐԱԲՆԱԿ, ա. Իւրակայան, սեպհական:
ԻՒՐԱԽՕՍ, ա. Խօսնայր:
ԻՒՐԱԾԻՆ, ա. 1. Հարազատ (իր ծնած): 2. Իսկական, բուն:
ԻՒՐԱԿԱՅԱՆ, ա. Իւրաբնակ (իր բնիկ կայանն եղող):
ԻՒՐԱԿԱՆ, ա. Իւրային, իւրոյին (իր սեփական):
ԻՒՐԱԿԵՐՏ, ա. Իւրաստեղծ, իւրաշէն:
ԻՒՐԱԿԻՑ, ա. Յարակից, իւրական:
ԻՒՐԱՅԻՆ, ա. Իւրական, իւրոյին:
– ԻՒՐԱՅԻՆՔՆ, գ. յոգն. Իւրքն:
ԻՒՐԱՇԷՆ, տե՛ս ԻՒՐԱԿԵՐՏ:
ԻՒՐԱՊԷՍ, մ. Յատկապէս, առանձնապէս:
ԻՒՐԱՍՏԵՂԾ, ա. Իւրակերտ:
ԻՒՐԱՑԵԱԼ, ա. Սեպհականեալ:
ԻՒՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Սեպհականեցուցանել, սեպհականել:
ԻՒՐԱՔԱՆՉԻՒՐ, գ. Անցնիւր, անձնիւր:
ԻՒՐԵԱՆՑԱԿԱՆ, տե՛ս ԻՒՐԱԿԱՆ:
ԻՒՐԵԱՆՑԱՅԻՆՔ, գ. յոգն. Իւրքն, իւրայինքն:
ԻՒՐԵԱՆՑԱՆՄԱՆ, ա. Իւրեանցասարաս:
ԻՒՐԵԱՆՑԱՍԱՐԱՍ, տե՛ս ԻՒՐԵԱՆՑԱՆՄԱՆ:
ԻՒՐՈՅԻՆ, տե՛ս ԻՒՐԱԿԱՆ:
ԻՒՐՈՎԱԲԱՐ, տե՛ս ԻՒՐՈՎԻ:
ԻՒՐՈՎԻ, ԻՒՐՈՎԻՆ, մ. 1. Ինքնին, անձամբ անձին, յանձնէ: 2. Կամովին, ինքնակամ, կամակար: 3. ա. Իւրոյին, իւրական:
ԻՒՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Սեպհականութիւն, յատկութիւն, առանձնաւորութիւն:
ԻՒՐՈՒՐՈՅՆ, ա. Ինքնուրոյն, յատուկ, բուն, հարազատ, իւրոյին, իւր:

Լ

ԼԱԲԻՒՐԻՆԹՈՍ, տե՛ս ԲԱՒԻՂ:
ԼԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Թուլամորթութիւն, խեննչութիւն, անառակութիւն:
ԼԱԼ, չբ. և նբ. Արտասուել, ողբալ, աշխարել, սգալ, կոծել:
ԼԱԼԱԿԱՆ, ա. գ. Եղերամայր, ողբերգակ, ճայնարկու:
ԼԱԼԱՀԱՌԱՋ, ա. Կականաւոր (լացով և հառաչանքով լի):
ԼԱԼԵՏՂ, գ. Լալօնք, կոծատեղի:
ԼԱԼԻՒՆ, գ. Լալումն, լաց, լալիք, լալութիւն, լալօնք, ողբ, ողբումն:
ԼԱԼԻՔ, ԼԱԼՈՒԹԻՒՆ, ԼԱԼՈՒՄՆ, տե՛ս ԼԱԼԻՒՆ:
ԼԱԼՕՆՔ, տե՛ս 1. ԼԱԼԻՒՆ: 2. ԼԱԼԵՏՂ:
ԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԼԵԿԱՆ:
ԼԱԿԱՆԱԳԷՏ, ա. գ. Լականաղէտ:
ԼԱԿԱՆԱԴԷՏ, տե՛ս ԼԱԿԱՆԱԳԷՏ:
ԼԱԿԵԼ, նբ. Լափել:
ԼԱԿԻՇ, տե՛ս ՂԱԿԻՇ:
ԼԱՄԲ, գ. Օղամանեակ:
ԼԱՄԲԱՐ կամ ԼԱՄՊԱՐ, տե՛ս ՂԱՄԲԱՐ:
ԼԱՄԲԵԼ, նբ. Ըստանձնել:
ԼԱՄԲԻՒՐԻՆԹՈՍ, ԼԱՄԲՐԻՆԹ, տե՛ս ԲԱՒԻՂ:
ԼԱՅՆ, ա. Ընդարձակ, արձակ, լայնական:
ԼԱՅՆԱԳՈՅՆ, ա. 1. Ընդարձակագոյն: 2. մ. Ծոխագոյն, լիով:
ԼԱՅՆԱԴԷՄ, ա. ԼԱՅՆԵՐԵՍ:
ԼԱՅՆԱԹԵԻ, տե՛ս ՄԵԾԱԹԵԻ:
ԼԱՅՆԱԼԻՑ, ա. Լիալիճ:
ԼԱՅՆԱԼԻՐ, ա. Լայնատարած:
ԼԱՅՆԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Ընդարձակամիտ, երկայնամիտ:
ԼԱՅՆԱԾԱՒԱԼ, ա. Լայնատարած, ընդարձակ, լայնասփիւռ, համասփիւռ:
ԼԱՅՆԱԿԱՅԼԱԿ, ա. Առատահոս, յորդահոսան:
ԼԱՅՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԼԱՅՆ:
ԼԱՅՆԱՁԱՅՆ, ա. Համարձակաձայն:
ԼԱՅՆԱՁԻԳ, ա. Լայնատարած:
ԼԱՅՆԱՆԱԼ, չբ. Լայնել, ընդարձակել:
ԼԱՅՆԱՆԻՍՏ, ա. Արձականիստ, լայնածաւալ:
ԼԱՅՆԱՁԻԼ, տե՛ս ԱՄՈԼԱՁԻԼ:
ԼԱՅՆԱՍՓԻՒՌ, տե՛ս ԼԱՅԼԱԾԱՒԱԼ:
ԼԱՅՆԱՏԱՐԱԾ, ա. Համատարած, լայնածաւալ, լայնաձիգ, լայնալիր:
ԼԱՅՆԱՏԱՐՐ, ա. Ընդարձակատարր:
ԼԱՅՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, նբ. Լայնել, ընդարձակել, յերկարաձգել:
ԼԱՅՆԱՓՈՂՈՑ, գ. Պողոտայ:
ԼԱՅՆԵԼ, նբ. 1. Լայնացուցանել, ընդարձակել: 2. Անդորրացուցանել, դիւրել: 3. Բանալ, պարզել, յայտնել:
ԼԱՅՆԵՐԵՍ, տե՛ս ԼԱՅՆԱԴԷՄ:
ԼԱՅՆՇԻ, ա. Տափարակ (լայն ձևով):
ԼԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդարձակութիւն, լայնուցք:
ԼԱՅՆՈՒՑՔ, տե՛ս ԼԱՅՆՈՒԹԻՒՆ:
ԼԱՆՋԱԿԻՑ, ա. Գրկախառն:
ԼԱՆՋԱՆՈՑ, տե՛ս ԲԱՆԱԿ^{2}:
ԼԱՆՋԱՊԱՀ, ԼԱՆՋԱՊԱՆ, ԼԱՆՋԱՊԱՆԱԿ, տե՛ս ՋՐԱՀ:
ԼԱՆՋՔ, գ. Կուրծք:
ԼԱՇԿԱՄԱՇԿ, տե՛ս ԼԵՇԿԱՄԱՇԿ:
ԼԱՇԿԱՐ, գ. Զօր:
ԼԱՊՏԵՐ, գ. Ճրագ, կանթեղ, ղամբար:
ԼԱՍՏ, գ. Լաստափայտ:
ԼԱՍՏԱՓԱՅՏ, տե՛ս ԼԱՍՏ:
ԼԱՍՏԵԼ, նբ. Հանդերձել, պատրաստել, կազմել, կարգել:
ԼԱՏՐԱՏԵԼ, չբ. նբ. Հաջել, փխբ. բամբասել, զրպարտել:
ԼԱՐ, գ. 1. Առասան, պարան, ապաւանդակ, տուն, չուան, թել: 2. Մղոն: 3. Որոգայթ, հաղբք, թակարդ: 4. յոգն. Ջիլք (պարանոցի):

ԼԱՐԵԼ, նբ. Ձգտել (աղեղի լարը):
ԼԱՑ, տե՛ս ԼԱԼԻԻՆ:
ԼԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ողբացուցանել:
ԼԱՒ, ա. 1. Բարի, բարեմիտ: 2. Քաջ, առաքինի, շնորհալի: 3. Ընտիր, պատուական: 4. Հաճելի, հաճոյական: 5. Օգտակար, շահեկան: 6. մ. Լաւ ևս, լաւագոյնս, բարւոք:
- ԼԱՒ ԵՒՍ, տե՛ս ԼԱՒ (6):
- ԼԱՒ Է, մբ. Բարւոք է, հաճոյ է, օգուտ է:
ԼԱՒԱԲԱՐ, մ. Բարւոք, քաջապէս:
ԼԱՒԱԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաքինութիւն:
ԼԱՒԱԳՈՅՆ, ԼԱՒԱԳՈՅՆՍ, ա. մ. Լաւ ևս (աւելի լաւ, աւելի լաւ կերպով):
ԼԱՒԱԽՕՍ, ա. Քաղցրախօս:
ԼԱՒԱԿԱՄ, ա. Բարեսէր:
ԼԱՒԱԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեխոհութիւն, բարեբարոյութիւն:
ԼԱՒԱԿՆ, ա. Քաղցրահայեաց:
ԼԱՒԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Լաւակն, ողջամիտ, աննախանձ:
ԼԱՒԱՆԱԼ, չբ. 1. Բարիանալ (բարի՝ լաւ դառնալ): 2. Զօրանալ, տիրել, իշխել:
ԼԱՒԻՄԱՑ, ա. Քաջիմաց, իմաստուն, ողջամիտ, մտացի:
ԼԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարութիւն, բարելաւութիւն, բարեպաշտութիւն, առաքինութիւն, քաջութիւն:
ԼԱՒՐԱ, գ. Վանք:
ԼԱՓԱՏԵԼ, նբ. Լափել, կեղեքել:
ԼԱՓԵԼ, ԼԱՓԼԻԶԵԼ, նբ. 1. Լակել: 2. փխբ. Կլանել, սպառել, ծախել:
ԼԵԱՌՆ, գ. Սար:
ԼԵԱՌՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԼԵՌՆԱԿԱՆ:
ԼԵԱՌՆԱԿՈՂՄՆ, տե՛ս ԼԵՌՆԱԿՈՂՄՆ:
ԼԵԱՌՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԼԵՌՆԱՆԱԼ:
ԼԵԱՐԴ, գ. (կզմխս.) Լերդ:
ԼԵԳէՈՆ, ԼԵԳէՈՎՆ, գ. 1. Փաղանգ, գունդ: 2. Զինուոր (լեգէոնի): 3. Դև (չար ոգի): 4. ա. Լեգէոնական, յոգնախումբ, բազմագունդ:
ԼԵԳէՈՆԱԽՈՒՄԲ, ա. Յոգնախումբ, բազմախումբ, բազմագունդ:
ԼԵԶՈՒ, գ. 1. Խօսարան, պատասխանարան: 2. Բարբառ (որևէ ազգի լեզու): 3. Ազգ: 4. Խօսք: 5. Մարդ (խօսող անձ): 6. Շուրթն (մի բանի ծայրը):
- ԼԵԶՈՒԻ ՏԱԼ. Շաղակրատել:
ԼԵԶՈՒԱԳԱՐ, ա. Չարալեզու, շատախօս, շաղփաղփ, շաղաւաշուրթն:
ԼԵԶՈՒԱԳԱՐԵԼ (իմ), չբ. Շաղփաղփել, դատարկաբանել, բարբաջել, բաջաղել:
ԼԵԶՈՒԱԳԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Չրախօսութիւն, շաղփաղփութիւն, շաղակրատութիւն, բանդագուշանք:
ԼԵԶՈՒԱՀԱՏ, ա. մ. Լեզուատ (լեզուն կտրած, կտրուած լեզուով):
ԼԵԶՈՒԱՑԻՆ, տե՛ս ԼԵԶՈՒԱՆԻ:
ԼԵԶՈՒԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԼԵԶՈՒԱԳԱՐԵԼ (իմ):
ԼԵԶՈՒԱՆԻ, ա. Շատախօս, շաղփաղփ, լեզուագար:
ԼԵԶՈՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Շատխօսութիւն, շաղփաղփութիւն:
ԼԵԶՈՒԱՏ, ա. Լեզուահատ:
ԼԵԶՈՒԼ, նբ. Լիզել, լիզուլ:
ԼԵԿԱՆ, գ. Կոնք, լական, ոտնլուաց:
ԼԵՂԱԼ, տե՛ս ԼՈՂԱԼ:
ԼԵՂԱԽԱՌՆ, ա. Դառնաթորմի:
ԼԵՂԱՀԱՄ, ա. Դառն, մաղձահամ:
ԼԵՂԻ, գ. Մաղձ:
ԼԵՇԿ, ա. Լերկ:
ԼԵՇԿԱՄԱՇԿ, ա. Լաշկամաշկ, լերկամորթ:
ԼԵՇԿԵԼ (իմ), չբ. Մաշել, լերկանալ:
ԼԵՊԵՇՏԻ, ա. Լպիրշ, լիրբ, յանդուգն, խենէշ, անառակ:
ԼԵՌՆԱԲԵՐՁ, ա. Լեռնաձև:
ԼԵՌՆԱԲՆԱԿ, ա. 1. Միայնակեաց (լեռներում): 2. Միակեցական, առանձնական:
ԼԵՌՆԱԴԱՇՏ, ԼԵՌՆԱԴԱՇՏԱԿ, գ. Հովիտ:
ԼԵՌՆԱԽՈՅՍ, ա. Լեռնամուտ:
ԼԵՌՆԱԿ, գ. Բլուր:

ԼԵՌՆԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Լեռնային: 2. Լեռնական, լեռնակեաց, լեռնակեցիկ:
ԼԵՌՆԱԿԱՐԿԱՌ, տե՛ս ԼԵՌՆԱԿՈՅՏ:
ԼԵՌՆԱԿԵԱՑ, ԼԵՌՆԱԿԵՑԻԿ, ա. գ. 1. Լեռնական (լեռների բնակիչ): 2. Լեռնաբնակ, միայնակեաց:
ԼԵՌՆԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Միայնակեցութիւն (լեռնակեաց լինելը):
ԼԵՌՆԱԿՈՂՄՆ, գ. 1. Լեառնակողմն: 2. ա. Լեռնային:
ԼԵՌՆԱԿՈՅՏ, ա. Լեռնակարկառ (լեռան պէս կուտակուած՝ դիզուած):
ԼԵՌՆԱՁԵՒ, ա. Լեռնանման, լեռնաբերձ:
ԼԵՌՆԱՁՈՐ, տե՛ս ԼԵՌՆԱՄԷՋ:
ԼԵՌՆԱՄԷՋ, գ. Լերանցամէջ, լեռնաձոր:
ԼԵՌՆԱՄՈՒՏ, տե՛ս ԼԵՌՆԱԽՈՅՍ:
ԼԵՌՆԱՅԻՆ, ա. գ. 1. Լեռնական (որտեղ լեռներ կան): 2. Լեռնակեաց:
ԼԵՌՆԱՅՈԼՈՎ, ա. Լեռնային (լեռներով շրջապատուած):
ԼԵՌՆԱՆԱԼ, չբ. Բարձրանալ, կուտանալ, մեծանալ:
ԼԵՌՆԱՆՄԱՆ, տե՛ս ԼԵՌՆԱՁԵՒ:
ԼԵՌՆՈՏԵԱՅՔ, գ. յոգն, Լեռնականք:
ԼԵՌՆՈՏՆ, գ. Ստորոտ, ոտն (լեռան):
ԼԵՌՆՕՐԷՆ, ա. մ. Լեռնանման:
ԼԵՍԱՆ, գ. Յեսան:
ԼԵՍՈՒԼ, նբ. Մանրել, մաշել, փշրել:
ԼԵՍՈՒՐ, տե՛ս ԿՂԵՍՈՒՐ:
ԼԵՐԱՆՑԱՄԷՋ, տե՛ս ԼԵՌՆԱՄԷՋ:
ԼԵՐԴ, տե՛ս ԼԵԱՐԴ:
ԼԵՐԴԱԲԵԿԵԼ, նբ. Ահաբեկ առնել, ահաբեկել:
ԼԵՐԴԱԲՈՅԹ, տե՛ս ԲԼԹԱԿ (2):
ԼԵՐԿ, ա. 1. Լեշկ: 2. նման. Մերկ: 3. (քեր.) Նուրբ (բաղաձայն):
ԼԵՐԿԱՄԱՐՄԻՆ, ա. Լերկամորթ, լեշկամաշկ:
ԼԵՐԿԱՄՈՐԹ, տե՛ս ԼԵՐԿԱՄԱՐՄԻՆ:
ԼԵՐԿԱՆԱԼ, չբ. Մերկել, մերկանալ:
ԼԵՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Մերկութիւն:
ԼԵՒԻԱԹԱՆ, գ. Վիշապ (ծովային):
ԼԵՓ, ԱՌ ԼԵՓ, մ. ա. Առ ի չեղ, զառ ի վայր, դարաՀոս:
ԼԻ, ա. 1. Ջեղուն, առատ, անպակաս: 2. Անթերի, ամբողջ, կատարեալ: 3. մ. Լիով, լրութեամբ, խպառ, ամենայնիւ:
– ԼԻ ԱՌՆԵԼ. Լնուլ, լցուցանել:
– ԼԻ ԿԱՏԱՐԵԱԼ, ԼԻ ԲՈՎԱՆԴԱԿ, տե՛ս ԼԻԱԿԱՏԱՐ:
ԼԻԱԲԱԽՏԻԿ, ա. մ. Բարերջանիկ (բարերախտութեամբ լի):
ԼԻԱԲԵՐ, ա. Բազմաբեղուն:
ԼԻԱԲԵՐԱՆ, ա. մ. Բերանալիր:
ԼԻԱԲՈՒՂԽ, ա. Ջեղուն, առատաբուղխ, յորդառատ:
ԼԻԱԲՈՒՌՆ, ա. մ. Բռնալիր, լիաձեռն:
ԼԻԱԳԻՐԿՔ, ա. մ. Գրկալիր, լիալիճ:
ԼԻԱԳՈՅՆ, ա. 1. Յորդառատ (աւելի լի): 2. Կատարելագոյն:
ԼԻԱԼԱՅՆ, ա. Ընդարձակ, անպակասելի:
ԼԻԱԼԻԾ, ա. Լայնալիճ, լիագիրկք:
ԼԻԱԽՈՐՏԻԿ, ա. Յղփացեալ:
ԼԻԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Լիութիւն, առատութիւն:
ԼԻԱԿԱՏԱՐ, ա. մ. Լի կատարեալ, լի բովանդակ, լիով, կատարելապէս, տիրապէս:
ԼԻԱՀԱՆՃԱՐ, ա. ԲազմաՀանճար, իմաստուն:
ԼԻԱՁԵՌՆ, ա. մ. Առատաձեռն, լիաբուռն:
ԼԻԱՁԻԳ, ա. Հաստաձիգ, կորովաձիգ:
ԼԻԱՁԻՐ, ա. Առատաձիր:
ԼԻԱՄԱԳԻԼ, ա. Բազմամագիլ:
ԼԻԱՆԱԼ, չբ. 1. Ծիխանալ: 2.Գալ ի լրումն (լուսնի մասին):
ԼԻԱՊԱՏԱՐ, ա. Լի և լի, լիուլի, լրապատար, յեղցեալ, առատ, զեղուն, լիակատար, անթերի:
ԼԻԱՊԱՐԳԵՒ, ա. Առատապարգև, առատաձիր:
ԼԻԱՊԷՍ, մ. 1. Լիով, առատապէս: 2.

Անթերի, կատարելապէս:
ԼԻԱՊՏՈՒՂ, ա. Պտղալից, պտղաբեր:
ԼԻԱՍԱՀՄԱՆ, ա. մ. Լայնատարած (ընդարձակ սահմանով):
ԼԻԱՐԱՐ, ա. Առլցեալ:
ԼԻԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Լնուլ, լցուցանել, առատացուցանել: 2. Շատացուցանել: 3. Լրացուցանել, կատարելագործել:
ԼԻԲԱՆՈՆ, գ. Կնդրուկ:
ԼԻ ԵՒ ԼԻ, ա. մ. Լիուլի, պղպղուն, լի կատարեալ, լի բովանդակ, լիակատար, անթերի, խպառ:
ԼԻՋԱՆԵԼ, նբ. Լեզուլ, լափել:
ԼԻՋԱՋԻՆՋ ԱՌՆԵԼ. Բնաջինջ առնել:
ԼԻՋԵԼ, ԼԻՋՈՒԼ, նբ. 1. Լիզանել, լեզուլ: 2. փխբ. Լափել, ծախել, սպառել:
ԼԻԿ, տե՛ս ԼԻԾ:
ԼԻԾ, գ. Ծովակ, լիկ:
- ԼԻԾ ԼՈՒՍՈՅ. Աչք:
- ԼԻԾ ՀՐՈՅ. Դժոխք:
ԼԻՆԵԼ (իմ), չբ. 1. Եղանել, գտանել, գոլ: 2. Ստեղծանել, գոյանալ: 3. Ծնանել, սերել, ծագել: 4. Կալ, բնակել, դադարել: 5. Գործել, կատարել: 6. Դիպել, դէպ լինել: 7. Պատաղել, դեգերել:
- ԼԻՆԵԼ ԱՌՆ. Ամուսնանալ (կնոջ մասին):
- ԼԻՆԵԼ ԸՆԴ ՈՒՄԵՔ. Խառնակել (մէկի հետ կենակցել):
ԼԻՆԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Եղանութիւն, ստեղծումն, արարչութիւն: 2. Գոյաւորութիւն, գոյացութիւն, գոյութիւն, ծնունդ, ծագումն:
ԼԻՆՈՒՄՆ ՈՐԴՒՈՅ. Որդեծնութիւն, մանկաբարութիւն, մանկագործութիւն:
ԼԻՈՎ, մ. ա. Լիապէս, առատապէս, անպակաս, լիուլի:
ԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լիր, բովանդակութիւն, լրութիւն, բաւականութիւն, առատութիւն, ճոխութիւն: 2. Յագուրդ: 3. Լրումն (լուսնի):
ԼԻՈՒԼԻ, տե՛ս ԼԻ ԵՒ ԼԻ:
ԼԻՐ, գ. Լրումն, լրութիւն, բովանդակութիւն:
- ԼԻՐ ԱՐԿԱՆԵԼ. Լնուլ (խրամը, փոսը ևն):
ԼԻՐԲ, ա. 1. Անամօթ, անպատկառ, լպիրշ, ժպիրհ: 2. Լրբենի (լրբութիւն արտայայտող):
ԼԻՑՔ, գ. Քուեայ, քուէ:
ԼԻՒՂ, ԼԻՒՂԵԼ (իմ), տե՛ս ԼՈՂ, ԼՈՂԵԼ (իմ):
ԼԼԿԱՆՔ, գ. Լլկութիւն, լլկումն, լլուկ, խոշտանգանք, տանջանք, չարչարանք, տառապանք, նեղութիւն, տագնապ:
ԼԼԿԵԼ, նբ. 1. Խոշտանգել, տանջել, չարչարել, նեղել, աշխատ առնել: 2. Բռնաբարել, տառապեցուցանել:
ԼԼԿԻՉ, ա. Լլկող:
ԼԼԿՈՂ, տե՛ս ԼԼԿԻՉ:
ԼԼԿՈՒԹԻՒՆ, ԼԼԿՈՒՄՆ, ԼԼՈՒԿ, տե՛ս ԼԼԿԱՆՔ:
ԼԾԱԲԱՐՁ, տե՛ս ԼԾԱՁԻԳ:
ԼԾԱԴԻՐ, ա. Հարկադիր, ծառայացուցիչ:
ԼԾԱԿ, գ. 1. Բառնալիք, նիգ: 2. Լուծ (կչեռքի ճողը):
ԼԾԱԿԻՑ, ա. գ. 1. Վաստակակից, գործակից, ընկերակից: 2. Զուգական, հաղորդ, կցորդ, հաւասարորդ: 3. Կողակից, զուգակից, կենակից, ամուսին: 4. Մերձաւոր, արիւնակից:
ԼԾԱԿՌՒԻ ԼԻՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԼԾԱԿՌՈՒԵԼ (իմ):
ԼԾԱԿՌՈՒԵԼ (իմ), չբ. Լծակռիւ լինել (լծակցի հետ կռուել):
ԼԾԱԿՌՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Վէճ, կռիւ, հակառակութիւն (լծակցի՝ մերձաւորի հետ կռուելը):
ԼԾԱԿՑԵԼ, նբ. 1. Զուգել, զուգակցել, կցորդել, հաւասարել, միացուցանել: 2. Ամուսնացուցանել:
ԼԾԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լուծք, զոյգք: 2. Ամուսնութիւն, պսակ: 3. Կապակցութիւն, ընտանութիւն, կցորդութիւն,

գործակցութիւն, կապ: 4. Ընկերութիւն, միաբանութիւն:
ԼԾԱՁԻԳ, ա. Լծաբարձ:
ԼԾԱՐՁԱԿ, ա. Լծընկէց (լծից ազատ):
ԼԾԵԼ, նբ. Լծորդել, կապակցել, զուգել, կցորդել, կցել:
ԼԾԸՆԿԷՑ, ա. Անհնազանդ, ապստամբ (լուծը վայր գցող՝ թօթափող):
ԼԾՆԲԱՐՁ, տե՛ս ԼԾԱԲԱՐՁ:
ԼԾՈՐԴ, ա. Լծակից, կցորդ, յարակից:
ԼԾՈՐԴԱԾԻՆ, ա. Ծննդակից, հարազատ:
ԼԾՈՐԴԵԼ, տե՛ս ԼԾԵԼ:
ԼԾՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կցորդութիւն, մասնակցութիւն, կապակցութիւն, զօդ: 2. (քեր.) Խոնարհումն:
ԼԿՆԵԼ (իմ), չբ. Անամօթել, լրբել, լկտել:
ԼԿՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԼԿՏՈՒԹԻՒՆ:
ԼԿՏԱԼ, ԼԿՏԱՆԱԼ, չբ. Լկտենալ, լկտել, լկնել, անամօթել, լրբել, ժպրհել:
ԼԿՏԱՆՔ, տե՛ս ԼԿՏՈՒԹԻՒՆ:
ԼԿՏԵԼ (իմ), ԼԿՏԵՆԱԼ, տե՛ս ԼԿՏԱԼ, ԼԿՏԱՆԱԼ:
ԼԿՏԻ, ա. Լիրբ, անպարկեշտ, անամօթ, անառակ:
ԼԿՏԻՔ, գ. Պատգարակ, գահաւորակ, դեսպակ:
ԼԿՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Լրբութիւն, անամօթութիւն, անառակութիւն, ժպրհութիւն:
ԼՃԱԾՈՎ, գ. Ծովալիճ (ծովի նման մեծ լիճ):
ԼՃԱԿ, գ. Լիճ (փոքր), ծովակ:
ԼՄԵԼ, նբ. Ճմլել, մալել, կակղել, կակղացուցանել:
ԼՆՈՒԼ, նբ. 1. Լցուցանել, հեղուլ, գեղուլ: 2. Լրացուցանել, կատարել: 3. Յագեցուցանել:
- ԼՆՈՒԼ ՁԱՂԵՂՆ. Մտանել ընդ աղեղն:
- ԼՆՈՒԼ ՁՁԵՌՆ. Ձեռնադրել, քահանայացուցանել, քահանայագործել:
-ԼՆՈՒԼ ԼՈՒՍՆԻ. Լիանալ, գալ ի լրումն:
ԼՈԳԱՆԱԼ, չբ. 1. Լուանալ: 2. Մկրտել:
ԼՈԳԱՆՔ, գ. Լուացումն, լոգումն, լոգութիւն:
ԼՈԳԱՐԱՆ, գ. Լուացարան, աւազան, բաղանիք:
ԼՈԳԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Լուանալ (լոգանալ տալ):
ԼՈԳՈՒԹԻՒՆ, ԼՈԳՈՒՄՆ, տե՛ս ԼՈԳԱՆՔ:
ԼՈԿ, ա. 1. Սոսկ, միայն: 2. Սին, թափուր, ունայն, անմասն, անբաժ: 3. մ. Սոսկապէս, լոկաբար, ևեթ:
- ԼՈԿ Ի ԼՈԿՈՅ, տե՛ս ԼՈԿ (3)
ԼՈԿԱԲԱՐ, մ. Սոսկապէս, միայն:
ԼՈԿԵԼ (իմ), կ. չբ. Զրկել, թափուր մնալ:
ԼՈԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Զքաւորութիւն (ունեցածից զուրկ՝ թափուր մնալը):
ԼՈՂ, գ. Լիւղ, լոյղ, լուղ (լողալը, լող տալը):
ԼՈՂԱԼ, չբ. Լողել, լուղալ, լուղել [ա) լող տալ, բ) օդում թեւածել՝ ճախրել]:
ԼՈՂԱԿ, գ. Ղուղակ, ղօղակ, կայտառ (ջրային կենդանի, մասնաւորապէս՝ ձուկ):
ԼՈՂԱԿԱՆ, ա. Լուղական (լողալու ընդունակ):
ԼՈՂԵԼ, տե՛ս ԼՈՂԱԼ:
ԼՈՂՈՐԴ, գ. Լուղորդ, ղօղորդ:
ԼՈՄԱՑ, տե՛ս ԼՈՒՄԱՑ:
ԼՈՅԾ, ա. 1. Ծորուն, հեղուկ, հոսանուտ: 2. Հալեալ, կակուղ: 3. Թոյլ, մեղմ, մեղկ:
ԼՈՅՂ, տե՛ս ԼՈՂ:
ԼՈՅՍ, գ. 1. Լուսաւորութիւն, փայլ: 2. նման. Աչք:
- Ի ԼՈՅՍ, մ. Յայտնապէս, հրապարակաւ:
- ԼՈՅՍ ԱՌՆՈՒԼ. Լուսաւորել, փայլել:
- ԱՌ ԼՈՅՍ ԱԾԵԼ. Ծնանել:
- Ի ԼՈՅՍ ԱԾԵԼ՝ ՀԱՆԵԼ. Յայտ ածել:
- Ի ԼՈՅՍ ԳԱԼ. Ի յայտ գալ:
ԼՈՅՍԸՆԿԱԼ, տե՛ս ԼՈՒՍԸՆԿԱԼ:
ԼՈՅՍՒՋՈՅՑ, ա. Լուսանցոյց, լուսամուտ:
ԼՈՅՏՔ, տե՛ս ԼՈՒՏԱՆՔ:

ԼՈՐ, գ. (կենդբ.) Լորամարգ, լորամարգի:
ԼՈՐԱՄԱՐԳ, ԼՈՐԱՄԱՐԳԻ, տե՛ս ԼՈՐ:
ԼՈՐՁՆ, գ. Թուք, տողուկք:
ԼՈՐՁՆԱՅԻՆ, ԼՈՐՁՆԱՏԵՍԱԿ, ա. Գոլորշատեսակ, ծխատեսակ:
ԼՈՐՏ, ա. Ծոյլ, յոյլ, հեղգ, պղերգ, դանդաղկոտ:
ԼՈՐՏԵԼ (իմ), չբ. Յոգնել, թուլանալ, վաստակաբեկ լինել:
ԼՈՒ, տե՛ս ԼՈՒՐ:
- ԼՈՒ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԼՈՒՐ ԱՌՆԵԼ:
- ԼՈՒ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԼՈՒՐ ԼԻՆԵԼ:
ԼՈՒԱԼԻ, ԼՈՒԱԼԻՔ, գ. Լուանալիք, աւազան, բաղանիք, ջերմուկք:
- ՋՈՒՐ ԼՈՒԱԼԵԱՑ, տե՛ս ԼՈՒԱՑՈՒ, ԼՈՒԱՑՈՒԿՔ:
ԼՈՒԱՆԱԼ, նբ. 1. Մաքրել (ջրով), մկրտել, ողողել: 2. փխբ. Յանդիմանել, նախատել: 3. չբ. Լոգանալ:
ԼՈՒԱՆԱԼԻՔ, գ. 1. Լուացարար: 2. Լուալիք, բաղանիք:
ԼՈՒԱՐԱՆ, գ. Լուացարան, լոգարան, աւազան, կոնք:
ԼՈՒԱՑԱՐԱՆ, տե՛ս ԼՈՒԱՐԱՆ:
ԼՈՒԱՑԱՐԱՐ, գ. Լուանալիք, թափիչ:
ԼՈՒԱՑԻՉ, ա. Մաքրիչ, սրբիչ:
ԼՈՒԱՑՈՂԱԿԱՆ, ա. Մաքրողական:
ԼՈՒԱՑՈՒ, ԼՈՒԱՑՈՒԿՔ, գ. Ջուր լուալեաց:
ԼՈՒԱՑՈՒՄՆ, գ. 1. Լուացք (լուանալը, լուացուելը): 2. Մկրտութիւն: 3. Բաղանիք:
ԼՈՒԱՑՔ, տե՛ս ԼՈՒԱՑՈՒՄՆ:
ԼՈՒԾ, գ. 1. փխբ. Բեռն (մէկի վրայ դրուած դժուարին և ծանր պարտականութիւն՝ գործ): 2. Ամոլք (միասին լծուող մի զոյգ եզ): 3. Լծակ (կշէռքի): 4. Կշիռ, նժար (կշէռքի թաթ): 5. (աստղգ.) Կշիռ (համաստեղութիւն):
ԼՈՒԾԱԿԱՆ, ա. 1. Լոյծ, ծորուն, հեղուկ, հոսանուտ: 2. Յեղյեղուկ, փոփոխական, եղծանելի, ապականացու: 3. Մաքրողական (փորլուծութիւն առաջացնող):
ԼՈՒԾԱՆԵԼ, նբ. 1. Արձակել, քակել, ի բաց բառնալ, եղծանել, խափանել, խախտել: 2. Ցրել, փարատել, վերացուցանել, ջնջել: 3. Բացատրել, մեկնել: 4. Կակղացուցանել, մեղմացուցանել, թուլացուցանել, հալել, քայքայել: 5. կ. չբ. Թուլանալ, հիւծանել: 6. Անկանել (իշխանութիւնից՝ պատուից զրկուել): 7. Իջավանել, ագանել, հանգչել, մնալ, բնակել:
- ԼՈՒԾԱՆԵԼ ԶԿԵԱՆՍ. Մեռուցանել, սպանանել:
ԼՈՒԾԱՆՔ, գ. Լուծումն, քակտումն, վնաս:
ԼՈՒԾԵԼ, տե՛ս ԼՈՒԾԱՆԵԼ:
ԼՈՒԾԻՉ, ա. Լուծանող:
ԼՈՒԾՈՂԱՊԷՍ, մ. Վերլուծութեամբ:
ԼՈՒԾՈՒԱԾ, գ. Լուծութիւն, լուծումն, թուլութիւն, մեղկութիւն, տկարութիւն:
ԼՈՒԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Թուլութիւն (լոյծ՝ թոյլ՝ կակուղ լինելը): 2. Թուլամորթութիւն:
ԼՈՒԾՈՒՄՆ, գ. 1. Արձակումն, քակտումն, եղծումն, բարձումն: 2. Թուլասրտութիւն: 3. Մահ: 4. Պատուիրանազանցութիւն, օրինազանցութիւն: 5. Անկումն (իշխանութիւնից):
ԼՈՒՂ, տե՛ս ԼՈՂ:
ԼՈՒՂԱԼ, տե՛ս ԼՈՂԱԼ:
ԼՈՒՂԱԿ, տե՛ս ԼՈՂԱԿ:
ԼՈՒՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԼՈՂԱԿԱՆ:
ԼՈՒՂԵԼ, տե՛ս ԼՈՂԱԼ:
ԼՈՒՂՈՐԴ, տե՛ս ԼՈՂՈՐԴ:
ԼՈՒՄԱՅ, գ. Լոմայ, բնիոն, խերևէչ:
ԼՈՒՄԱՅԱՓՈԽ, ԼՈՒՄԱՓՈԽ, գ. Սեղանաւոր, հատավաճառ:
ԼՈՒՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԼՍԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԼՈՒՌ, ա. մ. Լռուն, լռին, լռիկ, անխօս, անբարբառ, հանդարտ:
- ԼՈՒՌ ԼԻՆԵԼ՝ ԿԱԼ. Լռել:
- ԼՈՒՌ ԼՈՒՌ, ԼՈՒՌ ՄՈՒՌ, ա. մ. Ան-

խօս, անչչունչ, լռիկ, մնջիկ:
ԼՈՒՍԱԲԱՆԵԼ, նբ. Յայտնաբանել, պարզաբանել:
ԼՈՒՍԱԲԵՐ, ա. 1. Լուսածին: 2. Լուսանցոյց: 3. Արուսեակ, աստղ առաւօտին:
ԼՈՒՍԱԲԵՐԱՆ, ա. Լուսաբուղխ:
ԼՈՒՍԱԲՆԱԿ, ա. Լուսաճեմ, երկնային:
ԼՈՒՍԱԲՈՐԲՈՔ, ա. Լուսափայլ, լուսապայծառ, լուսավառ:
ԼՈՒՍԱԲՈՒՂԽ, ա. Լուսածին:
ԼՈՒՍԱԳԵՂ, ա. Լուսազարդ:
ԼՈՒՍԱԳՆԱՑ, ա. Լուսաշաւիղ, լուսընթաց:
ԼՈՒՍԱԶԱՐԴ, ա. Պայծառ, լուսաւոր, լուսափայլ:
ԼՈՒՍԱԶԱՐԴԵԼ, նբ. 1. Լուսաւորել, պայծառացուցանել: 2. չբ. Պայծառանալ, փայլել:
ԼՈՒՍԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսափայլութիւն, պայծառութիւն:
ԼՈՒՍԱԶԳԱԾ, տե՛ս ԼՈՒՍԱԶԳԵԱՑ:
ԼՈՒՍԱԶԳԵԱՑ, ա. Լուսազգեստ, լուսազգեցիկ, լուսարկու, լուսազարդ, լուսափայլ, լուսեղէն, պայծառազգեաց, ճառագայթազգեաց:
ԼՈՒՍԱԶԳԵՆՈՒԼ, չբ. Լուսազգեստել:
ԼՈՒՍԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս ԼՈՒՍԱԶԳԵԱՑ:
ԼՈՒՍԱԶԳԵՍՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԼՈՒՍԱԶԳԵՆՈՒԼ:
ԼՈՒՍԱԶԳԵՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսափայլութիւն, պայծառազգեստութիւն, պայծառազարդութիւն:
ԼՈՒՍԱԶԳԵՑԻԿ, տե՛ս ԼՈՒՍԱԶԳԵԱՑ:
ԼՈՒՍԱԹՈՅՐ, ա. Լուսապայծառ:
ԼՈՒՍԱԼԻ, ա. Լուսալիր, լուսալից, լուսաւոր, լուսապայծառ, լուսայեղց:
ԼՈՒՍԱԼԻՐ, ա. 1. տե՛ս ԼՈՒՍԱԼԻ: 2. Լուսապատար (լրումն առած՝ լուսին):
ԼՈՒՍԱԼԻՑ, տե՛ս ԼՈՒՍԱԼԻ:
ԼՈՒՍԱԾԱԳ, ա. Լուսաճաճանչ, լուսանշոյլ:
ԼՈՒՍԱԾԱԳԵԼ (իմ), չբ. Լուսափայլել:
ԼՈՒՍԱԾԱՒԱԼ, ա. Լուսասփիւռ:
ԼՈՒՍԱԾԻՆ, ա. Լուսաբուղխ, լուսափայլ, սպիտակափայլ:
ԼՈՒՍԱԾՆԵԱԼ, ա. Լուսածնունդ:
ԼՈՒՍԱԾՆՈՒՆԴ, տե՛ս ԼՈՒՍԱԾՆԵԱԼ:
ԼՈՒՍԱԿԱԶՄ, ա. Լուսակերտ, լուսեղէն:
ԼՈՒՍԱԿԱԼ, գ. Ճրագարան, ճրագակալ, աշտանակ, գունդ, կանթեղ:
ԼՈՒՍԱԿԱՆ, ա. Լուսաւոր:
ԼՈՒՍԱԿԱՐԿԱՋ, ա. Լուսաճաճանչ:
ԼՈՒՍԱԿԵՐՊ, ա. Լուսատեսիլ:
- ԼՈՒՍԱԿԵՐՊՔ, գ. յոգն. Լուսեղէնք, հրեշտակք:
ԼՈՒՍԱԿԵՐՊԵԼ, նբ. Լուսաւորել, պայծառացուցանել:
ԼՈՒՍԱԿԵՐՏ, ա. Լուսակազմ:
ԼՈՒՍԱԿԻԶՆ, ա. 1. Սպիտակակիզն: 2. Լուսասփիւռ, լուսափայլ, պայծառ:
ԼՈՒՍԱԿԻՐ, ա. Լուսընկալ, լուսազգեաց, լուսալիր, լուսաճաճանչ:
ԼՈՒՍԱՀՐԱՇ, ա. Լուսազարդ, լուսագեղ:
ԼՈՒՍԱՁԵՒ, ա. Լուսատեսիլ, լուսակերպ, պայծառ:
ԼՈՒՍԱՁԵՒԱԳՈՅՆ, ա. Պայծառագոյն:
ԼՈՒՍԱՁԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսատեսակութիւն, պայծառութիւն:
ԼՈՒՍԱՃԱՃԱՆՉ, ա. Լուսապայծառ, լուսանշոյլ, պայծառանշոյլ, ճառագայթարձակ:
ԼՈՒՍԱՃԵՄ, ա. Լուսազգեաց, լուսալիր, լուսեղէն, լուսահրաշ:
ԼՈՒՍԱՄՈՒՏ, գ. Լուսանցոյց, պատուհան:
ԼՈՒՍԱՅԵՂՑ, ա. Լուսալիր:
ԼՈՒՍԱՆԱԼ, դիմազուրկ չբ. Առաւօտանալ, մերկանալ, առաւօտու:
ԼՈՒՍԱՆԵՐԿ, ա. Լուսափայլ, լուսերանգ:
ԼՈՒՍԱՆԻՒԹ, ա. 1. Լուսեղէն: 2. Լուսատու, հոգևոր:
ԼՈՒՍԱՆԿԱՐ, ա. Լուսազարդ, լուսագեղ, լուսափայլ, լուսակազմ:
ԼՈՒՍԱՆՄԱՆ, ա. Լուսատեսակ:

ԼՈՒՍԱՆՇՈՅԼ, ա. Լուսածագ, լուսաճաճանչ, արփիափայլ, լուսափայլ, մաքրափայլ, գերամաքուր:
ԼՈՒՍԱՆՈՐՈԳ, ա. Լուսազարդ, լուսաՀրաշ:
ԼՈՒՍԱՆՈՐՈԳԵԼ, նբ. Պայծառացուցանել:
ԼՈՒՍԱՆՑՈՅՑ, ա. գ. Լուսանցք, լուսամուտ, պատուՀան:
ԼՈՒՍԱՆՑՔ, գ. 1. տե՛ս ԼՈՒՍԱՆՑՈՅՑ: 2. նման. Աչք:
ԼՈՒՍԱՇԱՐԺ, ա. Լուսաբուղխ, լուսածին:
ԼՈՒՍԱՇԱՒԻՂ, ա. 1. Լուսասփիւռ, լուսագնաց, լուսարշաւ: 2. Պայծառափայլ: 3. Անմոլար:
ԼՈՒՍԱՇՈՒՔ, ա. Լուսափայլ, շքեղաշուք, լուսապատիւ:
ԼՈՒՍԱՋՈՒ, ա. Լուսաշաւիղ, լուսընթաց:
ԼՈՒՍԱՊԱՃՈՅՃ, ա. Լուսանկար, լուսաՀրաշ:
ԼՈՒՍԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Լուսափայլ, պայծառալոյս, լուսաւոր:
ԼՈՒՍԱՊԱՏԱՐ, ա. 1. Լուսալից, լուսայեղց: 2. Լուսալիր (լրումն առած՝ լուսին):
ԼՈՒՍԱՊԱՏԻՒ, տե՛ս ԼՈՒՍԱՇՈՒՔ:
ԼՈՒՍԱՊԱՐԳԵՒ, ա. Լուսատու:
ԼՈՒՍԱՊԷՍ, մ. Լուսաւորապէս (լոյսի պէս՝ նման):
ԼՈՒՍԱՋԱՀԱՅԵՂՑ, ա. ՋաՀազգեաց, լուսազգեաց:
ԼՈՒՍԱՍԱՐԱՍ, տե՛ս ԼՈՒՍԱՏԵՍԱԿ:
ԼՈՒՍԱՍՏԱՑ, տե՛ս ԼՈՒՍԱԶԳԵԱՑ:
ԼՈՒՍԱՍՓԻՒՌ, ա. Լուսածաւալ:
ԼՈՒՍԱՎԱՌ, ա. Լուսաբորբոք:
ԼՈՒՍԱՏԵՍԱԿ, ա. 1. Լուսատեսիլ, լուսատեսիկ, լուսաձեւ, լուսակերպ: 2. Գեղեցիկ (պայծառ տեսքով):
ԼՈՒՍԱՏԵՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Պայծառութիւն (լուսատեսակ լինելը):
ԼՈՒՍԱՏԵՍԻԼ, ԼՈՒՍԱՏԵՍԻԿ, տե՛ս ԼՈՒՍԱՏԵՍԱԿ:
ԼՈՒՍԱՏՈՒ, ա. Լուսաւորիչ, լուսացուցիչ, պայծառարար:
- ԼՈՒՍԱՏՈՒ ԼԻՆԵԼ. ԼՈՒՍԱՒՈՐԵԼ:
ԼՈՒՍԱՐԱՆ, գ. 1. Աչք, 2. ՊատուՀան, լուսամուտ, լուսանցոյց, լուսանցք: 3. Մկրտարան (մկրտութեան աւազան կամ եկեղեցի):
ԼՈՒՍԱՐԿՈՒ, ա. Լուսազգեաց:
ԼՈՒՍԱՐՇԱՒ, ա. Լուսաշաւիղ:
ԼՈՒՍԱՐՓԻ, ա. Լուսափայլ, լուսաճաճանչ:
ԼՈՒՍԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Լուսաւորիչ, լուսատու:
ԼՈՒՍԱՒՈՐ, ա. 1. Պայծառ, լուսափայլ, անաղօտ, ջինջ, յստակ, փայլուն: 2. Լուսատու:
- ԼՈՒՍԱՒՈՐ ԱՌՆԵԼ, 1. Լուսաւորել, պայծառացուցանել: 2. Յայտնի առնել:
- ԼՈՒՍԱՒՈՐ ՄԵԾ՝ ՓՈՔՐ. Արեգակն. լուսին:
ԼՈՒՍԱՒՈՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԼՈՒՍԱՒՈՐԱՊԷՍ:
ԼՈՒՍԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, ա. 1. Պայծառագոյն: 2. ա. մ. Յստակագոյն, պարզագոյն, յայտնագոյն:
ԼՈՒՍԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. 1. Լուսաւորիչ, լուսատու: 2. Լուսաւոր, յայտնի, պարզ:
ԼՈՒՍԱՒՈՐԱՊԷՍ, մ. Լուսաւորաբար, լուսապէս, պայծառապէս: 2. Յայտնապէս:
ԼՈՒՍԱՒՈՐԵԼ, նբ. 1. Պայծառացուցանել, լուսաւոր առնել, լուսատու լինել: 2. Ծագեցուցանել, ճառագայթել: 3. Յայտնել, ցուցանել, ծանուցանել, պարզել, բացայայտել: 4. չբ. Փայլել, ծագել, երեւելի լինել:
ԼՈՒՍԱՒՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Փայլեցուցանել: 2. չբ. (լունարէնի նմանողութեամբ) Ծագել, փայլել:
ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՉ, ա. Լուսատու, պայծառարար:

ԼՈՒՍԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պայծառութիւն, փայլումն, լոյս: 2. Ճառագայթումն: 3. Յայտնութիւն, տեղեկութիւն: 4. Մկրտութիւն:
ԼՈՒՍԱՓԱՅԼ, ա. 1. Լուսապայծառ: 2. փխբ. Պայծառ, մաքուր, յստակ, պարզ, յայտնի:
ԼՈՒՍԱՓԱՅԼԵԱՆ, տե՛ս ԼՈՒՍԱՓԱՅԼ:
ԼՈՒՍԱՓԱՅԼԵԼ, չբ. Պայծառանալ, լուսաւորել, փայլատակել, շողշողել:
ԼՈՒՍԱՓԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Շողումն, ցոլումն, լուսաւորութիւն, պայծառութիւն:
ԼՈՒՍԱՓԱՅԼՈՒՄՆ, գ. Փայլատակումն (լուսափայլելը):
ԼՈՒՍԱՓԱՌ, ա. Լուսահրաշ, լուսափայլ:
ԼՈՒՍԵՂԷՆ, ա. 1. Լուսանիւթ, հրանիւթ, լուսաւոր: 2. գ. յոգն. Հրեշտակք:
ԼՈՒՍԵՐԱՄՔ, գ. յոգն. (կրօն) Լուսեղէնք, հրեշտակք (սրբերի և հրեշտակների դասեր):
ԼՈՒՍԵՐԱՆԳ, ա. Լուսապայծառ, լուսանկար, լուսաներկ, լուսատեսակ, լուսափայլ:
ԼՈՒՍԵՐԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսափայլութիւն, լուսաւորութիւն:
ԼՈՒՍԸՆԹԱՑ, տե՛ս ԼՈՒՍԱԳՆԱՑ:
ԼՈՒՍԸՆԿԱԼ, տե՛ս ԼՈՒՍԱԿԻՐ:
ԼՈՒՍԻՒՆ, գ. Լուսաւոր փոքր, մահիկ, միջնալուսին:
ԼՈՒՍՆԱԼԻՐ, գ. Լրումն (լուսնի):
ԼՈՒՍՆԱԿ, տե՛ս ԼՈՒՍՆԱԿԱՑ:
ԼՈՒՍՆԱԿԱՑ, գ. Լուսնակ (լուսնի լոյս):
ԼՈՒՍՆԱԿԱՆ, ա. Լուսնային, լուսնաւոր:
ԼՈՒՍՆԱՀԱՐ, տե՛ս ԼՈՒՍՆՈՏ:
ԼՈՒՍՆԱՁԵՒ, ա. Լուսնատեսիլ:
ԼՈՒՍՆԱՅԻՆ, տե՛ս ԼՈՒՍՆԱԿԱՆ:
ԼՈՒՍՆԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԼՈՒՍՆԱՁԵՒ:
ԼՈՒՍՆԱՒՈՐ, տե՛ս ԼՈՒՍՆԱԿԱՆ:
ԼՈՒՍՆԵԱԿ, տե՛ս ԼՈՒՍՆՈՏ:
ԼՈՒՍՆԹԱԳ, տե՛ս ԱՐԱՄԱԶԴԱՑ:
ԼՈՒՍՆՈՏ, ա. գ. Լուսնահար, լուսնեակ:
ԼՈՒՍՈՒՆԱԿ, ա. Լուսաւոր, լուսատու:
ԼՈՒՏԱԼ, նբ. չբ. Բամբասել, նախատել, թշնամանել, հայհոյել, անիծանել, չարաբանել, չարախօսել, պարսաւել:
ԼՈՒՏԱՆՔ, գ. Թշնամանք, նախատինք, դարովանք, անարգանք:
ԼՈՒՐ, գ. 1. Լու, լսելիք, լսելութիւն, լսողութիւն, լսաւորութիւն, ունկնդրութիւն: 2. Համբաւ, հուչակ: 3. Քարոզութիւն: 4. Ձայն, հնչիւն: 5. Հնազանդութիւն:
- ԼՈՒՐ ԱՌՆԵԼ. Լու առնել, լսելի առնել, լսեցուցանել:
- ԼՈՒՐ ԼԻՆԵԼ. Լու լինել, լսելի լինել:
ԼՈՒՐԹ, տե՛ս ԼՈՒՐՋ (1):
ԼՈՒՐՋ, ա. 1. Լուրթ, կապուտակ, երկնագոյն: 2. Զուարթատեսիլ, զուարթ, պարզերես: 3. Արթուն, զուարթուն, զգաստ, սթափ:
- Ի ԼՐՋԷ, Ի ԼՐՋԵԱՑ, մ. Յարթուն, յարթունս:
ԼՈՒՑԱՆԵԼ, նբ. Վառել, բորբոքել, այրել:
ԼՈՒՑԿԻ, գ. Նիւթ (վառելու):
ԼՈՒՑՈՒՄՆ, գ. Վառումն, բորբոքումն:
ԼՊԻՐԾ, ա. Լպրծոտ, լպրծուտ:
ԼՊԻՐՇ, ա. Լպրշական, լկտի, անամօթ, անպատկառ, լիրբ:
ԼՊՐԾԵԼ[1], նբ. Սահեցուցանել:
ԼՊՐԾԵԼ[2], (իմ), չբ. Սահել, գայթել, սայթաքել:
ԼՊՐԾՈՏ, ԼՊՐԾՈՒՏ, տե՛ս ԼՊԻՐԾ:
ԼՊՐՇԱԿԱՆ, տե՛ս ԼՊԻՐՇ:
ԼՊՐՇԱՆՔ, տե՛ս ԼՊՐՇՈՒԹԻՒՆ:
ԼՊՐՇԵԼ (իմ), չբ. Լրբել, լկտանալ, անամօթել, յանդգնել, ժպրհել:
ԼՊՐՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Լպրշանք, լրբութիւն, ժպրհութիւն, անամօթութիւն, յանդըգնութիւն:
ԼՌԱԿԱՆ, ա. Առանձնական, մեկուսի:
ԼՌԱԿԱՑ, ա. Լռանիստ, լռասէր, լուռ:
ԼՌԱՆԻՍՏ, տե՛ս ԼՌԱԿԱՑ:
ԼՌԱՍԷՐ, տե՛ս ԼՌԱԿԱՑ:

ԼՌԵԼ, չբ. 1. Լուռ լինել, լուռ կալ: 2. Հանդարտել, առանձնանալ, դադարել, կասել:
ԼՌԵԼԵԱՅՆ, մ. 1. Լռիկ, ծածկաբար, գաղտ, մեղմով: 2. Առանձինն: 3. ա. Թաքուն, գաղտնի, ծածուկ:
ԼՌԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Լռութիւն (լուռ լինելը՝ մնալը):
ԼՌԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Ափիբերան առնել, ափիբերանել, պապանձեցուցանել (լռել տալ): 2. Հանդարտեցուցանել, դադարեցուցանել, կարճել:
ԼՌԻԿ, ա. մ. 1. Լուռ, անխօս: 2. Լռելեայն:
ԼՌԻՆ, տե՛ս ԼՈՒՌ:
ԼՌՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լռելութիւն, լռումն: 2. Հանդարտութիւն:
ԼՌՈՒՄՆ, տե՛ս ԼՌՈՒԹԻՒՆ:
ԼՌՈՒՆ, տե՛ս ԼՈՒՌ:
ԼՍԱՍԷՐ, ա. Լսողասէր, հարցասէր, ուսումնասէր:
ԼՍԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հարցասիրութիւն, ուսումնասիրութիւն:
ԼՍԱՐԱՆ, գ. 1. Լսելիք, ունկն, ականջ: 2. Հանդիսարան, ատեան, դահլիճ: 3. Համալսարան:
ԼՍԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լսելութիւն, լուր: 2. Լսելիք, լսարան:
ԼՍԵԼ, նբ. չբ. 1. Ունկնդրել, ականջել: 2. Ըմբռնել, ի միտ առնուլ, իմանալ: 3. Ունկնդիր լինել, անսալ, հնազանդել:
ԼՍԵԼԻ, ա. 1. Ըմբռնական, իմանալի: 2. Լսող, ունկնդիր:
- ԼՍԵԼԻ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԼՈՒՐ ԱՌՆԵԼ:
- ԼՍԵԼԻ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԼՈՒՐ ԼԻՆԵԼ:
ԼՍԵԼԻՔ, գ. 1. Ունկն, ականջք, լսարանք: 2. Լսելութիւն, ունկնդրութիւն:
ԼՍԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լսողութիւն, ունկնդրութիւն: 2. Հլութիւն (անսալը, հլու լինելը):
ԼՍԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Լսելի առնել, լուուցանել:
ԼՍՆԱԳՈՅՆ, ա. Սպիտակափայլ:
ԼՍՆԱՆԱԼ, չբ. Սպիտականալ:
ԼՍՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ապականել (անչուք և տգեղ սպիտակութեան վերածել):
ԼՍՈՂ կամ ԼՍՕՂ, ա. գ. 1. Ունկնդիր, հնազանդ: 2. (յունարէն ոճով) Աշակերտ:
ԼՍՈՂԱՍԷՐ, տե՛ս ԼՍԱՍԷՐ:
ԼՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լսելութիւն, լսումն, լուր, ունկնդրութիւն: 2. Հնազանդութիւն:
ԼՍՈՒՄՆ, գ. Լսելութիւն, լսողութիւն, ունկնդրութիւն, հնազանդութիւն:
ԼՐԱԿԱՆ, ա. Լիակատար, լրիւ:
ԼՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Լրութիւն, լիութիւն:
ԼՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Միաբանութիւն, բովանդակութիւն:
ԼՐԱՊԱՏԱՐ, տե՛ս ԼԻԱՊԱՏԱՐ:
ԼՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Լցուցանել, լիացուցանել, լնուլ:
ԼՐԲԱԲԱՆԱԿԱՆ, ա. Լրբենի, լիրբ:
ԼՐԲԱԲԱՐ, մ. Ցանդգնաբար:
ԼՐԲԱՆՔ, տե՛ս ԼՐԲՈՒԹԻՒՆ:
ԼՐԲԵԼ (իմ), չբ. Լկտանալ, անամօթել, ժպրհել, յանդգնել:
ԼՐԲԵՆԻ, ա. Լիրբ, ժպիրհ, անամօթ, անպատկառ:
ԼՐԲՈՒԹԻՒՆ, գ. Լրբանք, անամօթութիւն, անպատկառութիւն, ժպրհութիւն, յանդգնութիւն:
ԼՐԹԱԳՈՅՆ, ա. 1. Կապուտակ: 2. Աղօտ, մթնագոյն:
ԼՐԹԱՆԱԼ, չբ. Կապուտակել:
ԼՐԹՆԱՏԵՍԻԼ, ա. Աղօտ, նուազ (լոյս):
ԼՐԻՒ, տե՛ս ԼԻՐ:
ԼՐՈՒԹԻՒՆ[1], գ. 1. Լրումն, լիութիւն, բովանդակութիւն, անպակասութիւն, առատութիւն, ատոքութիւն, գեղումն: 2. Ցագուրդ, կշտապնդութիւն, ճարակ: 3. Կատարումն, աւարտումն:
ԼՐՈՒԹԻՒՆ[2], գ. Լուր, լսելութիւն, լսումն:

ԼՐՈՒՄՆ[1], գ. 1. Լրութիւն, լիութիւն, բովանդակութիւն: 2. Կատարումն: 3. Յագուրդ: 4. Լցումն, առատութիւն (լի լինելը): 5. Գլխաւորութիւն, իրագործութիւն: 6. Լուսնալիր:
- Ի ԼՐՈՒՄՆ ԱԾԵԼ. Կատարել, իրագործել:
ԼՐՈՒՄՆ[2], գ. Լուր, լսելութիւն:
ԼՐՈՒՏԵՍ, տե՛ս ԼՐՏԵՍ:
ԼՐՋԱՄԻՏ, ա. մ. Լրջմիտ, աչալուրջ, զուարթամիտ, ուրախ:
ԼՐՋԱՄՏԱՆՔ, տե՛ս ԼՐՋՄՏՈՒԹԻՒՆ:
ԼՐՋԱՆԱԼ, չբ. 1. Զուարթանալ: 2. Զգաստանալ, սթափել, արթնանալ:
ԼՐՋԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զուարթացուցանել, պայծառացուցանել:
ԼՐՋՄԻՏ, տե՛ս ԼՐՋԱՄԻՏ:
ԼՐՋՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Լրջամտանք, զուարթութիւն, յօժարութիւն, յօժարամտութիւն, առատաձեռնութիւն, մեծանձնութիւն:
ԼՐՏԵՍ, գ. ա. Լրուտես, դէտ, պատուիրակ:
ԼՐՏԵՍԵԼ, նբ. Դիտել:
ԼՑԻՋ, տե՛ս ԼՑՈՒՑԻՋ:
ԼՑՈՂԱԿԱՆ, ա. Լցուցողական, լցուցանողական, լցուցիչ:
ԼՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Լնուլ, լի առնել, ճոխացուցանել: 2. Յագեցուցանել:
ԼՑՈՒՑԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԼՑՈՂԱԿԱՆ:
ԼՑՈՒՑԻՋ, ա. Լցիչ:
ԼՑՈՒՑՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԼՑՈՂԱԿԱՆ:
ԼՔԱՆԱԼ, տե՛ս ԼՔԱՆԵԼ[2] (իմ):
ԼՔԱՆԵԼ[1], նբ. 1. Լքել, ի բաց թողուլ, ի բաց արձակել, տարագրել, անտես կամ ապախ առնել:
ԼՔԱՆԵԼ[2] (իմ), կ. չբ. Լքանալ, լքնուլ, թուլանալ, լուծանել, սրտաբեկել, վհատել, կասել, անյոյս լինել:
ԼՔԱՆՈՏ, ա. Անցաւոր:
ԼՔԵԼ, տե՛ս ԼՔԱՆԵԼ[1]:
ԼՔԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԼՔՈՒՑԱՆԵԼ:
ԼՔՆՈՒԼ, չբ. Լքանել, լուծանել, հալել:
ԼՔՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԼՔՈՒՄՆ:
ԼՔՈՒՄՆ, գ. Լքութիւն, լքուցումն, թուլութիւն, վհատութիւն:
ԼՔՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Լքեցուցանել, լուծանել, թուլացուցանել, վհատեցուցանել, մեղկացուցանել, կասեցուցանել:
ԼՔՈՒՑՈՒՄՆ, տե՛ս ԼՔՈՒՄՆ:
ԼՕԴԻԿ, գ. Վերարկու, կրկնոց:
ԼՕՌ, կամ ԼՈՌ, գ. Մամուռ, քարաքոս:
ԼՕՌԱԲՈՅՍ, տե՛ս ԼՕՌԱԻԷՏ:
ԼՕՌԱՄԱՐԳՔ, գ. Մարգագետին:
ԼՕՌԱԻԷՏ, ա. Լօռաբոյս:

Խ

ԽԱԲ, խաբք, գ. 1. Խաբանք, խաբէութիւն, պատրանք, նենգ, նենգութիւն, դաւ: 2. Վրիպումն, սխալանք:
- ԽԱԲ ԳՈՐԾԵԼ. Խաբել, դաւել:
- ԸՆԴ ԽԱԲՍ, մ. Յանդէտս, անգիտաբար, վրիպակաւ:
ԽԱԲԱՆՔ, գ. Խաբք, խաբէութիւն, խաբկանք, պատրանք:
ԽԱԲԵԱՅ, ա. Խաբիչ, դաւաճան:
ԽԱԲԵԲԱԿԱՆ, տե՛ս ԽԱԲԷԱԿԱՆ:
ԽԱԲԵԲԱՅ, ա. 1. Խաբիչ, պատրող, պատրիչ, մոլորեցուցիչ, կեղծաւոր: 2. Խաբէական, պատիր, կեղծ, սուտ:
ԽԱԲԵԲԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Նենգութիւն, կեղծաւորութիւն, կեղծիք:
ԽԱԲԵԲԵԱՅ, տե՛ս ԽԱԲԵԲԱՅ:
ԽԱԲԵԼ, նբ. 1. Խաբ գործել, ի պատրանս արկանել, պատրել, մտամոլորել, նենգել, դաւաճանել, կարթել: 2. (ըստ յունարէնի) Խաղ առնել, ձաղել, ծաղրել:
ԽԱԲԵՊԱՏԻՐ կամ ԽԱԲԷՊԱՏԻՐ, ա. Խաբէական, պատրախառն, նենգապատիր, պատրողական:
ԽԱԲԷԱԿԱՆ, ա. Պատիր, սուտ, կեղծ:

ԽԱԲԷՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խաբ, խաբանք, պատրանք, դաւ, նենգութիւն, դաւաճանութիւն, ստութիւն, կեղծութիւն, կեղծաւորութիւն, մոլորութիւն: 2. Ծաղր, խաղ:
ԽԱԲԻՉ, ա. Պատրիչ, մոլորեցուցիչ:
ԽԱԲԿԱՆՔ, տե՛ս ԽԱԲԱՆՔ:
ԽԱԲԿԵԼ, չբ. Անկանել ի պատրանս (խաբուել):
ԽԱԲՈՂԱԿԱՆ, ա. Պատրողական, խաբեբայ:
ԽԱԲՈՒ, ա. Խաբիչ:
ԽԱԲՈՒՄՆ, գ. Խաբէութիւն, պատրանք:
ԽԱԲՈՒՍԻԿ, ա. Խաբու, խաբիչ, խաբեբայ:
ԽԱԶՄ, գ. 1. Աղմուկ, ամբոխումն, խռովութիւն, խռով: 2. Ռազմ, պատերազմ, մարտ, կռիւ: 3. Կագ, վէճ, վիճաբանութիւն, բանակռուութիւն, հակառակութիւն:
ԽԱԶՄԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԽԱԶՄԱՐԱՐ:
ԽԱԶՄԱԿԱՆ, ա. Խռովայոյզ:
ԽԱԶՄԱՌՈՒ, տե՛ս ԽԱԶՄԱՐԱՐ:
ԽԱԶՄԱՐԱՐ, ա. 1. Խռովարար, խռովարկու, կռուարար, ապստամբ: 2. Ապստամբողական:
ԽԱԶՄԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խռովութիւն, կռիւ:
ԽԱԶՄՈՒՋ, գ. Քաղցու:
ԽԱԶՄՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽԱԶՄ:
ԽԱԹԱՐԵԼ, նբ. Աւերել, եղծանել, քակել, կործանել, խանգարել:
ԽԱԺԱՄՈՒԺ, ա. գ. Խառնիճաղանճ, խառնաղանճ, ռամիկ:
ԽԱԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Տհասութիւն, խակութիւն:
ԽԱԼԱՄ, գ. Գանգ (անասունի կտրած և չորացած գլուխ):
ԽԱԽԱԼԵԼ, նբ. Խարբալել, մաղել:
ԽԱԽԱՄՈՔ, տե՛ս ԽԱՀԱՄՈՔ:
ԽԱԽԱՆՔ, գ. Քրքիջ:
ԽԱԽԱՑ, գ. Մակարդ (պանրի):
ԽԱԽՈՒՏ, ա. Խարխուլ, խարխարուն, գաղփաղփուն, անհաստատ:
– ԽԱԽՈՒՏՔ, գ. Գաղթականութիւն, գաղութ, գաղթ:
ԽԱԽՏԵԼ, նբ. Խարխարել, խաթարել, լուծարել, քակտել, աւերել:
ԽԱԽՏՈՒՄՆ, գ. Քակտումն, եղծումն:
ԽԱԾԱՆԵԼ, նբ. 1. Կծանել, կծել, խայթել, խոցել, հարկանել: 2. փխբ. Զկծեցուցանել, կսկծեցուցանել:
ԽԱԾԱՆՈՂԱԿԱՆ, ա. Խայթողական:
ԽԱԾԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽԱԾԱՆՈՒՄՆ:
ԽԱԾԱՆՈՒՄՆ, գ. Խածանողութիւն, խածումն:
ԽԱԾԱՏԱՆՔ, գ. Խածուած:
ԽԱԾԱՏԵԼ, նբ. 1. Կծատել: 2. Խոցոտել:
ԽԱԾԻԹԱՅ, գ. Ռոճիկ, թոշակ:
ԽԱԾՈՒԱԾ, գ. 1. Խածումն, խայթումն: 2. Խածատանք, խայթուած:
ԽԱԾՈՒՄՆ, գ. Խածանումն, խայթումն:
ԽԱԿ, ա. 1. Տհաս (պտուղ): 2. Անկիրթ, անվարժ, անփորձ, համբակ: 3. (յունական ոճով) Տմարդի, դաժան, անողորմ, անգութ, անագորոյն:
ԽԱԿԱԲԱՐՈՅ, ա. Տմարդի, անագորոյն:
ԽԱԿԱԳՈՐԾ, ա. Ստահակ, չարագործ, խեռ, ապստամբ:
ԽԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստահակութիւն, խեռութիւն:
ԽԱԿԱԽՈՐՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Խակամտութիւն:
ԽԱԿԱԿԻԹ, տե՛ս ԽԱԿԱԿՈՒԹ (1):
ԽԱԿԱԿՈՒԹ, ա. 1. Խակակիթ (խակ խակ քաղուած): 2. փխբ. Անկատար, թերածին, օրապակաս (ծնունդ):
ԽԱԿԱՄԻՏ, ա. Տղայամիտ, պակասամիտ:
ԽԱԿԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խակախորհութիւն:
ԽԱԿԱՍԻՐՏ, ա. Խստասիրտ, անագորոյն, անողոք:
ԽԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տհասութիւն (պտղի,

հասակի, մտքի), անկատարություն, անհմտություն, անփորձություն: 2. Տմարդություն, անգթություն, հմություն, խըստասրտություն: 3. Ապստամբություն, խռովություն, խեռություն:
ԽԱՀ, մանաւանդ՝ ԽԱՀՔ, գ. Կերակուր, խորտիկ, համադամք:
ԽԱՀԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Խոհակերել:
ԽԱՀԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Խահարարութիւն, խոհակերութիւն:
ԽԱՀԱԿԵՐ, տե՛ս ԽՈՀԱԿԵՐ:
ԽԱՀԱԿԵՐՈՑ, տե՛ս ԽՈՀԱԿԵՐՈՑ:
ԽԱՀԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽՈՀԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ:
ԽԱՀԱՄՈՔ, ա. գ. Խահարար, խոհակեր, խոհարար, խորտկարար:
ԽԱՀԱՐԱՐ, տե՛ս ԽԱՀԱՄՈՔ:
ԽԱՀԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽԱՀԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:
ԽԱՀՐԵԼ, նբ. Այրել, կիզուլ, եղծանել, չորացուցանել, տոչորել:
ԽԱՂ[1], գ. 1. Խաղալիք (հաճելի ժամանցի նպատակ ունեցող զբաղմունք): 2. Մըրցութիւն: 3. Տեսարան (խաղալու՝ մրցելու տեղ): 4. Ծաղր, կատակ, այպն, ճաղ:
– ԽԱՂ ԱՌՆԵԼ, ԸՆԴ ԽԱՂ ԱՐԿԱՆԵԼ. Ծաղր առնել, այպն առնել, ծաղր և այպն առնել, ծաղրել, կատակել:
ԽԱՂ[2], գ. Ճահիճք, եղտիւր, աղտիւր:
ԽԱՂԱԲԱՆԵԼ, նբ. չբ. Խաղ առնել, ծաղրել:
ԽԱՂԱԳԼՈՐ, տե՛ս ԹԱՒԱԼԱԳԼՈՐ:
ԽԱՂԱԼ, չբ. 1. Զուարճանալ, պարել, կաքաւել: 2. Յարձակել, արշաւել, գրոհ տալ, չու առնել, երթալ, յառաջել: 3. Խայտալ, կայտռել, ոստնուլ, ճախրել, գեռալ, խլրտալ, շարժել: 4. Խաղ առնել:
ԽԱՂԱԼԻԿ, ա. գ. 1. Պարաւոր, պարաւորակ: 2. Խաղալիք (խաղալու իր՝ առարկա են):
ԽԱՂԱԼԻՔ, գ. 1. տե՛ս ԽԱՂԱԼԻԿ (2): 2. տե՛ս ԽԱՂ (1): 3. (կգմխս.) Յօդք:
ԽԱՂԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Խաղ (խաղալը):
ԽԱՂԱԽՈՐԴ, ա. գ. Մորթագործ:
ԽԱՂԱԿԱՏԱԿ ԼԻՆԵԼ. Խեղկատակել:
ԽԱՂԱՂ, ա. 1. Հանդարտ, անդորր, անխռով: 2. մ. Խաղաղաբար, խաղաղապէս, հանդարտաբար, հանդարտիկ:
ԽԱՂԱՂԱԲԱՐ, տե՛ս ԽԱՂԱՂ (2):
ԽԱՂԱՂԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. չբ. Խաղաղութիւն առնել, խաղաղել:
ԽԱՂԱՂԱԿԱՆ, ա. 1. Խաղաղ, անդորր, անխռով, հանգստական, հանդարտական, հաշտ: 2. Խաղաղասէր, խաղարար, հեզ: 3. ա. գ. Ողջակէզ (հաշտութեան զոհ):
ԽԱՂԱՂԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Հանդարտագոյն:
ԽԱՂԱՂԱԿԱՆԱՊԷՍ, մ. Խաղաղաբար, հանդարտօրէն, հեզաբար:
ԽԱՂԱՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հանդարտութիւն:
ԽԱՂԱՂԱԿԵԱՑ, ա. Խաղաղասէր (խաղաղ ապրող):
ԽԱՂԱՂԱԿՈՅՏ, ա. գ. Խաղխաղակոյտ, կոյտ:
ԽԱՂԱՂԱՀԵՂ, ա. Խաղաղարար:
ԽԱՂԱՂԱՄԲՈԽ, ա. Խռովարար, խռովարկու, խռովիչ:
ԽԱՂԱՂԱՆԱԼ, չբ. Խաղաղել, հանդարտել, անդորրել, հանգչել:
ԽԱՂԱՂԱՊԱՀ, ա. Խաղաղասէր (խաղաղութիւն պահպանող):
ԽԱՂԱՂԱՊԱՐԳԵՒ, ա. Խաղաղութիւնապարգև (խաղաղութիւն պարգևող՝ տուող):
ԽԱՂԱՂԱՊԷՍ, տե՛ս ԽԱՂԱՂԱԲԱՐ:
ԽԱՂԱՂԱՍԷՐ, ա. Խաղաղապահ:
ԽԱՂԱՂԱՐԱՐ, ա. Խաղաղացուցիչ, հաշտարար:
ԽԱՂԱՂԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաշտարարութիւն (խաղաղարար լինելը):
ԽԱՂԱՂԱՑՈՒ, ա. Խաղաղական, խաղաղացուցիչ:

ԽԱՂԱՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խաղաղեցուցանել, խաղաղել, հանդարտեցուցանել, հանդարտել:
ԽԱՂԱՂԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Հանդարտեցուցիչ:
ԽԱՂԱՂԱՒԷՏ, ա. Հանգստաւէտ:
ԽԱՂԱՂԵԼ¹, նբ. 1. տե՛ս ԽԱՂԱՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ: 2. Պարտակել, քօղարկել, ծածկել:
ԽԱՂԱՂԵԼ² (իմ), տե՛ս ԽԱՂԱՂԱՆԱԼ:
ԽԱՂԱՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԽԱՂԱՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԽԱՂԱՂԻԿ, մ. Խաղաղ, խաղաղօրէն, հանդարտիկ, հեզիկ:
ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հանդարտութիւն, անհողմութիւն, անդորրութիւն, լռութիւն, հանգիստ, ողջութիւն, առողջութիւն: 2. Հաշտութիւն:
ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆԱՊԱՐԳԵՒ, տե՛ս ԽԱՂԱՂԱՊԱՐԳԵՒ:
ԽԱՂԱՂՈՒՄՆ, գ. Հանդարտութիւն, անհողմութիւն:
ԽԱՂԱՂՈՒՆ, ԽԱՂԱՂՈՒՏ, ա. Խաղաղ, խաղաղական, հանդարտական:
ԽԱՂԱՂՕՐԷՆ, ա. մ. Հանդարտօրէն, խաղաղիկ:
ԽԱՂԱՆՔ, գ. Ջաղանք, ճաղումն (խաղ առնելը):
ԽԱՂԱՊԱՏԵԼ (իմ), չբ. Փարել:
ԽԱՂԱՍԷՐ, ա. Զբաղասէր:
ԽԱՂԱՐԱՆ, գ. Թատր, թէատրոն:
ԽԱՂԱՑ, ա. Շարժուն, հոսանուտ, խաղացական:
- ԽԱՂԱՑՔ, տե՛ս ԽԱՂԱՑՈՒՄՆ:
ԽԱՂԱՑԱԿԱՆ, տե՛ս ԽԱՂԱՑ:
ԽԱՂԱՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԽԱՂԱՑՈՒԹԻՒՆ:
ԽԱՂԱՑՈՒՄՆ, գ. Խաղացք, շարժումն, ընթացք, գնացք, հոսումն, գեղումն, հոսք:
ԽԱՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Փոխել, վարել, անցուցանել: 2. Հոսեցուցանել, բղխեցուցանել, բղխել (ջուր):
ԽԱՂԱՑՔ, տե՛ս ԽԱՂԱՑ-ի տակ:
ԽԱՂԱՒԱՐՏ, գ. (բժշկ.) Պալար, ուռոյց:
ԽԱՂԲԱԿԵԼ, նբ. Վտանգել (հաղբի՝ որոգայթի մէջ գցել):
ԽԱՂԲՔ, տե՛ս ՀԱՂԲՔ:
ԽԱՂԽԱՂԱԿՈՅՏ, տե՛ս ԽԱՂԱՂԱԿՈՅՏ:
ԽԱՂԽԱՄԵԱՅ, ա. Վանդակակերպ, վանդակապատ:
ԽԱՂՃԱԽՈՒՂՃ, տե՛ս ԱՃԱՌ² (2):
ԽԱՂՃՄՈՒՆՔ, գ. (կզմխս.) յոգն. Մկունք:
ԽԱՂՃՈՒՆՔ, տե՛ս ԽԱՂՃԱԽՈՒՂՃ:
ԽԱՂՈՂ, գ. Որթ (խաղողենու պտուղը):
ԽԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Խաղ, կատակ, թշնամանք, չարախօսութիւն:
ԽԱՄ, ա. Անփորձ, անվարժ, անկիրթ:
- Ի ԽԱՄՈՒՑ, մ. Յանգէտս, անգիտաբար:
ԽԱՄԱՆԱԼ, չբ. Յուլանալ (խամ դառնալ):
ԽԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվարժութիւն, անկրթութիւն, անգործութիւն:
ԽԱՄՐԱՆԱԼ, տե՛ս ԽԱՄՐԵԼ² (իմ):
ԽԱՄՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թառամեցուցանել, չորացուցանել, եղծանել, խահրել, անպիտանացուցանել, նուաստացուցանել:
ԽԱՄՐԵԼ¹, տե՛ս ԽԱՄՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԽԱՄՐԵԼ² (իմ), չբ. 1. Խամրանալ, թառամել, թարշամել, չորանալ: 2. Թուլանալ, գիջանել:
ԽԱՄՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԽԱՄՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԽԱՅԹ, գ. Խթան, խայթոց:
ԽԱՅԹԱՀԱՐԵԼ, տե՛ս ԽԱՅԹԵԼ:
ԽԱՅԹԵԼ, նբ. Խայթահարել, խածանել, կծանել, կծել, չիթել:
ԽԱՅԹՈՂԱԿԱՆ, ա. Խածանողական:
ԽԱՅԹՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Խածանողութիւն, խածանումն, խայթումն:
ԽԱՅԹՈՑ, գ. 1. Խայթ, խթան, չիթոց: 2. Խայթուած, վէր:

ԽԱՅԹՈՒԱԾ, գ. Խայծուած, խայթոց, վէր:

ԽԱՅԹՈՒՄՆ, գ. Խայթողութիւն, խածանողութիւն, խածանումն, խածումն:

ԽԱՅԾ, գ. Նիշ, նշան, բիծ:

ԽԱՅԾՈՏ, ա. Պիսակ, խայտաբղէտ:

ԽԱՅՏ, ա. Գունագոյն, նկարէն, պիսակ:

ԽԱՅՏԱԲՂԷՏ, ա. 1. Խայծոտ: 2. Բազմատեսակ:

ԽԱՅՏԱԲՂԷՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խայտութիւն, խայտուց:

ԽԱՅՏԱԼ, չբ. 1. Կայթել, կայտռել, ոստոստել, խաղալ: 2. Ցնծալ, խնդալ: 3. Խեննչանալ, յօրանալ: 4. Ըմբոստանալ:

ԽԱՅՏԱԼԻՑ, տե՛ս ԽՆԴԱԼԻՑ:

ԽԱՅՏԱԽԱՐԻ, ԽԱՅՏԱԽԱՐԻՒ, ա. Գորշախայտ, խայտապիսակ, մոխրագոյն (սեւ ու սպիտակ բծերով):

ԽԱՅՏԱՆՔ, գ. Ցնծութիւն, հրճուանք, բերկրանք:

ԽԱՅՏԱՊԻՍԱԿ, տե՛ս ԽԱՅՏԱԽԱՐԻ(Ւ):

ԽԱՅՏԱՌԱԿ, ա. մ. Առակ, նշաւակ, ծանակ, մերկ:

ԽԱՅՏԱՌԱԿԱԳՈՅՆ, ա. Ծանակագոյն, յոռեգոյն:

ԽԱՅՏԱՌԱԿԱՄԱՀ, մ. Անարգամահ (խայտառակ՝ անարգ մահով):

ԽԱՅՏԱՌԱԿԱՆՔ, գ. 1. Խայտառակութիւն, նշաւականք, նշաւակութիւն, ծանականք, առականք, անարգանք, ամօթ: 2. Ամօթոյք, մերկութիւն: 3. Լկանք: 4. Պղծութիւն (ամօթալի գործեր):

ԽԱՅՏԱՌԱԿԵԼ, նբ. 1. Նշաւակել, ծանակել, յամօթ առնել, առակել, մերկացուցանել: 2. Պղծել, ապականել:

ԽԱՅՏԱՌԱԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԽԱՅՏԱՌԱԿԵԼ:

ԽԱՅՏԱՌԱԿԻՉ, ա. Ծանակիչ:

ԽԱՅՏԱՌԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽԱՅՏԱՌԱԿԱՆՔ:

ԽԱՅՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽԱՅՏՈՒՑ:

ԽԱՅՏՈՒՄՆ, գ. Ցնծումն, ցնծութիւն:

ԽԱՅՏՈՒՑ, գ. Խայտութիւն, խայտաբղէտութիւն:

ԽԱՅՐԻ, գ. Պտուղ, բերք, արդիւնք, արգասիք, ընծայ:

ԽԱՆ[1], գ. Ափսէ, սկուտեղ:

ԽԱՆ[2], գ. Իջավան, օթեւան, պանդոկի:

ԽԱՆ[3], գ. Փշրանք (հացի):

ԽԱՆԳԱՐ, գ. 1. Խանգարումն: 2. Խռովութիւն, չփոթ: 3. ա. Աւերեալ, եղծեալ, խաթարեալ:

ԽԱՆԳԱՐԵԼ, նբ. 1. Խաթարել, խախտել, եղծանել, աւերել, քակել, ապականել, աղաւաղել: 2. Շփոթել, խառնակել, խռովել:

ԽԱՆԳԱՐԵՑՈՒՑԻՉ, տե՛ս ԽԱՆԳԱՐԻՉ:

ԽԱՆԳԱՐԻՉ, ա. Խանգարեցուցիչ, աւերիչ, խռովիչ:

ԽԱՆԳԱՐՈՒՄՆ, գ. Խանգար, խառնակութիւն, չփոթ:

ԽԱՆԴ, գ. Եռանդն, աւիւն, իղձ:

- ԽԱՆԴ ԱՌՆԵԼ. Յանդիմանել:

ԽԱՆԴԱԳՈՐՈՎ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԽԱՆԴԱՂԱՏԵԼ[2]:

ԽԱՆԴԱԼ, չբ. Նախանձել, մախալ, յաչաղել, գչարել, քինալ, դժկամակել:

ԽԱՆԴԱԿ, գ. Խրամ, փոս:

ԽԱՆԴԱԿԱԹ, ա. Խանդաղակաթ, խանդաղատալի, գորովալի, գորովալից:

ԽԱՆԴԱՂԱԿԱԹ, տե՛ս ԽԱՆԴԱԿԱԹ:

ԽԱՆԴԱՂԱՏԱԳԻՆ, ԽԱՆԴԱՂԱՏԱԳՈՅՆ, ա. մ. Գորովալից, գորովագին, գորովագոյն:

ԽԱՆԴԱՂԱՏԱԼԻ, տե՛ս ԽԱՆԴԱԿԱԹ:

ԽԱՆԴԱՂԱՏԱԿԱՆ, ա. Գորովական, խանդաղատելի:

ԽԱՆԴԱՂԱՏԱՆՔ, գ. Խանդաղատութիւն, արգահատանք, գթարկութիւն, գորով, գութ:

- Ի ԽԱՆԴԱՂԱՏԱՆՍ ԱԾԵԼ, տե՛ս ԽԱՆԴԱՂԱՏԵԼ[1]:

ԽԱՆԴԱՂԱՏԵԼ[1], նբ. Խանդաղատեցուցանել, ի խանդաղատանս ածել:

ԽԱՆԴԱՂԱՏԵԼ[2], չբ. Գթալ, գորովել, խորովել, աղէխարշել, կարեկից լինել:
ԽԱՆԴԱՂԱՏԵԼԻ, տե՛ս ԽԱՆԴԱՂԱՏԱԿԱՆ:
ԽԱՆԴԱՂԱՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԽԱՆԴԱՂԱՏԵԼ[1]:
ԽԱՆԴԱՂԱՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽԱՆԴԱՂԱՏԱՆՔ:
ԽԱՆԴԱՆՔ, գ. Խանդութիւն, յաչաղանք, մախանք, նախանձ:
ԽԱՆԴԵԼ, նբ. Նեղել, չարչարել:
ԽԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽԱՆԴԱՆՔ:
ԽԱՆՁ, գ. 1. Կեր (ձուկ որսալու խայծ): 2. Խանձիր (խանձուած՝ այրուած բանի հոտ):
ԽԱՆՁԱԿԱՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԽԱՆՁԵԼ[2] (իմ):
ԽԱՆՁԱՏԵԼ, նբ. Խանձողել, խանձոտել, այրել, կիզուլ, տոչորել, փաղաղել, բոցակիզել:
ԽԱՆՁԱՐՐԱՊԱՏ, ա. Խանձարրաւոր:
- ԽԱՆՁԱՐՐԱՊԱՏ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԽԱՆՁԱՐՐԱՊԱՏԵԼ (իմ):
ԽԱՆՁԱՐՐԱՊԱՏԵԼ (իմ), չբ. Խանձարրապատ լինել:
ԽԱՆՁԱՐՐԱՒՈՐ, տե՛ս ԽԱՆՁԱՐՐԱՊԱՏ:
ԽԱՆՁԵԼ[1], նբ. Կիզուլ, այրել, տոչորել, խանձատել, խանձողել:
ԽԱՆՁԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Անկղիտանալ, տափալ, տափանալ: 2. Ունականալ (մի վատ բանի սովորել՝ վարժուել):
ԽԱՆՁԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կցել, ձգել, յանգուցանել, հրապուրել:
ԽԱՆՁԻՐ, տե՛ս ԽԱՆՁ (2):
ԽԱՆՁՈՂԵԼ, ԽԱՆՁՈՏԵԼ, նբ. Խանձել, խանձատել:
ԽԱՆՁՈՑ, գ. Կարթ:
ԽԱՆՈՒԹ, գ. 1. Կրպակ: 2. Մթերանոց, համբար, ամբար:
ԽԱՆՉԱՉԱՅՆԵԼ, չբ. Խանչել:
ԽԱՆՉԱՆԱԼ, չբ. Այտնուլ, ուռնուլ, ուռչել, փխբ. փքնուլ, հպարտանալ:
ԽԱՆՉԵԼ, չբ. Գրդալ, կնչել, խնչել (խոզի պէս ձայն հանել):
ԽԱՆՉԻՒՆ, գ. Խանչումն:
ԽԱՆՉՈՒՄՆ[1], տե՛ս ԽԱՆՉԻՒՆ:
ԽԱՆՉՈՒՄՆ[2], գ. 1. Փքումն, այտումն: 2. Ուռոյց, այտոյց: 3. Կուտոց, մեծութիւն, ծանրութիւն: 4. Բորբոքումն:
ԽԱՆՏ, ա. Գարշ, ամօթալի, խայտառակ:
ԽԱՆՏԱԼ, տե՛ս ԽԱՆԴԱԼ:
ԽԱՆՏԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախանձ:
ԽԱՆՏԱՆՔ, ԽԱՆՏԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽԱՆԴԱՆՔ:
ԽԱՇԱՐ, ա. Խոշոր, անհարթ, անողորկ, հաստ:
ԽԱՇԵԼ, տե՛ս ՀԱՇԵԼ:
ԽԱՇՄԱՆԴԱՄ, տե՛ս ՀԱՇՄ:
ԽԱՇՄՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՇՄՈՒԹԻՒՆ:
ԽԱՇՆ, գ. Հօտ (ոչխարների և այծերի խումբ):
ԽԱՇՆԱԴԱՐՄԱՆ, տե՛ս ԽԱՇՆԱՐԱԾ:
ԽԱՇՆԱՐԱԾ, ա. գ. Խաշնադարման, խաշնարօտ, հօտարած, հովիւ:
ԽԱՇՆԱՐՕՏ, ա. գ. 1. տե՛ս ԽԱՇՆԱՐԱԾ: 2. Հօտ (արածող ոչխարների):
ԽԱՇՈՅ, տե՛ս ԱՐԳԱՆԱԿ:
ԽԱՇՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԱՇՈՒՄՆ:
ԽԱՉ, գ. 1. Խաչափայտ, քառաթև, սուրբ նշան: 2. փխբ. Վիշտ, չարչարանք:
- Ի ԽԱՉ ՀԱՆԵԼ, տե՛ս ԽԱՉԵԼ:
ԽԱՉԱԲԱՐՁ, ա. Կրօնաւոր (Քրիստոսի խաչը իր վրայ վերցնող):
ԽԱՉԱԴՐՈՇՄ, ա. Խաչադրօշեալ, խաչանիշ:
ԽԱՉԱԴՐՕՇԵԱԼ, տե՛ս ԽԱՉԱԴՐՈՇՄ:
ԽԱՉԱԶԳԵԱՑ, ԽԱՉԱԶԳԵՍՏ, ա. Խաչազգեստեալ, խաչակրօն, խաչակիր, խաչունակ, խաչական, նշանազգեաց:
ԽԱՉԱԶԳԵՍՏԵԱԼ, տե՛ս ԽԱՉԱԶԳԵԱՑ:
ԽԱՉԱԿԱՆ, ա. 1. Խաչաձև: 2. Խաչազգեաց:
ԽԱՉԱԿԵՐՊ, ա. Խաչաձև, քառաթև:
ԽԱՉԱԿԻՐ, ա. 1. Խաչազգեաց, խաչակրօն, խաչունակ: 2. Ճգնողական, առաքինական:

ԽԱՉԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԽԱՉԱԿՑԵԼ (իմ):
ԽԱՉԱԿՆՔԵԼ, նբ. Տեառնագրել, խաչանշան առնել:
ԽԱՉԱԿՐՕՆ, ա. Խաչազգեաց, խաչակիր, ճգնողական:
ԽԱՉԱԿՑԵԼ (իմ), չբ. Խաչակից լինել:
ԽԱՉԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարչարակցութիւն:
ԽԱՉԱՀԱՆ, տե՛ս ԽԱՉԱՀԱՆՈՒ:
ԽԱՉԱՀԱՆՈՒ, ա. Խաչահան, խաչհանու (Քրիստոսին խաչող):
ԽԱՉԱՁԵՒ, ա. Խաչանման, խաչակերպ:
ԽԱՉԱՆԻՇ, ա. մ. Խաչանշան, խաչադրոշմ, խաչաձև, խաչանման:
ԽԱՉԱՆՄԱՆ, ա. մ. Խաչաձև, խաչանիշ:
ԽԱՉԱՆՇԱՆ, տե՛ս ԽԱՉԱՆԻՇ:
ԽԱՉԱՊԷՍ, մ. Խաչանման, խաչանիշ:
ԽԱՉԱՎԵՐԱՑ, գ. (եկեղց.) Խաչվերաց:
ԽԱՉԱՏԵՍԱԿ, ա. մ. Խաչակերպ, խաչաձև, խաչանման:
ԽԱՉԱՏԵՍԱԿԱԲԱՐ, մ. Խաչատեսակ:
ԽԱՉԱՓԱՅՏ, տե՛ս ՏԵԱՌՆԱՆՄԱՆ ԽԱՉ:
ԽԱՉԵԼ, նբ. Ի խաչ հանել:
ԽԱՉՀԱՆՈՒ, տե՛ս ԽԱՉԱՀԱՆՈՒ:
ԽԱՉՈՒՆԱԿ, ա. Խաչակիր, խաչազգեաց:
ԽԱՉՎԵՐԱՑ, տե՛ս ԽԱՉԱՎԵՐԱՑ:
ԽԱՌԱՆ, գ. Պարան, չուան, տոռն:
ԽԱՌԱՆԵԼ, նբ. Կապել (խառանով):
ԽԱՌԱՏԵԼ, նբ. Քայքայել:
ԽԱՌԱՏՈՒՄՆ, գ. Խախտումն, քայքայումն:
ԽԱՌԵԼ, նբ. Խլել (ոլորելով պոկել՝ թռչունի գլուխը):
ԽԱՌՆ, ա. 1. Խառնակ (ոչ պարզ): 2. Հասարակ, սովորական: 3. Պիղծ, անկարգ: 4. մ. Ի միասին, միաբան, միանգամայն, անխտիր:
– ԽԱՌՆ, մանաւանդ՝ ԽԱՌՆՔ, գ. 1. Խառնուրդ, խառնումն, խառնուած, բաղադրութիւն: 2. Մերձաւորութիւն, կենակցութիւն, զուգաւորութիւն:

ԽԱՌՆԱԲՆԴՈՐ, ԽԱՌՆԱԲՆԴՈՐԵԼ, տե՛ս ԽԱՌՆԱՓՆԴՈՐ, ԽԱՌՆԱՓԸՆԴՈՐԵԼ:
ԽԱՌՆԱԳՆԱՑ, ա. Խառնակեցիկ, ցոփ, գեղխ, անառակ:
ԽԱՌՆԱԽՈՒԺ, ա. Օտար, անծանօթ, օտարական:
ԽԱՌՆԱԽՕՍ, ա. Պղծախօս, պղծագործախօս:
ԽԱՌՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շատախօսութիւն, չաղակրատութիւն: 2. Շաղփաղփութիւն, կատակաբանութիւն, կատակ: 3. Պղծաբանութիւն, խառնխօսութիւն, չփոթաբանութիւն:
ԽԱՌՆԱԿ, ա. 1. Խառն, չփոթական, անորոշ: 2. Պիղծ, անսուրբ, փիծ: 3. Անմաքուր, անլուայ: 4. Հասարակ, սովորական: 5. գ. Խառնուած, կապ, շաղկապումն: 6. Խառնք, մերձաւորութիւն:
ԽԱՌՆԱԿԱԲԱՆ, ա. մ. Յորջորջանօք:
ԽԱՌՆԱԿԵԱՑ, ա. Միաբանակեաց:
ԽԱՌՆԱԿԵԼ[1], նբ. 1. Խառնել, չփոթել, խառնափնդորել: 2. Խռովել, ամբոխել, յուզել, ալէկոծել:
ԽԱՌՆԱԿԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Հաղորդակցել, մասնակցել: 2. Ընդհարկանել, խոնել: 3. Զուգաւորել, մերձաւորել:
ԽԱՌՆԱԿԵՑԻԿ, տե՛ս ԽԱՌՆԱԳՆԱՑ:
ԽԱՌՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խառնակումն, չփոթ, խռովութիւն: 2. Խառնուրդ, զանգումն: 3. Խառնք, մերձաւորութիւն:
ԽԱՌՆԱԿՈՒՄՆ, տե՛ս ԽԱՌՆԱԿՈՒԹԻՒՆ (1, 3):
ԽԱՌՆԱՂԱՆՃ, ԽԱՌՆԱՂԱՆՋ, ԽԱՌՆԱՃԱՂԱՆՋ, գ. ա. 1. Խաժամուժ, ամբոխ, խառնամբոխ, ռամիկ, խուժան: 2. Ռամկական, հասարակ, բազմամբոխ, խուռն, խառնիխուռն, անկարգ:
ԽԱՌՆԱՄԱՌՆ, ԽԱՌՆԱՄԱՌՆԵԱԼ, ա. Խառնիխուռն, խառնակ, չփոթական:
ԽԱՌՆԱՄԲՈԽ, ա. մ. Խառնիխուռն (խառն ամբոխով):

ԽԱՌՆԱՄԽԵԼ (իմ), տե՛ս ԽԱՌՆԱՄՈՒԽ ԼԻՆԵԼ:
ԽԱՌՆԱՄՈՒԽ ԼԻՆԵԼ. Խառնամխել, միջամուխ լինել, միջամուտ լինել:
ԽԱՌՆԱՎԱՐ, ա. Անխտիր, անարգել, ցանկասէր:
ԽԱՌՆԱՐԱՆ, գ. 1. Խառնելիք, խառնոց, թակոյկ: 2. Ըմպելիքախառնոց: 3. (եկեղց.) Մարմնարան: 4. տե՛ս ԽԱՌՆԵԼԻՔ (3):
ԽԱՌՆԱՓՆԴՈՐ կամ ԽԱՌՆԱԲՆԴՈՐ, ա. 1. Խառնիխուռն, խառնակ, անհամեմատ, անյարմար, անդէպ: 2. մ. Խառնափնդորապէս, չփոթաբար, անյայտաբար, անորոշաբար:
ԽԱՌՆԱՓՆԴՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԽԱՌՆԱՓՆԴՈՐ (2):
ԽԱՌՆԱՓՆԴՈՐԵԼ կամ ԽԱՌՆԱԲՆԴՈՐԵԼ, նբ. Խառնակել, չփոթել, շառաձանել, գեղձանել:
ԽԱՌՆԵԼ, նբ. 1. Միացուցանել, միաւորել, զանգել, բաղադրել, չփոթել: 2. Կցել, յարակցել, զուգել, զօդել, ագուցանել, ընդելուզանել: 3. Մուծանել, մխել, վարել: 4. կ. չբ. տե՛ս ԽԱՌՆԱԿԵԼ[2] (իմ):
ԽԱՌՆԵԼԻ, մանաւանդ՝ ԽԱՌՆԵԼԻՔ, գ. 1. տե՛ս ԽԱՌՆԱՐԱՆ (1): 2. Ըմպելի: 3. Խառնարան (հրաբխային):
ԽԱՌՆԻԽՈՒՌՆ կամ ԽԱՌՆ Ի ԽՈՒՌՆ, ա. մ. 1. Խառնափնդոր, խառնափնդորապէս, անկարգաբար, չփոթաբար: 2. Անխտիր, պարզաբար, ընդհանրականապէս:
ԽԱՌՆԻԾ, գ. (կենդբ.) Գրուիճ, խարագուլ:
ԽԱՌՆԻԾԱՂԱՆԾ կամ ԽԱՌՆԻԾԱՂԱՆՁ, տե՛ս ԽԱՌՆԱՂԱՆԾ:
ԽԱՌՆԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽԱՌՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ (3):
ԽԱՌՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Խառնումն, մասնակցութիւն, կապակցութիւն:
ԽԱՌՆՈՐԴ, տե՛ս ԽԱՌՆՈՒՐԴ:
ԽԱՌՆՈՑ, տե՛ս ԽԱՌՆԱՐԱՆ (1):
ԽԱՌՆՈՒԱԾ, գ. 1. Խառնումն, բաղադրութիւն, բաղկացութիւն, զանգուած: 2. Ազգակցութիւն: 3. Ագոյցք, զօդ, կապ: 4. (կզմխս.) Յօդ: 5. Ներդաշնակութիւն:
ԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, ԽԱՌՆՈՒՄՆ, գ. 1. Խառնուած, բաղադրութիւն: 2. (կրօն.) Միաւորութիւն: 3. Միաբանութիւն, յարակցութիւն: 4. Բախումն, ընդհարումն: 5. Խառնք, զուգաւորութիւն:
ԽԱՌՆՈՒՐԴ, գ. 1. Խառնորդ, խառնումն, բախումն, ընդհարումն: 2. Գետախառնունք: 3. Միաբանութիւն, դասակցութիւն, կցորդութիւն:
ԽԱՌՈՒԵԱԼ, տե՛ս ԽԱՐՈՒԵԱԼ:
ԽԱՐ, գ. Ճարակ, բուտ, կեր:
ԽԱՐԱԳՈՒԼ, տե՛ս ԽԱՌՆԻԾ:
ԽԱՐԱԶԱՆ, գ. Ջաղկ, մտրակ, վարիչ, վարոց:
ԽԱՐԱԶԱՆԵԼ, նբ. Ջաղկել:
ԽԱՐԱԶՆ, գ. 1. Քուրձ, խորգ, ցնցոտի, գրգլի: 2. ա. Կարկատուն, պատառատուն:
ԽԱՐԱԶՆԱԳՈՅՆ, ա. Խոչորագոյն (աւելի կոպիտ՝ գռեհիկ):
ԽԱՐԱԶՆԱԶԳԵԱՑ, ա. մ. Խարազնազգեստ, խարազնաւոր (քուրձ հագած):
ԽԱՐԱԶՆԱԶԳԵՍՏ, ա. 1. տե՛ս ԽԱՐԱԶՆԱԶԳԵԱՑ: 2. գ. Քուրձ:
ԽԱՐԱԶՆԱՒՈՐ, տե՛ս ԽԱՐԱԶՆԱԶԳԵԱՑ:
ԽԱՐԱԿ, գ. Ապառաժ, վէմ:
ԽԱՐԱԿԱՋԵՒ, ա. Վիմաձեւ, վիմարդեան:
ԽԱՐԱԿԵԼ, նբ. 1. Խարել, խահրել, կիզուլ, տոչորել, խանձատել, այրել: 2. Օծանել, տոգորել:
ԽԱՐԱԿԻՉ, ա. Տոչորիչ:
ԽԱՐԱՄԱՆԻ, գ. Դեւ, սատանայ:
ԽԱՐԱՆ, գ. 1. Խարումն (չիկացած երկաթով): 2. Դրոշմ (մարմնի խարանուած վէրքը՝ նշանը):
ԽԱՐԱՓ, գ. Գուբ, փոս, խորխորատ:

ԽԱՐԲ, գ. Թուր, սուր:
ԽԱՐԲԱԼԵԼ, նբ. 1. Մաղել, խախալել: 2. փխբ. Վրդովել, խռովել:
ԽԱՐԲԱԼՈՒՄՆ, գ. Փորձութիւն, վտանգ:
ԽԱՐԲՈՒՋ, տե՛ս ԷՇԱՅԾԵԱՄՆ:
ԽԱՐԴԱԽ, ա. 1. Նենգաւոր, խաբեբայ, դաւաճան, դժրամիտ: 2. Կեղծ, պատիր:
ԽԱՐԴԱԽԱՆԱԼ, տե՛ս ԽԱՐԴԱԽԵԼ:
ԽԱՐԴԱԽԱՆՔ, գ. Խարդախումն, խարդախութիւն:
ԽԱՐԴԱԽԵԼ, նբ. և չբ. Նենգել, դաւաճանել, խորամանկել, արուեստակել, խաբել:
ԽԱՐԴԱԽԻՉ, ա. Խարդախող:
ԽԱՐԴԱԽՈՂ, տե՛ս ԽԱՐԴԱԽԻՉ:
ԽԱՐԴԱԽՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նենգութիւն, խաբէութիւն, դաւաճանութիւն, խորամանկութիւն, դարանակալութիւն, չարագործութիւն: 2. (փխ. Խարդաւանութիւն) Պղծութիւն:
ԽԱՐԴԱԽՈՒՄՆ, գ. Խարդախանք, խարդախութիւն:
ԽԱՐԴԱՒԱՆԱԿ, գ. Դաւ:
– ԽԱՐԴԱՒԱՆԱԿ ԼԻՆԵԼ ՈՒՄԵՔ. Դաւ գործել:
ԽԱՐԴԱՒԱՆԱԿԱՆ, ա. Դաւողական, նենգաւոր, պատիր:
ԽԱՐԴԱՒԱՆԵԼ, նբ. 1. Դաւել, խաբել, կարթել: 2. Կործանել: 3. Սպանանել (դաւով): 4. Պղծել (խաբէութեամբ):
ԽԱՐԴԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, ԽԱՐԴԱՒԱՆՔ, գ. 1. Դաւումն, դաւաճանումն, պատրանք, մեքենայք, խարդախանք, խաբէութիւն, ոտնձգութիւն (կամ՝ որոգայթադրութիւն), դաւ: 2. Կուսազանցութիւն, պղծութիւն, ապականութիւն:
ԽԱՐԵԼ[1], նբ. 1. Կիզուլ (չիկացած երկաթով), տոչորել: 2. Բրել (աչքերը):
ԽԱՐԵԼ[2], նբ. Խաբել, մոլորեցուցանել:
ԽԱՐԻՍԽ, գ. 1. Պատուանդան, յատակ: 2. Անկիւրոս (նաւի խարիսխ): 3. նման. Սրունք, ոտք:
ԽԱՐԽԱԼԱՆՔ, գ. Գայթումն, սխալանք:
ԽԱՐԽԱԼԵԼ, նբ. Խարխարել, խարխել, խարխլել, խախտել, քայքայել, աւերել, քանդել, կործանել, եղծանել:
ԽԱՐԽԱՐԵԼ, նբ. 1. տե՛ս ԽԱՐԽԱԼԵԼ: 2. Կեղեքել, պատառել: 3. փխբ. Խռովել, չփոթել:
ԽԱՐԽԱՐՈՒՆ, տե՛ս ԽԱՐԽՈՒԼ:
ԽԱՐԽԱՓ, գ. Խարխափումն: Գործածւում է միայն նախդիրով՝
– ԱՌ ԽԱՐԽԱՓ, ԱՌ ԽԱՐԽԱՓՍ, ԸՆԴ ԽԱՐԽԱՓՍ, մ. Կուրաբար (խարխափելով):
ԽԱՐԽԱՓԱՆՔ, գ. Խարխափումն (խարխափելը):
ԽԱՐԽԱՓԵԼ, չբ. 1. Դանդաչել, երերել, գթել: 2. Խարշափել:
ԽԱՐԽԱՓՈՒՄՆ, տե՛ս ԽԱՐԽԱՓԱՆՔ:
ԽԱՐԽԵԼ, ԽԱՐԽԼԵԼ, տե՛ս ԽԱՐԽԱԼԵԼ:
ԽԱՐԽՈՒԼ, ա. Խարխարուն, խախուտ, գաղփաղփուն:
ԽԱՐՁ, գ. Շամբ:
ԽԱՐՇԱՏԵԼ, նբ. 1. Խարշել, խարել, տոչորել, այրել, կիզուլ, խորովել: 2. չբ. Պապակել, պասքել:
ԽԱՐՇԱՓ, գ. Խօշիւն, շրշիւն, սօսափիւն:
ԽԱՐՇԱՓՈՒՄՆ, գ. Խարշափ (խարշափելը):
ԽԱՐՇԵԼ, նբ. 1. Խարշատել, այրել, տոչորել, խորովել: 2. Եփել:
ԽԱՐՇՈՒՄՆ, գ. Տոչորումն (խարշելը):
ԽԱՐՈՅԿ, գ. Հուր, կրակ, հրատ:
ԽԱՐՈՒԱՆՔ, գ. Թշուառութիւն, չուառութիւն, աղէտ, վնաս:
ԽԱՐՈՒԵԱԼ, ա. Խառուեալ, թշուառ, եղկելի:
ԽԱՐՈՒԿԱԾԻՆ, ա. Հրավառ, հրեղէն:
ԽԱՐՈՒԿԵԼ, նբ. չբ. Խարակել, խորովել, այրել, հրանալ:
ԽԱՐՈՒՐԵԱԼ, ա. Նսեմ, աղօտ:
ԽԱՐՍԽԵԼ, նբ. Հաստատել, ռռկայել, կացուցանել, ամրացուցանել, սահմանել:
ԽԱՐՍՏԻ, տե՛ս ԷՇ (1):

ԽԱՐՏ, տե՛ս ԽԱՐՏՈՑ:
ԽԱՐՏԵԱԼ, ա. Շէկ, դեղձան, խարտեշագոյն:
ԽԱՐՏԵԼ, նբ. 1. Քերել (խարտոցով), մաշել, փշրել, մանրել: 2. Սրել:
ԽԱՐՏԵՇԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԽԱՐՏԵԱՇ:
ԽԱՐՏՈՑ, գ. Խարտ (խարտելու գործիք):
ԽԱՒԱՐ, գ. 1. Մթութիւն, մութն, մութ: 2. փխբ. Տգիտութիւն, անգիտութիւն: 3. փխբ. Մոլորութիւն: 4. փխբ. Սատանայ: 5. փխբ. Տխրութիւն, վիշտ: 6. ա. Տգէտ, անուսումն: 7. Խաւարային, խաւարին, չար, մոլար:
- Ի ԽԱՒԱՐ ԴԱՌՆԱԼ. Խաւարել:
- ԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ ԽԱՒԱՐԻ. Դժոխք:
ԽԱՒԱՐԱԲԵՐ, ա. 1. Խաւարեցուցիչ: 2. Խաւարամած:
ԽԱՒԱՐԱԲՆԱԿ, ա. 1. Խաւարաբնակեալ: 2. Խաւարային, դժոխական, դժոխային:
ԽԱՒԱՐԱԲՆԱԿԵԱԼ, տե՛ս ԽԱՒԱՐԱԲՆԱԿ:
ԽԱՒԱՐԱԲՈՐԲՈՔ, ա. Ստուերամած, մթագին:
ԽԱՒԱՐԱԴԻՐ, ա. Երեկորին, գիշերային:
ԽԱՒԱՐԱԶԳԱԾ, ա. Խաւարազգեաց, խաւարային, մթազգած, մթագին:
- ԽԱՒԱՐԱԶԳԱԾ ԼԻՆԵԼ. Մթագնել:
ԽԱՒԱՐԱԶԳԵԱՑ, ԽԱՒԱՐԱԶԳԵՑԵԱԼ, ԽԱՒԱՐԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս ԽԱՒԱՐԱԶԳԱԾ:
ԽԱՒԱՐԱԽԱՌՆ, ա. Մթագին:
ԽԱՒԱՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԽԱՒԱՐԱՅԻՆ:
ԽԱՒԱՐԱԿԵԱՑ, ա. Խաւարաբնակ (խաւարի մէջ ապրող), գիշերային:
ԽԱՒԱՐԱԿՈՒԼ, ա. 1. Գիշերակուլ: 2. Խաւարասոյզ:
ԽԱՒԱՐԱԿՈՒՌ, ա. Խաւարամած, մթագին:
ԽԱՒԱՐԱՀԱԼԱԾ, ա. Ստուերահալած:
ԽԱՒԱՐԱՄԱԾ, ԽԱՒԱՐԱՄԱԾԵԱԼ, ա. Խաւարազգած, խաւարապատ, խաւարապատեալ, ստուերամած, խաւարին, խաւարակուռ, խաւարանիւթ, խաւարաշօշափ, խաւարասոյզ, մթազգած, մթապատ, աղջամղջին:
ԽԱՒԱՐԱՄՈՒԹ, ա. Աղջամղջին (մութ և խաւարին):
ԽԱՒԱՐԱՅԱԾ, ա. Խաւարաշրջող, մոլորեալ:
ԽԱՒԱՐԱՅԻՆ, ա. 1. Խաւարական, խաւարին, մթին, նսեմ: 2. փխբ. Չար, մոլար, մեղանչական: 3. փխբ. Մարմնաւոր, աշխարհական:
ԽԱՒԱՐԱՆԱԼ, տե՛ս ԽԱՒԱՐԵԼ[2] (իմ):
ԽԱՒԱՐԱՆԻՒԹ, տե՛ս ԽԱՒԱՐԱՄԱԾ:
ԽԱՒԱՐԱՇՐՋՈՂ, տե՛ս ԽԱՒԱՐԱՅԱԾ:
ԽԱՒԱՐԱՇՕՇԱՓ, տե՛ս ԽԱՒԱՐԱՄԱԾ:
ԽԱՒԱՐԱՊԱՏ, ԽԱՒԱՐԱՊԱՏԵԱԼ, տե՛ս ԽԱՒԱՐԱՄԱԾ:
ԽԱՒԱՐԱՍԷՐ, ա. 1. Գիշերասէր: 2. փխբ. Չարագործ, չարասէր:
ԽԱՒԱՐԱՍՈՅԶ, տե՛ս ԽԱՒԱՐԱՄԱԾ:
ԽԱՒԱՐԱՍՈՎՈՐ, ա. Խաւարային, չար:
ԽԱՒԱՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Ստուերատեսակ, ստուերակերպ, խաւարային:
ԽԱՒԱՐԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Մթութիւն:
ԽԱՒԱՐԵԼ[1], տե՛ս ԽԱՒԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԽԱՒԱՐԵԼ[2] (իմ), չբ. Խաւարանալ, մթագնել, մթանալ, մթապատել, մթնել, նսեմանալ, ստուերանալ, աղօտանալ, անշքանալ:
ԽԱՒԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Խաւարել, մթացուցանել, նսեմացուցանել, ստուերացուցանել: 2. Կուրացուցանել:
ԽԱՒԱՐԶԳԵՍՏ, տե՛ս ԽԱՒԱՐԱԶԳԵՍՏ:
ԽԱՒԱՐԻՆ, ա. Խաւարային, խաւարչտին, աղջամղջին, աղջամղջուտ, մութ, մթին, նսեմ, անլոյս:
ԽԱՒԱՐԾԻ, ա. 1. Թաւարծի (խաւոտ): 2. գ. Ցօղուն, ընձիւղ, ծիղ:
ԽԱՒԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խաւարումն (արեգակի):
ԽԱՒԱՐՈՒՄՆ, գ. Մթութիւն, խաւարութիւն (խաւարելը):
ԽԱՒԱՐՈՒՏ, ԽԱՒԱՐՁՈՒՏ, ա. 1. Խա-

ւարային, խաւարին, մթին: 2. գ. Խաւար, մութ:
ԽԱՒԱՐՉՏԱԿԱՆ, ա. Խաւարչուտ, խաւարչտին, մթին:
ԽԱՒԱՐՉՏԵԼ (իմ), չբ. Խաւարանալ, խաւարել, մթնանալ, մթնել:
ԽԱՒԱՐՉՏԻՆ, ա. Խաւարչուտ, խաւարային, աղջամղջին, մութ, մթին, խաւար, մռայլ:
ԽԱՒԱՐՏ, գ. Բանջար (ուտելի):
ԽԱՒԵԱԿ, գ. Սափոր:
ԽԱՓԱՆ, գ. 1. Արգել, խոչ, խոչընդոտ: 2. Խափանումն, ընդհատումն: 3. Անգործութիւն, պարապութիւն, դատարկութիւն: 4. ա. Խափանիչ, խափանեցուցիչ: 5. Անգործ, դատարկ:
- ԽԱՓԱՆ ԱՌՆԵԼ. Խափանել:
- ԽԱՓԱՆ ԼԻՆԵԼ. Արգել լինել:
ԽԱՓԱՆԱԾ, ԽԱՓԱՆԱԾՈՅ, գ. Պարապութիւն, դատարկութիւն, անգործութիւն:
ԽԱՓԱՆԱԿԱՆ, ա. Խափանիչ:
ԽԱՓԱՆԵԼ, նբ. 1. Խափանեցուցանել, խափան առնել, խափան լինել, արգելուլ, կասեցուցանել, դադարեցուցանել: 2. Կարթել (որոգայթի մէջ գցել):
ԽԱՓԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԽԱՓԱՆԵԼ:
ԽԱՓԱՆԵՑՈՒՑԻՉ, տե՛ս ԽԱՓԱՆԻՉ:
ԽԱՓԱՆԻՉ, ա. Խափանեցուցիչ, կասեցուցիչ, յապաղեցուցիչ:
ԽԱՓԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽԱՓԱՆՈՒՄՆ:
ԽԱՓԱՆՈՒՄՆ, գ. 1. Խափան, դադարումն, բարձումն: 2. Անգործութիւն, դատարկութիւն, կասումն:
ԽԱՓՆՈՒԼ, չբ. 1. Փակնուլ, դադարել, չիջանել: 2. Կուրանալ:
ԽԱՓՇԻԿ, տե՛ս ԵԹԷՈՎՊԱՑԻ:
ԽԱՓՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Խփանել, կափուցանել: 2. Շիջուցանել: 3. Կուրացուցանել: 4. Դադարեցուցանել, խափանել:
ԽԱՓՈՒՑՈՒՄՆ, գ. Կափուցումն (խափուցանելը):
ԽԱՓՉԵԼ (իմ), տե՛ս ԽԱՓՆՈՒԼ:
ԽԱՓՔ, գ. Հաղբք, որոգայթ, ծուղակ:
ԽԱՔԱՆ, գ. Թագաւոր:
ԽԲԱՐԴԵԱՑ, գ. Տուփ, խնկաման, խնկարան:
ԽԵԴ, ա. Շիլ:
ԽԵԹԱԼ, չբ. 1. Խոժոռել, դժկամակ լինել, դժկամակել, գչարել, մախալ: 2. Օտարանալ:
ԽԵԹԵԼ, նբ. Խթել, վարել, մղել, ձգել:
ԽԵԹԻ, մ. Ընդ ակամբ (ծուռ աչքով):
ԽԵԹԿԵԼ, նբ. 1. Խթել, հարկանել, հարուլ, եղջերցել: 2. Լլկել, չարչարել:
ԽԵԹՈՒՄՆ, տե՛ս ԽԻԹՈՒՄՆ:
ԽԵԼԱԲԵՐԵԼ, նբ. Զգաստացուցանել (խելքը գլուխը բերել):
ԽԵԼԱԳԱՐ, ա. Խելացնոր, խելայեղ:
ԽԵԼԱԳԱՐԱՆՔ, գ. Խելագարութիւն (խելագարուելը):
ԽԵԼԱԳԱՐԵԼ (իմ), չբ. Խելացնորել, խելայեղել, անմտանալ:
ԽԵԼԱԳԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խելացնորեցուցանել, յիմարեցուցանել, ցնորեցուցանել:
ԽԵԼԱԳԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խելայեղութիւն, յիմարութիւն:
ԽԵԼԱՄՈՒՏ, ա. Հմուտ, գիտակ, իրազէտ, հասու, տեղեակ, քաջածանօթ:
- ԽԵԼԱՄՈՒՏ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԽԵԼԱՄՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
- ԽԵԼԱՄՈՒՏ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԽԵԼԱՄՏԵԼ:
ԽԵԼԱՄՏԵԼ, չբ. Խելամուտ լինել, ի միտ առնուլ, իմանալ, տեղեկանալ:
ԽԵԼԱՄՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խելամուտ առնել, իմացուցանել, հրահանգել:
ԽԵԼԱՄՏԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Ուսուցիչ, հրահանգիչ:
ԽԵԼԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հմտութիւն, տեղեկութիւն, մակացութիւն, գիտութիւն, իմաստութիւն:
ԽԵԼԱՅԵՂ, տե՛ս ԽԵԼԱԳԱՐ:
ԽԵԼԱՅԵՂԵԼ (իմ), տե՛ս ԽԵԼԱԳԱՐԵԼ (իմ):

ԽԵԼԱՅԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽԵԼԱԳԱՐՈՒԹԻՒՆ:

ԽԵԼԱՇՈՒՐՋ, ա. Խելայեղ, խելագար:

ԽԵԼԱՊԱՏԱԿ, գ. 1. (կզմխս.) Միզն: 2. լայնաբար՝ Ուղեղ, գլուխ:

ԽԵԼԱՑՆՈՐ, տե՛ս ԽԵԼԱԳԱՐ:

ԽԵԼԱՑՆՈՐԵԼ (իմ), չբ. 1. տե՛ս ԽԵԼԱԳԱՐԵԼ (իմ): 2. Ուշաթափել, թալկանալ, նուաղել:

ԽԵԼԱՑՆՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յիմարեցուցանել, դանդաչեցուցանել:

ԽԵԼՔ, գ. 1. Ուղեղ: 2. Միտք, բանականութիւն, ուշեղութիւն, հանճար, ճարտարութիւն, արուեստ: 3. Խորագիտութիւն, հնարք: 4. Կամրջախելք (կամրջի գլուխը):

- ԽԵԼՍ ԽԱՌՆԵԼ. Ճարտարել, հնարել, մեքենայել:

- ԽԵԼՕՔ, մ. Ճարտարարութեամբ, հնարիւք:

ԽԵԿԲԵԿՍ, մ. Կաղ ի կաղ:

ԽԵՂ, ա. 1. Հաշմ: 2. Յոռի, տգեղ, անսուրբ, պիղծ, գարշ, խիղ:

ԽԵՂԱԹԻՒՐ, ա. Խոտոր, մոլար, թիւր, ծամածուռ:

ԽԵՂԱԹԻՒՐԵԼ (իմ), կ. չբ. Թիւրել, ստերիւրել, մոլորել, խոտորել:

ԽԵՂԱԹԻՒՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծռութիւն (խեղաթիւր լինելը):

ԽԵՂԱԽԵՌ, ա. Խեռ, ամեհի, անսանձ, խստերախ:

ԽԵՂԱԽԵՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Խեռութիւն:

ԽԵՂԱԿԱՆ, ա. Արատաւոր:

ԽԵՂԱԿԱՏԱԿ, ա. Խեղկատակ, այպնակատակ, ծաղրածու, միմոս, հտպիտ:

ԽԵՂԱՆԴԱՄ, ա. Խաշմանդամ (անդամներով խեղ):

ԽԵՂԱՆՔ, գ. Խեղութիւն (խեղութիւն կրելը):

ԽԵՂԲ, տե՛ս ԽԻՂԲ:

ԽԵՂԲԵԼ (իմ), կ. չբ. Պատատել, յարել, անկղիտանալ:

ԽԵՂԴ, գ. 1. Խեղդումն: 2. Խեղդան, խիղդ, խեղդելիք (պարան՝ չուան, որով խեղդում են): 3. փխբ. Բռնադատութիւն, ստիպումն:

- ԽԵՂԴ ԸՆԴ ԱՆՁՆ ԱՐԿԱՆԵԼ. Խեղդել (խեղդելով սպանել):

ԽԵՂԴԱՄԱՀ, ա. 1. Հեղձամահ: 2. մ. Խեղդմամբ:

- ԽԵՂԴԱՄԱՀ ԱՌՆԵԼ. Խեղդել:

- ԽԵՂԴԱՄԱՀ ԼԻՆԵԼ. Հեղձամահ լինել:

ԽԵՂԴԱՆ, տե՛ս ԽԵՂԴ (2):

ԽԵՂԴԵԼ, նբ. 1. Խեղդամահ առնել, հեղձուցանել, հեղձամղձուկ առնել: 2. Ի նեղ արկանել, բռնադատել: 3. Ընկրկել:

ԽԵՂԴԵԼԻՔ, տե՛ս ԽԵՂԴ (2):

ԽԵՂԴՆՈՒԼ, չբ. Հեղձումն:

ԽԵՂԴՈՂԱԿԱՆ, ա. Հեղձուցիչ:

ԽԵՂԴՈՒՄՆ, գ. Խեղդ, հեղձուցումն:

ԽԵՂԵԼ, նբ. Արատել, վնասել (մարմնի որևէ անդամը):

ԽԵՂԵՓ, գ. Կէս:

ԽԵՂԿԱՏԱԿ, տե՛ս ԽԵՂԱԿԱՏԱԿ:

ԽԵՂԿԱՏԱԿԱՆՔ, տե՛ս ԽԵՂԿԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ:

ԽԵՂԿԱՏԱԿԵԼ, չբ. Խաղակատակ լինել:

ԽԵՂԿԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Խեղկատականք, ծաղրածութիւն:

ԽԵՂԿՈՒԹԻՒՆ, ԽԵՂԿՈՒՄՆ, գ. Խեղութիւն (խեղուելը):

ԽԵՂՃ, գ. 1. տե՛ս ԽԻՂՃ: 2. Կսկիծ (սրտի ցաւ):

ԽԵՂՃՄԻՏՔ, տե՛ս ԽՂՃՄՏՈՒԹԻՒՆ:

ԽԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գոնջութիւն (խեղ լինելը): 2. փխբ. Ապականութիւն, վնաս, արատ, ախտ:

ԽԵՃԵՊ, գ. Փեճեկ, փոճոկ:

ԽԵՆԵՇ, տե՛ս ԽԵՆԷՇ:

ԽԵՆԵՇԱԳՈՅՆ, ա. Մեղկագոյն, թուլամորթ:

ԽԵՆԵՇԱՆԱԼ, չբ. Խենեշել, մեղկանալ, թուլանալ, փափկանալ, գեղխել:

ԽԵՆԵՇԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մեղկացու-

ցանել, թուլացուցանել, փափկացուցանել:
ԽԵՆԵՇԵԼ (իմ), տե՛ս ԽԵՆԵՇԱՆԱԼ:
ԽԵՆԵՇՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մեղկութիւն, թուլամորթութիւն, փափկասիրութիւն, ցոփութիւն, գեղխութիւն: 2. Վատասրտութիւն:
ԽԵՆԷՇ, ա. 1. Մեղկ, թուլամորթ, անարի, կնատ: 2. Ցոփ, գեղխ, պիղծ, գազիր, գարշ, անպիտան:
ԽԵՆԷՇՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽԵՆԵՇՈՒԹԻՒՆ:
ԽԵՆԹԱԿԱՆ, ա. Յիմարական, շամբուշ:
ԽԵՇԵՐԱՆՔ, գ. յոգն. Խերշւտանք, բեկորք, մնացորդք:
ԽԵՁԵՓԱՐ, տե՛ս ԽԵՑԳԵՏԻՆ:
ԽԵՌ[1], ա. Անսաստ, անսանձ, ստահակ, անհնազանդ:
ԽԵՌ[2], գ. Հեռ, նախանձ, քէն, ոխակալութիւն, ատելութիւն, հակառակութիւն:
ԽԵՌԱԲԱՐՈՅ, ա. Անսանձ, անսաստ, անհնազանդ:
ԽԵՌԱԼ, չբ. Հեռալ, գչարել, դժուարել:
ԽԵՌԱՍՏԱՄԲԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստամբակութիւն, անհնազանդութիւն, ապստամբութիւն:
ԽԵՌԵԼ, չբ. Հեստել, ստահակել, ստամբակել, ըմբոստանալ, ընդվզել, ապստամբել, անսաստել, դիմախօսել, հակառակել:
ԽԵՌՆԵԼ, չբ. Խռովել, դժուարել, նեղասրտել:
ԽԵՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսաստութիւն, հեստութիւն, ստահակութիւն, անհնազանդութիւն:
ԽԵՐԵՒԷՇ, տե՛ս ԼՈՒՄԱՅ:
ԽԵՐՇԵՒՏԱՆՔ, տե՛ս ԽԵՇԵՐԱՆՔ:
ԽԵՑ, գ. Պատեան (կրիայի):
ԽԵՑԱԳՈՐԾ, ա. գ. Բրուտ, կաւագործ:
ԽԵՑԱԿԱՐԿԱՌ, տե՛ս ԽԵՑԱԿՈՅՏ:
ԽԵՑԱԿՈՅՏ, ա. Խեցակարկառ:
ԽԵՑԲԵԿ, ա. Խեցբեկոր, կցկտուր, անհարթ:
ԽԵՑԲԵԿԱԳՈՅՆ, ա. 1. Խժական, անախորժ: 2. Խեղաթիւր:
ԽԵՑԲԵԿՈՐ, տե՛ս ԽԵՑԲԵԿ:
ԽԵՑԳԵՏԻ, ԽԵՑԳԵՏԻՆ, գ. (կենդբ.) Խեչեփար, խէչ, կարկինոս, կարբ:
ԽԵՑԵԳՈՐԾ, տե՛ս ԽԵՑԱԳՈՐԾ:
ԽԵՑԵՂԷՆ, ա. Կաւեղէն, կաւեայ:
ԽԵՑԵՄՈՐԹ, գ. 1. (կենդբ.) Կոխն, կոնք: 2. Խեճեպ, փոճոկ (ընկոյզի):
ԽԵՑԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թրծել, չորացուցանել (կաւը):
ԽԵՑԻ, գ. 1. Կաւ (թրծած), կղմինդր: 2. Պատեան (խեցեմորթի): 3. Խեչերանք:
ԽԵՑԽԵՂԵՓ, գ. Գրակէս, նշանախեց:
ԽԶԵԼ, նբ. 1. Կտրել, հատանել, խզտել, փեռեկել, խորտակել, հերձուլ, ճեղքել, պատառել: 2. Խուզել, յապաւել, գերծուլ, փոքրել: 3. Ծողել, փետել, ցտել:
– ՆԵՐՔԻՆԻՍ ԽԶԵԼ. Ներքինացուցանել:
ԽԶԻՒՆ, տե՛ս ԽԶՈՒՄՆ:
ԽԶՈՒՄՆ, գ. Խզիւն (խզելը, խզուելը):
ԽԶՏԵԼ, տե՛ս ԽԶԵԼ (1):
ԽԷԹ, գ. 1. Խեղճմիտք, խղճմտութիւն: 2. Խոչ, խոչընդոտ, արգել, որոգայթ: 3. Վտանգ, կասկածանք: 4. Ոխ, քէն, ատելութիւն, գժտութիւն: 5. Կասկած, երկիւղ: 6. Խիթ (սուր ցաւ):
– ԽԷԹ ԵՒ ԽՈՒԹ, գ. Խոչընդոտ:
ԽԷՆԷՇ, տե՛ս ԽԵՆԷՇ:
ԽԷՉ[1], գ. Նեցուկ:
ԽԷՉ, տե՛ս ԽԵՑԳԵՏԻՆ:
ԽԹԵԼ, նբ. 1. Խեթել, ընխոթել: 2. Խայթել, կծանել: 3. փխբ. Կշտամբել, յանդիմանել: 4. չբ. Մտանել:
– ԿԱՇԱՌ ԽԹԵԼ. Կաշառել:
ԽԹՈՒՄՆ, գ. (եկեղց.) Նաւակատիք:
ԽԺԱԲԱՐ, մ. 1. Վայրենաբար: 2. ա. Վայրենի, վայրագ:
ԽԺԱԿԱՆ, ա. Խուժադուժ, խուժական, բարբարոսական, վայրենի:
ԽԺԴՈՒԺ, տե՛ս 1. ԽՈՒԺԱԴՈՒԺ: 2. ԽԺԱԿԱՆ:

ԽԻԶԱԽԱԿԱՆ, ա. Համարձակ, վստահ, խրոխտական:
ԽԻԶԱԽԵԼ, չբ. 1. Վստահանալ, վստահել, համարձակել, իշխել, քաջալերել, քաջալեր լինել, յանդգնել: 2. Խրոխտալ, պարծանալ, պարծել, յոխորտալ:
ԽԻԶԱԽԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Վստահացուցանել, համարձակեցուցանել:
ԽԻԶԱԽԻՒՆ, տե՛ս ԽԻԶԱԽՈՒԹԻՒՆ:
ԽԻԶԱԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Խիզախիւն, խիզախումն (խիզախելը):
ԽԻԶԱԽՈՒՄՆ, տե՛ս ԽԻԶԱԽՈՒԹԻՒՆ:
ԽԻԹ, գ. 1. Խէթ, ցաւ: 2. Խուլժ (ծովաժայռ): 3. Խոց, վէր, պալար: 4. Կոկորդիլոս:
ԽԻԹԱԼ, չբ. 1. Վարանել, զանգիտել, կասկածել: 2. Քինալ, չարանալ, թշնամանալ: 3. Խեթալ, օտարանալ:
ԽԻԹԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Տագնապեցուցանել, խիթել:
ԽԻԹԵԼ, տե՛ս ԽԻԹԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԽԻԹՈՒՄՆ, գ. Խեթումն (խղճի խայթ զգալը):
ԽԻԺ, գ. Ռետին:
ԽԻԼ, գ Խոյզ, խնդիր (մանրազնին որոնում):
- ԽԻԼ ԱՐԿԱՆԵԼ. Որոնել, կրկտել, յուզել, խուզել, հետազօտել:
ԽԻԼԱՅ, տե՛ս ԽԼԱՅ:
ԽԻԽԱՐՐԱՍ, գ. Նեխութիւն, գարշութիւն, աղտեղութիւն:
ԽԻԾ, տե՛ս ԽԻՂՃ:
ԽԻՂ, տե՛ս ԽԵՂ (2):
ԽԻՂԲ, գ. Խեղբ, ծիղ, ընձիւղ:
ԽԻՂԴ, տե՛ս ԽԵՂԴ (2):
ԽԻՂՃ, գ. 1. Խեղճ, խեղճմիտք, խղճմտութիւն, խիղճ մտաց, խէթ, խիծ: 2. ա. Արատաւոր, չար:
- ԽԻՂՃ ՄՏԱՑ, տե՛ս ԽԻՂՃ (1):
ԽԻՂՃՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽՂՃՄՏՈՒԹԻՒՆ:
ԽԻՃ, գ. Կոպիճ, խճաքար:
ԽԻՆԴ, գ. Խնդութիւն, ուրախութիւն:
ԽԻՆՋ, գ. Գոգ, ծոց, խորշ, ունջ, անկիւն:
ԽԻՇՏՔ, տե՛ս ԽՇՏԻՔ:
ԽԻՍՏ, ա. 1. Կարծր, պինդ, ամուր, կուռ, սերտ: 2. Դժուարին, ծանր, դժնդակ, սաստիկ, ուժգին, բուռն: 3. մ. Խստիւ, խիստս, խստագոյնս, խստաբար, սաստկապէս, չարաչար:
- ԽՍՏԻՍ, ԽՍՏԻՒ, տե՛ս ԽԻՍՏ (3):
ԽԻՍՏԵՐԱԽ, տե՛ս ԽՍՏԵՐԱԽ:
ԽԻՏ, ա. 1. Հոծ, սեղմ, թաւ, խուռն, կուռ, լիուլի: 2. մ. Խտաբար, խիտ առ խիտ, ստէպ, յաճախ, ստէպ ստէպ:
- ԽԻՏ ԱՌ ԽԻՏ, տե՛ս ԽԻՏ (2):
ԽԻՐՏ, ա. մ. Խրտուցեալ, խիրտ ի խիրտս:
- ԽԻՐՏ Ի ԽԻՐՏՍ, տե՛ս ԽԻՐՏ:
- ԽԻՐՏ ԽԻՐՏ ԼԻՆԵԼ. Խրտնուլ, խրտչել:
ԽԻՑ ԱՐԿԱՆԵԼ. Խնուլ, խցանել, փակել:
ԽԻՒՍ, գ. Փոխինդ,
ԽԼԱՅ կամ ԽԻԼԱՅ, գ. 1. Հանդերձ (մեծագին), պատմուճան: 2. Խլատեռ, չղարշատեռ, քօղ:
ԽԼԱՏԵՌ, տե՛ս ԽԼԱՅ (2):
ԽԼԵԼ, նբ. 1. Կորզել, քարշել, քանցել, հանել: 2. Քանդել, աւերել, յատակել, տապալել, կործանել:
ԽԼԻՐԴՆ, գ. (բժշկ.) Քաղցկեղ, խոլխեցգետի:
ԽԼԽԼԱԿԱՆ, ա. Խարխուլ, անհաստատ:
ԽԼԽԼԵԼ, նբ. Ջգձգել, քարշել, պատճառաղրել:
ԽԼՈՒՐԴ, ԽԼՈՒՐԴՆ, գ. (կենդբ.) Ամբեւտ:
ԽԼՐՏԱԼ, չբ. Խլրտել, խլրտանալ, խաղալ, տատանել, ընդոստնուլ:
ԽԼՐՏԱԿԱՆ, ա. Դիւրաշարժ:
- ԽԼՐՏԱԿԱՆՔ, գ. յոգն. Շնչերակք:
ԽԼՐՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԽԼՐՏԱԼ:
ԽԼՐՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԽԼՐՏԵԼ (1):
ԽԼՐՏԵԼ, նբ. 1. Խլրտացուցանել, շարժել, շարժիլել, գրգռել: 2. չբ. տե՛ս ԽԼՐՏԱԼ:
ԽԼՐՏԻՒՆ, տե՛ս ԽՂՈՒԼՐՏԻՒՆ:

ԽԼՐՏՈՒՄՆ, գ. Շարժումն (խլրտալը, խլրտելը):
ԽԽԱՅԹ, տե՛ս ԽՂԽԱՅԹ:
ԽԽՆՋԱԿԱՆ, ա. Վրնջողական:
ԽԽՆՋԱԿԱՆՆ, ԽԽՆՋԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽԽՆՋԻՒՆ (1):
ԽԽՆՋԵԼ, չբ. 1. Խրխնջել, վրնջել: 2. նման. Քրքջել, քրքջալ:
ԽԽՆՋԻՒՆ, գ. 1. Խրխնջիւն, խրխինջք, վրնջիւն, խխնջականութիւն: 2. նման. Քրքիջ, քրքանք:
ԽԾԲԻԾ, գ. 1. Ըստգտանք, ըստգիւտ, մեղադրանք, մեղադրութիւն, յանցաւորութիւն: 2. Ցոյզ, խոյզ, խնդիր, քննութիւն:
ԽԾԲԾԵԼ, նբ. Կրկտել, արատել, աղարտել, եպերել:
ԽԾԿԵԼ, նբ. Խճողել, լնուլ:
ԽԾՈՒԾ, գ. Վուշ:
ԽԾՊԵԼ (իմ), կ. չբ. Ամփոփել:
ԽՂԸՆՋՈՅՆ, տե՛ս ԽՂՈՒՆՋՆ:
ԽՂԻԿ, գ. Խցիկ:
ԽՂԽԱՅԹ, գ. 1. Ուռոյց (վէրքի): 2. Թարախ, չարաւ, երր: 3. փխբ. Կեղծիք, խարդախանք:
ԽՂԽԱՅԹԵԼ, նբ. 1. Ծածկել, թաքուցանել: 2. չբ. Թարախել:
ԽՂԽԹԵԼ, չբ. Ցարել, կղկաթել:
ԽՂՃԱԼ, չբ. 1. Խղճել, խտրել: 2. Ողորմել, կարեկցել, գթալ, աղէկիզել:
ԽՂՃԱՄԻՏ ԼԻՆԵԼ. Կարճմտել, վարանել, տատամսել:
ԽՂՃԵԼ, չբ. 1. Տագնապել, վարանել, երկբայել, խիթալ, վհատել, լքանել: 2. Խորշել, խոյս տալ: 3. Խտրել:
ԽՂՃՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽԻՂՃ (1):
ԽՂՈՒԸՐՏԻՒՆ, գ. Ժխոր, խառնակութիւն:
ԽՂՈՒՆՋՆ, գ. (կենդբ.) Խըընջոյն, կոնքեղ, կոնքել, կոքղի:
ԽՃԱՔԱՐ, տե՛ս ԽԻՃ:
ԽՃՈՂ, ա. Լի, պատարուն:
ԽՃՈՂԵԼ, տե՛ս ԽԾԿԵԼ:
ԽՄԲԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԽՄԲԱԳՈՐԾՈՂ (1):
ԽՄԲԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Համախմբել, համահաւաքել:
ԽՄԲԱԳՈՐԾՈՂ, ա. 1. Խմբագործ, համահաւաքիչ: 2. (յունական ոճով) Արարչագործ:
ԽՄԲԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Համախմբութիւն, խմբակութիւն, հաւաքումն:
ԽՄԲԱԿԻՑ, ա. գ. 1. Դասակից: 2. Սեղանակից:
ԽՄԲԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դասակցութիւն (խմբակից լինելը): 2. Խնջոյք, խրախունք, սեղանակցութիւն:
ԽՄԲԱՐԱՆ, գ. Ժողովարան, եկեղեցի:
ԽՄԲԱՒՈՐ, ա. Խմբեալ, բազմաւոր, հանդիսական:
ԽՄԲԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւաքումն, գումար, ժողով, բազմութիւն:
ԽՄԲԵԼ, նբ. 1. Ժողովել, հաւաքել, գումարել, խումբ առնել՝ գործել, զօր առնել՝ հատանել: 2. Տօնախմբել: 3. Կուտել, միացուցանել:
ԽՄԲՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւաքումն:
ԽՄԵԼ, նբ. 1. Ըմպել: 2. Քամել, ծծել:
ԽՄՈՐ, գ. 1. Հայս, զանգուած: 2. փխբ. Սկզբնապատճառ, հանգամանք:
ԽՄՈՐԵԱԼ, տե՛ս ԽՄՈՐՈՒՆ:
ԽՄՈՐԵԼ, նբ. Զանգանել, շաղախել:
ԽՄՈՐՈՒՆ, ա. 1. Խմորեալ: 2. գ. Խմոր:
ԽՄՈՒՄՆ, գ. Արբումն:
ԽՆԱՄ, գ. Խնամատարութիւն, խնամածութիւն, խնամարկութիւն, հոգաբարձութիւն, հոգածութիւն, հոգարկութիւն, հոգատարութիւն, հոգողութիւն, հոգ, փոյթ, յանձանձանք:
- ԽՆԱՄ ԱԾԵԼ՝ ՈՒՆԵԼ՝ ՏԱՆԵԼ. Խնամել, հոգալ, խնամածել, խնամարկել, հոգաբարձ լինել, փոյթ առնել:
- ԽՆԱՄՈՎ, մ. Խնամաբար, կամակար, մտադիւր, յանձանձաբար:
ԽՆԱՄԱԳՈՒԹ, ա. Գորովագութ:

ԽՆԱՄԱԼԻՑ, ա. Գորովալից:
ԽՆԱՄԱԾ, ԽՆԱՄԱԾԱԿԱՆ, ա. Խնամածու, գթած:
ԽՆԱՄԱԾԵԼ, տե՛ս ԽՆԱՄ ԱԾԵԼ:
ԽՆԱՄԱԾՈՒ, ա. գ. 1. Խնամատար, խնամարկու, խնամակալ, խնամարար, հոգաբարձու, յանձանձիչ, դարմանիչ: 2. Գործակալ (տէրութեան), վերակացու:
ԽՆԱՄԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽՆԱՄ:
ԽՆԱՄԱԿԱԼ, տե՛ս ԽՆԱՄԱԾՈՒ:
ԽՆԱՄԱԿԱԼԵԼ, չբ. Խնամ ածել՝ ունել, փխբ. Թագաւորել:
ԽՆԱՄԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ԽՆԱՄ: 2. Ձեռնտուութիւն, օգնականութիւն: 3. (կրօն.) Նախախնամութիւն:
– ԽՆԱՄԱԿԱԼՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Խնամով, զգուշեաւ, ուշի ուշով:
ԽՆԱՄԱԿԱՆ, ա. Խնամիչ, խնամողական:
ԽՆԱՄԱՆԱԼ, տե՛ս ԽՆԱՄԵՆԱԼ:
ԽՆԱՄԱՏԱՐ, տե՛ս ԽՆԱՄԱԾՈՒ:
ԽՆԱՄԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽՆԱՄ:
ԽՆԱՄԱՐԱՐ, տե՛ս ԽՆԱՄԱԾՈՒ:
ԽՆԱՄԱՐԿԵԼ, տե՛ս ԽՆԱՄ ԱԾԵԼ:
ԽՆԱՄԱՐԿՈՒ, տե՛ս ԽՆԱՄԱԾՈՒ:
ԽՆԱՄԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽՆԱՄ:
ԽՆԱՄԱՒՈՐ, տե՛ս ԽՆԱՄԻՋ:
ԽՆԱՄԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽՆԱՄՈՒԹԻՒՆ:
ԽՆԱՄԵԼ, տե՛ս ԽՆԱՄ ԱԾԵԼ:
ԽՆԱՄԵԽՕՍ, գ. Հարսնախօս (խնամիութիւն հաստատել կամեցող):
ԽՆԱՄԵՆԱԼ, չբ. Խնամանալ (խնամի դառնալ) :
ԽՆԱՄԻՋ, ա. Խնամաւոր (որ խնամում է):
ԽՆԱՄՈՂ, ա. Նախախնամող:
ԽՆԱՄՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԽՆԱՄԱԿԱՆ:
ԽՆԱՄՈՂԱԿԱՆՆ, ԽՆԱՄՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Խնամ, խնամակալութիւն:
ԽՆԱՄՈՂՕՐԷՆ, մ. ա. Բարեխնամաբար, խնամողական, բարեխնամ:
ԽՆԱՄՈՏ, ա. Բարեսէր, բարեգութ:
ԽՆԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ազգակցութիւն (ամուսնութեամբ հաստատուած բարեկամութիւն): 2. լայնաբար՝ Կենակցութիւն, ընտանութիւն:
ԽՆԱՅ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԽՆԱՅԵԼ:
ԽՆԱՅԵԱԼ, տե՛ս ԽՆԱՅԵԼ:
ԽՆԱՅԵԼ, չբ. 1. Խնայ առնել, անխայել, գնդալ, գթալ, ներել, կասել: 2. Նբ. Պահել, ճշդել:
ԽՆԱՅԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կասեցուցանել (չթողնել մի բան անել):
ԽՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Խնայումն, մարդասիրութիւն, գութ, ներողութիւն:
ԽՆԱՅՈՒՄՆ, տե՛ս ԽՆԱՅՈՒԹԻՒՆ:
ԽՆԴԱԶԳԵՑԻԿ, ա. Խնդալից, ուրախալից:
ԽՆԴԱԼ, չբ. 1. Ուրախ լինել, ուրախանալ, բերկրել, զուարճանալ, ցնծալ, հրճուել: 2. Ողջ լինել (բարեմաղթութեան արտայայտութիւն):
-ԲԱԶՈՒՄ ԽՆԴԱԼ ԱՍԵԼ, տե՛ս ԲԱՐԵԱՒ կամ ԲԱՐԵՕՔ ՄՆԱԼ ԱՍԵԼ:
ԽՆԴԱԼԻ, ա. Խնդալից, ուրախական:
ԽՆԴԱԼԻՑ, ա. Խնդալի, ուրախալիր, ուրախալից, ուրախաւէտ, սրտալիր, բերկրալիր, բերկրալից, զուարթալից:
ԽՆԴԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Ուրախակից լինել:
ԽՆԴԱԿՈԹ, տե՛ս ԽՆԴԱՄՈԼԻ:
ԽՆԴԱՄԻՏ, ա. 1. Ուրախամիտ, խրախամիտ, բերկրամիտ, զուարթ: 2. մ. Խնդամտաբար:
ԽՆԴԱՄՈԼ, տե՛ս ԽՆԴԱՄՈԼԻ:
ԽՆԴԱՄՈԼԻ, գ. (բսբ.) Խնդակոթ, խնդամոլ, մոլախինդ, կոնիոն:
ԽՆԴԱՄՏԱԲԱՐ, մ. Զուարթապէս, զուարթագին:
ԽՆԴԱՄՏԵԼ (իմ), չբ. Հեշտամտել, ուրախանալ, զուարճանալ, խրախանալ:
ԽՆԴԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեշտամտութիւն, խնդութիւն, ուրախութիւն, խրախութիւն, հրճուանք, զուարթութիւն:
ԽՆԴԱՆՔ, տե՛ս ԽՆԴՈՒԹԻՒՆ:

ԽՆԴԱՅԱԿԱՆ, ա. Ուրախական, ուրախալի:
ԽՆԴԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ուրախ առնել, զուարթացուցանել:
ԽՆԴԲՈՒՆԴ, ա. Անհարթ, խորտաբորտ:
- ԽՆԴԲՈՒՆԴՔ, գ. Խորտաբորտք:
ԽՆԴԻՐ, գ. 1. Խոյզ, յոյզ: 2. Քննութիւն, հարցափորձ, վէճ: 3. Խնդրուածք, խնդրանք, հայցուածք, աղաչանք, աղերս: 4. Պահանջումն, պահանջանք:
- ԽՆԴԻՐ ԱՌՆԵԼ, Ի ԽՆԴԻՐ ԼԻՆԵԼ (իմ)՝ ԵՐԹԱԼ՝ ԳԱԼ՝ ԵԼԱՆԵԼ՝ ՇՐՋԵԼ (իմ)՝ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ). Խնդրել, որոնել, խուզել, յուզել:
ԽՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Խնդումն, խինդ, ուրախութիւն, բերկրութիւն, ցնծութիւն, զուարթութիւն:
ԽՆԴՈՒՄՆ, տե՛ս ԽՆԴՈՒԹԻՒՆ:
ԽՆԴՐԱԿ, գ. 1. Հետախոյզ, հետայոյզ, յուզակ: 2. Պատուիրակ, նուիրակ: 3. Խնամարկու, յանձանձիչ:
ԽՆԴՐԱԿԱՆ, ա. 1. Հարցաքննական: 2. Խնդրող:
ԽՆԴՐԱՆՔ, գ. Խնդրուածք, խնդրելին, հայցելին:
ԽՆԴՐԵԼ, նբ. 1. Ի խնդիր ելանել, որոնել, յուզել, խուզել: 2. Կամել, կամենալ, իղձ լինել, հնարել: 3. Հարցանել, հարցափորձ առնել, քննել, զննել: 4. Պահանջել: 5. Հայցել, ժտել, աղերսել, աղաչել, աղօթել:
ԽՆԴՐԵԼԻՆ, տե՛ս ԽՆԴՐԱՆՔ:
ԽՆԴՐՈՒԱԾ, մանաւանդ՝ ԽՆԴՐՈՒԱԾՔ, գ. Խնդիր, հայցուածք, աղաչանք, պաղատանք, մաղթանք, աղօթք:
ԽՆԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քննումն, քննութիւն: 2. Խնդրուածք, խնդրանք:
- ԽՆԴՐՈՒԹԻՒՆ ՎՐԻԺՈՒՑ, տե՛ս ՎՐԷԺԽՆԴՐՈՒԹԻՒՆ:
ԽՆԾԻՂՔ, գ. Խնծղանք, խինդ, ցնծութիւն, հրճուանք, քրքիջ:
ԽՆԾՂԱԼ, չբ. Ցնծալ, կայթել, պարել, խնճողել:
ԽՆԾՂԱԼԻՑ, ա. Ցնծալից (խնծիղով լի):
ԽՆԾՂԱՆՔ, տե՛ս ԽՆԾԻՂՔ:
ԽՆԿԱԲԵՐ, տե՛ս ԽՆԿԱԶԳԵԱՑ:
ԽՆԿԱԶԳԵԱՑ, ԽՆԿԱԶԳԵՍՏ, ա. (կրօն.) Խնկաբեր, խնկաւոր, իւղաբեր (կանայք):
ԽՆԿԱԼԻ, տե՛ս ԽՆԿԱԼԻՐ:
ԽՆԿԱԼԻՐ, ա. Խնկալի, փխբ. անուշահոտ:
ԽՆԿԱԾՈՒ, ա. Խնկիչ, ծխիչ (խնկահոտ բուրող՝ տարածող):
ԽՆԿԱԿԱԼ, տե՛ս ԽՆԿԱՄԱՆ:
ԽՆԿԱՀՈՏ, ա. Անուշահոտ (խնկի հոտ ունեցող):
ԽՆԿԱՄԱՆ, գ. Խնկակալ, խնկարան, խնկանոց, տաշտ խնկոց:
ԽՆԿԱՄԱՏՈՅՑ, տե՛ս ԽՆԿԱՐԿՈՒ:
ԽՆԿԱՆՈՑ, գ. Խնկաման, բուրուառ, ծխանոց:
ԽՆԿԱՊԱՏԱՐ, ա. Խնկաւէտ:
ԽՆԿԱՐԱՆ, տե՛ս ԽՆԿԱՄԱՆ:
ԽՆԿԱՐԿԵԼ, նբ. Խունկ արկանել, խնկել, ծխել:
ԽՆԿԱՐԿՈՒ, ա. Խնկամատոյց:
ԽՆԿԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Խունկք (խնկարկելը), շրջածութիւն:
ԽՆԿԱՒԷՏ, տե՛ս ԽՆԿԱՊԱՏԱՐ:
ԽՆԿԱՒՈՐ, ա. 1. Խնկաւորեալ, խնկելի, օրհնեալ, սուրբ: 2. տե՛ս ԽՆԿԱԶԳԵԱՑ:
ԽՆԿԱՒՈՐԵԱԼ, տե՛ս ԽՆԿԱՒՈՐ (1):
ԽՆԿԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատուականութիւն (խնկաւոր՝ խնկաւորեալ լինելը):
ԽՆԿԵԼ, նբ. 1. Ձմուսել, օծանել: 2. (յունարէն ոճով) Ջոհել: 3. Խնկարկել, ծխել: 4. Յարգել, մեծարել, բարեբանել, օրհնել:
ԽՆԿԵԼԻ, տե՛ս ԽՆԿԱՒՈՐ (1):
ԽՆԿԵՆԻ, ա. Անուշահոտ (տունկ):
ԽՆԿԵՓԵԱՑ, տե՛ս ԻՒՂԵՓԵԱՑ:
ԽՆԿԻՉ, տե՛ս ԽՆԿԱԾՈՒ:
ԽՆՁՈՐ, գ. 1. տե՛ս ԽՆՁՈՐԵՆԻ: 2. նման. Այտք:
ԽՆՁՈՐԵՆԻ, ԽՆՁՈՐԻ, գ. (բսբ.) Խնձոր (խնձորի ծառ):

ԽՆՃՈՂԵԼ, տե՛ս ԽՆԾՂԱԼ:
ԽՆՃՈՅ, ԽՆՃՈՅՔ, գ. 1. Խրախութիւն, խրախճանք, խրախճանութիւն, կոչունք: 2. Հանդէս: 3. Ամբոխ, բազմութիւն (հանդէսին հաւաքուած):
ԽՆՈՒԼ, նբ. Խցանել, խցել, փակել, կափուցանել:
ԽՆՋԵԼ, տե՛ս ԽԱՆՋԵԼ:
ԽՆՋՈՅՔ, տե՛ս ԽՆՃՈՅՔ:
ԽՇՏԵԱԿ, տե՛ս ԽՇՏԻ:
ԽՇՏԻ, մանաւանդ՝ ԽՇՏԻՔ, գ. Խիշտք, խշտեակ:
ԽՇՏՐԵԼ, նբ. Արհամարհել:
ԽՈԶ, գ. (կենդ.) Կոճան, գոճան:
ԽՈԶԱԲԱՐՈՅ, տե՛ս ԽՈԶԱՄԻՏ:
ԽՈԶԱԳՆԱՑ, ա. Խոզաշաւիղ, փխբ. աղտեղի, անմաքուր:
ԽՈԶԱԿԵՐՊ, ա. Խոզանման (խոզի կերպարանքով):
ԽՈԶԱՄԻՏ, ա. Խոզաբարոյ, աղտեղասէր:
ԽՈԶԱՆ, գ. Ծղօտ:
ԽՈԶԱՆԱՆԱԼ, չբ. Խոզանել (խոզի մազի նման ցցուել):
ԽՈԶԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԽՈԶԱՆԱՆԱԼ:
ԽՈԶԱՆՄԱՆ, ա. Խոզակերպ, խոզաբարոյ:
ԽՈԶԱՇԱՒԻՂ, տե՛ս ԽՈԶԱԳՆԱՑ:
ԽՈԶԵԱՆ, գ. յոգն. Խոզք:
ԽՈԹՈՏԵԼ, չբ. Խեթալ (խէթ՝ խոժոռ նայել):
ԽՈԺՈՌ, ա. 1. Խիստ, դաժան, դժնեայ, խէթ (դէմքի՝ հայեացքի մասին): 2. Խոշոր, անհարթ:
ԽՈԺՈՌԱԳԵՂ, ա. Զառադէմ, խոշորագեղ, տգեղ:
ԽՈԺՈՌԱԴԷՄ, ա. Վայրահայեաց, դժնահայեաց, ճառադէմ:
ԽՈԺՈՌԵԼ (իմ), չբ. 1. Դժկամակել, թախծել, տխրել, տրտմել: 2. փխբ. Մթագնել, ամպել:
ԽՈԺՈՌՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տխրութիւն: 2. Խոշորութիւն, անհարթութիւն:
ԽՈԼԵԼ, նբ. Վանել, ցրել, քշել (ամբոխը մի տեղից):
ԽՈԼԽԵՑԳԵՏԻ, տե՛ս ԽԼԻՐԴՆ:
ԽՈԽՈԶ, ա. մ. Ահաւոր, խրոխտ:
ԽՈԽՈՄԵԼ, նբ. Ոռոգանել:
ԽՈԽՈՄՔ, գ. 1. Խորաձոր, հեղեղատ, ծործոր, առուամէջք: 2. Մացառք:
ԽՈԽՈՋ, գ. Խոխոջիւն, չառաչիւն, կարկաչ:
ԽՈԽՈՋԱՆՔ, տե՛ս ԽՈՂԽՈՋԱՆՔ:
ԽՈԽՈՋԵԼ, չբ. Խողխոջանել, չառաչել (խոխոջիւնով հոսել):
ԽՈԽՈՋԻՒՆ, տե՛ս ԽՈԽՈՋ:
ԽՈԽՈՏԵԼ (իմ), չբ. Ցանդգնել, համարձակել:
ԽՈԿ, գ. Խորհուրդ, մտածութիւն:
– Ի ԽՈԿ ԱՐԿԱՆԵԼ. Մտածել, հոգալ:
ԽՈԿԱԼ, նբ. չբ. 1. Ի խոկ արկանել, զմտաւ ածել, մտածել, խորհել, խոճոճել, որոճել ընդ միտս: 2. Երկնել, հոգալ, կամել, յօժարել, հնարել:
ԽՈԿՈՒՄՆ, գ. Խորհումն, մտածութիւն, մտածումն:
ԽՈՀ, գ. Կերակուր, խորտիկ:
ԽՈՀԱԿԱՆ, ա. 1. Խոհեմ, խոհեմական, խորհրդական, ճարտար, հանճարեղ, իմաստուն: 2. Խորամանկ, չարարուեստ:
– ԽՈՀԱԿԱՆՆ, գ. Խոհականութիւն, խոհեմութիւն:
ԽՈՀԱԿԱՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԽՈՀԱԿԱՆԱՊԷՍ:
ԽՈՀԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Քաջախոհ, ողջախոհագոյն, ողջախոհ:
ԽՈՀԱԿԱՆԱԼԻՐ, ա. Իմաստալից (խոհականութեամբ լի):
ԽՈՀԱԿԱՆԱՆԱԼ, չբ. Իմաստնանալ:
ԽՈՀԱԿԱՆԱՊԷՍ, մ. Խոհականաբար, խոհեմաբար, իմաստնաբար:
ԽՈՀԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խոհեմութիւն, իմաստութիւն, խոհեմտութիւն: 2. Մտաւորութիւն, զգօնութիւն, խելք: 3. Խորհուրդ, մտածութիւն: 4. Իմաստ, միտք:

ԽՈՀԱԿԵՐ, գ. Խոհարար, խահամոք, խահակեր, խահարար, խորտկարար:
ԽՈՀԱԿԵՐԱՆՈՑ, տե՛ս ԽՈՀԱԿԵՐՈՑ:
ԽՈՀԱԿԵՐԵԼ, չբ. ԽԱՀԱԳՈՐԾԵԼ:
ԽՈՀԱԿԵՐՈՑ, գ. Խոհակերանոց, խոհանոց, խոհարարանոց, խոհարարոց:
ԽՈՀԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոհկերութիւն, խահակերութիւն, խահագործութիւն, խահարարութիւն:
ԽՈՀԱՄԱՆԱԼ, տե՛ս ԳԱՀԱՎԷԺ ԼԻՆԵԼ:
ԽՈՀԱՆՈՑ, տե՛ս ԽՈՀԱԿԵՐՈՑ:
ԽՈՀԱՐԱՆ, գ. Խորհրդարան, միտք, խելք:
ԽՈՀԱՐԱՐ, տե՛ս ԽՈՀԱԿԵՐ:
ԽՈՀԱՐԱՐԱՆՈՑ, ԽՈՀԱՐԱՐՈՑ, տե՛ս ԽՈՀԱԿԵՐՈՑ:
ԽՈՀԵԼ (իմ), տե՛ս ԽՈՐՀԵԼ (իմ):
ԽՈՀԵՄ, ա. Խոհական (անձն), իմաստուն, հանճարեղ, ուշիմ, մտացի:
ԽՈՀԵՄԱԲԱՐ, տե՛ս ԽՈՀԱԿԱՆԱՊԷՍ:
ԽՈՀԵՄԱԳՈՅՆ, ա. Խոհականագոյն, իմաստնագոյն:
ԽՈՀԵՄԱԿԱՆ, ա. Խոհական, իմաստնական:
ԽՈՀԵՄԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոհեմութիւն, խոհականութիւն:
ԽՈՀԵՄԱԿԻՑ, տե՛ս ԽՈՐՀՐԴԱԿԻՑ:
ԽՈՀԵՄԱՄԻՏ, ա. Խոհեմ, զգօն, մտացի, իմաստուն, ուշիմ:
ԽՈՀԵՄԱՆԱԼ, չբ. Իմաստնանալ, զգօնանալ, զգաստանալ:
ԽՈՀԵՄԱՍԻՐԱԲԱՐ, մ. Խոհեմասիրապէս:
ԽՈՀԵՄԱՍԻՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԽՈՀԵՄԱՍԻՐԱԲԱՐ:
ԽՈՀԵՄԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեսիրութիւն (խոհեմ սիրով ընտանութիւն):
ԽՈՀԵՄԵԼ, նբ. Զգօնացուցանել:
ԽՈՀԵՄԸՆԹԱՑ, ա. Խոհեմ (խոհեմութեամբ ընթացող՝ գործող):
ԽՈՀԵՄՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽՈՀԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ (1, 2):
ԽՈՀԵՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽՈՀԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ (1):
ԽՈՀԵՐ, գ. 1. Գայռ, ցիխ, մեծ, տիղմ: 2. Գարշութիւն:
ԽՈՀԵՐԱԿԱՆ, ա. 1. Տղմային, աղտեղի, գարշ, պիղծ: 2. Չարամիտ, չարագործ:
ԽՈՀԵՑՈՂԱԿԱՆ, ա. Խորհեցողական, խոհական:
ԽՈՀԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽՈՀԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ:
ԽՈՀՈՒՄՆ, գ. Խորհումն, խոկումն, խոհականութիւն:
ԽՈՀՈՒՆ, ա. Խոհական, խոհեմ, իմաստուն:
ԽՈՂԽՈՂԵԼ, նբ. Զենուլ, սպանանել (սրով), մորթել, փողոտել, խոշոշել, մեռուցանել, տանջել:
ԽՈՂԽՈՂԻՉ, ա. Փողոտիչ, սպանիչ, սպանող:
ԽՈՂԽՈՂՈՒՄՆ, գ. Փողոտումն, սպանումն, զենումն:
ԽՈՂԽՈՆՋԵԼ, չբ. Քրքջել, քրքջալ:
ԽՈՂԽՈՋԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԽՈԽՈՋԵԼ:
ԽՈՂԽՈՋԱՆՔ, գ. Խոխոջանք:
– ՋԱՌ Ի ՎԱՅՐ ԽՈՂԽՈՋԱՆՔ. Արտաթորումն, արտաթորութիւն:
ԽՈՂԽՈՋԵԼ, նբ. Հոսել, գեղուլ, յորդել:
– Ի ՎԵՐ ԽՈՂԽՈՋԵԼ. Զգայռել, փսխել, որձալ, որձկալ:
ԽՈՂՈՄԵԼ, տե՛ս ԽՈԽՈՄԵԼ:
ԽՈՂՈՎԱԿ, գ. 1. Փող, խուղակ, ագուգայք, ջրմուղ: 2. տե՛ս ԵՐԱԿ (1):
ԽՈՃԿՈՐ, գ. Խոճկորակ:
ԽՈՃԿՈՐԱԿ, տե՛ս ԽՈՃԿՈՐ:
ԽՈՃՈՂԵԼ, տե՛ս ԽՃՈՂԵԼ:
ԽՈՃՈՃԵԼ, տե՛ս ԽՈԿԱԼ (1):
ԽՈՅ, գ. 1. Առն (արու ոչխար): 2. Հոյ, էշ, բաբան:
ԽՈՅԱԿ, գ. (ճրտրգ.) Վերնախարիսխ, ախաւեղագէս, Թակաղաղ:
ԽՈՅԱԿԱՊ, տե՛ս ՀՈՅԱԿԱՊ:
ԽՈՅԱՆԱԼ, չբ. Յարձակել, սլանալ,

սրանալ, սուրալ, վարգել:
ԽՈՅԳՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Առանձնութիւն:
ԽՈՅԶ, գ. Յոյզ, խնդիր, քննութիւն, զննութիւն, հարցափորձ:
ԽՈՅԼ, գ. Ուռոյց, պալար, խաղաւարտ:
ԽՈՅՍ ԱՌՆՈՒԼ. Խոյս տալ, խուսափել:
ԽՈՅՍ ՏԱԼ. Խոյս առնուլ, խուսափել, խուսել, խորշել, հեռանալ, փախչել, խոտորել, տեղի տալ:
ԽՈՅՐ, գ. Փակեղն, թագ, պսակ, միթր:
ԽՈՅՐԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԽՈՅՐԱՐԱՐ:
ԽՈՅՐԱԴԻՐ, ա. 1. Թագադիր, թագակապ: 2. տե՛ս ԽՈՅՐԱՐԱՐ:
ԽՈՅՐԱՐԱՐ, ա. գ. Խոյրագործ:
ԽՈՆԱՐՀ, ա. 1. Ստորին, ցած: 2. Համեստ, հնազանդ, հլու, հեզ: 3. Նուաստ, յետին, նկուն, անաւագ, անտոհմ, անշուք: 4. Խոնարհական (խոնարհութիւն արտայայտող): 5. մ. Խոնարհեալ, ի գուճս իջեալ:
- Ի ԽՈՆԱՐՀ, մ. Ի վայր, ի ստոր:
- ԽՈՆԱՐՀ ԱՌՆԵԼ. Խոնարհեցուցանել, նուաստացուցանել:
- ԽՈՆԱՐՀ ԼԻՆԵԼ. Խոնարհել, նուաստանալ:
ԽՈՆԱՐՀԱԲԱՐ, մ. Խոնարհապէս:
ԽՈՆԱՐՀԱԿԱՆ, ա. Խոնարհ, գիջական:
ԽՈՆԱՐՀԱՄԻՏ, ա. Խոնարհասիրտ:
ԽՈՆԱՐՀԱՄՏԵԼ, չբ. Խոնարհել (խոնարհ՝ խոնարհամիտ դառնալ):
ԽՈՆԱՐՀԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոնարհութիւն (խոնարհամիտ լինելը):
ԽՈՆԱՐՀԱՊԷՍ, տե՛ս ԽՈՆԱՐՀԱԲԱՐ:
ԽՈՆԱՐՀԱՍԻՐՏ, տե՛ս ԽՈՆԱՐՀԱՄԻՏ:
ԽՈՆԱՐՀԵԼ[1], տե՛ս ԽՈՆԱՐՀԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԽՈՆԱՐՀԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Իջանել, կորանալ, կծկել: 2. Զիջանել, մտել, հակել, յանձն առնուլ: 3. Նկուն լինել, ընկճել, նուաստանալ: 4. Ծգնել, զղջալ: 5. Համեստանալ:
ԽՈՆԱՐՀԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Իջուցանել, կորացուցանել: 2. Զիջուցանել, յանգուցանել, ձգել, շարժել: 3. Նկուն առնել, նուաստացուցանել, ճգնեցուցանել, նեղել, ճնշել: 4. Համեստացուցանել:
ԽՈՆԱՐՀԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Իջուցիչ:
ԽՈՆԱՐՀՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խոնարհամտութիւն: 2. Նուաստակերպութիւն, նուաստութիւն, անշքութիւն, անփառութիւն: 3. Ցածութիւն, պարկեշտութիւն, համեստութիւն, չափաւորութիւն, կրօնաւորութիւն: 4. տե՛ս ԽՈՆԱՐՀՈՒՄՆ (2):
ԽՈՆԱՐՀՈՒՄՆ, գ. 1. Խոնարհութիւն, նուաստութիւն, իջումն, գիջումն: 2. (քեր.) Լծորդութիւն, խոնարհութիւն:
ԽՈՆԱՐՀՈՒՍՏ (միայն Ի ԽՈՆԱՐՀՈՒՍՏ ձևով), տե՛ս ՎԱՅՐՈՒՍՏ (Ի վայրուստ):
ԽՈՆԱՒ, ա. 1. Նայ, թաց, գէջ, ջրի: 2. գ. Խոնաւութիւն, թացութիւն, գիջութիւն, տամկութիւն:
ԽՈՆԱՒԱԿԱՆ, ա. Խոնաւային, խոնաւ, թաց, գէջ:
ԽՈՆԱՒԱՅԻՆ, ա. Խոնաւական (խոնաւութեամբ բնորոշուող), ջրային:
ԽՈՆԱՒԱՆԱԼ, չբ. Տամկանալ, գիջանալ, թացանալ:
ԽՈՆԱՒԱՏԵՍԱԿ, ա. Տամկատեսակ:
ԽՈՆԱՒԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խոնաւեցուցանել, տամկացուցանել, թանալ:
ԽՈՆԱՒԵԼ[1], տե՛ս ԽՈՆԱՒԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԽՈՆԱՒԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Խոնաւանալ: 2. Գիջանալ:
ԽՈՆԱՒԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԽՈՆԱՒԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԽՈՆԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տամկութիւն, թացութիւն: 2. Գիջութիւն:
ԽՈՆԱՒՈՏ, ա. Խոնաւական, խոնաւ, նամէտ, գիջին, թաց, ջրի, լոյծ:
ԽՈՆՋ[1], Ի ԽՈՆՋ, մ. Ի ներքս, ի ներքոյ, ի վայր:
ԽՈՆՋ[2], 1. ա. Խոնջեալ: 2. գ. Խոնջանք,

խոնջութիւն, խոնջումն:
ԽՈՆՋԱԿԱՆ, ա. Աշխատիչ, խոնջավաստակ, տաժանելի, տաժանական:
ԽՈՆՋԱՆ, գ. Կապ (վարտիքի՝ անդրավարտիքի):
ԽՈՆՋԱՆՔ, գ. Խոնջումն, խոնջութիւն, աշխատութիւն:
ԽՈՆՋԱՎԱՍՏԱԿ, տե՛ս ԽՈՆՋԱԿԱՆ:
ԽՈՆՋԵԼ (իմ), չբ. Յոգնել, վաստակել, աշխատել:
ԽՈՆՋՈՒԹԻՒՆ, ԽՈՆՋՈՒՄՆ, գ. Խոնջ, խոնջանք, վաստակ, աշխատութիւն, աշխատանք:
ԽՈՇԻՒՆ, տե՛ս ԽՕՇԻՒՆ:
ԽՈՇՈՇ, տե՛ս ՄԱՐԴԱԽՈՇՈՇ:
ԽՈՇՈՇԵԼ, տե՛ս ԽՈՂԽՈՂԵԼ:
ԽՈՇՈՏ, գ. Խորշոտ, խաւե (չոր խոտ):
ԽՈՇՈՐ, ա. 1. Կոշտ, անողորկ, անհարթ, խորտաբորտ, խիստ, կարծր, պինդ, հաստ: 2. Անշուք, գձուձ (զգեստ): 3. Թանձր, թաւ:
ԽՈՇՈՐԱԳԵՂ, տե՛ս ԽՈԺՈՌԱԳԵՂ:
ԽՈՇՈՐԱԶԳԵԱՑ, տե՛ս ԽՈՇՈՐԱԶԳԵՍՏ:
ԽՈՇՈՐԱԶԳԵՍՏ, ա. Խոշորազգեաց, խոշորահանդերձ:
ԽՈՇՈՐԱԾ, ա. Խստամբեր, խիստ:
ԽՈՇՈՐԱՀԱՆԴԵՐՁ, տե՛ս ԽՈՇՈՐԱԶԳԵՍՏ:
ԽՈՇՈՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Մեծանալ: 2. Սոսկանալ, գիրանալ:
ԽՈՇՈՐԱՊԷՍ, մ. Վեր ի վերոյ:
ԽՈՇՈՐԱՎԱՐ, ա. Խստամբեր:
ԽՈՇՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խստացուցանել, սաստկացուցանել:
ԽՈՇՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհարթութիւն, խստութիւն:
ԽՈՇՏԱԼ, չբ. Կաղալ:
ԽՈՇՏԱՆԳԱՆՔ, գ. Տանջանք, չարչարանք, կտտանք, գան, ճաղկանք, կոշկոճումն, տագնապ:
ԽՈՇՏԱՆԳԵԼ, նբ. Տանջել, հարկանել, տագնապել, կտտել, չարչարել, կոշկոճել, պատժել, բռնադատել:
ԽՈՇՏԱՆԳԻՉ, ա. Կտտող, չարչարիչ:
ԽՈՇՏԱՆԳՈՒՄՆ, գ. Խոշտանգանք (խոշտանգելը, խոշտանգուելը):
ԽՈՇՏԱՆԿԱՆՔ, տե՛ս ԽՈՇՏԱՆԳԱՆՔ:
ԽՈՇՏԱՆԿԵԼ, տե՛ս ԽՈՇՏԱՆԳԵԼ:
ԽՈՇՏԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽՈՇՏԱՆԳՈՒՄՆ:
ԽՈՇՏԱՐ, գ. Սան (դաստիարակութեան յանձնուած երեխայ):
ԽՈՉ, գ. 1. Խութ, խոչընդոտն, խոչընդակն: 2. փխբ. Արգել (խանգարիչ հանգամանք): 3. Փուշ (ոզնու):
ԽՈՉԸՆԴԱԿՆ, տե՛ս ԽՈՉ (1):
ԽՈՉԸՆԴՈՏՆ, տե՛ս ԽՈՉ (1, 2):
ԽՈՊԱԼ, չբ. Խայտալ, կայտռել:
ԽՈՊԱՆ, ա. գ. Ամայի, կորդ, անգործ (հող, տեղ):
ԽՈՊԱՆԱՆԱԼ, չբ. 1. Ամայանալ, կորդանալ, աբօսանալ: 2. փխբ. Անպիտանանալ:
ԽՈՊԱՆԱՑՈՒՄՆ, գ. Խոպանումն, խոպանութիւն, ամայութիւն, խանգարումն, անպիտանութիւն:
ԽՈՊԱՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խոպանել, աւերել, անպիտանացուցանել:
ԽՈՊԱՆԵԼ, տե՛ս ԽՈՊԱՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԽՈՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, ԽՈՊԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ԽՈՊԱՆԱՑՈՒՄՆ:
ԽՈՊՈՊ, ոպք, տե՛ս ԽՈՊՈՊԻՔ:
ԽՈՊՈՊԻ, ա. Գանգուր, հիւսկէն:
ԽՈՊՈՊԻՔ, գ. Գանգուրք:
ԽՈՌ, գ. Խրամ (պարսպի մէջ բացուած անցք):
ԽՈՌԱՊԵՏ, տե՛ս ԿՈՒՐԱՊԱՂԱՏ:
ԽՈՌԵԼ, նբ. Խրամ հատանել, խրամատել:
ԽՈՌՈՉ կամ ԽՈՌՈՋ, գ. Փոս:
ԽՈՌՈՉԱՆԱԼ, չբ. Խոռոչել (խոռոչ գոյանալ՝ բացուել):
ԽՈՌՈՉԵԼ (իմ), տե՛ս ԽՈՌՈՉԱՆԱԼ:
ԽՈՍՏԱԲԱՆԵԼ, նբ. Խոստանալ (խօսքով կամ գրով):

ԽՈՍՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խոստումն (խօսքով կամ ջրով): 2. Յառաջաբանութիւն, նախասացութիւն, յառաջաբան:
ԽՈՍՏԱԿ, գ. Կալուած (օգտուելու համար տրուած հողային տիրոյթ):
ԽՈՍՏԱՆԱԼ, նբ. 1. Խոստմունս առնել, ուխտել: 2. Սպառնալ: 3. Խոստովանել:
ԽՈՍՏԱՑՈՒՄՆ, տե՛ս ԽՈՍՏՈՒՄՆ:
ԽՈՍՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ի խոստումն ածել:
ԽՈՍՏՈՎԱՆ, միայն՝
– ԽՈՍՏՈՎԱՆ ԱՌՆԵԼ (իմ), ԽՈՍՏՈՎԱՆ ԼԻՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԽՈՍՏՈՎԱՆԵԼ:
ԽՈՍՏՈՎԱՆԱԲԱՐ, մ. ԽՈՍՏՈՎԱՆՕՐԷՆ:
ԽՈՍՏՈՎԱՆԱԿԱՆ, ա. (եկեղց.) 1. Դաւանական: 2. Խոստովանողական, վկայական, մարտիրոսական:
ԽՈՍՏՈՎԱՆԱԿԻՑ, ա. Ձայնակից, միաբան:
ԽՈՍՏՈՎԱՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձայնակցութիւն:
ԽՈՍՏՈՎԱՆԵԼ, հբ. 1. Դաւանել, ճանաչել, համարել, ընդունել, ստորասել, յանձն առնուլ: 2. Խոստովան լինել, խոստուկ լինել, ապաշխարել: 3. Խոստանալ:
ԽՈՍՏՈՎԱՆՈՂ, ա. 1. Դաւանող: 2. Մարտիրոս:
ԽՈՍՏՈՎԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԽՈՍՏՈՎԱՆԱԿԱՆ:
ԽՈՍՏՈՎԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոստովանութիւն (խոստովանելը):
ԽՈՍՏՈՎԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դաւանութիւն: 2. Ապաշխարութիւն: 3. Հաւանութիւն, ստորասութիւն: 4. Գոհութիւն, գոհաբանութիւն, օրհնութիւն, փառաբանութիւն: 5. Ուխտ:
ԽՈՍՏՈՎԱՆՕՐԷՆ, տե՛ս ԽՈՍՏՈՎԱՆԱԲԱՐ:
ԽՈՍՏՈՒԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԽՈՍՏՈՎԱՆԵԼ (2):
ԽՈՍՏՈՒՄՆ, գ. 1. Խոստացումն, խոստաբանութիւն: 2. Խոստովանութիւն, յանձնառութիւն: 3. Ուխտ: 4. Խօսումն (նշանուելը):
– Ի ԽՈՍՏՈՒՄՆ ԱԾԵԼ, տե՛ս ԽՈՍՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
– ԽՈՍՏՄՈՒՆՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԽՈՍՏԱՆԱԼ:
ԽՈՏ, գ. Բոյս (խոտեղէն), դալար, դալարի, կանաչ, բանջար (վայրի):
ԽՈՏԱԲԵՐ, ա. Խոտաւէտ (առատ խոտ բերող):
ԽՈՏԱԲՈՅԾ, ա. Խոտաբուտ:
ԽՈՏԱԲՈՒՏ, ա. 1. Խոտաճարակ: 2. Խոտեղէն:
ԽՈՏԱԼԻՑ, ա. Խոտաւէտ:
ԽՈՏԱԿԵՐ, Դալարակեր, խոտաճարակ:
ԽՈՏԱՃԱՐԱԿ, ա. Խոտակեր:
ԽՈՏԱՆ, ա. Ընկեցիկ, անարգ, յոռի, անպիտան, անպէտ:
– ԽՈՏԱՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԽՈՏԵԼ:
– ԽՈՏԱՆԱՒ, մ. Անարգաբար, չարաչար:
ԽՈՏԱՆԵԼ, տե՛ս ԽՈՏԵԼ:
ԽՈՏԱՎԱՅԵԼ, ա. Խոտեղէն:
ԽՈՏԱՒԷՏ, ա. Խոտալից:
ԽՈՏԵԼ, նբ. Խոտան առնել, խոտանել, մերժել, անարգել, արհամարհել, ընդ վայր հարկանել:
ԽՈՏԵՂԷՆ, ա. 1. Խոտավայել: 2. գ. Փախաթ, պարիխ, խշտիք:
ԽՈՏԻՉ, ա. Անարգու:
ԽՈՏՈՐ, ա. Թիւր, մոլար, ծուռ, գարտուղի:
ԽՈՏՈՐԱԿԻ, տե՛ս ԽՈՏՈՐՆԱԿԻ:
ԽՈՏՈՐԵԼ[1], տե՛ս ԽՈՏՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԽՈՏՈՐԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Զարտուղել, շեղել, մոլորել, հակամիտել: 2. Խորշել, օտարանալ:
ԽՈՏՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Դարձուցանել, թիւրել, ստերիւրել, մոլորեցուցանել:
ԽՈՏՈՐԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Մոլորեցուցիչ:
ԽՈՏՈՐՆԱԿ, ԽՈՏՈՐՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԽՈՏՈՐՆԱԿԻ:

ԽՈՏՈՐՆԱԿԵԼ (իմ), չբ. Տարաբերել, պտուտել (խոտորնակի շրջուել):

ԽՈՏՈՐՆԱԿԻ, մ. ա. Խոտորակի, խոտորնակ, խոտորնակս, խոտոր, առ ի չեղ, չեղ:

ԽՈՏՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽՈՏՈՐՈՒՄՆ:

ԽՈՏՈՐՈՒՄՆ, գ. Խոտորութիւն, մոլորութիւն, չեղութիւն, թիւրութիւն:

ԽՈՏՈՒՑՔ, գ. յոգն. Գուճք, խուչակունք (սրունքի ոսկորները):

ԽՈՐ, ա. 1. Խորին: 2. փխբ. Խրթնածածուկ, դժուարիմաց, մութ, գաղտնի, թաքուն: 3. փխբ. Սաստիկ, ծայրայեղ, յետին: 4. գ. Խորութիւն, խորխորատ, փոս, գուբ, վիհ, անդունդք:

- Ի ԽՈՐ, մ. Խորագոյնս, խորագունաբար, շատ, սաստկապէս, չարաչար, կարեվէր:

ԽՈՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնարիմացութիւն, հնարագիտութիւն, խորամանկութիւն:

ԽՈՐԱԳԷՏ, ա. 1. Խելացի, իմաստուն, հանճարեղ, հնարագէտ, հնարիմաց, կանխատես: 2. Խորամանկ: 3. Հնարագիտական, ճարտար:

ԽՈՐԱԳԻՏԱԳՈՅՆ, ա. Իմաստնագոյն:

ԽՈՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հանճարեղութիւն, հնարիմացութիւն, ճարտարութիւն: 2. Խորամանկութիւն:

ԽՈՐԱԳՆԱՑ, ա. Ծովագնաց, ծովամուխ:

ԽՈՐԱԳՈՅՆ, ա. 1. Զնստագոյն, խոնարհագոյն (աւելի կամ շատ խոր): 2. Ներքսագոյն, հեռագոյն: 3. մ. Խորագոյնս, խորագունաբար, ի խոր:

- ԽՈՐԱԳՈՅՆՍ, տե՛ս ԽՈՐԱԳՈՅՆ (3):

ԽՈՐԱԳՈՒՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԽՈՐԱԳՈՅՆ (3):

ԽՈՐԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. 1. Խորագէտ: 2. Խորհրդաւոր:

ԽՈՐԱԽՕՍ, ա. Կոկորդախօս, խորաշուրթն:

ԽՈՐԱՁՈՐ, գ. Խոխոմք:

ԽՈՐԱՄԱՆԳ, տե՛ս ԽՈՐԱՄԱՆԿ:

ԽՈՐԱՄԱՆԿ, ա. 1. Չարարուեստ, նենգագործ, խաբեբայ, չարամանկ, չարագործ: 2. Խարդախ, պատիր:

ԽՈՐԱՄԱՆԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Խորամանկութիւն, չարարուեստութիւն:

ԽՈՐԱՄԱՆԿԵԼ, նբ. Նենգել, պատրել, դաւաճանել:

ԽՈՐԱՄԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խորամանկագործութիւն, չարամանկութիւն, չարարուեստութիւն, նենգ, խաբէութիւն, կեղծաւորութիւն, դաւաճանութիւն, դաւանակալութիւն, չարութիւն: 2. Հենգն, այպն:

ԽՈՐԱՄԻՋՈՑ, ա. Գոգաւոր:

ԽՈՐԱՅԱՏԱԿ, տե՛ս ԽՈՐԱՍՈՅԶ (2):

ԽՈՐԱՅԻՆ, ա. Անդնդային, ծովային:

ԽՈՐԱՅՈՐՁԱՆ, ա. Յորձանախոր:

ԽՈՐԱՆ, գ. 1. Վրան: 2. նման. Երկնակամար: 3. Դիւան, դահլիճ: 4. Եկեղեցի, տաճար: 5. (եկեղց.) Բեմ, սեղան: 6. Յարկ, տուն, սենեակ:

- ԽՈՐԱՆ ՍՐԲՈՒԹԵԱՆ. Եկեղեցի:

ԽՈՐԱՆԱԼ, չբ. Գոգանալ, խոռոչանալ:

ԽՈՐԱՆԱԿԱՊ, ա. Կամարակապ, գմբեթաւոր:

ԽՈՐԱՆԱԿԱՐ, ա. Խորանարար:

ԽՈՐԱՆԱԿԻՑ, ա. Յարկակից, բնակակից:

ԽՈՐԱՆԱՁԵՒ, ա. Խորանանման, կամարաձև, գմբեթաձև:

ԽՈՐԱՆԱՅԱՐԿ, ա. Կամարակապ, երկնանման:

ԽՈՐԱՆԱՆՄԱՆ, տե՛ս ԽՈՐԱՆԱՁԵՒ:

ԽՈՐԱՆԱՇԷՆ, ա. Գմբեթարդ, խորանաձև:

ԽՈՐԱՆԱՊԱՀ, ա. գ. Վանապան:

ԽՈՐԱՆԱՐԱՐ, տե՛ս ԽՈՐԱՆԱԿԱՐ:

ԽՈՐԱՆԱՐԴ, ա. գ. 1. Քուեայ, կիւբիկոն, կիվոս: 2. Խորանաձև, գմբեթարդ:

ԽՈՐԱՆԱՒՈՐ, ա. Վրանաբնակիչ:

ԽՈՐԱՇՈՒՐԹՆ, տե՛ս ԽՈՐԱԽՕՍ:

ԽՈՐԱՍՈՅԶ, ա. 1. Սուզեալ: 2. Խոր, խորին, խորայատակ: 3. գ. Խորք, խորութիւն:

- ԽՈՐԱՍՈՅԶ ԱՌՆԵԼ. Խորասուզել, սուզել, ընկղմել:
- ԽՈՐԱՍՈՅԶ ԼԻՆԵԼ. Խորասուզել, ընկլնուլ:
ԽՈՐԱՍՈՒԶԵԼ, նբ. չբ. տե՛ս ԽՈՐԱՍՈՅԶ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ:
ԽՈՐԱՓԻՏ, գ. 1. Խորխորատ, վիհ, վիրապ, անդունդք: 2. ա. Խորին, խորագոյն:
ԽՈՐԱՓՈՐ, ա. Խոր (խոր փորուած):
ԽՈՐԱՔՆԻՆ, ա. Խորիմաց, դժուարիմաց, իմացագոյն:
ԽՈՐԳ, տե՛ս ՔՈՒՐՁ:
ԽՈՐԳԱԶԳԱՑ, ԽՈՐԳԱՀԱՆԴԵՐՁ, ա. Խարազնազգեաց, խարազնազգեստ, քրձազգեաց, քրձազգեստ:
ԽՈՐԳԵՂԷՆ, ա. Քրձեղէն:
ԽՈՐԴ, տե՛ս ԿՌՈՒՆԿ:
ԽՈՐԵԼ, նբ. 1. Փորել, փոսել, փոսացուցանել, գոգել: 2. Թաքուցանել, թաղել, ծածկել, պահել, գողել: 3. Գողանալ, սեպհականել: 4. Խանգարել, եղծանել:
ԽՈՐԷՋՔ, գ. յոգն. Ջրասուզակք:
ԽՈՐԹ, գ. ա. 1. Ուրջու: 2. Աղջկորդի, հարճորդի, պոռնկորդի: 3. Անհարազատ, օտար: 4. Խարդախեալ, կեղծ:
ԽՈՐԹԱԲԱՐՈՅ, ա. Օտարաբարք:
ԽՈՐԹԱՆԱԼ, չբ. Օտարանալ, ուծանալ (խորթ՝ օտար դառնալ):
ԽՈՐԹԱՏԵՍԱԿ, ա. Խորթ, օտարոտի:
ԽՈՐԹԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Օտարացուցանել, ուծացուցանել:
ԽՈՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուծութիւն:
ԽՈՐԻՄԱՑ, ա. Դժուարիմանալի, դըժուարիմաց, իմացագոյն:
ԽՈՐԻՆ, տե՛ս ԽՈՐ:
ԽՈՐԻՍԽ, գ. 1. տե՛ս ՄԱՂ (2): 2. Պան, խիւս, փոխինդ:
ԽՈՐԽ, գ. Մորթ, մաշկ (օձի շապիկ, խոզի կաշի):
ԽՈՐԽՈԼԵԼ (իմ), չբ. Հերձոտել (ճեղքեր գոյանալ՝ բացուել):
ԽՈՐԽՈՐԱՏ, գ. 1. Խորափիտ, վիհ, գուբ: 2. Նման. Գերեզման: 3. Դժոխք: 4. փխբ. Կորուստ:
ԽՈՐՀԵԼ (իմ), հբ. 1. Խոկալ, զմտաւ ածել, մտածել, խորհրդածել, տրամաբանել, որոճել: 2. Հոգ տանել, հոգալ, ուշ ունել, ի խոկ արկանել, խնամ տանել՝ ունել: 3. Ի մտի դնել, յօժարել, կամել, ջանալ: 4. Կարծել, համարել, ընդունել, ճանաչել: 5. Խորհրդակցել, խորհուրդ առնել:
ԽՈՐՀԵՑՈՂԱԿԱՆ, ա. Խոհեցողական, խոհական:
ԽՈՐՀԵՑՈՒՄՆ, ԽՈՐՀՈՒՄՆ, գ. Խորհուրդ, մտածութիւն, միտք:
ԽՈՐՀՈՒՐԴ, գ. 1. Մտածութիւն, խորհրրդածութիւն, խոկումն, տրամախոհութիւն: 2. Խորհրդակցութիւն: 3. Խրատ: 4. Միտք, դիտաւորութիւն, իմաստ: 5. Խոհականութիւն, խելք, հանճար, իմաստութիւն: 6. Գաղտնիք: 7. Տիպ, օրինակ, նշանակ:
- ԽՈՐՀՈՒՐԴ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԽՈՐՀՐԴԱԲԱՆԵԼ:
- ԽՈՐՀՐԴՈՎ, մ. Խորհրդաբար, գաղտ:
ԽՈՐՀՐԴԱԲԱՆԵԼ, նբ. Խորհուրդ առնել:
ԽՈՐՀՐԴԱԲԱՐ, մ. 1. Դիտմամբ, դիտաւորութեամբ: 2. Իմանալապէս: 3. Գաղտ, գաղտաբար, ծածկաբար:
ԽՈՐՀՐԴԱԲԱՐՁ, տե՛ս ԽՈՐՀՐԴԱԿԻՐ:
ԽՈՐՀՐԴԱԲԵՐԵԼ, նբ. Խորհրդածել, զմտաւ ածել, մտածել, խորհել, խոկալ:
ԽՈՐՀՐԴԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խորհումն, խոկումն, մտածութիւն, տրամախոհութիւն:
ԽՈՐՀՐԴԱԳԷՏ, ա. 1. Խելամուտ, խորհրդազգած: 2. Խորագէտ, իմաստուն, ճարտար:
ԽՈՐՀՐԴԱԶԳԱԾ, ա. գ. Խորհրդածու, խորհրդական:
- ԽՈՐՀՐԴԱԶԳԱԾ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ. Խորհրդազգածեցուցանել, խորհրդազգածել:

ԽՈՐՀՐԴԱԶԳԱԾԵԼ (իմ), ԽՈՐՀՐԴԱԶԳԱԾԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԽՈՐՀՐԴԱԶԳԱԾ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ:

ԽՈՐՀՐԴԱԶԳԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Իւղագլխութիւն, խորհրդածութիւն, խորհուրդ:

ԽՈՐՀՐԴԱԾԵԼ, տե՛ս ԽՈՐՀԵԼ:

ԽՈՐՀՐԴԱԾՈՒ, ա. գ. Խորհրդական, խորհրդազգած, խորհրդակ:

ԽՈՐՀՐԴԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մտածութիւն, դիտաւորութիւն: 2. (եկեղց.) Խորհուրդ:

ԽՈՐՀՐԴԱԿ, տե՛ս ԽՈՐՀՐԴԱԾՈՒ:

ԽՈՐՀՐԴԱԿԱԼ, ա. Խորհրդակից, գործակից, արարչակից:

ԽՈՐՀՐԴԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Խորհրդակից, ատենակալ: 2. Իմաստնական, խոհական, խոհեմական, բանական: 3. Ծածուկ, գաղտնի, խորին, խորհրդաւոր: 4. Աստուածային, նուիրական, սուրբ, սրբազան: 5. Խորհրդածու:

ԽՈՐՀՐԴԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. 1. Սրբազնագոյն: 2. Խոհականագոյն, լաւագոյն:

ԽՈՐՀՐԴԱԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԽՈՐՀՐԴԱԾԵԼ:

ԽՈՐՀՐԴԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խորհըրդակցութիւն, խորհուրդ, ատեան: 2. Խոհականութիւն, զգօնութիւն: 3. Մտածութիւն:

ԽՈՐՀՐԴԱԿԱՏԱՐ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԻՉ:

ԽՈՐՀՐԴԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԱՏԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ:

ԽՈՐՀՐԴԱԿԻՐ, ա. 1. Խորհրդաբարձ: 2. Խորհրդակից:

ԽՈՐՀՐԴԱԿԻՑ, ա. գ. 1. Խորհրդական, ատենակալ: 2. Համախոհ, գործակից:

ԽՈՐՀՐԴԱԿՈՐՈՅՍ, ա. Անհանճար:

ԽՈՐՀՐԴԱԿՑԵԼ, նբ. Խրատ տալ, յորդորել:

ԽՈՐՀՐԴԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խրատտուութիւն, խորհուրդ: 2. Խոհականութիւն:

ԽՈՐՀՐԴԱՅԵՂՑ, ա. Խորհրդաւոր (խորհրդով լի):

ԽՈՐՀՐԴԱՆՈՑ, գ. 1. Խորհրդարան: 2. (եկեղց.) Ընծայարան: 3. Միտք:

ԽՈՐՀՐԴԱՊԷՍ, տե՛ս ԽՈՐՀՐԴԱԲԱՐ:

ԽՈՐՀՐԴԱՌՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽՈՐՀՐԴԱԾՈՒԹԻՒՆ:

ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՆ, գ. 1. Խորհրդանոց, ատեան, ժողովարան: 2. Եկեղեցի, տաճար, մկրտարան: 3. Միտք:

ԽՈՐՀՐԴԱՒՈՐ, ա. Խորհրդական (խորհուրդ՝ գաղտնիք պարունակող):

ԽՈՐՀՐԴԱՓՈԽ, ա. Դիւրափոփոխ:

ԽՈՐՀՐԴՕՐԷՆ, մ. Խորհրդով:

ԽՈՐՁՈՒՆՁ, գ. Ձունձ, կապերտ:

ԽՈՐՇ, գ. 1. Խուռչ, փորուած, փոս, ծերպ, փապար, բոյն, ծակ, անկիւն: 2. Գոգ, ծոց (ծովի): 3. Ծալ, կնճիռ, փոթուած:

– ԽՈՐՇ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ԳՈԳ ԳՈՐԾԵԼ, ԳՈԳՍ ԱՌՆՈՒԼ:

ԽՈՐՇԱԿ, գ. 1. Տապ, տօթ: 2. Հարաւահողմ: 3. Երաշտ:

ԽՈՐՇԱԿԱՀԱՐ, ա. մ. Խորշակառ, տօթահար:

– ԽՈՐՇԱԿԱՀԱՐ ԱՌՆԵԼ. Տոչորել, խանձել, տապախարշ առնել:

– ԽՈՐՇԱԿԱՀԱՐ ԼԻՆԵԼ. Տապախարշ լինել:

ԽՈՐՇԱԿԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խորշակ (խորշակահար անելը՝ լինելը)՝:

ԽՈՐՇԱԿԱՅԵՂՑ, ա. Տապայեղց, տապախառն, տօթակէզ, տոչորիչ:

ԽՈՐՇԱԿԱՌ, տե՛ս ԽՈՐՇԱԿԱՀԱՐ:

ԽՈՐՇԱԿԱՍՈՒՆ, ա. Ազազուն, ցամաք (խորշակի մէջ թոյլ աճած):

ԽՈՐՇԱՆՔ, տե՛ս ԽՈՐՇՈՒՄՆ:

ԽՈՐՇԵԼ (իմ), չբ. 1. Խոյս տալ, խուսափել, խրտչել, գարշել, թիկունս դարձուցանել, հեռանալ, օտարանալ, զգուշանալ, խղճալ: 2. Ամաչել, պատկառել, ակնածել, ակն առնուլ, աչառել:

ԽՈՐՇԵՂԷՆ, ա. Գոգաւոր, ծալ ի ծալ:

ԽՈՐՇՈՏ, տե՛ս ԽՈՇՈՏ:

ԽՈՐՇՈՒՄՆ, գ. 1. Խորշանք, հրաժա-

րումն, զգուշութիւն: 2. Պատկառանք, ակնածութիւն, յարգանք:
ԽՈՐՈՊՃԻՆ, գ. Կանանոց (կանանց բաժանմունքը տան մէջ):
ԽՈՐՈՎԱՆՔ, գ. Պաղատանք (սրտամորմոք աղաչանք):
ԽՈՐՈՎԵԼ[1], նբ. 1. Ի խորովս արկանել, ճենճերել: 2. Այրել: 3. Թրծել:
ԽՈՐՈՎԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Աղէկիզել, աղէխարշել, մորմոքել, գորովել, տոչորել, կսկծել, գթալ: 2. Գութ արկանել, պաղատել:
ԽՈՐՈՎՈՒՄՆ, տե՛ս ԽՈՐՈՎՔ:
ԽՈՐՈՎՔ, գ. Խորովումն (խորովելը, խորովուելը):
- Ի ԽՈՐՈՎՍ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԽՈՐՈՎԵԼ[1] (1):
ԽՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խոր (խոր լինելը): 2. փխբ. Խրթնութիւն, թաքնութիւն, մթութիւն: 3. փխբ. Սաստկութիւն, ուժգնութիւն:
ԽՈՐՈՒՏՔ, գ. Խորք (ծովի), խորութիւն:
ԽՈՐՏԱԲՈՐՏ, տե՛ս ԽՆԴԲՈՒՆԴ:
- ԽՈՐՏԱԲՈՐՏՔ, տե՛ս ԽՆԴԲՈՒՆԴՔ:
ԽՈՐՏԱԿԵԼ, նբ. 1. Մանրել, փշրել, ջախել, բեկանել, կոտորել: 2. փխբ. Յաղթել, ընկճել: 3. փխբ. Կսկծեցուցանել, մորմոքեցուցանել:
ԽՈՐՏԱԿՈՒՄՆ, գ. 1. Բեկումն: 2. Պարտութիւն, լքումն: 3. Ջղջումն:
ԽՈՐՏԻԿ, գ. Կերակուր, համադամք:
ԽՈՐՏԿԱՐԱՐ, ա. գ. Խահարար, խոհակեր:
ԽՈՐՔ, տե՛ս ԽՈՐ:
ԽՈՅ, գ. 1. Վէր, կեղ: 2. ա. Վիրաւոր, խոցեալ, խոցոտեալ:
ԽՈՅԱՀԱՐԵԼ, տե՛ս ԽՈՅԵԼ:
ԽՈՅԵԼ, նբ. 1. Խոցահարել, խոցոտել, վիրաւորել: 2. փխբ. Մորմոքեցուցանել, կսկծեցուցանել:
ԽՈՅՈՏԵԼ, տե՛ս ԽՈՅԵԼ (1, 2):
ԽՈՅՈՏԻՉ, ա. Վիրավորիչ:
ԽՈՅՈՏՈՒՄՆ, գ. Խոցումն, խոցուած:
ԽՈՅՈՒԱԾ, գ. 1. Խոց, վէր: 2. Հարուած, խոցումն:
ԽՈՅՈՒՄՆ, տե՛ս ԽՈՅՈՏՈՒՄՆ:
ԽՈՒԵԼ, նբ. Նեղել, չարչարել, հարստահարել, ճնշել, տառապեցուցանել, տագնապել:
ԽՈՒԶԱԿ, ա. Հետազօտիչ:
ԽՈՒԶԱԿԱՆ, ա. Խուզողական, քննողական, քննական:
ԽՈՒԶԱՐԿ, տե՛ս ԽՈՒԶԱՐԿՈՒ:
ԽՈՒԶԱՐԿՈՒ, ա. Խուզարկ, քննիչ:
ԽՈՒԶԱՓՈՐՁ, տե՛ս ՀԱՐՑԱՓՈՐՁ:
ԽՈՒԶԵԼ[1], աբ. 1. Ի խոյզ արկանել, որոնել, խնդրել, քննել, հետազօտել: 2. Յուզել, գրգռել, արծարծել:
ԽՈՒԶԵԼ[2], նբ. Խզել, հատանել, կտրել:
ԽՈՒԶՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԽՈՒԶԱԿԱՆ:
ԽՈՒԶՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Խուզումն, քննութիւն, հետազօտութիւն, խոյզ:
ԽՈՒԶՈՒՄՆ, տե՛ս ԽՈՒԶՈՂՈՒԹԻՒՆ:
ԽՈՒԹ, գ. 1. Խէթ, խոչ, արգել, խոչընդոտն: 2. Խիթ (ծովածայռ):
ԽՈՒԺ, ա. գ. Դուժ, խուժդուժ, խուժադուժ, վայրենի, բարբարոս, վայրենաբարոյ:
ԽՈՒԺԱԴՈՒԺ, տե՛ս ԽՈՒԺ:
ԽՈՒԺԱԴՈՒԺԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱՐԲԱՐՈՍԱԿԱՆ:
ԽՈՒԺԱԽՈՒՄԲ, ա. Բարբարոսական (խուժադուժ ազգերից խմբուած):
ԽՈՒԺԱԿԱՆ, ԽՈՒԺԱՅԻՆ, ա. Խժական, բարբարոսական, վայրենական:
ԽՈՒԺԱՆ, գ. 1. տե՛ս ԽԱՌՆԱՂԱՆՃ (1): 2. Յոյզք, վրդով:
ԽՈՒԺԴՈՒԺ, տե՛ս ԽՈՒԺ:
ԽՈՒԺԵԼ, չբ. Յարձակել (խուռն բազմութեամբ), գրոհել:
ԽՈՒԼ, ա. 1. Անլուր: 2. Անխօս, անչունչ:
ԽՈՒԽ, գ. Տողուկք, տողուք:
ԽՈՒՂ, գ. Հիւղ, խուց, խրճիթ:
ԽՈՒՂԱԿ, տե՛ս ԽՈՂՈՎԱԿ:

ԽՈՒՃԱՊ, գ. Խուճապանք, տագնապ, չտապ տագնապի, արհաւիրք, շփոթ:
ԽՈՒՃԱՊԱԿԱՆ, ա. Շփոթական:
ԽՈՒՃԱՊԱՆՔ, տե՛ս ԽՈՒՃԱՊ:
ԽՈՒՃԱՊԵԼ[1], նբ. Խուճապեցուցանել, վրդովել, խռովել, ահաբեկ առնել:
ԽՈՒՃԱՊԵԼ[2] (իմ), չբ. Տագնապել, չտապել, խրտչել, ահաբեկ լինել:
ԽՈՒՃԱՊԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԽՈՒՃԱՊԵԼ[1]:
ԽՈՒՃԻՃ, տե՛ս ԽՐՏՈՒԻԼ:
ԽՈՒՄԲ, գ. Բազմութիւն, գունդ, գումարտակ, հոյլք, ջոկ, ճահուկ:
- ԽՈՒՄԲ ԱՌՆԵԼ կամ ԳՈՐԾԵԼ. Գումարտակ առնել, զօր առնել՝ հատանել:
ԽՈՒՆ, ԽՈՒՆ ԻՆՁ, ա. Դոյզն, սակաւ, փոքր, սուղ:
- ԽՈՒՆ ՄԻ, մ. Փոքր մի, սակաւ մի, առ սակաւ մի, սակաւիկ մի:
ԽՈՒՆԵՐԴՄՆԱԿԱՆ, ա. (քեր.) Ստորասական:
ԽՈՒՆԿ, գ. Կնդրուկ, ծխելիք:
- ԽՈՒՆԿՔ, տե՛ս ԽՆԿԱՐԿՈՒԹԻՒՆ:
- ԽՈՒՆԿ ԱՐԿԱՆԵԼ. Խնկարկել, խնկել, ծխել:
ԽՈՒՆԿԵՂԷԳՆ, գ. (բսբ.) Եղեգնախունկ, եղէգն:
ԽՈՒՇԻՒՆ, տե՛ս ԽՕՇԻՒՆ:
ԽՈՒՊԱՆՈՒՄՆ, գ. Խանգարումն, ապականութիւն:
ԽՈՒՌՆ, գ. 1. Ամբոխ, բազմութիւն, խուժան: 2. Յաճախութիւն, յոլովութիւն, չատութիւն: 3. ա. Խիտ, հոծ, բազում, յոգնաթիւ: 4. մ. Համագունդ, միանգամայն, ի միասին:
- ԱՌ ԽՈՒՌՆ, Ի ԽՈՒՌՆ Ի ԽՈՒՌՆ, մ. Խառնիխուռն, ընդհանրականապէս, շփոթաբար:
ԽՈՒՌՆԱԽԻՏ, ա. Թանձրախիտ, բազմախիտ:
ԽՈՒՍԱՓԱՆՔ, գ. 1. Փախուստ: 2. Ապաւինութիւն:
ԽՈՒՍԱՓԵԼ, չբ. Խոյս տալ, խուսել, խուսխուսել, փախչել, զփախչել, խուճապել:
ԽՈՒՍԱՓՈՒ, ա. Խուսափուկ (հնարքներով խոյս տուող):
ԽՈՒՍԱՓՈՒԿ, տե՛ս ԽՈՒՍԱՓՈՒ:
ԽՈՒՍԵԼ, տե՛ս ԽՈՒՍԱՓԵԼ:
ԽՈՒՍԽՈՒՍԵԼ, տե՛ս ԽՈՒՍԱՓԵԼ:
ԽՈՒՍՈՒՄՆ, գ. Խուսափանք, փախուստ:
ԽՈՒՐՁՆ, գ. Տրցակ:
ԽՈՒՑ, գ. Սենեկիկ, խուղ:
ԽՈՒՓՆ, գ. Կափարիչ, բլչակ:
ԽՈՓ, գ. Մաճ:
ԽՌԻԻ, գ. Կրկուտ, ժաժ, ժժան, խոչոտ:
ԽՌԿԵԼ, նբ. 1. Բարդել, դիզանել, կուտակել: 2. Շփոթել, խառվել:
ԽՌՆԵԼ, նբ. Համախմբել, հաւաքել, կուտակել, գումարել:
ԽՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կուտակումն (խըռնուելը):
ԽՌՈՎ, գ. 1. Խռովութիւն, խռովանք, վրդով, աղմուկ, շփոթ: 2. ա. Խռովական, խռովայոյզ:
ԽՌՈՎԱԲԱՐ, մ. Խռովեալ:
ԽՌՈՎԱԿԱՆ, ա. Խռովայոյզ, անհանգիստ, ծփական:
ԽՌՈՎԱՄԻՏ ԼԻՆԵԼ. Տարակուսել:
ԽՌՈՎԱՅՈՅԶ, ա. Խռովական, խռովկոտ:
ԽՌՈՎԱՆՔ, տե՛ս ԽՌՈՎՈՒԹԻՒՆ:
ԽՌՈՎԱՍԷՐ, ա. Խռովարար (խռովութիւն սիրող):
ԽՌՈՎԱՐԱՐ, ա. Խռովարկու, խռովիչ, աղմկարար:
ԽՌՈՎԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խռովութիւն, ապստամբութիւն:
ԽՌՈՎԱՐԿՈՒ, տե՛ս ԽՌՈՎԱՐԱՐ:
ԽՌՈՎԵԼ, նբ. Խռովեցուցանել, աղմկել, ամբոխել, վրդովել, ալէկոծել, յուզել, պղտորել, գրգռել:
ԽՌՈՎԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԽՌՈՎԵԼ:
ԽՌՈՎԻՉ, տե՛ս ԽՌՈՎԱՐԱՐ:
ԽՌՈՎԿՈՏ, տե՛ս ԽՌՈՎԱՅՈՅԶ:

ԽՌՈՎՈՒԹԵՆԱՊԱՐՏ, ա. Զարեացապարտ:
ԽՌՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Խռով, աղմուկ, վրդովումն, վրդովւութիւն, չփոթ, խառնակութիւն, ապստամբութիւն, ամբոխումն:
ԽՌՈՎՈՒՏ, ա. Խռովիչ, խռովարար:
ԽՌՈՒԱԿԱՆ, ա. Խռուեղէն:
ԽՌՈՒԱՆԱԼ, չբ. 1. Ծերանալ, զառամանալ: 2. Թաղկել:
ԽՌՈՒԵԼ (իմ) , տե՛ս ԽՌՈՒԱՆԱԼ:
ԽՌՈՒԵՂԷՆ, տե՛ս ԽՌՈՒԱԿԱՆ:
ԽՌՋԱԿՈՒՆՔ, տե՛ս ԽՈՏՈՒՅՔ:
ԽՌՋԱՓՈՂ, գ. (կզմխս.) Կոկորդ:
ԽՌՊՈՏ, ա. Անչնորհ, բիրտ, տմարդի: 2. Անախորժ (ձայն):
ԽՍՏԱԲԱԽ, ա. Նեղիչ (խստօրէն հարուածող):
ԽՍՏԱԲԱՐ, մ. 1. Խստիւ, սաստիկ, ուժգին: 2. Պնդապէս, սերտիւ, անդադար:
ԽՍՏԱԳՈՅՆ, ա. 1. Սաստկագոյն, կարծրագոյն, պնդագոյն, ծանրագոյն, ուժգին, բուռն, անգութ, անագորոյն: 2. մ. Խստաբար, խստիւ, սաստկաբար, անխնայ:
ԽՍՏԱԿՐՕՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽՍՏԱԿՐՕՆՈՒԹԻՒՆ:
ԽՍՏԱԿՐՕՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Խստակրօնաւորութիւն, խստամբերութիւն, ճգնաւորութիւն, ճգնութիւն:
ԽՍՏԱՁԱՅՆ, ա. Սուր, անախորժ, խռպոտ (ձայնի մասին):
ԽՍՏԱՄԲԱԿ, ա. Ստամբակ, խեռ, ստահակ:
ԽՍՏԱՄԲԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստամբակութիւն, ստահակութիւն, խեռութիւն, անսաստութիւն:
ԽՍՏԱՄԲԵՐ, ա. Ճգնաւորական, ճգնողական:
ԽՍՏԱՄԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճգնութիւն, խստակրօնութիւն:
ԽՍՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Կարծրանալ, ամբանալ: 2. Յամառել, պնդել: 3. Անսաստել, դժկամակել, անհնազանդել: 4. Սաստկանալ, յորդել:
ԽՍՏԱՇՈՒՆՉ, ա. 1. Դառնաշունչ: 2. Խստասիրտ, խստապարանոց:
ԽՍՏԱՊԱՐԱՆՈՑ, ա. Խստավիզ, բարձրավիզ, պնդապարանոց, յամառ, անհնազանդ, անսաստ, ամբարտաւան:
ԽՍՏԱՊԱՐԱՆՈՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Յամառութիւն, անհնազանդութիւն, անսաստութիւն, ամբարտաւանութիւն, բարձրավզութիւն:
ԽՍՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԽՍՏԱԲԱՐ:
ԽՍՏԱՊԻՆԴ, ա. Կարծր (խիստ և պինդ):
ԽՍՏԱՍԻՐՏ, ա. 1. Ծանրասիրտ, յամառ, խստապարանոց: 2. Քարասիրտ, անգութ, անողորմ: 3. Յանդուգն, համարձակ, աներկիւղ:
ԽՍՏԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խստութիւն, անգթութիւն, ծանրասրտութիւն:
ԽՍՏԱՎԱՐ, ա. Դաժանաբարոյ:
ԽՍՏԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խստամբերութիւն:
ԽՍՏԱՎԻԶ, տե՛ս ԽՍՏԱՊԱՐԱՆՈՑ:
ԽՍՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կարծրացուցանել (խստութիւն հաղորդել):
ԽՍՏԱՔԱՐ, ա. գ. Որձաքար:
ԽՍՏԵՐԱԽ, ա. 1. Խեղախեռ, բրտերախ, կարծրերախ, դժոխերասան, անսանձ, ամեհի (ձիու մասին): 2. փխբ. Անհնազանդ, անսաստ:
ԽՍՏԵՐԱՍԱՆ, ա. Դժուարասանձ, դժոխերասան, անսանձ, խստերախ:
ԽՍՏԻՒ, տե՛ս ԽԻՍՏ:
ԽՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պնդութիւն, կարծրութիւն: 2. Դժնդակութիւն, դառնութիւն, բարկութիւն: 3. Խստասրտութիւն, խստապարանոցութիւն: 4. Սաստկութիւն, ուժգնութիւն, դժուարութիւն, ծանրութիւն:
ԽՏԱԲԱՐ, ԽՏԱԳՈՅՆ, մ. Խիտ առ խիտ, ստէպ, ստէպ ստէպ:
ԽՏԱԾԱՌ, տե՛ս ՏՆԿԱԽԻՏ:

ԽՏԱՆԱԼ, չբ. Թանձրանալ, թաւանալ, հոծել, ստուարանալ:
ԽՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յաճախել, բազմացուցանել:
ԽՏԻՐ, գ. Տարբերութիւն, զանազանութիւն, խտրութիւն:
- ԽՏԻՐՔ, յոգն. Օրահմայք:
ԽՏՂԵԼ, տե՛ս ԽՏՂՏԵԼ:
ԽՏՂԻ, ա. Ախորժելի, հեշտալի:
ԽՏՂՏԱՆՔ, տե՛ս ԽՏՂՏՈՒՄՆ:
ԽՏՂՏԵԼ, նբ. Խտտղել, խտտղոտել, խտղել, մարմաջեցուցանել, խլրտել, գրգռել:
ԽՏՂՏՈՒՄՆ, գ. Խտտիղ, խտտղանք, խտտղումն, մարմաջումն, գրգռութիւն, բորբոքումն, խլրտումն:
ԽՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հոծութիւն, թանձրութիւն, սերտութիւն, յաճախութիւն, չատութիւն:
ԽՏՊՏԱԼ, տե՛ս ՀՏՊՏԵԼ (իմ):
ԽՏՊՏԱՆՔ, տե՛ս ՀՏՊՏԱՆՔ:
ԽՏՏԻՂ, ԽՏՏՂԱՆՔ, տե՛ս ԽՏՂՏՈՒՄՆ:
ԽՏՏՂԵԼ, ԽՏՏՂՈՏԵԼ, տե՛ս ԽՏՂՏԵԼ:
ԽՏՏՂՈՒՄՆ, տե՛ս ԽՏՂՏՈՒՄՆ:
ԽՏՐԱՆՔ, տե՛ս ԽՏՐՈՒԹԻՒՆ:
ԽՏՐԱՊԷՍ, մ. Խտրելով, որոշաբար:
ԽՏՐԵԼ, նբ. 1. Որոշել (տարբերութիւն դնելով), զանազանել, կշռադատել, խղճել, քննել, ընտրել: 2. Զգուշանալ, պահել:
ԽՏՐՈՑ, գ. 1. Խտիր, խտրութիւն, որոշումն, զանազանութիւն, տարբերութիւն: 2. Անջրպետ, միջոց:
ԽՏՐՈՑԵԼ, նբ. Որոշել, զանազանել, տարբերել:
ԽՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խտրանք, խտրոց, տարբերութիւն, զանազանութիւն, ընտրութիւն:
ԽՐԱԽ, գ. Խրախունք, խրախութիւն, խրախճանք, խրախճանութիւն:
- ԽՐԱԽ ԱՌՆԵԼ. Ուրախացուցանել:
- ԽՐԱԽ ԼԻՆԵԼ. Ուրախանալ:
ԽՐԱԽԱԼԻՑ, ա. Ուրախալից:
ԽՐԱԽԱԿԱՆ, ա. Ուրախական, խրախճանական:
ԽՐԱԽԱԿԻՑ, ա. Ուրախակից, խրախճանակից:
ԽՐԱԽԱՄԻՏ, ա. 1. Ուրախամիտ, խնդամիտ, զուարթամիտ: 2. Ուրախական:
- ԽՐԱԽԱՄԻՏ ԼԻՆԵԼ. Խրախ լինել, խրախամտել, զուարճանալ, ուրախանալ:
ԽՐԱԽԱՄՏԵԼ, տե՛ս ԽՐԱԽԱՄԻՏ ԼԻՆԵԼ:
ԽՐԱԽԱՆԱԼ, չբ. Ուրախանալ, զուարճանալ, խրախ լինել:
ԽՐԱԽԱՆՔ, գ. Ուրախութիւն, զուարթութիւն:
ԽՐԱԽԱՐԱՐ, ա. 1. Կոչնատէր: 2. Ուրախարար, խրախացուցիչ:
ԽՐԱԽԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ուրախացուցանել, խրախ առնել:
ԽՐԱԽԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Ուրախարար, խրախարար, զուարթացուցիչ:
ԽՐԱԽՃԱՆԱԼ, չբ. Խրախ լինել, ուրախ լինել, ուրախանալ, զուարճանալ:
ԽՐԱԽՃԱՆԱԿԱՆ, ա. 1. Խրախական: 2. Խրախացուցիչ:
ԽՐԱԽՃԱՆԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Ուրախակից լինել, խրախճանալ:
ԽՐԱԽՃԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խրախճանք, խրախունք, խնճոյք, կոչունք, սեղան, ագապ: 2. Խրախութիւն, ուրախութիւն, զուարճութիւն:
ԽՐԱԽՃԱՆՔ, տե՛ս ԽՐԱԽՃԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԽՐԱԽՃԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խրախ առնել, զուարթացուցանել:
ԽՐԱԽՈՅՍ, գ. 1. Քաջալերութիւն, յորդորումն, խրախուսանք: 2. ա. Յորդորական, քաջալերական:
- ԽՐԱԽՈՅՍ ԲԱՌՆԱԼ՝ ՏԱԼ՝ ՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼ. Խրախուսել, քաջալերել, յորդորել, սրտապնդել:
ԽՐԱԽՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽՐԱԽՃԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԽՐԱԽՈՒՆՔ, տե՛ս ԽՐԱԽՃԱՆՈՒԹԻՒՆ (1):

ԽՐԱԽՈՒՍԱՆՔ, գ. 1. տե՛ս ԽՐԱԽՈՅՍ (1): 2. Խիզախումն, համարձակութիւն:
ԽՐԱԽՈՒՍԵԼ, չբ. 1. Խրախոյս բառնալ, խիզախել, գոչել, վերագոչել, կարդալ: 2. Քաջալերել, վստահանալ, յուսալ, ապաւինել, զօրանալ: 3. նբ. Խրախոյս տալ, սրտապնդել:
ԽՐԱՄ, գ. 1. Խոռ, խանդակ, խրամատ: 2. Ցանկ, անջրպետ: 3. փխբ. Ճանապարհ:
– ԽՐԱՄ ՀԱՏԱՆԵԼ. Խոռել, խրամատել:
ԽՐԱՄԱԿԱՏԵԼ, չբ. Հեստել, անսաստել, ըմբոստանալ:
ԽՐԱՄԱՀԱՏ, ա. Խրամատիչ:
ԽՐԱՄԱՊԱՀ, ա. գ. Պարսպապահ:
ԽՐԱՄԱՏ, տե՛ս ԽՐԱՄ (1):
ԽՐԱՄԱՏԵԼ, նբ. 1. Խոռել, խրամ հատանել: 2. փխբ. Քանդել, քակել, խախտել, լուծանել:
ԽՐԱՄԱՏԻՉ, տե՛ս ԽՐԱՄԱՀԱՏ:
ԽՐԱՄԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խրամատ, խրամ: 2. Պատառուած, պատառումն, հերձումն, բաժանումն, քակումն:
ԽՐԱՍԱԽ, գ. Հրասախ (երկարութեան չափ):
ԽՐԱՏ, գ. 1. Յուշարարութիւն, թելադրութիւն, յորդորակ: 2. Հրահանգ, կրթութիւն, դաստիարակութիւն: 3. Պատիժ: 4. Ուսումն, մակացութիւն, գիտութիւն: 5. Խորհուրդ: 6. Կարգաւորութիւն, հրաման, օրէնք:
ԽՐԱՏԱԲԱՆԵԼ, նբ. Խրատ տալ, խրատել, ուսուցանել:
ԽՐԱՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Խրատ (խրատական խօսք):
ԽՐԱՏԱԳԻՐ, ա. Խրատական:
ԽՐԱՏԱԿԱՆ, ա. Խրատիչ, խրատատու:
ԽՐԱՏԱՏՈՒ, տե՛ս ԽՐԱՏՏՈՒ:
ԽՐԱՏԵԼ, նբ. 1. Յորդորել, զգուշացուցանել, ազդել, ներգործել, յիշեցուցանել, զգաստացուցանել: 2. Հրահանգել, կրթել, ուսուցանել: 3. Պատուհասել, պատժել:
ԽՐԱՏԸՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Զգաստութիւն:
ԽՐԱՏԻՉ, ա. Խրատատու:
ԽՐԱՏՏՈՒ, ա. Խրատատու (խրատ և խորհուրդ տուող՝ բարի կամ չար):
ԽՐԱՏՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Խրատ:
ԽՐԱՑՔ, գ. Քուղ (կօշկի):
ԽՐԵԼ, նբ. չբ. Մխել, հարստել, մածանել, յարել:
ԽՐԹԻՆ, ա. 1. Անշուք, անզարդ, անձև, տձև (չէնք): 2. Տխուր, մթին, մթագին:
ԽՐԹՆԱԶԳԵՍՏ, ա. Սևազգեստ կամ խոշորազգեստ:
ԽՐԹՆԱԾԱԾՈՒԿ, ա. Դժուարիմանալի, դժուարիմաց:
ԽՐԹՆԱՆԱԼ, չբ. Անշքանալ, անզարդանալ, մթագնել:
ԽՐԹՆԻ, ա. 1. Խրթին, մթին, մթագին, նսեմ: 2. Դժուարիմանալի, դժուարիմաց:
ԽՐԹՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նսեմ, մթութիւն (պայծառութեան պակասութիւն՝ բացակայութիւն):
ԽՐԽԻՆՋՔ, տե՛ս ԽՐԽՆՋԻՒՆ:
ԽՐԽՆՋԵԼ, տե՛ս ԽԽՆՋԵԼ:
ԽՐԽՆՋԻՒՆ, տե՛ս ԽԽՆՋԻՒՆ:
ԽՐԽՈՐ, գ. Նշխար, փշրանք, մասնիկ:
ԽՐՁԱՆԱԼ, ԽՐՁՆԱՆԱԼ, չբ. Դիզանալ (խրձի նման դառնալ):
ԽՐՃԻԹ, գ. Խուղ, խուց, խցիկ:
ԽՐՈԽՏ, ա. 1. Սէգ, գոռ, գոռոզ, յանձնապաստան, յոխորտ, ամբարտաւան, ամբարհաւաճ, յանդուգն, ահարկու, համարձակ, անվեհեր, վստահ: 2. Պանծալի: 3. գ. Խրոխտումն, խրոխտանք:
ԽՐՈԽՏԱԲԱՐ, մ. Յանդգնաբար, յոխորտաբար:
ԽՐՈԽՏԱԳՈՅՆ, ա. Պանծագոյն:
ԽՐՈԽՏԱԼ, չբ. Յոխորտալ, խիզախել, մեծաբանել, սպառնալ, համարձակել, յանդգնել, վստահանալ, պանծալ:
ԽՐՈԽՏԱԼԻ, ա. Փառացի, խրոխտալեր (խրոխտանքով լի):

ԽՐՈԽՏԱԼԻՐ, տե՛ս ԽՐՈԽՏԱԼԻ:
ԽՐՈԽՏԱԿԱՆ, ա. Խրոխտ:
ԽՐՈԽՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Խրոխտումն, խրոխտանք:
ԽՐՈԽՏԱՀՆՉԱԿԱՆ, ա. Ուժգնահնչակ:
ԽՐՈԽՏԱՁԱՅՆ, ա. Մեծաբան:
ԽՐՈԽՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԽՐՈԽՏԱԼ:
ԽՐՈԽՏԱՆՔ, տե՛ս ԽՐՈԽՏՈՒՄՆ:
ԽՐՈԽՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԽՐՈԽՏԱԼ:
ԽՐՈԽՏՈՒՄՆ, գ. Խրոխտանք (խրոխտալը):
ԽՐՈՍԱԿ, տե՛ս ՀՐՈՍԱԿ:
ԽՐՈՒԱՆԱԼ, տե՛ս ԽՌՈՒԱՆԱԼ:
ԽՐՈՒՏՔ, տե՛ս ԹԱՒԱԼՈՑ:
ԽՐՏԽՐՏ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԽՐՏՉԵԼ (իմ):
ԽՐՏՆՈՒԼ, տե՛ս ԽՐՏՉԵԼ (իմ):
ԽՐՏՈՒԻԼ, գ. Խուճիճ (խրտուիլակ):
ԽՐՏՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Սարտուցանել, հարթուցանել (խրտչել տալ):
ԽՐՏՈՒՑՈՒՄՆ, գ. Հարթուցումն (խրրտնեցնելը, խրտնելը):
ԽՐՏՉԵԼ (իմ), չբ. 1. Խրտնուլ, սարտնուլ, չրտնուլ, հարթչել, հարթնուլ: 2. փխբ. Խորշել, խոյս տալ:
ԽՑԱԿԱՆ, ա. Խցեալ:
ԽՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԽՆՈՒԼ:
ԽՑԱՐԳԵԼ, ԽՑԱՒՈՐ, ա. Միայնակեաց (խցում ապրող):
ԽՑԵԼ, տե՛ս ԽՆՈՒԼ:
ԽՑԻԿ, գ. Խղիկ, խրճիթ:
ԽՑԻՉ, ա. Արգելիչ:
ԽՓԱՆԵԼ, ԽՓԵԼ, նբ. Կափուցանել, փակել:
ԽՕԹ, ա. Հիւանդ, ախտաժէտ, տկար:
ԽՕԹԱՄԻՏ, ա. 1. Խօթասիրտ, հիւանդամիտ, տկարամիտ, ծանծաղամիտ, հեղգամիտ, տարտամ: 2. Չարամիտ:
ԽՕԹԱՆԱԼ, չբ. 1. Հիւանդանալ, տկարանալ: 2. Ցաւագնել, ցաւագնոտել:
ԽՕԹԱՍԻՐՏ, ա. Հեղգասիրտ, անհոգ, տարտամ, ծոյլ, անպիտան:
ԽՕԹՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հիւանդութիւն, ախտ: 2. Հեղգութիւն, տարտամութիւն, ծուլութիւն:
ԽՕԼ, ա. 1. Անմիտ, անբան: 2. Յիմարական: 3. Կատաղի, մոլեգին: 4. Հէք:
- ԽՕԼ ԱՌԱՏՈՒԹԻՒՆ. Շուայտութիւն:
- ԸՆԴ ԽՕԼ, մ. Անմտաբար, անբանաբար, անխորհրդաբար, վայրապար:
ԽՕԼԱԿԱՆ, ա. Անբանական, յիմարական:
ԽՕԼԱՆԱԼ, ԽՕԼԵԼ (իմ) չբ. 1. Անմտանալ, յիմարանալ, յիմարել, մոլեգնել: 2. Թշուառանալ:
ԽՕԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմտութիւն, յիմարութիւն:
ԽՕՇԻՒՆ, գ. 1. Խարշափ, շրշիւն, սօսափիւն: 2. Տրտմութիւն:
ԽՕՍ, տե՛ս ԽՕՍՔ:
ԽՕՍԱԿԱԿԻՑ, տե՛ս ԽՕՍԱԿԻՑ:
ԽՕՍԱԿԱՆ, ա. 1. Խօսուն, բանական: 2. Քաջաբան, ճարտարախօս, խօսնակ:
ԽՕՍԱԿԻՑ, ա. ԽՕՍԱԿԱԿԻՑ:
- ԽՕՍԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Խօսակցել, զրուցել:
ԽՕՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Զրոյցք, խօսք:
ԽՕՍԱՐԱՆ, գ. Լեզու, բերան:
ԽՕՍԵԼ (իմ), հբ. 1. Բարբառել, ասել, զրուցել: 2. Ճառել, պատմել, քարոզել: 3. Պսակել (նշանել, նշանուել):
- ԽՕՍԵԼ Ի ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ. Խաղաղութիւն առնել:
- ԽՕՍԵԼ Ի ՍՐՏԻ. Խորհել, զմտաւ ածել:
ԽՕՍԵԼԻ, ա. Խօսող:
ԽՕՍՆԱԿ, ա. գ. 1. Բարեխօս, ջատագով: 2. Խօսական, քաջաբան, ճարտարախօս: 3. Աքաղաղ, փխբ. աւետատու:
ԽՕՍՆԱԿԱՆ, ա. 1. Խօսուն, խօսական, բանական, մտաւոր: 2. Խօսարան: 3. Միջնորդ (հարսնախօսութեան), առիթ:
ԽՕՍՆԱԿԻՑ, ա. գ. Միջնորդ, պատգամաւոր (հաշտութեան), բանբեր:
ԽՕՍՆԱՅՐ, տե՛ս ԽՐԱԽՕՍ:
ԽՕՍՈՂ, տե՛ս ԽՕՍՕՂ:

ԽՕՍՈՂԱԿԱՆ, ա. Խօսուն (խօսել կարողացող):
ԽՕՍՈՒՄՆ, տե՛ս ԽՈՍՏՈՒՄՆ (4):
ԽՕՍՈՒՆ, ա. Խօսող, բանական, բանաւոր:
ԽՕՍՔ, գ. 1. Ասք, բան, ասացուած, ասութիւն: 2. Զրոյց, խօսակցութիւն: 3. Մտածութիւն, խորհուրդ: 4. Բարբառ, լեզու: 5. Ճառ, գիրք, շարագրութիւն, պատմութիւն:
- ԽՕՍՍ ԱՌՆԵԼ կամ ԴՆԵԼ. Շարագրել, շարադրել:
- ԽՕՍՍ ԱՐԿԱՆԵԼ. Խօսել:
- Ի ԽՕՍՍ ԳԱԼ կամ ՄԱՏՉԵԼ (իմ). Խօսակից լինել (սկսել խօսել):
ԽՕՍՕՂ, ա. 1. Խօսելի (նա, որ խօսում է): 2. Քաջախօս, ճարտարախօս:

Ծ

ԾԱԳ, գ. Ծայր, եզր, վերջ, սպառուած:
- ԾԱԳԷ Ի ԾԱԳ. Ծայր ի ծայր:
ԾԱԳԱԿԱՆ, ա. Ծագողական:
ԾԱԳԵԼ[1], նբ. Ծագեցուցանել, բղխեցուցանել, ծաւալել, երևեցուցանել, յայտնել: 2. չբ. տե՛ս ԾԱԳԵԼ (իմ):
ԾԱԳԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Ցայտել, երևել, ելանել, փայլել, լուսատու լինել: 2. Ծնանել, բղխել:
ԾԱԳԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԾԱԳԵԼ[1]:
ԾԱԳՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԾԱԳԱԿԱՆ:
ԾԱԳՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծագումն (ծագելը):
ԾԱԳՈՒՄՆ, գ. 1. Ելք, արևելք: 2. Փայլումն, լուսաւորութիւն: 3. Ծնունդ, բղխումն:
ԾԱԼ, Ծալք, գ. Ծալումն, կրկնուած:
- ԾԱԼ Ի ԾԱԼ, ա. Խորշեղէն:
ԾԱԼԵԼ, նբ. Կրկնել, ոլորել:
ԾԱԼՈՒՄՆ, գ. 1. Ծալք: 2. Թաղկումն:
ԾԱԽ, մանաւանդ՝ ԾԱԽՔ, գ. 1. Գին, վարձ, վճար: 2. Վատնումն, սպառումն, մաշումն, տոյժ, կորուստ:
ԾԱԽԵԼ, նբ. 1. Վճարել: 2. Վատնել, մաշել, սպառել, լափել, սատակել, կորուսանել: 3. (աշխարհիկ ոճով) Վաճառել:
ԾԱԽԻՉ, ա. Սպառիչ, մաշիչ, վատնիչ:
ԾԱԽՈՂԱԿԱՆ, ա. Դիւրածախ:
ԾԱԽՈՒՄՆ, գ. Վատնումն, սպառումն:
ԾԱԾԱՆԵԼ (իմ), չբ. Քստմնել (ալիքաձև տատանուել՝ երերալ):
ԾԱԾԿԱԲԱՐ, մ. Ծածուկ, ի ծածուկ, գաղտ, թաքնաբար, ի թաքուն, անյայտաբար, յարամրի:
ԾԱԾԿԱԳԷՏ, ա. Ծածկատես, սրտագէտ:
ԾԱԾԿԱԳՈՅՆ, ա. Գաղտնի:
- ԾԱԾԿԱԳՈՅՆՍ, մ. Ծածկաբար:
ԾԱԾԿԱԹԱԳՈՅՑ, ա. Թաքուն:
ԾԱԾԿԱԿԱՆ, տե՛ս ԾԱԾՈՒԿ:
ԾԱԾԿԱՄԻՏ, ա. Թաքուն:
ԾԱԾԿԱՆՔ, գ. Ծածկութիւն, ծածկոյթ, գաղտնիք:
ԾԱԾԿԱՊԷՍ, 1. մ. տե՛ս ԾԱԾԿԱԲԱՐ: 2. ա. Ծածուկ, թաքուն, խորին:
ԾԱԾԿԱՏԵՍ, տե՛ս ԾԱԾԿԱԳԷՏ:
ԾԱԾԿԱՐԱՆ, գ. 1. Ծածկելիք, ծածկոց, ծածկոյթ: 2. Թաքստոց, ապաւէն:
ԾԱԾԿԵԼ, նբ. 1. Պահել, թաքուցանել, թաղել: 2. Պատել, վերարկել, պատրուակել, ղօղել, քօղարկել:
ԾԱԾԿԵԼԻՔ, տե՛ս ԾԱԾԿԱՐԱՆ (1):
ԾԱԾԿԻՉ, գ. 1. Ծածկոց, նուարտան: 2. Խուփն:
ԾԱԾԿՈՅԹ, գ. 1. Ծածկութիւն, ծածկումն, պատումն: 2. Գաղտնիք: 3. Ծածկոց:
ԾԱԾԿՈՑ, գ. 1. Ծածկոյթ, ծածկարան: 2. փխբ. Հովանի:
ԾԱԾԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Թաքնութիւն, գաղտնութիւն: 2. Ծածկոյթ:
ԾԱԾԿՈՒՄՆ, գ. Պատումն (ծածկելը, ծածկուելը):
ԾԱԾՈՒԿ, ա. 1. Թաքուն, գաղտնի, անյայտ: 2. Մթին, խրթնի, անիմանալի:

3. մ. տե՛ս ԾԱԾԿԱԲԱՐ:
- ԾԱԾՈՒԿՔ, գ. 1. Գաղտնիք: 2. Թաքստոց:
- Ի ԾԱԾՈՒԿ, տե՛ս ԾԱԾԿԱԲԱՐ:
ԾԱԿ, գ. 1. Ծերպ, խորշ, սոր: 2. Բոյն: 3. ա. Ծակոտ:
ԾԱԿԱԽԻԹ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԾԱԿԱՄՈՒՏ ԼԻՆԵԼ:
ԾԱԿԱՄՈՒՏ, ա. Սորամուտ, ծակասոյզ:
- ԾԱԿԱՄՈՒՏ ԼԻՆԵԼ. Ծակախիթ լինել:
ԾԱԿԱՍՈՅԶ, տե՛ս ԾԱԿԱՄՈՒՏ:
ԾԱԿԵԼ, նբ. 1. Ծակոտել, փորել (ծակ բանալ): 2. փխբ. Ճեղքել, հատանել անցանել:
ԾԱԿՈՏ, ա. Ծակ, ծակոտկեան, ծակոտկէն:
ԾԱԿՈՏԵԼ, նբ. 1. Ծակել, ճեղքել, փորել: 2. Խոցել, խոցոտել:
ԾԱԿՈՏԿԵԱՆ, ԾԱԿՈՏԿԷՆ, տե՛ս ԾԱԿՈՏ:
ԾԱԿՈՏՈՒԱԾ, գ. Խայթուած:
ԾԱԿՈՒԱԾ, գ. Ծակ (ծակուած տեղ):
ԾԱՂԿԱԲԵՐ, ա. Ծաղկաբուղխ, ծաղկածին:
ԾԱՂԿԱԲԵՐԵԼ (իմ), չբ. Ծաղկաւետանալ (ծաղկաբեր լինել):
ԾԱՂԿԱԲՈՒՂԽ, տե՛ս ԾԱՂԿԱԲԵՐ:
ԾԱՂԿԱԳՐԵԼ (իմ), չբ. Ծաղկել, բուսանել:
ԾԱՂԿԱԶԱՐԴ, ա. գ. 1. Ծաղկաւէտ (ծաղիկներով զարդարուած), ծաղկափայլ, ծաղկապայծառ, վայելչազարդ: 2. (եկեղց.) Ողոգոմեան:
ԾԱՂԿԱԶԱՐԴԵԼ, նբ. Ծաղկաւետել, ծաղկեցուցանել, պայծառացուցանել:
ԾԱՂԿԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԾԱՂԿԱՒԷՏՈՒԹԻՒՆ:
ԾԱՂԿԱԶԳԵԱՑ, ԾԱՂԿԱԶԳԵՍՏ, ա. Ծաղկաբեր, ծաղկաւէտ:
ԾԱՂԿԱԶԵՐԾ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԾԱՂԿԱԹԱՓ ԼԻՆԵԼ:
ԾԱՂԿԱԹԱՓ ԼԻՆԵԼ. Ծաղկազերծ լինել:
ԾԱՂԿԱԺՈՂՈՎ, ա. Ծաղկահաւաք:
- ԾԱՂԿԱԺՈՂՈՎ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԾԱՂԿԱՔԱՂ ԱՌՆԵԼ (1):
ԾԱՂԿԱԼԻՑ, ա. Ծաղկաւէտ, ծաղկուտ:
ԾԱՂԿԱԾԻՆ, տե՛ս ԾԱՂԿԱԲԵՐ:
ԾԱՂԿԱՀԱՒԱՔ, տե՛ս ԾԱՂԿԱԺՈՂՈՎ:
ԾԱՂԿԱՋԵՒ, ա. Ծաղկատեսակ:
ԾԱՂԿԱՅՕՐԻՆՈՒՈՐԱԿ, ա. Գունագեղ:
ԾԱՂԿԱՆԱԼ, տե՛ս ԾԱՂԿԵԼ^2:
ԾԱՂԿԱՆԵՐԿ, գ. ա. 1. Ներկագործ: 2. Ծաղկերանգ:
ԾԱՂԿԱՆՈՑ, տե՛ս ԾԱՂԿՈՑ:
ԾԱՂԿԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Ծաղկազարդ:
ԾԱՂԿԱՎԱՐՍ, ա. Սաղարթագեղ, վարսագեղ:
ԾԱՂԿԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԾԱՂԿԱՋԵՒ:
ԾԱՂԿԱՒԵՏԱՆԱԼ, չբ. Ծաղկաբերել, ծաղկել:
ԾԱՂԿԱՒԵՏԵԼ, տե՛ս 1. ԾԱՂԿԱԶԱՐԴԵԼ: 2. ԾԱՂԿԱՒԵՏԱՆԱԼ:
ԾԱՂԿԱՒԷՏ, ա. Ծաղկուտ, ծաղկալից, ծաղկազարդ:
ԾԱՂԿԱՒԷՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծաղկազարդութիւն:
ԾԱՂԿԱՓԱՅԼ, ա. Ծաղկազարդ:
ԾԱՂԿԱՓԹԻԹ, ա. մ. Փթթեալ:
ԾԱՂԿԱՔԱՂ ԱՌՆԵԼ՝ ԵՐԹԱԼ՝ ԼԻՆԵԼ. 1. Ծաղկաժողով առնել: 2. Հատընտիր լինել: 3. տե՛ս ՔԱՂՀԱՆԵԼ (2):
ԾԱՂԿԵԱՑ, ա. Ծաղկեղէն:
ԾԱՂԿԵԼ^1, տե՛ս ԾԱՂԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԾԱՂԿԵԼ^2, չբ. 1. Ծաղկանալ, բուսանել, բողբոջել: 2. Դալարանալ: 3. փխբ. Բարգաւաճել, ուռճանալ: 4. փխբ. Զուարթանալ, զուարճանալ, պայծառանալ: 5. փխբ. Սպիտականալ (ալեխառն դառնալ):
ԾԱՂԿԵՂԷՆ, տե՛ս ԾԱՂԿԵԱՑ:
ԾԱՂԿԵՐԱՆԳ, ա. Ծաղկաներկ:
ԾԱՂԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Ծաղկել (ծաղկել տալ): 2. փխբ. Փայլեցուցանել, պայծառացուցանել:
ԾԱՂԿՈՑ, գ. Ծաղկանոց, բուրաստան, հոտարան:

ԾԱՂԿՈՒՏ, ա. Ծաղկաւէտ, ծաղկալից:
ԾԱՂՐ, գ. 1. ԾԻԾԱՂԱՆՔ: 2. Կատակ: 3. Ծանակ, ձաղ:
- ԾԱՂՐ ԱՌՆԵԼ, ԾԱՂՐ ԵՒ ԱՅՊՆ ԱՌՆԵԼ. Ծաղրել, ծիծաղել, այպն առնել, այպանել, խաղ առնել, կատակել:
- ԾԱՂՐ ԼԻՆԵԼ՝ ԿԱԼ. Խաղ լինել, ծանականալ, յամօթ՝ յամօթի լինել:
- ԾԱՂՐ ՀԵՂՈՒԼ, տե՛ս ԾԱՂՐ ԱՌՆԵԼ:
ԾԱՂՐԱԳՈՅՆ, ա. Ծաղրականագոյն, ծիծաղագոյն:
ԾԱՂՐԱԼԻՑ, ա. 1. Ծաղրելի, ծաղրական, ծիծաղելի: 2. մ. Ծաղրապէս:
ԾԱՂՐԱԾՈՒ, ա. Խեղկատակ, միմոս, այպնակատակ:
ԾԱՂՐԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Խեղկատակութիւն:
ԾԱՂՐԱԿԱՆ, ա. 1. Ծիծաղելի, ծաղրելի, ծաղրալից, այպանալից: 2. Կատակերգական: 3. Հեգնական: 4. Ծաղրածու, խեղկատակ:
ԾԱՂՐԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԾԱՂՐԱԳՈՅՆ:
ԾԱՂՐԱՊԷՍ, մ. Ծաղրալից (ծաղրելով):
ԾԱՂՐԵԼ, նբ. Ծաղր առնել, ծիծաղել, այպանել, դսրովել:
ԾԱՂՐԵԼԻ, ա. Ծիծաղելի, ծաղրական:
ԾԱՄ, գ. Գէս, գիսակ, վարսք:
ԾԱՄԱԾՈՒՌ, ա. Ծուռ, թիւր, կամակոր:
ԾԱՄԱԾՌԵԼ, նբ. Կամակորել, թիւրել, ծռել:
ԾԱՄԱԿԱԼ, գ. Վարսակալ:
ԾԱՄԵԼ, նբ. 1. Ծամկել, կրծել, ուտել, որոճել: 2. փխբ. Խորհրդածել:
ԾԱՄԵԼԻ, ԾԱՄԵԼԻՔ, գ. Ծնօտ:
ԾԱՅՐ, գ. 1. Ծագ, եզր, վերջ, սպառուած, կատարած: 2. Գագաթն, կատար: 3. Ծառագայթ (նոր ծագած արեգակի):
- ԾԱՅՐ Ի ԾԱՅՐ, տե՛ս ԾԱԳԷ Ի ԾԱԳ:
ԾԱՅՐԱԲԱՐ, մ. Ծայր ի ծայր:
ԾԱՅՐԱԳՈՅՆ, ա. Բարձրագոյն, խորագոյն, գերագոյն, գերազանց, կատարեալ, քաջ:
ԾԱՅՐԱԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԾԱՅՐՈՒԹԻՒՆ:
ԾԱՅՐԱԴԻՏԱԿ, ա. Ջինջ, մաքուր, անաղօտ (վերին աստիճանի դիտելի):
ԾԱՅՐԱՋԵՂԾ, ա. Դողդոջուն (չափազանց թոյլ՝ տկար):
ԾԱՅՐԱԼԻՐ, ԾԱՅՐԱԼԻՑ, ա. Ծայրապատար, պղպջուն:
ԾԱՅՐԱԾԱՒԱԼ, ա. Ամենասփիւռ, համասփիւռ:
ԾԱՅՐԱԿՈՏՈՐ, ԾԱՅՐԱԿՏՈՒՐ, ա. 1. Անդամահատ, թաթահատ: 2. փխբ. Աղաւաղ (կցկտուր դարձրած):
ԾԱՅՐԱՀԵՐՁ, մ. Ծայրահերձեալ (ճեղքուած ծայրերով):
ԾԱՅՐԱՀԵՐՁԵԱԼ, տե՛ս ԾԱՅՐԱՀԵՐՁ:
ԾԱՅՐԱՆԱԼ, չբ. Գերազանցել, կատարելանալ:
ԾԱՅՐԱՊԱՏԱՐ, տե՛ս ԾԱՅՐԱԼԻՐ:
ԾԱՅՐԱՊՏՈՒՂՔ, գ. յոգն. Ծայրատունկք:
ԾԱՅՐԱՏԱՇ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԱՏԱՇ:
ԾԱՅՐԱՏԵԼ, նբ. Ծայրակոտոր՝ ծայրաքաղ առնել, յապաւել:
ԾԱՅՐԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծայրաքաղութիւն:
ԾԱՅՐԱՏՈՒՆԿՔ, տե՛ս ԾԱՅՐԱՊՏՈՒՂՔ:
ԾԱՅՐԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծաւալումն, ընդարձակութիւն:
ԾԱՅՐԱՓԱՅԼ, ա. Գերափայլ:
ԾԱՅՐԱՔԱՂ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս 1. ԾԱՅՐԱՏԵԼ: 2. Ծաղկաքաղ առնել, համընտիր լինել, համառօտել, բովանդակել:
ԾԱՅՐԱՔԱՂԱՔ, գ. Բերդաքաղաք, միջնաբերդ, ամրոց, ակառն:
ԾԱՅՐԱՔԱՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԾԱՅՐԱՏՈՒԹԻՒՆ:
ԾԱՅՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծայրագունութիւն, գերազանցութիւն:

ԾԱՆԱԿ, ա. մ. 1. Մերկ, մերկառակ, նշաւակ, խայտառակ, ամօթալի: 2. գ. Ամօթ, խայտառակութիւն:
- ԾԱՆԱԿ կամ ԾԱՂՐ ԵՒ ԾԱՆԱԿ ԱՌՆԵԼ. Այպն առնել, խաղ առնել, խայտառակել:
ԾԱՆԱԿԱԳՈՅՆ, ա. Ծանականագոյն, խայտառակագոյն:
ԾԱՆԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԾԱՆԱԿԱԳՈՅՆ:
ԾԱՆԱԿԱՆԱԼ, չբ. Ծանակ լինել, ծաղր լինել՝ կալ:
ԾԱՆԱԿԱՆՔ, գ. 1. Մերկութիւն, ամօթոյք: 2. Ամօթ, ամօթանք, խայտառակութիւն, նշաւակութիւն, անարգանք, անտեղութիւն, գարշութիւն:
ԾԱՆԱԿԵԼ, նբ. 1. Ծանակ առնել, խայտառակել: 2. կ. չբ. Անամօթել:
ԾԱՆԱԿԻՉ, ա. Խայտառակիչ:
ԾԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԾԱՆԱԿԱՆՔ:
ԾԱՆԾԱՂ, ա. 1. Ծանծաղուտ (ոչ խոր): 2. փխբ. Վեր ի վերոյ, դիւրահաս, հասարակ:
ԾԱՆԾԱՂԱԳՈՅՆ, ա. 1. Վեր ի վերոյ, թեթեւագոյն: 2. Ծանծաղամիտ:
ԾԱՆԾԱՂԱՄԻՏ, ա. Թեթեւամիտ:
ԾԱՆԾԱՂՈՒՏ, տե՛ս ԾԱՆԾԱՂ (1):
ԾԱՆԾԱՔԵԼ, նբ. Ծասկել:
ԾԱՆՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ծանօթ առնել, ծանօթս տալ, ծանօթացուցանել, ցուցանել, յայտնել, զեկուցանել:
ԾԱՆՈՒՑԻՉ, ա. Ծանուցանող, յայտարար:
ԾԱՆՈՒՑՈՒՄՆ, գ. Զեկուցումն, յայտարարութիւն:
ԾԱՆՐ, ա. 1. Դժուարաշարժ, հանդարտ, դանդաղ: 2. Անտանելի, անհնարին, դժուարին: 3. Դժկամակ, անհաճոյ: 4. Խիստ, դժնդակ: 5. Սաստիկ, շատ, բազում: 6. Թաւ (ձայն): 7. Յամր. ծանրաշարժ: 8. Տաժանելի: 9. Ծանրագին, մեծածախ, պատուական: 10. մ. Ծանրապէս, սաստիկ, ծանունն:
- ԾԱՆՈՒՆՍ, տե՛ս ԾԱՆՐ (10):
ԾԱՆՐԱԲԱՆ, ա. Խիստ, դժուարալուր:
ԾԱՆՐԱԲԱՐ, ա. Ծանրապէս, խստաբար:
ԾԱՆՐԱԲԵՌՆ, ա. Ծանրաբեռնի, ծանրաբերձ:
ԾԱՆՐԱԲԵՌՆԵԼ, նբ. Բեռնաւորել:
ԾԱՆՐԱԲԵՌՆԻ, տե՛ս ԾԱՆՐԱԲԵՌՆ:
ԾԱՆՐԱԲԵՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծանրութիւն, դժուարութիւն:
ԾԱՆՐԱԲԵՐՁ, տե՛ս ԾԱՆՐԱԲԵՌՆ:
ԾԱՆՐԱԳԻՆ, ա. Ծանրագնի, մեծագին, մեծագնի, պատուական, ծանրապատիւ:
ԾԱՆՐԱԳԼԽԵԼ, իլ, տե՛ս ԳԼԽԱԾԱՆՐԵԼ (իմ):
ԾԱՆՐԱԳՆԱՑ, տե՛ս ԾԱՆՐԱԽԱՂԱՑ:
ԾԱՆՐԱԳՆԻ, տե՛ս ԾԱՆՐԱԳԻՆ:
ԾԱՆՐԱԳՈՐԾ, ա. Չարագործ, եղեռնագործ:
ԾԱՆՐԱԴԻՒՈՒԹԻՒՆ, գ. (յունական ոճով) Չարադիւութիւն, չարաբաստութիւն, թշուառութիւն:
ԾԱՆՐԱԹԱԽԻԾ, ա. Թախծագին:
ԾԱՆՐԱԼԵԶՈՒ, տե՛ս ԾԱՆՐԱԽՕՍ:
ԾԱՆՐԱԼԻՐ, ա. Անշարժ (ծանրութեամբ լի):
ԾԱՆՐԱԼՈՒՐ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱԼՈՒՐ:
ԾԱՆՐԱԽԱՂԱՑ, ա. Ծանրագնաց, ծանրաշարժ, դժուարաշարժ, յամրագնաց, յամրաշարժ:
ԾԱՆՐԱԽՕՍ, ա. Ծանրալեզու, թանձրալեզու, յամրալեզու, յամրախօս, ծանրաձայն, հազիւախօս:
ԾԱՆՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԾԱՆՐ:
ԾԱՆՐԱԿԻ, ա. Ծանր, ծանրակիր:
ԾԱՆՐԱԿԻՐ, ա. Դժուարաբառնալի, դժուարակիր, ծանրաբեռն, անբերելի:
ԾԱՆՐԱՀԱՄ, ա. Անախորժ:
ԾԱՆՐԱՁԱՅՆ, տե՛ս ԾԱՆՐԱԽՕՍ:
ԾԱՆՐԱՄԻՏ, ա. 1. Թանձրամիտ, թուլամիտ: 2. Անկսող:
ԾԱՆՐԱՄՏԵԼ (իմ), չբ. (յունարէն ոճով)

Դժկամակել, սրտմտել:

ԾԱՆՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Թանձրամտութիւն: 2. Դժկամակութիւն: 3. Լքումն, վհատութիւն, թուլութիւն:

ԾԱՆՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Սաստկանալ, խստանալ: 2. Դժկամակել, դժուարել:

- ԾԱՆՐԱՆԱԼ ԱՉԱՑ կամ ԱՆՁԻՆ Ի ՔՆՈՅ. Ի քուն երթալ՝ լինել՝ մտանել:

ԾԱՆՐԱՆԴԱՄ, ա. Դանդաղ, յոյլ (ծանր անդամներով):

ԾԱՆՐԱՇԱՐԺ, ա. Ցամր, դժուարաշարժ:

ԾԱՆՐԱՊԱՏԻՒ, տե՛ս ԾԱՆՐԱԳԻՆ:

ԾԱՆՐԱՊԷՍ, մ. Ծանր, ծանունս, սաստիկ, խիստ:

ԾԱՆՐԱՍԻՐՏ, ա. Խստասիրտ, յամառ:

ԾԱՆՐԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽՍՏԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ:

ԾԱՆՐԱՏԱՂՏՈՒԿ, ա. Դժուարաբառնալի, անտանելի, տաղտկալի(ց):

ԾԱՆՐԱՐԹՈՒՆ, ա. Քնէած:

ԾԱՆՐԱՑԱՍՈՒՄՆ ԼԻՆԵԼ. Սրտմտել, զայրանալ, դժուարել:

ԾԱՆՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Սաստկացուցանել, խստացուցանել, պնդել, ճնշել:

ԾԱՆՐԵԼ, տե՛ս ԾԱՆՐԱՆԱԼ:

ԾԱՆՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԾԱՆՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ԾԱՆՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նեղութիւն, դժուարութիւն, սաստկութիւն, ուժգնութիւն, խստութիւն: 2. Մեծութիւն:

ԾԱՆՕԹ, ա. գ. 1. Մտերիմ, մերձաւոր, ազգական: 2. Յայտնի, գիտելի: 3. Ճանաչիչ, գիտակ, տեղեակ, իրազէտ: 4. (յունաբանութեամբ) Աշակերտ:

- ԾԱՆՕԹ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԾԱՆՕԹԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:

- ԾԱՆՕԹՍ ՏԱԼ, տե՛ս ԾԱՆՈՒՑԱՆԵԼ:

ԾԱՆՕԹԱԳՈՅՆ, ա. 1. Մերձաւորագոյն: 2. Քաջածանօթ, քաջայայտ, յայտնագոյն: 3. մ. Յայտնապէս, բացայայտակի, մերձաւորապէս:

ԾԱՆՕԹԱԿԱՆ, տե՛ս ԾԱՆՕԹ:

ԾԱՆՕԹԱՆԱԼ, նբ. 1. Ճանաչել, տեղեկանալ, իմանալ, գիտակ լինել: 2. Ընտանենալ:

ԾԱՆՕԹԱՊԷՍ, մ. Ընտանեբար:

ԾԱՆՕԹԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ծանօթ առնել, ծանուցանել:

ԾԱՆՕԹԱՒՈՐ, ա. Յայտնի, ծանօթ:

ԾԱՆՕԹՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ընտանութիւն, բարեկամութիւն: 2. Ճանաչումն, ճանաչողութիւն, տեղեկութիւն, հմտութիւն, խելամտութիւն, գիտութիւն: 3. Նշանակ, յայտարար, ցուցակ, ցուցակութիւն: 4. Յատկութիւն, առանձնաւորութիւն:

ԾԱՌ, գ. Տունկ, ծառատունկ:

ԾԱՌԱԲԵՐՔ, գ. Անտառ:

ԾԱՌԱԽԻԹ ԼԻՆԵԼ. Ծառախիտ լինել (ծառերի մէջ թաքնուել):

ԾԱՌԱԽԻՏ, ա. Տնկախիտ, խտածառ, ծառաւէտ:

- ԾԱՌԱԽԻՏ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԾԱՌԱԽԻԹ ԼԻՆԵԼ:

ԾԱՌԱՅ, գ. 1. Սպասաւոր, պաշտօնեայ, պաշտակ, արբանեակ: 2. Ստրուկ: 3. Գերի: 4. Զինաւոր, զինուոր: 5. ա. Ծառայական:

ԾԱՌԱՅԱԲԱՐ, մ. Ծառայապէս, սպասաւորաբար, սպասաւորապէս:

ԾԱՌԱՅԱԲԱՐՈՅ, ա. Ծառայվայելուչ:

ԾԱՌԱՅԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծառայութիւն, սպասաւորութիւն:

ԾԱՌԱՅԱԶՈՒՆՔ, ա. գ. յոգն. Ստրկածինք:

ԾԱՌԱՅԱԾԻՆ, ա. Ստրկածին, ծառայատոհմ:

ԾԱՌԱՅԱԿԱՆ, ա. 1. Սպասաւորական: 2. (կրօն.) Մարդկային (մարդուն յատուկ):

ԾԱՌԱՅԱԿԵՐՊ, ա. Ծառայական, մարդկային:

ԾԱՌԱՅԱԿԻՑ, ա. գ. Համածառայ, սպասաւորակից, պաշտօնակից:

ԾԱՌԱՅԱՄԵԾԱՐ, ա. Անարգամեծար, ստրկամեծար:

ԾԱՌԱՅԱՄԻՏ, ա. Յետսամիտ:
ԾԱՌԱՅԱՆԱԼ, չբ. Հպատակել, ենթարկիլ, ծառայել, արբանեկել:
ԾԱՌԱՅԱՊԷՍ, տե՛ս ԾԱՌԱՅԱԲԱՐ:
ԾԱՌԱՅԱՏՈՀՄ, տե՛ս ԾԱՌԱՅԱԾԻՆ:
ԾԱՌԱՅԵԼ, չբ. 1. Ծառայութիւն առնել՝ հարկանել, սպասաւորել, պաշտել, պաշտօն տանել, գարբանեկութիւն հարկանել: 2. Ծառայանալ, հպատակել:
ԾԱՌԱՅԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Արբանեկեցուցանել, աշխատ առնել:
ԾԱՌԱՅԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Իշխեցող, գերիչ:
ԾԱՌԱՅՈՐԵԱՐ, գ. հաւաք. Ծառայք, ստրուկք, հպատակք:
ԾԱՌԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Սպասաւորութիւն, պաշտօն, հպատակութիւն, ստրկութիւն, գերութիւն, հարկատուութիւն:
- ԾԱՌԱՅՈՒԹԻՒՆ ԱՌՆԵԼ՝ ՀԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԾԱՌԱՅԵԼ (1):
ԾԱՌԱՅՎԱՅԵԼՈՒՉ, տե՛ս ԾԱՌԱՅԱԲԱՐՈՅ:
ԾԱՌԱՆԱԼ, չբ. Բարձրանալ, դիզանալ, ծաւալանալ:
ԾԱՌԱՏՈՒՆԿ, գ. 1. Ծառ: 2. հաւաք. Դարաստան:
ԾԱՌԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բարդել, դիզանել:
ԾԱՌԱՒԷՏ, տե՛ս ԾԱՌԱԽԻՏ:
ԾԱՍԿԵԼ, ԾԱՍՔԵԼ, տե՛ս ԾԱՄԵԼ (1):
ԾԱՍՔՈՒՄՆ, գ. Ճաշակումն (ծասքելը, ծամելը):
ԾԱՐԱՒ, գ. 1. Ծարաւութիւն, ծարաւումն, պասքումն, պապակումն: 2. ա. փխբ. Ծարաւի:
ԾԱՐԱՒԱԿԱՆ, ա. Ծարաւի, ծարաւեալ:
ԾԱՐԱՒԱՀԱՏ, ա. Ծարաւահիւծ, ծարաւահիւծեալ, ծարաւահոծ (ծարաւից հիւծուած՝ տանջուած):
ԾԱՐԱՒԱՀԻՒԾ, ԾԱՐԱՒԱՀԻՒԾԵԱԼ, ԾԱՐԱՒԱՀՈԾ, տե՛ս ԾԱՐԱՒԱՀԱՏ:
ԾԱՐԱՒԱՆԱԼ, տե՛ս ԾԱՐԱՒԵԼ (իմ):
ԾԱՐԱՒԵԼ (իմ), չբ. 1. Ծարաւանալ, պասքանալ, պասքել, պապակել, տոչորել: 2. փխբ. Կարօտել, ցանկալ, տենչալ, փափագել:
ԾԱՐԱՒԻ, ա. Ծարաւ, ծարաւական, ծարաւկոտ, պասքածարաւի:
ԾԱՐԱՒԿՈՏ, տե՛ս ԾԱՐԱՒԻ:
ԾԱՐԱՒՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԾԱՐԱՒ (1):
ԾԱՐԱՒՈՒՄՆ, գ. Ծարաւ (ծարաւելը):
ԾԱՐԱՒՈՒՏ, ա. Անջրդի, անջուր:
ԾԱՒԱԼ, գ. Ծաւալումն, սփռումն:
ԾԱՒԱԼԱԿԱՆ, ա. Ծաւալային, տարածուն:
ԾԱՒԱԼԱՅԻՆ, տե՛ս ԾԱՒԱԼԱԿԱՆ:
ԾԱՒԱԼԵԼ, նբ. Ծաւալեցուցանել, տարածանել, տարածել, սփռել, ճապաղել, ձգտել, հոսել, զեղուլ:
ԾԱՒԱԼԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԾԱՒԱԼԵԼ:
ԾԱՒԱԼՈՒՄՆ, գ. Ծաւալ, տարածումն, սփռումն, ճապաղումն, զեղումն:
ԾԱՒԻ, ա. Ծովագոյն, երկնագոյն, կապուտակ (աչքերի մասին):
ԾԱՓ, գ. Կայթք:
-ԾԱՓ ՋԾԱՓԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ, ԾԱՓՍ կամ ԾԱՓ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Ծափել, կայթել:
ԾԱՓԵԼ, տե՛ս ԾԱՓ ՋԾԱՓԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ:
ԾԵԾԱԾ, տե՛ս ՈՒՆԳ:
ԾԵԾԵԼ, նբ. Գան հարկանել, բախել, կոփել, հարկանել:
ԾԵՐ, ա. գ. Ծերունի, ալեւոր, զառամ, հին աւուրց:
- ԾԵՐՔ, գ. Ծերակոյտ, աւագանի:
ԾԵՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԾԵՐՈՒՆԱԲԱՐ:
ԾԵՐԱԲՈՅԾ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԾԵՐԱՏԱԾԵԼ:
ԾԵՐԱԳՈՅՆ, ա. Երիցագոյն:
ԾԵՐԱԺՈՂՈՎ, տե՛ս ԾԵՐԱԿՈՅՏ (1):
ԾԵՐԱԿԱՆ, ա. Ծերունական:
ԾԵՐԱԿԻՑ, ա. Հասակակից (ուրիշ ծերի):
ԾԵՐԱԿՈՅՏ, ա. 1. Ծերաժողով: 2. հաւաք. Ծերք, աւագանի:
ԾԵՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Անցանել զաւուրբք, զառամանալ: 2. փխբ. Թուլանալ, աղօտանալ, նսեմանալ:

ԾԵՐԱՆՈՑ, գ. Անկելանոց:
ԾԵՐԱՏԱԾԵԼ, նբ. Ծերաբոյծ լինել:
ԾԵՐԱՏԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Հոգատարութիւն, խնամատարութիւն (ծերերի):
ԾԵՐԱԽՈՒՐՑ, ա. Անցեալ գաւուրբք, պառաւ:
ԾԵՐՈՅԹ, տե՛ս ԾԵՐՈՒԹԻՒՆ:
ԾԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ծերոյթ (ծեր լինելը): 2. Պառաւութիւն:
ԾԵՐՈՒՀԻ, տե՛ս ՊԱՌԱՒ:
ԾԵՐՈՒՆ, տե՛ս ԾԵՐՈՒՆԵԱՆ:
ԾԵՐՈՒՆԱԲԱՐ, մ. Ծերաբար:
ԾԵՐՈՒՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԾԵՐԱԿԱՆ:
ԾԵՐՈՒՆԵԱՆ, ա. 1. Ծեր, ծերուն, ծերունի: 2. Ծերունական: 3. Հին, ծերօն:
ԾԵՐՈՒՆԻ, ա. գ. 1. Ծեր, ալեւոր, զառամ: 2. Ծերունական, ծերունեան:
ԾԵՐՊ, գ. Ծակ, պատառուած:
ԾԵՐՕՆ, տե՛ս ԾԵՐՈՒՆԵԱՆ (3):
ԾԵՓ, ԾԵՓԱԾ, գ. Ծեփուկ, բուռ:
ԾԵՓԵԼ, նբ. Ծեփկել, բռել:
ԾԵՓԿԵԼ, տե՛ս ԾԵՓԵԼ:
ԾԵՓՈՒԿ, գ. 1. Ծեփ: 2. տե՛ս ԹԱՂԱՆԹ (2):
ԾԵՔԵԼ, նբ. Ծռել, թիւրել, կամակորել:
ԾԻԱԾԱՆ, գ. Աղեղն, իրիս:
ԾԻԾԱՂԱԳՈՅՆ, ա. Ծաղրագոյն:
ԾԻԾԱՂԱԽԻՏ, ա. մ. Զուարթագին, փխբ. վէտ վէտ:
ԾԻԾԱՂԱԿԱՆ, ա. 1. Զուարթերես, ծիծաղկոտ: 2. Ծաղրական:
ԾԻԾԱՂԱՆՔ, գ. Ծաղր:
ԾԻԾԱՂԵԼ (իմ), չբ. 1. Խնդալ, ժպտել: 2. Ծփել: 3. Ծաղր առնել, ծաղրել, այպանել:
ԾԻԾԱՂԿՈՏ, տե՛ս ԾԻԾԱՂԱԿԱՆ:
ԾԻԾԱՌՆ, ԾԻԾԱՌՆՈՒԿ, գ. (կենդբ.) 1. Ծիծեռն: 2. Սոխակ:
ԾԻԾԵՌՆ, տե՛ս ԾԻԾԱՌՆ (1):
ԾԻՂ, տե՛ս ԽԻՂԲ:
ԾԻՆ, գ. 1. Ծնունդ, ծագումն: 2. փխբ. Ստորոտ (լեռան):
-Ի ԾՆԷ, մ. Ի բնէ (ծնունդից ի վեր):
ԾԻՏ, տե՛ս ՃՆՃՂՈՒԿ:
ԾԻՐ, գ. 1. Շրջան, շրջանակ, ոլորտք: 2. Գիծ (կամարաձեւ): 3. Եզր, ծայր, սահման:
- ԾԻՐ ԿԱԹԻՆ կամ ԿԱԹԻՆ ԾԻՐ, տե՛ս ՅԱՐԴԳՈՂ:
ԾԻՐԱՆԱԳՈՅՆ, ա. 1. Ծիրանեգոյն, ծիրանաթոյր, բոսոր: 2. Կանաչագոյն:
ԾԻՐԱՆԱԴԻՏԱԿ, ա. Ծիրանազարդ, թագաւորական:
ԾԻՐԱՆԱԶԱՐԴ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱԶԳԵԱՑ:
ԾԻՐԱՆԱԶԳԵԱՑ, ԾԻՐԱՆԱԶԳԵՍՏ, ԾԻՐԱՆԱԶԳԵՍՏԵԱԼ, ԾԻՐԱՆԱԶԳԵՑԻԿ, ա. Ծիրանակիր, ծիրանաւոր, ծիրանափառ, ծիրանազարդ:
ԾԻՐԱՆԱԹՈՅՐ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱԳՈՅՆ (1):
ԾԻՐԱՆԱԾԻՆ, ա. Ծիրանածնունդ, արքայազն, արքայորդի:
ԾԻՐԱՆԱԾՆՈՒՆԴ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱԾԻՆ:
ԾԻՐԱՆԱԿԱՆ, ա. Ծիրանագոյն, կարմրափայլ:
ԾԻՐԱՆԱԿԻՐ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱԶԳԵԱՑ:
ԾԻՐԱՆԱՆԱԼ, չբ. Ծիրաներփնել:
ԾԻՐԱՆԱՆԵՐԿ, ա. Ծիրանաներկեալ:
ԾԻՐԱՆԱՆԵՐԿԵԱԼ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱՆԵՐԿ:
ԾԻՐԱՆԱՒՈՐ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱԶԳԵԱՑ:
ԾԻՐԱՆԱՓԱՅԼ, ա. Կարմրափայլ:
ԾԻՐԱՆԱՓԱՌ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱԶԳԵԱՑ:
ԾԻՐԱՆԵԳՈՅՆ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱԳՈՅՆ:
ԾԻՐԱՆԵՐՓՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԾԻՐԱՆԱՆԱԼ:
ԾԻՐԱՆԷԶԱՐԴ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԻ (5):
ԾԻՐԱՆԷԶԳԵԱՑ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱԶԳԵԱՑ:
ԾԻՐԱՆԷԿԻՐ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱԶԳԵԱՑ:
ԾԻՐԱՆԷՓԱՌ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱՓԱՌ:
ԾԻՐԱՆԻ, ա. 1. Ծիրանական, ծիրանագոյն, բոցագոյն, կարմրերանգ, կարմ-

րագոյն, վարդագոյն: 2. Ծովագոյն, երկնագոյն, կապուտակ: 3. Երփն երփն, գոյնագոյն: 4. գ. Ծովու ծիրանի (կարմիր ներկ, որ ստացվում է ծովային ծիրանախունջներից): 5. Ծիրանէգարդ:

ԾԻՐՏ, գ. Աղբ (թռչունների արտաթորություն):

ԾԻՒ, տե՛ս ՔԱԿՈՐ:

ԾԻՒՐԱԿԱՆ, ա. Մաշարայական, մաշարական:

– ԾԻՒՐԱԿԱՆ ԱԽՏ. (բժշկ.) Մաշարայ:

ԾԻՒՐԵԼ, նբ. 1. Ծիւրեցուցանել, հաշել, մաշել, տկարացուցանել: 2. կ. չբ. Հիւծանել, տկարանալ:

ԾԻՒՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԾԻՒՐԵԼ (1):

ԾԻՒՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հիւծումն, տկարութիւն: 2. Թիւրութիւն, տձեւութիւն:

ԾԼԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընձիւղումն, ցցուութիւն:

ԾԼԻԼ, չբ. Զանգիտել, հարթնուլ:

ԾԽԱԼԻՑ, ա. Ծխամած:

ԾԽԱԽԱՌՆ, ա. Մխախառն:

ԾԽԱԿԵՐ, ա. Մրճոտ:

ԾԽԱՀԱՆՔ, գ. Ծխան:

ԾԽԱՄԱԾ, տե՛ս ԾԽԱԼԻՑ:

ԾԽԱՆ, տե՛ս ԾԽԱՀԱՆՔ:

ԾԽԱՆՈՑ, տե՛ս ԲՈՒՐՈՒԱՌ:

ԾԽԱՇՈՒՆՉ, ա. Ծխատեսակ:

ԾԽԱՏԵՍԱԿ, ա. Ծխաշունչ, գոլորշատեսակ:

ԾԽԵԼ, նբ. Խունկ արկանել, խնկել, խնկարկել:

ԾԽԵԼԻՔ, տե՛ս ԽՈՒՆԿ:

ԾԽԻՉ, ա. Խնկածու, բուրիչ:

ԾԽՆԻ, տե՛ս ԾՂԽՆԻ:

ԾԽՈՏԵԼ (իմ), չբ. Մրոտել, մրճոտել, ճենճերոտիլ:

ԾԾԵԼ, նբ. Կլանել:

ԾԿՈՅԹ, տե՛ս ՃԿՈՅԹ:

ԾՂԻՔ, գ. Դաստակ:

– ԾՂԻՍ Ի ՎԵՐ ԱՄԲԱՌՆԱԼ՝ Ի ՎԵՐ ՄԱՐՁԵԼ. Բուռն հարկանել (մի բան անելու):

ԾՂԽՆԻ, գ. Ծխնի, շրջանակ:

ԾՂՕՏ, գ. Խոզան, ցողուն, ոճ:

ԾՄԱԿ, գ. Եմակ, ծործոր:

ԾՄԱԿԱՅԻՆ, ա. Անարև, խոնաւ, զով:

ԾՄԱԿԱՑԵԱԼ, ա. Ստուերացեալ, մթագնեալ, մուժ:

ԾՄԱԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ստուերացուցանել, նսեմացուցանել, մթացուցանել:

ԾՄՐԴԵԼ (իմ), տե՛ս ԾԻՒՐԵԼ (2):

ԾՄՐԵԼ (իմ), չբ. Ջմբրել, թմբրել, սրտաբեկել, տագնապել, լքանել, վհատել:

ԾՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԾՆՆԴԱԿԱՆ:

ԾՆԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԾՆՆԴԱԿԱՆԱԳՈՅՆ:

ԾՆԱՆԵԼ (իմ), հբ. 1. Առ լոյս ածել, ծագել, սերել, եղանել, լինել: 2. (կրօն.) Ստեղծանել:

ԾՆԱՆԵԼԻ, ԾՆԵԼԻ, ա. գ. ԾՆՕՂ:

ԾՆԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ծնողութիւն: 2. փխբ. (եկեղց.) Վերածնութիւն:

ԾՆԻՉ, տե՛ս ԾՆՕՂ:

ԾՆԿԱՍԷՐ, ա. Ընտասուն:

ԾՆԿԵԼ կամ ԾՆԳԵԼ, նբ. 1. Ընկճել: 2. Խոշտանգել, տանջել, չարչարել, ճնշել, նեղել: 3. Ծիւրել, հաշել, մաշել, եղծանել:

ԾՆՆԴԱԲԱԽՏ, տե՛ս ԾՆՆԴԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ:

ԾՆՆԴԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ազգաբանութիւն, ազգահամար, ազգահանութիւն: 2. Ծննդաբաշխ բախտ, ծննդաբաշխ ծննդոցք:

ԾՆՆԴԱԲԱՇԽ ԲԱԽՏ, ԾՆՆԴԱԲԱՇԽ ԾՆՆԴՈՑՔ, տե՛ս ԾՆՆԴԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ (2):

ԾՆՆԴԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծննդաբախտ:

ԾՆՆԴԱԳՈՐԾ, ա. Ծննդական, ծնական, բեղնաւոր:

ԾՆՆԴԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. 1. Ծնանալ: 2.

Երկնել, յղանալ (մտքում որևէ ծրագիր՝ խորհուրդ ստեղծել):
ԾՆՆԴԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԾՆՆԴԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԾՆՆԴԱԿԱՆ, ա. 1. Ծնական, ծնանելի, ծնօղ, երկնիչ: 2. Բեղնաւոր: 3. գ. Ծննդանոց, ծնոց:
ԾՆՆԴԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Ծնականագոյն:
ԾՆՆԴԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բեղնաւորութիւն, ծննդագործութիւն, ծնչութիւն, որդեծնութիւն, սերունդ: 2. Արտադրութիւն:
ԾՆՆԴԱԿԻՑ, ա. 1. Երկուորեակ: 2. Բնածին, ընդաբոյս: 3. Հասակակից:
ԾՆՆԴԱՆՈՑ, գ. Ծնոց:
ԾՆՆԴԱՊԵՏ, գ. Նախածնող, նախնի:
ԾՆՈՂ, տե՛ս ԾՆՕՂ:
ԾՆՈՂԱԲԱՐ, մ. Հայրաբար կամ մայրաբար:
ԾՆՈՂԱԳՈՒԹ, ա. Գորովագութ:
ԾՆՈՂԱԿԱՆ, ա. Հայրական, մայրական:
ԾՆՈՂԱԿԻՑ, ա. Համածին, հոմածին, ծննդակից:
ԾՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծննդականութիւն, բեղնաւորութիւն:
ԾՆՈՑ, տե՛ս ԾՆՆԴԱՆՈՑ:
ԾՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԾՆՈՒՆԴ:
ԾՆՈՒՆԴ, գ. 1. Ծնելութիւն, ծագումն, եղանութիւն, լինելութիւն: 2. Զաւակ, որդի, սերունդ: 3. Բեր, արդիւնք, արգասիք, պտուղ: 4. (եկեղց.) Վերածնութիւն: 5. տե՛ս ԾՆՆԴԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ (2):
- ԾՆՈՒՆԴ ՓՈԽՈՑ. Վաշխ, տոկոսիք:
ԾՆՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ծնանել, ծննդագործել, արտադրել, գոյացուցանել, յառաջ ածել:
ԾՆՈՒՑԻՉ, գ. Մանկաբարձ:
ԾՆՉԱԿԱՆ, տե՛ս ԾՆՆԴԱԿԱՆ:
ԾՆՉՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԾՆՆԴԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ (1):
ԾՆՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծունրդրութիւն, երկրպագութիւն:
ԾՆՕՂ կամ ԾՆՈՂ, ա. գ. 1. Ծնիչ: 2. Հայր կամ մայր: 3. փխբ. Պատճառ:
ԾՆՕՏ, գ. 1. Ծամելի, ծամելիք: 2. Կզակ, կլափն, մօրուսարճակք: 3. Այտք: 4. նման. Շրթունք, եզերք (որևէ բանի չուրջն եզերող մաս):
ԾՈԾՈՐԱԿ, գ. Շիչք:
ԾՈՂԱԿ, տե՛ս ԾՈՒՂԱԿ:
ԾՈՄ, գ. Պահք, ծոմապահք:
- ԾՈՄ ԿԱՐԴԱԼ, տե՛ս ԾՈՄԱՆԱԼ:
ԾՈՄԱՆԱԼ, չբ. Ծոմել, ծոմ կարդալ:
ԾՈՄԱՊԱՀՔ, տե՛ս ԾՈՄ:
ԾՈՄԵԼ, տե՛ս ԾՈՄԱՆԱԼ:
ԾՈՅԼ, ա. Հեղգ, պղերգ, գործատեաց, դանդաղկոտ, վատ:
ԾՈՊ, գ. Ժապաւէն, երիզ, վերջաւոր, քղանցք:
ԾՈՎ, գ. 1. Ովկիանոս, ծովակ, ջրանոց: 2. (Հին կտակարանում) Արևմուտք: 3. Աւազան, տաշտ, կոնք: 4. փխբ. Ալէկոծութիւն, յուզմունք, ծփանք:
- ԾՈՎՈՒ ԾԻՐԱՆԻ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԻ (4):
ԾՈՎԱԳՆԱՑ, ԾՈՎԱԳՆԱՑԻԿ, ա. Ծովընթաց, նաւորդ, ծովաչու:
ԾՈՎԱԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Նաւարկութիւն, նաւորդութիւն:
ԾՈՎԱԳՈՅՆ, ա. Կանաչ, կապուտակ, երկնագոյն, ծիրանեգոյն:
ԾՈՎԱԴԻՏԱԿ, ա. Ծովանման:
ԾՈՎԱԼԻՃ, գ. Լճածով, ծովակ:
ԾՈՎԱԽՈՐ, ա. Անդնդախոր, խորայատակ:
ԾՈՎԱԾԱՒԱԼ, ա. Լայնածաւալ:
ԾՈՎԱԾԻՆ, ա. Ծովային ծովական:
ԾՈՎԱԾՈՒՓ, ա. Ալէկոծ:
ԾՈՎԱԾՓԱՆՔ, գ. Ալէկոծութիւն, ծովակոծութիւն:
ԾՈՎԱԿ, գ. 1. Ծով, ծովալիճ: 2. Աւազան, տաշտ, կոնք:
ԾՈՎԱԿԱԼ, ա. գ. Ծովապետ:

ԾՈՎԱԿԱՆ, ա. Ծովային:
ԾՈՎԱԿՈԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ալէկոծութիւն: 2. Նաւաբեկութիւն, նաւակործութիւն:
ԾՈՎԱԿՈՂՄՆ, գ. Ծովակողմն կոյս, ծովակոյս կողմն:
ԾՈՎԱԿՈՂՄՆ ԿՈՅՍ, ԾՈՎԱԿՈՅՍ ԿՈՂՄՆ, տե՛ս ԾՈՎԱԿՈՂՄՆ:
ԾՈՎԱԿՈՒԼ, ա. Ծովակուր, ծովահեղձ, ծովասույզ, ծովավէժ:
ԾՈՎԱԿՈՒՐ, տե՛ս ԾՈՎԱԿՈՒԼ:
ԾՈՎԱՀԵՂՁ, ԾՈՎԱՀԵՂՁԻԿ, ԾՈՎԱՀԵՂՁՈՅՑ, ԾՈՎԱՀԵՂՁՈՒԿ, տե՛ս ԾՈՎԱԿՈՒԼ:
ԾՈՎԱՃԱՃԱՆՉ, ա. Անճաճանչ, անլոյս:
ԾՈՎԱՄԱՐՏԻԿ, ա. մ. Նաւամարտիկ:
ԾՈՎԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նաւամարտութիւն:
ԾՈՎԱՄՈՅՆ ԱՌՆԵԼ. Ընկղմել (ծովում խեղդել):
ԾՈՎԱՄՈՒԽ ԼԻՆԵԼ. տե՛ս ԾՈՎԵԼ:
ԾՈՎԱՅԱԾՈՒԿ, ա. Ընկղմիչ, հէն (ծովի):
ԾՈՎԱՅԻՆ, տե՛ս ԾՈՎԱԿԱՆ:
ԾՈՎԱՆԱԼ, չբ. Առատանալ, յորդել:
ԾՈՎԱՆՄԱՆ, ա. մ. Ծովադիտակ:
ԾՈՎԱՋՈՒ, տե՛ս ԾՈՎԱԳՆԱՑ:
ԾՈՎԱՊԱՏԻԺ, ա. Ծովահեղձոյց:
ԾՈՎԱՊԵՏ, տե՛ս ԾՈՎԱԿԱԼ:
ԾՈՎԱՍՈՅԶ, տե՛ս ԾՈՎԱԿՈՒԼ:
ԾՈՎԱՎԷԺ, տե՛ս ԾՈՎԱԿՈՒԼ:
ԾՈՎԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յորդել, զեղուլ, ծաւալել, լնուլ, ժողովել, ամփոփել:
ԾՈՎԱՓՆԵԱՑ, ա. Ծովեզերեայ:
ԾՈՎԱՔԱՏԱԿ, ա. Ծովանման, փխբ. անսահման, շատ:
ԾՈՎԵԶԵՐԵԱՑ, ա. 1. Ծովափնեայ: 2. գ. Ծովեզր:
ԾՈՎԵԶՐ, տե՛ս ԾՈՎԵԶԵՐԵԱՑ (2):
ԾՈՎԵԼ, չբ. Նաւել, նաւարկել, ծովամուխ լինել:
ԾՈՎԸՆԹԱՑ, տե՛ս ԾՈՎԱԳՆԱՑ:
ԾՈՎԸՆԿԵՑԻԿ ԱՌՆԵԼ. Ծովընկէց առնել (ծովը գցել):
ԾՈՎԸՆԿԷՑ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԾՈՎԸՆԿԵՑԻԿ ԱՌՆԵԼ:
ԾՈՐԱԼ, տե՛ս ԾՈՐԵԼ:
ԾՈՐԱՆ, գ. 1. Ծորումն, հոսանք, աղբիւր, առու, վտակ: 2. ա. Հոսանուտ, ծորուն, լոյծ:
ԾՈՐԵԼ, չբ. 1. Թորել, թորթորել, սորել, սորսորել, հոսել, կաթել: 2. Ծիւրել, հալել, լուծանել: 3. Նբ. տե՛ս ԾՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԾՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հոսել, հոսեցուցանել, թորեցուցանել, կաթեցուցանել, վայթել:
ԾՈՐԾՈՐ, գ. Ջոր, լեռնամէջ, հեղեղատ, հովիտ, ծմակ, եմակ:
ԾՈՐԾՈՐԱԿ, գ. Ջորակ, հեղեղատ:
ԾՈՐՈՒՄՆ, գ. 1. Ծորան, թորումն, հոսումն, կաթումն, կաթուած, բղխումն: 2. Դաշտան (կանանց ամսական): 3. Սերմնահեղութիւն:
ԾՈՐՈՒՆ, ա. Հոսանուտ, լոյծ:
ԾՈՑ, գ. 1. Գոգ, գիրկ: 2. նման. Խորշ (սրտի, ծովի են):
- ԾՈՑ ԱՌՆՈՒԼ. Խորանալ (ծովածոց կազմել):
ԾՈՑԱԾԱԳԵՆԻ, տե՛ս ԾՈՑԱԾԻՆ:
ԾՈՑԱԾԻՆ, ա. (կրոն.) Ծոցածագենի, միածին (Քրիստոսի մասին):
ԾՈՒԷՆՔ, գ. Պատառ, փերթ:
ԾՈՒԼԱԲԱՐ, տե՛ս ԾՈՒԼԱՊԷՍ:
ԾՈՒԼԱԳՈՅՆ, ա. Հեղգագոյն, պղերգագոյն:
ԾՈՒԼԱԼ, տե՛ս ԾՈՒԼԱՆԱԼ:
ԾՈՒԼԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Վատութիւն (մտքով ծոյլ լինելը):
ԾՈՒԼԱՆԱԼ, չբ. Ծուլալ, ծուղալ, հեղգալ, պղերգանալ, յուլանալ, դանդաղել, թուլանալ, մեղկանալ:
ԾՈՒԼԱՆՔ, տե՛ս ԾՈՒԼՈՒԹԻՒՆ:
ԾՈՒԼԱՊԷՍ, մ. Ծուլաբար, պղերգաբար:

ԾՈՒԼԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հեղգացուցանել:
ԾՈՒԼԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Հեղգացուցիչ:
ԾՈՒԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծուլանք, ծուլութիւն, հեղգանք, հեղգութիւն, պղերգութիւն, յուլութիւն:
ԾՈՒԽ, գ. 1. Մուխ: 2. Գոլորշի, շոգի:
ԾՈՒԾՔ, գ. յոգն. Քթափողք:
ԾՈՒԿԱԼ, չբ. Ցամառել, պնդել:
ԾՈՒՂԱԼ, տե՛ս ԾՈՒԼԱՆԱԼ:
ԾՈՒՂԱԿ, գ. Վարմ, դամ, լար, հաղբք, թակարդ, որոգայթ, խափք:
ԾՈՒՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԾՈՒԼՈՒԹԻՒՆ:
ԾՈՒՆԳՔ կամ ԾՈՒՆԿՔ, գ. 1. Գուճք, ծունր: 2. (բսբ.) Ծրունք:
ԾՈՒՆՐ, տե՛ս ԾՈՒՆԳՔ:
- ԾՈՒՆՐ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ԴՆԵԼ՝ ԽՈՆԱՐՀԵՑՈՒՑԱՆԵԼ՝ ԿՐԿՆԵԼ՝ ՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼ, Ի ԾՈՒՆՐ ԻՋԱՆԵԼ. Ի գուճս իջանել՝ հարկանել՝ կալ՝ անկանել, երկիր պագանել:
ԾՈՒՆՐԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԾՆՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ:
ԾՈՒՊ Ի ԾՈՒՊ, մ. Վէտս վէտս:
ԾՈՒՌ, ա. Թիւր, կոր:
ԾՈՒՓ, գ. 1. Ծփումն, ծփանք, ալէկոծութիւն, տատանումն, վարանք, հոգ: 2. Խնդիր, քննութիւն, խուզափորձ:
ԾՊՆԵԼ, նբ. Զուգել, զօդել, կապել:
ԾՊՏԵԼ, չբ. նբ. Այլակերպել (իր ինքնութիւնը թաքցնել), թաքուցանել, ամփոփել, սքօղել:
ԾՌԵԼ, նբ. Թիւրել, խոտորեցուցանել, խեղել:
ԾՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Թիւրութիւն, խոտորումն, չարութիւն:
ԾՐԱԳԻՐ, գ. ա. Նախագիծ, ստուերագրութիւն, ստուերագիր:
ԾՐԱԳՐԵԼ, նբ. Գծագրել, ստուերագրել, նախագծել, նախանկարել:
ԾՐԱՐ, գ. Պահարան, քսակ:
ԾՐԱՐԵԼ, նբ. Փաթութել, կապել, ամփոփել, պատել, բազձաձել:
ԾՐԱՓԱԿԵԼ, նբ. Շրջափակել:
ԾՐԴԵԼ (իմ), չբ. Աղտեղանալ, շաղախանալ, թաթաւել:
ԾՐՈՒՆՔ, տե՛ս ԾՈՒՆԳՔ (2):
ԾՓԱԼԻ, ա. մ. Ծփալից (ծփանքով լի):
ԾՓԱԼԻՑ, տե՛ս ԾՓԱԼԻ:
ԾՓԱԿԱՆ, ա. Ծփալի, ծփին, ալէկոծ, խռովայոյզ:
ԾՓԱՆՔ, գ. 1. Ծուփ, ծփումն, յոյզք, ալէկոծութիւն: 2. փխբ. Հոգ, վարանք, զբաղանք:
- Ի ԾՓԱՆԻ ԿԱԼ, տե՛ս ԾՓԵԼ[2] (իմ):
ԾՓԵԼ[1], նբ. Ծփեցուցանել, ալէկոծ առնել, ալէկոծել, տատանել, տարաբերել, յուզել, աղմկել:
ԾՓԵԼ[2] (իմ), չբ. Ի ծփանի կալ, ալէկոծել, հողմակոծել, տատանել, խռովել, աղմկել:
ԾՓԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԾՓԵԼ[1]:
ԾՓԻՆ, ա. Ծփական, ծփալի:
ԾՓՈՒՄՆ, տե՛ս ԾՓԱՆՔ:
ԾՕՂԱԿ, տե՛ս ԾՈՒՂԱԿ:

Կ

ԿԱԲՈՍ, տե՛ս ԿԱՊԻՃ:
ԿԱԳ, գ. Բանակռուութիւն, հակառակութիւն, վէճ, վէգ, կռիւ:
ԿԱԳԱՑՈՂ, ա. փխ. Կագեցող, կռուարար, վիճասէր, հակառակասէր:
ԿԱԳԵԼ, չբ. Վիճել, վիճաբանել, կռուել, հակառակել:
ԿԱԴԵՍԻՄ, տե՛ս ՇԻՏԻՏԻ:
ԿԱԶԴՈՒՐԱԿԱՆ, ա. Զօրացուցիչ:
ԿԱԶԴՈՒՐԵԼ, նբ. 1. Կազդուրեցուցանել, ամրացուցանել, զօրացուցանել, ուժեղացուցանել: 2. չբ. Զօրանալ, ոգի առնուլ:
ԿԱԶԴՈՒՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԿԱԶԴՈՒՐԵԼ (1):
ԿԱԶԴՈՒՐՈՒՄՆ, գ. Հաստատութիւն, ամրութիւն:

ԿԱԶՄ, ա. մ. 1. Պատրաստ, կարգաւորեալ, հանդերձեալ, զարդարեալ, յօրինեալ, վայելուչ: 2. գ. Կազմութիւն, կազմած, հանդերձանք, սպասք:
ԿԱԶՄԱԾ, գ. 1. Կազմութիւն, շինութիւն, հանդերձանք, պատրաստութիւն: 2. Կահ, կարասի, սպասք, զարդարանք, զարդք, զէնք:
ԿԱԶՄԱԿԵՐՊ, գ. Հանդերձանք, կազմած, սարք:
ԿԱԶՄԱԿԵՐՊԵԼ, նբ. Կազմել, յօրինել, յարմարել, ձեւացուցանել:
ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Կազմութիւն, յօրինուած, ճարտարութիւն:
ԿԱԶՄԵԼ, նբ. 1. Յօրինել, յարդարել, զարդարել, կերտել, շինել, նորոգել, կարգել, յարմարել, հանդերձել, պատրաստել, հաստել, ստեղծանել, հաստատել, ամրացուցանել: 2. Սպառազինել, վառել:
ԿԱԶՄԻՉ, ա. Յօրինիչ, ստեղծիչ:
ԿԱԶՄՈՂԱԿԱՆ, ա. Ճարտար, հանճարեղ:
ԿԱԶՄՈՒԱԾ, տե՛ս ԿԱԶՄԱԾ:
ԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Կազմուած, կազմած:
ԿԱԹ, գ. Շիթ, կաթիլ, կայլակ, կաթուած:
– ԿԱԹ ՄԻ. Դոյզն, սուղ ինչ:
ԿԱԹԵԴՐ, գ. Աթոռ, գահ:
ԿԱԹԵԼ, չբ. 1. Յօղել, հոսել: 2. Ցայտել (լոյսի շող ընկնել):
ԿԱԹԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բղխել, ծորել:
ԿԱԹԻԼ, գ. Կաթ, շիթ, կայլակ, կաթուած:
ԿԱԹՆ, գ. Կիթ:
ԿԱԹՆԱԲԵՐ, ա. Կաթնաբուղխ:
ԿԱԹՆԱԲՈՅԾ, ա. Կաթնասուն, ստնդիաց:
– ԿԱԹՆԱԲՈՅԾ ԼԻՆԵԼ. Դիել:
ԿԱԹՆԱԲՈՒԾԵԼ, նբ. Դիեցուցանել:
ԿԱԹՆԱԲՈՒՂԽ, տե՛ս ԿԱԹՆԱԲԵՐ:
ԿԱԹՆԱԾՈՒԾ, ա. Կաթնակեր, դիեցիկ:
ԿԱԹՆԱԿԵՐ, ա. Կաթնկեր, կաթնածուծ, կաթնաբոյծ, կաթնասուն, ստնդիաց:
ԿԱԹՆԱԿԵՐԱԳՈՅՆ, ա. Մանկագոյն, մատաղագոյն:
ԿԱԹՆԱՁԻՐ, ա. Կաթնամատոյց, կաթնասնոյց, կաթնաջամբ:
ԿԱԹՆԱՄԱՏՈՅՑ, տե՛ս ԿԱԹՆԱՁԻՐ:
ԿԱԹՆԱՋԱՄԲ, տե՛ս ԿԱԹՆԱՁԻՐ:
– ԿԱԹՆԱՋԱՄԲ ԼԻՆԵԼՆ, տե՛ս ԿԱԹՆԱՍՆՈՒԹԻՒՆ:
ԿԱԹՆԱՍՆՈՅՑ, տե՛ս ԿԱԹՆԱՁԻՐ:
ԿԱԹՆԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կաթնաջամբ լինելն:
ԿԱԹՆԱՍՈՒՆ, տե՛ս 1. ԿԱԹՆԱԿԵՐ: 2. ԿԱԹՆԱՁԻՐ:
ԿԱԹՆԿԵՐ, տե՛ս ԿԱԹՆԱԿԵՐ:
ԿԱԹՈԳԻ, ԿԱԹՈԳԻՆ, ա. Խանդակաթ, սրտակաթ, գորովագին, գորովալից, անձկայրեաց, մեծափափագ:
ԿԱԹՈԳՆԵԼ (իմ), չբ. 1. Կողկողել, գորովել, խանդաղատել: 2. Կարօտել:
ԿԱԹՈՂԻԿԵԱՅ, ա. Ընդհանրական, հանրական, կաթողիկէական (առաքելական թղթերի մասին):
ԿԱԹՈՂԻԿԷ, ա. գ. 1. Ընդհանրական, տիեզերական (քրիստոնէական ընդհանուր եկեղեցու մակդիրը): 2. Մայր եկեղեցի՝ եկեղեցեաց: 3. Առաքելական (թուղթ):
ԿԱԹՈՂԻԿԷԱԿԱՆ, ա. 1. տե՛ս ԿԱԹՈՂԻԿԵԱՅ: 2. (յունաբանութեամբ) Հասարակաց:
ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ, գ. Եպիսկոպոսապետ, հայրապետ, պատրիարգ, քահանայապետ:
ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԱԿԱՆ, ա. Հայրապետական (կաթողիկոսին յատուկ՝ վերաբերող):
ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԱՐԱՆ, գ. Հայրապետանոց, հայրապետարան, պատրիարգարան:
ԿԱԹՈՂԻԿՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հայրապետութիւն, եպիսկոպոսապետութիւն: 2. (յունական ոճով) Հազարապետութիւն (արքունի):

ԿԱԹՈՏ, ա. 1. Տափօտ, ցանկասէր, վաւաշ, վաւաշոտ: 2. Սերմնակաթ:
ԿԱԹՈՒԱԾ, գ. 1. Կաթումն: 2. Կաթ, շիթ, կաթիլ:
ԿԱԹՈՒՄՆ, գ. Կաթուած (կաթելը):
ԿԱԹՍԱՅ կամ ԿԱՏՍԱՅ, գ. Սան, պոյտն, պուտնարդ:
ԿԱԼ[1], չբ. 1. Կանգնել: 2. Գոլ, լինել, ունել, գտանել: 3. Կեալ: 4. Սպասել, մնալ, կալ մնալ: 5. Դադարել, կասել:
- ԿԱԼ ԱՌԱՋԻ, 1. Դիմադրել, դիմանալ, դիմագրաւել: 2. Ցանդիման լինել՝ կալ:
- ԿԱԼ Ի ՎԵՐԱՅ. Վերահասու լինել, խելամուտ լինել:
- ԿԱԼ ՄՆԱԼ, տե՛ս ԿԱԼ (4):
- ԿԱԼ ՅԱՂՕԹՍ. Աղօթել:
ԿԱԼ[2], գ. 1. Օրան, գաղիչ: 2. (օդերև.) Բակ:
ԿԱԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԿԱԼԱՆԱՒՈՐ (1):
ԿԱԼԱՆԱՒՈՐ, ա. գ. 1. Կալական, կապանաւոր, բանտակալ, բանտարկեալ: 2. Կալանաւորակապ, դահիճ:
ԿԱԼԱՆԱՒՈՐԱԿԱՊ, ա. գ. 1. Կալանաւոր, բանտարկեալ: 2. Բանտապետ: 3. Դարբին:
ԿԱԼԱՆԴ, գ. Կապ, պատատանք (մարմնի կոտրած անդամների փաթաթան):
ԿԱԼԱՆԴԵԼ, նբ. Կապել, պատել, պատատել, փաթութել, երիզապնդել (կոտրած տեղը):
ԿԱԼԱՆԵԼ, նբ. 1. Ձերբակալ առնել, ձերբակալել, գերել:
ԿԱԼԱՆՔ, գ. 1. Կալումն, ըմբռնումն, կապումն, կալ և կապ: 2. Կապանք, արգելան, բանտ:
ԿԱԼ ԵՒ ԿԱՊ, գ. ա. Կալանք, կալանաւոր:
ԿԱԼՈՂԱԿԱՆ, ա. Ըմբռնող (բռնելու ույժ՝ կարողութիւն ունեցող):
ԿԱԼՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Իշխանութիւն, կարողութիւն: 2. Ստացք:
ԿԱԼՈՏԻ, ա. Կասիչ:
ԿԱԼՈՐԱՅ, գ. յոգն. Կալք:
ԿԱԼՈՒԱԾ, գ. 1. Ստացուած, սեպհականութիւն, վիճակակալութիւն, ժառանգութիւն: 2. Կալումն, կալողութիւն, տէրութիւն, իշխանութիւն:
ԿԱԼՈՒԼ, նբ. Ունել, ըմբռնել, տիրել:
ԿԱԼՈՒՄՆ, գ. 1. Ունողութիւն, ըմբռնումն, կալանք: 2. Բաղկացութիւն, կացութիւն: 3. Ունակութիւն, կիրք, յօժարութիւն: 4. Կապակցութիւն, ազգակցութիւն, ընտանութիւն, կախումն:
ԿԱԽԱՂԱՆ, գ. 1. Խեղդան, խեղդելիք: 2. փխբ. Վարանք:
ԿԱԽԱՂԱՆԵԼ, նբ. Կախել (կախաղան հանել):
ԿԱԽԱՐԴ, գ. ա. Դիւթ, կիւս, վհուկ, մոգ, թովիչ, դեղատու, կախարդասար:
ԿԱԽԱՐԴԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կախարդութիւն:
ԿԱԽԱՐԴԱԿԱՆ, ա. Խաբէական, կեղծ, պատիր, խարդախ, հրապուրիչ:
ԿԱԽԱՐԴԱՆՔ, գ. Կախարդութիւն, խարդախանք, բժժանք, թովչութիւն, հրապոյրք:
ԿԱԽԱՐԴԱՍԱՐ, ա. 1. Կախարդ: 2. Կախարդական:
ԿԱԽԱՐԴԵԼ, նբ. Դիւթել, թովել, պատրել, հմայել, հրապուրել, խարդախել:
ԿԱԽԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վհկութիւն, դիւթութիւն, հարցկութիւն, հմայութիւն, թովչութիւն: 2. Կախարդանք, խարդախանք, պատրանք:
ԿԱԽԵԼ[1], նբ. Կախաղանել:
ԿԱԽԵԼ[2] (իմ), կ. չբ. Կախեալ կալ:
- ԿԱԽԵԱԼ ԿԱԼ, տե՛ս ԿԱԽԵԼ[2] (իմ):
ԿԱԾԱՆ, գ. Արահետ (նեղ ճանապարհ):
ԿԱԿԱՁԵԼ, չբ. Թոթովել:
ԿԱԿԱՁՈՏ, ա. Թոթով, թոթովախօս:
ԿԱԿԱՆ, գ. Կականումն, ճիչ, ողբ, կոծ, աշխար:
ԿԱԿԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԿԱԿԱՆԱՒՈՐ:
ԿԱԿԱՆԱՒՈՐ, ա. Կականալի, բարձ-

րաճիչ, ողբալից:
ԿԱԿԱՆԵԼ, չբ. Կական բառնալ, ճչել, աշխարել, ողբալ, կոծել:
ԿԱԿԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ԿԱԿԱՆ:
ԿԱԿՂԱԲԱՆ, տե՛ս ՍՈՒՏԱԿԱՍՊԱՍ:
ԿԱԿՂԱԳՈՅՆ, ա. Փափկագոյն, փափկիկ, մեղմ:
ԿԱԿՂԱՆԱԼ, չբ. 1. Փափկանալ: 2. փխբ. Մեղմանալ, զիջանել: 3. փխբ. Թուլանալ, մեղկանալ:
ԿԱԿՂԱՊԷՍ, մ. Մեղմով:
ԿԱԿՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ,- պբ. 1. Փափկացուցանել: 2. փխբ. Մեղմացուցանել: 3. փխբ. Մեղկել, մեղկացուցանել, թուլացուցանել:
ԿԱԿՂԵԼ, ԿԱԿՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԿԱԿՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԿԱԿՂՈՏ, ա. Կակուղ, փափուկ (վայր):
ԿԱԿՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Փափկութիւն, մեղմութիւն, մեղկութիւն, թուլութիւն: 2. Հարթութիւն, դիւրութիւն:
ԿԱԿՈՒՂ, ա. 1. Փափուկ: 2. փխբ. Մեղմ, քնքուշ: 3. փխբ. Թոյլ, մեղկ:
ԿԱՀ, գ. Սպաս, կարասի, ինչք, կազմած:
- ԿԱՀ ՈՒՆԵԼ. Ի սպասու կալ:
ԿԱՀԱԿԱԼ, ա. գ. Վարձկան (երկրագործ վարձու մշակ):
ԿԱՀԱԿԻՐ, ա. Բեռնակիր (էշ):
ԿԱՀԱՎԱՐ, տե՛ս ԲԵՌՆԱԿԻՐ:
ԿԱՀԱՒՈՐԵԼ, նբ. 1. Հանդերձել, կազմել, յարմարել, յարմարեցուցանել: 2. Կահաւորութիւն համարել (տեղին՝ պատշաճ՝ յարմար համարել):
ԿԱՀԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ ՀԱՄԱՐԵԼ(իմ), տե՛ս ԿԱՀԱՒՈՐԵԼ (2):
ԿԱՀԵԼ, նբ. Համարել, ընդունել, դիտել իբրև:
ԿԱՀՈՅՐ, գ. Սափոր:
ԿԱՂ, ա. 1. Ոտնբեկ: 2. լայնաբար՝ Խեղանդամ: 3. փխբ. Արատաւոր: 4. փխբ. Տկար, անձեռնհաս: 5. փխբ. Թերի:
- ԿԱՂ Ի ԿԱՂ, ԿԱՂ Ի ԿԱՂՍ, ԿԱՂՍ Ի ԿԱՂՍ, մ. Գայթ ի գայթ, գայթ ի գայթի, հազիւ հազ, յարամրի, աՀ ընդ աՀ:
ԿԱՂԱԳՈՅՆ, ա. Տկարագոյն, յետնեալ:
ԿԱՂԱԼ, չբ. 1. Խոչտալ, կաղանալ: 2. փխբ. Ցետնել, տատանել:
ԿԱՂԱԿԱՐԾ, ԿԱՂԱԿԱՐԾԵԼԻ, ա. մ. Կեղակարծ, կեղակարծելի, կասկածելի, երկբայ:
ԿԱՂԱԿՐԿԻՆ, ա. Երկդիմի (խօսք):
ԿԱՂԱՂ, գ. Որջ, մորի. Թաքստոց:
ԿԱՂԱՂԱՆԱԼ, չբ. Որջանալ:
ԿԱՂԱՂԱՆՔ, գ. Որջարան:
ԿԱՂԱՄԱԽ, տե՛ս ԿԱՂԱՄԱԽԻ:
ԿԱՂԱՄԱԽԻ, գ. (բսբ). Կաղամախ:
ԿԱՂԱՄԲԱՎԱՃԱՌ, ա. գ. Բանջարավաճառ:
ԿԱՂԱՆԱԼ, տե՛ս ԿԱՂԱԼ:
ԿԱՂԱՆԴ, մանաւանդ ԿԱՂԱՆԴՔ, գ. Ամսագլուխ, ամսամուտ, նորամսութիւն:
ԿԱՂԱՊԱՐ, տե՛ս ԳԱՂԱՓԱՐ:
ԿԱՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խոտորեցուցանել, կասեցուցանել (կաղալ տալ):
ԿԱՂԱՒԵԼ, չբ. Թմբրել (օձի), կղուել:
ԿԱՂԵԼ (իմ), տե՛ս ԿԱՂԱԼ:
ԿԱՂԻՆ, գ. 1. Կաղնապտուղ: 2. (բսբ.) տե՛ս ԿԱՂՆԻ:
- ԿԱՂԻՆ ԱՐՔԱՅԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՐՔԱՅԱԿԱՆ ԿԱՂԻՆ:
ԿԱՂՆԱՀԱՐ, ա. Փայտահար:
ԿԱՂՆԱՊՏՈՒՂ, տե՛ս ԿԱՂԻՆ (1):
ԿԱՂՆԻ, գ. (բսբ.) Կաղին:
ԿԱՃ, գ. Կայճ, թաղ, թաղի:
ԿԱՃԱՌ, գ. 1. Հանդէս, ատեան, հրապարակ: 2. Գումար, դաս, խումբ, գունդ, հոյլ, համախմբութիւն:
ԿԱՃԱՌԱԽԻՏ, ա. Յոգնախումբ:
ԿԱՃԱՌԱԿԱՆ, ա. Հանդիսական, բազմագումար:
ԿԱՃԱՌԱԿԻՑ, ա. Հանդիսակից, դասակից, խօսակից, կաճառորդ:
ԿԱՃԱՌԵԼ, չբ. 1. Խօսակցել, խօսակից

լինել: 2. Քաղաքավարել, գումարել, համախմբել, միաբանել:
ԿԱՃԱՌՈՐԴ, տե՛ս ԿԱՃԱՌԱԿԻՑ:
ԿԱՃԱՌՈՒՄՆ, գ. Խոսակցություն, կենակցություն:
ԿԱՃԻՆ, տե՛ս ԿԱՐՃԻՆ:
ԿԱՄ[1], տե՛ս ԿԱՄՔ:
ԿԱՄ[2], շ. Եւ կամ, կամ թէ:
- ԵՒ ԿԱՄ, ԿԱՄ ԹԷ, տե՛ս ԿԱՄ:
ԿԱՄԱԳՆԱՑ, ա. Ինքնակամ:
ԿԱՄԱԾԻՆ, ա. Անձնիշխանական, կամակար, կամաւոր:
ԿԱՄԱԿ, ա. 1. Հաճոյական, անխորժելի, հեշտալի, զուարճալի, քաղցր, մեղմ: 2. մ. Ախորժաբար:
- ԿԱՄԱԿՔ, գ. Հաճոյք, ախորժակք:
ԿԱՄԱԿԱԳՈՅՆ, ա. մ. Ախորժագոյն, ախորժանօք, մտադիւր:
ԿԱՄԱԿԱՆ, ա. 1. Կամաւոր: 2. Կամակատար: 3. Կամեցողական:
ԿԱՄԱԿԱՏԱՐ, ԿԱՄԱԿԱՏԱՐՈՒ, ա. Հլու, հնազանդ, հաւատարիմ, կամարար:
ԿԱՄԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնազանդութիւն:
ԿԱՄԱԿԱՐ, ա. 1. Ինքնակամ, ինքնայօժար, յօժարակամ, անձնիշխան, կամաւոր, ինքնահաճ: 2. մ. Կամակարաբար, կամակարապէս, կամակարագոյնս, յօժարաբար, կամաւորաբար:
ԿԱՄԱԿԱՐԱԲԱՐ, ԿԱՄԱԿԱՐԱԳՈՅՆՍ, ԿԱՄԱԿԱՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԿԱՄԱԿԱՐ (2):
ԿԱՄԱԿԱՐՈՂ, ա. 1. Ինքնիշխանական: 2. Վարժ, հմուտ, կարող:
ԿԱՄԱԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յօժարութիւն: 2. Անձնիշխանութիւն:
ԿԱՄԱԿԱՐՈՒՑ (գործածական է Ի ԿԱՄԱԿԱՐՈՒՑ ձեւով), մ. Ինքնակամութեամբ, անձնիշխանաբար, յանձնէ:
ԿԱՄԱԿԱՑՈՅՑ, ա. Անձնահաճ, յամառ:
ԿԱՄԱԿԻՑ, ա. Համակամ, համախոհ:
ԿԱՄԱԿՈՐ, ա. 1. Ծամածուռ, խեղաթիւր, ծուռ, կոր, թիւր: 2. մ. Խոտորնակի:
ԿԱՄԱԿՈՐԵԼ, նբ. Ծամածռել, ծռել, յեղաշրջել, խանգարել, աղաւաղել:
ԿԱՄԱԿՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծռութիւն, խեղաթիւրութիւն, խոտորութիւն:
ԿԱՄԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Կամակք, հաճոյք:
- ՀԵՇՏ ԿԱՄԱԿՈՒԹԻՒՆՔ. Հեշտանք:
ԿԱՄԱԿՑԵԼ (իմ), չբ. Կամակից լինել, համակամել:
ԿԱՄԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Համակամութիւն, հաճութիւն, յօժարութիւն, թոյլտուութիւն, զիջումն:
ԿԱՄԱՀԱՃՈՅ, ա. Կամարար, կամակատար:
ԿԱՄԱՄԱՐՏ, ա. Կուսասէր:
ԿԱՄԱՄՏԱԾԱԿԱՆ, ա. Մտացածին:
ԿԱՄԱՑ, ա. Կամաւոր, կամայական, կամակար:
ԿԱՄԱՅԱԿԱՆ, ա. Կամաւորական, կամայ, կամաւոր:
ԿԱՄԱՅԱՒԷՏ, ԿԱՄԱՅՈՐԴՈՐ, ԿԱՄԱՅՕԺԱՐ, ա. մ. Կամակար, ինքնակամ, յօժարակամ:
ԿԱՄԱՍԷՐ, ա. Ինքնահաճ:
ԿԱՄԱՐ, տե՛ս ԳՕՏԻ (1,2):
ԿԱՄԱՐԱԾՈՒ, տե՛ս ԳՕՏԻԱԾՈՒ:
ԿԱՄԱՐԱԿԱՊ, ա. Կամարապատ:
ԿԱՄԱՐԱԿԵՐՊ, տե՛ս ԿԱՄԱՐԱՁԵՒ:
ԿԱՄԱՐԱՁԵՒ, ա. մ. Կամարակերպ, կամարանման:
ԿԱՄԱՐԱՆՄԱՆ, տե՛ս ԿԱՄԱՐԱՁԵՒ:
ԿԱՄԱՐԱՊԱՏ, տե՛ս ԿԱՄԱՐԱԿԱՊ:
ԿԱՄԱՐԱՐ, ա. Կամակատար, կամարարող, հլու, հնազանդ:
ԿԱՄԱՐԱՐՈՂ, տե՛ս ԿԱՄԱՐԱՐ:
ԿԱՄԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնազանդութիւն:
ԿԱՄԱՐԱՒՈՐ, տե՛ս ԳՕՏԵՒՈՐ:
ԿԱՄԱՒ, մ. 1. Կամաւորութեամբ, կամաւորաբար, կամաւորապէս, յօժարութեամբ, յօժարաբար, կամակար: 2. ա. Կամաւոր, կամայական:
ԿԱՄԱՒՈՐ, ա. 1. Անձնիշխանական,

ազատ, կամաւորական, կամայական, ինքնայօժար, յօժարական: 2. մ. տե՛ս ԿԱՄԱՒ (1):
ԿԱՄԱՒՈՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԿԱՄԱՒ (1):
ԿԱՄԱՒՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԿԱՄԱՒՈՐ (1):
ԿԱՄԱՒՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԿԱՄԱՒ (1):
ԿԱՄԱՒՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԿԱՄԵԼ (իմ):
ԿԱՄԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, որից՝
– ԿԱՄԱՒՈՐՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ԿԱՄԱՒ (1):
ԿԱՄԵԼ (իմ), հբ. Կամենալ, ցանկալ, յօժարել, ախորժել, հաճել:
ԿԱՄԵԼԻ, ա. Կամեցող:
ԿԱՄԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Կամեցողութիւն, կամք:
ԿԱՄԵՆԱԼ, տե՛ս ԿԱՄԵԼ (իմ):
ԿԱՄԵՑՈՂ, ա. Կամող:
ԿԱՄԵՑՈՂԱԿԱՆ, ա. Կամական (կամենալու ընդունակ):
ԿԱՄԵՑՈՂԱՊԷՍ, տե՛ս ԿԱՄԱՒ (1):
ԿԱՄԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԱՄԵԼՈՒԹԻՒՆ:
ԿԱՄԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յօժարեցուցանել, հաւանեցուցանել:
ԿԱՄՆ, գ. Կամնասայլ:
ԿԱՄՆԱՍԱՅԼ, տե՛ս ԿԱՄՆ:
ԿԱՄՈՂ, տե՛ս ԿԱՄԵՑՈՂ:
ԿԱՄՈՎԻՆ, մ. Կամաւ, կամաւորապէս, ինքնակամ:
ԿԱՄՐՋԱԽԵԼՔ, տե՛ս ԽԵԼՔ (4):
ԿԱՄՓՍԱԿ, գ. Սափոր, սրուակ (իւղի):
ԿԱՄՔ, գ. Յօժարութիւն, հաճութիւն, հաւանութիւն, հաճոյք, խնդիրք, կամեցողութիւն:
– ԸՍՏ ԿԱՄԻ, մ. Ի քմաց:
– Ի ԿԱՄԱՑ, տե՛ս ԿԱՄԱՒ (1):
– ՅՈՋ ԿԱՄԱՑ, տե՛ս ԱԿԱՄԱՅ (2):
ԿԱՅ, ԿԱՅՔ, գ. 1. Կայումն, կացութիւն, կացումն: 2. Կայան, ոտնկոխ, ոտնկայ, դադարք:
– ՁԿԱՅ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ԴԱԴԱՐԵԼ:
ԿԱՅԱԿԱՆ, ա. Կայուն:
ԿԱՅԱՆ, գ. 1. Կայք, հանգրուան, կայարան: 2. Օթեւան, բնակարան, վայր, տեղի, կողմն: 3. Կայումն, դադարումն: 4. ա. Կայուն:
ԿԱՅԱՆԱԼ, ԿԱՅԱՆԱՆԱԼ, չբ. Կալ, գետեղել, զկայ առնուլ, դադարել, կայաւորանալ:
ԿԱՅԱՆԱՒՈՐ, ա. Կայուն, անշարժ:
ԿԱՅԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կայումն (կայուն լինելը):
ԿԱՅԱՐԱՆ, գ. Կայան, վայր:
ԿԱՅԱՒՈՐԱՆԱԼ, տե՛ս ԿԱՅԱՆԱՆԱԼ:
ԿԱՅԵԱՆ, տե՛ս ԿԱՅԱՆ:
ԿԱՅԹ, գ. Կողով:
ԿԱՅԹԱՆԵԼ, չբ. Ցայտել:
ԿԱՅԹԵԼ, չբ. 1. Ոստոստել, խայտալ: 2. Ծափել: 3. Շաչել, շառաչել:
ԿԱՅԹԻՒՆՔ, տե՛ս ԿԱՅԹՔ:
ԿԱՅԹՈՏ, ա. Կայտառական:
ԿԱՅԹՈՒՄՆ, տե՛ս ԿԱՅԹՔ:
ԿԱՅԹՔ, գ. 1. Կայթիւնք, կայթումն, ոստոստումն, ռոփիւն: 2. Ծափ: 3. Շաչիւն, շառաչիւն:
ԿԱՅԼԱԿ, գ. Կաթիլ, չիթ, կաթ:
ԿԱՅԼԱԿԱՆԱԼ, ԿԱՅԼԱԿԵԼ, չբ. Բղխել, ծորել, թորթորել, ցայտել, յորդել:
ԿԱՅԼԱԿՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բղխեցուցանել:
ԿԱՅԼԱԿՈՒՄՆ, գ. Բղխումն:
ԿԱՅԾ, գ. 1. Կայծակն (այրուող ածուխ): 2. (հնք.) Կարկեհան:
ԿԱՅԾԱԿԱՆԱԼ, չբ. Կայծանալ, հրանալ:
ԿԱՅԾԱԿԵԼ, չբ. Փայլատակել, շանթել:
ԿԱՅԾԱԿՆ, գ. 1. Կայծ, կրակ, խարոյկ: 2. Շանթ: 3. (բժշկ.) տե՛ս ԲԻԾ (3):
ԿԱՅԾԱԿՆԱԲՈՐԲՈՔ, ա. Հրաբորբոք, հրացայտ, լուսափայլ:
ԿԱՅԾԱԿՆԱԲՈՒՂԽ, ա. Հրաբուղխ, լուսաբուղխ:
ԿԱՅԾԱԿՆԱԳՈՅՆ, ա. Հրագոյն, ոսկեգոյն:
ԿԱՅԾԱԿՆԱԿԵՐՊ, ա. Հրաշունչ:
ԿԱՅԾԱԿՆԱՀԱՆՈՒ, ա. Կայծակնավար:

ԿԱՅԾԱԿՆԱՃԱՃԱՆՉԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Փայլատակեցուցանել, փայլատակել:

ԿԱՅԾԱԿՆԱՎԱՐ, տե՛ս ԿԱՅԾԱԿՆԱՀԱՆՈՒ:

ԿԱՅԾԱԿՆԱՏԵՍԻԼ, ա. Հրատեսիլ, բոցաճաճանչ:

ԿԱՅԾԱԿՆԱՓԱՅԼ, ա. Հրափայլ, լուսափայլ:

ԿԱՅԾԱԿՈՒՄՆ, գ. 1. Փայլատակումն: 2. Կայծակն, կայծ:

ԿԱՅԾԱՆԱԼ, տե՛ս ԿԱՅԾԱԿԱՆԱԼ:

ԿԱՅԾԱՆԻՇ, ա. Հրագոյն, կարմիր:

ԿԱՅԿԱՅԵԼ (իմ), չբ. Հիմնանալ:

ԿԱՅՃ, տե՛ս ԿԱՃ:

ԿԱՅՈՒՄՆ, գ. 1. Կայանութիւն: 2. Կայան, կայ:

ԿԱՅՈՒՆ, ա. Հաստատուն, անյողդողդ, անշարժ, անփոփոխ:

ԿԱՅՍԵՐԱԶԱՐՄ, ա. Թագաւորազն:

ԿԱՅՍԵՐԱԿԱՆ, ա. Արքունի:

ԿԱՅՍԵՐԱԿԵՐՊ, ա. Թագաւորակերպ:

ԿԱՅՍՐ, գ. Կեսար:

ԿԱՅՏԱՌ, ա. 1. Զուարթ, աշխոյժ, առոյգ, ժիր, փոյթ: 2. գ. Լողակ, լուղակ:

ԿԱՅՏԱՌԱԿԱՆ, ա. Կայտառ, շարժուն, վառ ի վառ:

ԿԱՅՏԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Աշխուժութիւն, առոյգութիւն, ժրութիւն:

ԿԱՅՏԻՌ, գ. 1. Ուրախութիւն, խայտումն, խայտանք: 2. Ջեռումն:

– ԿԱՅՏԻՌՔ, յոգն. Կայտառք, լողակք, զեռունք:

ԿԱՅՏՌԱԼ, տե՛ս ԿԱՅՏՌԵԼ:

ԿԱՅՏՌԱԿԱՆ, տե՛ս ԿԱՅԹՈՍ:

ԿԱՅՏՌԵԼ, չբ. 1. Կայթել, ոստոստել, վազվազել, խայտալ: 2. Եռալ, զեռալ, խլրտալ:

ԿԱՆԱՄԲԻ, ա. Կնաւոր:

ԿԱՆԱՆԻ, գ. յոգն. Կանայք:

ԿԱՆԱՆՈՑ, գ. 1. տե՛ս ԽՈՐՈՊԾԻՆ: 2. Վանք, մենաստան (կանանց):

ԿԱՆԱՆՑԱԲԱՐ, տե՛ս ԿԱՆԱՑԱԲԱՐ:

ԿԱՆԱՆՑԱԲԱՐՈՅ, ա. Կնամարդի, վատասիրտ, անարի:

ԿԱՆԱՆՑԱԽՕՍ, ա. Շողոմարար (կանանց նման խօսող):

ԿԱՆԱՆՑԱԾԻՆ, ա. գ. Կնոջածին, մարդ:

ԿԱՆԱՆՑԱԿԱՆ, ԿԱՆԱՆՑԵԿԱՆ, ա. Կանացի:

ԿԱՆԱՉ, ա. 1. Կանաչագոյն: 2. գ. Դալարի, խոտ:

ԿԱՆԱՉԱԳԵՂ, ա. մ. Դալարագեղ:

ԿԱՆԱՉԱԳՈՅՆ, ա. 1. Կանաչ, կանաչորակ: 2. Դալարագոյն:

ԿԱՆԱՉԱԶԱՐԴ, ԿԱՆԱՉԱԶԱՐԴԵԱԼ, ա. Կանաչաւէտ:

ԿԱՆԱՉԱԶԳԵԱՑ, ԿԱՆԱՉԱԶԳԵՍՏ, ա. Դալարազգեաց, դալարագեղ, կանաչազարդ:

ԿԱՆԱՉԱՋԵՒ, ա. Դալար (կանաչ տեսքով):

ԿԱՆԱՉԱՅԻՆ, ա. գ. Կանաչ:

ԿԱՆԱՉԱՆԱԼ, չբ. Դալարանալ, կանաչել, ծաղկել:

ԿԱՆԱՉԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Դալարացուցանել:

ԿԱՆԱՉԱՒԷՏ, տե՛ս ԿԱՆԱՉԱԶԱՐԴ:

ԿԱՆԱՉԵԼ (իմ), տե՛ս ԿԱՆԱՉԱՆԱԼ:

ԿԱՆԱՉՈՐԱԿ, տե՛ս ԿԱՆԱՉԱԳՈՅՆ (1):

ԿԱՆԱՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Դալարութիւն:

ԿԱՆԱՑԱԲԱՐ, մ. Կանանցաբար (կանացի կերպով):

ԿԱՆԱՑԻ, ա. 1. Կանանցական, կնոջական: 2. Կնատ, կնամարդի:

ԿԱՆԳՆԱԿԱՆ, ա. Կանգուն:

ԿԱՆԳՆԱՒՈՐ[1], ա. Կանգնական, կանգուն, ուղղաբերձ, ուղղորդ, կայուն:

ԿԱՆԳՆԱՒՈՐ[2], ա. Կանգնեան (կանգունաչափ):

ԿԱՆԳՆԵԱՆ, տե՛ս ԿԱՆԳՆԱՒՈՐ[2]:

ԿԱՆԳՆԵԼ, նբ. 1. Յարուցանել, ի վեր կացուցանել: 2. Կառուցանել, հաստատել, շինել, նորոգել: 3. կ. չբ. Յառնել, յոտն կալ:

ԿԱՆԳՆԻՉ, ա. Յարուցիչ, նորոգիչ:
ԿԱՆԳՆՈՐԴ, ա. Ուղղորդ, կանգուն, կանգնական, կանգնաւոր:
ԿԱՆԳՆՈՒԹԻՒՆ, ԿԱՆԳՆՈՒՄՆ, գ. Յարութիւն, շինութիւն, նորոգութիւն, նորոգումն:
ԿԱՆԳՈՒՆ, ա. 1. Կանգնեալ, կայուն, ուղղորդ, ուղիղ, ուղղաբերձ, հաստատուն: 2. Անթերի:
ԿԱՆԴ, տե՛ս ԱՐԾՈՒԻ:
ԿԱՆԴԱՂԵԱԼ, ա. Կայկայեալ, կայուն, հաստատեալ:
ԿԱՆԴՐԻՒ, տե՛ս ԱՆՈՒՐ[1] (1):
ԿԱՆԵՓՈՒԿ, գ. (բսբ.) Հագնի:
ԿԱՆԹԵՂ, գ. Լապտեր, ղամբար, ճրագ, ջահ:
ԿԱՆԹԵՂԱԲՈՐԲՈՔ, ա. Ջահաբորբոք, լուսաւոր:
ԿԱՆԹԵՂԱԿԻՐ, ա. Կանթեղնաւոր, ջահաւոր:
ԿԱՆԹԵՂԱՒՈՐ, ԿԱՆԹԵՂՆԱՒՈՐ, ա. Կանթեղակիր, ջահաւոր:
ԿԱՆԽԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախասացութիւն, նախագուշակութիւն:
ԿԱՆԽԱԳԷՏ, ա. 1. Կանխատես, նախատես, յառաջատես: 2. Կանխագիտական, նախագիտական:
ԿԱՆԽԱԳԻՏԱԿԱՆ, ա. Նախագիտական, կանխագէտ:
ԿԱՆԽԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յառաջգիտութիւն, նախագիտութիւն: 2. Նախածանօթութիւն, գիտութիւն:
ԿԱՆԽԱԳԻՐ, ա. Նախագրեալ, կանխագրեալ:
ԿԱՆԽԱԳՈՅՆ, ա. 1. Հնագոյն, վաղեմի: 2. մ. Կանխաւ, կանխապէս, նախ:
ԿԱՆԽԱԳՈՒՇԱԿ, ԿԱՆԽԱԳՈՒՇԱԿԵԱԼ, ա. Նախագուշակ, նախագուշակական, մարգարէական:
ԿԱՆԽԱԳՐԵԱԼ, տե՛ս ԿԱՆԽԱԳԻՐ:
ԿԱՆԽԱԶԵԿՈՅՑ, ա. Կանխասաց, նախազեկոյց, վաղազեկոյց:
ԿԱՆԽԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԱՆԽԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ:
ԿԱՆԽԱԾԱՆ, ԿԱՆԽԱԾԱՆՕԹ, ա. Նախածանօթ:
ԿԱՆԽԱԿԱԼ, ԿԱՆԽԱԿԱԼՈՒ, ա. Ընդաբոյս, բնաւորեալ, սովորական:
ԿԱՆԽԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Բնակարծիք, կանխամուտ սովորութիւն:
ԿԱՆԽԱԿԱՆ, ա. Կանուխ, հին, վաղեմի:
ԿԱՆԽԱԿԱՌՈՅՑ, ա. Նախակերտ, նախակերտեալ:
ԿԱՆԽԱՀԱՍ, ա. Վաղահասուկ:
ԿԱՆԽԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԱՆԽԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ:
ԿԱՆԽԱՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԵԱԼ, ա. (յունական ոճով) Կանխաճառեալ:
ԿԱՆԽԱՃԱՌԵԱԼ, ա. Նախասացեալ, կանխասացեալ:
ԿԱՆԽԱՄԵԾԱՐ, ա. Նախամեծար, նախապատիւ:
ԿԱՆԽԱՄՈՒՏ, ա. Վաղեմի, հին:
– ԿԱՆԽԱՄՈՒՏ ՍՈՎՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԱՆԽԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ:
ԿԱՆԽԱՅԱՅՏՆԵԱԼ, ա. Նախածանօթ, քաջայայտ:
ԿԱՆԽԱՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԱՆԽԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ:
ԿԱՆԽԱՍԱՀՄԱՆԵԱԼ, ա. Նախասահմանեալ:
ԿԱՆԽԱՍԱՑ, ա. 1. Նախագուշակ, կանխագուշակ: 2. Կանխասացիկ, կանխասացեալ, կանխաճառեալ, կանխագուշակեալ, նախասաց, նախասացեալ, նախասացիկ:
ԿԱՆԽԱՍԱՑԵԱԼ, ԿԱՆԽԱՍԱՑԻԿ, տե՛ս ԿԱՆԽԱՍԱՑ (2):
ԿԱՆԽԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Կանխախօսութիւն, կանխաձայնութիւն, կանխագուշակութիւն, մարգարէութիւն:
ԿԱՆԽԱՎԱՂ, ա. Անյապաղ, արագ:
ԿԱՆԽԱՏԵՍ, ա. Նախատես, նախագուշակ:

ԿԱՆԽԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նախատեսութիւն, կանխագիտութիւն: 2. Մարգարէութիւն:
ԿԱՆԽԱՑՈՅՑ, ա. Կանխազեկոյց:
ԿԱՆԽԱՒ, մ. 1. Կանուխ, վաղ քան ընդ առաւօտն: 2. Յառաջագոյն, ի սկզբանէ, վաղագոյն, ի վաղուց:
ԿԱՆԽԵԼ, չբ. 1. Վաղայարոյց լինել, առաւօտ առնել, առաւօտել: 2. Աճապարել, փութալ, ջանալ, բուռն հարկանել:
ԿԱՆԿԱՏՈՒՆԿ, տե՛ս ԿԱՌԱՓՈՒՇ:
ԿԱՆԿԵՂ, ԿԱՆԿԵՂՈՆ, գ. Վանդակապատ, վանդանակ:
ԿԱՆՃՈՒԽ կամ ԿԱՆՋՈՒԽ, գ. Գաւազան, ցուպ, ջոխ, ձող:
ԿԱՆՈՆ, գ. 1. Քանոն: 2. Սիւն: 3. Լար (որմնադրի): 4. Գաւազան (ժամանակագրութեան): 5. Գլխակարգութիւն (սաղմոսների և շարականների): 6. Օրէնք:
ԿԱՆՈՆԱԲԱՐ, մ. Օրինաբար:
ԿԱՆՈՆԱԳՐԵԼ, տե՛ս ԿԱՆՈՆԵԼ:
ԿԱՆՈՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Սահմանադրութիւն, օրինադրութիւն:
ԿԱՆՈՆԱԴԻՐ, ա. Սահմանադիր, օրինադիր:
ԿԱՆՈՆԱԴՐԵԼ, տե՛ս ԿԱՆՈՆԵԼ:
ԿԱՆՈՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Սահմանադրութիւն, կանոնումն, օրէնք, կանոն:
ԿԱՆՈՆԱԿԱՆ, ա. Կանոնեալ, սահմանեալ, օրինական:
ԿԱՆՈՆԱՓԱԿ, ա. Օրինադրական, սահմանական:
ԿԱՆՈՆԵԼ, նբ. 1. Կանոնադրել, օրինադրել: 2. Ժամանակագրել:
ԿԱՆՈՆՈՒՄՆ, տե՛ս ԿԱՆՈՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ:
ԿԱՆՈՎՆ, ԿԱՆՈՎՆԵԼ, տե՛ս ԿԱՆՈՆ, ԿԱՆՈՆԵԼ:
ԿԱՆՈՒԽ, ա. մ. 1. Վաղ, շուտ (ժամանակից առաջ): 2. Յառաջագոյն, վաղեմի, հին: 3. Կանխահաս, վաղահասուկ: 3. մ. Կանխաւ, կանխագոյն, վաղ քան ընդ առաւօտն:
ԿԱՆՉ, գ. Կանչիւն, գոչիւն, աղաղակ, ճչիւն, ճիչ:
ԿԱՆՉԵԼ, չբ. Գոչել, աղաղակել, ճչել:
ԿԱՆՉԻՒՆ, տե՛ս ԿԱՆՉ:
ԿԱՇԱՆԱԼ, տե՛ս ԿԱՇԵԼ (իմ):
ԿԱՇԱՌ, գ. Կաշառանք, ընծայ:
ԿԱՇԱՌԱԲԵԿ, տե՛ս ԿԱՇԱՌԱՌՈՒ:
ԿԱՇԱՌԱԿՈՒՐԾ, տե՛ս ԿԱՇԱՌԱՌՈՒ:
ԿԱՇԱՌԱԿՐԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԱՇԱՌԱՌՈՒԹԻՒՆ:
ԿԱՇԱՌԱՋԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Կաշառանք (կաշառելը):
ԿԱՇԱՌԱՆՔ, գ. Կաշառ (կաշառելը):
ԿԱՇԱՌԱՌՈՒ, ա. գ. Կաշառաբեկ, կաշառակուրծ:
ԿԱՇԱՌԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Կաշառակրծութիւն:
ԿԱՇԱՌԵԼ, նբ. Կաշառ խթել:
ԿԱՇԵԱՑ, ա. Մաշկեայ, մաշկեղէն, մորթեղէն (կաշուից պատրաստած):
ԿԱՇԵԼ (իմ), չբ.Կաշանալ, բրտանալ, կարծրանալ:
ԿԱՇԻ, գ. Մաշկ, մորթ, մորթի:
ԿԱՇԿԱՆԴԵԼ, նբ. 1. Պրկել: 2. փխբ. Արգելուլ, խափանել, յետս ունել:
ԿԱՇԿԱՌ, տե՛ս ՔԱՐԱԿԱՇԿԱՌ:
ԿԱՇՄԲՈՒՌՆ, տե՛ս ԿԱՐՇՆԵՂ:
ԿԱՊ, գ. 1. Պարան, լար, շղթայ, աղխ, շաղկապ, զօդ, յօդ: 2. Կապանք, հանգոյց: 3. Սէր: 4. Երդումն: 5. Արգել, կապումն: 6. (լեզուաբ.) Հեգ, վանկ:
ԿԱՊԱԿԻՑ, ա. Կապաւոր, կապանակից:
ԿԱՊԱԿՑԵԼ, նբ. Զուգել, զօդել, շաղկապել, միաբանել:
ԿԱՊԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Լծակցութիւն, յարակցութիւն, զօդ, կապ, շաղկապ, միաւորութիւն, միաբանութիւն:
ԿԱՊԱՆ, գ. Կիրճ:
ԿԱՊԱՆԱԿԻՑ, տե՛ս ԿԱՊԱԿԻՑ:
ԿԱՊԱՆԱՊԱՀ, ԿԱՊԱՆԱՊԱՆ, տե՛ս

ԲԱՆՏԱՊԱՀ:
ԿԱՊԱՆԱՐԱՆ, տե՛ս ԿԱՊԱՐԱՆ, ԲԱՆՏ:
ԿԱՊԱՆԱՒՈՐ, ա. Կալանաւոր, բանտարգել:
ԿԱՊԱՆՔ, գ. 1. Կապ, պարան, չուան, ոտնակապ, ձեռնակապ, շղթայ: 2. (եկեղց.) Բանադրութիւն, նզովք:
ԿԱՊԱՐԱՆ, գ. 1. Կապ, կապանք, պարան, լար, զօդ: 2. Բանտ:
ԿԱՊԱՐԾԱ ԴԱՐՁՈՅՑ, ա. Ապստամբ:
ԿԱՊԱՐԾԱԿԻՐ, ա. Ձինակիր, արբանեակ:
ԿԱՊԱՐԾԱՒՈՐ, ԿԱՊԱՐԾԵԱԼ, ա. Նետաձիգ:
ԿԱՊԱՐԾՔ, գ. Պատկանդարան:
– ԿԱՊԱՐԾՍ ԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ. Ապըստամբել:
ԿԱՊԱՒՈՐ, տե՛ս ԿԱՊԱԿԻՑ:
ԿԱՊԵԱԼ, գ. ա. 1. Կալանաւոր, բանտարկեալ, գերի: 2. Մթին, դժուարիմաց:
ԿԱՊԵԼ, նբ. 1. Կցել, զուգել, յարել, յեռուլ: 2. Պնդել, պրկել, կաշկանդել: 3. Արգելուլ, խափանել, փակել: 4. Ծրարել, պատել, փաթութել: 5. (եկեղց.) Բանադրել:
ԿԱՊԵԼԱՑ, ԿԱՊԵԼԱՆՈՑ, տե՛ս ՊՈՌՆԸԿԱՆՈՑ:
ԿԱՊԵՐՏ, գ. 1. Փերթ, ծուէնք: 2. Ցընցոտի, գրգլի: 3. Քուրձ, ցփսի:
ԿԱՊԵՐՏԱԿ, գ. Կապերտիկ:
ԿԱՊԵՐՏԻԿ, տե՛ս ԿԱՊԵՐՏԱԿ:
ԿԱՊԷՆՔ, գ. Վարձանք (պոռնիկ կնոջ վարձ):
ԿԱՊԻԾ, գ. Կաբոս, կապճեան:
– ԿԱՊԻԾՔ, 1. տե՛ս ԱԿՆԱԿԱՊԻԾՔ: 2. Սունապան:
ԿԱՊԾԱԹԻԻ, ա. Կապճահամար:
ԿԱՊԾԱՀԱՄԱՐ, տե՛ս ԿԱՊԾԱԹԻԻ:
ԿԱՊԾԵԱՆ, տե՛ս ԿԱՊԻԾ:
ԿԱՊՈՅՏ, ա. գ. Կապուտակ, երկնագոյն, ծովագոյն:
ԿԱՊՈՒԱԾ, գ. Կապումն, կապ:
ԿԱՊՈՒՄՆ, տե՛ս ԿԱՊՈՒԱԾ:
ԿԱՊՈՒՏ, գ. Կողոպուտ, աւար:
– ԿԱՊՈՒՏ ԿՈՂՈՊՈՒՏ. Կողոպտած, մերկ:
– ԿԱՊՈՒՏ ԿՈՂՈՊՈՒՏ ԹՈՂՈՒԼ կամ ԱՌՆԵԼ. Կողոպտել, կապտել, մերկացուցանել:
ԿԱՊՈՒՏԱԳՈՅՆ, ա. Կապուտակ, կապուտակագոյն:
ԿԱՊՈՒՏԱԿ[1], ա. 1. Կապոյտ, կապուտակագոյն, լրթագոյն, երկնագոյն, ծովագոյն:
ԿԱՊՈՒՏԱԿ[2], տե՛ս ՅԱԿԻՆԹ:
ԿԱՊՈՒՏԱԿԱԳՈՅՆ, ԿԱՊՈՒՏԱԿԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԿԱՊՈՒՏԱԿ[1]:
ԿԱՊՈՒՏԱԿԱՁԵՒ, ԿԱՊՈՒՏԱԿԱՅԻՆ, տե՛ս ԿԱՊՈՒՏԱԿ[1]:
ԿԱՊՈՒՏԱԿԱՏԻՊ, ԿԱՊՈՒՏԱԿԵԱՑ, ա. Կապուտակ, կապուտակեղէն:
ԿԱՊՈՒՏԱԿԵԼ (իմ), չբ. Լրթանալ:
ԿԱՊՈՒՏԱԿԵՂԷՆ, տե՛ս ԿԱՊՈՒՏԱԿԵԱՑ:
ԿԱՊՈՒՏԱՏԵՍԱԿ, ԿԱՊՈՒՏԱՏԻՊ, ա. Կապուտակատիպ, կապուտագոյն, կապուտակ:
ԿԱՊՊԱԹԱՑ, ա. Վիմեղէն, քարայատակ, սալայատակ:
ԿԱՊՏԵԼ, նբ. 1. Աւար առնուլ, կապուտ կողոպուտ թողուլ, կողոպտել, աւազակել, յափշտակել, կորզել, խլել: 2. Քաղել:
ԿԱՌԱԲՈՅՍ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱԲՈՅՍ:
ԿԱՌԱԺՈՒՂ, գ. Մժեխ, մժիղ, մժղուկ:
ԿԱՌԱՄԱՐՏ, տե՛ս ԿԱՌԱՄԱՐՏԻԿ:
ԿԱՌԱՄԱՐՏԻԿ, ա. գ. Կառամարտ:
ԿԱՌԱՆ, գ. Խառան, չուան, ճոպան, պարան, մալուխ:
ԿԱՌԱՆՉ, տե՛ս ԿԱՌԱՉ:
ԿԱՌԱՆՉԵԼ, տե՛ս ԿԱՌԱՉԵԼ:
ԿԱՌԱՉ, գ. Կառանչ, կառաչիւն, կառաչումն, ճիչ, հառաչ, կական, հեծեծանք:
ԿԱՌԱՉԵԼ, չբ. Կառանչել, թառանչել, հաչել հառաչել, կականել:

ԿԱՌԱՋԻՒՆ, ԿԱՌԱՋՈՒՄՆ, տե՛ս ԿԱՌԱՋ:
ԿԱՌԱՊԵՏ, տե՛ս ԿԱՌԱՎԱՐ (1):
ԿԱՌԱՎԱՐ, գ. ա. 1. Կառապետ, կառավարիչ: 2. փխբ. Ուղղիչ (ուղղութիւն տուող):
ԿԱՌԱՎԱՐԵԼ, նբ. Ուղղել, առաջնորդել, վարել:
ԿԱՌԱՎԱՐԻՉ, տե՛ս ԿԱՌԱՎԱՐ (1):
ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առաջնորդութիւն: 2. Նախախնամութիւն:
ԿԱՌԱՐՇԱՒ, ա. Կառընթաց:
ԿԱՌԱՓԵԼ, տե՛ս ԳԼԽԱՏԵԼ:
ԿԱՌԱՓՆ, տե՛ս ԳԱՆԳ:
ԿԱՌԱՓՆԱՏԵԼ, տե՛ս ԳԼԽԱՏԵԼ:
ԿԱՌԱՓՆԱՏՈՒԹԻՒՆ, ԿԱՌԱՓՈՒՄՆ, տե՛ս ԳԼԽԱՏՈՒԹԻՒՆ:
ԿԱՌԱՓՈՒՇ, գ. (բսբ.) Կանկատունկ:
ԿԱՌԸՆԹԱՑ, տե՛ս ԿԱՌԱՐՇԱՒ:
ԿԱՌՈՒԱԾ, գ. Մածուած, պնդութիւն:
ԿԱՌՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Կանգնել, տնկել, ամբառնալ, հաստել, հաստատել, կազմել, շինել: 2. Մածուցանել, պնդել, փակուցանել:
ԿԱՌՈՒՑՈՒՄՆ, գ. 1. Կանգնումն, կազմութիւն, շինութիւն, կայք: 2. Մածումն, պնդութիւն, պաղումն, սառոյցք:
ԿԱՌՋԵԼ (իմ), չբ. Մածանել, մածնուլ, յարել, ամրանալ:
ԿԱՌՔ, գ. Սայլ, հեծանելիք:
ԿԱՍԵԼ[1], չբ. 1. Յետս կալ, գկայ առնուլ, կալ մնալ, յետնել, յետնանալ, վերջանալ: 2. Տկարանալ, պակասել, նուազել, լքանել, դադարել: 3. տե՛ս ԿԱՍԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԿԱՍԵԼ[2], տե՛ս ԿԱՍՈՒԼ:
ԿԱՍԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յետս ունել, նահանջել, արգելուլ, խափանել, դադարեցուցանել, նուազեցուցանել, ընդմիջել, ոտնակապել:
ԿԱՍԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Խափանեցուցիչ, խափանիչ:
ԿԱՍԻ, տե՛ս ԿԱՍԻԱ:
ԿԱՍԻԱ, գ. (բսբ.) Կասի, կասիմոն:
ԿԱՍԻՄՈՆ, տե՛ս ԿԱՍԻԱ:
ԿԱՍԻՉ, տե՛ս ԿԱԼՈՏԻ:
ԿԱՍԿ, տե՛ս ԳԱՐԻ (1):
ԿԱՍԿԱԾ, գ. 1. Կասկածանք, տարակոյս, տարակուսանք, վարանք: 2. ա. Կասկածոտ:
ԿԱՍԿԱԾԱԳԻՆ, ա. մ. Երկիւղագին, երկիւղալից:
ԿԱՍԿԱԾԱԳՈՅՆ, ա. Զգուշագոյն, անձնապահ:
ԿԱՍԿԱԾԱՀԱՐ ԼԻՆԵԼ. Դժկամակել, խոժոռել:
ԿԱՍԿԱԾԱՆՔ, տե՛ս ԿԱՍԿԱԾ:
ԿԱՍԿԱԾԱՒՈՐ, ա. Կասկածելի, երկիւղալից, զգուշալի:
ԿԱՍԿԱԾԱՓՈՐՁ, ա. Կասկածելի:
ԿԱՍԿԱԾԵԼ, չբ. Տարակուսել, վարանել, խիթալ, զանգիտել, երկնչել:
ԿԱՍԿԱԾԵԼԻ, տե՛ս ԿԱՍԿԱԾԱՒՈՐ:
ԿԱՍԿԱԾԻՔ, գ. Կասկած, կասկածանք:
ԿԱՍԿԱԾՈՏ, ա. 1. Երկմիտ: 2. Կասկածելի:
ԿԱՍԿԱՋՈՒՐ, տե՛ս ԳԱՐԵՋՈՒՐ:
ԿԱՅՍԿԱՐԱՅ, գ. Վանդակ:
ԿԱՍԿԵԼ, նբ. Պղծել:
ԿԱՍՈՒԼ, նբ. Կասել, մանրել, փշրել, ջարդել:
ԿԱՍՈՒՄՆ, գ. Նուազումն, նահանջ:
ԿԱՏԱԿ, գ. 1. Խաղ, ծաղր, այպն, կատականք, կատակութիւն: 2. Կատակերգակ, ծաղրածու:
ԿԱՏԱԿԱԳՈՒՍԱՆ, գ. Կատակերգակ:
ԿԱՏԱԿԱԿԱՆ, ա. Ծաղրական, ծիծաղական:
ԿԱՏԱԿԱՆՔ, տե՛ս ԿԱՏԱԿ (1):
ԿԱՏԱԿԵԼ, նբ. չբ. Ծիծաղել, խաղ առնել, այպն՝ այպն և կատակ առնել, այպանել, հեգնել, երգիծանել, խաղալ:
ԿԱՏԱԿԵՐԳԱԿ, ա. գ. Ծաղրածու:
ԿԱՏԱԿԵՐԳԱԿԱՆ, ա. Ծաղրական, ծիծաղական:

ԿԱՏԱԿԵՐԳԱԿԵԼ, տե՛ս ԿԱՏԱԿԵՐԳԵԼ:
ԿԱՏԱԿԵՐԳԵԼ, նբ. Կատակերգակել, կատակերգսարկել, հեգնել, այպանել, եպերել, ունչս առնել:
ԿԱՏԱԿԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծաղրածութիւն:
ԿԱՏԱԿԵՐԳՍԱՐԿԵԼ, տե՛ս ԿԱՏԱԿԵՐԳԵԼ:
ԿԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Կատականք, կատակ, ծաղր, խայտառակութիւն, ծանականք:
ԿԱՏԱՂԱԿԻՑ, ա. Մոլեգնակից:
ԿԱՏԱՂԵԼ (իմ), չբ. Կատաղենալ, գազանանալ, վայրենանալ, մոլեգնել, մոլել, ցնորել:
ԿԱՏԱՂԵՆԱԼ, տե՛ս ԿԱՏԱՂԵԼ (իմ):
ԿԱՏԱՂԵՆԻ, տե՛ս ՄՈԼԱԹԶԵՆԻ:
ԿԱՏԱՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Գազանացուցանել:
ԿԱՏԱՂԻ, ա. Գազանացեալ, վայրենացեալ, վայրենի, մոլի, մոլեալ, մոլեգին, վայրագ:
- ԿԱՏԱՂԻ ԹԶԵՆԻ, տե՛ս ՄՈԼԱԹԶԵՆԻ:
ԿԱՏԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Գազանութիւն, մոլեգնութիւն, վայրենութիւն, ցնորումն:
ԿԱՏԱՂՈՒՄՆ, գ. Կատաղութիւն, մոլութիւն, մոլեգնութիւն:
ԿԱՏԱՐ, գ. 1. Ծագ, ծայր, գլուխ: 2. Գագաթն: 3. Վերջ, աւարտ:
- Ի ԿԱՏԱՐ ԱԾԵԼ. Աւարտել, կատարել, իրագործել, գլխաւորել:
ԿԱՏԱՐԱԳՈՐԾԵԼ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԵԼ:
ԿԱՏԱՐԱԾ, գ. Կատարուած, կատարումն, լրումն, գլխաւորութիւն, վճարումն, սպառուած, աւարտ, վախճան, եզր, վերջ, ծագ, ծայր:
ԿԱՏԱՐԱԾՆԵԱԼ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԵԼԱԾԻՆ:
ԿԱՏԱՐԱԿԱՆ, ա. Վերջին, վերջնական:
ԿԱՏԱՐԱՊԵՏՈՂ, տե՛ս ԿԱՏԱՐՈՂԱՊԵՏ:
ԿԱՏԱՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԵԼԱՊԷՍ:
ԿԱՏԱՐԱՏԱՇ, ա. Ծայրատաշ, ծայրահերձ:
ԿԱՏԱՐԵԱԼ, ա. Կատարուն, աւարտուն, լիակատար, անթերի, ընտիր, ամբողջական, հասուն:
- ԿԱՏԱՐԵԱԼ ԱԻՈՒՐԲՔ. Զառամ:
ԿԱՏԱՐԵԼ, նբ. 1. Ի կատար ածել, իրագործել, գլխաւորել, բովանդակել, զկատարումն առնուլ, աւարտել, ի գլուխ հանել՝ տանել, լնուլ, առնել, վճարել, վախճանել: 2. (կրօն.) Քահանայագործել, մկրտել:
ԿԱՏԱՐԵԼԱԲԱՐ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԵԼԱՊԷՍ:
ԿԱՏԱՐԵԼԱԲԵՐԵԼ, նբ. Հասուցանել:
ԿԱՏԱՐԵԼԱԳՈՐԾ, ա. Կատարիչ, կատարողակերտ:
ԿԱՏԱՐԵԼԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Կատարել:
ԿԱՏԱՐԵԼԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Կատարումն:
ԿԱՏԱՐԵԼԱԾԻՆ, ա. Կատարածնեալ:
ԿԱՏԱՐԵԼԱԿԱՆ, ա. Կատարեալ:
ԿԱՏԱՐԵԼԱԿԻՑ, ա. Համագործ:
ԿԱՏԱՐԵԼԱՀԱՍԱԿ, ա. Չափահասակ:
ԿԱՏԱՐԵԼԱՄԻՏ, ա. Ողջամիտ, կատարելիմաստ:
ԿԱՏԱՐԵԼԱՆԱԼ, չբ. Կատարելագործել, կատարել, աւարտել:
ԿԱՏԱՐԵԼԱՊԷՍ, մ. Կատարելաբար, անթերի, ամբողջապէս, բոլորովիմբ, բովանդակապէս:
ԿԱՏԱՐԵԼԻՄԱՍՏ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԵԼԱՄԻՏ:
ԿԱՏԱՐԵԼԻՔ, գ. Կատարումն, աւարտումն:
ԿԱՏԱՐԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կատարունութիւն, անթերութիւն: 2. Կատարումն, աւարտումն, լրումն, բովանդակութիւն: 3. Վախճան, նահատակութիւն: 4. (եկեղց.) Խորհրդակատարութիւն, սրբագնագործութիւն:
ԿԱՏԱՐԻՉ, ա. Կատարող, կատարողական, խորհրդակատար, սրբագնագործ:
ԿԱՏԱՐՈՂ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԻՉ:
ԿԱՏԱՐՈՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Նուիրա-

գործութիւն, կատարողութիւն, խորհուրդ:
ԿԱՏԱՐՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԻՉ:
ԿԱՏԱՐՈՂԱԿԵՐՏ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԵԼԱԳՈՐԾ:
ԿԱՏԱՐՈՂԱՊԵՏ, գ. (եկեղց.) Քահանայապետ:
ԿԱՏԱՐՈՂԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. (եկեղց.) Քահանայապետական, աստուածային, սրբարար:
ԿԱՏԱՐՈՂԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Քահանայապետութիւն, սրբազնագործութիւն:
ԿԱՏԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Խորհրդակատարութիւն, սրբազնագործութիւն, նուիրագործութիւն:
ԿԱՏԱՐՈՒԱԾ, գ. Արդիւնք, իրողութիւն:
ԿԱՏԱՐՈՒՄՆ, գ. 1. Կատարած, աւարտումն, լրումն, բովանդակումն: 2. Վախճան: 3. Նահատակութիւն, մարտիրոսութիւն: 4. Կատարելութիւն: 5. (եկեղց.) Կատարողութիւն, նուիրագործութիւն:
- ԶԿԱՏԱՐՈՒՄՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԵԼ (1):
ԿԱՏԱՐՈՒՆ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԵԱԼ:
ԿԱՏԱՐՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԵԼՈՒԹԻՒՆ:
ԿԱՏՈՒ, գ. (կենդբ.) Կուզ:
ԿԱՐ[1], գ. 1. Պարան, չուան, փոկ, լար: 2. Տե՛ս ԿԱՐԱՆ (1):
ԿԱՐ[2], գ. 1. Կարողութիւն, զօրութիւն, ոյժ, հնարաւորութիւն, հնարք, ձեռնհասութիւն, բաւականութիւն: 2. ա. Կարելի, հնարաւոր:
- ԿԱՐ Է, մբ. Մարթ է, հնար է:
- ՈՉ Է ԿԱՐ, մբ. Անմարթ է, անհնարին է:
ԿԱՐԱԿԻՆ, ԿԱՐԱԿՆ, գ. 1. Կարկին (գործիք): 2. Կամար (շէնքի):
ԿԱՐԱԿՆԱԿԵՐՏ, ա. Կամարաձեւ, կարակնաձեւ:
ԿԱՐԱԿՆԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բոլորակութիւն:
ԿԱՐԱԿՆԱՀԱՏ, ա. Բոլորակ (կարակնաձեւ կտրած):
ԿԱՐԱԿՆԱՁԵՒ, ա. Բոլորաձեւ, կամարաձեւ, կարակնակերտ:
ԿԱՐԱԿՆԱՆՁՆԱԿ, ա. Կարկամեալ (կորացած, կուչ եկած):
ԿԱՐԱԿՈՒՄ, ա. 1. Տղմուտ, ցխոտ: 2. գ. Տիղմ, ցիխ, գայռ:
ԿԱՐԱՁՄԵՌՆ, գ. ա. Կարճձմեռն:
ԿԱՐԱՆ, գ. 1. (կզմխս.) Կար: 2. Կցուած, կապ:
ԿԱՐԱՊ, գ. (կենդբ.) Պոր, ձկնաքաղ, կիկնոս:
ԿԱՐԱՊԵՏ, ա. գ. 1. Առաջնորդ, առաջնորդիչ, նախընթաց, յառաջընթաց: 2. Աւետաւոր:
ԿԱՐԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Կարապետային:
ԿԱՐԱՊԵՏԱՅԻՆ, տե՛ս ԿԱՐԱՊԵՏԱԿԱՆ:
ԿԱՐԱՊԵՏԵԼ, չբ. 1. Յառաջել, առաջնորդել, նախընթանալ: 2. Քարոզել, նախաձայնել:
ԿԱՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Յառաջընթացութիւն, առաջնորդութիւն:
ԿԱՐԱՍ, գ. Քարենաւ:
ԿԱՐԱՍԷԿԻՐ, տե՛ս ԲԵՌՆԱԿԻՐ:
ԿԱՐԱՍԻ, գ. 1. Կահ, անօթ, աղխ, կազմած: 2. Ինչք, գոյք:
ԿԱՐԱՒԱՆ, գ. Կարեւան, բանակ, չու:
ԿԱՐԲ, տե՛ս ԽԵՑԳԵՏԻՆ:
ԿԱՐԲԱՆՈՑ, գ. Սատեր (կշռի չափ):
ԿԱՐԳ, գ. 1. Շարադասութիւն, դասաւորութիւն, շար, տող, դարգ: 2. Բարեկարգութիւն, կարգաւորութիւն: 3. Դաս, խումբ: 4. Յաջորդութիւն:
- ԵՒ ՈՐ Ի ԿԱՐԳԻՆ, չ. Այլովքն հանդերձ:
- ԸՍՏ ԿԱՐԳԻ, տե՛ս ԿԱՐԳԱՒ:
- ԿԱՐԳԱՒ, մ. Ըստ կարգի, կարգ ըստ կարգի, կարգ ըստ կարգէ, կարգապէս, կարգաւորաբար, կարգաւորապէս, մի ըստ միոջէ, հետզհետէ:
- ԿԱՐԳ ԸՍՏ ԿԱՐԳԷ, ԿԱՐԳ ԸՍՏ

ԿԱՐԳԻ, տե՛ս ԿԱՐԳԱՒ:
ԿԱՐԳԱԴՐԵԼ, նբ. Կարգաւորել, սահմանել:
ԿԱՐԳԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարգաւորութիւն, բարեկարգութիւն, յօրինուած:
ԿԱՐԳԱԼԻՑ, ա. Բարեձեւ (կարգաւորութեամբ լի):
ԿԱՐԳԱԿԻՑ, ա. (եկեղց.) Պաշտօնակից, դասակից:
ԿԱՐԳԱՊԵՏ, գ. (եկեղց.) Դասագլուխ, դասապետ:
ԿԱՐԳԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Քահանայապետութիւն:
ԿԱՐԳԱՊԷՍ, տե՛ս ԿԱՐԳԱՒ:
ԿԱՐԳԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Յաջորդութիւն, փոխանակութիւն:
ԿԱՐԳԱՒ, տե՛ս ԿԱՐԳ-ի տակ:
ԿԱՐԳԱՒՈՐ, ա. Բարեկարգ, բարեվայելուչ, պատշաճաւոր, յանկաւոր, յարմար, դիպող:
ԿԱՐԳԱՒՈՐԱԲԱՐ, ԿԱՐԳԱՒՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԿԱՐԳԱՒ:
ԿԱՐԳԱՒՈՐԵԼ, նբ. Բարեկարգել, ուղղել, տնտեսել, յարդարել:
ԿԱՐԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կարգ, օրէնք, կարգադրութիւն: 2. Պաշտօն:
ԿԱՐԳԵԼ, նբ. 1. Դասաւորել, ուղղել, յօրինել, սահմանել, որոշել, օրինադրել, դնել, առնել, կացուցանել: 2. Գրել, շարադրել, ճառել, վիպագրել:
ԿԱՐԴԱԼ, նբ. չբ. 1. Ձայնել, գոչել, աղաղակել: 2. Կոչել, հրաւիրել: 3. Անուանել, յորջորջել: 4. Ընթեռնուլ, վերծանել:
ԿԱՐԴԱՑՈՒՄՆ, գ. Ընթերցողութիւն, ընթերցումն, ընթերցուած:
ԿԱՐԵԲԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարեկցութիւն, ողորմութիւն, խնամ:
ԿԱՐԵԼ[1], չբ. Զեռնհաս լինել, զօրել, բաւել, ուժել:
ԿԱՐԵԼ[2], նբ. 1. Կցել, յարել: 2. Հարստել:
ԿԱՐԵԼԻ, ա. Հնարաւոր:

ԿԱՐԵԿԻՑ, տե՛ս ԿՐԱԿԻՑ:
– ԿԱՐԵԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Կարեկցել, ցաւակցել, գթալ, խղճալ, օգնել:
ԿԱՐԵԿՑԱԲԱՐ, մ. Գթասիրաբար, մարդասիրապէս:
ԿԱՐԵԿՑԵԼ, տե՛ս ԿԱՐԵԿԻՑ ԼԻՆԵԼ:
ԿԱՐԵԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Վշտակցութիւն, ախտակցութիւն, մարդասիրութիւն:
ԿԱՐԵՊԷՏ, ա. Կարեւոր:
ԿԱՐԵՒԱՆ, տե՛ս ԿԱՐԱՒԱՆ:
ԿԱՐԵՒՈՐ, ա. 1. Հարկաւոր: 2. Սաստիկ, բուռն, ծայրագոյն, չարաչար: 3. Մերձաւոր, մտերիմ: 4. մ. Յոյժ, ոգւով չափ:
– ԿԱՐԵՒՈՐՔ, գ. Յոգն. Ամօթոյք:
ԿԱՐԵՒՈՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԿԱՐԵՒՈՐԱՊԷՍ:
ԿԱՐԵՒՈՐԱՊԷՍ, մ. Կարեւորաբար, հարկաւորաբար, հարկաւորապէս, հարկաւ, հետեւողաբար:
ԿԱՐԵՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հարկաւորութիւն, պիտանութիւն, կարիք, պէտք:
ԿԱՐԷՋՄԵՌՆ, տե՛ս ԿԱՐԱՋՄԵՌՆ:
ԿԱՐԹ, գ. 1. Խանձող: 2. Ընդհանրապէս՝ ճանկ (սուր եւ կեռ ծայրով երկաթ): 3. փխբ. Որոգայթ, ծուղակ: 4. Բիտ: 5. Կրուկն, կրուկ, գարշապար: 6. Սրունք, ոլոք, ոտն:
ԿԱՐԹԱԿՈՏՈՐ ԱՌՆԵԼ. Կարթահարել (անասունների ոլոքները ջարդել՝ կոտրել):
ԿԱՐԹԱՀԱՐԵԼ, տե՛ս ԿԱՐԹԱԿՈՏՈՐ ԱՌՆԵԼ:
ԿԱՐԹԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 2. Ձկնորսութիւն (կարթով):
ԿԱՐԹԵԼ, նբ. Որսալ, ըմբռնել:
ԿԱՐԹԸՆԿԷՑ, ա. գ. Ձկնորս:
ԿԱՐԻ, մ. Յոյժ, սաստիկ, ուժգին, խիստ, շատ, քաջ, տիրապէս, մեծապէս, առաւել, յանչափս:
– ԵՒ ԿԱՐԻ ՔԱՋ, ԵՒ ԿԱՐԻ ԻՍԿ ՔԱՋ, ԵՒ ԿԱՐԻ ՅՈՅԺ, մ. Ամենայն իրօք, արդարեւ, յիրաւի:
ԿԱՐԻԾ, գ. 1. փխբ. Չար, վնասակար

(մարդ): 2. Նման. Քուք (փշոտ գաւազան):
ԿԱՐԻՏՈՍ, տե՛ս ՊԻՆՆԱՍՊԱՍԵԱԿ:
ԿԱՐԻՔ, գ. 1. Կիրք, ախտ: 2. Զարիք, չարչարանք, աղէտ, վիշտ, ցաւ: 3. Հարկաւորութիւն, հարկ, պէտք, կարեւորութիւն:
ԿԱՐԾ, տե՛ս ԿԱՐԾԻՔ:
– Ի ԿԱՐԾ, Ի ԿԱՐԾՍ, մ. Կարծեօք, յերկբայս, առ աչս:
ԿԱՐԾԱԿԱՆ, ա. Կասկածելի, տարակուսական:
ԿԱՐԾԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Համաձայնել:
ԿԱՐԾԵԱԼ, ա. Կարծեցեալ:
ԿԱՐԾԵԼ, նբ. 1. Համարել, վարկանել: 2. Ակնունել, ակնկալել: 3. Կասկածել, խիթալ:
ԿԱՐԾԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԱՐԾԻՔ:
ԿԱՐԾԵՑԵԱԼ, տե՛ս ԿԱՐԾԵԱԼ:
ԿԱՐԾԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Երեւեցուցանել, ցուցանել, թուեցուցանել, կեղծաւորել:
ԿԱՐԾԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Եղծ, պատիր:
ԿԱՐԾԻ, մբ. Երեւի, թուի:
ԿԱՐԾԻՔ, գ. 1. Կարծ, կարծումն, վարկած, վարկանումն, ենթադրութիւն: 2. Միտք, խորհուրդ: 3. Ակնկալութիւն: 4. Կասկած, երկբայութիւն: 5. Երեւոյթ, ցնորք:
ԿԱՐԾՈՂԱԿԱՆ, ա. Անհաւաստի, կարծական, կեղակարծ:
ԿԱՐԾՈՒՄՆ, տե՛ս ԿԱՐԾԻՔ (1):
ԿԱՐԾՐ, ա. 1. Խիստ, պինդ, ամուր, սերտ: 2. փխբ. Դժուարին, խստամբեր:
ԿԱՐԾՐԱԳԻՆ, մ. Ուժգին, սաստիկ, չարաչար:
ԿԱՐԾՐԱԳՈՅՆ, ա. մ. Խստագոյն, պնդագոյն, ամուր, տոկուն, զօրագոյն:
ԿԱՐԾՐԱԴԱՏ, ա. Խստասիրտ, խիստ (խիստ դատող):
ԿԱՐԾՐԱԽԱՐԻՍԽ, ա. Հաստահիմն, հաստախարիսխ:
ԿԱՐԾՐԱԾԱԾԿՈՅԹ, ա. Երկաթակուռ, պատենազէն:
ԿԱՐԾՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԿԱՐԾՐ (1):
ԿԱՐԾՐԱԿԱՌՈՅՑ, ա. Հաստատուն:
ԿԱՐԾՐԱԿԵՐՏ, ա. Սերտ, պինդ:
ԿԱՐԾՐԱԿՈՒՌ, ա. Խիտ, հոծ, հոծեալ:
ԿԱՐԾՐԱԿՈՓ, ա. Կարծր, պինդ, խիստ:
ԿԱՐԾՐԱՁԵՂՈՒՆ, ա. Հաստապինդ:
ԿԱՐԾՐԱՄԻՏ, ա. Խստասիրտ, յամառ:
ԿԱՐԾՐԱՅԱՏԱԿ, ա. Քարայատակ (կարծր յատակ ունեցող):
ԿԱՐԾՐԱՆԱԼ, չբ. Խստանալ:
ԿԱՐԾՐԱՆԻԳ, ա. Երկաթանիգ:
ԿԱՐԾՐԱՆԻՒԹ, ա. Կարծրանիւթեալ, սերտ, պինդ:
ԿԱՐԾՐԱՆԻՒԹԵԱԼ, տե՛ս ԿԱՐԾՐԱՆԻՒԹ:
ԿԱՐԾՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Ապառաժ:
ԿԱՐԾՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խստացուցանել, պնդել:
ԿԱՐԾՐԵՐԱԽ, տե՛ս Խստերախ:
ԿԱՐԾՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խստութիւն, պնդութիւն, ամրութիւն, սերտութիւն:
ԿԱՐԿԱՄ, ա. 1. Ոլորեալ, կծկեալ, կորացեալ: 2. փխբ. Ժլատ, կծծի:
ԿԱՐԿԱՄԵԼ[1], նբ. Կարկամեցուցանել, կորացուցանել, կծկել:
ԿԱՐԿԱՄԵԼ[2](իմ), չբ. Կորանալ, կծկել, գալարել, խորշոմել:
ԿԱՐԿԱՄԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կորացուցանել, խոնարհեցուցանել զանձն:
ԿԱՐԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կնճիռ, խորշ: 2. փխբ. Խստութիւն:
ԿԱՐԿԱՆԴԱԿ, գ. Քաքար, պլակինդի, պղակունդ, բլիթ, նաստիկ:
ԿԱՐԿԱՉ, կամ ԿԱՐԿԱՋ, գ. Ճռուողումն, ճճուողութիւն:
ԿԱՐԿԱՉԵԼ կամ ԿԱՐԿԱՋԵԼ, չբ. 1. Կունչել (թռչունի): 2. Քրքջել:
ԿԱՐԿԱՋԱՀՈՍ, տե՛ս ԿԱՐԿԱՋԱՍԱՀ:
ԿԱՐԿԱՋԱՍԱՀ, ա. Կարկաջահոս, սահանակարկաջ:
ԿԱՐԿԱՋԱՍԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Սահանք:
ԿԱՐԿԱՌ, գ. Քարակոյտ, կարկառակոյտ:

ԿԱՐԿԱՌԱԿՈՅՏ, տե՛ս ԿԱՐԿԱՌ:
ԿԱՐԿԱՌԵԼ[1], նբ. 1. Երկայնել (գձեռն), ձգել, տարածանել, պարզել, մատուցանել, հասուցանել, ջամբել, բաշխել, առաջձեռնել: 2. Դիզանել:
ԿԱՐԿԱՌԵԼ[2] (իմ), չբ. Երկայնանալ, ձգտել, յառել, նկատել, նշմարել, ակնարկել:
ԿԱՐԿԱՌՈՒՄՆ, գ. Ձգումն, տարածումն, ձեռնտուութիւն:
ԿԱՐԿԱՏԱՆՔ, գ. 1. Կարկատումն: 2. փխբ. Պատրուակ:
ԿԱՐԿԱՏԵԼ, նբ. 1. Կցել, կցկցել, միաւորել, միացուցանել: 2. Նորոգել: 3. Յօդել, կեղծաւորել, հայթայթել:
ԿԱՐԿԱՏՈՒՄՆ, գ. Կարկատանք:
ԿԱՐԿԱՏՈՒՆ, ա. 1. Կարկատեալ, կցկցեալ, հնոտի, անպիտան: 2. փխբ. Յօդեալ, մտացածին:
ԿԱՐԿԵԼ, տե՛ս ԿԱՐԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԿԱՐԿԵՀԱՆ, գ. 1. (հնք.) Կայծ: 2. Կարկեհանեայ:
ԿԱՐԿԵՀԱՆԵԱՅ, տե՛ս ԿԱՐԿԵՀԱՆ (2):
ԿԱՐԵԿՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Պապանձեցուցանել, ըմբերանել, ափիբերան առնել, լռեցուցանել, փակել: 2. Սանձել: 3. Ցածուցանել, դադարեցուցանել:
ԿԱՐԿԻՆ, տե՛ս ԿԱՐԱԿԻՆ:
ԿԱՐԿԻՆՈՍ, տե՛ս ԽԵՑԳԵՏԻՆ:
ԿԱՐԿՆԱԲՈԼՈՐ, ԿԱՐԿՆԱՁԵՒ, տե՛ս ԿԱՐԱԿՆԱՁԵՒ:
ԿԱՐԿՈՒՐԵԱՅ, գ. Նաւակ:
ԿԱՐԿՏԱԲԵՐ, ա. Կարկտածու, կարկտահոս:
ԿԱՐԿՏԱԾՈՒ, տե՛ս ԿԱՐԿՏԱԲԵՐ:
ԿԱՐԿՏԱՀՈՍ, տե՛ս ԿԱՐԿՏԱԲԵՐ:
ԿԱՐԿՏՋԵԼ, չբ. Ջոփալ:
ԿԱՐՃ, ա. 1. Հակիրճ, համառօտ, կարճառօտ: 2. Կարճիկ, կարճահասակ: 3. Սուղ: 4. մ. Համառօտիւ:
- ԿԱՐՃՈՅ, Ի ԿԱՐՃՈՅ, ԿԱՐՃ Ի ԿԱՐՃՈՅ, ա. մ. Կարճ, համառօտ, կարճառօտ, համառօտիւ, կարճառօտիւ:
ԿԱՐՃԱԲԱՆԵԼ, չբ. Դուզնաբանել:
ԿԱՐՃԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դուզնաբանութիւն:
ԿԱՐՃԱԲԵՐՁ, ա. Փոքր (բարձրութեամբ կարճ):
ԿԱՐՃԱԿԵԱՑ, ա. Սակաւակեաց:
ԿԱՐՃԱԿՏՈՒՐ, ա. մ. Համառօտ, կարճառօտ, կարճ:
ԿԱՐՃԱՀԱՍ, ա. Կարճամիտ (խելքը կարճ):
ԿԱՐՃԱՀԱՍԱԿ, ա. Կարճիկ, փոքրահասակ:
ԿԱՐՃԱՄԻՏ, ա. 1. Կարճոգի, նեղասիրտ, անհամբեր: 2. Վատասիրտ, թուլասիրտ, վեհերոտ, վհատեալ, անյոյս: 3. Տկարամիտ, անմիտ, տխմար, տգէտ: 4. Ռիշտ, կծծի, ժլատ:
ԿԱՐՃԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԱՐՃՄՏՈՒԹԻՒՆ:
ԿԱՐՃԱՌՕՏ, ա. 1. Համառօտ, կարճ: 2. մ. Կարճառօտաբար, կարճառօտիւ, համառօտիւ:
- ԿԱՐՃԱՌՕՏԻՒ, ԿԱՐՃԱՌՕՏԻՒՔ, ԿԱՐՃԱՌՕՏՍ, տե՛ս ԿԱՐՃԱՌՕՏ (2):
ԿԱՐՃԱՌՕՏԱԲԱՐ, տե՛ս ԿԱՐՃԱՌՕՏ (2):
ԿԱՐՃԱՌՕՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Համառօտութիւն:
ԿԱՐՃԱՏԵԼ, նբ. 1. Կարճել, համառօտել: 2. չբ. Երեկոյանալ, տարաժամել:
ԿԱՐՃԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Սակաւատեսութիւն:
ԿԱՐՃԵԼ, նբ. Կարճատել, պակասեցուցանել, ի բաց բառնալ, արգելուլ, խափանել:
ԿԱՐՃ Ի ԿԱՐՃՈՅ, տե՛ս ԿԱՐՃ:
ԿԱՐՃԻԿ, տե՛ս ԿԱՐՃԱՀԱՍԱԿ:
ԿԱՐՃԻՆ, գ. Կաճին (բոյսի արմատ):
ԿԱՐՃԻՉ, ա. Խափանիչ:
ԿԱՐՃՄՏԵԼ, չբ. Սրտնեղել, նեղասրտել, վհատել, անձուժանալ:

ԿԱՐՃՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նեղսրտութիւն, անհամբերութիւն, վհատութիւն, անժուժութիւն:
ԿԱՐՃՈԳԻ, տե՛ս ԿԱՐՃԱՄԻՏ:
ԿԱՐՃՈՅ, տե՛ս ԿԱՐՃ:
ԿԱՐՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Համառօտութիւն (կարճ՝ համառօտ լինելը):
ԿԱՐՃՈՒՄՆ, գ. Համառօտումն:
ԿԱՐՄԻՐ, ա. 1. Կարմրագոյն, արիւնագոյն: 2. գ. Որդան կարմիր, կարմրադեղ:
ԿԱՐՄՐԱԳՈՅՆ, ա. Կարմրերանգ, կարմրերփեան, կարմրակերտ, կարմրատեսիլ, շառագոյն, կարմիր:
ԿԱՐՄՐԱԳՈՒՆԵԼ (իմ), չբ. Շառագունել, շիկնել:
ԿԱՐՄՐԱԴԵՂ, տե՛ս ԿԱՐՄԻՐ (2):
ԿԱՐՄՐԱԶԳԵՍՏ, ա. Կարմրազգեստեալ, կարմրաճորճ:
ԿԱՐՄՐԱԶԳԵՍՏԵԱԼ, տե՛ս ԿԱՐՄՐԱԶԳԵՍՏ:
ԿԱՐՄՐԱԿԵՐՏ, տե՛ս ԿԱՐՄՐԱԳՈՅՆ:
ԿԱՐՄՐԱՁՈՐՁ, տե՛ս ԿԱՐՄՐԱԶԳԵՍՏ:
ԿԱՐՄՐԱՆԱԼ, չբ. Կարմրել, շառագունել:
ԿԱՐՄՐԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԿԱՐՄՐԱԳՈՅՆ:
ԿԱՐՄՐԱՓԱՅԼ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱՓԱՅԼ:
ԿԱՐՄՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԿԱՐՄՐԱՆԱԼ:
ԿԱՐՄՐԵՐԱՆԳ, տե՛ս ԿԱՐՄՐԱԳՈՅՆ:
ԿԱՐՄՐԻԿ, ա. փղքշ. ԿԱՐՄԻՐ-ի:
ԿԱՐՇՆԵՂ, ա. Կաշմբուան, ջլապինդ, պնդակազմ, զօրեղ, ուժեղակ, տոկուն, կորովի:
ԿԱՐՇՆԵՂԱԳՈՅՆ, ա. Զօրեղագոյն, ուժեղագոյն:
ԿԱՐՇՆԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Զօրեղութիւն, ուժեղութիւն:
ԿԱՐՈՂ կամ ԿԱՐՕՂ, ա. 1. Բաւական, ձեռնհաս, զօրեղ, ուժեղ, հզօր, զօրաւոր: 2. Ճոխ, հարուստ:
- ԿԱՐՈՂ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԿԱՐՈՂԱՆԱԼ:
ԿԱՐՈՂԱԲԱՐ, տե՛ս ԿԱՐՈՂԱՊԷՍ:
ԿԱՐՈՂԱԳՈՅՆ, ա. մ. Զօրագոյն, զօրաւորագոյն, հարստագոյն:
ԿԱՐՈՂԱԿԱՆ, ա. Կարելի, հնարաւոր:
ԿԱՐՈՂԱՁԻԳ, ա. Կորովաձիգ:
ԿԱՐՈՂԱՆԱԼ, չբ. Կարող լինել, կարել, զօրել:
ԿԱՐՈՂԱՊԷՍ, մ. Կարողաբար, հզօրապէս, հզօրեղապէս:
ԿԱՐՈՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զօրացուցանել:
ԿԱՐՈՂԵԼ (իմ), չբ. 1. Կարողանալ: 2. Հնարել:
ԿԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կար, զօրութիւն, բաւականութիւն, ձեռնհասութիւն, ոյժ: 2. Հնարաւորութիւն, ճար: 3. Գոյք:
- Է ԿԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ. Կար է, հնար է, մարթ է:
ԿԱՐՈՒԱԿ, տե՛ս ԿՕՇԿԱԿԱՐ:
ԿԱՐՈՒԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿՕՇԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:
ԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կար, կարողութիւն, ոյժ, զօրութիւն:
ԿԱՐՕՏ, ա. 1. Կարօտեալ, չքաւոր, աղքատ: 2. գ. Կարօտութիւն, կարիք, պէտք: 3. Ցանկութիւն, անձկութիւն, փափագ:
ԿԱՐՕՏԱԲԵՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԿԱՐՕՏԵԼ (իմ):
ԿԱՐՕՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԿԱՐՕՏ (1):
ԿԱՐՕՏԱՄԻՏ, ա. Յետսամիտ, պակասամիտ:
ԿԱՐՕՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԿԱՐՕՏԵԼ (իմ):
ԿԱՐՕՏԱՆՔ, տե՛ս ԿԱՐՕՏՈՒԹԻՒՆ:
ԿԱՐՕՏԵԱԼ, տե՛ս ԿԱՐՕՏ (1):
ԿԱՐՕՏԵԼ (իմ), չբ. 1. Կարօտանալ, չքաւորել, աղքատանալ, նուազել, յետնել: 2. Անձկալ, անձկանալ, փափագել, ցանկանալ, խնդրել:
ԿԱՐՕՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պակասութիւն, չքաւորութիւն, նուազութիւն: 2. Փափագ, տենչ:
ԿԱՅԱՐԱՆ, գ. Կայարան, կայան:
ԿԱՅԻՆ, գ. Տապար, փայտատ, փայտահատ:

ԿԱՑՈՐԴ, ԿԱՑՈՑ, տե՛ս ԿԱՑԱՐԱՆ:
ԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կայք, կացումն, ոտնակացութիւն: 2. Բաղկացութիւն:
ԿԱՑՈՒՄՆ, տե՛ս 1. ԿԱՑՈՒԹԻՒՆ (1): 2. ԿԱՑՈՒՐԴ:
ԿԱՑՈՒՆ, տե՛ս ԿԱՅՈՒՆ:
ԿԱՑՈՒՐԴ, գ. 1. Հանդէս, համախմբութիւն, ժողով, տօնախմբութիւն: 2. Տօնավաճառ:
ԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Դնել, զետեղել, հաստատել, կանգնել, կարգել, առնել, կատարել, իրագործել:
ԿԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Հաստատական:
ԿԱՑՔ, գ. Կենցաղավարութիւն, կեանք, վարք:
ԿԱՒ, գ. Շաղախ, տիղմ, ցիխ, գայռ:
ԿԱՒԱԳՈՐԾ, ա. գ. 1. Բրուտ, խեցագործ: 2. տե՛ս ԿԱՒԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:
ԿԱՒԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աղիւսարկութիւն, աղիւսագործութիւն: 2. Շինողութիւն:
ԿԱՒԱԿԵՐՏ, ա. Կաւեայ:
ԿԱՒԱՌՆ, տե՛ս ԱՌՈՒ:
ԿԱՒԵԱՑ, տե՛ս ԿԱՒԵՂԷՆ:
ԿԱՒԵՂԷՆ, ա. Կաւեայ, խեցեղէն:
ԿԱՓԱՏԵԼ, տե՛ս ԳԻՇԱՏԵԼ:
ԿԱՓԱՐԻՉ, գ. Խուփն, բլշակ:
ԿԱՓԱՐՈՒՄՔ, գ. Գերեզման:
ԿԱՓԿԱՓԵԼ, նբ. չբ. 1. Բաբախել: 2. Կրճել:
ԿԱՓՈՒԼ, գ. Հաղբք, որոգայթ, թակարդ:
ԿԱՓՈՒՄՆ կամ ԿԱՓԻՒՆ, գ. 1. Կափուցումն, փակումն: 2. Մածուցումն: 3. Ճայթիւն, ճայթումն:
ԿԱՓՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Փակել, խափուցանել, խփանել, խփել, արգելուլ, ամփոփել:
ԿԱՓՈՒՑՈՒՄՆ, տե՛ս ԿԱՓՈՒՄՆ (1):
ԿԱՓՉԵԼ (իմ), չբ. Յարել, միանալ, մածանել, կբնել:
ԿԱՔԱՒԱՆՔ, տե՛ս ԿԱՔԱՒՔ:
ԿԱՔԱՒԵԼ, չբ. 1. Կայթել, ոստոստել, պարել: 2. Խաղ առնել, ճաղել: 3. Յարձակել: 4. Հարկանել, խոցել:
ԿԱՔԱՒՈՒՄՆ, տե՛ս ԿԱՔԱՒՔ:
ԿԱՔԱՒՔ, գ. Կաքաւանք, կաքաւումն, պար:
ԿԲՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԿԱՓՉԵԼ (իմ):
ԿԵԱԼ, չբ. 1. Լինել, վարել, կենցաղավարել, քաղաքավարել: 2. Կենդանանալ:
ԿԵԱՄ, տե՛ս ԿԵՄ:
ԿԵԱՆՍԱԲԵՐ, տե՛ս ԿԵՆՍԱԲԵՐ:
ԿԵԱՆՍԱՋԳԵԱՑ, տե՛ս ԿԵՆՍԱՋԳԵԱՑ:
ԿԵԱՆՔ, գ. 1. Կենդանութիւն: 2. Վարք, քաղաքավարութիւն, կենցաղավարութիւն: 3. Գոյք, ստացուած, ինչք, ապրուստ:
- ԿԵՆԱՑ ԴԵՂ. (եկեղց.) Հաղորդութիւն:
- Ի ԿԵՆԱՑ ԱՐԿԱՆԵԼ. Սպանանել:
ԿԵԴ, գ. Ջաղկ, գաւազան, մահակ:
ԿԵԴԱՐ, տե՛ս ԿԻԴԱՐ:
ԿԵՂ, գ. Խոց:
ԿԵՂԱԿԱՐԾ, տե՛ս ԿԱՂԱԿԱՐԾ:
ԿԵՂԱԿԱՐԾԵԼ, չբ. Կասկածել, խիթալ, երկբայել, յերկուանալ, տարակուսել:
ԿԵՂԱԿԱՐԾԵԼԻ, տե՛ս ԿԱՂԱԿԱՐԾ:
ԿԵՂԱԿԱՐԾԻՔ, ԿԵՂԱԿԱՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Կասկած, երկբայութիւն, տարակոյս, վէճ:
ԿԵՂԵԼ, նբ. Հարստահարել, նեղել, չարչարել, տանջել:
ԿԵՂԵՐՋԱԿԱՆ, ա. Տրտնջական, ցաւագին, աւաղական:
- ԿԵՂԵՐՋԱԿԱՆՔ, գ. Տրտունջ, քըրթմնջիւն:
ԿԵՂԵԻ, գ. Պատեան, պատիճ, փոճոկ, թեփ:
ԿԵՂԵՒԱՆՔ, գ. Թեփուկ:
ԿԵՂԵՒԵԼ, նբ. Փոճոկել, քերծուլ:
ԿԵՂԵՔԵԼ, նբ. Գզել, խզել, քանցել, գիշատել, յօշատել, յօշել, պատառել:
ԿԵՂԾԱԲԵՐԵԼ, նբ. Պատրուակել, քօղարկել:
ԿԵՂԾԱՒՈՐ, ա. 1. Խաբեբայ, սուտա-

կապուտ, խարդախ, նենգաւոր: 2. Խաբէական, պատիր, սուտ:
ԿԵՂԾԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Ստայօդ, կեղծաւոր, պատիր:
ԿԵՂԾԱՒՈՐԵԼ[1], նբ. Ձեւացուցանել, կերպարանել, կերպարանեցուցանել:
ԿԵՂԾԱՒՈՐԵԼ[2] (իմ), չբ. Ձեւանալ, կերպարանել:
ԿԵՂԾԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կերպարանութիւն, կեղծիք, պատրուակ: 2. Պատրանք:
ԿԵՂԾԻՔ, գ. Կեղծաւորութիւն, կեղծութիւն, խաբէութիւն, պատրանք:
ԿԵՂԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԵՂԾԻՔ:
ԿԵՂՏ, գ. 1. Աղտ, աղտեղութիւն, աղտութիւն, անմաքրութիւն: 2. փխբ. Արատ, բիծ: 3. ա. Աղտեղի, կեղտեալ, անմաքուր:
ԿԵՂՏԵԱԼ, տե՛ս ԿԵՂՏ (3):
ԿԵՄ, գ. Կեամ, ճեմ, չուան (խոտից հիւսած՝ ոլորած):
ԿԵՄԵՂԷՆ, ա. գ. Պրտուեղէն, պարիխ:
ԿԵՄԵՏՐԻԱՅ, գ. Տապանատուն:
ԿԵՆԱԳՈՐԾ, ԿԵՆԱԳՈՐԾԱԿԱՆ. ա. Կենարար, կենդանագործ, կենդանարար, կենսաւիթ, կենագործիչ:
ԿԵՆԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Կենդանի առնել, կենդանացուցանել, կենդանագործել, կենարարել, յարուցանել:
ԿԵՆԱԳՈՐԾԻՉ, տե՛ս ԿԵՆԱԳՈՐԾ:
ԿԵՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Կենդանագործութիւն, կենդանութիւն:
ԿԵՆԱԶԱՐԴ, ա. Կենդանարար:
ԿԵՆԱԶԳԵԱՑ, տե՛ս ԿԵՆՍԱԶԳԵԱՑ:
ԿԵՆԱԶՐԱՒ, ա. Կենցաղազրաւ, մահացուցիչ:
ԿԵՆԱԶՐԱՒԵԼ, նբ. Սպանանել:
ԿԵՆԱԽՈՒԶ, ա. Սպանող, կենդանասպառ:
ԿԵՆԱԾԻՆ, տե՛ս ԿԵՆՍԱԾԻՆ:
ԿԵՆԱԿԻՑ, ա. 1. Բնակակից, ընտանի, կենցաղակից: 2. Լծակից, կողակից, ամուսին:
ԿԵՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Լծակցութիւն, ամուսնութիւն:
ԿԵՆԱՀԱՂՈՐԴ, ա. Կենակից (կեանքին հաղորդակից՝ մասնակից):
ԿԵՆԱՀՐԱՇ, ա. Կենդանատու, կենսաբեր:
ԿԵՆԱՁԱՅՆ, ա. Կենդանարար:
ԿԵՆԱՁԻՐ, ա. Կենսաբաշխ, կենաշնորհ:
ԿԵՆԱՂՈՒՏ, տե՛ս ԿԵՆԵՂՈՒՏ:
ԿԵՆԱՃԱՇԱԿ, ա. Կենսատու, կենսաբեր:
ԿԵՆԱՇՆՈՐՀ, տե՛ս ԿԵՆԱՁԻՐ:
ԿԵՆԱՊԱՏՃԱՌ, ա. Կենսաւիթ:
ԿԵՆԱՍԵՐ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱՍԵՐ:
ԿԵՆԱՍԵՐԵԼ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱՍԵՐԵԼ:
ԿԵՆԱՍԷՐ, ա. Անձնասէր, անձնդիւր, կենդանասէր:
ԿԵՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կենդանասիրութիւն (կեանքը սիրելը):
ԿԵՆԱՍՏԵՂԾԵԼ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱՍՏԵՂԾԵԼ:
ԿԵՆԱՏՈՒ, տե՛ս ԿԵՆՍԱՏՈՒ:
ԿԵՆԱՐԱՐ, ա. Կենդանարար, կենագործ, կենսաբեր, կենսաւիթ, կենսատու, փրկիչ, կեցուցիչ, յարուցիչ:
ԿԵՆԱՐԱՐԵԼ, տե՛ս ԿԵՆԱԳՈՐԾԵԼ:
ԿԵՆԱՒԷՏ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱՒԷՏ:
ԿԵՆԴԱԿ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱԿԵՐՊ:
ԿԵՆԴԱՆ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԻ:
ԿԵՆԴԱՆԱԲԱՇԽ, ա. Կենսաբաշխ, կենսատու:
ԿԵՆԴԱՆԱԲԵՐ, ա. 1. Կենսաբեր, կենսաւիթ: 2. գ. (աստղ.) Կենդանակերպ:
ԿԵՆԴԱՆԱԲՈՅՍ, գ. 1. Կառաբոյս, կենդանատունկ: 2. (կրօն.) Խաչափայտ:
ԿԵՆԴԱՆԱԲՈՒՂԽ, տե՛ս ԿԵՆՍԱԲՈՒՂԽ:
ԿԵՆԴԱՆԱԳԻԾ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱԳԻՐ:
ԿԵՆԴԱՆԱԳԻՐ, գ. 1. Պատկեր: 2. Պատկերահան, նկարիչ:
ԿԵՆԴԱՆԱԳՈՅՆ, ա. 1. Զօրագոյն, կենդանականագոյն: 2. Անասնագոյն,

անբանագոյն:
ԿԵՆԴԱՆԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԿԵՆԱԳՈՐԾ:
ԿԵՆԴԱՆԱԳՈՐԾԵԼ, տե՛ս ԿԵՆԱԳՈՐԾԵԼ:
ԿԵՆԴԱՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Կենագործութիւն, կենդանութիւն, յարութիւն:
ԿԵՆԴԱՆԱԳՐԵԼ, նբ. Նկարել, նկարագրել, ստուգագրել, օրինակել, տպաւորել, յօրինել:
ԿԵՆԴԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նկարագրութիւն: 2. Կենդանագիր, նկարագիր, խսկութիւն:
ԿԵՆԴԱՆԱԶԳԵԱՑ, ա. Կենսակիր:
ԿԵՆԴԱՆԱԽԱՐՈՒԿԵԼ, նբ. 1. Կենդանակէզ առնել, խորովել, ողջակիզել: 2. Վառել, արծարծանել, բորբոքել:
ԿԵՆԴԱՆԱԾԻՆ, ա. 1. Կենդանասեր, կենասեր: 2. Կենսաբեր, կենսառիթ:
ԿԵՆԴԱՆԱԾՆԵԼ, նբ. 1. Կենդանասերել, կենասերել, կենդանաստեղծել, կենսածնել: 2. Կենդանացուցանել:
ԿԵՆԴԱՆԱԾՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կենդանասերութիւն, կենդանաստեղծութիւն, կենդանեղութիւն:
ԿԵՆԴԱՆԱԿ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱԿԵՐՊ:
ԿԵՆԴԱՆԱԿԱՅԼԱԿ, ա. Կենսակայլակ:
ԿԵՆԴԱՆԱԿԱՆ, ա. 1. Կենսական, կենդանի, առոյգ: 2. Կենդանարար, կեցուցիչ, առողջացուցիչ: 3. գ. տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱԿԵՐՊ:
ԿԵՆԴԱՆԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱԳՈՅՆ (1):
ԿԵՆԴԱՆԱԿԱՊ, ա. Կենդանի (կենդանութեամբ կապուած):
ԿԵՆԴԱՆԱԿԵՐՊ, գ. (աստղգ.) Կենդակ, կենդանակ, կենդանաբեր, կենդանական, կենդանատեսակ:
ԿԵՆԴԱՆԱԿԵՐՊԵԼ, նբ. Կերպարանել, կենդանագրել, նորոգել:
ԿԵՆԴԱՆԱԿԷԶ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱԽԱՐՈՒԿԵԼ (1):
ԿԵՆԴԱՆԱՁԻՐ, ա. Կենաճիր, կենդանաբաշխ, կենդանապարգեւ, կենսապարգեւ:
ԿԵՆԴԱՆԱՆԱԼ, չբ. Ողջանալ, վերակենդանանալ, վերակենցաղել, յառնել, նորանալ:
ԿԵՆԴԱՆԱՊԱՐԳԵՒ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱՁԻՐ:
ԿԵՆԴԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆՕՐԷՆ:
ԿԵՆԴԱՆԱՍԵՐ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱԾԻՆ (1):
ԿԵՆԴԱՆԱՍԵՐԵԼ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱԾՆԵԼ (1):
ԿԵՆԴԱՆԱՍԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱԾՆՈՒԹԻՒՆ:
ԿԵՆԴԱՆԱՍԷՐ, տե՛ս ԿԵՆԱՍԷՐ:
ԿԵՆԴԱՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԵՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ:
ԿԵՆԴԱՆԱՍՊԱՌ, ա. Սպանող, կենախուզ:
ԿԵՆԴԱՆԱՍՏԵՂԾԵԼ, նբ. 1. Կենդանածնել: 2. Կենդանագործել, կենագործել, յարուցանել, նորոգել:
ԿԵՆԴԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱԾՆՈՒԹԻՒՆ:
ԿԵՆԴԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԼ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱՍՏԵՂԾԵԼ:
ԿԵՆԴԱՆԱՏԵՍԱԿ, գ. 1. տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱԿԵՐՊ: 2. յոգն. Կենդանիք: 3. ա. Խաչանիշ, խաչադրոշմ:
ԿԵՆԴԱՆԱՏՆԿԻԼ, չբ. Բուսանել, սերել:
ԿԵՆԴԱՆԱՏՈՒ, ա. Կենսատու, կենսատուր, կենդանատուր, կենսառիթ:
ԿԵՆԴԱՆԱՏՈՒՆԿ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱԲՈՅՍ (1):
ԿԵՆԴԱՆԱՏՈՒՐ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱՏՈՒ:
ԿԵՆԴԱՆԱՐԱՐ, ԿԵՆԴԱՆԱՐԱՐՈՂ, տե՛ս ԿԵՆԱՐԱՐ:
ԿԵՆԴԱՆԱՑՈՒ, ա. 1. Կենցական: 2. Կենդանացուցիչ, անմահարար:
ԿԵՆԴԱՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կենդանի առնել, կենսացուցանել, կենագործել, կեցուցանել, յարուցանել:
ԿԵՆԴԱՆԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Կենսացուցիչ,

կենդանարար, կենսատու:
ԿԵՆԴԱՆԱՒԷՏ, ա. Կենաւէտ, կենդանարար:
ԿԵՆԴԱՆԱՒՈՐ, ա. Կենսունակ:
ԿԵՆԴԱՆԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱԾՆՈՒԹԻՒՆ:
ԿԵՆԴԱՆԻ, ա. 1. Կենսունակ, ողջ: 2. Նման. Կենսաւէտ: 3. Արարած, էակ: 4. Անասուն:
- ԿԵՆԴԱՆԻ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
- ԿԵՆԴԱՆԵԱՒ, ԿԵՆԴԱՆԵՕՔ, մ. Կենդանւոյն, ողջ ողջ:
ԿԵՆԴԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կեանք:
ԿԵՆԴԱՆԻՈՅՆ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԵԱՒ:
ԿԵՆԴԱՆՕՐԷՆ, մ. Կենդանապէս:
ԿԵՆԴՐՈՎՆ կամ ԿԵՆՏՐՈՎՆ, գ. Բևեռ, մէջնակէտ (շրջանի միջին կէտը):
ԿԵՆԵՂՈՒՏ, ա. 1. Կենդանաւէտ, կենսաւէտ, կենարար: 2. Առոյգ, տոկուն, զուարթ:
ԿԵՆԸՆԾԱՅ, ա. Կենսաւէտ, կենսատու:
ԿԵՆՍԱԲԱՇԽ, տե՛ս ԿԵՆԱՁԻՐ:
ԿԵՆՍԱԲԵՐ, ա. Կենարար, կենսատու, կենսաւէտ, կեցուցաբեր:
ԿԵՆՍԱԲՈՒՂԽ, ա. Կենդանաբուղխ, կենդանացուցիչ:
ԿԵՆՍԱԶԳԵԱՅ, ա. (յունական ոճով) Կենսաբեր, կենսակիր:
ԿԵՆՍԱԽՐԱԽՈՅՍ, ա. Յուսադիր:
ԿԵՆՍԱԾԻՆ, ա. Կենսատու, կենսաբեր:
ԿԵՆՍԱԾՆԵԼ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱԾՆԵԼ:
ԿԵՆՍԱԿԱՅԼԱԿ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱԿԱՅԼԱԿ:
ԿԵՆՍԱԿԱՆ, ա. Կենդանական, կենսաւէտ:
ԿԵՆՍԱԿԻՐ, ա. Կենսազգեաց, կենսաբեր, կենսատու:
ԿԵՆՍԱՊԱՐԳԵՒ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱՁԻՐ:
ԿԵՆՍԱՌԻԹ, ա. Կենսապատճառ, կենդանարար:
ԿԵՆՍԱՏՈՒ, ԿԵՆՍԱՏՈՒՐ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱՏՈՒ:
ԿԵՆՍԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԿԵՆՍԱՑՈՒՑԻՉ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱՑՈՒՑԻՉ:
ԿԵՆՍՈՒՆԱԿ, ա. Կենսակիր, կենդանի:
ԿԵՆՍՈՒՍՈՅՑ, ա. Հոգեշահ:
ԿԵՆՑԱԿԱՆ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱՑՈՒ (1):
ԿԵՆՑԱՂ, գ. Վարք, քաղաքավարութիւն, կենցաղավարութիւն, կենցաղականութիւն, աշխարհ:
ԿԵՆՑԱՂԱՁՐԱՒ, տե՛ս ԿԵՆԱՁՐԱՒ:
ԿԵՆՑԱՂԱԿԱՆ, ա. 1. Աշխարհական, երկրաւոր, անցաւոր: 2. Կենցաղօգուտ:
ԿԵՆՑԱՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կենակցութիւն, կենցաղավարութիւն, ընտանութիւն:
ԿԵՆՑԱՂԱԿԻՑ, ԿԵՆՑԱՂԱԿՑՈՐԴ, ա. Կենակից, ընտանի:
ԿԵՆՑԱՂԱՊԷՍ, մ. Ըստ աշխարհի:
ԿԵՆՑԱՂԱՍԷՐ, ա. Կենասէր, աշխարհասէր:
ԿԵՆՑԱՂԱՎԱՐԵԼ, չբ. Քաղաքավարել, կենցաղել:
ԿԵՆՑԱՂԱՎԱՐԵԼ, չբ. Քաղաքավարել, կենցաղել:
ԿԵՆՑԱՂԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վարք, քաղաքավարութիւն, կեանք:
ԿԵՆՑԱՂԱՒԷՏ, ա. Կենդանաւէտ:
ԿԵՆՑԱՂԵԼ (իմ), տե՛ս ԿԵՆՑԱՂԱՎԱՐԵԼ:
ԿԵՆՑԱՂՕԳՈՒՏ, ա. Կենցաղական:
ԿԵՇՏ, գ. Կրօնք, դեն, քէշ:
ԿԵՌԻՔ, տե՛ս ԱՏԱՄՆ:
ԿԵՍԱՐ, տե՛ս ԿԱՅՍՐ:
ԿԵՍՈՒՐ, տե՛ս ՍԿԵՍՈՒՐ:
ԿԵՏԱԴՐԵԱԼ, տե՛ս ԿԻՏԱԴՐԵԱԼ:
ԿԵՏԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Սահմանադրութիւն, սահման:
ԿԵՏՈՍ, տե՛ս ԿԷՏ[1]:
ԿԵՐ, գ. 1. Կերակուր, կուր, խար, խանձ: 2. տե՛ս ԿԵՐԱԿՈՒՐ (2):

ԿԵՐԱԿՈՒՐ, գ. 1. Կերակրանք, ուտեստ, պարէն, կեր: 2. փխբ. Ծարակ (սպառելի նիւթ):
ԿԵՐԱԿՐԱԿԱՆ, ա. Կերակրողական, սնուցանողական, սնուցողական, սննդական:
ԿԵՐԱԿՐԱԿԻՑ, ա. Հացակից, սեղանակից, սննդակից:
ԿԵՐԱԿՐԱՆՔ, տե՛ս ԿԵՐԱԿՈՒՐ:
ԿԵՐԱԿՐԵԼ, նբ. 1. Բուծանել, սնուցանել: 2. կ. հբ. Ուտել, ճաշակել, սնանել:
ԿԵՐԱԿՐԵԼԻ, ա. Ուտելի:
ԿԵՐԱԿՐԻՉ, ա. Կերակրող:
ԿԵՐԱԿՐՈՂ, տե՛ս ԿԵՐԱԿՐԻՉ:
ԿԵՐԱԿՐՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԿԵՐԱԿՐԱԿԱՆ:
ԿԵՐԱԿՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կերակրումն, դարմանատրութիւն: 2. Մատակարարութիւն, տնտեսութիւն:
ԿԵՐԱԿՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԿԵՐԱԿՐՈՂՈՒԹԻՒՆ (1):
ԿԵՐԱԿՐՁՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԵՐԱԿՐՈՂՈՒԹԻՒՆ:
ԿԵՐԵՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Որկ(ո)րամոլութիւն, կերողութիւն:
ԿԵՐԻՉ, ա. Կերող ուտիչ:
ԿԵՐՈՂ, ա. 1. Ուտիչ: 2. Շատակեր, որկրամոլ:
ԿԵՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԵՐԵՅՈՒԹԻՒՆ:
ԿԵՐՊ, գ. 1. Տարազ, եղանակ, օրինակ: 2. Որակ, որպիսութիւն: 3. Ձև, նմանութիւն, տեսիլ, հանգամանք: 4. Տես, տեսակ, կերպարանք: 5. Բնութիւն, էութիւն, իսկութիւն: 6. Երեսք, դէմք: 7. Անձն:
ԿԵՐՊԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Կերպարանել, ձևացուցանել:
ԿԵՐՊԱԳՐԵԼ, նբ. Կենդանագրել, նկարագրել, քանդակել, դրոշմել, ծրագրել:
ԿԵՐՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կենդանագրութիւն, նկար:
ԿԵՐՊԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տեսիլ, օրինակ: 2. Կերպագրութիւն:
ԿԵՐՊԱԿԵՐՊ, ա. Կերպատարազ, պէսպէս, զանազան, ազգի ազգի:
ԿԵՐՊԱԿԻՑ, տե՛ս ԿԵՐՊԱՐԱՆԱԿԻՑ:
ԿԵՐՊԱԿՑԵԼ (իմ), տե՛ս ԿԵՐՊԱՐԱՆԱԿՑԵԼ (իմ):
ԿԵՐՊԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԵՐՊԱՐԱՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ:
ԿԵՐՊԱՁԵՒԵԼ, նբ. Կերպարանել, կերպաւորել, կերպաւորեցուցանել, ձևացուցանել, կերպագրել, դրոշմել, նկարագրել, յօրինել:
ԿԵՐՊԱՆԱԼ, չբ. Կերպարանալ, կերպարանել, նմանել, ձևանալ:
ԿԵՐՊԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Կերպացումն:
ԿԵՐՊԱՍ, գ. 1. Կտաւ, բեհեզ: 2. Մետաքս: 3. ա. տե՛ս ԿԵՐՊԱՍԵԱՅ:
ԿԵՐՊԱՍԱԲԵՐ, ա. Կերպասածին (որդ):
ԿԵՐՊԱՍԱԳՈՐԾ, ա. Մետաքսագործ (արհեստաւոր):
ԿԵՐՊԱՍԱԾԻՆ, տե՛ս ԿԵՐՊԱՍԱԲԵՐ:
ԿԵՐՊԱՍԱՆԻՒԹ, տե՛ս ԿԵՐՊԱՍԵԱՅ:
ԿԵՐՊԱՍԵԱՅ, ԿԵՐՊԱՍԻ, ա. Կերպասանիւթ, մետաքսեայ:
ԿԵՐՊԱՏԱՐԱԶ, ա. 1. Կերպակերպ: 2. Նորակերպ, զանազան, զարմանազան:
ԿԵՐՊԱՐԱՆ, մանաւանդ՝ ԿԵՐՊԱՐԱՆՔ, գ. 1. Դէմք, երեսք: 2. Տես, պատկեր: 3. Նմանութիւն, տիպ: 4. Երևակայութիւն, պատրանք, կեղծիք: 5. Եղանակ, կերպ, ձև, տեսակ:
ԿԵՐՊԱՐԱՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձևացումն, կազմութիւն, կատարումն:
ԿԵՐՊԱՐԱՆԱԼ, տե՛ս ԿԵՐՊԱՆԱԼ:
ԿԵՐՊԱՐԱՆԱԿԻՑ, ա. Համանման, նմանակից, կերպակից:
- ԿԵՐՊԱՐԱՆԱԿԻՑ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԿԵՐՊԱՐԱՆԵԼ[1] (3):
- ԿԵՐՊԱՐԱՆԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԿԵՐՊԱՐԱՆԱԿՑԵԼ (իմ):
ԿԵՐՊԱՐԱՆԱԿՑԵԼ (իմ), չբ. Կերպարանակից լինել, կերպակցել:
ԿԵՐՊԱՐԱՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Նմանու-

թիւն (կերպարանակից լինելը)։
ԿԵՐՊԱՐԱՆԱՒՈՐ, ա. 1. Գոյաւոր, կերպաւոր, ձեւացեալ։ 2. Կեղծաւոր։
ԿԵՐՊԱՐԱՆԵԼ[1], նբ. 1. Կերպարանեցուցանել, կերպաւորեցուցանել, կերպացուցանել, կերպաւորել, տեսականել, կազմել, ձեւացուցանել, տպաւորել, յանդիման առնել։ 2. Նմանեցուցանել, բաղդատել, համեմատել։ 3. Կերպարանակից առնել։
ԿԵՐՊԱՐԱՆԵԼ[2](իմ), կ. չբ. 1. Կերպանալ, կերպարանալ, տեսականալ, նմանել, ձեւանալ։ 2. Կեղծաւորել։
ԿԵՐՊԱՐԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԿԵՐՊԱՐԱՆԵԼ[1] (1)։
ԿԵՐՊԱՐԱՆՈՂ, ա. Կեղծաւոր։
ԿԵՐՊԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կերպարանք, նմանութիւն։ 2. Կեղծաւորութիւն, ձեւացումն։
ԿԵՐՊԱՑՈՒՄՆ, գ. Կերպառութիւն, կերպաւորութիւն։
ԿԵՐՊԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԿԵՐՊԱՐԱՆԵԼ[1] (1)։
ԿԵՐՊԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Ձեւացուցիչ, յօրինիչ։
ԿԵՐՊԱՒՈՐ, ԿԵՐՊԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Կերպացեալ, ձեւացեալ։
ԿԵՐՊԱՒՈՐԵԼ, ԿԵՐՊԱՒՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԿԵՐՊԱՐԱՆԵԼ[1], ԿԵՐՊԱՐԱՋԵՒԵԼ։
ԿԵՐՊԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Նմանութիւն, կազմութիւն։
ԿԵՐՊԱՓՈԽԵԼ (իմ), չբ. Փոխակերպել։
ԿԵՐՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԿԵՐՏԵԼ։
ԿԵՐՏԵԼ, նբ. Կերտացուցանել, գործել, առնել, կազմել։
ԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Շինութիւն։
ԿԵՑՈՒՑԱԲԵՐ, տե՛ս ԿԵՆՍԱԲԵՐ։
ԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ։ 2. Ապրեցուցանել, փրկել, ազատել։ 3. Առողջացուցանել։
ԿԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Փրկիչ, փրկագործ, ապրեցուցիչ, կենարար, ազատարար, փրկական։
ԿԵՑՈՒՑՋԱԲԱՐ, մ. Ապրեցուցողապէս։
ԿԵԻՍ, տե՛ս ԿԻԻՍ։
ԿԵՓԱՋԵԱՅ, ա. Զուտ, մաքուր, անխառն (ոսկու մասին)։
ԿԵՓԱԼԱՅ, գ. Գլուխ, գլխաւոր։
ԿԶԱԿ, գ. Կլափն, մօրուարձակք։
ԿԷՍ, ա. գ. 1. Հասարակ, մէջ։ 2. մ. Ըստ մասին, մասնաբար։
– ԿԷՍՔ. Ոմանք, այլք։
– ԿԷՍ Ի ԿԷՍ, մ. ա. 1. Ըստ մասին, մասնաբար, մասնաւորաբար։ 2. Կիսատ, կըցկըտուր, թերի։
ԿԷՍԷՇ, տե՛ս ԿԻՍԷՇ։
ԿԷՏ[1], գ. (կենդբ.) Կետոս։
ԿԷՏ[2], գ. 1. Նպատակ, դիտաւորութիւն, մտադրութիւն։ 2. Նշաւակ, նշան, թիրախ։ 3. Պայման, ժամանակակէտ։ 4. Սահման, չափ, եզր։ 5. Մէտ (կշեռքի)։ 6. յոգն. Բեւեռք (երկնքի)։ 7. Նիշ (քերականական կամ երկրաչափական)։ 8. Կենդրոյն, մէջնակէտ։
ԿԹԵԼ, նբ. Քաղել։
ԿԹԵՂԷՆ, գ. 1. Կիթ։ 2. Զու։
ԿԹՈՏ, ա. Կթուցեալ, տկար, լուծեալ։
ԿԹՈՒՑԵԱԼ, տե՛ս ԿԹՈՏ։
ԿԻԴԱՐ, գ. Կեղար, խոյր։
ԿԻՁԱԿԱՆ, ա. Կիզանողական, կիզողական, կիզիչ։
ԿԻՁԱՆԵԼ, տա՛ս ԿԻՁԵԼ և ԿԻՁՈՒԼ։
ԿԻՁԱՆՈՂԱԿԱՆ, ա. 1. Կիզիչ, կիզական, կիզողական։ 2. Կիզելի, դիւրակէզ։
ԿԻՁԱՆՈՒՏ, ա. Դիւրակէզ։
ԿԻՁԵԼ, նբ. Կիզանել, կիզուլ, տոչորել, այրել, ծախել։
ԿԻՁԵԼԻ, ա. Կիզական, տոչորիչ, հրաբորբոք։
ԿԻՁԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կիզել (կիզել տալ)։
ԿԻՁԻՉ, ա. Կիզական, այրիչ, տոչորիչ, բորբոքիչ, ծախիչ։
ԿԻՁՆ, գ. Բուրդ (գզած կամ գզելի)։
ԿԻՁՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԿԻՁԱԿԱՆ։

ԿԻՁՈՒԼ, նբ. Կիզանել, կիզել, այրել, տոչորել, խանձողել, հրդեհել:
ԿԻԶՈՒՄՆ, գ. 1. Այրումն, տոչորումն: 2. տե՛ս ՊՌԵՍՏԵՐ:
ԿԻԶՈՒՑ, տե՛ս ԱՅՐԵԼԻ (3):
ԿԻԹ, գ. Կթեղէն, կաթն, ձու:
ԿԻԹԱՌ, տե՛ս ՔՆԱՐ:
ԿԻԿՆՈՍ կամ ԿԻՒԿՆՈՍ, տե՛ս ԿԱՐԱՊ:
ԿԻԾ, գ. Կուճ, մարմարիոն:
ԿԻՆ, գ. Կին մարդ:
– ԿԻՆ ԱԾԵԼ. 1. Կին առնել՝ առնուլ, ամուսնանալ: 2. Ամուսնացուցանել:
– ԿԻՆ ԱՌՆԵԼ կամ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ԿԻՆ ԱԾԵԼ (1):
– ԿԻՆ ՄԱՐԴ, տե՛ս ԿԻՆ:
ԿԻՆԱՄՈՄՈՆ կամ ԿԻՆԱՄՈՆ, գ. (բսբ.) Դարիճենիկ:
ԿԻՆԾ, տե՛ս ՎԱՐԱԶ:
ԿԻՊԱՐԵԱՑ, տե՛ս ՆՈՃԵԱՑ:
ԿԻՊԱՐԻ, ԿԻՊԱՐԻՍ, տե՛ս ՆՈՃ:
ԿԻՍԱԲԱԺ, ԿԻՍԱԲԱԺԻՆ, ա. Կիսամասնեայ, կիսակատար, Թերակատար:
ԿԻՍԱԲԱՑ, ա. մ. Թերաբաց:
ԿԻՍԱԲՈԼՈՐ, գ. Կիսահոլով:
ԿԻՍԱԳԱԶԱՆ, գ. Գազանախառն:
ԿԻՍԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԿԻՍԱԿԱՏԱՐ:
ԿԻՍԱԳՕՍ, ա. Խեղանդամ:
ԿԻՍԱԴԻՔ, գ. (կրօն.) Կիսաստուածք:
ԿԻՍԱԽՈՂԽՈՂ, ա. Կիսամեռ, կիսամահ:
ԿԻՍԱԿ, ա. գ. Կէս (կէս մասը):
ԿԻՍԱԿԱՏԱՐ, ա. Թերակատար, անկատար, կիսատ, Թերի:
ԿԻՍԱԿԵՆԴԱՆ, ա. Կիսամեռ:
ԿԻՍԱԿԷԶ, տե՛ս ԿԻՍԱՅՐԵԱՑ:
ԿԻՍԱԿՏՈՒՐ, Անկատար, կիսատ, խեղ:
ԿԻՍԱՀԱՒԱՏ, ա. (կրօն.) Թերահաւատ:
ԿԻՍԱՀՈԼՈՎ, տե՛ս ԿԻՍԱԲՈԼՈՐ:
ԿԻՍԱՁԱՅՆ, ա. գ. (լեզուաբ.) Ձայնորդ:
ԿԻՍԱՁԻ, տե՛ս ԿԻՍԷՇ:
ԿԻՍԱՄԱԾ, տե՛ս ԹԵՐԱՍԱՌՈՅՑ:
ԿԻՍԱՄԱՀ, ա. մ. Կիսամեռ, կիսակենդան:
ԿԻՍԱՄԱՍՆԵԱՑ, ա. Կիսաբաժ, կիսակատար, Թերի, դոյզն:
ԿԻՍԱՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Թերութիւն, անկատարութիւն:
ԿԻՍԱՄԵՌ, տե՛ս ԿԻՍԱՄԱՀ:
ԿԻՍԱՅՐԵԱՑ, ա. Կիսակէզ:
ԿԻՍԱՆՁՆ, տե՛ս ԿԻՍԱՆՁՆԵԱՑ:
ԿԻՍԱՆՁՆԵԱՑ, ա. Կիսանձն:
ԿԻՍԱՊԱՏԱՆԵԱԿ, գ. Պատանեկիկ:
ԿԻՍԱՊԱՐԳԵՒ, ա. Կիսատուր:
ԿԻՍԱՍՏՈՒԱԾ, գ. (դից.) Դիւցազն:
– ԿԻՍԱՍՏՈՒԱԾՔ, տե՛ս ԿԻՍԱԴԻՔ:
ԿԻՍԱՏՈՒՐ, տե՛ս ԿԻՍԱՊԱՐԳԵՒ:
ԿԻՍԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Պակասեցուցանել, նուազեցուցանել:
ԿԻՍԷՇ, գ. Կէսէշ, կիսաձի, ջորի:
ԿԻՍՏԵՌՆ, գ. Աւազան:
ԿԻՎՈՍ, տե՛ս ՔՈՒԵԱՑ:
ԿԻՏԱԴՐԵԱԼ, ա. Կետադրեալ, սահմանեալ (տեղը՝ ժամը որոշուած):
ԿԻՏԱԿ, գ. Կանոն, կանոնադրութիւն:
ԿԻՏԱՍԱՀՄԱՆ, ա. Ժամանակաւոր:
ԿԻՏՈՍ, տե՛ս ԿԷՏ[1]:
ԿԻՏՈՒԱԾ, տե՛ս 1. ԱՆԿՈՒԱԾ[1]: 2. ՎԷՏ (2):
ԿԻՐ[1], գ. Ազուեստ, բուռ:
ԿԻՐ[2], գ. ԿԻՐՔ (տե՛ս) բառի եզակին:
– Ի ԿԻՐ ԱՌՆՈՒԼ. Ի ԿԻՐ ԱՐԿԱՆԵԼ. Ի գործ արկանել:
ԿԻՐԱԿԷ կամ ԿԻՒՐԱԿԷ, տե՛ս ՄԻԱՇԱԲԱԹ:
ԿԻՐԹ, ա. 1. Կրթեալ, վարժ, փորձ, հմուտ, ուսած: 2. Կրթական, սովորական, ընդելական: 3. գ. Կրթանք, կրթութիւն, հրահանգք, մրցանք:
ԿԻՐԾ, գ. Դուռն (նեղ անցք՝ լեռների և ջրերի մէջ), հուն, նեղուց, խորշ:
ԿԻՐՔ, գ. 1. Վիշտ, նեղութիւն, չարչարանք: 2. Յօժարութիւն: 3. Որակութիւն, որպիսութիւն, յատկութիւն:
ԿԻՑ, ԿԻՑՔ, ա. 1. Կցեալ, կցորդ: 2. Զոյգ: 3. նխդ. Հաւասար, առընթեր, նման,

ըստ: 4. մ. Ի միասին, զուգաց, միաբան: 5. գ. Կցորդութիւն, միաբանութիւն:
– ԿԻՑՍ ԸՆԿԵՆՈՒԼ կամ ՀԱՆԵԼ. Աքացել, աքցոտել, ոտնհարել:
ԿԻՑԸՆԹԱՑ, տե՛ս ԸՆԹԱՑԱԿԻՑ:
ԿԻԻՍ, գ. 1. Կախարդ, վհուկ: 2. Հմայք, կախարդութիւն, վհկութիւն:
ԿԻԻՍԱԿԵՐՏՈՂ, ԿԻԻՍԱՀՄԱՑ, ա. գ. Նշանադէտ, նշանադիտող, հրաշադէտ, ըղձապատում:
ԿԻՓԱՍ, տե՛ս ՍԿԱՀ:
ԿԻՔՐԻՍ, տե՛ս ՍԱԼԱՄԲ:
ԿԼԱՆԵԼ, ԿԼՆՈՒԼ, նբ. 1. Ընկլնուլ, ծծել, լափել: 2. Ընկղմել, խորասոյզ առնել, անհետ առնել:
ԿԼԱՓՆ, տե՛ս ԿՋԱԿ:
ԿԼԻՄԱՑ, տե՛ս ԿՂԻՄԱՑ:
ԿԾԱՆԵԼ, նբ. 1. Խածանել, կծել, խայթել: 2. Բրդել, բեկանել, կտրատել, խզել:
ԿԾԱՏԵԼ, նբ. Խածատել:
ԿԾԵԼ, նբ. 1. տե՛ս ԿԾԱՆԵԼ (1): 2. չբ. Մարմաջել:
ԿԾԻԾ, ա. Կծծի, յափշտակող:
ԿԾԼԻ, տե՛ս ԿԾԾԻ (1):
ԿԾԾԻ, ա. 1. Գող, յափշտակող, կծիծ, կծլի, կրծլի, ագահ: 2. Պիղծ, զազիր, ամօթալի:
ԿԾԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ագահութիւն:
ԿԾԿԵԼ, նբ. 1. Կծկեցուցանել, ամփոփել, սեղմել, պինդ ունել, կաշկանդել: 2. կ. չբ. Կարկամել, կորանալ:
ԿԾԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԿԾԿԵԼ (1):
ԿԾԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարկամութիւն:
ԿԾՈՒ, ա. Բարկ, կծուին, կսկծեցուցիչ, դառն, դաժան, դժնդակ:
ԿԾՈՒԱԳԻՆ, ԿԾՈՒԱԳՈՅՆ, ա. Դառնագոյն:
ԿԾՈՒԱԿԻԾ, ա. Կսկծեցուցիչ, կսկծակիծ:
– ԿԾՈՒԱԿԻՑ ԱՌՆԵԼ. Կսկծեցուցանել:
ԿԾՈՒԵԼ, նբ. Կթել, քաղել, կորզել:
ԿԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԾՈՒՈՒԹԻՒՆ:
ԿԾՈՒԻՆ, տե՛ս ԿԾՈՒ:
ԿԾՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Կծուփիւն, թթուութիւն, դառնութիւն:
ԿԿԵԼ, նբ. Ոստայնանկել, անկանել:
ԿԿՋԵԼ, չբ. Փթթել, ծաղկել:
ԿՂԵՍՈՒՐ, գ. Լեսուր, կապան:
ԿՂԵՐ, ԿՂԵՐԱԿԱՆ, ԿՂԵՐԻԿՈՍ, ա. գ. Վիճակաւոր, եկեղեցական, ժառանգաւոր:
ԿՂԵՐԻԿՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Վիճակաւորութիւն, ժառանգաւորութիւն:
ԿՂԹԵԼ, նբ. Պնդել, ձգտել (հանգոյց անել):
ԿՂԻՄԱՑ, տե՛ս ԿՈՂՄՆ (3):
ԿՂԿԱԹԵԼ, չբ. Կաթոգնել, անձկալ, կղկղալ:
ԿՂԿՂԱԹ, ա. Կաթոգին, խանդակաթ:
ԿՂԿՂԱԼ, տե՛ս ԿՂԿԱԹԵԼ:
ԿՂԿՂԱՆՔ, գ. Արտաթորութիւն, նըստուած, աղբ, ապաւառ, յաւելուածք որովայնի:
ԿՂՄԻԴՐ, ԿՂՄԻՆԴՐ, գ. Աղիւս:
ԿՂՈՒԵԼ (իմ), տե՛ս ԿԱՂԱՒԵԼ:
ԿՃԱՑԱՏԱԿ, ա. Կճեատարած, սալայատակ, քարայատակ:
ԿՃԵԱՑ, ա. Մարմարեայ, մարմարիոնեայ:
ԿՃԵԱՏԱՐԱԾ, տե՛ս ԿՃԱՑԱՏԱԿ:
ԿՃՂԱԿ, գ. Սմբակ:
ԿՃՂԱԿԱԲԱԺԻՆ, տե՛ս ԿՃՂԱԿԱԲԱՇԽ:
ԿՃՂԱԿԱԲԱՇԽ, ԿՃՂԱԿԱՀԵՐՁ, ա. Կճղակաբաժին, երկակճղակ, թաթահերձ:
ԿՃՂԱԿԱՆԱԼ, տե՛ս ԿՃՂԱՆԱԼ:
ԿՃՂԱՆԱԼ, չբ. Կճղականալ:
ԿՃՊԵԼ, նբ. Ջսպել, ամփոփել, սեղմել:
ԿՃՐԻՄ, տե՛ս ԿՐՃԻՄ(Ն):
ԿՄԱԽՔ, գ. Ոսկրոտի (մարմնի ոսկորների ամբողջութիւնը):
ԿՄԱՑԵԱԿ, գ. Արատ, բիծ:
ԿՆԱԹՈՂ, տե՛ս ԿՆԱՀԱՆ:
ԿՆԱՀԱՆ, ա. Կնաթող:
ԿՆԱՄԱՐԴ, ԿՆԱՄԱՐԴԻ, ա. Կնատ, անարի, վատասիրտ, մեղկ:

ԿՆԱՄՈՂ, ԿՆԱՄՈՂԻ, ա. Իգամոլ, իգամոլի, իգասէր, կնասէր:
ԿՆԱՄՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Իգամոլութիւն:
ԿՆԱՍԷՐ, տե՛ս ԿՆԱՄՈՂԻ:
ԿՆԱՏ, ա. Կնամարդի, մեղկ, տկար, անզօր, փանաքի, չնչին, վատթար:
ԿՆԱՏԱԳՈՅՆ, ա. Վատթարագոյն, տըկարագոյն (աւելի կնատ):
ԿՆԱՏԵԼ (իմ), չբ. Մեղկել, մեղկանալ, թուլանալ:
ԿՆԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Թուլութիւն, կակղութիւն, լուծութիւն:
ԿՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Իգացուցանել, մեղկացուցանել, մեղկել, թուլացուցանել:
ԿՆԱՒՈՐ, տե՛ս ԿԱՆԱՄԲԻ:
ԿՆԳՈՒՂ, տե՛ս ՔՈՒՍԻԹԱՑ:
ԿՆԴԱԿ, տե՛ս ԿՆՏԱԿ:
ԿՆԴՐՈՒԿ, գ. Լիբանոն:
ԿՆԻՔ, գ. 1. Հետք, դրոշմ, տիպ, նշան: 2. Կնքոց, մատանի: 3. Մկրտութիւն:
ԿՆԿՈՒՂ, տե՛ս ԿՆԳՈՒՂ:
ԿՆՁՆԻ, գ. (բսբ.) Թեղի, թեղեայ ծառ:
ԿՆՃԱՆԱԼ, չբ. Գոռոզանալ, ամբարտաւանել:
ԿՆՃԹԱԴԷՄ, ԿՆՃԹԱԿԵՐՊ, ԿՆՃԹԱՑԵԱԼ, ա. Խոզակերպ, խոզանման, վարազանման:
ԿՆՃԻԹ, գ. 1. Քիթ, ցռուկ: 2. Պատիճ (փղի):
ԿՆՃԻՌՆ, գ. 1. Յօդ, կապ, հանգոյց, ոլորք: 2. փխբ. Դժուարութիւն, լուծ: 3. փխբ. Խարդախանք, խարդաւանք, դաւ: 4. փխբ. Կամք, խորհուրդ: 5. Խորշ:
ԿՆՈՋԱԾԻՆ, տե՛ս ԿԱՆԱՆՑԱԾԻՆ:
ԿՆՈՋԱԿԱՆ, տե՛ս ԻԳԱԿԱՆ (1):
ԿՆՈՋԱՍԷՐ, տե՛ս ԿՆԱՍԷՐ:
ԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հարսնութիւն, ամուսնութիւն:
ԿՆՋԵԼ, տե՛ս ԽԱՆՋԵԼ:
ԿՆՏԱԿ, տե՛ս ԿՈՒՆԴ:
ԿՆՏԱՆԱԼ, չբ. Մաշտել (մազերը թափուել):
ԿՆՏՆՏՈՑ, գ. (երժշտ.) Հարիչ:
ԿՆՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճեղութիւն:
ԿՆՔԱՁԳԵԱՑ, տե՛ս ԿՆՔԱՒՈՐ:
ԿՆՔԱՏՈՒ, ա. գ. Մկրտիչ:
ԿՆՔԱՒՈՐ, ա. Կնքազգեաց, կնքաւոբեալ, երախայացեալ:
ԿՆՔԱՒՈՐԵԱԼ, տե՛ս ԿՆՔԱՒՈՐ:
ԿՆՔԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Մկըրտութիւն, կնիք:
ԿՆՔԵԼ, նբ. 1. Դրոշմել, տպաւորել: 2. Ամրափակել, ամրացուցանել, փակել, ծածկել, պնդել: 3. Հաստատել, վկայել: 4. (եկեղց.) Մկրտել: 5. Խաչակնքել:
ԿՆՔՈՑ, գ. Կնիք, մատանի:
ԿՇԵՌ, տե՛ս ԿՇԻՌ:
ԿՇԻՌ, գ. 1. Զոյգք, լուծք կշռոց, կշռորդ: 2. Նժար: 3. Կշռութիւն: 4. նման. Դատողութիւն, քննութիւն, դատաստան: 5. Հաւասարութիւն, համեմատութիւն: 6. (աստղ.) Լուծ (համաստեղութիւն): 7. ա. Հաւասար, համեմատ, զուգական, զուգակշիռ, համաչափ, ուղիղ: 8. մ. Հաւասարապէս, զուգապէս, անխտիր, անվրէպ, կշռակի:
– ՊԱՀԱՊԱՆՔ ԿՇՌՈՑ. Դռնապանք, բարապանք:
ԿՇՌԱԴԱՏԵԼ, նբ. Զուգակշռել, քննել, համեմատել, հաւասարել:
ԿՇՌԱԿԻ, մ. ա. Ուղղակի, կշռապէս, զուգակշիռ, զուգահաւասար, կշռեալ:
ԿՇՌԱՋԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւասարութիւն (զուգակշիռ լինելը):
ԿՇՌԱՊԷՍ, տե՛ս ԿՇՌԱԿԻ:
ԿՇՌԱՐԱՐ, ա. Իրաւարար, արդար:
ԿՇՌԵԼ, նբ. 1. Կշռորդել: 2. Վճարել: 3. Փորձել, քննել, ընտրել, դատել, չափել, խորհել, որոշել: 4. Համեմատել, բաղդատել, հաւասարել:
ԿՇՌՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿՇՌՈՒԹԻՒՆ:
ԿՇՌՈՐԴ, գ. 1. Կշիռ (կշռելու գործիք): 2. Կշռոց: 3. Նժար:

ԿՇՌՈՐԴԵԼ, տե՛ս ԿՇՌԵԼ:
ԿՇՌՈՑ, տե՛ս ԿՇՌՈՐԴ (2):
ԿՇՌՈՒԱԾ, տե՛ս ԿՇՌՈՒԹԻՒՆ:
ԿՇՌՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կշռումն: 2. Կշիռ, ծանրութիւն: 3. Համեմատութիւն, քննութիւն, որոշողութիւն:
ԿՇՌՈՒՄՆ, տե՛ս ԿՇՌՈՒԹԻՒՆ (1):
ԿՇՏԱՄԲԱՆՔ, գ. Կշտամբութիւն, կըշտամբումն, յանդիմանութիւն, պատուհաս, սաստ, խրատ, մեղադրութիւն:
ԿՇՏԱՄԲԵԼ, նբ. Յանդիմանել, սաստել, պատուհասել, մեղադրել, խրատել:
ԿՇՏԱՄԲԻՉ, ա. Յանդիմանիչ:
ԿՇՏԱՄԲՈՂԱԿԱՆ, ա. Յանդիմանական:
ԿՇՏԱՄԲՈՒԹԻՒՆ, ԿՇՏԱՄԲՈՒՄՆ, տե՛ս ԿՇՏԱՄԲԱՆՔ:
ԿՇՏԱՊԱՆԱԿ, տե՛ս ԱՊԱՐԱՆՋԱՆ:
ԿՇՏԱՊՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Յագ, յագուրդ:
ԿՈԳԻ, գ. Իւղ (կարագ):
ԿՈՋԱԿ, գ. (ճրտրպ.) Թեւէ, թեկուէ:
ԿՈԹՈՂ, գ. Քարկոթող, արձան, վէմ, սիւն, յոբելիկ, յիշատակ:
ԿՈԹՈՒՆ, գ. Ցօղուն, ծղօտ, խոզան:
ԿՈԽ, գ. 1. Կոխումն: 2. ա. Կոխան: 3. Ներկուռ, քաջընթաց:
ԿՈԽԱԿ, տե՛ս ԿՈՀԱԿ:
ԿՈԽԱՆ, 1. գ. Կոխ, կոխումն: 2. ա. Կոխեալ:
- ԿՈԽԱՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԿՈԽԵԼ:
ԿՈԽԵԼ, նբ. 1. Կոխան առնել, ճմլել, լեսուլ, հնձան հարկանել: 2. Ընդ ոտն հարկանել, ոտնհարել, արհամարհել: 3. Ճնշել, նուաճել, յաղթահարել:
ԿՈԽՈՒՄՆ, տե՛ս ԿՈԽ, ԿՈԽԱՆ:
ԿՈԾ, գ. 1. Աշխար, ողբ, լաց: 2. Նման. Կոծանք, ծփանք, ալէկոծութիւն:
- ԿՈԾ ԱՌՆԵԼ՝ ԴՆԵԼ՝ տե՛ս ԿՈԾԵԼ[2] (1):
ԿՈԾԱԼ, տե՛ս ԿՈԾԵԼ[2] (իմ):
ԿՈԾԱԿԱՆ, ա. Ողբալի, ողբական:
ԿՈԾԱՆՔ, գ. Ալէկոծութիւն, ծփումն, ծփանք:
ԿՈԾԱՏԵՂԻ, գ. Լալետղ:
ԿՈԾԵԼ[1], նբ. Ծեծել, բախել, հարկանել, կոփել:
ԿՈԾԵԼ[2] (իմ), նբ. չբ. 1. Կոծ առնել՝ դնել, աշխարել, ողբալ, սգալ: 2. Ծփել, ալէկոծել, յուզել:
ԿՈԿ, ա. Հարթ, ողորկ:
ԿՈԿԵԼ, նբ. Ողորկել, հարթել:
ԿՈԿՈԶԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԵԾԱԲԱՆԵԼ:
ԿՈԿՈԶԱՆԱԼ, չբ. 1. Մարգարէանալ: 2. Յափշտակել: 3. Կոկոզաբանել, մեծաբանել:
ԿՈԿՈԶԱՆՔ, գ. Գոռոզութիւն, բարձրամտութիւն:
ԿՈԿՈԶԱՎԻԶ, ա. Բարձրավիզ, փքացեալ:
ԿՈԿՈԶԵԼ (իմ), տե՛ս ԿՈԿՈԶԱՆԱԼ:
ԿՈԿՈՆ, գ. Բողբոջ:
ԿՈԿՈՎԱՆՔ, գ. Կոկոզանք, մեծաբանութիւն:
ԿՈԿՈՐԴ, գ. (կզմխս.) Խռչափող:
ԿՈԿՈՐԴԱԼԻ, ԿՈԿՈՐԴԱԼԻՐ, ա. մ. Լիաբերան:
ԿՈԿՈՐԴԱԽՕՍ, ա. Հագագասփիւռ:
ԿՈԿՈՐԴԵՂՈՍ, ԿՈԿՈՐԴԻԼ, ԿՈԿՈՐԴԻԼՈՍ, ԿՈԿՈՐԴԻՂՈՍ, գ. (կենդբ.) Տիտեռն, խիթ, նհանգ:
ԿՈՀԱԿ, գ. 1. Ալիք: 2. Բարձրութիւն, բլուր, լեառն:
ԿՈՀԱԿԱԼԻՐ, տե՛ս ԿՈՀԱԿԱՒԷՏ:
ԿՈՀԱԿԱՒԷՏ, ա. Կոհակալիր (կոհակնելով լի):
ԿՈՂ, գ. 1. Կուշտ: 2. Կողմն: 3. Կին, կողակից:
ԿՈՂԱԲԱՂ, ա. գ. Կին, եղար, կողակից:
ԿՈՂԱԽԻԹ ՋԵՐՄՆ. Կողացաւութիւն:
ԿՈՂԱԾԵԱԼ, տե՛ս ԿՈՂԱԾԻՆ:
ԿՈՂԱԾԻՆ, ա. գ. Կողածեալ, կողաշէն, կողամարդ:
ԿՈՂԱԿԱՅԼԱԿ, տե՛ս ԿՈՂԱՀՈՍ:
ԿՈՂԱԿԻՑ, տե՛ս ԿՈՂԱԲԱՂ:
ԿՈՂԱՀՈՍ, ա. Կողակայլակ:

ԿՈՂԱՄԱՐԴ, տե՛ս ԿՈՂԱԾԻՆ:
ԿՈՂԱՇԷՆ, տե՛ս ԿՈՂԱԾԻՆ:
ԿՈՂԱՑԱՒՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿՈՂԱԽԻԹ ՁԵՐՄՆ:
ԿՈՂԵԱԼ, ԱՌ Ի ԿՈՂԵԱԼ, տե՛ս ՁԱՌ Ի ԿՈՂ, ՁԱՌ Ի ԿՈՂԵԱԼ:
ԿՈՂԿՈՂԱԳԻՆ, ա. մ. Ողբագին, ողորմագին, ցաւագին:
ԿՈՂԿՈՂԱՆՔ, գ. 1. Պաղատանք: 2. Կարեկցութիւն:
ԿՈՂԿՈՂԵԼ (իմ), չբ. Լալ, հեծել, պաղատել:
ԿՈՂԿՈՂԻԹ, տե՛ս ՍՈՍՈՐԴ:
ԿՈՂՄԱԿԱԼ, ԿՈՂՄԱՆԱԿԱԼ, տե՛ս ԿՈՂՄՆԱԿԱԼ:
ԿՈՂՄԱՆԱԿԻ, տե՛ս ԿՈՂՄԱՆԱՒՈՐ:
ԿՈՂՄԱՆԱՒՈՐ, ա. մ. Կողմնաւոր, կողմանակի, կողմնակի:
ԿՈՂՄԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԸՆԿՈՂՄԱՆԵԼ (իմ):
ԿՈՂՄԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԿՈՂՄՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԿՈՂՄԱՆԻ, ա. Խոտորնակ (մի կողմ թեքուած):
ԿՈՂՄԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ԸՆԿՈՂՄԱՆՈՒՄՆ:
ԿՈՂՄԱՊԱՀ, տե՛ս ԿՈՂՄՆԱՊԱՀ:
ԿՈՂՄԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԿՈՂՄՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԿՈՂՄՆ, գ. 1. Կոյս, կող: 2. Կլիմայ, կղիմայ: 3. Մասն, բաժին: 4. Գաւառ: 5. (կզմխս.) Կող:
ԿՈՂՄՆԱՁԱՁ, տե՛ս ՄԻԱԿՈՂՄԱՆԻ (1):
ԿՈՂՄՆԱԿԱԼ, գ. Կուսակալ, բդեշխ:
ԿՈՂՄՆԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Կուսակալութիւն, բդեշխութիւն:
ԿՈՂՄՆԱԿԻ, տե՛ս ԿՈՂՄԱՆԱՒՈՐ:
ԿՈՂՄՆԱՊԱՀ, գ. Կողմնապետ, կողմնակալ, բդեշխ:
ԿՈՂՄՆԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Կողմնակալութիւն, բդեշխութիւն:
ԿՈՂՄՆԱՊԵՏ, տե՛ս ԿՈՂՄՆԱՊԱՀ:
ԿՈՂՄՆԱՒՈՐ, տե՛ս ԿՈՂՄԱՆԱՒՈՐ:
ԿՈՂՄՆԵԼ (իմ), չբ. 1. Կողմանել, ընկողմանել: 2. Շեղել:
ԿՈՂՄՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ընկողմանեցուցանել, ննջեցուցանել:
ԿՈՂՈԲ, գ. Փիլոն:
ԿՈՂՈՊՈՒՏ, գ. 1. Կապուտ, գողօնք, գողանք: 2. Կողոպտանք (կողոպտուելը): 3. ա. Կողոպտած, կապուտ կողոպուտ:
ԿՈՂՈՊՏԱԾ, գ. ա. տե՛ս ԿՈՂՈՊՈՒՏ (1, 3):
ԿՈՂՈՊՏԱՆՔ, գ. 1. տե՛ս ԿՈՂՈՊՈՒՏ (2): 2. Գերեդարձ:
ԿՈՂՈՊՏԵԼ, նբ. 1. Կապտել, յափշտակել, աւարել, յաւարի առնուլ, մերկացուցանել, գերծուլ, քաղել: 2. չբ. Նեխել, փտել:
ԿՈՂՈՊՏԻՉ, ա. Գերփող, յափշտակիչ, յափշտակող:
ԿՈՂՈՎ, գ. Սապատ, զամբիւղ:
ԿՈՂՈՓ, տե՛ս ԿՈՂՈՎ:
ԿՈՂՈՓՈՑ, գ. Կոճ, լիցք (խաղալու վէգ):
ԿՈՂՐ, գ. Ճիւղ, ոստ:
ԿՈՃ, գ. 1. Դրանդի: 2. Լիցք, քուեայ: 3. Պճեղն:
ԿՈՃԱՆ, տե՛ս ԽՈՉ:
ԿՈՃԱՏ, ա. գ. Անզօյգ (թիւ):
ԿՈՃԿԷՆ, ա. Պճղնաւոր (զգեստ):
ԿՈՃԿՑԵԼ, նբ. Հարստահարել, չարչարել:
ԿՈՃՂ, գ. Գելոց, պրկոց, փայտ (ոտքերը պրկելու):
ԿՈՃՈՊ, տե՛ս ԿՈՊԻՃ:
ԿՈՃՈՊԵԼ, նբ. Կտրել, կտրատել, հատանել, քշտել, քանցել:
ԿՈՄԷՍ, տե՛ս ԿՈՄՍ:
ԿՈՄԻՏ, տե՛ս ՎԱՐՍԱՄ:
ԿՈՄՍ, գ. Կոմէս, իշխան:
ԿՈՅ, գ. Կու, աղբ, քակոր, ապաւառ:
ԿՈՅԱԴՆԴԻՌ, տե՛ս ԲՆԴԵՌՆ:
ԿՈՅԱՆՈՑ, տե՛ս ԱՂԲԱՆՈՑ:

ԿՈՅՍ[1], գ. ա. 1. Գեղև, կուսան: 2. փխբ. Փակեալ, կնքեալ, խորհրդաւոր:
ԿՈՅՍ[2], գ. 1. Կողմն: 2. նխդ. Դէպ:
ԿՈՅՏ, գ. 1. Կուտակ, կուտոց, չեղջ, յոլովութիւն, յաճախութիւն: 2. Ջոկ, երամակ:
ԿՈՅՐ, ա. 1. Անաչեայ, անտես, զաչացու: 2. մ. Կուրաբար:
ԿՈՅՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԿՈՒՐԱԲԱՐ:
ԿՈՆ, գ. (երկրչ.) Կոնոս:
ԿՈՆԴԱԿ[1], գ. Հրովարտակ:
ԿՈՆԴԱԿ[2], գ. Նիզակ:
ԿՈՆԻՈՆ, տե՛ս ԽՆԴԱՄՈՂԻ:
ԿՈՆՈՍ, տե՛ս ԿՈՆ:
ԿՈՆՔ, գ. 1. Տաշտ, լեկան, լական, դաչխուրան: 2. Կամար (գոգաձև): 3. Առագաստ, սրսկապան, վարագոյր: 4. (կենդբ.) Խեցեմորթ:
ԿՈՆՔԵՂ, ԿՈՆՔԵԼ, տե՛ս ԽՂՈՒՆՋՆ:
ԿՈՇԿՈԾԵԼ, նբ. Թոպել, բրածեծ առնել, խոչտանգել, քարկոծել, յօշատել:
ԿՈՇԿՈԾՈՒՄՆ, գ. Խոչտանգանք:
ԿՈՇՏ, տե՛ս ԳՈՒՂՋՆ:
ԿՈՇՐԱՑԵԼ, նբ. Կերպարանել, կերպաւորել, տպաւորել, յօրինել:
ԿՈՉ, գ. Կոչումն, հրաւէր:
- ԿՈՉ ԱՌՆԵԼ. Կոչել, գոչել, ազդ առնել, ձայնատու լինել, փողել:
ԿՈՉԱՐԱՆ, գ. 1. Ատեան, ժողովարան, եկեղեցի: 2. Ժամահար:
ԿՈՉԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կոչումն, ձայնարձակութիւն, կոչ:
ԿՈՉԵԼ, նբ. 1. Ջայնել, կարդալ, հրաւիրել: 2. Անուանել, յորջորջել:
ԿՈՉԻՒՆ, տե՛ս ԿՈՉՈՒՄՆ:
ԿՈՉՆԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Բազմական, բազմակից: 2. Հրաւիրակ, կոչնահրաւէր: 3. Պատգամաւոր: 4. Կոչնատէր:
ԿՈՉՆԱՀՐԱՒԷՐ, տե՛ս ԿՈՉՆԱԿԱՆ (2):
ԿՈՉՆԱՏԷՐ, գ. Խրախարար, բազմականատու, հացտու:
ԿՈՉՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿՈՉՈՒՄՆ:
ԿՈՉՈՒՄՆ, գ. Կոչօնք, կոչութիւն, անուանումն, յորջորջումն:
ԿՈՉՈՒՆՔ, գ. Խրախութիւն, խրախճանք, խրախճանութիւն, խնջոյք, գինարբուք:
ԿՈՉՕՆՔ, գ. Կոչ, կոչումն:
ԿՈՊ, գ. Արտեւանունք:
ԿՈՊԻԾ, գ. Կոճոպ, խիճ, խճաքար, մանրախիճ:
ԿՈՊԾՈՒՏ, ա. Քարուտ, աւազուտ:
ԿՈՊՏԱՐԱՆՋՆ, ա. Անհեղեղ (կոպիտ կազմուածքով):
ԿՈՎ, գ. Երինջ:
ԿՈՎԱԴԻԱՑ, գ. (կենդբ.) Կովածուծ, մողէզ:
ԿՈՎԱԾՈՒԾ, տե՛ս ԿՈՎԱԴԻԱՑ:
ԿՈՎԻԴԵԱՑ, ԿՈՎԻԴԵԱՑ, ԿՈՎԻԴԻԱՑ, տե՛ս ԿՈՎԱԴԻԱՑ:
ԿՈՏՄԿԵԱՆ, ԿՈՏՄՆԿԷ, տե՛ս ԱՐԾՌՈՒՆԳՆ:
ԿՈՏՈՐ, գ. Կոտորակ, կտուր, պատառ, մասն:
ԿՈՏՈՐԱԾ, գ. Կոտորուած, կոտորումն, ջարդոց, սպանութիւն, սատակումն:
ԿՈՏՈՐԱԿ, տե՛ս ԿՈՏՈՐ:
ԿՈՏՈՐԵԼ, նբ. 1. Կոտորոտել, կտրել, հատանել, խորտակել, ջարդել, ջախջախել, սպանանել: 2. Բաժանել (կտոր-կտոր՝ մաս-մաս անել):
- ՄԵԾԱՄԵԾՍ ԿՈՏՈՐԵԼ. Մեծաբանել:
ԿՈՏՈՐՈՏԵԼ, տե՛ս ԿՈՏՈՐԵԼ:
ԿՈՏՈՐՈՒԱԾ, տե՛ս ԿՈՏՈՐԱԾ:
ԿՈՏՈՐՈՒՄՆ, գ. 1. Կոտորած, սպանումն: 2. Բաժանումն: 3. Բաժին, կոտոր:
ԿՈՐ, ա. Կամարաձև, թիւր, ծուռ:
- Ի ԿՈՐ, մ. Կորակոր, կորագլուխ:
- ԿՈՐ Ի ԳԼՈՒԽ, տե՛ս ԿՈՐԱԳԼՈՒԽ:
- ԿՈՐ Ի ԿՈՐ, տե՛ս ԿՈՐԱԿՈՐ:
ԿՈՐԱԳԼՈՒԽ, մ. ա. Կոր ի գլուխ, ակնկոր, ամօթապարտ, ամօթալից:
ԿՈՐԱԿՆԵԼ, տե՛ս ԱԿՆԿՈՐԵԼ:
ԿՈՐԱԿՈՐ, մ. ա. Կոր ի կոր, կորագլուխ:

ԿՈՐԱՆԱԼ, չբ. Խոնարհել, գլխակորել:
ԿՈՐԱՆՔ, գ. Ամօթ, խայտառակութիւն, անչքութիւն, հիքութիւն:
ԿՈՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թեքել, ծռել, կարկամեցուցանել, խոնարհեցուցանել, նկուն առնել, ընկճել, հնազանդեցուցանել:
ԿՈՐԲԱՆ, գ. (եկեղց.) 1. Պատարագ, ընծայ, նուէր: 2. Գանձանակ (տաճարի):
ԿՈՐԴ, ա. Խոպան, ամայի անմշակելի:
ԿՈՐԴԱԿ, գ. Սաղաւարտ:
ԿՈՐԴԱՆԱԼ, չբ. Խոպանանալ, արօսանալ:
ԿՈՐԴԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ցամաքեցուցանել:
ԿՈՐԶԱԿԱՆ, ա. Զգողական, քարշողական:
ԿՈՐԶԵԼ, նբ. Քարշել, ձգել, քաղել, շորթել, ի բաց բառնալ, ազատել:
ԿՈՐԶՈՒՄՆ, գ. Զգումն, քարշումն, առումն:
ԿՈՐԻ, տե՛ս ԱԿՕՍ:
ԿՈՐԻԶ, գ. Կուտ, հատիճ, սերմն:
ԿՈՐԻԻՆ, գ. Զագ:
ԿՈՐԾԱՆԱԳՈՐԾ, ա. Կործանիչ:
ԿՈՐԾԱՆԱԿԱՆ, ա. Կորստական, դիւրակործան:
ԿՈՐԾԱՆԵԼ, նբ. 1. Արկանել, ձգել: 2. Քակել, աւերել, տապալել, եղծանել, ցրել:
ԿՈՐԾԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԿՈՐԾԱՆԵԼ:
ԿՈՐԾԱՆԻԶ, ա. Կործանող:
ԿՈՐԾԱՆՈՂ, տե՛ս ԿՈՐԾԱՆԻԶ:
ԿՈՐԾԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿՈՐԾԱՆՈՒՄՆ:
ԿՈՐԾԱՆՈՒՄՆ, գ. Կործանութիւն, անկումն, գլորումն, տապալումն, քակտումն, եղծումն, կորուստ:
ԿՈՐԾ, գ. (կենդբ.) Պասկուճ:
ԿՈՐՆԹԱՐԴ, գ. Կամար, երկնակամար:
ԿՈՐՆՉԵԼ (իմ), չբ. Ի բաց գնալ, անհետ լինել, անհետանալ, չքանալ, վերանալ, ոչնչանալ:
ԿՈՐՆՉՈՒՄՆ, գ. Կորուստ:
ԿՈՐՈՎ, ա. 1. տե՛ս ԿՈՐՈՎԻ: 2. գ. Կորովութիւն, ույժ, քաջութիւն:
ԿՈՐՈՎԱԲԱՆ, ա. Կորովախօս, ճարտաբաբան, ճարտարախօս, վայելչաբան, պերճաբան:
ԿՈՐՈՎԱԲԱՐ, մ. Արիաբար, քաջաբար:
ԿՈՐՈՎԱԳՈՅՆ, ա. մ. Զօրագոյն, ճարտարագոյն, զօրաւոր, սրագոյն:
ԿՈՐՈՎԱՁԷՆ, ա. Աջողաձեռն:
ԿՈՐՈՎԱԼԻՐ, ա. Աջողակ:
ԿՈՐՈՎԱԽՕՍ, տե՛ս ԿՈՐՈՎԱԲԱՆ:
ԿՈՐՈՎԱԿԻ, մ. ա. Կորովաբար, կորովագոյն, կորովի, քաջ, սո՛ւր:
ԿՈՐՈՎԱՀԱՆՃԱՐ, ա. Քաջահանճար, հանճարեղ, ճարտար:
ԿՈՐՈՎԱՁԻԳ, ա. Կարողաձիգ, հաստաձիգ, աջողակ:
ԿՈՐՈՎԱՄԻՏ, ա. Հանճարեղ, սրատես, նրբահայեաց, մտացի, խոհական:
ԿՈՐՈՎԱՆԱԼ, չբ. Ճարտարել, հնարել:
ԿՈՐՈՎԻ, ա. 1. Կորով, աջող, աջողակ, քաջ, զօրաւոր (մտաւորապէս և ֆիզիկապէս ուժեղ): 2. մ. տե՛ս ԿՈՐՈՎԱԿԻ:
ԿՈՐՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ճարտարութիւն, աջողաձեռնութիւն: 2. Սրութիւն (աչքի և մտքի):
ԿՈՐՈՒՆՁ, տե՛ս ԱՐԾՈՒՈՒՆԳՆ:
ԿՈՐՈՒՍԱՆԵԼ, պբ. Բառնալ, անհետ առնել, ջնջել, եղծանել, սատակել:
ԿՈՐՈՒՍԻԶ, ա. Սատակիչ, սպանող:
ԿՈՐՈՒՍՏ, գ. 1. Կորնչումն: 2. Սատակումն, մահ: 3. Վնաս: 4. Դատապարտութիւն:
ԿՈՐՍՏԱԲԵՐ, ա. Կորստարար, կորուսիչ:
ԿՈՐՍՏԱԽԱՌՆ, ա. Վնասակար, զգուշալի:
ԿՈՐՍՏԱԿԱՆ, ա. 1. Անցաւոր: 2. Մահաւիթ:
ԿՈՐՍՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Վնասակարութիւն:
ԿՈՐՍՏԱՐԱՐ, տե՛ս ԿՈՐՍՏԱԲԵՐ:

ԿՈՒ, տե՛ս ԿՈՅ:
ԿՈՒՉ, տե՛ս ԿԱՏՈՒ:
ԿՈՒԺ, գ. Սափոր:
ԿՈՒՂ, գ. Ծալ, ոլոր:
ԿՈՒՂԽ, ա. Շատակեր, պորտաբոյծ, որկրամոլ:
ԿՈՒԾ, տե՛ս ԿԻԾ:
ԿՈՒՆԴ կամ ԿՈՒՆՏ, ա. Կնտակ, ճաղ:
ԿՈՒՆԴՆ, գ. Անիւ, ճախարակ:
ԿՈՒՆՋ, գ. Անկիւն, խորշ:
ԿՈՒՇՏ, գ. 1. (կզմխս.) Կող, կողմն: 2. Փոր, որովայն:
ԿՈՒՊՐ, գ. Ջիւթ, կպրաձիւթ:
ԿՈՒՌ, ա. 1. Կռեալ, կռածոյ: 2. Հոծ, խուռն, խիտ, պինդ, հաստատուն, խիստ, կարծր: 3. մ. Խիտ առ խիտ, պնդապէս, անընդհատ, յաճախ:
ԿՈՒՌՆ, տե՛ս ԹԻԿՈՒՆՔ (1):
ԿՈՒՌՔ, գ. Դիք:
ԿՈՒՍԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽԱՐԴԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ (2):
ԿՈՒՍԱԾԱՂԻԿ, ա. Մաքրափայլ, անբիծ, սուրբ:
ԿՈՒՍԱԾԻՆ, ա. գ. (կրօն.) 1. Կուսորդի: 2. Կուսամայր:
ԿՈՒՍԱԿԱԼ, տե՛ս ԿՈՂՄՆԱԿԱԼ:
ԿՈՒՍԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿՈՂՄՆԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ:
ԿՈՒՍԱԿՐՕՆ, ա. գ. Կրօնաւոր, միայնակեաց, կուսան:
ԿՈՒՍԱՄԱՅՐ, տե՛ս ԿՈՒՍԱԾԻՆ (2):
ԿՈՒՍԱՆ, տե՛ս 1. ԿՈՅՍ[1] (1): 2. ԿՈՒՍԱԿՐՕՆ:
ԿՈՒՍԱՆՈՑ, գ. 1. Կուսաստան: 2. Կանանոց:
ԿՈՒՍԱՍՏԱՆ, տե՛ս ԿՈՒՍԱՆՈՑ:
ԿՈՒՍՈՐԴԻ, տե՛ս ԿՈՒՍԱԾԻՆ (1):
ԿՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Օրիորդութիւն, անզուգակցութիւն, անզուգութիւն:
ԿՈՒՏ, գ. Հատ, ունդ, հունդ, սերմն:
ԿՈՒՏԱԾ, ԿՈՒՏԱԾՈՅ, ա. գ. 1. Կուտեալ: 2. Կոյտ, կուտակ:
ԿՈՒՏԱԿ, գ. 1. Կոյտ, դէզ, շեղջ: 2. Կոհակ: 3. Պղպջակ:
ԿՈՒՏԱԿԵԼ, նբ. Դիզել, դիզանել:
ԿՈՒՏԱԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կուտակել, բարդել, շեղջակուտել:
ԿՈՒՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գնդաձեւութիւն:
ԿՈՒՏԱԿՈՒՄՆ, գ. Կուտումն:
ԿՈՒՏԱՆԱԼ, չբ. Դիզանել, դիզանալ:
ԿՈՒՏԱՏԿԵԱՑ, գ. (բսբ.) Մոլոշ:
ԿՈՒՏԵԼ, նբ. Հաւաքել, կուտակել, ժողովել, դիզել, զեղուլ:
ԿՈՒՏՈՅ, գ. 1. Կոյտ, դէզ, շեղջ: 2. Զանգուած:
ԿՈՒՏՈՒՄՆ, տե՛ս ԿՈՒՏԱԿՈՒՄՆ:
ԿՈՒՐ[1], գ. 1. Մակոյկ, նաւակ: 2. Տաշտ, կոնք:
ԿՈՒՐ[2], գ. Կեր, Կերակուր:
ԿՈՒՐԱԲԱՐ, մ. Կոյրաբար (կոյրի պէս):
ԿՈՒՐԱՆԱԼ, չբ. Խաւարել, խափնուլ, շլանալ, կալ աչաց:
ԿՈՒՐԱՊԱՂԱՏ, գ. Խոռապետ, բդեշխ:
ԿՈՒՐԱՊԱՂԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բդեշխութիւն, կուսակալութիւն:
ԿՈՒՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խաւարեցուցանել, շլացուցանել:
ԿՈՒՐԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Խաւարեցուցիչ:
ԿՈՒՐԾՔ, գ. 1. Լանջք: 2. լայնաբար՝ Սիրտ, ստինք:
ԿՈՒՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Շլացութիւն, անտեսութիւն, խաւարումն:
ԿՈՒՐՏ, տե՛ս ՆԵՐՔԻՆԻ:
ԿՈՓ, տե՛ս ԿՈՊ:
ԿՈՓԱԾՈՅ, ա. գ. Կոփուածոյ, կոփեալ, քերեալ, տաշածոյ, կռածոյ:
ԿՈՓԱՀԱՐԵԼ, նբ. Կոփել, զարկանել, հարկանել:
ԿՈՓԵԼ, նբ. Հարկանել, բախել, տաշել, կոկել, հարթել, յարդարել:
ԿՈՓԻՉ, գ. Թակն:
ԿՈՓԻՒՆ, գ. Բախիւն, դոփիւն, կափիւն:
ԿՈՓՈՒԱԾՈՅ, տե՛ս ԿՈՓԱԾՈՅ:
ԿՈՔՂԻ, տե՛ս ԽՂՈՒՆՋՆ:

ԿՊՐԱՁԻՒԹ, տե՛ս ԿՈՒՊՐ:
ԿՌԱԾ, տե՛ս ԹԻԹԵՂՆ, ԹԵՐԹ:
ԿՌԱԾՈՅ, ա. Կուռ, կռանկուռ, կոփածոյ:
ԿՌԱԿՈՐԾԱՆ, ա. Կռամոլ:
ԿՌԱՄՈԼ, տե՛ս ԿՌԱՊԱՇՏ:
ԿՌԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿՌԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ:
ԿՌԱՆ, գ. Ուռն:
ԿՌԱՆԱԿՈՒՌ, տե՛ս ԿՌԱԾՈՅ:
ԿՌԱՆԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿՌԱՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ:
ԿՌԱՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Կռանահարութիւն:
ԿՌԱՆԵԼ, նբ. Կռել, կոփել:
ԿՌԱՊԱՇՏ, ա. գ. 1. Կռապարիշտ, կռամոլ, պատկերապաշտ, դիցապաշտ, դիւապաշտ, հեթանոս: 2. տե՛ս ԿՌԱՊԱՇՏԱԿԱՆ:
ԿՌԱՊԱՇՏԱԿԱՆ, ա. Կռապաշտ:
ԿՌԱՊԱՇՏԵԼ, տե՛ս ՊՈՌՆԿԵԼ (2):
ԿՌԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կռամոլութիւն, պատկերապաշտութիւն, դիցապաշտութիւն, պոռնկութիւն:
ԿՌԱՊԱՐԻՇՏ, տե՛ս ԿՌԱՊԱՇՏ:
ԿՌԵԼ, նբ. Կռանել, կոփել, կոկել, բախել, տաշել:
ԿՌՋԻ, տե՛ս ԳՌՋԻ:
ԿՌԻՁ, գ. Հոյզ:
ԿՌԻՒ, գ. 1. Վէճ, կագ, մաքառումն, պայքար, հակառակութիւն: 2. Մարտ, պատերազմ:
- ԿՌԻՒ ՈՏԻՑ. Ոտնկռիւ, կռուան (ոտք դնելու՝ յենուելու տեղ):
ԿՌՆՉԵԼ, չբ. 1. Ճչել, ճիչ առնուլ՝ բառնալ: 2. Թնծկալ, ռռնալ (շան): 3. Խանչել, կնչել (խոզի): 4. Կռչել (թռչունի):
ԿՌՈԿՈԴԻԼՈՍ, տե՛ս ԿՈԿՈՐԴԻԼՈՍ:
ԿՌՈՆՈՍ, տե՛ս ԵՐԵՒԱԿ (3):
ԿՌՈՒԱԿԻՑ, ա. 1. Ոսոխ, ախոյեան, հակառակորդ: 2. Մարտակից, նիզակակից:
ԿՌՈՒԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Մարտակցութիւն:
ԿՌՈՒԱՆ, տե՛ս ԿՌԻՒ ՈՏԻՑ:
ԿՌՈՒԱՆՈՑ, գ. Կռուարան, մրցարան:
ԿՌՈՒԱՍԷՐ, ա. Պատերազմասէր (քաջ պատերազմող):
ԿՌՈՒԱՏԵՂ, տե՛ս ԿՌՈՒԱՐԱՆ (1):
ԿՌՈՒԱՐԱՆ, գ. 1. Կռուատեղ: 2. Կռուանոց, ասպարէզ, մրցարան:
ԿՌՈՒԱՐԱՐ, ա. Խռովարար, ապստամբ:
ԿՌՈՒԵԼ, չբ. 1. Մաքառել, կագել, վիճել: 2. Մարտնչել, պատերազմել: 3. Գօտեմարտել:
ԿՌՈՒՆԿ, գ. (կենդբ.) Խորդ, գրէ:
ԿՌՈՒՓ, գ. 1. Կռփանք, կռփահարութիւն: 2. փխբ. Զարկ, փորձանք:
ԿՌՉԵԼ, չբ. Կռնչել (թռչունի):
ԿՌՓԱՀԱՐԵԼ, տե՛ս ԿՌՓԵԼ:
ԿՌՓԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կռուփ, կռփանք:
ԿՌՓԱՄԱՐՏԻԿ, ա. գ. Բռնամարտիկ:
ԿՌՓԱՆՔ, գ. 1. Բռնխէթք, կռփումն, կռփահարութիւն: 2. փխբ. Թշնամանք:
ԿՌՓԵԼ, նբ. 1. Կռփահարել: 2. փխբ. Խոշտանգել, չարչարել, նեղել:
ԿՌՓՈՒՄՆ, տե՛ս ԿՌՓԱՆՔ:
ԿՍԿԻԾ, գ. 1. Ցաւ, կսկծանք, կսկծումն, մորմոքանք: 2. ա. Կսկծեցուցիչ, կծու:
ԿՍԿԾԱԼԻ, տե՛ս ԿՍԿԾԵԼԻ:
ԿՍԿԾԱԿԱՆ, ա. 1. Կսկծեցուցանող, կսկծալի: 2. Կծու, դառն:
ԿՍԿԾԱԿԻՑ, տե՛ս ԿԾՈՒԱԿԻԾ:
ԿՍԿԾԱՆՔ, գ. Կսկիծ, կսկծումն:
ԿՍԿԾԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԿՍԿԾԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԿՍԿԾԵԼ (իմ), չբ. Մորմոքել:
ԿՍԿԾԵԼԻ, ա. Կսկծալի, կսկծական, կսկծեցուցիչ, զկծեցուցիչ:
ԿՍԿԾԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մորմոքեցուցանել, զկծեցուցանել:
ԿՍԿԾԵՑՈՒՑԱՆՈՂ, ԿՍԿԾԵՑՈՒՑԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԿՍԿԾԵՑՈՒՑԻՉ:
ԿՍԿԾԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Կսկծեցուցանող,

կսկծեցուցանողական, խայթողական:
ԿՍԿԾՈՒՄՆ, գ. Կսկծանք, կսկիծ, մորմոքանք:
ԿՏԱԿ, գ. 1. Անդարձ, կտակագիր: 2. (կրօն.) Ուխտ: 3. Դաշն: 4. (եկեղց.) Կտակարան:
ԿՏԱԿԱԳԻՐ, տե՛ս ԿՏԱԿ (1):
ԿՏԱԿԱՐԱՆ, տե՛ս ԿՏԱԿ (4):
ԿՏԱՊ, գ. Պլակինդի, պղակունդ, բլիթ:
ԿՏԱՒ, գ. 1. Բեհեզ: 2. Պատանք:
ԿՏԱՒԱՏ, գ. Հատկտաւ:
ԿՏԱՒԵԱՅ, ԿՏԱՒԵՂԷՆ, տե՛ս ԿՏԱՒԻ:
ԿՏԱՒԵԼ, տե՛ս ԿՏՈՒԵԼ:
ԿՏԱՒԻ, ա. Կտաւեայ, կտաւեղէն:
ԿՏԱՒՈՏԵԱԼ, տե՛ս ԵՐԻԶԱՊԱՏ:
ԿՏԱՒՈՏԵԱԿ, գ. Կապերտ (կտաւի մի կտոր):
ԿՏԵԼ, տե՛ս ՑՏԵԼ (2):
ԿՏԻԿ, գ. Հատ, ունդ, սերմն:
ԿՏԻՆ, տե՛ս ԽԵՑԵՄՈՐԹ (1):
ԿՏԻՐՔ, գ. Օժիտ (հարսի):
ԿՏԿՏԵԼ, նբ. Ծաղրել, նախատել, յանդիմանել:
ԿՏՂԱՆՔ, գ Կողուցք, խոտղանք, խոտղտումն:
ԿՏՂԵԼ (իմ), չբ. Կատաղել, մոլել, մոլեգնել, խոտղել:
ԿՏՂՈՒՑՔ, տե՛ս ԿՏՂԱՆՔ:
ԿՏՈՒԵԼ, նբ. Կտաւել, յատանել:
ԿՏՈՒՏՔ, գ. Կտտանք, չարչարանք, խոշտանգանք, տանջանք, լլկանք:
ԿՏՏԱՆՔ, տե՛ս ԿՏՈՒՏՔ:
ԿՏՏԵԼ, նբ. 1. Խոշտանգել, թոպել, չարչարել, լլկել: 2. Կրկտել, խուզել:
ԿՏՐԱԾ, գ. Հատուած, կոտոր:
ԿՏՐԱՏԵԼ, նբ. Հատակոտորել:
ԿՏՐԵԼ, նբ. 1. Հատանել, յատանել, կոտորել, յապաւել, քչտել, խզել, բաժանել: 2. Փոքրել (մազերը, բուրդը խուզել): 3. Ներքինացուցանել:
ԿՏՐՈՅ, գ. 1. Դանակ, ձևիչ: 2. Աքցան:
ԿՏՐՈՒՄՆ, գ. Հատ, հատումն:
ԿՏՐՕՆ, գ. Կոտոր, կտրած:
ԿՐԱԿ, գ. Հուր, հրատ, խարոյկ:
ԿՐԱԿԱԲԵՐ, ա. 1. Հրաբեր: 2. Հրակիր:
ԿՐԱԿԱԼԻՑ, ա. Հրալից, հրատալից:
ԿՐԱԿԱԿԱԼ, տե՛ս ԲՈՒՐՈՒԱՌ:
ԿՐԱԿԱՄՈԽԻՐ, տե՛ս ԱՆԹԵՂ:
ԿՐԱԿԱՆ, ա. 1. Ախտաւոր: 2. Կրաւորական:
ԿՐԱԿԱՊԱՇՏ, ա. Հրապաշտ, մոխրապաշտ:
ԿՐԱԿԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրապաշտութիւն, մոխրապաշտութիւն:
ԿՐԱԿԱՏՈՒՆ, տե՛ս ԱՏՐՈՒՇԱՆ:
ԿՐԱԿԱՐԱՆ, գ. 1. Վառարան: 2. Կրակատուն: 3. Հնոց:
ԿՐԱԿԻՑ, ա. Կարեկից, ախտակից, չարչարակից, համակարի:
ԿՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Յօժարութիւն, բերումն:
ԿՐԱՅ, գ. (կենդբ.) Կրիայ:
ԿՐԱՒՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԿՐԱԿԱՆ (2):
ԿՐԵԼ, նբ. 1. Ըստանձնել, բառնալ, տանել, բերել, վարել, ունել: 2. Տոկալ, դիմանալ, համբերել, հանդուրժել:
ԿՐԵԼԻ, ա. գ. 1. Բարձիչ, կրող: 2. Ծնօղ, ծնանելի:
ԿՐԹԱԿ, ա. Հրահանգիչ, հրահանգող, մարզիչ:
ԿՐԹԱԿԱՆ, ա. 1. Ծգնական, ճգնողական, վարժական, մրցական: 2. գ. Կրթութիւն, վարդապետութիւն:
ԿՐԹԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Վարժութիւն, հմտութիւն, ուսումն:
ԿՐԹԱՆ, ԿՐԹԱՆՔ, գ. Կրթումն, կրթութիւն, վարժութիւն, վարժանք, հրահանգք:
ԿՐԹԱՐԱՆ, գ. 1. Վարժարան, մարզարան, մրցարան: 2. Կրթակ, հրահանգող:
ԿՐԹԵԼ, նբ. չբ. 1. Վարժել, մարզել, հրահանգել, յորդորել, վարել: 2. Յօժարել, փափագել, յանձն առնուլ:
ԿՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կրթանք, վարժու-

թիւն, վարժանք, հրահանգք: 2. Ծիգն, փոյթ, հոգ: 3. Հմտութիւն, ուսումն: 4. Սովորութիւն, ընտելութիւն:
ԿՐԹՈՒՄՆ, տե՛ս ԿՐԹՈՒԹԻՒՆ:
ԿՐԻԱՑ, տե՛ս ԿՐԱՑ:
ԿՐԾԱՆՈՑ, տե՛ս ԲԱՆԱԿ[2]:
ԿՐԾԵԼ, նբ. 1. Կրծուլ: 2. Կորզել, յափշտակել:
ԿՐԾԵԼԻ, տե՛ս ԿԾԾԻ (1):
ԿՐԾՈՒԼ, տե՛ս ԿՐԾԵԼ:
ԿՐԿԷՍ, գ. Ասպարէզ, ձիրնթացք, երիտասարդանոց:
ԿՐԿԻՆ, ա. 1. Երկպատիկ, երկրորդ, երկեակ, զոյգ: 2. մ. Կրկնապատիկ, կրկնակի, երկպատկաբար: 3. Երկիցս, կրկին անգամ, միւս անգամ, վերստին, դարձեալ, անդրէն:
- ԿՐԿԻՆ ԱՆԳԱՄ, տե՛ս ԿՐԿԻՆ (3):
ԿՐԿՆԱԲԱՆԵԼ, նբ. Երկրորդել, կրկնել:
ԿՐԿՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկրորդումն (խօսքի՝ ասածի կրկնութիւն):
ԿՐԿՆԱԶԱՏԻԿ, գ. (եկեղց.) Վերջատօնակ տօն:
ԿՐԿՆԱԾ, ա. Կրկնեալ, երկրորդեալ:
ԿՐԿՆԱԿ, ա. 1. Կրկին, երկեակ, երկպատիկ: 2. փխբ. Կեղծաւոր: 3. (քեր.) Կրկնաւոր (բաղաձայն):
ԿՐԿՆԱԿԻ, մ. 1. Կրկնակի անգամ, վերստին: 2. Երկիցս, երկիցս անգամ: 3. Երկակի, երկպատկաբար: 4. ա. Կրկին, երկեակ: 5. Կրկնապատիկ: 6. գ. տե՛ս ԿՐԿՆՈՑ:
ԿՐԿՆԱՊԱՏԻԿ, ա. 1. Երկպատիկ, կրկին: 2. մ. Վերստին: 3. Կրկնակի:
ԿՐԿՆԱՊԱՏԿԵԼ, տե՛ս ԿՐԿՆԵԼ:
ԿՐԿՆԱՊԱՏԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկպատկութիւն:
ԿՐԿՆԱՎՏԱԿ, ա. Երկավտակ:
ԿՐԿՆԱՒՈՐ, տե՛ս ԿՐԿՆԱԿ (3):
ԿՐԿՆԵԼ, նբ. 1. Երկրորդել, կրկնապատկել, ծալել, ոլորել, բարդել, յաւելուլ: 2. Պատասխանել, տալ պատասխանի:
ԿՐԿՆՈՑ, գ. Կրկնակի (հագուստի վրայից հագնելու վերնազգեստ):
ԿՐԿՆՈՒԱԾ, գ. 1. տե՛ս ԾԱԼ: 2. ՅՕԴ (1):
ԿՐԿՆՈՒՄՆ, գ. Երկրորդումն:
ԿՐԿՈՒՏ, տե՛ս ԽՈՒԻ:
ԿՐԿՏԵԼ, նբ. Խիլ արկանել, ի խնդիր ելանել, որոնել, հետազօտել, մանրակրկիտ առնել:
ԿՐՃԱՏԵԼ, նբ. 1. Կարճել, ծայրատել, խեղել: 2. Ջենուլ: 3. Ներքինացուցանել, թլփատել, յապաւել:
ԿՐՃԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Թլփատութիւն:
ԿՐՃԵԼ, չբ. նբ. Կրճտել (ատամները):
ԿՐՃԻՄ, ԿՐՃԻՄՆ, գ. 1. Միջնորմ, անջրպետ, խտրոց: 2. Խտիր, տարբերութիւն: 3. Արգել, խոչընդոտն:
ԿՐՃՈՒՄՆ, գ. Կրճտումն:
ԿՐՃՏԵԼ, նբ. 1. տե՛ս ԿՐՃԵԼ: 2. Ծամել, ուտել:
ԿՐՃՏՈՒՄՆ, տե՛ս ԿՐՃՈՒՄՆ:
ԿՐՄՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏՐՄՂՈՒԹԻՒՆ:
ԿՐՄՈՒՂ, տե՛ս ՏՐՄՈՒՂ:
ԿՐՈԿՈԴԻՂՈՍ, տե՛ս ԿՈԿՈՐԴԻԼՈՍ:
ԿՐՈՎԿՈՍ, տե՛ս ՔՐՔՈՒՄ:
ԿՐՈՒԿ կամ ԿՐՈՒԿՆ, գ. 1. Գարշապար: 2. Թիկունք, քամակ:
- ԴԱՌՆԱԼ ԸՆԴ ԿՐՈՒԿ կամ ԸՆԴ ԿՐՈՒԿՆ, տե՛ս ՅԵՏՍ ԴԱՌՆԱԼ:
ԿՐՈՒՆԿՆ, տե՛ս ԿՐՈՒԿ:
ԿՐՊԱԿ, գ. Խանութ, տաբեռնի:
ԿՐՊԱԿԱՊԵՏ, տե՛ս ԿՐՊԱԿԱՒՈՐ (2):
ԿՐՊԱԿԱՒՈՐ, ա. գ. 1. Վաճառական: 2. Կրպակապետ, պանդոկապետ, պանդոկապան:
ԿՐՍԵՐ, ԿՐՍԵՐԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԿՐՏՍԵՐ, ԿՐՏՍԵՐԱԳՈՅՆ:
ԿՐՏՍԵՐ կամ ԿՐՍԵՐ, ա. Փոքր, նուաստ, տրուպ, յետին:
ԿՐՏՍԵՐԱԳՈՅՆ կամ ԿՐՍԵՐԱԳՈՅՆ, ա. Փոքրագոյն:
ԿՐՏՍԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Փոքրկութիւն, յետ-

նութիւն:
ԿՐՑԵՐ, տե՛ս ԿՐՏՍԵՐ:
ԿՐՕՆ, մանաւանդ՝ ԿՐՕՆՔ, գ. 1. Կարգ, կանոն, օրէնք: 2. Հաւատք, աստուածապաշտութիւն, դէն, աղանդ, վարդապետութիւն: 3. Պաշտօն, արարողութիւն: 4. Կեանք, վարք, կենցաղավարութիւն:
ԿՐՕՆԱԶԳԵԱՑ, ա. 1. Բարեկրօն, բարեպաշտ: 2. Ճգնազգեաց, միայնակեաց, կրօնաւորազգեաց, կրօնաւորազգեստ:
ԿՐՕՆԱՍԷՐ, ա. Կրօնաւորասէր, բարեպաշտ, առաքինի:
ԿՐՕՆԱՍՏԱՆ, գ. Վանք, մենաստան, կրօնաւորանոց:
ԿՐՕՆԱՒՈՐ, ա. գ. 1. Վանական, միանձն, միայնակեաց: 2. Կրօնաւորական:
ԿՐՕՆԱՒՈՐԱԶԳԵԱՑ, տե՛ս ԿՐՕՆԱԶԳԵԱՑ:
ԿՐՕՆԱՒՈՐԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս ԿՐՕՆԱԶԳԵԱՑ:
ԿՐՕՆԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Կրօնաւոր, միայնակեցական, ճգնողական:
ԿՐՕՆԱՒՈՐԱՆՈՑ, տե՛ս ԿՐՕՆԱՍՏԱՆ:
ԿՐՕՆԱՒՈՐԱՍԷՐ, տե՛ս ԿՐՕՆԱՍԷՐ:
ԿՐՕՆԱՒՈՐԵԼ (իմ), չբ. Ճգնաւորել, ճգնել, ժուժկալել:
ԿՐՕՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժուժկալութիւն, ճգնաւորութիւն, ճգնութիւն, կրօնք:
ԿՑԱԾԵԼ, ԿՑԱՏԵԼ, ԿՑԱՑԵԼ, տե՛ս ԱՔԱՑԵԼ:
ԿՑԵԼ, նբ. 1. Զուգել, զօդել, յարել, մերձեցուցանել, մածուցանել, միաւորել, խառնել: 2. Երգակցել, ձայնակցել:
ԿՑԻՐ, ա. Ռիշտ, ագահ, ժլատ, կծծի:
ԿՑԿՏՈՒՐ, տե՛ս ԿՑԿՑՈՏ:
ԿՑԿՑԵԼ, նբ. Կցոտել, կարկատել, միացուցանել:
ԿՑԿՑՈՏ, ա. Կցկտուր, կցկցուն, կցուածոյ, կարկատուն, մուրացածոյ:
ԿՑԿՑՈՒՆ, տե՛ս ԿՑԿՑՈՏ:
ԿՑՈՏԵԼ, տե՛ս ԿՑԿՑԵԼ:
ԿՑՈՐԴ, ա. գ. 1. Կցորդակից, մասնակից, հաղորդ, հաղորդակից, հաւասարորդ: 2. Յարակից: 3. տե՛ս ԿՑՈՒՐԴ:
– ԿՑՈՐԴ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԿՑՈՐԴԵԼ:
ԿՑՈՐԴԱԲԱՐ, մ. Հաղորդաբար:
ԿՑՈՐԴԱԿԻՑ, տե՛ս ԿՑՈՐԴ (1):
ԿՑՈՐԴԱԿՑԵԼ, տե՛ս ԿՑՈՐԴԵԼ:
ԿՑՈՐԴԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿՑՈՐԴՈՒԹԻՒՆ:
ԿՑՈՐԴԵԼ, նբ. չբ. Կցորդակցել, կցորդ լինել, միակցել:
ԿՑՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Կցորդակցութիւն, հաղորդութիւն, մասնակցութիւն, ձայնակցութիւն, գործակցութիւն, միաբանութիւն:
ԿՑՈՒԱԾ, գ. Կարան, յօդ:
ԿՑՈՒԱԾՈՑ, տե՛ս ԿՑԿՑՈՏ:
ԿՑՈՒՐԴ, գ. (եկեղց.) Կցորդ, փոխաձայնք:
ԿՑՐԵԼ, նբ. 1. Պահել (կծծիութեամբ), խնայել, կծկել: 2. Կրճել:
ԿՔԵԼ, նբ. 1. Կքեցուցանել, ծռել, թեքել, կորացուցանել: 2. չբ. Կորանալ, խոնարհել, լքանալ, վհատել:
ԿՔԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԿՔԵԼ (1):
ԿՔՐԵԼ (իմ), չբ. Ցանդգնել, յոխորտալ, խրոխտալ:
ԿՕՇԵԼ, չբ. Մռնչել:
ԿՕՇԻԿ, գ. 1. Զգեստ ոտին, հողաթափ, մոյկ, օդ: 2. յոգն. ձեւով՝ Վարձ, վարձատրութիւն:
ԿՕՇԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարուակութիւն, օդաձեւութիւն:
ԿՕՇԿԱԿԱՐ, գ. Կարուակ, օդագործ, դերձակ:

ՅՕՇԵԼ, նբ. Յօշատել, կտրատել, պատառել, գիշատել:
ՅՕՇՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Յօշումն:
ՅՕՇՈՒԱԾ, գ. Անդամաթիւ:
ՅՕՇՈՒՄՆ, տե՛ս ՅՕՇՈՏՈՒԹԻՒՆ:
ՅՕՍԱԿԱՆ, տե՛ս ՅՕՍՆԱԿԱՆ:
ՅՕՍԵԼ, նբ. 1. Հիւսել, հիւսուլ: 2. տե՛ս ՅՕՍՆՈՒԼ:
ՅՕՍՆԱԿԱՆ, ա. Պռունկական, գիջական, ճակաճան:
ՅՕՍՆՈՒԼ, հբ. Անառակել, խառնակել, պոռնկել, շնալ, ապականել, պղծել:
ՅՕՏ, գ. Ուռ:
ՅՕՏԵԼ, տե՛ս ՅԱՏԱՆԵԼ, ՅԱՏԵԼ:
ՅՕՐԱՆ, տե՛ս ՈՐԱՅ:
ՅՕՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Պարարտանալ, գիրանալ, առաւելուլ: 2. Ձեղխել, յղփանալ, լիանալ, յագել: 3. Սոնքանալ, ճոխանալ, պանծանալ:
ՅՕՐԱՆՋԵԼ կամ ՅՕՐԱՆՋԵԼ, չբ. Յոռոնչել:
ՅՕՐԱՑՈՒՄՆ, գ. Յղփութիւն, զեղխութիւն:
ՅՕՐԻՆԱԿԱՆ, ա. Կարգաւոր, բարեյարմար:
ՅՕՐԻՆԵԼ, նբ. Առնել, յարդարել, յերիւրել, յարմարել, յօդել, կարգաւորել, ուղղել, տնօրինել, կարգել, յարադրել, յեղանակել, շարադրել:
ՅՕՐԻՆԻՉ, ա. Հաստիչ, ստեղծիչ, տնօրէն:
ՅՕՐԻՆՈՒԱԾ, գ. 1. Յօրինումն: 2. Կազմութիւն, կազմուած, կազմած, գործած, դրուագ, հանդերձանք, զարդ: 3. Կարգաւորութիւն, կարգ:
ՅՕՐԻՆՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բարեկարգութիւն, կարգաւորութիւն: 2. Տնտեսութիւն, հոգողութիւն, խնամակալութիւն:
ՅՕՐԻՆՈՒՄՆ, տե՛ս ՅՕՐԻՆՈՒԱԾ:

Ն

ՆԱ[1], դ. Նէ:
ՆԱ[2], եղբ. չ. Ահա, աւանիկ, ապաքէն, ահա, մանաւանդ թէ, բայց արդ, արդարև, իսկ, այլ:
- ՆԱ ԵՒ, ՆԱԵՒ, չ. Ահա և, այլ և, ևս և, և ևս:
- ՆԱ ՁԻ, եղբ. Մանաւանդ զի, նա մանաւանդ եթէ՝ թէ, տի նա:
- ՆԱ ՄԱՆԱՒԱՆԴ ԵԹԷ՝ ԹԷ, տե՛ս ՆԱ ՁԻ:
- ՆԱ ՈՒՐԵՄՆ, եղբ. Ապաքէն, բայց արդ, այլ, անշուշտ:
ՆԱԲԱՂԵԼ, նբ. Անարգել:
ՆԱԶԱԲԱՆԵԼ, նբ. Պատուաբանել, ներբողել:
ՆԱԶԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ներբող, փառաբանութիւն:
ՆԱԶԱԳՈՅՆ, ա. Նազելագոյն, արգոյ, նուիրական, մեծահռչակ, մեծավայելուչ:
ՆԱԶԱՆՔ, գ. 1. Պանծանք, շուք, 2. Քաղցրաբանութիւն, սեթևեթք, պարծանք:
ՆԱԶԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծարանք, յարգանք:
ՆԱԶԱՐԱՑԻ, ա. (կրօն) Ուխտաւոր:
ՆԱԶԵԼ, չբ. Պանծալ, պարծել, ճոխանալ, փքանալ, սիգալ:
ՆԱԶԵԼԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՆԱԶԱԳՈՅՆ:
ՆԱԶԵԼԻ, ա. Պանծալի, շքեղ, արգոյ, մեծարոյ, պատկառելի, պարկեշտ, պատուական, հռչակելի, սրբազան, նուիրական, մեծավայելուչ:
ՆԱԶԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մեծացուցանել, վերապատուել, շքեղացուցանել:
ՆԱԺԻՇՏ, գ. Աղախին:
ՆԱԺՇՏԱԲԱՐ, մ. Աղախնապէս:
ՆԱԽ, մ. 1. Յառաջ, կանխաւ, նախաբար, նախապէս, զառաջինն: 2. ա. Առաջին, գլխաւոր, նախկին, հին:

– ՆԱԽ ԱՌԱՋԻՆ, ՆԱԽ ԵՒ ԱՌԱՋԻՆ, ՆԱԽ ԶԱՌԱՋԻՆՆ, տե՛ս ՆԱԽ (1):
– ՆԱԽ ՔԱՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋ ՔԱՆ:
ՆԱԽԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱԲԱՆԵԼ:
ՆԱԽԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԱՆԽԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ:
ՆԱԽԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱԲԱԺԻՆ:
ՆԱԽԱԲԱՐ, տե՛ս ՆԱԽ (1):
ՆԱԽԱԲԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախագահութիւն:
ՆԱԽԱԲԵՐԵԼ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱԲԵՐԵԼ:
ՆԱԽԱԲԺԻՇԿ, ա. գ. Բժշկապետ:
ՆԱԽԱԲՆԱՒՈՐԵԼ (իմ), չբ. Նախագոյանալ:
ՆԱԽԱԳԱՀ, ա. 1. Գահերէց: 2. Յառաջագահ, նախապատիւ, գլխաւոր, արքայանիստ: 3. գ. Նախագահութիւն, գահերիցութիւն:
ՆԱԽԱԳԱՀԱՆՍՏԵԱԼ, ա. Նախագահ, գահերէց:
ՆԱԽԱԳԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Գահերիցութիւն, աւագութիւն, գլխաւորութիւն, իշխանութիւն:
ՆԱԽԱԳԱՂԱՓԱՐ, գ. Նախատիպ, սկզբնատիպ:
ՆԱԽԱԳԷՏ, ա. Նախագիտակ, յառաջագէտ, կանխագէտ:
ՆԱԽԱԳԻԾ, ա. Նախանկար:
ՆԱԽԱԳԻՏԱԿ, տե՛ս ՆԱԽԱԳԷՏ:
ՆԱԽԱԳԻՏԱԿԱՆ, ա. Կանխագիտական:
ՆԱԽԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Յառաջգիտութիւն, կանխագիտութիւն, կանխատեսութիւն, նախագուշակութիւն:
ՆԱԽԱԳԻՐ, գ. Վերնագիր, նախադրութիւն, սկիզբն:
ՆԱԽԱԳԻՒՏ, ա. Գտակ, հաւակ, նախագլտակ:
ՆԱԽԱԳԼՈՒԽ, ա. Գլխաւոր, պետ, առաջնորդ:
ՆԱԽԱԳԾԵԼ, նբ. Նախանկարել, ստուերագրել:
ՆԱԽԱԳՆԱՑ, ՆԱԽԱԳՆԱՑԵԱԼ, ա. Յառաջընթաց:
ՆԱԽԱԳՈԼ, չբ. Նախագոյանալ:
ՆԱԽԱԳՈՅ, ա. Ինքնագոյ, անսկիզբն,
ՆԱԽԱԳՈՅԱՆԱԼ, չբ. 1. Նախագոլ: 2. Նախաբնաւորել:
ՆԱԽԱԳՈՅՆ, ա. 1. Յառաջագոյն, նախկին, նախնի, առաջին, երիցագոյն, հնագոյն, վաղագոյն: 2. մ. Կանխաւ:
ՆԱԽԱԳՈՋԵԼ, տե՛ս ՆԱԽԱՁԱՅՆԵԼ:
ՆԱԽԱԳՈՒՇԱԿ, ա. 1. Յառաջագուշակ: 2. Նշանակական:
ՆԱԽԱԳՈՒՇԱԿԱԿԱՆ, ա. Մարգարէական:
ՆԱԽԱԳՈՒՇԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Կանխասացութիւն, մարգարէութիւն:
ՆԱԽԱԳՏԱԿ, տե՛ս ՆԱԽԱԳԻՒՏ:
ՆԱԽԱԳՐԵԼ, նբ. Յառաջագրել, նախաճառել, նախանկարել, նկարագրել:
ՆԱԽԱԴԱՍ, ա. Յառաջադաս, նախապատիւ:
ՆԱԽԱԴԱՍԵԼ, նբ. Յառաջադասել, նախակարգել, նախադրել, նախաթուել:
ՆԱԽԱԴԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախապատուութիւն:
ՆԱԽԱԴԱՏ, ա. Նախադատական, նախընտրեալ:
ՆԱԽԱԴԱՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՆԱԽԱԴԱՏ:
ՆԱԽԱԴԻՐ, գ. Յառաջաբան, նախադրութիւն:
ՆԱԽԱԴՈՒՌՆ, գ. 1. Նախամուտք: 2. Սրահ,- գաւիթ:
ՆԱԽԱԴՐԵԼ, տե՛ս ՆԱԽԱՍԵԼ:
ՆԱԽԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱԽԱԴԻՐ:
ՆԱԽԱԶԵԿՈՅՑ, տե՛ս ԿԱՆԽԱԶԵԿՈՅՑ:
ՆԱԽԱԶՕՐԱՎԱՐ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱՊԵՏ:
ՆԱԽԱԹՈՌ, ա. գ. Նախագահ, գահերէց, առաջնորդ, գլխաւոր:
ՆԱԽԱԹՈՒԵԼ, տե՛ս ՆԱԽԱԴԱՍԵԼ:
ՆԱԽԱԺԱՄԱՆԵԼ, չբ. Կանխել, յառաջել, զառաջել:
ՆԱԽԱԽՆԱՄ, ա. 1. Յառաջախնամ, նա-

խախնամող, նախահոգակ, յառաջատես, նախատես: 2. Նախախնամական:

ՆԱԽԱԽՆԱՄԱԲԱՐ, մ. Նախախնամապէս:

ՆԱԽԱԽՆԱՄԱԿԱՆ, ա. Նախախնամ, նախախնամողական:

ՆԱԽԱԽՆԱՄԱՊԷՍ, տե՛ս ՆԱԽԱԽՆԱՄԱԲԱՐ:

ՆԱԽԱԽՆԱՄԵԼ, նբ. Յառաջախնամել, խնամարկել, տնտեսել, տնօրինել, ուղղել, ղեկավարել:

ՆԱԽԱԽՆԱՄՈՂ, տե՛ս ՆԱԽԱԽՆԱՄ (1):

ՆԱԽԱԽՆԱՄՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՆԱԽԱԽՆԱՄԱԿԱՆ:

ՆԱԽԱԽՆԱՄՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱԽԱԽՆԱՄՈՒԹԻՒՆ:

ՆԱԽԱԽՆԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Յառաջախնամութիւն, նախախնամողութիւն, յառաջատեսութիւն, յառաջգիտութիւն, նախահոգութիւն, խնամարկութիւն:

ՆԱԽԱԽՈԿՈՒՄՆ, ՆԱԽԱԽՈՀՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. (յունական ոճով) տե՛ս ՆԱԽԱԽՆԱՄՈՒԹԻՒՆ: 2. Նախախորհրդութիւն, յառաջատեսութիւն:

ՆԱԽԱԽՈՐՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Հոգածութիւն:

ՆԱԽԱԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախախոհութիւն, յառաջատեսութիւն:

ՆԱԽԱԾԱՆ, տե՛ս ՆԱԽԱԾԱՆՕԹ:

ՆԱԽԱԾԱՆՈՒՑԵԱԼ, տե՛ս ՆԱԽԱԾԱՆՕԹ:

ՆԱԽԱԾԱՆՕԹ, ա. Նախածան, կանխածան, յառաջածանօթ, կանխածանօթ:

ՆԱԽԱԾԻՆ, ա. 1. Նախծին, սկզբնածին, անդրանիկ, նախաստեղծ, առաջին, նախկին: 2. Նախածնող, նախահայր, նախամայր:

– ՆԱԽԱԾԻՆՔ, գ. Նախնիք:

ՆԱԽԱԾՆՈՂ, ա. գ. 1. Նախահայր, նախամայր: 2. Սկզբնապատճառ:

ՆԱԽԱԾՆՈՒՆԴ, գ. Նախածնող:

ՆԱԽԱԿԱՏԱՐ, ա. Գերակատար:

– ՆԱԽԱԿԱՏԱՐ ՊՏՈՒՂ. Երախայրիք:

ՆԱԽԱԿԱՐԳ, ա. Նախակարգեալ, նախապատրաստեալ, նախընթաց:

ՆԱԽԱԿԱՐԳԵԼ, նբ. Վերակարգել:

ՆԱԽԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Յառաջակարգութիւն, կարգաւորութիւն:

ՆԱԽԱԿԵՐՏ, ա. Նախաստեղծ:

ՆԱԽԱԿՈՉԵԱԼ, ՆԱԽԱԿՈՉԵՑԵԱԼ, ա. Նախահրաւէր:

ՆԱԽԱԿՈՐԾԱՆ, ա. Վաղափուլ:

ՆԱԽԱԿՐԹԱԿ, ա. 1. Յառաջակրթակ: 2. Նախակրթութիւն, տրամադրութիւն:

ՆԱԽԱԿՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Յառաջակրթութիւն:

ՆԱԽԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Նեղութիւն, չարչարանք:

ՆԱԽԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Նախատես, յառաջատես, յառաջահայեաց:

ՆԱԽԱՀԱՅՐ, գ. 1. Նահապետ: 2. Նախածնող: 3. Սկզբնապատճառ, արարիչ:

ՆԱԽԱՀԱՒԱԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՆԱԽԱՀԱՒԵԼ:

ՆԱԽԱՀԱՒԵԼ, նբ. Նախահաւակ լինել, սկսանել:

ՆԱԽԱՀՈԳԱԿ, ա. Յառաջահոգակ, նախախնամող, յառաջատես:

ՆԱԽԱՀՈԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յառաջահոգութիւն: 2. Զգուշութիւն, փոյթ:

ՆԱԽԱՀՐԱՄԱՆ, ա. Հրամայական, բուռն:

ՆԱԽԱՀՐԱՒԷՐ, ա. Յառաջահրաւէր, նախակոչեալ, հրաւիրական:

ՆԱԽԱՁԱՅՆ, ա. Յառաջաձայն:

ՆԱԽԱՁԱՅՆԵԼ, նբ. Յառաջաձայնել, գուշակել:

ՆԱԽԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կանխաձայնութիւն, նախասացութիւն, գուշակութիւն:

ՆԱԽԱՁԵՌՆ, ա. Առ ձեռն պատրաստ, նախայօժար, ձեռներէց, մտադիւր:

– ՆԱԽԱՁԵՌՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՆԱԽԱՁԵՌՆԵԼ:

ՆԱԽԱՁԵՌՆԱՐԿԵԼ, տե՛ս ՆԱԽԱՁԵՌՆԵԼ:

ՆԱԽԱՁԵՌՆԵԼ, նբ. չբ. 1. Յառաջաձեռնել, ձեռներէց լինել, նախաձեռն լինել, նախաձեռնարկել: 2. (եկեղց.) Ձեռնադրել:
ՆԱԽԱՁԵՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձեռնարկութիւն, մատուցումն:
ՆԱԽԱԾԱՆԱՊԱՐՀ, գ. Նախաշաւիղ, սկզբնաշաւիղ, փխբ. սկիզբն (որեւէ բանի):
ՆԱԽԱԾԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Առաջնորդել:
ՆԱԽԱԾԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Յառաջխաղացութիւն, յառաջադիմութիւն:
ՆԱԽԱԾԱՌ, ա. Յառաջաճառեալ:
ՆԱԽԱԾԱՌԵԼ, նբ. Նախագրել, նախաձայնել:
ՆԱԽԱԾԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախաձայնութիւն, կանխասացութիւն, գուշակութիւն:
ՆԱԽԱՄԱՅՐ, գ. Սկզբնամայր:
ՆԱԽԱՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱԲԱԺԻՆ:
ՆԱԽԱՄԱՐԳԱՐԷ, գ. Մարգարէապետ:
ՆԱԽԱՄԱՐԴ, գ. Սկզբնամարդ:
ՆԱԽԱՄԱՐՏԻԿ, ա. գ. Յառաջամարտիկ, ախոյեան, նահատակ, զօրավար:
ՆԱԽԱՄԱՐՏԻՐՈՍ, գ. (կրօն) Նախավըկայ:
ՆԱԽԱՄԵԾԱՐ, ա. Նախապատիւ, սկըզբնամեծար, պատուականագոյն, յարգի, յարգոյ, նախադաս, լաւագոյն:
- ՆԱԽԱՄԵԾԱՐ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՆԱԽԱՄԵԾԱՐԵԼ:
ՆԱԽԱՄԵԾԱՐԵԼ, նբ. Նախամեծար առնել, նախապատուել, նախադասել, պատուասիրել:
ՆԱԽԱՄՈՒՏՔ, տե՛ս ՆԱԽԱԴՈՒՌՆ (1):
ՆԱԽԱՅԱՅՏ, ա. 1. Նախածանուցեալ: 2. Քաջայայտ:
ՆԱԽԱՅԱՅՏԱԲԱՐ, մ. Յայտնապէս:
ՆԱԽԱՅԱՅՏԵԼ, նբ. Արտայայտել:
ՆԱԽԱՅԱՅՏՆԻ, տե՛ս ՆԱԽԱՅԱՅՏ:
ՆԱԽԱՅԱՐՁԱԿ, ա. Յանդուգն:
ՆԱԽԱՅԱՐՄԱՐԵԼ, նբ. Նախադասել:
ՆԱԽԱՅԱՒԻՏԵԱՆ, ՆԱԽԱՅԱՒԻՏԵՆԱԿԱՆ, ա. Անեղ, անժամանակ, մշտնջենաւոր:
ՆԱԽԱՅԼՔ, գ. յոգն. Նախնիք:
ՆԱԽԱՅՕԺԱՐ, ա. Յառաջակամ:
ՆԱԽԱՅՕԺԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յառաջամըտութիւն:
ՆԱԽԱՆ, տե՛ս ԵՐԱԽԱՅՐԻՔ:
ՆԱԽԱՆԿԱՐ, ա. Նախագիծ, նախանշան, նախանշանակ, նախատիպ:
ՆԱԽԱՆԿԱՐԵԼ, նբ. Նախագծել, նախագրել:
ՆԱԽԱՆՁ, գ. 1. Մախանք, յաչաղանք, չարակնութիւն: 2. Նախանձաւորութիւն, վրէժխնդրութիւն: 3. Եռանդն, փոյթ:
- ՆԱԽԱՆՁ ԱՐԿԱՆԵԼ. Նախանձեցուցանել:
-ՆԱԽԱՆՁ ԱՌՆՈՒԼ՝ ԲԵՐԵԼ՝ ԴՆԵԼ, Ի ՆԱԽԱՆՁ ՄՏԱՆԵԼ. Նախանձել, մախալ:
ՆԱԽԱՆՁԱԲԵԿ, ա. Մախող:
- ՆԱԽԱՆՁԱԲԵԿ ԱՌՆԵԼ. Նախանձեցուցանել:
- ՆԱԽԱՆՁԱԲԵԿ ԼԻՆԵԼ. Նախանձել, նախանձաբեկիլ:
ՆԱԽԱՆՁԱԲԵԿԻԼ, տե՛ս ՆԱԽԱՆՁԱԲԵԿ ԼԻՆԵԼ:
ՆԱԽԱՆՁԱԽՆԴԻՐ, ա. Նախանձայոյզ, նախանձաւոր, նախանձառու, վրէժխընդիր, քինախնդիր:
ՆԱԽԱՆՁԱԿԻՑ, ա. Նախանձաւոր, նախանձընդդէմ:
ՆԱԽԱՆՁԱԿՈԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱԽԱՆՁԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ:
ՆԱԽԱՆՁԱՅՈՅԶ, ա. Նախանձաւոր, նախանձախնդիր, նախանձոտ:
ՆԱԽԱՆՁԱՌՈՒ, տե՛ս ՆԱԽԱՆՁԱԽԸՆԴԻՐ:
ՆԱԽԱՆՁԱՒՈՐ, ա. Նախանձայոյզ, նախանձախնդիր:

ՆԱԽԱՆՁԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախանձակծութիւն:
ՆԱԽԱՆՁԵԼ (իմ), չբ. Մախալ, յաչաղել, չարակնել, խանդալ, քինալ:
ՆԱԽԱՆՁԵԼԻ, ա. Փափագելի:
ՆԱԽԱՆՁԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նախանձ արկանել, նախանձաբեկ առնել, նախանձուկս արկանել:
ՆԱԽԱՆՁԸՆԴԴԷՄ, տե՛ս ՆԱԽԱՆՁԱԿԻՑ:
ՆԱԽԱՆՁԿՈՏ, տե՛ս ՆԱԽԱՆՁՈՏ (1):
ՆԱԽԱՆՁՈՏ, ա. 1. Նախանձկոտ, յաչաղկոտ, չարակն, մախող: 2. Նախանձայոյզ, վրէժխնդիր, քինախնդիր:
ՆԱԽԱՆՁՈՐԴ, ա. 1. Նախանձոտ, մախող: 2. Նախանձաւոր:
ՆԱԽԱՆՁՈՒԿՍ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՆԱԽԱՆՁԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՆԱԽԱՆՇԱՆ, ՆԱԽԱՆՇԱՆԱԿ, տե՛ս ՆԱԽԱՆԿԱՐ:
ՆԱԽԱՇԱՐ, ա. Նախադաս, նախապատիւ, գլխաւոր:
ՆԱԽԱՇԱՒԻՂ, գ. 1. Յառաջաշաւիղ, սկզբնաշաւիղ: 2. Յառաջաբան, ներածութիւն: 3. Առաջնորդ, կարապետ, հեղինակ, հաւակ: 4. ա. Նախկին, առաջին:
ՆԱԽԱՉԱՐ, ա. Սկզբնաչար:
ՆԱԽԱՊԱՏԻՒ, ա. 1. Սկզբնապատիւ, նախամեծար, նախապատուելի: 2. գ. Նախապատուութիւն:
ՆԱԽԱՊԱՏՃԱՌ, գ. Սկզբնապատճառ:
ՆԱԽԱՊԱՏՄԵԼ, նբ. Յառաջապատմել, նախաձայնել, ազդել:
ՆԱԽԱՊԱՏՈՒԱԳՈՅՆ, ա. Նախապատուելագոյն, պատուականագոյն:
ՆԱԽԱՊԱՏՈՒԵԼ, նբ. Յառաջապատուել, նախամեծարել, նախադասել:
ՆԱԽԱՊԱՏՈՒԵԼԻ, տե՛ս ՆԱԽԱՊԱՏԻՒ (1):
ՆԱԽԱՊԱՏՈՒՄ, ա. Յառաջապատում:
ՆԱԽԱՊԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Յառաջապատուութիւն, նախադասութիւն, նախագահութիւն, աւագութիւն, յառաջամասնութիւն:
ՆԱԽԱՊԱՐԳԵՒ, ա. Յառաջապարգև:
ՆԱԽԱՊԱՐԻՍՊ, գ. Պատուար:
ՆԱԽԱՊԵՏԱԲԱՐ, մ. Տիրաբար, իշխանաբար, նախասկզբնաբար, գլխաւորաբար, սկզբնաբար, առաւելապէս:
ՆԱԽԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Գլխաւոր, առաջնորդ, պետ:
ՆԱԽԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նահապետութիւն, հայրապետութիւն, գլխաւորութիւն, իշխանութիւն:
ՆԱԽԱՊԷՍ, տե՛ս ՆԱԽ (1):
ՆԱԽԱՊՏՈՒՂ, տե՛ս ԵՐԱԽԱՅՐԻՔ:
ՆԱԽԱՍԱԿԱՆ, ա. Յառաջասաց, նախագուշակ, գուշակ:
ՆԱԽԱՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱԽԱՍԱՀՄԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ՆԱԽԱՍԱՀՄԱՆԵԱԼ, ա. Կանխասահմանեալ:
ՆԱԽԱՍԱՀՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախասահմանադրութիւն:
ՆԱԽԱՍԱՐԿԱՒԱԳ, գ. 1. Յառաջասարկաւագ: 2. Սարկաւագապետ:
ՆԱԽԱՍԱՑ, ՆԱԽԱՍԱՑԵԱԼ, ՆԱԽԱՍԱՑԻԿ, ա. 1. Կանխասաց, նախասական, յառաջասաց: 2. Կանխասացիկ, յառաջասացեալ, նախաճառ, վերոյ գրեալ:
ՆԱԽԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յառաջասացութիւն, կանխասացութիւն, նախաձայնութիւն: 2. Նախերգութիւն, յառաջաբան, նախաշաւիղ:
ՆԱԽԱՍԿԶԲՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՆԱԽԱՊԵՏԱԲԱՐ:
ՆԱԽԱՍԿԻԶԲՆ, գ. 1. Հիմն, սկզբնաւորութիւն, սկզբնապատճառ, հաւակ, հեղինակ: 2. Առաջնորդ, կարապետ: 3. ա. Նախեղակ, նախծին, նախաստեղծ, առաջին: 4. մ. Նախ առաջին:
ՆԱԽԱՍՏԱՑԵԱԼ, ա. (յունական ոճով) Նախաստեղծեալ:
ՆԱԽԱՍՏԵՂԾ, ա. Յառաջաստեղծ:

ՆԱԽԱՍՏԵՂԾԵԱԼ, ՆԱԽԱՍՏԵՂԾԻԿ, տե՛ս ՆԱԽԱՍՏԵՂԾ:
ՆԱԽԱՎԱՂ, մ. Վաղ ուրեմն:
ՆԱԽԱՎԱՍՏԱԿ, ա. Յառաջավաստակ, մեծավաստակ:
ՆԱԽԱՎԱՐԿԱԲԱՐ, ՆԱԽԱՎԱՐԿԱՆԵԼՈՎ, ՆԱԽԱՎԱՐԿԵԼՈՎ, մ. Նախապետաբար, գլխաւորաբար:
ՆԱԽԱՎԿԱՅ, տե՛ս ՆԱԽԱՄԱՐՏԻՐՈՍ:
ՆԱԽԱՏ, գ. 1. Անարգանք, նախատինք: 2. Ստգտանք: 3. Նախատական, անարգ:
ՆԱԽԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱՀԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ:
ՆԱԽԱՏԱՆՔ, տե՛ս ՆԱԽԱՏԻՆՔ:
ՆԱԽԱՏԱՐԱԾԵԼ, նբ. Առաջադրել:
ՆԱԽԱՏԵԼ, նբ. Նախատինս դնել, անարգել, անպատուել, յանդիմանել, լուտալ, հայհոյել, յամօթ առնել:
ՆԱԽԱՏԵՍ, ա. 1. Յառաջատես, կանխատես, յառաջահայեաց, նախահայեաց, նախագէտ, նախահոգակ: 2. Մարգարէ:
ՆԱԽԱՏԵՍԱԿԱՆ, ա. Նախատես, յառաջատես, նախահայեաց, նախահոգակ, խոհական:
ՆԱԽԱՏԵՍԵԼ, նբ. Յառաջատեսել, մարգարէանալ, գուշակել:
ՆԱԽԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յառաջատեսութիւն, կանխատեսութիւն, նախագիտութիւն, նախագուշակութիւն: 2. Նախահոգութիւն:
ՆԱԽԱՏԻՆՔ, գ. Նախատանք, անարգանք, թշնամանք, պարսաւ, պարսաւանք, լուտանք, անպատուութիւն, խայտառակութիւն:
- ՆԱԽԱՏԻՆՍ ԴՆԵԼ, տե՛ս ՆԱԽԱՏԵԼ:
ՆԱԽԱՏԻԶ, ա. Նախատորդ:
ՆԱԽԱՏԻՊ, ա. գ. 1. Սկզբնատիպ, յառաջատիպ, նախանկար, նախագաղափար: 2. մ. Գլխաւորապէս (իբրև նախատիպ):
ՆԱԽԱՏԻՐԵԼ, չբ. Յառաջել, կանխել:
ՆԱԽԱՏՈՐԴ, տե՛ս ՆԱԽԱՏԻԶ:
ՆԱԽԱՏՈՒՐ, ա. Նախապարգև:
ՆԱԽԱՏՊԱԳՈՅՆ, ա. Իսկագոյն, նախատպաւորական:
ՆԱԽԱՏՊԱՒՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՆԱԽԱՏՊԱԳՈՅՆ:
ՆԱԽԱՏՊԱՒՈՐԵԼ, նբ. Նախատպել, նախանկարել:
ՆԱԽԱՏՊԵԼ, տե՛ս ՆԱԽԱՏՊԱՒՈՐԵԼ:
ՆԱԽԱՏՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախատիպ:
ՆԱԽԱՏՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՆԱԽԱՏՐԱՊԷՍ:
ՆԱԽԱՏՐԱՊԷՍ, մ. Նախատրաբար:
ՆԱԽԱՏՕՆԱԿ, գ. Յառաջատօնակ:
ՆԱԽԱՐԱՐ, գ. Սատրապ, աւագ, իշխան, չահապ, նահապետ, տանուտէր:
ՆԱԽԱՐԱՐԱԳՈՒՆԴ, ա. Նախարարակոյտ:
ՆԱԽԱՐԱՐԱԶՆ, գ. Նախարար:
ՆԱԽԱՐԱՐԱԿՈՅՏ, տե՛ս ՆԱԽԱՐԱՐԱԳՈՒՆԴ:
ՆԱԽԱՐԱՐԵԱՆ, գ. հաւաք. Նախարարք, աւագօրեար, աւագանի:
ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Իշխանութիւն, գաւառ, վիճակ (նախարարների):
ՆԱԽԱՐԿԵԼ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱՐԿԵԼ:
ՆԱԽԱՑՈՒՑԱԿ, ա. գ. Առաջնորդ:
ՆԱԽԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հնութիւն, 2. Նախապատուութիւն:
ՆԱԽԳԻՏԱԿԱՆՆ, ՆԱԽԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱԽԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:
ՆԱԽԳՈՅՆ, տե՛ս ՆԱԽԱԳՈՅՆ:
ՆԱԽԵՂԱԿ, ա. Նախագոյ:
ՆԱԽԵՆԹԱԿԱՅ, ա. Նախենթակացեալ:
ՆԱԽԵՆԹԱԿԱՑԵԱԼ, տե՛ս ՆԱԽԵՆԹԱԿԱՅ:
ՆԱԽԵՐԱԽԱՅՐԻՔ, տե՛ս ԵՐԱԽԱՅՐԻՔ:
ՆԱԽԵՐԳԱԲԱՐ, մ. Նախապէս, կանխաւ:
ՆԱԽԵՐԳԱԿ, գ. Նախերգութիւն, նախաչաւիղ:
ՆԱԽԵՐԳԱՆ, գ. Նախերգութիւն, յառաջաբան, նախաչաւիղ:
ՆԱԽԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱԽԵՐԳԱՆ:
ՆԱԽԵՐԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Հայեցուած, երևոյթ:

ՆԱԽԵՐԵՒԱԿ, ա. Նախայայտ:
ՆԱԽԵՐՋԱՆԻԿ, ա. Գերերջանիկ, բարեբաստագոյն:
ՆԱԽԸՄՊԵԼ, տե՛ս ՃԱՇԱԿԵԼ (2):
ՆԱԽԸՆԹԱՆԱԼ, չբ. Կարապետել:
ՆԱԽԸՆԹԱՑ, ա. գ. 1. Յառաջընթաց, կարապետ, նախաշաւիղ: 2. Նախկին:
ՆԱԽԸՆԹԱՑԻԿ, տե՛ս ՆԱԽԸՆԹԱՑ:
ՆԱԽԸՆԹԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Յառաջընթացութիւն:
ՆԱԽԸՆԾԱՑ, ա. 1. Յառաջընծայ: 2. մ. Կանխաւ, նախկնաբար: 3. գ. Երախայրիք:
ՆԱԽԸՆԾԱՅԵԱԼ, ՆԱԽԸՆԾԱՅԵՑԵԱԼ, տե՛ս ՆԱԽԸՆԾԱՑ (1):
ՆԱԽԸՆՁԵՌԵԼ, նբ. Նախաձեռնել:
ՆԱԽԸՆՏՐԵԱԼ, ա. Յառաջընտրեալ:
ՆԱԽԻՄԱՑ, ա. Յառաջիմաց, նախագէտ, կանխատես:
ՆԱԽԻՄԱՑԱԿԱՆ, տե՛ս ՆԱԽԻՄԱՑ:
ՆԱԽԻՄԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Յառաջգիտութիւն, նախատեսութիւն, նախախնամութիւն:
ՆԱԽԻՐ, գ. Անդեայ, պաճար, ջոկ, հօտ:
ՆԱԽԾԻՆ, ա. գ. 1. Նախածին, անդրանիկ, երէց: 2. Նախկին:
ՆԱԽԿԻ, տե՛ս ՆԱԽԿԻՆ:
ՆԱԽԿԻՆ, ա. 1. Առաջին, հին, նախնի, նախգոյն, առաւելագոյն, գլխաւոր, սկզբնական: 2. մ. Նախ, զառաջինն, յառաջագոյն, սկզբնաբար, նախկնաբար:
ՆԱԽԿՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՆԱԽԿԻՆ (2):
ՆԱԽԿՆԱԳՈՅՆ, ա. Յառաջագոյն, վերագոյն:
ՆԱԽԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախաւորութիւն:
– ՆԱԽԿՆՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Նախկնաբար:
ՆԱԽՃԱՄԷՋ ՊԱՐ, գ. Որովայն:
ՆԱԽՃԻՐՔ, գ. Կոտորած, վնաս, զեան, ոճիր, հարուած:
ՆԱԽՆԱԳՈՅՆ, ա. Նախկին, նախագոյն, յառաջագոյն, հնագոյն:
ՆԱԽՆԱԿԱՆ, ա. 1. Հին, վաղեմի, հայրենի: 2. Նախկին, առաջին, նախագոյ, սկզբնական: 3. Անսկզբնական:
ՆԱԽՆԵԱԿ, ՆԱԽՆԵԿ, ա. Նախնի, նախկին, առաջին:
ՆԱԽՆԻ, ա. 1. Նախնական, նախկին, հին, հայրենի, գլխաւոր, աւագ, բուն: 2. գ. Պետ, նահապետ, գլուխ, նախահայր, սկիզբն: 3. մ. Նախկնաբար, ի բնէ:
– ՆԱԽՆԻՔ, գ. 1. Նախածինք, նախահարք: 2. Երախայրիք:
ՆԱԽՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւագութիւն:
ՆԱԽՈՒՆԱԿ, ՆԱԽՈՒՆԱԿԱՆ, ա. 1. Գերագոյն, գերունակ: 2. Նախկին, նախնական:
ՆԱԽՈՒՍՏ, Ի ՆԱԽՈՒՍՏ, մ. ա. Յառաջնըմէ, անդստին, յառաջագոյն, հին, նախկին:
ՆԱՀԱՆԳ, գ. Գաւառ:
ՆԱՀԱՆՋ, գ. Նահանջումն, կասումն:
ՆԱՀԱՆՋԵԼ, նբ. 1. Սանձել, կասեցուցանել, կաշկանդել, պնդել, արգելուլ, յետս ունել: 2. Դրդել, մղել, չարժել:
ՆԱՀԱՆՋՈՒՄՆ, գ. Նահանջ:
ՆԱՀԱՊԵՏ, գ. Նախահայր, հայրապետ, ցեղապետ, տոհմապետ, տանուտէր, նախարար, իշխան:
ՆԱՀԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. (եկեղց.) Հայրապետական, քահանայապետական:
ՆԱՀԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ցեղապետութիւն, նախարարութիւն, առաջնորդութիւն: 2. Հայրապետութիւն: 3. Նախաւորութիւն, յառաջամասնութիւն, նախապատուութիւն:
ՆԱՀԱՏԱԿ, ա. գ. 1. Նախամարտիկ, յառաջամարտիկ, ախոյեան: 2. Ծգնաւոր, մարտիրոս: 3. Քաջ, առաքինի:
ՆԱՀԱՏԱԿԱԲԱՐ, մ. Նահատակապէս:
ՆԱՀԱՏԱԿԱԴԻՐ, ա. գ. Հանդիսադիր, մարտադիր, գուպարադիր:
ՆԱՀԱՏԱԿԱԶԳԵԱՑ, ա. Ծգնազգեաց, յաղթազգեաց, առաքինի:
ՆԱՀԱՏԱԿԱԿԻՑ, ա. Ծգնակից, մարտա-

կից, մրցակից, հանդիսակից:
ՆԱՀԱՏԱԿԱՆԱԼ, տե՛ս ՆԱՀԱՏԱԿԵԼ[2] (իմ):
ՆԱՀԱՏԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՆԱՀԱՏԱԿԱԲԱՐ:
ՆԱՀԱՏԱԿԵԼ[1], նբ. Նահատակեցուցանել, հանդիսացուցանել:
ՆԱՀԱՏԱԿԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Ծգնել, մրցել, մարտնչել, հանդիսանալ, յարձակել, չահատակել: 2. Մարտիրոսանալ:
ՆԱՀԱՏԱԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՆԱՀԱՏԱԿԵԼ[1]:
ՆԱՀԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ծիգն, ճգնութիւն, մրցումն, ագոն, չահատակութիւն: 2. Մարտիրոսութիւն:
ՆԱՀԱՏԱԿՈՒՀԻ, գ. (եկեղց.) Վկայուհի, մարտիրոսուհի:
ՆԱՀԱՏԱԿՈՒՄՆ, գ. Նահատակութիւն:
ՆԱՃԱ (յ), գ. Փախածթ, պարիխ:
ՆԱՄԱԿ, գ. Թուղթ, հրովարտակ, ձեռագիր:
ՆԱՄԱԿԱԳԻՐ, ա. Բանսարկու, մատնիչ, գուչակ:
ՆԱՄԱԿԱԿԻՐ, ա. Թղթաբեր, թղթատար, սուրհանդակ, նամակամատոյց:
ՆԱՄԱԿԱՄԱՏՈՅՑ, ա. Նամակակիր, բանբեր:
ՆԱՄԱԿԱՆԻ, գ. յոգն. Նամակք, թուղթք:
ՆԱՄԵԼ (իմ), չբ Խոնաւանալ, թրջել, ջրարբել, տամկանալ:
ՆԱՄԷՏ, ա. Խոնաւուտ, ջրի, գէջ:
ՆԱՄՓՈՐՏ, տե՛ս ՆԱՓՈՐՏ:
ՆԱՅ, ա. 1. Խոնաւ, գէջ, նամէտ: 2. գ. Խոնաւութիւն:
ՆԱՅԱՊԷՍ, տե՛ս ՆՈՅՆՊԷՍ:
ՆԱՅԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խոնաւացուցանել, տամկացուցանել, թանալ, ոռոգանել:
ՆԱՅԵԱՑ, գ. Նայեցուած, հայեցուած:
ՆԱՅԵԼ (իմ) չբ. Հայել, նկատել, դիտել, ակնարկել, ակնկառոյց լինել, ուչ ունել:
ՆԱՅԵԼԻՔ, գ. Տեսանելիք, ականողիք, աչք:
ՆԱՅԵՑԱԾ, ՆԱՅԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՆԱՅԵՑՈՒԱԾ, գ. 1. Նայեաց, հայեացք, հայեցուած, նկատումն, տես, տեսութիւն: 2. Տեսիլ:
ՆԱՅԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հայեցուցանել:
ՆԱՆԻՐ, ա. 1. Ունայն, ընդունայն, դատարկ, սին, սնոտի: 2. գ. Ունայնութիւն:
- Ի ՆԱՆԻՐ, ա. մ. Նանրապէս, ի զուր, ընդ վայր, ընդունայն, տարապարտ, վայրապար, յանիրաւի:
ՆԱՆՐԱԼԵԶՈՒ, ա. Զրաբան, զրախօս, ունայնաբան:
ՆԱՆՐԱԿԱՆ, ա. 1. Նանիր, ունայն, սնոտի: 2. Անիրաւ:
ՆԱՆՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Ունայնանալ, սնոտել, ի դերև ելանել: 2. Անմտանալ, անիրաւել:
ՆԱՆՐԱՊԷՍ, մ. Ի նանիր, ի զուր, յանիրաւի:
ՆԱՆՐԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Սնափառութիւն, զրափառութիւն:
ՆԱՆՐԵԼ (իմ), տե՛ս ՆԱՆՐԱՆԱԼ:
ՆԱՆՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ունայնութիւն, ընդունայնութիւն, սնոտիք: 2. Անիրաւութիւն:
ՆԱՇԻ, տե՛ս ՆԱՇԻՀ:
ՆԱՇԻՀ, գ. Նաչի, սիղիգն:
ՆԱՍՏԻԿ, տե՛ս ԿԱՐԿԱՆԴԱԿ:
ՆԱՐԴ, ՆԱՐԴԱՆ, տե՛ս ՆԱՐԴՈՍ:
ՆԱՐԴԵԱՆ, տե՛ս ՆԱՐԴՈՍԱԿԱՆ:
ՆԱՐԴԷՍ, ՆԱՐԴԻՒՆ, տե՛ս ՆԱՐԴՈՍ:
ՆԱՐԴՈՍ, գ. (բսբ.) Նարդ, փաղանգամուչկ:
ՆԱՐԴՈՍԱԿԱՆ, ա. Նարդեան:
ՆԱՐԿԱ, գ. (կենդբ.) Ներկէս:
ՆԱՐՄԱՇԱՐԺ, ա. Հանդարտագնաց (գետ):
ՆԱՐՕՏԱՆԵՐԿ, գ. Ներկագործ, ներկիչ:
ՆԱՒ, գ. 1. Լաստափայտ, տապան: 2. Լաստ: 3. Նաւակ, մակոյկ, կուր:
ՆԱՒԱԲԱՇԽ, գ. Լիճ, ծովակ:
ՆԱՒԱԲԵԿԵԼ (իմ), չբ. Նաւաբեկ լինել:

ՆԱՒԱԲԵԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՆԱՒԱԲԵԿԵԼ (իմ):
ՆԱՒԱԲԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծովակոծութիւն:
ՆԱՒԱԳՆԱՑ, գ. ա. 1. Նաւորդ, ծովագնաց: 2. Նաւական:
ՆԱՒԱԳՆԱՑԻԿ, ա. Նաւական:
ՆԱՒԱԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Նաւարկութիւն, ծովագնացութիւն:
ՆԱՒԱԳՈՐԾ, ա. գ. Նաւակառոյց, նաւակառու, նաւարար:
ՆԱՒԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Նաւակառութիւն, նաւակառուցութիւն, նաւարարութիւն:
ՆԱՒԱԶ, գ. Նաւավար, նաւաստի, նաւորդ:
ՆԱՒԱԼԻՒՂ, ՆԱՒԱԼՈՒՂԱԿ, տե՛ս ՆԱՒԱՂՕՂԱԿ:
ՆԱՒԱԿ, գ. 1. Նաւ, մակոյկ, կուր, վարքայ: 2. Նուագ, բաժակ:
ՆԱՒԱԿԱԼ, տե՛ս ԵՔԻՆԷԻՍ:
ՆԱՒԱԿԱՄՈՒՐՋ, տե՛ս ՋՈՄ:
ՆԱՒԱԿԱՅՔ, գ. Հանգրուան նաւուց, նաւահանգիստ:
ՆԱՒԱԿԱՆ, ա. Նաւագնացիկ, ծովական:
ՆԱՒԱԿԱՌՈՅՑ, տե՛ս ՆԱՒԱԳՈՐԾ:
- ՆԱՎԱԿԱՌՈՅՑ ԼԻՆԵԼ, Նաւավարել:
ՆԱՒԱԿԱՌՈՒ, տե՛ս ՆԱՒԱԳՈՐԾ:
ՆԱՒԱԿԱՌՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱՒԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:
ՆԱՒԱԿԱՌՈՒՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱՒԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:
ՆԱՒԱԿԱՏԻՔ, գ. (կրօն) Խթումն:
ՆԱՒԱԿԻԿ, գ. Մակոյկ, կուր:
ՆԱՒԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՆԱՒԱԿՑԵԼ (իմ):
ՆԱՒԱԿՈԾԵԼ (իմ), չբ. Նաւակոծ լինել, նաւաբեկ լինել, նաւաբեկել:
ՆԱՒԱԿՈԾ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՆԱՒԱԿՈԾԵԼ (իմ):
ՆԱՒԱԿՈԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Նաւաբեկութիւն:
ՆԱՒԱԿՌՈՒՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱՒԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ:

ՆԱՒԱԿՑԵԼ (իմ), չբ. Նաւակից լինել:
ՆԱՒԱՀԱՆԳԻՍՏ, գ. 1. Հանգրուան նաւուց, նաւակայք: 2. փխբ. Հանգրուան:
ՆԱՒԱՂՕՂԱԿ, ա. գ. Նաւալիւղ, նաւալուղակ, նաւագնաց, նաւորդ:
ՆԱՒԱՄԱԿՈՅԿ, գ. Մակոյկ, կուր:
ՆԱՒԱՄԱՐՏ, տե՛ս 1. ՆԱՒԱՄԱՐՏԻԿ: 2. ՆԱՒԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ:
ՆԱՒԱՄԱՐՏԱԿԱՆ, ա. Նաւամարտիկ:
ՆԱՒԱՄԱՐՏԻԿ, ա. 1. Նաւամարտ, ծովամարտիկ: 2. Տե՛ս ՆԱՒԱՄԱՐՏԱԿԱՆ: 3. գ. ՆԱՒԱՄԱՐՏՈՒԹՅՈՒՆ:
ՆԱՒԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նաւակռուութիւն, նաւամարտ, ծովամարտութիւն:
ՆԱՒԱՄՈՒՏ, գ. 1. Նաւորդ: 2. Նաւանըստական:
ՆԱՒԱՆՍՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՆԱՒԱՄՈՒՏ (2):
ՆԱՒԱՋՈՒ, գ. 1. Նաւարկութիւն: 2. ա. Նաւագնաց, նաւական:
ՆԱՒԱՊԵՏ, գ. 1. Նաւավար, ծովակալ: 2. Նաւուղիղ, նաւուղղակ, ղեկավար:
ՆԱՒԱՊԵՏԵԼ, նբ. Նաւաստել, ղեկավարել, առաջնորդել:
ՆԱՒԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նաւավարութիւն:
ՆԱՒԱՍՏԱԿԱՆ, ա. Նաւաստիկ, նաւավարական:
- ՆԱՒԱՍՏԱԿԱՆՆ, գ. Նաւավարութիւն:
ՆԱՒԱՍՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱՒԱՍՏՈՒԹԻՒՆ:
ՆԱՒԱՍՏԵԼ, նբ. Նաւապետել, նաւավարել, ղեկավարել:
ՆԱՒԱՍՏԻ, ա. գ. Նաւավար, նաւապետ:
ՆԱՒԱՍՏԻԿ, տե՛ս ՆԱՒԱՍՏԱԿԱՆ:
ՆԱՒԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նաւաստականութիւն, նաւապետութիւն, ղեկավարութիւն:
ՆԱՒԱՎԱՐ, գ. 1. Նաւաստի, նաւապետ: 2. Ղեկավար, նաւուղիղ: 3. Նաւազ, նաւորդ:
ՆԱՒԱՎԱՐԱԿԱՆ, ա. Նաւաստական:
ՆԱՒԱՎԱՐԵԼ, նբ. և չբ. 1. Նաւարկել,

նաւել: 2. փխբ. Ղեկավարել, կառավարել:
ՆԱՒԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Նաւաստութիւն, նաւարկութիւն, նաւորդութիւն:
ՆԱՒԱՏՈՐՄ, տե՛ս ՆԱՒԱՏՈՐՄԻՂ:
ՆԱՒԱՏՈՐՄԻՂ, գ. Նաւատորմ, տորմիղ նաւաց:
ՆԱՒԱՐԱՐ, տե՛ս ՆԱՎԱԳՈՐԾ:
ՆԱՒԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱՒԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:
ՆԱՒԱՐԿԵԼ, չբ. Նաւել:
ՆԱՒԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Նաւորդութիւն, նաւավարութիւն, նաւաստութիւն, նաւելութիւն:
ՆԱՒԱՓԱՅՏ, գ. Լաստափայտ:
ՆԱՒԵԼ, չբ. Նաւարկել:
ՆԱՒԵԼԱՍՏԱՑ, ա. Նաւաստի, նաւավար:
ՆԱՒԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Նաւարկութիւն:
ՆԱՒԿՆԵԱՐ, գ. Նաւակք, նաւակիկք:
ՆԱՒՈՐԴ, ա. գ. Նաւազ, նաւավար:
ՆԱՒՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱՒԱՐԿՈՒԹԻՒՆ:
ՆԱՒՈՒՂԻՂ, գ. Նաւուղղակ, նաւավար, ղեկավար:
ՆԱՒՈՒՂՂԱԿ, տե՛ս ՆԱՒՈՒՂԻՂ:
ՆԱՓՈՐՏ, ՆԱՓՈՐՏՆ, գ. (եկեղց.) Աղաբողոն, մեկնոց, թիկնոց, վերարկու, փիլոն, չուրջառ:
ՆԱՔԱՐԱԿԻՏ, գ. Բնիոն:
ՆԳԱԲԵԿԵԼ, ՆԳԱԽԱՐԽԱՐ ԱՌՆԵԼ, ՆԳԵԼ, նբ. Խախտել, խարխալել, քայքայել, չարժել, չարժլել, տապալել:
ՆԳՈՏԻԼ, չբ. Նեխել:
ՆԵԱՐԴ, գ. (կզմխս.) Ջիլ, ջիղ, աճառ:
ՆԵԱՐԴԱՊԱՏ, ա. Աճառապատ, ջլուտ, ջղուտ, կարչնեղ:
ՆԵԽ, գ. 1. Նեխութիւն, ժահ, ժահահոտութիւն, չարաւ, փտութիւն, երր: 2. ա. Նեխական, ժահահոտ:
ՆԵԽԱԿԱՆ, տե՛ս ՆԵԽ (2):
ՆԵԽԱՀՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժահահոտութիւն, չարահոտութիւն, չարաւահոտութիւն:

ՆԵԽԵԼ[1], նբ. Փտել, հոտել, ապականել:
ՆԵԽԵԼ[2] (իմ), չբ. Փտել, հոտել, ժողխել:
ՆԵԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Նեխ, նեխումն:
ՆԵԽՈՒՄՆ, տե՛ս ՆԵԽՈՒԹԻՒՆ:
ՆԵԿԱԹ, գ. Հովիւ, խաչնարած, հօտարած:
ՆԵՂ, ա. 1. Անձուկ: 2. Նեղեալ, տառապեալ:
- Ի ՆԵՂ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՀԱՍՈՒՑԱՆԵԼ՝ ՄՂՂԵԼ. Նեղել:
ՆԵՂԱԳՈՅՆ, ա. Անձկագոյն:
ՆԵՂԱՀԱՒԱՏ, ա. Դիւրափոփոխ:
ՆԵՂԱՆԱԼ, չբ. Անձկանալ:
ՆԵՂԱՍԻՐՏ, ա. Կարճամիտ, անհամբեր, ցասկոտ:
ՆԵՂԱՍՐՏԵԼ, չբ. Կարճ(ա)մտել, սրտնեղել, դժուարել, զայրանալ:
ՆԵՂԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարճ(ա)մտութիւն, սրտնեղութիւն, փոքրոգութիւն, դժկամակութիւն, զայրոյթ, բարկութիւն:
ՆԵՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նեղել (նեղութիւն պատճառել):
ՆԵՂԱՓՈՂՈՑ, տե՛ս ՆՐԲԱՓՈՂՈՑ:
ՆԵՂԵԼ, նբ. Նեղացուցանել, տառապեցուցանել, հարստահարել, ստիպել:
ՆԵՂԻՉ, ա. Տառապեցուցիչ:
ՆԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անձկութիւն: 2. Տառապանք, վիշտ, ճնշումն:
ՆԵՂՈՒՑ, գ. 1. Կիրճ: 2. (աշխգր.) Պարանոց: 3. ա. Նեղ:
ՆԵՂՍՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԵՂԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ:
ՆԵՆԳ, գ. 1. Նենգութիւն, դաւ, դաւաճանութիւն, խարդաւանք: 2. ա. Նենգաւոր, խարդախ, պատիր, չարարուեստ:
ՆԵՆԳԱԲԱՐ, մ. Նենգութեամբ, նենգաւ, նենգանօք:
ՆԵՆԳԱԲԱՐՈՅ, ա. Կեղծաւոր, խարդախ:
ՆԵՆԳԱԳՈՐԾ, ա. Նենգաւոր, դաւաճան, դաւող, խարդախող, դարանագործ, դարանակալ, չարարուեստ:
ՆԵՆԳԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Դաւ, դաւաճանութիւն:

ՆԵՆԳԱԺՈՏ, ա. Զարարուեստ, չարահնար, նենգաւոր, նենգոտ, խորամանկ:
ՆԵՆԳԱԽԵՌ, ՆԵՆԳԱԽՈՀ, ա. Նենգամիտ, չարամիտ:
ՆԵՆԳԱԽՈՇՈՇ, ա. Դաւող:
ՆԵՆԳԱՄԻՏ, տե՛ս ՆԵՆԳԱԽԵՌ:
ՆԵՆԳԱՆ, տե՛ս ՆԵՆԳ:
- ՆԵՆԳԱՆԱՒ, ՆԵՆԳԱՆՕՔ, տե՛ս ՆԵՆԳԱԲԱՐ:
ՆԵՆԳԱՊԱՏԻՐ, ա. Խաբեպատիր, խաբէական, ստապատիր:
ՆԵՆԳԱՒՈՐ, ա. Նենգիչ, դաւաճան, խարդախող, նենգաժոտ, նենգոտ:
ՆԵՆԳԱՒՈՐԱԳՈՐԾ, տե՛ս ՆԵՆԳԱԳՈՐԾ:
ՆԵՆԳԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Նենգաւոր:
ՆԵՆԳԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ՆԵՆԳԵԼ:
ՆԵՆԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Նենգութիւն, նենգ:
ՆԵՆԳԵԼ, նբ. չբ. Նենգաւորել, դաւել, դաւաճանել, պատրել, ստել, խարդախել, անիրաւել, զրկել, վնասել:
ՆԵՆԳԻՉ, ա. Դաւող, նենգաւոր:
ՆԵՆԳՈՏ, ա. Նենգաժոտ, նենգաւոր:
ՆԵՆԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԵՆԳ:
- ՆԵՆԳՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ՆԵՆԳԱԲԱՐ:
ՆԵՌՆ, գ. (կրօն) Դերաքրիստոս, անտիքրիստոս, մոլորականն:
ՆԵՍԱՐ, գ. (կրօն.) Դև, սատանայ:
ՆԵՏ, գ. Փքին, հերձակ:
- ՆԵՏ ԱՌ Ի ՅԱՍՏՈՒԾՈՅ. Շանթ, կայծակն:
ՆԵՏԱԹԱՓ ԼԻՆԵԼ, Նետաձիգ լինել:
ՆԵՏԱԿԱԼ, գ. Մանգղիոն, բաղխտր:
ՆԵՏԱՀԱՐԵԼ, նբ. Նետաձիգ առնել:
ՆԵՏԱՁԳՈՂ, ա. Նետաձիգ, նետող, աղեղնաւոր, կապարճաւոր:
ՆԵՏԱՁԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղեղնաւորութիւն:
ՆԵՏԱՁԻԳ, տե՛ս ՆԵՏԱՁԳՈՂ:
- ՆԵՏԱՁԻԳ ԱՌՆԵԼ կամ ԼԻՆԵԼ, Նետահարել, ձիգ դնել:
ՆԵՏՈՂ, տե՛ս ՆԵՏԱՁԳՈՂ:
ՆԵՐԱԲՆԱԿ, ա. Բնակ, բնիկ:
ՆԵՐԱԳՈՐԾԵԼ, տե՛ս ՆԵՐԳՈՐԾԵԼ:
ՆԵՐԱԳՐԵԼ, նբ. Արձանագրել:
ՆԵՏԱԴԱՐՁԵԱԼ, տե՛ս ՆԵՐՄԻՒՍԱՆԳԱՄ:
ՆԵՐԱԴԻՏԵԼ, նբ. Նայել, նկատել, նբաւկնել:
ՆԵՐԱԴՐԵԼ, նբ. Հաստատել, սերտել, զետեղել, դրոշմել, պատուաստել, տնկել:
ՆԵՐԱԶԳԻ, ա. Առցեղ, առտնին, ընտանի, ներքին:
ՆԵՐԱԾԱԿԱՆ, ա. Ներքսածական:
ՆԵՐԱԾԵԼ, նբ. Մուծանել, հետևեցուցանել, նախակրթել, հրահանգել:
ՆԵՐԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Մուտք, նախադուռն, նախաչաւիղ, նախակրթութիւն:
ՆԵՐԱԿԵՐՏԵԼ, տե՛ս ՆԵՐԳՈՐԾԵԼ:
ՆԵՐԱԿՆԵԼ, տե՛ս ՆԵՐԱԴԻՏԵԼ:
ՆԵՐԱԿՐԹԵԼ, նբ. Կրթել, հրահանգել:
ՆԵՐԱՄԻՋԱԿ, ա. Միջակ, միջին (մէջտեղը գտնուող):
ՆԵՐԱՄԻՏ, ա. 1. Մտաւոր, բանական: 2. Մտացի, հանճարեղ:
ՆԵՐԱՄՍԵԱՅ, ա. Ամսական, ամսօրեայ:
ՆԵՐԱՄՏԵԼ, չբ. Միջամուխ լինել, ներքսամտել:
ՆԵՐԱՆԻՒԹԵԼ, նբ. Նիւթել, նիտալ, հայթայթել, բաղհիւսել:
ՆԵՐԱՆՁՆ, գ. Հոգի, անձն:
ՆԵՐԱՆՁՆԱԿԱՆ, ա. Ներանձնաւոր, չնչաւոր, չնչական, հոգեղէն, բանական:
ՆԵՐԱՆՁՆԱՑԵԱԼ, ա. Ներանձնաւոր, առանձնաւոր, հոգևոր:
ՆԵՐԱՆՁՆԱՒՈՐ, ա. 1. Ներանձնական, հոգևոր: 2. Շնչաւոր:
ՆԵՐԱՆՁՆԵԱՆ, ա. Անձնաւոր, հոգևոր, չնչաւոր:
ՆԵՐԱՆՁՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ներանձն, անձնաւորութիւն, առանձնաւորութիւն:
ՆԵՐԱՆՈՒԱԳ, ա. Բարեյարմար:
ՆԵՐԱՌԱՍԱԿԱՆ, տե՛ս ՆԵՐԲՈՂԱԿԱՆ:

ՆԵՐԱՌԱՍՈՒԹԻՒՆ, ՆԵՐԱՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԵՐԲՈՂ:

ՆԵՐԱՒԱՐՏ, ա. Վերջին, կատարեալ:

ՆԵՐԲԱԿ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ՆԵՐԲԱԿԵԼ:

ՆԵՐԲԱԿԵԼ, նբ. Ներբակ առնուլ, բակ առնուլ, բակառել, բագձաձել, պարունակել, շուրջ արկանել՝ պատել, շրջափակել:

ՆԵՐԲՈՂ, տե՛ս ՆԵՐԲՈՂԵԱՆ:

ՆԵՐԲՈՂԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ՆԵՐԲՈՂԵԼ:

ՆԵՐԲՈՂԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԵՐԲՈՂԵԱՆ:

ՆԵՐԲՈՂԱԾԱՆՕԹ, ա. Ներբողական:

ՆԵՐԲՈՂԱԿԱՆ, ա. 1. Գովասանական, դրուատական: 2. Գովելի:

ՆԵՐԲՈՂԱՆՈՒՆ, ա. Բարեհամբաւ:

ՆԵՐԲՈՂԵԱՆ, գ. 1. Ներբող, ներբողաբանութիւն, ներբողութիւն, գով, գովեստ, գովասանութիւն, դրուատ, դրուատիք: 2. ա. Ներբողական:

ՆԵՐԲՈՂԵԼ, նբ. Ներբողաբանել, դրուատել, գովել:

ՆԵՐԲՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՆԵՐԲՈՂՈՒՄՆ, տե՛ս ՆԵՐԲՈՂԵԱՆ:

ՆԵՐԳԵՒԵԼ (իմ), չբ. Նուազել, նուաղել, հիւծանել, լքանել, վատել:

ՆԵՐԳԵՒՈՒՄՆ, գ. Հիւծումն:

ՆԵՐԳՈՐԾԱԳՈՅՆ, ա. Ներգործողագոյն:

ՆԵՐԳՈՐԾԱԿԱՆ, ա. 1. Ազդողական, ազդող, գործօնեայ, կարող, հզօր, աջող, աջողակ: 2. Ուժգին, սաստիկ:

ՆԵՐԳՈՐԾԵԼ, նբ. Ազդել, հաստել, առնել, կատարել, տպաւորել, կացուցանել:

ՆԵՐԳՈՐԾՈՂԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՆԵՐԳՈՐԾԱԳՈՅՆ:

ՆԵՐԳՈՐԾՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՆԵՐԳՈՐԾԱԿԱՆ:

ՆԵՐԳՈՐԾՈՂԱԿԱՆԱԲԱՐ, մ. Ներգործութեամբ:

ՆԵՐԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազդեցութիւն, յաջողութիւն, զօրութիւն:

ՆԵՐԳՈՐԾՈՒՄՆ, գ. Ներգործութիւն (Ներգործելը):

ՆԵՐԳՈՐԾՈՒՆ, ա. Գործուն, գործունեայ, գործական:

ՆԵՐԴԱՇՆԱԿԱՊԷՍ, մ. Դաշնակապէս, յարմարապէս, վայելչապէս, միաբանութեամբ:

ՆԵՐԴԱՇՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Զափակցութիւն, համաչափութիւն:

ՆԵՐԴԵԱՑ, ա. Ջղեայ:

ՆԵՐԵԼ, նբ. և չբ. 1. Տեղի տալ, թոյլ տալ, թողուլ, թողացուցանել, գիջանել, անսալ, խնայել: 2. Տոկալ, հանդուրժել, համբերել, յանձն առնուլ, տանել:

ՆԵՐԸՂՁԱԿԱՆ, ա. Ըղձական, ըղձալի, յօժարական:

ՆԵՐԸՆԴՈՒՆԱԿ, տե՛ս ԸՆԴՈՒՆԱԿ:

ՆԵՐԸՆԴՈՒՆԱԿԱՆ, ա. Ներընդունելի, հաւանական, հնարաւոր, կարելի:

ՆԵՐԸՆԴՈՒՆԵԼ (իմ), հբ. Ընդունել (ընդունակ՝ ընդունող լինել):

ՆԵՐԸՆԴՈՒՆԵԼԻ, տե՛ս ՆԵՐԸՆԴՈՒՆԱԿԱՆ:

ՆԵՐԼԻՆԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Լինելութիւն, եղանութիւն, ծնունդ:

ՆԵՐԽՈՀԵՄ, ՆԵՐԽՈՀԵՄԱԿԱՆ, ա. Խոհական, զգաստ, զգայուն:

ՆԵՐԿԱԳՈՐԾ, տե՛ս ՆԱՐՕՏԱՆԵՐԿ:

ՆԵՐԿԱԶՄԵԼ, տե՛ս ԿԱԶՄԵԼ:

ՆԵՐԿԱԾ, գ. Ներկուած, բիծ:

ՆԵՐԿԱՅ, ա. Առաջիկայ, այժմու, արդի:

ՆԵՐԿԱՆԵԼ, նբ. Ներկել, գունաւորել, թաթաւել:

ՆԵՐԿԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կացուցանել, հաստել:

ՆԵՐԿԵԼ, տե՛ս ՆԵՐԿԱՆԵԼ:

ՆԵՐԿՈՒԱԾ, տե՛ս ՆԵՐԿԱԾ:

ՆԵՐԿՈՒՌ, ա. 1. Կուռ, հոծ, խիտ: 2. փխբ. Կիրթ, հմուտ:

ՆԵՐԿՐԵԼ, նբ. Պարունակել:

ՆԵՐՀԱԿ, ա. 1. Հակառակ, ընդդէմ, ընդդիմակ: 2. Հակառակորդ:

ՆԵՐՀԱԿԱԲԱՆԵԼ, նբ. չբ. Ընդդիմաբանել, հակաճառել:

ՆԵՐՀԱԿԱԲԱՐ, մ. Հակառակաբար, ներհակապէս:
ՆԵՐՀԱԿԱԿԱՆ, տե՛ս ՆԵՐՀԱԿԱՆ:
ՆԵՐՀԱԿԱԿԻՐ, ա. Հակակիր:
ՆԵՐՀԱԿԱՑԻ, մբ. Ներհականայ:
ՆԵՐՀԱԿԱՆ, ա. Ներհակական, ներհակ, հակառակ:
ՆԵՐՀԱԿԱՆԱՑ, տե՛ս ՆԵՐՀԱԿԱՑԻ:
ՆԵՐՀԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԵՐՀԱԿՈՒԹԻՒՆ:
ՆԵՐՀԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՆԵՐՀԱԿԱԲԱՐ:
ՆԵՐՀԱԿԱՍԷՐ, ա. Հակառակասէր (մակդիրը սատանայի):
ՆԵՐՀԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ներհականութիւն: հակակայութիւն, դիմամարտութիւն, ընդդիմութիւն, հակառակութիւն:
ՆԵՐՀԻՒՍԵԼ, նբ. Բաղհիւսել, յօրինել:
ՆԵՐՀՄՏԱԿԱՆ, ա. 1. Կիրթ, հմուտ, փորձ: 2. Կրթական, փորձական:
ՆԵՐՃԱՐԱՊԷՍ, մ. Հմտաբար, հնարաւորապէս:
ՆԵՐՄԱՐԴԱՆԱԼ, չբ. (կրօն.) Մարդանալ, մարմնանալ:
ՆԵՐՄԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. (կրօն.) Մարդեղութիւն:
ՆԵՐՄԵՂԱԿԱՆ, ա. Մեղանչական:
ՆԵՐՄԻՒՍԱՆԳԱՄ, մ. Ներադարձեալ:
ՆԵՐՄՏԱԾԱԿԱՆ, ա. Մտածական:
ՆԵՐՄՏԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Մտածութիւն:
ՆԵՐՅԱՐՄԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Յարմարագոյն:
ՆԵՐՇՆՉԱԿԱՆ, ա. Ներանձնաւոր, շընչաւոր:
ՆԵՐՇՐՋԱԿԱՆ, տե՛ս ՆԵՐՇՐՋԱՆԱԿԱՆ:
ՆԵՐՇՐՋԱՆԱԿԱՆ, ա. Շրջաբերական, ներշրջական:
– ՆԵՐՇՐՋԱՆԱԿԱՆ ԽՐԱՏ, տե՛ս ՆԵՐՇՐՋԱՆԱԿՔ:
ՆԵՐՇՐՋԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԵՐՇՐՋԱՆԱԿՔ:
ՆԵՐՇՐՋԱՆԱԿՔ, գ. Ներշրջանակութիւն, ներշրջանական խրատ (բոլոր գիտութիւնների ամփոփում՝ շրջանակ):
ՆԵՐՇՐՋՈՒՄՆ, գ. Շրջումն:
ՆԵՐՈՂԱԿԱՆ, ա. Ներողամիտ:
ՆԵՐՈՂԱՄԻՏ, ա. Մարդասէր, մարդասիրական:
ՆԵՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ներումն, ներութիւն, զիջումն:
ՆԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԵՐՈՂՈՒԹԻՒՆ:
ՆԵՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՆԵՐՈՂՈՒԹԻՒՆ:
ՆԵՐՈՒՆԱԿ, ա. Ընդունակ:
ՆԵՐՈՒՆԵԼ (իմ), չբ. Ընդունել, վերընդունել:
ՆԵՐՉԱՐՉԱՐԵԼԻ, տե՛ս ՉԱՐՉԱՐԵԼԻ:
ՆԵՐՊԱՐՈՒՆԱԿԵԼ, նբ. Պարունակել, բովանդակել:
ՆԵՐՊՏՂԱԿԱՆ, ա. Պտղաւոր, բեղնաւոր, բարեբեր:
ՆԵՐՍ, միայն՝
– Ի ՆԵՐՍ, տե՛ս Ի ՆԵՐՔՍ (ՆԵՐՔՍ-ի տակ):
ՆԵՐՍՈՒՋԱՆԵԼ, նբ. Ընկղմել:
ՆԵՐՍՏՈՐԱԴՐԱԿԱՆ, ա. Ստորադրական:
ՆԵՐՎԱՐԺՈՒՄՆ, գ. Կրթութիւն, հմտութիւն, հրահանգ:
ՆԵՐՏ, գ. Նեարդ, ջիլ, ջիղ:
ՆԵՐՏԱՂԱՒԱՐԵԼ (իմ), չբ. Տաղաւարել, բնակել:
ՆԵՐՏԱՌԱԿԱՆ, ա. Տարրական, նիւթեղէն, նիւթական:
ՆԵՐՏՐԱՄԱԴՐԱԿԱՆ, ա. Ներտրամադրեալ, ներքին, բնական (մտքի՝ խորհրդի մասին):
ՆԵՐՏՐԱՄԱԴՐԵԱԼ, տե՛ս ՆԵՐՏՐԱՄԱԴՐԱԿԱՆ:
ՆԵՐՏՐԱՄԱԽՈՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Տրամախոհութիւն, մտածութիւն:
ՆԵՐՓԱԿԵԼ, նբ. Պարփակել, շրջափակել:
ՆԵՐՓԱՌԵԼ, նբ. Փառաւորել, ներբողել:
ՆԵՐՔԱԴՐԵԼ, նբ. Ընթադրել:
ՆԵՐՔԱՏԱԿԵԼ, տե՛ս ՔԱՏԱԿԵԼ:
ՆԵՐՔԻՆ, ա. Ներքնային, ներքնական,

ստորին, խորին:
ՆԵՐՔԻՆԱՊԵՏ, գ. Մարդպետ:
ՆԵՐՔԻՆԻ, ա. գ. Կուրտ, գալլոս:
ՆԵՐՔՆԱԿ, գ. Բաճկոն, ստորնակ, վտաւակ:
ՆԵՐՔՆԱԿԱՆ, ա. Ներքնային, ներքին, ստորին:
ՆԵՐՔՆԱՅԱՐԿ, տե՛ս ՆԵՐՔՆԱՏՈՒՆ:
ՆԵՐՔՆԱՅԻՆ, տե՛ս ՆԵՐՔՆԱԿԱՆ:
ՆԵՐՔՆԱՏՈՒՆ, գ. 1. Ներքնայարկ: 2. Շտեմարան: 3. Ալք, խորք:
ՆԵՐՔՈՅ, Ի ՆԵՐՔՈՅ, ա. 1. Ներքին, խորին, ներքսագոյն, ստորին: 2. մ. Ի ներքս, ի ներքուստ: 3. նխդ. Ի ստորև:
- Ի ՆԵՐՔՈՅ ԱՆԿԵԱԼ. Հպատակ:
ՆԵՐՔՈՅԱԲՆԱԿՔ, գ. յոդն, Հակոտնեայք:
ՆԵՐՔՈՒՍՏ, Ի ՆԵՐՔՈՒՍՏ, մ. Ի ներքոյ, ի ստորուստ:
ՆԵՐՔՍ, ա. գ. 1. Ներքին: 2. Ընդերք:
- Ի ՆԵՐՔՍ, մ. Ի մէջ, ի միջի:
ՆԵՐՔՍԱԳՈՅՆ, ա. մ. Խորին, խորագոյն, խորագոյնս:
ՆԵՐՔՍԱԳՐԵԼ, նբ. Տպաւորել:
ՆԵՐՔՍԱԴՐԵԼ, նբ. Մուծանել:
ՆԵՐՔՍԱԾԱԿԱՆ, ա. Ներածական:
- Ի ՆԵՐՔՍԱԾԱԿԱՆ, տե՛ս ՆԵՐՔՍԱԾՈՂԱԿԱՆ:
ՆԵՐՔՍԱԾՈՂԱԿԱՆ, ա. Յետամտական, օտար:
ՆԵՐՔՍԱՄՏԵԼ, տե՛ս ՆԵՐԱՄՏԵԼ:
ՆԵՑՈՒԿ, գ. Մոյթ, հաստատութիւն, պատուանդան, խէչ:
ՆԶԱՐ, ա. Վտիտ, նիհար, ազազուն, արուգ:
ՆԶՈՎ, ՆԶՈՎՔ, գ. 1. Բանադրութիւն, անաթեմայ: 2. Անէծք:
ՆԶՈՎԱԾ, գ. 1. Նզով: 2. ա. Նզովեալ:
ՆԶՈՎԱՆՔ, տե՛ս ՆԶՈՎ:
ՆԶՈՎԵԼ, նբ. Բանադրել, անիծանել:
ՆԷԵՂԱՍ, ՆԷԵՍԱ, տե՛ս ԶԱՅԼԱՄՆ:
ՆԺԱՐ, գ. Կշիռ:
ՆԺԴԵՀ, ա. գ. 1. Պանդուխտ, օտարական, տարաշխարհիկ: 2. Պանդխտական:
ՆԺԴԵՀԱԿԻՑ, ա. գ. Պանդխտակից, ուղեկից:
ՆԺԴԵՀԱՆԱԼ, ՆԺԴԵՀԵԼ (իմ), չբ. Պանդըխտանալ, պանդխտել:
ՆԺԴԵՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Պանդխտութիւն, տարաբնակութիւն:
ՆԺՈՅԳ, գ. Երիվար, ձի:
ՆԻԱԶ, ա. Նուազ, պակաս, կարօտ:
ՆԻԱԶՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նուազութիւն, սակաւութիւն: 2. Սակաւապիտութիւն, կարօտութիւն, կարիք:
ՆԻԳ, գ. Փակաղակ, աղխ, պարգունակ, դռնափակ, լծակ:
ՆԻԶԱԿ, գ. Գեղարդն, աշտեայ, աշտէ, գայիսոն, տէգ:
ՆԻԶԱԿԱԲՈՒՆ, գ. Տիգաբուն:
ՆԻԶԱԿԱԿԻՑ, ա. Պատերազմակից, մարտակից, զինուորակից, զինակից:
ՆԻԶԱԿԱՁԵՒ, տե՛ս ՆԻԶԱԿԱՒՈՐ (2):
ՆԻԶԱԿԱՒՈՐ, ա. 1. Տիգաւոր: 2. Նիզակաձև:
ՆԻՀԱՐ, ա. Վտիտ, նզար:
ՆԻՆՋ, գ. Ննջումն, ննջիւն, նիրհումն, նիրհ, հանգիստ:
ՆԻՇ, գ. Կէտ, հետք, նշան, նշանակ:
- ԲԱՆԻՑ ՆԻՇ. Նշանաբան:
ՆԻՍՏ, գ. 1. Զետեղումն, կայք, դիրք, հանգիստ, տեղի, յատակ: 2. Մայրաքաղաք, արքունիք: 3. Ստացուած, կալուած, վիճակ:
ՆԻՏԱԼ, նբ. Նիւթել (չարիք):
ՆԻՐՀ, տե՛ս ՆԻՆՋ:
ՆԻՐՀԱԼ, տե՛ս ՆԻՐՀԵԼ:
ՆԻՐՀԵԼ, չբ. Ննջել:
ՆԻՐՀԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ննջեցուցանել:
ՆԻՐՀՈՒՄՆ, գ. Նիրհ:
ՆԻՒԹ, գ. Տարր, հիւղէ:
ՆԻՒԹԱԳՈՅՆ, ա. Նիւթեղինագոյն:
ՆԻՒԹԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Նիւթել, մանել, հիւսել:

ՆԻՒԹԱԿԱՅ, գ. Նիւթ, մարմին:
ՆԻՒԹԱԿԱՆ, ա. Նիւթեղէն, նիւթաւոր, տարրաւոր, տարրեղէն, մարմնեղէն, ըզգալի, զգայական, երկրաւոր:
ՆԻՒԹԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մարմնատեսակութիւն, տարրաւորութիւն:
ՆԻՒԹԱԿԻՑ, ա. Համանիւթ:
ՆԻՒԹԱՀԱՒԱՔ, ա. Ընչաքաղց:
ՆԻՒԹԱՊԱՇՏ, ա. Տարրապաշտ, կռապաշտ:
ՆԻՒԹԱՒՈՐ, ա. 1. Նիւթական, նիւթեղէն: 2. Ջրի, լոյծ:
ՆԻՒԹԵԼ, նբ. 1. Նիւթագործել, մանել, ոլորել, հիւսել, հենուլ: 2. Հայթայթել, նօթճել, կազմել, պատրաստել, մեքենայել, հնարել, ջանալ, ճարտարել, յարմարել, յերիւրել, կարկատել, կցկցել:
ՆԻՒԹԵՂԷՆ, տե՛ս ՆԻՒԹԱԿԱՆ:
ՆԻՒԹԵՂԻՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՆԻՒԹԱԳՈՅՆ:
ՆԻՒԹԵՂԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. ՆԻՒԹԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ՆԻՒԹԾՈՒՆ, ա. Թրծուն, թուրծ:
ՆԻՒԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Նիւթ, տարր, գոյացութիւն:
ՆԻՒՍ, տե՛ս ՆՈՒՍ:
ՆԽՈԹԵԼ կամ ՆԽՈԹՈՒԼ, նբ. Ընխոթել, մխել:
ՆԿԱՆ, ՆԿԱՆԱԿ, գ. Գրտակ, չօթ, պլակինդր, պղակունդ:
ՆԿԱՏԵԼ, նբ. Նայել, դիտել, ակնարկել, զննել, լրտեսել, նշմարել:
ՆԿԱՏ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՆԿԱՏԵԼ:
ՆԿԱՏՈՒԹԻՒՆ, ՆԿԱՏՈՒՄՆ, գ. Դիտումըն, դիտաւորութիւն, մտադրութիւն, նպատակ:
ՆԿԱՐ, գ. 1. Պատկեր, կենդանագիր: 2. Անկուած (գունագոյն):
ՆԿԱՐԱԳԵՂ, ա. Նկարէն:
ՆԿԱՐԱԳԻՐ, գ. 1. Պատկեր, նմանութիւն, կնիք, տիպ, կերպարան: 2. Բնագիր: 3. ա. Նկարագրեալ, կենդանագրեալ, օրինակեալ: 4. Նկարիչ:
ՆԿԱՐԱԳՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նկարագրութիւն:
ՆԿԱՐԱԳՐԵԼ, նբ. 1. Կենդանագրել, նկարել: 2. Փորագրել, դրոշմել, քանդակել: 3. Գծագրել, տպաւորել, ստորագրել, ստուերագրել:
ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նկարագրականութիւն: 2. Նկարագիր, պատկեր: 3. Ստուերագրութիւն, գծագրութիւն, ստորագրութիւն:
ՆԿԱՐԱԴՐՈՇՄ, գ. Նշանագիր, տառ:
ՆԿԱՐԱԿԵՐՊ, ա. 1. Նկարակերտ, նկարէն: 2. գ. Նկար, պատկեր:
ՆԿԱՐԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ:
ՆԿԱՐԱԿԵՐՏ, ա. 1. Նկարիչ, կենդանագիր: 2. Նկարակերպ:
ՆԿԱՐԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անկուած, կիտուած, ասղնագործութիւն: 2. Նկար:
ՆԿԱՐԱՊԱՃՈՅՃ, ա. Բազմագունի, բազմագոյն, գունագոյն:
ՆԿԱՐԱՊԱՏԿԵՐ, գ. Պատկեր (նկարուած):
ՆԿԱՐԵԼ, նբ. 1. Կենդանագրել: 2. Կերպարանել, տպաւորել, դրոշմել: 3. Գրել: 4. Ստուերագրել, ստորագրել, օրինակել:
ՆԿԱՐԵՂԷՆ, տե՛ս ՆԿԱՐԷՆ:
ՆԿԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ձեւացուցանել:
ՆԿԱՐԷՆ, ա. Նկարեղէն, նկարակերպ, խայտախարիւ, պիսակ, պէսպէս:
ՆԿԱՐԻՉ, ա. գ. Պատկերագործ, պատկերահան, կենդանագիր, նկարակերտ:
ՆԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նկարումն: 2. Նկար:
ՆԿԱՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՆԿԱՐՈՒԹԻՒՆ (1):
ՆԿԱՐՉՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գծագրութիւն: 2. Քանդակ, դրուագ:
ՆԿՆԱԽՈՀ, ա. Յետսամիտ:
ՆԿՆԱՀԱՍԱԿ, ա. Կարճահասակ, կարճիկ, թզուկ (բոյս):
ՆԿՆԱՁԵՒ, ա. Փոքրիկ, նուաստ:

ՆԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նուաստութիւն, յետնութիւն:
ՆԿՈՒՂ, գ. Խորք, խորափիտ:
ՆԿՈՒՆ, ա. Նուաստ, ստորին, չնչին, ցած:
ՆԿՐՏԵԼ (իմ), չբ. Զգտել, ճգնել, թեւակոխել, գուն գործել, ջանալ:
ՆԿՐՏՈՒՄՆ, գ. Զգտումն, բերումն, փոյթ, յառաջադիմութիւն:
ՆՀԱՆԳ, գ. Կոկորդիլոս:
ՆՄԱՆ, ա. 1. Հանգոյն, համատիպ, միօրինակ, նոյնպիսի: 2. ա. մ. նխդ. Հանգէտ, պատշաճ, համեմատ, ի դէպ:
ՆՄԱՆԱԲԱՐ, մ. Նմանապէս, հետեւաբար, ի դէպ:
ՆՄԱՆԱԲԵՐԵԼ, նբ. Օրինակել:
ՆՄԱՆԱԳՈՅՆ, ա. 1. Համանման, նոյնպիսի, յարմարագոյն: 2. մ. նխդ. Հանգոյն, պէս:
ՆՄԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Նկարագրութիւն:
ՆՄԱՆԱԿԱՆ, ա. Նման, նմանողական:
ՆՄԱՆԱԿԵՐՊ, ա. Նմանատիպ:
ՆՄԱՆԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Նմանութիւն, կերպարանակցութիւն:
ՆՄԱՆԱԿԻ, մ. նխդ. Նման, նմանապէս, նմանաբար, հանգոյն:
ՆՄԱՆԱԿԻՐ, ա. Համանման:
ՆՄԱՆԱԿԻՑ, ա. 1. Համանման, հաւասար: 2. Հետեւող:
ՆՄԱՆԱՀԱՆ, ա. Պատկերահան:
ՆՄԱՆԱՄԱՍՆ, ա. Նմանամասնեալ:
ՆՄԱՆԱՄԱՍՆԵԱԼ, տե՛ս ՆՄԱՆԱՄԱՍՆ:
ՆՄԱՆԱՋԱՐՋԱՐ, տե՛ս ՆՄԱՆԱՎԻՇՏ:
ՆՄԱՆԱՊԷՍ, մ. 1. Նմանաբար, նմանակի, միօրինակ, զուգապէս, նոյնպէս, նայապէս: 2. նխդ. Հանգոյն:
ՆՄԱՆԱՍԱՐԱՍ, ա. Նոյնօրինակ, նոյնպիսի:
ՆՄԱՆԱՍԵՐ, ա. մ. Համասեր, նմանացեղ, ազգակից, համասեռ, համանման:
ՆՄԱՆԱՎԻՇՏ, ա. Նմանաչարչար:
ՆՄԱՆԱՏԻՊ, տե՛ս ՆՄԱՆԱԿԵՐՊ:
ՆՄԱՆԱՑԵՂ, տե՛ս ՆՄԱՆԱՍԵՐ:
ՆՄԱՆԵԼ[1], նբ. Նմանեցուցանել:
ՆՄԱՆԵԼ[2] (իմ), չբ. Հետեւել, նմանող լինել, նմանողակից լինել, բերել զնմանութիւն, պատկերազգեստ լինել:
- ՆՄԱՆԻ, մբ. Ի դէպ գայ, երեւի, թուի:
- ՆՄԱՆՈՂ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՆՄԱՆԵԼ (իմ):
ՆՄԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Համեմատել, յարմարել, պատկանել: 2. Տե՛ս ՆՄԱՆԵԼ[1]:
ՆՄԱՆԻ, տե՛ս ՆՄԱՆ:
ՆՄԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՆՄԱՆԱԿԱՆ:
ՆՄԱՆՈՂԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՆՄԱՆԵԼ[2] (իմ):
ՆՄԱՆՈՐԴ, ա. Նմանակից, հետեւող, հաւասար:
ՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հետեւողութիւն: 2. Կերպարան, ձեւ, երեւոյթ, տիպ, օրինակ, սարաս, տարազ:
- ԲԵՐԵԼ ԶՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆՄԱՆԵԼ[2] (իմ):
ՆՄԱՆՈՒՆԱԿ, ՆՄԱՆՑՕՐԷՆ, ՆՄԱՆՕՐԷՆ, ա. մ. նխդ. Նմանապէս, նոյնպէս, նմանակի, նոյնպիսի:
ՆՆՋԵԼ, չբ. 1. Նիրհել, ի քուն երթալ՝ լինել՝ մտանել: 2. Մտանել առ կին: 3. Հանդարտել, դադարել: 4. Վախճանել, մեռանել:
- ՆՆՋԵՑԵԱԼ, ա. գ. Վախճանեալ, մեռեալ:
ՆՆՋԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Նիրհեցուցանել: 2. Դադարեցուցանել, խափանել, հանդարտեցուցանել: 3. Բռնաբարել:
ՆՆՋԻՒՆ, ՆՆՋՈՒՄՆ, գ. 1. Նինջ, քուն: 2. Զուգաւորութիւն: 3. Վախճան, մահ, փոխումն:
ՆՇԱՆ, գ. 1. Նիշ, նշանակ: 2. Ակնարկութիւն: 3. Կնիք, դրոշմ, հետք: 4. Հրաշք, սքանչելիք: 5. Դրօշ, դրօշակ: 6. (երկրչ.) Կէտ: 7. Կենդրոնն, բեւեռ: 8. Նշանախեց, նշանագիր: 9. Նշաւակ, նպատակ:

-ՍՈՒՐԲ ՆՇԱՆ, տե՛ս ԽԱՉ:
ՆՇԱՆԱԲԱՆ, գ. Բանից նիշ:
ՆՇԱՆԱԲԱՐՁ, ա. Նշանակիր:
ՆՇԱՆԱԳԻՐ, գ. 1. Գիր, տառ, նշանադրոշմ: 2. Թուղթ, նամակ: 3. Արձանագրություն, յիշատակարան: 4. Դպիր, նոտար: 5. (աստղգ.) Կենդանակերպ:
ՆՇԱՆԱԳՈՐԾ, ա. 1. Սքանչելագործ, հրաշագործ: 2. Հրաշալի, սքանչելի:
ՆՇԱՆԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Հրաշագործել:
ՆՇԱՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հրաշագործութիւն, սքանչելագործութիւն: 2. Նըշանք, հրաշք, սքանչելիք:
ՆՇԱՆԱԳՐԵԼ, նբ. 1. Գրել, շարադրել: 2. Գծագրել, նկարել, նշանակել:
ՆՇԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆՇԱՆԱԳԻՐ (1):
ՆՇԱՆԱԴԷՏ, ա. Նշանադիտող, հրաշադէտ, կիւսաՀմայ, ըղձապատում:
ՆՇԱՆԱԴԻՄԱԿ, ա. Ակներև, հոյակապ, հռչակաւոր:
ՆՇԱՆԱԴԻՏՈՂ, տե՛ս ՆՇԱՆԱԴԷՏ:
ՆՇԱՆԱԴՐՈՇՄ, տե՛ս ՆՇԱՆԱԳԻՐ (1):
ՆՇԱՆԱԶԳԵԱՑ, ա. 1. Նշանագործ: 2. Խաչազգեաց:
ՆՇԱՆԱԼՈՅԾ, ա. գ. Նշանադէտ, երազահան:
ՆՇԱՆԱԽԵՑ, գ. Գրակէս:
ՆՇԱՆԱԽՆԴԻՐ, ա. Հրաշադէտ:
ՆՇԱՆԱԿ, գ. 1. Նշան, նպատակ, նշաւակ: 2. Յիշելիք, նշանակիչ: 3. Յայտարարութիւն, ազդեցութիւն: 4. Խորհուրդ: 5. Հրաշք: 6. Գաւազան:
ՆՇԱՆԱԿԱԲԱՐ, մ. Նշանակաւ, նշանակալէս, խորհրդաբար, այլաբանաբար:
ՆՇԱՆԱԿԱԿԱՆ, ա. 1. Խորհրդաւոր: 2. Նշանակիչ, նշանական:
ՆՇԱՆԱԿԱՆ, ա. Նշանակիչ, յայտարար:
ՆՇԱՆԱԿԱՊԷՍ, ՆՇԱՆԱԿԱՒ, տե՛ս ՆՇԱՆԱԿԱԲԱՐ:
ՆՇԱՆԱԿԱՒՈՐ, ա. 1. Նշանակական, խորհրդաւոր: 2. Նշանաւոր, հռչակաւոր:
ՆՇԱՆԱԿԵԼ, նբ. 1. Ծանուցանել, ակնարկել, ազդել: 2. Դրոշմել, գծագրել:
ՆՇԱՆԱԿԵՐՏ, տե՛ս ՀՐԱՇԱԿԵՐՏ:
ՆՇԱՆԱԿԻՉ, ա. Նշանակող, նշանակ:
ՆՇԱՆԱԿԻՐ, ա. Դրօշակիր, նշանաբարձ:
ՆՇԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Իմաստ, միտք, բովանդակութիւն:
ՆՇԱՆԱՑԵԼ, նբ. Ակնարկել:
ՆՇԱՆԱՑՈՅՑ, ա. Ցայտարար:
ՆՇԱՆԱՒՈՐ, ա. 1. Երևելի, յայտնի: 2.Ականաւոր, հռչակաւոր, հոյակապ, անուանի: 3. Նշանակիր, դրօշակիր: 4. Նշանակական, խորհրդաւոր:
ՆՇԱՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Նշան:
ՆՇԱՆԵԼ, նբ. 1. Նշաւորել, կնքել, տպաւորել: 2. Նշանացել:
ՆՇԱՒԱԿ, գ. 1. Նշան, նպատակ: 2. նման. Ձաղանք: 3. ա. Խայտառակ: 4. Նշանաւոր, անուանի (նշանաձիգ):
ՆՇԱՒԱԿԱՆՔ, տե՛ս ՆՇԱՒԱԿՈՒԹԻՒՆ:
ՆՇԱՒԱԿԵԼ, նբ. Առակել, խայտառակել, ձաղել:
ՆՇԱՒԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խայտառակութիւն, առականք, ծանականք: 2. Մականուն:
ՆՇԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ՆՇԱՆԵԼ (1):
ՆՇԽԱՐ, գ. 1. Ցաւելուած, կտորակ, կտոր, մասն: 2. նման. Մնացորդ: 3. (եկեղց.) Մասունք:
ՆՇԿԱՀԵԼ, նբ. չբ. 1. Մերժել, անարգել, արհամարհել, անգոսնել: 2. Ընդվզել, փտարանջել, ապստամբել:
ՆՇԿԱՀԵԼԻ, ա. Արհամարհելի:
ՆՇՄԱՐ, ՆՇՄԱՐԱՆ, ՆՇՄԱՐԱՆՔ, գ. Նշան, հետք, երևոյթ, տեսիլ:
ՆՇՄԱՐԵԼ, նբ. Նկատել, դիտել, նայել:
ՆՇՄԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հայեցուցանել, յուշ առնել:
ՆՇՈՂ, տե՛ս ՆՇՈՅԼ:
ՆՇՈՂԱԶԱՐԴ, տե՛ս ՆՇՈՒԼԱԶԱՐԴ:
ՆՇՈՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նշողել:
ՆՇՈՂԵԼ, նբ. 1. տե՛ս ՆՇՈՂԱՑՈՒՑԱ-

ՆԵԼ: 2. Նշմարել:
ՆՇՈՅԼ, գ. Շող, ճառագայթ, ճաճանչ, շառայլ, փայլ, ցոլք:
ՆՇՈՒԼԱԳԵՂ, ա. Ճաճանչագեղ:
ՆՇՈՒԼԱԶԱՐԴ, ա. Ճաճանչազարդ, շողազարդ, լուսաւոր, լուսատու, մաքրափայլ:
ՆՇՈՒԼԱՓԱՅԼ, ա. Փայլուն, շողշողենի:
ՆՇՏԻՐ, գ. Նշտրակ:
ՆՇՏՐԱԿ, տե՛ս ՆՇՏԻՐ:
ՆՈԽԱԶ, գ. Այծ (արու), քօշ, քաղ:
ՆՈԽԱԶԵՐԳՈՒ, ա. գ. Ողբերգակ:
ՆՈԽԱԶԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Ողբերգութիւն, եղերերգութիւն:
ՆՈՂԿ, ա. Գարշելի:
ՆՈՂԿԱԼ, ՆՈՂԿՏԱԼ, չբ. Խորշել, գարշել, պժգալ, տաղտկալ, զզուել, քստմնել, յափրանալ, ձանձրանալ:
ՆՈՂԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ կամ ՆՈՂԿՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Գարշեցուցանել:
ՆՈՂԿՈՒԹԻՒՆ և ՆՈՂԿՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գարշանք, տաղտկութիւն, զզուանք, յափրութիւն:
ՆՈԾ, գ. 1. (բսբ.) Նոճի, կիպարի, կիպարիս: 2. ա. Նոճեայ, կիպարեայ:
ՆՈԾԵԱՑ, տե՛ս ՆՈԾ(2):
ՆՈԾԻ, տե՛ս ՆՈԾ:
ՆՈԾԻԱԾԱՀ, ա. Նոճիաճաղճախ:
ՆՈԾԻԱԾԱՂԾԱԽ, տե՛ս ՆՈԾԻԱԾԱՀ:
ՆՈՄԻԿՈՍ, գ. Դիւանադպիր, նօտար:
ՆՈՅՆԱԲԱՐ, մ. Նոյնպէս:
ՆՈՅՆԱԳՈՅ, ա. 1. Համագոյ, համագոյակից: 2. Անփոփոխ:
ՆՈՅՆԱԶԳԻ, ա. Համազգի, համասեռ, համատեսակ:
ՆՈՅՆԱԽՈՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Համախոհութիւն, համակամութիւն:
ՆՈՅՆԱԿԵՐՊ, ա. Միակերպ, միօրինակ, նոյնպիսի:
ՆՈՅՆԱԿԻ, մ. Նոյնաբար, նոյնպէս:
ՆՈՅՆԱԿՑԵԼ (իմ), չբ. Միաբանել, միաձայնել:
ՆՈՅՆԱՁԵՒ, ա. մ. Միօրինակ, համանման, նոյնատիպ:
ՆՈՅՆԱՁԵՒԱԲԱՐ, ՆՈՅՆԱՁԵՒԱՊԷՍ, մ. Նոյնաբար, նոյնպէս:
ՆՈՅՆԱՆՄԱՆ, ՆՈՅՆԱՆՄԱՆԻ, ա. Համանման, նոյնպիսի, նոյնգունակ:
ՆՈՅՆԱՆՈՒՆ, ա. Համանուն, անուանակից:
ՆՈՅՆԱՊԷՍ, մ. Նոյնաբար, նոյնպէս, նոյնակի:
ՆՈՅՆԱՍԵՐՄՆ, ա. Ազգական, ազգակից:
ՆՈՅՆԱՏԻՊ, ա. մ. Նոյնակերպ, նոյնաձև, նոյնգունակ:
ՆՈՅՆԳՈՒՆԱԿ, ա. 1. Նոյնպիսի, համանման, հաւասար: 2. մ. Նոյնպէս, հաւասարապէս, նմանապէս:
ՆՈՅՆ ԸՆԴ ՆՈՅՆ, մ. Համանգամայն, միանգամայն, նոյն հետայն:
ՆՈՅՆԺԱՄԱՅՆ, Ի ՆՈՅՆ ԺԱՄԱՅՆ, մ. Անդէն և անդ, նոյնհետայն, իսկոյն, վաղվաղակի, փութապէս:
ՆՈՅՆ ՀԵՏԱՅՆ, ՆՈՅՆՀԵՏԱՅՆ, մ. Անդէն առ նմին, զոյգ ընդ, յետոյ, ապա:
-ԶՆՈՅՆ ՀԵՏԱՅՆ, մ. Անընդմիջաբար, հետևաբար:
ՆՈՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզանազանութիւն, անփոփոխութիւն:
ՆՈՅՆՊԷՍ, ՆՈՅՆՊԻՍԱԲԱՐ, մ. Նոյնապէս, նոյնաբար, նոյնօրէն, նոյնօրինակ, նմանապէս:
ՆՈՅՆՊԻՍԻ, ա. Համանման, նոյնօրինակ:
ՆՈՅՆՔԱՆԻ, ա. Համաչափ:
ՆՈՅՆՕՐԷՆ, տե՛ս ՆՈՅՆՊԷՍ:
ՆՈՅՆՕՐԻՆԱԿ, ա. 1. Նոյնպիսի: 2. մ. տե՛ս ՆՈՅՆՊԷՍ:
ՆՈՏԱՐ, տե՛ս ՆՕՏԱՐ:
ՆՈՏԱՐԱՑԻ, ա. գ. Նօտար, նշանագիր:
ՆՈՐ, ա. 1. Արդի, մատաղ, դեռաբոյս, դեռածին, ներկայ: 2. մ. Այն ինչ, ի նորոյ, դեռ, դեռադեռ:
- Ի ՆՈՐՈՅ, տե՛ս ՆՈՐ (2):

- ՆՈՐ ՆՈՐ, տե՛ս ՆՈՐԱՆՈՐ:
ՆՈՐԱԲԱՐԲԱՌ, ա. Դեռախոս:
ՆՈՐԱԲՈՂԲՈՋ, ա. Դեռաբողբոջ, մատաղ:
ՆՈՐԱԲՈՅՍ, ա. Դեռաբույս, նորաբողբոջ:
ՆՈՐԱԳԻՒՏ, ա. Նորաստեղծ, նորագոյն:
ՆՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Նորագիւտ, նորօգագոյն:
ՆՈՐԱԳՈՐԾ, ա. 1. Նորաստեղծ: 2. Անլուր, զարմանալի, հրաշափառ:
ՆՈՐԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Նորակերտել, նորոգել:
ՆՈՐԱԴԻՏԱԿ, տե՛ս ՆՈՐԱՏԵՍԻԼ:
ՆՈՐԱԶՈՒԱՐՃ, ա. Նորափթիթ, առոյգ, զուարթ:
ՆՈՐԱԹԵՔ, ա. 1. Նորաստեղծ, նորակերտ: 2. Նորահաւատ: 3. Նորատիք:
ՆՈՐԱԾԻՆ, ա. 1. Երիկածին, այժմածին, նորածնեալ: 2. Նորաբոյս, նորատունկ, մատաղ:
ՆՈՐԱԾՆԱՆԵԼ (իմ), ՆՈՐԱԾՆԵԼ (իմ), չբ. (եկեղց.) Վերածնել:
ՆՈՐԱԿԵՐՊ, ա. Նորատեսիլ, այլանդակ, այլատարազ:
ՆՈՐԱԿԵՐՏ, ա. 1. Նորաշէն, նորագործ, նորաստեղծ, նոր, նորահրաշ, հրաշափառ: 2. (եկեղց.) Նորընծայ:
ՆՈՐԱԿԵՐՏԵԼ, նբ. Նորագործել, նորաստեղծել, նորոգել:
ՆՈՐԱԿՆԻՔ, ա. (եկեղց.) Նորակնուք, նորընծայ:
ՆՈՐԱԿՆՈՒՔ, տե՛ս ՆՈՐԱԿՆԻՔ:
ՆՈՐԱԿՈՉ, ա. (եկեղց.) Նորահաւատ:
ՆՈՐԱՀԱՍ, ա. 1. Նորեկ: 2. Կանխահաս, նորատունկ: 3. Վաղահաս, յանկարծահաս: 4. Նորահասակ:
ՆՈՐԱՀԱՍԱԿ, ա. Մանկահասակ, առոյգ, երիտասարդ, տղայ:
ՆՈՐԱՀԱՐՍՆ, գ. Յաւանակ:
ՆՈՐԱՀԱՒԱՏ, ա. Դեռահաւատ, նորաթեք, նորակոչ, նորատունկ, մատաղատունկ:
ՆՈՐԱՀՐԱՇ, ա. Նորանշան, նորասքանչ, անակնունելի, հիանալի, հրաշափառ:
ՆՈՐԱՁԱՅՆ, ա. Անլուր, անսովոր, օտարոտի:
ՆՈՐԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՒՆԱՅՆԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ (2):
ՆՈՐԱՁԵՒ, ա. Անսովոր, անկարգ, նորոգաձև, նորակերպ, նորագիւտ:
- ՆՈՐԱՁԵՒՍ ԱՌՆԵԼ՝ ՁԵՒԵԼ՝ ՆՈՐՈԳԵԼ, տե՛ս ՆՈՐԱՁԵՒԵԼ:
ՆՈՐԱՁԵՒԵԼ, նբ. Նորաձևս առնել, նորակերտել, այլափոխել:
ՆՈՐԱՁԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլափոխութիւն, նորութիւն:
ՆՈՐԱՄՈՒՏ, ա. 1. Նորընծայ: 2. գ. Նորաձևութիւն:
ՆՈՐԱՄՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Ամսագլուխ, կաղանդ:
ՆՈՐԱՆԱԼ, չբ. Նորոգել:
ՆՈՐԱՆՇԱՆ, տե՛ս ՆՈՐԱՀՐԱՇ:
ՆՈՐԱՆՈՐ, ա. Նոր նոր, նորակերպ, օտար, անսովոր:
ՆՈՐԱՇԷՆ, ա. Նորակերտ, նորոգաշէն:
ՆՈՐԱՊԱՐԳԵՒ, ա. Նորատուր, նորոգատուր:
ՆՈՐԱՊԷՍ, մ. Նոր, նորոգ:
ՆՈՐԱՍՆՈՒՆԴ, ա. Մատաղ:
ՆՈՐԱՍՏԵՂԾ, ա. Նորակերտ, նորագործ:
ՆՈՐԱՍՏԵՂԾԵԼ, նբ. Նորակերտել:
ՆՈՐԱՍՔԱՆՉ, ա. Նորահրաշ, հրաշափառ, նորանշան, նորակերտ:
ՆՈՐԱՎԱՐԺ, ա. Դեռակիրթ:
ՆՈՐԱՏԵՍԻԼ, ա. Նորադիտակ, նորակերպ:
ՆՈՐԱՏԻՔ, ա. Նորահասակ, նորաթեք:
ՆՈՐԱՏՈՒՆԿ, ա. 1. Նորաբոյս, մատաղատունկ: 2. Նորահաւատ:
ՆՈՐԱՏՈՒՐ, տե՛ս ՆՈՐԱՊԱՐԳԵՒ:
ՆՈՐԱՐԱՐ, ա. Նորաստեղծ:
ՆՈՐԱՑՈՅՑ, ա. Նորատեսիլ, նորանշան, անլուր:
ՆՈՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նորագործել, նո-

րակերտել, նորոգել:
ՆՈՐԱՓԱՅԼԱԿ, ա. Հրաշափայլ:
ՆՈՐԱՓԱՌ, ա. Նորափառախնդիր, սնափառ, զրափառ:
ՆՈՐԱՓԱՌԱԽՆԴԻՐ, տե՛ս ՆՈՐԱՓԱՌ:
ՆՈՐԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Սնափառութիւն:
ՆՈՐԵԿ, ա. Նորահաս, նորընծայ, նոր:
ՆՈՐԸՆԾԱՅ, ա. Նորահաւատ, նորեկ, նորատուր:
ՆՈՐԸՆԾԱՅԵԱԼ, տե՛ս ՆՈՐԸՆԾԱՅ:
ՆՈՐԻ, գ. Երախայրիք:
ՆՈՐԻՄԱՑ, ա. Նորագիւտ, նորաձև:
ՆՈՐՀԱՒԱՏ, տե՛ս ՆՈՐԱՀԱՒԱՏ:
ՆՈՐՈԳ, ա. 1. Նոր, նորագոյն: 2. Ստոյգ, անվրէպ, ճիշդ, քաջայայտ: 3. մ. Արդ ևս, այն ինչ, նորապէս:
ՆՈՐՈԳԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՆՈՐԱԳՈՅՆ:
ՆՈՐՈԳԱԳՈՐԾ, ա. Նորագործ, նորանշան, նորաձև:
ՆՈՐՈԳԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Նորութիւն:
ՆՈՐՈԳԱՁԵՒ, տե՛ս ՆՈՐԱՁԵՒ:
ՆՈՐՈԳԱՇԷՆ, տե՛ս ՆՈՐԱՇԷՆ:
ՆՈՐՈԳԱՊԷՍ, մ. 1. Նորոգ, այն ինչ, նոր, նորապէս: 2. Ստուգապէս, հաւաստեաւ, անվրէպ:
ՆՈՐՈԳԱՏՈՒՐ, տե՛ս ՆՈՐԱՊԱՐԳԵՒ:
ՆՈՐՈԳԵԼ, նբ. Նորացուցանել, վերանորոգել, այլափոխել, խրակարկատ առնել:
ՆՈՐՈԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Նորոգումն:
ՆՈՐՈԳՈՒՄՆ, տե՛ս ՆՈՐՈԳՈՒԹԻՒՆ:
ՆՈՐՈՒԹԻՒՆ, ՆՈՐՈՒՄՆ, գ. Նորոգութիւն, նորաձևութիւն:
ՆՈՐՈՒՍ, ՆՈՐՈՒՍՈՒՄՆ, գ. Նորավարժ, դեռակիրթ, համբակ:
ՆՈՐՕՐԻՆԱԿ, ա. մ. Նորակերպ, նորանշան, նորապէս:
ՆՈՒ, գ. Հարսն:
ՆՈՒԱԳ[1], գ. Եղանակ, գեղգեղ, գեղգեղանք, դայլայլիկք, երգ:
ՆՈՒԱԳ[2], գ. Գաւաթ, բաժակ, տաշտ:
ՆՈՒԱԳ[3], գ. Ժամ, պահ, գամ, անգամ:
ՆՈՒԱԳԱԿԻՑ, ա. Երգակից:
ՆՈՒԱԳԱՅԱՐԴԱՐ, ա. Երգայարդար, երգահան:
ՆՈՒԱԳԱՐԱՆ, տե՛ս ԳՈՒՍԱՆ (2):
ՆՈՒԱԳԱՐԱՆԱԿԱՆ, ա. Երաժշտական:
ՆՈՒԱԳԱՒՈՐ, ա. 1. Բարեյարմար, երաժշտական: 2. Բարեկարգ:
ՆՈՒԱԳԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Քաջայարմար, ճարտար:
ՆՈՒԱԳԵԼ, նբ. 1. Եղանակել: 2. Հարկանել, բախել: 3. Վերաձայնել: 4. Ցեղյեղել: 5. Սաղմոսել:
ՆՈՒԱԳԵՐԳԵԼ, նբ. Նուագել, եղանակել, երգաբանել, սաղմոսել:
ՆՈՒԱԳԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաղցրաձայնութիւն, բարեձայնութիւն, երաժշտականութիւն, նուագութիւն, սաղմոսերգութիւն:
ՆՈՒԱԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆՈՒԱԳԵՐԳՈՒԹԻՒՆ:
ՆՈՒԱԶ, ա. 1. Նիազ, նուազուն, սակաւ, սակաւաւոր, սուղ, պակաս, թերի, փոքր, դոյզն, դուզնաքեայ: 2. Նուրբ, բարակ, թափանցանց:
– ՆՈՒԱԶ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՆՈՒԱԶԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՆՈՒԱԶԱԲԱՆ, ա. Սակաւախօս:
ՆՈՒԱԶԱԲԱՐ, մ. Նուազապէս, պակասաբար:
ՆՈՒԱԶԱԳՈՅՆ, ա. մ. Սակաւագոյն, պակասագոյն, նուաստագոյն:
ՆՈՒԱԶԱԿԱՆ, ա. Նուազեալ, նուազ:
ՆՈՒԱԶԱՄԻՏ, ա. Տկարամիտ:
ՆՈՒԱԶԱՆԱԼ, չբ. Նուազել, պակասել, սակաւանալ, յետնել:
ՆՈՒԱԶԱՆՔ, գ. Նուազումն, կասումն, դադարումն:
ՆՈՒԱԶԱՊԷՍ, տե՛ս ՆՈՒԱԶԱԲԱՐ:
ՆՈՒԱԶԵԼ[1], տե՛ս ՆՈՒԱԶԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՆՈՒԱԶԵԼ[2] (իմ), տե՛ս ՆՈՒԱԶԱՆԱԼ:
ՆՈՒԱԶՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պակասութիւն, թերութիւն, սակաւութիւն, յետնութիւն, նուաստութիւն: 2. Կարօտութիւն: 3.

Խաւարումն (արեգակի): 4. Նրբութիւն, թափանցութիւն:
ՆՈՒԱԶՈՒՄՆ, գ. Նուազութիւն, յետնութիւն, պակասումն:
ՆՈՒԱԶՈՒՆ, տե՛ս ՆՈՒԱԶ:
ՆՈՒԱՂ, ա. 1. Աղօտ, մեղմ, թոյլ, նուազ: 2. Տկար, հիւծեալ, թալկացեալ:
ՆՈՒԱՂԱԳՈՅՆ, ա. մ. Տկարագոյն:
ՆՈՒԱՂԱՆԱԼ, ՆՈՒԱՂԵՆԱԼ, տե՛ս ՆՈՒԱՂԵԼ² (իմ):
ՆՈՒԱՂԵԼ¹, տե՛ս 1. ՆՈՒԱՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ: 2. ՆՈՒԱՂԵԼ² (իմ):
ՆՈՒԱՂԵԼ² (իմ), չբ. Նուաղանալ, նուազանալ, աղօտանալ, պակասել, խաւարել, տկարանալ, լուծանել, լքանել, հիւծել, թալկանալ, թառամել:
ՆՈՒԱՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Աղօտացուցանել, չլացուցանել, տկարացուցանել, նուազեցուցանել:
ՆՈՒԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Նուազութիւն, պակասութիւն:
ՆՈՒԱՃԵԼ, նբ. 1. Ճնշել, ընկճել, զբրռամբ արկանել, տիրել, իշխել: 2. Հաճել:
ՆՈՒԱՃՈՒԹԻՒՆ, ՆՈՒԱՃՈՒՄՆ, գ. Հըպատակութիւն, հնազանդութիւն:
ՆՈՒԱՍՏ, ա. Խոնարհ, ցած, ցածուն, չափաւոր, ստորին, յետին, տրուպ, չնչին:
ՆՈՒԱՍՏԱԲԱՐ, մ. Նուաստապէս, խոնարհաբար:
ՆՈՒԱՍՏԱԳՈՅՆ, ա. Խոնարհագոյն, ստորնագոյն, ստորին, յետին:
ՆՈՒԱՍՏԱԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նուաստութիւն, ցածութիւն, յետնութիւն, զիջումն, խոնարհութիւն:
ՆՈՒԱՍՏԱԽՈՒՄԲ, ա. Սակաւաթիւ:
ՆՈՒԱՍՏԱԿԱՆ, ա. Խոնարհական, յետին, ցածուն, ստորին, անարգ:
ՆՈՒԱՍՏԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոնարհամտութիւն, ցածութիւն:
ՆՈՒԱՍՏԱՆԱԼ, չբ. Խոնարհել, հնազանդել, զիջանել, նուաճել, ճնշել, յետնել:
ՆՈՒԱՍՏԱՊԷՍ, տե՛ս ՆՈՒԱՍՏԱԲԱՐ:
ՆՈՒԱՍՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խոնարհեցուցանել, ցածուցանել, ընդ վայր հարկանել, զլնկենուլ:
ՆՈՒԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Զիջումն, խոնարհութիւն, ցածութիւն, յետնութիւն:
ՆՈՒԱՐՏԱՆ, գ. Ծածկոյթ, ծածկոց:
ՆՈՒԷՐ, գ. 1. (եկեղց., կրօն.) Երախայրիք: 2. Ընծայ, պատարագ, ձօնի: 3. Խորհրդակատարութիւն, կատարողութիւն, զոհ:
ՆՈՒԻՐԱԲԵՐ, ա. (եկեղց.) Նուիրատու:
ՆՈՒԻՐԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Ձեռնադրել, սըրբազանել:
ՆՈՒԻՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Կատարողութիւն, սրբազնագործութիւն, քահանայագործութիւն:
ՆՈՒԻՐԱԿ, գ. 1. Հրամանակատար (զինուոր), սպասաւոր, արբանեակ (արքունի պաշտօնեայ), պատուիրակ: 2. Նուիրանոց, բաժակ:
ՆՈՒԻՐԱԿԱՆ, ա. 1. Սրբազան, սուրբ: 2. Ընծայական (նուիրելի): 3. Նուիրակատար:
ՆՈՒԻՐԱԿԱՊԵՏ, գ. Նուիրապետ (գլխաւոր նուիրակը):
ՆՈՒԻՐԱԿԱՏԱՐ, ա. գ. (եկեղց.) Սրբազնակատար, սրբազնագործ:
ՆՈՒԻՐԱՁԻՐ, ա. Շնորհաձիր:
ՆՈՒԻՐԱՄՍԱԿ, գ. Ամսագլուխ, նորամսութիւն:
ՆՈՒԻՐԱՆ, գ. (եկեղց.) Սրբարան, տաճար, եկեղեցի:
ՆՈՒԻՐԱՆՈՑ, գ. 1. Նուիրակ (զոհ մատուցելու ոսկէ կամ արծաթէ գաւաթ): 2. Նուիրան, եկեղեցի:
ՆՈՒԻՐԱՊԵՏ, տե՛ս ՆՈՒԻՐԱԿԱՊԵՏ:
ՆՈՒԻՐԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. (եկեղց.) Կատարողապետական, քահանայապետական, քահանայական, խորհրդական:
ՆՈՒԻՐԱՏՈՒ, տե՛ս ՆՈՒԻՐԱԲԵՐ:
ՆՈՒԻՐԱՒՈՐ, տե՛ս ՆՈՒԻՐԱԿԱՆ:
ՆՈՒԻՐԵԼ, նբ. (եկեղց., կրօն.) 1. Ձօնել, ընծայել, տալ: 2. Նուիրագործել, օրհնել,

ձեռնադրել, մկրտել, դրոշմել:
ՆՈՒԻՐՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՆՈՒԻՐԱԿԱՆ:
ՆՈՒԿԻ, ՆՈՒԿԻԷ, տե՛ս ՈՒՆԿԻ:
ՆՈՒՐԲ, ա. 1. Բարակ, անօսր, անգայտ, թեթև, մանր: 2. Սուղ, նեղ, անձուկ: 3. (քեր.) Լերկ (պարզ խուլ բաղաձայն): 4. մ. Նրբապէս:
ՆՊԱՍՏ, գ. 1. Օգնութիւն, ձեռնտուութիւն, օժանդակութիւն, գործակցութիւն, սատար: 2. Օգուտ, շահ: 3. Ջան, փոյթ, հայթայթանք: 4. Օգնական, ձեռնտու, գործակից:
- ՆՊԱՍՏ ԼԻՆԵԼ. Նպաստել, նպաստաւորել, նպաստաւոր լինել, սատարել, օգնել, օգտել, աջակցել:
ՆՊԱՍՏԱՄԱՏՈՅՑ, ա. 1. Ձեռնտու, օգնական, նպաստատու, սատար, առիթ: 2. Պիտանի, օգտակար:
ՆՊԱՍՏԱՏՈՒ, տե՛ս ՆՊԱՍՏԱՄԱՏՈՅՑ:
ՆՊԱՍՏԱՒՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ՆՊԱՍՏ ԼԻՆԵԼ:
ՆՊԱՍՏԱՒՈՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՆՊԱՍՏ ԼԻՆԵԼ:
ՆՊԱՍՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆՊԱՍՏ:
ՆՊԱՍՏԵԼ, տե՛ս ՆՊԱՍՏ ԼԻՆԵԼ:
ՆՊԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆՊԱՍՏ:
ՆՊԱՏԱԿ, գ. 1. Նշաւակ, թիւրախ, թիրախ: 2. Դիտաւորութիւն: 3. Նախագաղափար: 4. Բրաբիոն, մրցանակ, յաղթանակ:
ՆՊԱՐ, ՆՊԱՐԱԿ, գ. Պարէն, ուտեստ, պաշար, թոշակ:
ՆՊԱՐԱԿԵԼ, նբ. Թոշակել:
ՆՊԵՐՏ, ա. Հպարտ, ամբարհաւաճ:
ՆՍԵՀ, տե՛ս ՆՍԻՀ:
ՆՍԵՄ, ա. 1. Աղօտ, մթին, ստուերամած, աղջամղջին: 2. գ. Մութն, մթութիւն, խաւար:
ՆՍԵՄԱԿԱՆ, ՆՍԵՄԱՅԻՆ, ա. Նսեմ, մթին:
ՆՍԵՄԱՆԱԼ, չբ. Մթագնել, մթանալ, խաւարել, աղօտանալ, փխբ. կուրանալ:
ՆՍԵՄԱՍՏՈՒԵՐ, ա. Խաւարին, մթին:
ՆՍԵՄԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խաւարեցուցանել, աղօտացուցանել:
ՆՍԻՀ, գ. 1. Բախտ, վիճակ: 2. Հմայութիւն (բախտի գուշակութիւն):
ՆՍՏԱԿԻՑ, ա. Բարձակից, աթոռակից:
ՆՍՏԱՐԱՆ, գ. Նստելի:
ՆՍՏԵԼ[1], նբ. Նստուցանել, ցածուցանել, ճնշել:
ՆՍՏԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Բազմել, հանգչել: 2. Հեծանել:
ՆՍՏԵԼԻ, տե՛ս ՆՍՏԱՐԱՆ:
ՆՍՏՈՅ ՏԵՂԻ, տե՛ս ԵՐԱՍՏԱՆՔ:
ՆՍՏՈՒԱԾ, տե՛ս ԿՂԿՂԱՆՔ:
ՆՍՏՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բազմեցուցանել, հանգուցանել, զետեղել:
ՆՐԱՆ, գ. Սուսեր, սուր, թուր:
ՆՐԱՆԱԿՈՏՈՐ, ա. Սրակոտոր:
ՆՐԲԱԲԱՐ, մ. Նրբապէս, ճարտարաբար:
ՆՐԲԱԳՈՅՆ, ա. Անօսրագոյն, բարակ, մանր:
ՆՐԲԱԳՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Նրբամասնութիւն:
ՆՐԲԱԼԵԶՈՒ, տե՛ս ՆՐԲԱՋԱՅՆ:
ՆՐԲԱԽՆԴԻՐ, տե՛ս ՆՐԲԱՀԱՅԵԱՑ:
ՆՐԲԱԿԱՆ, ա. Նուրբ, նեղ, անձուկ:
ՆՐԲԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Նրբախնդիր:
ՆՐԲԱՋԱՅՆ, ա. Նրբալեզու:
ՆՐԲԱՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նրբագոյութիւն:
ՆՐԲԱՊԷՍ, մ. 1. Նուրբ, նրբաբար: 2. Ճշգիւ:
ՆՐԲԱՏԵՍԱԿ, ա. Բարակ, անօսր:
ՆՐԲԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Անօսրացուցանել, նրբել:
ՆՐԲԱՓՈՂՈՑ, գ. Նեղափողոց:
ՆՐԲԵԼ, տե՛ս ՆՐԲԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՆՐԲՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անօսրութիւն, բարակութիւն: 2. Թաքնութիւն, գաղտնութիւն, խորութիւն:
ՆՔԹԵԼ, չբ. Նքողել, դորսովել, նուաղել, սովել, լուծանել:
ՆՔՈՂԵԼ (իմ), տե՛ս ՆՔԹԵԼ:

ՆՔՈՅՐ, տե՛ս ՄԱՂ (1):
ՆՈԹ, գ. Կարմրադեղ, բուռ:
ՆՈԹԻ, ա. Անսուաղ, անճաշակ, անհաց, նքթեալ, նքողեալ:
ՆՈԹՁԵԼ, նբ. 1. Աւետել, աւետաւորել, աւետաբանել: 2. Նիւթել, հիւսել, հայթայթել, առթել, հնարել, ճարտարել:
ՆՈԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսուաղութիւն, ծոմապահք, պահացողութիւն, պահք:
ՆՕՍՐ, ա. Անօսր, անգայտ:
ՆՕՏԱՐ, գ. Նշանագիր, դպիր (արքունի կամ եկեղեցական):

Շ

ՇԱԲԱԹ, գ. Եօթնեակ, եօթներորդ:
ՇԱԲԱԹԱԽՏԻՐ, տե՛ս ՇԱԲԱԹԱՊԱՀ:
ՇԱԲԱԹԱՆԱԼ, չբ. (եբրական ոճով) Հանգչել, դադարել, դատարկանալ:
ՇԱԲԱԹԱՊԱՀ, ա. գ. Շաբաթախտիր:
ՇԱԲԱԹԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Սրբապահութիւն:
ՇԱԲԱԹԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հանգուցանել, դադարեցուցանել:
ՇԱԲԱԹՈՒՄՆ, գ. Հանգիստ, դադարումն:
ՇԱԳԱՆԱԿ, գ. Մաշկամիրգ:
ՇԱԳՈՅՐ, գ. Պայուսակ, մախաղ:
ՇԱԼԱԿ, գ. 1. Պարկ: 2. Պատգարակ:
ՇԱԿԱՆՋԱՆԵԼ, ՇԱԿԱՆՋԵԼ, նբ. չբ. Ականջել:
ՇԱՀ, գ. 1. Օգուտ, արդիւնք, արգասիք, վաստակ: 2. Օգտակարութիւն, պիտանութիւն, շահաւէտութիւն:
- ՇԱՀ Է, մբ. Օգուտ է:
- Ի ՇԱՀ ԱԾԵԼ, Շահեցուցանել:
ՇԱՀՍ ԱՌՆԵԼ, Խաղալ, պարել:
ՇԱՀԱԲԵՐ, ա. Շահեկան, օգտակար:
ՇԱՀԱԶԱՒԱԿ, գ. Օգուտ, շահ:
ՇԱՀԱԺՈՂՈՎ, ա. Օգտածարաւ, զօշաքաղ, վաշխաժողով, վաշխառու:
ՇԱՀԱԿԱՆ, տե՛ս ՇԱՀԵԿԱՆ:
ՇԱՀԱԿԱՆԱՑՈՒ, տե՛ս ՇԱՀԵԿԱՆԱՑՈՒ:
ՇԱՀԱՆՇԱՀ, գ. Արքայից արքայ:
ՇԱՀԱՊ, գ. Տէր, իշխան, պետ, նախարար, նահապետ, ազգապետ, վերակացու, հազարապետ, ոստիկան:
ՇԱՀԱՊԵՏ, գ. 1. Շահապ: 2. Պահապան: 3. Ոգի, պարիկ:
ՇԱՀԱՍԷՐ, ա. Ագահ:
ՇԱՀԱՍԻՐԵԼ, չբ. Ագահել:
ՇԱՀԱՎԱՃԱՌ, գ. 1. Շահավաճառութիւն, վաճառաշահութիւն, տուրևառ: 2.Վաճառական, շահարար:
ՇԱՀԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՇԱՀԱՎԱՃԱՌ (1):
ՇԱՀԱՏԱԿԵԼ (իմ), չբ. Յարձակել, գրոհել, սուրալ:
ՇԱՀԱՏԱԿԻՒՆ, ՇԱՀԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, ՇԱՀԱՏԱԿՈՒՄՆ, գ. Արշաւանք, յարձակումն:
ՇԱՀԱՐԱՐ, տե՛ս ՇԱՀԱՎԱՃԱՌ (2):
ՇԱՀԱՒԵՏԱԳՈՅՆ, ա. Շահեկանագոյն, շահաւորագոյն, օգտակարագոյն:
ՇԱՀԱՒԵՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՇԱՀԱՒԷՏ:
ՇԱՀԱՒԵՏԵԼ, չբ. Շահել, օգտել:
ՇԱՀԱՒԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Օգտակարութիւն, շահեկանութիւն, օգուտ, շահ:
ՇԱՀԱՒԷՏ, ա. Շահաւոր, շահաբեր, շահեկան, մեծաշահ:
ՇԱՀԱՒՈՐ, տե՛ս ՇԱՀԱՒԷՏ:
ՇԱՀԱՒՈՐԱԲԱՐ, մ. Շահեկանաբար:
ՇԱՀԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՇԱՀԱՒԵՏԱԳՈՅՆ:
ՇԱՀԱՒՈՐԵԼ, նբ չբ. Շահել, օգտել:
ՇԱՀԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շահավաճառութիւն: 2. Շահաւետութիւն, օգտակարութիւն:
ՇԱՀԵԼ (իմ), հբ. Շահաւորել, օգտել, ստանալ, վաստակել:
- ՇԱՀԵԼ ԶԿԵԱՆՍ ԱՆՁԻՆ, Ապրեցուցանել:
ՇԱՀԵԿԱՆ, ա. 1. Շահաւոր, շահաւէտ,

օգտակար, պիտանի, արդիւնական, պտղաբեր: 2. Ձահւոր, դիպող:
ՇԱՀԵԿԱՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՇԱՀԱԻՈՐԱԲԱՐ:
ՇԱՀԵԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՇԱՀԱԻԵՏԱԳՈՅՆ:
ՇԱՀԵԿԱՆԱՑԵԱԼ, ա. Պիտանացոյն:
ՇԱՀԵԿԱՆԱՑՈԻ, ա. Շահեկան, պիտանացու, օգտակար:
ՇԱՀԵԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Օգտակարութիւն, պիտանութիւն: 2. Վայելչութիւն, վայելք, սփոփանք, զուարճութիւն: 3. Արգասաւորութիւն, պտղաբերութիւն:
ՇԱՀԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ի շահ ածել, օգտեցուցանել, օգտել:
ՇԱՂ, տե՛ս ՑՕՂ:
ՇԱՂԱԽ, գ. 1. Ցիխ, ցեխ, տղախ: 2. Շաղախեալ, անմաքուր, պիղծ:
ՇԱՂԱԽԱՆԱԼ, չբ. Շաղախել, պղծել:
ՇԱՂԱԽԵԼ, նբ. Թաթաւել, թանալ, ներկանել, օծանել, աղտեղել, պղծել:
ՇԱՂԱԽՈՒՄՆ, գ. Թաթաւումն, պղծութիւն, աղտ:
ՇԱՂԱԿԱՊ, տե՛ս ՇԱՂԿԱՊ:
ՇԱՂԱԿՐԱՏ, ա. 1. Շատախօս, լեզուագար, շաղփաղփ, շաղաւաշուրթն, ունայնաբան, ընդունայնախորհ: 2. Շաղակրատութիւն:
ՇԱՂԱԿՐԱՏԵԼ, չբ. Շատախօս լինել, շաղփաղփել, բարբանջել, բանդագուշել:
ՇԱՂԱԿՐԱՏՈՒԹԻՒՆ, ՇԱՂԱԿՐԱՏՈՒՄՆ, գ. Շաղփաղփութիւն, բարբանջումն, բարբաջանք:
ՇԱՂԱՂԵԼ, նբ. Աղաւաղել, ծեքել, կակազել:
ՇԱՂԱՄԱԹ, գ. Թել, լար, առասան:
ՇԱՂԱՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Շարամանութիւն, յարամանութիւն, յարակցութիւն:
ՇԱՂԱՇԱՐ, ա. 1. Յարակից: 2. (քեր.) Փաղառութիւն, վանկ, հեգ:
ՇԱՂԱՇԱՐԵԼ, նբ. 1. Շարակցել, յարակցել: 2. կ. չբ. Յարել, զուգել, կապակցել: 3. Զուգաւորել:
ՇԱՂԱՇԱՐՈՒԹԻՒՆ, ՇԱՂԱՇԱՐՈՒՄՆ, գ. Յարակցութիւն, միաւորութիւն, զուգաւորութիւն:
ՇԱՂԱՇՈՅՏ, ՇԱՂԱՇՈՒՏ, ա. Զածած, անարգ, ցոփ, խենէշ:
ՇԱՂԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խենէշութիւն, ցոփութիւն:
ՇԱՂԱՊԱՏ, ա. գ. 1. Մանուածոյ, ոլորեալ: 2. Մանուած, ոլորք, կնճիռն:
ՇԱՂԱՊԱՏԵԼ, նբ. Շարապատել, պատատել, փաթութել, ոլորել, բաղհիւսել:
ՇԱՂԱԻԱՇՈՒՐԹՆ, ա. 1. Շաղակրատ, շաղփաղփ, շատախօս: 2. Շողոմարար, քծնի:
ՇԱՂԵԼ, նբ. 1. Շաղապատել, պատատել, ոլորել, գալարել, կաշկանդել: 2. Շաղախել, թաթաւել:
ՇԱՂԻՂ, գ. 1. Միս: 2. Դիակն, գէշ, մեռելոտի:
ՇԱՂԿԱՊ, գ. 1. Զօդ, կապ, կապակցութիւն: 2. Աւարտ (խօսքի), եզրակացութիւն:
ՇԱՂԿԱՊԱԿՑԵԼ, նբ. Շաղկապել, կապակցել:
ՇԱՂԿԱՊԵԼ, նբ. 1. Կապակցել, կցել, զօդել, յարել, զուգել, միաւորել: 2. Կապել, կաշկանդել, պրկել, շաղել:
ՇԱՂԿԱՊՈՒԹԻՒՆ, ՇԱՂԿԱՊՈՒՄՆ, գ. Զօդումն, միաւորութիւն:
ՇԱՂՂԱԿԵՐ, ա. Հմակեր, գիշակեր, մսակեր:
ՇԱՂՂԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մսակերութիւն, հմակերութիւն:
ՇԱՂՂԱՅԵՂՑ, ա. Թանձրամարմին, մեծամարմին:
ՇԱՂՓԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՇԱՂՓԱՂՓՈՒԹԻՒՆ:
ՇԱՂՓԱՂՓ, ա. 1. Շաղակրատ, ունայնախօս, շաղաշուրթն: 2. Անհիմն, այլանդակ, անհեթեթ:
ՇԱՂՓԱՂՓԱԲԱՆ, տե՛ս ՇԱՂՓԱՂՓՈՒՏ:

ՇԱՂՓԱՂՓԱԿԱՆ, տե՛ս ՇԱՂՓԱՂՓ:
ՇԱՂՓԱՂՓԱՆՔ, տե՛ս ՇԱՂՓԱՂՓՈՒԹԻՒՆ:
ՇԱՂՓԱՂՓԵԼ, չբ. նբ. Շաղակրատել, բարբաջել, բանդագուշել, բաջաղել, ցնորել:
ՇԱՂՓԱՂՓՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շաղփաղփանք, շաղակրատանք, ունայնաբանութիւն: 2. Աղճատանք, ցնորք, զառանցանք, բանդագուշանք:
ՇԱՂՓԱՂՓՈՒՄՆ, գ. Շաղփաղփութիւն:
ՇԱՂՓԱՂՓՈՒՏ, ա. Շաղփաղփաբան, շաղակրատ:
ՇԱՄԱՆԴԱՂ, գ. Մէգ, մառախուղ, բալ:
ՇԱՄԱՆԴԱՂԱՁԵՒ, ՇԱՄԱՆԴԱՂԱՏԵՍԻԼ, ա. Բալաձև, բալատեսիլ:
ՇԱՄԱՆԴԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Միգապատութիւն, մթագգածութիւն, մէգ:
ՇԱՄԲ, գ. Խարձ, շամբակ, եղեգնապուրակ, պրակ եղեգանց:
ՇԱՄԲԱԿ, տե՛ս ՇԱՄԲ:
ՇԱՄԲՇԱԲԱՆԵԼ, նբ. չբ. Շաղփաղփել, բաջաղել:
ՇԱՄԲՇԱԲԱՐ, մ. Յիմարաբար, մոլեգնաբար:
ՇԱՄԲՇԱԳՈՅՆ, ա. Անմիտ, անմտագոյն:
ՇԱՄԲՇԱՆՔ, տե՛ս ՇԱՄԲՇՈՒԹԻՒՆ:
ՇԱՄԲՇԵԼ (իմ) կամ ՇԱՄՇԵԼ (իմ), չբ. Ցնորել, յիմարել, անմտանալ, խելագարել, մոլեգնել, կատաղել, մոլել:
ՇԱՄԲՇՈՒԹԻՒՆ կամ ՇԱՄՇՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շամբշանք, ցնորումն, խելագարութիւն, անմտութիւն, մոլեգնութիւն, մոլութիւն, աւիւն: 2. Պագշոտութիւն:
ՇԱՄԲՈՒՇ, ա. 1. Խելագար, խօլ, խօլական, անմիտ, յիմար, մոլի, մոլեգին, ցոփ: 2. Ցանկասէր:
ՇԱՄԲՈՒՏ, ա. Եղեգնուտ, խոտաւէտ:
ՇԱՄՇՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՋՈՐՐՈՐԴՊԵՏՈՒԹԻՒՆ:
ՇԱՄՓՐԱԿ, գ. Պսակ, թագ:
ՇԱՆԱՁԳԵԱՑ, տե՛ս ՇՆԱԲԱՐՈՅ:
ՇԱՆԴ, տե՛ս ՇԱՆԹ:
ՇԱՆԹ, գ. Կայծակն, հրացան բարկութիւն:
ՇԱՆԹԱԿԱՆ, ա. Շանթային:
ՇԱՆԹԱՀԱՐ, ա. Երկնահար:
ՇԱՆԹԱՁԻԳ, ա. Շանթընկէց:
– ՇԱՆԹԱՁԻԳ ԲԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, Կայծակն, շանթ:
ՇԱՆԹԱՅԻՆ, տե՛ս ՇԱՆԹԱԿԱՆ:
ՇԱՆԹԸՆԿԵՑ, տե՛ս ՇԱՆԹԱՁԻԳ:
ՇԱՋԵԼ, չբ. Շառաչել (կառքի), չչել (սողունների):
ՇԱՋԻՒՆ, ՇԱՋՈՒՄՆ, գ. 1. Շառաչիւն, շունչ: 2. Շչիւն, չչումն:
ՇԱՊԻԿ, գ. Բաղէն, լայնաբար՝ քոթանակ, պատմուճան:
ՇԱՌԱԳՈՅՆ, ա. 1. Կարմրագոյն, բոսորային, արիւնագոյն: 2. Շէկ, չիկակարմիր, հրաշէկ, խարտեաշ, դեղին:
ՇԱՌԱԳՈՒՆԱՆԱԼ, տե՛ս ՇԱՌԱԳՈՒՆԵԼ:
ՇԱՌԱԳՈՒՆԱՆՔ, տե՛ս ՇԱՌԱԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ:
ՇԱՌԱԳՈՒՆԵԼ, չբ. Շառագունանալ, կարմրանալ, շիկնել, պատկառել, զամօթի հարկանել:
ՇԱՌԱԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Շառագունանք, պատկառանք, ամօթ:
ՇԱՌԱՅԼ, գ. Ճառագայթ, շող, նշոյլ:
ՇԱՌԱՇԻՂ, գ. Հատոր, հատուած, զանգուած:
ՇԱՌԱՉԵԼ, չբ. Շաչել, թնդել, ղօնչել, չկահել:
ՇԱՌԱՉԻՒՆ, գ. Շառաչուկ, շառաչումն:
ՇԱՌԱՉՈՒԿ, ՇԱՌԱՉՈՒՄՆ, տե՛ս ՇԱՌԱՉԻՒՆ:
ՇԱՌԱՒԻՂ կամ ՇԱՌԱՒԵՂ, գ. 1. Ստեղն, ուղէշ, բարունակ, ճիւղ, ընձիւղ, ջով, բողբոջ, ծիլ: 2. փխբ. Ծնունդ, սերունդ, զաւակ, յաջորդ: 3. Ճառագայթ, ճաճանչ, շող, ցոլք: 4. Շանթ:
ՇԱՌԱՒԻՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՇԱՌԱՒԻՂԵԼ:

ՇԱՌԱԻՂԵԼ, նբ. Շառաւիղացուցանել, բուսուցանել, ընձիւղել, արտադրել, ծնանել, սերել:
ՇԱՌԱԻՆ, տե՛ս ՈՒՂՏ:
ՇԱՏ, ա. 1. Բազում, յոլով, յոգն, առատ, բաւական, հերիք: 2. մ. Բազումս, կարի, ստէպ, յաճախ, յոյժ, յերկար:
- ՇԱՏ ԱՆԳԱՄ, տե՛ս ԲԱԶՈՒՄ ԱՆԳԱՄ:
- ՇԱՏ Է, մբ. Բաւական է:
ՇԱՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմաբանութիւն, երկայնաբանութիւն, շատախօսութիւն:
ՇԱՏԱԽՕՍ, ա. Շատխօս, երկայնաբան, շաղակրատ, լեզուանի:
- ՇԱՏԱԽՕՍ ԼԻՆԵԼ, Բազմաբանել, շաղակրատել:
ՇԱՏԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՇԱՏԽՕՍՈՒԹԻՒՆ:
ՇԱՏԱԿԵԱՑ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԱԿԵԱՑ:
ՇԱՏԱԿԵՐ, ա. Անյագ, որկորեայ, որկորամոլ:
ՇԱՏԱՀԱՆՃԱՐ, ա. Բազմահանճար, յոգնահանճար:
ՇԱՏԱՀՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմահմտութիւն:
ՇԱՏԱՄԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԱՐԴՈՒԹԻՒՆ:
ՇԱՏԱՄԱՐՄԻՆ, ա. Մեծամարմին:
ՇԱՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Շատել, բաւականանալ: 2. Բաւել, ձեռնհաս՝ կարող լինել: 3. Բազմանալ:
ՇԱՏԱՇՐՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմաշրջութիւն, թափառումն:
ՇԱՏԱՋՈՒՐ, ա. Ջրարբի, յորդաջուր:
ՇԱՏԱՍԵՐԵԼ, չբ. Բազմասերել (շատ սերունդ ունենալ):
ՇԱՏԱՏԵՍ, ա. Սրատես:
ՇԱՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բազմացուցանել:
ՇԱՏԵԼ, տե՛ս ՇԱՏԱՆԱԼ (1):
ՇԱՏԻՄԱՑ, ա. Բազմիմաստ, բազմահմուտ:
ՇԱՏԽՕՍ, տե՛ս ՇԱՏԱԽՕՍ:
ՇԱՏԽՕՍԵԼ, հբ. Շատախօս լինել, բազմաբանել, երկայնաբանել:
ՇԱՏԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմաբանութիւն, շաղփաղփութիւն, շաղակրատութիւն, աղճատանք:
ՇԱՏԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Որկրամոլութիւն, անյագութիւն:
ՇԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Առատութիւն, յորդութիւն, յոլովութիւն, յաճախութիւն, բազմութիւն, հօծութիւն, բազմամարդութիւն:
ՇԱՏՈՒՍՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄՈՒՍՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ:
ՇԱՏՐՈՒԱՆ, գ. Վարագոյր, սրսկապան, կապերտ:
ՇԱՐ[1], գ. 1. Դաս, կարգ, տող, հիւսուած, յեռումն, շղթայ, գումարտակ: 2. Խումբ, բազմութիւն:
ՇԱՐ[2], գ. Շղարշատեռ, տեռ, քող:
ՇԱՐԱԲԱՆԵԼ, նբ. Տրամաբանել, հաւաքաբանել:
ՇԱՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւաքաբանութիւն:
ՇԱՐԱԲԱՌՆԱԼ, նբ. Ի բաց բառնալ, վերառել, կրել, ունել:
ՇԱՐԱԲԱՐ, մ. Շարունակաբար, յարակցաբար:
ՇԱՐԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Կցորդութիւն:
ՇԱՐԱԳԻՐ, ա. գ. 1. Մատենագիր, վիպագիր: 2. Շարագրութիւն, շարադրութիւն, շարագրած: 3. Նշանագիրք:
ՇԱՐԱԳԾԵԼ, տե՛ս ՇԱՐԱԳՐԵԼ:
ՇԱՐԱԳՈՅԱՆԱԼ, չբ. Շարակայել:
ՇԱՐԱԳՈՒՆԱԿԵԼ (իմ), չբ. Որականալ, տրամակայել, զգածել, զգենուլ (զմարմին):
ՇԱՐԱԳՐԱԾ, գ. Շարագիր, շարագրութիւն, շարագրածութիւն, շարած, մատենագրութիւն, պատմագրութիւն, յիշատակարան:

ՇԱՐԱԳՐԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՇԱՐԱԳՐԱԾ:
ՇԱՐԱԳՐԱԿԱՆ, ա. Գրաւոր, պատմագրական:
ՇԱՐԱԳՐԵԼ, նբ. Համագրել, մատենագրել, պատմագրել, արձանագրել:
ՇԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Համագրութիւն: 2. Շարագրած, շարագրումն, շարագրածութիւն, մատենագրութիւն, գրութիւն, ճառ:
ՇԱՐԱԳՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՇԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ:
ՇԱՐԱԴԱՍԵԼ, նբ. Շարակարգել, կարգել, կարգաւորել, բաղդասել:
ՇԱՐԱԴԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շարակարգութիւն, բաղդասութիւն, կապակցութիւն, բաղկացութիւն: 2. Շարադրութիւն, ճառ:
ՇԱՐԱԴՐԱԿԱՆ, ա. 1. Բաղադրական: 2. Շարադրեալ:
ՇԱՐԱԴՐԵԼ, նբ. 1. Յարադրել, յարել, բաղադրել, զօդել, կցել, միաւորել, խառնել, զանգանել, ձուլել, շաղկապել, կազմել, յօրինել: 2. Շարագրել:
ՇԱՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բաղադրութիւն, բաղկացութիւն, շաղկապութիւն, հաւաքումն, միաւորութիւն: 2. Յարադրութիւն, յարմարութիւն: 3. Շարագրութիւն:
ՇԱՐԱԼԾԵԼ, նբ. Զուգել, զօդել, յօդել, լծակցել, լծորդել, կցել, յարել:
ՇԱՐԱԽԱՌՆԵԼ, նբ. Ջանգել, շաղել:
ՇԱՐԱԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, ՇԱՐԱԽԱՌՆՈՒՄՆ, գ. Բաղադրութիւն, խառնուած:
ՇԱՐԱԾ, տե՛ս ՇԱՐԱԳՐԱԾ:
ՇԱՐԱԾԵԼ, նբ. Շարակարգել:
ՇԱՐԱԾՆԵԱԼ, ա. Համածին, ընդաբոյս:
ՇԱՐԱԿԱԼ, տե՛ս ՇԱՐԱԿԱՅԵԼ:
ՇԱՐԱԿԱԼԵԼ, նբ. Ըմբռնել, բովանդակել, շարունակել:
ՇԱՐԱԿԱԾԵԼ, նբ. Շարադասել, շարակարգել:
ՇԱՐԱԿԱՅԱՆԱԼ, ՇԱՐԱԿԱՅԵԼ, չբ. Բաղարկոցել, շարադրել, բաղկանալ:
ՇԱՐԱԿԱՅՈՒՄՆ, գ. Կապակցութիւն, բաղկացութիւն:
ՇԱՐԱԿԱՊԵԼ, նբ. Շաղկապել, յարել, զօդել:
ՇԱՐԱԿԱՐԳԵԼ, տե՛ս ՇԱՐԱԴԱՍԵԼ:
ՇԱՐԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՇԱՐԱԴԱՍՈՒԹԻՒՆ:
ՇԱՐԱԿՑԵԼ, նբ. Շարալծել, յարակցել:
ՇԱՐԱՁԱՅՆ, տե՛ս ԲԱՂԱՁԱՅՆ:
ՇԱՐԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՁԱՅՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ:
ՇԱՐԱՃԵՑԵԱԼ, ա. Սննդակից:
ՇԱՐԱՄԱՆԱԿԱՆ, ա. Յարամանական:
ՇԱՐԱՄԱՆԵԼ, նբ. Յարամանել, ընդելուզանել, յեռուլ, ներհիւսել, ոլորել, փաթութել, շաղապատել, զուգել, միաւորել, նիւթել:
ՇԱՐԱՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յարամանութիւն, հիւսուած, կապակցութիւն, բաղկացութիւն, միաւորութիւն, յօրինուած, շարագրութիւն:
ՇԱՐԱՄԵՐՁԵԼ[1], նբ. Մերձեցուցանել, շարամօտեցուցանել, յարել, զուգել, զօդել, շաղկապել:
ՇԱՐԱՄԵՐՁԵԼ[2] (իմ), չբ. Շարամօտել, հպել, յարել, միանալ, ընտանենալ:
ՇԱՐԱՄԵՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Միաւորութիւն, հպումն, ընտանութիւն, զուգաւորութիւն:
ՇԱՐԱՄՕՏ, ա. Մօտաւոր, հպաւոր, կից:
ՇԱՐԱՄՕՏԵԼ (իմ), տե՛ս ՇԱՐԱՄԵՐՁԵԼ[2] (իմ):
ՇԱՐԱՄՕՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՇԱՐԱՄԵՐՁԵԼ[1]:
ՇԱՐԱՅԱՐԵԼ, նբ. Յարակցել, կցել, միաւորել:
ՇԱՐԱՅԱՐՄԱՐԵԼ, նբ. Զուգայարմարել:
ՇԱՐԱՅԱՐՄԱՐՈՂ, ա. գ. Որմաշէն:
ՇԱՐԱՅԱՐՈՒԹԻՒՆ, ՇԱՐԱՅԱՐՈՒՄՆ, գ. Յարակցութիւն, կապակցութիւն, միաւորութիւն:
ՇԱՐԱՆԻՒԹԵԼ, նբ. Յերիւրել, յօրինել:

ՇԱՐԱՊԱՏԵԼ, տե՛ս ՇԱՂԱՊԱՏԵԼ:
ՇԱՐԱՌԵԼ, նբ. Յարառնուլ, պարառել, բովանդակել:
ՇԱՐԱԽ, գ. 1. Թարախ, խղխայծ: 2. Ապականութիւն, նեխութիւն, ժահահոտութիւն:
ՇԱՐԱԽԱԼԻ, ՇԱՐԱԽԱԼԻՑ, ա. Թարախալից, շարաւոտեալ:
ՇԱՐԱԽԱՀՈՏ, ա. Զարահոտ, ժահահոտ:
ՇԱՐԱԽԱՀՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժահահոտութիւն:
ՇԱՐԱԽԱՆԴՆ, գ. Կապ, չուան, պարանդ:
ՇԱՐԱԽՈՏԵԱԼ, տե՛ս ՇԱՐԱԽԱԼԻ:
ՇԱՐԱՓԱԿԵԼ, նբ. Պարփակել, շարակցել, ամփոփել:
ՇԱՐԵԼ, նբ. Տողել, շարադասել, շարակարգել, շարագրել, յարել, շարայարել:
ՇԱՐԺ, գ. 1. Շարժումն: 2. Գետնաշարժ, սասանութիւն:
ՇԱՐԺԱԿԱՆ, տե՛ս ՇԱՐԺՈՒՆ:
ՇԱՐԺԱՐԱՆ, գ. Շարժիչ:
ՇԱՐԺԵԼ, նբ. Շարժեցուցանել, տեղափոխել, դրդուել, խախտել, տատանել, փոփոխել:
ՇԱՐԺԵԼԱԿԱՆ, ա. Շարժողական, շարժիչ:
ՇԱՐԺԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՇԱՐԺՈՒՄՆ:
ՇԱՐԺԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՇԱՐԺԵԼ:
ՇԱՐԺԻՉ, ա. Շարժողական:
ՇԱՐԺԻՒՆ, տե՛ս ՇԱՐԺՈՒՄՆ:
ՇԱՐԺԼԵԼ, նբ. 1. Շարժել, սասանել, տատանել, դղրդել: 2. Լլկել:
ՇԱՐԺՄԱԿՔ, տե՛ս ԺԱԺՄՈՒԿՔ:
ՇԱՐԺՆԱԳՈՅՆ, ա. Արագաշարժ:
ՇԱՐԺՈՂԱԿԱՆ, ա. 1. Շարժիչ: 2. Շարժուն:
ՇԱՐԺՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Շարժութիւն, շարժումն:
ՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Շարժումն, շարժողութիւն:
ՇԱՐԺՈՒՄՆ, գ. 1. Շարժ, շարժութիւն: 2. Գետնաշարժ, սասանութիւն:
ՇԱՐԺՈՒՆ, ա. 1. Շարժական: 2. Երերուն, փոփոխական, դիւրաշարժ, յողդողդ:
ՇԱՐԽԱՏ, տե՛ս ՎԱՇԽ:
ՇԱՐՈՒՄՆ, գ. Շար, հոյլք, ջոկ:
ՇԱՐՈՒՆԱԿ, ա. 1. Անընդհատ, շարունական: 2. Պարունական, բովանդակիչ:
ՇԱՐՈՒՆԱԿԱԲԱՐ, տե՛ս ՇԱՐՈՒՆԱԿԱՊԷՍ:
ՇԱՐՈՒՆԱԿԱԿԱՆ, ա. Պարունակական:
ՇԱՐՈՒՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՇԱՐՈՒՆԱԿ:
ՇԱՐՈՒՆԱԿԱՊԷՍ, մ. 1. Շարունակաբար, անդադար: 2. Բովանդակապէս:
ՇԱՐՈՒՆԱԿԵԼ, նբ. Պարունակել, պարագրել, բովանդակել, ամփոփել, պատել, շարակալել:
ՇԱՐՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պարունակութիւն, սերտութիւն: 2. Միայարութիւն, հանապազորդութիւն:
ՇԱԽԻՂ, գ. 1. Արահետ: 2. Հետք, ոտնատեղի:
ՇԱՓԻՂԱՅ, ՇԱՓԻՒՂԱՅ, գ. Յակինթ:
ՇԱՔԼԵԼ, չբ. Շառաւիղել, ընձիւղել, բողբոջել, փթթել:
ՇԵՂ, ա. գ. Խոտորնակ, զառ ի վայր, զառ ի թափ:
- ԱՌ Ի ՇԵՂ, ԱՌ ՇԵՂ, մ. ա. 1. Շեղապէս: 2. Ծուռ, թիւր:
ՇԵՂԱՊԷՍ, մ. Առ ի շեղ, առ շեղ, խոտորակի, խոտորնակի, կողմնակի:
ՇԵՂԵԼ (իմ), չբ. Խոտորել, հակամիտել, թեքել, ծռել:
ՇԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոտորումն, թիւրութիւն, ծռութիւն, հակամիտութիւն:
ՇԵՂՋ, գ. Դէզ, կոյտ, կուտակ, կուտոց, կարկառ, շեղջակոյտ:
ՇԵՂՋԱԿՈՅՏ, տե՛ս ՇԵՂՋ:
ՇԵՂՋԱԿՈՒՏԵԼ, նբ. Շեղջել, կուտել, դիզել, բարդել:
ՇԵՂՋԱՇԵՂՋ, ա. Բազմակոյտ:
ՇԵՂՋԵԼ, տե՛ս ՇԵՂՋԱԿՈՒՏԵԼ:
ՇԵՇՏ, մ. Շեշտակի:

ՇԵՇՏԱԿԻ, տե՛ս ՇԵՇՏ:
ՇԵՇՏԵԼ, նբ. ծեղքել:
ՇԵՊ, ա. գ. Զառ ի վայր, զառ ի թափ:
ՇԵՐ, տե՛ս Ստիւրակ:
ՇԵՐԱՍ կամ ՇԷՐԱՍ, գ. (կենդբ.) Հնդիկ որդն, բոմբիւլոս:
ՇԵՐՏ, գ. Կտոր, կտորակ (փայտի):
ՇԵՐՏԱԿՏՈՐ ԱՌՆԵԼ, Ջարդել, կտորել, պատառել:
ՇԵՐՏԱԽՈՐ, ա. գ. Բրաւոր:
ՇԵՓՈՐ, ՇԵՓՈՐԱՅ, ՇԻՓՈՐ, ՇԻՓՈՐԱՅ, գ. Փող, յոբելի:
ՇԷԿ, ա. Խարտեաշ, ծիրանեգոյն, Հրագոյն, բոցագոյն:
ՇԷՆ, ա. 1. Մարդաբնակ, բարեզարդ, բարեկարգ: 2. Արգաւանդ, բերրի: 3. գ. Աւան, գիւղ: 4. Շինուած, չինութիւն:
ՇԷՐ, գ. Երգ, տաղ, նուագ:
ՇԹՔԵԼ, տե՛ս ՇՔԹԵԼ[1] (2):
ՇԻԳՂ, գ. Ծարմանդ, օղամանեակ:
ՇԻԹ, գ. Կաթ, կաթիլ, կայլակ:
– ՇԻԹ Ի ԲԵՐԱՆՈՅ. Լործն:
ՇԻԹԵԼ, տե՛ս ԽԱՅԹԵԼ:
ՇԻԹՈՑ, տե՛ս ԽԱՅԹՈՑ:
ՇԻԼ, ա. Խեղ:
ՇԻԿԱԳՈՅՆ, ա. Շիկատեսակ, չիկորակ, դեղնագոյն:
ՇԻԿԱԹԱՆ, գ. Ոսպնաթան:
ՇԻԿԱԿԱՐՄԻՐ, ա. Կարմրագոյն:
ՇԻԿԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՇԻԿԱԳՈՅՆ:
ՇԻԿՆԵԼ, չբ. 1. Կարմրանալ, Հրանալ: 2. Շառագունել, պատկառել, ամաչել:
ՇԻԿՈՐԱԿ, ա. Շիկագոյն:
ՇԻՂ, գ. Շիւղ, ծղօտ:
ՇԻՂՋ, տե՛ս ՇԵՂՋ:
ՇԻՆԱԾ, տե՛ս ՇԻՆՈՒԱԾ:
ՇԻՆԱԿԱՆ, գ. ա. 1. Շինակեաց, չինացի, գեղջուկ, ռամիկ: 2. Ռամկական:
ՇԻՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գեղականութիւն: 2. Հաւաք. Շինականք:
ՇԻՆԱԿԵԱՑ, տե՛ս ՇԻՆԱԿԱՆ (1):
ՇԻՆԱՄԷՋ, գ. Հրապարակ, քաղաքամէջ:
ՇԻՆԱՑԻ, տե՛ս ՇԻՆԱԿԱՆ (1):
ՇԻՆԵԼ, նբ. Կառուցանել, Հիւսնել, կերտել, կազմել, Հաստել, ստեղծանել, յօրինել, յարդարել, յարմարել, բարեկարգել, բարեզարդել:
ՇԻՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճարտարապետութիւն:
ՇԻՆՈՒԱԾ, գ. 1. Շինումն, չինութիւն, չէն, կազմութիւն, կառուցումն: 2. Կազմած, յօրինուած: 3. Բարեկարգութիւն:
ՇԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շինած, չինուած, չինումն, կազմութիւն, յօրինումն: 2. Բարեկարգութիւն, բարեզարդութիւն: 3. Խաղաղութիւն, յաջողութիւն:
ՇԻՆՈՒՄՆ, տե՛ս ՇԻՆՈՒԹԻՒՆ:
ՇԻՇ, գ. Ապակի, սրուակ:
ՇԻՇՔ, գ. Ծոծրակ:
ՇԻՋԱԿԱՆ, ա. Շիջանուտ, դիւրանց, դիւրանցուկ, Հարեւանցի:
ՇԻՋԱՆԵԼ, չբ. 1. Նուազել: 2. փխբ. Մեռանել, դադարել, մեղմանալ, Հանդարտել, անցանել:
ՇԻՋԱՆՈՒՏ, ա. Շիջական, անցաւոր:
ՇԻՋՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՇԻՋՈՒՄՆ:
ՇԻՋՈՒՄՆ, գ. Շիջութիւն (չիջանելը):
ՇԻՋՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խափուցանել, անցուցանել, դադարեցուցանել, բառնալ, մեռուցանել:
ՇԻՏ, տե՛ս ՇԻԹ:
ՇԻՏԻՏԻ, ա. Կաղեսիմ, տապզէ (իգացող տղամարդ):
ՇԻՐԻՄ- գ. 1. Գերեզման, դամբարան, դամբան, տապան: 2. Կոթող, արձան:
ՇԻՐԻՄԱԿԻՑ, ա. Գերեզմանակից:
ՇԻՒՂ, տե՛ս ՇԻՂ:
ՇԻՓՈՐ, ՇԻՓՈՐԱՅ, տե՛ս ՇԵՓՈՐ:
ՇԼԱԳՈՅՆ, ա. Մթնագոյն, նսեմագոյն, աղօտ:
ՇԼԱՆ, տե՛ս ՄՈԽԻՐ:
ՇԼԱՆԱԼ, չբ. 1. Բլչակնել, բլչանալ, չլել, մթագնել, նսեմանալ, աղօտանալ, խաւարել, կուրանալ: 2. Բթել:

ՇԼԱՑՈՒԹԻՒՆ, ՇԼԱՑՈՒՄՆ, գ. Շլութիւն, բլշակնութիւն, կուրութիւն, անտեսութիւն:
ՇԼԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Մթացուցանել, խաւարեցուցանել, կուրացուցանել: 2. Բթել, բլշացուցանել, բթացուցանել:
ՇԼԵԼ (իմ), տե՛ս ՇԼԱՆԱԼ:
ՇԼՄՈՐԵԼ (իմ), չբ. Վարանել, շփոթել:
ՇԼՄՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Վարանեցուցանել, վարանել, շփոթել:
ՇԼՈՌՈՍ, ա. Կանաչորակ:
ՇԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՇԼԱՑՈՒԹԻՒՆ:
ՇԿՕԹԱԿ ԱՌՆԵԼ. Տարագրել, արտասահմանել:
ՇՂԱՐՇԱՏԵՌ, գ. 1. տե՛ս ՇԱՐ²: 2. ա. Բեհեզեայ:
ՇՂԹԱՅ, գ. 1. Կապանք, ոտնակապ, ձեռակապ: 2. փխբ. Շար, կարգ, դասաւորութիւն:
ՇՂԹԱՅԱԳՈՐԾ, ա. Շղթայաձեւ, շղթայատող:
ՇՂԹԱՅԱՁԵՒ, ՇՂԹԱՅԱՏՈՂ, տե՛ս ՇԸՂԹԱՅԱԳՈՐԾ:
ՇՂՈՒԱԲԱՐՈՅ, ա. Շողոմարար, քծնի, շողոքորթ:
ՇՄԲՐՈՅ, գ. Պարկ, քուրձ, մախաղ:
ՇՆԱԲԱՐՈՅ, ա. Շանազգեաց, անառակ, անամօթ:
ՇՆԱԲԵՐԱՆ, ա. Զարախօս:
ՇՆԱԼ, չբ. Խառնակել:
- ՇՆԱՑԵԱԼ, ՇՆԱՑՈՂ, տե՛ս ՇՈՒՆ (2):
ՇՆԱՆՈՒՆ, ա. Վատանուն, չնաբարոյ, պիղծ:
ՇՆԻԿ, գ. Սկունդ:
ՇՆՈՐԴԻ, գ. Պոռնկորդի:
ՇՆՈՐՀ, գ. 1. Ձիր, պարգեւ, ողորմութիւն: 2. Վայելչութիւն: 3. Հաճութիւն: 4. Շնորհակալութիւն, գոհութիւն:
- ՇՆՈՐՀՍ ԱՌՆԵԼ ՈՒՄԵՔ. Շնորհել, ներել:
- ՇՆՈՐՀ ՈՒՆԵԼ (իմ). Շնորհակալ լինել, գոհանալ:
ՇՆՈՐՀԱԲԱՇԽ, ա. Շնորհաբաշխական, շնորհապարգեւ:
ՇՆՈՐՀԱԲԱՇԽԱԿԱՆ, տե՛ս ՇՆՈՐՀԱԲԱՇԽ:
ՇՆՈՐՀԱԳԻՐ, ա. Հոգելից, հոգեշահ:
ՇՆՈՐՀԱԴՐՈՒԱՏ, ա. Շնորհալի, գեղեցիկ:
ՇՆՈՐՀԱԶԱՐԴ, ա. Վայելչազարդ, բարեշուք, առաքինի:
ՇՆՈՐՀԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Փառաւորութիւն, վայելչութիւն:
ՇՆՈՐՀԱԼԻ, տե՛ս ՇՆՈՐՀԱԼԻՑ:
ՇՆՈՐՀԱԼԻՑ, ա. 1. Շնորհալի, շնորհաւոր, շնորհազարդ, բարեշնորհ: 2. Գեղեցիկ, սիրուն, վայելուչ, չքնաղ: 3. Ուրախ, զուարթ:
ՇՆՈՐՀԱԼՈՅՍ, ա. Լուսափայլ:
ՇՆՈՐՀԱԿԱԼ, ա. Շնորհակալու, երախտաւոր, գոհ:
-ՇՆՈՐՀԱԿԱԼ ԼԻՆԵԼ. Գոհանալ, շնորհակալել:
ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԵԼ (իմ), տե՛ս ՇՆՈՐՀԱԿԱԼ ԼԻՆԵԼ:
ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ, գ. 1. Շնորհակալութիւն: 2. Հաճութիւն:
ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒ, տե՛ս ՇՆՈՐՀԱԿԱԼ:
-ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒՔ, գ. յոգն. Շնորհակալիք, հաճութիւն:
ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Գոհութիւն, գոհացողութիւն:
ՇՆՈՐՀԱԿԱՆ, ա. Պարգեւական, շնորհատուր:
ՇՆՈՐՀԱԿՈՐՈՅՍ, ա. Ապաշնորհ:
ՇՆՈՐՀԱՀԱՏՈՅՑ՝ ՇՆՈՐՀԱՀԱՏՈՒՑՈՒ ԼԻՆԵԼ. Շնորհակալ լինել, վարձատրել:
ՇՆՈՐՀԱՁԻՐ, ա. Պարգեւատու, նուիրաձիր:
ՇՆՈՐՀԱՆՈՐՈԳ, ա. Շնորհազարդ:
ՇՆՈՐՀԱՇԱՌԱՒԻՂ, ա. Գեղեցկաստեղն, գեղեցկուղէշ:
ՇՆՈՐՀԱՇԱՒԻՂ, ա. Ուղղընթաց:
ՇՆՈՐՀԱՇՈՒՔ, ա. Շնորհազարդ, վայելչապանծ:

ՇՆՈՐՀԱՊԱՏԱՐ, ա. Շնորհալից:
ՇՆՈՐՀԱՊԱՐԳԵՒ, ա. Շնորհաբաշխ:
ՇՆՈՐՀԱՏՈՒ, ՇՆՈՐՀԱՏՈՒՈՂ, ա. Պարգեւատու, շնորհաբաշխ:
ՇՆՈՐՀԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Շնորհատրութիւն:
ՇՆՈՐՀԱՏՈՒՐ, ա. 1. Աստուածապարգեւ, երկնաձիր: 2. Շնորհական: 3. Շնորհատու:
ՇՆՈՐՀԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՇՆՈՐՀԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ:
ՇՆՈՐՀԱՐԱՐ, ա. Բարերար, երախտաւոր:
ՇՆՈՐՀԱՒՈՐ, տե՛ս ՇՆՈՐՀԱԼԻՑ:
ՇՆՈՐՀԱՒՈՐԵԼ, նբ. Շնորհել, պարգեւել: – ՇՆՈՐՀԱՒՈՐԵԱԼ, ա. Շնորհազարդ, շնորհալից, շնորհաւոր:
ՇՆՈՐՀԵԼ, նբ. 1. Պարգեւել, առատաձեռնել, բաշխել: 2. Ներել, զիջանել: 3. Շնորհուկս առնել, մարդահաճել:
ՇՆՈՐՀԸՆԿԱԼ, ա. Պարգեւառու:
ՇՆՈՐՀՈՒԿՍ կամ ԱՌ ՇՆՈՐՀՈՒԿՍ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՍԵԼ՝ ԽՕՍԵԼ. Շնորհել, շնորհս առնել, մարդահաճել:
ՇՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խառնակութիւն: 2. Կռապաշտութիւն:
ՇՆՋԱԲԵՐ ԵՐԱԿՔ. (կզմխս.) Շնչերակք:
ՇՆՋԱԾՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոգեծնութիւն:
ՇՆՋԱԿԱԼ ԱՆՕԹՔ, տե՛ս ԹՈՔ:
ՇՆՋԱԿԱՆ, ա. 1. Զգայական, կենդանական: 2. Շնչաւոր, կենդանի: 3. Բանական, հոգեկան, հոգեւոր:
ՇՆՋԱԿԱՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Համաշնչութիւն:
ՇՆՋԱԿԵԱՑ, ա. Շնչական, շնչաւոր:
ՇՆՋԱԿԻՐ, ա. Շնչակեաց:
ՇՆՋԱԿԻՑ, ա. Համաշունչ, միաբան:
ՇՆՋԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Համաշնչութիւն, շնչակապութիւն, միաբանութիւն:
ՇՆՋԱՀԵՂՁՈՅՑ, ա. Հոգեկորոյս, մահաւիթ:
ՇՆՋԱՆԱԼ, չբ. Շնչաւորել, շնչել, կենդանանալ:
ՇՆՋԱՍՊԱՌ, ա. Հեղձամղձուկ, ոգեսպառ:
ՇՆՋԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Շնչաւորել, կենսացուցանել, կենդանածնել:
ՇՆՋԱՒՈՐ, տե՛ս ՇՆՋԱԿԱՆ:
ՇՆՋԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ՇՆՋԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՇՆՋԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կենդանութիւն: 2. փխբ. Մարմնասիրութիւն: 3. Անբանութիւն:
ՇՆՋԱՓՈՂ, գ. (կզմխս.) 1. Փող, փողակ (շնչառական): 2. Թոք:
ՇՆՋԵԼ, նբ. 1. Փչել: 2. չբ. Հնչել (քամի): 3. Շշնջել: 4. Արտաշնչել:
ՇՆՋԵՐԱԿՔ, գ. (կզմխս.) Խչրտականք, շնչաբեր, երակք:
ՇՆՋԻՒՆ, գ. Շշնջիւն:
ՇՆՋՈՒՄՆ, գ. 1. Փչումն: 2. Շնչիւն:
ՇՇՆՋԵԼ, չբ. նբ. Հծծել, քրթմնջել, տրտնջել, մրմնջել:
ՇՇՆՋԻՒՆ, ՇՇՆՋՈՒՄՆ, գ. Շշունջ, հըծծանք, մրմունջ:
ՇՇՈՒԿ, գ. Խառնակութիւն, շփոթ, յոյզ, աղմուկ:
ՇՇՈՒՆՋ, տե՛ս ՇՇՆՋԻՒՆ:
ՇՈԳԱՆԱԼ, չբ. Գոլորշանալ:
ՇՈԳԷՏԵՍԱԿ, ա. Գոլորշատեսակ:
ՇՈԳԻ, գ. 1. Գոլոշի, գոլորշի, շոգոլի: 2. Շունչ: 3. Ճառագայթ (արեգակի):
ՇՈԳԻԱՄԷԳ, ա. Միգապատ, աղջամղջին:
ՇՈԳՄՈԳ: ա. 1. Բանսարկու, քսու, փասքուս, քսմոս, բամբասասէր: 2. Բամբասական:
ՇՈԳՄՈԳԵԼ, չբ. Շաղակրատել, շողոքորթել, մարդահաճել:
ՇՈԳՄՈԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանսարկութիւն, քսութիւն, չաղակրատութիւն:
ՇՈԳՈԼԻ, գ. 1. տե՛ս ՇՈԳԻ (1): 2. Յոգւոցհանութիւն, հեծութիւն:
ՇՈՂ, գ. 1. Նշող, նշոյլ, շառաւիղ, ճառագայթ: 2. ա. Լուսափայլ:
ՇՈՂԱԶԱՐԴ, տե՛ս ՆՇՈՒԼԱԶԱՐԴ:

ՇՈՂԱԼ, չբ. 1. Նշողել, շողշողել, փայլել, փայլատակել, ճաճանչել: 2. Լողալ, սլանալ, ճեմել: 3. Երևալ:
ՇՈՂԱՆԱԼ, չբ. Տապանալ:
ՇՈՂԱԻՈՐ, ա. Լուսանշոյլ:
ՇՈՂԵԼ (իմ), տե՛ս ՇՈՂԱԼ:
ՇՈՂԻՒՆ, գ. Շողումն, փայլիւն, փայլատակումն:
ՇՈՂՇՈՂԵԼ (իմ), չբ. Փայլակել, փայլատակել:
ՇՈՂՇՈՂԵՆԻ, ա. Փայլուն, փաղփուն:
ՇՈՂՈՄԱՐԱՐ, ա. Շողոքորթ, ողոքող, մարդահաճոյ, մարդելոյզ, քծնի:
ՇՈՂՈՄԵԼ, նբ. չբ. Շողոքորթել, քծնել, ողոքել:
ՇՈՂՈՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Շողոքորթութիւն:
ՇՈՂՈՒՄՆ, գ. Շողիւն, փայլումն, ցոլացումն, ցոլումն:
ՇՈՂՈՔՈՐԹ, ա. Շողոմարար, փաղաքուշ, քծնի, սուտակասպաս:
ՇՈՂՈՔՈՐԹԱՆՔ, տե՛ս ՇՈՂՈՔՈՐԹՈՒԹԻՒՆ:
ՇՈՂՈՔՈՐԹԵԼ, տե՛ս ՇՈՂՈՄԵԼ:
ՇՈՂՈՔՈՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Շողոմութիւն, քծնումն, սուտակասպասութիւն, պաշտօնուկք:
ՇՈՃ, ՇՈՃԻ, տե՛ս ՍՈՃԻ:
ՇՈՅՏ, ա. 1. Փոյթ, արագաշարժ, աջողակ, ժիր, ճարտար, կայտառ: 2. մ. Շուտով, փութով:
ՇՈՇԵԼ (իմ), տե՛ս ՇՕՇԵԼ (իմ):
ՇՈՇՈԿԱՆՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՇՈՇՈԿԵԼ:
ՇՈՇՈԿԵԼ, չբ. Շոշոկանս առնել, նազել:
ՇՈՊԵԼ, նբ. 1. Շպշոպել, յափշտակել, կորզել, ձրձել, չորթել, կապտել: 2. Ծողոպրել, փրծուցանել:
ՇՈՊՇՈՊԵԼ, տե՛ս ՇՈՊԵԼ:
ՇՈՐԹԵԼ, տե՛ս ՇՈՊԵԼ (1):
ՇՈՐԻԿ, ա. Քսու:
ՇՈՒԱՅՏ, տե՛ս ՇՈՒԱՅՏՈՏ:
ՇՈՒԱՅՏԱԲԱՐՈՅ, ա. Ցոփ, գեղխ, խենէշ, անառակ:
ՇՈՒԱՅՏԱՆԱԼ, տե՛ս ՇՈՒԱՅՏԵԼ (իմ):
ՇՈՒԱՅՏԱՆՔ, տե՛ս ՇՈՒԱՅՏՈՒԹԻՒՆ:
ՇՈՒԱՅՏԱՍԷՐ, ա. Զեխասէր:
ՇՈՒԱՅՏԵԼ (իմ), չբ. Շուայտանալ, գեղխել, շռայլել, անառակել, խենեշանալ, յղփանալ, յօրանալ, փափկանալ:
ՇՈՒԱՅՏՈՏ, ա. Շուայտ, շուայտասէր, կամծոտ, պագշոտ:
ՇՈՒԱՅՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Շուայտանք, գեղխութիւն, յղփութիւն, շռայլութիւն, անյագութիւն, ցոփութիւն, խենեշութիւն, հեշտասիրութիւն, անառակութիւն:
ՇՈՒԹԱՓ, ա. Վաղվաղկոտ:
ՇՈՒԹԱՓԵԼ, չբ. Շտապել, ճեպել, աճապարել, արագել, փութալ, վաղվաղել:
ՇՈՒԹԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Արագաշարժութիւն, արագութիւն, վաղվաղումն:
ՇՈՒԿԱՏ, ա. Խաբեբայ:
ՇՈՒՄՐԱՅ, գ. (բսբ.) Սամիթ վայրենի:
ՇՈՒՆ, գ. 1. (կենդբ.) Բարակ: 2. փխբ. Շնացեալ, շնացող (կին կամ տղամարդ): 3. Շնիկ, սկունդ:
ՇՈՒՆՉ, գ. 1. Շոգի: 2. Տուրևառ շնչոյ: 3. Սիւք, սիք: 4. Շնչաւոր: 5. Հոգի, ոգի, անձն:
- ՇՈՒՆՉ ԿԼԱՆԵԼ. Ոգի առնուլ:
ՇՈՒՇԵԼ, չբ. Ծուլանալ, Թուլանալ:
ՇՈՒՏԱԲԱՆ, ա. Արագախօս:
ՇՈՒՏԱԳՈՅՆ, ա. Փութակամ, ուսումնասէր:
ՇՈՒՏԱԺԻՐ, ա. Արագ (շուտ և ժիր):
ՇՈՒՏԱԽՕՍ, ա. Արագախօս, յանդուգն:
ՇՈՒՏԱՆԱԼ, չբ. Փութալ, աճապարել:
ՇՈՒՏԱՍԱՂԱՊ, ա. Դիւրագայթ:
ՇՈՒՏԱՓՈՅԹ, ա. Վաղվաղկոտ, արագաշարժ:
ՇՈՒՏՈՎ, մ. Շոյտ, փութով:
ՇՈՒՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արագութիւն:
ՇՈՒՐԹՆ, գ. 1. Շրթունք: 2. լայնաբար Բերան, լեզու, բարբառ: 3. փխբ. Ափն, եզր:
ՇՈՒՐՋ, նխդ. մ. Շուրջանակի:

– ՇՈՒՐՋ ԱԾԵԼ. 1. Շրջեցուցանել: 2. Հոլովել, շրջել:
– ՇՈՒՐՋ ԳԱԼ, տե՛ս ՇՐՋԱԳԱՅԵԼ[2] (իմ):
ՇՈՒՐՋԱՆԱԿԱՒ, մ. Շրջանակաւ, շուրջանակի:
ՇՈՒՐՋԱՆԱԿԻ, մ. 1. Շուրջանակաւ: 2. նխդ. Շուրջ: 3. ա. Շրջակայ:
ՇՈՒՐՋԱՌ, տե՛ս ՆԱՓՈՐՏ:
ՇՈՒՐՋԲՆԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բնացուցանել:
ՇՈՒՐՋԾԱՆԱՊԱՐՀ, գ. Շրջաբերութիւն, շրջան:
ՇՈՒՔ, գ. 1. Ստուեր, հովանի: 2. Քող: 3. փխբ. Հովանաւորութիւն: 4. Պատիւ, մեծարանք, փառք:
ՇՋԵԼ, չբ. Շաչել:
ՇՋԻՒՆ, ՇՋՈՒՄՆ, տե՛ս ՇԱՋԻՒՆ, ՇԱՋՈՒՄՆ:
ՇՊԱՐ, գ. Սնգոյր:
ՇՊԱՐԱՐ, գ. Ներկագործ:
ՇՊԱՐԵԼ (իմ), չբ. Սնգուրել:
ՇՊԵՏ, գ. Հովիւ:
ՇՌԱՅԼ, տե՛ս ՇՌԱՅԼՈՒԹԻՒՆ:
ՇՌԱՅԼԱԿԱՆ, ա. Շուայտ, գեղխ, ցոփ:
ՇՌԱՅԼԱՄԻՏ, ա. Շուայտոտ, ցանկասէր, հեշտասէր:
ՇՌԱՅԼԵԼ (իմ), չբ. Ձեղխել, անառակել, շուայտել:
ՇՌԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձեղխութիւն, շուայտութիւն, անչափութիւն, անժուժութիւն, անառակութիւն, անխառնութիւն:
ՇՌԻՆԴ, գ. Ժխոր:
ՇՌԻՆՋ, գ. Շաչիւն, շչիւն:
ՇՌՆԻԾ, ՇՌՆԻՏ, գ. Կոնք, տաշտ, լական, լեկան:
ՇՌՆՋԱՆ, գ. Սունչանք:
ՇՏԱՊ, գ. 1. Խուճապ, ճեպումն, վաղվաղումն, փոյթ: 2. ա. Խուճապական: 3. մ. Ստիպաւ, ճեպով, տագնապաւ, արագ:
– ՇՏԱՊ ՏԱԳՆԱՊԻ. Վարանք, չփոթ, աղմուկ, վտանգ, տառապանք:
ՇՏԱՊԱՆԱԼ, տե՛ս ՇՏԱՊԵԼ[2] (իմ):
ՇՏԱՊԱՆԱԿԻ, մ. Շտապ, փութանակի:
ՇՏԱՊԵԼ[1], նբ. Ստիպել, փութացուցանել, հարկեցուցանել, նեղել, վտանգել:
ՇՏԱՊԵԼ[2] (իմ) չբ. Շտապանալ, խուճապել, փութալ:
ՇՏԵՄԱՐԱՆ, գ. Մառան, ամբար, ամբարանոց, մթերանոց:
ՇՏԵՄԱՐԱՆԱՊԱՀ, գ. Շտեմարանապետ, մատակարար:
ՇՏԵՄԱՐԱՆԱՊԵՏ, գ. 1. Շտեմարանապահ, մատակարար, տնտես, հազարապետ: 2. Տնօրէն:
ՇՏԵՄԱՐԱՆԵԼ, նբ. Ամբարել, մթերել, ժողովել, պահել, գանձել, թաքուցանել:
ՇՏՈԳԱՆԵԼ, նբ. Շփոթել, խառնել, խառնակել:
ՇՐՇԻՒՆ, գ. Խարշափ, խօշիւն, սօսափիւն:
ՇՐՇՆՋԵԼ, տե՛ս ՇՇՆՋԵԼ:
ՇՐՈՒՇԱԿ, գ. Ցուկակապ:
ՇՐՈՒՇԱՆԱԿՔ, տե՛ս ՇՐՕՇԱԿՔ:
ՇՐՋԱԲԵՐ, ա. Բոլորակ, բոլորշի:
ՇՐՋԱԲԵՐԱԿԱՆ, ա. 1. Ընդհանրական: 2. Թափառական:
ՇՐՋԱԲԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՇՐՋԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ:
ՇՐՋԱԲԵՐԱՁԵՒ, ա. Բոլորաձեւ:
ՇՐՋԱԲԵՐԵԼ (իմ), չբ. Շրջանակել, շրջագայանալ, պարաբերել, պտուտել:
ՇՐՋԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շրջաբերականութիւն, պարաբերութիւն, հոլովումն, պարբերութիւն, պարագայութիւն, շրջագարձ, շրջան: 2. (քեր.) Հոլով:
ՇՐՋԱԳԱՅ, ա. 1. Շրջաբերական, թափառական: 2. գ. Շրջանակ, շրջաբերութիւն, բոլորումն, շրջագարձ:
ՇՐՋԱԳԱՅԱՆԱԼ, տե՛ս ՇՐՋԱԳԱՅԵԼ[2] (իմ):
ՇՐՋԱԳԱՅԵԼ[1], նբ. Շրջապատել, պարփակել:
ՇՐՋԱԳԱՅԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Շուրջ գալ,

պարագայել, շրջայածել, հեռ գալ, շրջել, զգնալ: 2. Շրջաբերել:
ՇՐՋԱԳԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շրջաբերութիւն, պարագայութիւն, ընթացք, շրջադարձ, շրջան: 2. Երթեւեկութիւն: 3. Վերադարձ:
ՇՐՋԱԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Թափառումն, յածումն:
ՇՐՋԱԴԱՐՁ, գ. Շրջան:
ՇՐՋԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Շրջափակութիւն, պահպանութիւն, պաշարումն:
ՇՐՋԱԽՈՅԶ ԱՌՆԵԼ. Խուզել, հետախուզել, հետազօտել:
ՇՐՋԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Խնկարկութիւն:
ՇՐՋԱԾՑՈՒՑԻԿ, ա. Հանդիսական:
ՇՐՋԱԿԱՅ, ա. 1. Մօտակայ: 2. գ. Պարագայ, հանգամանք:
ՇՐՋԱՆ, գ. Շրջաբերութիւն, շրջադարձ, շրջանակ, պտոյտ:
- ՇՐՋԱՆ ԱՌՆՈՒԼ. Շրջաբերել, պտուտկել, պտուտել:
ՇՐՋԱՆԱԿ, գ. 1. Շրջան: 2. Պարունակ, գօտի, ծիր, բոլորակ: 3. Ծղխնի, 4. Ճեմելիք:
- ՇՐՋԱՆԱԿԱՒ, ՇՐՋԱՆԱԿԻՒ, մ. Շուրջանակի:
ՇՐՋԱՆԱԿԵԼ, նբ. Շրջել, հոլովել, բոլորել, շրջշրջել, յեղանակել:
ՇՐՋԱՆԱՊՏՈՅՏ, ա. Յորձանուտ:
ՇՐՋԱՆԿԵԱԼ, ա. Դիմադարձ:
ՇՐՋԱՁԱՓՈՒԹԻՒՆ, ՇՐՋԱՁԱՓՈՒՄՆ, տե՛ս ՊԱՐԱԳԻԾ:
ՇՐՋԱՊԱՀ, ա. Թիկնապահ:
ՇՐՋԱՊԱՏԵԼ, նբ. Պարփակել, պատ առնուլ, շրջափակել, պարունակել, պաշարել, պարսպել, ամրացուցանել:
ՇՐՋԱՊԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Շրջաչափութիւն, պարագիծ:
ՇՐՋԱՊԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարառութիւն, շրջափակութիւն:
ՇՐՋԱՍՏԵՂԾԵԼ, ՇՐՋԱՍՏԵՂԾՈՒԼ, նբ. Յարմարել, պատկանել:
ՇՐՋԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Կազմութիւն, յօրինուած:
ՇՐՋԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հովանաւորութիւն: 2. Բոլորակութիւն:
ՇՐՋԱՑԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Սրսկումն, լուացումն (ըստ մովսիսական օրէնքի): 2. Մշտիկ:
ՇՐՋԱՑԱՆՔ, տե՛ս ՇՐՋԱՑԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ՇՐՋԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարառութիւն:
ՇՐՋԱՓԱԿ, ա. Պարուրափակ:
- ՇՐՋԱՓԱԿ ՏԱԼ. Շրջափակել, շրջապատել:
ՇՐՋԱՓԱԿԵԼ, տե՛ս ՇՐՋԱՊԱՏԵԼ:
ՇՐՋԱՓԱԿՈՒԹԻՒՆ, ՇՐՋԱՓԱԿՈՒՄՆ, գ. Պարփակումն, շրջապատութիւն:
ՇՐՋԵԼ[1], նբ. 1. Դարձուցանել, փոխել, յեղաշրջել, յեղափոխել, այլայլել, շրջանակել, հոլովել:
ՇՐՋԵԼ[2] (իմ), չբ. Շուրջ գալ, շրջագայել, քայլել, գնալ, զգնալ, ճեմել, յածել, թափառել, պտուտել, դեգերել, զեռալ:
ՇՐՋԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Շրջել, դարձուցանել, յեղափոխել, յեղյեղել: 2. Շուրջ ածել, յածեցուցանել, ճեմեցուցանել:
ՇՐՋԿԷՆ, ա. Շրջշրջուն:
ՇՐՋՇՐՋԵԼ[1], նբ. 1. Փոփոխել: 2. Շրջեցուցանել, յածեցուցանել:
ՇՐՋՇՐՋԵԼ[2] (իմ), չբ. Խաղալ, դառնալ, դարձդարձել, յածել:
ՇՐՋՇՐՋԻՒՆ, ՇՐՋՇՐՋՈՒՄՆ, գ. Յեղյեղումն, փոփոխումն:
ՇՐՋՇՐՋՈՒՆ, տե՛ս ՇՐՋԿԷՆ:
ՇՐՋՈՒԱԾ, գ. Դարձուած, շրջադարձ, փոփոխութիւն:
ՇՐՋՈՒՄՆ, գ. 1. Յածումն, շրջագայութիւն, երթեւեկութիւն: 2. Շրջան, դարձ, շրջաբերութիւն, փոփոխութիւն, յեղյեղումն, յեղանակումն: 3. Եղանակ:
ՇՐՏՆՈՒԼ, չբ. 1. Խրտնուլ, խրտչել, սարտնուլ, պակնուլ: 2. Ապշել: 3. Շլանալ:
ՇՐՏՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խրտուցանել, սարտուցանել, պակուցանել, շլացուցանել:

ՇՐՕՇԱԿՔ, գ. Շրուշանակք:
ՇՓԱՆԱԼ, չբ. Մեծամտել, գոռոզանալ, փքանալ, յոխորտալ, խրոխտալ:
ՇՓԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Սիգութիւն, ամբարհաւաճութիւն, սնապարծութիւն, պարծանք, ճոխութիւն:
ՇՓԵԼ, նբ. 1. Ճմլել, լեսուլ, մանրել, մաշել, քերել: 2. Շաղել, շաղախել, մրել:
ՇՓՈԹ, գ. Շփոթումն, խառնակութիւն, խռովութիւն, աղմուկ, վրդով:
ՇՓՈԹԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Խառն(ա)խօսութիւն:
ՇՓՈԹԱԲԱՐ, մ. Շփոթապէս, խառնիխուռն, անխտիր:
ՇՓՈԹԱԿԱՆ, ա. 1. Խառնակ: 2. Խուճապական:
ՇՓՈԹԱՆՔ, տե՛ս ՇՓՈԹՈՒՄՆ:
ՇՓՈԹԱՊԷՍ, տե՛ս ՇՓՈԹԱԲԱՐ:
ՇՓՈԹԵԼ, նբ. Խառնակել, յուզել, պղտորել, վրդովել:
ՇՓՈԹՈՒՄՆ, գ. Շփոթ, շփոթանք, խառնակութիւն, պղտորումն:
ՇՔԱԴԻՐ, ա. Պատուադիր:
ՇՔԱԼ, չբ. Պանծալ, շփանալ:
ՇՔԱԼԻՑ, ա. Մեծաշուք:
ՇՔԵՂ, ա. Մեծաշուք, փառաւոր, փառացի, հոյակապ, պատկառելի:
ՇՔԵՂԱԲԱՐ, մ. ա. Շքեղակերպ, փառացի:
ՇՔԵՂԱԳՈՅՆ, ա. մ. Մեծաշուք, պատկառելի:
ՇՔԵՂԱԳՈՐԾԵԼ, տե՛ս ՇՔԵՂԱԶԱՐԴԵԼ:
ՇՔԵՂԱԶԱՐԴ, ա. Պերճազարդ, շքեղաշուք:
ՇՔԵՂԱԶԱՐԴԱՓԱՅԼ, ա. Հոյակապ:
ՇՔԵՂԱԶԱՐԴԵԼ, նբ. Շքեղացուցանել, պճնազարդել, փառաւորել:
ՇՔԵՂԱԿԵՐՊ, ա. Գեղապանծ, վայելուչ, պատուական:
ՇՔԵՂԱՃՈԽ, ա. Մեծապանծ, փառացի:
ՇՔԵՂԱՆԱԼ, չբ. Պայծառանալ, պերճանալ, ճոխանալ:
ՇՔԵՂԱՇՈՒՔ, ա. Շքեղազարդ, մեծավայելուչ, մեծափառ, վայելչապանծ, գեղեցիկ, պայծառ, փառաւոր:
ՇՔԵՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Պատուասիրել, երևելի առնել, շքեղազարդել, փառաւորել:
ՇՔԵՂԱՒՈՐ, ա. Փառացի:
ՇՔԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Շուք, փառաւորութիւն, մեծավայելչութիւն:
ՇՔԹԵԼ[1], նբ. 1. Շքթեցուցանել: 2. Շրթքել:
ՇՔԹԵԼ[2] (իմ), չբ. Անամօթել, լրբել:
ՇՔԹԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՇՔԹԵԼ[1] (1):
ՇՕԹ, գ. Նկան, նկանակ:
ՇՕՇԱՆՔ, գ. Շաղփաղփանք, բանդագուշանք:
ՇՕՇԱՓԵԼ, չբ. նբ. 1. Մատչել, հպել: 2. փխբ. Փորձել, զննել:
ՇՕՇԱՓԵԼԻՔ, գ. Հպելիք, հպելութիւն, շօշափութիւն:
ՇՕՇԱՓԻՒՆ, գ. Սօսափիւն, չչիւն:
ՇՕՇԱՓՈՒԹԻՒՆ, ՇՕՇԱՓՈՒՄՆ, գ. 1. Հպաւորութիւն: 2. Շօշափելիք:
ՇՕՇԵԼ (իմ), չբ. Քայքայել, նեխել:

Ո

Ո[1], դ. Ով:
Ո[2], ձ. 1. Ո՛հ: 2. Բա՛բէ, աւա՛ղ:
– Ո՛Ո՛, ձ. Ո՛հ ո՛հ:
ՈԳԵԹԱՓ ԼԻՆԵԼ. Վհատել, նուաղել, անչքանալ:
ՈԳԵԼ, նբ. Ասել, արտասանել:
ՈԳԵԽԱՌՆԵԼ (իմ), չբ. Հոգեխառնել, վերախառնել:
ՈԳԵԾՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Շնչածնութիւն:
ՈԳԵԿԱՆ, տե՛ս ՀՈԳԵԿԱՆ:
ՈԳԵԿԻՐ, տե՛ս ՀՈԳԵԿԻՐ:
ՈԳԵՂԱԲԱՐԲԱՌ, ա. Ուժգին (ձայնի մասին):
ՈԳԵՇԱՀ, տե՛ս ՀՈԳԵՇԱՀ:
ՈԳԵՇՈՒՆՉ, տե՛ս ՀՈԳԵՇՈՒՆՉ:

ՈԳԵՊԱՀ, գ. Պիհ, պարէն:
ՈԳԵՊԱՀԱՆՁ, ա. Մահառիթ:
ՈԳԵՍԷՐ, տե՛ս ՀՈԳԵՍԷՐ:
ՈԳԵՍՊԱՌ, ա. 1. Շնչասպառ: 2. Հոգեկորոյս:
ՈԳԵԽՈՐ, ա. 1. տե՛ս ՀՈԳԵԽՈՐ: 2. Ուժաւոր, հզօր:
ՈԳԵԽՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՈԳԵԽՈՐՈՒԹԻՒՆ:
ՈԳԻ, գ. 1. Հոգի, շունչ: 2. Կեանք: 3. Անձն: 4. Հողմ:
- ՈԳԻ ԱՌՆՈՒԼ, Հոգի առնուլ, շունչ կլանել, հանգչել:
- ՅՈԳԻՈՅ ՀԱՆԵԼ կամ ԵԼԱՆԵԼ. Հեծել, հեծեծել, հառաչել:
- ՅՈԳԻՍ ԱՊԱՍՏԱՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՏԿԼԵԼ (իմ):
- ՀԱՆԵԼ ՅՈԳԻՈՅՆ. Մեռանել:
- ՀԱՐԿԱՆԵԼ ԶՈՔ ՅՈԳԻ. Սպանանել:
ՈԳՈՐԵԼ (իմ), չբ. Խեթկել, բախել, մաքառել, կռուել, մրցել, մարտնչել, հակառակել:
ՈՁՈՐԱԾԵԾ ԱՌՆԵԼ, Ջաղկել, խոշտանգել:
ՈՁՈՒՄՆ, տե՛ս ԹԵՁԱՆ:
ՈԼՈՐ, գ. 1. Ոլորակ, ոլորումն, պրկումն, գելումն: 2. Պնդութիւն, սերտութիւն:
ՈԼՈՐԱԿ, տե՛ս ՈԼՈՐ:
ՈԼՈՐԵԼ, նբ. 1. Գալարել, փաթութել: 2. փխբ. Հիւսել, նիւթել (չարիք): 3. Փոյթ ընդ փոյթ շարժել:
ՈԼՈՐՈՒՄՆ, գ. 1. Ոլոր, ոլորակ, պրկումն, ուժգնութիւն: 2. Մանուած, հիւսուած: 3. Գլումն, գլորումն:
ՈԼՈՐՏԱՆԱԼ, չբ. Ամփոփել, պարագրել, բովանդակել, սահմանել, եզերանալ, պարուրել:
ՈԼՈՐՏԱՊԷՍ, մ. Շուրջանակաւ, պարագրապէս:
ՈԼՈՐՏՔ, գ. Պարունակ, շրջանակ:
ՈԼՈՔ, գ. (կցմխս.) Սրունք, կարթ:
ՈԽԱԼ, տե՛ս ՈԽԱՆԱԼ:
ՈԽԱԿԱԼ, ա. Ջարայուշ, ոխապահ, քինաւոր:
ՈԽԱԿԱԼԵԼ, չբ. Ոխանալ, քինալ:
ՈԽԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոխք, ոխութիւն, քինապահութիւն:
ՈԽԱՆԱԼ, չբ. Ոխալ, ոխակալել, չարայուշ լինել, մախալ, խեռալ:
ՈԽԱՊԱՀ, տե՛ս ՈԽԱԿԱԼ:
ՈԽԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Գրգռել, զայրացուցանել:
ՈԽԵՐԻՄ, ՈԽԵՐԻՄԱՑ, ՈԽՈՐԻՄ, ա. 1. Թշնամի, հակառակորդ, ախոյեան, ոսոխ: 2. Յոխորտ, ժանտ:
ՈԽՈՐՏ, ա. Յոխորտ, յանդուգն:
ՈԽՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈԽԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ:
ՈԽՔ, գ. 1. Ոխակալութիւն, ոխութիւն, խէթ, քէն: 2. Թշնամանք, ատելութիւն:
Ո՜Հ, ձ. Աւա՜ղ, եղո՜ւկ, վա՜յ, վա՜հ, ո՜վ, ո՜:
ՈՂԲ, գ. Լալիւն, աշխար, կական, կոծ, ճիչ:
ՈՂԲԱԳԻՆ, տե՛ս ՈՂԲԱԼԻՑ:
ՈՂԲԱԼ, չբ. նբ. Աշխարել, կոծել, կականել, ճչել, սգալ, աւաղել, արտասուել:
ՈՂԲԱԼԻ, ա. Ողբերգագին:
ՈՂԲԱԼԻՑ, ա. Ցաւագին, վշտալից:
ՈՂԲԱԿԱՆ, ա. Լալական:
ՈՂԲԱԿԻՑ, ա. Արտասուակից, արտասուակցորդ, սգակից:
ՈՂԲԱԿՑԱԲԱՐ, մ. Ցաւակցաբար, կարեկցաբար:
ՈՂԲԱԿՑԵԼ, չբ. Ցաւակցել:
ՈՂԲԱՁԱՅՆ, ա. 1. Լալական: 2. գ. Ողբաձայնութիւն:
ՈՂԲԱՁԱՅՆԵԼ, նբ. Ողբերգել:
ՈՂԲԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ողբերգութիւն:
ՈՂԲԱՐԿ, ՈՂԲԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ողբ, ողբերգութիւն:
ՈՂԲԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Լացուցանել:
ՈՂԲԵՐԳԱԳԻՆ, ա. Ողբերգական, ողբալի:
ՈՂԲԵՐԳԱԿ, ա. 1. Նոխազերգու: 2. Լալական: 3. Ողբերգական, ողբերգային:
ՈՂԲԵՐԳԱԿԱՆ, ա. 1. Ողբալի, ողբերգագին: 2. Ողբերգակ, լալական: 3. մ. Ողբերէն:

ՈՂԲԵՐԳԱԿԵԼ, տե՛ս ՈՂԲԵՐԳԵԼ:
ՈՂԲԵՐԳԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՂԲԵՐԳՈՒԹԻՒՆ:
ՈՂԲԵՐԳԱՐԿԵԼ, տե՛ս ՈՂԲԵՐԳԵԼ:
ՈՂԲԵՐԳԵԼ, նբ. Ողբաձայնել, ողբերգակել, ողբերգարկել, ողբալ:
ՈՂԲԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ողբ, կոծ, սուգ: 2. Եղերերգութիւն, նոխագերգութիւն:
ՈՂԲԵՐԷՆ, տե՛ս ՈՂԲԵՐԳԱԿԱՆ (3):
ՈՂԲՈՒՄՆ, գ. Ողբ, ողբերգութիւն, լալիւն:
ՈՂԿՈՅՁ, գ. Ծիռ:
ՈՂԿՈՒԶԱԲԵՐ, ա. Ողկուզաբոյծ:
ՈՂԿՈՒԶԱԲՈՅԾ, տե՛ս ՈՂԿՈՒԶԱԲԵՐ:
ՈՂԿՈՒԶԱԶԱՐԴ, ա. Ողկուզալից:
ՈՂԿՈՒԶԱԼԻՑ, տե՛ս ՈՂԿՈՒԶԱԶԱՐԴ:
ՈՂԿՈՒԶՕՐԷՆ, մ. Խիտ առ խիտ, միախուռն:
ՈՂՆ, գ. 1. Թեկն, թիկունք, թիկնամէջ, միջնողն: 2. Ողնայար, ողնաշար: 3. Վերնակողմն (մի բանի):
- ՈՂՆ ԱՌՆՈՒԼ. Հանգչել:
- ՅՈՂՆ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ), ՅՈՂՆ ԵՐԹԱԼ. տե՛ս ԸՆԴՈՂՆԵԼ (իմ):
- ՅՈՂՆ ԿԱԼ. Բարձրավզել, խրոխտալ:
ՈՂՆԱՅԱՐ, տե՛ս ՈՂՆԱՇԱՐ:
ՈՂՆԱՇԱՐ, գ. Ողն, ողնայար, ողնուլար, ողն ու լար:
ՈՂՆԱՓԱՅՏ, գ. 1. Ողնուց (նաւի): 2. լայնաբար` Լաստափայտ, նաւ:
ՈՂՆԴԺՆԵԱՅ, ա. Բարձրավիզ, անհնազանդ:
ՈՂՆՈՒԼԱՐ, ՈՂՆ ՈՒ ԼԱՐ, տե՛ս ՈՂՆԱՇԱՐ:
ՈՂՆՈՒՑ, տե՛ս ՈՂՆԱՓԱՅՏ (1):
ՈՂՈԳՈՄԵԱՆ, ՈՂՈԳՈՄԷՆ, տե՛ս ԾԱՂԿԱԶԱՐԴ (2):
ՈՂՈՂ, տե՛ս ՀԵՂԵՂ:
ՈՂՈՂԱԿ, ա. գ. Լողակ, ղօղակ:
ՈՂՈՂԱՆԱԼ, չբ. Ողբալ:
ՈՂՈՂԱՆԵԼ, նբ. 1. Ողողել, հեղեղել: 2. կ. չբ. Ընկղմել, համակել: 3. Ողողանալ, ողբալ:
ՈՂՈՂԱՆՔ, գ. Ողբ, կոծ:
ՈՂՈՂԵԼ, նբ. 1. Հեղեղել, հեղեղատել, ողողանել: 2. փխբ. Ընկղմել, համակել: 3. Լուանալ:
ՈՂՈՂԻՉ, ա. Հեղեղական:
ՈՂՈՐԿ, ա. 1. Հարթ, կոկ: 2. փխբ. Մեղմ, ողոք: 3. փխբ. Ընտիր, ճարտար, վայելուչ:
ՈՂՈՐԿԱՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԹԱՆՁՔ:
ՈՂՈՐԿԱՏԵՍԱԿ, ՈՂՈՐԿԱՏԵՍԻԿ, ՈՂՈՐԿԱՏԵՍԻԼ, ա. Ողորկ, փխբ. ջինջ, պայծառ, փայլուն:
ՈՂՈՐԿԵԼ, նբ. 1. Հարթել, յղկել, կոկել, յարդարել: 2. փխբ. Մեղմել, կակղել, գիւրել, ողոքել, չողոքորթել, փայփայել:
ՈՂՈՐԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՈՂՈՐԿԵԼ:
ՈՂՈՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լերկութիւն, հարթութիւն: 2. Մեղմութիւն, կակղութիւն, փափկութիւն: 3. Մեղկութիւն:
ՈՂՈՐՄ, գ. 1. Ողորմութիւն, աղեկիզութիւն, գորով, գութ, կարեկցութիւն: 2. ա. Աղխողորմ, ողորմագին, ողորմելի, գթալի, եղկական: 3. մ. Ողորմաբար, կարեկցաբար:
- ՈՂՈՐՄ ՈՂՈՐՄ, ա. մ. Ողորմագին:
ՈՂՈՐՄԱԲԱՐ, տե՛ս ՈՂՈՐՄ (3):
ՈՂՈՐՄԱԳԻՆ, ա. 1. Ողորմելի, թշուառ, հիքացեալ: 2. Ցաւագին, կողկողագին: 3. մ. Ողորմելաբար, ողորմելապէս, թշուառապէս:
ՈՂՈՐՄԱԳՈՅՆ, ա. Ողորմագին:
ՈՂՈՐՄԱԾ, ա. Գթած, գորովագութ, բարեգութ, բարերար:
ՈՂՈՐՄԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գթութիւն, կարեկցութիւն: 2. Ողորմութիւն, շնորհ:
ՈՂՈՐՄԱԿԱՆ, ա. Ողորմելի, թշուառ:
ՈՂՈՐՄԱՆՔ, գ. Գորովանք:
ՈՂՈՐՄԱՊԷՍ, մ. Ողորմաբար, ողորմագին:
ՈՂՈՐՄԵԼ (իմ), չբ. 1. Գթալ, գորովել, կարեկից լինել, կարեկցել: 2. Մարդասիրել, խնայել, խնամել, բարերարել, շնորհս առնել: 3. Ողորմուկս արկանել:

ՈՂՈՐՄԵԼԱԲԱՐ, ՈՂՈՐՄԵԼԱՊԷՍ, տե՛ս ՈՂՈՐՄԱԳԻՆ (3):
ՈՂՈՐՄԵԼԻ, ա. Տառապեալ, թշուառ, հէք, եղկելի:
ՈՂՈՐՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Ողորմ, ողորմածութիւն, գթութիւն, մարդասիրութիւն, բարերարութիւն, խնամք, կարեկցութիւն, շնորհ, առատաձեռնութիւն:
ՈՂՈՐՄՈՒԿՍ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՈՂՈՐՄԵԼ (իմ) (3):
ՈՂՈՔ, գ. 1. Աղաչանք, աղերսանք, հրապոյրք, շողոքորթութիւն, քաղցրութիւն: 2. ա. Ողոքական, աղերսական:
- ՅՈՂՈՔ ԱԾԵԼ. Յորդորել, յօժարեցուցանել:
- ՅՈՂՈՔ կամ ՅՈՂՈՔՍ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ). Աղերսել, աղաչել, պաղատել:
ՈՂՈՔԱԿԱՆ, ա. 1. Աղերսական, փաղաքշական, համոզիչ, յորդորիչ, յորդորական: 2. Քաղցր, մխիթարական:
ՈՂՈՔԱՆՔ, գ. Ողոք, ողոքումն, աղերս, շողոմութիւն, շողոքորթութիւն, յորդոր, հրապոյրք, թովչութիւն:
ՈՂՈՔԱՒՈՐ, ա. Ողոքիչ, աղաչաւոր, աղերսաւոր, աղօթական:
ՈՂՈՔԻՉ, ա. Ողոքաւոր, կամարար:
ՈՂՈՔՈՏ, ա. Ողոքիչ, շողոքորթ, քծնի:
ՈՂՈՔՈՒՄՆ, տե՛ս ՈՂՈՔԱՆՔ:
ՈՂՋ, ա. 1. Կենդանի, առողջ, ողջանդամ: 2. Ամբողջ, անթերի, ողջոյն, բոլոր, բովանդակ, կատարեալ: 3. Ողջախոհ, ողջամիտ:
- ՈՂՋ ՈՂՋ, մ. 1. Կենդանւոյն: 2. Ամբողջապէս:
ՈՂՋԱԲԱՐ, մ. Ամբողջապէս, ողջոյն:
ՈՂՋԱԳՈՅՆ, ա. Առողջագոյն:
ՈՂՋԱԳՈՒՐԵԼ, նբ. Գգուել, ընդգրկել, գրկել, գիրկս արկանել, փայփայել:
ՈՂՋԱԽՈՀ, ա. 1. Ողջախորհուրդ, ողջամիտ, առողջամիտ, խոհական, մտացի, ուշիմ, զգօն, առաքինի, անկեղծ, անմեղ, հաւատարիմ: 2. Ժուժկալ, պարկեշտ, ամօթխած:
ՈՂՋԱԽՈՀԱԲԱՐ, մ. Ողջախոհապէս:
ՈՂՋԱԽՈՀԱԳՈՅՆ, ա. Խոհականագոյն:
ՈՂՋԱԽՈՀԱՆԱԼ, չբ. Ողջախոհել, զգօնանալ, զգաստանալ, խելաբերել, պարկեշտանալ:
ՈՂՋԱԽՈՀԱՊԷՍ, տե՛ս ՈՂՋԱԽՈՀԱԲԱՐ:
ՈՂՋԱԽՈՀԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զգաստացուցանել, զգօնացուցանել:
ՈՂՋԱԽՈՀԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Զգաստացուցիչ:
ՈՂՋԱԽՈՀԵԼ (իմ), տե՛ս ՈՂՋԱԽՈՀԱՆԱԼ:
ՈՂՋԱԽՈՀՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զգօնութիւն, զգաստութիւն, ողջմտութիւն: 2. Ժուժկալութիւն, բարեխառնութիւն, չափաւորութիւն, պարկեշտութիւն, սրբութիւն:
ՈՂՋԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, տե՛ս ՈՂՋԱԽՈՀ:
ՈՂՋԱԿԱՆ, ա. Ողջ, առողջ:
ՈՂՋԱԿԷԶ, գ. Զոհ, ողջընծայ, պատարագ:
ՈՂՋԱԿԻԶԵԼ, նբ. Զոհագործել, զոհել, պատարագել:
ՈՂՋԱԿԻԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Ողջակիզումն, ողջակէզ:
ՈՂՋԱԿԻԶՈՒՄՆ, տե՛ս ՈՂՋԱԿԻԶՈՒԹԻՒՆ:
ՈՂՋԱՀԱՒԱՏ, ա. Ողջամիտ, անմեղ:
ՈՂՋԱՄԲ, մ. 1. Ողջութեամբ: 2. Ամբողջ, ամբողջապէս:
ՈՂՋԱՄԻՏ, ա. 1. Ողջախորհուրդ, ողջախոհ, առողջամիտ, իմաստուն, ուշիմ: 2. Ուղղահաւատ: 3. Անկեղծ, միամիտ, հաւատարիմ:
ՈՂՋԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՂՋՄՏՈՒԹԻՒՆ:
ՈՂՋԱՆԱԼ, չբ. Առողջանալ, բժշկել:
ՈՂՋԱՆԴԱՄ, ա. մ. Ողջ, անվնաս, անվթար:
ՈՂՋԱՆԴԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Առուգութիւն, ուժեղականութիւն:
ՈՂՋԱՊԱՏՈՒՄ, տե՛ս ՈՂՋՈՒՆԱՊԱՏՈՒՄ:

ՈՂՋԱՊԷՍ, մ. 1. Ողջաբար: 2. Ողջմտութեամբ: 3. Հաւաստեաւ, հաւաստապէս:
ՈՂՋԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Առողջացուցանել, բժշկել: 2. Յարդարել, կազմել:
ՈՂՋԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Բուժիչ:
ՈՂՋԸՆԾԱՅ, տե՛ս ՈՂՋԱԿԷԶ:
ՈՂՋԻԿ, ա. մ. Ամբողջ, ողջոյն:
ՈՂՋՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ողջախոհութիւն, առողջ(ա)մտութիւն, ուղղութիւն, արդարութիւն:
ՈՂՋՈՅՆ[1], ա. մ. Ողջ, ողջիկ, ամբողջ, բոլոր, բովանդակ:
ՈՂՋՈՅՆ[2], գ. Ողջութիւն:
- ՈՂՋՈՅՆ ՏԱԼ. Ողջունել:
ՈՂՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Առողջութիւն (ողջ լինելը):
- ՈՂՋՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Ողջամբ (ողջ և առողջ):
ՈՂՋՈՒՆԱՊԱՏՈՒՄ, ա. (եկեղց.) Ողջապատում:
ՈՂՋՈՒՆԵԼ, նբ. Ողջոյն տալ:
ՈՃ, գ. 1. Ծղօտ, ցօղուն: 2. Հասկ (հնձելի): 3. Ջամբիւղ, կողով: 4. Կարգ, եղանակ, կերպ, օրէն, ձև, կանոն, տարազ, հնարք: 5. Օրէնք, վարդապետութիւն: 6. Վարք, կեանք:
ՈՃԻՐ, գ. 1. Եղեռն, ոճրագործութիւն, ապիրատութիւն, վնաս, յանցանք: 2. ա. Չար, անօրէն, դժնդակ:
ՈՃՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարագործութիւն, զազրագործութիւն, ոճիր:
ՈՄՆ, գ. Ոք:
Ո՛Յ, ձ. Ո՛, ո՛վ, ո՛հ, վա՛յ:
ՈՅԺ, գ. Զօրութիւն, կար, կարողութիւն, զօրաւորութիւն, ամրութիւն, ուժգնութիւն, սաստկութիւն:
-ՅՈՒԺՈՅ, մ. Յոյժ, ուժգին:
ՈՅԾ, ա, Ցուրտ, զով, հով:
Ո՞Չ ԱՊԱՔԷՆ, եղբ. Մի՛ արդեօք:
ՈՉ ԳՈՅ, գ. Չգոյ, անգոյ, անէ, ոչինչ, ոչէք:
ՈՉԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՉԷՈՒԹԻՒՆ:
ՈՉ ԵՐԲԷՔ, մ. Բնաւ ոչ, ոչ երբէք:
ՈՉ ԵՒՍ, տե՛ս ՉԵՒ, ՉԵԿ ԵՒՍ (2):
ՈՉԷ, գ. 1. Անգոյ, ոչինչ: 2. Ոչնչութիւն, անգոյութիւն:
ՈՉԷԱՆԱԼ, չբ. Ոչնչանալ, անգոյանալ, չքանալ:
ՈՉԷՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոչնչութիւն:
ՈՉԻՆՉ, ա. 1. Անգոյ: 2. Չնչին, անպիտան, սնոտի: 2. գ. Ոչնչութիւն, անգոյութիւն, ոչէ:
ՈՉԽԱՐ, գ. 1. Օդի, խոյ, առն, մաքի, պատրուճակ, արտիկ (վայրի): 2. փխբ. Հեզ, հլու:
ՈՉԽԱՐԱԿ, գ. Ոչխարիկ:
ՈՉԽԱՐԵՆԻ, գ. Օդենի:
ՈՉԽԱՐԻԿ, տե՛ս ՈՉԽԱՐԻԿ:
ՈՉՆՉԱՆԱԼ, չբ. Ոչէանալ, չքանալ:
ՈՉՆՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոչէ, չգոյ, անգոյ, ոչինչ:
ՈՊՆԻԱԶ, տե՛ս ԵԲԵՆՈՍ:
ՈՋԻԼ, գ. Բծիծ:
ՈՌՆԱԼ, չբ. Մռնչել, գոչել, կօչել:
ՈՌՈԳ, ա. Առոյգ, ուռճացեալ:
ՈՌՈԳԱՆԱԼ, չբ. Առուգանալ, ուռճանալ:
ՈՌՈԳԱՆԵԼ, ՈՌՈԳԵԼ, նբ. 1. Արբուցանել, խոխոմել: 2. փխբ. Ողողել, թրջել, ցօղել:
ՈՌՈԳՈՒՄՆ, գ. Արբուցումն:
ՈՍԻՆ, ա. Սնամէջ, սին, ազազուն, վտիտ:
ՈՍԿԵԱԿՆ, գ. (հնք.) Ոսկեքար:
ՈՍԿԵԲԵԻԵՌ, ա. Ոսկեզարդ, ոսկեզօծ:
ՈՍԿԵԳՈՅՆ, ա. Ոսկետեսակ:
ՈՍԿԵԳՈՐԾ կամ ՈՍԿԷԳՈՐԾ, գ. 1. Ոսկերիչ: 2. ա. Ոսկեզարդ, ոսկեղէն:
ՈՍԿԵԶԱՆ, տե՛ս ՈՍԿԵՏԵՍԱԿ:
ՈՍԿԵԶԱՐԴ, ա. Ոսկեհուռ, ոսկիապաճոյճ:
ՈՍԿԵԶՕԾ, ա. Ոսկեպատ, ոսկեզարդ, ոսկեթել, ոսկեգոյն:
ՈՍԿԵԹԵԼ, ա. Ոսկեկար, ոսկեհուռ, ոսկեզարդ:

ՈՍԿԵԽԱՂԱՑ, ա. Ոսկենկար:
ՈՍԿԵԽՆՁՈՐ, տե՛ս ՈՍԿԻԿՄԲԵԱՑ:
ՈՍԿԵԿԱԶՄ, ա. Ոսկիակազմ, ոսկեկերտ, ոսկեզարդ:
ՈՍԿԵԿԱՐ, տե՛ս ՈՍԿԵԹԵԼ:
ՈՍԿԵԿԵՐՏ, տե՛ս ՈՍԿԵԿԱԶՄ:
ՈՍԿԵԿՈՒՌ, ա. Ոսկէձոյլ, ոսկիաստեղծ:
ՈՍԿԵՀԱՆԳՈՅՑ, տե՛ս ՈՍԿԻԿՄԲԷ:
ՈՍԿԵՀՈՒՌ, կամ ՈՍԿԵՀՈՒՌՆ, ա. Ոսկեթել, ոսկեզարդ, ոսկեղէն:
ՈՍԿԵՁԵՂՈՒՆ, ա. Ոսկիայարկ:
ՈՍԿԵՂԷՆ, ա. Ոսկեկերտ, ոսկեզարդ, ոսկեզօծ, ոսկի:
ՈՍԿԵՂԻՆԻԿ, ա. Ոսկեղէն, փխբ. գեղեցիկ, պատուական, անապական:
ՈՍԿԵՃԱՃԱՆՉ, ա. Ոսկեփայլ, ճառագայթարձակ:
ՈՍԿԵՃԱՄՈՒԿ, ա. Ոսկեհուռ, ոսկեթել:
ՈՍԿԵՄՈՂ, ա. Ոսկեսէր:
ՈՍԿԵՆԿԱՐ, ա. Ոսկեհուռ, ոսկեթել:
ՈՍԿԵՊԱՏ, տե՛ս ՈՍԿԻԱՊԱՏ:
ՈՍԿԵՍԱՐ, ա. Ոսկիվարաւանդ:
ՈՍԿԵՍԱՐԵԱՆ, ա. Ոսկեկազմ:
ՈՍԿԵՍԷՐ, ա. Ոսկեմոլ:
ՈՍԿԵՎԱՐՍԵԱԼ, ա. Ոսկեփայլ:
ՈՍԿԵՏԱԽՏԱԿ, ա. Ոսկիապատ:
ՈՍԿԵՏԵՍԱԿ, ա. Ոսկետեսիլ, ոսկեգոյն, ոսկեզան:
ՈՍԿԵՏԵՍԻԼ, տե՛ս ՈՍԿԵՏԵՍԱԿ:
ՈՍԿԵՐԻՉ, ա. գ. Ոսկեգործ:
ՈՍԿԵՓԱՅԼ, ա. Ոսկիափայլ, ոսկեճաճանչ:
ՈՍԿԵՔԱՐ, տե՛ս ՈՍԿԵԱԿՆ:
ՈՍԿԷՁՈՅԼ, ա. Ոսկեկուռ:
ՈՍԿԻ, ա. Ոսկեղէն:
ՈՍԿԻԱԶՕԾ, տե՛ս ՈՍԿԵԶՕԾ:
ՈՍԿԻԱԿԱՊ, տե՛ս ՈՍԿԵՀՈՒՌ:
ՈՍԿԻԱՅԱՐԿ, տե՛ս ՈՍԿԵՁԵՂՈՒՆ:
ՈՍԿԻԱՆԿԱՐ, տե՛ս ՈՍԿԵՆԿԱՐ:
ՈՍԿԻԱՊԱՃՈՅՃ, տե՛ս ՈՍԿԵԶԱՐԴ:
ՈՍԿԻԱՊԱՏ, ա. Ոսկեպատ, ոսկեզօծ:
ՈՍԿԻԱՍՏԵՂԾ, տե՛ս ՈՍԿԵԿՈՒՌ:
ՈՍԿԻԱՓԱՅԼ, տե՛ս ՈՍԿԵՓԱՅԼ:
ՈՍԿԻԿՄԲԵԱՑ, ՈՍԿԻԿՄԲԷ, ա. Ոսկեխընձոր (վաշան):
ՈՍԿԻՎԱՐԱՒԱՆԴ, տե՛ս ՈՍԿԵՍԱՐ:
ՈՍԿՐ, գ. Վանգ:
ՈՍԿՐՈՏԻ, գ. յոգն, Ոսկերք:
ՈՍՆԵԼ (իմ), չբ. Սնանալ, ազազել:
ՈՍՈԽ, ա. գ. 1. Հակառակորդ, դիմամարտ, ախոյեան: 2. Նախանձայոյզ, քինախնդիր: 3. Ոխակալութիւն, քէն:
ՈՍՈԽԱՍԷՐ, տե՛ս ՀԱԿԱՌԱԿԱՍԷՐ:
ՈՍՈԽԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱԿԱՌԱԿԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ:
ՈՍՈԽԵԼ, չբ. Դատախազել, ոգորել, հակառակել, դիմամարտել, մրցել, ճգնել:
ՈՍՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Հակառակութիւն:
ՈՍՊՆԱԹԱՆ, գ. Շիկաթան:
ՈՍՏ[1], գ. Ճիւղ, ուղէշ, ստեղն, շառաւիղ:
ՈՍՏ[2], գ. Բլուր, բլրակ:
ՈՍՏԱԶՈՒԱՐՃ, ա. Սաղարթազուարճ:
ՈՍՏԱՅՆ, գ. 1. Անկուած (ջուլհակի բանուածք): 2. նման. Սարդիոստայն:
ՈՍՏԱՅՆԱԳՈՐԾ, տե՛ս ՈՍՏԱՅՆԱՆԿ:
ՈՍՏԱՅՆԱԳՈՐԾԵԼ, տե՛ս ՈՍՏԱՅՆԱՆԿԵԼ:
ՈՍՏԱՅՆԱՆԿ, ա. գ. Ոստայնագործ:
ՈՍՏԱՅՆԱՆԿԵԼ, նբ. Ոստայնագործել, կկել:
ՈՍՏԱՆԵԱՑ, տե՛ս ՈՍՏԱՆԻԿ:
ՈՍՏԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ՈՍՏՆՈՒԼ:
ՈՍՏԱՆԻԿ, ա. Ոստանեայ, արքունական, ազատական:
ՈՍՏԱՔԱՆՑ, ա. Ոստինակոտոր:
ՈՍՏԻԿԱՆ, գ. Վերակացու, տեսուչ, դիտապետ, իշխան, գլխաւոր, հրամանատար, հոգաբարձու, կուսակալ:
ՈՍՏԻԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Վերակացութիւն, վերատեսչութիւն, հոգաբարձութիւն, գործակալութիւն, կուսակալութիւն:
ՈՍՏԻՆ, ա. 1. Ցամաքային, չորին: 2. Ցամաքուտ, ծարաւուտ, անջրդի:
ՈՍՏԻՆԱԿՈՏՈՐ, տե՛ս ՈՍՏԱՔԱՆՑ:

ՈՍՏՆԱԿԱՆ, ա. Ոստին, ցամաքային (կենդանի):
ՈՍՏՆՈՒԼ, չբ. Ոստչել, ընդոստել, ընդոստչել, ոստանել, սարտնուլ, օցտել, խրտչել:
ՈՍՏՈՍՏԵԼ, չբ. Թռթռել, վազվազել:
ՈՍՏՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ընդոստուցանել:
ՈՍՏՉԵԼ (իմ), տե՛ս ՈՍՏՆՈՒԼ:
ՈՍՏՐԷ, ՈՍՏՐԷՈՍ, գ. (կենդբ.) Տիպ:
Ո՞Վ[1], գ. 1. Ո՞, ո՞վ ոք: 2. Որ:
- Ո՞Վ ՈՔ, տե՛ս Ո՞Վ (1):
Ո՛Վ[2], ձ. 1. Ո՛, ո՛հ, ա՛յ, բա՛բէ: 2. Ա՛խ:
ՈՎԻՏ, գ. 1. տե՛ս ՀՈՎԻՏ: 2. Այգի:
ՈՏՆ, գ. 1. Ոտք: 2. Հետք, ոտնատեղի: 3. Օղ, կօշիկ: 4. Ստորոտ (լեռան): 5. Ոտնաչափ: 6. տե՛ս ՉԱՓ (3): 7. Պատուանդան, խարիսխ (սեան):
- ՈՏՆ ԱՐԿԱՆԵԼ, ԸՆԴ ՈՏՆ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Ոտնահարել, արհամարհել, անգոսնել:
- ՅՈՏՆ ԿԱԼ, Յառնել, կանգնել:
- ՈՏՆ ՈՏՆ, ՈՏՆ ԱՌ ՈՏՆ, մ. Առ սակաւ սակաւ, գամ քան զգամ, հետզհետէ:
ՈՏՆԱԼՈՒԱՑ, տե՛ս ԼԵԿԱՆ:
ՈՏՆԱԿԱՊ, գ. Ոտնակապանք:
ՈՏՆԱԿԱՊԱՆՔ, տե՛ս ՈՏՆԱԿԱՊ:
ՈՏՆԱԿԱՊԵԼ, նբ. Կասեցուցանել:
ՈՏՆԱԿԱՌԵԼ, չբ. Ձկայ առնուլ:
ՈՏՆԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Յոտանաւորութիւն:
ՈՏՆԱՀԱՐ, տե՛ս ՈՏՆՀԱՐ:
ՈՏՆԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՏՆՀԱՐՈՒԹԻՒՆ:
ՈՏՆԱՀԵՏ, տե՛ս ՈՏՆԱՏԵՂԻ:
ՈՏՆԱՉԱՓ, տե՛ս ՈՏՆ (5):
ՈՏՆԱՌԱԿԱՆ, ա. Փայառական
ՈՏՆԱՌԵԼ, չբ. Լպրծել, սայթաքել, գայթագղել, սխալել:
ՈՏՆԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Սայթաքումն, փայառութիւն, գայթագղութիւն, անկումն: 2. Ոտնցաւութիւն:
ՈՏՆԱՏ, ա. Ոտնբեկ, հաշմ:
ՈՏՆԱՏԵՂԻ, գ. Ոտնահետ, հետք:
ՈՏՆԱՑԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոտնառութիւն, պատագրոս:
ՈՏՆԱՒՈՐ, ա. Յոտանաւոր:
ՈՏՆԱՓՈԽ, կամ ՈՏՆՓՈԽ ԼԻՆԵԼ. Ոտնափոխել, քայլափոխել, վերոտնել, քայլել:
ՈՏՆԱՓՈԽԵԼ (իմ), տե՛ս ՈՏՆԱՓՈԽ ԼԻՆԵԼ:
ՈՏՆԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Քայլափոխ, քայլափոխութիւն:
ՈՏՆԲԵԿ, ա. Ոտնատ, հաշմ, կաղ:
ՈՏՆՁԱՏՈՅՑ, ա. գ. Խափան, խոչընդոտն:
ՈՏՆԽԹԻ, մ. Յարամբի:
ՈՏՆԿԱՑ, գ. Կայք:
ՈՏՆԿԱՊ, տե՛ս ՈՏՆԱԿԱՊ:
ՈՏՆԿԱՊԵԼ, տե՛ս ՈՏՆԱԿԱՊԵԼ:
ՈՏՆԿՌՒԻ, գ. Կռիւ ոտից, կռուան:
ՈՏՆՀԱՐ, Ոտնահար, չարակամ:
- ՈՏՆՀԱՐ ԼԻՆԵԼ. Ոտնհարել, աքացել, փխբ. այպանել:
ՈՏՆՀԱՐԵԼ (իմ), տե՛ս ՈՏՆՀԱՐ ԼԻՆԵԼ:
ՈՏՆՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Այպանութիւն, ծաղր:
ՈՐ, գ. 1. Որ ոք: 2. չ. Զի, թէ, որպէս զի:
- ՈՐ ՈՔ, տե՛ս ՈՐ (1):
ՈՐԱԿ, գ. Որակութիւն, որպիսութիւն, հանգամանք, տեսակ:
ՈՐԱԿԱՑԵՂՑ, ա. Յոգնատեսակ, բազմերանգ:
ՈՐԱԿԱՆԱԼ, չբ. Կերպանալ:
ՈՐԱԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կերպարանել:
ՈՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՐԱԿ:
ՈՐԱՑ, գ. Յօրան, օրան:
ՈՐԲԱՆՈՑ, գ. Որբասնուցանոց:
ՈՐԲԱՍՆՈՒՑԱՆՈՑ, տե՛ս ՈՐԲԱՆՈՑ:
ՈՐԲԱՐ, տե՛ս ՈՐԳՈՆ:
ՈՐԳՈՆ, մ. չ. 1. Որբար, որզան, որպէս, որկէն, զոր օրինակ: 2. Իբրու, իբր եթէ, իբր թէ:
ՈՐԳՈՒՆԱԿ, մ. ա. Որպէս, որգոն, զոր

օրինակ, իբրու, որպիսի:
ՈՐԴԱՆ, գ. Կարմիր, կարմրադեղ:
ՈՐԴԵԱԿ, գ. 1. տե՛ս ՈՐԴԻ: 2. Ջագ (կենդանու):
ՈՐԴԵԲԱՐ, մ. Որդիաբար, որդեպէս:
ՈՐԴԵԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՐԴԵԾՆՈՒԹԻՒՆ:
ՈՐԴԵԳԻՐ, տե՛ս ՈՐԴԻ (3):
– ՅՈՐԴԵԳԻՐՍ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ՈՐԴԵԳՐԵԼ:
ՈՐԴԵԳՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՈՐԴԵԳՐԱԲԱՐ:
ՈՐԴԵԳՐԵԼ, նբ. Որդիագործել, յորդեգիրս առնուլ, որդիացուցանել:
ՈՐԴԵԾՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Որդեբերութիւն, զաւակասերութիւն, մանկագործութիւն, մանկածնութիւն, մանկարարութիւն:
ՈՐԴԵԿԵՐ, ա. Զաւակակեր, մանկակեր:
ՈՐԴԵԿՈՏՈՐ, ա. Մանկակոտոր:
ՈՐԴԵՊԷՍ, տե՛ս ՈՐԴԵԲԱՐ:
ՈՐԴԵՍԷՐ, ա. Մանկասէր:
ՈՐԴԵՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մանկասիրութիւն:
ՈՐԴԵՍՊԱՆ, ա. Մանկասպան:
– ՈՐԴԵՍՊԱՆՔ, տե՛ս ՈՐԴԵՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ՈՐԴԵՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Որդեսպանք, մանկասպանութիւն:
ՈՐԴԻ, գ. 1. Զաւակ, որդեակ, մանուկ, ուստր: 2. (կրօն.) Բանն աստուած: 3. Որդեգիր, որդի, պատուաստիւ:
– ՈՐԴԻ Ի ՀՕՐԷ, մ. Հետեւաբար:
ՈՐԴԻԱԲԱՐ, տե՛ս ՈՐԴԵԲԱՐ:
ՈՐԴԻԱԳՈՐԾԵԼ, տե՛ս ՈՐԴԵԳՐԵԼ:
ՈՐԴԻԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՈՐԴԵԳՐԵԼ:
ՈՐԴՆ, գ. (կենդբ.) Թրթուր, ճճի, ճիճի:
– ՀՆԴԻԿ ՈՐԴՆ, տե՛ս ՇԵՐԱՄ:
ՈՐԴՆԱԼԻՑ, ա. Որդնեռաց:
ՈՐԴՆԱՀԱՐ, ա. Ճճեկեր:
ՈՐԴՆԵՌԱՑ, տե՛ս ՈՐԴՆԱԼԻՑ:
ՈՐԵԱՆՔ, տե՛ս ՈՐԵԱՐ:
ՈՐԵԱՐ, գ. յոգն. Որեանք, արք, մարդիկ:
ՈՐՁԱՆ, տե՛ս ՈՐԳՈՆ:
ՈՐ ՁԻ, չ. Որպէս զի:
ՈՐԹ[1], գ. 1. Որթատունկ, այգի: 2. Խաղող:
ՈՐԹ[2], գ. Կողով, սակառ, սապատ:
ՈՐԹ[3], գ. Երինջ, ընջուղ, զուարակ:
ՈՐԹԱՏՈՒՆԿ, տե՛ս ՈՐԹ[1] (1):
ՈՐԹՈԴՈՔՍ, տե՛ս ՈՒՂՂԱՓԱՌ:
ՈՐԹՈԴՈՔՍԱԿԱՆ, ա. Ուղղափառ, ուղղահաւատ, ողջամիտ:
ՈՐԹՈՑ, տե՛ս ԱՅԳԻ (1):
ՈՐԻ, տե՛ս ԱԳՌԱՒ:
ՈՐԻՇ, ա. մ. նխդ. Ուրիշ, ուրոյն, մեկուսի, զատ, այլ, յատուկ, օտար:
– ՈՐԻՇ ՈՐԻՇ. Զատ ի զատ:
ՈՐԾ, գ. Փսխած, զգայր:
ՈՐԾԱԼ, չբ. Ործկալ, ործկտալ, փսխել, զգայրել, նողկտալ, ժայթքել:
ՈՐԾԿԱԼ, ՈՐԾԿՏԱԼ, տե՛ս ՈՐԾԱԼ:
ՈՐԿԷՆ, տե՛ս ՈՐԳՈՆ:
ՈՐԿՈՐ, գ. 1. (կզմխս.) Փող, ստուգն: 2. փխբ. Որովայնամոլութիւն:
ՈՐԿՈՐԱԳԱՀ, տե՛ս ՈՐԿՈՐԱՄՈԼ:
ՈՐԿՈՐԱԺԷՏ, տե՛ս ՈՐԿՈՐԱՄՈԼ:
ՈՐԿՈՐԱԺԷՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՐԿՈՐԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ:
ՈՐԿՈՐԱՄՈԼ, ա. Որկորագահ, որկորաժէտ, որկորեայ, որովայնամոլ, որկորուստ, անյագ:
ՈՐԿՈՐԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Որկորաժէտութիւն, որկորստութիւն, որովայնամոլութիւն, որովայնաժետութիւն, անյագութիւն:
ՈՐԿՈՐԵԱՅ, տե՛ս ՈՐԿՈՐԱՄՈԼ:
ՈՐԿՈՐԵԱՆ, գ. յոգն. ՈՐԿՈՐԵԱՅՔ:
ՈՐԿՈՐՈՒՍՏ, տե՛ս ՈՐԿՈՐԱՄՈԼ:
ՈՐԿՈՐՍՏԱԲԱՐ, մ. Անյագաբար:
ՈՐԿՈՐՍՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՐԿՈՐԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ:
ՈՐԿՐԱՄՈԼ, տե՛ս ՈՐԿՈՐԱՄՈԼ:
ՈՐԿՐԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՐԿՈՐԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ:
ՈՐՋ, ա. Արու, հաւանի:

ՈՐՋԱՔԱՐ, գ. 2. Խստաքար: 2. ա. Որձաքարեայ:
ՈՐՋԱՔԱՐԵԱՅ, տե՛ս ՈՐՋԱՔԱՐ (2):
ՈՐՋԵՒէԳ, տե՛ս ԱՐՈՒէԳ:
ՈՐՄ, գ. Ցանկ, պատուար, պարիսպ, որմափակ:
ՈՐՄԱԿԻՑ, ա. Դրացի, սահմանակից:
ՈՐՄԱՇէՆ, ա. գ. Շարայարմարող, գաղատոս:
ՈՐՄԱՐԳԵԼ, ա. Բանտարգել, բանտարկեալ:
– ՈՐՄԱՐԳԵԼ ԱՌՆԵԼ. Բանտարգել առնել:
ՈՐՄԱՐԳԵԼՈՑ, գ. Պարիսպ:
ՈՐՄԱՓԱԿ, տե՛ս ՈՐՄ:
ՈՐՄԵԼ, նբ. Պարսպել:
ՈՐՄԻՍԿ, տե՛ս ՄԱՆԵԱԿ:
ՈՐՈԳԱՅԹ, գ. Թակարդ, լար, հաղբք, ծուղակ:
ՈՐՈԳԱՅԹԱԴԻՐ, ա. Թակարդադիր, հնարադիր, չարարուեստ, խաբեբայ, պատիր:
ՈՐՈԳԱՅԹԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնարադրութիւն, դաւ, խաբէութիւն:
ՈՐՈԳԱՅԹԱՐԱՆ, գ. Որոգայթ (որոգայթների տեղ):
ՈՐՈԳԱՅԹԵԼ, նբ. Թակարդել:
ՈՐՈՃ, գ. 1. Որոճումն: 2. փխբ. Խորհուրդ, բան, գործ:
ՈՐՈՃԱԲԱՐ, տե՛ս ՈՐՈՃՈՂԱԲԱՐ:
ՈՐՈՃԱԼ, տե՛ս ՈՐՈՃԵԼ:
ՈՐՈՃԱՅԻՆ, ա. Որոճող (կենդանի):
ՈՐՈՃԱՆ, տե՛ս ՈՐՈՃ:
ՈՐՈՃԵԼ, հբ. 1. Ծամկել, ծամել: 2. փխբ. Խորհել, խորհրդածել, կշռադատել:
ՈՐՈՃՈՂ, տե՛ս ՈՐՈՃԱՅԻՆ:
ՈՐՈՃՈՂԱԲԱՐ, մ. Որոճաբար:
ՈՐՈՃՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՈՐՈՃՈՒՄՆ, գ. Որոճ, որոճան, փխբ. մտածութիւն, խորհրդածութիւն:
ՈՐՈՄՆԱԲԵՐ, ա. Որոմնաբոյս:
ՈՐՈՄՆԱԲՈՅՍ, տե՛ս ՈՐՈՄՆԱԲԵՐ:
ՈՐՈՄՆԱՑԱՆ, ա. Որոմնացանու, փխբ. բանսարկու:
ՈՐՈՄՆԱՑԱՆՈՒ, տե՛ս ՈՐՈՄՆԱՑԱՆ:
ՈՐՈՅՆ, տե՛ս ՈՒՐՈՅՆ:
ՈՐՈՆԵԼ, նբ. 1. Յուզել, խուզել, ի խնդիր ելանել, խնդրել, հետազօտել, քննել, գննել: 2. Քաղել զոջիլս:
ՈՐՈՇ, գ. Աստիճան, սանդղամատն:
ՈՐՈՇԱԲԱՐ, մ. Որոշակի, սահմանաբար:
ՈՐՈՇԵԼ, նբ. 1. Սահմանել, կարգել, զանազանել, ընտրել: 2. Զատել, զատուցանել, տրոհել, մեկնել, բաժանել, անջատել:
ՈՐՈՇՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՈՐՈՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընտրողութիւն, ընտրութիւն, զանազանութիւն:
ՈՐՈՇՈՒՄՆ, գ. 1. Բացորոշութիւն, զանազանութիւն, տեսութիւն: 2. Կանոն: 3. Բաժանումն, զատումն:
ՈՐՈՇՏԵԼ, նբ. Քակել, եղծանել, մերժել:
ՈՐՈՋ, գ. Որոջակ, որոջիկ, գառն, բուծ:
ՈՐՈՋԱԿ, ՈՐՈՋԻԿ, տե՛ս ՈՐՈՋ:
ՈՐՈՎԱՅՆ, գ. 1. Փոր: 2. Արգանդ: 3. լայնաբար՝ Ստամոքս:
ՈՐՈՎԱՅՆԱԺԵՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՐԿՈՐԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ:
ՈՐՈՎԱՅՆԱԽՕՍ, տե՛ս ՈՐՈՎԱՅՆԱԿՈՉ:
ՈՐՈՎԱՅՆԱԿՈՉ, ա. գ. Որովայնախօս, վհուկ:
ՈՐՈՎԱՅՆԱՄՈԼ, տե՛ս ՈՐԿՈՐԱՄՈԼ:
ՈՐՈՎԱՅՆԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՐԿՈՐԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ:
ՈՐՈՎԱՅՆԱՊԱՇՏ, ա. Որովայնասէր:
ՈՐՈՎԱՅՆԱՊԱՐԱՐ, ա. Որովայնամոլ, պորտաբոյծ, պորտապարար, չատակեր:
ՈՐՈՎԱՅՆԱՊԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Որովայնամոլութիւն:
ՈՐՈՎԱՅՆԱՍէՐ, տե՛ս ՈՐՈՎԱՅՆԱՊԱՇՏ:
ՈՐՈՎԱՅՆԱՅԱՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Փորացաւութիւն:
ՈՐՈՎՀԵՏԵՒ, չ. Զի, քանզի, վասն զի, իբր զի:

ՈՐՈՏ, գ. 1. Որոտումն, որոտիւն: 2. փխբ. Գոչիւն:
ՈՐՈՏԱՁԱՅՆ, ա. 1. Որոտընդոստ: 2. գ. Որոտումն, որոտ:
ՈՐՈՏԸՆԴՈՍՏ, տե՛ս ՈՐՈՏԱՁԱՅՆ (1):
ՈՐՈՏԻՒՆ, ՈՐՈՏՈՒՄՆ, տե՛ս ՈՐՈՏ:
ՈՐՈՐ, գ. (կենդբ.) Ճայ:
ՈՐՈՐԱՆ, գ. Օրօրոց, օրրան, օրրոց:
ՈՐ ՈՔ, տե՛ս ՈՐ:
ՈՐՁԱՓ, գ. 1. Որքա՞ն, քանի՞: 2. շ. նխդ. Որպէս, իբր, իբրև, իբրու:
– Ո՞ՐՁԱՓ ԵՒՍ, Ո՞ՐՁԱՓ ԵՒՍ ԱՌԱՒԵԼ. Քանի՞օն, քանի՞ ևս:
ՈՐՁԱՓՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՐՔԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ՈՐՊԱԿ, մ. շ. Որպէս, որգոն, զոր օրինակ:
ՈՐՊԷՍ , նխդ. 1. Իբրև, նման, հանգոյն: 2. մ. Զոր օրինակ, ըստ որում: 3. մ. Յորժամ, իբրև, երբ, մինչ, այն ինչ: 4. շ. Որպակ, օրինակ իմն: 5. շ. Որպէս զի, զի: 6. գ. Որպիսութիւն: 7. ձ. Բա՛րէ, իբրև՛ զի, որպէ՛ս զի:
ՈՐՊԷՍ ԶԻ, շ. 1. Զի, վասն զի: 2. (յունական ոճով) Մինչ զի, որպէս թէ, իբր թէ: 3. ձ. Իբրև՛ զի, որպէ՛ս:
ՈՐՊԷՍ ԹԷ, շ. 1. Իբր այն թէ, իբր եթէ, իբր թէ: 2. Մինչ զի:
ՈՐՊԷՏ, ա. Ումպէտ:
ՈՐՊԻՍԻ, գ. 1. Զինչպիսի՞: 2. Որգունակ: 3. շ. Որպիսի ինչ, որգոն, որպէս, զոր օրինակ, օրինակ իմն:
– ՈՐՊԻՍԻ ԻՆՉ, տե՛ս ՈՐՊԻՍԻ (3):
ՈՐՊԻՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Որակութիւն, որակ, յատկութիւն, հանգամանք, տարազ, իսկութիւն, յեղանակ, օրինակ:
ՈՐՋ, գ. 1. Կաղաղ, մորի, բայոց, որջարան: 2. նման. Պատսպարան, Թաքստոց:
ՈՐՋԱՄՈՒՏ ԼԻՆԵԼ, Որջանալ:
ՈՐՋԱՆԱԼ, չբ. Կաղաղանալ, որջամուտ լինել, որջել, ղօղել:
ՈՐՋԱՐԱՆ, տե՛ս ՈՐՋ (1):
ՈՐՋԵԼ, տե՛ս ՈՐՋԱՆԱԼ:
ՈՐՋԻԼ, տե՛ս ՈՋԻԼ:
ՈՐՍ, գ. 1. Որսորդութիւն: 2. Կենդանի (որ կարելի է որսալ կամ որսած):
ՈՐՍԱԿԱՆ, ա. 1. Որսող, որսորդ: 2. Որսորդական: 3. գ. Ջկնորս:
ՈՐՍԱՍԷՐ, ա. Որսատենչ:
ՈՐՍԱՏԵՆՉ, տե՛ս ՈՐՍԱՍԷՐ:
ՈՐՍՈՂ, ա. գ. 1. Որսորդ: 2. փխբ. Բանսարկու:
ՈՐՍՈՐԴ, գ. Որսող, որսօն:
– ՈՐՍՈՐԴ ԲԱՆԻՑ, Բանորսակ:
ՈՐՍՈՐԴԱԿԱՆ, ա. Որսական:
– ՈՐՍՈՐԴԱԿԱՆՆ, գ. Որսորդութիւն:
ՈՐՍՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Որս, որսորդականն:
ՈՐՍՕՆ, գ. Որսորդ:
ՈՐՐԱՆ, ՈՐՐՈՑ, տե՛ս ՈՐՈՐԱՆ:
ՈՐՔԱՆ, գ. Ո՞րչափ, քանի՞:
ՈՐՔԱՆԱԲԱՐ, մ. Քանի՛պատիկ:
ՈՐՔԱՆԻՑՍ ԱՆԳԱՄ, մ. Քանիցս անգամ:
ՈՐՔԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քանակութիւն, քանակ, չափ: 2. Թուականն, Թուականութիւն:
ՈՐՔԻՆ կամ ՈՐՔԻՒՆ, գ. (բժշկ.) Մրջմրնոց:
ՈՐՔԻՆՈՏ, ա. Մարմառոտ:
ՈՒ, շ. Եւ:
ՈՒԹԱՄԱՍՆԵԱՅ, ա. Ութամասնի:
ՈՒԹԱՄԱՍՆԻ, տե՛ս ՈՒԹԱՄԱՍՆԵԱՅ:
ՈՒԹԵԱԿ, գ. Ութերեակ:
ՈՒԹԵՐԵԱԿ, տե՛ս ՈՒԹԵԱԿ:
ՈՒԹԵՒՏԱՍՆ, տե՛ս ՈւԹՈՒՏԱՍՆ:
ՈՒԹԵՔԵԱՆ, թ. Ութեքին:
ՈՒԹԵՔԻՆ, տե՛ս ՈՒԹԵՔԵԱՆ:
ՈՒԹՈՒՏԱՍՆ, թ. Ութևտասն:
ՈՒԺԱՒՈՐ, տե՛ս ՈՒԺԵՂ:
ՈՒԺԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բռնութիւն:
ՈՒԺԳԻՆ, ա. 1. Զօրաւոր, պնդագոյն, տոկուն, ամեհի, խիստ: 2. մ. Ուժգնաբար, ուժգնապէս, ուժգինս, յոյժ, սաստիկ, կարի, բռնի, քաջ, մեծապէս:
– ՈՒԺԳԻՆՍ, տե՛ս ՈՒԺԳԻՆ (2):

ՈՒԺԳՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՈՒԺԳԻՆ (2):
ՈՒԺԳՆԱԿ, ՈՒԺԳՆԱԿԻ, ա. մ. Ուժգին, ուժգնաբար:
ՈՒԺԳՆԱՀՆՉԱԿ, ա. Ազդու, մեծաձայն, բարձրաձայն:
ՈՒԺԳՆԱՆԱԼ, չբ. Զորանալ, սաստկանալ, ուժեղանալ:
ՈՒԺԳՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՈՒԺԳԻՆ (2):
ՈՒԺԳՆԱՊԻՐԿ, ա. Կարկամ, պինդ, կարծր:
ՈՒԺԳՆԱՍԻՐՏ, ա. Քաջասիրտ, անվեհեր, արի:
ՈՒԺԳՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զորացուցանել, սաստկացուցանել, ամրացուցանել, ձգտել:
ՈՒԺԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Սաստկություն, ույժ, զորություն, ուժեղություն:
ՈՒԺԵՂ, ա. Ուժաւոր, զորաւոր, հզօր, զօրեղ, քաջ, կորովի, կարող, տոկուն, անպարտելի:
ՈՒԺԵՂԱԳՈՅՆ, ա. Զօրագոյն, պնդագոյն:
ՈՒԺԵՂԱԿ, ա. 1. Զօրաւոր, քաջ: 2. Ուժգին:
ՈՒԺԵՂԱԿԱԲԱՐ, մ. Արիաբար, քաջապէս:
ՈՒԺԵՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՒԺԵՂՈՒԹԻՒՆ:
ՈՒԺԵՂԱՆԱԼ, տե՛ս ԶՕՐԱՆԱԼ:
ՈՒԺԵՂԱՊԷՍ, մ. Ուժգնապէս, սաստկապէս:
ՈՒԺԵՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԶՕՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՈՒԺԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Զօրեղություն, զօրաւորություն, կորովություն, ույժ, զորություն, ուժգնություն:
ՈՒԼ[1], գ. Ուլիկ, յուլիկ, ալոջ (էգ), ամիկ, բուծ:
ՈՒԼ[2], տե՛ս ՈՒԼՆ (2):
ՈՒԼԻԿ կամ ՅՈՒԼԻԿ, տե՛ս ՈՒԼ[1]:
ՈՒԼՆ, գ. 1. Վիզ, փող, պարանոց: 2. Ուլ (խաղալու վէգ):
ՈՒԽՏ, գ. 1. Խոստումն, պայման, դաշն: 2. Աղօթք: 3. Վանք:
ՈՒԽՏԱԴԻՐ, ա. 1. Դաշնաւոր, դաշնադիր, ուխտակից: 2. Աղօթական: 3. (կրօն) Նուիրական:
ՈՒԽՏԱԴՐԵԼ, նբ. չբ. Դաշնաւորել, ուխտել:
ՈՒԽՏԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դաշնաւորութիւն, ուխտ, խոստումն:
ՈՒԽՏԱԴՐՈՒԺ, ա. Ուխտանենգ, ուխտազանց:
ՈՒԽՏԱԶԱՆՑ, ա. Ուխտադրուժ, ուխտակորույս:
ՈՒԽՏԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատուիրանազանցութիւն, ուխտանենգութիւն:
ՈՒԽՏԱԿԱԼ, ա. Ուխտապահ, ուխտընկալ:
ՈՒԽՏԱԿԱՆ, ա. (կրօն.) Կղերական, վանական:
ՈՒԽՏԱԿԱՏԱՐ, ա. Ուխտապահ:
ՈՒԽՏԱԿԻՑ, ա. Դաշնաւոր, միաբան:
ՈՒԽՏԱԿՈՐՈՅՍ, ա. Ուխտազանց, ուխտադրուժ:
ՈՒԽՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Դաշնաւորութիւն, միաբանութիւն:
ՈՒԽՏԱՆԵՆԳ, ա. Ուխտադրուժ, ուխտազանց, ուխտակորույս, ուրացող:
ՈՒԽՏԱՆԵՆԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուխտազանցութիւն, ուրացութիւն:
ՈՒԽՏԱՊԱՀ, ա. Ուխտակալ, ուխտակատար:
ՈՒԽՏԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւատարմութիւն:
ՈՒԽՏԱՍԷՐ, ա. Ուխտապահ:
ՈՒԽՏԱՐԱՆ, գ. (կրօն.) Տապանակ ուխտի:
ՈՒԽՏԱՐԱՐ, ա. Կամակատար, հաճոյական:
ՈՒԽՏԱՒՈՐ, ա. գ. 1. (կրօն.) Ուխտադիր. նազարացի: 2. Ժառանգաւոր, վիճակաւոր, եկեղեցական, կղերիկոս: 3. Վանական, կրօնաւոր, միանձն: 4. Միայնուհի, հաւատաւոր:

ՈՒԽՏԱՒՈՐԵԼ (իմ), չբ. Կրօնաւորել:
ՈՒԽՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուխտադրութիւն, սրբութիւն:
ՈՒԽՏԵԼ, նբ. Ուխտադրել, խոստանալ:
ՈՒԽՏԸՆԿԱԼ, տե՛ս ՈՒԽՏԱԿԱԼ:
ՈՒԾԱՆԱԼ, չբ. Հովանալ, սառչել, ցրտանալ, պաղել, օտարանալ:
ՈՒԾԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ցրտացուցանել, հովացուցանել, օտարացուցանել:
ՈՒՂ, գ. Ուղի:
ՈՒՂԱՐԿԱՒՈՐ, տե՛ս ՅՈՒՂԱՐԿԱՒՈՐ:
ՈՒՂԱՐԿԵԼ, տե՛ս ՅՈՒՂԱՐԿԵԼ:
ՈՒՂԵԳՆԱՑ, կամ ՈՒՂԷԳՆԱՑ, ա. Ուղևոր, ճանապարհորդ:
ՈՒՂԵԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուղևորութիւն, ճանապարհորդութիւն:
ՈՒՂԵԴԱՐՁ, գ. Վերադարձ:
ՈՒՂԵԿԻՑ, ա. 1. Ճանապարհակից, ճանապարհորդակից: 2. Զուգընթաց, համընթաց:
ՈՒՂԵԿՑԵԼ, չբ. Ճանապարհակցել:
ՈՒՂԵԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ճանապարհակցութիւն: 2. Ջայնակցութիւն:
ՈՒՂԵՂ, գ. 1. Խելք, խելապատակ: 2. փխբ. Միտք, բանականութիւն: 3. նման. Պարարտութիւն:
ՈՒՂԵՐՁԵԼ, նբ. Ըղերձել, ընծայաբեր լինել, հաճել:
ՈՒՂԵՒՈՐ, ա. գ. Ուղեգնաց, ճանապարհորդ, անցաւոր, հետևող:
ՈՒՂԵՒՈՐԵԼ[1], նբ. Առաջնորդել:
ՈՒՂԵՒՈՐԵԼ[2] (իմ), չբ. Ճանապարհորդել, դիմել, երթալ, գնալ:
ՈՒՂԵՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ուղեգնացութիւն, ճանապարհորդութիւն, ընթացք, երթ: 2. փխբ. Փոխումն (մեռնելը):
ՈՒՂԷԾ, գ. Ծիւղ, ոստ, բարունակ, շառաւիղ, ստեղն, ընձիւղ, ուռ:
ՈՒՂԻ, գ. Ճանապարհ, ռահ, անցք:
ՈՒՂԻՂ, ա. 1. Անխոտոր, միօրինակ, հարթ, դիւրին: 2. փխբ. Արդար, իրաւացի, ճշմարիտ, բարի: 3. մ. Ուղղապէս:
– ՈՒՂԻՂ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՈՒՂՂԵԼ:
ՈՒՂԽ, մանաւանդ՝ ՈՒՂԽՔ, գ. 1. Հեղեղ, ողող: 2. Հեղեղատ, վտակ:
ՈՒՂԽԱՊԱՐԱՐ, ա. Ջրարբի:
ՈՒՂԽԱՋՈՒՐ, ա. Յորդառատ, յորդաջուր:
ՈՒՂԽԵԼ, չբ. Ջեղանել, յորդել:
ՈՒՂԿԵԱՆ, ա. Թզաչափ, թզեան:
ՈՒՂՂԱԲԱՐ, տե՛ս ՈՒՂՂԱԿԻ:
ՈՒՂՂԱԲԵՐՁ, ա. Ուղղորդ, կանգուն, բարձրապարանոց:
ՈՒՂՂԱԳԻՐ, ա. Ճշմարտաճառ:
ՈՒՂՂԱԳՆԱՑ, ա. 1. Ուղղագնացիկ, ուղղորդագնաց, ուղղագնացական: 2. Ուղղագնացեալ:
ՈՒՂՂԱԳՆԱՑԱԿԱՆ, տե՛ս ՈՒՂՂԱԳՆԱՑ (1):
ՈՒՂՂԱԳՆԱՑԵԱԼ, տե՛ս ՈՒՂՂԱԳՆԱՑ (2):
ՈՒՂՂԱԳՆԱՑԻԿ, տե՛ս ՈՒՂՂԱԳՆԱՑ (1):
ՈՒՂՂԱԳՈՐԾ, ա. Արդար, բարեգործ, առաքինի, իրաւարար:
ՈՒՂՂԱԴԱՏ, ա. Արդարադատ:
ՈՒՂՂԱԴԱՒԱՆ, ա. Ուղղահաւատ, ուղղափառ:
ՈՒՂՂԱԼԻՑ, ա. Պարարտ, գէր, պարարակ:
ՈՒՂՂԱԽՈՀ, ՈՒՂՂԱԽՈՐՀ, տե՛ս ՈՒՂՂԱՀԱՒԱՏ:
ՈՒՂՂԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուղղաձայնութիւն:
ՈՒՂՂԱԾԵԼ, նբ. Առաջնորդել:
ՈՒՂՂԱԿԱՆ, ա. 1. Ուղիղ: 2. (քեր.) Անուանական (հոլով):
ՈՒՂՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՒՂՂՈՒԹԻՒՆ և ՈՒՂՂԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ:
ՈՒՂՂԱԿԵՐՏԵԼ, նբ. Ուղղել, կանգնել:
ՈՒՂՂԱԿԻ, մ. 1. Ուղղաբար, ուղղապէս, դէպուղիղ: 2. Յիրաւի:
ՈՒՂՂԱԿՏՈՒՐ, ա. Անխոտոր, անվրէպ:
ՈՒՂՂԱԿՑԵԼ, նբ. Յարել, միաւորել:

ՈՒՂՂԱՀԱՒԱՏ, ա. Ուղղադաւան, ուղղափառ, ուղղախոհ, ողջամիտ:
ՈՒՂՂԱՀԱՒԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուղղափառութիւն, ողջմտութիւն:
ՈՒՂՂԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուղղախօսութիւն:
ՈՒՂՂԱՁԵՒԵԼ, նբ. Ուղղել:
ՈՒՂՂԱՁԻԳ, ա. Ուղղատարած:
ՈՒՂՂԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ողջմտութիւն, անկեղծութիւն, հաւատարմութիւն:
ՈՒՂՂԱՇԱՒԻՂ, ա. Ուղղընթաց:
ՈՒՂՂԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեպաշտութիւն:
ՈՒՂՂԱՊԱՏՈՒՄ, տե՛ս ՃՇՄԱՐՏԱՊԱՏՈՒՄ:
ՈՒՂՂԱՊԷՍ, տե՛ս ՈՒՂԻՂ (3) և ՈՒՂՂԱԿԻ (1):
ՈՒՂՂԱՍԻՐՏ, ա. Ողջամիտ:
ՈՒՂՂԱՏԱՐԱԾ, տե՛ս ՈՒՂՂԱՁԻԳ:
ՈՒՂՂԱՒՈՐԵԼ, նբ. Ուղղել, կարգել, առաջնորդել:
ՈՒՂՂԱՒՈՐԻՉ, ա. գ. 1. Ղեկավար: 2. Ղեկ:
ՈՒՂՂԱՓԱՌ, ա. (կրօն.) Ուղղադաւան, ուղղահաւատ, ուղղափառհաւատ, որթոդոքս:
ՈՒՂՂԱՓԱՌՀԱՒԱՏ, տե՛ս ՈՒՂՂԱՓԱՌ:
ՈՒՂՂԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուղղահաւատութիւն, ողջմտութիւն:
ՈՒՂՂԵԱԿ, տե՛ս ՂԵԿ:
ՈՒՂՂԵԼ, նբ. Ուղիղ առնել, հարթել, յարդարել, կանգնել, յաջողել, վարել, ղեկավարել, կառավարել, առաջնորդել, հովուել, բարեկարգել:
ՈՒՂՂԸՆԹԱՑ, ա. Ուղղաշաւիղ, շնորհաշաւիղ:
ՈՒՂՂԻՉ, ա. գ. 1. Առաջնորդ, կառավար, ղեկավար, վարիչ: 2. Ուղղեակ, ղեկ, քեղի:
ՈՒՂՂՈՐԴ, ա. 1. Ուղիղ: 2. Ուղղաբերձ, կանգուն: 3. մ. Ուղղապէս, ուղղորդաբար, ուղղութեամբ:
ՈՒՂՂՈՐԴԱԲԱՐ, տե՛ս ՈՒՂՂՈՐԴ (3):
ՈՒՂՂՈՐԴԱԳՆԱՑ, տե՛ս ՈՒՂՂԱԳՆԱՑ (1):
ՈՒՂՂՈՐԴԱՊԷՍ, մ. Ուղիղ, ուղղորդ:
ՈՒՂՂՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուղղութիւն:
ՈՒՂՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուղղորդութիւն (ուղիղ լինելը):
ՈՒՂՈՒԿ, տե՛ս ՈՒՂԿԵԱՆ:
ՈՒՂՈՒՂԻԼ, չբ. Լողալ, լուղել, ղուղել:
ՈՒՂՏ, գ. (կենդբ.) Շառաւն:
ՈՒՂՏԻՆՋ, տե՛ս ԸՆՋՈՒՂՏ:
ՈՒՂՓԱՃԵՄ, ա. Երկնաճեմ, լուսաճեմ:
ՈՒՂՓԵԱՆ, ա. Արփիական, երկնային:
ՈՒՄՊ, գ. Արբումն:
ՈՒՄՊԷՏ, ՈՒՄ ԵՒ ՊԷՏ, ա. մ. Անպէտ, պիտակ, անխտիր, վայրապար:
ՈՒՆԱԿ, տե՛ս ՈՒՆԵԼԻ (1):
ՈՒՆԱԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Բնաւորել: 2. Ջեռեղել: 3. Խանձել, կրթել:
ՈՒՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ունակութիւն:
ՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ունելութիւն, կալումն, ընդունակութիւն:
ՈՒՆԱՅՆ, ա. 1. Թափուր, դատարկ, դատարկաձեռն, պարապորդ, նանիր, սին, սնոտի, ընդունայն, անմասն, մերկ, սոսկ, լոկ: 2. գ. Դատարկութիւն:
– ՈՒՆԱՅՆ ԵՒ ԹԱՓՈՒՐՔ ՄՆԱԼ, տե՛ս ՈՒՆԱՅՆԱՆԱԼ:
ՈՒՆԱՅՆԱԲԱՆ, ա. Դատարկաբան:
ՈՒՆԱՅՆԱԲԱՆԵԼ, չբ. Դատարկաբանել:
ՈՒՆԱՅՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դատարկաբանութիւն, ունայնաձայնութիւն, գրախօսութիւն, շատախօսութիւն:
ՈՒՆԱՅՆԱԲԱՐ, մ. Ունայնապէս, ընդունայն, ի նանիր, ի զուր:
ՈՒՆԱՅՆԱԲՈՅՍ, ա. Ընդվայրաբոյս:
ՈՒՆԱՅՆԱԽՈՐՀ, ա. Ջրախորհուրդ:
ՈՒՆԱՅՆԱՀԱՒԱՏ, ա. Թերահաւատ:
ՈՒՆԱՅՆԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ունայնաբանութիւն: 2. (կրօն.) Նորաձայնութիւն:

ՈՒՆԱՅՆԱՁԵՌՆ, ա. մ. Ընդունայնաձեռն, դատարկաձեռն, ձեռնունայն:
ՈՒՆԱՅՆԱՄԻՏ, ա. Ունայնախորհ:
ՈՒՆԱՅՆԱՆԱԼ, չբ. Ունայն և թափուրք մնալ, զրկել, անզաւակել, ի դերև ելանել:
ՈՒՆԱՅՆԱՊԱՐԾ, ա. Սնապարծ:
ՈՒՆԱՅՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՈՒՆԱՅՆԱԲԱՐ:
ՈՒՆԱՅՆԱՋԱՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՈՒՆԱՅՆԱՎԱՍՏԱԿ ԼԻՆԵԼ:
ՈՒՆԱՅՆԱՎԱՍՏԱԿ ԼԻՆԵԼ. Ունայնաջան լինել:
ՈՒՆԱՅՆԱՎԱՐ, ա. Դատարկ, ավելորդ, սնոտի:
ՈՒՆԱՅՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նուաստացուցանել:
ՈՒՆԱՅՆԱՓԱՌ, ա. Սնափառ, զրափառ:
ՈՒՆԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նանրութիւն, ընդունայնութիւն:
ՈՒՆԳ, գ. Ծեծած, մղեղ:
ՈՒՆԴ, գ. Հունդ, սերմն:
ՈՒՆԴԱԿԵՐ, տե՛ս ԸՆԴԱԿԵՐ:
ՈՒՆԵԼ, հբ. 1. Կալուլ, ըմբռնել, բուռն հարկանել, պինդ ունել, պահել, արգելուլ: 2. Կրել, տանել: 3. Առնուլ, տիրել: 4. Կարել, մարթել:
– ՈՒՆԵԼ ԱՌ կամ ԻԲՐԵՒ. Համարել, առդնել:
ՈՒՆԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Տէրութիւն, տիրողութիւն, տիրութիւն:
ՈՒՆԻՈՎՆ, գ. (հնք.) Եղնգաքար:
ՈՒՆԿԻ, գ. Նուկի, նուկիէ:
ՈՒՆԿՆ, գ. 1. Ականջ, լսարան, լսելիք: 2. յոգն. Ունկունք, բռնատեղ:
– ՈՒՆԿՆ ԴՆԵԼ. Ունկնդիր լինել, ունկընդրել, ականջել, լսել, հնազանդել, անսալ:
ՈՒՆԿՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՒՆԿԸՆԴՐՈՒԹԻՒՆ:
ՈՒՆԿՆԱԼՈՒՐ, տե՛ս ԱԿԱՆՋԱԼՈՒՐ:
ՈՒՆԿՆԱՄՈՒՏ, տե՛ս ԱԿԱՆՋԱՄՈՒՏ:
ՈՒՆԿՆԴԻՐ, ա. գ. 1. Հնազանդ: 2. Աշակերտ:
– ՈՒՆԿՆԴԻՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՈՒՆԿՆ ԴՆԵԼ:
ՈՒՆԿՆԴՐԵԼ, տե՛ս ՈՒՆԿՆ ԴՆԵԼ:
ՈՒՆԿՆԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Լսողութիւն, հնազանդութիւն:
ՈՒՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ունակութիւն, ունումն, կալումն: 2. Իշխանութիւն:
ՈՒՆՈՒՄՆ, տե՛ս ՈՒՆՈՂՈՒԹԻՒՆ (1):
ՈՒՆՉ, մանաւանդ՝ ՈՒՆՉՔ, գ. 1. Քիթ: 2. Պինչ, ռունգն, քթափողք: 3. Պերևեշտք:
– ՈՒՆՉՍ ԱՌՆԵԼ՝ ՈՒՆԵԼ՝ ԸՆԿԵՆՈՒԼ, կամ ՅԸՆՉԱՑ ՔԵՐԵԼ, ՅԸՆՉԱՑՔ ԲԱՆԱԼ. Ծաղր՝ այպն առնել, եպերել, արհամարհել, քամահել, պռստել:
ՈՒՆՉԱՏ, ա. Պնչատ:
ՈՒՆՋ, գ. 1. Տակ, խորք, յատակ, գետին: 2. Խորշ: 3. Արմատ:
ՈՒՇ. գ. 1. Յիշողութիւն: 2. Ուշադրութիւն, մտադրութիւն, դիտողութիւն, զգուշութիւն: 3. Ուշեղութիւն, միտք, խելք: 4. Յիշատակ, յիշողութիւն:
– ՈՒՇ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՌՆՈՒԼ՝ ԴՆԵԼ՝ ՈՒՆԵԼ (իմ), 1. Միտ դնել, փոյթ ունել, գուն գործել, նկատել: 2. Նկրտել, դէտակն ունել, դիտել, զգոյշ լինել, պատկառ կալ:
– ՅՈՒՇ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ. Յիշեցուցանել, ազդ առնել, յիշել:
– ՅՈՒՇ ԲԵՐԵԼ. Յիշել, խորհել:
– ՅՈՒՇ ԳԱԼ, տե՛ս ՈՒՇԱԲԵՐԵԼ[2] (իմ):
– ՅՈՒՇ ԼԻՆԵԼ ՈՒՄԵՔ. Յիշել, յիշատակել:
ՈՒՇԱԲԵՐԵԼ[1], նբ. Յուշ բերել, յիշել, որոճել, ի միտ առնուլ:
ՈՒՇԱԲԵՐԵԼ[2] (իմ), չբ. Գալ ի միտս՝ յինքն, ուշաբեր լինել, յուշ գալ, զանձամբ լինել, զգաստանալ, խելաբերել, հանդարտել:
ՈՒՇԱԲԵՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՈՒՇԱԲԵՐԵԼ[2] (2):
ՈՒՇԱԴՐԵԼ, նբ. չբ. 1. Ուշ դնել, ուշ ունել, միտ դնել: 2. Դէտակն ունել:
ՈՒՇԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մտադրութիւն,

արթնութիւն, խելամտութիւն, զգուշութիւն, դիտողութիւն:
ՈՒՇԱԿԱԼ, ա. Ուշակալուս:
ՈՒՇԱԿԱԼՈՒ, տե՛ս ՈՒՇԱԿԱԼ:
ՈՒՇԱՏՈՒ, ա. Փոյթ, ջանասէր:
ՈՒՇԱՐԱՐ, ա. Մտադիր, ուշեղ:
ՈՒՇԵՂ, ա. Ուշիմ:
ՈՒՇԵՂԱՊԷՍ, մ. Ուշադրութեամբ:
ՈՒՇԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուշ, խելք, իմաստութիւն:
ՈՒՇԻՄ, ա. Ուշեղ, մտացի, խելացի, սրամիտ, իմաստուն, խոհական, զգօն:
ՈՒՇՄԱԳՈՅՆ, Իմաստնագոյն, ուսումնասէր, խոհական, հանճարեղ:
ՈՒՇՈԳԻ, ա. Բարեկարգ, բարեձև:
ՈՒՌ[1], գ. 1. Բարունակ (խաղողի որթի մատը): 2. Շառաւիղ, ուղէշ, ճիւղ, ոստ: 3. տե՛ս ՈՒՌԻ:
ՈՒՌ[2], գ. Նստոյ տեղի:
ՈՒՌԵՆԻ, տե՛ս ՈՒՌԻ:
ՈՒՌԵՑ, ա. Ուռոյց:
ՈՒՌԹԱՆԱԼ, չբ. Ուռճանալ:
ՈՒՌԹԵԼ, տե՛ս ՅՈՒՌԹԵԼ:
ՈՒՌԻ, գ. (բսբ.) Ուռենի, ուռ:
ՈՒՌԿԱՆ, գ. Ցանց, արձող, արձոյլ:
ՈՒՌԿԱՆԱՐԿ, ՈՒՌԿԱՆԱՒՈՐ, ա. գ. Ցանցորդ, ձկնորս:
ՈՒՌԿԱՆԵԼ, նբ. Որսալ, ցանցել, վարմարկել, ժողովել:
ՈՒՌՃԱԶԱՐԴ, ա. Առատ, լիուլի, յորդ:
ՈՒՌՃԱԼԻ, ՈՒՌՃԱԼԻՐ,- ՈՒՌՃԱԼՐԱՑԵԱԼ, ա. 1. տե՛ս ՈՒՌՃԱԶԱՐԴ: 2. Զուարճալի:
ՈՒՌՃԱՆԱԼ, չբ. Ուռթանալ, լիանալ, ճոխանալ, պերճանալ, զօրանալ, զուարճանալ:
ՈՒՌՆ, գ. Կռան, մուրճ:
ՈՒՌՆՈՒԼ կամ ՈՒՌՉԵԼ (իմ), չբ. 1. Այտնուլ, խանչանալ: 2. փխբ. Փքանալ, փըքալ, ամբարտաւանել, հպարտանալ:
ՈՒՌՈՅՑ, ա. գ. 1. Ուռեց: 2. Այտոյց:
ՈՒՌՈՒԹ, տե՛ս ՅՈՒՌՈՒԹ:
ՈՒՌՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ըմփորտել:
ՈՒՌՈՒՑՈՒՄՆ, գ. 1. Այտումն, այտուցումն: 2. փխբ. Փքումն, փքանք, խանչումն:
ՈՒՌՉԵԼ (իմ), տե՛ս ՈՒՌՆՈՒԼ:
ՈՒՍ, գ. 1. Նուս: 2. Օձիք: 3. փխբ. Մէջք, թիկունք:
ՈՒՍԱԾ, ա. Քաջուսումն, ճարտար:
ՈՒՍԱՆԵԼ (իմ), հբ. 1. Վարդապետել, վարժել, սովորել, կրթել: 2. Իմանալ, տեղեկանալ:
ՈՒՍԱՆՈՅ, գ. (եկեղց.) Վակաս:
ՈՒՍՈՂ, ս. գ. Ուսումնական, մաթէմատիկոս:
ՈՒՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՒՍՈՒՄՆ:
ՈՒՍՈՒՄՆ, գ. 1. Ուսողութիւն, տեղեկութիւն, հմտութիւն, գիտութիւն, արուեստ: 2. Կրթութիւն, սովորութիւն, վարդապետութիւն: 3. Կրօն, դեն, աղանդ: 4. Ուսուցումն:
ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՈՒՍՈՂ:
- ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆՆ, տե՛ս ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուսումնականն, ուսումնուածք (մաթէմատիկա):
ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԻՑ, ա. գ. Դաւանակից, հաւատակից:
ՈՒՍՈՒՄՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւատակցութիւն:
ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԷՐ, ա. գ. 1. Գիտնաւոր, բանասէր, հմտասէր: 2. Փոյթ, երկասէր, աշխատասէր:
ՈՒՍՈՒՄՆՈՒԱԾՔ, տե՛ս ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ՈՒՍՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Վարդապետել, վարժել, կրթել:
- ՈՒՍՈՒՑԱՆԵԼԻ, ՈՒՍՈՒՑԱՆՈՂ, տե՛ս ՈՒՍՈՒՑՈՂ:
ՈՒՍՈՒՑԻՉ, ա. գ. 1. Ուսուցանող, ուսուցող, վարժապետ, վարդապետ, մանկավարժ, դաստիարակ: 2. Առաջնորդ:
ՈՒՍՈՒՑՈՂ, ա. գ. Ուսուցանող, ուսու-

ցիչ, վարդապետ, րաբուն:
ՈՒՍՈՒՑՈՒՄՆ, գ. Ուսումն, խրատ:
ՈՒՍՈՒՑՁԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՎԱՐԴԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ:
ՈՒՍՏ, դ. Ուստի:
ՈՒՍՏԵՄՆ, մ. Ուստեք, անտի:
ՈՒՍՏԵՔ, տե՛ս ՈՒՍՏԵՄՆ:
- ՈՒՍՏԵՔ ՈՒՍՏԵՔ, մ. Աստի և անտի:
- ԱՄԵՆԱՅՆ ՈՒՍՏԵՔ, մ. Յամենուստ:
- ԱՅԼ ՈՒՍՏԵՔ, ԱՅԼՈՒՍՏ ՈՒՍՏԵՔ, տե՛ս ԱՅԼՈՒՍՏ:
ՈՒՍՏԻ, դ. 1. Ուստ: 2. շ. Վասն որոյ, վասն այսորիկ, ապա ուրեմն:
ՈՒՍՏՐ, գ. Որդի, տղայ:
ՈՒՏԵԼ, նբ. 1. Ճաշակել, ճարակել: 2. փխբ. Ծախել, վատնել, հալել, մաշել: 3. փխբ. Տանջել, չարչարել:
ՈՒՏԵԼԻ, ա. գ. 1. Կերակուր, ճարակ: 2. Ճաշակելի:
ՈՒՏԵՍՏ, գ. Պարէն, նպար, ռոճիկ:
ՈՒՏԻԾ, գ. 1. Երր, ցեց, մեց: 2. Քաղցկեղ:
ՈՒՏԻՉ, ա. Կերիչ:
Ո՞ՒՐ, դ. 1. Յո՞, յո՞վ: 2. մ. շ. Երբ, յորժամ, մինչ:
ՈՒՐԱԳ, գ. Դակու:
ՈՒՐԱԽ, ա. Զուարթ, խրախ:
- ՈՒՐԱԽ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՈՒՐԱԽԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
- ՈՒՐԱԽ ԼԻՆԵԼ, Խրախ լինել, ուրախանալ, խնդալ, բերկրել, ցնծալ, զուարճանալ:
ՈՒՐԱԽԱԲԵՐ, ա. Բերկրաբեր:
ՈՒՐԱԽԱԼԻՐ, ՈՒՐԱԽԱԼԻՑ, ա. Բերկրալից, խնդալից, ուրախական, ուրախարար:
ՈՒՐԱԽԱԿԱՆ, ա. Ուրախալի, խնդալի:
ՈՒՐԱԽԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. 1. Խնդակից լինել: 2. Խրախճանակից լինել:
ՈՒՐԱԽԱՄԻՏ, ա. 1. Զուարթ: 2. Ուրախական:
ՈՒՐԱԽԱՆԱԼ, տե՛ս ՈՒՐԱԽ ԼԻՆԵԼ:
ՈՒՐԱԽԱՐԱՐ, ա. Ուրախացուցիչ, զուարթացուցիչ, զուարթարար:
ՈՒՐԱԽԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ուրախ առնել, զուարթացուցանել, զուարճացուցանել:
ՈՒՐԱԽԱՑՈՒՑԻՉ, տե՛ս ՈՒՐԱԽԱՐԱՐ:
ՈՒՐԱԽԱՒԷՏ, ա. Ուրախալից, ուրախարար:
ՈՒՐԱԽՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բերկրութիւն, խընդութիւն, ցնծութիւն, զուարթութիւն: 2. Խրախութիւն, խրախունք, խրախճանք, խնճոյք, գինարբուք:
ՈՒՐԱՆԱԼ, նբ. չբ. Յուրաստ լինել՝ կալ, ժխտել, մերժել, հրաժարել, դրժել, անտես առնել, անտեսել:
ՈՒՐԱՆՕՐ, մ. Ուր:
ՈՒՐԱՍՏ, գ. Ուրացութիւն, ուրացող:
- ՅՈՒՐԱՍՏ ԼԻՆԵԼ՝ ԿԱԼ, տե՛ս ՈՒՐԱՆԱԼ:
ՈՒՐԱՑԱԿԱՆ, ա. Ուրացող:
ՈՒՐԱՑԵԱԼ, տե՛ս ՈՒՐԱՑՈՂ:
ՈՒՐԱՑՈՂ, ա. գ. Ուրացեալ:
ՈՒՐԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Բացասութիւն, ապասութիւն, հրաժարումն:
ՈՒՐԴ, տե՛ս ԱՌՈՒ:
ՈՒՐԵՄՆ, շ. 1. Ապա, ապա ուրեմն, այսուհետև, ուստի, արդ: 2. դ. Իմն, ինչ: 3. մ. Ուրեք, երբէք, երբեմն: 4. Համարեա՛ թէ, իբր թէ, գրեթէ, գոգցես:
ՈՒՐԵՔ, մ. 1. Երբէք, երբեմն, ուրեմն: 2. դ. Իմն, ինչ:
- Է ՈՒՐԵՔ, ՈՒՐԵՔ ՈՒՐԵՔ. Երբեմն, երբէք երբէք, ի տեղիս տեղիս:
ՈՒՐԻՇ, տե՛ս ՈՐԻՇ:
ՈՒՐԿԱՆԱԼ, չբ. Բորոտել:
ՈՒՐԿԱՆՈՑ, գ. Գոդենոց:
ՈՒՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գոդութիւն, բորոտութիւն:
ՈՒՐՈՅՆ, մ. 1. Որիշ, ուրիշ, զատ, մեկուսի, առանձինն: 2. նխդ. Բաց ի, առանց: 3. ա. Անմասն: 4. Իւրական, յատուկ, սեպհական, առանձնական:
- ՈՒՐՈՅՆ ՈՒՐՈՅՆ. Որիշ ուրիշ, զատ ի զատ:

ՈՒՐՈՅՆԱՆԱԼ, չբ. Մեկուսանալ, առանձնանալ:
ՈՒՐՈՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեկուսութիւն, բաժանումն:
ՈՒՐՈՒ, գ. Ուրուական, հոգէգէչ:
ՈՒՐՈՒԱԿԱՆ, գ. 1. Պատրանք, տեսիլ, ցնորք: 2. Կուռք: 3. Հոգէգէչ:
ՈՒՐՈՒԱՊԱՇՏ, ա. Կռապաշտ, կռապաշտական, դիցապաշտ:
ՈՒՐՈՒԿ, ա. Բորոտ, պիսակոտ, քոսոտ:
ՈՒՐ ՈՒՐՈՅՆ, Ուրոյն ուրոյն, զատ ի զատ:
ՈՓ, գ. Խոռոչ, խորշ, փոս, գուբ, վիհ:
ՈՔ, դ. Ոմն:
ՈՔՈՉ, տե՛ս ԱԿՔԱՆ:

Չ

ՉԱԶԳԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՉԱԶՆՈՒՈՒԹԻՒՆ:
ՉԱԶՆՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Չազգականութիւն:
ՉԱԽՈՐԺԱԿԱՆ, ա. Անախորժ:
ՉԱՆԱՐԴԱԳՈՒՐԴ, ա. Վատթար:
ՉԱՆՁՆԱՒՈՐ, ա. Անանձն:
ՉԱՆՍԱԿԱՆ, ա. Անհնազանդ, ստամբակ:
ՉԱՆՍԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհնազանդութիւն, անսաստութիւն:
ՉԱՋՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյաջողութիւն, ձախորդութիւն, ձախողանք:
ՉԱՐ, ա. 1. Վատթար, յոռի, ապիրատ, անզգամ, անօրէն: 2. Վնասակար, դժընդակ, անախորժ: 3. Փուտ, խոտան: 4. գ. Չարութիւն, չարիք: 5. Սատանայ: 6. մ. Չարաբար, չարաչար:
- ՉԱՐԱՒ, ՉԱՐԵԱՒ, ՉԱՐԻՒ, ՉԱՐՈՎ, տե՛ս ՉԱՐ (6):
- ՉԱՐ ԱՌՆԵԼ՝ ԳՈՐԾԵԼ, տե՛ս ՉԱՐԱՐԱՐԵԼ:
ՉԱՐԱԲԱԽՏ, տե՛ս ՉԱՐԱԲԱՍՏ:
ՉԱՐԱԲԱՆ, ա. Չարալեզու, չարասաց:
ՉԱՐԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ՉԱՐԱԽՕՍԵԼ:
ՉԱՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՉԱՐԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ:
ՉԱՐԱԲԱՍՏ, ա. 1. Դժբախտ, թշուառ, թշուառական: 2. Չարադէւ, ժանտ, անըզգամ:
ՉԱՐԱԲԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՉԱՐԱԴԻՒՈՒԹԻՒՆ:
ՉԱՐԱԲԱՐ[1], տե՛ս ՉԱՐ (6):
ՉԱՐԱԲԱՐ[2], տե՛ս ՉԱՐԱԲԱՐՈՅ:
ՉԱՐԱԲԱՐՈՅ, ա. 1. Չարաչար, չարաբարու, վատաբարոյ, չարակամ, անզգամ, անզգայ, անմիտ: 2. Չարաճճի:
ՉԱՐԱԲԱՐՈՒ, տե՛ս ՉԱՐԱԲԱՐՈՅ:
ՉԱՐԱԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Չարակամութիւն, վատաբանութիւն, անզգամութիւն, տմարդութիւն: 2. Չարարուեստութիւն, խորամանկութիւն, դաւ:
ՉԱՐԱԳԱՋԱՆ, ա. Չարաճճի:
ՉԱՐԱԳԱՆԵԼ (իմ), չբ. Վշտագնել:
ՉԱՐԱԳԵՂ, ա. Տգեղ:
ՉԱՐԱԳԻՒՏ, ա. Չարահնար, չարիմաց:
ՉԱՐԱԳԼՈՒԽ, ա. Չարաբարոյ:
ՉԱՐԱԳՈՅՆ[1], ա. Վատթարագոյն, յոռեգոյն:
ՉԱՐԱԳՈՅՆ[2], ա. Չարագեղ, ժանտատեսիլ:
ՉԱՐԱԳՈՐԾ, ա. 1. Ապիրատ: 2. Վնասակար, չարարար: 3. Դաւաճան, չարարուեստ, խորամանկ:
ՉԱՐԱԳՈՐԾԱԲԱՐ, մ. Չարաբար:
ՉԱՐԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Խարդախել, դաւաճանել:
ՉԱՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Չարութիւն, ոճիր: 2. Չարարուեստութիւն, դաւաճանութիւն:
ՉԱՐԱԳՈՒԹ, ա. Անգութ, անագորոյն:
ՉԱՐԱԳՐԳԻՌ, ա. Չարայոյզ:
ՉԱՐԱԴԵՒ, ա. (յունական ոճով) Չարադիւակ, չարաբաստ, թշուառ, թշուառական:

ՉԱՐԱԴԵԻՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՉԱՐԱԴԻՒՈՒԹԻՒՆ:
ՉԱՐԱԴԷՄ, ա. Ձաւադէմ, ժանտատեսիլ:
ՉԱՐԱԴԺՆԵԱՅ, ա. Դժնդակ:
ՉԱՐԱԴԻՒԱԿ, տե՛ս ՉԱՐԱԴԵՒ:
ՉԱՐԱԴԻՒԹ, ա. Չարագործ:
ՉԱՐԱԴԻՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարաբաստութիւն, թշուառութիւն:
ՉԱՐԱԶԳԵԱՑ, ՉԱՐԱԶԳԻ, ա. 1. Վատատոհմիկ: 2. Չարատեսակ:
ՉԱՐԱԶՐԱՒ, ա. Ողորմելի:
ՉԱՐԱԹԻՒՐ, ա. Խեղաթիւր:
ՉԱՐԱԹՈՅՆ, ա. Թունալից, ժանտ, վնասակար:
ՉԱՐԱԼԵԶՈՒ, ա. 1. Չարախօս, չարաբան, վատախօս: 2. Հայհոյիչ:
ՉԱՐԱԼԼՈՒԿ, ա. 1. Մոլեգնեալ, խուշտանգեալ, վարակեալ: 2. Խուշտանգիչ, չարչարիչ, չարատանջ:
ՉԱՐԱԽՈՀ, տե՛ս ՉԱՐԱԽՈՐՀ:
ՉԱՐԱԽՈՀՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Չարախորհութիւն, չարամտութիւն: 2. Ցնդգնութիւն: 3. Անմտութիւն:
ՉԱՐԱԽՈՐԺԱԿ, ա. Չարասէր, չարակամ:
ՉԱՐԱԽՈՐՀ, ա. 1. Չարամիտ, չարախորհուրդ: 2. Ժանտ, անզգամ: 3. Չարագործ, վնասակար:
ՉԱՐԱԽՈՐՀՈՂ, տե՛ս ՉԱՐԱԽՈՐՀ:
ՉԱՐԱԽՈՐՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՉԱՐԱԽՈՀՈՒԹԻՒՆ:
ՉԱՐԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. 1. Չարախորհ, չարակամ, անզգամ: 2. Չարարուեստ, դաւաճան:
ՉԱՐԱԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարախոհութիւն, դաւաճանութիւն:
ՉԱՐԱԽՏԱԿԱՆ, ա. 1. Վնասակար: 2. Թշուառ:
ՉԱՐԱԽՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարակրութիւն:
ՉԱՐԱԽՏԱՎԱՏ, ՉԱՐԱԽՏԱՎԱՐ, ա. մ. Անտանելի, դժնդակ, դաժան:
ՉԱՐԱԽՕՍ, ա. գ. 1. Չարաբան, չարալեզու, պարսաւագիր, վատախօս, քսու, զըրպարտիչ: 2. Բանսարկու, սատանայ:
– ՉԱՐԱԽՕՍ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՉԱՐԱԽՕՍԵԼ:
ՉԱՐԱԽՕՍԵԼ, չբ. և նբ. Չարախօս լինել, բամբասել, զրպարտել, ամբաստանել:
ՉԱՐԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բամբասանք, բանսարկութիւն, զրպարտութիւն: 2. Ամբաստանութիւն, դատախազութիւն, մեղադրանք:
ՉԱՐԱԾԵՐ, ա. Դառնածեր:
ՉԱՐԱԿԱՄ, ա. Չարասէր, չարագործ, չարամիտ, անզգամ:
ՉԱՐԱԿԱՄԱԲԱՐ, մ. Անզգամաբար:
ՉԱՐԱԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզգամութիւն, չարութիւն:
ՉԱՐԱԿՆ, ա. Չարակնեայ, յաչաղկոտ, չարայաչաղ, չարանախանձ, նախանձոտ, մախող:
ՉԱՐԱԿՆԵԱՅ, տե՛ս ՉԱՐԱԿՆ:
ՉԱՐԱԿՆԵԼ, չբ. և նբ. Ցաչաղել, նախանձել, մախալ:
ՉԱՐԱԿՆՃԻՒ, ա. Չարակամ:
ՉԱՐԱԿՆՈՏ, տե՛ս ՉԱՐԱԿՆ:
ՉԱՐԱԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ցաչաղանք, յաչաղութիւն, մախանք: 2. Ժլատութիւն, անյագութիւն:
ՉԱՐԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարչարանք, տառապանք, վիշտ:
ՉԱՐԱՀԱՄԲԱՒ, ա. Չարահռչակ:
ՉԱՐԱՀԱՄԲԱՒԵԼ, նբ. Չարախօսել, բամբասել:
ՉԱՐԱՀԱՒԱԿ, ա. գ. Չարախօս:
ՉԱՐԱՀԱՒԱՏ, ա. Չարափառ, անզգամ:
ՉԱՐԱՀՆԱՐ, ա. Չարարուեստ, նենգաւոր:
ՉԱՐԱՀՆԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խարդախանք, խարդախութիւն, նենգութիւն, նենգաւորութիւն, անզգամութիւն:
ՉԱՐԱՀՈՏ, ա. Ժահահոտ, չարաւահոտ, դառնահոտ:
ՉԱՐԱՀՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Զազրահոտութիւն, գարշահոտութիւն, ժահահոտութիւն:

ԶԱՐԱՀՌԶԱԿ, տե՛ս ԶԱՐԱՀԱՄԲԱՒ:
ԶԱՐԱՁԱՅՆ, ա. 1. Անախորժ, աններդաշնակ: 2. Զարահռչակ: 3. Հայհոյական:
ԶԱՐԱՂԱՆԴ, ա. Աղանդաւոր:
ԶԱՐԱՂԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Մոլորութիւն:
ԶԱՐԱՂԷՏ, ա. Դժնդակ, անբերելի, անտանելի:
ԶԱՐԱՃՃԻ, ա. Զարաբարոյ:
ԶԱՐԱՄԱՀ, ա. մ. Դառնամահ, վատամահ, բռնամահ, չարամեռ:
ԶԱՐԱՄԱՆԿ, տե՛ս ԽՈՐԱՄԱՆԿ:
ԶԱՐԱՄԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽՈՐԱՄԱՆԿՈՒԹԻՒՆ:
ԶԱՐԱՄԲԵՐ, ա. Դժոխըմբեր, դժուարակիր, անբերելի:
ԶԱՐԱՄԵՌ, ա. Զարամահ:
ԶԱՐԱՄԻՏ, ա. Զարախորհ, չարագործ, նենգաւոր:
ԶԱՐԱՄՈԳԱԿԱՆ, ա. Կախարդական:
ԶԱՐԱՄՈՅՆ, ա. Տառապեալ:
ԶԱՐԱՄՈՌԱՑ, ա. Անյիշաչար, անոխակալ:
ԶԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Զարախոհութիւն, չարխորհրդութիւն:
ԶԱՐԱՅԱԶԱՂ, ա. Զարակն, չարանախանձ:
ԶԱՐԱՅՈՅԶ, ա. Զարագրգիռ, խռովարար:
ԶԱՐԱՅՈՒՇ, ա. Յիշաչար, ոխակալ:
– ԶԱՐԱՅՈՒՇ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՈԽԱՆԱԼ:
ԶԱՐԱՅՕԺԱՐ, ա. Զարակամ, չարամիտ, չարասէր:
ԶԱՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Վատթարանալ, անըզգամել: 2. Զչարել, դժկամակել, գայրանալ:
ԶԱՐԱՆԱԽԱՆՁ, ա. Զարայաչաղ, չարակն, մախող:
ԶԱՐԱՆԻՒԹ, ա. Զարարուեստ:
ԶԱՐԱՇԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Զօշաքաղութիւն:
ԶԱՐԱՇՇՈՒԿ, ա. Զարաղէտ, դժնդակ, անողորմ:
ԶԱՐԱՇՈՒԷՐ, տե՛ս ՎԱՏՇՈՒԷՐ:
ԶԱՐԱՇՈՒՆՉ, ա. Մահառիթ, դժնդակ:
ԶԱՐԱՇՈՒՔ, ա. 1. Անպատիւ, անարգ: 2. Վատթար, դժնդակ, դառն, ժանտ, խիստ:
ԶԱՐԱԶԱՐ, ա. 1. Սաստիկ, դառն, դժընդակ, անտանելի, անհնարին, անօրէն: 2. մ. Զարապէս, սաստկապէս, անողորմ:
ԶԱՐԱՊԱՇՏ, ա. 1. Մոլորեալ, չարափառ: 2. Կռապաշտ, կռապարիշտ:
ԶԱՐԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Զարափառութիւն:
ԶԱՐԱՊԱՇՏՕՆ, ա. Զարապաշտ, կռապարիշտ:
ԶԱՐԱՊԱՏԱՀ, ա. Զախող, վնասակար:
ԶԱՐԱՊԱՏԿԵՐ, ա. Գարշատեսիլ, չարադէմ, ճառադէմ:
ԶԱՐԱՊԷՍ, մ. Զարաբար, չարաչար, չարեօք:
ԶԱՐԱՌ, ա. 1. Զարասէր, չարայօժար: 2. Մոլի:
ԶԱՐԱՍԱՑ, ա. Զարաբան, չարախօս:
ԶԱՐԱՍԷՐ, ա. Զարամիտ, չարակամ, չար:
ԶԱՐԱՍԿԻԶԲՆ, տե՛ս ՍԿԶԲՆԱԶԱՐ:
ԶԱՐԱՍՏԵՂԾ, ա. Զարապատկեր, տգեղ:
ԶԱՐԱՎԱՒԱՇ, ա. Վաւաշոտական:
ԶԱՐԱՏԱՆՁ, ա. Զարալլուկ:
ԶԱՐԱՏԵԱՑ, ա. Բարեսէր, առաքինի:
ԶԱՐԱՏԵՍ, ԶԱՐԱՏԵՍԱԿ, ԶԱՐԱՏԵՍԻԼ, ա. Գարշ, յոռի, չարադէմ, ժանտ:
ԶԱՐԱՐԱՐ, ա. Զարագործ:
ԶԱՐԱՐԱՐԵԼ, նբ. չբ. Զար առնել՝ գործել:
ԶԱՐԱՐՈՒԵՍՏ, ա. Զարանիւթ, չարահնար, չարախորհ, չարագործ:
ԶԱՐԱՐՈՒԵՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Զարախոհութիւն, խորամանկութիւն:
ԶԱՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, չբ. 1. Զայրացուցանել, գրգռել: 2. Զարչարել, նեղել:
ԶԱՐԱՓԱՌ, ա. Մոլորեալ, աղանդաւոր, հերետիկոս:
ԶԱՐԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղանդ:
ԶԱՐԵԱՑԱՊԱՐՏ, ա. Մեղապարտ:

ՉԱՐԸՄԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարակրութիւն:
ՉԱՐԸՆԿԱԼ, ա. Անյագ:
ՉԱՐԺԱՆԻ, տե՛ս ԱՆԱՐԺԱՆ:
ՉԱՐԺԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԱՐԺԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ՉԱՐԻՄԱՍՏ, ՉԱՐԻՄԱՑ, ա. Չարամիտ, չարախորհուրդ, չարարուեստ, նենգաւոր, դաւաճան:
ՉԱՐԻՄԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարամտութիւն, չարարուեստութիւն, չարահնարութիւն:
ՉԱՐԻՔ, գ. 1. Չարութիւն, մեղք, յանցանք: 2. Վնաս, արկած, աղէտ, թշուառութիւն:
- ՉԱՐԵՕՔ, մ. Չարաւ, չարապէս, չարաչար:
ՉԱՐԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՉԱՐԱՄԸՏՈՒԹԻՒՆ:
ՉԱՐԿԱՄ, տե՛ս ՉԱՐԱԿԱՄ:
ՉԱՐՀԱՄԲԱՒ, տե՛ս ՉԱՐԱՀԱՄԲԱՒ:
ՉԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարիք, մեղք, անզգամութիւն, վատթարութիւն:
ՉԱՐՉԱՐԱԿԱՆ, ա. Չարչարելի, կրական:
ՉԱՐՉԱՐԱԿԻՑ, ա. 1. Ճգնակից: 2. Կարեկից, կրակից, ախտակից, ցաւակից:
- ՉԱՐՉԱՐԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՉԱՐՉԱՐԱԿՑԵԼ (իմ):
ՉԱՐՉԱՐԱԿՑԵԼ (իմ), չբ. Չարչարակից լինել:
ՉԱՐՉԱՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խաչակցութիւն: 2. Կարեկցութիւն, ցաւակցութիւն:
ՉԱՐՉԱՐԱՆՔ, գ. Չարչարութիւն, տանջանք, հարուած, վիշտ, ցաւ, նեղութիւն, կիրք:
- ՉԱՐՉԱՐԱՆՔՆ, ՉԱՐՉԱՐԱՆԱՑՆ. (եկեղց.) Զատիկ:
ՉԱՐՉԱՐԵԼ, նբ. Նեղել, խոշտանգել, աշխատ առնել, հարստահարել:
ՉԱՐՉԱՐԵԼԻ, տե՛ս ՉԱՐՉԱՐԱԿԱՆ:
ՉԱՐՉԱՐԻՉ, ա. Տանջիչ:
ՉԱՐՉԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՉԱՐՉԱՐԱՆՔ:
ՉԱՓ, գ. 1. Քանակ, քանակութիւն, որքանութիւն, բաւ: 2. Չափաւորութիւն, եղանակ, տարազ, պայման, համեմատութիւն, զուգաչափութիւն: 3. Ոտն (վանկերի՝ տաղաչափութեան մէջ): 4. ա. Չափաւոր, վայելուչ: 5. նխդ. Մինչև, իբր, շուրջ:
- ՉԱՓ ԻՆՉ, ՉԱՓ ՄԻԱՅՆ, ՉԱՓ ՈՔ. Այսչափ, այնչափ, չափով, չափաւոր, դուզնաքեայ:
- ՉԱՓՈՎ, մ. ա. Չափաւորապէս, չափաւոր:
- ԶՉԱՓ ԱՌՆՈՒԼ. Զփորձ առնուլ, փորձել, քննել:
- Ի ՉԱՓՈՒ ՈՒՆԵԼ, տե՛ս ՉԱՓԱՒՈՐԵԼ:
ՉԱՓԱԲԱՐ, մ. Չափով, չափաւորապէս, չափաբերապէս:
ՉԱՓԱԲԵՐ, ա. 1. Չափաւոր, զգաստ: 2. Դուզնաքեայ:
ՉԱՓԱԲԵՐԱԿԱՆ, ա. Չափաւոր:
ՉԱՓԱԲԵՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՉԱՓԱԲԱՐ:
ՉԱՓԱԲԵՐԵԼ, նբ. Յարմարել:
ՉԱՓԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Չափակցութիւն, համեմատութիւն, յարմարութիւն:
ՉԱՓԱԿԻՐ, ա. Չափաբեր, չափաւոր:
ՉԱՓԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Զուգաչափութիւն:
ՉԱՓԱՀԱՍԱԿ, ա. Կատարելահասակ:
ՉԱՓԱՆ, գ. Չափ:
ՉԱՓԱՐ, տե՛ս ՑԱՆԿ[1]:
ՉԱՓԱՐԱՆ, գ. Չափ (վերցրած չափը):
ՉԱՓԱՒՈՐ, ա. 1. Համեմատ, յարմար: 2. Միջասահման, միջակ: 3. Պարկեշտ, համեստ, զգաստ: 4. Նուաստ, խոնարհ:
- ՉԱՓԱՒՈՐ ՄԻ, մ. Չափաւորապէս, փոքր մի:
ՉԱՓԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Նուազ:
ՉԱՓԱՒՈՐԱՊԷՍ, մ. Չափով, միջակաբար:
ՉԱՓԱՒՈՐԵԼ, նբ. Ի չափու ունել:
ՉԱՓԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Չափ: 2. Չափակցութիւն, յարմարութիւն: 3. Պարկեշտութիւն:

ԶԲԱՐԻ, ա. Անբարի, չար:
ԶԲՆԱԿԱՒՈՐ, ԶԲՆԱՒՈՐ, ա. Անբուն, անբնական:
ԶԳԻՏԱՆՔ, տե՛ս ԱՆԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:
ԶԳԻՏՈՒ, ԶԳԻՏՈՒՆ, ա. Անգէտ, տգէտ, անխմաստ, տխմար:
ԶԳՈՅ, տե՛ս ԱՆԳՈՅ:
ԶԵՐԷՑ, գ. Զքահանայ:
ԶԵՒ, ԶԵՒ ԵԻՍ, մ. 1. Մինչ չև: 2. (յուն. նմանողութեամբ) Ոչ ևս:
Զէ[1], տե՛ս ԶԻՔ:
Զէ[2], տե՛ս ԱՆԳՈՅ:
ԶԷԱԿԱՆ, ա. Արարած:
ԶԷՈՒԹԻՒՆ, գ. Անէութիւն, անգոյութիւն, ոչնչութիւն, ոչինչ, չգոյ:
ԶԻՂՋ, գ. (կենդբ.) Զղջիկան, հոլամուկ:
ԶԻՆՉ, ա. գ. 1. Ոչինչ, չէ, չգոյ: 2. Դուզնաքեայ, տկար:
ԶԻՔ[1] (պակասաւոր բայ). Զէ:
ԶԻՔ[2], գ. Զէ, չգոյ, պակասութիւն:
– ԶԻՔ ԼԻՆԵԼ. Զքանալ:
ԶԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Դժկամակութիւն:
ԶԿԱՅ, ա. Անկայուն, անցաւոր:
ԶԿԵՆԴԱՆԻ, տե՛ս ԱՆԿԵՆԴԱՆ:
ԶԿԵՑՈՒ, ա. Անգործ, անպիտան:
ԶԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգործութիւն:
ԶՀԱՒԱՏԱԼԻ, ա. Անհաւատալի:
ԶՀԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՀՆԱԶԱՆԴՈՒԹԻՒՆ:
ԶՁԵՌՆՀԱՍ, ա. Անձեռնհաս, անզօր:
ԶՂՋԻԿԱՆ, տե՛ս ԶԻՂՋ:
ԶՄԱՐԴԻ, ա. Անմարդի, տմարդի:
ԶՄԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Տմարդութիւն:
ԶՄԱՐԹՈՒ, ԶՄԱՐԹՈՒՆ, ա. Անճարակ, անպէտ:
ԶՄՆԱԼԻ, ա. Անցաւոր:
ԶՄՈՌԱՑԱԿԱՆ, ա. Անմոռանալի, անանց:
ԶՅԱՆՅՈՒՅԵԱԼ, ա. Անմեղ:
ԶՅԱԶՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձախորդութիւն, վտանգ, արկած:
ԶՅՈՒՍԱԼԻ, ա. Անյուսալի:
ԶՆԱՇԽԱՐՀԻԿ, ա. Գերաշխարհիկ, նորահրաշ, գերապանծ, ահաւոր, հրաշափառ:
ԶՆԶԵԱՆ, տե՛ս ԶՆԶԻՆ:
ԶՆԶԻԿ, ա. Զնչին, աննշան, փոքրիկ:
ԶՆԶԻՆ, ա. Զնչիկ, գոյզն, աննշան, տըկար, անպիտան, սին, սնոտի:
ԶՆԶԻՆԱԳՈՅՆ, ա. Ոչինչ, սնոտի:
ԶՈԽԱԿԱԼ, տե՛ս ԱՆՈԽԱԿԱԼ:
ԶՈԽԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՈԽԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ:
ԶՈՐ, ա. Ցամաք, չորուտ (խոնաւութիւնից զուրկ):
ԶՈՐԱԲԵԿ, տե՛ս ԱՇՏՈՒՃ:
ԶՈՐԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պահացողութիւն:
ԶՈՐԱՅԻՆ, ա. Զորանուտ, չորուտ, ցամաքային:
ԶՈՐԱՆԱԼ, չբ. Ցամաքել, ցօսանալ:
ԶՈՐԱՆՈՒՏ, ա. Ցամաքուտ, չորային:
ԶՈՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ցամաքեցուցանել:
ԶՈՐԵՔԱՆԿԻՒՆ, ԶՈՐԵՔԱՆԿԻՒՆԻ, ա. Քառանկիւն, քառակուսի, չորեքկուսի:
ԶՈՐԵՔԳԼԽԵԱՆ, ա. Քառագլուխ, չորեքտառեան (Աւետարանի մասին):
ԶՈՐԵՔԳՐԵԱՆ, ա. Քառագիր:
ԶՈՐԵՔԴԻՄԵԱՆ, ԶՈՐԵՔԴԻՄԻ, ա. Քառադէմ, չորեքկերպեան:
ԶՈՐԵՔԴՐԱՄԵԱՆ, ա. գ. Սատեր:
ԶՈՐԵՔԵԱՆ, թ. Զորեքին:
ԶՈՐԵՔԵԶԵՐԵԱՆ, ա. Զորեքծագեան:
ԶՈՐԵՔԵՐԻՎԱՐԵԱՆ, ա. Քառաձի:
ԶՈՐԵՔԻՆ, տե՛ս ԶՈՐԵՔԵԱՆ:
ԶՈՐԵՔԾԱԳԵԱՆ, տե՛ս ԶՈՐԵՔԵԶԵՐԵԱՆ:
ԶՈՐԵՔԿԱՆԳՆԵԱՆ, ա. Քառականգուն:
ԶՈՐԵՔԿԱՐԳԵԱՆ, ա. Քառակարգեան:
ԶՈՐԵՔԿԵՐՊ, ԶՈՐԵՔԿԵՐՊԵԱՆ, ա. Քառակերպ, չորեքդիմեան, չորեքդիմի:
ԶՈՐԵՔԿՆԱԿԻ, մ. Զորիցս, չորիցս անգամ:
ԶՈՐԵՔԿՈՒՍԻ, ա. Քառակուսի, չորեքանկիւնի:

ՁՈՐԵՔՆԻՒԹԵԱՑ, ա. Քառանիւթ, քառանիւթեայ:
ՁՈՐԵՔՏԱՌԵԱՆ, տե՛ս ՁՈՐԵՔԳԼԽԵԱՆ:
ՁՈՐԵՔՏԱՍԱՆԵՔԵԱՆ, թ. Ձորեքտասանեքին:
ՁՈՐԵՔՏԱՍԱՆԵՔԻՆ, տե՛ս ՁՈՐԵՔՏԱՍԱՆԵՔԵԱՆ:
ՁՈՐԵՔՏԱՐՐԵԱՆ, ա. Քառատարրեան:
ՁՈՐԻՐ, թ. Ձորրորդ:
ՁՈՐԻՑՍ, ՁՈՐԻՑՍ ԱՆԳԱՄ, տե՛ս ՁՈՐԵՔԿՆԱԿԻ:
ՁՈՐՈՒՏ, տե՛ս ՁՈՐ:
ՁՈՐՐԵԱԿ, թ. Քառեակ:
ՁՈՐՐՈՐԴ, թ. 1. Ձորիր: 2. Ձորրեակ, քառեակ: 3. Քառորդ:
ՁՈՐՐՈՐԴՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Շամշտութիւն:
ՁՈՐՔ, թ. Քառ:
ՁՈՐՔՈՏԱՆԻ, գ. Հետևակ:
ՁՈՒ, գ. 1. Երթ, գաղթ, չուարարութիւն, ուղևորութիւն, շարժումն, տեղափոխութիւն: 2. Բանակ, կարաւան: 3. Հանդերձանք, աղխ:
– ՁՈՒ ԱՌՆԵԼ, Ի ՁՈՒ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ՁՈՒԵԼ:
ՁՈՒԱՆ, գ. Առասան, ճոպան, պարան, կառան, խառան:
ՁՈՒԱՌ, տե՛ս ԹՇՈՒԱՌ:
ՁՈՒԱՌԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԹՇՈՒԱՌԱԳՈՅՆ:
ՁՈՒԱՌԱՆԱԼ, տե՛ս ԹՇՈՒԱՌԱՆԱԼ:
ՁՈՒԱՌՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԹՇՈՒԱՌՈՒԹԻՒՆ:
ՁՈՒԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՁՈՒ (1):
ՁՈՒԵԼ, չբ. Ձու առնել, ի չու անկանել:
ՁՈՒԽԱՑ, գ. Ցփսի:
ՁՊԷՏ, ՁՊԻՏՈՅ, ա. Անպէտ, անպիտան, չնչին:
ՁՔԱՀԱՆԱՑ, տե՛ս ՁԵՐԷՑ:
ՁՔԱՆԱԼ, չբ. 1. Ձիք լինել, չքոտել, չքել, անհետանալ, աներևութանալ: 2. Պակասել, նուազել, խաւարել (լուսատուների մասին):
ՁՔԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Անհետ առնել, աներևութացուցանել:
ՁՔԱՒՈՐ, ա. 1. Աղքատ, տնանկ, ցականեալ: 2. փխբ. Անչուք, անբաժ, յետին:
ՁՔԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Անչուք, անլոյս:
ՁՔԱՒՈՐԵԼ (իմ), չբ. 1. Աղքատանալ, կարօտել: 2. Տկարանալ, յետնել, վերջանալ:
ՁՔԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աղքատութիւն, տնանկութիւն: 2. Պակասութիւն:
ՁՔԵԼ (իմ), տե՛ս ՁՔԱՆԱԼ:
ՁՔՄԵՂ, ա. Անմեղ:
ՁՔՆԱՂ, ա. 1. Աննման, չնաշխարհիկ, պայծառագեղ, գերապանծ, հոյակապ, սքանչելի: 2. Անակնունելի, անակնկալ: 3. մ. Սքանչելապէս:
ՁՔՆԱՂԱԳԵՂ, ա. Ամենագեղ, հրաշագեղ, գեղեցկահրաշ:
ՁՔՆԱՂԱԳԻՒՏ, ա. Դժուարագիւտ, անգիւտ, աննման:
ՁՔՆԱՂԱԴԷՄ, ա. Գեղեցկադէմ:
ՁՔՆԱՂԱԶԱՐԴ, ա. Գեղեցկազարդ:
ՁՔՆԱՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՁՔՆԱՂ:
ՁՔՆԱՂԱԿԵՐՊ, ա. Գեղեցկատես, գեղեցկատեսիլ:
ՁՔՆԱՂԱԿԵՐՏ, ա. Հրաշակերտ, հոյակապ:
ՁՔՆԱՂԱՊԷՍ, մ. Գեղեցկապէս, վայելչապէս:
ՁՔՆԱՂԱՏԵՍ, ՁՔՆԱՂԱՏԵՍԻԼ, ա. Ձքնաղադէմ, գեղեցկադէմ, հրաշագեղ, չքնաղակերպ:
ՁՔՈՏԵԼ (իմ), տե՛ս ՁՔԱՆԱԼ (1):
ՁՔՈՏԻ, ա. 1. Ձնչին, աննշան: 2. Տհաս, տղայամիտ:
– ՁՔՈՏԻՔ, գ. Ոչնչութիւն:
ՁՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարակուսանք, տարակոյս, վարանումն:

Պ

ՊԱԳԱՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԿԻՐ ՊԱԳԱՆԵԼ:
ՊԱԼԱՏՆ կամ ՊԱՂԱՏՆ, գ. Ապարանք, արքունիք:
ՊԱԼԱՐ, գ. 1. Պղպջակ: 2. Սպի: 3. Կեղ, խոյլ, խաղաւարտ: 4. Խարան, նիշ:
ՊԱԼԱՐԱԿԱՊ, ա. Զարդարուն, փողփողեալ:
ՊԱԽԱՐԱԿԱՆՔ, գ. Պարսաւանք:
ՊԱԽԱՐԱԿԵԼ, նբ. Անգոսնել, աղարտել, պարսաւել, թշնամանել, ըստգտանել, բամբասել:
ՊԱԽԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Պախարականք:
ՊԱԽԵԼ, չբ. Պակնուլ, սրտաբեկել, ահաբեկ լինել:
ՊԱԽԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՊԱԿՈՒՑԱՆԵԼ:
ՊԱԽՈՒՄՆ[1], գ. Պատառումն, բեկումն:
ՊԱԽՈՒՄՆ[2], գ. Սոսկումն, ահ:
ՊԱԽՈՒՑ, տե՛ս ԵՐԱՍԱՆԱԿ (1):
ՊԱԽՐԷ, գ. 1. Ինչք, ստացուած, պիտոյք, դրամ: 2. Պաճարանք, պաշար: 3. Պաճար, նախիր, անդեայք, արջառ:
ՊԱԿԱՍ, ա. 1. Թերի, անկատար, նուազ, սակաւ: 2. մ. Պակասաբար:
ՊԱԿԱՍԱԲԱՐ, տե՛ս ՊԱԿԱՍ (2):
ՊԱԿԱՍԱՁԵՌՆ, տե՛ս ՍԱԿԱՒԱՁԵՌՆ:
ՊԱԿԱՍԱՄԻՏ, ա. Անմիտ, յետսամիտ:
ՊԱԿԱՍԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմտութիւն, անխելութիւն:
ՊԱԿԱՍԱՄՕՐՈՒ, ՊԱԿԱՍԱՄՕՐՈՒՍ, ա. Քարձ:
ՊԱԿԱՍԱՊԵՏ, տե՛ս ՍԱԿԱՒԱՊԵՏ:
ՊԱԿԱՍԱՒՈՐ, ա. Պակաս, թերի, անկատար:
ՊԱԿԱՍԵԼ, չբ. 1. Նուազել, կասել, դադարել, տկարանալ: 2. Նուաղել, լքանել, թալանալ:
ՊԱԿԱՍԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նուազեցուցանել, ի բաց բառնալ:
ՊԱԿԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Թերութիւն, անկատարութիւն, նուազութիւն: 2. Չքաւորութիւն, յետնութիւն:
ՊԱԿԱՍՈՒՄՆ, գ. Պակասութիւն:
ՊԱԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՊԱԿՈՒՑԱՆԵԼ:
ՊԱԿՆՈՒԼ, չբ. Պակչել, պախել, զարհուրել, ապշել, յիմարել:
ՊԱԿՇՈՏ, ա. Խենէշ, ցոփ, անառակ, լկտի, վաւաշոտ:
ՊԱԿՇՈՏԵԼ (իմ), չբ. Անառակել, շուայտել, անկղխտանալ:
ՊԱԿՇՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անառակութիւն, խենէշութիւն, վաւաշոտութիւն, ցանկասիրութիւն:
ՊԱԿՈՒՄՆ, գ. Պախումն, երկիւղ, ահ:
ՊԱԿՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Պախեցուցանել, հիացուցանել, ահացուցանել:
ՊԱԿՈՒՑԱՆՈՂԱԿԱՆ, ա. Պակուցանող:
ՊԱԿՈՒՑՈՒՄՆ, գ. Պակումն, ահարկութիւն, երկիւղ, ահ:
ՊԱԿՉԵԼ (իմ), տե՛ս ՊԱԿՆՈՒԼ:
ՊԱՀ, գ. 1. Պահպանութիւն, պահեստ: 2. Բանտարգելութիւն:
- ՊԱՀ ԱՐԿԱՆԵԼ. Պահարկել:
- ՊԱՀ ՈՒՆԵԼ. Պահել, պահպանել:
ՊԱՀԱԽՈՅՋ, տե՛ս ՊԱՀԱՅՈՅՋ:
ՊԱՀԱԿ, գ. ա. 1. Պահապան, պահանորդ, պահակապան: 2. Վերակացու, պաշտպան, ոստիկան: 3. Օգնական, ձեռնտու, յանձանձիչ, հոգաբարձու:
- ՊԱՀԱԿ ՈՒՆԵԼ՝ ՎԱՐԵԼ, տե՛ս ՏԱՐԱՊԱՐՀԱԿ ՎԱՐԵԼ:
ՊԱՀԱԿԱՊԱՆ, տե՛ս ՊԱՀԱԿ (1):
ՊԱՀԱԿԵԼ, չբ. Փոյթ առնել՝ ունել:
ՊԱՀԱԿԵՐ, գ. Սնուցիչ, դայեակ, դաստիարակ:
ՊԱՀԱՅՈՅՋ, ա. գ. Գիշերապահ:
ՊԱՀԱՆԳ, գ. 1. Պահանգակապ: 2. Ջրահք, պահպանակ:
ՊԱՀԱՆԳԱԿԱՊ, տե՛ս ՊԱՀԱՆԳ (1):
ՊԱՀԱՆՈՐԴ, գ. 1. Պահապան, պահպանող, պահակ, պարեկապան, առաջապահ:

2. Յուռութք, գրապանակ:
ՊԱՀԱՆՁԱՆՔ, գ. Պահանջումն:
ՊԱՀԱՆՁԱՐԱՆ, գ. Դատարան (դատաւորի նստավայր):
ՊԱՀԱՆՁԻՉ, ա. 1. Պահանջող: 2. Վրէժխնդիր:
ՊԱՀԱՆՁՈՂ, ա. գ. Հարկապահանջ:
ՊԱՀԱՆՁՈՒՄՆ, գ. Պահանջանք:
ՊԱՀԱՊԱՆ, գ. 1. Պահպանիչ, պահպանորդ: 2. Պահպանութիւն, պահ, ամրութիւն: 3. Գրապանակ, պահանորդ:
ՊԱՀԱՊԱՆԱՊԵՏ, գ. Պահպանապետ:
ՊԱՀԱՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՊԱՀՊԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ՊԱՀԱՐԱՆ, գ. 1. Պահպանարան: 2. Դագաղ: 3. Արկղ, տուփ:
ՊԱՀԱՐԱՆԵԼ, նբ. Պահել (ամփոփել մի բանի մէջ):
ՊԱՀԱՐԿԵԼ, նբ. Պահ արկանել, պահպանել:
ՊԱՀԱՑՈՂ, ա. Պահող, ժուժկալ:
ՊԱՀԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Պահք, ժուժկալութիւն, չորակերութիւն:
ՊԱՀԵԼ, նբ. 1. Պահ ունել, պահպանել, սպաս առնել, հովանի լինել: 2. Պինդ ունել, արգելուլ: 3. Թաքուցանել, մթերել: 4. Ժուժկալել:
ՊԱՀԵԿ, տե՛ս ՊԱՅԻԿ:
ՊԱՀԵՍՏ, գ. 1. Պահուստ, պահումն, պահպանութիւն: 2. Մթերք, աւանդ: 3. Բանտ:
ՊԱՀՈՒՍՏ, տե՛ս ՊԱՀԵՍՏ:
ՊԱՀՊԱՆ, տե՛ս ՊԱՀԱՊԱՆ:
ՊԱՀՊԱՆԱԿ, գ. 1. Ջրահք: 2. Գրապանակ:
ՊԱՀՊԱՆԱԿԱՆ, ա. 1. Պահպանիչ, պահպանող, պահապան, պահպանողական: 2. Պաշտպան, զօրավիգն: 3. Հրամայական: 4. գ. Հմայեակ, պահպանակ:
ՊԱՀՊԱՆԱԿԻՑ, ա. Պահպանական, պահպանող:
ՊԱՀՊԱՆԱՊԵՏ, գ. 1. տե՛ս ՊԱՀԱՊԱՆԱՊԵՏ: 2. Ներքինապետ, մարդպետ:
ՊԱՀՊԱՆԱՐԱՆ, գ. Պատսպարան:
ՊԱՀՊԱՆԵԼ, նբ. Պահպանեցուցանել, պաշտպանել, հովանաւորել, պատսպարել:
ՊԱՀՊԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՊԱՀՊԱՆԵԼ:
ՊԱՀՊԱՆԻՉ, ՊԱՀՊԱՆՈՂ, ա. 1. Պահապան: 2. Փրկիչ: 3. Տեսուչ:
ՊԱՀՊԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՊԱՀՊԱՆԱԿԱՆ:
ՊԱՀՊԱՆՈՐԴ, տե՛ս ՊԱՀԱՊԱՆ:
ՊԱՀՊԱՆՈՑ, տե՛ս ՊԱՀԱՊԱՆ:
ՊԱՀՊԱՆՈՑ, տե՛ս ԲԱՆՏ:
ՊԱՀՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պահ, պաշտպանութիւն, հովանի, զգուշութիւն: 2. Գրապանակ:
ՊԱՀՔ, գ. Պահացողութիւն, ժուժկալութիւն, ծոմ:
ՊԱՂ, գ. Սառն, սառոյց:
ՊԱՂԱՆԱԼ, տե՛ս ՊԱՂԵԼ (իմ):
ՊԱՂԱՆ, գ. Համեստ:
ՊԱՂԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՄԵՍՏԵԼ:
ՊԱՂԱՆՁԱՒ, գ. Քարանձաւ, ժայռ:
ՊԱՂԱՊԱՆԾԱԿԱՆ, ա. Սառնատեսակ, վճիտ, յստակ:
ՊԱՂԱՏ, տե՛ս ՊԱՂԱՏԱՆՔ:
ՊԱՂԱՏԱԽԱՌՆ, ա. Աղերսալի, թախծագին:
ՊԱՂԱՏԱՆՔ, գ. Պաղատ, պաղատումն, մաղթանք, աղաչանք, աղերսանք, թախանձանք, աղօթք:
ՊԱՂԱՏԵԼ (իմ), չբ. Աղաչել, աղերսել, մաղթել, թախանձել:
ՊԱՂԱՏՆ, տե՛ս ՊԱԼԱՏՆ:
ՊԱՂԱՏՈՒՄՆ, տե՛ս ՊԱՂԱՏԱՆՔ:
ՊԱՂԵԼ, (իմ), չբ. Պաղանալ, սառել, սառչել:
ՊԱՂԷՏ, տե՛ս ՊԱՂԱՏԱՆՔ:
ՊԱՂՈՒՄՆ, գ. Սառումն:
ՊԱՂՊԱՂԱԿ, տե՛ս ԲԻՒՐԵՂ:
ՊԱՂՊԱՋ, տե՛ս ՊԱԼԱՐ (1):

ՊԱՂՊԱՋԱԿ, տե՛ս ՊՂՊՋԱԿ:
ՊԱՂՊԱՋԵԼ, չբ. Փայլել, փողփողել, շողշողել:
ՊԱՂՊԱՋՈՒՄՆ, գ. Փայլումն, փաղփումըն:
ՊԱՂՊԱՋՈՒՆ, ա. Փաղփուն, փայլուն, պայծառ:
ՊԱՃԱՐ, գ. Նախիր, անդեայ, արջառ, դուար:
- ՊԱՃԱՐՔ, գ. Պաճարանք, հայթայթանք, հնարք:
ՊԱՃԱՐԱԲՈՅԾ, ա. Անասնաբոյծ, պաճարատես, հովիւ:
ՊԱՃԱՐԱԿԱՆ, ա. գ. Պաճարեղէն, պաճար:
ՊԱՃԱՐԱՄԻՏ, ա. Անմիտ:
ՊԱՃԱՐԱՆՔ, գ. 1. Պարէն, պէտք, գոյք, ինչք: 2. Հնարագիտութիւն, հայթայթանք, հնարք:
ՊԱՃԱՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԱՍՆԱԲԱՐ:
ՊԱՃԱՐԱՏԵՍ, տե՛ս ՊԱՃԱՐԱԲՈՅԾ:
ՊԱՃԱՐԱՐՕՏ, գ. Արօտ (պաճարի համար):
ՊԱՃԱՐԵԼ, նբ. չբ. Հայթայթել, նիւթել, հնարել, ճարտարել, ջանալ:
ՊԱՃԱՐԵՂԱԲԱՐ, մ. ա. Անասնաբար, անասնական:
ՊԱՃԱՐԵՂԷՆ, ա. Անասնական:
- ՊԱՃԱՐԵՂԷՆՔ, գ. Անասունք:
ՊԱՃԱՐԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անասնութիւն, անբանութիւն:
ՊԱՃԵԱՆ, ՊԱՃԷՆ, ՊԱՃԻԿ, տե՛ս ՊԱՏՃԷՆ:
ՊԱՃՈՅՃ, ա. գ. 1. Պաճուճեալ, զարդարուն: 2. Պաճուճանք, զարդարանք:
ՊԱՃՈՒՃԱԲԱՆ, ա. Պերճաբան, պանծաբան, ճոռոմաբան:
ՊԱՃՈՒՃԱԲԱՆԵԼ, չբ. Պերճաբանել, ճոռոմաբանել:
ՊԱՃՈՒՃԱԶԱՐԴ, ա. 1. Պաճոյճ, զարդարուն: 2. Պատիր, խաբէական:
ՊԱՃՈՒՃԱՆ, տե՛ս ՊԱՃՈՒՃԱՆՔ:
ՊԱՃՈՒՃԱՆՔ, գ. 1. Պաճոյճ, զարդ, զարդարանք, պճնութիւն, պճնանք, սեթեւեթ: 2. տե՛ս ՊԱՃՈՒՃԱՊԱՏԱՆՔ:
ՊԱՃՈՒՃԱՊԱՏԱՆՔ, գ. Պաճուճանք, խրտուիլ, խուճիճ:
ՊԱՃՈՒՃԱՍԷՐ, ա. Պճնասէր, զարդասէր:
ՊԱՃՈՒՃԵԼ, նբ. 1. Զարդարել, գեղազարդել, պճնել, գեղերեսել, սեթեւեթել: 2. Ձմուսել: 3. Պերճաբանել:
ՊԱՅԱԶԱՏ, գ. 1. Յաջորդ, փոխանորդ, ժառանգ, ժառանգորդ: 2. Ազնուատոհմ, ազնուական:
ՊԱՅԱԶԱՏԵԼ, նբ. 1. Ժառանգել, յաջորդել: 2. Տիրապետել, տիրել, իշխել:
ՊԱՅԱԶԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Յաջորդութիւն (իշխանութեան կամ սերունդների յաջորդականութիւն):
ՊԱՅԱԿ, տե՛ս ՊԱՅԻԿ:
ՊԱՅԹԵԼ[1], չբ. Պատառել, ճայթել:
ՊԱՅԹԵԼ[2], տե՛ս ՊԱՅԹՈՒՑԱՆԵԼ:
ՊԱՅԹԻՒՆ, տե՛ս ՊԱՅԹՈՒՄՆ:
ՊԱՅԹՈՒՄՆ, գ. Պայթիւն, ճայթիւն, շառաչումն:
ՊԱՅԹՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Պայթել, ճայթեցուցանել, պատառել:
ՊԱՅԻԿ, գ. Պահակ, պահակապան (բերդի պահապան զինուոր):
ՊԱՅԾԱՌ, ա. 1. Լուսափայլ, փայլուն, ջինջ: 2. Շքեղ, փառացի, երեւելի, չքնաղ:
ՊԱՅԾԱՌԱԲԱՆ, ա. Պերճաբան, պաճուճաբան, ճոռոմաբան:
ՊԱՅԾԱՌԱԲԱՆԵԼ, չբ. Պերճաբանել, պաճուճաբանել, ճառատել:
ՊԱՅԾԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պերճաբանութիւն, ճոռոմաբանութիւն:
ՊԱՅԾԱՌԱԲԱՐ, տե՛ս ՊԱՅԾԱՌԱՊԷՍ:
ՊԱՅԾԱՌԱԲՈՐԲՈՔ, ա. Յորդալոյս:
ՊԱՅԾԱՌԱԳԵՂ, ա. Չքնաղ:
ՊԱՅԾԱՌԱԳՈՅՆ, ա. Պայծառերանգ:
ՊԱՅԾԱՌԱԳՈՐԾԵԼ, տե՛ս ՊԱՅԾԱՌԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ՊԱՅԾԱՌԱՁԱՐԴ, ա. Վայելչապանծ, չքեղ:
ՊԱՅԾԱՌԱՁԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Շքեղութիւն:
ՊԱՅԾԱՌԱԶԳԵԱՑ, ա. մ. Պայծառազգեստ, լուսափայլ, պայծառ:
- ՊԱՅԾԱՌԱԶԳԵԱՑ ԼԻՆԵԼ. Պայծառազգենուլ, պայծառազգեստել, պայծառանալ:
ՊԱՅԾԱՌԱԶԳԵՆՈՒԼ, տե՛ս ՊԱՅԾԱՌԱԶԳԵԱՑ ԼԻՆԵԼ:
ՊԱՅԾԱՌԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս ՊԱՅԾԱՌԱԶԳԵԱՑ:
ՊԱՅԾԱՌԱԶԳԵՍՏԵԼ (իմ), տե՛ս ՊԱՅԾԱՌԱԶԳԵԱՑ ԼԻՆԵԼ:
ՊԱՅԾԱՌԱԶԳԵՍՏՈՒԹԻՒՆ, ՊԱՅԾԱՌԱԶԳԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսափայլութիւն, պայծառութիւն:
ՊԱՅԾԱՌԱԼՈՅՍ, տե՛ս ԼՈՒՍԱՊԱՅԾԱՌ:
ՊԱՅԾԱՌԱԿԱՆ, տե՛ս ՊԱՅԾԱՌ:
ՊԱՅԾԱՌԱԿԱՅՈՒՐԴ, գ. Տօն, տօնախըմբութիւն:
ՊԱՅԾԱՌԱԿԵՐՊԵԼ, նբ. 1. Պայծառացուցանել, չքեղացուցանել: 2. չբ. Պայծառանալ, չքեղանալ:
ՊԱՅԾԱՌԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՅԼԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ (4):
ՊԱՅԾԱՌԱԿԵՐՏ, ա. Գեղեցկաշէն, պայծառաշէն:
ՊԱՅԾԱՌԱՀՐԱՇ, տե՛ս ՀՐԱՇԱՊԱՅԾԱՌ:
ՊԱՅԾԱՌԱՅԱՐԴԱՐ, ա. Պայծառակերտ, հոյակապ:
ՊԱՅԾԱՌԱՅԻՆ, տե՛ս ՊԱՅԾԱՌ:
ՊԱՅԾԱՌԱՆԱԼ, չբ. Լուսափայլել, չքեղանալ, պերճանալ, երեւելի լինել:
ՊԱՅԾԱՌԱՆՇՈՅԼ, ա. Լուսաճաճանչ, լուսաւոր, անաղօտ:
ՊԱՅԾԱՌԱՇԷՆ, տե՛ս ՊԱՅԾԱՌԱԿԵՐՏ:
ՊԱՅԾԱՌԱՊԱՃՈՅՃ, տե՛ս ՊԱՅԾԱՌԱՁԱՐԴ:
ՊԱՅԾԱՌԱՊԱՐԾ, ա. Գեղապանծ, պանծալի:
ՊԱՅԾԱՌԱՊԷՍ, մ. Փառօք, վայելչապէս:
ՊԱՅԾԱՌԱՏԵՍԻԼ, ա. Փառացի, չքեղ:
ՊԱՅԾԱՌԱՐԱՐ, ա. Լուսատու:
ՊԱՅԾԱՌԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Փայլեցուցանել, լուսաւորել, վայելչացուցանել, զարդարել:
ՊԱՅԾԱՌԵՐԱՆԳ, տե՛ս ՊԱՅԾԱՌԱԳՈՅՆ:
ՊԱՅԾԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսափայլութիւն, փայլ, լոյս, փայլումն, յստակութիւն, չքեղութիւն, վայելչութիւն:
ՊԱՅԾԱՌՈՒՄՆ, տե՛ս ՊԱՅԾԱՌՈՒԹԻՒՆ:
ՊԱՅՂԱԿՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԼՇԱԿՆՈՒԹԻՒՆ:
ՊԱՅՄԱՆ, գ. 1. Ուխտ, դաշն, խոստումն: 2. Կարգ, օրէնք: 3. Հանգամանք: 4. Ոճ, ձեւ:
ՊԱՅՄԱՆԱՒՈՐ, ա. Պայմանաւորական, օրինաւոր:
ՊԱՅՄԱՆԱՒՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՊԱՅՄԱՆԱՒՈՐ:
ՊԱՅՄԱՆԵԼ, նբ. Պայման առնել, դաշնաւորել, ուխտել:
ՊԱՅՈՒՍԱԿ, գ. Պարկ, քսակ, մախաղ:
ՊԱՅՔԱՐ, գ. Կռիւ, կագ, վէճ:
- Ի ՊԱՅՔԱՐ ՄԱՏՉԵԼ՝ ՄՏԱՆԵԼ, տե՛ս ՊԱՅՔԱՐԵԼ:
ՊԱՅՔԱՐԵԼ, չբ. Ի պայքար մատչել՝ մտանել, կագել, մաքառել, ոգորել:
ՊԱՆ, գ. 1. Բլիթ, նկան: 2. Խորխսխ:
ՊԱՆԴԱՆԴ, տե՛ս ՊԱՏԱՆԴ:
ՊԱՆԴԽՏԱԿԻՑ, ա. Նժդեհակից:
ՊԱՆԴԽՏԱՆԱԼ, տե՛ս ՊԱՆԴԽՏԵԼ (իմ):
ՊԱՆԴԽՏԱՆՈՑ, գ. Իջեւան, օտարանոց:
ՊԱՆԴԽՏԵԼ (իմ) չբ. Գաղթել, նժդեհանալ, նժդեհել, վտարանդել, օտարանալ:
ՊԱՆԴԽՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նժդեհութիւն, վտարանդութիւն, գաղթականութիւն, օտարութիւն:
ՊԱՆԴՈԿԱՊԱՆ, տե՛ս ՊԱՆԴՈԿԱՊԵՏ:
ՊԱՆԴՈԿԱՊԵՏ, գ. Պանդոկապան:
ՊԱՆԴՈԿԻ, գ. Իջեւան, օթեւան, վան, խան:

ՊԱՆԴՈՅՐ, ա. Անմիտ, յիմար, մորոս:
ՊԱՆԴՈՐՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմտութիւն, յիմարութիւն:
ՊԱՆԴՈՒԽՏ, ա. գ. 1. Վտարանդի, նժդեհ, տարագիր: 2. Գաղթական, օտարական:
ՊԱՆԹԵՌ, տե՛ս ՅՈՎԱԶ:
ՊԱՆԻՐ, գ. Մաճառակ:
ՊԱՆԾԱԲԱՆ, տե՛ս ՊԱԾՈՒԾԱԲԱՆ:
ՊԱՆԾԱԳՈՅՆ, ա. Վսամ:
ՊԱՆԾԱԼ, չբ. Պանծանալ, պարծել, հպարտանալ, գոռոզանալ, մեծամտել:
ՊԱՆԾԱԼԻ, ա. Հռչակելի, գովելի, հիանալի, արգոյ, չքեղ:
ՊԱՆԾԱՆԱԼ, տե՛ս ՊԱՆԾԱԼ:
ՊԱՆԾԱՆՔ, գ. Պանծութիւն, պարծանք, չքեղութիւն:
ՊԱՆԾԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հռչակել, մեծացուցանել:
ՊԱՆԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Պանծանք, պարծանք:
ՊԱՇԱՐ, գ. Թուշակ, պարէն, նպար:
ՊԱՇԱՐԵԼ, նբ. Շուրջ արկանել՝ պատել, շրջապատել, շրջափակել, պարփակել:
ՊԱՇՏԱԿ, գ. Ծառայ, սպասաւոր:
ՊԱՇՏԱՄՈՒՆՔ, տե՛ս ՊԱՇՏՕՆ:
ՊԱՇՏԱՏԱԿԱՆ, գ. Օժիտ (որ հարսը բերում է փեսայի տուն):
ՊԱՇՏԵԼ[1], նբ. 1. Երկիր պագանել, երկրպագել, պաշտօնատար լինել, պաշտօն հարկանել: 2. (եկեղց.) Պաշտօն արկանել: 3. Սպասահարկել, ծառայել, արբանեկել: 4. Դարմանել, հոգալ:
ՊԱՇՏԵԼ[2] (իմ), հբ. Ի կիր արկանել, պէտս առնել, պիտոք վարել:
ՊԱՇՏԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՊԱՇՏՕՆ:
ՊԱՇՏՈՒՄՆ, գ. Պաշտելութիւն, պաշտօն:
ՊԱՇՏՊԱՆ, գ. 1. Պահպանող, հովանաւոր, վերակացու: 2. Օգնական, պահապան, ջատագով:
– ՊԱՇՏՊԱՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՊԱՇՏՊԱՆԵԼ:
ՊԱՇՏՊԱՆԱԿՔ, գ. Պաշտպանութիւն, սպասահարկութիւն, արբանեկութիւն:
ՊԱՇՏՊԱՆԵԼ, նբ. 1. Պաշտպան՝ հովանի լինել, հովանաւորել, ջատագովել, պահել, պահպանել, պատսպարել: 2. Փոյթ առնել, հոգալ, արբանեկել, պաշտել, սպասահարկել:
ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պաշտպանումն, հովանաւորութիւն, պահպանութիւն, օգնականութիւն, ջատագովութիւն, զօրավիգն: 2. Սպասահարկութիւն, արբանեկութիւն, պաշտօն:
ՊԱՇՏՊԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹԻՒՆ (1):
ՊԱՇՏՕՆ, գ. 1. Պաշտումն, աստուածապաշտութիւն, պաշտամունք: 2. Դիք, կուռք: 3. Սարկաւագութիւն, սպասաւորութիւն:
– ՊԱՇՏՕՆ ԱՌՆԵԼ կամ ՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼ. Մեծարել, պատուասիրել, պաշտել:
ՊԱՇՏՕՆԱՄԱՏՈՅՑ ԼԻՆԵԼ. Պաշտօն մատուցել, պաշտել,
ՊԱՇՏՕՆԱՍԷՐ, ա. Կրօնասէր, բարեպաշտ:
ՊԱՇՏՕՆԱՏԱՐ, գ. Պաշտօնեայ, պաշտօնարար, երկրպագու:
– ՊԱՇՏՕՆԱՏԱՐ ԼԻՆԵԼ. Պաշտել:
ՊԱՇՏՕՆԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, ՊԱՇՏՕՆԱՏԱՐՈՒՄՆ, գ. Ծառայութիւն:
ՊԱՇՏՕՆԱՐԱՆ, գ. Պաշտօնետեղ, տաճար, եկեղեցի:
ՊԱՇՏՕՆԱՐԱՐ, տե՛ս ՊԱՇՏՕՆԱՏԱՐ:
ՊԱՇՏՕՆԱՒՈՐ, տե՛ս ԴԻՑԱՊԱՇՏ:
ՊԱՇՏՕՆԵԱՅ, գ. ա. 1. Պաշտօնատար, սպասաւոր, ծառայ: 2. Հիւպերէտ: 3. Ընդօծին: 4. Կամակատար, կամարար: 5. Սարկաւագ:
ՊԱՇՏՕՆԵՏԵՂ, տե՛ս ՊԱՇՏՕՆԱՐԱՆ:
ՊԱՇՏՕՆՈՒԿՔ, գ. Մարդահաճութիւն, շողոքորթութիւն:
ՊԱՊ, գ. Հաւ:
ՊԱՊԱԽԵԼ, նբ. Խարշատել:
ՊԱՊԱԿԵԼ (իմ), չբ. Պասքել, տոչորել:
ՊԱՊԱԿՈՒՄՆ, գ. Պասքումն, պասուք, տոչորումն:

ՊԱՊԱՆՁԵԼ[1], տե՛ս ՊԱՊԱՆՁԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՊԱՊԱՆՁԵԼ[2] (իմ), չբ. Կարկել, Համրանալ, ափիբերան լինել:
ՊԱՊԱՆՁԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Պապանձել, ափիբերանել, ափիբերան առնել, ըմբերանել, կարկեցուցանել, կարկել:
ՊԱՊԱՍ, գ. Քահանայ, երէց:
ՊԱՊԿԱՑ, գ. (կենդբ.) Դուդաք:
ՊԱՊՁԵԱԿ, տե՛ս ԱՅԾ:
ՊԱՌԱԿ, գ. 1. Բակ, մակաղատեղ, փարախ: 2. լայնաբար՝ Հօտ, խաշն: 3. Ազդր (խոզի):
– ՊԱՌԱԿ ՊԱՌԱԿ. Երամ երամ:
ՊԱՌԱԿԱՆ, գ. Երագազ:
ՊԱՌԱԿՏԵԼ, նբ. Պառակտեցուցանել, պատառել, ճեղքել, խզել, Հերձուլ, բաժանել, որոշել, երկպառակտել:
ՊԱՌԱԿՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՊԱՌԱԿՏԵԼ:
ՊԱՌԱԿՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկպառակութիւն:
ՊԱՌԱՒ, գ. Ծերուհի:
ՊԱՌԱՒԵԼ (իմ), չբ. 1. Ծերանալ: 2. փխբ. Հնանալ:
ՊԱՌԱՒՈՐԴԻ, տե՛ս ԱՄԼՈՐԴԻ:
ՊԱՌԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծերութիւն:
ՊԱՍԵՔ, տե՛ս ՊԱՍՔԱ:
ՊԱՍԵՔԱՏՕՆ, ՊԱՍԵՔԱՏՕՆԱԿ, գ. Պասքա:
ՊԱՍԿԱԿԱՆ (ՊԱՐՍԿԱԿԱՆ) ՀԱՒ, տե՛ս ՍԻՐԱՄԱՐԳ:
ՊԱՍԿՈՒԾ, տե՛ս ԿՈՐԾ:
ՊԱՍՈՒՔ, գ. Պասքումն, պապակումն:
ՊԱՍՏԱՌ, գ. Օթոց:
ՊԱՍՏԱՌԱԿԱԼ, գ. 1. Պատան: 2. Պատանք:
ՊԱՍՔԱ, գ. (եկեղց.) Պասեք, պասեքատօն, պասեքատօնակ, անց, անցանակ, զատիկ:
ՊԱՍՔԱՆԱԼ, տե՛ս ՊԱՍՔԵԼ (իմ):
ՊԱՍՔԵԼ (իմ), չբ. 1. Պապակել: 2. փխբ. Տենչալ, կարօտել, փափագել: 3. Ցամաքել, չորանալ:
ՊԱՍՔՈՒԹԻՒՆ, ՊԱՍՔՈՒՄՆ, գ. Պասուք, պապակումն:
ՊԱՏ ԱՌՆՈՒԼ, 1. Շրջապատել, պարփակել: 2. Գալարել (գալարներ կազմել):
ՊԱՏ Ի ՊԱՏ, ՊԱՏ Ի ՊԱՏԷ, ՊԱՏ Ի ՊԱՏՈՒ, ա. մ. 1. Մանուածոյ: 2. փխբ. Խրթին:
ՊԱՏԱԳՐՈՍ, տե՛ս ՈՏՆԱՑԱՒՈՒԹԻՒՆ:
ՊԱՏԱՀ, գ. Պատահար, պատահումն, դէպք, դիպուած, անցք, Հանգամանք, բախտ:
ՊԱՏԱՀԱՐ, գ. 1. տե՛ս ՊԱՏԱՀ: 2. Արկած, Հարուած, փորձանք:
ՊԱՏԱՀԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՊԱՏԱՀԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՊԱՏԱՀԵԼ, չբ. 1. Հանդիպել, ի դէպ գալ, դէպ լինել, ի վերայ Հասանել, ընդ առաջ ելանել, ընդդէմ լինել, բախել: 2. Լինել:
ՊԱՏԱՀԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հանդիպեցուցանել:
ՊԱՏԱՀՈՒՄՆ, գ. 1. ՊատաՀ, Հանդիպումըն, դէպք, դիպուած, անցք: 2. (տրամ.) Որակ, պարագայ, Հանգամանք:
– ՊԱՏԱՀՄԱՄԲ, մ. Վրիպակութեամբ:
ՊԱՏԱՂԵԼ (իմ), չբ. Ջբաղել, դեգերել, պարապել:
ՊԱՏԱՂԻՉ, ա. Խափանեցուցիչ, խափանիչ, արգելիչ:
ՊԱՏԱՂՈՒՄՆ, գ. Ջբաղումն, զբաղանք, դեգերանք:
ՊԱՏԱՆ, գ. Երիզ (փաթաթելու չոր):
– ՊԱՏԱՆՔ. Կտաւ, պաստառակալ:
ՊԱՏԱՆԱԿԱՆ, ա. Երիտասարդական:
ՊԱՏԱՆԴ, գ. Գրաւական, պատանդութիւն:
ՊԱՏԱՆԴԵԼ, նբ. Պաշարել, թակարդել, կաշկանդել:
ՊԱՏԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատանդ (պատանդի դրութիւնը):
ՊԱՏԱՆԵԱԿ, տե՛ս ՊԱՏԱՆԻ:
ՊԱՏԱՆԵԿԱՏՌՒՓԻՆ, տե՛ս ՄԱՆԿԱՏՌԻՓ:
ՊԱՏԱՆԵԿԻԿ, գ. Կիսապատանեակ, մանկիկ:

ՊԱՏԱՆԻ, գ. Պատանեակ, պարմանի, տղայ, երիտասարդ:
ՊԱՏԱՌ, գ. Կտոր, մասն, բեկոր:
ՊԱՏԱՌԱԲՈՅԾ, ա. գ. Հացկատակ:
ՊԱՏԱՌԱՏՈՒՆ, ա. Պատառուն, ցնցոտի, հնոտի:
ՊԱՏԱՌԱՔԱՂ, գ. Մսահան:
ՊԱՏԱՌԵԼ, նբ. Բեկանել, հերձանել, հերձուլ, ցելուլ, ճեղքել, յօշել, գիշատել, խզել:
ՊԱՏԱՌՈՒԱԾ, գ. Ծերպ:
ՊԱՏԱՌՈՒՄՆ, գ. 1. Հերձումն, խզումն, բացումն, բաժանումն: 2. փխբ. Երկպառակութիւն, պառակտութիւն:
ՊԱՏԱՌՈՒՆ, տե՛ս ՊԱՏԱՌԱՏՈՒՆ:
ՊԱՏԱՍԽԱՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պաշտպանութիւն:
ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ, ա. Ջատագով:
ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Համարատուութիւն: 2. Ապաբանութիւն, փաստաբանութիւն, ջատագովութիւն:
ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՐԵԼ, նբ. Տալ պատասխանի, ջատագովել, համար տալ:
ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ:
ՊԱՏԱՍԽԱՆԵԼ, տե՛ս ՊԱՏԱՍԽԱՆԻ ՏԱԼ:
ՊԱՏԱՍԽԱՆԻ, գ. 1. Ասացուած (փոխադարձ): 2. Պատասխանատուութիւն, ջատագովութիւն: 3. Համարատուութիւն:
- ՊԱՏԱՍԽԱՆԻ ԱՌՆԵԼ կամ ԱՌՆԵԼ ՊԱՏԱՍԽԱՆԻ, տե՛ս ՊԱՏԱՍԽԱՆԻ ՏԱԼ:
- ՊԱՏԱՍԽԱՆԻ ՏԱԼ, ՏԱԼ ՊԱՏԱՍԽԱՆԻ. 1. Պատասխանել, պատասխանի առնել: 2. Պատասխանատրել, արդարացուցանել:
- ՀՐԱՄԱՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆԻՈՅ, տե՛ս ՀՐԱՄԱՆ:
ՊԱՏԱՍԽԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ:
ՊԱՏԱՏԵԼ, նբ. 1. Փաթութել, ծածկել: 2. կ. չբ. Պատել, փարել, յարել:
ՊԱՏԱՏՈՒԿ, տե՛ս ԳԵՂՁ:
ՊԱՏԱՐԱԳ, գ. 1. Պատրուճակ, զոհ: 2. Նուէր, ընծայ, տուրք, կաշառ:
ՊԱՏԱՐԱԳԱԲԵՐ, ա. Ընծայաբեր:
ՊԱՏԱՐԱԳԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Քահանայագործութիւն:
ՊԱՏԱՐԱԳԱՐԱՆ, գ. (եկեղց.) Սեղան:
ՊԱՏԱՐԵԼ, նբ. 1. Յորդել, զեղուլ: 2. Բովանդակել:
ՊԱՏԱՐՈՒՄՆ, գ. Լրումն, զեղումն, բովանդակումն:
ՊԱՏԱՐՈՒՆ, ա. Լի, զեղուն, պղպջուն, ծայրալիր, ծայրալից, լիակատար:
ՊԱՏԳԱՄ, գ. 1. Պատուէր, հրաման, վճիռ: 2. Խրատ: 3. Լուր, համբաւ: 4. Պատգամաբեր, պատգամաւոր:
- Ի ՊԱՏԳԱՄՍ ԱՆԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՊԱՏԳԱՄԱԳՆԱՑ ԼԻՆԵԼ:
ՊԱՏԳԱՄԱԲԵՐ, ա. գ. Պատգամաւոր, դեսպան:
ՊԱՏԳԱՄԱԳՆԱՑ ԼԻՆԵԼ. Ի պատգամս անկանել, հրեշտակագնաց լինել:
ՊԱՏԳԱՄԱԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրեշտակագնացութիւն:
ՊԱՏԳԱՄԱՒՈՐ, ա. գ. Հրեշտակ, դեսպան:
ՊԱՏԳԱՄԱՒՈՐԵԼ, չբ. Հրեշտակագնաց լինել, հրեշտակագնաց առնել:
ՊԱՏԳԱՄԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրեշտակութիւն, առաքելութիւն:
ՊԱՏԳԱՐԱԿ, գ. Դարգիճ, լկտիք, չալակ:
ՊԱՏԵԱՆ, գ. 1. Աման (սրի): 2. Կեղև, փոճոկ: 3. Խեցի (փափկամարմինների): 4. Խեց (կրիայի): 5. Ջրահ, լանջապանակ: 6. Լանջք, կուրծք:
ՊԱՏԵԼ, նբ. 1. Պատատել, փաթութել: 2. Շուրջ արկանել, շրջապատել, պարփակել, պաշարել, պարուրել, դրուագել: 3. Ծածկել, վերարկել: 4. Շրջեցուցանել:
ՊԱՏԵՀ, ա. Պատշաճ, պատկանաւոր, պիտանի, դիպան, յարմար, ընդունակ, արժանի:
- ՊԱՏԵՀ Է, մբ. Ի դէպ է:
- Ի ՊԱՏԵՀ, ԸՍՏ ՊԱՏԵՀԻ, մ. Ըստ պատ-

չափ, պատեհաբար:
ՊԱՏԵՀԱԲԱՐ, մ. Պատեհապէս, ըստ պատշաճի, ի դէպ, օրինօք:
ՊԱՏԵՀԱԳՈՅՆ, ա. մ. Յարմարագոյն, վայելչական:
ՊԱՏԵՀԱՊԷՍ, տե՛ս ՊԱՏԵՀԱԲԱՐ:
ՊԱՏԵՀՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պատշաճողութիւն, արժանաւորութիւն: 2. Դիպուած, դէպք:
ՊԱՏԵՆԱՁԷՆ, ա. Զրահաւոր:
ՊԱՏԵՐԱԶՄ, գ. Ռազմ. խազմ, կռիւ, մարտ, ճակատ, ճակատամարտ, պայքար:
- ՏԱԼ ՊԱՏԵՐԱԶՄ. Պատերազմել:
ՊԱՏԵՐԱԶՄԱԶԱՐԹՈՅՑ, ա. Խռովայոյզ:
ՊԱՏԵՐԱԶՄԱԿԱՆ, ա. 1. Պատերազմիկ, պատերազմող: 2. գ. փխբ. Սատանայ:
ՊԱՏԵՐԱԶՄԱԿԻՑ, ա. 1. Մարտակից, նիզակակից: 2. Հակառակամարտ, ախոյեան, ոսոխ:
ՊԱՏԵՐԱԶՄԱՍԷՐ, ա. Կռուասէր:
ՊԱՏԵՐԱԶՄԱՏԵԱՑ, ա. Վատասիրտ:
ՊԱՏԵՐԱԶՄԱՏՈՒ, ա. Պատերազմող, թըշնամի:
ՊԱՏԵՐԱԶՄԵԼ (իմ), չբ. Տալ պատերազմ, մարտնչել, կռուել, մրցել, ճգնել:
ՊԱՏԵՐԱԶՄԻԿ, ա. 1. տե՛ս ՊԱՏԵՐԱԶՄԱԿԱՆ: 2. Պատերազմող, ռազմիկ:
ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՉ, ա. Պատերազմող, թշնամի, ոսոխ, դիմամարտ, ընդդիմամարտ:
ՊԱՏԵՐԱԶՄՈՂ, ա. գ. 1. Ռազմիկ, մարտիկ: 2. Հակառակորդ, դիմամարտ, թըշնամի, ոսոխ: 3. Նման, Հակառակ, նեղիչ: 4. Պատերազմական:
ՊԱՏՃԱՌՈՒ, ա. Պատժարար:
ՊԱՏԺԱԿԱՆ, ա. 1. Պատժողական, պատժաւորական, վրիժախնդրական: 2. Պատժապարտ, յանցաւոր:
ՊԱՏԺԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատժապարտութիւն:
ՊԱՏԺԱԿԻՑ, ա. Դատապարտակից, տանջանակից:
ՊԱՏԺԱՊԱՐՏ, ա. գ. Յանցաւոր, դատապարտ:
ՊԱՏԺԱՊԱՐՏԵԼ, նբ. Դատապարտել, պատուհասել:
ՊԱՏԺԱՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Յանցաւորութիւն, դատապարտութիւն:
ՊԱՏԺԱՐԱՆ, գ. Տանջանարան:
ՊԱՏԺԱՐԱՐ, տե՛ս ՊԱՏԺԱՌՈՒ:
ՊԱՏԺԱՒՈՐ, ա. 1. Դատապարտ: 2. Պատժապարտ, պարտաւոր, չարագործ: 3. Պատժական:
ՊԱՏԺԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Պատժական, պատժողական:
ՊԱՏԺԵԼ, նբ. Դատապարտել, պատուհասել, յանդիմանել, կշտամբել:
ՊԱՏԺՈՂԱԿԱՆ, ա. Պատժական:
ՊԱՏԻԺ, գ. Պատուհաս, տանջանք, վրէժ:
ՊԱՏԻՃ, գ. 1. Կնճիթ: 2. Կեղև, փոճոկ, պատեան:
ՊԱՏԻՐ, ա. 1. Պատրողական, պատրական, խաբէական: 2. գ. Պատրանք, խաբէութիւն, մոլորութիւն:
ՊԱՏԻՒ, գ. 1. Շուք, փառք: 2. Փառաւորութիւն, պարծանք, շնորհ, յարգանք, մեծարանք: 3. Արժանիք: 4. Պարգև, ընծայ, նուէր:
- ՊԱՏԻՒ ԱՌՆԵԼ. Պատուել, մեծարել:
- ՊԱՏԻՒ ՎԱՐՍԻՆ, տե՛ս ՎԱՐՍԱԿԱԼ:
ՊԱՏԿԱՆ, ա. Պատկանաւոր, պատշաճ, յարմար, դիպող:
ՊԱՏԿԱՆԱԲԱՐ, մ. Ըստ պատշաճի, արժանապէս, յարմարապէս, պատկանապէս:
ՊԱՏԿԱՆԱԿԻՐ, ա. Պատկանաւոր, գեղեցկայարմար, վայելչական:
ՊԱՏԿԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՊԱՏԿԱՆԱԲԱՐ:
ՊԱՏԿԱՆԱՏԵՍԱԿ, ա. Վայելչատեսակ, գեղեցիկ:
ՊԱՏԿԱՆԱՒՈՐ, ա. Պատկան, պատշաճաւոր, բարեյարմար, յանկաւոր, վայելուչ, յաջող:
ՊԱՏԿԱՆԱՒՈՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՊԱՏԿԱՆԱԲԱՐ:
ՊԱՏԿԱՆԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ՊԱՏԿԱՆԵԼ[1]:
ՊԱՏԿԱՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յարմարու-

թիւն, յանկաւորութիւն, պատշաճութիւն, պատկանութիւն:
ՊԱՏԿԱՆԴԱՐԱՆ, գ. Կապարճք:
ՊԱՏԿԱՆԵԼ[1], նբ. Պատշաճել, յարմարել, միաբանել, չարայարել, յեռուլ:
ՊԱՏԿԱՆԵԼ[2] (իմ), չբ. Ի դէպ գալ, յարմարել:
ՊԱՏԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, ՊԱՏԿԱՆՈՒՄՆ, գ. Պատկանաւորութիւն:
ՊԱՏԿԱՌ, ա. Պատկառոտ, պատկառելի, ամօթխած:
– ՊԱՏԿԱՌ ԿԱԼ. Ուշ ունել, փոյթ յանձին ունել, զգոյշ լինել՝ կալ, դիտել:
ՊԱՏԿԱՌԱՆՔ, գ. 1. Պատկառութիւն, պատկառումն, ակնածութիւն, ամօթխածութիւն, համեստութիւն: 2. Ամօթոյք:
ՊԱՏԿԱՌԵԼ, չբ. 1. Ակնածել: 2. Ջամօթի հարկանել, ամաչել, չիկնել: 3. Պատկառ կալ, զգուշանալ: 4. նբ. տե՛ս ՊԱՏԿԱՌԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՊԱՏԿԱՌԵԼԻ, ա. 1. Ակնածելի: 2. Ամօթալի: 3. Պատկառոտ, ամօթխած:
ՊԱՏԿԱՌԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Պատկառել, պատկառուկս արկանել, ամաչեցուցանել, յամօթ առնել, յանդիմանել:
ՊԱՏԿԱՌՈՏ, ա. Պատկառելի, ամօթխած:
ՊԱՏԿԱՌՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՊԱՏԿԱՌԱՆՔ:
ՊԱՏԿԱՌՈՒԿՍ ԱՐԿԱՆԵԼ. Պատկառեցուցանել, երկեղուկս արկանել:
ՊԱՏԿԱՌՈՒՄՆ, գ. Պատկառութիւն, պատկառանք:
ՊԱՏԿԵՐ, գ. 1. Նկար: 2. Արձան: 3. Տեսիլ, երեսք, դէմք, կերպարան:
ՊԱՏԿԵՐԱԳՈՐԾ, ա. գ. 1. Անդրիանտագործ: 2. Պատկերահան, նկարիչ:
ՊԱՏԿԵՐԱԳՐԵԼ, նբ. 1. Նկարել, քանդակել: 2. Նկարագրել, նմանեցուցանել, օրինակել:
ՊԱՏԿԵՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ:
ՊԱՏԿԵՐԱԶԳԵՍՏ ԼԻՆԵԼ. Նմանել:
ՊԱՏԿԵՐԱԿԱԶՄ, ա. գ. Պատկերահան, նկարիչ:
ՊԱՏԿԵՐԱԿԵՐՊ, ա. Պատկերատիպ:
ՊԱՏԿԵՐԱԿԻՑ, ա. Կերպարանակից:
ՊԱՏԿԵՐԱՀԱՆ, գ. Նկարիչ:
ՊԱՏԿԵՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Կերպարանել, ձեւանալ, նմանել: 2. Տպանալ:
ՊԱՏԿԵՐԱՊԱՇՏ, ա. Կռապաշտ:
ՊԱՏԿԵՐԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կռապաշտութիւն:
ՊԱՏԿԵՐԱՏԻՊ, տե՛ս ՊԱՏԿԵՐԱԿԵՐՊ:
ՊԱՏԿԵՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նկարագրել, տպաւորել, կերպարանել:
ՊԱՏԿԵՐԵԼ, նբ. 1. Պատկերացուցանել, կերպացուցանել, ձեւացուցանել, նմանեցուցանել, տպաւորել: 2. չբ. տե՛ս ՊԱՏԿԵՐԱՆԱԼ:
ՊԱՏԿԵՐՈՒՄՆ, գ. Պատկեր, նմանութիւն:
ՊԱՏԿԻՆԵԼ, նբ. Պատուաստել:
ՊԱՏՃԱՌ, մանաւանդ՝ ՊԱՏՃԱՌՔ, գ. 1. Հանգամանք, հաւակ, սկիզբն, առիթ: 2. Պատճառանք, պատրուակ: 3. Պատճառաբանութիւն: 4. Վնաս, յանցանք:
– Ի ՊԱՏՃԱՌՍ, Ի ՊԱՏՃԱՌ, Ի ՊԱՏՃԱՌԱՑ, ՊԱՏՃԱՌԱՒ, ԱՌ ՊԱՏՃԱՌԷ, նխդ. Յաղագս, աղագաւ, սակս, վասն:
ՊԱՏՃԱՌԱԲԱՆԱԿԱՆ, ա. 1. Փաստաբանական: 2. Պատճառական:
ՊԱՏՃԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատճառք:
ՊԱՏՃԱՌԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատճառանք, հնարք:
ՊԱՏՃԱՌԱԽՆԴԻՐ, ա. Պատճառասէր, փաստասէր:
ՊԱՏՃԱՌԱԿԱՆ, ա. Պատճառաւոր:
ՊԱՏՃԱՌԱԿԻՑ, ա. Գործակից:
ՊԱՏՃԱՌԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Գործակցութիւն:
ՊԱՏՃԱՌԱՆՔ, գ. Պատրուակ, պատճառ:
ՊԱՏՃԱՌԱՍԷՐ, տե՛ս ՊԱՏՃԱՌԱԽՆԴԻՐ:
ՊԱՏՃԱՌԱՒՈՐ, ա. 1. Պատճառական, արարած: 2. Յանցաւոր, մեղաւոր:
ՊԱՏՃԱՌԵԼ, հբ. Ձեւացուցանել, կցկցել, յօդել, կերպարանել, ձեւանալ:

ՊԱՏՃԵԱՆ, տե՛ս ՊԱՏՃԷՆ:
ՊԱՏՃԵՆԱԲԵՐ, ա. Թղթաբեր:
ՊԱՏՃԷՆ, գ. 1. Օրինակ, պատճիկ: 2. Գրութիւն: 3. Գլուխ, հատուած (գրուածքի):
ՊԱՏՃԻԿ, տե՛ս ՊԱՏՃԷՆ (1):
ՊԱՏՄԱԲԱՆ, ա. գ. Պատմիչ, պատմաբանիչ:
ՊԱՏՄԱԲԱՆԵԼ, նբ. 1. Պատմել, պատմագրել, ճառել: 2. Քարոզել, հռչակել:
ՊԱՏՄԱԲԱՆԻՉ, տե՛ս ՊԱՏՄԱԲԱՆ:
ՊԱՏՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատմութիւն, ճառ:
ՊԱՏՄԱԳԻՐ, ա. գ. 1. Մատենագիր, պատմագրող, պատմիչ: 2. Պատմագրական:
ՊԱՏՄԱԳՈՎ, ա. Ներբողական:
ՊԱՏՄԱԳՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՊԱՏՄԱԳԻՐ (2):
ՊԱՏՄԱԳՐԱՊԷՍ, մ. Պատմողաբար:
ՊԱՏՄԱԳՐԵԼ, նբ. Մատենագրել:
ՊԱՏՄԱԳՐՈՂ, տե՛ս ՊԱՏՄԱԳԻՐ (1):
ՊԱՏՄԵԼ, նբ. Ազդել, յայտնել, ծանուցանել, հռչակել:
ՊԱՏՄԻՉ, ա. գ. 1. Պատմող: 2. Վերծանող, մեկնիչ:
ՊԱՏՄՈՂ, տե՛ս ՊԱՏՄԻՉ (1):
ՊԱՏՄՈՂԱԲԱՐ, տե՛ս ՊԱՏՄԱԳՐԱՊԷՍ:
ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զրոյցք, ճառ: 2. Մեկնութիւն, բացատրութիւն:
ՊԱՏՄՈՒՃԱԿ, գ. Հանդերձապետ (հանդերձների պետ՝ վերակացու):
ՊԱՏՄՈՒՃԱՆ, գ. 1. Պարեգօտ: 2. Ընդհանրապէս՝ զգեստ:
- ԿՐԿԻՆ ՊԱՏՄՈՒՃԱՆ. Վերարկու:
ՊԱՏՄՈՒՃԱՆԱՍՓԱԾ ԱՌՆԵԼ, Զգեցուցանել:
ՊԱՏՄՈՒՃԱՆԵԼ (իմ), չբ. Զգեստաւորել, զգենուլ:
ՊԱՏՆԷՇ, գ. Պատուար, որմափակ:
ՊԱՏՇԱՃ, ա. 1. Պատեհ, պատկան, պատշաճաւոր, յանկաւոր, յարմար, արժան, իրաւացի, վայելուչ: 2. գ. Պատշաճութիւն, դիպողութիւն, յարմարութիւն: 3. մ. Ըստ արժանւոյն, ըստ պատշաճի, ըստ պատշաճից, պատշաճաբար:
- ՊԱՏՇԱՃ Է, ՊԱՐՏ ԵՒ ՊԱՏՇԱՃ Է, մբ. Անկ է, արժան է:
- ԸՍՏ ՊԱՏՇԱՃԻ, ԸՍՏ ՊԱՏՇԱՃԻՑ, տե՛ս ՊԱՏՇԱՃ (3):
ՊԱՏՇԱՃԱԲԱՐ, մ. 1. Ըստ պատշաճի, պատշաճապէս: 2. ա. Պատշաճական:
ՊԱՏՇԱՃԱԳՈՅՆ, ա. Քաջայարմար, վայելչական, պատկանաւոր:
ՊԱՏՇԱՃԱԿԱՆ, տե՛ս ՊԱՏՇԱՃ,
ՊԱՏՇԱՃԱՊԷՍ, տե՛ս ՊԱՏՇԱՃԱԲԱՐ:
ՊԱՏՇԱՃԱՒՈՐ, ա. 1. տե՛ս ՊԱՏՇԱՃ: 2. Մերձաւոր:
ՊԱՏՇԱՃԵԼ[1], նբ. Պատշաճեցուցանել, յարմարեցուցանել, յօրինել, յարդարել:
ՊԱՏՇԱՃԵԼ[2], չբ. Յարմարել, ի դէպ գալ:
ՊԱՏՇԱՃԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՊԱՏՇԱՃԵԼ[1]:
ՊԱՏՇԱՃՈՂ, ա. Պատշաճ, համեմատ:
ՊԱՏՇԱՃՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՊԱՏՇԱՃ (1):
ՊԱՏՇԱՃՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վայելչութիւն, բարեյարմարութիւն, գեղեցկութիւն: 2. Պատշաճութիւն, դիպողութիւն, յարմարութիւն:
ՊԱՏՇԱՃՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յարմարութիւն, աջողութիւն, արժանիք: 2. Վայելչութիւն, բարեձևութիւն:
- ՊԱՏՇԱՃՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Ըստ պատշաճի:
ՊԱՏՇԱՃ ՈՒՄՆ, գ. Պատշաճութիւն, յարմարութիւն:
ՊԱՏՇԳԱՄ, գ. Արեգակնակ:
- ՊԱՏՇԳԱՄ ԴՐԱՑ. Նախադուռն, գաւիթ:
ՊԱՏՇԿԱՄ, ՊԱՏՇԿԱՄԲ, տե՛ս ՊԱՏՂՇԳԱՄ:
ՊԱՏՈՒԱԲԱՆԵԼ, նբ. չբ. Գովել, նազաբանել:
ՊԱՏՈՒԱԲԱՐ, մ. Պատուով:
ՊԱՏՈՒԱԲԵՐ, մ. Պատկառելի, փառաւոր:
ՊԱՏՈՒԱԴԻՐ, ա. Շքադիր, պատուամա-

տույց, փառաւորիչ:
ՊԱՏՈՒԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծարանք:
ՊԱՏՈՒԱԿԱՆ, ա. 1. Պատուաւոր, մեծարոյ, յարգի, արգոյ, ազնիւ, փառաւոր, պատկառելի: 2. Մեծագին, մեծագնի, մեծածախ:
– ՊԱՏՈՒԱԿԱՆՔ, գ. Ազնուականք, իշխանք, մեծամեծք:
ՊԱՏՈՒԱԿԱՆԱԳԻՒՏ, ա. Պատուական, մեծագին, յարգի:
ՊԱՏՈՒԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Յարգագոյն:
ՊԱՏՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լաւութիւն: 2. Ազնուականութիւն: 3. Ամբարձաւաճութիւն, ճոխութիւն:
ՊԱՏՈՒԱԿԻՑ, ա. 1. Համապատիւ, փառակից: 2. Հաւասարապատիւ:
ՊԱՏՈՒԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Համապատուութիւն, փառակցութիւն:
ՊԱՏՈՒԱՄԱՏՈՅՑ, տե՛ս ՊԱՏՈՒԱԴԻՐ:
ՊԱՏՈՒԱՆԴԱՆ, գ. Աթոռակ (ոտքերի տակ դրուող), խարիսխ:
ՊԱՏՈՒԱՍԷՐ, ա. 1. Փառասէր, ամբարձաւաճ: 2. Արի, պարկեշտ, նազելի: 3. Մարդասէր, մեծահոգի, առատապարգև:
ՊԱՏՈՒԱՍԻՐԱԲԱՐ, մ. Պատուասիրապէս:
ՊԱՏՈՒԱՍԻՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՊԱՏՈՒԱՍԻՐԱԲԱՐ:
ՊԱՏՈՒԱՍԻՐԵԼ, նբ. չբ. 1. Մեծարել, յարգել: 2. Պարծել, պանծալ, փառաւոր լինել:
ՊԱՏՈՒԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Փառասիրութիւն: 2. Մարդասիրութիւն, մեծարանք, պատիւ:
ՊԱՏՈՒԱՍՏ, գ. 1. Երիժ ուռ: 2. Յաւելուած, վերադրութիւն:
– ՈՐԴԻ ՊԱՏՈՒԱՍՏԻ, տե՛ս ՈՐԴԵԳԻՐ:
– ՊԱՏՈՒԱՍՏԻ ՀԱՅՐ, տե՛ս ՀԱՅՐԱԳԻՐ:
ՊԱՏՈՒԱՍՏԵԼ, նբ. 1. Պատկինել: 2. փխբ. Կցել, զօդել, յօդել, կցկցել, կարկատել:
ՊԱՏՈՒԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատուադրութիւն, մեծարանք:
ՊԱՏՈՒԱՐ, գ. Նախապարիսպ, պատնէշ:
ՊԱՏՈՒԱՒՈՐ, ա. գ. 1. Պատուական, ազնուական, իշխան, ճոխ: 2. Արգոյ, յարգոյ, չքեղ, լաւ:
ՊԱՏՈՒԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Իշխանութիւն, մեծութիւն: 2. Պատուասիրութիւն, պատիւ:
ՊԱՏՈՒԵԼ, նբ. 1. Պատիւ առնել, մեծարել, յարգել: 2. Նախապատուել: 3. Պաշտել:
ՊԱՏՈՒԷՐ, գ. Հրաման, պատուիրան, պատգամ:
– ՊԱՏՈՒԷՐ ՏԱԼ՝ ԴՆԵԼ՝ ԱՌՆԵԼ. 1. Հրաման տալ, պատուիրել: 2. Ազդ առնել:
ՊԱՏՈՒԻՐԱԿ, գ. Նուիրակ, խնդրակ:
ՊԱՏՈՒԻՐԱՆ, գ. Պատուէր, պատգամ, օրինադրութիւն:
ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԱԴՐԵԼ, նբ. Օրինադրել, պատուիրել:
ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատուիրան:
ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԱԶԱՆՑ, ա. Օրինազանց, յանցաւոր:
ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատուիրանահատութիւն, հրամանահատութիւն, պատուիրանաւանդութիւն:
ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԱԿԱՏԱՐ, ա. Պատուիրանապահ, հրամանակատար:
ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ:
ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԱՊԱՀ, ա. Պատուիրանակատար, հրամանակատար:
ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԱԽԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ:
ՊԱՏՈՒԻՐԵԼ, նբ. Պատուէր տալ, պատուիրանադրել, կարգել, սահմանել, որոշել:
ՊԱՏՈՒՀԱՆ, գ. 1. Լուսամուտ, լուսանցոյց, լուսանցք: 2. Պահարան (պատի մէջ սարքած):
– ՊԱՏՈՒՀԱՆՔ, փխբ. յոգն. Զգայարանք:

ՊԱՏՈՒՀԱՍ, գ. 1. Պատիժ: 2. Տանջանք: 3. Սպառնալիք: 4. Սաստ, կշտամբանք, յանդիմանութիւն: 5. Ցանցանք, ոճիր:
ՊԱՏՈՒՀԱՍԱԼԻՑ, ա. Ահարկու (պատուհասներով լի):
ՊԱՏՈՒՀԱՍԱԿԱՆ, ա. Ահագին, ահարկու, անխնայ:
ՊԱՏՈՒՀԱՍԱԿՈԾ ԱՌՆԵԼ. Պատուհասել:
ՊԱՏՈՒՀԱՍԱՊԱՐՏ, ա. Պատժապարտ:
ՊԱՏՈՒՀԱՍԵԼ, նբ. 1. Պատժել, տանջել: 2. Պատուհասակոծ առնել, յանդիմանել, սաստել:
ՊԱՏՈՒՀԱՍՈՂԱԿԱՆ, ա. Յանդիմանական, կշտամբողական:
ՊԱՏՈՒՄՆ, գ. Դիպատութիւն:
ՊԱՏՍՊԱՐԱՆ, գ. 1. Ապաստան, յարկի տեղի, պահպանարան: 2. փխբ. Պաշտպան, հովանաւոր, գործակից, օգնական: 3. Ամրութիւն, նեցուկ:
- ՊԱՏՍՊԱՐԱՆ ԼԻՆԵԼ. Պատսպարել, պաշտպանել, հովանաւորել:
ՊԱՏՍՊԱՐԱՆԵԼ, տե՛ս ՊԱՏՍՊԱՐԵԼ:
ՊԱՏՍՊԱՐԵԼ[1], նբ. 1. Պաշտպանել, հովանաւորել, ընդունել: 2. Հանգուցանել: 3. Շուրջ պատել, ամփոփել:
- ՊԱՏՍՊԱՐԵԼ ՁԱՆՁՆ. Կազդուրել:
ՊԱՏՍՊԱՐԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Ապաստան լինել, ապաստանել, ապաւինել: 2. Ունել զտեղի, գետեղել, ժողովել, հանգչել: 3. Յոտն կալ, կազդուրել, զօրանալ:
ՊԱՏՍՊԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՊԱՏՍՊԱՐԵԼ[1]:
ՊԱՏՍՊԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պաշտպանութիւն, ամրութիւն:
ՊԱՏՐԱԽԱՌՆ, ա. մ. Խաբեպատիր:
ՊԱՏՐԱԿԱՆ, ա. Պատրողական, պատիր:
ՊԱՏՐԱՆՔ, գ. Պատիրք, խաբէութիւն, նենգ, դաւ:
- Ի ՊԱՏՐԱՆՍ ԱՐԿԱՆԵԼ, ՊԱՏՐԱՆՍ ՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼ, Պատրել, խաբել:
ՊԱՏՐԱՍՏ, ա. 1. Կազմ: 2. Յօժար: 3. Առձեռն, ներկայ, առձեռն, պատրաստ: 4. Անձնապահ, զգոյշ: 5. մ. Զգուշութեամբ, պատրաստաբար:
- ՊԱՏՐԱՍՏ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՊԱՏՐԱՍՏԵԼ:
- ՊԱՏՐԱՍՏ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս Ի ՊԱՏՐԱՍՏԻ ՈՒՆԵԼ:
- Ի ՊԱՏՐԱՍՏԻ ՈՒՆԵԼ. Պատրաստ լինել:
ՊԱՏՐԱՍՏԱԲԱՐ, մ. 1. Անյապաղ, յօժարութեամբ: 2. Զգուշութեամբ: 3. Դիւրաւ, յաջողակաբար:
ՊԱՏՐԱՍՏԱԳՈՅՆ, ա. Դիւրապատրաստ, առձեռն:
ՊԱՏՐԱՍՏԱԿԱՆ, ա. 1. Պատրաստ, դիւրապատրաստ: 2. Դիպող, պատեհ:
ՊԱՏՐԱՍՏԱՊԷՍ, տե՛ս ՊԱՏՐԱՍՏԱԲԱՐ:
ՊԱՏՐԱՍՏԵԼ, նբ. 1. Պատրաստ առնել, հանդերձել, կազմել, յարդարել: 2. կ. չբ. Պատրաստ լինել, զգուշանալ:
ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յօժարութիւն: 2. Հանդերձանք, կազմած, կահ, սպաս: 3. Զգուշութիւն:
- ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Պատրաստաբար, հանդերձանօք:
ՊԱՏՐԵԼ, նբ. Ի պատրանս արկանել, խաբել, դաւել, որսալ:
ՊԱՏՐԻԱՐԳ, գ. (եկեղց.) Հայրապետ, եպիսկոպոսապետ:
ՊԱՏՐԻԱՐԳԱՐԱՆ, գ. Կաթողիկոսարան:
ՊԱՏՐԻԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Հայրապետութիւն:
ՊԱՏՐԻԿ, գ. Բդեաշխ, նախարար, եպարքոս:
ՊԱՏՐԻՉ, ա. 1. Պատրող, խաբեբայ, հրապուրիչ: 2. Պատիր, պատրողական:
ՊԱՏՐՈՂ, տե՛ս ՊԱՏՐԻՉ:
ՊԱՏՐՈՂԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Խաբեբայութիւն:
ՊԱՏՐՈՂԱԲԱՐ, մ. Պատրելով:
ՊԱՏՐՈՂԱԿԱՆ, ա. Խաբէական, ստայօդ, պատիր, մոլար:
ՊԱՏՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատրանք, խաբէութիւն:

ՊԱՏՐՈՅԳ, ՊԱՏՐՈՅԿ, գ. Բուծին:

ՊԱՏՐՈՒԱԿ, գ. 1. Ծածկոյթ, պարտակ, քօղ, գլխաշուք: 2. Դիմակ: 3. փխբ. Կեղծիք, պատճառանք, միահանէք:

ՊԱՏՐՈՒԱԿԵԼ, նբ. Ծածկել, քօղարկել, պատել, պարածածկել, առագաստել, վարագուրել:

ՊԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՊԱՏՐՈՂՈՒԹԻՒՆ:

ՊԱՏՐՈՒՃԱԿ, գ. 1. Պատարագ: 2. Մասնաւորապէս՝ ոչխար: 3. Ռոճիկ:

ՊԱՏՐՈՒՄՆ, գ. Պատրանք:

ՊԱՐ, գ. 1. Կաքաւք: 2. Հոյլք: 3. Ջոկ: 4. Շար:

- ՊԱՐ ԱՌՆՈՒԼ. 1. Պարել, կաքաւել: 2. Պարառել, պարունակել, բովանդակել:

- ՊԱՐ ԱՆՑԱՆԵԼ, Ի ՊԱՐ ԱՆՑԱՆԵԼ, ՊԱՐ ԳԱԼ, Ի ՊԱՐՈՒ ԳԱԼ, ՊԱՐ ՅՕՐԻՆԵԼ, ՊԱՐՍ ԽՄԲԵԼ, ՊԱՐՍ ՏԱԼ, տե՛ս ՊԱՐ ԱՌՆՈՒԼ (1):

- ՊԱՐ ԱՐԿԱՆԵԼ, Շուրջ պատել, շրջապատել, պարապնդել:

ՊԱՐԱԲԱՌՆԱԼ, նբ. Ի բաց բառնալ, խլել, ջնջել:

ՊԱՐԱԲԵՐԵԼ, նբ. Շրջաբերել, պարբերել:

ՊԱՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՇՐՋԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ:

ՊԱՐԱԳԱՅ, ա. 1. Շրջագայ: 2. գ. Շրջագայութիւն, պարաբերութիւն, շրջան: 3. Հանգամանք, հետեւանք:

ՊԱՐԱԳԱՅԵԼ (իմ), տե՛ս ՇՐՋԱԳԱՅԵԼ (իմ):

ՊԱՐԱԳԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՇՐՋԱԳԱՅՈՒԹԻՒՆ:

ՊԱՐԱԳԻԾ, գ. Շրջաչափութիւն, շրջաչափումն:

ՊԱՐԱԳԼՈՒԽ, գ. Գլուխ (պարի կամ գընդի), պարապետ, պարառաջ:

ՊԱՐԱԳԾԵԼ, նբ. Պարագրել:

ՊԱՐԱԳՐԵԼ, նբ. 1. Բովանդակել, պարունակել: 2. Շուրջ պատել, շրջափակել, պարփակել: 3. Ստորագրել, նկարագրել, գծագրել, դրոշմել, սահմանել:

ՊԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պարփակումն, բովանդակութիւն, սահման: 2. Ստորագրութիւն:

ՊԱՐԱԳՕՏԵԼ (իմ), հբ. Գօտեւորել:

ՊԱՐԱԴԻՏԵԼ, չբ. Պարահայել, պարատեսել, քննել:

ՊԱՐԱԾԱԾԿԵԼ, նբ. Պատսպարել, պարասքօղել:

ՊԱՐԱԾԱԾԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատսպարութիւն:

ՊԱՐԱԾԵԼ, նբ. չբ. Շուրջ ածել, շրջաբերել:

ՊԱՐԱԿԱՆՈՆ, ա. Անսովոր:

ՊԱՐԱԿԻՑ, ա. Դասակից:

ՊԱՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Դասակցութիւն:

ՊԱՐԱՀԱՅԵԼ (իմ), տե՛ս ՊԱՐԱԴԻՏԵԼ:

ՊԱՐԱՀՈՄԵԼ, նբ. Ժողովել, միաւորել:

ՊԱՐԱՅԱԾԵԼ (իմ), չբ. Շրջագայել:

ՊԱՐԱՅԱԾՈՒՄՆ, գ. Պարաբերութիւն, շրջաբերութիւն:

ՊԱՐԱՆ, գ. Չուան, ճոպան, խառան, կառան, լար, տոռն, առասան, կապ:

ՊԱՐԱՆԵԼ (իմ), չբ. Վերադարձել:

ՊԱՐԱՆՈՑ, գ. 1. Վիզ, փող, ուլն: 2. (աշխգր.) Կիրճ (ծովի): 3. (աշխգր.) Նեղուց:

- ԽԻՍՏ ՊԱՐԱՆՈՑ. Յամառութիւն:

ՊԱՐԱՊ, գ. Պարապութիւն, անգործութիւն:

- ՊԱՐԱՊ ԱՌՆՈՒԼ, Պարապումն առնուլ, հանգչել:

- ՊԱՐԱՊ ԲԵՐԵԼ՝ ԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ՝ ՏԱԼ. Պարապել, զբաղել:

- ՊԱՐԱՊՈՎ, մ. Ըստ պարապութեան:

ՊԱՐԱՊ ԺԱՄ. Միջոց:

ՊԱՐԱՊԱՆԱԼ, տե՛ս ՊԱՐԱՊԵԼ (1):

ՊԱՐԱՊԱՏԵԼ (իմ), չբ. 1. Փարել: 2. Քոչքել, քոչքոտել:

ՊԱՐԱՊԵԼ, չբ. 1. Պարապ առնուլ, պարապանալ, դատարկանալ, յետս կալ: 2. Պարապ բերել, դեգերել, զհետ լինել իմիք, պատկառ կալ:

ՊԱՐԱՊԵՏ, գ. Պարագլուխ:
ՊԱՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գլխաւորութիւն (պարագլուխ լինելը):
ՊԱՐԱՊԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Զբաղեցուցանել, կրթել: 2. Վարժեցուցանել, վարժել: 3. Դատարկացուցանել: 4. Հրաժարեցուցանել:
ՊԱՐԱՊՆԴԵԼ, նբ. Պնդել, պատել, գսպել, կաշկանդել, կապել:
ՊԱՐԱՊՈՐԴ, ա. Անգործ, դատարկ:
ՊԱՐԱՊՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պարապ, անզբաղութիւն, հանդարտութիւն: 2. Հանապազորդութիւն, դեգերանք:
- ԸՍՏ ՊԱՐԱՊՈՒԹԵԱՆ, մ. Պարապով:
ՊԱՐԱՊՈՒՄՆ, գ. Պարապութիւն:
- ՊԱՐԱՊՈՒՄՆ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ՊԱՐԱՊ ԱՌՆՈՒԼ:
ՊԱՐԱՌԱՋ, տե՛ս ՊԱՐԱԳԼՈՒԽ:
ՊԱՐԱՌԵԼ, նբ. Շուրջ պատել, պարագրել, բովանդակել, պարունակել:
ՊԱՐԱՌՈՑԵԼ, չբ. Շրջապատել:
ՊԱՐԱՌՈՒ, ա. Բովանդակիչ, պարունական:
ՊԱՐԱՍՔՕՂԵԼ, նբ. Պարածածկել:
ՊԱՐԱՏԵՍԵԼ, տե՛ս ՊԱՐԱԴԻՏԵԼ:
ՊԱՐԱՐ, գ. Պարարումն:
ՊԱՐԱՐԱԿ, ա. Պարարտ, գէր:
ՊԱՐԱՐԵԼ, նբ. Պարարտացուցանել, բուծանել:
ՊԱՐԱՐՈՒՄՆ, գ. Բուծումն:
ՊԱՐԱՐՏ, ա. 1. Պարարակ, գէր, իւղալից, ճարպապարարտ: 2. Արգաւանդ, բերրի, բարգաւաճ:
- ՊԱՐԱՐՏՔ, գ. Պարարտութիւն, ճարպութիւն, ճարպ:
ՊԱՐԱՐՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Գիրանալ: 2. փխբ. Լիանալ:
ՊԱՐԱՐՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Պարարել:
ՊԱՐԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գիրութիւն: 2. փխբ. Լիութիւն, առատութիւն:
ՊԱՐԱՒԱՆԴ, գ. 1. Ոտնակապ, ոտնակապանք: 2. Ընդհանրապէս՝ կապ, կապանք, շղթայ:
ՊԱՐԱՒԱՆԴԵԼ, նբ. 1. Պարապնդել, պատատել, կապել: 2. փխբ. Պատել, պաշարել, կաշկանդել:
ՊԱՐԱՒՈՐ, ա. գ. Պարաւորակ:
ՊԱՐԱՒՈՐԱԿ, տե՛ս ՊԱՐԱՒՈՐ:
ՊԱՐԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պար, դաս, խումբ, խմբակցութիւն:
ՊԱՐԳԵՒ, մանաւանդ՝ ՊԱՐԳԵՒՔ, գ. 1. Շնորհք, տուրք, ձիր: 2. Ռոճիկ, թոշակ: 3. Մրցանակ:
ՊԱՐԳԵՒԱԲԱՇԽ, ա. Շնորհաբաշխ, շնորհաձիր, պարգեւատու, պարգեւաձիր:
ՊԱՐԳԵՒԱԲԱՇԽԵԼ, նբ. Պարգեւատրել, առատաձեռնել, շնորհել:
ՊԱՐԳԵՒԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Առատաձեռնութիւն:
ՊԱՐԳԵՒԱԲԵՐ, ա. Պարգեւատու:
ՊԱՐԳԵՒԱԿԱՆ, ա. Շնորհական:
ՊԱՐԳԵՒԱՁԻՐ, տե՛ս ՊԱՐԳԵՒԱԲԱՇԽ:
ՊԱՐԳԵՒԱՊԵՏ, գ. Գանձաւորապետ:
ՊԱՐԳԵՒԱՌ, ՊԱՐԳԵՒԱՌՈՒ, ա. գ. Շնորհընկալ:
ՊԱՐԳԵՒԱՍԷՐ, ա. Մարդասէր, առատաձեռն:
ՊԱՐԳԵՒԱՏՈՒ, ա. Պարգեւաբաշխ, շնորհատու, շնորհաձիր, վարձահատոյց:
ՊԱՐԳԵՒԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարգեւաբաշխութիւն, առատաձեռնութիւն:
ՊԱՐԳԵՒԱՏՐԵԼ, նբ. Պարգեւել, շնորհել, առատաձեռնել:
ՊԱՐԳԵՒԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարգեւատուութիւն, պարգեւ, շնորհ, ձիր:
ՊԱՐԳԵՒԵԼ, նբ. Շնորհել, առատաձեռնել:
ՊԱՐԳԵՒԸՆԿԱԼ, ա. Պարգեւական:
ՊԱՐԳԵՒԻՉ, ա. Պարգեւատու, շնորհատու:
ՊԱՐԳԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարգեւ:
ՊԱՐԵԳՕՍ, գ. Պատմուճան, պարեգօտիկ:
ՊԱՐԵԳՕՏԻԿ, տե՛ս ՊԱՐԵԳՕՍ:

ՊԱՐԵԼ, չբ. Պար առնուլ, կաքաւել:
ՊԱՐԵԽ, գ. 1. Ժայռ, ապառաժ: 2. Անդունդք, վիհ:
ՊԱՐԵԿԱՊԱՆ, գ. Պահանորդ, պահապան:
ՊԱՐԵՐԳԱԿ, ա. գ. Պարերգող:
ՊԱՐԵՐԳՈՂ, տե՛ս ՊԱՐԵՐԳԱԿ:
ՊԱՐԶ, ա. 1. Անմրուր, զուտ, անապակ, անպղտոր: 2. Անյօդ (ոչ բաղադրեալ): 3. Անկեղծ, միամիտ, պարզամիտ: 4. Պարզախօս: 5. Մեկին, յայտնի: 6. գ. Պարզութիւն (պարզկայ): 7. մ. Պարզաբար: 8. Սոսկապէս, լոկ:
ՊԱՐԶԱԲԱՆԵԼ, նբ. Յստակապատում առնել, յայտնաբանել:
ՊԱՐԶԱԲԱՐ, մ. 1. Յայտնապէս, մեկին: 2. Սոսկապէս, լոկ: 3. Վայրապար: 4. Համարձակ, տիրաբար:
ՊԱՐԶԱԳՈՅՆ, մ. Մեկնագոյնս:
ՊԱՐԶԱԽՕՍ, տե՛ս ՊԱՐԶ (4):
ՊԱՐԶԱԿԱՆ, ա. Պարզ, անխառն, անյօդ:
ՊԱՐԶԱՄԻՏ, ա. 1. Անկեղծ, միամիտ: 2. Յստակամիտ: 3. Անգրագէտ, տգէտ:
ՊԱՐԶԱՄՏԱԲԱՐ, ՊԱՐԶԱՄՏԱԾԱԲԱՐ, մ. Պարզամտութեամբ:
ՊԱՐԶԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկեղծութիւն, միամտութիւն, պարզութիւն:
ՊԱՐԶԵԼ, նբ. 1. Յստակել, մաքրել, զտել, քամել, սրբել: 2. Ծաւալել: 3. Զգել, երկայնել:
– ՊԱՐԶԻԼ ՄԵԿՆԻԼ. Խոյս տալ, հեռանալ:
ՊԱՐԶՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՊԱՐԶԱՄՏՈՒԹԻՒՆ:
ՊԱՐԶՈՒԱԾ, գ. 1. Զգումն, տարածութիւն: 2. Ծաւալումն (ջրերի):
ՊԱՐԶՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մաքրութիւն: 2. Պարզամտութիւն, անկեղծութիւն: 3. տե՛ս ՊԱՐԶ (6):
ՊԱՐԶՈՒՄՆ, տե՛ս ՊԱՐԶՈՒԱԾ:
ՊԱՐԶՈՒՆԱԿ, գ. Լծակ, նիգ, դռնափակ:
ՊԱՐԶՈՒՏ, գ. Զագար:

ՊԱՐԷՆ, գ. Ուտեստ, ռոճիկ, ճարակ:
– ԱՒՈՒՐՆ ՊԱՐԷՆ. Օրապահիկ:
ՊԱՐԷՏ, գ. Տեսուչ, վերակացու:
ՊԱՐԻԽ, գ. Գետնաստոր, փսիաթ:
ՊԱՐԻԿ, գ. Համբարու, յուշկապարիկ:
ՊԱՐԻՍՊ, գ. Քաղաքորմ, պատուար, նախապարիսպ, պատնէշ:
ՊԱՐԾ, մ. Հպարտաբար, համարձակ:
ՊԱՐԾԱՆԱԼ, տե՛ս ՊԱՐԾԵԼ (իմ):
ՊԱՐԾԱՆՔ, գ. 1. Պանծանք, չքեղութիւն, պերճութիւն: 2. Յարգանք: 3. Մեծաբանութիւն:
ՊԱՐԾԵԼ (իմ), չբ. Պանծալ, նազել, պերճանալ, ճոխանալ, մեծաբանել:
ՊԱՐԾԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Պերճացուցանել, բերկրեցուցանել:
ՊԱՐԾՈՒԿ, ա. Սնապարծ:
ՊԱՐԾՈՒՄՆ, գ. Պարծանք:
ՊԱՐԾՈՒՆԱԿ, ա. Պանծալի:
ՊԱՐԿ, գ. Պայուսակ, մախաղ, չալակ, քսակ, քուրձ, բակեղեթ:
ՊԱՐԿԵՇՏ, ա. 1. Ժուժկալ, չափաւոր, ողջախոհ, համեստ: 2. Նազելի, պատուական, արգոյ, պատկառելի: 3. Մաքուր, սուրբ, անարատ:
ՊԱՐԿԵՇՏԱԲԱՆ, ա. Զգաստախօս:
ՊԱՐԿԵՇՏԱԲԱՐ, մ. Պարկեշտութեամբ:
ՊԱՐԿԵՇՏԱԳԵՂ, ա. Հրաշանազելի:
ՊԱՐԿԵՇՏԱԿԱՆ, ա. Պարկեշտ:
ՊԱՐԿԵՇՏԱՆԱԼ, չբ. Ողջախոհանալ, ժուժկալել:
ՊԱՐԿԵՇՏԱՆՈՑ, գ. Միայնանոց, վանք:
ՊԱՐԿԵՇՏԱՍՆՈՒՆԴ, ա. Պարկեշտասուն:
ՊԱՐԿԵՇՏԱՍՈՒՆ, տե՛ս ՊԱՐԿԵՇՏԱՍՆՈՒՆԴ:
ՊԱՐԿԵՇՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Ճնշել, պահել: 2. Պերճացուցանել, զարդարել, պաճուճել, պճնել: 3. Փառաւորել, չքեղացուցանել:
ՊԱՐԿԵՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ժուժկալութիւն, համեստութիւն, պատկառանք: 2.

Վայելչութիւն, պատշաճութիւն, յարգանք:
– ՊԱՐԿԵՇՏՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Պարկեշտաբար:
ՊԱՐՀԵԼ, տե՛ս ՊԱՀԵԼ:
ՊԱՐՀՔ, տե՛ս ՊԱՀՔ:
ՊԱՐՄԱՆ, մանաւանդ՝ ՊԱՐՄԱՆԻ, գ. Պատանի, երիտասարդ:
ՊԱՐՇԱՐ, տե՛ս ՊԱՇԱՐ:
ՊԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Շարժումն, շրջաբերութիւն:
ՊԱՐՈՅՐ, գ. 1. Ծիր, շրջան: 2. Պարառութիւն, հանդէս, գումար, ամբոխ:
ՊԱՐՈՒԱՆԴ, տե՛ս ՊԱՐԱՒԱՆԴ:
ՊԱՐՈՒՆԱԿ, գ. Ոլորտք:
ՊԱՐՈՒՆԱԿԱԲԱՐ, մ. Բոլորովիմբ, պարունակապէս:
ՊԱՐՈՒՆԱԿԱԹԵՒԵԼ, նբ. Թեւասքօղել:
ՊԱՐՈՒՆԱԿԱԿԱՆ, տե՛ս ՊԱՐՈՒՆԱԿԱՆ:
ՊԱՐՈՒՆԱԿԱՆ, ա. Պարունակող, բովանդակիչ, պարառու, բազմաճական:
ՊԱՐՈՒՆԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՊԱՐՈՒՆԱԿԱԲԱՐ:
ՊԱՐՈՒՆԱԿԵԼ, նբ. 1. Պարագրել, բովանդակել, ամփոփել: 2. Շրջապատել, պատել: 3. Պարաւանդել, պարապնդել:
ՊԱՐՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Շրջափակութիւն:
ՊԱՐՈՒՏԱԿ, տե՛ս ՄԻՋՆ:
ՊԱՐՈՒՐԱՓԱԿ, ա. Շրջափակ:
ՊԱՐՈՒՐԵԼ, նբ. 1. Պարունակել, պարագրել, պարփակել, բովանդակել, շուրջ պատել: 2. Գումարել, ժողովել, ամփոփել: 3. Քարշել, ձգձգել: 4. Մաքրել, յապաւել, հատանել, կարճել, ի բաց բառնալ, հերքել, փարատել:
ՊԱՐՊԱՏԵԼ[1], նբ. չբ. Աւլնուլ, խճողել:
ՊԱՐՊԱՏԵԼ[2], նբ. Շուրջ պատել, պարապնդել, պարաւանդել:
ՊԱՐՍ, գ. Պարսատիկ, պարսատակ, պարսայակ, պարսեղ:
ՊԱՐՍԱՅԱԿ, ՊԱՐՍԱՏԱԿ, ՊԱՐՍԱՏԻԿ, տե՛ս ՊԱՐՍ:
ՊԱՐՍԱՒ, գ. Դսրով, դսրովանք, դսրովութիւն, նախատինք, պարսաւանք:
ՊԱՐՍԱՒԱԴԷՏ, ա. Բամբասասէր, պարսաւասէր, պարսաւադիր, քննախնդիր արատոյ:
ՊԱՐՍԱՒԱԴԻՐ, ա. Զարախօս:
ՊԱՐՍԱՒԱՆՔ, գ. 1. Պարսաւ, պախարականք, չարախօսութիւն, նախատինք, անարգանք, թշնամանք: 2. Ըստգիւտ: 3. Արատ, պակասութիւն:
– ՊԱՐՍԱՒԱՆՍ ԴՆԵԼ, տե՛ս ՊԱՐՍԱՒԵԼ:
ՊԱՐՍԱՒԱՍԷՐ, տե՛ս ՊԱՐՍԱՒԱԴԷՏ:
ՊԱՐՍԱՒԵԼ, նբ. Պարսաւանս դնել, դսրով առնել, անարգել, դսրովել, մեղադրել, անգոսնել:
ՊԱՐՍԱՔԱՐ, գ. Ռումբ, վիրգ:
ՊԱՐՍԱՔԱՐԵԼ, նբ. Պարսել, փխբ. քարկոծել, կշտամբել:
ՊԱՐՍԵԼ, տե՛ս ՊԱՐՍԱՔԱՐԵԼ:
ՊԱՐՍԵՏ, տե՛ս ՊԱՐՍ:
ՊԱՐՍԿԱԿԱՆ, ա. Արիական, պարսկային:
ՊԱՐՍԿԱՅԻՆ, տե՛ս ՊԱՐՍԿԱԿԱՆ:
ՊԱՐՍՊԱՒՈՐ, ա. Պարսպափակ:
ՊԱՐՍՊԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ՊԱՐՍՊԵԼ:
ՊԱՐՍՊԱՓԱԿ, տե՛ս ՊԱՐՍՊԱՒՈՐ:
– ՊԱՐՍՊԱՓԱԿ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՊԱՐՍՊԵԼ:
ՊԱՐՍՊԵԼ, նբ. 1. Պարսպափակ առնել, պարսպաւորել, ամրացուցանել, շուրջ պատել: 2. փխբ. Պաշտպանել:
– Ի ԲԱՑ ՊԱՐՍՊԵԼ. Որոշել, հեռի առնել, մեկուսացուցանել:
ՊԱՐՏ, գ. 1. Պարտիք: 2. Փոխ: 3. ա. Պարտաւոր, պարտական: 4. Պատշաճ, օրինաւոր, յանկաւոր, արժան:
– ՊԱՐՏ Է, մբ. Հարկ է, պէտ է, արժան է, օրէն է, ի դէպ է:
– ՊԱՐՏ ԵՒ ՊԱՏՇԱՃ Է, ՊԱՐՏ ՈՒ ՊԱՏՇԱՃ Է, տե՛ս ՊԱՐՏ Է:
– ՊԱՐՏՈՅ ՏԷՐ. Պարտատէր:
ՊԱՐՏԱԿ[1], գ. Պատրուակ, ծածկոյթ:
ՊԱՐՏԱԿ[2], ա. Պարտական:

ՊԱՐՏԱԿԱՆ, ա. 1. Պարտական: 2. Պարտաւոր, վնասապարտ, մեղապարտ: 3. (յունական ոճով) Վայելչական, վայելուչ:
ՊԱՐՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարտաւորութիւն, յանցաւորութիւն:
ՊԱՐՏԱԿԵԼ, նբ. Պատրուակել, թաքուցանել, ծածկել:
ՊԱՐՏԱՃԱՏՈՅՑ, ա. Պարտաժճար:
ՊԱՐՏԱՊԱՆ, ա. 1. տե՛ս ՊԱՐՏԱԿԱՆ (1): 2. Պարտաւոր, վնասապարտ, մեղապարտ:
ՊԱՐՏԱՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարտականութիւն, յանցանք:
ՊԱՐՏԱՌՈՒ, ա. Փոխառու, պարտապան:
ՊԱՐՏԱՍԵԼ (իմ), չբ. Խոնջել, նուաղել, վաստակել, լքանել, վհատել:
ՊԱՐՏԱՎՃԱՐ, ա. մ. Պարտահատոյց:
ՊԱՐՏԱՏԷՐ, գ. Պարտոյ տէր:
ՊԱՐՏԱՒՈՐ, ա. Մեղապարտ, մեղաւոր, յանցաւոր, դատապարտ:
– ՊԱՐՏԱՒՈՐ ԱՌՆԵԼ. Դատապարտել:
ՊԱՐՏԱՒՈՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՊԱՐՏԱՒՈՐԱՊԷՍ:
ՊԱՐՏԱՒՈՐԱՊԷՍ, մ. Պարտաւորաբար:
ՊԱՐՏԱՒՈՐԵԼ, նբ. Պարտաւոր առնել, պարտաւորեցուցանել, բսադատել, դատապարտել:
ՊԱՐՏԱՒՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՊԱՐՏԱՒՈՐԵԼ:
ՊԱՐՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յանցաւորութիւն:
ՊԱՐՏԲԱՇԽ (Ի) կամ ՊԱՐՏ ԲԱՇԽԻ, գ. Գրաւ, փրկանք:
ՊԱՐՏԵԼ[1], նբ. Յաղթել, վանել, յաղթահարել, ի պարտութիւն մատնել, նկուն առնել, ընկճել, նուաճել, կործանել:
ՊԱՐՏԵԼ[2] (իմ) (պակասաւոր բայ) Պարտական գոլ:
ՊԱՐՏԷԶ, գ. Պարտիզիկ, դրախտ, բուրաստան:
ՊԱՐՏԻԶԱՊԱՆ, տե՛ս ՊԱՐՏԻԶՊԱՆ:
ՊԱՐՏԻԶԱՐԱՐ, տե՛ս ՊԱՐՏԻԶՊԱՆ:
ՊԱՐՏԻԶԻԿ, տե՛ս ՊԱՐՏԷԶ:
ՊԱՐՏԻԶՊԱՆ, ա. գ. Պարտիզարար:
ՊԱՐՏԻՔ, տե՛ս ՊԱՐՏ:
ՊԱՐՏՈԽԱԹԱՓ, ա. Զարախօս:
– ՊԱՐՏՈԽԱԹԱՓ ԼԻՆԵԼ. Զարախօսել:
ՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարտումն:
– Ի ՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ ՄԱՏՆԵԼ՝ ԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ՝ ԸՆԿՂՄԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՊԱՐՏԵԼ[1]:
ՊԱՐՏՈՒԿ, ա. Նենգաւոր:
ՊԱՐՏՈՒՄՆ, տե՛ս ՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ:
ՊԱՐՓԱԿ, ա. Պաշտպան, ապաւէն:
ՊԱՐՓԱԿԱՐԱՆ, գ. Պատսպարան:
ՊԱՐՓԱԿԵԼ, նբ. 1. Շուրջ արկանել՝ պատել, պարունակել, պարագրել: 2. Ամփոփել: 3. Պատել, պաշարել:
ՊԱՐՓԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պարագրութիւն, շրջափակութիւն: 2. Պատումն, պատատումն:
ՊԵՂԵԼ, նբ. 1. Բրել, փորել: 2. փխբ. Կրել, ընդունել:
ՊԵՌԵԿԵԼ, ՊԵՌԵՔԵԼ, տե՛ս ՓԵՌԵԿԵԼ:
ՊԵՏ, գ. 1. Գլուխ, գլխաւոր, առաջնորդ, իշխան: 2. Սկիզբն:
ՊԵՏԱԲԱՐ, մ. Իշխանաբար:
ՊԵՏԱԳՈՅՆ, ա. Գլխաւորագոյն:
ՊԵՏԱԿԱՆ, ա. 1. Իշխանական, գլխաւոր, վեհ: 2. Տիրապետական, ինքնիշխանական, միահեծան: 3. Տիրական, աստուածային, ամենիշխան: 4. գ. Պետ, իշխան, տէր:
ՊԵՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գլխաւորութիւն, առաջնորդութիւն:
ՊԵՏԱՆԱԼ, չբ. Տիրապետել, իշխել, տիրել:
ՊԵՏԱՒՈՐ, ա. Գլխաւոր, պետ, իշխան:
ՊԵՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պետութիւն, իշխանութիւն:
ՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Իշխանութիւն, տէրութիւն:
ՊԵՐԵԻԵՇՏՔ, տե՛ս ՈՒՆՁ(Ք) (3):

ՊԵՐԵԽԵՏԵԼ, տե՛ս ՓԵՐԵԽԵՏԵԼ:
ՊԵՐՃ, ա. 1. Պանծալի, փառացի, սեգ: 2. Շքեղ, ճոխ, երևելի, մեծ, գեղեցիկ, հոյակապ: 3. Պաճույճ, զարդարուն: 4. մ. Շքեղաբար, ճոխաբար, պերճ և պաճույճ: 5. գ. Պերճություն, շքեղություն:
- ՊԵՐՃ ԵՒ ՊԱՃՈՅՃ, տե՛ս ՊԵՐՃ (4):
ՊԵՐՃԱԲԱՆ, ա. Ճոխաբան:
ՊԵՐՃԱԲԱՆԵԼ, նբ. չբ. Ճոխաբանել:
ՊԵՐՃԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ճոխաբանություն, յորդաբանություն: 2. Մեծաբանություն:
ՊԵՐՃԱԶԱՐԴ, ա. Շքեղազարդ:
ՊԵՐՃԱՆԱԼ, չբ. 1. Պանծանալ, պարծել, գոռոզանալ, նազել: 2. Ճոխանալ, շքեղանալ:
ՊԵՐՃԱՊԱՃՈՅՃ, ա. Պանծալի, շքեղ:
ՊԵՐՃԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Պանծալի:
ՊԵՐՃԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Շքեղազարդել, ճոխացուցանել:
ՊԵՐՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարծանք, փառավորություն:
ՊԷՍ, նխդ. 1. Որպէս, իբրև, հանգոյն: 2. եղբ. Գուցես, գրեթէ:
- ՊԷՍ ԳՈՒՆԱԿ, տե՛ս ՊԷՍ (1):
- ՊԷՍ ՁԱՅՍ ՕՐԻՆԱԿ, մ. Այսպէս:
ՊԷՍՊԷՍ, ա. 1. Այլ և այլ, զանազան, բազմօրինակ, բազմագունի, բազմագունակ: 2. Գոյնագոյն: 3. Բազմագին, բազմագնի, պատուական:
ՊԷՏ, գ. Պէտք, կարիք:
- ՊԷՏ ԱՌՆԵԼ. Փոյթ առնել, հոգ տանել:
- ՊԷՏ Է, մբ. 1. Հարկ է, պիտոյ է: 2. Փոյթ է:
- ՊԷՏ ԼԻՆԵԼ. Փութալ, աճապարել:
ՊԷՏՔ, գ. Պէտ, կարիք, պիտոյք, հարկաւորություն:
- ՊԷՏՔ ՅԱՆՁԻՆ ՈՒՆԵԼ. Պէտ առնել, հոգալ:
- ՊԷՏՍ ԱՌՆԵԼ, ՊԻՏՕՔ ՎԱՐԵԼ. Ի կիր արկանել:
- ՊԷՏՔ ԵՆ, մբ. Պիտոյ է, պիտի:
ՊԺԳԱԼ, չբ. Գարշել, խորշել, զզուել:
ՊԻԾԱԿ, տե՛ս ՋԻԱՍՏԱՑ:
ՊԻՀ, տե՛ս ՈԳԵՊԱՀ:
ՊԻՂԾ, ա. Անսուրբ, գարշ, զազիր, աղտեղի, խառնակ:
- ՊԻՂԾ ԱՌՆԵԼ. Գարշել:
ՊԻՆ, գ. (կենդբ.) Պիննայ:
ՊԻՆԴ, ա. 1. Հաստատուն, սերտ, ամուր, խիստ, բուռն, ուժգին: 2. Ժիր, փոյթ: 3. Հաւատարիմ:
- ՊԻՆԴ ՈՒՆԵԼ. Ըմբռնել:
ՊԻՆՆԱՅ, տե՛ս ՊԻՆ:
ՊԻՆՆԱՍՊԱՍԵԱԿ, գ. (կենդբ.) Կարիտոս:
ՊԻՆՋ, տե՛ս ՌՈՒՆՋ (2):
ՊԻՇ ՈՒՆԵԼ, տե՛ս ՊՇՆՈՒԼ:
ՊԻՍԱԿ, ա. 1. Խայտ, նկարէն, պիսակացեալ: 2. Բորոտ, քոսոտ:
ՊԻՍԱԿԱՑԵԱԼ, տե՛ս ՊԻՍԱԿ (1):
ՊԻՍԱԿՈՏ, տե՛ս ԲՈՐՈՏ:
ՊԻՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բորոտություն, ուրկություն, պիսակուց:
ՊԻՍԱԿՈՒՑ, տե՛ս ՊԻՍԱԿՈՒԹԻՒՆ:
ՊԻՍՏԱԿ, գ. Պողախունկ:
ՊԻՏԱԼ, չբ. 1. տե՛ս ՊԻՏԱՆԱԼ: 2. Աղաչել:
ՊԻՏԱԿ[1], ա. 1. Անհարազատ, խորթ: 2. Ումպէտ, պատիր, սուտ:
ՊԻՏԱԿ[2], գ. Թուղթ, նամակ:
ՊԻՏԱԿԱԲԱՐ, մ. 1. Պիտակապէս, յորջորջանօք: 2. ա. տե՛ս ՊԻՏԱԿ[1]:
ՊԻՏԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՊԻՏԱԿԱԲԱՐ (1):
ՊԻՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Խորթություն, օտարություն:
ՊԻՏԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Շահեկանագոյն:
ՊԻՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Պիտալ, պիտանանալ, կարօտել: 2. Պիտոյ լինել:
ՊԻՏԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՊԻՏԱՆԻ:
ՊԻՏԱՆԱՆԱԼ, տե՛ս ՊԻՏԱՆԱԼ:
ՊԻՏԱՆԱՑՈՒ, ա. 1. Պիտանի, օգտակար, պիտաւոր, շահեկան, դիպող: 2. Կարևոր:
- ՊԻՏԱՆԱՑՈՒՔ, գ. յոգն. Պիտանիք, պիտաւորք:
ՊԻՏԱՆԱՒՈՐ, տե՛ս ՊԻՏԱՆԻ:

ՊԻՏԱՆԻ, ա. 1. Պիտանացու, պիտանաւոր, պիտանական, կարեւոր, օգտակար: 2. Դիւրին, լաւ, ընտիր:
– ՊԻՏԱՆԻՔ, տե՛ս ՊԻՏԱՆԱՑՈՒՔ:
ՊԻՏԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պիտոյութիւն, օգտակարութիւն, լաւութիւն:
– ՊԻՏԱՆՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Պիտապէս, պիտաւորապէս:
ՊԻՏԱՊԷՍ, տե՛ս ՊԻՏԱՆՈՒԹԵԱՄԲ:
ՊԻՏԱՌ, ա. 1. Հրամանահան, հրամանատու: 2. Պիտանի:
ՊԻՏԱՌԱԳՈՅՆ, ա. Շահեկանագոյն:
ՊԻՏԱՌԱԿԱՆ, ա. Վաւերական:
ՊԻՏԱՌԵԼ, նբ. Պիտառոցել, վկայել, հաստատել:
ՊԻՏԱՌՈՑԵԼ, տե՛ս ՊԻՏԱՌԵԼ:
ՊԻՏԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պատգամ, վկայութիւն: 2. Պէտք:
ՊԻՏԱՐԿԵԼ (իմ), չբ. Պիտոյ լինել:
ՊԻՏԱԻՈՐ, ա. Պիտանի, պիտանացու:
– ՊԻՏԱԻՈՐՔ, տե՛ս ՊԻՏԱՆԱՑՈՒՔ:
ՊԻՏԱԻՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՊԻՏԱՆՈՒԹԵԱՄԲ:
ՊԻՏԱԻՈՐԵԼ (իմ), չբ. Պէտս ունել, կարօտել:
ՊԻՏԻ, մբ. 1. Պէտք են, պիտոյ է, պարտ է, արժան է: 2. Պիտանի է, կարեւոր է:
ՊԻՏՈՅ, ա. 1. Պիտանի, կարեւոր, հարկաւոր: 2. Դէպ, դիպան, յարմար, պատշաճ:
– ՊԻՏՈՅ Է, մբ. Պիտի, պարտ է, արժան է:
– ՊԻՏՈՅՔ, գ. Պէտք, կարիք, կարօտութիւն, հարկաւորութիւն:
ՊԻՏՈՅԱԲԱՐ, մ. Պիտապէս, պիտաւորապէս:
ՊԻՏՈՅԱԿԱՆ, ա. Պիտանի, օգտակար:
ՊԻՏՈՅԱՆԱԼ, չբ. Պիտանալ, պիտանանալ, կարօտանալ, պիտոյ լինել:
ՊԻՏՈՅԻ, ա. Պիտանի, պիտանացու:
ՊԻՏՈՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՊԻՏԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ՊԻՏՈՒԽ, տե՛ս ՍՈՃԻ:
ՊԻՐԿ, ա. Պրկեալ, ձիգ:
– ՊԻՐԿ ՁԳԵԼ. Պրկել, ձգել, ձգտել:
ՊԻՒՐԱՄԻԴ, տե՛ս ԲՈՒՐԳՆ:
ՊԼԱԿԻՆԴԻ, տե՛ս ՊՂԱԿՈՒՆԴ:
ՊՂԱԿՈՒՆԴ կամ ՊՂԱԿՈՒՆՏ, գ. Կարկանդակ, կտապ, քաքար, նաստիկ:
ՊՂԵՐԳ, ա. Հեղգ, ծոյլ, յոյլ:
ՊՂԵՐԳԱԲԱՐ, մ. Պղերգութեամբ, ծուլաբար, ծուլապէս:
ՊՂԵՐԳԱԳՈՅՆ, ա. Հեղգագոյն, ծուլագոյն:
ՊՂԵՐԳԱՆԱԼ, չբ. Պղերգել, հեղգալ, հեղգանալ, ծուլանալ, յուլանալ, անփոյթ առնել:
ՊՂԵՐԳԱՆՔ, տե՛ս ՊՂԵՐԳՈՒԹԻՒՆ:
ՊՂԵՐԳԵԼ, տե՛ս ՊՂԵՐԳԱՆԱԼ:
ՊՂԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեղգութիւն, ծուլութիւն, յուլութիւն, անհոգութիւն:
ՊՂԵՐԳՈՒՄՆ, տե՛ս ՊՂԵՐԳՈՒԹԻՒՆ:
ՊՂԾԱԲԱՆ, ա. Հայհոյական:
ՊՂԾԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հայհոյանք, հայհոյութիւն, յիշոց:
ՊՂԾԱԲԱՐԲԱՌ, ա. Պղծախօս:
ՊՂԾԱԳՈՅՆ, ա. Ամենապիղծ:
ՊՂԾԱԳՈՐԾ, ա. Զազրագործ:
ՊՂԾԱԳՈՐԾԱԽՕՍ, տե՛ս ՅԻՇՈՅԱՏՈՒ:
ՊՂԾԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Պղծութիւն (պիղծ գործ՝ արարք):
ՊՂԾԱԼԻՑ, ա. Պղծախառն:
ՊՂԾԱԽԱՌՆ, ա. Պղծալից, պիղծ:
ՊՂԾԱԽՕՍ, ա. Պղծաշուրթն, պղծաբարբառ:
ՊՂԾԱՆՈՑ, տե՛ս ՄԵՀԵԱՆ (1):
ՊՂԾԱՆՔ, տե՛ս ՊՂԾՈՒԹԻՒՆ:
ՊՂԾԱՇՈՒՐԹՆ, տե՛ս ՊՂԾԱԽՕՍ:
ՊՂԾԵԼ, նբ. 1. Պիղծ առնել, աղտեղել, աղտեղացուցանել: 2. Գարշել, գարշեցուցանել: 3. Ապականել (կոյսին): 4. Շաղախել, թաթաւել, աղտեղել:
ՊՂԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Պղծանք, պղծագործութիւն, գարշութիւն, անմաքրութիւն, գիջութիւն:
ՊՂՆՁԱԳՈՐԾ, գ. 1. Դարբին: 2. ա. Պղնձակերտ, պղնձի:

ՊՂՆՋԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Դարբնութիւն:
ՊՂՆՋԱԼԻՑ, տե՛ս ՊՂՆՋԱԽԱՌՆ:
ՊՂՆՋԱԽԱՌՆ, ա. Պղնձալից:
ՊՂՆՋԱԿԵՐՏ, տե՛ս ՊՂՆՋԱԳՈՐԾ (2):
ՊՂՆՋԱԿՈՒՌ, ա. Պղնձակռածոյ:
ՊՂՆՋԱԿՌԱԾՈՅ, տե՛ս ՊՂՆՋԱԿՈՒՌ:
ՊՂՆՋԱՆԻՒԹ, ա. Պղնձի, պղնձեան:
ՊՂՆՋԵԱՆ, ՊՂՆՋԵՂԷՆ, տե՛ս ՊՂՆՋԻ:
ՊՂՆՋԻ, ա. Պղնձանիւթ, պղնձեան, պղնձեղէն:
– ՊՂՆՋԻՔ, գ. Պղնձեղէն (պղնձէ ամաններ):
ՊՂՊՋՈՒՆ, ա. Լիուլի, պատարուն, ծայրալիր, ծայրալից:
ՊՂՊՋԱԿ, գ. Պաղպաջակ, կուտակ:
ՊՂՊՋԱԿԵԼ, չբ. Պղպջանալ:
ՊՂՊՋԱՆԱԼ, տե՛ս ՊՂՊՋԱԿԵԼ:
ՊՂՏՈՐ, ա. 1. Խառնակ, անմաքուր, պիղծ: 2. փխբ. Մոլար, թիւր:
ՊՂՏՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՊՂՏՈՐ:
ՊՂՏՈՐԵԼ, նբ. Խառնակել, այլայլել, ամբոխել, յուզել, վրդովել:
ՊՂՏՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պղտորումն:
ՊՂՏՈՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՊՂՏՈՐՈՒԹԻՒՆ:
ՊՃԵՂՆ, գ. 1. Կոճ (ոտքի): 2. Կրուկ(ն), գարշապար: 3. լայնաբար՝ Ոտք:
ՊՃՂՆԱՒՈՐ, տե՛ս ԿՈՃԿԷՆ:
ՊՃՆԱԶԱՐԴԵԼ, նբ. 1. Շքեղազարդել, պճնաւորել, պճնազգեստել: 2. փխբ. Փառաւորել:
ՊՃՆԱԶԳԵՍՏԵԼ, տե՛ս ՊՃՆԱԶԱՐԴԵԼ:
ՊՃՆԱՅԱՐՄԱՐ, ա. 1. Գեղեցկայարմար, շքեղ: 2. Պաճուճեալ:
ՊՃՆԱՅՕՐԷՆ, ա. Շքեղազարդ:
ՊՃՆԱՆՔ, գ. Պճնութիւն, պճնումն:
ՊՃՆԱՊԱՃՈՅՃ, ա. Շքեղազարդ:
ՊՃՆԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Զարդարուն, գեղեցիկ, շքեղ:
ՊՃՆԱՍԷՐ, ա. Պաճուճասէր, պճնող:
ՊՃՆԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ՊՃՆԱԶԱՐԴԵԼ:
ՊՃՆԵԼ, նբ. 1. Պճնազարդել, պաճուճել, գեղերեսել: 2. Պատուել, փառաւորել:
ՊՃՆՈՂ, տե՛ս ՊՃՆԱՍԷՐ:
ՊՃՆՈՒԹԻՒՆ, ՊՃՆՈՒՄՆ, գ. Պճնանք, պաճուճանք, զարդարանք:
ՊՆԱԿ, գ. Ափսէ, սկուտեղ, սկաւառակ:
ՊՆԱԿԻՏ, տե՛ս ՏԱԽՏԱԿ (2):
ՊՆԴԱԳՈՅՆ, ա. Հաստատագոյն:
– ՊՆԴԱԳՈՅՆ, մ. Պնդապէս, Հաստատագոյն:
ՊՆԴԱԴԵՍՊԱՆ, գ. Սուրհանդակ:
ՊՆԴԱԿԱԶՄ, ա. 1. Տոկուն, ուժեղ, քաջագօտի, հզօր, քաջ: 2. Սերտ, կուռ: 3. մ. Պնդագոյնս, զօրեղապէս:
ՊՆԴԱԿԱԶՄԱԳՈՅՆ, ա. Հաստատագոյն:
ՊՆԴԱԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Պնդութիւն, հաստատութիւն:
ՊՆԴԱԿԱՆ, ա. 1. Պինդ, կարծր: 2. փխբ. Պնդակազմ, առաքինի:
ՊՆԴԱԿԱՊ, ա. մ. Սևեռակապ, կաշկանդեալ:
ՊՆԴԱՁԻԳ, ա. Պնդաքարշ, հաստաձիգ, կորովաձիգ:
ՊՆԴԱՊԱՐԱՆՈՑ, ա. Խստապարանոց, խստերախ:
ՊՆԴԱՊԷՍ, մ. 1. Պնդագոյնս, սերտիւ, ուժգին: 2. Արիաբար:
ՊՆԴԱՑՈՂ, ա. Կծծի, ճղճիմ:
ՊՆԴԱՓԱԿ, ՊՆԴԱՓԱԿԵԱԼ, ա. Ամրափակ:
ՊՆԴԱՔԱՐՇ, տե՛ս ՊՆԴԱՁԻԳ:
ՊՆԴԵԼ^{1}, նբ. 1. Հաստատել, ամրացուցանել: 2. Կաշկանդել, զօդել, յարել, կցել: 3. Սաստկացուցանել: 4. Ամփոփել, ծրարել: 5. Ճնշել, նեղել, զսպել, սեղմել: 6. փխբ. Զօրացուցանել, սրտապնդել:
– ՊՆԴԵԼ ՁԱՆՁՆ. Ժուժկալել:
– ՊՆԴԵԼ ԶՄԷՋ՝ ԶՄԷՋՍ. Գօտի ածել, գօտևորել, զօրանալ:
ՊՆԴԵԼ^{2} (իմ), չբ. 1. Յամառել: 2. Ճգնել, առաքինանալ: 3. Վազել:
ՊՆԴՈՅ, տե՛ս ՊՆԴՈՒԹԻՒՆ:

ՊՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ամրութիւն, կարծրութիւն: 2. Հաստատութիւն, զօրութիւն, ույժ, արիութիւն: 3. Փոյթ, ջան, ճիգն, երկասիրութիւն:
ՊՆՉԱՏ, ա. Ունչատ, տափաքիթ:
ՊՇՆԵԼ, տե՛ս ՊՇՆՈՒԼ:
ՊՇՆՈՒԼ, չբ. Պշնել, պիշ ունել, յառել:
ՊՈՂՈՏԱՅ, գ. Լայնափողոց:
ՊՈՅՏ, տե՛ս ՊՈՅՏՆ:
ՊՈՅՏՆ, գ. Սան, կաթսայ:
ՊՈՋ, տե՛ս ԱՌՆԻ ԱՆԴԱՄ:
ՊՈՋԻՒՆ, գ. Պոռոչիւն (արջառի բառաչ՝ բառաչիւն):
ՊՈՌՆԻԿ, գ. Բոզ:
ՊՈՌՆԿԱՆԱԼ, տե՛ս ՊՈՌՆԿԵԼ (իմ):
ՊՈՌՆԿԱՆՈՑ, գ. Պոռնկոց, պոռնկատուն, բոզանոց:
ՊՈՌՆԿԱՏՈՒՆ, տե՛ս ՊՈՌՆԿԱՆՈՑ:
ՊՈՌՆԿԵԼ (իմ), չբ. 1. Պոռնկանալ, շնալ: 2. (եբրայական ոճով) Կռապաշտել:
ՊՈՌՆԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Իգացուցանել, մեղկել (պոռնկել տալ):
ՊՈՌՆԿՈՐԴԻ, գ. Բոզորդի, շնորդի, աղջըկորդի:
ՊՈՌՆԿՈՑ, տե՛ս ՊՈՌՆԿԱՆՈՑ:
ՊՈՌՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բոզութիւն: 2. (եբրայական ոճով) Կռապաշտութիւն:
ՊՈՌՈՉԻՒՆ, տե՛ս ՊՈՋԻՒՆ:
ՊՈՌՈՏ, տե՛ս ՊՈՌՈՏԱԽՕՍ (2):
ՊՈՌՈՏԱԽՕՍ, ա. 1. Մեծաբան, մեծախօս, յոխորտ: 2. Պոռոտ (պոռոտախօսութիւն պարունակող):
ՊՈՐ, տե՛ս ԿԱՐԱՊ:
ՊՈՐՏ, գ. լայնաբար՝ Որովայն, փոր:
– ՊՈՐՏ Ի ՎԵՐ, տե՛ս ՅՈՐՍԱՅՍ:
ՊՈՐՏԱԲՈՅԾ, ՊՈՐՏԱՊԱՐԱՐ, ա. Որովայնամոլ, որովայնապարար:
ՊՈՒԵՏԱԿԱՆ, ա. Բանաստեղծական, քերթողական, հագներգական:
ՊՈՒԵՏԵԼ, նբ. չբ. Քերթել, պուետիկոսել:
ՊՈՒԵՏԷՍ, ՊՈՒԵՏԻԿ, գ. 1. Բանաստեղծ, բանահիւս, քերթող, պուէտ: 2. լայնաբար՝ Իմաստասէր:
ՊՈՒԵՏԻԿՈՍԱԲԱՐ, մ. Քերթողաբէս:
ՊՈՒԵՏԻԿՈՍԱԿԱՆ, ՊՈՒԵՏԻԿՈՍԵԱՆ, տե՛ս ՊՈՒԵՏԱԿԱՆ:
ՊՈՒԵՏԻԿՈՍԵԼ, տե՛ս ՊՈՒԵՏԵԼ:
ՊՈՒԵՏԻԿՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Քերթողութիւն, քերթութիւն, քերթուած:
ՊՈՒԷՏ, տե՛ս ՊՈՒԵՏԷՍ:
ՊՈՒՂԵԼ, նբ. Հերքել, ցրել, վանել, քշել:
ՊՈՒՏՆԱՐԴ, տե՛ս ԿԱԹՍԱՅ:
ՊՈՒՏՈՒԿ, գ. Յուրան:
ՊՈՒՐԱԿ, գ. Պրակ, անտառակ:
ՊՉՐԱՆՔ, գ. 1. Պչրութիւն, պաճուճանք, հոպոպանք, հպտանք: 2. Լկտիութիւն, խենեշութիւն, ցոփութիւն: 3. Քամահանք, արհամարհանք:
ՊՉՐԵԼ (իմ), չբ. Խենեշանալ:
ՊՉՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՊՉՐԱՆՔ:
ՊՌԵՍՏԵՐ, գ. Կիզումն:
ՊՌԶՏԵԼ, տե՛ս ՊՌԵՍՏԵԼ:
ՊՌԶՕՂ, ա. Հակառակորդ, թշնամի:
ՊՌՈՍՏԱԲԱՆ, տե՛ս ՊՈՌՈՏԱԽՕՍ:
ՊՌՍՏԵԼ, նբ. Պղտել, յընչաց քերել:
– ՊՌՍՏԵԼ ԶՅՕՆՍ. Քստել (գյօնս):
ՊՍԱԿ, գ. 1. Թագ, յեզեր: 2. Բրաբիոն: 3. Ծնօտ (առարկայի շուրջը քաշած շրջանակ): 4. Բոլորումն, շրջան (տարուայ):
ՊՍԱԿԱԴԻՐՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՊՍԱԿԵԼ:
ՊՍԱԿԱԶԱՐԴ, ա. Պսակապաճոյճ, պսակաւոր, պսակակիր, պսակակապ, պսակազգեստ:
ՊՍԱԿԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս ՊՍԱԿԱԶԱՐԴ:
ՊՍԱԿԱԶԳԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Պսակաւորութիւն:
ՊՍԱԿԱԿԱԼ, գ. Ապարօշ, խոյր:
ՊՍԱԿԱԿԱՊ, տե՛ս ՊՍԱԿԱԶԱՐԴ:
ՊՍԱԿԱԿԻՐ, տե՛ս ՊՍԱԿԱԶԱՐԴ:
ՊՍԱԿԱՀԻՒՍ, ա. Պսակակապ:
ՊՍԱԿԱՊԱՃՈՅՃ, տե՛ս ՊՍԱԿԱԶԱՐԴ:
ՊՍԱԿԱՊԱՐԳԵՒ, ա. Պսակիչ:
ՊՍԱԿԱՒՈՐ, ա. Պսակակիր, պսակազարդ:

ՊՍԱԿԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պսակազգեցութիւն:
ՊՍԱԿԵԼ, նբ. 1. Պսակադիրս առնել: 2. Զարդարել, չքեղազարդել, փառաւորել, ճոխացուցանել: 3. Գլխաւորել (աւարտին հասցնել):
ՊՍԱԿԻՉ, ա. Պսակապարգև:
ՊՏԿԵԼ, չբ. Ընձիւղել, բողբոջել, ցցուել:
ՊՏՂԱԲԵՐ, ա. 1. Մրգաբեր, բարեբեր, բեղնաւոր, բերրի, արգաւանդ: 2. նման. Արգասաւոր, արդիւնաւոր: 3. Ընծայաբեր, նուիրատու:
– ՊՏՂԱԲԵՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՊՏՂԱԲԵՐԵԼ:
ՊՏՂԱԲԵՐԵԼ, նբ. չբ. 1. Պտղաբեր լինել: 2. Արդիւնաւորել: 3. Ընծայել:
ՊՏՂԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արգասաւորութիւն, պտղածնութիւն: 2. Ընծայաբերութիւն:
ՊՏՂԱԲՈՅԾ, ա. Պտղատածող:
ՊՏՂԱԼԻ, տե՛ս ՊՏՂԱԼԻՑ:
ՊՏՂԱԼԻՑ, ա. Պտղալի, պտղաւէտ, մըրգաւէտ:
ՊՏՂԱԽՈՒՆԿ, տե՛ս ՊԻՍՏԱԿ:
ՊՏՂԱԾԻՆ, ա. Պտղաբեր, բարեբեր, բեղնաւոր:
ՊՏՂԱԾՆԵԼ (իմ), չբ. Պտղաբերել:
ՊՏՂԱԾՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պտղաբերութիւն, քաջաբերութիւն, արգաւանդութիւն, բեղնաւորութիւն: 2. նման. Որդեծնութիւն:
ՊՏՂԱՀԱՍՈՒԹԻՒՆ. գ. Ժամանումն պտղոց:
ՊՏՂԱՊԱՐԳԵՒ, ա. Պտղաբեր:
ՊՏՂԱՏԱԾՈՂ, տե՛ս ՊՏՂԱԲՈՅԾ:
ՊՏՂԱՏՈՀՄԱԿԱՆ, ա. Արդիւնական, առատաբեր:
ՊՏՂԱՏՈՒԵԼ (իմ), չբ. Պտղաբեր լինել, պտղաբերել:
ՊՏՂԱՒԷՏ, տե՛ս ՊՏՂԱԼԻՑ:
ՊՏՂԱՒԷՏԵԼ, նբ. Արդիւնաւորել, արդիւնացուցանել, պտղաւորել:
ՊՏՂԱՒԷՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արգասաւորութիւն, պտղեղութիւն:
ՊՏՂԱՒՈՐ, ա. Պտղեղ, պտղաբեր, բերրի:
ՊՏՂԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ՊՏՂԱՒԷՏԵԼ:
ՊՏՂԱՔԱՂ ԱՌՆԵԼ` ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՃՌԱՔԱՂ ԱՌՆԵԼ:
ՊՏՂԱՔԱՂԵԼ, նբ. Մրգաքաղել:
ՊՏՂԵԼ (իմ), չբ. Պտղաբերել:
ՊՏՂԵՂ, ա. Պտղաւէտ, քաջապտուղ:
ՊՏՂԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Պտղաւէտութիւն:
ՊՏՈՅՏ, ՊՏՈՅՏՔ, գ. Յորձան, յորձանուտ:
ՊՏՈՒԿ, գ. Ընձիւղ, բողբոջ:
ՊՏՈՒՂ, գ. 1. Միրգ: 2. նման. Ծնունդ: 3. Արդիւնք, արգասիք, բերք: 4. Երախայրիք: 5. Ծայր (մատների):
– ՊՏՈՒՂ ԱԶԱՑ, տե՛ս ԲԻԲ:
ՊՏՈՒՏԵԼ, նբ. Պտուտկել:
ՊՏՈՒՏԻԿ, գ. Պտոյտք, յորձանք:
ՊՏՈՒՏԿԵԼ, տե՛ս ՊՏՈՒՏԵԼ:
ՊՐԱԿ, գ. Պուրակ, մայրի, անտառ:
ՊՐԱԿԱԳԵՂ, ա. Տնկախիտ:
ՊՐԻՈՆԷ, տե՛ս ՍՂՈՑԱԶՈՒԿՆ:
ՊՐԾԱՆԵԼ (իմ), չբ. 1. Փրծանել, զերծանել, ճողոպրել, խոյս տալ: 2. Հեռանալ, վերանալ, թօթափել:
ՊՐԾԵԼ, նբ. Զերծուցանել, ազատել, փըրկել:
ՊՐԿԱՆՔ, գ. Պրկումն:
ՊՐԿԵԼ, նբ. 1. Կապել, կաշկանդել, բևեռել: 2. Ձգտել, երկայնաձգել, տարածել:
– Ի ՎԵՐ ՊՐԿԵԼ ԶՅՈՆՍ. Մեծամտել, պռստել:
ՊՐԿՈՑ, գ. Գելարան, գելոց:
ՊՐԿՈՒՄՆ, գ. 1. Պրկանք: 2. Պարզուած (օղի):
ՊՐՇԱԿ, գ. Մարդակ (առաստաղի):

Ջ

ՋԱԼՈՏ, գ. Բիր, քուք, կարիճ, մահակ, արջառաջիլ:
ՋԱԽԵԼ կամ ՋԱՂԽԵԼ, նբ. Ջախջախել, ջարդել, խորտակել, փշրել:
ՋԱԽՈՒՄՆ կամ ՋԱՂԽՈՒՄՆ, գ. Ջախջախումն:
ՋԱԽՋԱԽ կամ ՋԱՂՋԱԽ, ա. 1. Ջախջախեալ, ջախեալ, խորտակեալ: 2. փխբ. Ջախջախուն, կցկտուր, ստայօղ, անպիտան, փուտ:
- ՋԱԽՋԱԽՔ, տե՛ս ՋԱԽՋԱԽԱՆՔ:
ՋԱԽՋԱԽԱՆՔ կամ ՋԱՂՋԱԽԱՆՔ, գ. 1. Ջախջախումն, խորտակումն, կոտորած, հարուած: 2. Տառապանք:
ՋԱԽՋԱԽԵԼ կամ ՋԱՂՋԱԽԵԼ, նբ. Ջախել, ջարդել, փշրել, մանրել, խորտակել, բեկանել:
ՋԱԽՋԱԽԻՒՆ, ՋԱԽՋԱԽՈՒՄՆ, գ. Ջախջախանք, կոտորումն, խորտակումն:
ՋԱԽՋԱԽՈՒՆ, տե՛ս ՋԱԽՋԱԽ (2):
ՋԱՀ, գ. 1. Ծրագ, ղամբար, կանթեղ, մոմեղէն: 2. Կրակ, խարոյկ: 3. փխբ. Լոյս: 4. փխբ. Նշանակ (որեւէ բանի խորհրդանշան):
ՋԱՀԱԲՈՐԲՈՔ, ա. Ջահավառ, լուսաբորբոք, բոցաճաճանչ:
ՋԱՀԱԶԱՐԴԵԼ, նբ. Ջահավառել, լուսազարդել, պայծառացուցանել:
ՋԱՀԱԶԳԵԱՑ, ՋԱՀԱԶԳԵՍՏ, ՋԱՀԱԶԳԵՍՏԵԱԼ, ա. Լուսազգեաց, լուսակիր, լուսապայծառ:
ՋԱՀԱԼՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսաւորութիւն, պայծառութիւն:
ՋԱՀԱԿԻՐ, ա. Ջահաւոր:
ՋԱՀԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Լուսապայծառ:
ՋԱՀԱՎԱՌ, ա. Ջահաբորբոք, լուսափայլ:
ՋԱՀԱՎԱՌԵԼ, նբ. Ջահազարդել, լուսազարդել, պայծառացուցանել:
ՋԱՀԱՎԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսափայլութիւն, պայծառութիւն:
ՋԱՀԱՏՈՒ, տե՛ս ԼՈՒՍԱՏՈՒ:
ՋԱՀԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ջահաւորել, պայծառացուցանել:
ՋԱՀԱՒՈՐ, ա. 1. Լուսաւոր, ջահավառ, լուսատու, ջահազգեաց: 2. Ջահակիր, կանթեղակիր:
ՋԱՀԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Պայծառ, լուսաւոր:
ՋԱՀԱՒՈՐԵԼ, նբ. Լուսաւորել, պայծառացուցանել:
ՋԱՀԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսափայլութիւն, ջահավառութիւն, լուսաւորութիւն:
ՋԱՀԱՓԱՅԼ, ա. մ. Լուսափայլ:
ՋԱՀԱՓԱՅԼԵԼ, չբ. Լուսափայլել, պայծառանալ:
ՋԱՀԵԼ, չբ. Լուսաւորել:
ՋԱՀԸՆԿԱԼ, ա. 1. Լուսատու: 2. Ջահազգեաց, լուսաւոր:
ՋԱՂԲ, ՋԱՂԲԱԳՈՅՆ ՇԻԹՔ, ա. գ. Տեղատարափ:
ՋԱՄԲ, գ. Սնունդ, ուտելիք, կերակուր (մանաւանդ՝ երեխաների), ճարակ:
ՋԱՄԲԵԼ, նբ. 1. Կերակրել, սնուցանել, արբուցանել: 2. փխբ. Մատակարարել, տալ: 3. փխբ. Պարգեւել, բաշխել, շնորհել:
ՋԱՄԲԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՋԱՄԲԵԼ:
ՋԱՅԼ եւ ՋԱՅԼԻ, գ. Ջոլիր, ջոկ, խումբ:
ՋԱՅԼԱՄՆ, ՋԱՅԼԵԱՄՆ, գ. (կենդբ.) Նէճղաս, նէխաս:
ՋԱՆ, գ. Ճիգն, փոյթ, աշխատութիւն, երկ:
- ՋԱՆ ԴՆԵԼ՝ ՅԱՆՁԻՆ ՈՒՆԵԼ՝ ՏԱՆԵԼ. Ջանալ, գուն գործել՝ դնել, փոյթ առնել՝ դնել՝ յանձին ունել:
ՋԱՆԱԼ- չբ. Ջան դնել, գուն գործել, փոյթ առնել, աշխատել, ճգնել, նկրտել:
- ԸՆԴ ՈԳԻՍ ՋԱՆԱԼ, Յոգւոց հանել:
ՋԱՆԱՀՆԱՐ ԼԻՆԵԼ. Գուն գործել, ելք աղագս գտանել:

ՋԱՆԱՍԷՐ, ա. Աշխատասէր, երկասէր, ուսումնասէր, փոյթ:
ՋԱՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աշխատասիրութիւն, երկասիրութիւն, փոյթ:
ՋԱՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Փութացուցանել, ստիպել:
ՋԱՆԳ, ա. Պակասաւոր, հիւանդոտ, խեղաթիւր (նորածին երեխայի մասին):
ՋԱՆԳՀԵԾ, ա. Պակասաւոր, թերի (լուսնի նուազման մասին):
ՋԱՍՄ, գ. Ուրուական:
ՋԱՏԱԳՈՎ, ա. գ. 1. Պաշտպան (դատի), բարեխօս, ձեռնտու, վերակացու: 2. Դատախազ, ամբաստան:
ՋԱՏԱԳՈՎԵԼ, նբ. չբ. Ջատագով լինել, պաշտպանել, փաստաբանել:
ՋԱՏԱԳՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Պաշտպանութիւն, փաստաբանութիւն, բարեխօսութիւն, պատասխանատուութիւն:
ՋԱՏՈՒԿ, ա. գ. Կիւս, կախարդ, դիւթ, վհուկ:
ՋԱՐԴԵԼ, նբ. Ջախել, կոտրել, խորտակել, կոճոպել, մանրել, փշրել:
ՋԱՐԴՈՅ, գ. Կոտրած:
ՋԵՌԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ՋԵՌՆՈՒԼ:
ՋԵՌԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՋԵՌՈՒՑԱՆԵԼ:
ՋԵՌՆՈՒԼ, չբ. 1. Ջերմանալ, տաքել: 2. Վառել, տապել: 3. Թխել, թխսել (ջերմութեամբ):
ՋԵՌՈՒՄՆ, գ. Վառումն:
ՋԵՌՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ջեռացուցանել, ջերացուցանել, բորբոքել, եռացուցանել, վառել:
ՋԵՌՈՒՑԱՆՈՂԱԿԱՆ, ա. Ջեռուցիչ:
ՋԵՌՈՒՑԻՉ, ա. Ջերմացուցիչ, տաքացուցիչ:
ՋԵՐ, գ. 1. Ջերմութիւն, տապ, տօթ: 2. Պարզ (պայծառ՝ անամպ եղանակ): 3. ա. Ջերմ, ջերին:
ՋԵՐԱՆԵԼ (իմ), չբ. Ջերել, տապել, տոչորել, ախտանալ:
ՋԵՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՋԵՌՈՒՑԱՆԵԼ:
ՋԵՐԵԼ (իմ), տե՛ս ՋԵՐԱՆԵԼ (իմ):
ՋԵՐԻՆ, ա. 1. Ջեր, ջերմ, ջերմին: 2. Պարզ, մեղմ, բարեխառն, հանդարտ:
ՋԵՐՄ, ա. 1. Ջերմին: 2. Բարեխառն, հանդարտ (եղանակ): 3. Սերտ, մտերիմ, մերձաւոր, հարազատ: 4. գ. Ջեր, ջերմութիւն:
ՋԵՐՄԱԲԱՐ, մ. Ջերմապէս:
ՋԵՐՄԱԳՈՂ, ա. Տօթ, տապ:
ՋԵՐՄԱԳՈՅՆ, ա. 1. Ջերմեռանդն, ջերմաջերմ: 2. մ. Ջերմապէս:
ՋԵՐՄԱԳՈՒԹ, ա. 1. Գորովագութ: 2. Գորովական, ջերմեռանդն, կաթոգին:
ՋԵՐՄԱԽԱՆԴ, ա. Ջերմեռանդն:
ՋԵՐՄԱԽԱՌՆ, ա. Ջերմ:
ՋԵՐՄԱԿԱՆ, ա. 1. Ջերմային, ջերմին, ջերմ: 2. Ջերմեռանդն:
ՋԵՐՄԱԿԻԾ, ա. Կիզողական:
- ՋԵՐՄԱԿԻԾ ԱՌՆԵԼ, Կիզուլ, տոչորել:
ՋԵՐՄԱՅԻՆ, ա. 1. Ջերմական, ջերմին, ջերմ: 2. Ջերմացուցիչ:
ՋԵՐՄԱՆԱԼ, չբ. 1. Ջեռնուլ: 2. Ջերանել:
ՋԵՐՄԱՊԷՍ, մ. Ջերմաբար, ջերմագոյն:
ՋԵՐՄԱՋԵՐՄ, ա. 1. Ջերմագոյն: 2. Ջերմեռանդն: 3. մ. Ջերմաբար, ջերմապէս,ստիպաւ, փութով:
ՋԵՐՄԱՋՈՒՐՔ, տե՛ս ՋԵՐՄՈՒԿՔ:
ՋԵՐՄԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Տաքացուցիչ:
ՋԵՐՄԱՒՈՐ, ա. Ջերմ:
ՋԵՐՄԵՌԱՆԴ, ՋԵՐՄԵՌԱՆԴՆ, ա. Ջերմաջերմ, եռանդնոտ:
ՋԵՐՄԸՆԿԱԼ, տե՛ս ՋԵՐՄՆԱԿԱԼ:
ՋԵՐՄԻՆ, ա. Ջերմային, ջերմական, ջերմ:
ՋԵՐՄԿԱԼ, տե՛ս ՋԵՐՄՆԱԿԱԼ:
ՋԵՐՄՆ, գ. 1. Տենդ: 2. Ջերմութիւն, տօթ:
ՋԵՐՄՆԱԿԱԼ, ա. Ջերմնոտ, ջերմոտ:
ՋԵՐՄՆՈՏ, տե՛ս ՋԵՐՄՆԱԿԱԼ:
ՋԵՐՄՈՏ, ա. 1. տե՛ս ՋԵՐՄՆԱԿԱԼ: 2. Ջերմին, ջերմ:
ՋԵՐՄՈՒԹԻՒԿՆ, գ. 1. Ջեր, տապ, տա-

քուլթիւն: 2. Ջերմն, տենդ:
ՋԵՐՄՈՒԿ, մանաւանդ՝ ՋԵՐՄՈՒԿՔ, գ. Ջերմաջուրք:
ՋԵՐՈՏ, ա. Ջերին, ջեր, բարեխառն:
ՋԻԼ, ՋԻՂ, գ. 1. (կզմխս.) Նեարդ, աճառ: 2. Ոյժ, զօրութիւն: 3. Ջալոտ, արջառաջիլ:
ՋԻՆ, գ. Գաւազան (ծեծի):
ՋԻՆՋ, ա. Մաքուր, զուտ, պարզ, յստակ, վճիտ, անաղօտ, փայլուն:
ՋԻՐԴ, ա. մ. Անընդհատ, անդադար, հանապազ, ցանդ:
ՋԼԱՊԻՆԴ, ՋԼԱՊՆԴԵԱԼ, ա. Ջլուտ, ուժեղակ, կորովի:
-ՋԼԱՊԻՆԴ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՋԼԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՋԼԱՏԵԼ, նբ. Թուլացուցանել, տկարացուցանել:
ՋԼԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ջլապինդ առնել, ամրացուցանել, զօրացուցանել, հաստատել, ջլել:
ՋԼԵԼ, տե՛ս ՋԼԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՋԼՈՒՏ, ա. 1. Նեարդապատ, աճառապատ, ջղատեսակ: 2. Ջլապինդ:
ՋՂԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՋԼՈՒՏ:
ՋՂԵԱՅ, ա. Ներդեայ:
ՋՂՈՒՏ, տե՛ս ՋԼՈՒՏ:
ՋՆԱՐ, գ. Կիթառ:
ՋՆԱՐԱՀԱՐ, ա. գ. Ջնարաւոր, քնարահար:
ՋՆԱՐԱՒՈՐ, տե՛ս ՋՆԱՐԱՀԱՐ:
ՋՆԵԼ, նբ. Գանել, հարկանել, տանջել:
ՋՆՋԱԿԱՆ, ա. Եղծանելի, եղծական:
ՋՆՋԱՆ, գ. Ջնջարան, ջնջոց, ջնջիչ, մաքրիչ, սրբիչ:
ՋՆՋԱՐԱՆ, տե՛ս ՋՆՋԱՆ:
ՋՆՋԵԼ, նբ. Մաքրել, սրբել, անհետ առնել, քաւել:
ՋՆՋԻՉ, ա. Քաւիչ:
ՋՆՋՈՑ, ա. գ. 1. Քաւիչ: 2. Բուժիչ, բուժումն:
ՋՈԼԻՐ, գ. Ջոկ, հօտ, երամակ, խումբ, գունդ, ջայլ:
ՋՈԼՈՐԵԼ, նբ. Բոլորել, համախմբել:
ՋՈԽ, գ. Գաւազան, բիր, կանճոխ:
ՋՈԿ, գ. Ջոլիր, ճաշուկ, խումբ, գունդ, դաս, փաղանգ:
ՋՈԿԱԴԻՐ, տե՛ս ԲԱՐԴ[2]:
ՋՈԿԱԴՐԵԼ, նբ. 1. Խմբել (ջոկ կազմել): 2. Կարգել, դասակարգել, շարակարգել:
ՋՈԿԱՄԱՆ, տե՛ս ԲԱՂՀԻՒՍԱԿԱՆ:
ՋՈԿԱՄԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՂՀԻՒՍԵԼ:
ՋՈԿԱՏ, գ. Գունդ, հատուած (զօրքից առանձնացուած խումբ):
ՋՈԿԱՏՐԵԼ, տե՛ս ՋՈԿԱԴՐԵԼ:
ՋՈԿԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դասաւորութիւն, դասակարգութիւն:
ՋՈԿԱՐԱՆ, գ. Ընդունարան, ժողովարան (Նոյի տապանի մասին):
ՋՈՎ, գ. Ընձիւղ, շառաւիղ:
ՋՈՎԱՆԱԼ, չբ. Ուռճանալ, թաւանալ:
ՋՈՐԻ, գ. Իշակէս, կիսէշ, կիսաձի:
ՋՈՒԽՏԱԿ, ա. Զոյգ:
ՋՐԱԲԱԺ, ա. գ. Ջրահեղձ, ջրախողխող:
ՋՐԱԲԱՇԽ, տե՛ս ՋՐԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ:
ՋՐԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Ջրաբաշխ:
ՋՐԱԲԵՐ, տե՛ս ՋՐԿԻՐ:
ՋՐԱԲՈՒՂԽ, գ. ա. 1. տե՛ս ՋՐԲՈՒՂԽ: 2. Ջրարբի, ջրառատ:
ՋՐԱԳՈՅՆ, ա. Ջրեղէն, ջրի:
ՋՐԱԴԱՐՁ, գ. Ջրանցիկ:
ՋՐԱԺՈՂՈՎ, տե՛ս ՋՐԱՄԲԱՐ:
ՋՐԱԼԻՑ, ա. Յորդաջուր, ջրայեղց, ջրառատ, ջրական:
ՋՐԱԽԱՌՆ, ա. Ջրի:
ՋՐԱԽՈՂԽՈՂ, տե՛ս ՋՐԱՀԵՂՁ:
ՋՐԱԾԻՆ, ա. Ջրածնունդ, ջրային:
ՋՐԱԾՆՈՒՆԴ, տե՛ս ՋՐԱԾԻՆ:
ՋՐԱԿԱՆ, ա. 1. Ջրային, ջրածին (կենդանի): 2. Ջրալից, ջրեղէն:
ՋՐԱԿՈՅՏ, գ. Ջրաշեղջ, ջրաշիղջ:
ՋՐԱՀԵՂԵՂ, ա. Յորդահոս:
ՋՐԱՀԵՂՁ, ՋՐԱՀԵՂՁՈՅՑ, ա. Ջրաբաժ, ջրախողխող, ջրասուզեալ:
ՋՐԱՀՈՍ, ա. Ջրարբի:

ՋՐԱՄԱԾ, ա. Ջրեղէն:
ՋՐԱՄԲԱՐ, ա. Ջրաժողով:
- ՋՐԱՄԲԱՐՔ, գ. Ջրաշիղջ:
ՋՐԱՄՂԱՀՈՍ, գ. Ջրմուղ:
ՋՐԱՅԵՂՅ, ա. Ջրալից:
ՋՐԱՅԻՆ, ա. գ. Ջրական, ջրածին, լողակ, կայտառ:
ՋՐԱՆՈՅ, գ. Ծով:
ՋՐԱՆՑԻԿ, տե՛ս ՋՐԱԴԱՐՁ:
ՋՐԱՇԵՂՋ, ՋՐԱՇԻՂՋ, գ. Ջրակոյտ:
ՋՐԱՊԱՏ, ա. Ջրալից, ջրայեղց:
ՋՐԱՌԱՏ, ա. Ջրաբուղխ, ջրարբի:
ՋՐԱՍԷՐ, ա. Ջրարբի:
ՋՐԱՍՈՅԶ, ա. Ջրասուզեալ:
ՋՐԱՍՈՒԶԱԿ, ա. Խորէջ:
ՋՐԱՍՈՒԶԵԱԼ, տե՛ս ՋՐԱՍՈՅԶ:
ՋՐԱՐԲ, տե՛ս ՋՐԸՄՊՈՒ:
ՋՐԱՐԲԵԼ (իմ), չբ. Ոռոգանել, ոռոգել:
ՋՐԱՐԲԻ, ա. 1. Ուղխապարար, ջրաւոր, ջրառատ, ջրաբուղխ: 2. Ջրասէր:
ՋՐԱՑԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրսկումն:
ՋՐԱՑԻՐ, ա. Լոյծ, խոնաւ, թաց:
ՋՐԱՒՈՐ, ա. գ. 1. տե՛ս ՋՐԱՐԲԻ (1): 2. Ջրուոր, ջրբեր:
ՋՐԲԵՐ, տե՛ս ՋՐԿԻՐ:
ՋՐԲՈՒՂԽ, գ. Աղբիւր, աւազան:
ՋՐԳՈՂ, ա. գ. 1. Ջրգողեալ: 2. տե՛ս ՋՐԳՈՂՈՒԹԻՒՆ:
ՋՐԳՈՂԵԱԼ, տե՛ս ՋՐԳՈՂ (1):
ՋՐԳՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. (բժշկ.) Ջրգող:
ՋՐԴԵԼ (իմ), չբ. Հանապազորդել, ցանկորդել:
ՋՐԵԼ, նբ. Եղծանել, ցրել, քերել, քեցել:
ՋՐԵՂԷՆ, ա. Ջրային, ջրական, ջրագոյն:
ՋՐԸՄՊՈՒ, ա. Ջրարբ:
ՋՐԻ, ա. Ջրային, ջրախառն, խոնաւ, լոյծ:
ՋՐԽՆԴԻՐ, ա. Ջրմոյր:
ՋՐԿԻՐ, ա. գ. Ջրաբեր, ջրբեր, ջրաւոր:
ՋՐՀԱՆ, տե՛ս ՋՐՈՒՈՐ:
ՋՐՀԵՂԵՂ, գ. Հեղեղ, ողող, ուղխք, հոսանք:
ՋՐՀԵՂԵՂԱԿՈՒԼ, ա. Ջրհեղեղակուր:
ՋՐՀԵՂԵՂԱԿՈՒՐ, տե՛ս ՋՐՀԵՂԵՂԱԿՈՒԼ:
ՋՐՀԵՂԵՂԵԱԼ, տե՛ս ՋՐՈՂՈՂ:
ՋՐՀԵՂՁ, տե՛ս ՋՐԱՀԵՂՁ:
ՋՐՀՈՐ, գ. Գուբ:
ՋՐՄԽԵԼ, նբ. Ընկղմել, ընկլուզանել:
ՋՐՄՈՅՐ, ա. Ջրխնդիր:
ՋՐՄՈՒՂ, գ. 1. Ջրամղահոս: 2. Ջրբուղխ: 3. Վտակ:
ՋՐՇԵՂՋ, ՋՐՋՇԻՂՋ, տե՛ս ՋՐԱՇԵՂՋ:
ՋՐՈՂՈՂ, ա. Ջրհեղեղեալ:
ՋՐՈՒՈՐ, գ. Ջրաւոր, ջհան:

Ռ

ՌԱԲԲԻ, գ. Վարդապետ (ուսուցիչ), տէր:
ՌԱԶՄ, գ. 1. Ճակատ (զօրքի): 2. Պատերազմ, ճակատամարտ, կռիւ: 3. Ռազմիկ (կռուող զինուոր):
ՌԱԶՄԻԿ, ա. Մարտիկ:
ՌԱԿԱՑ, ա. Տխմար, յիմար:
ՌԱՀ, գ. Ճանապարհ, ուղի, արահետ, շաւիղ:
ՌԱՀԱԿԻՑ, ա. Ճանապարհակից, ուղեկից:
ՌԱՄԻԿ, գ. ա. 1. Ամբոխ, ժողովուրդ, սինլքոր, խառնաղանճ: 2. Սոսկական, գռեհիկ, աշխարհիկ:
ՌԱՄԿԱԿԱՆ, ա. Գռեհիկ, ռամիկ:
ՌԵՄԱԿԱԼ, ա. Ոխակալ, ոխերիմ:
ՌԵՏԻՆ, ՌԵՏՆ, գ. Խիժ:
ՌԻՇՏ, ա. Ժլատ, կծծի, ագահ:
ՌՄԲԱՊԱՀ, ա. գ. Թիկնապահ, անձնապահ (իշխանի անձը պաշտպանող):
ՌՄԲԱՔԱՐ, գ. 1. Բռնաքար, վիրգ: 2. Քարընկէց (պատերազմական մեքենայ):
ՌՇՏՈՒԹԻՒՆ կամ ՌԺԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժլատութիւն, ագահութիւն, կծծութիւն:
ՌՈՃԻԿ, գ. Օրապահիկ, աւուրն պարէն, թոշակ, հուռգ:



Հ

ՀԱ, 1. մ. Ահա, ահաւասիկ: 2. ձ. Հապա՛, աղէ՛, օ՛ն:
ՀԱԳԱԳ, գ. Շունչ:
ՀԱԳԱԳԱՅՔ, գ. Արտաբերութիւն:
ՀԱԳԱԳԱՍՓԻՌ կամ ՀԱԳԱԳԱՍՓԻՌ, ա. 1. Արտաբերական, յօդաւոր: 2. Կոկորդախօս:
ՀԱԳԱԳԱՍՓՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Արտաբերութիւն, բարբառումն:
ՀԱԳԱԾԱԲԱՆԵԼ, նբ. Աւելաբանել:
ՀԱԳԱԾԵԼ (իմ), չբ. 1. Զգածել, համակել, չաղել: 2. Լափել, չուայտել:
ՀԱԳԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԱԳԱՆԵԼ[1] (իմ):
ՀԱԳՆԵԼ, նբ. Կարկատել, կցկցել:
ՀԱԳՆԵՐԳԱԿԱՆ, ա. Քերթողական, գուսանական:
ՀԱԳՆԵՐԳՈՂ, ա. գ. Քերթող, գուսան:
ՀԱԳՆԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Գաւազաներգութիւն:
ՀԱԳՆԻ, տե՛ս ԿԱՆԵՓՈՒԿ:
ՀԱԶԱՐ, գ. (բսբ.) Մառուլ:
ՀԱԶԱՐԱՄԵԱՅ, ա. Հազարամեան:
ՀԱԶԱՐԱՄԵԱՆ, տե՛ս ՀԱԶԱՐԱՄԵԱՅ:
ՀԱԶԱՐԱՊԵՏ, գ. 1. Հրամանատար: 2. Վերակացու, տնտես:
ՀԱԶԱՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հրամանատարութիւն: 2. Կուսակալութիւն: 3. Տնտեսութիւն:
ՀԱԶԻՒ, մ. Դժուարաւ, դուն ուրեք:
- ՀԱԶԻՒ ԹԷ, ՀԱԶԻՒ ԻՄՆ, ՀԱԶԻՒ ՀԱԶ, ՀԱԶԻՒ ՈՒՐԵՄՆ, ՀԱԶԻՒ ՈՒՐԵՔ, տե՛ս ՀԱԶԻՒ:
ՀԱԶԻՒԱԽՕՍ, տե՛ս ԾԱՆՐԱԽՕՍ:
ՀԱԶՄԱՐԱՐ, տե՛ս ԽԱԶՄԱՐԱՐ:
ՀԱԼ, հալք, գ. Հալումն, հալուած:
ՀԱԼԱԾԱԿԱՆ, ա. Հալածեալ, փտարանդի:
- ՀԱԼԱԾԱԿԱՆ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՏԱՆԵԼ. Հալածել, վարել, քշել:
ՀԱԼԱԾԱՆՔ, գ. Հալածումն:
ՀԱԼԱԾԵԼ, նբ. Վանել, փախուցանել, փարատել, հեռացուցանել, մերժել, նեղել, չարչարել:
ՀԱԼԱԾՈՅ, ա. Ջուլածոյ:
ՀԱԼԱԾՈՒԹԻՒՆ, ՀԱԼԱԾՈՒՄՆ, գ. Հալածանք, մերժումն:
ՀԱԼԱԾՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Հալածումն, հալածանք:
ՀԱԼԱԿԱՆ, ա. Հալողական, հալիչ, հալուն:
ՀԱԼԱՆՔ, գ. Հող, ծուփք:
ՀԱԼԱՒ, տե՛ս ԶԳԵՍՏ (1):
ՀԱԼԵԼ, նբ. 1. Լուծանել, հաշել, մաշել, ձուլել: 2. փխբ. Ծախել, սպառել: 3. Ամոքել (կերակուրը մարսել):
ՀԱԼԻՉ, տե՛ս ՀԱԼԱԿԱՆ:
ՀԱԼՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱԼԱԿԱՆ:
ՀԱԼՈՅ, գ. 1. Բովք, հնոց, քուրայ, քրայ: 2. Նման. Ստամոքս:
ՀԱԼՈՒԱԾ, տե՛ս ՀԱԼ:
ՀԱԼՈՒՄՆ, գ. 1. տե՛ս ՀԱԼ: 2. Ամոքումն (մարսելը):
ՀԱԼՈՒՆ, տե՛ս ՀԱԼԱԿԱՆ:
ՀԱԿԱԲԱԺԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԲԱԺԱՆԵԼ:
ՀԱԿԱԲԱՆ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԲԱՆ:
ՀԱԿԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԲԱՆԵԼ:
ՀԱԿԱԴԱՌՆԱԼ, տե՛ս ՀԱԿԱԴԱՐՁԵԼ[2] (իմ):
ՀԱԿԱԴԱՐՁԱԲԱՐ, ՀԱԿԱԴԱՐՁԱԿԻ, ՀԱԿԱԴԱՐՁԱՊԷՍ, մ. Ներհակաբար:
ՀԱԿԱԴԱՐՁԵԼ[1], նբ. Ցեղաշրջել:
ՀԱԿԱԴԱՐՁԵԼ[2] (իմ), չբ. Հակադառնալ, անդրադարձիլ:
ՀԱԿԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, ՀԱԿԱԴԱՐՁՈՒՄՆ, գ. Անդրադարձութիւն, անդրադարձումն:
ՀԱԿԱԴՐԵԼ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԴՐԵԼ:
ՀԱԿԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱԿԱԿ, ա. Զուգակշիռ, համահաւասար:

ՀԱԿԱԿԱՑ, ա. Ներհակ, հակառակ:
ՀԱԿԱԿԱՑԵԼ (իմ), չբ. Ընդդիմանալ, ընդդէմ դառնալ:
ՀԱԿԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Հակադրութիւն, ընդդիմութիւն, հակառակութիւն:
ՀԱԿԱԿԻՐ, ա. Ներհակակիր, հակառակ, անմիաբան:
ՀԱԿԱՃԱՌ, ա. գ. 1. Ընդդիմաբան: 2. Ընդդիմախօսութիւն, ընդդիմաբանութիւն, հակաճառութիւն:
ՀԱԿԱՃԱՌԱԲԱՐ, մ. Վիճաբար, ընդդիմաբար:
ՀԱԿԱՃԱՌԱԿԱՆ, ա. Ընդդիմական:
ՀԱԿԱՃԱՌԵԼ, չբ. Վիճել, դիմախօսել, դիմաբանել, ընդդիմախօսել, ընդդիմաբանել:
ՀԱԿԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Վէճ, բանակռուութիւն:
ՀԱԿԱՄԱՐՏ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱՄԱՐՏ:
ՀԱԿԱՄԷՏ, ա. Հակամիտեալ, յօժար:
ՀԱԿԱՄԻՏԵԼ, չբ. Յօժարել:
ՀԱԿԱՄԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Յօժարութիւն:
ՀԱԿԱՌԱԿ, ա. 1. Հակակայ, ներհակ, ընդդիմակ, ընդդէմ, դիմակաց, ընդդիմակաց, անմիաբան: 2. ա. գ. Հակառակորդ, սատան, սատանայ:
- ՀԱԿԱՌԱԿ ԿԱԼ. Ընդդէմ կալ, հակառակել:
- ԸՆԴ ՀԱԿԱՌԱԿՍ կամ Ի ՀԱԿԱՌԱԿՍ ԵԼԱՆԵԼ՝ ՄՏԱՆԵԼ՝ ԳՈՐԾԵԼ՝ ԸՆԹԱՆԱԼ՝ ԼԻՆԵԼ. 1. Հակառակ կալ, հակառակել: 2. Ճգնել, մրցել:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԲԱՆ, ա. Ընդդիմաբան, հակառակախօս:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԲԱՆԵԼ, չբ. Դիմախօսել, ընդդիմախօսել, ընդդիմաբանել:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ընդդիմախօսութիւն, ընդդիմաբանութիւն, հակառակախօսութիւն, բանակռուութիւն: 2. Հակասութիւն:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԲԱՐ, մ. Դէմ ընդդէմ, ներհակաբար:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԲԱՐԲԱՌ, ա. Հակառակաձայն:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԳՈՅՆ, ա. մ. Այլազգագոյն:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԴԱՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱԿԱՌԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԴԵՂ, տե՛ս ԱՆԴԵՂ(Ե)ԱՅ:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԴԷՄ, ա. մ. Ընդ հակառակս, խառնակ, խոտորնակի:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԴԻՐ, ա. 1. Հակակայ: 2. Հակառակորդ, ընդդիմաբան:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հակադրութիւն, դիմադրութիւն, հակակայութիւն, ընդդիմութիւն, առարկութիւն:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԽՕՍ, տե՛ս ՀԱԿԱՌԱԿԱԲԱՆ:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱԿԱՌԱԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԿԱՑ, ա. Հակակայ, հակառակորդ, դիմակաց:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԿԱՆ, ա. Հակառակող, հակառակասէր:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Հակառակադասութիւն:
ՀԱԿԱՌԱԿԱԿԻՐ, ա. Հակակիր, դէմ ընդդէմ, դիմակաց:
ՀԱԿԱՌԱԿԱՁԱՅՆ, տե՛ս ՀԱԿԱՌԱԿԱԲԱՐԲԱՌ:
ՀԱԿԱՌԱԿԱՁԱՅՆԵԼ, չբ. Տարաձայնել:
ՀԱԿԱՌԱԿԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հակառակաբանութիւն, տարաձայնութիւն:
ՀԱԿԱՌԱԿԱՄԱՐՏ, ա. գ. 1. Ընդդիմամարտ, հակառակորդ, թշնամի, ոսոխ, ախոյեան: 2. տե՛ս ՀԱԿԱՌԱԿԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱԿԱՌԱԿԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդդիմամարտութիւն, հակառակութիւն, կռիւ:
ՀԱԿԱՌԱԿԱՄԷՏ, ա. Հակակայ:
ՀԱԿԱՌԱԿԱՅՈՐԴՈՐ, ա. Սադրիչ:
ՀԱԿԱՌԱԿԱՆԱԼ, տե՛ս ՀԱԿԱՌԱԿԵԼ:
ՀԱԿԱՌԱԿԱՍԷՐ, ա. Հակառակող, խռովասէր, կռուարար, ոսոխասէր:

ՀԱԿԱՌԱԿԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոտխասիրութիւն:
ՀԱԿԱՌԱԿԱՏԻՊ, ա. Աննման, ներհական:
ՀԱԿԱՌԱԿԵԼ, չբ. Հակառակ կալ, ընդդիմանալ, կռուել, կագել, վիճել, պնդել:
ՀԱԿԱՌԱԿՈՂ, տե՛ս ՀԱԿԱՌԱԿԱՍԷՐ:
ՀԱԿԱՌԱԿՈՐԴ, ա. գ. 1. Հակառակող, թշնամի, ոսոխ: 2. Սատան, սատանայ:
ՀԱԿԱՌԱԿՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱԿԱՌԱԿՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱԿԱՌԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդդիմամարտութիւն, թշնամութիւն, կագ, կռիւ, մաքառումն, վէճ:
ՀԱԿԱՏԱՐԱԲԱՌՆԱԼ, տե՛ս ՀԱԿԱՏՐԱՄԱՏԵԼ:
ՀԱԿԱՏՌՓՈՂ, ա. Հոմանի:
ՀԱԿԱՏՐԱՄԱՏԵԼ, նբ. Հակատարաբառնալ, ընդդիմաբաժանել, հակադրել:
ՀԱԿԱՏՐԵԼ, չբ. Հակամիտել:
ՀԱԿԱՐԱՇ, ա. Ընդդէմ, հակառակ:
ՀԱԿԵԼ, նբ. չբ. Միտել:
ՀԱԿԸՆԴԴԷՄ, մ. Դէմ ընդդէմ, դէմ ի դէմ:
ՀԱԿԻՐՃ, ա. մ. Կարճառօտ, համառօտ, կարճ, ամփոփ:
ՀԱԿՈՏՆԱՅՔ, ՀԱԿՈՏՆԵԱՅՔ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄՈՏՈՒՆՔ:
ՀԱԿՈՐՈՇԵԼ, նբ. Տարորոշել, բացորոշել, զանազանել:
ՀԱԿՈՐՈՇՈՒՄՆ, գ. Որոշումն, բացորոշումն, բացորոշութիւն:
ՀԱՂ, տե՛ս ԱՆԳԱՄ[1]:
– ՀԱՂ ՔԱՆ ԶՀԱՂ. Գամ քան զգամ, հետզհետէ:
ՀԱՂԲՔ, գ. Լար, թակարդ, որոգայթ:
ՀԱՂՈՐԴ, ա. 1. Հաղորդակից, մասնակից, կցորդ, բաժանորդ, հաւասարորդ, զօվող, ընկեր: 2. գ. Մասնակցութիւն: 3. (եկեղց.) Հաղորդութիւն:
– ՀԱՂՈՐԴ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՂՈՐԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՀԱՂՈՐԴԱԲԱՐ, մ. 1. Կցորդաբար: 2. Միաբան, առ հասարակ:
ՀԱՂՈՐԴԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՍԱՐԱԿՈՐԴԱԿԱՆ:
ՀԱՂՈՐԴԱԿԻՑ, տե՛ս ՀԱՂՈՐԴ (1):
– ՀԱՂՈՐԴԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՂՈՐԴԱԿՑԵԼ:
ՀԱՂՈՐԴԱԿՑԵԼ, չբ. Հաղորդակից կամ ձայնակից լինել, մասնակցել:
ՀԱՂՈՐԴԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մասնակցութիւն, կցորդութիւն: 2. Սեղանակցութիւն:
ՀԱՂՈՐԴԵԼ (իմ), չբ. 1. Կցորդել, հաղորդակցել: 2. Զուգաւորել:
ՀԱՂՈՐԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հաղորդ առնել:
ՀԱՂՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մասնակցութիւն, կցորդութիւն, հաղորդակցութիւն: 2. (եկեղց.) Հաղորդ: 3. (եկեղց.) Կենաց դեղ:
ՀԱՃ, ա. 1. Հաշտ, քաղցրահայեաց, բարեհամբոյր: 2. գ. Հաճութիւն:
ՀԱՃԱՐԱԾԱՌ, ՀԱՃԱՐՈՒԿ, տե՛ս ԱՃԱՐԻ:
ՀԱՃԵԼ[1], նբ. Հաճեցուցանել, համոզել, ամոքել, հաւանեցուցանել, հաշտել:
ՀԱՃԵԼ[2] (իմ), չբ. Ախորժել, սիրել, կամել, ընտրել, հաւանել, չատանալ:
ՀԱՃԵԼԻ, ա. Հաճոյական, հաւանելի, ընդունելի:
ՀԱՃԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՃՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱՃԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՃԵԼ[1]:
ՀԱՃԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Հաւանեցուցիչ, հաշտեցուցիչ, կամակատար:
ՀԱՃՈՅ, ա. Հաճելի, հաճոյական, կամակ, գովելի, ընդունելի, սիրելի, ցանկալի:
– ՀԱՃՈՅՔ, գ. Հաճութիւն, կամք:
ՀԱՃՈՅԱԿԱՆ, ա. Հաճոյ, հաճելի, ընդունելի:
ՀԱՃՈՅԱԿԱՏԱՐ, ա. 1. Հաճոյացուցիչ, կամակատար: 2. Հաճոյական:
ՀԱՃՈՅԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Հաւանել, հաճել:

ՀԱՃՈՅԱՆԱԼ, չբ. Հաճել, հաւանել:
ՀԱՃՈՅԱՏԵՍԻԼ, ա. Բարետեսիլ, գեղեցիկ, սիրուն:
ՀԱՃՈՅԱՅՈՒՅԻՉ, տե՛ս ՀԱՃՈՅԱԿԱՏԱՐ (1):
ՀԱՃՈՅՈՒԹԻՒՆ, ՀԱՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաճոյք, հաւանութիւն, բարեհաճութիւն:
ՀԱՄ, գ. 1. Ճաշակ: 2. Չափ, չափաւորութիւն, բարեկարգութիւն:
ՀԱՄԱԲԱՆ, ա. Միաբան, ձայնակից, համեմատ:
ՀԱՄԱԲԱՆԱԲԱՐ, մ. Միաբան, միաբանաբար:
ՀԱՄԱԲԱՆԵԼ, չբ. Ձայնակից լինել, միաբանել, համեմատել:
ՀԱՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձայնակցութիւն, համաձայնութիւն, միաբանութիւն, համեմատութիւն:
ՀԱՄԱԲԱՐԲԱՌ, ա. Միաբարբառ, համաձայն, միաբան:
ՀԱՄԱԲԱՐՈՅ, ա. Միաբարոյ, համախոհ, համամիտ:
ՀԱՄԱԲՆԱԿ, ա. Բնակակից, ընտանի:
ՀԱՄԱԲՆԱԿԱՆ, ա. (կրօն.) Բնութենակից, էակից, համագոյական, համագոյ:
ՀԱՄԱԲՆԱԿԻՑ, ա. 1. (կրօն.) Համագոյակից, բնութենակից: 2. Համաբուն, տնկակից: 3. Համաբնակ, բնակակից, յարակից:
ՀԱՄԱԲՆԵԱՑ, ա. Համաբուն:
ՀԱՄԱԲՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բնութիւնակցութիւն, համագոյակցութիւն, համագոյութիւն, համէութիւն:
ՀԱՄԱԲՈԼՈՐ, ա. Համօրէն, համայն, բոլոր, բովանդակ, ամբողջ:
ՀԱՄԱԲՈՂԲՈՋ, ա. Տնկակից, համաբուն:
ՀԱՄԱԲՈՒՆ, ա. 1. (կրօն.) Բնութենակից, համագոյ: 2. Տնկակից, համանման, միանման, բնաւորական:
ՀԱՄԱԳԱՀ, ա. Գահակից, հաւասարապատիւ:
ՀԱՄԱԳԱՂԱՓԱՐ, ա. Համանման, հանգունատիպ, նմանակերպ, նմանատիպ, նոյնօրինակ:
ՀԱՄԱԳԱՒԱՌ, տե՛ս ԳԱՒԱՌԱԿԻՑ:
ՀԱՄԱԳՆԱՑ, տե՛ս ԸՆԹԱՑԱԿԻՑ:
ՀԱՄԱԳՈՅ, ա. Էակից, իսկակից, համաբուն, համագոյակ, բնութենակից, համագոյակից, միասնական, համագոյական:
ՀԱՄԱԳՈՅԱԿ, ՀԱՄԱԳՈՅԱԿԱՆ, ՀԱՄԱԳՈՅԱԿԻՑ, տե՛ս ՀԱՄԱԳՈՅ:
ՀԱՄԱԳՈՅԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՄԱԳՈՅՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱՄԱԳՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. (կրօն.) Համագոյակցութիւն, միաբնութիւն, բնութենակցութիւն, միասնականութիւն: 2. Հաղորդակցութիւն, մասնակցութիւն, կենակցութիւն:
ՀԱՄԱԳՈՐԾ, ա. 1. Գործակից: 2. Արարչակից:
ՀԱՄԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Գործակցութիւն:
ՀԱՄԱԳՈՒՄԱՐ, ա. Համախումբ, միահամուռ:
ՀԱՄԱԳՈՒՆԱԿ, ա. Նման, համանման, հաւասար, զուգական:
ՀԱՄԱԳՈՒՆԴ, ա. մ. Միաժողով, միագունդ, համախումբ, համագումար, բովանդակ, միաբան:
ՀԱՄԱԳՐԵԼ, տե՛ս ՇԱՐԱԳՐԵԼ:
ՀԱՄԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՇԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱՄԱԴԱՄ, ա. Համահամ, համեղահամ, համեղաճաշակ, քաղցրահամ, անոյշ:
ՀԱՄԱԴԱՒԱՆ, ա. Դաւանակից:
ՀԱՄԱԴՈՒՌՆ, ա. Դրակից, դրացի:
ՀԱՄԱԶԱՐՄ, ա. Տոհմակից, ազգակից:
ՀԱՄԱԶԳԻ, ա. 1. Ազգակից, ազգական, համացեղ, միազգի: 2. Համասեռ, համատեսակ, համանման:
ՀԱՄԱԶԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազգակցութիւն, ազգականութիւն, համանմանութիւն:

ՀԱՄԱԶՆ, ա. գ. Համազուն, համազգի, համացեղ:
ՀԱՄԱԶՈՅԳ, ա. 1. Անբաժան, միասնական: 2. Միանման, միօրինակ, միաբան: 3. Զուգակից, լծակից, ամուսին:
ՀԱՄԱԶՈՒԳԱԿՑԵԼ (իմ), ՀԱՄԱԶՈՒԳԵԼ (իմ), չբ. 1. Հաւասարել: 2. Միաբանել:
ՀԱՄԱԶՈՒԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւասարութիւն:
ՀԱՄԱԶՈՒՆ, տե՛ս ՀԱՄԱԶՆ:
ՀԱՄԱԶՕՐ, ա. 1. Հաւասարազօր, համակար, հանգիտազօր, հանգիտակարող: 2. գ. Համազօրութիւն:
ՀԱՄԱԶՕՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՄԱԶՕՐ (2):
ՀԱՄԱԷՈՒԹԻՒՆ, գ. Համաէնութիւն:
ՀԱՄԱԹԻՒ, տե՛ս ԶՈՒԳԱԹԻՒ (1):
ՀԱՄԱԹՈՌ, ա. Աթոռակից, գահակից, բարձրակից:
ՀԱՄԱԹՈՒԵԼ, տե՛ս ԶՈՒԳԱԹՈՒԵԼ:
ՀԱՄԱԺԱՄԱՆԱԿ, ա. Ժամանակակից:
ՀԱՄԱԼԾԱԿԻՑ, ՀԱՄԱԼԾՈՐԴ, ՀԱՄԱԼՈՒԾ, ա. Լծակից, ամոլք, գործակից:
ՀԱՄԱԽՄԲԵԼ, նբ. 1. Միախմբել: 2. չբ. Միանալ, միաւորել, ժողովակից լինել:
ՀԱՄԱԽՈՀ, ա. Համախոհակ, համախորհուրդ, համամիտ, համակամ, միախոհ, հաւասարախոհ:
ՀԱՄԱԽՈՀԱԿ, տե՛ս ՀԱՄԱԽՈՀ:
ՀԱՄԱԽՈՀՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Համամտութիւն, միաբանութիւն: 2. Տրամախոհութիւն:
ՀԱՄԱԽՈՐՀ, ՀԱՄԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, տե՛ս ՀԱՄԱԽՈՀ:
ՀԱՄԱԽՈՒՄԲ, ա. Համագումար, համագունդ, միագունդ:
ՀԱՄԱԽՕՍ, ա. 1. Միաբան, ձայնակից: 2. Միօրինակ:
ՀԱՄԱԾԱՌԱՅ, տե՛ս ԾԱՌԱՅԱԿԻՑ:
ՀԱՄԱԾԻՆ, ա. 1. Ծննդակից, երկուորեակ, միաբոյս: 2. Ազգակից, համասեռ: 3. Բնածին, ընդաբոյս:
ՀԱՄԱԿ[1], ա. Գործախայտ:
ՀԱՄԱԿ[2], ա. մ. Համայն, համօրէն, բոլոր, բոլորովին, ողջոյն, յամենայնի, միշտ, յար, հանապազ:
ՀԱՄԱԿԱՄ, ա. Միակամ, միախոհ, համամիտ, միաբան, կամակից:
ՀԱՄԱԿԱՄԵԼ (իմ), չբ. Միաբանել, կամակցել:
ՀԱՄԱԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Կամակցութիւն:
ՀԱՄԱԿԱՅ, ա. Անբաժանելի, անբաժան:
ՀԱՄԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Միաւորութիւն:
ՀԱՄԱԿԱՐ, տե՛ս ՀԱՄԱԶՕՐ (1):
ՀԱՄԱԿԱՐԳ, ա. Կարգակից, դասակից:
ՀԱՄԱԿԱՐԳԵԼ, նբ. Շարակարգել, շարադրել (խօսքը):
ՀԱՄԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դասակարգութիւն, կարգաւորութիւն: 2. Շարակարգութիւն, շարադրութիւն:
ՀԱՄԱԿԱՐԻ, ա. Կարեկից, կրակից:
ՀԱՄԱԿԴԵՆ, ա. Հաւատակից, դաւանակից:
ՀԱՄԱԿԵԱՑ, ա. Ժամանակակից:
ՀԱՄԱԿԵԼ[1], նբ. Պատել, պարուրել:
ՀԱՄԱԿԵԼ[2] (իմ), չբ. Շաղել, զգածել, զգածնուլ, զգենուլ:
ՀԱՄԱԿԵՐԱԿՈՒՐ, տե՛ս ՀԱՑԱԿԻՑ:
ՀԱՄԱԿԵՐՊ, ա. Համանման:
ՀԱՄԱԿԵՐՏ, ա. Բարեյարմար:
ՀԱՄԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Համեմատութիւն, բարեձեւութիւն, համաձեւութիւն:
ՀԱՄԱԿՈՐՈՅՍ, ա. Համայնաջինջ:
ՀԱՄԱԿՐՕՆ, ա. Միակրօն, համահաւատ, հաւատակից:
ՀԱՄԱԿՑՈՐԴ, ա. Միաբան, միաբանական:
ՀԱՄԱՀԱՂՈՅՆ, մ. Նոյն հետայն, միանգամայն, համայն, առ հասարակ:
ՀԱՄԱՀԱՄ, տե՛ս ՀԱՄԱԴԱՄ:
ՀԱՄԱՀԱՅՐ, ա. Միահայր, համհօրեայ, հարազատ:
ՀԱՄԱՀԱՍԱԿԱԿԻՑ, ա. Հասակակից:
ՀԱՄԱՀԱՐԶ կամ ՀԱՄՀԱՐԶ, գ. Նիզակակից, թիկնապահ:

ՀԱՄԱՀԱՎԱՍԱՐ, ա. Միահավասար, զուգահավասար:
ՀԱՄԱՀԱՎԱՏ, տե՛ս ՀԱՄԱԿՐՈՆ:
ՀԱՄԱՀԱՎԱՔԵԼ, նբ. Համախմբել, ժողովել, գումարել:
ՀԱՄԱՀԵՏ, ա. Զուգընթաց:
ՀԱՄԱՁԱՅՆ, ա. 1. Համաձայնակից, միաձայն, ձայնակից, միաբան: 2. մ. Համաձայնաբար, համաձայնապես, համաձայնակի:
ՀԱՄԱՁԱՅՆԱԲԱՐ, ՀԱՄԱՁԱՅՆԱԿԻ, տե՛ս ՀԱՄԱՁԱՅՆ (2):
ՀԱՄԱՁԱՅՆԱԿԻՑ, տե՛ս ՀԱՄԱՁԱՅՆ (1):
ՀԱՄԱՁԱՅՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՄԱՁԱՅՆ (2):
ՀԱՄԱՁԱՅՆԵԼ, չբ. Միաձայնել, միաբանել, ձայնակցել, ձայնակից լինել, կարծակից լինել:
ՀԱՄԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Միաձայնութիւն, ձայնակցութիւն, միաբանութիւն:
ՀԱՄԱՁԵՒ, ա. Համանման:
ՀԱՄԱՁԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Համանմանութիւն, համաչափութիւն:
ՀԱՄԱՃԱՆԱՊԱՐՀ, ա. Ուղեկից, ընթացակից:
ՀԱՄԱՄԱՅՐ, ա. Հարազատ:
ՀԱՄԱՄԻՏ, ա. Համախորհուրդ, համակամ:
ՀԱՄԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Միաբանութիւն, համաձայնութիւն:
ՀԱՄԱՅԱՐԿ, ա. Յարկակից, բնակակից:
ՀԱՄԱՅՆ, ա. 1. Ամբողջ, հանուր, բովանդակ, բոլոր: 2. մ. Համանգամայն, միանգամայն: 3. Առ հասարակ, բոլորովին, ամենայնիւ: 4. շ. Բայց, սակայն, տակաւին եւս:
– ՀԱՄԱՅՆԻՒ, տե՛ս ՀԱՄԱՅՆ (3):
– ԲԱՅՑ ՀԱՄԱՅՆ, ԵՒ ՀԱՄԱՅՆ, ՀԱՄԱՅՆ ԵՒ ԱՅՆՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՄԱՅՆ (4):
ՀԱՄԱՅՆԱՁԻՆՋ, ա. մ. Համակորոյս, համաջինջ, համաջնջական, համաջունջ:
ՀԱՄԱՆԳԱՄԱՅՆ, ա. 1. տե՛ս ՀԱՄԱՅՆ (1): 2. մ. Միանգամայն, ի միասին, զոյգ ընդ, նոյնպէս, ընդ ամենայն, բոլորովին, իսպառ, իսկոյն:
ՀԱՄԱՆԻՒԹ, տե՛ս ՆԻՒԹԱԿԻՑ:
ՀԱՄԱՆՄԱՆ, ա. նխդ. մ. Նմանակից, նոյնպիսի, հանգոյն, նմանապէս:
ՀԱՄԱՆՄԱՆԱԿԻ, ՀԱՄԱՆՄԱՆԻ, տե՛ս ՀԱՄԱՆՄԱՆ:
ՀԱՄԱՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նմանութիւն:
ՀԱՄԱՆՇԱՆ, ա. Համանման:
ՀԱՄԱՆՈՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Միաբանութիւն (նոյնանման՝ միաբան լինելը):
ՀԱՄԱՆՈՒՆ, ա. Հոմանուն, համանունակ, նոյնանուն, միանուն, անուանակից:
ՀԱՄԱՆՈՒՆԱԲԱՐ, մ. Հոմանունաբար, միանունաբար, հոմանունակի, համանունակի:
ՀԱՄԱՆՈՒՆԱԿ, տե՛ս ՀԱՄԱՆՈՒՆ:
ՀԱՄԱՆՈՒՆԱԿԻ, տե՛ս ՀԱՄԱՆՈՒՆԱԲԱՐ:
ՀԱՄԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անուանակցութիւն, միանունութիւն, հոմանունութիւն:
ՀԱՄԱՇԱՒԻՂ, ա. Զուգաշաւիղ, նոյնօրինակ:
ՀԱՄԱՇԽԱՐՀ կամ ՀԱՄԱՇԽԱՐՀԻ, ա. Համաշխարհական:
ՀԱՄԱՇԽԱՐՀԱԼՈՒՐ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱՔԱՐՈԶ:
ՀԱՄԱՇԽԱՐՀԱԿԱՆ, ա. 1. Հասարակաց, ընդհանրական, տիեզերական: 2. Գաւառական, ազգային, քաղաքական, հանգիստական: 3. Ռամկական, հասարակ:
ՀԱՄԱՇԽԱՐՀԻԿ, ա. Գաւառակից (միեւնոյն աշխարհից՝ երկրից):
ՀԱՄԱՇՆՉԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԻԱՆՉՆԱՊԷՍ:
ՀԱՄԱՇՆՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Միաբանութիւն, ձայնակցութիւն:
ՀԱՄԱՇՈՒՆՉ, ա. Համամիտ, համակամ, միաբան:

ՀԱՄԱՁԱՐՁԱՐ, ՀԱՄԱՁԱՐՁԱՐԱՆՔ, ա. Ձարչարակից, վշտակից, կրակից:
ՀԱՄԱՁԱՓ, ա. Հաւասարաչափ, համեմատ:
ՀԱՄԱՁԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձափակցութիւն, համեմատութիւն, հասարակաչափութիւն:
ՀԱՄԱՊԱՇՏՕՆ, ա. Պաշտօնակից:
ՀԱՄԱՊԱՏԻՒ, ա. Հաւասարապատիւ, հասարակապատիւ, պատուակից, զուգապատիւ, համապատուեալ, փառակից:
ՀԱՄԱՊԱՏՈՒԱԲԱՐ, մ. Համապատուապէս, հաւասարապէս:
ՀԱՄԱՊԱՏՈՒԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՄԱՊԱՏՈՒԱԲԱՐ:
ՀԱՄԱՊԱՏՈՒԵԱԼ, տե՛ս ՀԱՄԱՊԱՏԻՒ:
ՀԱՄԱՊԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւասարութիւն, փառակցութիւն, Թուակցութիւն:
ՀԱՄԱՊԱՐԻՍՊ, ա. Յարկակից:
ՀԱՄԱՊԵՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾՊԵՏԱԿԱՆ:
ՀԱՄԱՋԻՆՋ, ՀԱՄԱՋՆՋԱԿԱՆ, ՀԱՄԱՋՈՒՆՋ, տե՛ս ՀԱՄԱՅՆԱՋԻՆՋ:
ՀԱՄԱՌՕՏ, ա. 1. Կարճառօտ, կարճ, սուղ, ամփոփ: 2. մ. Համառօտաբար, համառօտապէս, համառօտիւ, կարճառօտիւ, անվրէպ, փութով: 3. գ. (յունական ոճով) Համառօտութիւն, բովանդակութիւն:
ՀԱՄԱՌՕՏԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՄԱՌՕՏ (2):
ՀԱՄԱՌՕՏԱԳԻԾ, տե՛ս ՀԱՄԱՌՕՏԱԳԻՐ:
ՀԱՄԱՌՕՏԱԳԻՐ, ա. Համառօտագիծ:
ՀԱՄԱՌՕՏԱԳՈՅՆ, ա. մ. Դուզնաքանագոյն:
ՀԱՄԱՌՕՏԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՄԱՌՕՏ (2):
ՀԱՄԱՌՕՏԵԼ, նբ. Բովանդակել, ամփոփել, կարճել, կարճատել:
ՀԱՄԱՌՕՏԻՋ, ա. Հոմառական:
ՀԱՄԱՌՕՏԻՒ, ՀԱՄԱՌՕՏԻՒՔ, տե՛ս ՀԱՄԱՌՕՏ (2):
ՀԱՄԱՌՕՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարճութիւն, կարճառօտութիւն:
ՀԱՄԱՌՕՏՈՒՄՆ, գ. Կարճումն, բարձումն:
ՀԱՄԱՍԵՂԱՆ, ա. Սեղանակից, հացակից:
ՀԱՄԱՍԵՌ, ա. Համազգի, համասեր, համատեսակ, համանման:
ՀԱՄԱՍԵՐ, տե՛ս ՀԱՄԱՍԵՌ:
ՀԱՄԱՍԵՐՄ, ա. Հարազատ, երկուորեակ (եղբայր):
ՀԱՄԱՍՆԵԱԼ, ՀԱՄԱՍՆՈՒՆԴ, ՀԱՄԱՍՈՒՆ, ա. 1. Սննդակից: 2. փխբ. Համանման, համաբարոյ:
ՀԱՄԱՍՊՐԱՄ, ա. Անուշաբոյր, անուշաբուրիչ, անուշահոտ:
ՀԱՄԱՍՏԵՂԾ, ա. Ընդաբոյս, բնածին:
ՀԱՄԱՍՓԻՌ, ՀԱՄԱՍՓԻՒՌ, ա. 1. Համատարած, ամենասփի(ւ)ռ: 2. մ. Տարածաբար, ցրիւ:
ՀԱՄԱՎԱՐ, ա. մ. Հաւասարաչափ:
ՀԱՄԱՎԿԱՅ, ա. Վկայակից:
ՀԱՄԱՏԱՐԱԾ, ա. Համասփիռ, լայնատարած, լայնածաւալ:
ՀԱՄԱՏԵՍԱԿ, ա. Համաձև, նոյնակերպ, համանման, համաբուն:
ՀԱՄԱՏԻՊ, ա. Համաձև, համանման, նման:
ՀԱՄԱՏԻՔ, ա. Հասակակիցք:
ՀԱՄԱՏՈՀՄ, ա. Համատոհմիկ, տոհմակից, ազգակից, համազգի, համասեր, համասեռ:
ՀԱՄԱՏՈՀՄԻԿ, տե՛ս ՀԱՄԱՏՈՀՄ:
ՀԱՄԱՐ, գ. 1. Թիւ: 2. Հաշիւ: 3. Քննութիւն, վճիռ: 4. Վարկ:
- Ի ՀԱՄԱՐ, նխդ. Ի պէտս, ի սակս, պատճառաւ, վասն:
- Ի ՀԱՄԱՐ ԱԾԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ԲԵՐԵԼ. Հաշուել, Թուել, համարել, համեմատել, բաղդատել:
ՀԱՄԱՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Համարահատ:
ՀԱՄԱՐԱՀԱՏ, տե՛ս ՀԱՄԱՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱՄԱՐԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատասխանատուութիւն:

ՀԱՄԱՐԵԱ՛ ԹԷ, տե՛ս ԳՐԵԹԷ:
ՀԱՄԱՐԵԼ, հբ. 1. Ի համար արկանել, թուել, հաշուել: 2. Վարկանել, կաՀել, գրել, դնել ի մտի:
ՀԱՄԱՐԻՒՆ, ա. Արիւնակից, արեանառու, ազգական, ազգակից:
ՀԱՄԱՐՁԱԿ, ա. 1. Բացարձակ, ընդարձակ: 2. Անարգել, ազատ: 3. Աներկիւղ, անվեՀեր, անաՀ, յանդուգն, վստաՀ: 4. մ. Համարձակաբար, համարձակապէս, աներկիւղաբար, վստաՀաբար, անվախ:
ՀԱՄԱՐՁԱԿԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՄԱՐՁԱԿ (4):
ՀԱՄԱՐՁԱԿԱԲԵՐԱՆ, տե՛ս ՀԱՄԱՐՁԱԿԱԽՕՍ:
ՀԱՄԱՐՁԱԿԱԴԷՄ, ա. մ. Ազատադէմ, պարզերես, անվեՀեր:
ՀԱՄԱՐՁԱԿԱԽՕՍ, ա. Համարձակաբերան:
ՀԱՄԱՐՁԱԿԱԿԱՆ, ա. Համարձակ:
ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Համարձակատես:
ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՁԱՅՆ, ա. մ. Լայնաձայն, ձայնարձակ:
ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՄԱՐՏ, ա. Արի, անվեՀեր:
ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՄԱՐՁԱԿ (4):
ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՏԵՍ, տե՛ս ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՀԱՅԵԱՑ:
ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՓԱՅԼ, ա. Մեծապայծառ:
ՀԱՄԱՐՁԱԿԵԼ[1], նբ. 1. Համարձակեցուցանել, Հրաման տալ, թոյլ տալ, թողացուցանել: 2. ՎստաՀ առնել, վստաՀացուցանել, քաջալերել:
ՀԱՄԱՐՁԱԿԵԼ[2] (իմ), չբ. Համարձակ լինել, վստաՀանալ, վստաՀել, քաջալերել, զօրանալ, յանդգնել:
ՀԱՄԱՐՁԱԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՄԱՐՁԱԿԵԼ[1]:
ՀԱՄԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. ՎստաՀութիւն, աներկեանութիւն, քաջալերութիւն, արիութիւն: 2. Թոյլտուութիւն, իրաւունք, ազատութիւն: 3. Յանդըգնութիւն, լրբութիւն:
ՀԱՄԱՐՄԱՏ, ա. Տնկակից:
ՀԱՄԱՐՈՂ, ա. գ. Մաթէմատիկոս:
ՀԱՄԱՐՈՂԱԿԱՆ ԱՐՈՒԵՍՏ, տե՛ս ՀԱՄԱՐՈՂԱԿԱՆՆ:
ՀԱՄԱՐՈՂԱԿԱՆՆ, ՀԱՄԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Թուականն, թուականութիւն:
ՀԱՄԱՐՈՒԵՍՏ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏԱԿԻՑ:
ՀԱՄԱՑԵՂ, ա. Հոմացեղ, համատոՀմ, համազգի, ազգակից:
ՀԱՄԱՑԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազգակցութիւն:
ՀԱՄԱՓԱՌ, ա. 1. Համափառական, փառակից: 2. (յունական ոճով) Համամիտ, միաբան, ուղղափառ:
ՀԱՄԱՓԱՌԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՄԱՓԱՌ (1):
ՀԱՄԱՓԱՌԵԼ, չբ. (յունական ոճով) Միաբանել (դաւանաբանական հարցերում):
ՀԱՄԱՔԱՄՈՒԱԾ, գ. Մրուր:
ՀԱՄԱՔԱՏԱԿԵԼ, նբ. Նմանեցուցանել, քատակել:
ՀԱՄԲԱԿ, ա. գ. 1. Նորածին, երախայ, տղայ, մանուկ, պատանի, երիտասարդ: 2. Ձաւակ: 3. Աշակերտ:
ՀԱՄԲԱԿԱԲԱՐ, մ. Տղայաբար, համբակօրէն, տխմարաբար:
ՀԱՄԲԱԿԱԳՈՅՆ, ա. Մանկագոյն:
ՀԱՄԲԱԿԱԿԱՆ, ա. Մանկական, երիտասարդական:
ՀԱՄԲԱԿՕՐԷՆ, տե՛ս ՀԱՄԲԱԿԱԲԱՐ:
ՀԱՄԲԱՌՆԱԼ[1], նբ. Ամբառնալ, վերացուցանել, բարձրացուցանել:
ՀԱՄԲԱՌՆԱԼ[2], չբ. Վերանալ, բարձրանալ:
ՀԱՄԲԱՐ, գ. 1. Մթերանոց, շտեմարան, համբարանոց, համբարոց, ամբարանոց, ամբար: 2. Մթերք, մթերումն, պարէն:
ՀԱՄԲԱՐԱԾՈՒ, տե՛ս ՀԱՄԲԱՐԱԿ (2):
ՀԱՄԲԱՐԱԿ, գ. 1. Համբարանոց: 2. Համբարածու, մատակարար:
ՀԱՄԲԱՐԱԿԱՊԵՏ, տե՛ս ԱՄԲԱՐԱՊԵՏ:

ՀԱՄԲԱՐԱՆՈՑ, տե՛ս ՀԱՄԲԱՐ (1):
ՀԱՄԲԱՐԱՊԵՏ, տե՛ս ԱՄԲԱՐԱՊԵՏ:
ՀԱՄԲԱՐԵԼ, նբ. Ամբարել, շտեմարանել, մթերել, գանձել, պահել:
ՀԱՄԲԱՐԻ, տե՛ս ՀԱՄԲԱՐՈՒ:
ՀԱՄԲԱՐՁԱԲԵՐՁ, ա. Բարձրաբերձ, վերամբարձ:
ՀԱՄԲԱՐՁԱԽՕՍԱԿԱՆ, ա. Վերամբարձայածու (օդերևութաբանական):
ՀԱՄԲԱՐՈՑ, տե՛ս ՀԱՄԲԱՐ (1):
ՀԱՄԲԱՐՈՒ, գ. Ցուշկապարիկ, պարիկ:
ՀԱՄԲԱՐՏԱԿ, տե՛ս ԱՄԲԱՐՏԱԿ:
ՀԱՄԲԱՒ, գ. Լուր, տեղեկութիւն, հըռչակ:
ՀԱՄԲԱՒԱԲԵՐ, ա. գ. Բանբեր:
ՀԱՄԲԱՒԱԿՈԾ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՄԲԱՒԵԼ:
ՀԱՄԲԱՒԱՏԵՆՋ, ա. Հռչակաւոր:
ՀԱՄԲԱՒԱՒՈՐ, ա. Հռչակեալ, հռչակաւոր:
ՀԱՄԲԱՒԵԼ, նբ. Համբաւակոծ առնել, հռչակ հարկանել, հռչակել:
ՀԱՄԲԵՐԱԿԱՆ, ա. Ժուժկալական, տոկուն, համբերող:
ՀԱՄԲԵՐԱՏԱՐ, ա. Համբերող, յերկարահամբեր:
ՀԱՄԲԵՐԱՏԱՐՐ, ա. Հաստատ (համբերութեան մէջ կայուն):
ՀԱՄԲԵՐԵԼ, չբ. Հանդուրժել, ժուժկալել, ժոյժ ունել, հանդարտ լինել, հանդարտել, դիմանալ, տանել, տոկալ, սպասել:
ՀԱՄԲԵՐՈՂ, ա. Ժուժկալ, համբերատար:
ՀԱՄԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ըմբերութիւն, ժուժկալութիւն:
ՀԱՄԲՈՅՐ, գ. 1. Համբուրումն: 2. Սէր, միութիւն, հաշտութիւն, միաբանութիւն: 3. Ընտելութիւն, ընտանութիւն (կենդանիների մասին): 4. Հանդարտութիւն, ցածութիւն: 5. ա. Ընտել, հանդարտ, հեզ, հաշտ, միաբան, միակամ, համամիտ:
ՀԱՄԲՈՒՆ, մ. Բնաւ, բնաւին, ամենայնիւ, ամենևին, երբէք:
ՀԱՄԲՈՒՐԱԿԱՆ, ա. Սիրելի, ըղձալի:
ՀԱՄԲՈՒՐԵԼ, նբ. 1. Պագանել, ողջունել, ողջագուրել: 2. փխբ. Սիրել, յարել (սիրով), կապել (հոգով): 3. փխբ. Ընդունել, համակել:
ՀԱՄԲՈՒՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ընտելացուցանել, սովորեցուցանել:
ՀԱՄԲՈՒՐՈՒՄՆ, գ. Համբոյր (համբուրելը):
ՀԱՄԳՈՒՆԴ, տե՛ս ՀԱՄԱԳՈՒՆԴ:
ՀԱՄԵԼ, տե՛ս ՀԱՄԵՄԵԼ:
ՀԱՄԵՂ, ա. Ախորժահամ, ախորժաճաշակ, անոյշ, քաղցր:
ՀԱՄԵՂԱՀԱՄ, ՀԱՄԵՂԱՃԱՇԱԿ, տե՛ս ՀԱՄԱԴԱՄ:
ՀԱՄԵՂԱՃԱՇԱԿԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՄԵՂՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱՄԵՂԱՆԱԼ, չբ. Անուշանալ, քաղցրանալ:
ՀԱՄԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Համ, քաղցրութիւն, համեղաճաշակաւորութիւն:
ՀԱՄԵՄԱՆՔ, տե՛ս ՀԱՄԵՄՔ:
ՀԱՄԵՄԱՏ, ա. Զուգակշիռ, յարմար, նման, համանման, հաւասար, հանգէտ, հանգոյն, նոյնպիսի:
ՀԱՄԵՄԱՏԱԲԱՐ, մ. Նմանօրէն, նոյնպէս:
ՀԱՄԵՄԱՏԱԿԱՆ, ա. Բաղդատական:
ՀԱՄԵՄԱՏԵԼ, նբ. Բաղդատել, զուգակշռել, նմանեցուցանել, հաւասարել:
ՀԱՄԵՄԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բաղդատութիւն, զուգաչափութիւն: 2. Յարմարութիւն, պատշաճութիւն:
ՀԱՄԵՄԱՒՈՐ, ա. Ախորժելի:
ՀԱՄԵՄԵԼ, նբ. Համել, անուշել, անուշացուցանել:
ՀԱՄԵՄՔ, գ. Համեմանք:
ՀԱՄԵՍՏ, ա. 1. Զգաստ, պարկեշտ, ամօթխած, հեզ, հանդարտ, ցածուն: 2. Զափաւոր, խոհական, զգօն:
ՀԱՄԵՍՏԱՆԱԼ, չբ. Զգաստանալ, պարկեշտանալ, քաղաքավարել:

ՀԱՄԵՍՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զգաստացուցանել, զգօնացուցանել, հանդարտեցուցանել:
ՀԱՄԵՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարկեշտութիւն, զգաստութիւն, քաղաքավարութիւն:
ՀԱՄԵՏ, գ. Պաղան:
ՀԱՄԵՏԵԼ, նբ. Պաղանել:
ՀԱՄԵՐԱՄ, տե՛ս ԵՐԱՄՈՎԻՆ:
ՀԱՄԸՆԹԱՑ, ա. մ. Զուգընթաց:
ՀԱՄԻՄԱՑ, ա. Համամիտ, համախոհ, համախորհուրդ:
ՀԱՄԻՄԱՑԱԿԱՆ, ա. Միաբանական:
ՀԱՄԻՄԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Համակամութիւն:
ՀԱՄՀՕՐԵԱՑ, տե՛ս ՀԱՄԱՀԱՅՐ:
ՀԱՄՈԶԱԿԵՐ, ա. Համոզիչ, խրատատու:
ՀԱՄՈԶԵԼ, նբ. Ամոքել, ողոքել, յորդորել, հաւանեցուցանել, խաղաղել:
ՀԱՄՈԶԻՉ, ա. Խաղաղարար:
ՀԱՄՐ, ա. Մունջ, անխօս, անբարբառ:
ՀԱՄՐԱՆԱԼ, չբ. Համրել, պապանձել:
ՀԱՄՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Պապանձեցուցանել, լռեցուցանել, կարկեցուցանել, կարկել:
ՀԱՄՐԵԼ (իմ), տե՛ս ՀԱՄՐԱՆԱԼ:
ՀԱՄՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխօսութիւն:
ՀԱՄՕՐԷՆ, ա. 1. Համայն, ամենայն, բոլոր, ընդհանուր, բովանդակ: 2. մ. Առհասարակ, միանգամայն, միահաղոյն, բոլորովիմբ, բովանդակապէս, իսպառ:
ՀԱՅԱԲԱՐԲԱՌ, տե՛ս ՀԱՅԵՐԷՆԱԽՕՍ:
ՀԱՅԱԶՈՒՆ, տե՛ս ՀԱՅԿԱԶՆ:
ՀԱՅԱՐԱՆ, գ. Տեսանելիք, աչք:
ՀԱՅԵԱՑՔ, տե՛ս ՀԱՅԵՑՈՒԱԾ:
ՀԱՅԵԼ (իմ), չբ. 1. Նայել, յականել: 2. Վերակնել, վերահայել: 3. Դիտել, ակնակառոյց լինել, այց առնել, զննել, ուշ ունել, միտ դնել: 4. Ակնարկել: 5. Միտել, յօժարել, ձգտել: 6. Ակնունել, խիթալ, սպասել:
ՀԱՅԵԼԻ, ա. Թափանցիկ, երևելի:
ՀԱՅԵՐԷՆԱԽՕՍ, ա. Հայաբարբառ:
ՀԱՅԵՑԱԾ, տե՛ս ՀԱՅԵՑՈՒԱԾ:
ՀԱՅԵՑԱԿԱՆ, ա. Մտաւոր, հոգևոր:
ՀԱՅԵՑԻԿ, ա. Լուսանցոյց (որտեղից կարելի է նայել):
ՀԱՅԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Հայեցութիւն, հայեցումն, նկատումն, դիտաւորութիւն:
ՀԱՅԵՑՈՒԱԾ, գ. Հայեացք, հայեցած, հայեցութիւն, հայեցումն, նայեցած, նայեցողութիւն, նայեցուած, տեսութիւն, տեսիլ:
ՀԱՅԵՑՈՒԹԻՒՆ, ՀԱՅԵՑՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԱՅԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՀԱՅԵՑՈՒԱԾ:
ՀԱՅԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Նայեցուցանել: 2. Յօժարեցուցանել:
ՀԱՅԹԱՅԹԱՄՏԵԼ, տե՛ս ՀԱՅԹԱՅԹԵԼ:
ՀԱՅԹԱՅԹԱՆՔ, գ. 1. Հնարք, ջան, ելք, ճարտարանք, գիւտ, ճար, դարման, դեղ: 2. Պարէն, պիտոյք: 3. Պատճառանք:
ՀԱՅԹԱՅԹԵԼ, նբ. չբ. Հնարել, ճարտարել, պաճարել, ջանալ, նիւթել, կրկտել:
ՀԱՅԹԱՅԹՈՒՄՆ, գ. Հայթայթանք (հայթայթելը):
ՀԱՅԿԱԶՆ, ՀԱՅԿԱԶՆԵԱՑ, ա. Հայազուն, հայկազնի, հայկազուն:
ՀԱՅԿԱԶՆԻ, ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ, տե՛ս ՀԱՅԿԱԶՆ:
ՀԱՅՀՈՅԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՅՀՈՅԻՉ (2):
ՀԱՅՀՈՅԱՆՔ, տե՛ս ՀԱՅՀՈՅՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱՅՀՈՅԵԼ, նբ. Անարգել, նախատել, թշնամանել, անիծանել, չարախօսել, բամբասել, լուտալ, պարսաւել, ի վայր հարկանել:
ՀԱՅՀՈՅԻՉ, ա. 1. Թշնամանիչ, թշնամանող, նախատիչ: 2. Հայհոյական:
ՀԱՅՀՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Հայհոյանք, թըշնամանք, լուտանք, յիշոց, պղծաբանութիւն, չարախօսութիւն, անէծք, բամբասանք:
ՀԱՅՍ, տե՛ս ՁԱՆԳՈՒԱԾ:
ՀԱՅՐ, գ. 1. Հայրիկ: 2. Աստուած: 3. Նախահայր, նահապետ, նախնի: 4. Վերակացու, տնօրէն, գլուխ, տէր, առաջ-

նորդ: 5. Գտակ, հեղինակ, հաւակ: 6. Աբբայ, վանական, միայնակեաց: 7. յոգն. (ասորական ոճով) Ծնօղք:
ՀԱՅՐԱԲԱՐ, մ. 1. Հայրապէս, հայրօրէնաբար: 2. ա. Հայրական:
ՀԱՅՐԱԲԱՐՈՅ, ՀԱՅՐԱԲԱՐՈՒ, ա. 1. Հօրաբարոյ, հօրամոյն: 2. Հայրանման:
ՀԱՅՐԱԲՈՒՆ, տե՛ս ՀԱՅՐԵՆԻ:
ՀԱՅՐԱԳԻՐ, ա. Պատուաստիւ հայր:
ՀԱՅՐԱՁԵՂԾ, ա. Հայրանարգու, հայրատանջ, հայրատեաց:
ՀԱՅՐԱԽԵՂԴ, ա. Հայրասպան:
ՀԱՅՐԱԾԻՆ, ա. Հօրածին:
ՀԱՅՐԱԿԱՆ, ա. Հայրունակ, հայրօրէն:
ՀԱՅՐԱՆԱՐԳՈՒ, ա. Հայրազեղծ, հայրատեաց, հայրասպան:
ՀԱՅՐԱՆՄԱՆ, տե՛ս ՀԱՅՐԱԲԱՐՈՅ (2):
ՀԱՅՐԱՊԵՏ, գ. 1. Նախահայր, նահապետ: 2. Պատրիարգ, եպիսկոպոսապետ, արքեպիսկոպոս:
ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Եպիսկոպոսական, կաթողիկոսական:
ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՆՈՑ, գ. Հայրապետարան, պատրիարգարան, կաթողիկոսարան:
ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՐԱՆ, տե՛ս ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՆՈՑ:
ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նահապետութիւն: 2. Պատրիարգութիւն, կաթողիկոսութիւն, եպիսկոպոսապետութիւն, եպիսկոպոսութիւն:
ՀԱՅՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՅՐԱԲԱՐ:
ՀԱՅՐԱՍՊԱՆ, ա. Հայրախեղդ:
ՀԱՅՐԱՏԱՆՋ, տե՛ս ՀԱՅՐԱՁԵՂԾ:
ՀԱՅՐԵՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՅՐԵՆԻ:
ՀԱՅՐԵՆԱՏՈՒՐ, ա. Հայրենաւանդ, հայրենական:
ՀԱՅՐԵՆԱՒԱՆԴ, տե՛ս ՀԱՅՐԵՆԱՏՈՒՐ:
ՀԱՅՐԵՆԵԱՆ, տե՛ս ՀԱՅՐԵՆԻ:
ՀԱՅՐԵՆԻ, ա. Հայրական, հայրենական, հայրենեան, սեպհական, հայրաբուն, բնիկ, բուն:
ՀԱՅՐԵՆԻՔ, գ. 1. Ժառանգութիւն, ինչք, ստացուած: 2. Նախնիք: 3. Գաւառ, երկիր, բնաշխարհ:
ՀԱՅՐԻԿ, գ. փղքշ. ՀԱՅՐ-ի:
ՀԱՅՐՈՒՆԱԿ, տե՛ս ՀԱՅՐԱԿԱՆ:
ՀԱՅՐՕՐԷՆ, տե՛ս ՀԱՅՐԱԿԱՆ:
ՀԱՅՐՕՐԷՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՅՐԱԲԱՐ (1):
ՀԱՅՑ, գ. Խնդիր, հարցափորձ, քննութիւն:
ՀԱՅՑԱԿԱՆ, ա. (քեր.) Փաստական (հոլով):
ՀԱՅՑԵԼ, նբ. 1. Խնդրել, աղաչել, աղերսել, ժտել, մաղթել, թախանձել, պաղատել: 2. Որոնել, խուզել:
ՀԱՅՑԵԼԻՆ, տե՛ս ԽՆԴՐԱՆՔ:
ՀԱՅՑՈՒԱԾ, մանաւանդ՝ ՀԱՅՑՈՒԱԾՔ, գ. Խնդրուածք, խնդրանք, աղաչանք, աղերս:
ՀԱՅՑՈՒՄՆ, գ. 1. Հայցուածք: 2. Քննութիւն, հարցափորձ: 3. Պահանջումն, կարիք:
ՀԱՆ, տե՛ս ՀԱՆԻ:
ՀԱՆԱՊԱԶ, մ. Միշտ, հանապազորդ, շարունակաբար, օր ըստ օրէ, անդադար:
ՀԱՆԱՊԱԶԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՆԱՊԱԶ:
ՀԱՆԱՊԱԶԱԲՈՒՂԽ, ա. Մշտաբուղխ, հանապազահոս:
ՀԱՆԱՊԱԶԱԳՆԱՅ, ա. Մշտագնաց, մշտահոս:
ՀԱՆԱՊԱԶԱԿԱՆ, ա. Հանապազորդեան, անընդհատ, մշտական, յաւէժական:
ՀԱՆԱՊԱԶԱՀՈՍ, ա. Մշտահոս:
ՀԱՆԱՊԱԶԱՄԵՌ, ա. Հանապազամեռիկ:
ՀԱՆԱՊԱԶԱՄԵՌԻԿ, տե՛ս ՀԱՆԱՊԱԶԱՄԵՌ:
ՀԱՆԱՊԱԶԱՍՈՒՏ, ա. Խաբեբայ, ստախօս:
ՀԱՆԱՊԱԶԱՏԱՐԱԾ, տե՛ս ԲԱԶԿԱՏԱՐԱԾ:
ՀԱՆԱՊԱԶԱՓՈԽ, ա. Փոփոխական, յողդողդ:
ՀԱՆԱՊԱԶՈՐԴ, տե՛ս 1. մ. ՀԱՆԱՊԱԶ: 2. ա. ՀԱՆԱՊԱԶՈՐԴԵԱՅ:

ՀԱՆԱՊԱԶՈՐԴԵԱՑ, ՀԱՆԱՊԱԶՈՐԴԵԱՆ, ա. 1. Հանապազորդ, հանապազօրեայ, յաւէժական: 2. Օրըստօրեայ, օր ըստ օրէ:
ՀԱՆԱՊԱԶՈՐԴԵԼ, չբ. 1. Դեգերել, պարապել, ջրդել, ցանկորդել: 2. Նբ. Յերկարել:
ՀԱՆԱՊԱԶՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դեգերումն, պարապումն: 2. Շարունակութիւն, յարատեւութիւն, անպակասութիւն:
ՀԱՆԱՊԱԶՕՐ, մ. Զօրհանապազ, յօր ամենայն, օր ըստ օրէ:
ՀԱՆԱՊԱԶՕՐԵԱՑ, ա. Հանապազորդեայ, հանապազորդեան, հանապազորդ, մշտօրեայ:
ՀԱՆԳԱՄԱՆՔ, գ. 1. Պարագայ: 2. Եղանակ, օրինակ, կերպ, ձև: 3. Պատճառք, ցոյցք, ապացոյց: 4. Պէտք, ընտրութիւն, քննութիւն: 5. Տեղեկութիւն:
ՀԱՆԳԱՆԱԿԵԼ, չբ. 1. Դաշնաւորել, միաբանել, մասնակցել: 2. Զուգակշռել, համեմատել:
ՀԱՆԳԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գործակցութիւն, դաշնաւորութիւն, դաշն:
ՀԱՆԳԷՏ, ա. Զոյգ, համեմատ, հաւասար, նման, նոյնանման, հանգիտակ, հանգոյն:
ՀԱՆԳԷՏԱԿԱՐ, տե՛ս ՀԱՆԳԻՏԱԶՕՐ:
ՀԱՆԳԷՏԱՀԱՍԱԿ, տե՛ս ՀԱՍԱԿԱԿԻՑ:
ՀԱՆԳԷՏԸՆԹԱՑ, ա. մ. Համաժամանակ, միանգամայն:
ՀԱՆԳԻՍՏ, գ. 1. Դադար, դուլ, հանդարտութիւն, անդորրութիւն, խաղաղութիւն: 2. Դադարք, կայան, բնակութիւն: 3. Մահ: 4. Գերեզման, շիրիմ, հանգըստարան, քնարան: 5. Կատարումն, դադարումն, վերջ: 6. Արեւմուտք (արեւի մայր մտնելը):
ՀԱՆԳԻՍՏԱՒՈՐ, տե՛ս ՀԱՆԳՍՏԱՒԷՏ:
ՀԱՆԳԻՏԱԲԱՐ, մ. Հաւասարապէս, զուգակցապէս:
ՀԱՆԳԻՏԱԳՈՅՆ, ա. Յարանման:
ՀԱՆԳԻՏԱԶՕՐ, տե՛ս ՀԱՄԱԶՕՐ (1):
ՀԱՆԳԻՏԱԹԻՒ, տե՛ս ԶՈՒԳԱԹԻՒ (1):
ՀԱՆԳԻՏԱԿ, տե՛ս ՀԱՆԳԷՏ:
ՀԱՆԳԻՏԱԿԱՐՈՂ, տե՛ս ՀԱՄԱԶՕՐ (1):
ՀԱՆԳԻՏԱՀԱՒԱՍԱՐ, տե՛ս ԶՈՒԳԱՀԱՒԱՍԱՐ:
ՀԱՆԳԻՏԱՀՐԵՇՏԱԿ, ա. Զուգահրեշտակ, հրեշտակահանգէտ, հրեշտականման:
ՀԱՆԳԻՏԱՄԱՆԱԿ, տե՛ս ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԻՑ:
ՀԱՆԳԻՏԱՄԷՏ, ա. Զուգակշիռ, յարանման:
ՀԱՆԳԻՏԱՆԱԼ, չբ. Հաւասարել:
ՀԱՆԳԻՏԱՊԱՏԻՒ, ա. Հաւասարապատիւ, համապատիւ, զուգապատիւ, հանգունապատիւ:
ՀԱՆԳԻՏԱՍՏՈՒԱԾ, ա. 1. Կիսաստուած: 2. Աստուածավայելուչ:
ՀԱՆԳԻՏԱՍՏՈՒԱԾԱԿԱՆ, ա. Աստուածավայելուչ:
ՀԱՆԳԻՏԱՏԻՊ, ա. Հանգունատիպ, նմանատիպ:
ՀԱՆԳԻՏԱՓԱՌ, ա. Զուգափառ, համափառ:
ՀԱՆԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւասարութիւն, նմանութիւն:
ՀԱՆԳՈՅՆ, 1. նխդ. Նման, հաւասար, իբրև, պէս: 2. մ. Նմանապէս, նոյնպէս: 3. Գրեթէ, համարեա՛ թէ: 4. ա. Համանման, հանգիտակ, նոյնպիսի:
ՀԱՆԳՈՅՑ, գ. 1. Կապ, զօդ, կնճիռ: 2. ա. Դժուարալոյծ:
ՀԱՆԳՈՒՆԱԿ, ՀԱՆԳՈՒՆԱԿԱՑԵԱԼ, ա. Հանգոյն, նման, համանման, նմանատիպ:
ՀԱՆԳՈՒՆԱԿԻՑ, ՀԱՆԳՈՒՆԱԿՑԵԱԼ, ա. Նմանակից, համանման, հաւասար, հաղորդ:
ՀԱՆԳՈՒՆԱՆՄԱՆ, ա. Համանման, յարանման:

ՀԱՆԳՈՒՆԱՊԱՏԻՒ, *ա.* Համապատիւ, հանգիտապատիւ:

ՀԱՆԳՈՒՆԱՊԷՍ, *մ.* Նմանապէս, նոյնպէս:

ՀԱՆԳՈՒՆԱՏԻՊ, *ա.* Հանգիտատիպ, նըմանատիպ, հանգոյն, հանգէտ:

ՀԱՆԳՈՒՆԱՒՈՐ, *ա.* Նման, հաւասար:

ՀԱՆԳՈՒՇՆ, *ա. մ.* Հանգրիճաձև, ամփոփ, սեղմ:

ՀԱՆԳՈՒՑԱՆԵԼ, *պբ.* 1. Հանդարտեցուցանել, դիւրել, ընկողմանեցուցանել, յանձանձել: 2. Յանգ հանել, դադարեցուցանել, յանգեցուցանել, կացուցանել, աւարտել, գլխաւորել: 3. Թաղել:

– ՀԱՆԳՈՒՑԵԱԼ, *ա. գ.* Ննջեցեալ, վախճանեալ, մեռեալ:

ՀԱՆԳՈՒՑԻՉ, *ա.* Հանգստարար:

ՀԱՆԳՋԱՐԱՆ, *տե՛ս* ՀԱՆԳՍՏԱՐԱՆ (1):

ՀԱՆԳՋԵԼ (իմ), *չբ.* 1. Դադարել, զտեղի առնուլ, բնակել, ագանել, իջևանել, իջանել: 2. Յանգ ելանել, աւարտել: 3. Վախճանել, մահանալ, մեռանել:

ՀԱՆԳՍՏԱԿԱՆ, *ա.* Խաղաղական:

ՀԱՆԳՍՏԱՆՈՑ, *տե՛ս* ՀԱՆԳՍՏԱՐԱՆ (2):

ՀԱՆԳՍՏԱՐԱՆ, *գ.* 1. Հանգչարան: 2. Գերեզման, շիրիմ:

ՀԱՆԳՍՏԱՐԱՐ, *ա.* Հանգուցիչ, դիւրիչ:

ՀԱՆԳՍՏԱՒԷՏ, *ա.* Անդորր, անքոյթ:

ՀԱՆԳՍՏՈՑ, *տե՛ս* ՀԱՆԳՍՏԱՐԱՆ (2):

ՀԱՆԳՐԻԾԱՁԵՒ, *տե՛ս* ՀԱՆԳՈՒՇՆ:

ՀԱՆԳՐԻԾԵԼ, *նբ.* Հանգրիճեցուցանել, ամփոփել, զսպել, ժողովել, հաւաքել:

ՀԱՆԳՐԻԾԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, *տե՛ս* ՀԱՆԳՐԻԾԵԼ:

ՀԱՆԳՐՈՒԱՆ, *գ.* 1. Կայան, իջավան: 2. Փարախ, մակաղատեղ: 3. Վկայարան:

– ՀԱՆԳՐՈՒԱՆ ՆԱՒՈՒՑ. Նաւահանգիստ:

ՀԱՆԴԱՐՏ, *ա.* 1. Անդորր, խաղաղ, մեղմ, հլու, հեզ, լռիկ, ցածուն: 2. *մ.* Հանդարտաբար, հանդարտապէս, հանդարտօրէն, հանդարտիկ:

– ՀԱՆԴԱՐՏ ԼԻՆԵԼ, *տե՛ս* ՀԱՄԲԵՐԵԼ:

ՀԱՆԴԱՐՏԱԲԱՐ, *տե՛ս* ՀԱՆԴԱՐՏ (2):

ՀԱՆԴԱՐՏԱԲԱՐՔ, *ա.* Հեզ, հլու:

ՀԱՆԴԱՐՏԱԳՆԱՑ, *ա. մ.* Հանդարտընթաց, հանդարտահետ:

ՀԱՆԴԱՐՏԱԳՈՅՆ, *ա.* 1. Մեղմագոյն: 2. *մ.* Հանդարտաբար, հեզաբար:

ՀԱՆԴԱՐՏԱԿԱՆ, *ա.* Հանդարտ, խաղաղ, մեղմ, հլու:

ՀԱՆԴԱՐՏԱՀԵՏ, *տե՛ս* ՀԱՆԴԱՐՏԱԳՆԱՑ:

ՀԱՆԴԱՐՏԱՁԵՒ, *ա.* Բարեձև:

ՀԱՆԴԱՐՏԱՆԱԼ, *տե՛ս* ՀԱՆԴԱՐՏԵԼ:

ՀԱՆԴԱՐՏԱՊԷՍ, *տե՛ս* ՀԱՆԴԱՐՏ (2):

ՀԱՆԴԱՐՏԱՄԻՐՏ, *ա.* Անդորրամիտ, անխռով, հլու, հեզ:

ՀԱՆԴԱՐՏԱՏԵՍԱԿ, *ա.* Հանդարտ, մեղմ:

ՀԱՆԴԱՐՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, *տե՛ս* ՀԱՆԴԱՐՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ՀԱՆԴԱՐՏԱՔԱՅԼ, *ա.* Հանդարտընթաց, հեզագնաց, մեղմագնաց:

ՀԱՆԴԱՐՏԵԼ, *չբ.* 1. Շաբաթանալ, հանգչել, խաղաղանալ, խաղաղել, դադարել, ցածնուլ, լռել, առանձնանալ: 2. Հանդուրժել, ժուժել, տանել, համբերել, տոկալ: 3. *Նբ. տե՛ս* ՀԱՆԴԱՐՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ՀԱՆԴԱՐՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, *պբ.* Խաղաղել, խաղաղացուցանել, ցածուցանել, դադարեցուցանել:

ՀԱՆԴԱՐՏԵՑՈՒՑԻՉ, *ա.* Խաղաղացուցիչ:

ՀԱՆԴԱՐՏԸՆԹԱՑ, *տե՛ս* ՀԱՆԴԱՐՏԱԳՆԱՑ:

ՀԱՆԴԱՐՏԻԿ, *մ. ա.* Հանդարտաբար, հանդարտօրէն, մեղմով, հանդարտական, հանդարտ:

ՀԱՆԴԱՐՏՈՂԱԿԱՆ, *ա.* Բարոյական:

ՀԱՆԴԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, *գ.* Անդորրութիւն, խաղաղութիւն, լռութիւն, հեզութիւն:

ՀԱՆԴԱՐՏՕՐԷՆ, *տե՛ս* ՀԱՆԴԱՐՏ (2):

ՀԱՆԴԵՐՁ[1], գ. 1. Զգեստ, պատմուճան, ագանելիք, արկանելի, ծածկոյթ, ճոքճ: 2. Հանդերձանք, սպաս, կազմած, պատրաստութիւն:
ՀԱՆԴԵՐՁ[2], նխդ. Ի միասին, հետ, ընդ:
ՀԱՆԴԵՐՁԱՆ, անք, տե՛ս ՀԱՆԴԵՐՁ[1] (2):
ՀԱՆԴԵՐՁԱՊԵՏ, գ. Հազարապետ, շտեմարանապահ, շտեմարանապետ, տաճարապետ:
ՀԱՆԴԵՐՁԱՐԱՐ, տե՛ս ԴԵՐՁԱԿ (1):
ՀԱՆԴԵՐՁԱԽՈՐԵԼ, տե՛ս ՀԱՆԴԵՐՁԵԼ:
ՀԱՆԴԵՐՁԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գործաւորութիւն, իրագործութիւն, ծառայութիւն:
ՀԱՆԴԵՐՁԵԼ, նբ. Պատրաստել, կազմել, յարդարել, զարդարել, յօրինել, յարմարել, հոգալ:
- ՀԱՆԴԵՐՁԵԱԼ, ա. գ. 1. Առաջիկայ, ապագայ, ապառնի: 2. Յարդարուն, զարդարուն, պատուական:
ՀԱՆԴԵՐՁԻԿ, տե՛ս ԶԳԵՍՏԻԿ:
ՀԱՆԴԵՐՁԻՉ, ա. Կազմիչ, արարող:
ՀԱՆԴԵՐՁՈՒԹԻՒՆ, ՀԱՆԴԵՐՁՈՒՄՆ, գ. Կազմութիւն, պատրաստութիւն:
ՀԱՆԴԷՊ, 1. ա. Դէպ, դիպող, պատշաճ, պատեհ: 2. նխդ. մ. Յանդիման, զառաջեաւ, առաջի, ընդդէմ, ընդ առաջ:
ՀԱՆԴԷՍ, գ. 1. Ատեան, դատ, հաւաստիք, ապացոյց, ցոյց: 2. Տեսարան, հրապարակ, ասպարէզ, մրցարան: 3. Մըրցանք, ագոն, նահատակութիւն, արիութիւն, մեծագործութիւն: 4. Տօնախմբութիւն: 5. Առաջադրութիւն, նպատակ:
- ՀԱՆԴԷՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՆԴԻՍԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
- Ի ՀԱՆԴԻՍԻ ԱՆՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՆԴԻՍԵԼ:
ՀԱՆԴԻՊԱՆԱԼ, տե՛ս ՀԱՆԴԻՊԵԼ:
ՀԱՆԴԻՊԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՆԴԻՊՈՒՄՆ:
ՀԱՆԴԻՊԵԼ, չբ. 1. Պատահել, ընդ առաջ ելանել, դիպել: 2. Մերձենալ, հպել: 3. Վիճակել: 4. (յունական ոճով) Գոլ, լինել, գտանել:
ՀԱՆԴԻՊԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մերձեցուցանել, վիճակել, յարմարել:
ՀԱՆԴԻՊՈՂ, տե՛ս ԴԻՊՈՂ:
ՀԱՆԴԻՊՈՂԱԲԱՐ, մ. Ի դէպ, ճահողակի:
ՀԱՆԴԻՊՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիպողութիւն, պատեհութիւն, յարմարութիւն, հասողութիւն:
ՀԱՆԴԻՊՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ՀԱՆԴԻՊՈՂՈՒԹԻՒՆ: 2. Դիպուած, դէպք:
ՀԱՆԴԻՊՈՒՄՆ, գ. 1. Հանդիպաւորութիւն, պատահումն: 2. Դիպուած, դէպք:
ՀԱՆԴԻՍԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՏԵՆԱԲԱՆԵԼ:
ՀԱՆԴԻՍԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՏԵՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱՆԴԻՍԱԴԻՐ, տե՛ս ԳՈՒՊԱՐԱԴԻՐ:
ՀԱՆԴԻՍԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳՈՒՊԱՐ:
ՀԱՆԴԻՍԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Հանդիսատես: 2. Հանդիսաւոր, բազմաժողով, հասարակական, շրջածցուցիկ:
ՀԱՆԴԻՍԱԿԱՏԱՐ, ա. Հասարակական:
ՀԱՆԴԻՍԱԿԻՐ, ա. Մրցական, փխբ. վըշտակիր, ճգնողական:
ՀԱՆԴԻՍԱԿԻՑ, ա. 1. Մարտակից, նահատակակից, ճգնակից: 2. Գործակից: 3. Պարակից, տօնակից: 4. Դատախազ, ոսոխ:
- ՀԱՆԴԻՍԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Պաշտպանել (դատարանում):
ՀԱՆԴԻՍԱԿՑԵԱԼ, ա. Հանդիսահաւասար:
ՀԱՆԴԻՍԱՀԱՒԱՍԱՐ, տե՛ս ՀԱՆԴԻՍԱԿՑԵԱԼ:
ՀԱՆԴԻՍԱՅԱՐԴԱՐ, ա. Հանդիսադիր:
ՀԱՆԴԻՍԱՆԱԼ, չբ. 1. Մրցել, ճգնել, նահատակել: 2. Առաքինանալ, աշխատել, ջանալ, գուն գործել, յառաջամիտ լինել: 3. Դիմել, հասանել:
ՀԱՆԴԻՍԱՊԵՏ, գ. Հանդիսադիր:

ՀԱՆԴԻՍԱՊԷՍ, մ. Հրապարակաւ, հանդիսօրէն:
ՀԱՆԴԻՍԱՍԷՐ, ա. Առաքինասէր, ճրգնասէր:
ՀԱՆԴԻՍԱՏԵԱՆ, գ. Հանդիսարան, մըրցարան, ասպարէզ:
ՀԱՆԴԻՍԱՏԵՍ, ա. Հանդիսական:
ՀԱՆԴԻՍԱՐԱՆ, գ. 1. Հանդիսատեան, մրցարան, ասպարէզ: 2. Ատեան, դատարան: 3. Հանդիսացուցիչ, հանդիսադիր:
ՀԱՆԴԻՍԱՐԱՐ, ա. Յորդորեցուցիչ, յորդորիչ, խրախոյս:
ՀԱՆԴԻՍԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հանդէս առնել, երեւելի առնել, երեւեցուցանել, նահատակեցուցանել:
ՀԱՆԴԻՍԱՒՈՐ, ա. 1. Հասարակական, հանրական, ատենական, դիմոսական: 2. Մրցող, մրցակից, նահատակ, ճգնաւոր:
ՀԱՆԴԻՍԵԼ, նբ. չբ. Ի հանդիսի անցուցանել, մրցել, փորձ առնել:
ՀԱՆԴԻՍՕՐԷՆ, մ. Հանդիսապէս, համախումբ:
ՀԱՆԴՈՒՐԺԵԼ, տե՛ս ՀԱՄԲԵՐԵԼ:
ՀԱՆԵԼ, նբ. 1. Արտաքսել: 2. Կորզել, առնուլ, բառնալ, քաղել, զրկել: 3. Մատուցանել, նուիրել: 4. Վերածել, շրջել: 5. Տարածել, հռչակել: 6. Յեղուլ, թարգմանել, փոխադրել:
- ՀԱՆԵԼ ԸՆԴ ԳԼՈՒԽ. Պատժել:
- ՀԱՆԵԼ ԸՆԴ ՍՈՒՐ. Ընդ սուր հանել, ընդաթուր հարկանել:
- Ի ԲԱՆՍ ՀԱՆԵԼ. Խաբել:
- Ի ՎԵՐ ՀԱՆԵԼ. Յայտնել, պատմել:
- ՅԻՆՔՆ ՀԱՆԵԼ. Իւրացուցանել, գրաւել:
ՀԱՆԻ, գ. Հան, հանիկ:
ՀԱՆԻԿ, տե՛ս ՀԱՆԻ:
ՀԱՆՃԱՐ, գ. Հնարագիտութիւն, խելամտութիւն, զգօնութիւն, ճարտարութիւն, իմաստութիւն, գիտութիւն, մակացութիւն, հասողութիւն, խոհեմութիւն, գիտ, հնարք:
ՀԱՆՃԱՐԱԲԱՐ, մ. Հանճարեղաբար, հանճարեղականապէս, հանճարեղապէս:
ՀԱՆՃԱՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հանճար, խելամտութիւն, իմաստութիւն, գիտութիւն:
ՀԱՆՃԱՐԱԿԱՆ, ա. Հանճարեղական, հանճարողական, հանճարաւոր, ճարտար:
ՀԱՆՃԱՐԱՄԻՏ, տե՛ս ՀԱՆՃԱՐԵՂ:
ՀԱՆՃԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՆԱՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱՆՃԱՐԱՅԵՂՅ, տե՛ս ՀԱՆՃԱՐԵՂ:
ՀԱՆՃԱՐԱՍԷՐ, ա. Իմաստասէր (իմաստութիւն սիրող):
ՀԱՆՃԱՐԱՍԻՐԱԲԱՐ, մ. Իմաստասիրաբար:
ՀԱՆՃԱՐԱՒՈՐ, տե՛ս ՀԱՆՃԱՐԱԿԱՆ:
ՀԱՆՃԱՐԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՆՃԱՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱՆՃԱՐԵԼ, նբ. Խորհել, ճարտարել, գտանել:
ՀԱՆՃԱՐԵՂ, ա. 1. Քաջահանճար, իմաստուն, գիտնաւոր, զգօն, խելացի, ուշիմ, հնարագէտ, խոհական, ճարտար: 2. Հանճարաւոր, հանճարական:
ՀԱՆՃԱՐԵՂԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՆՃԱՐԱԲԱՐ:
ՀԱՆՃԱՐԵՂԱԳՈՅՆ, ա. Իմաստնագոյն:
ՀԱՆՃԱՐԵՂԱԼԻՑ, ա. Իմաստալից, հանճարայեղց, հանճարեղ:
ՀԱՆՃԱՐԵՂԱԿԱՆ, ա. Հանճարական, գիտնաւոր, հմտական:
ՀԱՆՃԱՐԵՂԱԿԱՆԱՊԷՍ, ՀԱՆՃԱՐԵՂԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՆՃԱՐԱԲԱՐ:
ՀԱՆՃԱՐԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Հանճար, զգօնութիւն, իմաստութիւն:
ՀԱՆՃԱՐԻՄԱՍՏ, ա. Հանճարաւոր, հանճարեղ, խելացի:
ՀԱՆՃԱՐԻՉ, ա. Ճարտար, հմուտ, խելամուտ, գիտակ, մակացու, մակացող:
ՀԱՆՃԱՐՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՆՃԱՐԱԿԱՆ:

ՀԱՆՈՒՐ, ա. Ընդհանուր, բոլոր, միահամուռ, ամենայն, բովանդակ, բնաւ, համայն, ողջոյն:
ՀԱՆՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ:
ՀԱՆՐԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆԱԳՈՅՆ:
ՀԱՆՐԱԿԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆԱՊԷՍ:
ՀԱՇԱՆՔ, գ. Հաշումն, հիւծումն, տկարութիւն:
ՀԱՇԵԼ[1], նբ. Մաշել, ծիւրել, ծիւրեցուցանել, հալել, վատնել, տկարացուցանել, կորուսանել:
ՀԱՇԵԼ[2] (իմ), չբ. Հիւծանել, ծիւրել, տկարանալ:
ՀԱՇԻՒ, գ. 1. Համար, թիւ, սակ: 2. Հաւաստիք: 3. Վարկ:
– Ի ՀԱՇԻՒ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՇՈՒԵԼ (իմ):
ՀԱՇՄ, ա. Հաշմոտ, խաշմանդամ, խեղ, խեղանդամ, անդամախեղ, անդամաբեկ, կաղ, փեցի, գօս:
ՀԱՇՄԵԼ (իմ), չբ. Գոնջանալ:
ՀԱՇՄՈՏ, տե՛ս ՀԱՇՄ:
ՀԱՇՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Խաշմութիւն, խեղութիւն, գոնջութիւն:
ՀԱՇՈՒԵԼ (իմ), հբ. 1. Ի հաշիւ արկանել, համարել, թուել, ի համար ածել՝ բերել: 2. Վարկանել, կարծել:
ՀԱՇՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԱՇԱՆՔ:
ՀԱՇՏ, ա. 1. Խաղաղ, համբոյր, հեզ, ցածուն, բարեսէր, մարդասէր: 2. Քաւիչ: 3. Հաշտական:
ՀԱՇՏԱԲԱՐ, մ. Մեղմով:
ՀԱՇՏԱԿԱՆ, ա. Խաղաղական, ներողական, հաշտ:
ՀԱՇՏԱՐԱՆ, գ. 1. Քաւարան: 2. Հաշտարար:
ՀԱՇՏԱՐԱՐ, ա. Հաշտեցուցիչ, միջնորդ, բարեխօս:
ՀԱՇՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաշտութիւն, քաւութիւն:
ՀԱՇՏԵԼ, նբ. Հաշտ առնել, հաշտեցուցանել, խաղաղել, խաղաղացուցանել, հաճել, հաճեցուցանել:
ՀԱՇՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՇՏԵԼ:
ՀԱՇՏԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Հաշտեցուցողական, հաշտարար:
ՀԱՇՏԵՑՈՒՑՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՇՏԵՑՈՒՑԻՉ:
ՀԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խաղաղութիւն, հաճութիւն, սէր, միաբանութիւն:
ՀԱՇՏՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԱՇՏՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱՉԵԼ, չբ. (սովորաբար ՀԱՌԱՉԵԼ բայի հետ), տե՛ս ՀԱՌԱՉԵԼ:
ՀԱՉՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԱՌԱՉՈՒՄՆ:
ՀԱՊ, մ. 1. Հապա, յետոյ, այնուհետեւ, անդէն առ նմին: 2. Երբեմն երբեմն:
ՀԱՊԱ[1], մ. չ. Ապա, արդ, և արդ, այնուհետեւ, յետ այնորիկ:
ՀԱ՛ՊԱ[2], ձ. Աղէ՛, օ՛ն:
ՀԱՊՃԵՊ, 1. ա. Շտապ, արագագոյն, անդանդաղ, չփոթական: 2. մ. Փութանակի, ճեպով, ստիպաւ, շտապանակի:
– ՀԱՊՃԵՊԻՒ, ՀԱՊՃԵՊՈՎ, տե՛ս ՀԱՊՃԵՊ (2):
– ՀԱՊՃԵՊ ՏԱԼ. Փութացուցանել, հապճեպել:
ՀԱՊՃԵՊԵԼ, նբ. և չբ. 1. Ճեպել, ճեպեցուցանել, փութացուցանել: 2. Փութալ:
ՀԱՋԵԼ, չբ. Ղօղանջել (հաչող արձակել):
ՀԱՋԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՋՈՒՄՆ:
ՀԱՋՈՒՄՆ, գ. Հաջիւն, ղօղանջիւն:
ՀԱՌԱՉ, տե՛ս ՀԱՌԱՉԱՆՔ:
ՀԱՌԱՉԱԿԱՆ, ա. Հեծական, հառաչահան:
ՀԱՌԱՉԱՀԱՆ, տե՛ս ՀԱՌԱՉԱԿԱՆ:
ՀԱՌԱՉԱՆՔ, գ. Հառաչ, հառաչումն, հեծեծանք, հեծութիւն, յոգւոցհանութիւն:
ՀԱՌԱՉԵԼ, չբ. Հեծել, հեծեծել, յոգւոց հանել՝ ելանել:
ՀԱՌԱՉՈՒԹԻՒՆ, ՀԱՌԱՉՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԱՌԱՉԱՆՔ:

ՀԱՍ, գ. 1. Ժամանումն, հասումն: 2. Տուրք, բաժին, բաժ, տասանորդ:
ՀԱՍԱԿ, գ. 1. Տի, տիք: 2. Ժամանակ: 3. Բարձրութիւն, երկայնութիւն: 4. Մարդ (այսքան տարիք ունեցող):
ՀԱՍԱԿԱԳԵՂ, ա. Վայելչադիտակ:
ՀԱՍԱԿԱԼԻՑ, ա. Զափահասակ:
ՀԱՍԱԿԱԿԻՑ, ա. Համահասակակից, համատիք, միահասակ, հանդէտահասակ, ժամանակակից:
ՀԱՍԱԿԱՆ, ա. Հասու, իմանալի:
ՀԱՍԱԿԱՉԱՓ, ա. Զափահասակ, հասակաւոր:
ՀԱՍԱԿԱՒՈՐ, ա. Զափահասակ, հասակալից, հասակաչափ, հասակեայ:
ՀԱՍԱԿԵԱՅ, տե՛ս ՀԱՍԱԿԱՒՈՐ:
ՀԱՍԱՆԵԼ, չբ. 1. Գալ, ժամանել: 2. Ստանալ, զբռամբ ածել, հանդիպել: 3. Վերահասու լինել, հասկանալ: 4. Խայծել, ատոքանալ:
ՀԱՍԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՍՈՂՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱՍԱՐԱԿ, ա. 1. Կէս, մէջ, միջին: 2. Հաղորդ, կցորդ, միաբան, միախորհ: 3. Հաւասար: 4. Դիւրադիւտ, սովորական, պարզ: 5. (քեր.) Ընդհանուր (սեռ, գոյական, բայ): 6. մ. Ի միասին, միանգամայն, առ հասարակ: 7. Հաւասարապէս, միօրինակ:
- ԱՌ ՀԱՍԱՐԱԿ, տե՛ս ՀԱՍԱՐԱԿ (6, 7):
- ՀԱՍԱՐԱԿ ՕՐ կամ ՕՐ ՀԱՍԱՐԱԿ. Միջօր, միջօրէ, միջօրեայ:
ՀԱՍԱՐԱԿԱԲԱՐ, մ. Ընդհանրականապէս, հասարակապէս, առ հասարակ:
ՀԱՍԱՐԱԿԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆԱԳՈՅՆ:
ՀԱՍԱՐԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Գործակցութիւն:
ՀԱՍԱՐԱԿԱԶՈՅԳ, ա. Զուգակշիռ, զուգահաւասար:
ՀԱՍԱՐԱԿԱԶՕՐ, ա. Հաւասարազօր, համազօր:
ՀԱՍԱՐԱԿԱԽԱՌՆ, ա. մ. 1. Հասարակ, սովորական: 2. Հաւասար, հասարակաբար:
ՀԱՍԱՐԱԿԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Ներածութիւն:
ՀԱՍԱՐԱԿԱԾ, գ. 1. Կէս, հասարակ (կէսը): 2. տե՛ս ԶՈՒԳՕՐՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱՍԱՐԱԿԱԾԻՆ, ա. Մարդկային:
ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՆ, ա. 1. Հանրական, ընդհանուր: 2. Սովորական:
ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԻՑ, ա. Հաւասարակից:
ՀԱՍԱՐԱԿԱԿՇԻՌ, ա. Հաւասարակշիռ, զուգակշիռ:
ՀԱՍԱՐԱԿԱՅԻՆ, տե՛ս ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՆ:
ՀԱՍԱՐԱԿԱՇԷՆ, ա. Հասարակածին, հասարակաստեղծ:
ՀԱՍԱՐԱԿԱԶԱՓՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՄԱԶԱՓՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱՍԱՐԱԿԱՊԱՏԻՒ, տե՛ս ՀԱՄԱՊԱՏԻՒ:
ՀԱՍԱՐԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՍԱՐԱԿԱԲԱՐ:
ՀԱՍԱՐԱԿԱՍՏԵՂԾ, ա. Հասարակաչէն, հաւասար:
ՀԱՍԱՐԱԿԱՑ, ա. 1. Ընդհանուր, ընդհանրական, հանրական, հասարակական: 2. Հաւասար: 3. մ. Հասարակաբար, ընդհանրականապէս, առհասարակ: 4. Հաւասարապէս, միօրինակ, անխտիր:
ՀԱՍԱՐԱԿԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւասարութիւն, միաբանութիւն, կցորդութիւն:
ՀԱՍԱՐԱԿԵԼ, նբ. 1. Ընդմիջել: 2. Հաւասարել, բաշխել, հաղորդել, կցորդել:
ՀԱՍԱՐԱԿՈՐԴ, ա. Հաղորդ, հաղորդակից, հաւասարորդ, վիճակակից, հաւասարակից:
ՀԱՍԱՐԱԿՈՐԴԱԿԱՆ, ա. Հաղորդական:
ՀԱՍԱՐԱԿՈՐԴԵԼ, նբ. Հաղորդել, կցորդել:
ՀԱՍԱՐԱԿՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաղորդակցութիւն, կցորդութիւն:
ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հասարակորդութիւն, հաղորդակցութիւն, կցորդու-

թիւն, հաղորդութիւն: 2. Հաւասարութիւն:
ՀԱՄԱՐԱԿՕՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՋՈՒԳՕՐՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱՄԿԱՀԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Ատոքութիւն:
ՀԱՄՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Իմացողութիւն, ըմբռնումն, հասանողութիւն, հասութիւն:
ՀԱՄՈՒ, ա. 1. Խելամուտ, հմուտ, տեղեակ: 2. Հասական, իմանալի:
ՀԱՄՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՄՈՂՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱՄՈՒՀԱՄ, ա. Դիւրահաս, առձեռն պատրաստ:
ՀԱՄՈՒՄՆ, գ. 1. Հաս (հասանելը): 2. Խելամտութիւն:
ՀԱՄՈՒՆ, ա. 1. Զափահասակ, առոյգ, զօրաւոր, ձեռնհաս, կարող: 2. Ատոք:
ՀԱՄՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Ժաման կացուցանել՝ առնել, ժամանեցուցանել, տանել, ածել, բերել: 2. Ատոքացուցանել:
ՀԱՄՏ, ա. 1. Ամուր, պինդ, սերտ, կարծըր, հաստատուն, անշարժ, յաղթ: 2. գ. Հաստատութիւն, ամրութիւն, պնդութիւն, սերտութիւն:
ՀԱՍՏԱԲԵՍՏ, ա. Հաստակապ, պնդակապ, ամուր:
ՀԱՍՏԱԽԱՐԻՍԽ, ա. Կարծրախարիսխ, հաստահիմն, անշարժ:
ՀԱՍՏԱԿԱՅ, ա. Անյողդողդ:
ՀԱՍՏԱԿԱՇԻ, ա. Թանձրամորթ:
ՀԱՍՏԱԿԱՊ, տե՛ս ՀԱՍՏԱԲԵՍՏ:
ՀԱՍՏԱԿԱՌՈՅՑ, ա. Հաստահիմն, ամրաշէն, ամրակառոյց:
ՀԱՍՏԱՀԱՐՈՒՍՏ, ա. Պինդ, տոկուն, ուժեղակ, զօրաւոր, յաղթ:
ՀԱՍՏԱՀԵՂՈՅՍ, ա. Հաստահիմն, հաստակառոյց:
ՀԱՍՏԱՀԻՄՆ, ա. մ. 1. Հաստախարիսխ, հաստակառոյց: 2. Անդրդուելի, անսասան, անշարժ:
ՀԱՍՏԱՁԵՂՈՒՆ, ա. Հաստայարկ, ամրակառոյց, անկործան:
ՀԱՍՏԱՁԻԳ, ա. Կորովաձիգ, պնդաձիգ (աղեղնաւոր):

ՀԱՍՏԱՄԵՍՏ, ա. Պնդակազմ, յաղթանդամ:
ՀԱՍՏԱՅԱՐԿ, ա. Հաստաձեղուն, ամրակառոյց, ամուր:
ՀԱՍՏԱՆԱԼ, չբ. Ուռճանալ, թանձրանալ:
ՀԱՍՏԱՆԴԱՄ, ա. Պնդակազմ, հաստապինդ, յաղթանդամ:
ՀԱՍՏԱՆՁՆ, ա. Յաղթամարմին, յաղթանդամ, անձնեղ:
ՀԱՍՏԱՇԻՆԱԾ, ա. Ամրակառոյց:
ՀԱՍՏԱՋՈՎ, տե՛ս ՀԱՍՏԱՍՏԵՂՆ:
ՀԱՍՏԱՍՏԵՂՆ, ա. Հաստաջով:
ՀԱՍՏԱՏ, ա. 1. Հաստատուն, պինդ, ամուր: 2. Ստոյգ, իրական, հաւաստի: 3. մ. Հաւաստեաւ, հաւաստապէս, անշուշտ, ստուգիւ:
ՀԱՍՏԱՏԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՍՏԱՏԱՊԷՍ:
ՀԱՍՏԱՏԱԳՈՅՆ, ա. մ. Հաստատնագոյն, պնդագոյն, հաւաստագոյն, ստուգագոյն:
ՀԱՍՏԱՏԱԿԱՆ, ա. 1. Հաստատ, հաստատուն: 2. Կացուցիչ:
ՀԱՍՏԱՏԱՆԱԼ, չբ. Հաստատել, պնդել (հաստատուն լինել՝ դառնալ):
ՀԱՍՏԱՏԱՊԷՍ, մ. Հաստատաբար, հաստատութեամբ, հաստատ, հաւաստեաւ, ստուգապէս, տիրապէս:
ՀԱՍՏԱՏԵԼ, նբ. 1. Դնել, զետեղել, կանգնել, պնդել, ամրացուցանել, կացուցանել: 2. Որոշել, կարգել, սահմանել, հաւաստել: 3. Կազդուրել, զօրացուցանել: 4. Հաստել, ստեղծանել, առնել: 5. կ. չբ. Յենուլ:
ՀԱՍՏԱՏՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՀԱՍՏԱՏԱԳՈՅՆ:
ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ամրութիւն, պնդութիւն, սերտութիւն: 2. Հաստարան, նեցուկ: 3. Զօրութիւն, ույժ: 4. Ստուգութիւն, ապացոյց: 5. Ստեղծումն:
– ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ՀԱՍՏԱՏԱՊԷՍ:

ՀԱՍՏԱՏՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ:

ՀԱՍՏԱՏՈՒՆ, ա. 1. Հաստատ, սերտ, պինդ, անշարժ, անդրդուելի, անխախտելի, անքոյթ, տոկուն, զօրաւոր: 2. Հաւաստի, ստոյգ, ճշմարիտ, անտարակուսելի, արժանահաւատ: 3. Բարի, հաւատարիմ: 4. մ. Հաստատապէս, հաստատաբար, հաստատութեամբ:

ՀԱՍՏԱՏՐԱՄ, ա. Պինդ, ամուր, տրամ, հաստատուն:

ՀԱՍՏԱՐԱՆ, գ. Հաստատութիւն, նեցուկ:

ՀԱՍՏԵԱՅՔ, գ. յոգն. Հայս, խմոր, զանգուած:

ՀԱՍՏԵԼ, նբ. 1. Հաստատել, պնդել, յեցուցանել, արմատացուցանել: 2. Ստեղծանել, առնել, արձանագրել:

ՀԱՍՏԻՉ, ա. գ. 1. Ստեղծիչ, արարիչ: 2. Աստուած: 3. Զօրացուցիչ:

ՀԱՍՏՈՅԺ, ա. 1. Ուժեղակ, զօրաւոր, տոկուն: 2. Զգուշաւոր:

ՀԱՍՏՈՅՐ, ա. Ազդոյ, ուժգին, սաստիկ:

ՀԱՍՏՈՒԱԾ, գ. Ստեղծուած, շինուած, բաղկացութիւն:

ՀԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաստումն, ստեղծումն, արարչութիւն:

ՀԱՍՏՈՒՄՆ, գ. 1. Ստեղծումն, լինելութիւն, եղելութիւն, գոյաւորութիւն: 2. Հաստատումն, հաստատութիւն: 3. Զօրութիւն, կազդուրումն:

ՀԱՍՏՈՒՆ, ա. Հաստատուն, աստեւոր, պինդ, ամուր:

ՀԱՍՏՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Արարչագործութիւն (հաստիչ լինելը):

ՀԱՏ, գ. 1. Հատումն, կտրումն: 2. Հատուած (կտրուած՝ անջատուած մասնիկ): 3. Հունդ, ունդ, սերմն:

ՀԱՏԱԾ, գ. 1. Հատումն: 2. Հատուած, հատոր, բաժին, մասն: 3. Կտրած (կտրած՝ կտրուած տեղը): 4. ա. Հատեալ, կտրեալ:

ՀԱՏԱԿՈՏՈՐ, ա. մ. Հատակտուր, հատկոտոր, հատուկճիր, հատուկտիր, կցկըտուր:

ՀԱՏԱԿՈՏՈՐԵԼ, նբ. Կտրատել:

ՀԱՏԱԿՏՈՒՐ, տե՛ս ՀԱՏԱԿՈՏՈՐ:

ՀԱՏԱՀԱՐՑ, տե՛ս ՀԱՏԸՆԿԷՑ:

ՀԱՏԱՀԱՐՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Հատահմայութիւն:

ՀԱՏԱՀՄԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՏԱՀԱՐՑՈՒԹԻՒՆ:

ՀԱՏԱՆԵԼ, նբ. 1. Կտրել, կտրատել, կրճատել, կարճել, համառօտել: 2. Պակասեցուցանել: 3. Սպառել: 4. Պատառել, բաժանել, փորել: 5. Հերձուլ, ճեղքել, անցանել, ճանապարհ առնել (բանալ), հորդել: 6. Որոշել, սակ արկանել, սահմանել, ընտրել: 7. Պեղել: 8. Դրոշմել (դրամ կտրել):

ՀԱՏԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՏՈՂԱԿԱՆ:

ՀԱՏԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԱՏՈՒՄՆ:

ՀԱՏԱՎԱՃԱՌ, գ. Լումայափոխ, սեղանաւոր:

ՀԱՏԵԱԼ, ա. Մալեալ (ամորձատած):

ՀԱՏԸՆԿԷՑ, ա. Հատահարց, գարընկէց:

ՀԱՏԸՆՏԻՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԾԱՂԿԱՔԱՂ ԱՌՆԵԼ (2):

ՀԱՏԻԾ, տե՛ս ԹԻՆ:

ՀԱՏԻՉ, տե՛ս ՀԱՏՈՂԱԿԱՆ:

ՀԱՏԿԼԵԼ (իմ), չբ. Յոգիս ապաստան լինել, հեկեկալ:

ՀԱՏԿՈՏՈՐ, տե՛ս ՀԱՏԱԿՈՏՈՐ:

ՀԱՏԿՏԱՒ, տե՛ս ԿՏԱՒԱՏ:

ՀԱՏՈՂԱԿԱՆ, ա. Հատանողական, հատիչ, հատու:

ՀԱՏՈՐ, գ. Հատուած, կոտոր, մասն, փերթ:

ՀԱՏՈՒ, ա. 1. Կտրիչ, սուր: 2. Սաստիկ: 3. տե՛ս ԳԱՆՁԱՀԱՏ:

ՀԱՏՈՒԱԾ, գ. 1. Հատած, հատոր, հատումն, բաժանումն, որոշումն, զանազանութիւն, կտրած, բաժին, մասն, կոտոր, չերտ: 2. Փախուստ, գաղթ: 3. Գաղթական, տարաբնակ: 4. Տարաբնակութիւն:

ՀԱՏՈՒԱԾԵԼ (իմ), տե՛ս ԳԱՂԹԵԼ[2]:
ՀԱՏՈՒԿՃԻՐ, ՀԱՏՈՒԿՏԻՐ, տե՛ս ՀԱՏԱԿՈՏՈՐ:
ՀԱՏՈՒՄՆ, գ. Կտրումն, բաժանումն, ի բաց բարձումն:
ՀԱՏՈՒՑԱՆԵԼ, նբ. 1. Փոխարինել, վճարել, մատուցանել, տալ, աւանդել, ընծայել: 2. Վրէժ առնուլ, վրէժխնդիր լինել, վրէժս լուծանել: 3. Հատանել, կտրել, կորզել, զատուցանել:
ՀԱՏՈՒՑԱՆՈՂ, տե՛ս ՀԱՏՈՒՑԻՉ:
ՀԱՏՈՒՑԻՉ, ա. Հատուցանող:
ՀԱՏՈՒՑՈՒՄՆ, գ. 1. Փոխարէն, տրիտուր, վճարումն: 2. Վճար, վարձ, տոյժ, պատիժ: 3. Տուրք, ընծայ: 4. Հատումն, կորզումն:
ՀԱՐԱԶԱՏ, ա. 1. Համահայր, համամայր: 2. Ազգակից, մերձաւոր, մտերիմ: 3. Սեպհական, յատուկ, բուն, իսկական, ճշմարիտ, անխարդախ:
ՀԱՐԱԶԱՏԱԲԱՐ, մ. 1. Հարազատապէս, եղբայրաբար, մտերմաբար: 2. Յատկապէս, տիրապէս, իսկապէս, ճշմարտիւ, անխարդախ:
ՀԱՐԱԶԱՏԱԳՈՅՆ, ա. Մերձաւորագոյն, սեպհականագոյն:
ՀԱՐԱԶԱՏԱՆԱԼ, չբ. Հարազատել, ընտանենալ:
ՀԱՐԱԶԱՏԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՐԱԶԱՏԱԲԱՐ:
ՀԱՐԱԶԱՏԵԼ (իմ), տե՛ս ՀԱՐԱԶԱՏԱՆԱԼ:
ՀԱՐԱԶԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Եղբայրութիւն: 2. Ազգականութիւն, ազգակցութիւն, մերձաւորութիւն, մտերմութիւն: 3. Բնութիւնակցութիւն: 4. Ճշգութիւն, ստուգութիւն, իսկութիւն, անկեղծութիւն:
ՀԱՐԱԾ, գ. Վէր, խոց:
ՀԱՐԱՄԱՆԻ, տե՛ս ԽԱՐԱՄԱՆԻ:
ՀԱՐԱՆՔ, գ. Զարչարանք, հարուած:
ՀԱՐԱՒ, գ. Հարաւակողմն, միջօրէ:
ՀԱՐԱՒԱԿՈՂՄՆ, գ. 1. Հարաւակոյս, հարաւ, միջօրէ: 2. ա. Հարաւային:
ՀԱՐԱՒԱԿՈՅՍ, տե՛ս ՀԱՐԱՒԱԿՈՂՄՆ (1):
ՀԱՐԱՒԱՀՈՂՄ, գ. Խորշակ:
ՀԱՐԱՒԱՅԻՆ, ա. Հարաւակողմն:
ՀԱՐԱՒՈՒՆՔ, գ. 1. Ցան, արտ: 2. Սերմն:
ՀԱՐԲԵՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԲԵՑՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱՐԵՒԱՆՑԵԼ, իլ, տե՛ս ՀԱՐԵՒԱՆՑԻԿ ԱՌՆԵԼ:
ՀԱՐԵՒԱՆՑԻ, ՀԱՐԵՒԱՆՑԻԿ, ա. մ. Թեթև, չնչին, դուզնաքեայ, դուզնաբար, վեր ի վերոյ, վարկպարագի, ճեպով, անխորհրդաբար:
– ՀԱՐԵՒԱՆՑԻԿ ԱՌՆԵԼ. Հարևանցել:
ՀԱՐԷԺ, տե՛ս ԽԵՐԵՒԷՇ:
ՀԱՐԹ, ա. 1. Արդակ, ողորկ, տափարակ, կոկ, ուղիղ, անըստգիւտ, պարզ: 2. Նխդ. Հաւասար, նման: 3. մ. Հարթաբար, հարթապէս, հաւասարապէս, միօրինակ, ուղղապէս:
ՀԱՐԹԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՐԹ (3):
ՀԱՐԹԱԾԱՒԱԼ, ա. մ. Համասփիւռ:
ՀԱՐԹԱԿՇԻՌ, ա. Հաւասարակշիռ, զուգակշիռ, վայելուչ:
ՀԱՐԹԱՅԱՏԱԿ, ա. մ. Հարթյատակ, հարթարդակ:
ՀԱՐԹԱՅԱՐՄԱՐ, ա. մ. Հարթակշիռ, զուգահաւասար, փխբ. միաբան, անվրրդով:
ՀԱՐԹԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՐԹ (3):
ՀԱՐԹԱՐԴԱԿ, տե՛ս ՀԱՐԹԱՅԱՏԱԿ:
ՀԱՐԹԵԼ, նբ. 1. Տափարակել, ուղղել, կոկել, ողորկել: 2. Կտրել, յապաւել:
ՀԱՐԹՅԱՏԱԿ, տե՛ս ՀԱՐԹԱՅԱՏԱԿ:
ՀԱՐԹՆՈՒԼ կամ ՀԱՐԹՉԵԼ (իմ), չբ. Ընդոստնուլ, ընդոստչել, խրտչել, շըրտնուլ, սարտնուլ:
ՀԱՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տափարակութիւն: 2. Հաւասարութիւն, համաչափութիւն, միաբանութիւն, ուղղութիւն: 3. Մեղմութիւն, ցածութիւն:
ՀԱՐԹՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ընդոստուցանել,

ոստուցանել, փախուցանել, ի բաց փարատել:
ՀԱՐԻՉ, ա. 1. Հարուածիչ, վիրաւորիչ: 2. գ. տե՛ս ԿՆՏՆՏՈՑ:
ՀԱՐԻՒՐԱՄԵԱՅ, տե՛ս ՀԱՐԻՒՐԱՄԵԱՆ:
ՀԱՐԻՒՐԱՄԵԱՆ, ա. Հարիւրամեայ, հարիւրեմեան:
ՀԱՐԻՒՐԵՄԵԱՆ, տե՛ս ՀԱՐԻՒՐԱՄԵԱՆ:
ՀԱՐԻՒՐԵՐՈՐԴ, տե՛ս ՀԱՐԻՒՐՈՐԴ:
ՀԱՐԻՒՐՈՐԴ, թ. Հարիւրերորդ:
ՀԱՐԿ, գ. 1. Տուրք, սակ, հաս, բաժ, տուգանք: 2. Սպասահարկութիւն, սպաս, պաշտօն, ծառայութիւն, գործ: 3. Պէտ, կարիք, կարօտութիւն: 4. Բռնադատութիւն:
- ՀԱՐԿ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՐԿԵԼ:
- ՀԱՐԿՍ ՀԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՐԿԱՏՐԵԼ (1):
- Ի ՀԱՐԿԷ, ՀԱՐԿԱՒ, ՀԱՐԿԻՒ, ԸՍՏ ՀԱՐԿԻ, ԱՌ ՀԱՐԿԻ, մ. Հարկաւորապէս, ակամայ, բռնի, բռնիւ, բռնաբար:
ՀԱՐԿ Է, մբ. Պէտ է:
ՀԱՐԿԱԲԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Հարկատուութիւն:
ՀԱՐԿԱԲԵՐ, ա. Հարկատու:
ՀԱՐԿԱԴԻՐ, ա. Բռնադատիչ, բռնադատու:
ՀԱՐԿԱԴՐԵԼ, նբ. Հարկել, հարկեցուցանել, ծառայեցուցանել:
ՀԱՐԿԱԺՈՂՈՎ, տե՛ս ՀԱՐԿԱՀԱՆ:
ՀԱՐԿԱՀԱՆ, ՀԱՐԿԱՀԱՆՈՒ, ա. գ. Հարկաժողով, հարկապահանջ, հարկապետ:
ՀԱՐԿԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հարկապահանջութիւն:
ՀԱՐԿԱՀԱՏՈՅՑ, ա. Հարկատու:
ՀԱՐԿԱՀԱՐ, ա. գ. Ծառայ, աղախին:
ՀԱՐԿԱՆԵԼ[1], նբ. 1. Հարուլ, բախել, ծեծել, հարուածել, գանել, ճաղկել: 2. Նուագել, փող հարկանել: 3. Վիրաւորել, խոցել, խածանել, խայթել: 4. Կոտորել, հատանել, ջարդել, սպանանել, սատակել: 5. Վնասել, ապականել: 6. Պատժել, տանջել: 7. Մխել, խրել, հարստել: 8. Բաղդատել: 9. Դրոշմել, արձանագրել, ընդ գրով արկանել: 10. Ի բաց առնել, փարատել, ցածուցանել, խափանել, մերժել, անցուցանել: 11. չբ. Ընդհարկանել, հպել:
- ՁԼԱԼ ՀԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԵԼ:
ՀԱՐԿԱՆԵԼ[2] (իմ), չբ. Ջառածանել, անձնատուր լինել, մոլել, տափալ, հակամիտել:
ՀԱՐԿԱՆԵԼԻ, ա. Հարկանող:
ՀԱՐԿԱՆՈՂ կամ ՀԱՐՈՂ, ա. գ. Հարկանելի, հարուածիչ, հարիչ:
ՀԱՐԿԱՊԱՀԱՆՋ, տե՛ս ՀԱՐԿԱՀԱՆ:
ՀԱՐԿԱՊԱՀԱՆՋՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՐԿԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱՐԿԱՊԵՏ, տե՛ս ՀԱՐԿԱՀԱՆ:
ՀԱՐԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՐԿԱՒՈՐԱՊԷՍ:
ՀԱՐԿԱՏՈՒ, ա. Հարկատուր:
ՀԱՐԿԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Հարկատրութիւն:
ՀԱՐԿԱՏՈՒՐ, տե՛ս ՀԱՐԿԱՏՈՒ:
ՀԱՐԿԱՏՐԵԼ, նբ. չբ. 1. Հարկս հարկանել: 2. Հարկաւորել:
ՀԱՐԿԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ՀԱՐԿԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ: 2. Հարկաւորութիւն, ստիպումն:
ՀԱՐԿԱՒ, տե՛ս ՀԱՐԿ-ի տակ:
ՀԱՐԿԱՒՈՐ, ա. 1. Հարկաւորացուցիչ, հարկեցուցանող, կարեւոր, պիտանացու, աղցաւոր: 2. Սպասաւոր, պաշտօնեայ: 3. Մտերիմ, մերձաւոր: 4. գ. Պէտ:
ՀԱՐԿԱՒՈՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՐԿԱՒՈՐԱՊԷՍ:
ՀԱՐԿԱՒՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՐԿԱՒՈՐ:
ՀԱՐԿԱՒՈՐԱՊԷՍ, մ. Հարկաւորաբար, հարկապէս, ստիպաբար, ստիպապէս:
ՀԱՐԿԱՒՈՐԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Հարկեցուցանող, բռնադատիչ:
ՀԱՐԿԱՒՈՐԵԼ, նբ. Հարկեցուցանել, հարկել, բռնադատել, ստիպել:
ՀԱՐԿԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հարկ, բռնա-

դատութիւն: 2. Պէտ: 3. Ծառայութիւն, սպասահարկութիւն, արբանեկութիւն:
ՀԱՐԿԵԼ, նբ. 1. Հարկեցուցանել, հարկ առնել, հարկաւորել, բռնադատել, ստիպել, Թախանձել: 2. Հարկս հարկանել, հարկատրել, հարկատու առնել: 3. չբ. Սպասահարկել, ծառայել, աշխատել:
ՀԱՐԿԵՒՈՐ, ա. Արգոյ, պատուաւոր, պատուական, պատկառելի:
ՀԱՐԿԻՔ, գ. Լուծ (միասին լծուող եզների զոյգ):
ՀԱՐԾՈՐԴԻ, տե՛ս ԱՂՋԿՈՐԴԻ:
ՀԱՐՈՒԱԾ, գ. 1. Հարումն, բախումն, զարկումն, զարկուած: 2. Գան, կոտորած, սպանութիւն: 3. Պատիժ, տանջանք: 4. Խայթուած, վէր:
ՀԱՐՈՒԱԾԱԿԱՆ, ա. Պատժական:
ՀԱՐՈՒԱԾԵԼ, նբ. Հարկանել, պատժել:
ՀԱՐՈՒԱԾԻՉ, ա. Հարիչ:
ՀԱՐՈՒԼ, տե՛ս ՀԱՐԿԱՆԵԼ[1]:
ՀԱՐՈՒՄՆ, գ. 1. Բախիւն, հարուած, գան: 2. Ընդհարումն, կռիւ, բախումն:
ՀԱՐՈՒՍՏ, ա. 1. Կարող, ուժեղ, հզօր, զօրեղ, բուռն, Թիկնաւէտ: 2. Ծոխ, առատ, իշխան, մեծամեծք: 3. Մեծատուն, ընչեղ: 4. Առատ, բազում: 5. Երկար, շատ, յոլով (ժամ, ժամանակ):
- ՀԱՐՈՒՍՏ ՄԻ, մ. Հեռագոյնս:
ՀԱՐՍԱՆԵԱԿ, գ. Հարսնեղբայր:
ՀԱՐՍԱՆԵԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՐՍՆԱԿԱՆ:
ՀԱՐՍԱՆԻՔ, գ. 1. Փեսայանուէրք, հարսնութիւն: 2. (յունարէնի նմանակութեամբ) Ամուսնութիւն:
ՀԱՐՍՆ, գ. Հարսնուհի, նորահարսն:
- ՀԱՐՍՈՒՆՔ, տե՛ս ՅԱՒԷՐԺԱՀԱՐՍՈՒՆՔ:
ՀԱՐՍՆԱԶԳԵԱՑ, ա. մ. Հարսնազգեստ:
ՀԱՐՍՆԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս ՀԱՐՍՆԱԶԳԵԱՑ:
ՀԱՐՍՆԱԽՕՍ, ա. Առիթ, միջնորդ:
ՀԱՐՍՆԱԾԵԼ, տե՛ս ՀԱՐՍՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՀԱՐՍՆԱԿԱՆ, ա. Հարսանեկան:
ՀԱՐՍՆԱՆԱԼ, չբ. Ամուսնանալ:
ՀԱՐՍՆԱՐԱՆ, գ. Առագաստ, փեսայարան:
ՀԱՐՍՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հարսնածել:
ՀԱՐՍՆԵՂԲԱՅՐ, տե՛ս ՀԱՐՍԱՆԵԱԿ:
ՀԱՐՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կնութիւն: 2. Հարսանիք:
ՀԱՐՍՆՈՒՀԻ, տե՛ս ՀԱՐՍՆ:
ՀԱՐՍՏԱԲԱՐ, մ. Ճոխաբար, առատապէս:
ՀԱՐՍՏԱԲՈՒԽՆ, ա. Բազմաձեռն, հզօր, ուժեղ:
ՀԱՐՍՏԱԳՈՅՆ, ա. 1. Զօրագոյն, բռնագոյն: 2. Ճոխագոյն: 3. մ. Ճոխաբար, տիրաբար: 4. Պնդագոյն:
ՀԱՐՍՏԱԼԻՐ, ա. Առատ, լիուլի:
ՀԱՐՍՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՐՈՒՍՏ:
ՀԱՐՍՏԱԿՈՂ, ա. Ուժեղակ, Թիկնաւէտ, Թիկնեղ, բուռն, զօրաւոր, կարշնեղ:
ՀԱՐՍՏԱՀԱՐ, ա. Հարստահարեալ:
ՀԱՐՍՏԱՀԱՐԱԿԱՆ, ա. Բռնաւորական:
ՀԱՐՍՏԱՀԱՐԵԼ, նբ. 1. Նուաճել, յաղԹահարել, ընկճել, անիրաւել, բռնանալ, նեղել, ճնշել, ճգնել, նկուն առնել: 2. Հարստել, վարսել, մխել:
ՀԱՐՍՏԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գռռզութիւն, բռնութիւն, բռնաւորութիւն, ուժգնութիւն:
ՀԱՐՍՏԱՑԵՂՑ, ա. Զօրեղ, զօրաւոր:
ՀԱՐՍՏԱՆԱԼ, չբ. Մեծանալ, ճոխանալ, զօրանալ, իշխել, տիրել, բռնակալել:
ՀԱՐՍՏԱՊԷՍ, մ. 1. Հարստաբար, ճոխաբար, առատապէս, լիով: 2. Խորագոյնս: 3. Բռնաբար:
ՀԱՐՍՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մեծացուցանել, ճոխացուցանել:
ՀԱՐՍՏԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Ճոխացուցիչ:
ՀԱՐՍՏԵԼ, նբ. 1. Խրել, մխել, վարսել: 2. Պնդել, զօդել:
ՀԱՐՍՏԻ, ա. Մեծամարմին, վիԹխարի:
ՀԱՐՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մեծութիւն, ճոխութիւն, առատութիւն: 2. Իշխանութիւն, տէրութիւն, գռռզութիւն, բռնա-

կալութիւն, տիրապետութիւն, ինքնակալութիւն, թագաւորութիւն: 3. Յերկարութիւն, երկայնութիւն, շատութիւն:
ՀԱՐՑ, գ. Հարցումն, խնդիր, հարցուած, հարցափորձ, քննութիւն:
ՀԱՐՑԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՐՑԱՆԵԼ:
ՀԱՐՑԱՆԵԼ, նբ. Հարցաբանել, հարցափորձել, որոնել, քննել, հետազօտել:
ՀԱՐՑԱՓՈՐՁ, գ. Հարց և փորձ, հարց և խնդիր, հարցափորձութիւն, հարցափորձանք, խուզափորձ, հարցաքննութիւն, հարց և քնին:
– ՀԱՐՑԱՓՈՐՁ ԱՌՆԵԼ (զոք), տե՛ս ՀԱՐՑԱՔՆՆԵԼ:
ՀԱՐՑԱՓՈՐՁԱՆՔ, տե՛ս ՀԱՐՑԱՓՈՐՁ:
ՀԱՐՑԱՓՈՐՁԵԼ, նբ. 1. Հարցափորձ առնել, հարցաքննել, հարցաբանել: 2. Զննել, հետազօտել:
ՀԱՐՑԱՔՆԻՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՐՑԱՔՆՆԵԼ:
ՀԱՐՑԱՔՆՆԱԿԱՆ, ա. Խնդրական:
ՀԱՐՑԱՔՆՆԵԼ, նբ. Հարցափորձել, հարցանել, հարցաքնին լինել, հարց և քնին առնել, հարցափորձ առնել:
ՀԱՐՑԱՔՆՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՐՑԱՓՈՐՁ:
ՀԱՐՑ ԵՒ ԽՆԴԻՐ, տե՛ս ՀԱՐՑԱՓՈՐՁ:
ՀԱՐՑ ԵՒ ՓՈՐՁ, տե՛ս ՀԱՐՑԱՓՈՐՁ:
ՀԱՐՑ ԵՒ ՔՆԻՆ, տե՛ս ՀԱՐՑԱՓՈՐՁ:
– ՀԱՐՑ ԵՒ ՔՆԻՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՐՑԱՔՆՆԵԼ:
ՀԱՐՑԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիւթութիւն, կախարդութիւն:
ՀԱՐՑՈՒԱԾ, տե՛ս ՀԱՐՑ:
ՀԱՐՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հարցուած: 2. Հարցկութիւն:
ՀԱՐՑՈՒԿ, գ. Գուշակ, ըղձապատում, իղձ, կախարդ, դիւթ, վհուկ:
ՀԱՐՑՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԱՐՑ:
ՀԱՐՑՈՒՓՈՐՁ, ՀԱՐՑՓՈՐՁ, տե՛ս ՀԱՐՑԱՓՈՐՁ:
ՀԱՐՕՐԱՆԱԼ, չբ. Արօրանալ (երամով թռչել գետնի վրայով):
ՀԱՑ, գ. 1. Գարեհաց, պան, նկան, նկանակ, գրտակ: 2. լայնաբար՝ կերակուր, ճաշ, ընթրիք, սեղան:
ՀԱՑԱԳՈՐԾ, տե՛ս ՀԱՑԱՐԱՐ:
ՀԱՑԱԼԻՑ, ա. 1. Յագ: 2. Հացաւէտ:
ՀԱՑԱԿԻՑ, ա. Հացկից, համակերակուր, սեղանակից, ճաշակից:
ՀԱՑԱՄՈԼ, տե՛ս ՀԱՑԱՒԷՏ:
ՀԱՑԱՆՈՑ, տե՛ս ՀԱՑԱՐԱՐՈՑ:
ՀԱՑԱՐԱՐ, ա. գ. Հացագործ, հացեփեաց:
ՀԱՑԱՐԱՐՈՑ, գ. Հացանոց:
ՀԱՑԱՒԷՏ, ա. Հացամոլ:
ՀԱՑԵՐԷՑ, գ. Փեսաւէր, փեսայածու:
ՀԱՑԵՓԵԱՑ, տե՛ս ՀԱՑԱՐԱՐ:
ՀԱՑԿԱՏԱԿ, ա. գ. Պորտաբոյծ:
ՀԱՑԿԵՐՈՅԹ, գ. 1. Հացկերութիւն, կոչունք, ճաշ, ընթրիք, խրախունք: 2. ա. Կոչնական:
ՀԱՑԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՑԿԵՐՈՅԹ (1):
ՀԱՑԿԻՑ, տե՛ս ՀԱՑԱԿԻՑ:
ՀԱՑՏՈՒ, տե՛ս ԿՈՉՆԱՏԷՐ:
ՀԱՑՔՈՒԼԵՓ, ա. Անյագ:
ՀԱՒ[1], գ. 1. Թռչուն: 2. Մարի: 3. տե՛ս ԱՔԱՂԱՂ:
ՀԱՒ[2], գ. Պապ:
– ՀԱՒՔ, գ. յոգն. Նախնիք:
ՀԱՒ[3], գ. Հաւակ, սկիզբն:
– ՀԱՒ ԱՌՆԵԼ. Սկսանել:
ՀԱՒԱԴԷՏ, ա. գ. Հաւահմայ, հաւահարց, հաւակուիչ:
ՀԱՒԱԴԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւահմայք, հաւադիւթականն:
ՀԱՒԱԴԻՒԹԱԿԱՆՆ, տե՛ս ՀԱՒԱԴԻՏՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱՒԱԼՈՅ, գ. Թաքստոց:
ՀԱՒԱԼՈՒՍՆ, գ. (կենդբ.) Թոնձ, թանձր:
ՀԱՒԱԿ, գ. Հաւ, սկիզբն, սկզբնապատճառ, առաջնորդ, հեղինակ:
ՀԱՒԱԿՈՒԻՉ, տե՛ս ՀԱՒԱԴԷՏ:
ՀԱՒԱՀԱՐՑ, տե՛ս ՀԱՒԱԴԷՏ:
ՀԱՒԱՀՄԱՅՔ, տե՛ս ՀԱՒԱԴԻՏՈՒԹԻՒՆ:

ՀԱՒԱՑ, գ. Ցանկութիւն, նկրտումն:
ՀԱՒԱՆ, գ. 1. Հաւանութիւն, հաճութիւն, համաձայնութիւն, յօժարութիւն: 2. ա. Համաձայն, միաբան, կամակից:
– Ի ՀԱՒԱՆ ԱԾԵԼ, տե՛ս ՀԱՒԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
– Ի ՀԱՒԱՆ ԳԱԼ. Հաւանել, հաճել:
– ՀԱՒԱՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՒԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
– ՀԱՒԱՆ ԼԻՆԵԼ. Հաւանել, համաձայնել, միաբանել:
ՀԱՒԱՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճարտարախօսութիւն, ճարտարաբանութիւն, քաղցրաբանութիւն:
ՀԱՒԱՆԱԲԱՐ, մ. Հաւանապէս, յօժարաբար, մտադիւր:
ՀԱՒԱՆԱԳՈՅՆ, ա. 1. Դիւրահաւան, միաբան, ձայնակից: 2. մ. Հաւանաբար:
ՀԱՒԱՆԱԼ, տե՛ս ՀԱՒԵԼ (իմ):
ՀԱՒԱՆԱԿԱՆ, ա. 1. Հաւան, հաւանողական, ընդունող, բարեհաւան, դիւրահաւան, ինքնակամ, հլու: 2. Ստորասական: 3. Ընդունելի: 4. Պատիր:
ՀԱՒԱՆԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Արժանահաւատ:
ՀԱՒԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւատարմութիւն, վստահութիւն:
ՀԱՒԱՆԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Հաւանել, ձայնակից լինել, ընդունել, անսալ:
ՀԱՒԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՒԱՆԱԲԱՐ:
ՀԱՒԱՆԵԼ[1], տե՛ս ՀԱՒԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՀԱՒԱՆԵԼ[2] (իմ), չբ. Հաւան լինել, ի հաւան գալ, անսալ, յօժարել, հաճել, յանձն առնուլ, զիջանել:
ՀԱՒԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հաւան առնել, ի հաւան ածել, հաճել, յօժարեցուցանել, խելամուտ առնել, ամոքել, համոզել, հաւատացուցանել:
ՀԱՒԱՆԵՑՈՒՑԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՒԱՆԵՑՈՒՑԻՉ:
ՀԱՒԱՆԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Հաւանեցուցողական, հաւանողական, համոզիչ, հաճեցուցիչ:
ՀԱՒԱՆԸՆԿԵՐՔ, գ. յոգն. Ամոլք, ընկերակիցք:
ՀԱՒԱՆԻ, ա. գ. Արու, որձ:
ՀԱՒԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս 1. ՀԱՒԱՆԱԿԱՆ: 2. ՀԱՒԱՆԵՑՈՒՑԻՉ:
ՀԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հաւան, հաճութիւն, ձայնակցութիւն, համակամութիւն, հպատակութիւն: 2. Թելադրութիւն, ապացոյց:
ՀԱՒԱՆՈՒՄՆ, գ. Հաւանութիւն (հաւանելը, համաձայնելը):
ՀԱՒԱՍԱՐ, ա. 1. Զուգակշիռ, զոյգ: 2. Հասարակորդ, հաղորդ, ընկեր: 3. Յարմար, համանման, միօրինակ, հասարակաց: 4. նխդ. Հանդէպ, հանդոյն, նման, ըստ: 5. գ. Պատճէն: 6. մ. Հաւասարապէս, անխտիր, առ հասարակ, միանգամայն, ի միասին, զուգապէս:
– ԱՌ ՀԱՒԱՍԱՐ, տե՛ս ՀԱՒԱՍԱՐ (6):
ՀԱՒԱՍԱՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՒԱՍԱՐԱՊԷՍ:
ՀԱՒԱՍԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Նմանագոյն:
ՀԱՒԱՍԱՐԱԳՈՐԾ, ա. Համագործ:
ՀԱՒԱՍԱՐԱԴԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արդարադատութիւն: 2. Համեմատութիւն, բաղդատութիւն:
ՀԱՒԱՍԱՐԱԶՕՐ, ա. Համազօր:
ՀԱՒԱՍԱՐԱԹԻՒ, ա. Զուգաթիւ, նոյնքանի:
ՀԱՒԱՍԱՐԱԽՈՀ, տե՛ս ՀԱՄԱԽՈՀ:
ՀԱՒԱՍԱՐԱԿԱՆ, ա. 1. Հաւասար, միաբան: 2. Հետեւակ, արձակ (խօսք):
ՀԱՒԱՍԱՐԱԿԱՐԳ, ա. Համեմատ:
ՀԱՒԱՍԱՐԱԿԵԱՑ, տե՛ս ՄԻԱԲԱՆԱԿԵԱՑ:
ՀԱՒԱՍԱՐԱԿԻՑ, ա. Հաւասար, զուգահաւասար, համահաւասար, հաւասարորդ, հասարակորդ, հաղորդակից, մասնակից, կցորդ, բաժանորդ, միաբան, ձայնակից:
ՀԱՒԱՍԱՐԱԿՇԻՌ, ա. Զուգակշիռ, հաւասար, համեմատ:

ՀԱՒԱՍԱՐԱԿՈՂ, ՀԱՒԱՍԱՐԱԿՈՂՄ, տե՛ս ՋՈՒԳԱԿՈՂՄՆ:
ՀԱՒԱՍԱՐԱԿՑԵԼ (իմ), չբ. Հաւասարել:
ՀԱՒԱՍԱՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւասարութիւն:
ՀԱՒԱՍԱՐԱՀԱՆԴԷՊ, ա. Տրամագիծ:
ՀԱՒԱՍԱՐԱՄԱՍՆ, տե՛ս ՀԱՒԱՍԱՐԱՉԱՓ:
ՀԱՒԱՍԱՐԱՆՄԱՆ, ա. Համանման:
ՀԱՒԱՍԱՐԱՉԱՓ, ա. Հաւասարամասն, համաչափ, զուգակշիռ:
ՀԱՒԱՍԱՐԱՊԱՏԻՒ, տե՛ս ՋՈՒԳԱՊԱՏԻՒ:
ՀԱՒԱՍԱՐԱՊԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՋՈՒԳԱՊԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱՒԱՍԱՐԱՊԷՍ, մ. Զուգակցապէս, անխտիր:
ՀԱՒԱՍԱՐԱՍԷՐ, ա. Արդարասէր, անաչառ:
ՀԱՒԱՍԱՐԱՓԱՌ, ա. Փառակից, համափառ:
ՀԱՒԱՍԱՐԵԼ[1], նբ. 1. Հաւասարեցուցանել, նմանեցուցանել, համեմատել, բաղդատել: 2. Զուգակցել:
ՀԱՒԱՍԱՐԵԼ[2], չբ. 1. Հանդիտանալ, նմանել: 2. Հաղորդել, կցորդ լինել, ձայնակցել, ձայնակից լինել:
ՀԱՒԱՍԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՒԱՍԱՐԵԼ[1]:
ՀԱՒԱՍԱՐՈՐԴ, ա. Կցորդ, հաւասարակից, հասարակորդ, մասնակից:
ՀԱՒԱՍԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Համաչափութիւն, հաւասարակցութիւն 2. Միաբանութիւն, մտերմութիւն: 3. Հաղորդութիւն, մասնակցութիւն:
ՀԱՒԱՍԿԻԶԲՆ, գ. Սկզբնահաւ, սկզբնահայր:
ՀԱՒԱՍՏ, տե՛ս ՀԱՒԱՍՏԻ, ՀԱՒԱՍՏԵԱՒ:
ՀԱՒԱՍՏԱԲԱՆԵԼ, նբ. չբ. Իսկաբանել, ստուգաբանել:
ՀԱՒԱՍՏԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՒԱՍՏԱՊԷՍ:
ՀԱՒԱՍՏԱԳՈՅՆ, ա. մ. Ստուգագոյն, յայտնագոյն:
ՀԱՒԱՍՏԱՆԱԼ, չբ. Ստուգել (հաւաստի՝ ստոյգ դառնալ):
ՀԱՒԱՍՏԱՊԷՍ, մ. 1. Հաւաստեաւ, հաւաստի, հաւաստաբար, հաստատապէս, աներկբայաբար, ստուգապէս, անշուշտ: 2. Յստակապէս, յայտնապէս:
ՀԱՒԱՍՏԵԱՒ, տե՛ս ՀԱՒԱՍՏԱՊԷՍ:
ՀԱՒԱՍՏԵԼ, նբ. Հաւաստեցուցանել, հաստատել, ստուգել, ճշգրտել:
ՀԱՒԱՍՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՒԱՍՏԵԼ:
ՀԱՒԱՍՏԻ, ա. 1. Ճշգրիտ, ստոյգ, հաստատ, հաստատուն, քաջայայտ, աներկբայ, արժանահաւատ, անվրէպ, ճիշդ: 2. մ. Հաւաստապէս, հաւաստեաւ:
– ՀԱՒԱՍՏԻՔ, գ. 1. Հաւաստութիւն, ստուգութիւն, ճշտութիւն, իսկութիւն, ճշգրտութիւն, ապացոյց, փաստ: 2. Փոյթ, ջան:
ՀԱՒԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՒԱՍՏԻՔ:
ՀԱՒԱՍՏՈՒՄՆ, գ. Ստուգութիւն, ապացոյց, հաստատութիւն:
ՀԱՒԱՏ, մանաւանդ՝ ՀԱՒԱՏՔ, գ. 1. Դաւանք, խոստովանութիւն, դէն: 2. Հաւատիք, ապացոյց: 3. Ուխտ, դաշն:
– ՀԱՒԱՏՈՅ. Արժանահաւատ:
ՀԱՒԱՏԱԼ, նբ. չբ. Դաւանել, խոստովանել, վստահել, վստահանալ:
ՀԱՒԱՏԱԿԻՑ, ա. 1. Դաւանակից, ուսումնակից: 2. Միակրօն, միախոհ:
ՀԱՒԱՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուսումնակցութիւն:
ՀԱՒԱՏԱՐԻՄ, ա. 1. Մտերիմ, հաւատացեալ: 2. Արժանահաւատ, հաւաստի, աներկեան, անքոյթ, հաստատուն: 3. մ. Հաւատարմաբար, հաւատարմապէս:
– ՀԱՒԱՏԱՐԻՄ ԱՌՆԵԼ. Ստուգել, հաստատել, հաւատարմացուցանել:
– ՀԱՒԱՏԱՐԻՄ ԼԻՆԵԼ. Հաւատարմանալ:
ՀԱՒԱՏԱՐՄԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՒԱՏԱՐՄԱՊԷՍ:

ՀԱՒԱՏԱՐՄԱՆԱԼ, չբ. Հաւատարիմ լինել:
ՀԱՒԱՏԱՐՄԱՊԷՍ, մ. Հաւատարմաբար:
ՀԱՒԱՏԱՐՄԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հաւատարիմ առնել, հաւատացուցանել, հաւաստել:
ՀԱՒԱՏԱՐՄՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մտերմութիւն, անկեղծութիւն: 2. Հաւաստիք, հաւաստութիւն:
ՀԱՒԱՏԱՑԵԱԼ, տե՛ս ՀԱՒԱՏԱՐԻՄ (1):
ՀԱՒԱՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Հաւանեցուցանել, համոզել: 2. Հաւատարիմ առնել:
ՀԱՒԱՏԱՒՈՐ, ա. գ. Միայնուհի:
ՀԱՒԱՔԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՒԱՔԵԼ (2):
ՀԱՒԱՔԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (տրամ.) Հաւաքակցութիւն, հետևաբանութիւն, բաղբանութիւն, հաւաքումն:
ՀԱՒԱՔԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՒԱՔԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱՒԱՔԱՐԱՆ, գ. Ժողովարան, ընդունարան:
ՀԱՒԱՔԵԼ, նբ. 1. Ժողովել, գումարել, ամփոփել, ամբարել, կուտել, դիզել: 2. Հաւաքաբանել:
ՀԱՒԱՔՈՒՄՆ, գ. 1. Ժողովումն, ամփոփումն: 2. Հաւաքաբանութիւն:
ՀԱՒԵԼ (իմ), չբ. Հաւանալ, սկզբնաւորել, սկսանել:
ՀԱՒՈՒՄՆ, գ. Սկսումն, սկիզբն:
ՀԱՒՓԱԼ, գ. (կենդբ.) Հոբալ, հովփալ:
ՀԱՓԱՓԵԼ, տե՛ս ԱՌԵՒԱՆԳԵԼ:
ՀԴՆԻ կամ ՀԸԴՆԻ, ա. Սապատող:
ՀԵԳ, գ. Վանկ, սիւղոբայ:
ՀԵԳԵԼ, նբ. Ոգել:
ՀԵԳԵՄՈՆ, գ. Առաջնորդ, վերակացու:
ՀԵԳԵՆԱՑ, գ. Տառ, գիր:
ՀԵԳՆԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԵՆԳՆԵԼ:
ՀԵԳՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԵՆԳՆ:
ՀԵԳՆԱԿԱՆ, ա. Հենգնաւոր, ծաղրական:
ՀԵԳՆԵԼ, տե՛ս ՀԵՆԳՆԵԼ:
ՀԵԶ, ա. 1. Մեղմ, անբարկացող, քաղցրաբարոյ, խոնարհ, լուիկ, հլու, հանդարտ, խաղաղ, ցածուն, համեստ, նազելի: 2. Հեզական, մեղմիկ, դաշն:
ՀԵԶԱԲԱՐ, մ. Մեղմով, խաղաղիկ, հեզիկ:
ՀԵԶԱԳՆԱՑ, ա. Հանդարտաքայլ, մեղմագնաց:
ՀԵԶԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԵԶ (2):
ՀԵԶԱՀԱՄԲՈՅՐ, ա. Քաղցր, մարդասէր:
ՀԵԶԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Քաղցրահայեաց:
ՀԵԶԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԵԶՈՒԹԻՒՆ:
ՀԵԶԱՆՔ, գ. Հեզութիւն, հանդարտութիւն:
ՀԵԶԱՍԱՀ, ա. Հանդարտընթաց:
ՀԵԶԱՏԵՍԱԿ, ա. Ցածուն, պարկեշտ:
ՀԵԶԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հանդարտել, հանդարտեցուցանել, ամոքել, ընդելացուցանել, մեղմացուցանել:
ՀԵԶԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Հանդարտեցուցիչ:
ՀԵԶԻԿ, ա. 1. տե՛ս ՀԵԶ: 2. մ. Հեզաբար, հանդարտիկ, մեղմով:
ՀԵԶՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անբարկացողութիւն, հանդարտութիւն, մեղմութիւն, քաղցրութիւն, համբերութիւն, գիջումն: 2. Պարկեշտութիւն:
ՀԵԹԱՆՈՍ, գ. 1. Օտարազգի, այլազգի: 2. Այլակդեն, անհաւատ, բարբարոս: 3. Հելլեն, հելլենացի:
ՀԵԹԱՆՈՍԱԲԱՐ, մ. ա. Հեթանոսօրէն, հեթանոսական:
ՀԵԹԱՆՈՍԱԿԱՆ, ա. 1. Հեթանոսակիր: 2. գ. Հեթանոս:
ՀԵԹԱՆՈՍԱԿԻՐ, ա. Հեթանոսական:
ՀԵԹԱՆՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիցապաշտութիւն, կռապաշտութիւն:
ՀԵԹԱՆՈՍՕՐԷՆ, տե՛ս ՀԵԹԱՆՈՍԱԲԱՐ:
ՀԵԹԵԹԱՆՔ, տե՛ս ՀԱՅԹԱՅԹԱՆՔ:
ՀԵԼԼԵՆ, գ. 1. Հելլենացի, յոյն: 2. ա. Հելլենական, յունական:
ՀԵԼԼԵՆԱԿԱՆ, ա. Յունական:
ՀԵԼԼԵՆԱՑԻ, տե՛ս ՀԵԼԼԵՆ:

ՀԵԾ, գ. Հառաչանք, հեծություն:
ՀԵԾԱԿԱՆ, ա. Հառաչական, ողբալի:
ՀԵԾԱՆ, գ. 1. Գերան, մարդակ: 2. Կոճղ: 3. Բիր, գավազան:
ՀԵԾԱՆԱԿ, տե՛ս ԳԵՐԱՆ (2):
ՀԵԾԱՆԵԼ, չբ. Աշտանակել, նստել:
ՀԵԾԱՆԵԼԻՔ, գ. 1. Գրաստ: 2. Կառք:
ՀԵԾԱՆՈՑ, գ. Հոսիչ (էրանելու գործիք):
ՀԵԾԵԱԼ, գ. Ձիական, հեծելակ, սպայ:
ՀԵԾԵԼ, տե՛ս ՀԵԾԵԾԵԼ:
ՀԵԾԵԼԱԳԼՈՒԽ, տե՛ս ՀԵԾԵԼԱՊԵՏ:
ՀԵԾԵԼԱԳՈՒՆԴ, տե՛ս ՀԵԾԵԼԱԶՈՐ:
ՀԵԾԵԼԱՁՆ, ա. գ. Սպայ, ասպետ:
ՀԵԾԵԼԱԶՈՐ, գ. Հեծելագունդ, հեծելախումբ, այրուձի:
ՀԵԾԵԼԱԽՈՒՄԲ, տե՛ս ՀԵԾԵԼԱԶՈՐ:
ՀԵԾԵԼԱԿ, տե՛ս ՀԵԾԵԱԼ:
ՀԵԾԵԼԱԿԱՆ, ա. Երիվարական, ձիական:
ՀԵԾԵԼԱՊԵՏ, գ. Հեծելագլուխ:
ՀԵԾԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Երիվարություն, չահատակություն:
ՀԵԾԵԾԱԼ, տե՛ս ՀԵԾԵԾԵԼ:
ՀԵԾԵԾԱՆՔ, տե՛ս ՀԵԾԵԾՈՒԹԻՒՆ:
ՀԵԾԵԾԵԼ, չբ. Հեծել, հաչել, հառաչել, յոգւոց հանել՝ ելանել:
ՀԵԾԵԾԵԼԻ, ա. Աւաղիկ, ողբալի:
ՀԵԾԵԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԵԾՈՒԹԻՒՆ:
ՀԵԾԵԾՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԵԾՈՒԹԻՒՆ:
ՀԵԾԿԱԼ, չբ. Հեկեկալ:
ՀԵԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեծեծություն, հեծեծումն, հեծումն, հեծեծանք, հեկեկանք, հառաչանք, յոգւոցհանություն:
ՀԵԾՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԵԾՈՒԹԻՒՆ:
ՀԵԾՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նստուցանել (հեծնել տալ):
ՀԵԿԵԿԱԼ, չբ. Հեծկալ, հեծեծել, կականել:
ՀԵԿԵԿԱՆՔ, գ. Հեծեծանք, կական:
ՀԵՂԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ՀԵՂՈՒԼ:
ՀԵՂԳ, ա. Ծոյլ, պղերգ, վատ, գործատեաց, յոյլ, անհոգ, անփոյթ, դանդաղ, յամր:

ՀԵՂԳԱԳՆԱՑ, ա. Յամրագնաց, յամրաշարժ, յոյլ:
ՀԵՂԳԱԳՈՅՆ, ա. Պղերգագոյն, յամրագոյն, դանդաղագոյն:
ՀԵՂԳԱԼ, չբ. Պղերգանալ, պղերգել, ծուլանալ, դանդաղել, յուլանալ, կասել, անտես առնել:
ՀԵՂԳԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԵՂԳ:
ՀԵՂԳԱՄԻՏ, ա. Թուլամիտ, անհոգ:
ՀԵՂԳԱՅՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյուսություն, վհատություն:
ՀԵՂԳԱՆՔ, տե՛ս ՀԵՂԳՈՒԹԻՒՆ:
ՀԵՂԳԱՍԻՐՏ, ա. Թոյլ, անհոգ:
ՀԵՂԳԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հեղգել, թուլացուցանել, կասեցուցանել:
ՀԵՂԳԵԼ, տե՛ս ՀԵՂԳԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՀԵՂԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հեղգանք, հեղգումն, պղերգություն, ծուլություն, թուլություն, յուլություն, անհոգություն: 2. Յամրություն, դանդաղություն:
ՀԵՂԳՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԵՂԳՈՒԹԻՒՆ:
ՀԵՂԵՂ, գ. Ողող, ուղխ, ջրհեղեղ, յորձան:
ՀԵՂԵՂԱԲԱՐ, մ. Յորդառատ (հեղեղի պէս):
ՀԵՂԵՂԱԿԱՆ, ա. Ողողիչ:
ՀԵՂԵՂԱՏ, գ. Ճեպանցոյց ջուրց, խոխոմք, ծործոր, ծործորակ, ձոր, ձորակ:
ՀԵՂԵՂԱՏԵԼ, նբ. Հեղեղել, ողողանել, ողողել:
ՀԵՂԵՂԵԼ, տե՛ս ՀԵՂԵՂԱՏԵԼ:
ՀԵՂԵՂՈՒՄՆ, գ. Զեղումն, յորդություն:
ՀԵՂԻՆԱԿ, գ. Առաջնորդ, առաջնորդիչ, վարիչ, գլուխ, հաւակ, սկզբնահայր:
ՀԵՂԻՆԱԿԱՆ, ա. Առաջնորդական:
ՀԵՂՁԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԵՂՁՈՒՑԻՉ:
ՀԵՂՁԱՄԱՀ ԼԻՆԵԼ. Խեղդամահ լինել:
ՀԵՂՁԱՄՂՁՈՒԿ, ա. 1. Շնչասպառ: 2. Խեղդողական, հեղձուցիչ:
– ՀԵՂՁԱՄՂՁՈՒԿ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀԵՂՁԱՆԵԼ[1]:
ՀԵՂՁԱՆԵԼ[1], նբ. Խեղդել, հեղձուցանել,

հեղձուցիկ առնել, հեղձամղձուկ առնել, խեղդամահ առնել:

ՀԵՂՁԱՆԵԼ[2] (իմ), ՀԵՂՁԵԼ (իմ), ՀԵՂՁՆՈՒԼ, չբ. Խեղդնուլ, հեղձամահ լինել, խեղդամահ լինել:

ՀԵՂՁՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԵՂՁՈՒՄՆ:

ՀԵՂՁՈՒՄՆ, գ. 1. Խեղդ, խեղդումն, հեղձութիւն: 2. լայնաբար՝ Յափրանք, յափրութիւն:

ՀԵՂՁՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԵՂՁԱՆԵԼ[1]:

ՀԵՂՁՈՒՑԵԱԼ, տե՛ս ՀԵՂՁՈՒՑԻԿ:

ՀԵՂՁՈՒՑԻԿ, ա. Հեղձուցեալ:

– ՀԵՂՁՈՒՑԻԿ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀԵՂՁԱՆԵԼ[1]:

– ՀԵՂՁՈՒՑԻԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՀԵՂՁԱՆԵԼ[2]:

ՀԵՂՁՈՒՑԻՉ, ա. Հեղձական, խեղդողական:

ՀԵՂՁՈՒՑՈՒՄՆ, գ. Հեղձումն (խեղդելը):

ՀԵՂՈՅՍ, տե՛ս ԲԵՒԵՌ[1]:

ՀԵՂՈՒԹԻՒՆ ԱՐԵԱՆ, տե՛ս ԱՐԻՒՆՀԵՂՈՒԹԻՒՆ:

ՀԵՂՈՒԼ, նբ. 1. Հոսել, վայթել, թափել: 2. Լնուլ, արկանել: 3. Ծաւալել, տարածել, սփռել: 4. կ. չբ. Խռնել, յարձակել:

ՀԵՂՈՒԿ, ա. Լոյծ:

ՀԵՂՈՒՄՆ, գ. Հոսումն, թափումն:

ՀԵՂՈՒՍԵԼ, նբ. 1. տե՛ս ԲԵՒԵՌԵԼ: 2. Կցել:

ՀԵՃՈՒԿՔ, գ. Հենգն, հակառակութիւն:

ՀԵՆԳՆ, նաև ՀԵՆԳՔ, գ. 1. Հեգնաբանութիւն, կատակ, կատականք, երգիծանութիւն, երգիծումն: 2. տե՛ս ՀԵՃՈՒԿՔ:

– Ի ՀԵՆԳՆ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԵՆԳՆԵԼ:

– ԸՆԴ ՀԵՆԳՆ՝ ԸՆԴ ՀԵՆԳՍ ԵԼԱՆԵԼ, Ի ՀԵՆԳՆԻ՝ Ի ՀԵՆԳՆՈՋ ԿԱԼ. Հակառակել:

ՀԵՆԳՆԱՒՈՐ, տե՛ս ՀԵԳՆԱԿԱՆ:

ՀԵՆԳՆԵԼ, նբ. Հեգնել, հեգնաբանել, այպն առնել, այպանել, խաղ առնել, ծաղր առնել:

ՀԵՆՈՒԼ, նբ. Ոստայնանկել, անկանել, հիւսել, նիւթել:

ՀԵՇՄԱԿԱՊԱՇՏ, ա. Դիւապաշտ, դիցապաշտ, կռապաշտ, կռապարիշտ:

ՀԵՇՏ, ա. 1. Հեշտալի, հեշտական, դիւր, դիւրին, դիւրիչ, կամակ, ընդունելի, ցանկալի, քաղցր, ախորժ: 2. գ. Դիւրութիւն, հաճութիւն, հաճոյք:

– ՀԵՇՏ ՑԱՆԿՈՒԹԻՒՆ. Փափկութիւն, հեշտութիւն, ցանկասիրութիւն, հեշտախտութիւն, հեշտացողութիւն, վաւաշոտութիւն:

ՀԵՇՏԱԲԱՐ, մ. Հեշտապէս, կամակար, մտադիւր, հեշտաւ, հեշտիւ, հեշտեաւ, դիւրաւ:

ՀԵՇՏԱԳՈՅՆ, ա. Դիւրագոյն, հեշտականագոյն:

ՀԵՇՏԱԼԻ, տե՛ս ՀԵՇՏ (1):

ՀԵՇՏԱԼԻՐ, ա. 1. Հեշտալից, դիւրիչ: 2. Դիւրին:

ՀԵՇՏԱԼԻՑ, տե՛ս ՀԵՇՏԱԼԻՐ:

ՀԵՇՏԱԼՈՅԾ, ա. Դիւրալոյծ:

ՀԵՇՏԱԼՈՒՐ, ա. 1. Դիւրալուր, ախորժալուր, քաղցրալուր: 2. Դիւրընկալ:

ՀԵՇՏԱԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ:

ՀԵՇՏԱԽՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՎԱՒԱՇԱԿԱՆ:

ՀԵՇՏԱԽՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԵՇՏ ՑԱՆԿՈՒԹԻՒՆ:

ՀԵՇՏԱԽՕՍ, ա. Քաղցրախօս, քաղցրաձայն:

ՀԵՇՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԵՇՏ (1):

ՀԵՇՏԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՀԵՇՏԱԳՈՅՆ:

ՀԵՇՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիւրութիւն, անդորրութիւն, զուարճութիւն, փափկութիւն, հեշտութիւն:

ՀԵՇՏԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեկեցութիւն, վայելք, զուարճութիւն:

ՀԵՇՏԱԿԻՐ, ա. Դիւրիչ, ցանկալի, հեշտալի:

ՀԵՇՏԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեշտութիւն, հա-

ճութիւն, ախորժք, բերկրութիւն:
ՀԵՇՏԱՄՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԽՆԴԱՄՏԵԼ (իմ):
ՀԵՇՏԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽՆԴԱՄՏՈՒԹԻՒՆ:
ՀԵՇՏԱՅԻՆ, ա. Հեշտական, հեշտալի:
ՀԵՇՏԱՆԱԼ, չբ. Զուարճանալ, փափկանալ, հաճել, ախորժել, բարեկրել, բերկրել, խնդալ:
ՀԵՇՏԱՆՔ, տե՛ս ՀԵՇՏՈՒԹԻՒՆ:
ՀԵՇՏԱՇՈՒՆՉ, տե՛ս ՔԱՂՑՐԱՇՈՒՆՉ:
ՀԵՇՏԱՊԱՏԻՐ, տե՛ս ԴԻՒՐԱՊԱՏԻՐ:
ՀԵՇՏԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԵՇՏԱԲԱՐ:
ՀԵՇՏԱՍԷՐ, տե՛ս ՑԱՆԿԱՍԷՐ:
ՀԵՇՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ցանկասիրութիւն, փափկասիրութիւն:
ՀԵՇՏԱՍՈՒՆ, ա. Փափկասուն, փափկասնոյց:
ՀԵՇՏԱՐԱՐ, ա. Հեշտացուցիչ:
ՀԵՇՏԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԵՇՏ ՑԱՆԿՈՒԹԻՒՆ:
ՀԵՇՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զուարճացուցանել, քաղցրացուցանել:
ՀԵՇՏԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Հեշտարար, հաճեցուցիչ, դիւրիչ:
ՀԵՇՏԱՒ, տե՛ս ՀԵՇՏԱԲԱՐ:
ՀԵՇՏԱՔԱՅԼ, ա. Դիւրաքայլ:
ՀԵՇՏԵԱՒ, տե՛ս ՀԵՇՏԱԲԱՐ:
ՀԵՇՏԸՆԿԱԼ, ա. 1. Դիւրալուր, դիւրընկալ: 2. Հեշտացուցիչ, ախորժելի, հեշտալի:
ՀԵՇՏԻ, ա. 1. Հեշտ, հեշտին, դիւրին, հեշտալի, անդորր: 2. մ. Ցանդորրու, հեշտեաւ:
ՀԵՇՏԻՆ, ա. Հեշտ, դիւրին:
ՀԵՇՏԻՒ, տե՛ս ՀԵՇՏԱԲԱՐ:
ՀԵՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ախորժք, հեշտանք, հաճութիւն, բարեկրութիւն, բերկրութիւն, մարմնախորժութիւն:
– ՀԵՇՏՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Դիւրաւ, յօժարութեամբ:
ՀԵՌ, գ. 1. Հակառակութիւն, կագ, կռիւ: 2. Մախանք, չարակնութիւն, ոխակալութիւն: 3. ա. Չարակնոտ, նախանձոտ, ոխակալ:
ՀԵՌԱԲՆԱԿ, ա. Հեռաւոր:
ՀԵՌԱԳՆԱՑ, ա. Երկար (գնալու համար հեռու կամ երկայն):
ՀԵՌԱԳՈՅՆ, ա. մ. Բացագոյն, մեկուսագոյն:
ՀԵՌԱԼ, չբ. Հակառակել, խեռալ, մախալ, քինալ:
ՀԵՌԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, ՀԵՌԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, ՀԵՌԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հեռաւորութիւն: 2. Միջոց, տարակացութիւն, անջրպետ:
ՀԵՌԱՁԳԵԼ, չբ. Ցերկարաձգել, հեռանալ (աւելի հեռու ձգուել):
ՀԵՌԱՁԻԳ, ա. 1. Հեռաձգեալ: 2. Հեռու, հեռաւոր, երկայնաձիգ, յերկարաձիգ:
ՀԵՌԱՆԱԼ, չբ. Հեռի լինել, ի բաց գնալ, ի բաց ելանել, հեռաւորել, մեկուսանալ:
ՀԵՌԱՍՏԱՆ, ա. Հեռաւոր, հեռի:
– Ի ՀԵՌԱՍՏԱՆԷ, մ. Ի հեռուստ, ի բացուստ, ի բացեայ, հեռի:
ՀԵՌԱՐՁԱԿ, ա. Բացարձակ, հեռաստան, հեռաւոր:
ՀԵՌԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հեռի առնել, ի բաց առնել, ի բաց կացուցանել, արտակացուցանել:
ՀԵՌԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Տարագրիչ:
ՀԵՌԱՒՈՐ, ա. 1. Հեռի, բացակայ: 2. Տարաշխարհիկ, օտարական, օտար: 3. Երկար:
ՀԵՌԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՀԵՌԱԳՈՅՆ:
ՀԵՌԱՒՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԵՌԱՒՈՐ:
ՀԵՌԱՒՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ՀԵՌԱՆԱԼ:
ՀԵՌԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բացակայութիւն, հեռակայութիւն: 2. Միջոց, անջըրպետ, երկարութիւն:
ՀԵՌԵՒՈՐ, տե՛ս ՀԵՌԱՒՈՐ:
ՀԵՌԻ, ա. 1. Հեռաւոր, բացակայ, տար, երկար: 2. Անագան, վաղ, հին: 3. մ. Նխդ. Մեկուսի, ի բացեայ, օտար, անմասն, առանց:

ՀԵՌՈՅ, ա. մ. Հեռի:
ՀԵՌՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հեռ, գրգռութիւն, ոխակալութիւն, ատելութիւն: 2. Հեռաւորութիւն, մեկուսութիւն:
ՀԵՌՈՒՍՏ, Ի ՀԵՌՈՒՍՏ, մ. 1. Ի հեռաստանէ, ի բացուստ, ի բացեայ: 2. ա. Հեռաւոր:
ՀԵՍԿ, գ. Ջուան, պարան:
ՀԵՍՏ, տե՛ս ՀԵՍՏՈՒԹԻՒՆ:
ՀԵՍՏԱՆԱԼ, տե՛ս ՀԵՍՏԵԼ:
ՀԵՍՏԱՆՔ, տե՛ս ՀԵՍՏՈՒԹԻՒՆ:
ՀԵՍՏԵԼ, տե՛ս ԱՆՍԱՍՏԵԼ:
ՀԵՍՏՈՒԹԻՒՆ, ՀԵՍՏՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՆՍԱՍՏՈՒԹԻՒՆ:
ՀԵՏ, մանաւանդ՝ ՀԵՏՔ, գ. 1. Ոտնատեղի, շաւիղ, հետարան: 2. Մնացորդ, նիշ, նշան:
- ՀԵՏ, նխդ. 1. Զհետ: 2. Հանդերձ, ընդ, ի միասին:
- Ի ՀԵՏ, նխդ. մ. Յետ, զհետ, ի միասին:
- Ի ՀԵՏՈՅ (յունական ոճով). Յետուստ:
- ՎԱՂՎԱՂԱԿԻ ՀԵՏ կամ ԶՀԵՏ, մ. Համայն, նոյն հետայն:
ՀԵՏԱԳԱՅ, ա. Հետագոյ, հետակայ, հետեւագայիկ, յաջորդ:
ՀԵՏԱԳՆԱՅ, ա. 1. Հետի, հետեւակ, հետեւակագնաց: 2. Հետամուտ:
ՀԵՏԱԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Հետեւակագնացութիւն:
ՀԵՏԱԳՈՅ, տե՛ս ՀԵՏԱԳԱՅ:
ՀԵՏԱԶՕՏԵԼ, նբ. Հետախուզել, հետաքննին լինել, հետավարել, խուզել, քննել:
ՀԵՏԱԶՕՏԻՉ, ա. Հետազօտող, խուզակ:
ՀԵՏԱԶՕՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հետաքննութիւն, խուզողութիւն:
ՀԵՏԱԽԱՂԱՂ ԾԱԾԿԵԼ՝ ԱՌՆԵԼ. Անհետ առնել, հետակորոյս առնել:
ՀԵՏԱԽՈՅԶ, ա. Հետայոյզ, հետազօտիչ:
ՀԵՏԱԽՈՒԶԵԼ, տե՛ս ՀԵՏԱԶՕՏԵԼ:
ՀԵՏԱԿԱՅ, տե՛ս ՀԵՏԱԳԱՅ:
ՀԵՏԱԿՈՐՈՅՍ ԱՌՆԵԼ. Կորուսանել, անհետ՝ բնաջինջ առնել:
ՀԵՏԱԿՈՐՈՅՍ ԼԻՆԵԼ. Անհետ՝ աներեւոյթ լինել, անհետանալ:
ՀԵՏԱՀԱՆ, ա. 1. Հետամուտ: 2. գ. (կենդբ.) Ինքնիմոն:
ՀԵՏԱՄՈՒՏ, ա. Հետամտիկ, հալածիչ:
- ՀԵՏԱՄՈՒՏ ԼԻՆԵԼ. Հետամտել, զհետ մտանել, զհետ պնդել, զհետ կրթել, հալածել:
ՀԵՏԱՄՏԵԼ, չբ. 1. տե՛ս Հետամուտ լինել: 2. Զհետ երթալ՝ գնալ:
ՀԵՏԱՄՏԻԿ, տե՛ս ՀԵՏԱՄՈՒՏ:
ՀԵՏԱՅՈՅԶ, տե՛ս ՀԵՏԱԽՈՅԶ:
ՀԵՏԱՎԱՐԵԼ, տե՛ս ՀԵՏԱԶՕՏԵԼ:
ՀԵՏԱՐԱՆ, տե՛ս ՀԵՏ(Ք):
ՀԵՏԱՒՈՐ, ա. Յաջորդող:
ՀԵՏԱՔՆԻՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՀԵՏԱԶՕՏԵԼ:
ՀԵՏԱՔՆՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԵՏԱԶՕՏՈՒԹԻՒՆ:
ՀԵՏԱՔՐՔԻՐ, ա. 1. Հետաքնին, ընդ վայրախոյզ, ընդ վայրաքնին: 2. մ. Աւելորդ, վայրապար:
ՀԵՏԵՒԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՒԱՔԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ՀԵՏԵՒԱԲԱՐ, մ. Հետեւապէս, հետեւողաբար, հետեւողապէս, հետեւագոյնս, ըստ կարգի, օրինօք:
ՀԵՏԵՒԱԳԱՅԻԿ, տե՛ս ՀԵՏԱԳԱՅ:
ՀԵՏԵՒԱԳՈՅՆՍ, տե՛ս ՀԵՏԵՒԱԲԱՐ:
ՀԵՏԵՒԱԿ, ա. գ. 1. Ոտնաւոր, հետի: 2. Հետեւակամարտ (զօրական, զինուոր): 3. Զորքոտանի: 4. մ. ա. Հետիոտ, հետիոտս, ի հետիոտս: 5. Արձակ (խօսք): 6. Գետնաքարշ, ստորաքարշ, նուաստ, անշուք, ընկեցիկ: 7. մ. Նուաստաբար:
ՀԵՏԵՒԱԿԱԳՆԱՅ, տե՛ս ՀԵՏԱԳՆԱՅ (1):
ՀԵՏԵՒԱԿԱԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԵՏԱԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ:
ՀԵՏԵՒԱԿԱԳՈՒՆԴ, տե՛ս ՀԵՏԵՒԱԿԱԶՕՐ (1):
ՀԵՏԵՒԱԿԱԶՕՐ, գ. ա. 1. Հետեւակագունդ: 2. Հետեւակախումբ, հետեւակ (հե-

տեակ գինուորներից բաղկացած՝ խըմբուած):
ՀԵՏԵՒԱԿԱԽՈՒՄԲ, տե՛ս ՀԵՏԵՒԱԿԱՁՈՐ (2):
ՀԵՏԵՒԱԿԱՄԱՐՏ, ա. 1. տե՛ս ՀԵՏԵՒԱԿ (2): 2. գ. Հետևակամարտութիւն:
ՀԵՏԵՒԱԿԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հետևակամարտ:
ՀԵՏԵՒԱԿԱՆ, ա. Ընթացողական, ընթացական:
ՀԵՏԵՒԱԿԵԼ, չբ. Քայլել:
ՀԵՏԵՒԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գետնաքարշութիւն, նուաստութիւն, խոնարհութիւն:
(Ի) ՀԵՏԵՒԱԿՈՒՑ, տե՛ս ՀԵՏԻ (2):
ՀԵՏԵՒԱՆԱԼ, տե՛ս ՀԵՏԵՒԵԼ:
ՀԵՏԵՒԱՆՔ, գ. Հետևութիւն, հետևումն, զհետերթանք, հետևողութիւն, հանգամանք, պարագայք, ընթացք, գնացք, կարգ:
ՀԵՏԵՒԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԵՏԵՒԱԲԱՐ:
ՀԵՏԵՒԵԼ, չբ. 1. Զհետ երթալ՝ գնալ՝ լինել: 2. Հետամուտ լինել, վարել, նմանել, անսալ: 3. Երթալ, դիմել, ընթանալ, ուղևորել:
ՀԵՏԵՒՈՂ, ա. Նմանող, նմանակից:
ՀԵՏԵՒՈՂԱԲԱՐ, ՀԵՏԵՒՈՂԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԵՏԵՒԱԲԱՐ:
ՀԵՏԵՒՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԵՏԵՒԱՆՔ:
ՀԵՏԵՒՈՒԹԻՒՆ, ՀԵՏԵՒՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԵՏԵՒԱՆՔ:
ՀԵՏԶՀԵՏԷ, մ. Ետ գետէ, գամ քան զգամ, ոտն առ ոտն, առ փոքր փոքր:
ՀԵՏ ԸՆԴ ՀԵՏ, մ. Ետ ընդ ետ, նոյնհետայն, վաղվաղակի, փութանակի:
ՀԵՏԻ[1], ա. 1. տե՛ս ՀԵՏԵՒԱԿ (1): 2. մ. (նաև Ի ՀԵՏԻ) Ի հետևակուց:
ՀԵՏԻ[2], նխդ. Զհետ, յետ:
ՀԵՏԻՈՏ, ՀԵՏԻՈՏՍ, Ի ՀԵՏԻՈՏՍ, ՀԵՏԻՈՏԻՒՔ, ՀԵՏԻՈՏԻՑ, մ. Ի հետևակուց, հետի:
ՀԵՏՔ, տե՛ս ՀԵՏ:
ՀԵՐ, գ. Մազ, վարս, գէս, ծամ:
ՀԵՐԱՊԱՆԾ, ա. Վարսագեղ, տերևազարդ, սաղարթազուարճ (տունկերի մասին):
ՀԵՐԱՏՈՒԿ, ա. Հերարձակ, անպատկառ, լիրբ, անամօթ, լկտի (կանանց մասին):
ՀԵՐԱՐՁԱԿ, ա. մ. Արձակահեր:
ՀԵՐԱՒՈՐ, ա. Մազեղ:
ՀԵՐԵՏԻԿՈՍ, ա. գ. Հերձուածող, աղանդաւոր:
ՀԵՐԻՒՆ, գ. Մախաթ:
ՀԵՐԻՔ, ա. Բաւական, շատ:
ՀԵՐԻՔԱՆԱԼ, չբ. Բաւականանալ:
ՀԵՐԿ, գ. 1. Վար, հերկումն, հերկագործութիւն, արօրադրութիւն: 2. Անդ (հերկած):
- ՀԵՐԿ կամ ՀԵՐԿՍ ՀԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԵՐԿԵԼ:
ՀԵՐԿԱԳՈՐԾԵԼ, տե՛ս ՀԵՐԿԵԼ:
ՀԵՐԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԵՐԿ (1):
ՀԵՐԿԱՀԱՐ կամ ՀԵՐԿԱՐԱՐ, ա. գ. Արօրադիր, արօրաձիգ:
ՀԵՐԿԵԼ, նբ. Հերկ՝ հերկս հարկանել, հերկագործել, ակօս պատառել, արօրել, արօրադրել, վարել:
ՀԵՐԿՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԵՐԿ (1):
ՀԵՐՁ, ա. 1. Հերձեալ, ճեղքեալ: 2. գ. Ծերպ:
ՀԵՐՁԱԾ, գ. Պատառուած, ակօս, առու:
ՀԵՐՁԱԿ, տե՛ս ՓՔԻՆ:
ՀԵՐՁԱՆԵԼ, նբ. 1. Ճեղքել, խզել, ցելուլ, պատառել, հերձուցանել, բաժանել, պայթուցանել, բեկանել: 2. (բժշկ.) Հատանել: 3. Երկպառակել, պառակտել:
ՀԵՐՁԱՏԵԼ, նբ. Հերձոտել:
ՀԵՐՁԵԼ, տե՛ս ՀԵՐՁԱՆԵԼ:
ՀԵՐՁՆՈՒԼ, չբ. Ճայթել, պայթել:
ՀԵՐՁՈՏԵԼ, տե՛ս ՀԵՐՁԱՏԵԼ:
ՀԵՐՁՈՒԱԾ, գ. 1. Երկպառակութիւն, անմիաբանութիւն, տարաձայնութիւն: 2. Հերձուածողութիւն, հերձուածութիւն, աղանդ:
ՀԵՐՁՈՒԱԾԱԿԱՆ, ա. Հերձուածողական, աղանդական:

ՀԵՐՁՈՒԱԾԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՅԼԱՓԱՌԵԼ:
ՀԵՐՁՈՒԱԾՈՂ, տե՛ս ՀԵՐԵՏԻԿՈՍ:
ՀԵՐՁՈՒԱԾՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԵՐՁՈՒԱԾԱԿԱՆ:
ՀԵՐՁՈՒԱԾՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԵՐՁՈՒԱԾ (2):
ՀԵՐՁՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԵՐՁՈՒԱԾ (2):
ՀԵՐՁՈՒԼ, տե՛ս ՀԵՐՁԱՆԵԼ:
ՀԵՐՁՈՒՄՆ, գ. 1. Պատառումն, ցելումն, պայթումն: 2. Հերձուած, երկպառակութիւն, աղանդ:
ՀԵՐՁՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԵՐՁԱՆԵԼ (1):
ՀԵՐՄԷՍ, տե՛ս ՓԱՅԼԱԾՈՒ:
ՀԵՐՈՒ, մ. Ի հերու հետէ:
- Ի ՀԵՐՈՒ ՀԵՏԷ, տե՛ս ՀԵՐՈՒ:
ՀԵՐՔԵԼ, նբ. 1. Հեռի առնել, ի բաց փարատել, վանել, պուղել, վտարել, հալածել, յաղթահարել: 2. չբ. Կարող լինել, բաւել, զօրել, տոկալ, ընդդէմ կալ:
ՀԵՐՔԻՉ, ա. Հեռացուցիչ, հալածիչ, փարատիչ:
ՀԵՐՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Մերժումն, վանումն:
ՀԶՕՐ, ա. 1. Զօրաւոր, զօրեղ, ուժեղ, քաջ, կորովի, բուռն, կարող: 2. Ծոխ, ուժգին, խիստ, սաստիկ, յորդ:
ՀԶՕՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԶՕՐԱՊԷՍ:
ՀԶՕՐԱԲԱՐՈՅ, ա. Զօրաւոր, առաքինի:
ՀԶՕՐԱԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջութիւն, հզօրութիւն, արութիւն, առաքինութիւն:
ՀԶՕՐԱԳԻՆ, տե՛ս ՀԶՕՐԱԳՈՅՆ:
ՀԶՕՐԱԳՈՅՆ, ա. 1. Զօրագոյն, ուժեղագոյն, կարողագոյն, ճոխագոյն, բռնագոյն, սաստկագոյն: 2. մ. Հզօրապէս, սաստկապէս:
- ՀԶՕՐԱԳՈՅՆՍ, տե՛ս ՀԶՕՐԱԳՈՅՆ (2):
ՀԶՕՐԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Խորախորհուրդ, ամէնիմաստ:
ՀԶՕՐԱՆԱԼ, չբ. Զօրանալ, արիանալ, ուժեղանալ:
ՀԶՕՐԱՊԷՍ, մ. 1. Հզօրաբար, քաջաբար, արիաբար, պնդապէս, սաստկապէս, ուժգին: 2. ա. Հզօր:
ՀԶՕՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զօրացուցանել, ամրացուցանել, ուժեղացուցանել:
ՀԶՕՐԵՂ, ա. Զօրեղ, հզօրագոյն, քաջ, կորովի:
ՀԶՕՐԵՂԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՀԶՕՐԱԳՈՅՆ:
ՀԶՕՐԵՂԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԶՕՐԱՊԷՍ:
ՀԶՕՐԻՉ, ա. Զօրացուցիչ, զօրավիգն:
ՀԶՕՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Զօրեղութիւն, զօրութիւն, քաջութիւն, արիութիւն:
ՀԷԳ, տե՛ս ՀԷՔ:
ՀԷՆ, գ. 1. Աւազակ, հուղկահար, ելուզակ, հինահար: 2. Հրոսակ, ասպատակ:
ՀԷՔ, ա. Ողորմելի, եղկելի, թշուառ, թշուառական:
ՀԺԿՈՒՆ, տե՛ս ՀՈՒԺԿՈՒ:
ՀԻԱՀՐԱՇ, ա. Սքանչելահրաշ, հրաշափառ:
ՀԻԱՆԱԼ, չբ. Ապշել, պակնուլ, սքանչանալ, սխրանալ, ընդարմանալ:
ՀԻԱՆԱԼԻ, ա. Սքանչելի, սխրալի:
ՀԻԱՑԱԿԱՆ, ա. Հիացուցանող, հիանալի:
ՀԻԱՑՈՒԹԻՒՆ, ՀԻԱՑՈՒՄՆ, գ. 1. Սքանչացումն, սքանչանք, պակուցումն, ապշութիւն, թմբրութիւն: 2. Արհաւիրք:
ՀԻԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Սքանչացուցանել, ապշեցուցանել, պակուցանել, զարհուրեցուցանել:
ՀԻԱՑՈՒՑԱՆՈՂ, ա. Հիացական, սքանչացուցիչ:
ՀԻԲԱՐ, մ. չ. Հիկէն, հիզան, հիպէս, որգոն, որպէս, զոր օրինակ:
ՀԻԶԱՆ, ՀԻԿԷՆ, տե՛ս ՀԻԲԱՐ:
ՀԻՂ, տե՛ս ՀԻՒՂ:
ՀԻ՞Մ, եղբ. Առ ի մէ՞, զմէ՞, է՞ր, էրո՞ւմ, է՞ր վասն, ընդէ՞ր:
ՀԻՄԷՆ, ՀԻՄԷՆԻ, տե՛ս ԴՈՐԱԿ:
ՀԻՄՆ, գ. նման. 1. Յատակ, խորք: 2. Սկիզբն, գլխաւոր, հաւակ: 3. Հաստատութիւն, ամրութիւն:
- ՀԻՄՆ ԱՐԿԱՆԵԼ. Հիմնել, հիմնադրել, հիմնարկել:

- ՀԻՄՆ Ի ՎԵՐ, մ. Իսպառ:
- ՀԻՄՆ Ի ՎԵՐ ԱՌՆԵԼ, ՀԻՄՆ Ի ՎԵՐ ՏԱՊԱԼԵԼ. Հիմնայատակ առնել, կործանել:
ՀԻՄՆԱԴԻՐ, ա. Հիմնացուցիչ:
ՀԻՄՆԱԴՐԵԼ, տե՛ս ՀԻՄՆ ԱՐԿԱՆԵԼ:
ՀԻՄՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԻՄՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ:
ՀԻՄՆԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիմնադրութիւն, փխբ. մտադրութիւն, հասողութիւն, ըմբռնումն, ճանաչումն:
ՀԻՄՆԱՅԱՏԱԿ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀԻՄՆ Ի ՎԵՐ ԱՌՆԵԼ:
ՀԻՄՆԱՆԱԼ, չբ. Հիմնաւորել:
- ՀԻՄՆԱՑԵԱԼ. Հիմնացուցեալ:
ՀԻՄՆԱՇԱՐԺ, ա. մ. Հիմն ի վեր:
ՀԻՄՆԱՌՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԻՄՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ:
ՀԻՄՆԱՐԿԵԼ, տե՛ս ՀԻՄՆ ԱՐԿԱՆԵԼ:
ՀԻՄՆԱՐԿԷՔ, տե՛ս ՀԻՄՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ:
ՀԻՄՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիմնադրութիւն, հիմնարկէք:
ՀԻՄՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հիմնաւորել, հիմնել, հիմնարկել, հիմն արկանել, հաստել, հաստատել, ամրացուցանել:
ՀԻՄՆԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Հիմնադիր:
ՀԻՄՆԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ՀԻՄՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՀԻՄՆԵԼ, տե՛ս ՀԻՄՆ ԱՐԿԱՆԵԼ:
ՀԻՄՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԻՄՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՀԻՆ, ա. Վաղեմի, վաղուց, նախնի, առաջին, սկզբնական, նախկին:
- ՀԻՆ ԱՒՈՒՐՑ. Ծեր, ալեւոր:
ՀԻՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՒԱՋԱԿԱԲԱՐ:
ՀԻՆԱՀԱՐ, տե՛ս ՀԷՆ (1):
- ՀԻՆԱՀԱՐ ԱՌՆԵԼ. Ասպատակել, աւար հարկանել:
ՀԻՆԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ասպատակ:
ՀԻՆԳԱՄԵԱՑ, տե՛ս ՀԻՆԳԱՄԵԱՆ:
ՀԻՆԳԱՄԵԱՆ, ա. գ. Հինգամեայ, հնգեմեան:
ՀԻՆԳԱՇԱՐԺ, տե՛ս ՀՆԳԱՇԱՐԺ:
ՀԻՆԳԵԱԿ, տե՛ս ՀՆԳԵԱԿ:
ՀԻՆԳԵԿԻՆ, տե՛ս ՀՆԳԵԿԻՆ:
ՀԻՆԳԵՄԵԱՆ, տ՛ս ՀԻՆԳԱՄԵԱՆ:
ՀԻՆԳԵՏԱՍԱՆ, տե՛ս ՀՆԳԵՏԱՍԱՆ:
ՀԻՆԳԵՏԱՍԱՆԱՄԵԱՑ, տե՛ս ՀՆԳԵՏԱՍԱՆԱՄԵԱՑ:
ՀԻՆԳԵՏԱՍԱՆԵՐՈՐԴ, տե՛ս ՀՆԳԵՏԱՍԱՆԵՐՈՐԴ:
ՀԻՆԳԵՐԵԱԿ, տե՛ս ՀՆԳԵԱԿ:
ՀԻՆԳԵՔԵԱՆ, ՀԻՆԳԵՔԻՆ, տե՛ս ՀՆԳԵՔԵԱՆ:
ՀԻՆԳԿԱՆԳՆԵԱՑ, տե՛ս ՀԻՆԳԿԱՆԳՆԵԱՆ:
ՀԻՆԳԿԱՆԳՆԵԱՆ, ա. Հինգկանգնեայ:
ՀԻՆԳԿԻՆ, տե՛ս ՀՆԳԵԿԻՆ:
ՀԻՆԳՀԱՐԻՒՐԱՄԵԱՑ, տե՛ս ՀԻՆԳՀԱՐԻՒՐԱՄԵԱՆ:
ՀԻՆԳՀԱՐԻՒՐԱՄԵԱՆ, ա. Հինգհարիւրամեայ:
ՀԻՆԳՇԱԲԱԹ, տե՛ս ՀԻՆԳՇԱԲԱԹԻ:
ՀԻՆԳՇԱԲԱԹԻ, ա. Հինգշաբաթ:
ՀԻՆՕՐԵԱՑ, ա. Բազմօրեայ, բազմաժամանակեայ, ալեւորեալ, հին:
ՀԻՊԱՏ, տե՛ս ՀԻՒՊԱՏՈՍ:
ՀԻՊԷՍ, տե՛ս ՀԻԲԱՐ:
ՀԻՌ ԳԱԼ. Շրջան առնուլ, շրջագայել, շրջաբերել, պտուտել, յածել:
ՀԻՒԱՆԴ, ա. 1. Խօթ, ախտացեալ, ախտաժէտ, տկար: 2. փխբ. Վնասակար:
ՀԻՒԱՆԴԱԳՈՐԾ, ա. Հիւանդարար:
ՀԻՒԱՆԴԱԿԱՆ, ա. 1. Հիւանդարար, վնասակար: 2. Տկար, անզօր
ՀԻՒԱՆԴԱՄԻՏ, ա. 1. Խօթամիտ, տկարամիտ, թուլամիտ: 2. Խօթասիրտ:
ՀԻՒԱՆԴԱՆԱԼ, չբ. 1. Խօթանալ, տկարանալ: 2. փխբ. Թուլանալ:
ՀԻՒԱՆԴԱՆԻ, գ. յոգն. Հիւանդք:
ՀԻՒԱՆԴԱՆՈՑ, գ. Տկարանոց:
ՀԻՒԱՆԴԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վնասակարութիւն (հիւանդութեան պատճառ):

ՀԻՒԱՆԴԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Տկարացուցանել:
ՀԻՒԱՆԴՈՏ, ա. Հիւանդ, ցաւագար:
ՀԻՒԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Խօթութիւն, ախտ, ցաւ, տկարութիւն:
ՀԻՒԹ, գ. 1. Նիւթ, տարր: 2. Հոյզ: 3. փխբ. Զօրութիւն, խկութիւն, բնութիւն, էութիւն:
ՀԻՒԹԱԿԱՆ, ա. Հիւթային, հիւթաւոր, նիւթական, տարրական, մարմնեղէն, հողեղէն:
ՀԻՒԹԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նիւթականութիւն, նիւթ, մարմին:
ՀԻՒԹԱՅԻՆ, տե՛ս ՀԻՒԹԱԿԱՆ:
ՀԻՒԹԱՆԻՒԹ, ա. գ. 1. Նիւթեղէն, մարմնաւոր: 2. Արմատ:
ՀԻՒԹԱՒՈՐ, տե՛ս ՀԻՒԹԱԿԱՆ:
ՀԻՒԹԵԼ, նբ. Նիւթել, հիւսել:
ՀԻՒԹԵՂ, ա. Թանձրահող, յուռթի:
ՀԻՒԼԷ, տե՛ս ՀԻՒՂԷ:
ՀԻՒԾԱՆԵԼ (իմ), չբ. Ծիւրել, հաշել, ծնկել, նուաղել, պակասել:
ՀԻՒԾՈՒՄՆ, գ. Հաշանք:
ՀԻՒՂ[1], գ. Հիղ, խուղ:
ՀԻՒՂ[2], տե՛ս ՀԻՒՂԷ:
ՀԻՒՂԱԿԱՆ, ա. Արեգակնային:
ՀԻՒՂԱՅ, ՀԻՒՂԵԱՅ, տե՛ս ՀԻՒՂԷ:
ՀԻՒՂԷ, գ. 1. Նիւթ, հիւթ, տարր: 2. Արեգակն:
ՀԻՒՊԱՏ, տե՛ս ՀԻՒՊԱՏՈՍ:
ՀԻՒՊԱՏԵԱՆ, գ. յոգն. Հիւպատոսք:
ՀԻՒՊԱՏՈՍ, տե՛ս ԲԴԵՇԽ:
ՀԻՒՊԱՏՈՍՈՒԹԻՒՆ, ՀԻՒՊԱՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԴԵՇԽՈՒԹԻՒՆ:
ՀԻՒՊԵՐԷՏ, գ. Պաշտօնեայ, սպասաւոր:
ՀԻՒՍ, գ. Հիւսուած, հիւսակ:
ՀԻՒՍԱԾՈՅ, ա. Հիւսուածոյ:
ՀԻՒՍԱԿ, գ. 1. տե՛ս ԳԻՍԱԿ: 2. Զօդ, կապ, հիւսուած (հիւսուած բան),
ՀԻՒՍԵԼ, նբ. Հիւսուլ, ոլորել, հիւթել, նիւթել, կցել, զօդել, յարմարել:
ՀԻՒՍԻՍԱԲՆԱԿ, ա. Հիւսիսական:
ՀԻՒՍԻՍԱԿԱՆ, ա. 1. Հիւսիսային: 2. Հիւսիսաբնակ:
ՀԻՒՍԻՍԱԿՈՂՄ(Ն), տե՛ս ՀԻՒՍԻՍԻ:
ՀԻՒՍԻՍԱՅԻՆ, տե՛ս ՀԻՒՍԻՍԱԿԱՆ (1):
ՀԻՒՍԻՍԻ, գ. Հիւսիսակողմ(ն):
ՀԻՒՍԿԷՆ, ա. Հիւսուածոյ, հիւսածոյ:
ՀԻՒՍՆ, գ. Ատաղձագործ:
ՀԻՒՍՆԱԿԱՆՆ, տե՛ս ՀԻՒՍՆՈՒԹԻՒՆ:
ՀԻՒՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիւսնականն:
ՀԻՒՍՈՒԱԾ, գ. Հիւսումն, շարամանութիւն, յօրինուած:
ՀԻՒՍՈՒԼ, տե՛ս ՀԻՒՍԵԼ:
ՀԻՒՍՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԻՒՍՈՒԱԾ:
ՀԻՒՐ, գ. Հրաւիրական, բազմական, վանաւոր, օտար:
ՀԻՒՐԱՄԵԾԱՐ, տե՛ս ՀԻՒՐԱՍԷՐ:
ՀԻՒՐԱՄԵԾԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԻՒՐԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ:
ՀԻՒՐԱՆՈՑ, գ. Օտարանոց, օտարատուն:
ՀԻՒՐԱՍԷՐ, ա. Հիւրամեծար, հիւրընկալ, օտարասէր:
ՀԻՒՐԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիւրամեծարութիւն:
ՀԻՒՐԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Օտարասպանութիւն:
ՀԻՒՐԸՆԿԱԼ, ա. գ. Օտարընկալ, հիւրասէր:
ՀԻՒՐԸՆԿԱԼԵԼ, նբ. Օտարընկալել, վանատրել:
ՀԻՒՐԸՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Օտարընկալութիւն, հիւրութիւն, հիւրոյթք, հիւրոյք, վանատրութիւն:
ՀԻՒՐՈՅԹՔ, ՀԻՒՐՈՅՔ, գ. 1. տե՛ս ՀԻՒՐԸՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ: 2. Հացկերոյթ:
ՀԻՒՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Օտարութիւն, պանդըխտութիւն: 2. Հիւրընկալութիւն:
ՀԻՔԱԳՈՅՆ, ա. Թշուառագոյն:
ՀԻՔԱՑԵԱԼ, ա. Թշուառացեալ, տառապեալ, ողորմելի, եղկելի, հէք:
ՀԻՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Թշուառութիւն:
ՀԼՈՒ, ա. 1. Լսող, ունկնդիր, հնազանդ,

հեզ, բարեհամբոյր, հանդարտ, զգօն: 2. Հլուական:
ՀԼՈՒԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԼՈՒ (2):
ՀԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Լսողութիւն, ունկնդրութիւն, հնազանդութիւն:
ՀԾԾԱՆՔ, գ. Շնչիւն:
ՀԾԾԵԼ, չբ. Շնչել:
ՀՄԱԿԵՐ, ա. Շաղղակեր:
ՀՄԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Շաղղակերութիւն, գազանութիւն:
ՀՄԱՅԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՄԱՅՈՒԹԻՒՆ:
ՀՄԱՅԵԱԿ, տե՛ս ԳՐԱՊԱՆԱԿ (1):
ՀՄԱՅԵԼ, նբ. Դիւթել:
ՀՄԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՄԱՅՔ (1):
ՀՄԱՅՔ, գ. 1. Հմայութիւն, ըղձութիւն: 2. Դիւթ:
ՀՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Խակութիւն, փխբ. գազանութիւն, անգթութիւն:
ՀՄՈՒՏ, ա. Խելամուտ, գիտակ, տեղեակ, իրագէտ, մակացող, մակացու, հասու, փորձ, վարժ:
ՀՄՏԱԲԱՐ, մ. Հմտօրէն:
ՀՄՏԱԳՈՅՆ, ա. Գիտնաւոր,
ՀՄՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՄՈՒՏ:
ՀՄՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՄՏՈՒԹԻՒՆ:
ՀՄՏԱԿՅԵԼ (իմ), չբ. Գիտակ լինել:
ՀՄՏԱՆԱԼ, չբ. Խելամուտ լինել, խելամըտել, տեղեկանալ, վերահասու լինել:
ՀՄՏԱՍԷՐ, ա. Ուսումնասէր:
ՀՄՏԱՎԱՐԺ, ա. Կիրթ, ճարտար:
ՀՄՏԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Իմաստնացուցիչ:
ՀՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ներհմտութիւն, տեղեկութիւն, գիտութիւն, խելամտութիւն: 2. Ճարտարութիւն, վարժութիւն:
ՀՄՏՕՐԷՆ, տե՛ս ՀՄՏԱԲԱՐ:
ՀՆԱԲՈՒՆ, ա. Նախնի, վաղեմի:
ՀՆԱԳԷՏ, ա. Հին, հնախօս:
ՀՆԱԳԻՐ, ա. Հնագրական:
ՀՆԱԳՈՅՆ, ա. Վաղեմի, ծերագոյն, երկարագոյն:
ՀՆԱԳՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՆԱԳԻՐ:
ՀՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ:
ՀՆԱԶԱՆԴ, ա. 1. տե՛ս ՀԼՈՒ (1): 2. Հպատակ:
- ՀՆԱԶԱՆԴ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀՆԱԶԱՆԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
- ՀՆԱԶԱՆԴ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՀՆԱԶԱՆԴԵԼ[2] (իմ):
ՀՆԱԶԱՆԴԵԼ[1], տե՛ս ՀՆԱԶԱՆԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՀՆԱԶԱՆԴԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Հնազանդ լինել, անսալ, ունկնդիր լինել, լսել: 2. Հպատակել:
ՀՆԱԶԱՆԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հնազանդ առնել, հնազանդել, նուաճել, ծառայեցուցանել:
ՀՆԱԶԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լսողութիւն, անսացողութիւն, ունկնդրութիւն, հլութիւն: 2. Հպատակութիւն, ստորադասութիւն:
ՀՆԱԽՕՍ, տե՛ս ՀՆԱԳԷՏ:
ՀՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնագրութիւն:
ՀՆԱԾՈՒ, գ. Պետ, իշխան, առաջնորդ:
ՀՆԱՄԻ, ա. Բազմամեայ:
ՀՆԱՆԱԼ, չբ. 1. Յերկարել, յերկարաձգել: 2. Մաշել, ապականել, փտել: 3. Ծերանալ:
ՀՆԱՐ, մանաւանդ՝ ՀՆԱՐՔ, գ. 1. Ճար, ճարտարութիւն, ճարտարանք, հնարագիտութիւն, արուեստ, գիւտ, ելք, հայթայթանք, մարթանք, ոճ, կար, մեքենաւորութիւն: 2. (տրամ.) Ձեռնարկութիւն (ապացուցման տրամաբանական մեթոդ):
- ՀՆԱՐ Է, ՀՆԱՐ ԻՆՉ ԻՑԷ, մբ. Մարթ է, ի դէպ է:
- ՉԷ ՀՆԱՐ, ՉԻՔ ՀՆԱՐ, մբ. Անկարելի է, անհնարին է:
ՀՆԱՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՀՆԱՐԱՊԷՍ:
ՀՆԱՐԱԳԷՏ, ա. 1. Խորագէտ, ճարտար: 2. Հնարագիտական:
ՀՆԱՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճարտարութիւն, հնարք:

ՀՆԱՐԱԳԻՒՏ, ա. Հնարագէտ, հնարագործ, արարող:
ՀՆԱՐԱԳԻՒՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՆԱՐԱԳԷՏ (2):
ՀՆԱՐԱԳՈՐԾ, տե՛ս ՀՆԱՐԱԳԻՒՏ:
ՀՆԱՐԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Ստեղծագործել, ստեղծանել, յօրինել, հնարել:
ՀՆԱՐԱԴԻՐ, ա. Որոգայթադիր, չարարուեստ, մեքենաւոր:
ՀՆԱՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Որոգայթադրութիւն, թակարդ, մեքենաւորութիւն, մեքենայութիւն:
ՀՆԱՐԱԽՈՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնարիմացութիւն, ճարտարութիւն:
ՀՆԱՐԱԿԵՐՏ, ա. Հնարաւոր, կարելի:
ՀՆԱՐԱՊԷՍ, մ. Հնարաբար, հմտաբար:
ՀՆԱՐԱՑՈՅՑ, ա. Առաջնորդ, ուսուցիչ:
ՀՆԱՐԱՒՈՐ, ա. 1. Հնարագէտ, կարող, ձեռնհաս, ճարտար, հնարագիւտ: 2. Հնարադիր, մեքենայագործ: 3. Կարելի, մարթելի, ներընդունական:
ՀՆԱՐԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ՀՆԱՐԵԼ:
ՀՆԱՐԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կարողութիւն, կար, հնար, ճար, ճարտարութիւն, ջան: 2. Մեքենաւորութիւն:
ՀՆԱՐԵԼ, նբ. մանաւանդ՝ ՀՆԱՐԵԼ (իմ), հբ. Հնարաւորել, ճարտարել, մեքենայել, արուեստագործել, արուեստակել, գուն գործել, ջանալ:
ՀՆԱՐԻՄԱՑ, ա. Մեքենաւոր, ներգաւոր, ճարտար, ճարտարիմաց, արուեստական:
ՀՆԱՐԻՄԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՆԱՐԻՄԱՑՈՒԹԻՒՆ:
ՀՆԱՐԻՄԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնարիմացողութիւն, հնարագիտութիւն, հնարողութիւն, մեքենայութիւն, խորամանկութիւն, ճարիմացութիւն, ճարտարամտութիւն, հնարք, հանճար:
ՀՆԱՐԻՆ, ա. Հնարաւոր, կարելի:
ՀՆԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնարք, հնարիմացութիւն, արուեստ:
ՀՆԱՐՔ, տե՛ս ՀՆԱՐ:
ՀՆԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Ապականիչ:
ՀՆԳԱԿԻ, տե՛ս ՀՆԳԵԿԻՆ (2):
ՀՆԳԱՇԱՐԺ, ա. Հինգաշարժ:
ՀՆԳԵԱԿ, գ. Հինգերեակ, հնգերեակ, հինգեակ:
ՀՆԳԵԿԻՆ, ա. 1. Հինգեկին: 2. մ. Հընգակի:
ՀՆԳԵՏԱՍԱՆԱՄԵԱՅ, ա. Հինգետասանամեայ, հնգետասանամեան:
ՀՆԳԵՏԱՍԱՆԱՄԵԱՆ, տե՛ս ՀՆԳԵՏԱՍԱՆԱՄԵԱՅ:
ՀՆԳԵՏԱՍԱՆԵՐՈՐԴ, թ. Հինգետասաներորդ:
ՀՆԳԵՐԵԱԿ, տե՛ս ՀՆԳԵԱԿ:
ՀՆԳԵՔԵԱՆ, ՀՆԳԵՔԻՆ, թ. Հինգեքեան, հինգեքին:
ՀՆԴԻԿ ՄՐՋԻՒՆ, տե՛ս ՄՐՋԻՒՆԱՌԻՒԾ:
ՀՆԴԻԿ ՈՐԴՆ, տե՛ս ՇԵՐԱՄ:
ՀՆԴԻԿ ՓԱՅՏ, տե՛ս ԵԲԵՆՈՍ:
ՀՆՁԵԼ, նբ. 1. Քաղել: 2. փխբ. Ջարդել, կոտորել:
ՀՆՈՑ, գ. 1. Փուռն, թոնիր: 2. Հալոց, քուրայ, բով:
ՀՆՈՑԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բորբոքել, լուցանել:
ՀՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Փտութիւն, ապականութիւն: 2. Ծերութիւն:
ՀՆՉԱԿԱՆ, ա. Հնչողական, ձայնատրական:
ՀՆՉԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձայնակցութիւն:
ՀՆՉԵԼ, չբ. նբ. 1. Ձայն արձակել, ձայնել: 2. Շաչել, չառաչել: 3. Հուչակել, լսելի առնել, լսելի լինել: 4. Թնդալ:
ՀՆՉԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Լսելի առնել, ղօղանջեցուցանել, գոչեցուցանել, հուչակել, քարոզել:
ՀՆՉԻՒՆ, գ. 1. Ձայն, գոչիւն, բարբառ: 2. Շաչիւն, չառաչիւն, բոմբիւն, դղրդիւն: 3. Հուչակ:
ՀՆՉՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՆՉԱԿԱՆ:
ՀՆՉՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՆՉԻՒՆ (1):
ՀՆՉՈՒՄՆ, տե՛ս ՀՆՉԻՒՆ և ՀՈՒՆՉՔ:

ՀՈԲԱԼ, տե՛ս ՀԱՒՓԱԼ:
ՀՈԳ, գ. Փոյթ, խնամ, մտածութիւն, զբաղանք, վարանք, տատամսութիւն, տխրութիւն:
- ՀՈԳ ԱՌՆԵԼ՝ ՅԱՆՁԻՆ ԲԵՐԵԼ՝ ՏԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ՀՈԳԱԼ:
ՀՈԳԱԲԱՐՁ, տե՛ս ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒ:
- ՀՈԳԱԲԱՐՁ ԼԻՆԵԼ. Հոգ տանել, խնամարկել:
ՀՈԳԱԲԱՐՁԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒԹԻՒՆ:
ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒ, ա. 1. Հոգաբարձ, հոգածու, խնամատար, վերակացու, առաջնորդ: 2. Փոյթ, փութկոտ:
ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խնամակալութիւն, վերակացութիւն, տնտեսութիւն: 2. Փոյթ, խնամ, զգուշութիւն, արթնութիւն, հոգողութիւն:
ՀՈԳԱԼ, չբ. Հոգ տանել, փոյթ առնել՝ ունել, փութալ:
ՀՈԳԱԾ, ա. Ընդմտատար:
ՀՈԳԱԾԵԼ, նբ. Հոգալ, խնամ ածել՝ ունել՝ տածել, խորհել:
ՀՈԳԱԾՈՒ, տե՛ս ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒ:
ՀՈԳԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հոգաբարձութիւն, հոգարկութիւն, հոգողութիւն, փոյթ, խնամ: 2. Տատամսութիւն:
ՀՈԳԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խնամատարութիւն, հոգաբարձութիւն:
ՀՈԳԱՐԱՆ, գ. (յունական ոճով) Կրթարան, վարժարան, խորհրդարան:
ՀՈԳԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Հոգ, հոգածութիւն:
ՀՈԳԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՈԳՈՂՈՒԹԻՒՆ:
ՀՈԳԵԲԱՐՁՈՒ, տե՛ս ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒ:
ՀՈԳԵԶԳԵՍՏ, տե՛ս ՀՈԳԵԿԻՐ:
ՀՈԳԵԶՈՒԱՐՃ, ա. Հոգեպարար:
ՀՈԳԵԼԻ, ՀՈԳԵԼԻՐ, ա. Հոգելից (Ս. Հոգով լցուած):
ՀՈԳԵԼԻՑ, տե՛ս ՀՈԳԵԼԻ:
ՀՈԳԵԽԱՂԱՑ, տե՛ս ՀՈԳԵՇԱՐԺ:
ՀՈԳԵԽԱՌՆ, ա. 1. Հոգիընկալ: 2. Մարգարէական, հոգևոր:
ՀՈԳԵԽԱՌՆԵԼ (իմ), չբ. (եկեղց.) Հաղորդել, հաղորդակցել:
ՀՈԳԵԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Հաղորդութիւն, հաղորդակցութիւն:
ՀՈԳԵԾԻՆ, ա. Հոգեծնունդ:
ՀՈԳԵԾՆՈՒՆԴ, տե՛ս ՀՈԳԵԾԻՆ:
ՀՈԳԵԿԱՆ, ա. 1. Հոգևոր, հոգևորական: 2. Աննիւթական:
ՀՈԳԵԿԵՑՈՅՑ, ա. Փրկագործ:
ՀՈԳԵԿԻՐ, ա. Հոգեզգեստ, հոգիազգեաց, հոգևորազգեաց, հոգիընկալ:
ՀՈԳԵԿՈՐՈՅՍ, ա. Հոգեկորուստ, հոգեմաշ, ոգեսպառ:
ՀՈԳԵԿՈՐՈՒՍՏ, տե՛ս ՀՈԳԵԿՈՐՈՅՍ:
ՀՈԳԵԿՐՕՆ, ա. Կրօնաւոր, կրօնաւորական:
ՀՈԳԵՂԷՆ, ա. գ. 1. Աննիւթական, անմարմին, հրեշտակ: 2. Հոգեկան, հոգևոր:
ՀՈԳԵՄԱՇ, տե՛ս ՀՈԳԵԿՈՐՈՅՍ:
ՀՈԳԵՆԱԼ, տե՛ս ՀՈԳԻԱՆԱԼ:
ՀՈԳԵՆԻՒԹ, ա. Հոգեղէն:
ՀՈԳԵՆՈՒԱԳ, տե՛ս ՀՈԳԵՐԳՈՂ:
ՀՈԳԵՇԱՀ, ա. Ոգեշահ, հոգևորաշահ:
ՀՈԳԵՇԱՐԺ, ա. (եկեղց.) Հոգեխաղաց:
ՀՈԳԵՇՆՈՐՀ, ա. Հոգևորաշնորհ, հոգեպարգև:
ՀՈԳԵՇՈՒՆՉ, ա. Ոգեշունչ:
ՀՈԳԵՊԱՐԱՐ, տե՛ս ՀՈԳԵԶՈՒԱՐՃ:
ՀՈԳԵՊԱՐԳԵՒ, տե՛ս ՀՈԳԵՇՆՈՐՀ:
ՀՈԳԵՊԷՍ, մ. Հոգևորապէս, հոգևորաբար:
ՀՈԳԵՍԷՐ, ա. Հոգիասէր, ոգեսէր, բարեպաշտ:
ՀՈԳԵՍՆՈՅՑ, ա. Հոգեսնունդ:
ՀՈԳԵՍՆՈՒՆԴ, տե՛ս ՀՈԳԵՍՆՈՅՑ:
ՀՈԳԵՐԳՈՂ, ա. (կրօն.) Քաջերգող:
ՀՈԳԵՒՈՐ, ա. 1. Հոգեղէն, հոգեկան, աստուածային: 2. Իմանալի, մտաւոր: 3. Հոգեկիր:
ՀՈԳԵՒՈՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՀՈԳԵՊԷՍ:

ՀՈԳԵԽՈՐԱԶԳԵԱՑ, տե՛ս ՀՈԳԵԿԻՐ:
ՀՈԳԵԽՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՈԳԵԿԱՆ և ՀՈԳԵԽՈՐ:
ՀՈԳԵԽՈՐԱՇԱՀ, տե՛ս ՀՈԳԵՇԱՀ:
ՀՈԳԵԽՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՀՈԳԵՊԷՍ:
ՀՈԳԵԽՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոգևորութիւն:
ՀՈԳԷԲԱՐՁ, ՀՈԳԷԲԱՐՁՈՂ, ՀՈԳԷԲԱՐՁՈՒ, տե՛ս ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒ:
ՀՈԳԷԳԷՇ, գ. Ուրուական (մեռած մարդու ստուերը):
ՀՈԳԻ, գ. 1. Ոգի, շունչ: 2. Կեանք, կենդանութիւն: 3. Մարդ, անձն: 4. Հոգմ: 5. Այս, սատանայ:
– ՀՈԳԻ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ՈԳԻ ԱՌՆՈՒԼ:
ՀՈԳԻԱՆԱԼ, չբ. Հոգենալ:
ՀՈԳԻԱՆԻՒԹ, տե՛ս ՀՈԳԵՆԻՒԹ:
ՀՈԳԻԱՏԱԻՒՂ, ա. (կրօն.) Հոգիաքնար:
ՀՈԳԻԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կենդանացուցանել:
ՀՈԳԻԱՔՆԱՐ, տե՛ս ՀՈԳԻԱՏԱԻՒՂ:
ՀՈԳԻԸՆԿԱԼ, տե՛ս ՀՈԳԵԿԻՐ:
ՀՈԳՈՂ, ա. Խնամակալ, հոգածու:
ՀՈԳՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Հոգացողութիւն, հոգածութիւն, հոգաբարձութիւն:
ՀՈԳՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՈԳԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ:
ՀՈԼԱԹԵԽԵԱՆ, տե՛ս ԹԵԽԱՏԱՐԱԾ (1):
ՀՈԼԱՄՈՒԿ, տե՛ս ՁԻՂՋ:
ՀՈԼԱՆԵԼ, նբ. Հոլանի առնել, հոլանեցուցանել, մերկացուցանել, բանալ, մերկել:
ՀՈԼԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀՈԼԱՆԵԼ:
ՀՈԼԱՆԻ, ա. Անծածկոյթ, բաց, գլխաբացեալ:
ՀՈԼԱՐԱՆ, գ. Մրցարան:
ՀՈԼԵԼ, ՀՈԼՈՆԵԼ, նբ. չբ. Հաւաքել, խմբել, ժողովել:
ՀՈԼՈՎ, գ. Թաւալումն, բոլորումն, յեղյեղումն, շրջան, պտոյտ:
ՀՈԼՈՎԱԿԱՆ, ա. (քեր.) Տապալական:
ՀՈԼՈՎԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հոլովումն, շրջան:
ՀՈԼՈՎԵԼ, նբ. 1. Գլել, գլորել, թաւալել, թաւալեցուցանել, շրջել: 2. փխբ. Փոխել, յեղյեղել, բոլորել, գալարել:
ՀՈԼՈՎԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀՈԼՈՎԵԼ:
ՀՈԼՈՎՈՒՄՆ, գ. Թաւալումն, գլորումն, շրջան, ընթացք, յեղյեղումն:
ՀՈԼՔ, տե՛ս ՀՈՅԼՔ:
ՀՈԾ, ա. 1. Խիտ, կուռ, սեղմ, ստուար: 2. Պատարուն, խճող, լի, յաճախ, անընդհատ:
ՀՈԾԱՏԵՍԱԿ, ա. Հոծեալ, խճողեալ:
ՀՈԾԵԼ (իմ), չբ. 1. Խտանալ, թանձրանալ, պնդել, ամրանալ: 2. Խճողել, յաճախել:
– ՀՈԾԵԱԼ ԲԵՐԱՆ. Թանձրալեզու:
ՀՈԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Խտութիւն, սերտութիւն, լիութիւն, թանձրութիւն, պնդութիւն:
ՀՈՂ, գ. 1. Երկիր, գետին: 2. Գերեզման, շիրիմ: 3. Կալուած:
ՀՈՂԱԲԵՐ, ա. Հողածին, հողեղէն:
ՀՈՂԱԲԻՐ, բիրք, գ. Բրիչ, բահ:
ՀՈՂԱԲԼՈՒՐ, գ. Թումբ, հողակոյտ, հողակոյտ բլուր:
ՀՈՂԱԲՈՅՍ, ա. Երկրաբոյս:
ՀՈՂԱԳՈՐԾ, ա. գ. 1. Երկրագործ, հողավաստակ, մշակ, արդիւնարար: 2. Հողագործական:
ՀՈՂԱԳՈՐԾԱԿԱՆ, ա. Երկրագործական:
ՀՈՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկրագործութիւն, մշակութիւն:
ՀՈՂԱԴԱՐՁԵԼ (իմ), տե՛ս ՀՈՂԱՆԱԼ:
ՀՈՂԱԶԱՆԳՈՒԱԾ, ա. Հողանիւթ, հողեղէն:
ՀՈՂԱԹԱՒԱԼ, ա. 1. Գետնաթաւալ: 2. փխբ. Երկրաքարշ:
ՀՈՂԱԹԱՓ, գ. Մոյկ, սանդալ, կօշիկ:
ՀՈՂԱԽՇՏԻ, տե՛ս ԳԵՏՆԱԲԵԿ:
ՀՈՂԱԾԻՆ, ա. 1. Հողածնեալ, երկրածին, մարդ: 2. Ցամաքային (կենդանի):
ՀՈՂԱԾՆԵԱԼ, տե՛ս ՀՈՂԱԾԻՆ (1):
ՀՈՂԱԿՈՅՏ, ՀՈՂԱԿՈՅՏ ԲԼՈՒՐ, տե՛ս ՀՈՂԱԲԼՈՒՐ:

ՀՈՂԱՅԻՆ, ա. 1. Հողանիւթ, հողատեսակ, հողեղէն: 2. Ցամաքային:
ՀՈՂԱՆԱԼ, չբ. Հողադարձել:
ՀՈՂԱՆԻՒԹ, ՀՈՂԱՆԻՒԹԵԱՅ, ՀՈՂԱՆԻՒԹԵԱՆ, ա. Հողազանգուած, հողեղէն, մարմնեղէն, երկրաւոր, մերանիւթ:
ՀՈՂԱՆՄԱՆ, ա. Հողատեսակ, հողային:
ՀՈՂԱՍՏԵՂԾ, ՀՈՂԱՍՏԵՂԾԵԱԼ, ՀՈՂԱՍՏԵՂԾՈՒԱԾ, ա. (կրօն.) Հողեղէն:
ՀՈՂԱՎԱՍՏԱԿ, ա. Հողագործ, երկրագործ:
ՀՈՂԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՀՈՂԱՆՄԱՆ:
ՀՈՂԵՂԷՆ, ա. Հողանիւթ, հողածին, կաւեղէն, խեցեղէն, մարմնեղէն, երկրաւոր:
ՀՈՂՄ, նաև ՀՈՂՄՆ, գ. Սիք, այս, շունչ, հողմիկ:
- ՀՈՂՄՔ, տե՛ս ԴԱԼՈՒԿՆ:
ՀՈՂՄԱԲԵՐ, ա. Հողմավար:
ՀՈՂՄԱԽԱՂԱՂ, ա. Հանդարտ:
ՀՈՂՄԱԽԱՌՆ, ա. Հողմային:
ՀՈՂՄԱԿՈԾ, ա. Հողմակոծեալ:
ՀՈՂՄԱԿՈԾԵԼ (իմ), չբ. Ալէկոծել (հողմով), տատանել, տարաբերել, տագնապել:
ՀՈՂՄԱԿՈԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Տատանումն, վրդովումն:
ՀՈՂՄԱՀԱՐ, գ. Հովահար:
ՀՈՂՄԱՀՈՍ, ա. Հողմավար:
ՀՈՂՄԱՅԻՆ, ա. Հողմախառն, հողմեղէն:
ՀՈՂՄԱՅՈՅԶՔ, գ. յոգն. Մրրիկ, փոթորիկ:
ՀՈՂՄԱՎԱՐ, ա. մ. Հողմաբեր, հողմահոս:
ՀՈՂՄԵՂԷՆ, ա. Հողմային, հոգեղէն:
ՀՈՂՄԻԿ, գ. Սիք (թեթև՝ մեղմ քամի):
ՀՈՂՈՒՏ, ա. Թանձրահող, հողային:
ՀՈՄԱԽՈՀ, տե՛ս ՀԱՄԱԽՈՀ:
ՀՈՄԱԾԻՆ, տե՛ս ՀԱՄԱԾԻՆ:
ՀՈՄԱԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՄԱԿԱՄՈՒԹԻՒՆ:
ՀՈՄԱՀԱՅՐ, տե՛ս ՀԱՄԱՀԱՅՐ:
ՀՈՄԱՄԻԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ԶՈՒԳԱՄԻԱՒՈՐԵԼ:
ՀՈՄԱՆԱԽԱՆՁՈՐԴ, ա. Նախանձակից, նախանձընդդէմ, հետևող:
ՀՈՄԱՆԻ, ա. գ. 1. Սեղեխ, հակատափող: 2. նման. Համախոհ, գործակից (վատ գործի մէջ):
ՀՈՄԱՆՄԱՆ, տե՛ս ՀԱՄԱՆՄԱՆ:
ՀՈՄԱՆՈՒՆ, տե՛ս ՀԱՄԱՆՈՒՆ:
ՀՈՄԱՆՈՒՆԱԲԱՐ, ՀՈՄԱՆՈՒՆԱԿԻ, տե՛ս ՀԱՄԱՆՈՒՆԱԲԱՐ:
ՀՈՄԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՄԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ:
ՀՈՄԱՊԱՏՈՒԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՄԱՊԱՏՈՒԱԲԱՐ:
ՀՈՄԱՌԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՄԱՌՕՏԻՉ:
ՀՈՄԱՍԵՂԱՆ, տե՛ս ՀԱՄԱՍԵՂԱՆ:
ՀՈՄԱՍԵՌ, տե՛ս ՀԱՄԱՍԵՌ:
ՀՈՄԱՍԵՐ, տե՛ս ՀԱՄԱՍԵՐ:
ՀՈՄԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՀԱՄԱՏԵՍԱԿ:
ՀՈՄԱՏՈՀՄ, տե՛ս ՀԱՄԱՏՈՀՄ:
ՀՈՄԱՐԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՄԱՐԻՒՆ:
ՀՈՄԱՅԵՂ, տե՛ս ՀԱՄԱՅԵՂ:
ՀՈՄԵՐԱԿԱՆ, ա. Քերթողական, բանաստեղծական, հագներգական:
ՀՈՄԵՐԱՄ, տե՛ս ՀԱՄԵՐԱՄ:
ՀՈՄԻԼ, եալ, չբ. Միաբան լինել:
ՀՈՄԻՇԽԱՆ, տե՛ս ԻՇԽԱՆԱԿԻՑ:
ՀՈՅ[1], գ. Ահ, երկիւղ:
ՀՈՅ[2], տե՛ս ԽՈՅ (2):
ՀՈՅԱԿԱՊ, ա. Հրաշակերտ, մեծամուր, հուչակաւոր, փառաւոր, երևելի, ականաւոր, չքեղ, գովելի, մեծանուն, անուանի:
ՀՈՅԱԿԱՊԵԱԼ, ա. Փառաւորեալ (հոյակապ դարձած):
ՀՈՅԱՆՈՒՆ, ա. Քաջանուն, մեծանուն:
ՀՈՅԶ, գ. Խիժ, կուպ:
ՀՈՅԼՔ, տե՛ս ԲՈՅԼ:
- ՀՈՅԼ Ի ՀՈՅԼ, մ. Գունդագունդ:
ՀՈՅԾ, ա. 1. Հոծ, խիտ: 2. Ողորկ, հարթ:
ՀՈՍ, մանաւանդ՝ ՀՈՍՔ, գ. Հոսումն, հոսութիւն, հոսանք:

ՀՈՍԱՆԱՀՈՂՈՎԱՇԱՐԺ, ա. Յորդախաղաց:
ՀՈՍԱՆՈՒՏ, ա. 1. Հեղուկ, լոյծ, ծորուն: 2. Յորդահոս: 3. նման. Անցաւոր:
ՀՈՍԱՆՔ, գ. Հոսք, հոսումն, ուղխք, յորձան:
ՀՈՍԵԼ[1], նբ. 1. Հոսեցուցանել, ծորեցուցանել, բղխեցուցանել, հեղուլ, ցրել, ցրուել, ցնդել: 2. Գահավէժ առնել, գլընկենուլ, թօթափել, կործանել, թափել:
ՀՈՍԵԼ[2], չբ. 1. Ծորել, բղխել, յորդել, իջանել, վայրաբերել: 2. Յարձակել, գրոհ տալ, անկանել:
ՀՈՍԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀՈՍԵԼ[1]:
ՀՈՍԻՉ, տե՛ս ՀԵԾԱՆՈՅ:
ՀՈՍՈՒԹԻՒՆ, ՀՈՍՈՒՄՆ, տե՛ս ՀՈՍ(Ք):
ՀՈՎ, ա. 1. Զով, ցուրտ, ցօղագին: 2. գ. Հովութիւն, զովութիւն: 3. Հովանոց, ամարանոց:
ՀՈՎԱԲԵՐ, տե՛ս ՀՈՎԱՇՈՒՆՉ:
ՀՈՎԱՀԱՐ, տե՛ս ՀՈՂՄԱՀԱՐ:
ՀՈՎԱՀԱՐԵԼ, նբ. Հովել, զովացուցանել:
ՀՈՎԱՅ, ձ. Ո՛վ, վա՛յ, աւա՛ղ:
ՀՈՎԱՆԱԳՐԵԼ, տե՛ս ՍՏՈՒԵՐԱԳՐԵԼ:
ՀՈՎԱՆԱԼ, չբ. Զովանալ, ցրտանալ, պաղել:
ՀՈՎԱՆԱՆԱԼ, չբ. Հովանի լինել՝ ունել, հովանոցանալ, փխբ. հովանաւորել, պահպանել, պաշտպանել:
ՀՈՎԱՆԱՒՈՐ, ա. 1. Հովանուտ: 2. փխբ. Պաշտպան:
ՀՈՎԱՆԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ՀՈՎԱՆԱՆԱԼ:
ՀՈՎԱՆԻ, գ. 1. Ստուեր, շուք: 2. Հովանոց: 3. փխբ. Խնամարկութիւն, պաշտպանութիւն:
– ՀՈՎԱՆԻ ԼԻՆԵԼ կամ ՈՒՆԵԼ, տե՛ս ՀՈՎԱՆԱՆԱԼ:
ՀՈՎԱՆՈՑ, գ. 1. Հովանոցակ, ծածկոց, ծածկոյթ: 2. Ամարանոց:
ՀՈՎԱՆՈՑԱԿ, տե՛ս ՀՈՎԱՆՈՑ (1):
ՀՈՎԱՆՈՑԱՆԱԼ, տե՛ս ՀՈՎԱՆԱՆԱԼ:
ՀՈՎԱՆՈՒՏ, տե՛ս ՀՈՎԱՆԱՒՈՐ (1):
ՀՈՎԱՇՈՒՆՉ, ա. Հովաբեր, զովացուցիչ:
ՀՈՎԱՍՈՒՆ, ա. Հով, զով:
ՀՈՎԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զովացուցանել, ցրտացուցանել:
ՀՈՎԵԼ, տե՛ս ՀՈՎԱՀԱՐԵԼ:
ՀՈՎԻՏ, գ. 1. Ձորադաշտակ, լեռնադաշտ: 2. նման. Գոգ, ծոց, ընդունարան:
ՀՈՎԻՒ, ա. գ. 1. Խաշնարած, խաշնադարման, խաշնարօտ, հօտարած: 2. փխբ. Առաջնորդ:
ՀՈՎՈՒԱԿԱՆ, ա. 1. Հովուաւոր: 2. (եկեղց.) Առաջնորդական, եպիսկոպոսական:
ՀՈՎՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՈՎՈՒՈՒԹԻՒՆ:
ՀՈՎՈՒԱԿԻՑ, ա. Եպիսկոպոսակից:
ՀՈՎՈՒԱՆՈՑ, գ. 1. Փարախ: 2. Եպիսկոպոսարան, եպիսկոպոսանոց:
ՀՈՎՈՒԱՊԵՏ, գ. (եկեղց.) 1. Հօտապետ: 2. Քահանայապետ, եպիսկոպոսապետ:
ՀՈՎՈՒԱՒՈՐ, տե՛ս ՀՈՎՈՒԱԿԱՆ:
ՀՈՎՈՒԵԼ, նբ. 1. Արածել, տածել, դարմանել: 2. փխբ. Առաջնորդել, կառավարել:
ՀՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Զովութիւն, ցրտութիւն:
ՀՈՎՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Հովուականութիւն, առաջնորդութիւն:
ՀՈՎՏԱԳՈՅՆ, ա. Ցածագոյն, խոնարհագոյն, գոգեալ (տեղի մասին):
ՀՈՎՏԱՁԵՒ, ա. Սարահարթ:
ՀՈՎՏԱՁԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Հովտութիւն:
ՀՈՎՏԱՆԱԼ, չբ. Գոգանալ:
ՀՈՎՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՈՎՏԱՁԵՒՈՒԹԻՒՆ:
ՀՈՎՓԱԼ, տե՛ս ՀԱՒՓԱԼ:
ՀՈՏ, գ. փխբ. Նշանակ, նշմարանք:
– ՀՈՏ ԱՆՈՅՇ՝ ԱՆՈՒՇԻՑ՝ ԱՆՈՒՇՈՒԹԵԱՆ. Անուշահոտութիւն:
– ՀՈՏ ՀԱՆԵԼ. Հոտոտել:
– ՀՈՏ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Բուրել:
ՀՈՏԱՐԱՆ, տե՛ս ԲՈՒՐԱՍՏԱՆ (1):

ՀՈՏԵԼ[1], նբ. Նեխել, փտել:
ՀՈՏԵԼ[2] (իմ), չբ. Նեխել, փտել, ժողխել:
ՀՈՏՈՏԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՈՏՈՏԵԼԻՔ:
ՀՈՏՈՏԵԼ, նբ. չբ. 1. Հոտ հանել: 2. Մերձենալ:
ՀՈՏՈՏԵԼԻՔ, գ. Հոտոտաւորութիւն, հոտոտելութիւն, հոտոտիչք, ռնգունք, ունչք, քիթ:
ՀՈՏՈՏԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՈՏՈՏԵԼԻՔ:
ՀՈՏՈՏԻՉՔ, տե՛ս ՀՈՏՈՏԵԼԻՔ:
ՀՈՐ[1], գ. Խոր, գուբ, ջրհոր, փոս:
ՀՈՐԱՆ, տե՛ս ՀՕՐԱՆ:
ՀՈՐԴԱՆ ՏԱԼ. Խաղացուցանել, վարել:
ՀՈՐԴԵԼ, նբ. Բանալ, դիւրել, ճանապարհ առնել:
ՀՈՐՄԱՅ, գ. Մանեակ, քայլ:
ՀՈՒԺԿՈՒ, ա. Ուժեղ, ուժեղակ, կորովի, զօրաւոր, հզօր, երեւելի, հոյակապ:
ՀՈՒՂԿԱՀԱՐ, ՀՈՒՂԿԱՀԱՐՈՒ, տե՛ս ՀԷՆ (1):
ՀՈՒՂԿԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւազակութիւն:
ՀՈՒՄ, ա. 1. Անխարշ, տհաս, խակ: 2. փխբ. Տմարդի, անագորոյն, անգութ:
ՀՈՒՆ, գ. 1. Անցք: 2. ա. Ծանծաղ, ծանծաղուտ:
ՀՈՒՆԴ, գ. Ունդ, սերմն, արմտի:
ՀՈՒՆՁՔ, գ. 1. Արմտիք (հնձելու): 2. Ամառն (հնձելու ժամանակը):
ՀՈՒՆՉՔ, գ. Հնչիւն, հնչումն:
ՀՈՒՊ, ա. 1. Մօտաւոր, մօտակայ, մերձաւոր, առընթերակայ: 2. Հաղորդ, կցորդ, նման: 3. նխդ. Մերձ, մօտ: 4. նխդ. Դէպ: 5. մ. Ի հպոյ, ընդ հուպ, հուպ ընդ հուպ, ի մօտոյ, անդէն առ նմին, իսկոյն, մերձ ընդ մերձ, հետըզհետէ, անընդմիջաբար:
- ԸՆԴ ՀՈՒՊ, Ի ՀՊՈՅ, տե՛ս ՀՈՒՊ (5):
- ՀՈՒՊ ԱՌ ՀՈՒՊ, ՀՈՒՊ ԸՆԴ ՀՈՒՊ, մ. 1. տե՛ս ՀՈՒՊ (5): 2. Մօտ առ միմեանս, կից:
- ՀՈՒՊ ԼԻՆԵԼ. Մերձ լինել, մերձենալ, մօտենալ:
ՀՈՒՍԿ, ա. մ. Յետին, վերջին:
ՀՈՒՐ, գ. 1. Կրակ, հրատ, խարոյկ, ջահ, բոց: 2. փխբ. Ցանկութիւն: 3. փխբ. Տենդ: 4. ա. Հրեղէն:
- ՀՈՒՐ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՀԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՎԱՌԵԼ, ՀՐՈՎ ԴԱՏԵԼ. Հրձիգ առնել, հրկիզել, կիզուլ, այրել, բորբոքել, տոչորել:
ՀՈՒՐԸՆԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՐԸՆԿԵՑՈՒԹԻՒՆ:
ՀՊԱԲԱՐ, մ. Մերձաւորաբար, մերձաւորապէս:
ՀՊԱԳՈՅՆ, ա. 1. Մօտագոյն: 2. Ընտանեգոյն:
ՀՊԱՏԱԿ, ա. 1. Ի ներքոյ անկեալ, իշխանաւոր, իշխեցեալ, ստորակայ: 2. Հնազանդ, հլու: 3. Փոյթ:
- ՀՊԱՏԱԿ ԿԱԼ, տե՛ս ՀՊԱՏԱԿԵԼ:
ՀՊԱՏԱԿԱԲԱՐ, մ. Խնամով:
ՀՊԱՏԱԿԱՆՔ, գ. Մտադրութիւն, խնամարկութիւն, հպատակութիւն, հպատակումն:
ՀՊԱՏԱԿԵԼ, չբ. 1. Հպատակ կալ, հնազանդել: 2. Արբանեկել, պաշտել, հոգալ, փոյթ առնել:
ՀՊԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հնազանդութիւն, հլութիւն: 2. տե՛ս ՀՊԱՏԱԿԱՆՔ (2):
ՀՊԱՏԱԿՈՒՄՆ, տե՛ս ՀՊԱՏԱԿԱՆՔ (2):
ՀՊԱՏԱԿՕՐԷՆ, մ. Հպատակաբար (հպատակի նման):
ՀՊԱՐՏ, ա. 1. Ամբարտաւան, բարձրամիտ, բարձրայօն, մեծամիտ, փառասէր, արհամարհոտ: 2. Ամբարտաւանական:
ՀՊԱՐՏԱԲԱՐ, մ. Հպարտագոյնս:
ՀՊԱՐՏԱԳՈՅՆՍ, տե՛ս ՀՊԱՐՏԱԲԱՐ:
ՀՊԱՐՏԱԽՈՀ, ա. Բարձրամիտ, մեծամիտ, հպարտասիրտ, հպարտ:
ՀՊԱՐՏԱՆԱԼ, չբ. Փքանալ, ամբարտաւանել, գոռոզանալ, բարձրամտել, պարծել, պանծանալ, ամբարհաւաճել, մեծաբանել:
ՀՊԱՐՏԱՆՔ, գ. Հպարտութիւն, սնապարծութիւն:

ՀՊԱՐՏԱՍԻՐՏ, տե՛ս ՀՊԱՐՏԱԽՈՀ:
ՀՊԱՐՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Փքացուցանել:
ՀՊԱՐՏԵԼ (իմ), տե՛ս ՀՊԱՐՏԱՆԱԼ:
ՀՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հպարտանք, ամբարտաւանութիւն, բարձրամտութիւն, գոռոզութիւն, փքանք, յանդգնութիւն, ամբարհաւաճութիւն, փառասիրութիւն:
ՀՊԱՒՈՐ, ա. Մօտաւոր, մերձաւոր, առաջիկայ:
ՀՊԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՀՊԱԳՈՅՆ:
ՀՊԱՒՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ՀՊԵԼ^2 (իմ):
ՀՊԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հպութիւն, հըպումն, մերձաւորութիւն: 2. Շօշափումն:
ՀՊԵԼ^1, տե՛ս ՀՊԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՀՊԵԼ^2 (իմ), չբ. 1. Հուպ լինել, հպաւորել, մատչել, մերձենալ, մօտենալ, շօշափել, յարել: 2. Զուգաւորել: 3. Վարել:
ՀՊԵԼԻՔ, ՀՊԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Շօշափելիք:
ՀՊԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հպել, մերձեցուցանել, յարել, յարմարել:
ՀՊՈՒԹԻՒՆ, ՀՊՈՒՄՆ, տե՛ս ՀՊԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ:
ՀՊՏԱՆՔ, գ. Հտպտանք, սեթևեթ, պըչրանք, պչրութիւն:
ՀՊՏԵԼ (իմ), չբ. 1. Պաճուճել, պճնել: 2. Խենեչանալ:
ՀՌԵՏՈՐ, գ. Ճարտասան, ճարտարախօս:
ՀՌԵՏՈՐԱԲԱՆ, ա. Ճարտարախօս:
ՀՌԵՏՈՐԱԿԱՆ, ա. Ճարտասանական:
ՀՌԵՏՈՐԱՅՔ, գ. յոգն. Հռետորք, ճարտասանք:
ՀՌԵՏՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճարտասանութիւն:
ՀՌԻԿ ԳԱԼ, տե՛ս ՀԻՌ ԳԱԼ:
ՀՌԻՏՈՐԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՌԵՏՈՐՈՒԹԻՒՆ:
ՀՌՈԳ, գ. Թոշակ, ռոճիկ (ապրուստի փող):
ՀՌՈՄԱՅԵՐԷՆ, մ. Հռոմերէն, հռոմէարէն, դաղմատերէն:
ՀՌՈՄԵՐԷՆ, ՀՌՈՄԷԱՐԷՆ, տե՛ս ՀՌՈՄԱՅԵՐԷՆ:
ՀՌՉԱԿ, գ. Համբաւ, բարեհամբաւութիւն, ազդ:
– ՀՌՉԱԿ ՀԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՀՌՉԱԿԵԼ:
ՀՌՉԱԿԱԳՈՅՆ, ա. Մեծահռչակ:
ՀՌՉԱԿԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՌՉԱԿԱՒՈՐ:
ՀՌՉԱԿԱՀԱՆԴԷՍ, ա. Մեծաշուք:
ՀՌՉԱԿԱՆՈՒՆ, ա. Մեծանուն, անուանի:
ՀՌՉԱԿԱՏԵՍ, ա. Երևելի (մարգարէ):
ՀՌՉԱԿԱՒՈՐ, ա. Հռչակելի, անուանի, երևելի, ականաւոր, նշանաւոր, հոյակապ:
ՀՌՉԱԿԱՒՈՐԵԱԼ, ա. Հռչակեալ, հռչակաւոր:
ՀՌՉԱԿԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հռչակութիւն, հռչակ:
ՀՌՉԱԿԵԼ, նբ. Հռչակ հարկանել, հռչակեցուցանել, բարեհամբաւել, հրապարակել, հանդիսացուցանել, յայտ առնել, քարոզել:
ՀՌՉԱԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀՌՉԱԿԵԼ:
ՀՌՉԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՌՉԱԿԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ:
ՀՍԿԱԶՆ, տե՛ս ՀՍԿԱՅԱԶՆ:
ՀՍԿԱՅ, տե՛ս ՍԿԱՅ:
ՀՍԿԱՅԱԲԱՐ, տե՛ս ՍԿԱՅԱԲԱՐ:
ՀՍԿԱՅԱԶՆ, ՀՍԿԱՅԱԶՈՒՆ, տե՛ս ՍԿԱՅԱԶՆ:
ՀՍԿԱՅԱՉԵՒ, ա. Յաղթանդամ, վիթխարի:
ՀՍԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍԿԱՅՈՒԹԻՒՆ:
ՀՍԿԵԼ, տե՛ս ՍԿԵԼ^1:
ՀՍԿԵՑՈՂ, ՀՍԿՈՂ, ա. Հսկուն, արթուն, զգաստ, տքնական:
ՀՍԿՈՒԹԻՒՆ, ՀՍԿՈՒՄՆ, գ. Արթնութիւն, տքնութիւն:
ՀՍԿՈՒՆ, տե՛ս ՀՍԿԵՑՈՂ:
ՀՏՊԻՏ, ա. 1. Միմոս, խեղակատակ, ծաղրածու: 2. Խենէշ, մեղկ, դիւրափոփոխ:
ՀՏՊՏԱՆՔ, տե՛ս ՀՊՏԱՆՔ:
ՀՏՊՏԵԼ (իմ), տե՛ս ՀՊՏԵԼ (իմ):
ՀՐԱԲԵՐ, ա. Կրակաբեր:

ՀՐԱԲԵՐԱՆ, ա. Հրաշունչ:
ՀՐԱԲԵՐՁ, ա. Հրեղէն:
ՀՐԱԲԵՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրեղինութիւն:
ՀՐԱԲՈՐԲՈՔ, ա. Հրատաբորբոք, բոցավառեալ:
ՀՐԱԲՈՒՂԽ, ա. Հրահոս, հրահոսան:
ՀՐԱԲՈՒՆ, ա. 1. Հրանիւթ, լուսեղէն, հրածնունդ, հրեշտակային: 2. Աստուածային:
ՀՐԱԲՈՒՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՐԱԲՈՒՆ (1):
ՀՐԱԳՈՅՆ, ա. Բոցագոյն, հրաշէկ, հրադիմական:
ՀՐԱԴԷՁ, ա. Բոցադէզ:
ՀՐԱԴԻՄԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՐԱԳՈՅՆ:
ՀՐԱԶԱՐԴ, ա. Հրախառն:
ՀՐԱԶԳԵՍՏ, ա. Հրատեսակ, հրատեսիլ, հրակերպ:
ՀՐԱԺԱՐԱԿԱՆ, ա. Բացասական, հրաժարելի, արգելիչ:
ՀՐԱԺԱՐԱԿԱՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՀՐԱԺԱՐԱԿԱՆԱՊԷՍ:
ՀՐԱԺԱՐԱԿԱՆԱՊԷՍ, մ. Հրաժարականաբար, բացասաբար:
ՀՐԱԺԱՐԵԼ[1], տե՛ս 1. ՀՐԱԺԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ: 2 Ի ՀՐԱԺԵՇՏ ԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՀՐԱԺԱՐԵԼ[2], չբ. 1. Հեռանալ, հեռանալ, հեռաւորել, հրաժեշտ առնուլ՝ լինել, ի բաց գնալ, ի բաց ելանել, ի բաց կալ, ձեռնթափ լինել, յետս կալ, չառնուլ յանձն, մերժել, մեկնել: 2. Վախճանել, մեռանել, մեկնել յաշխարհէ:
ՀՐԱԺԱՐԵԼԻ, ա. Հրաժարական (ոչ յօժարելի):
ՀՐԱԺԱՐԵՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՐԱԺԱՐՈՒՄՆ:
ՀՐԱԺԱՐՈՒՄՆ, գ. Հրաժարութիւն, հրաժարեցութիւն, հրաժեշտ, արգելումն:
- ՀՐԱԺԱՐՈՒՄՆ ՅԱՇԽԱՐՀԷ. Մահ:
ՀՐԱԺԵՇՏ, գ. 1. Հրաժարումն, արգելումն: 2. Բացասութիւն, բացասումն: 3. Ազատութիւն: 4. Մեկնումն: 5. Մահ:
- ՀՐԱԺԵՇՏ ԱՌՆՈՒԼ՝ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՀՐԱԺԱՐԵԼ[2] (1):
- Ի ՀՐԱԺԵՇՏ ԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ. Հրաժարել, յուղարկել:
ՀՐԱԼԻՑ, ա. 1. Հրատալից, կրակալից, հրախառն: 2. Հրագոյն, հրակերպ:
ՀՐԱԽԱՌՆ, ՀՐԱԽԱՌՆԵԱԼ, ա. Հրատախառն, հրալից, հրակերպ:
ՀՐԱԾԻՆ, ա. Փայլակնացայտ, հրացայտ, հրալից, հրեղէն:
ՀՐԱԾՆՈՒՆԴ, ա. Հրածին, հրաբուն, հրեղէն:
ՀՐԱԾՈՐԱՆ, տե՛ս ՀՐԱՀՈՍԱՆ:
ՀՐԱԿԱՅԾԱԿ, ա. Բոցակէզ, հրափայլ:
ՀՐԱԿԵՐՊ, ա. 1. Հրատեսիլ, հրեղէն: 2. գ. Հրեշտակք:
ՀՐԱԿԵՐՊԵԱՆ, տե՛ս ՀՐԱԿԵՐՊ:
ՀՐԱԿԷԶ, ա. Հրակիզանող:
- ՀՐԱԿԷԶ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՀՐԿԷԶ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ:
ՀՐԱԿԻԶԱՆՈՂ, տե՛ս ՀՐԱԿԷԶ:
ՀՐԱԿԻԶԵԼ, տե՛ս ՀՐԿԻԶԵԼ:
ՀՐԱԿԻԶՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՐԿԻԶՈՒԹԻՒՆ:
ՀՐԱԿԻԶՈՒՄՆ, տե՛ս ՀՐԿԻԶՈՒՄՆ:
ՀՐԱԿԻՐ, ա. Կրակաբեր:
ՀՐԱՀԱՆԳ, մանաւանդ՝ ՀՐԱՀԱՆԳՔ, գ. 1. Կրթութիւն, կրթականութիւն, վարժք, ուսումն, մրցանք, փորձ, հանդէս: 2. Մրցարան, վարժարան: 3. Զափաւորութիւն, կարգաւորութիւն: 4. ա. Կիրթ, կրթական, կարգաւոր:
ՀՐԱՀԱՆԳԱՊԵՏ, գ. Վարժապետ, վարդապետ:
ՀՐԱՀԱՆԳԵԼ, նբ. Կրթել, վարժել, մարզել, դաստիարակել, ուսուցանել, խրատել, կարգաւորել:
ՀՐԱՀԱՆԳԻՉ, ՀՐԱՀԱՆԳՈՂ, ա. Կրթակ:
ՀՐԱՀՈՍ, տե՛ս ՀՐԱՀՈՍԱՆ:
ՀՐԱՀՈՍԱԿ, տե՛ս ՀՐՈՍԱԿ:
ՀՐԱՀՈՍԱՆ, ա. Հրահոս, հրածորան, հրաբուղխ:
ՀՐԱՋԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՐՋԳՈՒԹԻՒՆ:
ՀՐԱՋԵՒ, ա. Հրատեսիլ, հրատեսակ,

հրակերպ, հրեղէն, լուսափայլ, լուսաճաճանչ:
ՀՐԱՄԱՅԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՐԱՄԱՆԱԿԱՆ:
ՀՐԱՄԱՅԵԼ, նբ. 1. Հրաման՝ պատուէր տալ, պատուիրել: 2. Կարգաւորել, տընտեսել, կարգել, սահմանել: 3. Թոյլ տալ:
ՀՐԱՄԱՆ, գ. 1. Պատուէր, պատուիրան, պատգամ, կարգաւորութիւն, վճիռ, որոշողութիւն, հրովարտակ: 2. Թոյլտուութիւն:
– ՀՐԱՄԱՆՔ. Ճակատագիր, բախտ:
– ՀՐԱՄԱՆ ԴՆԵԼ՝ ՏԱԼ. 1. Հրամայել: 2. Թոյլ տալ:
ՀՐԱՄԱՆԱԲԱՐ, մ. Իշխանաբար, տիրաբար, ճոխաբար:
ՀՐԱՄԱՆԱԲԵԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՆԿԱՐԾԱՄԱՀ ԼԻՆԵԼ:
ՀՐԱՄԱՆԱԲԵՐ, ա. գ. Պատգամաբեր, պատգամաւոր, մարգարէ:
ՀՐԱՄԱՆԱԴՐԵԼ, նբ. Հրաման դնել, հրամայել, սահմանել:
ՀՐԱՄԱՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Օրինադրութիւն, սահմանադրութիւն, հրաման, պատգամ:
ՀՐԱՄԱՆԱԿԱՆ, ա. Հրամայական, տիրական:
ՀՐԱՄԱՆԱԿԱՏԱՐ, ա. Պատուիրանապահ, օրինապահ:
ՀՐԱՄԱՆԱՀԱՆ, ա. Հրամանատու:
ՀՐԱՄԱՆԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատուիրանազանցութիւն:
ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐ, գ. Հրամանատու, տէր, իշխան, հազարապետ, բդեաշխ, կուսակալ:
ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրամանատրրութիւն:
ՀՐԱՄԱՆՏԷՐ, ա. Գլխաւոր (հրամանի տէր):
ՀՐԱՄԱՆԱՏՈՒ, ա. գ. Կարգաւորիչ, օրինադիր:
ՀՐԱՄԱՆԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրաման, պատուիրան, հրամանատրութիւն, կարգաւորութիւն:
ՀՐԱՄԱՆԱՏՐԵԼ, նբ. Հրաման տալ, կարգաւորել, օրինադրել:
ՀՐԱՄԱՆԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՐԱՄԱՆԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ և ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ:
ՀՐԱՄԱՆԱԻՈՐԵԼ, նբ. Օրինադրել:
ՀՐԱՅԻՆ, ա. Հրաւոր, հրեղէն, ջերմ:
ՀՐԱՅՐԵԱՑՔ, գ. Հրայրեցութիւն, հրկիզութիւն, հրձգութիւն, հրդեհ:
ՀՐԱՅՐԵՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՐԱՅՐԵԱՑՔ:
ՀՐԱՅՐՔ, գ. Տենչանք (բուռն ցանկութիւն):
ՀՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Կայծականալ: 2. փխբ. Վառել, բորբոքել:
ՀՐԱՆԻՒԹ, ա. 1. Հրեղէն, բոցեղէն, լուսեղէն: 2. գ. Հրեշտակ:
ՀՐԱՆԻՒԹԱԿԱՆ, ՀՐԱՆԻՒԹԵԱՅ, ա. 1. Հրանիւթ, հրեղէն: 2. Հրեշտակային:
ՀՐԱՆՇՈՅԼ, ա. Հրափայլ, հրացայտ:
ՀՐԱՆՈՒՏ, ա. Հրեղէն, լուսեղէն:
ՀՐԱՇ, տե՛ս ՀՐԱՇՔ:
– ՀՐԱՇ ԱՌ ՀՐԱՇ, մ. Հրաշափառապէս:
ՀՐԱՇԱԳԵՂ, ա. Գեղեցկահրաշ, սքանչելագեղ, հրաշատեսիլ, չքնաղ:
ՀՐԱՇԱԳՈՐԾ, ա. 1. Սքանչելագործ, նշանագործ: 2. Զարմանալի, զարմացուցիչ, հոյակապ:
ՀՐԱՇԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. 1. Սքանչելագործել: 2. Հրաշակերտել:
ՀՐԱՇԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Սքանչելագործութիւն: 2. Սքանչելիք: 3. Հրաշակերտութիւն (հրաշալի շինուածք՝ կերտուածք):
ՀՐԱՇԱԴԷՏ, ա. գ. Նշանադէտ:
ՀՐԱՇԱԴԻՏԱԿ, ա. Սքանչելատեսիլ:
ՀՐԱՇԱԶԱՆ, ա. Զարմանազան, սքանչելի, սխրալի, ահաւոր:
ՀՐԱՇԱԶԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՀՐԱՇԱՊԷՍ:
ՀՐԱՇԱԶԱՐԴ, ա. Գերափայլ, չքնաղ, գեղազարդ, վսեմ, սքանչելի:
ՀՐԱՇԱԼԻ, ա. Հրաշական, սքանչելի, սխրալի, աննման, վսեմ:

ՀՐԱՇԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՐԱՇԱԼԻ:
ՀՐԱՇԱԿԱՌՈՅՑ, տե՛ս ՀՐԱՇԱԿԵՐՏ:
ՀՐԱՇԱԿԵՐՏ, ա. 1. Հրաշակառոյց, նշանակերտ, հրաշալի, հրաշափառ, վսեմ: 2. գ. Հրաշակերտութիւն:
ՀՐԱՇԱԿԵՐՏԵԼ, տե՛ս ՀՐԱՇԱԳՈՐԾԵԼ (2):
ՀՐԱՇԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՐԱՇԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ (3):
ՀՐԱՇԱՃԱՃԱՆՉ, ա. Ճաճանչագեղ:
ՀՐԱՇԱՆԱՁԵԼԻ, ա. Պարկեշտագեղ, սքանչելաշուք:
ՀՐԱՇԱՆԱԼ, չբ. Սքանչանալ, հիանալ:
ՀՐԱՇԱՆՇԱՆ, ա. Երևելի, ականաւոր:
ՀՐԱՇԱՆՈՐՈԳ, ա. մ. Նորանշան, նորօրինակ:
ՀՐԱՇԱՆՈՒՆ, ա. Մեծանուն, հռչակաւոր:
ՀՐԱՇԱՇՆՈՐՀ, ա. Շնորհաշուք:
ՀՐԱՇԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Պայծառահրաշ:
ՀՐԱՇԱՊԱՏԻՒ, ա. Գերապատիւ, մեծաշուք:
ՀՐԱՇԱՊԷՍ, մ. Սքանչելապէս:
ՀՐԱՇԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՀՐԱՇԱՏԵՍԻԼ:
ՀՐԱՇԱՏԵՍԻԼ, ա. Հրաշատեսակ, հրաշատեսիկ, հրաշագեղ:
ՀՐԱՇԱՏԵՍԻԿ, տե՛ս ՀՐԱՇԱՏԵՍԻԼ:
ՀՐԱՇԱՐՓԻ, ա. Լուսապայծառ, գեղեցկափայլ:
ՀՐԱՇԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Սքանչացուցանել, հիացուցանել:
ՀՐԱՇԱԻՈՐ, ՀՐԱՇԱԻՈՐԱԿԱՆ, ա. Հրաշալի, հրաշական, նորահրաշ:
ՀՐԱՇԱՓԱՅԼ, ա. Գերափայլ, գերապայծառ:
ՀՐԱՇԱՓԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերապայծառութիւն:
ՀՐԱՇԱՓԱՌ, ա. Գերահրաշ, գերափառ:
ՀՐԱՇԱՓԱՌԱԲԱՐ, տե՛ս ՀՐԱՇԱՓԱՌԱՊԷՍ:
ՀՐԱՇԱՓԱՌԱԳՈՅՆ, ա. Գերափառագոյն, գերապանծ:
ՀՐԱՇԱՓԱՌԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՐԱՇԱՓԱՌ:
ՀՐԱՇԱՓԱՌԱՊԷՍ, մ. Հրաշափառաբար, գերահրաշապէս:
ՀՐԱՇԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գերապանծութիւն: 2. Հրաշք:
ՀՐԱՇԷԿ, ա. Հրագոյն, հրաբորբոք:
ՀՐԱՇՈՒԹԻՒՆ, ՀՐԱՇՈՒՄՆ, գ. 1. Հիացումն: 2. Հրաշք:
ՀՐԱՇՈՒՆՉ, ա. 1. Բոցաշունչ, հրաբերան: 2. փխբ. Բուռն, յախուռն:
ՀՐԱՇՈՒՆՔ, տե՛ս ՀՐԱՇՔ:
ՀՐԱՇՔ, գ. 1. Սքանչելիք, սքանչելագործութիւն, նշան: 2. Հրէշք:
ՀՐԱՇՕՐԷՆ, ա. մ. Հրաշալի, հրաշապէս:
ՀՐԱՋԵԱՑ, ա. Բոցակնագոյն, հրատեսիլ:
ՀՐԱՊԱՇՏ, տե՛ս ԿՐԱԿԱՊԱՇՏ:
ՀՐԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿՐԱԿԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ:
ՀՐԱՊԱՐ, գ. Փոկ (կաշուէ չուան):
ՀՐԱՊԱՐԱԿ, գ. 1. Ասպարէզ, հանդիսարան, վաճառանոց, պողոտայ, փողոցամէջ: 2. Ատեան, դիւան, դահլիճ: 3. Ամբոխ:
- ՀՐԱՊԱՐԱԿ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀՐԱՊԱՐԱԿԵԼ:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՏԵՆԱԲԱՆԵԼ:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՏԵՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԲԱՐ, տե՛ս ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՒ:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԳՈՅԺ, ա. մ. 1. Հրապարակեալ: 2. Հրապարակաւ:
- ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԳՈՅԺ ԱՌՆԵԼ. 1. Հրապարակախօս առնել, հրապարակել, հռչակել: 2. Նշաւակել:
- Ի ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԳՈՅԺ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԳՈՅԺ ԱՌՆԵԼ:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԽՕՍ, ա. 1. Ատենախօս: 2. Ատենական, հանդիսական:
- ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԽՕՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԳՈՅԺ ԱՌՆԵԼ (1):

– ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԽՕՍ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՏԵՆԱԲԱՆԵԼ:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԽՕՍԵԼ, տե՛ս ԱՏԵՆԱԲԱՆԵԼ:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԿՈՅՏ, ա. Համագունդ, միահամուռ:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՋԵԻ, ա. Հրապարակատես:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՅԱՅՏ, ա. մ. Հրապարակագոյժ:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՒ:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՏԵՍ, ա. Հրապարակեալ, հանդիսական:
– ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՏԵՍ ԱՌՆԵԼ. Հրապարակել, յայտնել, հանդիսացուցանել, հրապարակացոյց առնել:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՏԵՍԻԼ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՏԵՍ ԱՌՆԵԼ:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Հռչակութիւն:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՑՈՅՑ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՏԵՍ ԱՌՆԵԼ:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՒ, մ. Հրապարակապէս, հրապարակաբար, հանդիսապէս:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՔԱՐՈԶ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԳՈՅԺ ԱՌՆԵԼ:
ՀՐԱՊԱՐԱԿԵԼ, նբ. Հրապարակ առնել, հրապարակայայտ առնել, յայտնի առնել, հրապարակագոյժ առնել, յայտնել, հռչակել, նշաւակել:
ՀՐԱՊՈՅՐՔ, գ. Հրապուրանք, հրապուրումն, յորդոր, թելադրութիւն, շողոքորթութիւն:
ՀՐԱՊՈՒՐԱԿԱՆ, ա. Հրապուրիչ, պատրողական:
ՀՐԱՊՈՒՐԱՆՔ, տե՛ս ՀՐԱՊՈՅՐՔ:
ՀՐԱՊՈՒՐԵԼ, նբ. Հրապուրեցուցանել, յորդորել, հաւանեցուցանել, թելադրել, դրդել:
ՀՐԱՊՈՒՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀՐԱՊՈՒՐԵԼ:
ՀՐԱՊՈՒՐԵՑՈՒՑԻՉ, տե՛ս ՀՐԱՊՈՒՐԻՉ:
ՀՐԱՊՈՒՐԻՉ, ա. Հրապուրեցուցիչ, դրդիչ, սադրիչ, հաւանեցուցիչ:
ՀՐԱՊՈՒՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՀՐԱՊՈՒՐԱՆՔ:
ՀՐԱՍԱԽ, տե՛ս ԽՐԱՍԱԽ:
ՀՐԱՏ[1], գ. 1. Հուր, խարոյկ: 2. Նման. Տապ, տենդ (մարմնի տաքութիւն):
ՀՐԱՏ[2], գ. (աստղ.) Հրաւոր, Մառեխ, Արէս (Մարս):
ՀՐԱՏԱԲՈՐԲՈՔ, տե՛ս ՀՐԱԲՈՐԲՈՔ:
ՀՐԱՏԱԼԻՑ, տե՛ս ՀՐԱԼԻՑ:
ՀՐԱՏԱԽԱՌՆ, տե՛ս ՀՐԱԽԱՌՆ:
ՀՐԱՏԱԿԱՆ, ա. Հրային, հրանուտ, տապագին:
ՀՐԱՏԱՐԱԿԱՒՈՐ, ա. Հռչակաւոր:
ՀՐԱՏԱՐԱԿԵԼ, նբ. Հռչակել, քարոզել, հրապարակել, հանդիսացուցանել:
ՀՐԱՏԱՐԱԿՕՐԷՆ, մ. Հանդիսապէս:
ՀՐԱՏԵՍ, տե՛ս ՀՐԱՏԵՍԱԿ:
ՀՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Հրատես, հրատեսիլ, հրագոյն, հրախառն, հրաւորագոյն:
ՀՐԱՏԵՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրեղինութիւն:
ՀՐԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ՀՐԱՏԵՍԱԿ:
ՀՐԱՑԱՅՏ, ա. Հրանշոյլ, հրացան:
ՀՐԱՑԱՆ, ա. Հրացայտ, շանթաձիգ, հրընկէց:
– ՀՐԱՑԱՆ ԲԱՐԿՈՒԹԻՒՆ կամ ՇԱՆԹ. Կայծակն:
ՀՐԱՑԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հրընկեցութիւն, հրձգութիւն: 2. Շանթ, կայծակն:
ՀՐԱՒԷՐ, գ. Կոչ, կոչումն, հրաւիրան, հրաւիրումն:
– ՀՐԱՒԷՐ ՏԱԼ, տե՛ս ՀՐԱՒԻՐԵԼ:
ՀՐԱՒԻՐԱԿ, ա. գ. Հրաւիրատու:
ՀՐԱՒԻՐԱԿԱՆ, ա. 1. Հրաւիրողական: 2. գ. Հիւր:
ՀՐԱՒԻՐԱՆ, տե՛ս ՀՐԱՒԷՐ:
ՀՐԱՒԻՐԱՏՈՒ, տե՛ս ՀՐԱՒԻՐԱԿ:
ՀՐԱՒԻՐԵԼ, նբ. Հրաւէր տալ, կոչել:
ՀՐԱՒԻՐՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՐԱՒԻՐԱԿԱՆ:
ՀՐԱՒԻՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՀՐԱՒԷՐ:
ՀՐԱՒՈՐ, ա. 1. Հրային: 2. գ. տե՛ս ՀՐԱՏ[2]:
ՀՐԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՀՐԱՏԵՍԱԿ:

ՀՐԱՓԱՅԼ, ա. Բոցափայլ:

ՀՐԴԵՀ, գ. Հուր, հրատ, հրձգություն, հրկիզություն, հրընկեցություն:

ՀՐԴԵՀԱԿԱՆ, ա. Հրդեհիչ:

ՀՐԴԵՀԱԿԷԶ ԼԻՆԵԼ. Հրկէզ՝ հրակէզ լինել:

ՀՐԴԵՀԵԼ, նբ. Հրկէզ առնել, հրկիզել, փաղաղել:

ՀՐԴԵՀԻՉ, տե՛ս ՀՐԴԵՀԱԿԱՆ:

ՀՐԴԵՀՈՒԹԻՒՆ, ՀՐԴԵՀՈՒՄՆ, գ. Հրկիզումն, հրկիզություն, հրդեհ:

ՀՐԵՂԷՆ, ա. 1. Հրաբուն, հրանիւթ, հրանուտ, հրատեսակ, հրային: 2. գ. յոգն. Հրեշտակք:

ՀՐԵՂԻՆԱՆԱԼ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱՆԱԼ:

ՀՐԵՂԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրաբերձություն, հրատեսակություն:

ՀՐԵՇՏԱԿ, գ. 1. Զուարթուն: 2. Պատգամաւոր, սուրհանդակ, թղթաբեր: 3. Մարգարէ, առաքեալ, կարապետ: 4. Նշանակ (կանխայայտ նշան): 5. Դև, ոգի:

ՀՐԵՇՏԱԿԱԲԱՐ, մ. ա. Հրեշտակապէս, հրեշտակօրէն, հրեշտականման:

ՀՐԵՇՏԱԿԱԳՆԱՑ ԱՌՆԵԼ կամ ԼԻՆԵԼ. Պատգամագնաց լինել:

ՀՐԵՇՏԱԿԱԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրեշտակություն, պատգամաւորություն:

ՀՐԵՇՏԱԿԱԳՈՒՄԱՐ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱԳՈՒՆԴ:

ՀՐԵՇՏԱԿԱԳՈՒՆԴ, ա. Հրեշտակագումար, հրեշտակազօր, հրեշտակամբոխ, հրեշտակերամ:

ՀՐԵՇՏԱԿԱԶՕՐ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱԳՈՒՆԴ:

ՀՐԵՇՏԱԿԱԿԱՆ, ա. Հրեշտակային:

ՀՐԵՇՏԱԿԱՐԳ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱԿՐՕՆ:

ՀՐԵՇՏԱԿԱԿԵՐՊ, ա. Հրեշտակատեսակ, հրեշտակատեսիլ, հրեշտակաձևեալ:

ՀՐԵՇՏԱԿԱԿՐՕՆ, ա. Հրեշտակարգ, երկնակրօն:

ՀՐԵՇՏԱԿԱՀԱՆԴԷՏ, ա. Հանդիտահրեշտակ, հրեշտակատիպ, հրեշտակահաւասար:

ՀՐԵՇՏԱԿԱՀԱՒԱՍԱՐ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱՀԱՆԴԷՏ:

ՀՐԵՇՏԱԿԱՋԵՒԵԱԼ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱԿԵՐՊ:

ՀՐԵՇՏԱԿԱՄԲՈԽ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱԳՈՒՆԴ:

ՀՐԵՇՏԱԿԱՅԻՆ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱԿԱՆ:

ՀՐԵՇՏԱԿԱՆԱԼ, չբ. Հրեղինանալ:

ՀՐԵՇՏԱԿԱՆՄԱՆ, ա. Զուգահրեշտակ, հրեշտակատիպ:

ՀՐԵՇՏԱԿԱՊԵՏ, գ. (կրօն.) Նախագօրավար:

ՀՐԵՇՏԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱԲԱՐ:

ՀՐԵՇՏԱԿԱՏԵՍԱԿ, ՀՐԵՇՏԱԿԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱԿԵՐՊ:

ՀՐԵՇՏԱԿԱՏԻՊ, ա. Հրեշտականման, հրեշտակահանդէտ:

ՀՐԵՇՏԱԿԵԼ, տե՛ս ԱՒԵՏԱՐԱՆԵԼ (2):

ՀՐԵՇՏԱԿԵՐԱՄ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱԳՈՒՆԴ:

ՀՐԵՇՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ:

ՀՐԵՇՏԱԿՕՐԷՆ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱԲԱՐ:

ՀՐԷՇՔ, տե՛ս ՀՐԱՇՔ:

ՀՐԸՆԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրկիզություն, հրացանություն, հրձգություն, հրդեհ:

ՀՐԸՆԿԷՑ, ա. Հրձիգ, չանթընկէց, չանթաձիգ, հրացան:

– ՀՐԸՆԿԷՑ ԲԱՐԿՈՒԹԻՒՆ. Շանթ, կայծակն:

ՀՐԿԷԶ ԱՌՆԵԼ. Հրակէզ առնել, հրձիգ առնել, հրկիզել, հրկիզուլ, այրել, կիզուլ:

ՀՐԿԷԶ ԼԻՆԵԼ. Հրակէզ լինել, հրձիգ լինել:

ՀՐԿԻԶԵԼ, տե՛ս ՀՐԿԷԶ ԱՌՆԵԼ:

ՀՐԿԻԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրակիզություն, հրձգություն, հրընկեցություն, հրկիզումն, հրձգումն, հրդեհ:

ՀՐԿԻԶՈՒԼ, տե՛ս ՀՐԿԷԶ ԱՌՆԵԼ:

ՀՐԿԻԶՈՒՄՆ, տե՛ս ՀՐԿԻԶՈՒԹԻՒՆ:

ՀՐՋԳՈՒԹԻՒՆ, ՀՐՋԳՈՒՄՆ, գ. 1. տե՛ս ՀՐԿԻԶՈՒԹԻՒՆ: 2. Շանթ:
ՀՐՋԻԳ, ՀՐՋԻԳՔ, ա. գ. 1. Հրընկէց: 2. Հրձգութիւն, հրացանութիւն:
- ՀՐՋԻԳ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀՐԿԷԶ ԱՌՆԵԼ:
- ՀՐՋԻԳ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՀՐԿԷԶ ԼԻՆԵԼ:
ՀՐՃՈՒԱԼԻ, ՀՐՃՈՒԱԼԻՐ, ՀՐՃՈՒԱԼԻՑ, ա. մ. Ցնծալից, ուրախալից:
ՀՐՃՈՒԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Խնդակից լինել, ուրախակից լինել:
ՀՐՃՈՒԱՆՔ, գ. Ուրախութիւն, խնդութիւն, ցնծութիւն, զուարճութիւն, բերկրութիւն, բերկրանք:
ՀՐՃՈՒԵԼ (իմ), չբ. Զուարճանալ, զուարթանալ, ցնծալ, խայտալ:
ՀՐՃՈՒԵԼԻ, ա. Ուրախարար, զուարճալի:
ՀՐՃՈՒԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ուրախ առնել, զուարճացուցանել, հաճոյացուցանել:
ՀՐՃՈՒՈՂԱԼԻՑ, տե՛ս ՀՐՃՈՒԱԼԻՑ:
ՀՐՃՈՒՈՂԱԿԱՆ, ա. Ուրախական, ցընծալից:
ՀՐՃՈՒՈՒԹԻՒՆ, ՀՐՃՈՒՈՒՄՆ, տե՛ս ՀՐՃՈՒԱՆՔ:
ՀՐՈՍ, տե՛ս ՀՐՈՍԱԿ:
ՀՐՈՍԱԿ, գ. Հրոս, հրահոսակ, ասպատակ (ասպատակողների խումբ՝ գունդ):
ՀՐՈՍՈՂ, ա. Ասպատակաւոր:
ՀՐՈՍՈՒՄՆ, գ. Յարձակումն:
ՀՐՈՎԱՐՏԱԿ, գ. Գիր, թուղթ, նամակ, կոնդակ, քարտէս, հրաման:
ՀՐՈՎԱՐՏԱԿԱՒՈՐ, ա. գ. Թղթաբեր, թղթատար, սուրհանդակ:
ՀՐՈՒՏ, տե՛ս ՀՐԱՆՈՒՏ:
ՀՕՏ, գ. 1. Խաչն: 2. Երամակ: 3. փխբ. Ժողովուրդ (հաւատացեալների ժողով՝ խումբ):
ՀՕՏԱՊԵՏ, գ. (եկեղց.) Հովիւ, հովուապետ, հօտերէց:
ՀՕՏԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Հովուապետութիւն:
ՀՕՏԱՐԱԾ, տե՛ս ԽԱՇՆԱՐԱԾ:
ՀՕՏԵՐԷՑ, տե՛ս ՀՕՏԱՊԵՏ:
ՀՕՐԱԲԱՐՈՅ, տե՛ս ՀԱՅՐԱԲԱՐՈՅ (1):
ՀՕՐԱԾԻՆ, տե՛ս ՀԱՅՐԱԾԻՆ:
ՀՕՐԱՄՈՅՆ, տե՛ս ՀԱՅՐԱԲԱՐՈՅ (1):
ՀՕՐԱՆ, գ. 1. Հօտ, երամակ: 2. Փարախ:
- ՀՕՐԱՆ ԼԻՆԵԼ. Խայտալ:

Ձ

ՁԱԳ, գ. 1. Ճնճղուկ: 2. տե՛ս ՑԱՒԱՆԱԿ (2):
- ՁԱԳՍ ՀԱՆԵԼ. Ձագասնոյց լինել, բունել:
ՁԱԳԱՍՆՈՅՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՁԱԳՍ ՀԱՆԵԼ:
ՁԱԳԱՐ, գ. Պարզուտ:
ՁԱԽ, ա. գ. Ահեակ:
ՁԱԽԱԿՈՂՄԵԱՆ, ա. Ահեկան, ահեկեայ, ահեկակողմն, ձախակողման, ձախային:
ՁԱԽԱԿՈՂՄՆ, գ. Ահեկակողմն:
- ՁԱԽԱԿՈՂՄԱՆ, տե՛ս ՁԱԽԱԿՈՂՄԵԱՆ:
ՁԱԽԱՁԵՌՆԵԱՅ, ա. Ձախակողմեան:
ՁԱԽԱՅԻՆ, տե՛ս ՁԱԽԱԿՈՂՄԵԱՆ:
ՁԱԽՈՂ, ՁԱԽՈՂԱԿ, ա. 1. Անյաջ, դըժպատեհ, անպատեհ: 2. Թիւր, հակառակ, ներհակ, վատթար:
ՁԱԽՈՂԱԿԻ, մ. 1. Խոտորնակի, անյաջ, չարաչար: 2. ա. Ձախող, խոտորնակ, հակառակ, թիւր:
ՁԱԽՈՂԱՆՔ, գ. Ձախորդութիւն, վատաբախտութիւն, չյաջողութիւն:
ՁԱԽՈՅ կամ ՁԱԽՈՒ, ա. Ձախ, ահեակ, ձախային:
ՁԱԽՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ձախողանք, վնաս: 2. Անկարգութիւն:
ՁԱՁԵՂ, ա. Լի, խուռն, հոծ, պատարուն:
ՁԱՂ, գ. 1. Ծաղր, խաղ, այպն, ծանակ: 2. ա. Ծաղրելի:
- ՁԱՂ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՁԱՂԵԼ:
ՁԱՂԱԴԷՄ, ա. Խայտառակ:
ՁԱՂԱԾԱՆԱԿ, ա. Այպնակատակ:

– ՁԱՂԱԾԱՆԱԿ ԱՌՆԵԼ. Ծանակել, խայտառակել, ձաղակոծ առնել:
ՁԱՂԱԿՈԾ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՁԱՂԱԾԱՆԱԿ ԱՌՆԵԼ:
ՁԱՂԱՆՔ, գ. Ձաղ, այպն, ծանականք, անարգանք, նշաւակութիւն:
ՁԱՂԵԼ, նբ. Ձաղ՝ ծաղր՝ խաղ՝ այպն առնել, ծանակել, թշնամանել, հանդիսացուցանել, նշաւակել:
ՁԱՂԿ, գ. 1. Գաւազան, բիր, մահակ: 2. Գան, ձաղկանք:
ՁԱՂԿԱՀԵՐ, ա. Ձաղկամազ:
ՁԱՂԿԱՄԱԶ, տե՛ս ՁԱՂԿԱՀԵՐ:
ՁԱՂԿՈՒՆՔ, գ. Գան, ձաղկ:
ՁԱՂԿԵԼ, նբ. Գան հարկանել, գանել, բրածեծ առնել, ծեծել:
ՁԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձաղանք, ձաղումն, ձաղ, այպն, ծաղր, խաղ, խայտառակութիւն, նշաւակութիւն:
ՁԱՂՈՒՄՆ, տե՛ս ՁԱՂՈՒԹԻՒՆ:
ՁԱՅՆ, գ. 1. Հնչիւն, բարբառ, աւաչ: 2. Եղանակ (երգի): 3. Բառ: 4. Խօսք, լեզու:
– ՁԱՅՆ ԱԾԵԼ՝ ԱՄԲԱՌՆԱԼ՝ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՌՆՈՒԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ԱՐՁԱԿԵԼ՝ ԲԱՌՆԱԼ՝ ՇՐՋԵԼ՝ ՏԱԼ ևն. Ձայնել, կարդալ, գոչել, բարբառել:
ՁԱՅՆԱԿԱՆ, ա. Ձայնային, ձայնայնոց:
ՁԱՅՆԱԿԻՑ, ա. 1. Միաձայն, համաձայն, միաբան: 2. Երգակից: 3. տե՛ս ԲԱՂԱՁԱՅՆ:
– ՁԱՅՆԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՁԱՅՆԱԿՑԵԼ:
ՁԱՅՆԱԿՑԱԲԱՐ, մ. Միաբանաբար:
ՁԱՅՆԱԿՑԵԼ, չբ. Ձայնակից լինել, միաձայնել, միաբանել, երգակցել:
ՁԱՅՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երգակցութիւն: 2. Միաձայնութիւն, համաձայնութիւն, չարաձայնութիւն:
ՁԱՅՆԱՅԻՆ, ՁԱՅՆԱՅՆՈՑ, տե՛ս ՁԱՅՆԱԿԱՆ:
ՁԱՅՆԱՏՈՒ, ա. Ձայնարկու:
– ՁԱՅՆԱՏՈՒ ԼԻՆԵԼ. Ձայն տալ, ձայնել, կարդալ, հնչել:
ՁԱՅՆԱՏՐԱԿԱՆ, ա. Հնչական, հնչողական:
ՁԱՅՆԱՐԿԵԼ, նբ. չբ. Ձայն արկանել, բարբառ արձակել, գոչել:
ՁԱՅՆԱՐԿՈՒ, ա. գ. 1. Ձայնատու: 2. Լալական: 3. Ողբերգակ:
ՁԱՅՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բացագանչութիւն, ձայնարձակութիւն:
ՁԱՅՆԱՐՁԱԿ, ա. Համարձակաձայն:
ՁԱՅՆԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՁԱՅՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ:
ՁԱՅՆԱՒՈՐ, ա. Ձայնական, հնչողական, երգողական:
ՁԱՅՆԱՒՈՐԵԼ (իմ), չբ. Հնչել:
ՁԱՅՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձայն:
ՁԱՅՆԵԼ, նբ. Ձայն տալ, ձայն արձակել, կոչել:
ՁԱՅՆՈՐԴ, տե՛ս ԲԱՂԱՁԱՅՆ:
ՁԱՆԾԱՂ, տե՛ս ԾԱՆԾԱՂ:
ՁԱՆՁԻՐ, ա. գ. 1. Ձանձրալի, տաղտկալի: 2. գ. Ձանձրոյթ, տաղտկութիւն:
ՁԱՆՁՐԱԼԻ, ա. Ձանձրանալի, տաղտկալի:
ՁԱՆՁՐԱՆԱԼ, չբ. Տաղտկանալ, զազրանալ, նեղուլ, թուլանալ, ծուլանալ, վաստակել, լքանել:
ՁԱՆՁՐԱՆԱԼԻ, տե՛ս ՁԱՆՁՐԱԼԻ:
ՁԱՆՁՐԱՑԿՈՏ, ա. Տաղտկոտ:
ՁԱՆՁՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ձանձրոյթ առնել, տաղտկացուցանել, նեղել, աշխատ առնել:
ՁԱՆՁՐԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Նեղիչ:
ՁԱՆՁՐՈՅԹ, գ. 1. Ձանձրութիւն, տաղտկութիւն, աշխատութիւն, նեղութիւն: 2. ա. Ծանրատաղտուկ, ձանձրալի:
– ՁԱՆՁՐՈՅԹ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՁԱՆՁՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՁԱՆՁՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ձանձրոյթ, տաղտկութիւն, վհատութիւն: 2. Ծուլութիւն, յուլութիւն, թուլութիւն:
ՁԱՌԱԴԷՄ, ա. Ձարադէմ, խոժոռադէմ:

ՁԱՐ, գ. Մազ:
ՁԱՐԱՁԵԻ, ա. Մազեայ, մազեղէն:
ՁԱՐԻ, ա. Մազեղ, թաւ:
ՁԳԱԿԱՆ, ա. 1. Ձգողական: 2. Ուժգնապիրկ:
ՁԳԱՆՔ, գ. 1. Ձգումն: 2. տե՛ս ՁԳԱՐԱՆ:
ՁԳԱՐԱՆ, գ. Առասան, չուան, լար:
ՁԳԵԼ, նբ. 1. Տարածել, սփռել, ծաւալել, երկայնել, ընդարձակել, կարկառել: 2. Քարշել: 3. Կորզել: 4. Ընկենուլ, զընկենուլ, արկանել, արձակել, նետել:
ՁԳԻՉ, տե՛ս ՁԳՈՂԱԿԱՆ:
ՁԳՁԳԵԼ, նբ. Քաշել, քարշել, ձգտել:
ՁԳՈՂԱԿԱՆ, ա. Ձգիչ, ձգական, քարշողական:
ՁԳՈՒՄՆ, գ. Ձգանք, տարածումն, քարշումն, ընկեցումն:
ՁԳՏԵԼ, նբ. Ձգտեցուցանել, տարածել, ծաւալել, ընդարձակել, երկայնել, պրկել, ձգձգել:
ՁԳՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՁԳՏԵԼ:
ՁԵՂՈՒՆ, գ. 1. Տանիք, դստիկոն, յարկ: 2. Առաստաղ:
- ՎԵՐԻՆ ՁԵՂՈՒՆՔ ԲԵՐԱՆՈՅ, տե՛ս ՔԻՄՔ:
ՁԵՌԱԳԷՏ, ա. գ. Հմուտ, ճարտար, արուեստաւոր, ձեռագործ:
ՁԵՌԱԳԻՐ, գ. 1. Թուղթ, մուրհակ, յետկար: 2. Ստորագրութիւն, դրոշմ:
ՁԵՌԱԳՈՐԾ, ա. 1. Ձեռակերտ: 2. գ. Արհեստ, արուեստ, ձեռնարուեստ, ձեռագործութիւն: 3. Կուռք: 4. Ձեռագէտ:
ՁԵՌԱԳՈՐԾԱԿԱՆ, ա. Արուեստական:
ՁԵՌԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Ձեռակերտել, ձեռնաձուլել:
ՁԵՌԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արհեստ, ձեռագործ: 2. Արարչագործութիւն:
ՁԵՌԱԳՐԵԼ, նբ. Ստորագրել:
ՁԵՌԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՁԵՌԱԳԻՐ:
ՁԵՌԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՁԵՌՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ:
ՁԵՌԱԿԱԼ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՁԵՐԲԱԿԱԼ ԱՌՆԵԼ:
ՁԵՌԱԿԱՆ, ա. 1. Ձեռակերտական, արուեստական: 2. Ձեռնասուն: 3. Սեպհական, իւրական:
ՁԵՌԱԿԱՊ, գ. Կապանք, շղթայ:
ՁԵՌԱԿԵՐՏ, գ. 1. Ստեղծուած: 2. Դաստակերտ, գիւղ, աւան, քաղաք: 3. Կուռք: 4. ա. Ձեռակերտական, արուեստական, նիւթական: 5. Ձեռական, սեպհական: 6. Ձեռագէտ, արուեստաւոր:
ՁԵՌԱԿԵՐՏԱԿԱՆ, ա. Ձեռակերտիկ, ձեռաստեղծական, արուեստական, նիւթական:
ՁԵՌԱԿԵՐՏԵԼ, տե՛ս ՁԵՌԱԳՈՐԾԵԼ:
ՁԵՌԱԿԵՐՏԻԿ, ա. Ձեռակերտական, ձեռագործական:
ՁԵՌԱՁԻՐ, գ. Ձեռէք:
ՁԵՌԱՄԲԱՑԻ, մ. Ձերբացի:
ՁԵՌԱՍՈՒՆ, տե՛ս ՁԵՌՆԱՍՈՒՆ:
ՁԵՌԱՍՏԵՂԾ, ա. գ. 1. Ձեռագործ, ձեռակերտ: 2. Կուռք:
ՁԵՌԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ, տե՛ս ՁԵՌԱԿԵՐՏԱԿԱՆ:
ՁԵՌԱՏՈՒՆԿ, գ. 1. Ձեռակերտ, արարած: 2. Սան:
ՁԵՌԱՐՈՒԵՍՏ, ՁԵՌԱՐՈՒԵՍՏԱԿ, տե՛ս ՁԵՌՆԱՐՈՒԵՍՏ և ՁԵՌԱԳԷՏ:
ՁԵՌԱՐՈՒԵՍՏԻԿ, ա. Արուեստական, մարդկային:
ՁԵՌԷՔ, տե՛ս ՁԵՌԱՁԻՐ:
ՁԵՌԸՆԴԵԼ, տե՛ս ՁԵՌՆԸՆԴԵԼ:
ՁԵՌՆ, գ. 1. Բազուկ, թև: 2. Թաթ (ձեռքի): 3. Ափ, բուռն: փխբ. 4. Գործի, միջնորդ, գործ: 5. Կար, կարողութիւն, զօրութիւն, իշխանութիւն, բաւականութիւն: 6. Անձն:
- ՁԵՌՆ ԱՐԿԱՆԵԼ. 1. Ըմբռնել, բուռն հարկանել: 2. Ձեռնարկել, սկսանել:
ՁԵՌՆ Ի ԳՈՐԾ ԱՌՆԵԼ կամ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՁԵՌՆ ԱՐԿԱՆԵԼ (2):
- ՁԵՌՆ ՏԱԼ. Ձեռնտու լինել, օգնել, օգ-

տել:
- ՁԵՌՍ ԴՆԵԼ. 1. Ձեռնադրել: 2. Ստորագրել:
- ՁԶԵՌԱՆԷ ՈՒՆԵԼ՝ ԱՌՆՈՒԼ՝ ՁԳԵԼ. Ըմբռնել, օգնել, տանել, առաջնորդել:
- Ի ՁԵՌՆ, նխդ. Ընդ ձեռն, միջնորդաւ:
- Ի ՁԵՌՆ ԱՌՆՈՒԼ. Ըմբռնել, ստանալ, տիրել, կրել:
- Ի ՁԵՌՆ ՏԱԼ. Ընձեռել, շնորհել, տալ:
ՁԵՌՆԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձեռնաշարժութիւն:
ՁԵՌՆԱԳԷՏ, տե՛ս ՁԵՌԱԳԷՏ:
ՁԵՌՆԱԴՐԵԼ, նբ. 1. Ձեռս դնել, կարգել, կացուցանել: 2. Մկրտել: 3. Դրոշմել:
ՁԵՌՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Օրհնութիւն, մկրտութիւն, դրոշմ, կնիք:
ՁԵՌՆԱԶՆԻՆ, ա. Նիւթական:
ՁԵՌՆԱԾՈՒ, ա. գ. Դիւթ, վհուկ, կիւս, կախարդ:
ՁԵՌՆԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիւթութիւն:
ՁԵՌՆԱԿԱԼ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՁԵՐԲԱԿԱԼ ԱՌՆԵԼ:
ՁԵՌՆԱԿԱՊ, ՁԵՌՆԱԿԱՊԱՆՔ, տե՛ս ՁԵՌԱԿԱՊ:
ՁԵՌՆԱԿՈՏՐ, տե՛ս ՁԵՌՆԲԵԿ:
ՁԵՌՆԱՁՈՒԼԵԼ, տե՛ս ՁԵՌԱԳՈՐԾԵԼ:
ՁԵՌՆԱՄԵՐՁ ԼԻՆԵԼ. Հպել:
ՁԵՌՆԱՄԽԵԼ, տե՛ս ՁԵՌՆԱՄՈՒԽ ԼԻՆԵԼ:
ՁԵՌՆԱՄՈՒԽ ԼԻՆԵԼ. 1. Բուռն հարկանել, ձեռնարկել, սկսանել, միջամուխ լինել: 2. Իշխել, յանդգնել, ժպրհել, գուն գործել:
ՁԵՌՆԱՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՁԵՌՆԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ:
ՁԵՌՆԱՊԵՏ, գ. (կրօն.) Արարչապետ:
ՁԵՌՆԱՍՈՒՆ, ա. գ. 1. Աշակերտ, սան: 2. Ձեռնընդել:
ՁԵՌՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ, տե՛ս ՁԵՌԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ:
ՁԵՌՆԱՏ, տե՛ս ՁԵՌՆԲԵԿ:
ՁԵՌՆԱՏԱՐԱԾ, տե՛ս ԲԱԶԿԱՏԱՐԱԾ:
ՁԵՌՆԱՏՈՒ, տե՛ս ՁԵՌՆՏՈՒ:
ՁԵՌՆԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՁԵՌԸՆՏՈՒՈՒԹԻՒՆ:
ՁԵՌՆԱՏՈՒՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՆՁՆԱՏՈՒՐ ԼԻՆԵԼ:
ՁԵՌՆԱՐԿ, գ. 1. Ձեռնարկութիւն: 2. Ստորագրութիւն:
ՁԵՌՆԱՐԿԱԾՔ, գ. Փոյթ, ջան:
ՁԵՌՆԱՐԿԵԼ, չբ. նբ. 1. Ձեռն ի գործ արկանել, բուռն հարկանել, ձեռնամուխ՝ ձեռներէց լինել, ձեռն արկանել: 2. Ընձեռել, յանձնել, աւանդել:
ՁԵՌՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ձեռնարկումն: 2. Ձեռներիցութիւն, ջան: 3. Ձեռնտուութիւն: 4. Ստորագրութիւն: 5. (տրամ.) տե՛ս ՀՆԱՐ (2):
ՁԵՌՆԱՐԿՈՒՄՆ, տե՛ս ՁԵՌՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ:
ՁԵՌՆԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձեռնձգութիւն:
ՁԵՌՆԱՐՈՒԵՍՏ, տե՛ս ՁԵՌԱԳՈՐԾ (2):
ՁԵՌՆԱՔԱՐՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Գողութիւն, յափշտակութիւն, ձեռնարձակութիւն:
ՁԵՌՆԲԵԿ, ա. Ձեռնակոտոր, ձեռնատ:
ՁԵՌՆԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՁԵՌՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ:
ՁԵՌՆԵՐԷՑ, ա. Համարձակ, յանդուգն, բուռն:
- ՁԵՌՆԵՐԷՑ ԼԻՆԵԼ. Համարձակել, ձեռնարկել, յանդգնել:
ՁԵՌՆԵՐԻՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Համարձակութիւն (ձեռներէց լինելը):
ՁԵՌՆԸՆԴԵԼ, ա. Ընդել, ընտանի, ձեռնասուն:
ՁԵՌՆԸՆԴԵԼԱԳՈՅՆ, ա. Ընդելագոյն:
ՁԵՌՆԸՆԴԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդելութիւն:
ՁԵՌՆԹԱՓ ԼԻՆԵԼ. Հրաժարել (ձեռք քաշել):
ՁԵՌՆԿԱԼ, ՁԵՌՆԿԱԼՈՒ, ա. Ձեռնտու, օգնական, զօրավիգն, պաշտպան:
- ՁԵՌՆԿԱԼՈՒ ԼԻՆԵԼ. Օգնել, օժանդակել, պաշտպանել:

ՁԵՌՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձեռնտուութիւն, օգնականութիւն, պաշտպանութիւն, նըպաստ:
ՁԵՌՆՀԱՍ, ա. Կարող, բաւական:
- ՁԵՌՆՀԱՍ ԼԻՆԵԼ. Կարել, կարող լինել, կարողանալ, զօրել, բաւել:
ՁԵՌՆՀԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բաւականութիւն, կարողութիւն:
ՁԵՌՆՁԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՁԵՌՆԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ:
ՁԵՌՆՈՒՆԱՅՆ, ա. մ. Ունայնաձեռն, դատարկաձեռն:
ՁԵՌՆՈՒՐԱՐ, գ. (եկեղց.) Բազպան:
ՁԵՌՆՊԱՀ ԼԻՆԵԼ. Զգուշանալ:
ՁԵՌՆՏՈՒ, ա. Ձեռնկալու, օգնական, սատար:
- ՁԵՌՆՏՈՒ ԼԻՆԵԼ. 1. Ձեռն տալ, օգնել: 2. Աւժել: 3. Անձնատուր լինել:
ՁԵՌՆՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձեռնկալութիւն, օգնութիւն, սատարութիւն, նպաստ:
ՁԵՌՆՕԺԱՆԴԱԿԵԼ, նբ. Դաստիարակել:
ՁԵՏ, գ. Տուտն, տտուն, ագի, դմակ:
ՁԵՐԱՅԻՆ, ա. Ձերոյին, ձերովին:
ՁԵՐԲԱԿԱԼ , ա. գ. Գերի:
- ՁԵՐԲԱԿԱԼ ԱՌՆԵԼ. Ձեռակալ առնել, ձերբակալել, ըմբռնել:
ՁԵՐԲԱԿԱԼԵԼ, տե՛ս ՁԵՐԲԱԿԱԼ ԱՌՆԵԼ:
ՁԵՐԲԱՅԻ, տե՛ս ՁԵՌԱՄԲԱՅԻ:
ՁԵՐՈՅԻՆ, ՁԵՐՈՎԻՆ, տե՛ս ՁԵՐԱՅԻՆ:
ՁԵՒ, գ. 1. Եղանակ, օրինակ, տարազ, տեսակ, կերպարանք, կերպ, տես, տիպ: 2. Նմանութիւն, Համեմատութիւն: 3. Հանդերձ, զգեստ, մանաւանդ՝ սքեմ:
ՁԵՒԱԳՐԵԼ, նբ. Գծագրել, կերպարանել:
ՁԵՒԱԿ, գ. Ձև (արտաքին տեսք):
ՁԵՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձև, ձևակ:
ՁԵՒԱԿԵՐՊԵԼ, նբ. Ձևացուցանել, յարմարեցուցանել, յարմարել:
ՁԵՒԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Նմանութիւն, ձև:
ՁԵՒԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Համաձևութիւն:
ՁԵՒԱՆԱԼ, չբ. 1. Կերպարանալ, կերպանալ, ձևողանալ, տպաւորել, Նմանել: 2. Կեղծաւորել: 3. Երևել, Թուել:
ՁԵՒԱՆՇԱՆ, ա. Գծագրեալ, նկարեալ:
ՁԵՒԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձևացումն (ձևանալը):
ՁԵՒԱՑՈՒՄՆ, տե՛ս ՁԵՒԱՑՈՒԹԻՒՆ:
ՁԵՒԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ձևել, ձևակերպել, առնել, կազմել, կերպարանել, նմանեցուցանել, տպաւորել:
ՁԵՒԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Կացուցիչ:
ՁԵՒԱՓՈԽ ԼԻՆԵԼ. Փոխակերպել (իր ձևը փոխել):
ՁԵՒԵԼ, տե՛ս ՁԵՒԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՁԵՒԻՉ, գ. Կտրող:
ՁԵՒՈՂԱՆԱԼ, տե՛ս ՁԵՒԱՆԱԼ:
ՁԵՒՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս 1. ԲԱՐԵՁԵՒՈՒԹԻՒՆ: 2. ՁԵՒ:
ՁԷԹ, գ. 1. Իւղ, ճարպ: 2. Ձիթապտուղ:
ՁԻ, գ. Երիվար, նժոյգ, գրաստ, յովատակ (արու):
ՁԻԱԹԱՓ, մ. Ձիարշաւ:
ՁԻԱԿԱՆ, տե՛ս 1. ՀԵԾԵԼԱԿԱՆ: 2. ՀԵԾԵԱԼ:
ՁԻԱԿԵՐՊ, ա. Ձիանման:
ՁԻԱՀԵԾԵԱԼ, ա. գ. Հեծեալ (ձիաւոր գինուոր):
ՁԻԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձիամարտք:
ՁԻԱՄԱՐՏՔ, տե՛ս ՁԻԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ:
ՁԻԱՆ կամ ՁԻԱՆՔ, գ. յոգն. Ձիք, երիվարք:
ՁԻԱՆՄԱՆ, տե՛ս ՁԻԱԿԵՐՊ:
ՁԻԱՍՏԱՑ, գ. (կենդբ.) Գոռեխ, պիծակ:
ՁԻԱՎԱՐԱԿԱՆՆ, տե՛ս ՁԻԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ:
ՁԻԱՎԱՐԵԼ, չբ. նբ. Երիվարել, ձիարկել, ձիաւորել, ասպատակել:
ՁԻԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձիաւորութիւն, երիվարութիւն, երիվարավարութիւն, հեծելութիւն:
ՁԻԱՐԿԵԼ, տե՛ս ՁԻԱՎԱՐԵԼ:
ՁԻԱՐՁԱԿԱՐԱՆ, գ. Թողարան, ձիըն-

թացարան:
ՁԻԱՐՁԱԿ ԼԻՆԵԼ՝ ԱՐՇԱԻԵԼ. Ձիարշաւ առնել՝ արշաւել:
ՁԻԱՐՇԱՒ, տե՛ս 1. Ձիաթափ: 2. Ձիընթաց:
ՁԻԱՐՇԱՒԱՆՔ, գ. 1. Ձիընթացք: 2. տե՛ս ԱՍՊԱՐԷԶ (2):
ՁԻԱՐՇԱՒ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՐՇԱՒԵԼ, տե՛ս ՁԻԱՐՁԱԿ ԼԻՆԵԼ՝ ԱՐՇԱՒԵԼ:
ՁԻԱՑՈՒԼ, գ. Յուշկապարիկ:
ՁԻԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ՁԻԱՎԱՐԵԼ:
ՁԻԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՁԻԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ:
ՁԻԳ, ա. մ. 1. Պիրկ: 2. Ամուր, պինդ: 3. Երկար, երկարաձիգ, յերկարաձիգ: 4. Յերկար, ընդ երկար, անընդհատ: 5. գ. Ձգումն (մանաւանդ՝ նետի):
– ՁԻԳ ԴՆԵԼ. Նետաձիգ առնել՝ լինել:
– Ի ՁԻԳ ԱՐԿԱՆԵԼ. Յերկարաձգել, յերկարել:
ՁԻԸՆԹԱՑ, ա. 1. Ձիարշաւ, ձիընթացիկ: 2. տե՛ս ՁԻԸՆԹԱՑՔ:
ՁԻԸՆԹԱՑԱՐԱՆ, տե՛ս ՁԻԱՐՁԱԿԱՐԱՆ և ՁԻԸՆԹԱՑՔ:
ՁԻԸՆԹԱՑԻԿ, տե՛ս ՁԻԸՆԹԱՑ (1):
– ՁԻԸՆԹԱՑԻԿՔ, տե՛ս ՁԻԸՆԹԱՑՔ:
ՁԻԸՆԹԱՑՔ, գ. 1. Ձիարշաւանք: 2. Ձիընթացարան, ձիարձակարան, ձիընթացիկք:
ՁԻԹԱՊՏՈՒՂ, տե՛ս ՁԷԹ (2):
ՁԻԹԱՍՏԱՆ, գ. Ձիթաստանեայք:
ՁԻԹԱՍՏԱՆԵԱՑՔ, տե՛ս ՁԻԹԱՍՏԱՆ:
ՁԻԹԵՆԻ, գ. (բսբ.) Իւղընձիւղ փայտ, ելէա:
ՁԻՐ, գ. Պարգև, շնորհ:
ՁԻՐԵԼ, նբ. Պարգևել, շնորհել:
ՁԻՒԹ, գ. Կուպր, կպրաձիւթ:
ՁԻՒՆԱԲԵՐ, գ. 1. Ձիւնաբերութիւն: 2. փխբ. Փորձութիւն, փորձանք, վիշտ:
ՁԻՒՆԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՁԻՒՆԱԲԵՐ (1):
ՁԻՒՆԱԳՈՅՆ, ա. Ձիւնաթոյր:
ՁԻՒՆԱԹԱՂ, ա. Ձիւնաթաղեալ:
ՁԻՒՆԱԹԱՂԵԱԼ, տե՛ս ՁԻՒՆԱԹԱՂ:
ՁԻՒՆԱԹՈՅՐ, տե՛ս ՁԻՒՆԱԳՈՅՆ:
ՁԻՒՆԱԽԱՂԱՂ, ա. Ձիւնասոյզ:
ՁԻՒՆԱԽԵՂԴ, ա. Ձիւնահեղձ, բքախեղդ:
ՁԻՒՆԱԿԵՐՊԻԿ, ա. մ. Ձիւնանման:
ՁԻՒՆԱՀԵՂՁ, տե՛ս ՁԻՒՆԱԽԵՂԴ:
ՁԻՒՆԱՆԱԼ, տե՛ս ՁԻՒՆԱՓԱՅԼԵԼ:
ՁԻՒՆԱՆՄԱՆ, տե՛ս ՁԻՒՆԱԿԵՐՊԻԿ:
ՁԻՒՆԱՍՈՅԶ, տե՛ս ՁԻՒՆԱԽԱՂԱՂ:
ՁԻՒՆԱՓԱՅԼ, ա. Սպիտակափայլ:
ՁԻՒՆԱՓԱՅԼԵԼ, չբ. Ձիւնանալ:
ՁԿՆԱԽՈՅԶ, տե՛ս ՁԿՆՈՐՍ:
ՁԿՆԱՀԱՆ, տե՛ս ՁԿՆՈՐՍ:
ՁԿՆԱՔԱՂ, տե՛ս ԿԱՐԱՊ:
ՁԿՆՈՐՍ, գ. Ձկնախոյզ, ձկնահան, կարթընկէց, որսական:
ՁԿՆՈՐՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարթարկութիւն:
ՁԿՏԵԼ, տե՛ս ՁԳՏԵԼ:
ՁՄԵՌՆ, գ. 1. Ձմերանի, ձմերայնի: 2. (յունական ոճով) Բուք, մրրիկ, փոթորիկ, ալէկոծութիւն: 3. փխբ. Վիշտ, փորձանք:
ՁՄԵՌՆԱՀԱՐ ԼԻՆԵԼ. Ցրտահարել:
ՁՄԵՌՆԱՅԻՆ, տե՛ս ՁՄԵՐԱՅԻՆ:
ՁՄԵՌՆԱՆԱԼ, տե՛ս ՁՄԵՐԵԼ:
ՁՄԵՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՁՄԵՐԱՅԻՆ:
ՁՄԵՐԱՅԻՆ, ա. 1. Ձմերական, ձմեռնային: 2. փխբ. Ալէկոծ, դժնդակ:
ՁՄԵՐԱՅՆԻ, ՁՄԵՐԱՆԻ, գ. 1. Ձմեռն: 2. Մրրիկ, ալէկոծութիւն: 3. փխբ. Նեղութիւն, վիշտ: 4. մ. Ի ձմերայնի:
– Ի ՁՄԵՐԱՅՆԻ, տե՛ս ՁՄԵՐԱՅՆԻ (4):
ՁՄԵՐԱՅՆՈՅ, ՁՄԵՐԱՆՈՅ, տե՛ս ՁՄԵՐՈՅ:
ՁՄԵՐԵԼ, չբ. Ձմեռնանալ:
ՁՄԵՐՆԱԿԱՆ, ՁՄԵՐՆԱՅԻՆ, տե՛ս ՁՄԵՐԱՅԻՆ:
ՁՄԵՐՈՅ, գ. Ձմերայնոյ, ձմերանոյ:
ՁՈԽԵԼ (իմ), չբ. Շեղել, խոտորել:
ՁՈՂ, գ. Բուն (երկար՝ ուղիղ ու բարակ փայտ):

ՁՈՅԼ, ա. 1. Ձուլածոյ, միաձոյլ, միապաղաղ: 2. Պինդ, հոծ, խիտ, ստուար, հաստատուն: 3. գ. Ձուլած, ձուլումն: Ծանրութիւն, կշիռ:

ՁՈՐ, գ. Ծործոր, եմակ, հեղեղատ:

ՁՈՐԱԴԱՇՏԱԿ, տե՛ս ՀՈՎԻՏ (1):

ՁՈՐԱԿ, գ. Ծործորակ:

ՁՈՐՁ, գ. 1. Հանդերձ, զգեստ: 2. Սփածանելի, կապերտ, կտաւ, տեռ, քող:

ՁՈՐՁԱՊԱՏ, ա. Ձորձապատեալ:

ՁՈՐՁԱՊԱՏԵԱԼ, տե՛ս ՁՈՐՁԱՊԱՏ:

ՁՈՒ, գ. Կիթ, կթեղէն:

ՁՈՒԼԱԴՐՈՇՄ, ա. Ձուլածոյ (ձուլելով դրոշմած):

ՁՈՒԼԱԾ, տե՛ս ՁՈՅԼ (3):

ՁՈՒԼԱԾՈՅ, ա. գ. 1. Ձոյլ, հալածոյ: 2. Կուռք: 3. նման. Միաձոյլ:

ՁՈՒԼՈՒՄՆ, տե՛ս ՁՈՅԼ (3):

ՁՈՒԿՆ, գ. Լողակ, լուղակ:

ՁՈՒՆԵԼ, տե՛ս ՁՕՆԵԼ:

ՁՈՒՆՁ, գ. Ցնցոտի, քուրձ, կապերտ:

ՁՐԱՎԱՍՏԱԿ, տե՛ս ՋՐԱՎԱՍՏԱԿ:

ՁՐԻ, մ. ա. 1. Անվարձ: 2. Զուր, ի զուր, տարապարտուց: 3. Ընդունայն, տարապարտ, վայրապար: 4. գ. Ձիր:

ՁՐԻԱՏՈՒՐ, ա. Ընծայատուր, պարգեւական:

ՁՐՁԵԼ, նբ. Կործել, չորթել, կեղեքել, գգել:

ՁՐՁԻՏ, ա. Յափշտակիչ:

ՁՕՆԱՐԱՆ, գ. Ընծայարան, մատուցարան:

ՁՕՆԵԼ, նբ. Մատուցանել, նուիրել, ընծայել, ընծայաբերել, պատարագել:

ՁՕՆԻ, գ. Նուէր:

ՁՕՆԻՁ, գ. Քուրմ:

Ղ

ՂԱԿԻՇ, գ. 1. Գունդ, զօր: 2. Ճակատ, բանակ, ճամբար, բանակետղ:

ՂԱՄԲԱՐ կամ ՂԱՄՊԱՐ, գ. 1. Ջահ, լոյս, բոց: 2. Լապտեր, կանթեղ, ճրագ:

ՂԱՄԲԱՐԱՆՇՈՅԼ, ա. Լուսանշոյլ:

ՂԱՄԲԱՐԱՋԱՀ, ա. Լուսազգեաց:

ՂԱՄԲԱՐԱՒՈՐ, ա. Լուսաւոր:

ՂԱՄԲԱՐԱՓԱՅԼ, ա. Լուսափայլ, պայծառ:

ՂԱՄԲԱՐԵԼ, նբ. Ջահաւորել, լուսազարդել, վառել, բորբոքել:

ՂԱՄԲԱՐՈՒՄՆ, գ. Ջահաւորութիւն, լուսաւորութիւն, վառումն:

ՂԱՄՂԱՅԵԱԼ, ա. Զարդարուն (զգեստներ):

ՂԱՇԻԿ, տե՛ս ՂԱԿԻՇ:

ՂԵԿ, գ. Ուղղեակ, ուղղիչ, քեղի:

ՂԵԿԱՆ, տե՛ս ԼԵԿԱՆ:

ՂԵԿԱՎԱՐ, գ. Ուղղիչ, ղեկավարիչ, ուղղաւորիչ, նաւուղիղ, նաւապետ, առաջնորդ:

ՂԵԿԱՎԱՐԵԼ, նբ. և չբ. Ուղղել, ուղղաւորել, առաջնորդել, բարեկարգել:

ՂԵԿԱՎԱՐԻՁ, տե՛ս ՂԵԿԱՎԱՐ:

ՂԵԿԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաջնորդութիւն:

ՂԵՂԻ, տե՛ս ԼԵՂԻ:

ՂԵՆՋԱԿ, գ. 1. Ընթանոց, սփածանելի: 2. Պաստառակալ: 3. Դաստառակ:

ՂՈՐԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՂՈՐԿՈՒԹԻՒՆ:

ՂՈՒՂԱԿ, տե՛ս ԼՈՂԱԿ:

ՂՈՒՂԱԿԵԼ, տե՛ս ՂՕՂԵԼ[1]:

ՂՈՒՂԱՆ, տե՛ս ԳԼԱՆ:

ՂՈՒՂԵԼ[1] (իմ), տե՛ս ՂՕՂԵԼ[3]:

ՂՈՒՂԵԼ[2] (իմ), տե՛ս ՂՕՂԵԼ[2]:

ՂՕՂԱԿ[1], տե՛ս ԼՈՂԱԿ:

ՂՕՂԱԿ[2], ա. Ղօղուն:

ՂՕՂԱՆՋ, գ. Լաց (լացի ձայն):

ՂՕՂԱՆՋԱՆՔ, տե՛ս ՂՕՂԱՆՋՈՒՄՆ:
ՂՕՂԱՆՋԵԼ, չբ. 1. Հնչել: 2. Հաջել: 3. Բարբաջել, հայհոյել, տրտնջել:
ՂՕՂԱՆՋԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հնչեցուցանել:
ՂՕՂԱՆՋԻՒՆ, գ. Հաջիւն, հաջումն:
ՂՕՂԱՆՋՈՒՄՆ, գ. Ղօղանջանք, շաղփաղփանք, բարբանջումն, բարբանջ:
ՂՕՂԵԼ[1], նբ. Ղօղեցուցանել, ղուղակել, գողել, թաքուցանել, ծածկել, պահել:
ՂՕՂԵԼ[2], չբ. Ղուղել, ղօղկել, թաքչել, սալարել:
ՂՕՂԵԼ[3], չբ. Ղուղել, լողալ, լուղել:
ՂՕՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՂՕՂԵԼ[1]:
ՂՕՂԿԵԼ (իմ), տե՛ս ՂՕՂԵԼ[2]:
ՂՕՂՈՐԴ, տե՛ս ԼՈՂՈՐԴ:
ՂՕՂՈՒՆ, տե՛ս ՂՕՂԱԿ[2]:

Ճ

ՃԱԽ, տե՛ս ՃԱՀ:
ՃԱԽԱՆՈՑ, գ. Ոտնակապ (ձիու):
ՃԱԽԱՐԱԿ, գ. Անիւ (անուաւոր գործիք):
ՃԱԽԱՐԱԿԱԳՈՐԾ, ա. Ճախարակաձեւ:
ՃԱԽԱՐԱԿԱՁԵՒ, տե՛ս ՃԱԽԱՐԱԿԱԳՈՐԾ:
ՃԱԽԱՐԱԿԱՒՈՐ, ա. Ճախարակաձեւ:
ՃԱԽԱՐԱԿԵԱՑ, ա. Ճախարակագործ, փխբ. բոլորշի, ողորկ, հարթ:
ՃԱԽԱՐԱԿԵԼ, նբ. Հարթել, ողորկել, կոկել, զարդարել:
ՃԱԽՐ, գ. Ճախրանք, ճախրումն, շրջան, շրջագայութիւն:
- ՃԱԽՐ ԱՌՆՈՒԼ. Շրջան առնուլ, հիւ գալ, շրջագայել, պտուտկել, ճախրել:
ՃԱԽՐԱԳԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Շրջագայութիւն, շրջաբերութիւն, շրջան:
ՃԱԽՐԱՆՔ, տե՛ս ՃԱԽՐ:
ՃԱԽՐԵԼ, չբ. Ճախր առնուլ, շրջան առնուլ, թեւապարել, խոյանալ, խաղալ:
ՃԱԽՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՃԱԽՐ:
ՃԱԿ, տե՛ս ՄԱՏԱԿ:
ՃԱԿԱՃԱՆ, ա. Գիջամոլ, իգամոլ, իգասէր, վարար, վաւաշոտ, յօնական:
ՃԱԿԱՃԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Իգամոլութիւն, վաւաշոտութիւն, գիջութիւն:
ՃԱԿԱՏ, գ. 1. Մարտ, ճակատամարտ, պատերազմ: 2. Ճակատատեղի:
- ՃԱԿԱՏ ԱՌ ՃԱԿԱՏ, մ. Դէմ ընդդէմ:
- ՃԱԿԱՏ ՅԱՐԴԱՐԵԼ, ՃԱԿԱՏ ՅՕՐԻՆԵԼ. Ճակատել:
ՃԱԿԱՏԱԳԻՐ, գ. Բախտ, հրամանք:
ՃԱԿԱՏԱՄԱՐՏ, գ. 1. Մարտ, պատերազմ, ռազմ: 2. գ. ա.. Ճակատամարտիկ, պատերազմող: 3. Պատերազմական:
ՃԱԿԱՏԱՄԱՐՏԵԼ (իմ), չբ. Ճակատել, մարտնչել:
ՃԱԿԱՏԱՄԱՐՏԻԿ, տե՛ս ՃԱԿԱՏԱՄԱՐՏ (2):
ՃԱԿԱՏԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՃԱԿԱՏԱՄԱՐՏ (1):
ՃԱԿԱՏԱՅԱՐԴԱՐ, ա. Զօրագլուխ:
ՃԱԿԱՏԱՏԵՂ, ՃԱԿԱՏԱՏԵՂԻ, տե՛ս ՃԱԿԱՏ (2):
ՃԱԿԱՏԵԼ[1], նբ. Ճակատեցուցանել, ճակատ յարդարել՝ յօրինել:
ՃԱԿԱՏԵԼ[2] (իմ), տե՛ս ՃԱԿԱՏԱՄԱՐՏԵԼ (իմ):
ՃԱԿԱՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՃԱԿԱՏԵԼ[1]:
ՃԱՀ, ա. 1. Դիպող, վայելչական, պատշաճ, յարմար: 2. գ. Վայելչութիւն, յարմարութիւն:
- Ի ՃԱՀ, մ. Վայելչապէս, ի դէպ, քաջ:
- Ի ՃԱՀ Է, մբ. Ի դէպ է, պատեհ է, պատշաճ է, անկ է, յարմար է:
ՃԱՀԱԳՈՅՆ, ա. մ. Դիպողագոյն, պատեհագոյն, պատշաճագոյն, յարմարագոյն:
ՃԱՀԱՒՈՐ, ՃԱՀԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Ճահ, դիպող, պատշաճական, յարմար, արժանաւոր:
ՃԱՀԱՒՈՐԵԼ, նբ. չբ. Ճահել, ճահեցու-

ցանել, պատշաճել, յարմարել, ի դէպ գալ՝ ելանել:
ՃԱՀԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճահողութիւն, յարմարութիւն, քաջադիպութիւն, վայելչութիւն, պատեհութիւն:
ՃԱՀԵԼ, տե՛ս ՃԱՀԱԽՈՐԵԼ:
ՃԱՀԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՃԱՀԱԽՈՐԵԼ:
ՃԱՀԻՃՔ, գ. Եղտիւր, աղտիւր, մարգճախին, մարգճակ, խաղ, մոր:
ՃԱՀՈՂԱԲԱՐ, ՃԱՀՈՂԱԿԻ, ՃԱՀՈՂԱՊԷՍ, մ. Հանդիպողաբար, ի ճահ, ի դէպ, վայելչապէս, դէպուղիղ:
ՃԱՀՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՃԱՀԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ:
ՃԱՀՈՒԿ, գ. Խումբ, ջոկ:
ՃԱՂՃԱԽԻՔ, տե՛ս ՃԱՊԱՂԻՔ:
ՃԱՂՃԱՄԱՀ, ա. Կիսամահ:
ՃԱՃԱՆՉ, գ. Շող, ցոլք, նշոյլ, ճառագայթ:
ՃԱՃԱՆՉԱԳԵՂ, ա. Հրաշաճաճանչ, նշուլագեղ:
ՃԱՃԱՆՉԱՁԱՐԴ, ա. Նշուլազարդ:
ՃԱՃԱՆՉԱՆԱԼ, տե՛ս ՃԱՃԱՆՉԵԼ:
ՃԱՃԱՆՉԱՆԱԻՈՒԽՏ, ա. Բազմագոյն, գոյնագոյն:
ՃԱՃԱՆՉԱՏԵՍԱԿ, ՃԱՃԱՆՉԱՏԵՍԱԿԱՆ, ա. Լուսատեսիլ, լուսափայլ:
ՃԱՃԱՆՉԱԻԷՏ, տե՛ս ՃԱՃԱՆՉԵՂ:
ՃԱՃԱՆՉԱԻՈՐ, ա. Լուսափայլ, նշուլագեղ, շողշողենի, պայծառ, փայլուն:
ՃԱՃԱՆՉԵԼ, չբ. Ճաճանչանալ, ճառագայթել, շողշողել, փայլել, ծագել:
ՃԱՃԱՆՉԵՂ, ա. Բազմաճաճանչ, բազմապայծառ, ճաճանչաւէտ:
ՃԱՄԱՐՏԱԿԵԼ, նբ. չբ. Ճոխաբանել, մեծաբանել, ճոռոմաբանել:
ՃԱՄԲԱՐ, գ. 1. Բանակ, բանակեղ: 2. Վարսակալ:
ՃԱՅ, գ. (կենդբ.) Որոր:
ՃԱՅԹԵԼ, չբ. 1. Պայթել, չաչել, ճարճատել, հնչել: 2. Կայթել:
ՃԱՅԹԻՒՆ, ՃԱՅԹԻՔ, ՃԱՅԹՈՒՄՆ, գ. Շաչիւն, չառաչիւն, պայթիւն, ճարճատիւն:
ՃԱՅԹՈՒՄՆ, գ. Փայլատակումն:
ՃԱՅԻԿ, տե՛ս ՄԱՏԱԿ:
ՃԱՅՂ, տե՛ս ՏԻՂՄ:
ՃԱՅՐՈՏԵԼ, ՃԱՅՐՈՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, նբ. պբ. Շլացուցանել, մթացուցանել, բլշացուցանել:
ՃԱՅՐՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բլշակնութիւն:
ՃԱՆԱՁԱԿԱՆ, ա. 1. Իմաստնական: 2. Ճանաչելի, ծանօթ:
ՃԱՆԱՁԵԼ, նբ. Գիտել, գիտենալ, իրազեկ լինել, իմանալ:
ՃԱՆԱՁԵԼԻ, ա. Գիտելի, ծանօթ, ծանուցեալ:
ՃԱՆԱՁԵՆԱԼ, տե՛ս ՃԱՆԱՁԵԼ:
ՃԱՆԱՁԻՁ, ա. Ճանաչող:
ՃԱՆԱՁՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճանաչումն, ծանօթութիւն, իմացութիւն:
ՃԱՆԱՁՈՒՄՆ, տե՛ս ՃԱՆԱՁՈՂՈՒԹԻՒՆ:
ՃԱՆԱՊԱՐՀ, գ. 1. Ուղի, ռահ, արահետ, շաւիղ: 2. Գնացք, ընթացք, անցք: 3. փխբ. Կեանք, քաղաքավարութիւն, կենցաղավարութիւն, կարգ, օրէնք, օրինակ, եղանակ:
- ՃԱՆԱՊԱՐՀ ԱՌՆԵԼ. 1. Ճանապարհորդել: 2. Հորդել:
ՃԱՆԱՊԱՐՀԱԳՆԱՑ, տե՛ս ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴ:
ՃԱՆԱՊԱՐՀԱԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴՈՒԹԻՒՆ:
ՃԱՆԱՊԱՐՀԱԿԻՑ, գ. ա. Ճանապարհորդակից, ուղեկից, ռահակից:
ՃԱՆԱՊԱՐՀԱԿՑԵԼ, չբ. Ճանապարհորդակցել, ուղեկցել:
ՃԱՆԱՊԱՐՀԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուղեկցութիւն:
ՃԱՆԱՊԱՐՀԵՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճանապարհագնացութիւն, ճանապարհորդութիւն:
ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴ, գ. ա. Ճանապարհա-

գնաց, ուղեգնաց, ուղևոր:
ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԱԿԱՆ, ա. Ուղևորական:
ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճանապարհորդութիւն, ընթացք:
ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԱԿԻՑ, տե՛ս ՃԱՆԱՊԱՐՀԱԿԻՑ:
ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԱԿՑԵԼ, տե՛ս ՃԱՆԱՊԱՐՀԱԿՑԵԼ:
ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԵԼ, չբ. Ուղևորել:
ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճանապարհագնացութիւն, ուղևորութիւն:
ՃԱՆԿ կամ ՃԱՆԳ, գ. 1. տե՛ս ՃԱՆՃԻՒՌՆ[2]: 2. Մագիլ, ճիրան:
ՃԱՆՃԱՃԵՐՄԱԿ, տե՛ս ՃԱՆՃԿԷՆ:
ՃԱՆՃԵԱՆ, տե՛ս ՃԱՆՃԻՒՌՆ[1]:
ՃԱՆՃԻՒՌՆ[1], գ. Ճանճեան (ճանճերի բազմութիւն):
ՃԱՆՃԻՒՌՆ[2], գ. Ճանկ (երկաթեայ կեռ):
ՃԱՆՃԿԷՆ, ա. Ճանճաճերմակ:
ՃԱՇ, գ. 1. Կերակուր (կէսօրուայ): 2. Հաց, հացկերոյթ, կոչունք:
- ՃԱՇՈՅ ԺԱՄ, տե՛ս ՃԱՇԱԺԱՄ:
ՃԱՇԱԳՈՐԾ, ա. գ. 1. Կոչնատէր: 2. Կոչնական:
ՃԱՇԱԺԱՄ, գ. Ճաշոյ ժամ, օր հասարակ, միջօրէ:
ՃԱՇԱԿ, գ. 1. Ճաշակումն, կերակուր, ըմպելի: 2. Համ: 3. Փորձ, նշանակ: 4. Բաժակ, գաւաթ:
ՃԱՇԱԿԱԿԻՑ, տե՛ս ՃԱՇԱԿԻՑ:
ՃԱՇԱԿԱՐԱՆ, գ. Ճաշակելիք, բերան, քիմք:
ՃԱՇԱԿԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ճաշակելիք: 2. Ճաշակ, ճաշակումն:
ՃԱՇԱԿԵԼ, նբ. 1. Ճաշել, ուտել, ըմպել: 2. Նման. Զփորձ առնուլ իրիք, զգալ, իմանալ, նախըմպել:
- ՃԱՇԱԿԵԼ ԶԱՇԽԱՐՀ. Ամուսնանալ:
ՃԱՇԱԿԵԼԻ, ա. Ուտելի:
ՃԱՇԱԿԵԼԻՔ, գ. Ճաշակարան, ճաշակաւորութիւն, ճաշակելութիւն:
ՃԱՇԱԿԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՃԱՇԱԿԵԼԻՔ:
ՃԱՇԱԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ջամբեցուցանել, ջամբել, կերակրել, արբուցանել:
ՃԱՇԱԿԻՑ, ա. գ. Ճաշակակից, սեղանակից:
ՃԱՇԱԿՈՒՄՆ, տե՛ս ՃԱՇԱԿ (1):
ՃԱՇԱՏԵՂ, ՃԱՇԱՏՈՒՆ, տե՛ս ՃԱՇԱՐԱՆ:
ՃԱՇԱՐԱՆ, գ. Ճաշատեղ, ճաշատուն:
ՃԱՇԵԼ, տե՛ս ՃԱՇԱԿԵԼ (1):
ՃԱՊԱՂ, ա. 1. Ծաւալեալ: 2. գ. Ծաւալումն:
ՃԱՊԱՂԵԼ, նբ. 1. Ծաւալել, սփռել, գեղուլ, տարածել, ցրել: 2. չբ. Պարապել, զբաղել:
ՃԱՊԱՂԻՔ, գ. Ճաղճախիք, հեղումն, հոսումն:
- ՃԱՊԱՂԻՔ ԱՐԵԱՆ. Արիւնհեղութիւն, կոտորած:
ՃԱՊԱՏԵԼ (իմ), չբ. Շաղապատել, գալարել:
ՃԱՊՈՒԿ, ա. Դիւրաշարժ, արագաշարժ, ժիր:
- ԸՆԴ ՃԱՊՈՒԿ, մ. Ճեպով:
ՃԱՌ, գ. 1. Առասանութիւն, առասութիւն, ասացուած, խօսք, բան, բառ: 2. Վէպ, պատմութիւն: 3. Մեկնութիւն: 4. Քարոզ, վարդապետութիւն: 5. Ներբող, ներբողեան: 6. Գլուխ (գրուածքի բաժանում):
ՃԱՌԱԳԱՅԹ, գ. Ճաճանչ, նշոյլ, ցոլք, շող:
ՃԱՌԱԳԱՅԹԱԶԱՐԴ, ՃԱՌԱԳԱՅԹԱԶԱՐԴԵԱԼ, ա. Լուսազարդ:
ՃԱՌԱԳԱՅԹԱԶԳԵԱՑ, տե՛ս ԼՈՒՍԱԶԳԵԱՑ:
ՃԱՌԱԳԱՅԹԱԼՈՅՍ, ա. Լուսաճաճանչ:
ՃԱՌԱԳԱՅԹԱԿԵՐՊԵԼ, նբ. Լուսազարդել:
ՃԱՌԱԳԱՅԹԱՁԵՒ, ա. 1. Ճառագայթատեսիլ, լուսատեսակ: 2. Լուսաւոր, պայծառ: 3. Նման. Անուաձև:

ՃԱՌԱԳԱՅԹԱՁԵՒԱԳՈՅՆ, ա. Գերափայլ:
ՃԱՌԱԳԱՅԹԱՁԻԳ, ա. Լուսափիւռ:
ՃԱՌԱԳԱՅԹԱՅԵՂՅ, ա. Յորդալոյս, բազմանշոյլ:
ՃԱՌԱԳԱՅԹԱՆԱԼ, չբ. Լուսազգենուլ, լուսափայլել:
ՃԱՌԱԳԱՅԹԱՆՇՈՅԼ, ա. Լուսանշոյլ:
ՃԱՌԱԳԱՅԹԱՋԱՀ, ա. Լուսափայլ:
ՃԱՌԱԳԱՅԹԱՏԵՍ, ՃԱՌԱԳԱՅԹԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ՃԱՌԱԳԱՅԹԱՁԵՒ (1):
ՃԱՌԱԳԱՅԹԱՐՁԱԿ, ա. Ճառագայթափայլ:
ՃԱՌԱԳԱՅԹԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՃԱՌԱԳԱՅԹԵԼ:
ՃԱՌԱԳԱՅԹԱՒԷՏ, ա. Լուսալիր, լուսապայծառ:
ՃԱՌԱԳԱՅԹԱՒՈՐ, ա. Լուսափայլ, շողշողենի, բազմանշոյլ, ճաճանչաւոր:
ՃԱՌԱԳԱՅԹԱՓԱՅԼ, ա. Ճառագայթարձակ:
ՃԱՌԱԳԱՅԹԵԼ, նբ. Ծագեցուցանել, լուսաւորել:
ՃԱՌԱԳԱՅԹՈՒՄՆ, գ. Ծագումն:
ՃԱՌԱԳՐԵԼ, նբ. Արձանագրել, ի գիր արկանել:
ՃԱՌԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրութիւն, գիրք:
ՃԱՌԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճառ, խօսք, բան:
ՃԱՌԱՏԵԼ, նբ. չբ. Ճոռոմաբանել, շաղփաղփել:
ՃԱՌԵԼ, նբ. Ատենաբանել, գրել, ասել, պատմել, քարոզել, հռչակել, յայտնաբանել:
ՃԱՐ, գ. Հնար, ելք:
ՃԱՐԱԿ, գ. 1. Դարման, պարէն, կուր, բուտ, արօտ, խար, ղալարի: 2. Ճարակումն, ծախումն, կեր (սպառելի նիւթ): 3. Ճար:
- ՃԱՐԱԿ ԱՌՆԵԼ. Ծախել, սպառել, ճարակել:
ՃԱՐԱԿԱԿԻՑ, ա. Արօտակից:
ՃԱՐԱԿԱՒՈՐ, ա. Խոտաճարակ, խոտաբուտ, արօտական:
ՃԱՐԱԿԵԼ, նբ. 1. Արածել, ճարակեցուցանել, կերակրել, սնուցանել, դարմանել: 2. փխբ. Ճարակ առնել, ծախել, սպառել:
ՃԱՐԱԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՃԱՐԱԿԵԼ (1):
ՃԱՐԱԿՈՒՄՆ, տե՛ս ՃԱՐԱԿ (2):
ՃԱՐԻՄԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՆԱՐԻՄԱՅՈՒԹԻՒՆ:
ՃԱՐՃԱՏԵԼ, տե՛ս ՃԱՅԹԵԼ (1):
ՃԱՐՃԱՏԻՒՆ, տե՛ս ՃԱՅԹԻՒՆ:
ՃԱՐՄԱՆԴ, տե՛ս ՇԻԳՂ:
ՃԱՐՊ, գ. 1. Ճրագու: 2. Պարարտութիւն: 3. Նման. Ջէթ: 4. ա. Գէր, պարարտ:
ՃԱՐՊԱՊԱՐԱՐՏ, ա. Ճարպաւորական:
ՃԱՐՊԱՒՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՃԱՐՊԱՊԱՐԱՐՏ:
ՃԱՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարարտութիւն:
ՃԱՐՏԱՍԱՆ, գ. 1. Ճարտարաբան, ճարտարախօս, պերճաբան, հռետոր: 2. Իմաստակ: 3. ա. Ճարտասանական:
ՃԱՐՏԱՍԱՆԱԿԱՆ, ա. 1. Հռետորական, ճարտարասանական: 2. Իմաստական:
- ՃԱՐՏԱՍԱՆԱԿԱՆՆ, գ. 1. Ճարտասանութիւն: 2. Ճարտասան:
ՃԱՐՏԱՍԱՆԵԼ, նբ. չբ. Ատենաբանել, ատենախօս լինել, փաստաբանել, պերճաբանել:
ՃԱՐՏԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ճարտասանականն, ճարտարախօսութիւն, փաստաբանութիւն: 2. Ճոռոմաբանութիւն, պերճաբանութիւն:
ՃԱՐՏԱՐ, ա. գ. 1. Արուեստագէտ, ձեռագէտ, հանճարեղ, հմուտ: 2. Քերթող, բանաստեղծ: 3. Իմաստակ: 4. մ. Քաջ, տիրապէս, լաւ, անվրէպ:
ՃԱՐՏԱՐԱԲԱՆ, տե՛ս ՃԱՐՏԱՐԱԽՕՍ:
ՃԱՐՏԱՐԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ՃԱՐՏԱՐԱԽՕՍԵԼ:
ՃԱՐՏԱՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՃԱՐՏԱՐԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ:
ՃԱՐՏԱՐԱԲԱՐ, մ. Ճարտարապէս, ճարտարապետապէս:

ՃԱՐՏԱՐԱԳԷՏ, ա. Հմուտ, գիտակ:
ՃԱՐՏԱՐԱԴԷՏ, ա. Քաջագէտ, արթուն, զգոյշ:
ՃԱՐՏԱՐԱԽՕՍ, ա. գ. Ճարտարաբան, ճարտասան, հռետոր:
ՃԱՐՏԱՐԱԽՕՍԵԼ, նբ. չբ. 1. Ճարտարաբանել, հաւաստաբանել, իմաստասիրել: 2. Իմաստակել:
ՃԱՐՏԱՐԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ճարտասանութիւն: 2. Ճարտարաբանութիւն, պերճաբանութիւն, քաղցրաբանութիւն:
ՃԱՐՏԱՐԱԿ, ա. Ճարտար, քաջարուեստ:
ՃԱՐՏԱՐԱԿԱՆ, ՃԱՐՏԱՐԱԿԻ, ա. Արուեստական:
ՃԱՐՏԱՐԱՄՏԵԼ, չբ. Իմաստասիրել, տրամաբանել, իմաստնանալ:
ՃԱՐՏԱՐԱՆԱԼ, չբ. Գուն գործել, ջանալ, հայթայթել:
ՃԱՐՏԱՐԱՆՔ, գ. Հայթայթանք, հնարք:
ՃԱՐՏԱՐԱՊԵՏ, գ. ա. 1. Ճարտար, արուեստագէտ: 2. Արարչագործ: 3. Քերթող, սոփեստէս: 4. Իմաստուն (չատ ճարտար):
ՃԱՐՏԱՐԱՊԵՏԱՊԷՍ, տե՛ս *ՃԱՐՏԱՐԱԲԱՐ*:
ՃԱՐՏԱՐԱՊԵՏԵԼ, նբ. Կազմել, յօրինել, ճարտարել:
ՃԱՐՏԱՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճարտարութիւն:
ՃԱՐՏԱՐԱՊԷՍ, տե՛ս *ՃԱՐՏԱՐԱԲԱՐ*:
ՃԱՐՏԱՐԱՍԱԿԱՆ, ՃԱՐՏԱՐԱՍԱՆ, ա. Ճարտարախօս, ճարտասան:
ՃԱՐՏԱՐԱՍԱՆԱԿԱՆ, ա. Ճարտասանական:
ՃԱՐՏԱՐԱՍԱՆԵԼ, տե՛ս *ՃԱՐՏԱՐԱԽՕՍԵԼ*:
ՃԱՐՏԱՐԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս *ՃԱՐՏԱՐԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ*:
ՃԱՐՏԱՐԵԼ, նբ. 1. Արուեստագործել, արուեստակել, իմաստակել: 2. Իմաստասիրել: 3. Ճարտարաբանել, ճարտարախօսել: 4. տե՛ս *ՃԱՐՏԱՐԱՆԱԼ*:

ՃԱՐՏԱՐԻՄԱՑ, տե՛ս *ՀՆԱՐԻՄԱՑ*:
ՃԱՐՏԱՐՄՏԵԼ, տե՛ս *ՃԱՐՏԱՐԱՄՏԵԼ*:
ՃԱՐՏԱՐՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնարագիտութիւն, իմաստակութիւն:
ՃԱՐՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արուեստ, արուեստագիտութիւն, գիւտ, հնարք, հնարագիտութիւն, հայթայթանք, աջողակութիւն: 2. Հանճար, իմաստութիւն: 3. Իմաստասիրութիւն, փիլիսոփայութիւն: 4. Իմաստակութիւն:
ՃԱՐՏՈՒԿ, տե՛ս *ԱՇԽԷՏ*:
ՃԱԻԱԿ, գ. Որդի, տղայ, ուստր:
ՃԱԻԱԿԵԹ, գ. Աղջիկ, դուստր:
ՃԳՆԱԶԳԵԱՑ, ա. Ճգնազգեստ, ճըգնազգեցիկ:
ՃԳՆԱԶԳԵՍՏ, ՃԳՆԱԶԳԵՑԻԿ, տե՛ս *ՃԳՆԱԶԳԵԱՑ*:
ՃԳՆԱԶԳԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճգնութիւն, նահատակութիւն:
ՃԳՆԱԽՈՆՋ, ա. Անխոնջ:
ՃԳՆԱԿԱՆ, ա. Մրցական, դժուարակիր, ճգնողական, ճգնաւորական:
ՃԳՆԱԿԻՑ, ա. Վաստակակից, պատերազմակից, չարչարակից, հանդիսակից:
ՃԳՆԱՍԷՐ, ա. Համբերատար, համբերող:
ՃԳՆԱՒՈՐ, գ. 1. Միայնակեաց, մենակեաց: 2. Նահատակ, մարտիրոս: 3. Առաքինի: 4. Ըմբիշ, ագոնարար: 5. ա. Ճգնաւորական, ճգնողական:
ՃԳՆԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Ճգնական, ճգնողական:
ՃԳՆԱՒՈՐԵԼ (իմ), չբ. Ճգնել, առաքինանալ, նահատակել, մրցել, կրթել:
ՃԳՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճգնութիւն, ժուժկալութիւն:
ՃԳՆԵԼ[1], նբ. Ի նեղ արկանել, ճգնեցուցանել, նեղել, տագնապել, չարչարել:
ՃԳՆԵԼ[2] (իմ), չբ. Ճգնաւորել, մրցել, նահատակել, կրթել, ջանալ, աշխատել:
ՃԳՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս *ՃԳՆԵԼ*[1]:
ՃԳՆՈՂԱԿԱՆ, ա. Ճգնական, ճգնաւորական:

ՃԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ճիգն, նեղութիւն, վիշտ, տագնապ, կիրք, չարչարանք, քիրտն, վաստակ, երկ: 2. Մրցանք, նահատակութիւն, կրթութիւն, ջան: 3. Ժուժկալութիւն:
ՃԳՆՈՒՄՆ, գ. Մրցանք, մրցումն:
ՃԵՂ, տե՛ս ԿՈՒՆԴ:
ՃԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿՆՏՈՒԹԻՒՆ:
ՃԵՂՔԵԼ, ՃԵՂՔՈՒԼ, նբ. Հերձանել, հերձուլ, ցելուլ, խզել, պատառել, բաժանել, որոշել, հատանել, կտրել:
ՃԵՄ[1], գ. Շրջագայութիւն, քայլափոխութիւն, ընթացք, գնացք:
– ՃԵՄ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ՃԵՄԵԼ (իմ):
ՃԵՄ[2], տե՛ս ԿԵՄ:
ՃԵՄԱՐԱՆ, գ. 1. Ճեմելիք: 2. Բնակարան, սրահ: 3. Դպրոց, վարժարան:
– ՃԵՄԱՐԱՆՔ, տե՛ս ՃԵՄ:
ՃԵՄԱՐԱՆՈՑ, գ. Ճեմելիք:
ՃԵՄԵԼ (իմ), չբ. Ճեմ առնուլ, շրջել, շրջագայել, զգնալ, երթևեկել, քայլել, խաղալ:
ՃԵՄԵԼԻ, լիք, գ. 1. Ճեմարան, ճեմարանոց: 2. Ճեմ, ճեմարանք:
ՃԵՄԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Շրջեցուցանել, յածեցուցանել:
ՃԵՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճեմ, շրջագայութիւն, փխբ. գրուցատրութիւն:
ՃԵՆՃԵՐ, գ. Ծուխ, գոլորշի (խորովուող մսի):
ՃԵՆՃԵՐԱԼ, տե՛ս ՃԵՆՃԵՐԵԼ[2]:
ՃԵՆՃԵՐԱԼԻՐ, ա. Ճենճերալից:
ՃԵՆՃԵՐԱԼԻՑ, տե՛ս ՃԵՆՃԵՐԱԼԻՐ:
ՃԵՆՃԵՐԵԼ[1], նբ. 1. Խորովել, ծխել, բուրել: 2. Զոհել:
ՃԵՆՃԵՐԵԼ[2], չբ. Ճենճերալ, բզզալ, տզզալ:
ՃԵՆՃԵՐՈՏԻԼ, չբ. Ծխոտել:
ՃԵՊ, գ. Աճապարումն, վաղվաղումն, փոյթ, ջան, ճիգն, հոգ:
– ՃԵՊ ԶՃԵՊԻ, ՃԵՊ Ի ՃԵՊՈՅ, ՃԵՊՈՎ, մ. Փոյթ ընդ փոյթ, փոյթ ի փութոյ, փութով, ստիպաւ, ստիպով, հապճեպ:
– ՃԵՊՍ ԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ. Ճեպել, ճեպեցուցանել, փութացուցանել:
ՃԵՊԱՆՑՈՅՑ ԶՈՒՐՑ, տե՛ս ՀԵՂԵՂԱՏ:
ՃԵՊԵԼ[1], նբ. 1. Ճեպս կացուցանել, ճեպեցուցանել, փութացուցանել: 2. Ստիպել, տագնապել, հարկեցուցանել, ի նեղ արկանել:
ՃԵՊԵԼ[2] և ՃԵՊԵԼ (իմ), չբ. 1. Փութալ, աճապարել, վաղվաղել, շտապել, երագել, ընթանալ, կանխել: 2. Հոգալ, գուն գործել:
ՃԵՊԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՃԵՊԵԼ[1]:
ՃԵՊՈՒՄՆ, գ. Ճեպ, փոյթ, ստիպումն:
ՃԵՏ, գ. Զարմ, սերունդ, ծնունդ, զաւակ:
ՃԵՐՄԱԿ, ա. Սպիտակ:
ՃԵՐՄԱԿԱԶԻ, ա. Սպիտակաձի:
ՃԵՒԵՂԻԿ, տե՛ս ՃԻՒԱՂ:
ՃԻԳՆ, տե՛ս ՃԳՆՈՒԹԻՒՆ:
ՃԻՂՄ, ա. Մատաղ, տղայական:
ՃԻՃԻ, տե՛ս ՃՃԻ:
ՃԻՇԴ, ա. 1. Ստոյգ, անվրէպ, սոսկ: 2. գ. Ճշդութիւն:
ՃԻԶ, գ. Կանչ, կանչիւն, ողբ, բողոք, կական, գոչիւն, աղաղակ, գուժումն, հեծութիւն:
– ՃԻԶ ԱՌՆՈՒԼ՝ ԲԱՌՆԱԼ, ԶՃԶԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ՃԶԵԼ:
ՃԻԶԵԼ, տե՛ս ՃԶԵԼ:
ՃԻՊՈՒՌՆ, տե՛ս ՃՊՈՒՌՆ:
ՃԻՊՌ, տե՛ս Բիժ (1):
ՃԻՌ, տե՛ս ՈՂԿՈՅԶ:
ՃԻՏԱԿ, գ. Քայռ, քառամանեակ, մեհեւանդ:
ՃԻՐԱՆ, գ. Ճանկ, մագիլ:
ՃԻՒԱՂ, գ. Ճևեղիկ, ճուաղն, հրէշ:
ՃԻՒԱՂԱԲԱՐՈՅ կամ ՃՈՒԱՂԱԲԱՐՈՅ, ա. Գազանաբարոյ, վայրենամիտ, անուսումն:
ՃԻՒԱՂԱԿԱՆ կամ ՃՈՒԱՂԱԿԱՆ, ա. Այլանդակ, վայրենի:
ՃԻՒԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլանդակութիւն, վայրենութիւն:

ՃԻՒՂ, գ. Ոստ, ուղէշ, ստեղն, բազուկ, բարունակ, շառաւիղ:
ՃԿՈՅԹ, գ. Ծկոյթ:
ՃՂՃԱՄԻՐՏ, տե՛ս ՃՂՃԻՄ (1):
ՃՂՃԻՄ, ա. 1. Փոքրոգի, ճղճամիրտ: 2. Ռիշտ, կծծի, ագահ:
ՃՂՃՄԵԼ (իմ), չբ. Ջառամանալ, թառամել, խորշոմել:
ՃՂՓՈՒՄՆ, գ. Ճողփումն:
ՃՃԵԿԵՐ, տե՛ս ՈՐԴՆԱՀԱՐ:
ՃՃԻ, գ. 1. Ճիճի, որդն: 2. Ջեռուն, սողուն:
ՃՃՈՒԵԼ, տե՛ս ՃՌՈՒՈՂԵԼ:
ՃՃՈՒՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճռուողումն:
ՃՄԼԵԼ, նբ. 1. Ճնշել, քամել: 2. Նեղել, նուաճել, կոխան առնել, խեղդել: 3. փխբ. Խորովել, տոչորել:
ՃՄԼԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ճմլել, մորմոքեցուցանել, կսկծեցուցանել, վրդովել:
ՃՆՃՂՈՒԿ, գ. (կենդբ.) Ծիտ, ճագ:
ՃՆՇԵԼ, նբ. 1. Ճմլել, սեղմել, քամել, զսպել: 2. Նուաճել, նկուն առնել, ճգնել, նեղել:
ՃՆՇԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՃՆՇԵԼ:
ՃՆՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճնշումն:
ՃՆՇՈՒՄՆ, տե՛ս ՃՆՇՈՒԹԻՒՆ:
ՃՆՋԱՆՈՒՆՔ, տե՛ս ԱՐԳԱՆԴ:
ՃՇԳՐԻՏ, ա. 1. Ճշմարիտ, ճիշդ, անվրէպ, ստոյգ, հաւաստի, իսկական, բուն, յարանման: 2. մ. տե՛ս ՃՇԳՐՏԻՒ:
ՃՇԳՐՏԱԲԱՆԵԼ, նբ. չբ. Իսկաբանել, հաւաստաբանել:
ՃՇԳՐՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Իսկաբանութիւն, ստուգաբանութիւն:
ՃՇԳՐՏԱԲԱՐ, տե՛ս ՃՇԳՐՏԻՒ:
ՃՇԳՐՏԱԳՈՅՆ, ա. մ. Հաւաստագոյն, իսկագոյն, ճշդիւ:
ՃՇԳՐՏԱԳՈՐԾ, ա. Անվրէպ, ճշգրիտ, ճիշդ:
ՃՇԳՐՏԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Ճշգրտեցուցանել:
ՃՇԳՐՏԱՊԱՏՈՒՄ, ա. մ. Ստուգապատում:
ՃՇԳՐՏԱՊԷՍ, տե՛ս ՃՇԳՐՏԻՒ:
ՃՇԳՐՏԱՏԵՍԻԼ, ա. Ճշմարտատեսիլ, հանգունատիպ, յարանման:
ՃՇԳՐՏԵԼ, նբ. Ստուգել, ճշդել, հաւաստել, հաւաստեցուցանել:
ՃՇԳՐՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ճշգրտել, նմանեցուցանել, ճշգրտագործել:
ՃՇԳՐՏԻՒ, մ. Ճշգրիտ, ճշգրտաբար, ճշգրտապէս, հաւաստեաւ, ստուգիւ, ճշդիւ, ճշդով, զգուշեաւ, անշուշտ:
ՃՇԳՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Իսկութիւն, հաւաստիք, անվրիպութիւն, ստուգաբանութիւն, ստուգութիւն:
ՃՇԴԱՊԱՀԱՆՋ, ա. Սաստկապահանջ:
ՃՇԴԵԼ, նբ. 1. Խնայել, անխայել, գնդալ: 2. Ստուգել, ճշգրտել:
– ՃՇԴԻՒ, ՃՇԴՈՎ, տե՛ս ՃՇԳՐՏԻՒ:
ՃՇԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ճշգրտութիւն (ճիշդ լինելը): 2. Ռշտութիւն, ժլատութիւն, խնայութիւն, կծծութիւն:
ՃՇՄԱՐԻՏ, ա. 1. Անսուտ, անշուշտ, իրաւ, ստոյգ, ճշգրիտ, ճիշդ, հաւաստի, աներկբայ: 2. Արդար, ուղիղ, հաւատարիմ, ճշմարտախօս, աննենգ: 3. յոգն. գ. Ճշմարտութիւն, ուղղութիւն: 4. մ. Ճըշմարտապէս, ստուգիւ, արդարև, յիրաւի:
ՃՇՄԱՐՏԱԲԱՆ, տե՛ս ՃՇՄԱՐՏԱԽՕՍ:
ՃՇՄԱՐՏԱԲԱՐ, տե՛ս ՃՇՄԱՐՏԱՊԷՍ:
ՃՇՄԱՐՏԱԳՈՅՆ, ա. 1. Ստուգագոյն: 2. մ. Ճշդիւ, ճշգրտիւ:
ՃՇՄԱՐՏԱԳՈՐԾ, ա. Արդարագործ:
ՃՇՄԱՐՏԱԳՈՐԾԵԱԼ, տե՛ս ՃՇՄԱՐՏԱԳՈՐԾ:
ՃՇՄԱՐՏԱԳՐԵԼ, նբ. Ստուգագրել, ստուգաբանել:
ՃՇՄԱՐՏԱԴԱՏ, ա. Արդարադատ:
ՃՇՄԱՐՏԱԽՈՀ, ա. Ողջամիտ:
ՃՇՄԱՐՏԱԽՕՍ, ա. Ճշմարտաբան, ստուգաբան, ճշմարիտ:
ՃՇՄԱՐՏԱԽՕՍԵԼ, տե՛ս ՃՇՄԱՐՏԵԼ:
ՃՇՄԱՐՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՃՇՄԱՐԻՏ:
ՃՇՄԱՐՏԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՃՇՄԱՐՏԱԿՑԵԼ:

ՃՇՄԱՐՏԱԿՈՐՈՅՍ, ա. Մոլորեալ:
ՃՇՄԱՐՏԱԿՑԵԼ, չբ. Ճշմարտակից լինել:
ՃՇՄԱՐՏԱՀԱՒԱՏ, ա. 1. Ողջամիտ, ուղղահաւատ: 2. Հաւատարիմ:
ՃՇՄԱՐՏԱՃԱՌ, տե՛ս ՃՇՄԱՐՏԱՊԱՏՈՒՄ:
ՃՇՄԱՐՏԱՊԱՏՈՒՄ, ա. Ճշմարտաճառ, իսկապատում, ուղղապատում, ստուգաբան, ճշմարտաբան, ճշմարտախօս:
ՃՇՄԱՐՏԱՊԷՍ, մ. Ճշմարտաբար, հաստատապէս, ստուգապէս, իսկապէս, ճըշմարտիւ, արդարեւ, յիրաւի:
ՃՇՄԱՐՏԱՍԷՐ, ա. Արդարասէր, ճշմարիտ:
ՃՇՄԱՐՏԱՍԻՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՃՇՄԱՐՏԱՍԻՐԱՊԷՍ:
ՃՇՄԱՐՏԱՍԻՐԱՊԷՍ, մ. Ճշմարտասիրաբար:
ՃՇՄԱՐՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արդարամըտութիւն:
ՃՇՄԱՐՏԱՏԵՍԻԼ, ա. Ճշմարտատիպ, անխաբ, ստոյգ, հաւաստի:
ՃՇՄԱՐՏԱՏԻՊ, տե՛ս ՃՇՄԱՐՏԱՏԵՍԻԼ:
ՃՇՄԱՐՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՃՇՄԱՐՏԵԼ:
ՃՇՄԱՐՏԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՒՂՂԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ:
ՃՇՄԱՐՏԵԼ, նբ. 1. Ստուգել, ճշգրտել: 2. Հաւատարմացուցանել, հաստատել, յայտ առնել: 3. Ճշմարտախօսել:
ՃՇՄԱՐՏԻՒ, մ. Ճշմարիտ, ստուգիւ, ճշգրտիւ, հաւաստեաւ, յիրաւի, ճշդիւ, քաջ:
ՃՇՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ստուգութիւն, իսկութիւն ուղղութիւն: 2. Անկեղծութիւն, հաւատարմութիւն: 3. Արդարութիւն:
– ՃՇՄԱՐՏՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Ճշմարտիւ, ճշգրտիւ:
ՃՇՆԵԼ, նբ. Ճնշել, ճգնել:
ՃՈԽ, ա. 1. Հարուստ, մեծատուն, փարթամ: 2. Մեծ, հզօր, կարող, երեւելի: 3. Շքեղ, պերճ, բարգաւաճ: 4. գ. Ազատ, աւագ, իշխան:
ՃՈԽԱԲԱՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՃՈԽԱԲԱՆԵԼ (1):
ՃՈԽԱԲԱՆԵԼ, չբ. 1. Ճոխաբան լինել: 2. Շատախօս լինել: 3. Մեծաբանել, ճամարտակել:
ՃՈԽԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճոռոմաբանութիւն, պերճաբանութիւն:
ՃՈԽԱԲԱՐ, մ. Տիրաբար, ազատօրէն, ինքնիշխանաբար:
ՃՈԽԱԳՈՅՆ, ա. մ. Հարստագոյն:
ՃՈԽԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծագործութիւն:
ՃՈԽԱԶԳԻ, ա. Մեծազգի, ազատ:
ՃՈԽԱԿԱՆ, ա. Ճոխ (որտեղ կայ ճոխութիւն):
ՃՈԽԱՁԻՐ, ա. Առատաձիր, մեծապարգեւ:
ՃՈԽԱՆԱԼ, չբ. 1. Բռնանալ, պանծանալ: 2. Մեծանալ, փարթամանալ:
ՃՈԽԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՃՈԽՍԻՐՈՒԹԻՒՆ:
ՃՈԽԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մեծացուցանել, մեծարել, հարստացուցանել:
ՃՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծութիւն, հարստութիւն, պատիւ, փառք, ինքնիշխանութիւն, աւագութիւն:
– ՃՈԽՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Տիրաբար, իշխանաբար:
ՃՈԽՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Սնափառութիւն:
ՃՈՂԵԼ, նբ. Փետել (մազերը):
ՃՈՂՁԵԼ, չբ. Փայլել, շողալ, շողշողել:
ՃՈՂՈՊՐԵԼ, նբ. 1. Շորթել, կորզել, զերծուլ, քաղել, կապտել, ի բաց թափել, ազատել: 2. չբ. Պրծանել, զերծանել:
ՃՈՂՓՈՒՄՆ, տե՛ս ՃՂՓՈՒՄՆ:
ՃՈՂՔԵԼ, նբ. Պատառել:
ՃՈՊԱՆ, գ. Ջուան, պարան, տոռն, լար:
ՃՈՊԱՆԱՁԻԳ, տե՛ս ՃՈՊԱՆԱՒՈՐ:
ՃՈՊԱՆԱՒՈՐ, ա. Ճոպանաձիգ:
ՃՈՌՈՄ, ա. Ճոխ, պերճ, սեթեւեթեալ:
– ՃՈՌՈՄՍ ԽՕՍԵԼ. Մեծաբանել:

ՃՈՌՈՄԱԲԱՆ, ա. Պերճաբան, պաճուճաբան:
ՃՈՌՈՄԱԲԱՆԵԼ, չբ. Ճոռոմ խօսել, մեծաբանել:
ՃՈՌՈՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պերճաբանութիւն: 2. Շատախօսութիւն, շաղփաղփութիւն:
ՃՈՌՈՄԱՆԱԼ, չբ. Ճոխանալ, պանծանալ, գոռոզանալ, մեծաբանել:
ՃՈՐՏ, գ. Ծառայ, սպասաւոր:
ՃՈՒԱՂՆ, տե՛ս ՃԻՒԱՂ:
ՃՈՒՉ, գ. Ճիչ, գոչիւն, աղաղակ:
ՃՉԵԼ, չբ. Ճիչել, ճիչ բառնալ, կռնչել:
ՃՉԻՒՆ, գ. Ճիչ, ճչումն:
ՃՉՈՒՄՆ, տե՛ս ՃՉԻՒՆ:
ՃՊՈՒՌՆ, գ. (կենդբ.) Ճիպուռն:
ՃՌԱՔԱՂ ԱՌՆԵԼ. Ճռաքաղել, պտղաքաղ առնել՝ լինել:
ՃՌԱՔԱՂԵԼ, տե՛ս ՃՌԱՔԱՂ ԱՌՆԵԼ:
ՃՌՈՒՂԵԼ, տե՛ս ՃՌՈՒՈՂԵԼ:
ՃՌՈՒՈՂԵԼ, չբ. Ճռուղել, ճռուռւղել, ճճուել:
ՃՌՈՒՈՂՈՒՄՆ, տե՛ս ՃՃՈՒՈՂՈՒԹԻՒՆ:
ՃՌՈՒՌՒՂԵԼ, տե՛ս ՃՌՈՒՈՂԵԼ:
ՃՐԱԳ, գ. 1. Լոյս, ջահ, լապտեր, կանթեղ, ճրագարան: 2. փխբ. Առաջնորդ: 3. փխբ. Մխիթարութիւն, յոյս, ապաւէն:
ՃՐԱԳԱԿԱԼ, տե՛ս ՃՐԱԳԱԿԻՐ:
ՃՐԱԳԱԿԻՐ, ա. Ճրագակալ:
ՃՐԱԳԱՐԱՆ, գ. 1. Աշտանակ, ճրագակալ, ճրագակիր, կանթեղ: 2. Ճրագ:
– ՃՐԱԳԱՐԱՆ ՏԵՍՈՒԹԵԱՆ. Նման. Աչք:
ՃՐԱԳՈՒ, տե՛ս ՃԱՐՊ (1):
ՃՕՃ, ա. Ճօճան, դիւրաշարժ:
– ՃՕՃ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ՃՕՃԵԼ[2] (խմ):
ՃՕՃԱՆ, տե՛ս ՃՕՃ:
ՃՕՃԵԼ[1], նբ. Ճօճեցուցանել, շարժլել, շարժել, տատանել:
ՃՕՃԵԼ[2] (խմ), չբ. Ճօճ առնուլ, ծածանել, երերել, տարաբերել:
ՃՕՃԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՃՕՃԵԼ[1]:

Մ

ՄԱԳԱՂԱԹ, ՄԱԳԱՂԱՏ, գ. Մատեան:
ՄԱԳԻԼ, գ. Ճանկ, ճիրան:
ՄԱԳԻՍՏՐԻԱՆՈՍ, գ. Մագիստրոս, պետ, զօրապետ, իշխանապետ:
ՄԱԳԻՍՏՐՈՍ, տե՛ս ՄԱԳԻՍՏՐԻԱՆՈՍ:
ՄԱԳԻՍՏՐՈՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱԳԻՍՏՐՈՒԹԻՒՆ:
ՄԱԳԻՍՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մագիստրոսութիւն:
ՄԱԳԼԵԼ, ՄԱԳԼՑԵԼ, տե՛ս ՄԱԳԼՑՏԵԼ:
ՄԱԳԼՑՏԵԼ, նբ. Մագլել, մագլցել, ցտել:
ՄԱԳՆԵՍՏԻՍ, գ. Մագնիտ:
ՄԱԳՆԻՏ, տե՛ս ՄԱԳՆԵՍՏԻՍ:
ՄԱԶ[1], գ. Հեր, գէս, ճար, վարս:
ՄԱԶ[2], գ. Գան, գաւազան, խարազան:
ՄԱԶԱԲԵՐ, ա. Մազեղ:
ՄԱԶԱԳՈՐԾ, ա. Մազեղէն:
ՄԱԶԱՊՈՒՐ, մ. Հազիւ, հազիւ հազ, մարդապուր:
ՄԱԶԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Թանձրութիւն:
ՄԱԶԵԱՅ, ա. Մազեղէն:
ՄԱԶԵՂ, ա. Մազաբեր, հերաւոր:
ՄԱԶԵՂԷՆ, ա. 1. Մազեայ: 2. գ. Քուրձ, խարազն, խորգ:
ՄԱԹԷՄԱՏԻԿՈՍ, ա. գ. Համարող, ուսումնական, ուսող:
ՄԱԺԻՍՏՐՈՍ, տե՛ս ՄԱԳԻՍՏՐՈՍ:
ՄԱԺԻՍՏՐՈՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱԳԻՍՏՐՈՍՈՒԹԻՒՆ:
ՄԱԼԵԼ, նբ. 1. Ճնշել, տրորել, ճմլել, մաշել, ջախել, լեսուլ: 2. Մեղկել, խղացուցանել, ներքինացուցանել: 3. Աղալ (ծամելով մանրացնել):
ՄԱԼՈՒԽ, տե՛ս ԿԱՌԱՆ:
ՄԱԽԱԶ, ա. Անառակ, պագշոտ, խենէշ, ցոփ, լկտի, շուայտոտ:
ՄԱԽԱԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Ցոփութիւն, լըկտութիւն, շուայտութիւն:

ՄԱԽԱԹ, գ. Հերիւն:
ՄԱԽԱԼ, չբ. Նախանձել, խանդալ, յաչաղել, չարակնել:
ՄԱԽԱՂ, գ. 1. Պարկ, բակեղեն, քսակ: 2. Քուրձ, խորգ: 3. Զամբիւղ, կողով, սապատ, սփիւրիդ:
ՄԱԽԱՑՈՐԴ, ՄԱԽԱՑՈՐԴՈՐ, ա. Նախանձոտ, յաչաղկոտ:
ՄԱԽԱՆՔ, գ. Չարակնութիւն, յաչաղանք:
ՄԱԽԻՋ, ա. Տգեղ, զազրելի, գարշ, աղտեղի, զազիր, անարգ:
ՄԱԽՈՂ, ա. Նախանձաբեկ:
ՄԱԾ, ա. 1. Մածեալ, հօծեալ, թանձրացեալ: 2. Կից, յարեալ, յեռ:
ՄԱԾԱՆԵԼ[1], տե՛ս ՄԱԾՈՒՑԱՆԵԼ:
ՄԱԾԱՆԵԼ[2] (իմ), ՄԱԾՆՈՒԼ, չբ. Մածգել, չաղել, հօծել, թանձրանալ, մակարդել, յարել:
ՄԱԾՈՒԱԾ, գ. Կառուած, բաղկացութիւն, հաստատութիւն:
ՄԱԾՈՒՄՆ, գ. Մածուցումն:
ՄԱԾՈՒՆ, տե՛ս ՄԱՃԱՌԱԿ:
ՄԱԾՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Փակուցանել, միացուցանել, կցել, յարել, պնդել:
ՄԱԾՈՒՑՈՒՄՆ, տե՛ս ՄԱԾՈՒՄՆ:
ՄԱԿԱԲԱՌՆԱԼ, նբ. Ըստանձնել:
ՄԱԿԱԳԱՆՁԵԼ, չբ. Վերագոչել:
ՄԱԿԱԳԱՆՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարձրաձայնութիւն, ճիչ:
ՄԱԿԱԳԻԾ, ա. Մակագրեալ, արձանագրեալ:
ՄԱԿԱԳՐԵԼ, նբ. 1. Վերագրել: 2. Ընծայել, սեպհականել: 3. Շարադրել, գրել, արձանագրել, դրոշմել:
ՄԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վերագրութիւն:
ՄԱԿԱԴԻՏՈՂ, տե՛ս ՎԵՐԱԴԻՏՈՂ:
ՄԱԿԱԴՐԱԿԱՆ, ա. (քեր.) Վերադիր, մակդիր:
ՄԱԿԱԴՐԵԼ, նբ. 1. Վերադրել, զետեղել: 2. Մականուանել, վերանուանել, վերակոչել:
ՄԱԿԱԿՈՉՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱԿԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ:
ՄԱԿԱՁԻ, ա. գ. Հեծեալ, ասպետ:
ՄԱԿԱՂԱՏԵՂ, գ. Բակ, պառակ, փարախ:
ՄԱԿԱՄՏԱԾԱԿԱՆ, ա. 1. Խոհական: 2. Մտացածին:
ՄԱԿԱՄՏԱԾԵԼ, նբ. 1. Հնարել, յօրինել: 2. Որոճել, խորհրդածել:
ՄԱԿԱՄՏԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խորհուրդ, մտածութիւն, խորհրդածութիւն: 2. Խելամտութիւն, խոհականութիւն, խելք: 3. Յօդուած (յօրինած՝ մոգոնած բան):
ՄԱԿԱՆ, գ. Գաւազան, ցուպ:
ՄԱԿԱՆՈՒԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԱԿԱԴՐԵԼ (2):
ՄԱԿԱՆՈՒՆ, գ. 1. Աւելաձայնութիւն, մականունութիւն: 2. ա. Անուանակիր (մի պատուի անուն կրող):
ՄԱԿԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մակակոչութիւն: 2. տե՛ս ՄԱԿԱՆՈՒՆ:
ՄԱԿԱՏԵՍՈՒՉ, ա. գ. Վերատեսուչ, վերակացու:
ՄԱԿԱՏՊԱՒՈՐԵԼ, նբ. Դրոշմել:
ՄԱԿԱՐԴ, գ. Խախաց, փխբ. պատճառ (մեղքեր առաջ բերող միջոց):
ՄԱԿԱՐԴԱԿ, ա. գ. 1. Արդակ, հարթ, ողորկ: 2. Մակերևոյթ:
ՄԱԿԱՐԴԱԿԵԼ, նբ. Հարթել, յարդարել, հաւասարել, ողորկել:
ՄԱԿԱՐԴԵԼ (իմ), չբ. Ընդխառնել, թանձրանալ, միանալ:
ՄԱԿԱՑԱԿԱՆ, ա. 1. Մակացողական, գիտնական: 2. Մակացու, գիտուն:
ՄԱԿԱՑՈՂ, ա. Մակացու, հմուտ, գիտնաւոր, գիտնական:
ՄԱԿԱՑՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՄԱԿԱՑԱԿԱՆ:
ՄԱԿԱՑՈՒ, տե՛ս ՄԱԿԱՑՈՂ:
ՄԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտութիւն, հասողութիւն, հմտութիւն, ուսումն:
ՄԱԿԱՒԱՍԱՐ, ա. 1. Զուգահաւասար, յարանման, անայլայլակ, բարեխառն, հասարակ: 2. Հասարակորդ, հաղորդ:

ՄԱԿԱՒԱՍԱՐԵԼ (իմ), չբ. Հաւասարել, կցորդ լինել:
ՄԱԿԵՂՈՆ, տե՛ս ՄՍԱՎԱՃԱՌԱՆՈՑ:
ՄԱԿԵՐԵՒԵԼ (իմ), չբ. Մակերևութանալ:
ՄԱԿԵՐԵՒՈՅԹ, տե՛ս ՄԱԿԵՐԵՒՈՒԹԻՒՆ:
ՄԱԿԵՐԵՒՈՒԹԱՆԱԼ, տե՛ս ՄԱԿԵՐԵՒԵԼ (իմ):
ՄԱԿԵՐԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Մակերևույթ:
ՄԱԿԸՆԴՈՒՆԵԼ (իմ), տե՛ս ՎԵՐԸՆԴՈՒՆԵԼ (իմ):
ՄԱԿԹԵՒԵԼ, տե՛ս ՎԵՐԱԹԵՒԵԼ:
ՄԱԿԽՈՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱԿԱՄՏԱԾՈՒԹԻՒՆ:
ՄԱԿՋԱՅՆԵԼ, տե՛ս ՎԵՐԱՋԱՅՆԵԼ:
ՄԱԿՈՅԿ, գ. Կուր, նաւամակոյկ, նաւակ:
ՄԱԿՍԱՍՏԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Սաստկութիւն, ուժգնութիւն, առաւելութիւն, գերազանցութիւն:
ՄԱՀ, գ. 1. Մեռելութիւն, վախճան, օրհաս: 2. Կոտորած, սպանութիւն, սատակումն: 3. Անձնասպանութիւն: 4. Ժանտամահ, ժանտախտ:
ՄԱՀԱԲԵՐ, ա. Մահառիթ, մահածին, սատակիչ:
ՄԱՀԱԲԵՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՄԱՀԱԲԵՐ:
ՄԱՀԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մահածութիւն:
ՄԱՀԱԲՈՅԾ, ա. Մահառիթ, մահաբեր:
ՄԱՀԱԳՈՅԺ, ա. Բօթաբեր:
ՄԱՀԱԳՈՐԾ, ՄԱՀԱԳՈՐԾԱԿ, ա. Մահաբեր, մահարար, մահառիթ:
ՄԱՀԱԳՈՒՇԱԿ, ա. Մահազեկոյց:
ՄԱՀԱԴԵՂ, տե՛ս ԹՈՅՆ:
ՄԱՀԱԶԳԵԱՑ, ա. Մահազգեստ, մահակիր:
ՄԱՀԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս ՄԱՀԱԶԳԵԱՑ:
ՄԱՀԱԶԵԿՈՅՑ, տե՛ս ՄԱՀԱԳՈՒՇԱԿ:
ՄԱՀԱԹՈՅՆ, ա. Մահացուցիչ:
ՄԱՀԱԼՈՅԾ, ա. Մահլուծող:
ՄԱՀԱԼՈՒԾՈՂ, տե՛ս ՄԱՀԱԼՈՅԾ:
ՄԱՀԱԾԻՆ, տե՛ս ՄԱՀԱԲԵՐ:
ՄԱՀԱԾՈՒ, ա. Մահաբեր, մահացու:
ՄԱՀԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՀԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ:
ՄԱՀԱԿ, գ. Բիր, գաւազան:
ՄԱՀԱԿԵՐՊԱՐԱՆ, ա. Մահառիթ:
ՄԱՀԱԿԻՐ, տե՛ս ՄԱՀԱԶԳԵԱՑ:
ՄԱՀԱՀԱՆԳՈՅՆ, ա. Մահատեսակ, մեռօրինակ:
ՄԱՀԱՀՐԱՒԷՐ, ա. Մահահրաւիրակ:
ՄԱՀԱՀՐԱՒԻՐԱԿ, տե՛ս ՄԱՀԱՀՐԱՒԷՐ:
ՄԱՀԱՁԻՐ, ա. Մահատու:
ՄԱՀԱՆԱԼ, չբ. Մեռանել, անշնչանալ:
ՄԱՀԱՇՇՈՒԿ, ա. Մահաշունչ:
ՄԱՀԱՇՈՒՆՉ, ա. Մահաբեր, մահառիթ:
ՄԱՀԱՊԱՐՏ, ա. Մահապարտական, մահապարտեալ:
- ՄԱՀԱՊԱՐՏ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՄԱՀԱՊԱՐՏԵԼ:
ՄԱՀԱՊԱՐՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՄԱՀԱՊԱՐՏ:
ՄԱՀԱՊԱՐՏԵԱԼ, տե՛ս ՄԱՀԱՊԱՐՏ:
ՄԱՀԱՊԱՐՏԵԼ, նբ. Մահապարտ առնել:
ՄԱՀԱՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դատապարտութիւն:
ՄԱՀԱՌԻԹ, ա. Մահաբեր, մահածին:
ՄԱՀԱՏԵՍԱԿ, ա. Մահատիպ, մահահանգոյն:
ՄԱՀԱՏԻՊ, տե՛ս ՄԱՀԱՏԵՍԱԿ:
ՄԱՀԱՏՈՒ, տե՛ս ՄԱՀԱՁԻՐ:
ՄԱՀԱՐԱՐ, ա. Մահագործ, մահացու, մահաբեր, մահառիթ:
ՄԱՀԱՐԲՈՅՑ, ա. Դեղատու, մահառիթ:
ՄԱՀԱՐՁԱՆ, գ. 1. Արձան, կոթող: 2. Աշտարակ, բուրգն:
ՄԱՀԱՑԱՆ, ա. Մահառիթ:
ՄԱՀԱՑՈՒ, ա. 1. Մահածու, մահաբեր, մահարար, մահառիթ: 2. Մահկանացու:
ՄԱՀԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մեռուցանել, սպանանել:
ՄԱՀԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Մեռուցիչ, սպանող, մահարար:
ՄԱՀԱՒՈՐ, ա. Մահկանացու:
ՄԱՀԻԿ, տե՛ս ԼՈՒՍԻՆ:
ՄԱՀԻՃՔ, գ. 1. Անկողին, գահոյք,

մահճակ: 2. Դագաղ:
ՄԱՀԻՆԱԲՈՂԲՈՋ, ա. Մահաբեր, մահարար, օրհասական:
ՄԱՀԿԱՆԱՑՈՒ, ա. 1. Մահացու, մահւուր, մեռոտ: 2. տե՛ս ՄԱՀԱՑՈՒ (1): 3. գ. Մարդ:
ՄԱՀՃԱԿ, տե՛ս ՄԱՀԻՃՔ:
ՄԱՀՄԵՏԱԿԱՆ, ա. գ. Մուլիմանակ:
ՄԱՂ, գ. 1. Նքոյր: 2. Խորխսխ (մոմեղէն բլիչների ցանց): 3. Սակառ:
ՄԱՂԱՁՄԱՑ, ՄԱՂԱՁՄԻ, տե՛ս ՄԱՂՁԸՄԱՑ:
ՄԱՂԱՍ, գ. Լորձն:
ՄԱՂԵԼ, նբ. 1. Խարբալել, խախալել: 2. Ցրել, տարածել:
ՄԱՂՁՄԱՑ, գ. Սկաւառակ, ափսէ:
ՄԱՂԹ, մաղթք, գ. Մաղթանք, աղօթք:
ՄԱՂԹԱԿԱՆ, ա. Աղօթական, աղաչաւոր:
ՄԱՂԹԱԿԻՑ, ա. Աղօթակից, աղաչաւոր, բարեխօս:
ՄԱՂԹԱՆՔ, գ. Մաղթք, աղաչանք, աղերս, պաղատանք, աղօթք, բարեխօսութիւն:
ՄԱՂԹԵԼ, նբ. և չբ. Աղօթել, աղաչել, աղերսել, պաղատել, խնդրել, բարեխօսել:
ՄԱՂԹՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՂԹԱՆՔ:
ՄԱՂԿԱՏԵԼ, նբ. 1. Խածանել, խայթել, կծանել: 2. Մորմոքեցուցանել:
ՄԱՂԿԱՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԱՂԿԱՏԵԼ:
ՄԱՂԿԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խածուած, խայթուած:
ՄԱՂՁ, գ. 1. Լեղի: 2. փխբ. Բարկութիւն, տրտմութիւն:
ՄԱՂՁԱԽԱՌՆ, ա. մ. Լեղախառն:
ՄԱՂՁԱՀԱՄ, ա. Լեղահամ:
ՄԱՂՁԱՏԱՐ, տե՛ս ՄԱՂՁԸՆԿԱԼ:
ՄԱՂՁԱՒՈՐ, ա. Ցասկոտ:
ՄԱՂՁԸՆԿԱԼ, ա. Մաղձատար:
ՄԱՂՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Դառնութիւն, դժընդակութիւն, գարշութիւն:
ՄԱՃ, գ. Խոփ:
ՄԱՃԱԿԱԼ, ա. գ. Հերկահար:
ՄԱՃԱՌԱԿ, գ. Մածուն, պանիր:
ՄԱՃԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թանձրացուցանել:
ՄԱՄՈՆԱՑ, գ. Ինչք, մեծութիւն:
ՄԱՄՈՆԱՊԱՇՏ, ա. Արծաթասէր:
ՄԱՄՈՒՌ, գ. Լօռ, քարաքոս:
ՄԱՄՓՈՒՂ, գ. Իշխան, գաւառապետ:
ՄԱՅՌ, տե՛ս ԵՐԱԿ:
ՄԱՅՏԱՆ, գ. Հրապարակ:
ՄԱՅՐ[1], գ. 1. Ծնօղ, մանկամայր: 2. Մայրպետ: 3. փխբ. Սկիզբն, պատճառ:
- ՄԱՅՐ ԱՐԵԳԱԿԱՆ կամ ԱՐԵՒՈՒ. Արևմուտք:
- ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ կամ ԵԿԵՂԵՑԵԱՑ. Կաթողիկէ:
- ՄԱՅՐ ՔԱՂԱՔԱՑ. Մայրաքաղաք:
ՄԱՅՐ[2], գ. (բսբ.) Սարդ, մայր լիբանանու:
- ՄԱՅՐ ԼԻԲԱՆԱՆՈՒ, տե՛ս ՄԱՅՐ[2]:
ՄԱՅՐԱԿԱՆ, ա. Մայրենի, մայրօրինակ:
- ՄԱՅՐԱԿԱՆ ՈՐՈՎԱՅՆ, տե՛ս ԱՐԳԱՆԴ:
ՄԱՅՐԱՍՏԱՆԻԿ, ա. Մայրոլորտ:
ՄԱՅՐԱՒՈՐ, գ. Մայրի, անտառ:
ՄԱՅՐԱՔԱՂԱՔ, գ. Քաղաքամայր, մեծաքաղաք, մայր քաղաքաց:
ՄԱՅՐԱՔԱՂԱՔԱՑԻ, ա. գ. 1. Մեծաքաղաքացի: 2. տե՛ս ՄԵՏՐԱՊՕԼԻՏ:
ՄԱՅՐԵՆԻ, տե՛ս ՄԱՅՐԱԿԱՆ:
ՄԱՅՐԵՒՈՐ, գ. 1. տե՛ս ՄԱՅՐԱՒՈՐ: 2. Փայտահար:
ՄԱՅՐԵՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՏԱՌԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ:
ՄԱՅՐԻ, գ. 1. Անտառ: 2. տե՛ս ՄՈՐԻ:
ՄԱՅՐՈԼՈՐՏ, տե՛ս ՄԱՅՐԱՍՏԱՆԻԿ:
ՄԱՅՐՊԵՏ, տե՛ս ԱԲԲԱՍՈՒՀԻ:
ՄԱՅՐՕՐԻՆԱԿ, տե՛ս ՄԱՅՐԱԿԱՆ:
ՄԱՆ[1], տե՛ս ՄՆԱՍ:
ՄԱՆ[2], տե՛ս ՄԱՆԱՆԱՅ:
ՄԱՆԱՆԱՅ, տե՛ս ԳԱԶՊԷՆ:

ՄԱՆԱԽԱՆԴ, ՄԱՆԱԽԱՆԴ ՁԻ, ՄԱՆԱԽԱՆԴ ԹԷ, մ. եղբ. Առաւել, յաւէտ, տրնա:
ՄԱՆԳԱՂ, գ. Գերանդի, սրիան:
ՄԱՆԳԼԱԻՒՏ, գ. Սենեկապան (արքայի):
ՄԱՆԳՂԻՈՆ, ՄԱՆԳՂՈՆ, գ. Մենքենայ, մեքենայ, նետակալ (պաշարողական ռազմական գործիք):
ՄԱՆԳՆԵՍՏԻՍ, տե՛ս ՄԱԳՆԵՍՏԻՍ:
ՄԱՆԴԻԱ, գ. Զգեստ, քղանցք:
ՄԱՆԵԱԿ, գ. Գումարտակ, քայռ, քառամանեակ, ճիտակ, որմիսկ:
ՄԱՆԵԼ, նբ. Ոլորել, նիւթել, հիւսել, պատատել:
ՄԱՆԵԼԻՔ, տե՛ս ԻԼ:
ՄԱՆԵԽԱՐ, ՄԱՆԵԽՈՐ, տե՛ս ԵՐԻՁ:
ՄԱՆԿ, գ. Խորամանկութիւն, մեքենաւորութիւն, խարդախութիւն, դաւ:
ՄԱՆԿԱԲԱՐ, մ. 1. Տղայաբար, մանկապէս: 2. Երիտասարդապէս: 3. ա. Մանկական:
ՄԱՆԿԱԲԱՐՁ, ա. գ. Ծնուցիչ, դայեակ, մանկակալ:
ՄԱՆԿԱԲԱՐՈՅ, ա. 1. Տղայաբարոյ: 2. Տղայական, երիտասարդական:
ՄԱՆԿԱԳՈՅՆ, ա. 1. Կրտսերագոյն, համբակագոյն: 2. Նոր, արդի, նորագոյն:
ՄԱՆԿԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Ծննդագործել, զաւակագործել, մանկածնել:
ՄԱՆԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Որդեծնութիւն, մանկածնութիւն, մանկարարութիւն, զաւակասերութիւն:
ՄԱՆԿԱԶՐԱԽ, ա. Անորդի, անզաւակ, անժառանգ:
ՄԱՆԿԱԽՈՂԽՈՂ, ա. Մանկասպան, մանկակոտոր:
ՄԱՆԿԱԾՆԵԼ, տե՛ս ՄԱՆԿԱԳՈՐԾԵԼ:
ՄԱՆԿԱԾՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՆԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:
ՄԱՆԿԱԾՈՒ, տե՛ս ՄԱՆԿԱՎԱՐԺ:
ՄԱՆԿԱԿԱԼ, ա. գ. 1. Սնուցիչ, ստնտու: 2. տե՛ս ՄԱՆԿԱԲԱՐՁ:
ՄԱՆԿԱԿԱՆ, ա. Տղայական:
ՄԱՆԿԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առոյգութիւն:
ՄԱՆԿԱԿԵՐ, ա. Զաւակակեր, որդեկեր:
ՄԱՆԿԱԿՈՏՈՐ, տե՛ս ՄԱՆԿԱԽՈՂԽՈՂ:
ՄԱՆԿԱԿՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Մանկավարժութիւն:
ՄԱՆԿԱՀԱՍԱԿ, ա. Մանկատիպ:
ՄԱՆԿԱՄԱՅՐ, գ. 1. Մայր: 2. Մանկամարդ (կին):
ՄԱՆԿԱՄԱՐԴ, ա. գ. Երիտասարդուհի:
ՄԱՆԿԱՄԱՐՁ, ա. Մարզիչ:
ՄԱՆԿԱՄԻՏ, ա. Տղայամիտ, տհաս:
ՄԱՆԿԱՄՈԼ, ա. Մանկատռփ, արուամոլ:
ՄԱՆԿԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Մանկատռփութիւն, մանկասերմնութիւն, արուամոլութիւն:
ՄԱՆԿԱՄՏԱԿԱՆ, ա. Տղայական, տըխմար, տհաս:
ՄԱՆԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Տղայանալ: 2. Առոյգանալ, ժրանալ:
ՄԱՆԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԱՆԿԱԲԱՐ (1):
ՄԱՆԿԱՍԵՐՄՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՆԿԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ:
ՄԱՆԿԱՍԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Որդեծնութիւն:
ՄԱՆԿԱՍԷՐ, ա. Որդեսէր:
ՄԱՆԿԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Որդեսիրութիւն:
ՄԱՆԿԱՍՊԱՆ, տե՛ս ՄԱՆԿԱԽՈՂԽՈՂ:
ՄԱՆԿԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Որդեսպանութիւն:
ՄԱՆԿԱՎԱՐԺ, ա. գ. Մանկածու, դաստիարակ:
ՄԱՆԿԱՎԱՐԺԵԼ, նբ. Դաստիարակել, հրահանգել, կրթել, մարզել:
ՄԱՆԿԱՎԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Մանկակրթութիւն, դաստիարակութիւն, հրահանգք:
ՄԱՆԿԱՏԻՊ, տե՛ս ՄԱՆԿԱՀԱՍԱԿ:
ՄԱՆԿԱՏՌԻՓ, տե՛ս ՄԱՆԿԱՄՈԼ:
ՄԱՆԿԱՏՌՓՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՆԿԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ:

ՄԱՆԿԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՆԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:
ՄԱՆԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Առոյգացուցանել, նորոգել:
ՄԱՆԿԱՒՈՐ, ա. Մանկական, տղայական:
ՄԱՆԿԵՐԱՄ, գ. Մանկտի:
ՄԱՆԿԻԿ, գ. Մանկուկ, պատանեկիկ:
ՄԱՆԿՈՒԹԻՒՆ[1], գ. Տղայութիւն:
ՄԱՆԿՈՒԹԻՒՆ[2], գ. Խորամանկութիւն, մեքենայութիւն:
ՄԱՆԿՈՒԿ, տե՛ս ՄԱՆԿԻԿ:
ՄԱՆԿՈՒՏ, ա. Մանկաւոր, մանկական, տղայական:
ՄԱՆԿՏԻ, գ. յոգն. Մանկունք, տղայք, պատանիք, երիտասարդք:
ՄԱՆՆԱՅ, գ. Ընծայ, նուէր, պատարագ, տուրք:
ՄԱՆՈՑ, տե՛ս ԻՂ:
ՄԱՆՈՒԱԾ, գ. Ոլոր, հիւսուած, չարամանութիւն:
ՄԱՆՈՒԱԾԵԼ, նբ. Հիւսել:
ՄԱՆՈՒԿ, գ. 1. Երախայ, տղայ: 2. Զաւակ, որդի: 3. Պատանի, երիտասարդ: 4. Ծառայ, սպասաւոր: 5. Զինուոր, զօրական: 6. ա. Փոքր, փոքրիկ, մանր: 7. Մանկական:
ՄԱՆՏԱՏՈՐ, գ. Թղթաբեր, սուրհանդակ:
ՄԱՆՐ, ա. 1. Փոքրիկ: 2. Նուրբ: 3. փխբ. Աննշան, չնչին: 4. մ. Մանրամասնաբար:
ՄԱՆՐԱԳՈՅՆ, ա. Մանրիկ, մանրամասն:
ՄԱՆՐԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Նրբել:
ՄԱՆՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճարտարութիւն, նրբութիւն:
ՄԱՆՐԱԽԻԾ, տե՛ս ԿՈՊԻՃ:
ՄԱՆՐԱԽՈՅԶ, ա. Մանրակրկիտ:
– ՄԱՆՐԱԽՈՒԶԻՒ, մ. Մանրամասնաբար:
ՄԱՆՐԱԿԱՐԿԱՏ, ա. Սնոտի:
ՄԱՆՐԱԿԾԻ, ա. Ագահ:
ՄԱՆՐԱԿՏԻՏ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԿՐԿՏԵԼ:
ՄԱՆՐԱԿՐԿԻՏ, ա. մ. Մանրաքնին, մանրամասնաբար:
ՄԱՆՐԱՀԵՏԵԼ, նբ. Հետաքնին լինել, հետազօտել:
ՄԱՆՐԱՄԱՆԱԿ, գ. Վայրկեան, բոպէ:
ՄԱՆՐԱՄԱՍՆ, ա. 1. Մանրամասնեայ, մանրամասնաբար: 2. գ. Միւսիոն (խճանկարի մանր քար):
ՄԱՆՐԱՄԱՍՆԱԲԱՐ, մ. 1. Մի ըստ միոջէ, մանրախուզիւ: 2. ա. Մանրամասնեայ:
ՄԱՆՐԱՄԱՍՆԱԳՈՅՆ, ա. Նրբամասնագոյն:
ՄԱՆՐԱՄԱՍՆԵԱՅ, ա. Մանրամասնաբար, լիակատար, անթերի:
ՄԱՆՐԱՔՆԻՆ, ա. Մանրակրկիտ:
ՄԱՆՐԵԼ, նբ. Ջարդել, խորտակել, փշրել, մալել:
ՄԱՆՐԻԿ, ա. 1. Փոքրիկ: 2. Նուրբ:
ՄԱՆՐԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՆՐՈՒԹԻՒՆ:
ՄԱՆՐՈՒԱԾ, գ. Փշրանք:
ՄԱՆՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մանրկութիւն, փոքրկութիւն:
ՄԱՇ, ա. Մաշեալ:
ՄԱՇԱԾՈՅ, ա. Մաշական, մաշուածոյ, ապականացու:
ՄԱՇԱԿԱՆ, ա. Մաշածոյ, դիւրամաշ:
ՄԱՇԱՊԵՐՃԱՆ, տե՛ս ՄԱՇԿԱՊԱՃԷՆ:
ՄԱՇԱՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԾԻՐԱԿԱՆ:
ՄԱՇԱՐԱՅ, տե՛ս ԾԻՐԱԿԱՆ ԱԽՏ:
ՄԱՇԱՐԱՅԱԿԱՆ, տե՛ս ԾԻՐԱԿԱՆ:
ՄԱՇԵԼ, նբ. չբ. 1. Ծախել, վատնել: 2. Լուծանել, եղծանել, սատակել: 3. Հաշել, հիւծանել: 4. Ուտել: 5. Հնացուցանել, հնանալ: 6. Մանրել, փշրել: 7. Այրել, տոչորել (հրով):
– ՄԱՇԵԼ Ի ՍՈՒՐ ՍՈՒՍԵՐԻ. Ընդ սուր հանել:
ՄԱՇԿ, գ. 1. Մորթ, կաշի, մորթի: 2. Մաշկեակ:

ՄԱՇԿԱԳՈՐԾ, ա. Մաշկեղէն, մաշկեայ:
ՄԱՇԿԱԹԵԻ, ա. Թաղանթաթեւ:
ՄԱՇԿԱՀԱՆԴԵՐՁ, ա. մ. 1. Մաշկեազգեաց: 2. գ. Մաշկեակ:
ՄԱՇԿԱՄԻՐԳ, տե՛ս ՇԱԳԱՆԱԿ:
ՄԱՇԿԱՊԱՃԷՆ, գ. Մաշկաւարզան, մաշապերճան (Պարսից թագաւորի կանանոցի վրան):
ՄԱՇԿԱԻԱՐԶԱՆ, տե՛ս ՄԱՇԿԱՊԱՃԷՆ:
ՄԱՇԿԵԱԶԳԵԱՑ, տե՛ս ՄԱՇԿԱՀԱՆԴԵՐՁ (1):
ՄԱՇԿԵԱԿ, գ. Մաշկահանդերձ:
ՄԱՇԿԵԱՅ, ՄԱՇԿԵՂԷՆ, ա. 1. Մորթեղէն, կաշեայ: 2. գ. Մաշկեակ, մաշկահանդերձ:
ՄԱՇՈՒԱԾ, գ. Մաշումն, մաշութիւն, փտութիւն:
ՄԱՇՈՒԱԾՈՅ, տե՛ս ՄԱՇԱԾՈՅ:
ՄԱՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնութիւն, փտութիւն, մաշումն, մաշուած:
ՄԱՇՈՒՄՆ, գ. Հաշումն:
ՄԱՇՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԿՆՏԱՆԱԼ:
ՄԱՌԱԽԼԱՋԵԻ, տե՛ս ԲԱԼԱՋԵԻ:
ՄԱՌԱԽԼԱՄԱԾ, տե՛ս ՄԱՌԱԽԼԱՊԱՏ:
ՄԱՌԱԽԼԱՊԱՏ, ա. Մառախլամած, միգապատ:
ՄԱՌԱԽԼԵԼ (իմ), չբ. Մթագնել:
ՄԱՌԱԽՂԻՆ, ՄԱՌԱԽՂՈՒՏ, ա. Մառախլապատ:
ՄԱՌԱԽՈՒՂ, գ. 1. Մէգ, բալ: 2. փխբ. Աղջամուղջ, մթութիւն:
ՄԱՌԱՆ, գ. 1. Ամբար, ամբարանոց, մթերանոց, շտեմարան: 2. Ներքնատուն, նկուղ:
ՄԱՌԵԽ, տե՛ս ՀՐԱՏ[2]:
ՄԱՌՆԱՄՈՒՏ, ա. Մռայլ, մթին:
ՄԱՌՈՒԼ, տե՛ս ՀԱՁԱՐ:
ՄԱՍՆ, գ. 1. Բաժին, հատուած, հատոր, կտոր, պատառ: 2. Կողմն, վայր: 3. Կլիմայ:
– ՄԱՍՈՒՆՔ. (եկեղց.) Նշխար:
ՄԱՍՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՄԱՍՆԱՒՈՐԱԲԱՐ:
ՄԱՍՆԱԴԻՐ, ա. Մասնաւոր, առանձնական:
ՄԱՍՆԱԿ, գ. Մասնիկ:
ՄԱՍՆԱԿԱՆ, ա. Մասնաւոր, առանձնական, եզական:
ՄԱՍՆԱԿԻՑ, ա. Հաղորդ, հաղորդակից, բաժանորդ:
ՄԱՍՆԱԿՑԵԼ, չբ. Հաղորդակցել:
ՄԱՍՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաղորդութիւն, հաղորդակցութիւն, կցորդութիւն:
ՄԱՍՆԱՅՔ, տե՛ս ԸՍՏՄԱՍՆԵԱՅՔ:
ՄԱՍՆԱՒՈՐ, ա. 1. Մասնական, առանձնական: 2. Չափաւոր, սակաւ: 3. Եզական, անհատ, իւրաքանչիւր:
– Ի ՄԱՍՆԱՒՈՐԻ, մ. Մասնաւորապէս, առանձնապէս, յատկապէս:
ՄԱՍՆԱՒՈՐԱԲԱՐ, մ. 1. Մասնաբար: 2. Մանրամասնաբար: 3. Յատկապէս, առանձնապէս:
ՄԱՍՆԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Մասնական, մասնաւոր:
ՄԱՍՆԱՒՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԱՍՆԱՒՈՐԱԲԱՐ:
ՄԱՍՆԱՒՈՐԵԼ[1], նբ. Հաղորդ առնել, հաղորդել, բաշխել:
ՄԱՍՆԱՒՈՐԵԼ[2] (իմ), չբ. Մասնել, մասնակցել, հաղորդակցել:
ՄԱՍՆԵԼ (իմ), տե՛ս ՄԱՍՆԱՒՈՐԵԼ[2] (իմ):
ՄԱՍՆԻԿ, գ. Մասնակ:
ՄԱՍՏՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաստատութիւն, ամրութիւն:
ՄԱՏԱԿ, գ. Ճակ, ճայիկ, մատեան:
ՄԱՏԱԿԱԽԱԶ, ա. Իգամոլ (ձիերի մասին):
ՄԱՏԱԿԱԽԱԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Իգամոլութիւն, վրնջիւն (մատակախազ լինելը):
ՄԱՏԱԿԱՐԱՐ, գ. Տնտես:
ՄԱՏԱԿԱՐԱՐԱԲԱՐ, մ. Մատակարարապէս, տնտեսաբար:
ՄԱՏԱԿԱՐԱՐԱԿԱՆ, ա. Տնտեսական, տնօրինական:

ՄԱՏԱԿԱՐԱՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԱՏԱԿԱՐԱԲԱՐ:
ՄԱՏԱԿԱՐԱՐԵԼ, նբ. Տնտեսել, տնօրինել, բաշխել, ընձեռել, պաշտել, սպասահարկել:
ՄԱՏԱԿԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տնտեսութիւն, տնօրէնութիւն, բաշխումն, նախախնամութիւն, խնամակալութիւն, պաշտօն:
ՄԱՏԱԿԱՐԱՐՈՒՄՆ, գ. Մատակարարութիւն (մատակարարելը):
ՄԱՏԱՂ, ա. 1. Փափուկ, կակուղ, գիրգ: 2. Նորածին, նորաբողբոջ:
ՄԱՏԱՂԱԾԻՆ, ա. 1. Նորածին: 2. Երկնիչ, մատաղամայր:
ՄԱՏԱՂԱԿԱՆ, ա. Տղայական:
ՄԱՏԱՂԱՄԱՅՐ, տե՛ս ՄԱՏԱՂԱԾԻՆ (2):
ՄԱՏԱՂԱՆԱԼ, չբ. Մանկանալ:
ՄԱՏԱՂԱՏՈՒՆԿ, ա. գ. 1. Նորատունկ: 2. Նորահաւատ:
ՄԱՏԱՂԵԼ, տե՛ս ՄԱՏԱՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՄԱՏԱՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Փափկացուցանել, կակղել, կակղացուցանել:
ՄԱՏԱՂՕՐԵԱՅ, ա. Մանկահասակ, տղայ:
ՄԱՏԱՆԱԿ, տե՛ս ՄԱՏՆԵԱԿ:
ՄԱՏԱՆԻ, գ. Կնիք:
ՄԱՏԵԱՆ[1], գ. 1. Մագաղաթ, թուղթ, գիրք, գրութիւն, արձանագրութիւն: 2. Գլուխ (գրքի մաս): 3. Մատենադարան:
- ՄԱՏԵՆԻՑ ԴԱՐԱՆ. Մատենադարան:
- Ի ՄԱՏԵՆԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ կամ ՏԱԼ. Մատենագրել:
ՄԱՏԵԱՆ[2], տե՛ս ՄԱՏԱԿ:
ՄԱՏԵԱՆԱԳՐԵԼ, տե՛ս ՄԱՏԵՆԱԳՐԵԼ:
ՄԱՏԵՆԱԳԷՏ, ա. գ. Գրագէտ, գրագիր, ատենադպիր, դպրապետ:
ՄԱՏԵԱՆԱԳԻՐ, գ. 1. Պատմագիր: 2. Դպիր:
ՄԱՏԵՆԱԳՐԵԼ, նբ. Դնել գիրս, ի մատենի հարկանել՝ տալ, ընդ գրով արկանել, արձանագրել, շարագրել, մատենաւորել, վիպագրել:
ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պատմագրութիւն: 2. Մատեան, գիրք:
ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆ, գ. Մատենից դարան, գրանոց, դիւան:
ՄԱՏԵՆԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ՄԱՏԵՆԱԳՐԵԼ:
ՄԱՏՁԵԼ (իմ), տե՛ս ՄԱԾԱՆԵԼ (իմ):
ՄԱՏԻՏՈՒՄՆ, գ. Ընդելուզումն, յեռումն:
ՄԱՏՆ ԱՌՆԵԼ. Մատնացոյց առնել, այպանել, նշաւակել:
ՄԱՏՆԱՑՈՅՑ ԱՌՆԵԼ. 1. Նշանակել: 2. Մատն առնել, նշաւակել:
ՄԱՏՆ ԵՒ ՏՈՒՐ ԼԻՆԵԼ. Մատնել:
ՄԱՏՆ ԼԻՆԵԼ. 1. Մատնել, չարախօսել: 2. Անձնատուր լինել:
ՄԱՏՆԵԱԿ, գ. Մատն, ձեռն, բուռն:
- Ի ՄԱՏՆԵԱԿ ԱՐԿԱՆԵԼ. Զբռամբ արկանել:
ՄԱՏՆԵԼ, նբ. Մատն լինել, մատն և տուր լինել:
ՄԱՏՆԻՉ, ա. գ. Մատնտու, չարախօս, բանսարկու, դաւաճան:
ՄԱՏՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՏՆՈՒՄՆ:
ՄԱՏՆՈՒԼ, տե՛ս ՄԱՏՁԵԼ (իմ):
ՄԱՏՆՈՒՄՆ, գ. Մատնութիւն:
ՄԱՏՆՏՈՒ, տե՛ս ՄԱՏՆԻՉ:
ՄԱՏՈՒՌՆ, գ. Վկայարան, վկայանոց, մարտիրոսարան, մատրանոց, աղօթանոց:
ՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Մօտեցուցանել, մերձեցուցանել: 2. Տալ, առբերել, կարկառել, ընծայել, նուիրել, պատարագել, զոհել, ձօնել: 3. Վերագրել:
- ՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼԻՔ. Մատուցիչ, մատուցող:
ՄԱՏՈՒՑԱՐԱՆ, գ. (եկեղց.) Ընծայարան, սեղան, խորան:
ՄԱՏՈՒՑԻՉ, ՄԱՏՈՒՑՈՂ, տե՛ս ՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼԻՔ:
ՄԱՏՈՒՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Մատուցումն, նուիրումն:

ՄԱՏՈՒՑՈՒՄՆ, գ. Ընծայումն (մատուցանելը):
ՄԱՏՉԵԼ, չբ. Մօտել, մօտենալ, մօտաւորել, մերձել, մերձենալ, մերձաւորել, հպել, շօշափել:
ՄԱՏՌՈՒԱԿ, ա. գ. Գինեպաշտ, տակառապետ:
ՄԱՏՌՈՒԱԿԵԼ, նբ. և չբ. 1. Գինեպաշտ լինել, տակառապետել: 2. Նման. Սպասահարկել, սպաս ունել, արբանեկել:
ՄԱՏՌՈՒԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գինեպաշտութիւն, տակառապետութիւն: 2. Ծառայութիւն, սպասաւորութիւն:
ՄԱՏՐԱՆՈՑ, տե՛ս ՄԱՏՈՒՌՆ:
ՄԱՐԱԽ, գ. (կենդբ.) Մորեխ:
ՄԱՐԳ, մանաւանդ՝ ՄԱՐԳՔ, գ. Մարգագետին:
ՄԱՐԳԱԳԵՏԻՆ, գ. Լօռամարգք:
ՄԱՐԳԱՐԷ, գ. Գուշակ:
– ԿԻՆ ՄԱՐԳԱՐԷ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐԷՈՒՀԻ:
ՄԱՐԳԱՐԷԱԲԱՐ, մ. Մարգարէապէս, մարգարէօրէն:
ՄԱՐԳԱՐԷԱԳԷՏ, ա. Մարգարէածանօթ:
ՄԱՐԳԱՐԷԱԶՐԱՒ, ա. Մարգարէասպան:
ՄԱՐԳԱՐԷԱԾԱՆՕԹ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐԷԱԳԷՏ:
ՄԱՐԳԱՐԷԱԿԱՆ, ա. Նախագուշականն:
ՄԱՐԳԱՐԷԱԿԻՐ, ա. Մարգարէահրաշ:
ՄԱՐԳԱՐԷԱՀՐԱՇ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐԷԱԿԻՐ:
ՄԱՐԳԱՐԷԱՆԱԼ, չբ. նբ. Գուշակել, նախաձայնել:
ՄԱՐԳԱՐԷԱՆՈՑ, գ. Մարգարէարան:
ՄԱՐԳԱՐԷԱՊԵՏ, ա. գ. Նախամարգարէ:
ՄԱՐԳԱՐԷԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐԷԱԲԱՐ:
ՄԱՐԳԱՐԷԱՍՊԱՆ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐԷԱԶՐԱՒ:
ՄԱՐԳԱՐԷԱՐԱՆ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐԷԱՆՈՑ:
ՄԱՐԳԱՐԷՈՒԹԻՒՆ, գ. Գուշակութիւն, նախաձայնութիւն, կանխասացութիւն, կանխատեսութիւն, կանխապատմութիւն:
ՄԱՐԳԱՐԷՈՒՀԻ, գ. Կին մարգարէ:
ՄԱՐԳԱՐԷՕՐԷՆ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐԷԱԲԱՐ:
ՄԱՐԳԱՐՏԱԳՈՅՆ, ա. Մարգարտերանգ:
ՄԱՐԳԱՐՏԱԶԱՐԴ, ա. Մարգարտապատ, մարգարտախուռն, մարգարտակապ:
ՄԱՐԳԱՐՏԱԽՈՒՌՆ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐՏԱԶԱՐԴ:
ՄԱՐԳԱՐՏԱԿԱՊ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐՏԱԶԱՐԴ:
ՄԱՐԳԱՐՏԱՇԱՐ, ա. Մարգարտատող:
ՄԱՐԳԱՐՏԱՊԱՏ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐՏԱԶԱՐԴ:
ՄԱՐԳԱՐՏԱՏԵՍԱԿ, ա. Մարգարտատեսիլ:
ՄԱՐԳԱՐՏԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐՏԱՏԵՍԱԿ:
ՄԱՐԳԱՐՏԱՏՈՂ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐՏԱՇԱՐ:
ՄԱՐԳԱՐՏԱՓԱՅԼ, ա. Մաքրափայլ:
ՄԱՐԳԱՐՏԵՐԱՆԳ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐՏԱԳՈՅՆ:
ՄԱՐԳՃԱԽԻՆ, ՄԱՐԳՃԱԿ, տե՛ս ՃԱՀԻՃՔ:
ՄԱՐԴ, մանաւանդ՝ յոգն. ՄԱՐԴԻԿ, գ. Ադամածին, մահկանացու, հողածին, երկրածին, անձն, այր:
ՄԱՐԴԱԲԱՐ, տե՛ս ՄԱՐԴԿԱԲԱՐ:
ՄԱՐԴԱԲՆԱԿ, ա. Ժողովրդաբնակ, մարդաշէն:
ՄԱՐԴԱԳՈՂ, տե՛ս ՄԱՐԴԱԴԱՒ:
ՄԱՐԴԱԴԱՒ, ա. Մարդագող, աւազակ, սպանող:
ՄԱՐԴԱԴԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւազակութիւն:
ՄԱՐԴԱԴԷՄ, տե՛ս ՄԱՐԴԱԿԵՐՊ:

ՄԱՐԴԱԶԷՆ ԼԻՆԵԼ, *տե՛ս* ՄԱՐԴԱԶՈՀ ԼԻՆԵԼ:
ՄԱՐԴԱԶՈՀ ԼԻՆԵԼ. *Մարդազէն լինել (մարդ զոհել):*
ՄԱՐԴԱԹԱՓ, *ա. Անմարդ, անբնակ:*
ՄԱՐԴԱԹԻՒ, *գ. Ըստ մարդաթուի:*
– ԸՍՏ ՄԱՐԴԱԹՈՒԻ, *տե՛ս* ՄԱՐԴԱԹԻՒ:
ՄԱՐԴԱԽԱՆՁ, *ա. Մարդածախ, մարդակեր:*
ՄԱՐԴԱԽԻՏ, *ա. Մարդաշատ, բազմամարդ:*
ՄԱՐԴԱԽՈՂԽՈՂ, ՄԱՐԴԱԽՈՇՈՇ, *ա. Մարդասպան, արիւնահեղ, արեանարբու, խոշոշ:*
ՄԱՐԴԱԾԱԽ, *ա. Մարդախանձ, մարդավար, մահաբեր:*
ՄԱՐԴԱԿ, *տե՛ս* ՀԵԾԱՆ (1):
ՄԱՐԴԱԿԵՐ, *տե՛ս* ՄԱՐԴԱԽԱՆՁ:
ՄԱՐԴԱԿԵՐՊ, *ա. Մարդադէմ, մարդատեսիլ, մարդակերպարան, մարդապատկեր:*
ՄԱՐԴԱԿԵՐՊԱՐԱՆ, *տե՛ս* ՄԱՐԴԱԿԵՐՊ:
ՄԱՐԴԱԿՈՏՈՐ, *ա. 1. Մարդասպան: 2. Մարդածախ:*
ՄԱՐԴԱՀԱՃԵԼ, *չբ. Մարդահաճոյանալ, շողոքորթել, կեղծաւորել:*
ՄԱՐԴԱՀԱՃՈՅ, *ա. Մարդելոյզ, շողոքորթ:*
ՄԱՐԴԱՀԱՃՈՅԱՆԱԼ, *տե՛ս* ՄԱՐԴԱՀԱՃԵԼ:
ՄԱՐԴԱՀԱՃՈՅՈՒԹԻՒՆ, ՄԱՐԴԱՀԱՃՈՒԹԻՒՆ, *գ. Ակնառութիւն, մարդելուզութիւն, շողոքորթութիւն, կեղծաւորութիւն:*
ՄԱՐԴԱՄԱՀ, *գ. Ժանտամահ:*
ՄԱՐԴԱՆԱԼ, *չբ. (կրօն.) Էանալ, ներմարդանալ, մարմնանալ:*
ՄԱՐԴԱՆՄԱՆ, *ա. Մարդավայելուչ:*
ՄԱՐԴԱՇԱՀ, *ա. Մարդաշնորհ:*
ՄԱՐԴԱՇԱՏ, *տե՛ս* ՄԱՐԴԱԽԻՏ:
ՄԱՐԴԱՇԱՏՈՒԹԻՒՆ, *տե՛ս* ԲԱԶՄԱՄԱՐԴՈՒԹԻՒՆ:
ՄԱՐԴԱՇԷՆ, *ա. Մարդաշատ, մարդաբնակ:*
ՄԱՐԴԱՇՆՈՐՀ, *տե՛ս* ՄԱՐԴԱՇԱՀ:
ՄԱՐԴԱՊԱՏԿԵՐ, *ա. 1. Մարդադէմ, մարդակերպ: 2. գ. տե՛ս* ԱՌՆԱՊԱՏԿԵՐ:
ՄԱՐԴԱՊԵՏ, *տե՛ս* ՄԱՐԴՊԵՏ:
ՄԱՐԴԱՊԷՍ, *տե՛ս* ՄԱՐԴԿԱԲԱՐ:
ՄԱՐԴԱՊՈՒՐ, *տե՛ս* ՄԱԶԱՊՈՒՐ:
ՄԱՐԴԱՍԵՐ, *տե՛ս* ԲԵՂՆԱՒՈՐ:
ՄԱՐԴԱՍԷՐ, *ա. 1. Բարեսէր, բարերար, հիւրասէր, գթած: 2. Մարդասիրական:*
ՄԱՐԴԱՍԻՐԱԿԱՆ, *տե՛ս* ՄԱՐԴԱՍԷՐ (2):
ՄԱՐԴԱՍԻՐԱՊԷՍ, *մ. Մարդասիրութեամբ, գթասիրաբար:*
ՄԱՐԴԱՍԻՐԵԼ, *չբ. և նբ. Գթալ, խնայել, արգահատել:*
ՄԱՐԴԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, *գ. Գութ, գթութիւն, ներողութիւն:*
ՄԱՐԴԱՍՊԱՆ, *ա. Մարդախոշոշ, մարդադաւ, արիւնահեղ, սպանիչ, սպանող:*
ՄԱՐԴԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, *տե՛ս* ՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ՄԱՐԴԱՎԱՅԵԼՈՒՉ, *տե՛ս* ՄԱՐԴԱՆՄԱՆ:
ՄԱՐԴԱՎԱՅԵԼՉԱԲԱՐ, *մ. Մարդավայելչապէս:*
ՄԱՐԴԱՎԱՅԵԼՉԱՊԷՍ, *տե՛ս* ՄԱՐԴԱՎԱՅԵԼՉԱԲԱՐ:
ՄԱՐԴԱՎԱՐ, *տե՛ս* ՄԱՐԴԱԾԱԽ:
ՄԱՐԴԱՏԵԱՑ, *ա. Մարդատեցիկ:*
ՄԱՐԴԱՏԵՍԱԿ, ՄԱՐԴԱՏԵՍԻԼ, *ա. մ. Մարդակերպ, մարդադէմ:*
ՄԱՐԴԱՏԵՑԻԿ, *տե՛ս* ՄԱՐԴԱՏԵԱՑ:
ՄԱՐԴԱՏԵՑՈՒԹԻՒՆ, *գ. Տմարդութիւն:*
ՄԱՐԴԵԼՈՅԶ, *տե՛ս* ՄԱՐԴԱՀԱՃՈՅ:
ՄԱՐԴԵԼՈՒԶԱԿԱՆ, *ա. Հրապուրիչ:*
ՄԱՐԴԵԼՈՒԶՈՒԹԻՒՆ, *տե՛ս* ՄԱՐԴԱՀԱՃՈՅՈՒԹԻՒՆ:
ՄԱՐԴԵՂՈՒԹԻՒՆ, *գ. 1. (կրօն.) Ներ-*

մարդուլթիւն, մարմնազգեցուլթիւն, մարմնաւորուլթիւն, մերակերպուլթիւն: 2. Ստեղծումն, ծագումն, սերունդ, ազգաբանուլթիւն:
ՄԱՐԴԵՐԵՒՈՅԹ, ա. Մարդատեսիլ (մարդու երևոյթ՝ տեսք ունեցող):
ՄԱՐԴԸՆԴԵԼ, ա. Ընդել, ընտանի (մարդուն ընտելացած՝ սովորած):
ՄԱՐԴԿԱԲԱՐ, մ. 1. Մարդաբար, մարդապէս, մարդկապէս, մարդկապիսաբար, մարդկայնաբար, մարդկօրէն, մարդկօրինակաբար: 2. ա. Մարդկային:
ՄԱՐԴԿԱԿԱՆ, տե՛ս ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ:
ՄԱՐԴԿԱԿԵՐՊ, ՄԱՐԴԿԱԿԵՐՊԱՐԱՆ, ՄԱՐԴԿԱԿԵՐՊԵԱԼ, տե՛ս ՄԱՐԴԱԿԵՐՊ:
ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ, ա. Մարդկական, մարդկեղէն:
ՄԱՐԴԿԱՅՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՄԱՐԴԿԱԲԱՐ:
ՄԱՐԴԿԱՆԱԼ, տե՛ս ՄԱՐԴԱՆԱԼ:
ՄԱՐԴԿԱՊԷՍ, ՄԱՐԴԿԱՊԻՍԱԲԱՐ, տե՛ս ՄԱՐԴԿԱԲԱՐ:
ՄԱՐԴԿԵՂԷՆ, տե՛ս ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ:
ՄԱՐԴԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Մարդիկ, ժողովուրդ:
ՄԱՐԴԿՕՐԷՆ, մ. 1. Մարդկաբար: 2. ա. Մարդկային:
ՄԱՐԴԿՕՐԻՆԱԿԱԲԱՐ, ՄԱՐԴԿՕՐԻՆԱԿԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՄԱՐԴԿՕՐԷՆ (1):
ՄԱՐԴՊԵՏ, գ. Ներքինապետ:
ՄԱՐԶ, գ. Կողմն, սահման (երկրի մի որոշ մասը):
ՄԱՐԶԱՐԱՆ, գ. Մրցարան, վարժարան, հանդիսարան:
ՄԱՐԶԵԼ, նբ. Վարժել, կրթել, մրցել:
ՄԱՐԶԻԿ, գ. Մարտիկ:
ՄԱՐԶԻՉ, ա. գ. Կրթակ, հրահանգիչ:
ՄԱՐԶՊԱՆ, գ. Կողմնապահ, կողմնակալ, կողմնապետ, կուսակալ:
ՄԱՐԶՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կողմնապահուլթիւն, կողմնակալուլթիւն, կուսակալուլթիւն:
ՄԱՐԶՊԵՏ, գ. Կողմնապետ, գործակալ:
ՄԱՐԹ, ա. Մարթելի, կարելի, հնարաւոր, մարթ ու պատշաճ:
- ՄԱՐԹ Է, մբ. Մարթի, հնար է, լինի, ի դէպ է, օրէն է, արժան է:
ՄԱՐԹԱԿԱՆ, ա. Հարկաւոր, հանճարաւոր, ճարտար:
ՄԱՐԹԱՆԱԼ, տե՛ս ՄԱՐԹԵԼ:
ՄԱՐԹԱՆՔ, գ. Հնարք, հայթայթանք, ճար, ճարտարուլթիւն, արուեստ:
ՄԱՐԹԵԼ[1], չբ. Կարել, զօրել, ատակել, բաւել, ձեռնհաս լինել:
ՄԱՐԹԵԼ[2], նբ. Հնարել, հայթայթել, ի գործ արկանել, մարթեցուցանել:
ՄԱՐԹԵԼԻ, տ՛ս ՄԱՐԹ:
ՄԱՐԹԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԱՐԹԵԼ[2]:
ՄԱՐԹԻ, տե՛ս ՄԱՐԹ Է:
ՄԱՐԹՈՒՆ, ա. Հնարագիւտ, ճարտար, հանճարեղ, մարթուչ:
ՄԱՐԹՈՒՉ, տե՛ս ՄԱՐԹՈՒՆ:
ՄԱՐԹ ՈՒ ՊԱՏՇԱՃ, տե՛ս ՄԱՐԹ:
ՄԱՐԹՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնարագիտուլթիւն, ճարտարուլթիւն:
ՄԱՐԻ, տե՛ս ՀԱՒ[1] (2):
ՄԱՐԿԵՂ, տե՛ս ԲՐԻՉ:
ՄԱՐՄԱՆԴ, ա. Բարեխառն (տեղեր):
ՄԱՐՄԱՋԵԼ կամ ՄԱՐՄԱՆՋԵԼ, չբ. Մորմոքել, եռալ, կսկծել:
ՄԱՐՄԱՋԵՑՈՒՑԱՆԵԼ կամ ՄԱՐՄԱՆՋԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մորմոքեցուցանել, կսկծեցուցանել:
ՄԱՐՄԱՋՈՒՄՆ կամ ՄԱՐՄԱՆՋՈՒՄՆ, գ. Մորմոքանք, կսկիծ:
ՄԱՐՄԱՌՈՏ, տե՛ս ՈՐՔԻՆՈՏ:
ՄԱՐՄԱՐԱԿՈՒՌ, ա. Մարմարաշէն:
ՄԱՐՄԱՐԱՇԷՆ, տե՛ս ՄԱՐՄԱՐԱԿՈՒՌ:
ՄԱՐՄԱՐԵԱՅ, ա. Մարմարեղէն, մարմարիոնեայ, կճեայ:
ՄԱՐՄԱՐԵՂԷՆ, տե՛ս ՄԱՐՄԱՐԵԱՅ:
ՄԱՐՄԱՐԻՈՆ, գ. 1. Կիճ, կուճ: 2. ա. Մարմարեայ, մարմարեղէն:
ՄԱՐՄԱՐԻՈՆԵԱՅ, տե՛ս ՄԱՐՄԱՐԵԱՅ:
ՄԱՐՄԻՆ, գ. 1. Գոյացուլթիւն, էակ,

նիւթական, տարր: 2. Միս (արեան և ոսկորի հակադրութեամբ): 3. Մարդ, անձն: 4. Դի:
ՄԱՐՄՆԱԲԱՐ, մ. Մարմնապէս, մարմնականապէս, մարմնաւորապէս:
ՄԱՐՄՆԱԶԳԱԾ, ՄԱՐՄՆԱԶԳԵԱՑ, ՄԱՐՄՆԱԶԳԵՍՏ, ՄԱՐՄՆԱԶԳԵՑԻԿ, ա. Մարմնաւոր:
ՄԱՐՄՆԱԶԳԵՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՐԴԵՂՈՒԹԻՒՆ:
ՄԱՐՄՆԱԶԵՂԾ, ա. 1. Արատաւոր: 2. Ախտաւոր:
ՄԱՐՄՆԱԽՈՐԺ, ա. Հեշտալի:
ՄԱՐՄՆԱԽՈՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեշտութիւն:
ՄԱՐՄՆԱԿԱՆ, ա. 1. Մարմնային, մարմնաւոր: 2. Մարմնասէր:
ՄԱՐՄՆԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Նիւթական:
ՄԱՐՄՆԱԿԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԱՐՄՆԱԲԱՐ:
ՄԱՐՄՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մարմին (մարմնաւոր լինելը):
ՄԱՐՄՆԱԿԵՐ, ա. Մսակեր, շաղղակեր, գիշակեր:
ՄԱՐՄՆԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մսակերութիւն, շաղղակերութիւն:
ՄԱՐՄՆԱԿԵՐՊ, ա. 1. Մարմնացեալ, մարդացեալ: 2. Մարմնական, մարմնաւոր:
ՄԱՐՄՆԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճգնաւորութիւն:
ՄԱՐՄՆԱՀԱՐ, ա. Ցաւագար, ախտաժէտ, խեղ:
ՄԱՐՄՆԱՁԵՒ, ա. Մարմնատեսակ, մարմնակերպ, մարմնաւոր:
ՄԱՐՄՆԱՃԱՇԱԿ, ա. Ուտելի:
ՄԱՐՄՆԱՅԻՆ, տե՛ս ՄԱՐՄՆԱՒՈՐ:
ՄԱՐՄՆԱՆԱԼ, չբ. 1. (եկեղց.) Մարդանալ: 2. Թանձրանալ (նիւթական ձև՝ մարմին ստանալ):
ՄԱՐՄՆԱՊԱՀ, ա. գ. Անձնապահ, թիկնապահ, արբանեակ:
ՄԱՐՄՆԱՊԱՏ, ա. Մսապատ:
ՄԱՐՄՆԱՊԱՐԱՐ, ա. Գիրացուցիչ:
ՄԱՐՄՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԱՐՄՆԱԲԱՐ:
ՄԱՐՄՆԱՌԻԿ, ա. Մարմնազգեցիկ:
ՄԱՐՄՆԱՍԷՐ, ա. Փափկասէր, բարեկեաց, աշխարհասէր:
ՄԱՐՄՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Փափկասիրութիւն:
ՄԱՐՄՆԱՍՊԱՆ, ա. Անձնասպան, ինքնասպան:
ՄԱՐՄՆԱՎԱՃԱՌ, ա. Մսավաճառ:
ՄԱՐՄՆԱՎԱՅԵԼՈՒՉ, ա. Մարմնաւոր, մարդկային:
ՄԱՐՄՆԱՏԵՍԱԿ, ա. Մարմնաձև, մարմնակերպ, մարմնաւոր:
ՄԱՐՄՆԱՏԵՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Նիւթականութիւն:
ՄԱՐՄՆԱՏԵՍԻԼ, ՄԱՐՄՆԱՏԻՊ, տե՛ս ՄԱՐՄՆԱՏԵՍԱԿ:
ՄԱՐՄՆԱՐԱՆ, գ. (եկեղց.) Խառնարան, միարան:
ՄԱՐՄՆԱՒՈՐ, ա. 1. Մարմնազգեաց, մարմնազգեցիկ: 2. Մարմնաձև, մարմնակերպ: 3. Մարմնային, մարմնական: 4. Նիւթական:
ՄԱՐՄՆԱՒՈՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՄԱՐՄՆԱՒՈՐԱՊԷՍ:
ՄԱՐՄՆԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Մարմնաւորականագոյն:
ՄԱՐՄՆԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Մարմնական, մարմնային, մարմնաւոր:
ՄԱՐՄՆԱՒՈՐԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՄԱՐՄՆԱՒՈՐԱԳՈՅՆ:
ՄԱՐՄՆԱՒՈՐԱՊԷՍ, մ. Մարմնաւորաբար, մարմնաբար, մարմնապէս:
ՄԱՐՄՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. (եկեղց.) Մարդեղութիւն: 2. Մարմին, նիւթականութիւն:
ՄԱՐՄՆԱՓԱՅԼ, ա. Երևելի, զգալի:
ՄԱՐՄՆԵՂ, ա. Գէր, պարարտ, մարմնեղէն:
ՄԱՐՄՆԵՂԷՆ, ա. 1. Մարմնային,

մարմնական, մարմնաւոր: 2. Մսեղէն: 3. Մարմնեղ, հարստի:
ՄԱՐՄՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՐՄՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ:
ՄԱՐՏ, գ. 1. Ռազմ, պատերազմ, ճակատամարտ: 2. Կագ, կռիւ: 3. Ագոն:
ՄԱՐՏԱԴԻՐ, ա. գ. Հանդիսադիր, նահատակադիր, մարտայարդար:
ՄԱՐՏԱԾՆՈՅՑ, ա. Խռովայոյզ:
ՄԱՐՏԱԿԻՑ, ա. գ. 1. Պատերազմակից, նիզակակից, նահատակակից: 2. Ընդդիմամարտ, դիմամարտ, հակառակորդ, թշնամի, ոսոխ:
ՄԱՐՏԱԿՌԻՒ, ա. 1. Մարտող: 2. Մարտ, կռիւ, կագ, մաքառումն, պայքար:
ՄԱՐՏԱԿՌՈՒԵԼ (իմ), չբ. Մարտնչել, կագել, վիճել:
ՄԱՐՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Օգնականութիւն: 2. Դիմամարտութիւն:
ՄԱՐՏԱՅԱՐԴԱՐ, տե՛ս ՄԱՐՏԱԴԻՐ:
ՄԱՐՏԱՆ, տե՛ս ԵՐԱՆԻ՜ ԹԷ:
ՄԱՐՏԻԿ, ա. գ. 1. Մարտող, զինուոր: 2. Նահատակ, ըմբիշ:
– ՄԱՐՏԻԿՔ, գ. Մրցարան (մրցութեան ասպարէզ):
ՄԱՐՏԻՐՈՍ, գ. (եկեղց.) Վկայ, նահատակ:
ՄԱՐՏԻՐՈՍԱԲԵՐ, ա. Մարտիրոսաբոյս:
ՄԱՐՏԻՐՈՍԱԲՈՅՍ, տե՛ս ՄԱՐՏԻՐՈՍԱԲԵՐ:
ՄԱՐՏԻՐՈՍԱԿԱՆ, ա. Վկայական:
ՄԱՐՏԻՐՈՍԱՆԱԼ, չբ. Վկայել, նահատակել:
ՄԱՐՏԻՐՈՍԱՍԷՐ, ա. Վկայասէր:
ՄԱՐՏԻՐՈՍԱՐԱՆ, տե՛ս ՎԿԱՅԱՐԱՆ:
ՄԱՐՏԻՐՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Վկայութիւն, նահատակութիւն:
ՄԱՐՏԻՐՈՍՈՒՀԻ, տե՛ս ՎԿԱՅՈՒՀԻ:
ՄԱՐՏԻՒՐՈՍ, տե՛ս ՄԱՐՏԻՐՈՍ:
ՄԱՐՏԿՈՅՑ, գ. Բերդամարտութիւն:
ՄԱՐՏՆՉԵԼ (իմ), չբ. Պատերազմել, կռուել, մրցել, կագել, հակառակել, մաքառել:
ՄԱՐՏՈՂ, տե՛ս ՄԱՐՏԻԿ (1):
ՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՐՏ:
ՄԱՐՏՈՒՌՆ, տե՛ս ՄԱՏՈՒՌՆ:
ՄԱՐՏՈՒՍՈՅՑ, ա. Մարտադիր:
ՄԱՑԱՌԱԽԻՏ, ա. Մացառուտ:
ՄԱՑԱՌԱՄԻՏ, ա. Վայրենամիտ, վայրենի:
ՄԱՑԱՌՈՒՏ, տե՛ս ՄԱՑԱՌԱԽԻՏ:
ՄԱՔԱՌ, գ. Մաքառումն, պայքար, վէճ, հակառակութիւն:
ՄԱՔԱՌԵԼ (իմ), չբ. Մարտնչել, պայքարել, կռուել:
ՄԱՔԱՌՈՂ, ա. Հակառակաբան, ընդդիմաբան, ոսոխ:
ՄԱՔԱՌՈՒՄՆ, գ. Պայքար, վէճ, վիճաբանութիւն:
ՄԱՔԻ, գ. Ոչխար (էգ):
ՄԱՔՄԱՆ, գ. Սաւան, պաստառ, դաստառակ:
ՄԱՔՈՒՐ, ա. Յստակ, ջինջ, պարզ, անաղտ, զուտ, սուրբ, անբիծ, անարատ:
ՄԱՔՍ, գ. Սակ, տուրք, հարկ, բաժ:
ՄԱՔՍԱԺՈՂՈՎ, տե՛ս ՄԱՔՍԱՒՈՐ:
ՄԱՔՍԱՒՈՐ, ա. գ. Մաքսաժողով:
ՄԱՔՍԱՒՈՐԱԲԱՐ, մ. Մաքսաւորապէս:
ՄԱՔՍԱՒՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԱՔՍԱՒՈՐԱԲԱՐ:
ՄԱՔՍԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ՄԱՔՍԵԼ:
ՄԱՔՍԵԼ, նբ. Մաքսաւորել:
ՄԱՔՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՄԱՔՐԱՊԷՍ:
ՄԱՔՐԱԳՈՐԾ, ՄԱՔՐԱԳՈՐԾԱԿ, ա. Սրբարար:
ՄԱՔՐԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Սրբագործել, սրբագանել:
ՄԱՔՐԱԶԱՐԴ, ա. Անարատ, մաքրափայլ:
ՄԱՔՐԱԶԱՐԴԵԼ, նբ. Մաքրագործել, մաքրազտել, սրբել:
ՄԱՔՐԱԶԳԵԱՑ, ա. Մաքրազգեստ, մաքրակրօն:
ՄԱՔՐԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս ՄԱՔՐԱԶԳԵԱՑ:
ՄԱՔՐԱԶՏԵԼ, տե՛ս ՄԱՔՐԱԶԱՐԴԵԼ:

ՄԱՔՐԱԿԱՆ, ա. 1. Մաքուր, սուրբ, սրբական, նուիրական: 2. Մաքրողական:

- ՄԱՔՐԱԿԱՆ ՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԲՈՐԱԿ:

ՄԱՔՐԱԿԵՆՑԱՂ, ա. Մաքրակրօն, կուսակրօն, առաքինի:

ՄԱՔՐԱԿՐՕՆ, ա. Սրբակեաց, կուսակրօն, բարեպաշտ:

ՄԱՔՐԱՄԱՏՈՅՑ, ա. (կրօն.) Աստուածահաճոյ:

ՄԱՔՐԱՆԱԼ, չբ. Յստականալ:

ՄԱՔՐԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Մաքրափայլ, լուսափայլ:

ՄԱՔՐԱՊԷՍ, մ. 1. Մաքրաբար, սրբապէս: 2. (յունական ոճով) Պարզաբար, իսկապէս, տիրապէս:

ՄԱՔՐԱՐԱՐ, ա. Սրբարար:

ՄԱՔՐԱՓԱՅԼ, ա. Ջինջ, յստակ, լուսափայլ, պայծառ, սրբափայլ:

ՄԱՔՐԱՓԱՌ, տե՛ս ՍՊԻՏԱԿԱՓԱՌ:

ՄԱՔՐԵԼ, նբ. 1. Սրբել, յստակել: 2. (յունական ոճով) Մեկնել, բացատրել, պարզել:

ՄԱՔՐԻՆԱՃԵՄ, ա. Մաքրազարդ, մաքրափայլ:

ՄԱՔՐԻՋ, ա. Մաքրողական:

ՄԱՔՐՈՂԱԿԱՆ, ա. Մաքրիչ, քաւիչ, սրբիչ, սրբարար:

ՄԱՔՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Սրբութիւն, յստակութիւն, պարզութիւն: 2. Մաքրումն: 3. (յունական ոճով) Մեկնութիւն:

ՄԱՔՐՈՒՄՆ, գ. Մաքրութիւն:

ՄԱՔՐՈՒՆԱԿ, ա. Մաքրական:

ՄԵԼԱՆ, տե՛ս ԹԱՆԱՔ:

ՄԵԾ, ա. Շատ, սաստիկ, աւագ, հզօր, ճոխ:

- ՄԵԾ, ՄԵԾ ԻՄՆ, ՄԵԾՍ, ՄԵԾԱԻ, ՄԵԾՈՒ, մ. Մեծապէս, մեծամեծս, յոյժ, կարի:

ՄԵԾԱԲԱՆ, ա. Մեծախօս, պոռոտախօս:

- ՄԵԾԱԲԱՆՍ ԽՕՍԵԼ կամ ԲԱՐԲԱՌԵԼ, տե՛ս ՄԵԾԱԲԱՆԵԼ:

ՄԵԾԱԲԱՆԵԼ, չբ. Մեծաբանս խօսել՝ բարբառել, մեծամեծս բարբառել՝ խօսել՝ կոտորել, կոկոզաբանել:

ՄԵԾԱԲԱՐ, տե՛ս ՄԵԾԱՊԷՍ:

ՄԵԾԱԲԱՐԲԱՌ, ա. մ. Մեծաձայն, մեծաձայնապէս, մեծագոչ, մեծակոչ, բարձրաբարբառ, բարձրաձայն:

ՄԵԾԱԲԵՌՆ, ա. Ծանրաբեռն:

ՄԵԾԱԲԵՐՁ, ա. Բարձրաբերձ:

ՄԵԾԱԲՆԱԲԱՐ, մ. Վայելչապէս, գեղեցկապէս:

ՄԵԾԱԲՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծաբուսութիւն, մեծանձնութիւն, ազնուականութիւն, լաւութիւն:

ՄԵԾԱԲՈՅՍ, ա. Մեծամեծ, գերապանծ, ազնիւ, երևելի:

ՄԵԾԱԲՈՒՍԱԳՈՅՆ, ա. Մեծապանծ, գերագոյն:

ՄԵԾԱԲՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԵԾԱԲՆՈՒԹԻՒՆ:

ՄԵԾԱԳԱՆՁ, ա. Բազմագանձ, ճոխ:

ՄԵԾԱԳԵՂ, ա. Զքնաղ:

ՄԵԾԱԳԻՆ, ա. Մեծագնի, ծանրագին, բազմագին, բազմագնի, պատուական, ազնիւ:

ՄԵԾԱԳՆԻ, տե՛ս ՄԵԾԱԳԻՆ:

ՄԵԾԱԳՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԹԱՆԿՈՒԹԻՒՆ:

ՄԵԾԱԳՈՅՆ, ա. Երիցագոյն, գերագոյն:

ՄԵԾԱԳՈՉ, տե՛ս ՄԵԾԱԲԱՐԲԱՌ:

ՄԵԾԱԳՈՐԾ, ա. 1. Երևելի, հոյակապ: 2. Մեծամեծարար:

ՄԵԾԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրաշակերտութիւն:

ՄԵԾԱԳՈՒԹ, ա. Բազմագութ:

ՄԵԾԱԳՐԵԼ, նբ. Յարգել:

ՄԵԾԱԴԷՁ, ա. Մեծակոյտ:

ՄԵԾԱԴԻՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Եղեռնութիւն:

ՄԵԾԱԶԱՐԴ, ա. Մեծաշուք, մեծավայելուչ, փառաւոր:

ՄԵԾԱԶՕՐ, ա. Հզօր, հզօրեղ, ամենազօր, քաջայաղթ:

ՄԵԾԱԹԻՒ, ա. Բազմաթիւ, յոգնահամար:

ՄԵԾԱԼԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդարձակութիւն, համատարածութիւն:

ՄԵԾԱԽՈՀ, ա. Մեծախորհուրդ, խոհական, խոհուն:

ՄԵԾԱԽՈՀԵՄՈՒԹԻՒՆ, ՄԵԾԱԽՈՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծահոգութիւն, մեծանձնութիւն, մեծախորհրդութիւն:

ՄԵԾԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. 1. Մեծախոհ, մեծիմաստ, հանճարեղ: 2. (յունական ոճով) Մեծահոգի, մեծանձն:

ՄԵԾԱԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԵԾԱԽՈՀԵՄՈՒԹԻՒՆ:

ՄԵԾԱԽՈՒՄԲ, ա. Բազմագումար, բազմախումբ, յոգնախումբ:

ՄԵԾԱԽՕՍ, տե՛ս ՄԵԾԱԲԱՆ:

ՄԵԾԱԾԱԳ, ա. Մեծապայծառ, արփիափայլ:

ՄԵԾԱԾԱԽ, ա. Բազմածախ:

ՄԵԾԱԿՈՅՏ, տե՛ս ՄԵԾԱԴԷԶ:

ՄԵԾԱԿՈՉ, տե՛ս ՄԵԾԱԲԱՐԲԱՌ:

ՄԵԾԱՀԱՆՃԱՐ, ա. Հանճարեղ, մեծախոհ, իմաստուն:

ՄԵԾԱՀԱՍԱԿ, ա. Բարձրահասակ:

ՄԵԾԱՀԱՐԿԻ, ա. Մեծարգի, պատկառելի, պատուաւոր, մեծապատիւ:

ՄԵԾԱՀԱՑ, գ. Կոչունք:

ՄԵԾԱՀՆԱՐ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՀՆԱՐԱԳԷՏ:

ՄԵԾԱՀՈԳԻ, տե՛ս ՄԵԾԱԽՈՐՀՈՒՐԴ (2):

ՄԵԾԱՀՈԳՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՄԵԾԱՀՈԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծանձնութիւն, մեծախորհրդութիւն, մեծախոհեմութիւն:

ՄԵԾԱՀՈՍԱՆ, տե՛ս ՅՈՐԴԱՀՈՍԱՆ:

ՄԵԾԱՀՐԱՇ, ա. Գերահրաշ, հրաշափառ, մեծասքանչ:

ՄԵԾԱՁԱՅՆ, տե՛ս ՄԵԾԱԲԱՐԲԱՌ:

ՄԵԾԱՁԱՅՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱԲԱՐԲԱՌԱԳՈՅՆ:

ՄԵԾԱՁԱՅՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԵԾԱԲԱՐԲԱՌ:

ՄԵԾԱՁԱՅՆԵԼ, նբ. չբ. Բարձրաձայնել:

ՄԵԾԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ:

ՄԵԾԱՁԻԳ, ա. Երկայնատարած, լայնածաւալ, մեծատարած:

ՄԵԾԱՁԻՐ, ա. Առատաձիր, մեծապարգեւ, առատաբաշխ:

ՄԵԾԱՄԱՐՄԻՆ, ա. Մեծ, մեծատարր, չատամարմին, չաղղայեղց:

ՄԵԾԱՄԱՐՏ, ա. Քաջայաղթ, երեւելի:

ՄԵԾԱՄԵԾ, ա. Մեծամեծար, երեւելի, նշանաւոր, ականաւոր:

- ՄԵԾԱՄԵԾՍ, մ. Մեծապէս, յոյժ, կարի:

- ՄԵԾԱՄԵԾՍ ԲԱՐԲԱՌԵԼ՝ ԽՕՍԵԼ՝ ԿՈՏՈՐԵԼ, տե՛ս ՄԵԾԱԲԱՆԵԼ:

- ՄԵԾԱՄԵԾՔ, գ. Աւագանի, աւագօրեար, մեծարոյք, ճոխք, իշխանք, մեծատունք:

ՄԵԾԱՄԵԾԱՐ, ա. Մեծապատիւ, պատուաւոր, պատուական, մեծամեծ, մեծ:

ՄԵԾԱՄԵԾԱՐԱՐ, ա. 1. Մեծագործ: 2. մ. Մեծապէս:

ՄԵԾԱՄԵՂ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԵՂ:

ՄԵԾԱՄԻՏ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՄԻՏ:

ՄԵԾԱՄՏԵԼ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՄՏԵԼ:

ՄԵԾԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՄԸՏՈՒԹԻՒՆ:

ՄԵԾԱՅԱՂԹ, ա. 1. Քաջայաղթ: 2. Մեծամարմին, յաղթամարմին:

ՄԵԾԱՅԱՄ, ա. Յերկար:

ՄԵԾԱՅՈՅՍ, ա. Քաջայոյս, բարեյոյս:

ՄԵԾԱՅՈՐԴՈՐ, ա. Քաջայորդոր, ինքնայորդոր:

ՄԵԾԱՆԱԼ, չբ. 1. Զարգանալ, առաւելուլ: 2. Հարստանալ, փարթամանալ:

ՄԵԾԱՆԴԱՄ, ա. Յաղթանդամ, մեծամարմին:

ՄԵԾԱՆԻՍՏ, ա. Լայնանիստ, ընդարձակ:

ՄԵԾԱՆՁՆ, ա. 1. Յաղթահասակ, մեծամարմին: 2. Մեծահոգի:

ՄԵԾԱՆՁՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծահոգութիւն, մեծախորհրդութիւն, ազնուութիւն:

ՄԵԾԱՆՈՒՆ, ա. Անուանի, հռչակաւոր, երեւելի:

ՄԵԾԱՇԱՀ, ա. Շահաւէտ, բազմաշահ, օգտակար:
ՄԵԾԱՇԱՀԱԳՈՅՆ, ա. Օգտակարագոյն:
ՄԵԾԱՇՆՈՐՀ, ա. Շնորհազարդ:
ՄԵԾԱՇՈՒՔ, ա. Շքեղ, մեծապատիւ, փառացի, մեծափառ:
ՄԵԾԱՊԱՂԱՏ, ա. Պաղատախառն:
ՄԵԾԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Լուսափայլ, շքեղ, երեւելի:
ՄԵԾԱՊԱՆԾ, տե՛ս ՄԵԾԱՊԱՐԾ:
ՄԵԾԱՊԱՏԻՒ, ա. Մեծաշուք, մեծարգի, մեծամեծար, շքեղ, փառաւոր:
ՄԵԾԱՊԱՏՈՒԵԱԼ, ա. Մեծարեալ:
ՄԵԾԱՊԱՐԳԵՒ, ա. Առատապարգեւ, առատաձիր, մեծաձիր, առատաձեռն:
ՄԵԾԱՊԱՐԳԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Առատաձեռնութիւն:
ՄԵԾԱՊԱՐԾ, ՄԵԾԱՊԱՐԾՈՒՆ, ա. Գերապանծ:
ՄԵԾԱՊԷՍ, մ. Մեծ իմն, մեծաբար, առաւել, յոյժ, կարի, եւս քան զեւս:
ՄԵԾԱՋԱՆ, ա. 1. Փութակամ, մեծավաստակ: 2. մ. Մեծաջանապէս:
ՄԵԾԱՍԱՍՏ, ա. Սաստիկ:
ՄԵԾԱՍՔԱՆՉ, ա. Մեծահրաշ, հրաշալի:
ՄԵԾԱՎԱՅԵԼՈՒՉ, ա. Փառացի, վեհ, վսամ, պանծալի:
ՄԵԾԱՎԱՅԵԼՉԱԲԱՐ, մ. Մեծավայելչապէս, փառաւորապէս:
ՄԵԾԱՎԱՅԵԼՉԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԵԾԱՎԱՅԵԼՉԱԲԱՐ:
ՄԵԾԱՎԱՅԵԼՉՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԵԾՎԱՅԵԼՉՈՒԹԻՒՆ:
ՄԵԾԱՎԱՍՏԱԿ, ա. 1. Մեծաջան, արդիւնական: 2. Տաժանելի:
ՄԵԾԱՏԱՐԱԾ, ա. Մեծաձիգ:
ՄԵԾԱՏԱՐՐ, ա. Մեծամարմին:
ՄԵԾԱՏԵՍԻԼ, ա. Ընդարձակ:
ՄԵԾԱՏՆԱԳՈՅՆ, ա. Փարթամագոյն:
ՄԵԾԱՏՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Փարթամութիւն (մեծատուն լինելը):
ՄԵԾԱՏՈՒՆ, ա. Ընչաւէտ, ընչաւոր, ընչեղ, փարթամ, ճոխ, հարուստ:
ՄԵԾԱՏՈՒՐ, ա. Առատ, առատաձեռնեալ:
ՄԵԾԱՐԱՆՔ, գ. Յարգանք, պատիւ, ակնածութիւն, պատկառանք:
ՄԵԾԱՐԳԻ, ՄԵԾԱՐԳՈՅ, ա. Մեծապատիւ, պատկառելի, մեծագին:
ՄԵԾԱՐԵԼ, նբ. Մեծացուցանել, յարգել, պատուել, պատուասիրել, նախապատուել, գովել, փառաւորել:
ՄԵԾԱՐՈՅ, ՄԵԾԱՐՈՒ, ա. Յարգի, յարգոյ, մեծարգոյ, պատկառելի, պատուական, մեծ:
- ՄԵԾԱՐՈՅՔ, գ. Մեծամեծք:
ՄԵԾԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Աճեցուցանել: 2. Ճոխացուցանել: 3. Բարձրացուցանել, մեծարել:
ՄԵԾԱՓԱՌ, ա. Փառաւոր, մեծաշուք:
ՄԵԾԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Փառաւորութիւն, շքեղութիւն, մեծերեւելութիւն, մեծվայելչութիւն:
ՄԵԾԱՓԱՓԱԳ, ա. Ջերմեռանդն:
ՄԵԾԱՓՈՅԹ, ա. Փութակամ, մեծաջան, ամենայօրդոր:
ՄԵԾԱՔԱՂԱՔ, տե՛ս ՄԱՅՐԱՔԱՂԱՔ:
ՄԵԾԱՔԱՂԱՔԱՅԻ, տե՛ս ՄԱՅՐԱՔԱՂԱՔԱՅԻ (1):
ՄԵԾԳԻՏԱԿԱԿԱՆ, ա. Խելամուտ, քաջածանօթ:
ՄԵԾԵՐԵՒԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԵԾԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ:
ՄԵԾԻՄԱՍՏ, ա. Քաջիմաց, հանճարեղ, մտացի:
ՄԵԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առաւելութիւն, բարձրութիւն, ճոխութիւն, փառաւորութիւն, իշխանութիւն: 2. Մեծատնութիւն, փարթամութիւն: 3. Ինչք, գոյք: 4. Մեծամտութիւն:
ՄԵԾՈՒՀԻ, ա. գ. Տիկին:
ՄԵԾՎԱՅԵԼՈՒՉ, տե՛ս ՄԵԾԱՎԱՅԵԼՈՒՉ:

ՄԵԾՎԱՅԵԼՉԱԲԱՐ, տե՛ս ՄԵԾԱՎԱՅԵԼՉԱԲԱՐ:
ՄԵԾՎԱՅԵԼՉՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԵԾԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ:
ՄԵԿԻՆ կամ ՄԷԿԻՆ, ա. մ. 1. Միակ, մի, մեկնակ, մասնաւոր: 2. Պարզ, յայտնի, դիւրին: 3. Անչուք, անզարդ: 4. Պարզաբար, սոսկ, լոկ, միայն, ևեթ, առանձին: 5. Յայտնապէս:
ՄԵԿՆ, ա. Յայտնի, յայտական:
ՄԵԿՆԱԳՈՅՆՍ, մ. Պարզագոյնս, պարզապէս, յայտնապէս:
ՄԵԿՆԱՁԷՆ, տե՛ս ՄԵԿՆԱԿԱՁԷՆ:
ՄԵԿՆԱԿ, տե՛ս ՄԵԿԻՆ:
ՄԵԿՆԱԿԱՁԷՆ, ա. գ. Մեկնաձէն, մենազինեալ:
ՄԵԿՆԱԿԱՁԻ, ա. գ. Եզաձի, միաձի:
ՄԵԿՆԱԿԱՏԵՍԻԼ, ա. Միատեսակ, միօրինակ, անխառն:
ՄԵԿՆԱԿԻ, մ. Առանձնաբար, առանձնակի:
ՄԵԿՆԱՆԱԼ, չբ. Մեկնել, մեկուսանալ, միայնանալ, հեռանալ, առանձնանալ:
ՄԵԿՆԱՊԷՍ, մ. Յայտնապէս:
ՄԵԿՆԱՒՈՐ, ա. 1. Մեկին, մեկնակ, միակ, միայնակ: 2. Յայտնի, պարզ:
ՄԵԿՆԵԼ[1], նբ. 1. Մեկուսացուցանել, մեկուսել, անջրպետել, անջատել, հեռացուցանել, զատուցանել, որոշել: 2. Պարզաբանել, յայտնաբանել, բացայայտել, վերլուծանել: 3. Տարածել, սփռել:
ՄԵԿՆԵԼ[2] (իմ), չբ. Մեկնանալ, մեկուսանալ, ուրոյնանալ, հրաժարել, զատանել, ի բաց գնալ, հեռանալ, առանձնանալ:
- ՄԵԿՆԵԼ ՅԱՇԽԱՐՀԷ. Մեռանել, վախճանել:
ՄԵԿՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հեռացուցանել, զատուցանել:
ՄԵԿՆԻՉ, ա. գ. Յայտնաբանիչ:
ՄԵԿՆՈՑ, գ. Թիկնանոց, աղաբողոն, արկանելի:
ՄԵԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բացատրութիւն, վերլուծութիւն, լուծումն, թարգմանութիւն: 2. Պարզութիւն, անխառնութիւն: 3. Մեկուսութիւն, անջատումն, հրաժարումն:
ՄԵԿՆՈՒՄՆ, գ. Բաժանումն:
ՄԵԿՈՂՄԱՆԻ, ա. Մեկուսի, հեռի:
ՄԵԿՈՒՍԱԲԱՐ, տե՛ս ԲԱԺԱՆԱԲԱՐ:
ՄԵԿՈՒՍԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՀԵՌԱԳՈՅՆ:
ՄԵԿՈՒՍԱՆԱԼ, տե՛ս ՄԵԿՆԵԼ[2] (իմ):
ՄԵԿՈՒՍԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԵԿՆԵԼ[1] (1):
ՄԵԿՈՒՍԵԼ, տե՛ս 1. ՄԵԿՆԵԼ[1]: 2. ՄԵԿՆԵԼ[2] (իմ):
ՄԵԿՈՒՍԻ, ա. 1. Մեկողմանի, բացական, հեռաւոր: 2. մ. Հեռի, ի բացէ: 3. Նխդ. Զատ, ուրոյն, առանց, արտաքոյ:
ՄԵԿՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեռաւորութիւն, տարբերութիւն, որոշումն, ուրոյնութիւն, անջատումն, անջրպետ, միջոց, խտիր:
ՄԵՀԵԱՆ, գ. 1. Տաճար, մեհենատաճար, բախտանոց, պղծանոց: 2. Բագին, զոհարան:
ՄԵՀԵՆԱՁԵՐԾ, տե՛ս ՄԵՀԵՆԱԿԱՊՈՒՏ:
ՄԵՀԵՆԱՁԵՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Սեղանակողոպտութիւն:
ՄԵՀԵՆԱԿԱԼ, գ. Մեհենապետ:
ՄԵՀԵՆԱԿԱՆ, ա. Մեհենային, փխբ. սրբազան, նուիրական:
ՄԵՀԵՆԱԿԱՊՈՒՏ, ա. Մեհենազերծ, տաճարակապուտ, սեղանակապուտ:
ՄԵՀԵՆԱՅԻՆ, տե՛ս ՄԵՀԵՆԱԿԱՆ:
ՄԵՀԵՆԱՊԵՏ, տե՛ս ՄԵՀԵՆԱԿԱԼ:
ՄԵՀԵՆԱՏԱՃԱՐ, տե՛ս ՄԵՀԵԱՆ:
ՄԵՀԵՒԱՆԴ, տե՛ս ՃԻՏԱԿ:
ՄԵՂ (Մեղք-ի եզակին), գ. Յանցանք, վնաս:
- ՄԵՂ ԴՆԵԼ. Մեղադիր լինել, մեղադրել, դատապարտել, ըստգտանել, բամբասել, ամբաստանել, յանդիմանել:
ՄԵՂԱԴԻՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՄԵՂ ԴՆԵԼ:
ՄԵՂԱԴՐԱՆՔ, գ. Մեղադրութիւն, յան-

դիմանութիւն, ըստգտանք, բամբասանք:
ՄԵՂԱԴՐԵԼ, տե՛ս ՄԵՂ ԴՆԵԼ:
ՄԵՂԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԵՂԱԴՐ-ՐԱՆՔ:
ՄԵՂԱԿԱՆ, ա. Մեղանչական, մեղաւոր, յանցաւոր:
ՄԵՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեղանչականութիւն, յանցաւորութիւն, վնաս:
ՄԵՂԱՆԱԼ, չբ. Մեղանչել:
ՄԵՂԱՆՉԱԿԱՆ, ա. 1. Մեղաւոր, յանցաւոր, մեղապարտ, վնասապարտ, անիրաւ, չար: 2. Վնասակար:
ՄԵՂԱՆՉԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարութիւն, անիրաւութիւն, յանցաւորութիւն, յանցանք, վնաս:
ՄԵՂԱՆՉԱՆՔ, գ. Յանցանք, մեղանք, վնաս:
ՄԵՂԱՆՉԵԼ, չբ. 1. Յանցանել, անիրաւել, սխալել: 2. Վնասել:
ՄԵՂԱՆՉՈՒՄՆ, գ. Յանցաւորութիւն:
ՄԵՂԱՆՔ, գ. Մեղանչանք, մեղք, յանցանք:
ՄԵՂԱՊԱՐՏ, ա. Յանցաւոր, վնասապարտ, պատժապարտ:
ՄԵՂԱՊԱՐՏԵԼ, նբ. Մեղադրել, ըստգըտանել, բամբասել:
ՄԵՂԱՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Յանցաւորութիւն, պատժապարտութիւն:
ՄԵՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԵՂՈՒՑԱՆԵԼ:
ՄԵՂԱՒՈՐ, ա. Մեղանչական, մեղապարտ, յանցաւոր, անիրաւ, չար:
ՄԵՂԵՍԻԿ, գ. (հնք.) Ամեթոփս:
ՄԵՂԿ, ա. 1. Թոյլ, լոյծ, կակուղ, փափուկ, գիրգ: 2. Թուլամորթ, կնատ, կնամարդի:
ՄԵՂԿԱԳՈՅՆ, ա. Խեննեչագոյն:
ՄԵՂԿԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Թուլամիտ:
ՄԵՂԿԱՆԱԼ, չբ. Մեղկել, թուլանալ, լուծանել, յաղադարձել:
ՄԵՂԿԱՍԷՐ, ա. Թուլամորթ:
ՄԵՂԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մեղկել, թուլացուցանել, լուծանել, իգացուցանել:
ՄԵՂԿԵԼ[1], տե՛ս ՄԵՂԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՄԵՂԿԵԼ[2] (իմ), տե՛ս ՄԵՂԿԱՆԱԼ:
ՄԵՂԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Թուլութիւն, թուլամորթութիւն:
ՄԵՂՄ, ա. Նուաղ, հեզիկ, հանդարտ, ախորժ, դաշն, ցած:
ՄԵՂՄԱԳՆԱՑ, տե՛ս ՀԱՆԴԱՐՏԱ-ՔԱՅԼ:
ՄԵՂՄԱԳՈՅՆ, ա. 1. Թուլագոյն, թեթև: 2. մ. Մեղմիկ:
ՄԵՂՄԱԽԱՌՆ, ա. Բարեխառն, միջասահման:
ՄԵՂՄԱԿԱՆ, տե՛ս ՄԵՂՄ:
ՄԵՂՄԱՆԱԼ, չբ. Հանդարտել, գիջանել, ցածնուլ, նուաղել, յետնել:
ՄԵՂՄԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հանդարտեցուցանել:
ՄԵՂՄԵԽ, ա. Նենգաւոր, կեղծաւոր, երկլեզու, երկխօս, չարահնար, չարաբուեստ, ժանտ, դժնեայ:
ՄԵՂՄԵԽԱՆՔ, գ. Կեղծաւորութիւն, նենգ, դաւ, չողոքորթութիւն, հրապոյրք:
ՄԵՂՄԵԽԵԼ կամ ՄԵՂՄԵՂԵԼ, չբ. Կեղծաւորել, չողոքորթել:
ՄԵՂՄԵԽՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԵՂՄԵ-ԽԱՆՔ:
ՄԵՂՄԻԿ, մ. Մեղմագոյն, մեղմով:
ՄԵՂՄՈՎ, մ. Հանդարտիկ, տակաւ տակաւ, գամ քան զգամ:
ՄԵՂՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Հանդարտութիւն (մեղմ լինելը):
ՄԵՂՈՒԱԲՈՅՆ, տե՛ս ՄԵՂՈՒԱՆՈՑ:
ՄԵՂՈՒԱԿՆ, ա. Քաղցրահայեաց:
ՄԵՂՈՒԱՆՈՑ, գ. Մեղուաբոյն, մեղուոց, փեթակ:
ՄԵՂՈՒՈՑ, տե՛ս ՄԵՂՈՒԱՆՈՑ:
ՄԵՂՈՒՑԱՆԵԼ, չբ. Մեղացուցանել, յանցուցանել:
ՄԵՂՍԱԹԱԹԱՒ, ա. Մեղսամակարդ, մեղսաթաւալ:
ՄԵՂՍԱԹԱՒԱԼ, տե՛ս ՄԵՂՍԱԹԱԹԱՒ:
ՄԵՂՍԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Չարախոհ:

ՄԵՂՍԱՄԱԿԱՐԴ, տե՛ս ՄԵՂՍԱԹԱԹԱԻ:
ՄԵՂՍԱՅԻՆ, ա. Մեղանչական:
ՄԵՂՍԱՔԱՒԻՉ, ա. Քաւութիւնաբեր:
ՄԵՂՔ, գ. Մեղ, մեղանք, մեղանչանք, յանցանք, անիրաւութիւն, ապիրատութիւն:
- ՄԵՂՍ ԴՆԵԼ, տե՛ս ՄԵՂ ԴՆԵԼ:
ՄԵՆԱԶԻՆԵԱԼ, տե՛ս ՄԵԿՆԱԿԱԶԷՆ:
ՄԵՆԱԾԻՆ, տե՛ս ՄԻԱԾԻՆ:
ՄԵՆԱԿԵԱՑ, տե՛ս ՄԻԱՅՆԱԿԵԱՑ:
ՄԵՆԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Առանձնականութիւն (առանձին՝ մենակ ապրելը):
ՄԵՆԱԿՌԻԻ, ա. գ. Ըմբիշ:
ՄԵՆԱՄԱՐՏ, տե՛ս ՄԵՆԱՄԱՐՏԻԿ (1):
ՄԵՆԱՄԱՐՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԳՕՏԷՄԱՐՏԵԼ (իմ):
ՄԵՆԱՄԱՐՏԻԿ, ա. 1. Մենամարտ (մենամարտութեամբ կատարուող): 2. մ. Մենամարտութեամբ:
- ՄԵՆԱՄԱՐՏԻԿ ԼԻՆԵԼ կամ ԵԼԱՆԵԼ, տե՛ս ԳՕՏԷՄԱՐՏԵԼ (իմ):
ՄԵՆԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳՕՏԷՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ:
ՄԵՆԱՆԱԼ, չբ. Միայնանալ, առանձնանալ:
ՄԵՆԱՆՈՑ, տե՛ս ՄԵՆԱՍՏԱՆ:
ՄԵՆԱՍՏԱՆ, գ. Մենարան, միայնանոց, միանձնանոց, մենանոց, վանք:
ՄԵՆԱՍՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՄԻԱՍՏԵՍԱԿ:
ՄԵՆԱՐԱՆ, տե՛ս ՄԵՆԱՍՏԱՆ:
ՄԵՆԱՒՈՐ, ա. 1. Միայնակ, միակ, մենատեսակ: 2. Միայնակեաց:
ՄԵՆԹԱՆ, գ. Զգեստ, հանդերձ:
ՄԵՆԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԻԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ:
ՄԵՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Միայնութիւն, առանձնութիւն, առանձնականութիւն:
ՄԵՌԱՆԵԼ (իմ), չբ. 1. Մահանալ, անշնչանալ, վախճանել, հանգչել, փոխել: 2. Սատակել: 3. Յապականութիւն դառնալ: 4. փխբ. Վերանալ: 5. փխբ. Մտանել (արևի մասին):
ՄԵՌԵԱԼ, ա. գ. 1. Վախճանեալ, դի, դիակն: 2. Մեռելոտի, գէշ:
ՄԵՌԵԼԱԶԳԵՍՏ, ա. Դիակիր:
ՄԵՌԵԼԱԿԵՐ, տե՛ս ԳԻՇԱԿԵՐ:
ՄԵՌԵԼԱՇՈՒՆՉ, ա. Մահկանացու, մեռոտ:
ՄԵՌԵԼՈՏԻ, գ. 1. Դի, գէշ, շաղիղ, դիակն: 2. Դիք: 3. ա. Մահկանացու, մեռոտ:
ՄԵՌԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Մահ, մեռումն (մեռած լինելը, մահանալը, մեռնելը):
ՄԵՌՈՆ, գ. Իւղ, իւղ անոյշ:
ՄԵՌՈՏ, տե՛ս ՄԱՀԿԱՆԱՑՈՒ:
ՄԵՌՈՒՄՆ, տե՛ս ՄԵՌԵԼՈՒԹԻՒՆ:
ՄԵՌՈՒՑԻՉ, տե՛ս ՄԱՀԱՑՈՒՑԻՉ:
ՄԵՌՕՐԻՆԱԿ, տե՛ս ՄԱՀԱՀԱՆԳՈՅՆ:
ՄԵՏ, ա. մ. Յաւէտ, շատ:
ՄԵՏԱՂՔ, գ. 1. տե՛ս ԱՔՍՈՐՔ: 2. Բանտ, արգելան:
ՄԵՏԱՔՍ, գ. Կերպաս, ապրիշում:
ՄԵՏԱՔՍԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԿԵՐՊԱՍԱԳՈՐԾ:
ՄԵՏԱՔՍԱՀԻՒՍ, տե՛ս ՄԵՏԱՔՍԱՌԷՉ:
ՄԵՏԱՔՍԱՌԷՉ, ա. Մետաքսահիւս:
ՄԵՏԱՔՍԵԱՑ, ա. Կերպասեայ, ապրիշիմի:
ՄԵՏՐԱՊՕԼԻՏ, գ. Մայրաքաղաքացի (մայրաքաղաքի արքեպիսկոպոս):
ՄԵՐԱԶԳԵԱՑ, տե՛ս ՄԵՐԱԶՆԵԱՑ:
ՄԵՐԱԶՆԵԱՑ, ա. Մերազգեայ:
ՄԵՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՄԵՐԱՅԻՆ:
ՄԵՐԱԿԵՐՊ, ՄԵՐԱԿԵՐՊԱՐԱՆ, ՄԵՐԱԿԵՐՊԱՑԵԱԼ, ա. Մերակերպունակ, մեբատիպ, մարդակերպ, մարդկային:
ՄԵՐԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՐԴԵՂՈՒԹԻՒՆ (1):
ՄԵՐԱԿԵՐՊՈՒՆԱԿ, տե՛ս ՄԵՐԱԿԵՐՊ:
ՄԵՐԱՅԻՆ, ա. Մերական, մերոյին:
ՄԵՐԱՆԻՒԹ, ա. Հողանիւթեայ, մերաստեղծակ, մարդկային:
ՄԵՐԱՍԵՌ, ՄԵՐԱՍԵՐ, ա. 1. Մերազ-

նեայ: 2. Մարդկային:
ՄԵՐԱՍՏԵՂԾԱԿ, տե՛ս ՄԵՐԱՆԻՒԹ:
ՄԵՐԱՏԻՊ, տե՛ս ՄԵՐԱԿԵՐՊ:
ՄԵՐԱՏՈՀՄԱԿ, ա. Մերասեռ:
ՄԵՐԹ, մ. Երբեմն, երբէք, է գի:
ՄԵՐԺԵԼ[1], նբ. Հերքել, վանել, արտաքսել, տարագրել, խոտել, անարգել, անգոսնել, ժխտել:
ՄԵՐԺԵԼ[2] (իմ), չբ. Ի բաց կալ, հեռանալ, խորշել:
ՄԵՐԺԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԵՐԺԵԼ[1]:
ՄԵՐԺՈՒՄՆ, գ. Վանումն, տարագրութիւն, հեռացումն:
ՄԵՐԿ, ա. մ. 1. Անվերարկու, անհանդերձ: 2. Պարզ, յայտնի, մերկապարանոց: 3. Պարզապէս, սոսկ, լոկ: 4. Անշուք: 5. գ. Մերկութիւն (մարմնի մերկ մասը):
ՄԵՐԿԱԲԱՐ, մ. Յայտնապէս, մերկապէս:
ՄԵՐԿԱԳԼՈՒԽ, ա. մ. Համարձակ:
ՄԵՐԿԱԿՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Մերկակրութիւն:
ՄԵՐԿԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԵՐԿԱԿՐԹՈՒԹԻՒՆ:
ՄԵՐԿԱՂԱԲԱՂՔ, տե՛ս ՄԵՐԿԻՄԱՍՏԱԿՔ:
ՄԵՐԿԱՄԱՐՄԻՆ, տե՛ս ՄԵՐԿԱՏԱՐՐ:
ՄԵՐԿԱՄԱՐՏ, ա. գ. Ըմբիշ, մերկամարտիկ, մերկամրցանակ, բռնամարտիկ: 2. Ըմբշական:
- ՄԵՐԿԱՄԱՐՏՔ, տե՛ս ՄԵՐԿԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ:
ՄԵՐԿԱՄԱՐՏԻԿ, տե՛ս ՄԵՐԿԱՄԱՐՏ:
ՄԵՐԿԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Մերկամարտք, ըմբշամարտ, ըմբշամրցութիւն:
ՄԵՐԿԱՄԱՐՏՈՒՑԵԱԼ, տե՛ս ՄԵՐԿԱՄԱՐՏ:
ՄԵՐԿԱՄՐՑԱՆԱԿ, տե՛ս ՄԵՐԿԱՄԱՐՏ:
ՄԵՐԿԱՆԱԼ, նբ. չբ. հբ. Մերկել, մերկացուցանել, կողոպտել, յերեւան հանել:
- ՄԵՐԿԱՆԱԼ ԱՌԱԻՕՏՈՒ. Լուսանալ:
- ՄԵՐԿԱՆԱԼ ՋԲԱՆ. Յայտնել:
ՄԵՐԿԱՆԴԱՄ, ա. մ. 1. Մերկամարմին, անծածկոյթ: 2. Անզէն:
ՄԵՐԿԱՊԱՐԱՆՈՑ, ա. մ. Մերկ, անթաքչելի:
ՄԵՐԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԵՐԿԱԲԱՐ:
ՄԵՐԿԱՌԱԿ, տե՛ս ԾԱՆԱԿ:
ՄԵՐԿԱՎԵՐԱՐԿՈՒՔ, տե՛ս ՄԵՐԿԻՄԱՍՏԱԿՔ:
ՄԵՐԿԱՏԱՐՐ, ա. մ. Մերկանդամ, մերկամարմին (լոկ՝ բնական մարմնով):
ՄԵՐԿԱՑՈՒՄՆ, տե՛ս ՄԵՐԿՈՒՄՆ:
ՄԵՐԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մերկել, կապտել, հանել, զերծուլ, բանալ:
ՄԵՐԿԵԼ, նբ. Մերկացուցանել, մերկանալ:
ՄԵՐԿԻՄԱՍՏԱԿՔ, ՄԵՐԿԻՄԱՍՏԱՍԷՐՔ, ա. գ. Մերկաղաբաղք, մերկավերարկուք:
ՄԵՐԿՈՏՆ, տե՛ս ԲՈԿՈՏՆ:
ՄԵՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Մերկ (մերկ լինելը):
ՄԵՐԿՈՒՄՆ, գ. Մերկացումն:
ՄԵՐՁ, նխդ. մ. ա. Մօտ, հուպ, առընթեր, մերձաւոր:
- ՄԵՐՁ ԸՆԴ ՄԵՐՁ, մ. Հուպ ընդ հուպ:
- ՄԵՐՁ ԼԻՆԵԼ. Հուպ լինել, մօտենալ:
ՄԵՐՁԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յարադրութիւն, առընթերադրութիւն:
ՄԵՐՁԱՁԱՒԱԿ, ա. Մերձաւոր, ազգակից, տոհմակից, համազարմ:
ՄԵՐՁԱԿԱՑ, ա. Առընթերակայ, ներկայ, մօտաւոր, առաջիկայ:
ՄԵՐՁԱԿԱՑ, տե՛ս ՄԵՐՁԱԿԱՑ:
ՄԵՐՁԱՆԱԼ, տե՛ս ՄԵՐՁԵՆԱԼ:
ՄԵՐՁԱՒՈՐ, ա. գ. 1. Մօտաւոր, հպաւոր, առաջիկայ: 2. Ազգակից, արիւնակից: 3. Մտերիմ, բարեկամ, ծանօթ, ընկեր:
ՄԵՐՁԱՒՈՐԱԲԱՐ, մ. Մերձաւորապէս, ի մօտուստ, անմիջաբար:
ՄԵՐՁԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, ա. մ. Հարազատագոյն, մերձաւորաբար:
ՄԵՐՁԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Մերձաւոր, ընտանեկան, մտերմական:

ՄԵՐՁԱՒՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԵՐՁԱՒՈՐԱԲԱՐ:

ՄԵՐՁԱՒՈՐԱՐԱՐ, տե՛ս ՄԵՐՁԱՒՈՐԻՉ:

ՄԵՐՁԱՒՈՐԵԼ[1], տե՛ս ՄԵՐՁԱՒՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ՄԵՐՁԱՒՈՐԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Մերձել, մերձ լինել, հուպ լինել, հպել, մօտենալ, մատչել, չօշափել, յարել: 2. Զուգաւորել:

ՄԵՐՁԱՒՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մերձաւորել, մերձեցուցանել, մօտաւորել, մօտեցուցանել:

ՄԵՐՁԱՒՈՐԻՉ, ա. գ. Մերձաւորարար:

ՄԵՐՁԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մօտաւորութիւն, ընտանութիւն, կենակցութիւն: 2. Ազգակցութիւն, խնամութիւն: 3. Զուգաւորութիւն:

ՄԵՐՁԵԼ (իմ), ՄԵՐՁԵՆԱԼ, տե՛ս ՄԵՐՁԱՒՈՐԵԼ[2] (իմ):

ՄԵՐՁԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԵՐՁԱՒՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ՄԵՐՁԵՑՈՒՄՆ, գ. Հպումն, մերձումն:

ՄԵՐՁՈՒՄՆ, տե՛ս ՄԵՐՁԵՑՈՒՄՆ:

ՄԵՐՈՅԻՆ, տե՛ս ՄԵՐԱՅԻՆ:

ՄԵՐՈՒՆԱԿ, ա. Մերունի, մերունական, մերակերպ, մերային, մերոյին:

ՄԵՐՈՒՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՄԵՐՈՒՆԱԿ:

ՄԵՐՈՒՆԱԿԵՐՊԱԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (կրօն.) Մարդեղութիւն (Քրիստոսի):

ՄԵՐՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. (կրօն.) Մարդկութիւն (մերունակ՝ մերակերպ լինելը):

ՄԵՐՈՒՆԻ, տե՛ս ՄԵՐՈՒՆԱԿ:

ՄԵՐՕՐԷՆ, մ. ա. Մերակերպ, մեօքակերպ:

ՄԵՑ կամ ՄԷՑ, գ. 1. Փտութիւն, նեխութիւն: 2. Ցեց, ուտիճ:

ՄԵՑԱՄԷՍ, ՄԵՑԱՄԷՑ, ա. Ցեցակեր, ցեցակերեալ, փուտ:

ՄԵՑՈՏԵԼ (իմ), չբ. Փտել, մաշել, ապականել (մէջը ցեց ընկնել):

ՄԵՔԵՆԱՅ, ՄԵՆՔԵՆԱՅ, գ. 1. Մանգըղիոն, մանգղոն: 2. փխբ. Խորամանկութիւն, խարդախանք, նենգ, դաւաճանութիւն, դարանակալութիւն, որոգայթ:

ՄԵՔԵՆԱՅԱԿԱՆ, ա. Արուեստական, ճարտար, խորամանկ:

ՄԵՔԵՆԱՅԱՆԱԼ, տե՛ս ՄԵՔԵՆԱՅԵԼ:

ՄԵՔԵՆԱՅԱՒՈՐ, տե՛ս ՄԵՔԵՆԱՒՈՐ:

ՄԵՔԵՆԱՅԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԵՔԵՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ:

ՄԵՔԵՆԱՅԵԼ, ՄԵՆՔԵՆԱՅԵԼ, նբ. և չբ. Մեքենայանալ, մեքենանալ, մեքենաւորել, արուեստակել, արուեստագործել, հնարել, հայթայթել, ջանալ, ճարտարել:

ՄԵՔԵՆԱՅՈՅՑ, ա. Չարահնար, չարարուեստ:

ՄԵՔԵՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԵՔԵՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ:

ՄԵՔԵՆԱՆԱԼ, տե՛ս ՄԵՔԵՆԱՅԵԼ:

ՄԵՔԵՆԱՒՈՐ կամ ՄԵՔԵՆԱՒՈՐ, ա. 1. Մեքենայաւոր, արուեստաւոր, ճարտար: 2. Չարարուեստ, հնարիմաց, չարահնար, պատիր, խորամանկ:

ՄԵՔԵՆԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ՄԵՔԵՆԱՅԵԼ:

ՄԵՔԵՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեքենայութիւն, մեքենայաւորութիւն, ճարտարութիւն, արուեստ, հնարք, պատրանք:

ՄԵՔԵՆՈՎԹ, գ. Խարիսխ, մոյթ, պատուանդան, նեցուկ:

ՄԵՕՔԱԿԵՐՊ, տե՛ս ՄԵՐՕՐԷՆ:

ՄԶԱՆՔ, տե՛ս 1. ԹԱՂԱՆԹ (1): 2. ԱՂՏ (6):

ՄԶԵԼ, նբ. Քամել, զտել, պարզել:

ՄԶՆԱՁԵՒ, ա. Մզնատեսակ:

ՄԶՆԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՄԶՆԱՁԵՒ:

ՄԷԳ, գ. Մառախուղ, բալ, շամանդաղ:

ՄԷԶ, գ. Գումէզ:

ՄԷԿ, տե՛ս ՄԻ:

ՄԷՆ, ա. 1. Իւրաքանչիւր, մի մի, մէն մի: 2. մ. Միայն, միայնակ, միայնիկ:

– ՄԷՆ ՄԻ, տե՛ս ՄԷՆ (1):

ՄԷՋ, գ. 1. Միջավայր, միջակ: 2. Մէջք: 3. Արգանդ: 4. ա. Միջին, միջակայ, հասարակ, կէս:

– ԸՆԴ ՄԷՋ, նխդ. մ. Ի մէջ, ի միջոյ, ի միջի:
– Ի ՄԻՋԻ, Ի ՄԻՋՈՅ, տե՛ս ԸՆԴ ՄԷՋ:
– ՄԷՋ ԳԻՇԵՐՈՅ, տե՛ս ՄԻՋԱԳԻՇԵՐ:
ՄԷՋԱՓՈՂՈՑ, տե՛ս ՓՈՂՈՑԱՄԷՋ:
ՄԷՋՆԱԿԷՏ, գ. Կենդրոմն, կէտ:
ՄԷՋՕՐԵԱՅ, գ. 1. Օր հասարակ, միջօր, ճաշաժամ: 2. ա. Միջօրեայ:
ՄԷՏ, գ. 1. տե՛ս ԿԷՏ[2] (5): 2. Միտումն: 3. Միտեալ, հակեալ, դիւրամէտ, յօժար:
ՄԷՑ, տե՛ս ՄԵՑ:
ՄԹԱԳԻՆ, ա. Մթագոյն, մթապատ, խաւարին, նսեմ:
ՄԹԱԳՆԵԼ (իմ), չբ. Մթանալ, նսեմանալ:
ՄԹԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՄԹԱԳԻՆ:
ՄԹԱԶԳԱԾ, ա. Խաւարազգած, խաւարամած, մթապատ:
ՄԹԱԶԳԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Մթութիւն:
ՄԹԱՆԱԼ, չբ. Մթագնել, մթնել, մթապատել, նսեմանալ, խաւարել, թխանալ, այլագունել:
ՄԹԱՊԱՏ, ա. Մթազգած, մթագին:
ՄԹԱՊԱՏԵԼ (իմ), տե՛ս ՄԹԱՆԱԼ:
ՄԹԱՐ, ա. Մթագին, աղտեղի:
– ՄԹԱՐՔ, գ. յոգն. Աղտ, կեղտ:
ՄԹԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մթութիւն, մթարք:
ՄԹԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խաւարեցուցանել, նսեմացուցանել:
ՄԹԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Խաւարեցուցիչ:
ՄԹԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Մթացուցիչ, խաւարային:
ՄԹԵՐ, գ. Ամբար, համբար, պահեստ:
ՄԹԵՐԱՆՈՑ, գ. Ամբարանոց, համբարանոց:
ՄԹԵՐԵԼ, նբ. Ամբարել, համբարել, շտեմարանել, գանձել, դիզել, կուտել, յաւելուլ, պահել:
ՄԹԻՆ, ա. Մութ, խաւարային, խաւարին, աղջամղջին, միգապատ, նսեմ, խրթնի:
ՄԹԻՆԱԿ, տե՛ս ՄԹԻՆ:
ՄԹՆԱԳՈՅՆ, ա. Մթագոյն, նսեմագոյն, անշուք:
ՄԹՆԱԿԵՐՊ, ա. Մթագոյն, մութ:
ՄԹՆԱՆԱԼ, ՄԹՆԵԼ (իմ), տե՛ս ՄԹԱՆԱԼ:
ՄԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Մութ, խաւար:
ՄԺԵԽ, ՄԺԻԽ, ՄԺԻԿ, ՄԺԻՂ, ՄԸԺՂՈՒԿ, գ. (կենդբ.) Կառաժուղ:
ՄԻ, թ. Մէկ, մին, մու:
– ՄԻ ՄԻ. 1. Մէն մի, իւրաքանչիւր: 2. Մի ըստ միոջէ:
ՄԻԱԲԱՆ, ա. 1. Համաձայն, միախոհ, համեմատ: 2. գ. Վանական, կրօնաւոր: 3. մ. Միաբանաբար, միաբանակի, միաբանապէս: 4. նխդ. Հանդոյն, զօրէն:
– ՄԻԱԲԱՆ ԼԻՆԵԼ. Միաբանել, միաձայնել, զհետ երթալ:
ՄԻԱԲԱՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՄԻԱԲԱՆ (3):
ՄԻԱԲԱՆԱԿ, ա. Բանակակից:
ՄԻԱԲԱՆԱԿԱՆ, ա. 1. Միաբան, միաձայն, համաձայն: 2. Կրօնաւորական, միակրօն:
ՄԻԱԲԱՆԱԿԵԱՑ, ա. գ. Խառնակեաց, միաբան:
ՄԻԱԲԱՆԱԿԻ, տե՛ս ՄԻԱԲԱՆ (3):
ՄԻԱԲԱՆԱԿԻՑ, տե՛ս ՄԻԱԲԱՆ (1, 3):
ՄԻԱԲԱՆԱՄԲՈԽ, ա. Խռովարար:
ՄԻԱԲԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԻԱԲԱՆ (3):
ՄԻԱԲԱՆԵԼ, նբ. 1. Միացուցանել, հաշտեցուցանել, համախմբել: 2. չբ. Միաբան լինել, միաձայնել, ձայնակից լինել, հաւան լինել, միանալ, յարել:
ՄԻԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Համաձայնութիւն, ձայնակցութիւն, համախոհութիւն, միութիւն, յարմարութիւն: 2. Զուգաւորութիւն:
– ՄԻԱԲԱՆՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Միաբան, միաբանաբար:
ՄԻԱԲԱՌԱՁ, ա. մ. Միաձայն, միաբարբառ:
ՄԻԱԲԱՐ, տե՛ս ՄԻԱՊԷՍ:
ՄԻԱԲԱՐԲԱՌ, ա. 1. Միալեզու: 2. մ.

Միաձայն, միաբերան։
ՄԻԱԲԱՐՈՅ, տե՛ս ՀԱՄԱԲԱՐՈՅ։
ՄԻԱԲԵՐԱՆ, մ. Ի մի՝ ընդ մի բերան, միաձայն, միահաւաչ։
ՄԻԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Համաձայնութիւն, միաբանութիւն։
ՄԻԱԲՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (կրօն.) Համագոյութիւն։
ՄԻԱԲՈԼՈՐ, ա. Համագումար։
ՄԻԱԲՈՅՍ, ա. Համածին, երկուորեակ։
ՄԻԱԲՈՒՆ, ա. 1. Բուն, իսկական, միակ։ 2. Համաբուն, բնութենակից, համագոյ։
ՄԻԱԳՈՅ, ա. 1. Միաձոյլ, միատարր, միակ։ 2. Միակերպ, միօրինակ, անայլայլելի։
ՄԻԱԳՈՅՆ, ա. 1. Միատեսակ, միակերպ, միօրինակ։ 2. (կրօն.) Միագոյ, համագոյ։
ՄԻԱԳՈՐԾ, ա. մ. Համագործ, գործակից, միաբան։
ՄԻԱԳՈՒՆԴ, ա. մ. 1. Համագունդ, համախումբ, միահամուռ, միաբան։ 2. Դաշնակից։
ՄԻԱԴԷՏ, ա. Հարթ, տափարակ։
ՄԻԱԴԻՄԻ, ա. Միատեսակ, միակերպ, միօրինակ, անփոփոխ։
ՄԻԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Միաւորութիւն։
ՄԻԱԶԳԻ, տե՛ս ՀԱՄԱԶԳԻ։
ՄԻԱԶՈՅԳ, ա. մ. Միակցորդ, համահաւասար, զուգապէս, միապէս։
ՄԻԱԶՕՐ, ա. Համազօր։
ՄԻԱԹԻՒ, տե՛ս ԶՈՒԳԱԹԻՒ։
ՄԻԱԺԱՄԱՆԱԿ, ա. Միաժամանակ։
ՄԻԱԺՈՂՈՎ, ա. մ. Համախումբ, համագունդ, միաբան։
ՄԻԱԼԵԶՈՒ, ա. Միաբարբառ, միաշունչ։
ՄԻԱԽԱՌՆ, ա. Բարեխառն, զուգահաւասար, բարեկարգ։
ՄԻԱԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեխառնութիւն։
ՄԻԱԽՄԲԵԼ, նբ. Համախմբել։
ՄԻԱԽՈՀ, ՄԻԱԽՈՐՀ, ՄԻԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Համախոհ, համաշունչ, համամիտ, միակամ, միաբան։
ՄԻԱԽՈՒՌՆ, ա. մ. Խիտ, խառնիխուռն, միաբան, միահամուռ, յախուռն։
ՄԻԱԿ, ա. Մէն, մեկին, միական։
ՄԻԱԿԱՄ, ա. մ. Համակամ, կամակից, միախոհ, համամիտ։
ՄԻԱԿԱՄԻԼ, եալ, չբ. Միաբանել, դաշնաւորել։
ՄԻԱԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Համակամութիւն, համաձայնութիւն, միաբանութիւն։
ՄԻԱԿԱՆ, ա. Միակ, միաւոր, միայնակ, եզական։
– ՄԻԱԿԱՆՆ, գ. Միութիւն (մէկ՝ միակ՝ եզակի լինելը)։
ՄԻԱԿԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԻԱԿՕՐԷՆ։
ՄԻԱԿԱՆԻ, ա. Միակն։
ՄԻԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Միասնականութիւն, միաւորութիւն։
ՄԻԱԿԵԱՑ, ա. 1. տե՛ս ՄԻԱՅՆԱԿԵԱՑ։ 2. Միակենցաղ, կենակից, համակցորդ։
ՄԻԱԿԵՆՑԱՂ, տե՛ս ՄԻԱԿԵԱՑ (2)։
ՄԻԱԿԵՐՊ, ա. մ. Միօրինակ, միատեսակ, միաձև։
ՄԻԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԻԱՅՆԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ։
ՄԻԱԿԻՆ, մ. Միայնակ։
ՄԻԱԿՆ, տե՛ս ՄԻԱԿԱՆԻ։
ՄԻԱԿՇԻՌ, ա. Զուգակշիռ, հաւասար, միաչափ, անվրէպ, անփոփոխ։
ՄԻԱԿՈՂՄԱՆԻ, ա. 1. Կողմնազաց, խեղ։ 2. Թերի, պակաս, անկատար, միադիմի։
ՄԻԱԿՈՒՍԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԵԿՈՒՍԱՑՈՒՑԱՆԵԼ։
ՄԻԱԿՐՕՆ, ա. 1. Համակրօն, կրօնակից։ 2. Համաշունչ, միաբան։ 3. Միօրինակ, համանման։
ՄԻԱԿՑԵԼ (իմ), չբ. Կցորդ լինել, միաբանել։
ՄԻԱԿՑՈՐԴ, ա. Զուգակցորդ, միազոյգ, հաւասարակից, անբաժան։
ՄԻԱԿՕՐԷՆ, մ. Միականապէս, եզակի,

առանձինն, տիրապէս:
ՄԻԱՀԱՂ, տե՛ս ՄԻԱՀԱՂՈՅՆ:
ՄԻԱՀԱՂՈՅՆ, մ. 1. Միանգամայն: 2. Միահամուռ: 3. Անընդհատ: 4. Նոյնժամայն, զոյգ ընդ:
ՄԻԱՀԱՄ, ա. Համակցորդ, միակցորդ, անբաժան:
ՄԻԱՀԱՄՈՒՌ, մ. ա. Համանգամայն, ընդ ամենայն, առ հասարակ, միաբան, համագումար, միախուռն:
ՄԻԱՀԱՅՐ, տե՛ս ՀԱՄԱՀԱՅՐ:
ՄԻԱՀԱՆԳՈՅՆ, մ. Միօրինակ, միատեսակ, միակերպ:
ՄԻԱՀԱՆԴԵՐՁ, ա. մ. Միաձորձ, միապարեգօտ:
ՄԻԱՀԱՆԷՔ, գ. Պատրուակ, պատճառանք:
ՄԻԱՀԱՌԱՋ, տե՛ս ՄԻԱԲԵՐԱՆ:
ՄԻԱՀԱՍԱԿ, տե՛ս ՀԱՍԱԿԱԿԻՑ:
ՄԻԱՀԱՐԹ, ա. մ. 1. Զուգահաւասար, միաչափ, միօրինակ, նոյն և նման: 2. Համապատիւ:
ՄԻԱՀԱՒԱՆ, ա. մ. Միաբան, միակամ:
ՄԻԱՀԱՒԱՍԱՐ, ա. 1. Համահաւասար, զուգահաւասար: 2. մ. Հաւասարապէս:
ՄԻԱՀԱՒԱՏ, ա. Հաւատակից, միակրօն:
ՄԻԱՀԵԾԱՆ, ա. 1. Ինքնակալ: 2. Միապետական:
ՄԻԱՀԵՏ, ՄԻԱՀԵՏԻ, ԸՆԴ ՄԻԱՀԵՏ, մ. Միահաղոյն, միանգամայն, նոյնհետայն:
ՄԻԱՀՈՄԵԼ, նբ. Հաւաքել, ժողովել, յարակցել, միացուցանել:
ՄԻԱՀՈՅԼ, ա. մ. Համախումբ, միաբան:
ՄԻԱՁԱՅՆ, ա. մ. Համաձայն, ձայնակից, միաբարբառ, միաբան:
ՄԻԱՁԱՅՆԵԼ, տե՛ս ՁԱՅՆԱԿՑԵԼ:
ՄԻԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձայնակցութիւն, միաբանութիւն, միակամութիւն:
ՄԻԱՁԵՌԱՆԻ, ա. մ. Փեցի:
ՄԻԱՁԵՒ, ա. Միատեսակ, միակերպ:
ՄԻԱՁԻ, ա. մ. Եզաձի, մեկնակաձի:
ՄԻԱՁՈՅԼ, ա. Միապաղաղ:
ՄԻԱՁՈՐՁ, տե՛ս ՄԻԱՀԱՆԴԵՐՁ:
ՄԻԱՄԱՅՐ, տե՛ս ՄԻԱՄՕՐ:
ՄԻԱՄԱՆԱԿ, տե՛ս ՄԻԱԺԱՄԱՆԱԿ:
ՄԻԱՄԱՍՆԵԱՅ, ա. Պարզ, միօրինակ:
ՄԻԱՄԱՐՏ, տե՛ս ՄԵՆԱՄԱՐՏ:
ՄԻԱՄԱՐՏԵԼ (իմ), տե՛ս ՄԵՆԱՄԱՐՏԵԼ (իմ):
ՄԻԱՄԱՐՏԻԿ, տե՛ս ՄԵՆԱՄԱՐՏԻԿ:
- ՄԻԱՄԱՐՏԻԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՄԵՆԱՄԱՐՏԻԿ ԼԻՆԵԼ:
ՄԻԱՄԵԱՅ, ա. Տարեւոր:
ՄԻԱՄԻՏ, ա. 1. Պարզամիտ, անմեղ, աննենգ, անխարդախ: 2. Մտերիմ, հաւատարիմ: 3. Աներկմիտ: 4. Ծանծաղամիտ, ախմար, տխմար, տգէտ:
ՄԻԱՄՏԱԳՈՅՆ, ա. Տգիտագոյն:
ՄԻԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պարզամտութիւն, անկեղծութիւն, ողջմտութիւն, աներկբայութիւն: 2. Մտերմութիւն, հաւատարմութիւն: 3. Տխմարութիւն:
ՄԻԱՄՕՐ, ա. Միամայր:
ՄԻԱՅԱՐ, ա. մ. Միաչար:
ՄԻԱՅԱՐԵԼ, նբ. Շարակարգել, շարադրել:
ՄԻԱՅՆ, ա. մ. 1. Մէն, մեկին, միակ, միական: 2. Սոսկապէս, սոսկ, լոկ: 3. Միայնակ, առանձինն, ուրոյն: 4. շ. Միայն թէ, բայց միայն:
- ՄԻԱՅՆ ԶԻ, ՄԻԱՅՆ ԹԷ, շ. Բայց եթէ, բայց միայն:
- ՄԻԱՅՆ ԸՆԴ ՄԻԱՅՆ, մ. Առանձինն, առանձնաբար:
ՄԻԱՅՆԱԲԱՐ, մ. 1. Միայնակ, առանձնաբար: 2. Միայնապէս, պարզաբար, եզակի:
ՄԻԱՅՆԱԿ, ա. մ. 1. Միակ, եզական, անհամեմատ: 2. Առանձնական, առանձինն:
ՄԻԱՅՆԱԿԱՆ, տե՛ս 1. ՄԻԱՅՆԱԿԵԱՑ: 2. ՄԻԱՅՆԱԿԵՑԱԿԱՆ:
ՄԻԱՅՆԱԿԵԱՑ, գ. ա. 1. Անապատաւոր, ճգնաւոր, միայնաւոր, միայնացեալ, մի-

անձն, կրօնաւոր, վանական: 2. Միայնակեցական:
ՄԻԱՅՆԱԿԵՑԱԿԱՆ, ա. Միայնական, միանձնական, կրօնաւորական, մոնոզոնական:
ՄԻԱՅՆԱԿԵՑԱՆՈՑ, գ. Մենաստան, վանք:
ՄԻԱՅՆԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Մենակեցութիւն, միայնաւորութիւն, կրօնաւորութիւն, մոնոզոնութիւն:
ՄԻԱՅՆԱԿՌՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Մենամարտութիւն:
ՄԻԱՅՆԱՄԱՐՏԻԿ, տե՛ս ՄԵՆԱՄԱՐՏԻԿ:
ՄԻԱՅՆԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԵՆԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ:
ՄԻԱՅՆԱՆԱԼ, չբ. Մենանալ, մեկուսանալ, միանձնանալ, առանձնանալ, անապատանալ, հեռանալ, հրաժարել:
- ՄԻԱՅՆԱՅԵԱԼ, տե՛ս ՄԻԱՅՆԱԿԵԱՑ (1):
ՄԻԱՅՆԱՆՈՑ, գ. 1. տե՛ս ՄԵՆԱՍՏԱՆ: 2. ա. Առանձնական, անչէն, ամայի:
ՄԻԱՅՆԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԻԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ:
ՄԻԱՅՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԻԱՅՆԱԲԱՐ:
ՄԻԱՅՆԱՍՏԱՆ, տե՛ս ՄԻԱՅՆԱՆՈՑ:
ՄԻԱՅՆԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՄԻԱՏԵՍԱԿ:
ՄԻԱՅՆԱՐԱՆ, տե՛ս ՄԵՆԱՍՏԱՆ:
ՄԻԱՅՆԱՒՈՐ, գ. ա. 1. տե՛ս ՄԻԱՅՆԱԿԵԱՑ (1): 2. Առանձնական, մեկուսի:
ՄԻԱՅՆԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Միայնակ, միակ, անբաժանելի:
ՄԻԱՅՆԱՒՈՐԵԼ (իմ), չբ. Միայնանալ, կրօնաւորել:
ՄԻԱՅՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տ՛ս ՄԻԱՅՆԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ: 2. Միայնութիւն, մենութիւն:
ՄԻԱՅՆԵԱԿ, գ. Միակ, միութիւն:
ՄԻԱՅՆԻԿ, մ. Միայնուկ, միայն, առանձինն:
ՄԻԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մենութիւն, միայնաւորութիւն: 2. Միայնակեցութիւն:
ՄԻԱՅՆՈՒԿ, տե՛ս ՄԻԱՅՆԻԿ:
ՄԻԱՅՆՈՒՀԻ, ա. գ. Հաւատաւոր:
ՄԻԱՆԱԼ, չբ. 1. Միաւորել, խառնել, զօդել, շաղկապել, զուգել: 2. Միաբանել, յարել, յարակցել:
ՄԻԱՆԳԱՄԱՅՆ, մ. Համայն, համանգամայն, միահաղոյն, միահամուռ, ընդ ամենայն, նոյն ընդ նոյն:
ՄԻԱՆՁՆ, գ. ա. 1. տե՛ս ՄԻԱՅՆԱԿԵԱՑ (1): 2. (յունաբանութեամբ) Միայնակ, եզական, բացարձակ, ազատ, ուրոյն, առանձնական:
ՄԻԱՆՁՆԱԿԱՆ, ա. Միայնակեցական, առանձնական:
ՄԻԱՆՁՆԱՆԱԼ, տե՛ս ՄԻԱՅՆԱՆԱԼ:
ՄԻԱՆՁՆԱՆՈՑ, տե՛ս ՄԵՆԱՍՏԱՆ:
ՄԻԱՆՁՆԱՊԷՍ, մ. Համաչնչապէս:
ՄԻԱՆՁՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԻԱՆՁՆՈՒԹԻՒՆ (2):
ՄԻԱՆՁՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Միայնակեցութիւն, առանձնականութիւն: 2. Միանձնաւորութիւն: 3. Համաչնչութիւն, միաձայնութիւն: 4. Միայնութիւն: 5. Բացարձակութիւն:
ՄԻԱՆՄԱՆ, ա. մ. Համանման, յարանման, միօրինակ:
ՄԻԱՆՇԱՆ, ա. Միակերպ, միատեսակ:
ՄԻԱՆՈՒՆ, ա. Համանուն, անուանակից:
ՄԻԱՆՈՒՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՄԱՆՈՒՆԱԲԱՐ:
ՄԻԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՄԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ:
ՄԻԱՇԱԲԱԹ, ՄԻԱՇԱԲԱԹԻ, գ. Կիրակէ, կիւրակէ:
ՄԻԱՇԱՐ, ա. մ. Միայար, անընդհատ, չարունակ:
ՄԻԱՇՈՒՆՉ, ա. Համաշունչ, միասիրտ:
ՄԻԱՇՈՒՐԹՆ, տե՛ս ՄԻԱԼԵԶՈՒ:
ՄԻԱՉԱՓ, ա. Համաչափ, հաւասարաչափ, հաւասար:

ՄԻԱՊԱՂԱՂ, ա. 1. Միաձոյլ: 2. Շարունակ, անընդհատ: 3. Պարզ, անշուք:
ՄԻԱՊԱՏԻՒ, ա. Համապատիւ, համափառ:
ՄԻԱՊԱՐ, ա. Միաբան:
ՄԻԱՊԱՐԵԳՕՏ, տե՛ս ՄԻԱՀԱՆԴԵՐՁ:
ՄԻԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. 1. Միահեծան, միիշխանական: 2. (կրօն.) Աստուածպետական:
ՄԻԱՊԵՏԵԼ, չբ. նբ. Տիրել, տիրապետել:
ՄԻԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնակալութիւն, միիշխանութիւն, մենիշխանութիւն, տիեզերակալութիւն:
ՄԻԱՊԷՍ, մ. Միօրինակ, միաբար, նմանապէս, հաւասարապէս, անխտիր:
ՄԻԱՍԱՅՐԻ, ա. գ. Միողնի:
ՄԻԱՍԻՐՏ, ա. Միաշունչ, համաշունչ:
ՄԻԱՍՆԱԲԱՐ, տե՛ս Ի ՄԻԱՍԻՆ:
ՄԻԱՍՆԱԿԱՆ, ա. 1. (կրօն.) Համագոյ, համագոյական, էակից, նոյնագոյ, համաբուն: 2. Միաբան, միաբանական, միախորհ, համօրէն, միահամուռ: 3. Ընտանի, յարակից:
ՄԻԱՍՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (կրօն.) Համագոյութիւն:
ՄԻԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յարակցութիւն, համանմանութիւն:
ՄԻԱՍՆՈՒՆԴ, ա. 1. Համասնունդ, համասուն, սննդակից: 2. Միասնական, միաբան:
ՄԻԱՏԱՐՐ, ա. Նմանամասն, պարզ, միօրինակ, անփոփոխ:
ՄԻԱՏԱՐՐԵԼ, նբ. Յարել, զօդել:
ՄԻԱՏԱՐՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խառնուած, բաղկացութիւն:
ՄԻԱՏԵՍ, տե՛ս ՄԻԱՏԵՍԱԿ:
ՄԻԱՏԵՍԱԿ, ա. մ. Միակերպ, միաձեւ, համաձեւ, միագոյն, պարզ, միօրինակ:
ՄԻԱՏԵՍԱԿԱԲԱՐ, տե՛ս ՄԻԱՏԵՍԱԿԱՊԷՍ:
ՄԻԱՏԵՍԱԿԱՊԷՍ, մ. Միատեսակ, միատեսակաբար:
ՄԻԱՐԱՆ, տե՛ս ՄԱՐՄՆԱՐԱՆ:
ՄԻԱՐԱՐ, ՄԻԱՐԱՐՈՂ, ա. Միաւորիչ, միացուցիչ:
ՄԻ՛ ԱՐԴԵՕՔ, եղբ. Մի՛ գուցէ, ո՞չ ապաքէն:
ՄԻԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Միաւորել, միաւորեցուցանել, զօդել, խառնել:
ՄԻԱՑՈՒՑԻՉ, տե՛ս ՄԻԱՐԱՐ:
ՄԻԱՒՈՐ, ա. 1. Միակ, եզական, պարզ, միեղէն: 2. Միասնական, համագոյ: 3. Մինաւոր, միայնակ, միայնակեաց: 4. Միօրինակ, միաբան, միակերպ, միապաղաղ:
ՄԻԱՒՈՐԱԲԱՐ, մ. Եզակի, միաւորապէս, միեղինաբար:
ՄԻԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. 1. Միաւոր, եզական: 2. Միասնական, անբաժանելի: 3. Բաղկացական: 4. Միաւորիչ, միացուցիչ:
ՄԻԱՒՈՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Միութիւն, միասնականութիւն: 2. Միաւորութիւն:
ՄԻԱՒՈՐԱԿԻՑ, ա. Յարակից:
ՄԻԱՒՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԻԱՒՈՐԱԲԱՐ:
ՄԻԱՒՈՐԵԼ^{1}, տե՛ս ՄԻԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՄԻԱՒՈՐԵԼ^{2} (իմ), տե՛ս ՄԻԱՆԱԼ:
ՄԻԱՒՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԻԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՄԻԱՒՈՐԻՉ, տե՛ս ՄԻԱՐԱՐ:
ՄԻԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Միութիւն, միասնականութիւն:
ՄԻԱՓԱՌ, ա. 1. Համափառ, փառակից, փառաւորակից: 2. (յունական ոճով) Համամիտ, համաշունչ:
ՄԻԱՓԵՐԹ, ա. Միաձոյլ, միապաղաղ:
ՄԻԳԱՁԳԱԾ, տե՛ս ՄԻԳԱՊԱՏ:
ՄԻԳԱԽԱՌՆ, ա. Միգական, միգային, մութ:
ՄԻԳԱԿԱՆ, ՄԻԳԱՅԻՆ, տե՛ս ՄԻԳԱԽԱՌՆ:
ՄԻԳԱՆԱԼ, չբ. Մթագնել, պղտորել:
ՄԻԳԱՊԱՏ, ա. 1. Միգազգած, մառախլապատ, մառախլուտ: 2. փխբ. Մթին,

խաւար, մթագգած:
ՄԻԵՂԷՆ, ա. 1. Միաւոր, միակ, միական, եզական: 2. Միաձոյլ, պարզ, աննիւթ: 3. Միայնաւոր, միայնակեաց: 4. Կրօնաւորական, առանձնական: 5. Միաբան, միասիրտ:
ՄԻԵՂԻՆԱԲԱՐ, մ. Միեղինապէս, միայն միօրինակ, միանգամայն, միահաղոյն, ի միասին:
ՄԻԵՂԻՆԱԿ, ՄԻԵՂԻՆԱԿԱՆ, ՄԻԵՂԻՆԵԱԼ, տե՛ս ՄԻԵՂԷՆ:
ՄԻԵՂԻՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԻԵՂԻՆԱԲԱՐ:
ՄԻԵՂԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Միութիւն, միասնականութիւն, միաբանութիւն: 2. Յարակայութիւն:
ՄԻԵՂՋԵՐԻ, ՄԻԵՂՋԵՐՈՒ, ՄԻԵՂՋԵՐՈՒԻ, ՄԻԵՂՋԻՒՐ, ՄԻԵՂՋՈՒՐԻ, գ. (կենդբ.) Ըղընգեղջիւր, ռնգեղջիւր:
ՄԻԶԱԳՐԱՒ, գ. (բժշկ.) Միզագրաւութիւն:
ՄԻԶԱԳՐԱՒՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԻԶԱԳՐԱՒ:
ՄԻԶՆ, գ. (կզմխս.) Մզանք, պարուտակ, խելապատակ:
ՄԻԸՍՏՄԻՈՋԷՔ, գ. յոգն. Ըստմիօջէք:
ՄԻ՛ԹԷ, եղբ. 1. Արդեօք: 2. Թերևս, գուցէ, իցէ, թէ:
ՄԻԹՐ, գ. Խոյր, թագ:
ՄԻԻՇԽԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՄԻԱՊԵՏԱԿԱՆ:
ՄԻԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԻԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ:
ՄԻԼՈՆ, տե՛ս ՄՂՈՆ:
ՄԻԾ, գ. Գայռ, տիղմ, ցիխ, խոհեր:
ՄԻՄԵԱՆՍԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գժտութիւն, վէճ, կագ, կռիւ:
ՄԻՄԵԱՆՑ, դ. Իրերաց, իրեար:
ՄԻՄՈՍ, տե՛ս ԽԵՂԿԱՏԱԿ:
ՄԻՆ, տե՛ս ՄԻ:
ՄԻՆԱՒՈՐ, տե՛ս ՄԻԱՅՆԱՒՈՐ (1):
ՄԻՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԻԱՅՆՈՒԹԻՒՆ:
ՄԻՆՉ, 1. նխդ. Մինչև: 2. մ. Մինչդեռ, յորժամ, երբ: 3. չ. Մինչ զի:
– ՄԻՆՉ ԶԻ, տե՛ս ՄԻՆՉ (3):
ՄԻՆՉԴԵՌ, տե՛ս ՄԻՆՉ (2):
ՄԻՆՉԵՒ, տե՛ս ՄԻՆՉ:
ՄԻՆՉ ՉԵՒ, մ. Չև, չև ևս:
ՄԻՇՏ, մ. 1. Հանապազ, յաւէտ, յաւէժ, յար, անդադար, անընդհատ, ցանկ: 2. ա. Մշտնջենաւոր, յաւիտենական:
ՄԻՈՂՆԻ, տե՛ս ՄԻԱՍԱՅՐԻ:
ՄԻՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Միաւորութիւն: 2. Միաբանութիւն:
ՄԻՋԱԳԻՇԵՐ, գ. Մէջ գիշերոյ:
ՄԻՋԱԿ, ա. 1. Միջին, միջասահման, չափաւոր: 2. գ. Մէջ, միջավայր:
ՄԻՋԱԿԱԲԱՐ, մ. Միջակապէս, չափաւորապէս:
ՄԻՋԱԿԱՑ, ա. 1. Միջին: 2. Ներկայ, առաջիկայ:
ՄԻՋԱԿԱՅԻՆ, ա. Միջակ, միջին:
ՄԻՋԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԻՋԱԿԱԲԱՐ:
ՄԻՋԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Միջասահմանութիւն, չափաւորութիւն:
ՄԻՋԱՄՈՒԽ, ա. 1. Մասնակից: 2. Խառնամուտ:
– ՄԻՋԱՄՈՒԽ ԼԻՆԵԼ. 1. Միջամուտ լինել: 2. Ձեռնամուխ լինել:
ՄԻՋԱՄՈՒՏ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՄԻՋԱՄՈՒԽ ԼԻՆԵԼ:
ՄԻՋԱՇԱՒԻՂ, գ. 1. Ընդմիջաշաւիղ: 2. Տրամագիծ:
ՄԻՋԱՊԱՏ, գ. Սփածանելի:
ՄԻՋԱՍԱՀՄԱՆ, ա. 1. Միջակային, սահմանակից: 2. գ. Միջավայր:
ՄԻՋԱՍԱՀՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԻՋԱԿՈՒԹԻՒՆ:
ՄԻՋԱՎԱՅՐ, գ. Մէջ, միջասահման:
ՄԻՋԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդհատութիւն, անջրպետութիւն:
ՄԻՋԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդմիջութիւն, միջակութիւն, միջասահմանութիւն, չափաւորութիւն:
ՄԻՋԻՆ, ա. Միջակ, միջոյ:
ՄԻՋՆԱԲԵՐԴ, գ. Դղեակ, ամուր,

ամրոց, բերդ, ակառն:
ՄԻՋՆԱԹԻԿՈՒՆՔ, տե՛ս ԹԻԿՆԱՄԷՋ:
ՄԻՋՆԱԼՈՒՍԻՆ, տե՛ս ԼՈՒՍԻՆ:
ՄԻՋՆԱԿ, ա. Միջին, միջակ:
ՄԻՋՆԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդմիջութիւն, անջրպետութիւն:
ՄԻՋՆԱՅԱՐԿ, տե՛ս ՄԻՋՆԱՏՈՒՆ:
ՄԻՋՆԱՊԱՐԻՍՊ, գ. Ցանկ, միջնորմ, խտրոց, անջրպետ:
ՄԻՋՆԱՏՈՒՆ, գ. Միջնայարկ:
ՄԻՋՆՈՂՆ, տե՛ս ԹԻԿՆԱՄԷՋ:
ՄԻՋՆՈՐԴ, գ. 1. Հաշտարար, բարեխօս: 2. փխբ. Գործի:
- ՄԻՋՆՈՐԴԱՒ, ՄԻՋՆՈՐԴԻՒ, տե՛ս Ի ՁԵՌՆ:
ՄԻՋՆՈՐԴԵԼ, չբ. նբ. Ի մէջ անցանել, առթել, սատարել:
ՄԻՋՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Սատար, ձեռնտուութիւն:
ՄԻՋՆՈՐՄ, տե՛ս ՄԻՋՆԱՊԱՐԻՍՊ:
ՄԻՋՈՅ, տե՛ս ՄԻՋԻՆ:
ՄԻՋՈՅ, գ. 1. Մէջ, միջավայր, բացատ: 2. Պարապ (ժամանակամիջոց): 3. Միջասահմանութիւն: 4. Խորք: 5. Խտիր, տարբերութիւն:
ՄԻՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Մէջ (միջին դրութիւն):
ՄԻՋՕՐ, գ. Օր հասարակ, ճաշաժամ:
ՄԻՋՕՐԱՅԻՆ, տե՛ս ՄԻՋՕՐԷԱԿԱՆ:
ՄԻՋՕՐԵԱՅ, ՄԻՋՕՐԷ, ա. 1. Միջօրէական: 2. Հարաւային: 3. գ. Միջօր, օր հասարակ, ճաշաժամ: 4. Հարաւ:
ՄԻՋՕՐԷԱԿԱՆ, ա. Միջօրային, միջօրեայ:
ՄԻՍ, գ. Մարմին, շաղիղ:
ՄԻՏ, գ. Հոգի, խորհուրդ, սիրտ, կամք, խելք, հանճար, ուշ, իմաստ, դիտաւորութիւն, հաճոյք, կարծիք:
- ՄԻՏ ԱՌՆԵԼ. Ուշ առնել, միտ դնել:
- ՄԻՏ ԴՆԵԼ. Ուշ ունել, դիտել:
- ՄԻՏՍ ԴՆԵԼ. Խրատել, ազդել:
- ԶՄՏԱՒ ԱԾԵԼ կամ ԱԾԵԼ ԶՄՏԱՒ. 1. Խորհել, խոկալ, որոճել, իմանալ: 2. Կարծել, համարել:
- ԸՆԴ ՄԻՏ ՄՏԱՆԵԼ, ԸՍՏ ՄՏԻ ԱՅԼՈՅ ԼԻՆԵԼ. Հաճոյանալ, մարդահաճել:
- Ի ՄԻՏ ԱՌՆՈՒԼ. Իմանալ, ըմբռնել, մտաւել, միտ դնել, ուսանել, իմաստասիրել, խելամուտ լինել:
- Ի ՄԻՏՍ ԳԱԼ՝ ԼԻՆԵԼ. 1. Յինքն գալ, զգաստանալ, զգալ անձին, սթափել, խորհել: 2. Զօրանալ:
- Ի ՄՏԱՑ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ), Ի ՄՏԱՑ ԵԼԱՆԵԼ. Ցնորել:
- Ի ՄՏԻ ԴՆԵԼ. 1. Յառաջադրել, դատել, խելամտել, յիշել: 2. Միտ դնել:
ՄԻՏԱԳՈՅՆ, ա. մ. 1. Դիւրամէտ: 2. Մտադիւր:
ՄԻՏԵԼ, նբ. և չբ. Հակել, թիւրել, խոնարհել, թեքել, հակամիտել, յօժարել, խոտորել:
ՄԻՏՈՒԹԻՒՆ, ՄԻՏՈՒՄՆ, գ. Հակամիտութիւն, յօժարութիւն, բերումն:
ՄԻՏՔ, տե՛ս ՄԻՏ:
ՄԻՐԳ, գ. Պտուղ:
ՄԻՒՍ, դ. 1. Այլ: 2. Ոք, ոմն:
- ՄԻՒՍ ԱՆԳԱՄ, մ. Միւս հաղ:
- ՄԻՒՍ ՀԱՂ, տե՛ս ՄԻՒՍ ԱՆԳԱՄ:
ՄԻՒՍԻՈՆ, տե՛ս ՄԱՆՐԱՄԱՍՆ (2):
ՄԻՒՐԻԿԷ, տե՛ս ՄՈՇԱ ՎԱՅՐԻ:
ՄԻՕՐԵԱՅ, տե՛ս ԱՌՕՐԵԱՅ:
ՄԻՕՐԻՆԱԿ, ա. մ. Միակերպ, միատեսակ, նման, նմանապէս:
ՄԼՄԼԵԼ, նբ. Շփել, քերել (երեսը):
ՄԽԱԽԱՌՆ, ա. Ծխախառն:
ՄԽԵԼ, նբ. 1. Ընխոթել, խրել, թաթաւել: 2. Ձեռն արկանել, ձեռնարկել, բուռն հարկանել:
ՄԽԻԹԱՐ, ա. Մխիթարիչ, յորդորիչ, քաջալերիչ: 2. Մխիթարական: 3. գ. Մխիթարութիւն, սփոփութիւն, սփոփանք, յուսադրութիւն, քաջալերութիւն, արգահատանք, կարեկցութիւն:
- ՄԽԻԹԱՐ ՏԱԼ կամ ՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼ. Մխիթարել, յորդորել, քաջալերել:

ՄԽԻԹԱՐԱԿԱՆ, ա. Քաջալերական, յորդորական:
ՄԽԻԹԱՐԵԼ, նբ. Մխիթար տալ՝ մատուցանել, սփոփել, քաջալերել, յորդորել, արգահատել:
ՄԽԻԹԱՐԻՉ, ա. գ. 1. տե՛ս ՄԽԻԹԱՐ (1): 2. (յունական ոճով) Բարեխօս:
ՄԽԻԹԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԽԻԹԱՐ (3):
ՄԽԻՐՃ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Մխել, մխրճել, մխլճել:
ՄԽԼՃԵԼ (իմ), տե՛ս ՄԽԻՐՃ ՀԱՐԿԱՆԵԼ:
ՄԽՐՃԵԼ (իմ), տե՛ս ՄԽԻՐՃ ՀԱՐԿԱՆԵԼ:
ՄԾՂՆԵԱՑ, ա. Պիղծ, պղծագործ, զազրագործ:
ՄԾՂՆԷՈՒԹԻՒՆ, գ. Զազրագործութիւն, պղծագործութիւն:
ՄԿԱՆ, գ. Մսան:
ՄԿԱՆՈՒՆՔ, գ. (ՄԿԱՆ-ի յոգնակին) Թիկունք, մէջք, ողն, միջնողն, թիկնամէջ:
ՄԿԹԱԼ, չբ. Ունչս առնել, ծաղրել, այպն առնել:
ՄԿՆԴԱԿ, տե՛ս ՄԿՈՒՆԴ:
ՄԿՆԴԱԿԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս ՄԿՆԴԱՒՈՐ:
ՄԿՆԴԱՒՈՐ, ա. Մկնդակազգեստ:
ՄԿՈՒՆԴ, գ. Գեղարդն, նիզակ, աշտէ, արդն, սուրն:
ՄԿՈՒՆՔ, տե՛ս ՄՈՒԿՆ:
ՄԿՐՏԱՏՈՒՆ, ՄԿՐՏԱՐԱՆ, գ. (եկեղց.) Լուսարան:
ՄԿՐՏԵԼ, նբ. 1. (եկեղց.) Կնքել: 2. Թանալ, թաթաւել: 3. Մարտիրոսանալ:
ՄԿՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լուացումն: 2. Լուսաւորութիւն, կնիք: 3. Մարտիրոսութիւն:
ՄՂԵԼ, նբ. Դրդել, վանել, մերժել, ճգել:
– ՄՂԵԼ ԶՊԱՏԵՐԱԶՄ՝ ԶՄԱՐՏ. Պատերազմել:
ՄՂԵՂ, գ. Փոշի, աճիւն, մոխիր:
ՄՂՁԿԵԼ^1, նբ. Հեղձուցանել, ի նեղ արկանել, նեղել:
ՄՂՁԿԵԼ^2 (իմ), չբ. Հեղձնուլ:
ՄՂՂԱԿ, գ. Նպատակ, նշաւակ:
ՄՂՈՆ, գ. Միլոն (տարածութեան չափ):
ՄՂՏԱՁԵՒ, ա. Մթագոյն, մութ:
ՄՂՏԱՆԱԼ, չբ. Մթնանալ, մթագնել:
ՄՄԿԻԼ, չբ. Խառնակել, շաղաշարել:
ՄՆԱԼ, չբ. 1. Կալ մնալ, զկայ առնուլ, դեգերել, դադարել, հանդարտել, յետնել: 2. Սպասել, համբերել, ակնունել: 3. Պահել, ապրել, տևել:
– ՁՄՆԱԼԻ. Անկայուն, անցաւոր:
ՄՆԱՍ, գ. Ման (կշռի չափ):
ՄՆԱՑ, գ. 1. Կայք, դադարումն: 2. ա. Մնացական:
ՄՆԱՑԱԿԱՆ, ա. Կայուն, հաստատուն, տևողական, տևական, մշտնջենաւոր, անանց, անապական:
ՄՆԱՑԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Յաւէրժական, հաստատագոյն, մշտնջենաւորագոյն:
ՄՆԱՑԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տևողութիւն, յապահովութիւն, մշտնջենաւորութիւն:
ՄՆԱՑՈՐԴ, ա. գ. 1. Մնացուած, աւելորդ, յաւելուած, նշխար: 2. Յաջորդ:
ՄՆԱՑՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, ՄՆԱՑՈՒԱԾ, ՄԸՆԱՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄՆԱՑՈՐԴ:
ՄՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թողուլ, պահել, դադարեցուցանել:
ՄՆՋԵԼ, չբ. Մրմնջել:
ՄՆՋԻՒՆ, գ. Մունչիւն, հեծութիւն:
ՄՆՋԻԿ, մ. Լուիկ, լուռ մունջ, անխօս, անշշունջ:
ՄՇԱԿ, գ. Երկրագործ, հողագործ, այգեգործ, արդիւնարար:
ՄՇԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄՇԱԿՈՒԹԻՒՆ:
ՄՇԱԿԱԿԱՆ, ա. Երկրագործական:
– ՄՇԱԿԱԿԱՆՆ, գ. Մշակութիւն, երկրագործութիւն:
ՄՇԱԿԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վշտակրութիւն:
ՄՇԱԿԵԼ, նբ. 1. Գործել, արդիւնաւորել, արդիւնացուցանել: 2. Մատակարարել, տնտեսել:
ՄՇԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկրագործութիւն,

արդիւնարարութիւն, ծառայութիւն, վաստակ:
ՄՇԱԲԱՑԻԿ, ա. Անփակ:
ՄՇՏԱԲՈՐԲՈՔ, ա. Մշտավառ, անշէջ:
ՄՇՏԱԲՈՒՂԽ, ա. Հանապազաբուղխ, յարաբուղխ, մշտնջենաբուղխ, մշտահոս, յաւէժական, անսպառ:
ՄՇՏԱԳՆԱՑ, ա. Հանապազագնաց, մըշտախաղաց:
ՄՇՏԱԳՈՅ, ա. Յարագոյ, մշտնջենաւոր:
ՄՇՏԱՋՈՒԱՐՃ, ա. Մշտնջենազուարճ, յարազուարճ, մշտափթիթ, անթառամ:
ՄՇՏԱԼՈՅՍ, ա. Մշտնջենալոյս:
ՄՇՏԱԽԱՂԱՑ, ա. Մշտագնաց, յարախաղաց, յարընթաց, մշտաշարժ:
ՄՇՏԱԾԱՆ, ա. Քաջածանօթ:
ՄՇՏԱԾԱՒԱԼ, ա. Համասփիւռ:
ՄՇՏԱԿԱԹ, տե՛ս ՍԵՐՄՆԱԿԱԹ:
ՄՇՏԱԿԱՑ, ա. Մշտակայուն, յարակայ, մշտնջենակայ, մշտնջենաւոր, անշարժ, անփոփոխ:
ՄՇՏԱԿԱՅԻԼ, չբ. Յարակայել:
ՄՇՏԱԿԱՅԼԱԿ, ա. Մշտահոս, մշտաբուղխ:
ՄՇՏԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Յարակայութիւն, անփոփոխութիւն, մշտնջենաւորութիւն:
ՄՇՏԱԿԱՅՈՒՆ, տե՛ս ՄՇՏԱԿԱՑ:
ՄՇՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՄՇՏՆՋԵՆԱՒՈՐ:
ՄՇՏԱԿԱՌՈՅՑ, ա. Անդրդուելի, անշարժ:
ՄՇՏԱԿԱՏԱՐ, ա. Սովորական, տարեոր:
ՄՇՏԱԿԻՐ, ա. Յարակայ, մշտական, հանապազորդեան:
ՄՇՏԱԿՈՅՍ, գ. Մշտնջենաւորակոյս, յաւէժակոյս, յաւէտակոյս, յարակոյս:
ՄՇՏԱՀԵՂ, ա. Մշտահոս, մշտաբուղխ:
ՄՇՏԱՀԻՒՍ, ա. Մշտնջենահիւս:
ՄՇՏԱՀՈՍ, ՄՇՏԱՀՈՍԱՆ, ա. Հանապազահոս, մշտնջենահոս, անհատահոս, մշտաբուղխ:
ՄՇՏԱՀՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Մշտնջենահոսութիւն:
ՄՇՏԱՄԱՏՈՅՑ, ա. Մշտանուէր:
ՄՇՏԱՄՌՈՒՆՉ, ա. Մշտնջենամռունչ:
ՄՇՏԱՅԱՐ, մ. Յարաժամ, շարունակաբար:
ՄՇՏԱՆՈՒԷՐ, տե՛ս ՄՇՏԱՄԱՏՈՅՑ:
ՄՇՏԱՇԱՐԺ, ա. Յարաշարժ:
ՄՇՏԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Մշտափայլ, անաղօտ:
ՄՇՏԱՋԱՆ, ա. Յարաջան, անձանձիր, անխոնջ:
ՄՇՏԱՎԱՌ, ա. Մշտնջենավառ, մշտաբորբոք, անշէջ, անաղօտ:
ՄՇՏԱՏԱՏԱՆ, ա. Յարածուփ:
ՄՇՏԱՏԱՐԱԾ, ա. Համատարած:
ՄՇՏԱՏԻՒ, ա. Յարատիւ, մշտալոյս, աներեկ:
ՄՇՏԱՓԱՅԼ, տե՛ս ՄՇՏԱՊԱՅԾԱՌ:
ՄՇՏԱՓԹԻԹ, ա. Յարափթիթ, յաւէտափթիթ:
ՄՇՏԻԿ, գ. 1. Շրջացանութիւն: 2. Սպունգ:
ՄՇՏՆՋԵԱՆ, տե՛ս ՄՇՏՆՋԵՆԱԿԱՆ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՄՇՏՆՋԵՆԱՒՈՐԱԲԱՐ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԲՈՒՂԽ, տե՛ս ՄՇՏԱԲՈՒՂԽ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԶՈՒԱՐՃ, տե՛ս ՄՇՏԱԶՈՒԱՐՃ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԼՈՅՍ, տե՛ս ՄՇՏԱԼՈՅՍ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԿԱՑ, տե՛ս ՄՇՏԱԿԱՑ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԿԱՆ, ա. Մշտնջենաւոր, յաւիտենական, յաւէրժական, անմահ, հանապազորդեան:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԿԵԱՑ, ա. Անվախճան:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԿԻՑ, տե՛ս ՄՇՏՆՋԵՆԱՒՈՐԱԿԻՑ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱՀԻՒՍ, տե՛ս ՄՇՏԱՀԻՒՍ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱՀՈՍ, տե՛ս ՄՇՏԱՀՈՍ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱՀՈՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄՇՏԱՀՈՍՈՒԹԻՒՆ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱՄՌՈՒՆՉ, տե՛ս ՄՇՏԱՄՌՈՒՆՉ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱՆԱԼ, չբ. Մշտնջենաւորա-

նալ, Հանապազորդել, յաւէժանալ, կալ մնալ:

ՄՇՏՆՋԵՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՄՇՏՆՋԵՆԱՒՈՐԱԲԱՐ:

ՄՇՏՆՋԵՆԱՎԱՌ, տե՛ս ՄՇՏԱՎԱՌ:

ՄՇՏՆՋԵՆԱՒՈՐ, ա. 1. Մշտնջենական, յաւիտենական, յաւէրժական, անվախճան, անփոփոխ: 2. Մնացական, տեւողական, Հաստատուն: 3. Շարունակ, անընդհատ:

ՄՇՏՆՋԵՆԱՒՈՐԱԲԱՐ, մ. Մշտնջենաւորապէս, մշտնջենաբար, մշտնջենապէս, յաւէժաբար, յաւիտեան, անընդհատ:

ՄՇՏՆՋԵՆԱՒՈՐԱԲՈՒՂԽ, տե՛ս ՄՇՏԱԲՈՒՂԽ:

ՄՇՏՆՋԵՆԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Մնացականագոյն, տեւողագոյն:

ՄՇՏՆՋԵՆԱՒՈՐԱԿ, ՄՇՏՆՋԵՆԱՒՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՄՇՏՆՋԵՆԱԿԱՆ:

ՄՇՏՆՋԵՆԱՒՈՐԱԿԻՑ, ա. Մշտնջենակից, յաւէտակից:

ՄՇՏՆՋԵՆԱՒՈՐԱԿՈՅՍ, տե՛ս ՄՇՏԱԿՈՅՍ:

ՄՇՏՆՋԵՆԱՒՈՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Մշտնջենանալ, յաւէժանալ, յարատեւել, յերկարել, տեւել, կալ մնալ: 2. Դեգերել, պարապել:

ՄՇՏՆՋԵՆԱՒՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՄՇՏՆՋԵՆԱՒՈՐԱԲԱՐ:

ՄՇՏՆՋԵՆԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ՄՇՏՆՋԵՆԱՒՈՐԱՆԱԼ:

ՄՇՏՆՋԵՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մնացականութիւն, Հանապազորդութիւն:

ՄՇՏՕՐԵԱՅ, ա. մ. Հանապազօրեայ, Հանապազորդ:

ՄՈԳ, գ. ա. 1. Քաղդեայ, գէտ, աստեղագէտ, քուրմ, կրակապաշտ: 2. Դիւթ, կախարդ:

ՄՈԳԱԿԱՆ, ա. Կախարդական, դիւթական:

- ՄՈԳԱԿԱՆՆ, գ. Մոգութիւն, կախարդութիւն, դիւթութիւն:

ՄՈԳԱԿՐՕՆ, ա. Մոգակրօնիկ, կրակապաշտ, մոգական:

ՄՈԳԱԿՐՕՆԻԿ, տե՛ս ՄՈԳԱԿՐՕՆ:

ՄՈԳԵԱՆ, գ. յոգն. Մոգք:

ՄՈԳԵԼ, չբ. և նբ. Կախարդել:

ՄՈԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հմայք: 2. Կրակապաշտութիւն: 3. Դիւթութիւն, կախարդութիւն:

ՄՈԳՊԵՏ, գ. Մովպետ, քրմապետ:

ՄՈՋԱՆԱԼ, չբ. Մեծանալ, առաւելուլ, զօրանալ:

ՄՈԹԽՈԹԵԼ, նբ. Յորդորել:

ՄՈԼԱԹՋԵՆԻ, գ. (բսբ.) Ժանտաթզենի, կատաղի թզենի, թթենի, կատաղենի:

ՄՈԼԱԹՈՒԶ, գ. 1. տե՛ս ՄՈԼԱԹՋԵՆԻ: 2. Ժանտաթուզ:

ՄՈԼԱԽԻՆԴ, ՄՈԼԵԽԻՆԴ, գ. (բսբ.) Խընդամոլի, խնդամոլ, խնդակոթ, կոնիոն:

ՄՈԼԱԿԱՆ, տե՛ս ՄՈԼԵԿԱՆ:

ՄՈԼԱՊԱՏԻՐ, տե՛ս ՄՈԼՈՐԱՊԱՏԻՐ:

ՄՈԼԱՐ, ա. 1. Մոլորեցուցիչ, խաբեբայ, պատրիչ: 2. Սխալ, թիւր:

ՄՈԼԱՐԱԿԱՆ, ա. Մոլորական, թափառական:

ՄՈԼԱՐԱՆՈՒՆ, տե՛ս ՍՈՒՏԱՆՈՒՆ:

ՄՈԼԵԲԱՐ, տե՛ս ՄՈԼԵԳՆԱԲԱՐ:

ՄՈԼԵԳԻՆ, ա. 1. Մոլեգնոտ, կատաղի, վայրենամիտ, այսահար: 2. Ցնորական, մոլեկան: 3. մ. Մոլեգնաբար:

ՄՈԼԵԳՆԱԲԱՐ, մ. Մոլեգնոտաբար, մոլեկանաբար:

ՄՈԼԵԳՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՄՈԼԵԳԻՆ:

ՄՈԼԵԳՆԱԿԻՑ, տե՛ս ԿԱՏԱՂԱԿԻՑ:

ՄՈԼԵԳՆԱՊԱՏԻՐ, ա. Խաբէական:

ՄՈԼԵԳՆԵԼ, չբ. Մոլել, կատաղել, մոլեգնոտել, ցնորել:

ՄՈԼԵԳՆՈՏ, տե՛ս ՄՈԼԵԳԻՆ:

ՄՈԼԵԳՆՈՏԱԲԱՐ, տե՛ս ՄՈԼԵԳՆԱԲԱՐ:

ՄՈԼԵԳՆՈՏԵԼ (իմ), տե՛ս ՄՈԼԵԳՆԵԼ:

ՄՈԼԵԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ցնորումն, մոլութիւն, կատաղութիւն, մոլորութիւն:

ՄՈԼԵԳՆՈՒՑՔ, գ. Մոլուցք, մոլեգնու-

թիւն, կտղանք, կտղուցք:
ՄՈԼԵԼ[1], նբ. Մոլեցուցանել, ցնորեցուցանել:
ՄՈԼԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Մոլեգնել, ցնորել, կատաղել, յիմարել, այսահարել, զայրագնել: 2. Զակատել, անկղիտանալ, տափել, տարփալ:
ՄՈԼԵԿԱՆ, ա. 1. Մոլի, մոլեգին, մոլեգնոտ, վայրենի, կատաղի, խելագար, այսահար, ցնորեալ: 2. Խելագարական, ցնորական:
ՄՈԼԵԿԱՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՄՈԼԵԳՆԱԲԱՐ:
ՄՈԼԵԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մոլեգնութիւն: 2. Տափումն, տարփումն:
ՄՈԼԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՄՈԼԵԼ[1]:
ՄՈԼԻ, ա. 1. Մոլեգին, մոլեգնոտ, մոլեկան, կատաղի, խելացնոր, յիմար, այսահար: 2. Բուռն, սաստիկ:
ՄՈԼՈՇ, տե՛ս ԿՈՒՏԱՏԿԵԱՅ:
ՄՈԼՈՐ, ա. Մոլար, սխալ, թիւր, ծուռ:
ՄՈԼՈՐԱԿ, գ. Մոլորական, աստղ պատրանաց, մոլորական աստղ:
ՄՈԼՈՐԱԿԱՆ, ա. 1. Մոլոր, մոլար, խոտորնակ, սխալական, պատիր, պատրիչ: 2. Թափառական, մոլորեալ, տարտամ: 3. Մոլեկան: 4. գ. Նեռն: 5. տե՛ս ՄՈԼՈՐԱԿ:
- ՄՈԼՈՐԱԿԱՆ ԱՍՏՂ, տե՛ս ՄՈԼՈՐԱԿ:
ՄՈԼՈՐԱՆՔ, գ. Թափառումն, մոլորութիւն:
ՄՈԼՈՐԱՊԱՏԻՐ, ա. Խաբէական (մոլոր և պատիր):
ՄՈԼՈՐԵԼ (իմ), չբ. 1. Խոտորել, շեղել, թիւրել, ստերիւրել, սխալել, խաբել, պատրել: 2. Թափառել, տատանել, դանդաչել: 3. Մոլել, մոլեգնել:
ՄՈԼՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խոտորեցուցանել, թիւրել, պատրել, խաբել:
ՄՈԼՈՐԵՑՈՒՑԻՉ, տե՛ս ՄՈԼԱՐ (1):
ՄՈԼՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խոտորումն, թիւրութիւն, խաբէութիւն, պատրանք: 2. Թափառումն: 3. Մոլութիւն, մոլեգնութիւն, ցնորումն, բանդագուշանք, խելագարութիւն, յիմարութիւն:
ՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մոլեգնութիւն, կատաղութիւն: 2. Խելագարութիւն, յիմարութիւն: 3. Տարփումն, տափումն:
ՄՈԼՈՒՑՔ, տե՛ս ՄՈԼԵԳՆՈՒՑՔ:
ՄՈԽԻՐ, գ. Աճիւն, գազազ, շլան:
ՄՈԽՐԱԳՈՅՆ, ա. Թխագոյն, թուխ:
ՄՈԽՐԱՆՈՑ, գ. Մոխրոց, մոխրատուն, կրակատուն, ատրուշան:
ՄՈԽՐԱՊԱՇՏ, ա. Կրակապաշտ, հրապաշտ, մոխրասէր:
ՄՈԽՐԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կրակապաշտութիւն, հրապաշտութիւն:
ՄՈԽՐԱՍԷՐ, տե՛ս ՄՈԽՐԱՊԱՇՏ:
ՄՈԽՐԱՏՈՒՆ, տե՛ս ՄՈԽՐԱՆՈՑ:
ՄՈԽՐՈՑ, տե՛ս ՄՈԽՐԱՆՈՑ:
ՄՈՂԷՁ, ՄՈՂԻՁ, ՄՈՂՈՁ, գ. (կենդբ.) Կովադիաց:
ՄՈՄԱԿԵՐՏ, ա. Մոմեայ, մոմեղէն:
ՄՈՄԱՋԵԻ, ա. Մոմատեսակ:
ՄՈՄԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՄՈՄԱՋԵԻ:
ՄՈՄԵԱՅ, ա. Մոմեղէն, մոմատեսակ, մոմակերտ:
ՄՈՄԵՂԷՆ, տե՛ս ՄՈՄԵԱՅ:
ՄՈՄԵՂԻՆԱԿԱԼ, տե՛ս ԱՇՏԱՆԱԿ:
ՄՈՄՈՍ, տե՛ս ՄԻՄՈՍ:
ՄՈՅԹ, գ. Նեցուկ, հաստարան:
ՄՈՅԿ, տե՛ս ԿՕՇԻԿ (1):
ՄՈՅՆ, ՄՈՅՆՔ, գ. Բարեձևութիւն, վայելչութիւն:
ՄՈՅՐ, գ. 1. Մուրողութիւն: 2. Ողորմութիւն (մուրացկանին տրուած):
- Ի ՄՈՅՐ ԵԼԱՆԵԼ. Մուրալ, մուրանալ:
ՄՈՆԱՋՆ, ՄՈՆՈՋՈՆ, գ. Մենակեաց, միայնակեաց, կրօնաւոր, աբեղայ:
ՄՈՆՈՋՈՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՄԻԱՅՆԱԿԵՑԱԿԱՆ:
ՄՈՆՈՋՈՆՈՒԹԻՒՆ կամ ՄՈՆԱՋՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԻԱՅՆԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ:
ՄՈՇԱ ՎԱՅՐԻ, գ. (բսբ.) Միւրիկէ:
ՄՈՌԱՆԱԼ, նբ. և հբ. Մոռացումն առ-

նել, ի մոռացումն տալ, մոռացօնս առնել, ի մոռացօնս դարձուցանել, զանխլանալ:

ՄՈՌԱՑ, տե՛ս ՄՈՌԱՑՈՒՄՆ:

- Ի ՄՈՌԱՑ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս Ի ՄՈՌԱՑՈՒՄՆ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ):

ՄՈՌԱՑԱԲԱՐ, մ. Լռելեայն, զանխուլ:

ՄՈՌԱՑԱԿԱՆ, ա. Մոռացկոտ:

ՄՈՌԱՑԿՈՏ, ա. Դիւրամոռաց, մոռացական, անհոգ:

ՄՈՌԱՑԿՈՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄՈՌԱՑՈՒԹԻՒՆ:

ՄՈՌԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մոռացումն: 2. Մոռացկոտութիւն:

ՄՈՌԱՑՈՒՄՆ, գ. Մոռացութիւն, մոռացօնք:

- ՄՈՌԱՑՈՒՄՆ ԱՌՆԵԼ. 1. Մոռանալ: 2. Մոռացուցանել:

- Ի ՄՈՌԱՑՈՒՄՆ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ) կամ ԳԱԼ. Ի մոռաց անկանել, մոռացօնք՝ ի մոռացօնս լինել:

- Ի ՄՈՌԱՑՈՒՄՆ ՏԱԼ, տե՛ս ՄՈՌԱՆԱԼ:

ՄՈՌԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՄՈՌԱՑՈՒՄՆ ԱՌՆԵԼ (2):

ՄՈՌԱՑՕՆՔ, տե՛ս ՄՈՌԱՑՈՒՄՆ:

- ՄՈՌԱՑՕՆՔ կամ Ի ՄՈՌԱՑՕՆՍ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս Ի ՄՈՌԱՑՈՒՄՆ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ):

- ՄՈՌԱՑՕՆՍ ԱՌՆԵԼ, Ի ՄՈՌԱՑՕՆՍ ԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՄՈՌԱՆԱԼ:

ՄՈՎՊԵՏ, տե՛ս ՄՈԳՊԵՏ:

ՄՈՐ, տե՛ս ՄՈՐԵՆԻ:

ՄՈՐԵԽ, տե՛ս ՄԱՐԱԽ:

ՄՈՐԵՆԻ, գ. (բսբ.) Մոր:

ՄՈՐԹ, գ. Մաշկ, կաշի, մորթի:

ՄՈՐԹԱԳՈՐԾ, ա. գ. Խաղախորդ:

ՄՈՐԹԵԱՆ, գ. յոգն. Մորթք:

ՄՈՐԹԵԼ, նբ. Խողխողել, զենուլ:

ՄՈՐԹԵՂԷՆ, տե՛ս ԿԱՇԵԱՅ:

ՄՈՐԹԻ, տե՛ս ՄՈՐԹ:

ՄՈՐԻ, գ. Որչ, կաղաղ, մայրի, ղաղարք:

ՄՈՐՃ, գ. Ոստ, չառաւիղ:

ՄՈՐՄՈՔԵԼ[1], տե՛ս ՄՈՐՄՈՔԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ՄՈՐՄՈՔԵԼ[2] (իմ), չբ. Կսկծել, ցաւագնել, ճմլել:

ՄՈՐՄՈՔԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մարմաջեցուցանել, կսկծեցուցանել, զկծեցուցանել:

ՄՈՐՈՍ, ա. 1. Յիմար, անմիտ, խելագար, տխմար, ռակայ: 2. Մորոսական, յիմարական:

ՄՈՐՈՍԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մորոսախօսութիւն, մորոսխօսութիւն:

ՄՈՐՈՍԱԳՈՅՆ, մ. Անմտաբար:

ՄՈՐՈՍԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄՈՐՈՍԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ՄՈՐՈՍԱԿԱՆ, ա. Յիմարական:

ՄՈՐՈՍԱՄԻՏ, ա. Յիմարամիտ, անմիտ:

ՄՈՐՈՍԱՆԱԼ, չբ. Յիմարանալ, անմըտանալ:

ՄՈՐՈՍԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄՈՐՈՍԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ՄՈՐՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Յիմարութիւն, անմըտութիւն:

ՄՈՒ, տե՛ս ՄԻ:

ՄՈՒԹ, ՄՈՒԹՆ, գ. 1. Խաւար, աղջամուղջ, մէգ, մթութիւն: 2. ա. Խաւարին, մթին, աղջամղջին, միգապատ, մթագոյն, թխագոյն, նսեմ:

ՄՈՒԽ, գ. Ծուխ:

ՄՈՒԾԱՆԵԼ, նբ. Մտուցանել, մխել:

ՄՈՒԿՆ, սովորաբար յոգն. ձևով՝ ՄԸԿՈՒՆՔ, գ. (կզմխս.) Դնդերք, խաղճմունք:

ՄՈՒՂ, տե՛ս ԷՇ (1):

ՄՈՒՃԱԿ, գ. Կօշիկ (կանացի):

ՄՈՒՆՋ, տե՛ս ՀԱՄՐ:

ՄՈՒՌՏ, գ. Աղմուկ, չփոթ, խառնակութիւն:

ՄՈՒՐԱԼ, տե՛ս ՄՈՒՐԱՆԱԼ:

ՄՈՒՐԱԿԱՆ, ա. գ. Մուրող, մուրացիկ:

ՄՈՒՐԱՆԱԼ, նբ. Մուրալ, ի մոյր ելանել:

ՄՈՒՐԱՑԱԾ, ՄՈՒՐԱՑԱԾԻ, ՄՈՒՐԱՑԱԾՈՅ, ա. 1. Մուրացիկ (փոխառուած): 2. Կցկտուր, կարկատուն:
ՄՈՒՐԱՑԻԿ, գ. ա. 1. Մուրացկան, մուրող, մուրիկ: 2. տե՛ս ՄՈՒՐԱՑԱԾ (1): 3. մ. Մուրկան (մուրացկանի պէս):
ՄՈՒՐԱՑԿԱՆ, ՄՈՒՐԻԿ, տե՛ս ՄՈՒՐԱՑԻԿ:
ՄՈՒՐԿ, գ. Հատ (ցորենի):
ՄՈՒՐԿԱՆ, ա. մ. Մուրացիկ:
ՄՈՒՐՀԱԿ, գ. Տոմս, յետկար:
ՄՈՒՐՃ, գ. Կռան, ուռն:
ՄՈՒՐՈՂ, տե՛ս ՄՈՒՐԱՑԻԿ (1):
ՄՈՒՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄՈՅՐ (1):
ՄՈՒՐՏ, գ. (բսբ.) Մրտենի:
ՄՈՒՐՑԱՑԻ, մ. Բունցի:
ՄՌԱՅԼ, գ. 1. Մառախուղ, մէգ, չամանդաղ, մութ: 2. ա. Նսեմ, մթին, միգապատ:
ՄՌԱՅԼԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նսեմացուցանել:
ՄՌՋԳԱՅԼԵԼ (իմ), չբ. Ջեղխել:
ՄՌՄՌԱԼ, ՄՌՄՌԵԼ, չբ. Մռնչալ, մըռընչել, մրմռել:
ՄՌՄՌՈՒՄՆ, գ. Մրմռումն, մռնչիւն:
ՄՌՆՋԱԼ, տե՛ս ՄՌՆՋԵԼ:
ՄՌՆՋԱԿԱՆ, տե՛ս ՄՌՆՋՈՂԱԿԱՆ:
ՄՌՆՋԵԼ, չբ. Կոչել, գոչել, աղաղակել, չառաչել:
ՄՌՆՋԻՒՆ, գ. Մռնչումն, մնչիւն:
ՄՌՆՋՈՂԱԿԱՆ, ա. Մռնչական:
ՄՌՆՋՈՒՄՆ, տե՛ս ՄՌՆՋԻՒՆ:
ՄՍԱՋԱՆԳՈՒԱԾ, ա. Մարմնեղէն, հողեղէն:
ՄՍԱՀԱՆ, գ. Պատառաքաղ:
ՄՍԱՆ, գ. Մկան:
ՄՍԱՊԱՏ, ա. Մարմնապատ, մարմնեղէն, մարմնազգեաց:
ՄՍԱՎԱՃԱՌ, գ. 1. Մարմնավաճառ: 2. Մսավաճառանոց:
ՄՍԱՎԱՃԱՌԱՆՈՑ, գ. Մակեղոն:
ՄՍԵԼ (իմ), չբ. Պաղել, ցրտանալ:
ՄՍԵՂԷՆ, ա. Մարմնեղէն, մարմնաւոր:
ՄՍԵՂԻ, ա. 1. Մսեղէն, մարմնեղէն, մարմնաւոր, հողեղէն: 2. գ. Մահկանացու, մարդ:
ՄՍԼԻՄԱՆԱԿ, տե՛ս ՄԱՀՄԵՏԱԿԱՆ:
ՄՍՈՒՐ, գ. լայնաբար՝ Ախոռ, գոմ:
ՄՏԱԲԱԽ, ա. գ. 1. Բախած, խելացնոր, խելագար: 2. Խելագարութիւն:
ՄՏԱԲԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Արթնութիւն:
ՄՏԱԲԵՐԵԼ, չբ. նբ. 1. Խորհել: 2. Կամել, յօժարել, անկղիտանալ, ցանկալ, թեւակոխել, ձգտել, ձեռնամուխ լինել: 3. Համարձակել, իշխել: 4. Զմտաւ ածել, յիշել:
ՄՏԱԲԵՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յօժարեցուցանել, ձգտեցուցանել:
ՄՏԱԲԵՐԻԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՄՏԱԲԵՐԵԼ:
ՄՏԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յօժարութիւն, համաձայնութիւն:
ՄՏԱԴԻՐ, ա. Ուշակալ, զգաստ, փոյթ:
ՄՏԱԴԻՒՐ, ա. 1. Անդորր, քաղցր: 2. Դիւրալուր, յօժարամիտ: 3. մ. Յօժարութեամբ, սիրով, կամաւ, սրտի մտօք, սերտիւ, հեշտեաւ, լաւ, քաջ:
ՄՏԱԴԻՒՐԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՄՏԱԴԻՒՐ:
ՄՏԱԴԻՒՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յօժարութիւն:
- ՄՏԱԴԻՒՐՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ՄՏԱԴԻՒՐ (3):
ՄՏԱԴՐԵԼ, չբ. Միտ դնել, ուշ ունել, ունկն դնել:
ՄՏԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուշադրութիւն, զգուշութիւն, հոգողութիւն, փոյթ:
ՄՏԱԽԱԲ, ա. Խաբեբայ, պատիր, մտամոլար:
ՄՏԱԽՈՀ, ա. մ. 1. Խելամուտ, զգաստ: 2. Որոճելով, քննելով:
- ՄՏԱԽՈՀ ԼԻՆԵԼ. Մտախոհել, զմտաւ ածել, ի միտ առնուլ, որոճել, հոգալ:
ՄՏԱԽՈՀԵԼ (իմ), տե՛ս ՄՏԱԽՈՀ ԼԻՆԵԼ:
ՄՏԱԽՈՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Մտածութիւն, խորհուրդ, խելամտութիւն:
ՄՏԱԽՈՐՀ, տե՛ս ՄՏԱԽՈՀ:
- ՄՏԱԽՈՐՀ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՄՏԱԽՈՀ ԼԻՆԵԼ:

ՄՏԱԽՈՐՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄՏԱԽՈՀՈՒԹԻՒՆ:
ՄՏԱԾԱԿԱՆ, ա. Քննողական, դատողական:
ՄՏԱԾԵԼ, նբ. Ածել զմտաւ, խորհել, խոկալ, հնարել, մտաբերել, նիւթել:
ՄՏԱԾԻՆ, տե՛ս ՄՏԱՑԱԾԻՆ:
ՄՏԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Մտախոհութիւն, խոկումն, խորհուրդ, քննութիւն, հոգ, որոճումն, տրամախոհութիւն, կարծիք, իմաստ, խոհականութիւն, հաւաքաբանութիւն, հանճար, հնարք, ճարտարութիւն:
ՄՏԱԾՈՒՄՆ, գ. Մտածութիւն (մտածելը):
ՄՏԱԾՕՐԷՆ, մ. Մտաւորաբար:
ՄՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՄՏԱՒՈՐ:
ՄՏԱԿՈՐՈՅՍ, ա. 1. Խելացնոր, խելագար, խորհրդակորոյս: 2. Ցիմարական, ցնորական:
ՄՏԱՀԱՃ, ա. Ինքնահաճ:
ՄՏԱՀԱՃՈՅ, ա. Հաճեցուցիչ, ախորժելի, հաճոյական, կամակատար, հլու:
ՄՏԱՀԱՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնահաճութիւն:
ՄՏԱՀԱՐՈՒՍՏ, ա. Կորովամիտ, մտացի, հանճարեղ, իմաստուն:
ՄՏԱՀՈՍԱՆ, ա. Դիւրափոփոխ, փոփոխական:
ՄՏԱՄՈԼԱՐ, տե՛ս ՄՏԱԽԱԲ:
ՄՏԱՄՈԼՈՐԵԼ, նբ. Պատրել, խաբել:
ՄՏԱՅՈՅԶ, ա. Մտախոհ:
ՄՏԱՅՈՒԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Վարանք:
ՄՏԱՅՕԺԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յօժարամտութիւն:
ՄՏԱՆԵԼ, չբ. 1. Միջամուխ լինել, մխել, մտել: 2. Յանդիման լինել, տեսաւորել, իջավանել, մատչել:
- ՄՏԱՆԵԼ ԱՌ ԿԻՆ. Մերձենալ, ննջել:
- ՄՏԱՆԵԼ ԸՆԴ ԱՂԵՂՆ, տե՛ս ԼՆՈՒԼ ՁԱՂԵՂՆ:
ՄՏԱՌ, տե՛ս ՄՏԱՌՈՒ:
ՄՏԱՌԵԼ, նբ. Ի միտ առնուլ:
ՄՏԱՌՈՒ, ա. Ուշիմ, մտավարժ, մտացի:
ՄՏԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Խելամտութիւն, հանճար:
ՄՏԱՎԱՐԺ, ա. Մտառու, ուշեղ, ուշիմ, ուսումնասէր, մտացի:
ՄՏԱՎԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուշեղութիւն, խելամտութիւն, մտառութիւն:
ՄՏԱՏԵՍ, ա. Մտացի, հանճարաւոր:
ՄՏԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Յուշարարութիւն (միտքը գցելը):
ՄՏԱՑԱԾԻՆ, ա. Մտածին, մտացծնոյց:
ՄՏԱՑԻ, ա. Մտավարժ, հանճարեղ, բանիբուն, ուշեղ, ուշիմ:
ՄՏԱՑԾՆՈՅՑ, տե՛ս ՄՏԱՑԱԾԻՆ:
ՄՏԱՒՈՐ, ա. 1. Բանաւոր, իմացական: 2. Մտացի, խոհեմ, հանճարեղ: 3. Մտաւորական, իմանալի, հոգևոր:
ՄՏԱՒՈՐԱԲԱՐ, մ. Մտաւորապէս, մտածօրէն:
ՄՏԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Մտաւոր, տեսական, իմանալի:
ՄՏԱՒՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՄՏԱՒՈՐԱԲԱՐ:
ՄՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Իմաստութիւն, խոհականութիւն: 2. Մտադրութիւն, մտավարժութիւն:
ՄՏԵԼ, տե՛ս ՄՏԱՆԵԼ:
ՄՏԵՐԻՄ, ա. 1. Հաւատարիմ, հարազատ, ընտանի, սիրելի, բարեկամ: 2. Մտերմական, միամիտ:
ՄՏԵՐՄԱԲԱՐ, մ. Հարազատաբար, սերտիւ, մտադիւր:
ՄՏԵՐՄԱԿԱՆ, ա. Մտերիմ, հաւատարիմ:
ՄՏԵՐՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւատարմութիւն, հարազատութիւն, անկեղծութիւն, ողջմըտութիւն:
ՄՏՂԵԼ, նբ. Մղել, բախել, չարժլել:
ՄՏՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՄՈՒԾԱՆԵԼ:
ՄՏՐԱԿ, գ. Վարոց, վարիչ, խարազան:
ՄՏՐԱԿԵԼ, նբ. 1. Վարել (մտրակով հարուածել): 2. Ջաղկել, խարազանել:
ՄՏՐՈՒԱԿ, տե՛ս ՄՏՐԱԿ:

ՄՏՐՈՒԿ, գ. Յաւանակ, իշամտրուկ, իշ-որդի:
ՄՐԱՁԱՐԴ, ա. Մրակերպ:
ՄՐԱԿԵՐՊ, տե՛ս ՄՐԱՁԱՐԴ:
ՄՐԱՆԱԼ, չբ. Մրոտել, մրճոտել:
ՄՐԳԱԲԵՐ, ա. Մրգամատոյց, պտղաբեր:
ՄՐԳԱՄԱՏՈՅՑ, տե՛ս ՄՐԳԱԲԵՐ:
ՄՐԳԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Բերրի, բազմաբեղուն:
ՄՐԳԱՒԷՏ, ա. Պտղաւէտ, բերրի:
ՄՐԳԱՔԱՂԵԼ, նբ. Պտղաքաղել:
ՄՐԳՈՒՋ, ա. Փանաքի, անարգ, անաւագ, յետին, աննշան, սինլքոր, նուաստ, ընկեցիկ, երկրաքարշ:
ՄՐՃՈՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԾԽՈՏԵԼ (իմ):
ՄՐՄՆՋԵԼ, չբ. 1. Շնչել, հծծել, մընչել, հեծել, հեծեծել, ողբալ: 2. Քրթմնջել, տրտնջել:
ՄՐՄՈՒՆՋ, գ. Շնչիւն, հծծանք, հեծութիւն:
ՄՐՄՌԵԼ, տե՛ս ՄՌՄՌԱԼ:
ՄՐՄՌՈՒՄՆ, տե՛ս ՄՌՄՌՈՒՄՆ:
ՄՐՈՏԻԼ, տե՛ս ԾԽՈՏԵԼ (իմ):
ՄՐՈՒՐ, գ. Սիկ, տիղմ, մրրուկ:
- ՄՐՈՒՐ ՏԱԼ. Նախատել, թշնամանել, անարգել:
ՄՐՋԻՄՆ, տե՛ս ՄՐՋԻՒՆ:
ՄՐՋԻՒՆ, գ. (կենդբ.) Մրջիմն:
ՄՐՋԻՒՆԱՌԻՒԾ, ՄՐՋՄՆԱՌԻՒԾ, գ. (կենդբ.) Հնդիկ մրջիւն:
ՄՐՋՄՆՈՑ, գ. (բժշկ.) Որքին:
ՄՐՏԵՆԻ, տե՛ս ՄՈՒՐՏ:
ՄՐՐԵԼ (իմ), չբ. Սեւանալ (մրուրի նման լինել):
ՄՐՐԻԿ, գ. 1. Ծուխ կամ գոլորշի: 2. Փոթորիկ: 3. Ալէկոծութիւն:
ՄՐՐԿԱԽԱՌՆ, ա. Միգախառն, մութ, սեաւ (ամպ):
ՄՐՐԿԱՅՈՅԶ, ա. Յուզակոյտ:
ՄՐՐԿԵԼ[1], նբ. Խռովել:
ՄՐՐԿԵԼ[2] (իմ), չբ. Յուզել, խռովել, փոթորկել:
ՄՐՐԿՈՒՄՆ, գ. Ծփումն, ծփանք:
ՄՐՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պղտորութիւն:
ՄՐՐՈՒԿ, տե՛ս ՄՐՈՒՐ:
ՄՐՑԱԿԱՆՆ, ՄՐՑԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մրցութիւն:
ՄՐՑԱԿԻՑ, ա. Դիմամարտ, ընդդիմամարտ, հակառակորդ, ախոյեան:
ՄՐՑԱԿՑԵԼ (իմ), չբ. Դիմամարտել (մըրցակից լինել):
ՄՐՑԱՄԱՐՏՔ, գ. Մենամարտութիւն, գօտեմարտութիւն:
ՄՐՑԱՆԱԿ, գ. 1. տե՛ս ԲՐԱԲԻՈՆ: 2. գ. Մրցութիւն, մրցումն, մրցամարտք, նահատակութիւն:
ՄՐՑԱՆՔ, տե՛ս ՄՐՑՈՒՄՆ:
ՄՐՑԱՐԱՆ, գ. Կռուանոց, հոլարան, մարզարան:
ՄՐՑԵԼ[1], նբ. Կրթել, մարզել, հրահանգել:
ՄՐՑԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Գօտեմարտել: 2. Մարտնչել, պատերազմել:
ՄՐՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՄՐՑՈՒԹԻՒՆ, ՄԸՐՑՈՒՄՆ, գ. Մրցանք, մրցակցութիւն, ճգնութիւն, մենամարտութիւն, ըմբշամրցութիւն, մարտ, մաքառումն, պայքար:
ՄՕՏ, նխդ. մ. 1. Մերձ, հուպ, առընթեր: 2. ա. Մօտաւոր:
ՄՕՏԱԲՆԱԿ, ա. Մօտակայ, մերձակայ:
ՄՕՏԱԳՈՅՆ, ա. մ. Մօտաւորագոյն:
ՄՕՏԱԼՈՒՏ, ա. մ. 1. Մօտակայ: 2. Դիւրապատրաստ, պատրաստական, անյապաղ:
ՄՕՏԱԼՈՒՐ, ա. Դիւրալուր:
ՄՕՏԱԿԱՅ, ՄՕՏԱԿԱՆ, ՄՕՏԱԿԱՑ, ա. 1. Մերձակայ, մօտաւոր, ներկայ: 2. Ընտել, ընտանի:
ՄՕՏԱՆԱԼ, տե՛ս ՄՕՏԵՆԱԼ:
ՄՕՏԱՍԵՐ, ա. Ազգական:
ՄՕՏԱՒՈՐ, ա. 1. Մերձակայ: 2. Մերձաւոր: 3. Առաջիկայ, առժամանակեայ:
ՄՕՏԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՄՕՏԱԳՈՅՆ:
ՄՕՏԱՒՈՐԵԼ[1], նբ. Մերձեցուցանել, մօտեցուցանել:

ՄՕՏԱՒՈՐԵԼ^{2} (իմ), չբ. Մերձենալ, մօտենալ, մօտել:
ՄՕՏԵԼ^{1}, չբ. Մօտեցուցանել, մերձեցուցանել, մօտաւորել:
ՄՕՏԵԼ^{2} (իմ), չբ. Մերձենալ, մօտաւորել, մերձել, մատչել, յարել:
ՄՕՏԵՆԱԼ, տե՛ս ՄՕՏԱՒՈՐԵԼ^{2} (իմ):
ՄՕՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՄՕՏԵԼ^{1}:
ՄՕՏԵՒՈՐ, տե՛ս ՄՕՏԱՒՈՐ:
ՄՈՐ, գ. 1. Տիղմ, ցեխ, գայռ, սիկ: 2. Ճահիճք, եղտիւր:
ՄՈՐԱԿԱՆ, ա. Մօրին:
ՄՈՐԱՆԱԼ, չբ. Մօրտանալ:
ՄՈՐԱՍԷՐ, ա. Տղմասէր:
ՄՈՐԻՆ, տե՛ս ՄՈՐԱԿԱՆ:
ՄՈՐՈՒԱՐՁԱԿՔ, գ. Ծնօտ, կզակ:
ՄՈՐՏԱՆԱԼ, տե՛ս ՄՈՐԱՆԱԼ:

Յ

ՅԱԳ, գ. 1. Յագուրդ, յագումն, լիութիւն: 2. ա. Հացալից:
ՅԱԳԵԼ (իմ), չբ. Յագենալ, լիանալ, յափրանալ, զմայլել:
ՅԱԳԵՆԱԼ, տե՛ս ՅԱԳԵԼ (իմ):
ՅԱԳԵՑՈՒԹԻՒՆ, ՅԱԳԵՑՈՒՄՆ, գ. 1. Յագ, յագումն, յագուրդ: 2. Յափրութիւն:
ՅԱԳԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կերակրել, լիացուցանել:
ՅԱԳՈՒԹԻՒՆ, ՅԱԳՈՒՄՆ, տե՛ս ՅԱԳԵՑՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱԳՈՒՐԴ, գ. 1. Յագ, յագեցումն, յագումն, յագեցութիւն, յագութիւն: 2. Լիութիւն, յափրութիւն:
ՅԱԳՁԵԼ^{1} (իմ), չբ. Յանգչել, յարել, կցել:
ՅԱԳՁԵԼ^{2} (իմ), տե՛ս ՅԱԳԵԼ (իմ):
ՅԱԴԳԴԵԼ, նբ. Խթել:
ՅԱՁԵԼ, նբ. 1. Ջոհել: 2. Յօշատել, յօշել:
ՅԱԽՃԱՊԱԿ, գ. Մանրամասն:
ՅԱԽՈՐՏ, ա. 1. Յոխորտ, խրոխտ, յաղթ, անահ, անվեհեր: 2. գ. Յոխորտանք, խրոխտումն, յանդգնութիւն:
– ՅԱԽՈՐՏԻ ԿԱԼ. Յոխորտալ, յանդգնել, յամառել:
ՅԱԽՈՐՏԵԼ (իմ), տե՛ս ՅՈԽՈՐՏԱՆԱԼ:
ՅԱԽՈՒՌՆ, ա. 1. Յաձուր, համարձակ, անխորհուրդ, յանդուգն: 2. մ. Յախրապէս, յանդգնաբար, խառնիխուռն, անխորհրդաբար, վարկպարազի, վայրապար, վեր ի վերոյ:
ՅԱԽՈՒՌՆ, ՅԱԽՌԱՊԷՍ, տե՛ս ՅԱԽՈՒՌՆ (2):
ՅԱԾԱՆՔ, տե՛ս ՅԱԾՈՒՄՆ:
ՅԱԾԵԼ^{1}, տե՛ս ՅԱԾԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՅԱԾԵԼ^{2} (իմ), չբ. Տարաբերել, շրջել, թափառել, տատանել, ծփել, դեգերել, մոլորել:
ՅԱԾԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յածել, տարաբերել, շուրջ ածել, տատանել, յուզել:
ՅԱԾՈՂ, ա. Յածողական, յածուն:
ՅԱԾՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱԾՈՂ:
ՅԱԾՈՒՆ, տե՛ս ՅԱԾՈՂ:
ՅԱԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԱԿԱՆԵԼ:
ՅԱԿԻՆԹ, գ. (հնք.) Կապուտակ:
ՅԱԿՆԹԱԿԱՊ, ա. Յակնթեայ, յակունթեայ:
ՅԱԿՆԹԵԱՅ կամ ՅԱԿՈՒՆԹԵԱՅ, տե՛ս ՅԱԿՆԹԱԿԱՊ:
ՅԱՀՈՒՐ, ՅԱՀՈՒՐԴ, տե՛ս ՅԱԽՈՒՌՆ, ՅԱԽՈՐՏ:
ՅԱՀՌՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՅԱԽՈՒՌՆ (2):
ՅԱՀՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յանդգնութիւն:
ՅԱՂԱԳՍ, նխդ. Աղագաւ, վասն, սակս, ի պատճառս, ի պէտս:
ՅԱՂԱԴԱՐՁԵԼ (իմ), չբ. Մեղկանալ, խենեշանալ, անառակել:
ՅԱՂԱԿԱՐԾ, տե՛ս ՅԵՂԱԿԱՐԾ:
ՅԱՂԵԼ, նբ. Աղել (աղով համեմել):
ՅԱՂԹ, ա. 1. Բազում, բազմաւոր, յորդ, առատ, ընդարձակ: 2. Մեծ, զօրաւոր, վիթխարի, բարձրահասակ, քաջ, վսամ:

ՅԱՂԹԱԲԵՐՁ, ա. Բարձրաբերձ, վսեմ:
ՅԱՂԹԱԳՈՅՆ, ա. Զօրագոյն, բարձրագոյն, վերագոյն, գերազանց:
ՅԱՂԹԱԶԳԱԾ, ՅԱՂԹԱԶԳԵԱՑ, ա. Յաղթակիր, յաղթական, վեհագոյն:
ՅԱՂԹԱԿԱՆ, ա. Յաղթող, զօրագոյն, վերագոյն, յաղթազգեաց:
- ՅԱՂԹԱԿԱՆ ԼԻՆԵԼ. Յաղթել:
ՅԱՂԹԱԿԻՐ, տե՛ս ՅԱՂԹԱԶԳԵԱՑ:
ՅԱՂԹԱՀԱՍԱԿ, ա. Բարձրահասակ, երկայնահասակ:
ՅԱՂԹԱՀԱՐԱՆՔ, տե՛ս ՅԱՂԹԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՂԹԱՀԱՐԵԼ, նբ. Յաղթել, պարտել, նուաճել, ընկճել, ի նեղ արկանել, նկուն առնել, հարստահարել, բռնադատել, իշխել, տիրել:
ՅԱՂԹԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յաղթահարանք, պարտութիւն:
ՅԱՂԹԱՄԱՐՄԻՆ, ա. Մեծամարմին, բազմամարմին, ստուար:
ՅԱՂԹԱՆԱԿ, գ. 1. Մրցանակ, բրաբիոն: 2. Յաղթութիւն: 3. ա. Յաղթական, յաղթողական:
ՅԱՂԹԱՆԴԱՄ, ա. Երկայնահասակ, մեծամարմին, վիթխարի, հսկայ:
ՅԱՂԹԱՆԴԱՄՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՂԹՈՒԹԻՒՆ (2):
ՅԱՂԹԱՆՔ, գ. Յաղթութիւն:
ՅԱՂԹԱՍԻՐԵԼ, տե՛ս ՅԱՄԱՌԵԼ:
ՅԱՂԹԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՄԱՌՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՂԹԱՏՈՒՐ, ա. գ. Հանդիսադիր:
ՅԱՂԹԵԼ, տե՛ս ՅԱՂԹԱՀԱՐԵԼ:
ՅԱՂԹԿՈՒ ԼԻՆԵԼ. Յաղթել, յաղթահարել, տիրել:
ՅԱՂԹՈՂԱԿԱՆ, ա. Յաղթական, յաղթող:
ՅԱՂԹՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յաղթումն: 2. Յաղթանդամութիւն, մեծութիւն:
ՅԱՂԹՈՒՄՆ, տե՛ս ՅԱՂԹՈՒԹԻՒՆ (1):
ՅԱՃԱԽ, ա. 1. Բազում, յոլով, խիտ, հոծ, հանապազորդեան, անընդհատ: 2. մ. Յաճախակի, յաճախաբար, յաճախապէս, ստէպ, բազում անգամ, հանապազորդ, անդադար, յերկար: 3. գ. Յաճախութիւն, հանապազորդութիւն:
ՅԱՃԱԽԱԲԱՆ, ա. Յաճախապատում:
ՅԱՃԱԽԱԲԱՐ, տե՛ս ՅԱՃԱԽ (2):
ՅԱՃԱԽԱԳԻՆ, ա. Բազմագին, մեծագին:
ՅԱՃԱԽԱԳՈՅՆ, ա. 1. Յոլովագոյն, ճոխագոյն, առաւելագոյն: 2. մ. Ստէպ, առաւելապէս, ևս քան զևս:
ՅԱՃԱԽԱԳՈՒԹ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԳՈՒԹ:
ՅԱՃԱԽԱԳՈՒՆԴ, ա. Բազմագունդ, բազմախումբ, բազում:
ՅԱՃԱԽԱԿԱՆ, ա. Յաճախ, ճոխ, բազում:
ՅԱՃԱԽԱԿԻ, տե՛ս ՅԱՃԱԽ (2):
ՅԱՃԱԽԱՊԱՏՈՒՄ, տե՛ս ՅԱՃԱԽԱԲԱՆ:
ՅԱՃԱԽԱՊԷՍ, տե՛ս ՅԱՃԱԽ (2):
ՅԱՃԱԽԵԼ[1], նբ. 1. Յաճախեցուցանել, բազմացուցանել, աճեցուցանել, յաւելուլ, հանապազորդել, յերկարել: 2. չբ. Բազմանալ, աճել, առաւելուլ, տևել, կալ մնալ:
ՅԱՃԱԽԵԼ[2] (իմ), տե՛ս ՅԱՃԱԽԵԼ[1] (2):
ՅԱՃԱԽԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՃԱԽԵԼ[1] (1):
ՅԱՃԱԽՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հանապազորդութիւն: 2. Առաւելութիւն, աճումն, շատութիւն, բազմութիւն, բազմապատկութիւն, յերկարաձգութիւն:
ՅԱՃԱԽՈՒՄՆ, գ. Յաճախութիւն:
ՅԱՄ, մ. Անագան, յամով:
- ՅԱՄՈՎ, տե՛ս ՅԱՄ:
ՅԱՄԱՌ, ա. 1. Խստապարանոց, յահուր, յանդուգն: 2. մ. Համարձակ, յանդգնաբար:
ՅԱՄԱՌԵԼ, չբ. Յաղթասիրել, պնդել:
ՅԱՄԱՌԿՈՏ, ՅԱՄԱՌՈՏ, ա. Յամառ, խստասիրտ, հակառակասէր:
ՅԱՄԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Խստասրտութիւն, յաղթասիրութիւն, յարատևութիւն:
ՅԱՄԲԱՅՐ, ա. մ. 1. Յախուռն, անխնայ,

խպառ, բոլորովին: 2. Համարձակ:
ՅԱՄԲՈՅՐ, մ. Խոտորնակի, տարադէպ, վայրապար:
ՅԱՄԵԼ, չբ. 1. Յամենալ, անագանել, յապաղել, դեգերել, տևել: 2. Յարատևել, հանապազորդել: 3. Նբ. Յամեցուցանել:
ՅԱՄԵՆԱԼ, տե՛ս ՅԱՄԵԼ:
ՅԱՄԵՆՈՒՍՏ, մ. Ամենայն ուստեք:
ՅԱՄԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յապաղեցուցանել:
ՅԱՄՈՎ, տե՛ս ՅԱՄ:
ՅԱՄՈՒՐԴ, գ. Յապաղումն, անագանութիւն, ընդերկարութիւն:
ՅԱՄՐ, ա. մ. 1. Դանդաղ, տարտամ: 2. Անագան, յամով: 3. Ծանր, դժուար:
ՅԱՄՐԱԳՆԱՑ, ա. Յամրաշարժ, յամրաշարժուկ, յուշախաղաց:
ՅԱՄՐԱԼԵԶՈՒ, ա. Ծանրալեզու, ծանրախօս:
ՅԱՄՐԱՅԻՆ, ա. Յամր, դանդաղ:
ՅԱՄՐԱՆԱԼ, չբ. Դանդաղել, յամել, յամենալ, յուլանալ, ծուլանալ:
ՅԱՄՐԱՇԱՐԺ, ՅԱՄՐԱՇԱՐԺՈՒԿ, տե՛ս ՅԱՄՐԱԳՆԱՑ:
ՅԱՄՐԵՂ, ա. Յամրային, դանդաղկոտ, անարի:
ՅԱՄՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դանդաղութիւն, անագանութիւն, յերկարութիւն:
ՅԱՅԼԱԿԱՐԾՈՒՑ, տե՛ս ՅԵՂԱԿԱՐԾ:
ՅԱՅԼՈՒՍՏ, տե՛ս ԱՅԼՈՒՍՏ:
ՅԱՅՆԺԱՄ, մ. Ի ժամուն:
ՅԱՅՊԱՆԱՍ, տե՛ս ՅԱՊԱՆԱՍ:
ՅԱՅՍԿՈՅՍ ՅԱՅՆԿՈՅՍ, մ. Այսր անդր, աստի և անտի:
ՅԱՅՏ, ա. 1. տե՛ս ՅԱՅՏՆԻ: 2. մ. տե՛ս ՅԱՅՏՆԱՊԷՍ:
- ՅԱՅՏ ԱԾԵԼ, տե՛ս ՅԱՅՏԱԲԵՐԵԼ:
- ՅԱՅՏ ԱՌՆԵԼ. Յայտնի առնել, յայտնել, ծանուցանել, ցուցանել:
- ՅԱՅՏ կամ Ի ՅԱՅՏ ԳԱԼ. Յերևան գալ, երևել, յայտնի լինել:
- ՅԱՅՏ Է ԹԷ, ՅԱՅՏ ԻՍԿ Է, չ. Այն է, այսինքն, ուրեմն:
ՅԱՅՏԱԲԱՐ, տե՛ս ՅԱՅՏՆԱՊԷՍ:
ՅԱՅՏԱԲԵՐԵԼ, նբ. Յայտ ածել:
ՅԱՅՏԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՅԱՅՏՆԱԳՈՅՆ:
ՅԱՅՏԱԿԱՆ, ա. 1. Յայտնի, պարզ, մեկն: 2. Երևեցուցիչ, նշանակիչ, յայտերևեցուցիչ:
ՅԱՅՏԱՆԱԽԱՏ, ա. մ. Յայտնանախատ, հրապարակագոյժ, խայտառակ:
ՅԱՅՏԱՆԿԱՏ, ա. Բացերև:
ՅԱՅՏԱՆՇԱՆ, ա. Քաջյայտ:
ՅԱՅՏԱՐԱՐ, տե՛ս ՅԱՅՏԱՐԱՐԱԿԱՆ:
ՅԱՅՏԱՐԱՐԱԿԱՆ, ա. Յայտարար, յայտական:
ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յայտնութիւն, յայտարկութիւն, ծանուցումն:
ՅԱՅՏԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՅՏԵՐԵՒԱԿ, ՅԱՅՏԵՐԵՒԱԿԻ, ա. Բացերև, քաջյայտ:
ՅԱՅՏԵՐԵՒԵՑՈՒՑԻՉ, տե՛ս ՅԱՅՏԱԿԱՆ (2):
ՅԱՅՏ ՅԱՆԴԻՄԱՆ, մ. նխդ. ա. Ակներև, հրապարակաւ, դէմ յանդիման, յայտնագոյն:
ՅԱՅՏ ՅԱՆԴԻՄԱՆՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Յայտնապէս, յայտ յանդիման:
ՅԱՅՏՆԱԲԱՆԱԲԱՐ, մ. Յայտնաբանապէս, յայտնապէս:
ՅԱՅՏՆԱԲԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՅԱՅՏՆԱԲԱՆԱԲԱՐ:
ՅԱՅՏՆԱԲԱՆԵԼ, նբ. Մեկնել, պարզաբանել, յայտնել:
ՅԱՅՏՆԱԲԱՆԻՉ, ա. Մեկնիչ, թարգման:
ՅԱՅՏՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեկնութիւն, բացատրութիւն, ապացոյց:
ՅԱՅՏՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՅԱՅՏՆԱՊԷՍ:
ՅԱՅՏՆԱԳՈՅՆ, ա. մ. Հաւաստագոյն, յայտնապէս:
ՅԱՅՏՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱՅՏԱԿԱՆ:
ՅԱՅՏՆԱՆԱԽԱՏ, տե՛ս ՅԱՅՏԱՆԱԽԱՏ:
ՅԱՅՏՆԱՊԷՍ, մ. Յայտնաբար, հրապա-

րակաւ, աներկբայ, անշուշտ:

ՅԱՅՏՆԱՏԵՍԻԼ, ա. Ակներև, բացերև:

ՅԱՅՏՆԱՒՈՐ, ա. Յայտնի, յայտնական, երևելի:

ՅԱՅՏՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յայտնութիւն, բացերևութիւն, պարզութիւն:

ՅԱՅՏՆԵԼ, նբ. Յայտնի՝ յայտ առնել, բանալ, ծանուցանել, յայտնաբանել:

ՅԱՅՏՆԻ, ա. 1. Ծանօթ, երևելի, նշանաւոր, բացերև, ակներև, պարզ, հաւաստի, համարձակ: 2. մ. տե՛ս ՅԱՅՏՆԱՊԷՍ:

ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տեսիլ, բացումն, բացերևութիւն, բացայայտումն, պարզութիւն, պայծառութիւն:

ՅԱՅՏՆՈՒՄՆ, գ. Յայտնութիւն:

ՅԱՅՐԱՏ կամ ՅԱՐԱՏ, ա. Անառակ, լիրբ, անամօթ, անպատկառ, պագշոտ, խենէշ, անժուժկալ, անկարգ:

ՅԱՅՐԱՏԱԲԱՅ, ա. Պագշոտ, փաւաշոտ:

ՅԱՅՐԱՏԱՆԱԼ, չբ. Յայրատել, անառակել, անամօթել:

ՅԱՅՐԱՏԵԼ (իմ), տե՛ս ՅԱՅՐԱՏԱՆԱԼ:

ՅԱՅՐԱՏՈՒԹԻՒՆ կամ ՅԱՐԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Պագշոտութիւն, անառակութիւն, լրբութիւն, անժուժկալութիւն, խենեշութիւն:

ՅԱՆԳ կամ ՅԱՆԿ[1], գ. Աւարտ, վերջք, կատարած, սահման, եզր:

- ՅԱՆԳ կամ ՅԱՆԿ ԵԼԱՆԵԼ՝ ՀԱՍԱՆԵԼ. Կատարել, ի գլուխ ելանել, գլխաւորել, դադարել, սպառել:

- ՅԱՆԳ կամ ՅԱՆԿ ՀԱՆԵԼ՝ ՏԱՆԵԼ. Ի գլուխ հանել՝ տանել, կատարել, աւարտել, գլխաւորել, վճարել:

ՅԱՆԳ կամ ՅԱՆԿ[2], ա. 1. Յանգաւոր, պատշաճ, վայելուչ, դիպող, յարմար: 2. Ընտանի, մերձաւոր: 3. Ուշիմ:

ՅԱՆԳԱԳՈՅՆ կամ ՅԱՆԿԱԳՈՅՆ, ա. մ. Մերձաւորագոյն, յարմարագոյն, վայելչական, վայելչապէս:

ՅԱՆԳԱԿԻՑ կամ ՅԱՆԿԱԿԻՑ, ա. Մերձաւոր, յարակից, ազգակից, կցորդ, ընտանի:

ՅԱՆԳԱՒՈՐ, ա. Պատկանաւոր, յարմար, ըմբոն:

ՅԱՆԳԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ՅԱՆԳԵԼ[1]:

ՅԱՆԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՆԳՈՒՄՆ:

ՅԱՆԳԵԼ[1], նբ. 1. Յանգ հանել, յանգեցուցանել, կատարել, աւարտել, բովանդակել, հանգուցանել, դադարեցուցանել: 2. չբ. տե՛ս ՅԱՆԳԵԼ[2] (իմ):

ՅԱՆԳԵԼ[2] (իմ), չբ. Յանգ ելանել, աւարտել, կատարել, վերջանալ, դադարել:

ՅԱՆԳԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՆԳԵԼ[1]:

ՅԱՆԳՈՒԹԻՒՆ կամ ՅԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Յարակցութիւն, ազգակցութիւն, դիպողութիւն, յարմարութիւն, կապակցութիւն, մերձաւորութիւն:

ՅԱՆԳՈՒՄՆ, գ. Յանգ, աւարտ, եզր, վախճան, սահման, հանգիստ, դադարումն, լրումն, կատարումն:

ՅԱՆԳՈՒՑԱՆԵԼ կամ ՅԱՆԿՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Յարեցուցանել, գրաւել, հրապուրել, սեպհականել: 2. Ընտանեցուցանել:

ՅԱՆԳՉԵԼ (իմ) կամ ՅԱՆԿՉԵԼ (իմ), չբ. 1. Հանգչել, հանդարտել: 2. Յարել, յենուլ: 3. Ընդելնուլ, ընդելանել:

ՅԱՆԴԳՆԱԲԱՐ, մ. Յոխորտաբար, յախուռն, յահուր, համարձակ, անխորհրդաբար:

ՅԱՆԴԳՆԱԳՈՐԾ, ՅԱՆԴԳՆԱՐԱՐ, ա. Խռովարար:

ՅԱՆԴԳՆԵԼ (իմ), չբ. Համարձակել, ժպրհել, ժտել, իշխել:

ՅԱՆԴԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Համարձակութիւն, անամօթութիւն, ժպրհութիւն, յահրութիւն, յաւակնութիւն:

ՅԱՆԴԻՄԱՆ, նխդ. մ. Հանդէպ, առաջի, ընդդէմ, դէմ յանդիման:

- ՅԱՆԴԻՄԱՆ ԱՌՆԵԼ՝ ԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ. 1. Առաջի առնել, ընծայեցուցանել, ցուցանել: 2. Ի դէմս բերել, յայտնի առնել: 3. Յանդիմանել, խրատել:

- ՅԱՆԴԻՄԱՆ ԼԻՆԵԼ՝ ԿԱԼ. 1. Կալ առաջի: 2. Երևել, տեսաւորել:

ՅԱՆԴԻՄԱՆԱԲԱՐ, մ. Յանդիմանապէս, յայտ յանդիման, դէմ յանդիման, յայտնապէս:

ՅԱՆԴԻՄԱՆԱԿԱՑ, տե՛ս ՅԱՆԴԻՄԱՆԱԿԱՑ:

ՅԱՆԴԻՄԱՆԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ցուցումն, ցուցակութիւն, ապացոյց, հաւաստիք: 2. Յանդիմանութիւն:

ՅԱՆԴԻՄԱՆԱԿԱՆ, ա. 1. Կշտամբողական: 2. Բացերև, ակներև:

ՅԱՆԴԻՄԱՆԱԿԱՑ, ա. Յանդիմանակայ, ներկայ:

ՅԱՆԴԻՄԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՅԱՆԴԻՄԱՆԱԲԱՐ:

ՅԱՆԴԻՄԱՆԱՒՈՐ, ա. 1. Յայտնի: 2. Կշտամբողական:

ՅԱՆԴԻՄԱՆԵԼ, նբ. 1. Յանդիման առնել, կշտամբել, խրատել, մեղադրել, հրապարակել, դատ առնել: 2. Նշանակել, յայտնել, ցուցանել: 3. Յանդիման կացուցանել, ներկայացուցանել, ընծայեցուցանել: 4. Բացատրել:

ՅԱՆԴԻՄԱՆԻՉ, ա. Կշտամբիչ:

ՅԱՆԴԻՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կշտամբութիւն, խրատ, սաստ: 2. Ցուցակութիւն, երևումն, ապացոյց: 3. Քննութիւն, յատնութիւն:

ՅԱՆԴՈՒԳՆ, ա. 1. Խրոխտ, յոխորտ, յախուռն, անխորհուրդ, ժպիրհ: 2. Անվեհեր, արի, վստահ, յանձնապաստան, ամեհի: 3. մ. Յանդգնաբար, ուժգին:

ՅԱՆԿԱՐԾ, մ. 1. Յանկարծակի, յանկարծօրէն, յանկարծուստ, իսկոյն, իսկ և իսկ, յանպատրաստից: 2. ձ. Իցէ՛ թէ, երանի՛ թէ:

ՅԱՆԿԱՐԾԱԳՈՐԾ, ա. Նորանշան, անակնունելի:

ՅԱՆԿԱՐԾԱԴԷՄ, մ. Յանպատրաստից:

ՅԱՆԿԱՐԾԱԴԷՊ, ա. մ. Յանկարծագործ, յանկարծահաս, անակնկալ:

ՅԱՆԿԱՐԾԱԹԱՓ, մ. Անխորհրդաբար:

ՅԱՆԿԱՐԾԱԿԱՆ, ա. Անակնունելի, նորահրաշ:

ՅԱՆԿԱՐԾԱԿԻ, տե՛ս ՅԱՆԿԱՐԾ (1):

ՅԱՆԿԱՐԾԱՀԱՍ, ա. մ. Յանկարծադէպ:

ՅԱՆԿԱՐԾԱՄԱՀ ԼԻՆԵԼ. Հրամանաբեկ լինել:

ՅԱՆԿԱՐԾԵՐԵՒԵԱՑ, ա. Յանկարծադէպ:

ՅԱՆԿԱՐԾՈՒՍՏ, տե՛ս ՅԱՆԿԱՐԾ (1):

ՅԱՆԿԱՐԾՕՐԷՆ, մ. 1. տե՛ս ՅԱՆԿԱՐԾ (1): 2. ա. Յանկարծական:

ՅԱՆՁԱՆՁԱԲԱՐ, մ. Խնամով:

ՅԱՆՁԱՆՁԱՆՔ, գ. Խնամակալութիւն, դարման:

ՅԱՆՁԱՆՁԵԼ, նբ. Խնամարկել, հոգալ, դարմանել, այց առնել, հանգուցանել:

ՅԱՆՁԱՆՁԻՉ, ա. Խնամակալ, դարմանիչ, այցելու, հոգաբարձու, վերակացու:

ՅԱՆՁՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՆՁՆԵԼ:

ՅԱՆՁՆ ԱՌՆՈՒԼ. Ըստանձնել, ընդունել, զիջանել, հաւանել, հաճել, տանել:

ՅԱՆՁՆԱՊԱՍՏԱՆ, ա. մ. Աներկիւղ, վստահ, անձնահաճ, յանդուգն:

ՅԱՆՁՆԱՌԱԿԱՆ, ա. Ընդունելի, հաւանական, ստորասական:

ՅԱՆՁՆԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Յանձնկալութիւն, ընդունելութիւն, հաճութիւն, հաւանութիւն:

ՅԱՆՁՆԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընծայութիւն:

ՅԱՆՁՆԵԼ, նբ. Յանձն առնել, աւանդել, ապսպարել, ընծայեցուցանել:

ՅԱՆՁՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՆՁՆԵԼ:

ՅԱՆՁՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՆՁՆԱՌՈՒԹԻՒՆ:

ՅԱՆՏՈՒՍՏ, մ. Ընտուստ, ի բնէ, յանձնէ:

ՅԱՆՑ, գ. 1. Յանցումն, յանցանք, յանցաւորութիւն, զանցումն, մեղք: 2. ա. Առանցեալ, զառանցեալ:

ՅԱՆՑԱԿԱՆ, ա. Յանցաւոր, մեղանչական:

ՅԱՆՑԱՆԵԼ, չբ. Յանցել, մեղանչել, անիրաւել, սխալել:

ՅԱՆՑԱՆՔ, գ. Յանցուած, յանցումն, օրինազանցութիւն, պատուիրանազանցութիւն, մեղք, անիրաւութիւն, վնաս, սխալանք, վրիպակ:
ՅԱՆՑԱՒՈՐ, ա. Մեղապարտ, մեղաւոր, վնասապարտ, վնասակար, օրինազանց:
ՅԱՆՑԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յանցանք, պատուիրանազանցութիւն:
ՅԱՆՑԵԼ, տե՛ս ՅԱՆՑԱՆԵԼ:
ՅԱՆՑԵՑՈՒՑԻՉ, տե՛ս ՅԱՆՑՈՒՑԻՉ:
ՅԱՆՑՈՒԱԾ, տե՛ս ՅԱՆՑԱՆՔ:
ՅԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՆՑՈՒՄՆ:
ՅԱՆՑՈՒՄՆ, գ. Յանցութիւն, յանցանք, պատուիրանազանցութիւն, վնասապարտութիւն:
ՅԱՆՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մեղուցանել:
ՅԱՆՑՈՒՑԻՉ, ա. Յանցեցուցիչ:
ՅԱՇՏ, գ. Զոհ:
– ՅԱՇՏ ԱՌՆԵԼ. Զոհել:
ՅԱՋԱՂ, տե՛ս ՅԱՋԱՂԱՆՔ:
ՅԱՋԱՂԱՆՔ, գ. Յաչաղ, յաչաղումն, յաչաղութիւն, չարակնութիւն, մախանք:
ՅԱՋԱՂԵԼ, նբ. չբ. Չարակնել, մախալ, նախանձել:
ՅԱՋԱՂԿՈՏ, ա. Չարակն, մախող:
ՅԱՋԱՂՈՒԹԻՒՆ, ՅԱՋԱՂՈՒՄՆ, տե՛ս ՅԱՋԱՂԱՆՔ:
ՅԱՊԱ, տե՛ս ԱՊԱ:
ՅԱՊԱՀՈՎ, ա. մ. Ապահով, խաղաղ, անքոյթ, անկասկած, աներկիւղ, անհոգ, հեռաւոր:
– ՅԱՊԱՀՈՎՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՊԱՀՈՎԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՅԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յապահովութիւն, անհոգութիւն:
ՅԱՊԱՀՈՎԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱՊԱՀՈՎ:
ՅԱՊԱՀՈՎԱՆԱԼ, չբ. Յապահովել, հանդարտել, կասել, ի բաց փարատել:
ՅԱՊԱՀՈՎԱՆՔ, տե՛ս ՅԱՊԱՀՈՎՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՊԱՀՈՎԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յապահովս առնել:
ՅԱՊԱՀՈՎԵԼ, չբ. Դադարել, ցածնուլ, հանդարտել:
ՅԱՊԱՀՈՎՈՒԹԻՒՆ, ՅԱՊԱՀՈՎՈՒՄՆ, գ. Յապահովանք, անդորրութիւն, խաղաղութիւն, հանդարտութիւն:
ՅԱՊԱՂ, ա. Երկայնամիտ:
ՅԱՊԱՂԱՆՔ, գ. Դանդաղանք, դանդաղութիւն, յապաղութիւն, դեգերանք, յամրութիւն:
ՅԱՊԱՂԵԼ, նբ. 1. Յամեցուցանել, յերկարաձգել, ապախտ առնել: 2. չբ. Յամենալ, յամել, դանդաղել, յուլանալ, յետնել:
ՅԱՊԱՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. տե՛ս ՅԱՊԱՂԵԼ (1): 2. Խափանել:
ՅԱՊԱՂԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Յապաղիչ, խափանիչ:
ՅԱՊԱՂԻՉ, տե՛ս ՅԱՊԱՂԵՑՈՒՑԻՉ:
ՅԱՊԱՂԿՈՏ, ա. Դանդաղկոտ, յամրաշարժ, յոյլ, տարտամ:
ՅԱՊԱՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՊԱՂԱՆՔ:
ՅԱՊԱՂՈՒՄՆ, գ. Յապաղանք, դանդաղումն, յերկարաձգութիւն, յամուրդ, անագանութիւն:
ՅԱՊԱՆԱՍ, գ. Յայպանաս, արհամարհանք, թշնամութիւն:
ՅԱՊԱՒԱՆՔ, գ. Յապաւումն:
ՅԱՊԱՒԵԼ, նբ. Յատանել, թլփատել, հարթել, սրբել, փոքրել, սափրել, խուզել:
ՅԱՊԱՒՈՒՄՆ, տե՛ս ՅԱՊԱՒԱՆՔ:
ՅԱՋՈՂ, տե՛ս ԱՋՈՂ:
– ՅԱՋՈՂ Է, մբ. Ի դէպ է, ժամ է:
ՅԱՋՈՂԱԲԱԽՏ, ա. Բարեբախտ:
ՅԱՋՈՂԱԿ, ա. 1. տե՛ս ԱՋՈՂԱԿ: 2. Բարեչունչ (քամի):
ՅԱՋՈՂԱԿԱԲԱՐ, մ. Յաջողապէս:
ՅԱՋՈՂԱԿԱԳՈՅՆ, ա. Լաւ, քաջ, առաքինի:
ՅԱՋՈՂԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՋՈՂԱԿՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՋՈՂԱՊԷՍ, մ. Յաջողակաբար, անխափան, դիւրաւ, ի դէպ:

ՅԱՋՈՂԵԼ[1], նբ. 1. Դիւրել, յարմարել, օգնել: 2. Ներգործել, ազդել:
ՅԱՋՈՂԵԼ[2] (իմ), չբ. Աջողել, ի դէպ գալ, յարմարել:
ՅԱՋՈՂԻՉ, ա. Ուղղիչ, առաջնորդ, ձեռընտու:
ՅԱՋՈՂՈՒԱԾ, գ. 1. Աջողուած, յաջողութիւն, յաջողումն: 2. Յաջողակութիւն:
ՅԱՋՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՅԱՋՈՂՈՒՄՆ, գ. 1. Աջողութիւն, բարեբախտութիւն, յարմարութիւն, դիպողութիւն, դիւրութիւն: 2. Ձեռնտուութիւն: 3. Ազդեցութիւն, ներգործութիւն:
ՅԱՋՈՐԴ, ա. 1. Հետագայ, առաջիկայ: 2. գ. Պայազատ, ժառանգ, փոխանակ, փոխանորդ, զաւակ:
ՅԱՋՈՐԴԵԼ, նբ. 1. Փոխանակել, փոխանորդել: 2. Պայազատել, ժառանգել: 3. չբ. Հետեւել:
ՅԱՋՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Փոխանակութիւն, պայազատութիւն, կարգ:
ՅԱՌԱՋ, գ. 1. Առաջ, առաջք: 2. ա. Առաջին, սկզբնական, հին, վաղ: 3. մ. Նախ զառաջինն, յառաջագոյն, յառաջնմէ:
- ԵՒ ՅԱՌԱՋ, մ. Այնուհետեւ, յետոյ, ապա:
- ՅԱՌԱՋ ՔԱՆ, նխդ. Նախ քան, յառաջագոյն քան:
ՅԱՌԱՋԱԲԱԺԻՆ, գ. Յառաջամասն, յառաջամասնութիւն, նախամասնութիւն, նախապատուութիւն, նախաբաշխութիւն, յառաջահաս պատիւ, յառաջահասութիւն:
ՅԱՌԱՋԱԲԱՆ, գ. Յառաջաբանութիւն, նախերգան, նախադիր, նախադրութիւն, կանխաբանութիւն:
ՅԱՌԱՋԱԲԱՆԵԼ, նբ. Նախաբանել:
ՅԱՌԱՋԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ՅԱՌԱՋԱԲԱՆ: 2. Յառաջաձայնութիւն, նախասացութիւն:
ՅԱՌԱՋԱԲԵՐԵԼ, նբ. Մատուցանել, նախաբերել:
ՅԱՌԱՋԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մատուցումն: 2. Արտաբերութիւն: 3. Ընթացք:
ՅԱՌԱՋԱԳԱՀ, ա. 1. Նախագահ, գահագլուխ, նախաթոռ: 2. Նախապատիւ:
ՅԱՌԱՋԱԳԱՅԵԼ (իմ), չբ. Յառաջ գալ, յառաջանալ, ծագել, բղխել:
ՅԱՌԱՋԱԳԷՏ, ՅԱՌԱՋԱԳԻՏԱԿ, ա. Նախագէտ, կանխագէտ:
ՅԱՌԱՋԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՌԱՋԱԳԻՐ, ա. Նախագրեալ:
ՅԱՌԱՋԱԳՆԱՑ, ՅԱՌԱՋԱԳՆԱՑԵԱԼ, ա. 1. Նախընթաց, յառաջընթաց, յառաջախաղ, յառաջախաղաց: 2. Վախճանեալ:
ՅԱՌԱՋԱԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Յառաջադիմութիւն:
ՅԱՌԱՋԱԳՈՅՆ, ա. 1. Առաջին, հնագոյն, կանխագոյն, նախընթաց, վաղեմի: 2. մ. Կանխաւ, վաղագոյն, նախ, զառաջինն, յառաջնմէ:
- ՅԱՌԱՋԱԳՈՅՆ ՔԱՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋ ՔԱՆ:
ՅԱՌԱՋԱԳՈՒՇԱԿ, ա. գ. 1. Նախագուշակ: 2. Նախագուշակութիւն:
ՅԱՌԱՋԱԳՐԵԼ, նբ. Նախագրել:
ՅԱՌԱՋԱԴԱՍ, ա. Յառաջագնաց, նախապատիւ, նախադաս:
ՅԱՌԱՋԱԴԱՍԵԼ, նբ. Նախադասել:
ՅԱՌԱՋԱԴԻՄԱՆԱԼ, չբ. Զարգանալ, աճել:
ՅԱՌԱՋԱԴԻՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Զարգացումն, յառաջատութիւն, աճումն, առաւելութիւն:
ՅԱՌԱՋԱԴՐԵԼ, նբ. Առաջի դնել:
ՅԱՌԱՋԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մատդրութիւն, դիտաւորութիւն:
ՅԱՌԱՋԱՁԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաւելութիւն:

ՅԱՌԱՋԱԶԴՈՂ, ա. Կանխազեկոյց, նախազուշակ:

ՅԱՌԱՋԱԽԱՂ, ՅԱՌԱՋԱԽԱՂԱՑ, ա. Յառաջադնաց, շարժական:

ՅԱՌԱՋԱԽՆԱՄ, տե՛ս ՆԱԽԱԽՆԱՄԱԿԱՆ:

ՅԱՌԱՋԱԽՆԱՄԵԼ, տե՛ս ՆԱԽԱԽՆԱՄԵԼ:

ՅԱՌԱՋԱԽՆԱՄՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱԽԱԽՆԱՄՈՒԹԻՒՆ:

ՅԱՌԱՋԱԽՈՀ, ա. Նախատես, խնամածու:

ՅԱՌԱՋԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Կանխասացութիւն, կանխաձայնութիւն:

ՅԱՌԱՋԱԾԱՆՕԹ, ա. Կանխածանօթ, նախածանօթ:

ՅԱՌԱՋԱԿԱՄ, ա. Նախայօժար:

ՅԱՌԱՋԱԿԱՑ, տե՛ս ԱՌԱՋԻԿԱՑ:

ՅԱՌԱՋԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախակարգութիւն:

ՅԱՌԱՋԱԿԱՑ, ա. Առաջակաց, գլխաւոր, պարագլուխ:

ՅԱՌԱՋԱԿՐԹԱԿ, ա. Նախակրթակ:

ՅԱՌԱՋԱԿՐԹՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱԽԱԿՐԹՈՒԹԻՒՆ:

ՅԱՌԱՋՀԱՅԵԱՑ, տե՛ս ՆԱԽԱՀԱՅԵԱՑ:

ՅԱՌԱՋԱՀԱՍ ՊԱՏԻՒ, ՅԱՌԱՋԱՀԱՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱԲԱԺԻՆ:

ՅԱՌԱՋԱՀԱՏԵԼ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱՏԵԼ:

ՅԱՌԱՋԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱՏՈՒԹԻՒՆ:

ՅԱՌԱՋԱՀԵՏԵՒՈՂ, ա. Յառաջընթաց:

ՅԱՌԱՋԱՀՈԳԱԿ, տե՛ս ՆԱԽԱՀՈԳԱԿ:

ՅԱՌԱՋԱՀՈԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱԽԱՀՈԳՈՒԹԻՒՆ:

ՅԱՌԱՋԱՀՐԱՒԷՐ, տե՛ս ՆԱԽԱՀՐԱՒԷՐ:

ՅԱՌԱՋԱՁԱՅՆ, ա. գ. 1. Կանխասաց: 2. Կանխասացութիւն:

ՅԱՌԱՋԱՁԱՅՆԵԼ, նբ. Նախաձայնել, գուշակել:

ՅԱՌԱՋԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կանխաձայնութիւն, մարգարէութիւն:

ՅԱՌԱՋԱՁԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Յառաջադիմութիւն, յառաջատութիւն:

ՅԱՌԱՋԱՁԵՌՆԵԼ, տե՛ս ՆԱԽԱՁԵՌՆԵԼ:

ՅԱՌԱՋԱՃԱՌԵԱԼ, ա. Նախաճառ, նախասացեալ:

ՅԱՌԱՋԱՄԱՍՆ, ՅԱՌԱՋԱՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱԲԱԺԻՆ:

ՅԱՌԱՋԱՄԱՐՏԻԿ, ՅԱՌԱՋԱՄԱՐՏԻՋ, ա. գ. Նախամարտիկ:

ՅԱՌԱՋԱՄԻՏ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՆԴԻՍԱՆԱԼ (2):

ՅԱՌԱՋԱՄՈՒԽ, ա. մ. Միջամուխ:

ՅԱՌԱՋԱՄՈՒՏ, ա. Յառաջընթաց:

ՅԱՌԱՋԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախայօժարութիւն, յօժարամտութիւն:

ՅԱՌԱՋԱՆԱԼ, չբ. 1. Յառաջել, աճապարել, կանխել, անցանել: 2. Զարգանալ, զօրանալ, առաւելուլ, յառաջատել: 3. Յառաջագայել, ծագել:

ՅԱՌԱՋԱՆՑԱԿ, ՅԱՌԱՋԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Անց, անցարան (հրէական գատիկ և գատկի գառը):

ՅԱՌԱՋԱՇԱՒԻՂ, տե՛ս ՆԱԽԱՇԱՒԻՂ:

ՅԱՌԱՋԱՊԱՀ, ՅԱՌԱՋԱՊԱՀԵՍՏ, ա. գ. 1. Պահապան, գիշերապահ, դէտ, պահանորդ, պարեկապան: 2. Պահպանութիւն, պահ:

ՅԱՌԱՋԱՊԱՏՄԵԼ, տե՛ս ՆԱԽԱՊԱՏՄԵԼ:

ՅԱՌԱՋԱՊԱՏՈՒԵԼ, տե՛ս ՆԱԽԱՊԱՏՈՒԵԼ:

ՅԱՌԱՋԱՊԱՏՈՒՄ, տե՛ս ՆԱԽԱՊԱՏՈՒՄ:

ՅԱՌԱՋԱՊԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱԽԱՊԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ:

ՅԱՌԱՋԱՊԱՐԳԵՒ, տե՛ս ՆԱԽԱՊԱՐԳԵՒ:

ՅԱՌԱՋԱՍԱՑ, ՅԱՌԱՋԱՍԱՑԵԱԼ, ա. Նախասաց, կանխասաց:

ՅԱՌԱՋԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, ՅԱՌԱՋԱՍԱՑՈՒՄՆ, տե՛ս ՆԱԽԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ:

ՅԱՌԱՋԱՍՏԵՂԾ, տե՛ս ՆԱԽԱՍՏԵՂԾ:
ՅԱՌԱՋԱՎԱՍՏԱԿ, ա. Նախավաստակ:
ՅԱՌԱՋԱՏԵԼ, նբ. չբ. Յառաջահատել, անցանել, զանցանել, զարգանալ, յառաջել, յառաջանալ:
ՅԱՌԱՋԱՏԵՍ, ՅԱՌԱՋԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՆԱԽԱՏԵՍ:
ՅԱՌԱՋԱՏԵՍԵԼ, նբ. Նախատեսել:
ՅԱՌԱՋԱՏԵՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախագուշակութիւն, մարգարէութիւն:
ՅԱՌԱՋԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱԽԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՌԱՋԱՏԻՊ, տե՛ս ՆԱԽԱՏԻՊ:
ՅԱՌԱՋԱՏՈՒԹԻՒՆ, ՅԱՌԱՋԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Յառաջադիմութիւն, զարգացումն, յառաջխաղացութիւն:
ՅԱՌԱՋԱՏՕՆԱԿ, տե՛ս ՆԱԽԱՏՕՆԱԿ:
ՅԱՌԱՋ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱՐԿԵԼ:
ՅԱՌԱՋԱՐԿԵԼ, նբ. Յառաջ արկանել, նախարկել:
ՅԱՌԱՋԱՐԿՈՒ, ա. գ. Դիմակալ, պաշտպան:
ՅԱՌԱՋԱՑՈՅՑ, ա. Կանխասաց:
ՅԱՌԱՋԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՅԱՌԱՋԱՔԱՂԵՐԹ, ա. Քաղքեղ (փոքր մեծ):
ՅԱՌԱՋԲԵՐԱԿԱՆ, ա. Արտաբերական:
ՅԱՌԱՋԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՌԱՋ ԳԱԼՈՒՍՏ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԾԱՆԱՊԱՐՀ:
ՅԱՌԱՋԳԻՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՆԱԽԱԳԻՏԱԿԱՆ:
ՅԱՌԱՋԳԻՏՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՅԱՌԱՋԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նախագիտութիւն, նախատեսութիւն: 2. Կանխաճայնութիւն, մարգարէութիւն:
ՅԱՌԱՋԵԼ[1], նբ. 1. Կանխել: 2. Յառաջեցուցանել: 3. չբ. տե՛ս ՅԱՌԱՋԵԼ[2] (իմ):
ՅԱՌԱՋԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Յառաջանալ, զառաջել, կանխել: 2. Առաջնորդել:
ՅԱՌԱՋԵՊԻՍԿՈՊՈՍ, գ. Արքեպիսկոպոս, եպիսկոպոսապետ:
ՅԱՌԱՋԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յառաջացուցանել, յառաջ տանել, յառաջել:
ՅԱՌԱՋԸՆԹԱՑ, ա. Նախընթաց, նախագնաց, կարապետ, յառաջագնաց:
ՅԱՌԱՋԸՆԹԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարապետութիւն, նախընթացութիւն:
ՅԱՌԱՋԸՆԾԱՅ, ա. 1. Նախընծայ: 2. Առաջնապտուղք, երախայրիք:
ՅԱՌԱՋԸՆՏՐԵԱԼ, ա. Նախընտրեալ, ընտիր:
ՅԱՌԱՋԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (յունական ոճով) Յօժարութիւն, կամք:
ՅԱՌԱՋԻԿԱՑ, տե՛ս ԱՌԱՋԻԿԱՅ:
ՅԱՌԱՋԻՄԱՑ, տե՛ս ՆԱԽԻՄԱՑ:
ՅԱՌԱՋԻՄԱՑԱԿԱՆ, ա. (յունական ոճով) Յառաջատես, նախախնամող:
ՅԱՌԱՋԽԱՂԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Յառաջադիմութիւն, խաղացութիւն:
ՅԱՌԱՋԿՐԹՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱԽԱԿՐԹՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՌԱՋՋԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱՋԳՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՌԱՋԾԱՆԱՊԱՐՀ, գ. (յունական ոճով) Յառաջ գալուստ, յառաջագայութիւն, բղխումն, զեղումն:
ՅԱՌԱՋՄԷ, տե՛ս ՅԱՌԱՋՆՄԷ:
ՅԱՌԱՋՆԱՊԷՍ, մ. Նախկնաբար, սկզբնաբար, առաւելապէս:
ՅԱՌԱՋՆՄԷ, ՅԱՌԱՋՆՈՒՄՆ, մ. Յառաջմէ, կանխաւ, յառաջագոյն, անդրստին, ի սկզբանէ:
ՅԱՌԱՋՈՒՄՆ, գ. Յառաջադիմութիւն:
ՅԱՌԱՋՈՒՍՏ, տե՛ս ԱՌԱՋՈՒՍՏ:
ՅԱՌԱՋՍԱՐԿԱՒԱԳ, տե՛ս ՆԱԽԱՍԱՐԿԱՒԱԳ:
ՅԱՌԱՋՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՌԵԼ, նբ. 1. Ջգել, ձգտել, կցել, երկայնել, ուղղել: 2. չբ. Յառուլ, կարկա-

ռել, դիտել, նկատել:
- ՅԱՌԵԼ ԶԱԶՍ կամ ԶԱԿՆ. Ակնկառոյց լինել:
ՅԱՌՆԵԼ, չբ. 1. Ելանել, կանգնել, յոտն կալ: 2. Զարթնուլ, արթնանալ:
- ՅԱՌՆԵԼ Ի ՎԵՐԱՅ. Յարձակել:
ՅԱՌՆՈՒՄՆ, գ. Յարձակումն (մէկի վրայ):
ՅԱՌՈՒԼ, տե՛ս ՅԱՌԵԼ (2):
ՅԱՍՄԻԿ, գ. (բսբ.) Յասմին:
ՅԱՍՄԻՆ, տե՛ս ՅԱՍՄԻԿ:
ՅԱՍՊԻ, տե՛ս ՅԱՍՊԻՍ:
ՅԱՍՊԻՍ, գ. (հնք.) Յասպի:
ՅԱՍՏՈՒԱԾՈՒՍՏ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾՈՒՍՏ:
ՅԱՏԱԿ, գ. 1. Գետին: 2. Տակ: 3. Խորք: 4. փխբ. Երկիր:
ՅԱՏԱԿԵԼ, նբ. 1. Տապալել, հիմնայատակ առնել: 2. Բնաջինջ առնել: 3. Հարթել:
ՅԱՏԱԿԻՉ, ա. Տապալիչ:
ՅԱՏԱՆԵԼ, ՅԱՏԵԼ, նբ. Հատանել, յապաւել, յօտել, կտուել, կտաւել:
ՅԱՏԿԱԲԱՐ, տե՛ս ՅԱՏԿԱՊԷՍ:
ՅԱՏԿԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՅԱՏԿԵՂ:
ՅԱՏԿԱԿԱՆ, ա. 1. Յատուկ, սեպհական, առանձնական, իւրական, մասնաւոր: 2. Սոսկական, ռամկական, նուաստ:
ՅԱՏԿԱՊԷՍ, մ. Յատկաբար, տիրապէս, մասնաւորապէս, որոշաբար:
ՅԱՏԿԵՂ, ա. Յատկագոյն:
ՅԱՏԿԼԵԼ (իմ), տե՛ս ՀԱՏԿԼԵԼ (իմ):
ՅԱՏԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Առանձնաւորութիւն, սեպհականութիւն:
ՅԱՏԿՕՐԷՆ, մ. ա. Յատկապէս, յատուկ:
ՅԱՏՈՒԿ, ա. 1. Սեպհական, իւրական, բնիկ, առանձնական, մասնաւոր: 2. ա. նխդ. մ. Անկցորդ, անմասն, որիչ, զատ, լոկ, սոսկ, միայն, ևեթ:
ՅԱՐ, ա. նխդ. մ. 1. Առընթեր, կից, կցորդ, յարեալ, դիպող, համաձայն, յանկաւոր, զոյգ: 2. մ. Միշտ, հանապազ, անդադար, անընդհատ, ստէպ:
- ՅԱՐ ԵՒԵԹ, ՅԱՐ ԵՒ ՀԱՆԱՊԱԶ, մ. Ստէպ ստէպ, անընդհատ:
- ՅԱՐ ՄԻԱՆԳԱՄԱՅՆ, մ. Իսկոյն:
ՅԱՐԱԲԱՐԴԵԼ, նբ. Կցկցել, բաղկացուցանել:
ՅԱՐԱԲԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Յաւելուած:
ՅԱՐԱԲՈՒՂԽ, ա. Մշտաբուղխ, մշտնջենաբուղխ:
ՅԱՐԱԳԱՅ, ա. Յարագոյ, յարակայ:
ՅԱՐԱԳՈՅ, տե՛ս ՅԱՐԱԳԱՅ:
ՅԱՐԱԴՐԵԼ, նբ. Կցկցել, կցորդել, յարել, յաւելուլ:
ՅԱՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մերձադրութիւն:
ՅԱՐԱԶՈՒԱՐՃ, ա. 1. Մշտազուարճ, անթառամ: 2. Զուարթագին, կայտառ, առոյգ, անտրտում:
ՅԱՐԱԺԱՄ, մ. ա. Հանապազորդ, միշտ, անդադար, անընդհատ:
ՅԱՐԱԼԷԶ, գ. Արալէզ, առլեզ:
ՅԱՐԱԽԱՂԱՑ, ա. Մշտաբուղխ, մշտաշարժ:
ՅԱՐԱԽՈՐԺԵԼԻ, ա. Ախորժական:
ՅԱՐԱԾՈՒՓ, ա. Մշտատատան:
ՅԱՐԱԿԱՅ, ա. 1. Մշտակայ, մնացական, տևական, տևողական, մշտնջենաւոր: 2. (քեր.) Յարակայական: 3. մ. Յարակայաբար, մշտնջենաւորապէս, միշտ, ստէպ, անդադար:
ՅԱՐԱԿԱՅԱԲԱՐ, տե՛ս ՅԱՐԱԿԱՅ (3):
ՅԱՐԱԿԱՅԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱՐԱԿԱՅ (2):
ՅԱՐԱԿԱՅԵԼ (իմ), չբ. 1. Հանապազորդել, յարատևել: 2. Ընդդէմ կալ:
ՅԱՐԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Մշտնջենաւորութիւն, հանապազորդութիւն, յարատևութիւն:
ՅԱՐԱԿԱՆ, ա. մ. Յարակայ, յաւէրժաբար:
ՅԱՐԱԿԱՐԳԵԼ, նբ. Շարակարգել:
ՅԱՐԱԿԻՑ, ա. Կից, կցորդ, մերձաւոր:
ՅԱՐԱԿՈՅՍ, ա. Մշտակոյս:
ՅԱՐԱԿՑԱԲԱՐ, ՅԱՐԱԿՑԱՊԷՍ, մ. Հետևաբար, ընտանեբար:
ՅԱՐԱԿՑԵԼ, նբ. Զօդել, կցկցել, կապակ-

ցել, շարակցել, միաւորել, յարմարել:

ՅԱՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Միաւորութիւն, կապակցութիւն:

ՅԱՐԱՀԵՏԵՒԵԼ (իմ), չբ. Հետևել:

ՅԱՐԱՀԻՒՍԵԼ, նբ. Բաղհիւսել, շաղկապել, զօդել:

ՅԱՐԱՀԻՒՍՈՒՄՆ, գ. Շաղկապումն:

ՅԱՐԱՁԳԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱՐԱՁԻԳ:

ՅԱՐԱՁԳԱԿԻՑ, ա. Մշտնջենաւորակից:

ՅԱՐԱՁԳԵԼ, նբ. Երկարաձգել, շարունակել:

ՅԱՐԱՁԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երկարաձգութիւն, հանապազորդութիւն, շարունակութիւն, տևողութիւն: 2. Ձգտումն, դիմեցումն:

ՅԱՐԱՁԻԳ, ա. Յարաձգական, յերկարաձիգ, յերկարաձգական, տևողական, շարունակ:

ՅԱՐԱՄԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՇԱՐԱՄԱՆԱԿԱՆ:

ՅԱՐԱՄԱՆԵԼ, տե՛ս ՇԱՐԱՄԱՆԵԼ:

ՅԱՐԱՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՇԱՐԱՄԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ՅԱՐԱՄԻՇՏ, մ. Յաւիտեան, անդադար, յարացանգ:

ՅԱՐԱՄՆԱԼ, չբ. Յարանալ, տևել, հանապազորդել, մշտնջենաւորել, յաւէժանալ:

ՅԱՐԱՄՆԱՅ, ա. Տևական, հաստատուն, կայուն, մնացական, մշտնջենաւոր:

ՅԱՐԱՄՆԱՅԱԲԱՐ, մ. Մշտնջենաւորապէս:

ՅԱՐԱՄՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Մշտնջենաւորութիւն, հաստատութիւն, հանապազորդութիւն, յարատևութիւն:

ՅԱՐԱՄՆԱՑ, ա. մ. Յարամնայ, յարամնայաբար:

ՅԱՐԱՄՆԱՑԱԿԱՆ, ա. Յարամնայ, յարամնաց:

ՅԱՐԱՄՐԻ, մ. Ծածուկ, ծածկաբար, ոտնխթի:

ՅԱՐԱՆԱԼ, տե՛ս ՅԱՐԱՄՆԱԼ:

ՅԱՐԱՆՄԱՆ, ա. Նմանակից, համանման, հանգունանման:

ՅԱՐԱՆՈՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՐԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ:

ՅԱՐԱՆՈՒՆԱԲԱՐ, ՅԱՐԱՆՈՒՆԱԿԻ, ՅԱՐԱՆՈՒՆԱՊԷՍ, մ. Համանունաբար:

ՅԱՐԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յարանուանութիւն, համանունութիւն:

ՅԱՐԱՇԱՐԺ, ՅԱՐԱՇԱՐԺԱՅԻՆ, տե՛ս ՄՇՏԱՇԱՐԺ:

ՅԱՐԱՋԱՓԵԼ, նբ. Զուգաչափել, զուգակշռել:

ՅԱՐԱՋԱՆ, ա. Անխոնջ, մշտաջան:

ՅԱՐԱՌՆՈՒԼ, նբ. Յարառոցել:

ՅԱՐԱՌՈՑԵԼ, տե՛ս ՅԱՐԱՌՆՈՒԼ:

ՅԱՐԱՏԵՒ, ՅԱՐԱՏԵՒԱԿ, ՅԱՐԱՏԵՒԱԿԱՆ, ա. Յարամնայ, յարատևող, յարատևողական:

ՅԱՐԱՏԵՒԱՆԱԼ, ՅԱՐԱՏԵՒԵԼ, չբ. Յարանալ, յարամնալ, յաւերժանալ, հանապազորդել:

ՅԱՐԱՏԵՒՈՂ, ՅԱՐԱՏԵՒՈՂԱԳՈՅՆ, ՅԱՐԱՏԵՒՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱՐԱՏԵՒ:

ՅԱՐԱՏԵՒՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՅԱՐԱՏԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հանապազորդութիւն, մըշտընջենաւորութիւն, յարամնայութիւն: 2. Համբերութիւն:

ՅԱՐԱՏԻՒ, տե՛ս ՄՇՏԱՏԻՒ:

ՅԱՐԱՐԿԱՆԵԼ, նբ. Համեմատել, բաղդատել:

ՅԱՐԱՑԱՆԳ, տե՛ս ՅԱՐԱՄԻՇՏ:

ՅԱՐԱՑՈՅՑ, գ. 1. Ցուցակութիւն, նմանութիւն, օրինակ, տարացոյց: 2. (կրօն.) Նախագաղափար:

ՅԱՐԱՓԹԻԹ, ա. Մշտափթիթ:

ՅԱՐԱՓՈԽ, ա. Փոփոխական:

ՅԱՐԳ, գ. Արժանք, գին:

ՅԱՐԳԱԳՈՅՆ, ա. Պատուականագոյն:

ՅԱՐԳԱՀԱՏԵԼ, տե՛ս ԱՐԳԱՀԱՏԵԼ:

ՅԱՐԳԱՆՔ, գ. Մեծարանք, պատուասիրութիւն, պատիւ, գովութիւն:

ՅԱՐԳԱՒՈՐ, ա. Արգոյ, յարգոյ, յարգի,

գովելի, պատուական:
ՅԱՐԳԱՒՈՐԵԼ, նբ. Պատուասիրել, մեծարել:
ՅԱՐԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատուասիրութիւն, մեծարանք:
ՅԱՐԳԵԼ, նբ. 1. Պատուել, պատուասիրել, մեծարել, դրուատել, ընծայեցուցանել: 2. Ի գործ արկանել, աճեցուցանել, վճարել: 3. Յարմարել:
ՅԱՐԳԻ, տե՛ս ՅԱՐԳԱՒՈՐ:
ՅԱՐԳՈՅ, տե՛ս ՅԱՐԳԱՒՈՐ:
ՅԱՐԳՈՒՆ, ա. Յարգաւոր, յարգի, մեծագին, պատուական, նախապատիւ, ընտիր:
ՅԱՐԳՈՒՆԱԿ, տե՛ս ՅԱՐԳՈՒՆ:
ՅԱՐԴԱՐ, ա. Վայելուչ, յարմար:
ՅԱՐԴԱՐԱՆՔ, գ. Յօրինուած, հանդերձանք:
ՅԱՐԴԱՐԵԼ, նբ. Զարդարել, յօրինել, յերիւրել, յարմարել, կարգաւորել, դիւրել, հանդերձել, կազմել, պատրաստել, կարգել, առնել, կացուցանել:
ՅԱՐԴԱՐԻՉ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԿԱԿԱԼ:
ՅԱՐԴԱՐՈՒՆ, ա. Յարդար, զարդարուն, վայելուչ, արդարակ:
ՅԱՐԴԳՈՂ, գ. (աստղգ.) Ծիր կաթին, Կաթին ծիր:
ՅԱՐԵԼ[1], նբ. Յարեցուցանել, կցել, յարմարել, միաբանել, զօդել, յաւելուլ, յանկուցանել:
ՅԱՐԵԼ[2] (իմ), չբ. Յանկչել, միանալ, յօդել:
ՅԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՐԵԼ[1]:
ՅԱՐԵՒԱՆԱԼ, չբ. Հետեւել, յաջորդել:
ՅԱՐԵՒՈՒՄՆ, գ. Հետեւանք, զհետերթանք:
ՅԱՐԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձեռընտուութիւն, գործակցութիւն, օգնութիւն:
ՅԱՐԸՆԹԱՑ, ա. Մշտախաղաց, մշտահոս:
ՅԱՐԿ[1], գ. 1. Բնակարան, տուն, խորան, ապարանք: 2. Ձեղուն: 3. Դստիկոն:
– ՅԱՐԿԻ ՏԵՂԻ, տե՛ս ՊԱՏՍՊԱՐԱՆ:
ՅԱՐԿ[2], գ. Թակարդ, ծուղակ:
ՅԱՐԿԱԿԻՑ, տե՛ս ԲՆԱԿԱԿԻՑ (1):
ՅԱՐԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՐԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՐԿԱՆԵԼ, նբ. Յարկել, վերարկել, վերածածկել, պատել:
ՅԱՐԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՐԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՐԿԵԼ, տե՛ս ՅԱՐԿԱՆԵԼ:
ՅԱՐՁԱԿԵԼ[1], տե՛ս ՅԱՐՁԱԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՅԱՐՁԱԿԵԼ[2] (իմ), չբ. Դիմել, խաղալ, խոյանալ, սրանալ, արշաւել:
– ՁԿՆԻ կամ ՁՀԵՏ ՅԱՐՁԱԿԵԼ. Հալածել, վանել:
ՅԱՐՁԱԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յարձակել, արձակել, թողացուցանել, յարաճգել:
ՅԱՐՁԱԿԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Գրգռիչ:
ՅԱՐՁԱԿ ՅԱՐՁԱԿ, մ. Համարձակ, անարգել:
ՅԱՐՁԱԿՈՒՄՆ, գ. Դիմեցումն:
ՅԱՐՄԱՐ, ա. 1. Համեմատ, յանկաւոր, վայելուչ, պատշաճ: 2. գ. Յարմարութիւն: 3. մ. Յարմարապէս:
ՅԱՐՄԱՐԱԳԻՐ, ա. Ճարտար (յարմար՝ պատշաճ գրող):
ՅԱՐՄԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Յանգագոյն, ճահագոյն:
ՅԱՐՄԱՐԱԳՐԵԼ, նբ. Շարագրել, յօրինել:
ՅԱՐՄԱՐԱԹՈՒԻՉ, ա. Սրաթուիչ:
ՅԱՐՄԱՐԱԼԻՑ, ա. Բարեյարմար:
ՅԱՐՄԱՐԱԿԱՑ, ա. Յարմարական:
ՅԱՐՄԱՐԱԿԱՆ, ա. 1. Յարմար, բարեյարմար, կարգաւոր, դիպող, համեմատ: 2. Երաժշտական:
– ՅԱՐՄԱՐԱԿԱՆՆ, գ. Երաժշտականն, յարմարութիւն:
ՅԱՐՄԱՐԱԿԱՐԳ, տե՛ս ԲԱՐԵԿԱՐԳ:
ՅԱՐՄԱՐԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՐՄԱՐԱԿԻՑ, ա. Համեմատ, պատշաճ,

սեպհական, քաջայարմար:
ՅԱՐՄԱՐԱԿՑԵԼ (իմ), չբ. Յարմարել:
ՅԱՐՄԱՐԱՆՔ, գ. Յարմարութիւն, յարմարումն:
ՅԱՐՄԱՐԱՊԷՍ, մ. Յարմար, ըստ կարգի, ի դէպ, հետեւաբար:
ՅԱՐՄԱՐԱՎԷՊ, ա. Ստուգապատում:
ՅԱՐՄԱՐԱՒՈՐ, ա. Յարմարական, պատկանաւոր, յանկաւոր:
ՅԱՐՄԱՐԵԼ[1], նբ. Յարմարեցուցանել, յարել, յարդարել, յերիւրել, միաբանել, յօրինել, կարգաւորել, յօդել:
ՅԱՐՄԱՐԵԼ[2] (իմ), չբ. Յարմարակցել, պատշաճել:
ՅԱՐՄԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՐՄԱՐԵԼ[1]:
ՅԱՐՄԱՐԻՉ, ա. Յօրինիչ:
ՅԱՐՄԱՐՈՒԱԾ, ՅԱՐՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, ՅԱՐՄԱՐՈՒՄՆ, գ. Համեմատութիւն, կարգաւորութիւն, պատեհութիւն, ճայնակցութիւն, կապակցութիւն, հետեւողութիւն, յօրինուած:
ՅԱՐՄՆԵԼ (իմ), չբ. Արմատանալ, յարանալ, յարամնալ, տեւել:
ՅԱՐՆՋԵԼ (իմ), չբ. Յարել, ի դէպ գալ:
ՅԱՐՈՅՑՔ, գ. Յարուցումն (գետերի):
ՅԱՐՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Կանգնել, զարթուցանել, վերացուցանել, կառուցանել, նորոգել, գրգռել: 2. Կենդանացուցանել:
ՅԱՐՈՒՑԻՉ, ա. Կենարար:
ՅԱՐՈՒՑՈՒՄՆ, գ. 1. Յոյզք, գրգիռք: 2. Յարոյցք:
ՅԱՐՏԱՔՈՒՍՏ, տե՛ս ԱՐՏԱՔՈՒՍՏ:
ՅԱՐՏԵՒԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱՐԱՏԵՒԱԿԱՆ:
ՅԱՐՏԵՒԱՆԱԼ, տե՛ս ՅԱՐԱՏԵՒԱՆԱԼ:
ՅԱՐՏԵՒՈՂԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՅԱՐԱՏԵՒՈՂԱԳՈՅՆ:
ՅԱՐՏԵՒՈՂԱՆԱԼ, տե՛ս ՅԱՐՏԵՒԱՆԱԼ:
ՅԱՐՔՈՒՆՈՒՍՏ, տե՛ս ԱՐՔՈՒՆՈՒՍՏ:
ՅԱՒԱԿՆԱՁԵՂՑ, ՅԱՒԱԿՆԱՅԵՂՑ, ա. մ. Յանդուգն, յանդգնաբար:
ՅԱՒԱԿՆԵԼ (իմ), չբ. Յանդգնել, ժպրհել, կքրել:
ՅԱՒԱԿՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՆԴԳՆՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՒԱՆԱԿ, գ. 1. Յովանակ, մտրուկ, իշամտրուկ, իշորդի: 2. Ձագ (ընտանի կենդանիների), փխբ. նորահարսն:
ՅԱՒԱՆԱԿԱԿԱՆ, ա. Յովանակական:
ՅԱՒԵԼԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԱՌԱՒԵԼԱԳՈՅՆ (2):
ՅԱՒԵԼԱԴԻՐ, տե՛ս ՅԱՒԵԼԱԴՐՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՒԵԼԱԴՐԵԼ, նբ. Յաւելուլ, աճեցուցանել:
ՅԱՒԵԼԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յաւելադիր, յաւելութիւն, յաւելումն, յաւելուած, աճումն, վերադիր: 2. (քեր.) Յօդ, արթր:
ՅԱՒԵԼԵԼ, տե՛ս ՅԱՒԵԼՈՒԼ:
ՅԱՒԵԼՈՒԱԾ, գ. Յաւելումն, յաւելուածութիւն, յաւելադրութիւն, վերադիր, աճումն, առաւելութիւն:
– ՅԱՒԵԼՈՒԱԾՔ ՈՐՈՎԱՅՆԻ, տե՛ս ԿՂԿՂԱՆՔ:
ՅԱՒԵԼՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՒԵԼՈՒԱԾ:
ՅԱՒԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՒԵԼԱԴՐՈՒԹԻՒՆ (1):
ՅԱՒԵԼՈՒԼ, նբ. Առաւելուլ, աճեցուցանել, առատացուցանել, բարդել, ժողովել, ամփոփել, կրկնել, երկրորդել:
ՅԱՒԵԼՈՒՄՆ, տե՛ս ՅԱՒԵԼՈՒԱԾ:
ՅԱՒԷԺ, ա. 1. Յաւէժական, յաւիտենական, մշտնջենաւոր, անանց, անսպառ, անեզրական, անշարժ, անփոփոխ: 2. մ. Յաւէտ, միշտ, յաւէժաբար, յաւէժապէս:
ՅԱՒԷԺԱԲԱՐ, տե՛ս ՅԱՒԷԺ (2):
ՅԱՒԷԺԱԳՆԱՑ, ա. Մշտախաղաց, մըշտահոս:
ՅԱՒԷԺԱԼՈՅՍ, ա. Անաղօտ, անշէջ:
ՅԱՒԷԺԱԿԱՑ, ա. Յարակայ, կայուն, հաստատուն, յաւիտենական, անանց:
ՅԱՒԷԺԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱՒԷԺ (1):

ՅԱՒԷԺԱԿՈՅՍ, տե՛ս ՄՇՏԱԿՈՅՍ:
ՅԱՒԷԺԱՄՆԱԼ, տե՛ս ՅԱՒԷԺԱՆԱԼ:
ՅԱՒԷԺԱՆԱԼ, չբ. Մշտնջենաւորել, յաւէտանալ, յարանալ, յարամնալ, յարատեւել, հանապազորդել:
ՅԱՒԷԺԱՊԷՍ, տե՛ս ՅԱՒԷԺ (2):
ՅԱՒԷԺԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, նբ. Յաւէտացուցանել, հանապազորդել:
ՅԱՒԷԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Մշտնջենաւորութիւն, յարակայութիւն, հանապազորդութիւն:
ՅԱՒԷՏ, ա. մ. 1. Առաւել, յոյժ, կարի: 2. Յաւէժ, միշտ, հանապազ:
ՅԱՒԷՏԱԲԱՐ, մ. Յաւէտ, յաւէտապէս, յաւէժ, յաւէժաբար:
ՅԱՒԷՏԱԳՈՅՆ, մ. ա. Առաւել, առաւելագոյն:
ՅԱՒԷՏԱԶՈՒԱՐԹ, ՅԱՒԷՏԱԶՈՒԱՐՃ, ա. Յարազուարճ, մշտազուարճ:
ՅԱՒԷՏԱԽԱՂԱՑ, ա. Մշտախաղաց, յաւէժագնաց, մշտնջենահոս, մշտաբուղխ, մշտաշարժ, անսպառ:
ՅԱՒԷՏԱԿԻՑ, տե՛ս ՄՇՏՆՋԵՆԱՒՈՐԱԿԻՑ:
ՅԱՒԷՏԱԿՈՅՍ, տե՛ս ՄՇՏԱԿՈՅՍ:
ՅԱՒԷՏԱՀՐԱՇ, ա. Հրաշափառագոյն:
ՅԱՒԷՏԱՁԵՒ, ա. Բնաւորական, բնական, ընտանի:
ՅԱՒԷՏԱՆԱԼ, տե՛ս ՅԱՒԷԺԱՆԱԼ:
ՅԱՒԷՏԱՊԷՍ, տե՛ս ՅԱՒԷՏԱԲԱՐ:
ՅԱՒԷՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՒԷԺԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՅԱՒԷՏԱՓԹԻԹ, տե՛ս ՄՇՏԱՓԹԻԹ:
ՅԱՒԷՐԺ, տե՛ս ՅԱՒԷԺ:
ՅԱՒԷՐԺԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱՒԷԺԱԿԱՆ:
– ՅԱՒԷՐԺԱԿԱՆ ՀԱՐՍՈՒՆՔ, տե՛ս ՅԱՒԷՐԺԱՀԱՐՍՈՒՆՔ:
ՅԱՒԷՐԺԱՀԱՐՍՈՒՆՔ, գ. յոգն. (դից.) Հարսունք:
ՅԱՒԻՏԵԱՆ, գ. 1. Մշտնջենաւորութիւն: 2. մ. Յաւիտեանս:
– ՅԱՒԻՏԵԱՆՍ, տե՛ս ՅԱՒԻՏԵԱՆ (2):

ՅԱՒԻՏԵՆԱԿԱՆ, ա. Մշտնջենաւոր, յարակայ:
ՅԱՓՇՏԱԿԵԼ, նբ. Կապտել, կողոպտել, կորզել, չորթել, աւազակել, հափափել, առեւանգել:
ՅԱՓՇՏԱԿԻՉ, տե՛ս ՅԱՓՇՏԱԿՈՂ:
ՅԱՓՇՏԱԿՈՂ, ա. Յափշտակիչ, կողոպտիչ:
ՅԱՓՇՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Յափշտակումն, առեւանգութիւն, կողոպուտ:
ՅԱՓՇՏԱԿՈՒՄՆ, տե՛ս ՅԱՓՇՏԱԿՈՒԹԻՒՆ:
ՅԱՓՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խափուցանել:
ՅԱՓՐԱՆԱԼ, չբ. Տաղտկալ, տաղտկանալ, նողկալ, ձանձրանալ:
ՅԱՓՐԱՆՔ, գ. Յափրութիւն, տաղտուկ, ձանձրոյթ, հեղձումն, հեղձութիւն:
ՅԱՓՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՓՐԱՆՔ:
ՅԵՁԵՐ, գ. Պսակ, թագ:
ՅԵԼՈՒԶԱԿ կամ ՅԵՂՈՒԶԱԿ, գ. Ելուզակ, աւազակ, հուղկահար, ասպատակաւոր, մեկնակաղէն:
ՅԵԼՈՒԶԱԿԱԲԱՐ, մ. Աւազակաբար, ելուզակօրէն:
ՅԵՂԱԴԱՐՁԱԿԱՆ, ա. Յանդիմանական:
ՅԵՂԱԴԱՐՁԵԼ, նբ. Փոխադարձել, յեղաշրջել, յեղափոխել:
ՅԵՂԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Յեղափոխութիւն, փոփոխութիւն, խոտորումն:
ՅԵՂԱԿԱԳՈՅՆ, ա. մ. Յեղանակագոյն, յեղանակաբար, այլաբանաբար:
ՅԵՂԱԿԱՆ, ա. Փոփոխական, այլայլակ:
ՅԵՂԱԿԱՐԾ, ՅԵՂԱԿԱՐԾՈՒՄ, ՅԵՂԱԿԱՐԾՈՒՄՆ, մ. ա. Յանկարծ, յանկարծակի, յայլակարծուց, յանկարծական:
ՅԵՂԱՆԱԿ, գ. 1. Եղանակ, կերպ, տարազ, օրինակ, ձեւ: 2. Ժամանակ (տարուայ եղանակ): 3. Գլուխ (գրքի): 4. Բարք, բնութիւն:
ՅԵՂԱՆԱԿԱԲԱՐ, ՅԵՂԱՆԱԿԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՅԵՂԱԿԱԳՈՅՆ:
ՅԵՂԱՆԱԿԱՒՈՐ, ա. Յեղյեղուկ, այլայ-

լելի, փոփոխական:
ՑԵՂԱՆԱԿԵԼ, նբ. 1. Ցեղուլ, յեղափոխել, դարձուցանել: 2. Ցեղյեղել, երկրորդել: 3. Եղանակել, նուագել, երգել, գեղգեղել:
ՑԵՂԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, ՑԵՂԱՆԱԿՈՒՄՆ, գ. Այլափոխութիւն (յեղանակելը):
ՑԵՂԱՇԱՐԺԵԼ, ՑԵՂԱՇՐՋԵԼ, տե՛ս ՅԵՂԱՓՈԽԵԼ:
ՑԵՂԱՇՐՋՈՒՄՆ, տե՛ս ՅԵՂԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ:
ՑԵՂԱՓՈԽ, ա. Փոփոխական, յեղյեղուկ, յեղափոխուկ:
ՑԵՂԱՓՈԽԵԼ, նբ. 1. Ցեղաշրջել, յեղաշարժել, փոփոխել, յեղանակել, այլափոխել, դարձուցանել: 2. Թարգմանել, յեղուլ:
ՑԵՂԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Փոփոխութիւն, յեղաշրջումն, յեղափոխումն:
ՑԵՂԱՓՈԽՈՒԿ, տե՛ս ՅԵՂԱՓՈԽ:
ՑԵՂԱՓՈԽՈՒՄՆ, գ. Ցեղաշրջումն, փոփոխումն:
ՑԵՂԵԼ (իմ), չբ. Ցեղուլ, շեղել:
ՑԵՂՑԵՂԵԼ, նբ. 1. Ցեղյեղուլ, յեղանակել, երկրորդել, շրջշրջել: 2. Ցեղափոխել, յեղաշրջել, յեղուլ, փոխել: 3. Ճօճել:
ՑԵՂՑԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Փոփոխութիւն, դարձ (մեղքից):
ՑԵՂՑԵՂՈՒԼ, տե՛ս ՅԵՂՅԵՂԵԼ (1):
ՑԵՂՑԵՂՈՒԿ, ա. Փոփոխական, յեղափոխ, յեղափոխուկ, դիւրափոփոխ, այլայլակ:
– ՑԵՂՑԵՂՈՒԿՍ ԱՐԿԱՆԵԼ. 1. Ցեղյեղել, յեղանակել: 2. Թեքել, ծեքել, բեկբեկել:
ՑԵՂՑԵՂՈՒՄՆ, գ. 1. Ցեղափոխութիւն, փոփոխումն, այլայլութիւն, այլափոխութիւն: 2. Բազմաշրջումն: 3. տե՛ս ՅԵՂՈՒՄՆ (2):
– ՈՏԻՑ ՑԵՂՑԵՂՈՒՄՆ, տե՛ս ՔԱՅԼԱՓՈԽ:
ՑԵՂՈՒԼ, նբ. 1. Ցեղյեղել, փոխել, փոփոխել, յեղափոխել, յեղանակել, շրջշրջել, շրջել, դարձուցանել: 2. Թարգմանել:
ՑԵՂՈՒՄՆ, գ. 1. Այլայլութիւն, փոփոխումն, յեղափոխութիւն, շրջշրջումն: 2. Ցեղյեղումն:
ՑԵՂՑԵԱԼ, ա. Լի, լիապատար:
ՑԵՆՈՒԼ, չբ. Հաստատել, փխբ. ապաւինել, ապաստանել:
ՑԵՌԱՆԴ, տե՛ս ԵՌԱՆԴ:
ՑԵՌԱՆԴԵԱՆ, տե՛ս ԵՌԱՆԴԵԱՆ:
ՑԵՌՈՒԼ, նբ. Շարայարել, յարմարել, յարադրել, ընդելուզանել, աղխաղել, զօդել:
ՑԵՌՈՒՄՆ, գ. Ընդելուզումն:
ՑԵՍԱՆ, գ. Լեսան:
ՑԵՍԱՆԱՍՈՒՐ, ա. Սայրասուր:
ՑԵՍԱՆԵԼ, նբ. Սրել:
ՑԵՏ, նխդ. 1. Զհետ, զկնի, հետի: 2. մ. Ցետս:
ՑԵՏԱՄՏԱԿԱՆ, ա. Ներքսածողական:
ՑԵՏԻ, տե՛ս ՅԵՏԻՆ (1):
ՑԵՏԻՆ, ա. 1. Ցետի, վերջին, հուսկ: 2. Ծայրագոյն: 3. Ստորնագոյն, անաւագ, տրուպ, կրտսեր, փոքր: 4. գ. Վերջն, ծայրն: 5. Ցետնորդ:
ՑԵՏԿԱՐ, գ. Ջեռագիր, մուրհակ:
ՑԵՏԿՈՅՍ, տե՛ս ՅԵՏՍ:
ՑԵՏՆԱԾԵՐ, գ. Ալեոր:
ՑԵՏՆԱՆԱԼ, տե՛ս ՅԵՏՆԵԼ (իմ):
ՑԵՏՆԵԼ (իմ), չբ. Անագանել, վերջանալ, կասել, պակասել, նուազել, կարօտել, զրկել:
ՑԵՏՆՈՐԴ, տե՛ս ՅԵՏԻՆ (5):
ՑԵՏՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նուաստութիւն:
ՑԵՏՈՅ, նխդ. մ. Զկնի, յետուստ, ապա, այնուհետեւ:
– ՑԵՏՈՅ ԿՈՂՄՆ, ՑԵՏՈՅ ԿՈՅՍ, տե՛ս ՅԵՏՈՅՔ:
– ՑԵՏՈՅՔ, գ. Ցետոյ կողմն, յետոյ կոյս:
ՑԵՏՈՒՍՏ, նխդ. մ. 1. Ցետոյ, յետուստ կողմանէ, ապա: 2. գ. Ցետոյք:
– ՑԵՏՈՒՍՏ ԿՈՂՄԱՆԷ, տե՛ս ՅԵՏՈՒՍՏ (1):

ՅԵՏՍ, մ. Յետկոյս, յետ, յետս յետս, յետսերևակի:

- ՅԵՏՍ ԴԱՌՆԱԼ. Դառնալ ընդ կրունկ:

- ՅԵՏՍ ԿԱԼ, տե՛ս ԿԱՍԵԼ[1] (1):

- ՅԵՏՍ ՅԵՏՍ, տե՛ս ՅԵՏՍ:

- ՅԵՏՍ ՈՒՆԵԼ, տե՛ս ԿԱՍԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ՅԵՏՍԱՄԻՏ, ա. Նկնախոհ, պակասամիտ:

ՅԵՏՍԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեստութիւն, ապստամբութիւն:

ՅԵՏՍԵՐԵՒԱԿԻ, տե՛ս ՅԵՏՍ:

ՅԵՏՍ ԸՆԴԴԷՄ, մ. ա. Դէմ ընդդէմ, հակառակ:

ՅԵՐԱՁԱՆԱԼ, տե՛ս ԵՐԱՁԱՆԱԼ:

ՅԵՐԱՁԵԼ (իմ), տե՛ս ԵՐԱՁԵԼ (իմ):

ՅԵՐԻՒՐԵԼ, նբ. Յարմարել, յօրինել, կարգաւորել, բարեկարգել, ուղղել:

ՅԵՐԿԱՐ, մ. 1. Ընդ երկար: 2. ա. Երկարաձիգ:

ՅԵՐԿԱՐԱԳՈՅՆ, ա. մ. Երկայնագոյն:

ՅԵՐԿԱՐԱՀԱՄԲԵՐ, ա. Համբերատար, երկայնամիտ:

ՅԵՐԿԱՐԱՁԳԱԿԱՆ, ա. Յարաձիգ, երկարաձիգ, տևողական:

ՅԵՐԿԱՐԱՁԳԵԼ, նբ. Յերկարել, ձգձգել:

ՅԵՐԿԱՐԱՁԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յերկարութիւն, տևողութիւն: 2. Յապաղումն:

ՅԵՐԿԱՐԱՁԻԳ, ա. Երկարայնաձիգ, երկար, ձիգ:

ՅԵՐԿԱՐԱՆԱԼ, չբ. Յերկարել, յերկարաձգել, յամել, տևել:

ՅԵՐԿԱՐԱԻՈՐ, ա. Երկար, յերկարաձիգ:

ՅԵՐԿԱՐԵԼ[1], նբ. 1. Երկայնել, երկարացուցանել, յերկարաձգել: 2. չբ. տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԱՄՏԵԼ:

ՅԵՐԿԱՐԵԼ[2] (իմ), տե՛ս ՅԵՐԿԱՐԱՆԱԼ:

ՅԵՐԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆՈՒԹԻՒՆ:

ՅԵՐԿԲԱՅԱՆԱԼ, ՅԵՐԿԲԱՅՍ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԿԲԱՅԱՆԱԼ:

ՅԵՐԿՆՈՒՍՏ, տե՛ս ԵՐԿՆՈՒՍՏ:

ՅԵՐԿՈՒԱԿԱՆ, տե՛ս ԵՐԿԲԱՅ (1):

ՅԵՐԿՈՒԱՆԱԼ, տե՛ս ԵՐԿԲԱՅԱՆԱԼ:

ՅԵՐԿՈՒԱՆՔ, տե՛ս ԵՐԿԲԱՅՈՒԹԻՒՆ (1):

ՅԵՐԿՈՒՈՒՄՆ, գ. Երկբայութիւն, յերկուանք, տարակուսանք, տարակոյս:

ՅԵՑ, ա. մ. 1. Յեցեալ: 2. փխբ. Ապաւինեալ:

ՅԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հաստատել, ամրացուցանել:

ՅԻՄԱՐ, ա. Անմիտ, չամբուշ, պակասամիտ, ախմար, տխմար, մորոս, ռակայ:

ՅԻՄԱՐԱԲԱՐ, մ. Անմտաբար, անխորհրդաբար, անմտութեամբ:

ՅԻՄԱՐԱՄԻՏ, ա. Անմիտ (մտքով յիմար):

ՅԻՄԱՐԱՆԱԼ, տե՛ս ՅԻՄԱՐԵԼ (իմ):

ՅԻՄԱՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՅԻՄԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ՅԻՄԱՐԵԼ[1], տե՛ս ՅԻՄԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ՅԻՄԱՐԵԼ[2] (իմ), չբ. Յիմարանալ, անմըտանալ, չամբշել, ցնորել, ապշանալ, ապշել:

ՅԻՄԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ցնորեցուցանել, ապշեցուցանել, յիմարել:

ՅԻՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմտութիւն, խելագարութիւն, չամբշութիւն, մոլեգնութիւն, ապշութիւն:

ՅԻՄԱՐՈՒՄՆ, գ. Յիմարութիւն, անմըտութիւն:

ՅԻՇԱՁԱՐ, ա. Ձարայուշ, ոխակալ:

ՅԻՇԱՁԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոխակալութիւն:

ՅԻՇԱՏԱԿ, գ. 1. Յիշումն, յիշատակաւորութիւն, յիշելութիւն: 2. Յիշելիք, առ ի յիշատակէ: 3. Ուշ, յիշողութիւն:

- ԱՌ Ի ՅԻՇԱՏԱԿԷ, տե՛ս ՅԻՇԱՏԱԿ (2):

- ԴՊԻՐ ՅԻՇԱՏԱԿԱՑ, տե՛ս ՅԻՇԱՏԱԿԱԳԻՐ:

ՅԻՇԱՏԱԿԱԳԻՐ, գ. Դպիր յիշատակաց, յիշողութեան վերակացու:

ՅԻՇԱՏԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յիշատակարան:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՆՈՑ, գ. (ըստ յունական ոճի) Գերեզման, շիրիմ:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ, գ. 1. Յիշատակագրութիւն, արձանագրութիւն: 2. Յիշատակ: 3. (յունական ոճով) Յիշատականոց, շիրիմ: 4. Յիշողութիւն:
ՅԻՇԱՏԱԿԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԻՇԱՏԱԿ (1):
ՅԻՇԱՏԱԿԵԼ, նբ. Յիշել, յիշեցուցանել:
ՅԻՇԵԼ, նբ. Յուշ բերել, յուշ ածել, յիշատակել:
ՅԻՇԵԼԻՔ, տե՛ս ՅԻՇԱՏԱԿ (2):
ՅԻՇԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Յիշումն, յիշատակ:
ՅԻՇԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յուշ առնել, յուշ արկանել, ազդ առնել, զեկուցանել, զգուշացուցանել:
ՅԻՇԵՑՈՒՑԱՆՈՂ, տե՛ս ՅԻՇԵՑՈՒՑԻՉ:
ՅԻՇԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Յիշեցուցանող, յուշարար, զգացուցիչ:
ՅԻՇՈՂԱԿԱՆՆ, ՅԻՇՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յիշողութիւն:
ՅԻՇՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Յիշելութիւն, յիշումն, յիշատակ:
- ՅԻՇՈՂՈՒԹԻՒՆ ԱՌՆԵԼ. Յիշեցուցանել:
- ՅԻՇՈՂՈՒԹԵԱՆ ՎԵՐԱԿԱՑՈՒ. Յիշատակագիր:
ՅԻՇՈՅ, գ. Հայհոյանք, հայհոյութիւն, պղծաբանութիւն, լուտանք, նախատինք:
ՅԻՇՈՅԱՏՈՒ, ա. Հայհոյիչ, պղծագործախօս:
ՅԻՇՈՒՄՆ, գ. Յիշելութիւն, յիշողութիւն, յիշատակ:
- ՅԻՇՈՒՄՆ ԱՌՆԵԼ. Յիշեցուցանել:
ՅԻՍՆԵՐԵԱԿ, տե՛ս ՅՈԲԵԼԵԱՆ:
ՅԻՐԱՒԻ, մ. Իրաւամբք, ստուգապէս, իրաւ, իրաւացի, արդարև, ի դէպ:
ՅԻՐԵԼ, ՅԻՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, ՅԻՒՐԵԼ, նբ. պբ. 1. Յեռուլ: 2. Մխել: 3. Յարել: 4. Կարկառել, երկայնել:
ՅՂԱՆԱԼ, չբ. Յղենալ, սերմն առնուլ, սերմնառել, սաղմնանալ:
ՅՂԱՐԿԵԼ, նբ. Յուղարկել, յղել:
ՅՂԱՐԿՈՒՄՆ, տե՛ս ՅՈՒՂԱՐԿՈՒՄՆ:
ՅՂԱՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅՂՈՒԹԻՒՆ:
ՅՂԱՑՈՒՄՆ, տե՛ս ՅՂՈՒԹԻՒՆ:
ՅՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Սաղմնառել:
ՅՂԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Սերմանարկու:
ՅՂԵԼ, նբ. Յղարկել, յուղարկել, առաքել:
ՅՂԵՆԱԼ, տե՛ս ՅՂԱՆԱԼ:
ՅՂԿԵԼ, նբ. Ողորկել, հարթել, կոկել, տաշել, քերել, յարդարել:
ՅՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Յղացութիւն, յղացումն, սաղմնառութիւն, սերմնարկութիւն:
ՅՂՓԱՆԱԼ, չբ. Յղփիլ, լիանալ, առաւելուլ, մեծանալ, բարձրանալ, յօրանալ, յափրանալ:
ՅՂՓԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Լիացուցանել, ճոխացուցանել, պարարել:
ՅՂՓԻԼ, տե՛ս ՅՂՓԱՆԱԼ:
ՅՂՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Լիութիւն, առատութիւն, զեղումն, զեղխութիւն, յագուրդ, պարպատումն, պարուրումն:
ՅՈ՞, ՅՈ՞Վ, դ. Ո՞ւր:
ՅՈԲԵԼԵԱՆ, գ. Յիսներեակ:
ՅՈԲԵԼԻ, տե՛ս ՇԵՓՈՐ:
ՅՈԲԵԼԻԿ, գ. Բուրգն, կոթող:
ՅՈԳՆ, Բազում, յոլով, շատ:
ՅՈԳՆԱԲԱՐ, ա. մ. Բազմապատիկ, բազմատեսակ, յոգնակի:
ՅՈԳՆԱԲԱՐԲԱՌ, ա. Բազմաձայն, մեծաձայն:
ՅՈԳՆԱԲԵՂՈՒՆ, ա. 1. Բազմաբեղուն, բերրի, յուռթի: 2. Բազմապատիկ, բազմատեսակ:
ՅՈԳՆԱԲԻԾ, ա. Բազմաբիծ, պիղծ:
ՅՈԳՆԱԲՈՒՆ, ա. 1. Բազմադիմի, ազգի ազգի: 2. Յոլովակի:
ՅՈԳՆԱԳԷՏ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԳԷՏ:
ՅՈԳՆԱԳԼՈՒԽ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԳԼՈՒԽ:
ՅՈԳՆԱԳՆԱԼԻ, ա. Բազմայեղանակ, բազմատեսակ:
ՅՈԳՆԱԳՈՅՆ, ա. Բազմագոյն, բազմապատիկ, բազում:
ՅՈԳՆԱԳՈՒՆԱԿ, ա. մ. Բազմադիմի, յոգնաբար:

ՅՈԳՆԱԶԱՆ, ա. Բազմազան, բազմադիմի, բազմապատիկ, զանազան, ազգի ազգի:
ՅՈԳՆԱԶԱՆԱԳՈՒՆԱԿ, ա. Յոգնազան, յոգնագունակ:
ՅՈԳՆԱԹԱԽԱՆՁ, տե՛ս ՅՈԳՆԱԹԱԽԻԾ:
ՅՈԳՆԱԹԱԽԻԾ, ա. Յոգնաթախանձ:
ՅՈԳՆԱԹԻԻ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԹԻԻ:
ՅՈԳՆԱԺՈՂՈՎ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԺՈՂՈՎ:
ՅՈԳՆԱԽՈՒՄԲ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԽՈՒՄԲ:
ՅՈԳՆԱԽՈՒՌՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԽՈՒՌՆ:
ՅՈԳՆԱԾԱՂԻԿ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԾԱՂԻԿ:
ՅՈԳՆԱԿԱՆ, ա. 1. Բազմաթիւ, յոլով, բազում, բազմապատիկ: 2. Բազմաւոբական, յոգնակի:
ՅՈԳՆԱԿԻ, ա. 1. Յոգնական, բազմաթիւ, բազում, յոլով, շատ: 2. մ. Յոգնաբար:
ՅՈԳՆԱԿՈՐՈՎ, տե՛ս ՔԱԶԱԿՈՐՈՎ:
ՅՈԳՆԱՀԱՄԱՐ, ա. Բազմաթիւ:
ՅՈԳՆԱՀԱՆՃԱՐ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՀԱՆՃԱՐ:
ՅՈԳՆԱՀԱՌԱՋ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՀԱՌԱՋ:
ՅՈԳՆԱՀԱՒԱՔ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՀԱՒԱՔ:
ՅՈԳՆԱՀԵՂ, ա. Բազմազեղ, յորդառատ:
ՅՈԳՆԱՀՈՅԼ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՀՈՅԼ:
ՅՈԳՆԱՀՈՍԱՆ, ա. Յորդահոս, յորդառատ:
ՅՈԳՆԱՀՌՉԱԿ, ա. Բազմահռչակ, մեծահռչակ, մեծանուն:
ՅՈԳՆԱՀՌՉԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերապանծութիւն, չքեղութիւն:
ՅՈԳՆԱՁԱՅՆ, ա. 1. տե՛ս ԲԱԶՄԱՁԱՅՆ (1): 2. գ. Մեծաձայնութիւն:
ՅՈԳՆԱՃԱՃԱՆՉ, ա. Բազմաճաճանչ, բազմափայլ:
ՅՈԳՆԱՄԱՆԱԿ, ՅՈԳՆԱՄԱՆԱԿԱԳՈՅՆ, ՅՈԳՆԱՄԱՆԱԿԵԱՆ, ա. 1. Բազմաժամանակեայ, տոկուն: 2. Վաղեմի:
ՅՈԳՆԱՄԱՍՆԵԱՅ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԱՍՆԵԱՅ:
ՅՈԳՆԱՄԻՏ, տե՛ս ԲԱԶՄԻՄԱՍՏ:
ՅՈԳՆԱՅԱԾՈՒԿ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՅԱԾԵԱՆ:
ՅՈԳՆԱՆՈՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՆՈՒՆ և ԲԱԶՄԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ:
ՅՈԳՆԱՇԱՀ, ա. Մեծաշահ, բազմագին:
ՅՈԳՆԱՇՆՈՐՀ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՇՆՈՐՀ:
ՅՈԳՆԱՋԵԱՅ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՋԵԱՅ:
ՅՈԳՆԱՊԱՃՈՅՃ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՃՈՅՃ:
ՅՈԳՆԱՊԱՆԾԱՅԵԱԼ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՀՌՉԱԿ:
ՅՈԳՆԱՊԱՏ, ա. Բազմամանուած, շաղապատ:
ՅՈԳՆԱՊԱՏԻԿ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ:
ՅՈԳՆԱՊԱՏԻՐ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՏԻՐ:
ՅՈԳՆԱՊԱՏԻՒ, ա. Բազմապատիւ, մեծաշուք, մեծավայելուչ:
ՅՈԳՆԱՊԱՏԿԱԲԱՐ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԱԲԱՐ:
ՅՈԳՆԱՊԱՐԳԵՒ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՐԳԵՒ:
ՅՈԳՆԱՊԻՍԻ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԻՍԻ:
ՅՈԳՆԱՊՏՈՒՂ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊՏՈՒՂ:
ՅՈԳՆԱՋԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՋԱՆ:
ՅՈԳՆԱՍԱՂԱՐԹ, ա. Սաղարթազուարճ:
ՅՈԳՆԱՍԵՐԵԼ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՍԵՐԵԼ:
ՅՈԳՆԱՍՏՈՒԱԾ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՍՏՈՒԱԾ:
ՅՈԳՆԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ:
ՅՈԳՆԱՎՐԴՈՎ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՎՐԴՈՎ:
ՅՈԳՆԱՏԱՐ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՏԱՐ:
ՅՈԳՆԱՏԱՐԱԾ, ա. Բազմատարած, լայնածաւալ:
ՅՈԳՆԱՏԵՍԱԿ, ՅՈԳՆԱՏԵՍԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՏԵՍԱԿ:
ՅՈԳՆԱՏԵՍԻԼ, ա. Բազմատեսիլ, բազմադիմի, յոգնատեսակ:
ՅՈԳՆԱՏԽՈՒՐ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՏԽՈՒՐ:
ՅՈԳՆԱՓԱՅԼ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՓԱՅԼ:
ՅՈԳՆԵԼ (իմ), չբ. Խոնջել, վաստակել, աշխատել, պարտասել:

ՅՈԳՆԵՐԱՆԵԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԵՐԱՆԵԱՆ:
ՅՈԳՆԵՐՋԱՆԻԿ, տե՛ս ԲԱԶՄԵՐՋԱՆԻԿ:
ՅՈԳՆՈՐԱԿԱԿԱՆ կամ ՅՈԳՆՈՐԱԿԱՆ, ա. Բազմապիսի, բազմագունի, բազմերանգ, պէսպէս:
ՅՈԳՆՈՒՍՏ, մ. Ի բազմաց հետէ, անդըստին:
ՅՈԳՆՕՐԷՆ, մ. Յոգնօրինակաբար, բազմօրինակաբար:
ՅՈԳՆՕՐԻՆԱԿԱԲԱՐ, տե՛ս ՅՈԳՆՕՐԷՆ:
ՅՈԳՒՈՅՉԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հառաչանք, հեծութիւն:
ՅՈԼՈՎ, ա. 1. Բազում, շատ, յաճախ, յոգն: 2. մ. Շատ, բազումս, յոյժ, առաւել, ստէպ:
- ՅՈԼՈՎՔ, գ. Բազումք:
- ՅՈԼՈՎ ԱՆԳԱՄ, մ. Յոլովաբար, յոլովակի, յաճախակի, յոլովիցս անգամ:
ՅՈԼՈՎԱԲԱՐ, մ. Յոլովակի, յոլով անգամ:
ՅՈԼՈՎԱԳՈՅՆ, ա. մ. 1. Բազմագոյն, առաւելագոյն, երկարագոյն: 2. Յոլովակի, աւելի, առաւելապէս, մեծապէս, մեծաւ մասամբ, յաճախ, յերկար, ստէպ:
ՅՈԼՈՎԱԳՈՒԹ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԳՈՒԹ:
ՅՈԼՈՎԱԽՈՒՄԲ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԽՈՒՄԲ:
ՅՈԼՈՎԱԾԻՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԾԻՆ:
ՅՈԼՈՎԱԿԵԱՑ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԱԿԵԱՑ:
ՅՈԼՈՎԱԿԻ, մ. 1. Յոլով անգամ: 2. ա. Յոլով, յոլովագոյն:
ՅՈԼՈՎԱՋԵՌՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՋԵՌՆ:
ՅՈԼՈՎԱՄԵՂԾ, ա. Աղտեղի, փիծ:
ՅՈԼՈՎԱՆԱԼ, չբ. Բազմանալ, առաւելուլ, յորդել, յոլովել, յաճախել:
ՅՈԼՈՎԱՊԱՏԻԿ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ:
ՅՈԼՈՎԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՅՈԼՈՎԵԼ[1] (1):
ՅՈԼՈՎԵԼ[1], նբ. 1. Յոլովացուցանել, բազմացուցանել, առաւելուլ, յաճախել, յերկարել: 2. չբ. տե՛ս ՅՈԼՈՎԵԼ[2] (իմ):
ՅՈԼՈՎԵԼ[2] (իմ), չբ. Յաճախել, բազմանալ, յաւելուլ:

ՅՈԼՈՎԻՑՍ ԱՆԳԱՄ, տե՛ս ՅՈԼՈՎ ԱՆԳԱՄ:
ՅՈԼՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Շատութիւն, բազմութիւն, յաճախութիւն, առաւելութիւն, յորդութիւն:
ՅՈԽՈՐՏ, ա. 1. տե՛ս ՅԱԽՈՐՏ: 2. մ. տե՛ս ՅՈԽՈՐՏԱԲԱՐ:
ՅՈԽՈՐՏԱԲԱՐ, մ. Յոխորտօրէն, յանդըգնաբար, անխորհրդաբար, յախուռն:
ՅՈԽՈՐՏԱԼ, ՅՈԽՈՐՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Յանդըգնել, խրոխտալ, եղջիւր ածել: 2. Սպառնալ:
ՅՈԽՈՐՏԱՆՔ, ՅՈԽՈՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խըրոխտումն, յաւհրութիւն, յանդգնութիւն:
ՅՈԽՈՐՏՕՐԷՆ, տե՛ս ՅՈԽՈՐՏԱԲԱՐ:
ՅՈՂԱԼ, չբ. 1. Յուլանալ, յողնել, ընդողնել, յառել: 2. Դիտել, հսկել, դարանել, սպասել:
ՅՈՂԴՈՂԴ, ա. Անհաստատ, անկայուն, դողդոջուն, խախուտ, խարխուլ, դիւրաշարժ, զաղփաղփուն, տկար:
ՅՈՂԴՈՂԴԵԼ, նբ. Յողդողդեցուցանել, խախտել, խարխարել, շարժլել, տատանել, յուզել, վրդովել:
ՅՈՂԴՈՂԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՅՈՂԴՈՂԴԵԼ:
ՅՈՂԴՈՂԴՈՒՄՆ, գ. Խախտումն, տատանումն, ծփումն, յուզումն:
ՅՈՂԴՈՂԴՈՒՆ, ա. Յողդողդ, խախուտ:
ՅՈՂՆԵԼ (իմ), տե՛ս ՅՈՂԱԼ և ԸՆԴՈՂՆԵԼ (իմ):
ՅՈՅԶ, գ. 1. Խոյզ և խնդիր, քննութիւն: 2. Ծփումն, չփոթ, վրդով:
ՅՈՅԺ, մ. ա. Ուժգին, սաստկապէս, կարի, խիստ մեծապէս, շատ:
- ՅՈՅԺ ՅՈՅԺ, ԱՌԱՒԵԼ ՔԱՆ ԶՅՈՅԺ, մ. Կարի յոյժ, ևս քան զևս, առաւել քան զառաւել:
ՅՈՅԼ, ա. Ծոյլ, դանդաղկոտ, հեղգ, պղերգ:
ՅՈՅՆ, տե՛ս ԵԼԼԵՆԱՑԻ:
ՅՈՅՍ, գ. Ակնկալութիւն, վստահութիւն,

ապաւինութիւն, ապաւէն:
ՅՈՅՐ, ա. Գէր, պարարտ, թանձր, ստուար, թաւ:
ՅՈՊՆԱԿ, գ. Սայլակ, սայլիկ:
ՅՈՌԱԳՈՅՆ, ա. Յոռեգոյն, վատթարագոյն, յետին:
ՅՈՌԱԾԻՆ, ա. Վատթարազգի, վատատոհմակ, վատատոհմիկ:
ՅՈՌԱՆԱԼ, չբ. Վատթարանալ:
ՅՈՌԱՊԷՍ, մ. Յոռի, չարաչար:
ՅՈՌԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յոռեցուցանել, ընդ վայր հարկանել, անտեսել:
ՅՈՌԵԱԿ, ա. Արհամարհ, չնչին, անշուք:
ՅՈՌԵԳՈՅՆ, տե՛ս ՅՈՌԱԳՈՅՆ:
ՅՈՌԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՅՈՌԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՅՈՌԻ, ա. 1. Վատթար, չար, անպիտան, անարգ, ստորին, նուաստ, խոտան, չընչին, թերի, անտեղի, անարժան, գարշ: 2. մ. տե՛ս ՅՈՌԱՊԷՍ:
ՅՈՌԻՆ, տե՛ս ՅՈՌԻ (1):
ՅՈՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Վատթարութիւն, անպիտանութիւն, անտեղութիւն:
ՅՈ՞Վ, տե՛ս ՅՈ՞:
ՅՈՎԱՋ, տե՛ս ԻՆԾ, ԻՆՁ:
ՅՈՎԱՆԱԿ, տե՛ս ՅԱՒԱՆԱԿ:
ՅՈՎԱՏԱԿ, տե՛ս ՁԻ:
ՅՈՏԱՆԱՒՈՐ, ա. մ. Ոտնաւոր:
ՅՈՏԱՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոտնակցութիւն:
ՅՈՐԴ, ա. 1. Առատ, լիաբուղխ, բազմահոսան: 2. գ. Յորդութիւն, լիութիւն:
ՅՈՐԴԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճոխաբանութիւն, պերճաբանութիւն:
ՅՈՐԴԱԲՈՐԲ, ա. Տօթագին:
ՅՈՐԴԱԲՈՒ(Ղ)Խ, ա. 1. տե՛ս ԱՌԱՏԱԲՈՒՂԽ: 2. Լիապէս:
ՅՈՐԴԱԳՆԱՑ, տե՛ս ՅՈՐԴԱԽԱՂԱՑ:
ՅՈՐԴԱԳՈՅՆ, ա. մ. Առատագոյն, ճոխագոյն, առաւելապէս, մեծապէս:
ՅՈՐԴԱԳՈՒԹ, ա. Բազմագութ:
ՅՈՐԴԱԴԷՄ, ա. Յորդախաղաց:
ՅՈՐԴԱԼԻ, ա. Յորդառատ, երկար:
ՅՈՐԴԱԼՈՅՍ, ա. Լուսափայլ, պայծառաբորբոք:
ՅՈՐԴԱԽԱՂԱՑ, ա. Յորդագնաց, յորդէգնաց, յորդահոս, յորդաբուղխ:
ՅՈՐԴԱԽՕՍ, ա. Ճոխաբան:
ՅՈՐԴԱՀԵՂԵՂ, ա. Յորդահոս:
ՅՈՐԴԱՀԵՂՈՒ, ա. Յորդահոս:
ՅՈՐԴԱՀՈՍ, ՅՈՐԴԱՀՈՍԱԿ, ՅՈՐԴԱՀՈՍԱՆ, ա. 1. Մեծահոսան, առատահոս, յորձանախաղաց: 2. Յորդաբուղխ, առատաբուղխ:
ՅՈՐԴԱՀՈՍԵԱՆ, տե՛ս ՅՈՐԴԱՀՈՍ:
ՅՈՐԴԱՋՈՒՐ, ա. Շատաջուր, ջրալից, յորդահոս:
ՅՈՐԴԱՌԱՏ, ա. 1. Առատահոս, յորդահոսան, բազմազեղ: 2. մ. Յորդագոյնս:
ՅՈՐԴԱՍԱՀ, ա. Յորդախաղաց, յորդահոս:
ՅՈՐԴԱՍԱՑ, ա. Ճոխաբան:
ՅՈՐԴԵԼ^1, նբ. 1. Առատացուցանել, հեղուլ, բղխել, հոսել, ծաւալել, յաճախել: 2. չբ. տե՛ս ՅՈՐԴԵԼ^2 (իմ):
ՅՈՐԴԵԼ^2 (իմ), չբ. Առատանալ, բազմանալ, առաւելուլ, բղխել, սորել, ծորել:
ՅՈՐԴԵՌԱՆԴ, ՅՈՐԴԵՌԱՆԴՆ, ա. Ջերմեռանդն, ջերմագութ, գորովալից:
ՅՈՐԴԷԳՆԱՑ, տե՛ս ՅՈՐԴԱԳՆԱՑ:
ՅՈՐԴՈՐ, ա. մ. Յօժար, յօժարամիտ, փոյթ, մտադիւր, կամակար, ինքնակամ, դիւրին, դիւրապատրաստ:
ՅՈՐԴՈՐԱԳՈՅՆ, ա. 1. Ինքնայորդոր, ինքնայօժար, յօժարագոյն, մտադիւրագոյն: 2. Յորդեռանդն, յորդագոյն:
ՅՈՐԴՈՐԱԿԱՆ, ա. 1. Յորդորիչ, մխիթարական: 2. Յորդորամիտ:
ՅՈՐԴՈՐԱՄԻՏ, ա. Յօժարամիտ:
ՅՈՐԴՈՐԵԼ, նբ. 1. Յորդորեցուցանել, յօժարեցուցանել, թելադրել, խրատել, սադրել, գրգռել, հրապուրել, մխիթարել: 2. Քաջալերել: 3. Յորդել, յաճախել, ծաւալել, զեղուլ:

ՅՈՐԴՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՅՈՐԴՈՐԵԼ (1):
ՅՈՐԴՈՐԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Յորդորիչ:
ՅՈՐԴՈՐԻՉ, տե՛ս ՅՈՐԴՈՐԵՑՈՒՑԻՉ:
ՅՈՐԴՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յորդորումն: 2. Յորդումն, յորդութիւն:
ՅՈՐԴՈՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՅՈՐԴՈՐՈՒԹԻՒՆ (1):
ՅՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Առատութիւն, յորդումն:
ՅՈՐԴՈՒՄՆ, գ. Յորձան, ծաւալումն, զեղումն:
ՅՈՐԺԱՄ, մ. 1. Երբ, իբրև: 2. շ. Մինչ, որովհետև:
- ՅՈ՞ՐԺԱՄ կամ ՅՈ՞Ր ԺԱՄ, դ. Ե՞րբ:
ՅՈՐՉ, գ. Ոչխար (արու):
ՅՈՐՋԱՀՈՍ, ա. Յորձանահոս:
ՅՈՐՋԱՆ, գ. 1. Յորդումն, յորդութիւն: 2. Հեղեղ: 3. Սահանք: 4. Յորձանուտ: 5. Ալիք:
- ՅՈՐՋԱՆՍ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ԵՌԱԼ (1):
ՅՈՐՋԱՆԱԽԱՂԱՑ, ա. Յորդահոս:
ՅՈՐՋԱՆԱԽՈՐ, ա. Խորայորձան:
ՅՈՐՋԱՆԱՀՈՍ, տե՛ս ՅՈՐՋԱՀՈՍ:
ՅՈՐՋԱՆՈՒՏ, գ. 1. տե՛ս ՅՈՐՋԱՆ (4): 2. ա. Շրջանապտոյտ:
ՅՈՐՈՆՋԵԼ, տե՛ս ՅՕՐԱՆՋԵԼ:
ՅՈՐՋՈՐՋԱՆՔ, գ. Յորջորջումն, կոչումն, անուանակոչութիւն, մականուն:
- ՅՈՐՋՈՐՋԱՆՕՔ, մ. Պիտակաբար, խառնակաբան:
ՅՈՐՋՈՐՋԵԼ, նբ. 1. Կոչել, անուանել: 2. Մականուանել:
ՅՈՐՋՈՐՋՈՒՄՆ, տե՛ս ՅՈՐՋՈՐՋԱՆՔ:
- ՅՈՐՋՈՐՋՈՒՄՆ ՓՈՓՈԽԵԱԼ՝ ՓՈՓՈԽԱԿԱՆ. Այլաբանութիւն, փոխաբերութիւն:
ՅՈ՞Ր ՍԱԿՍ, եղբ. Ընդէ՞ր, վասն է՞ր:
ՅՈՐՍԱՅՍ, մ. Յորսայսեալ, պորտ ի վեր:
- ՅՈՐՍԱՅՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՅՈՐՍԱՅՍԵԼ:
- ՅՈՐՍԱՅՍ ԼԻՆԵԼ՝ ԿԱԼ. Յորսայսեալ անկանել՝ կալ:
ՅՈՐՍԱՅՍԵԱԼ, տե՛ս ՅՈՐՍԱՅՍ:
- ՅՈՐՍԱՅՍԵԱԼ ԱՆԿԱՆԵԼ՝ ԿԱԼ, տե՛ս ՅՈՐՍԱՅՍ ԼԻՆԵԼ՝ ԿԱԼ:
ՅՈՐՍԱՅՍԵԼ, նբ. Յորսայս առնել, զգետնել, տապաստ արկանել:
ՅՈՒԶԱԽՆԴԻՐ ԼԻՆԵԼ. Յուզել, խուզել:
ՅՈՒԶԱԿ, ա. 1. Խնդրակ: 2. Գրգռիչ, չարժիչ: 3. Յուզական:
ՅՈՒԶԱԿԱՆ, ա. 1. Ծփական, ալէկոծ: 2. Յուզակ, խուզարկու:
ՅՈՒԶԱԿՈՅՏ, ա. Մրրկայոյզ, ալէկոծ:
ՅՈՒԶԱՐԿՈՒ, ա. Յելուզակ, աւարառու, կողոպտիչ:
ՅՈՒԶԵԼ, նբ. 1. Ի խնդիր ելանել, խուզել, քննել, հետազօտել: 2. Շարժել, յեղյեղել, խռովել, վրդովել, չփոթել, խարբալել, գրգռել, արծարծել:
ՅՈՒԶՈՒՄՆ, գ. 1. Յոյզ, խոյզ և խնդիր: 2. Շարժումն:
ՅՈՒԼԱԲԱՐ, մ. Դանդաղաբար:
ՅՈՒԼԱՆԱԼ, չբ. Յողալ, ծուլանալ, դանդաղել:
ՅՈՒԼԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՅՈՒՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՅՈՒԼԻԿ, տե՛ս ՈՒԼԻԿ:
ՅՈՒԼՈՒԹԻՒՆ կամ ՅՈՒՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Դանդաղութիւն, դանդաղանք, ծուլութիւն, պղերգութիւն, թուլամորթութիւն, անհոգութիւն:
ՅՈՒԿԱՄ, եղբ. Յուպէտ:
ՅՈՒՂԱԼ, չբ. Յողալ, յուլանալ:
ՅՈՒՂԱՐԿ ԵՐԹԱԼ կամ ԼԻՆԵԼ. Յուղարկել:
ՅՈՒՂԱՐԿԱՒՈՐ, ա. Յուղարկող, ուղարկաւոր:
ՅՈՒՂԱՐԿԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յուղարկութիւն, յուղարկումն:
ՅՈՒՂԱՐԿԵԼ, նբ. Ուղևորել, ուղարկել:
ՅՈՒՂԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, ՅՈՒՂԱՐԿՈՒՄՆ, տե՛ս ՅՈՒՂԱՐԿԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ:
ՅՈՒՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յուլացուցանել, թուլացուցանել, մեղկացուցանել:

ՅՈՒՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅՈՒԼՈՒԹԻՒՆ:
ՅՈՒՆ, ՅՈՒՆՔ, տե՛ս ՅՈՆ, ՅՈՆՔ:
ՅՈՒՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԵԼԼԱԴԱԿԱՆ:
ՅՈՒՇԱԽԱՂԱՑ, ա. Յամրաշարժ, ծանրաշարժ:
ՅՈՒՇԱՐԱՐ, ա. Յիշեցուցիչ, զգուշացուցիչ:
ՅՈՒՇԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մտարկումն, ազդումն, խրատ:
ՅՈՒՇԿԱՊԱՐԻԿ, գ. 1. Իշացուլ: 2. Համբարու: 3. Ձիացուլ:
ՅՈՒՊԷՏ, տե՛ս ՅՈՒԿԱՄ:
ՅՈՒՌԹԵԼ, նբ. Դիւթել, հմայել, թովել, ուռթել:
ՅՈՒՌԹԻ, ա. Ջրարբի, արգաւանդ, բերրի:
ՅՈՒՌԹԻՉ, ա. Դիւթ, կախարդ:
ՅՈՒՌԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Կախարդութիւն, հմայք, մոգութիւն:
ՅՈՒՌՄԱՐԵԼ, չբ. Քինախնդիր լինել:
ՅՈՒՌՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոխակալութիւն, քինախնդրութիւն:
ՅՈՒՌՈՒԹ, մանաւանդ՝ ՅՈՒՌՈՒԹՔ, գ. Հմայք, բժժանք, կախարդութիւն, թովչութիւն:
ՅՈՒՍԱԲԵՐ, ա. Յուսակիր:
ՅՈՒՍԱԴԻՐ, ա. Քաջալերիչ, մխիթարիչ:
ՅՈՒՍԱԴՐԱՆՔ, տե՛ս ՅՈՒՍԱԴՐՈՒԹԻՒՆ:
ՅՈՒՍԱԴՐԵԼ, նբ. Քաջալերել, յուսացուցանել:
ՅՈՒՍԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յուսադրանք, քաջալերութիւն:
ՅՈՒՍԱԼ, չբ. 1. Ակն ունել: 2. Ապաւինել, ապաստանել, հաւատալ, վստահել, վստահանալ:
ՅՈՒՍԱԼԻՐ, տե՛ս ՅՈՒՍԱԼԻՑ:
ՅՈՒՍԱԼԻՑ, ա. Յուսալիր, յուսապատար:
ՅՈՒՍԱԿԻՐ, ա. Յուսաբեր:
ՅՈՒՍԱԿՈՐՈՅՍ, ա. մ. Անյոյս, յուսահատ:
ՅՈՒՍԱԿՏՈՒՐ, ա. մ. Յուսակորոյս:
ՅՈՒՍԱՀԱՏ, ա. 1. Յուսակորոյս, անյոյս, յուսակտուր: 2. Անյուսալի:
- ՅՈՒՍԱՀԱՏ ԱՌՆԵԼ. Յուսահատել:
- ՅՈՒՍԱՀԱՏ ԼԻՆԵԼ՝ ԳՈԼ. Սրտաբեկել, վարանել, վհատել, լքանել:
ՅՈՒՍԱՀԱՏԵԼ[1], նբ. տե՛ս ՅՈՒՍԱՀԱՏ ԱՌՆԵԼ:
ՅՈՒՍԱՀԱՏԵԼ[2] (իմ), չբ. տե՛ս ՅՈՒՍԱՀԱՏ ԼԻՆԵԼ:
ՅՈՒՍԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյուսութիւն, լքութիւն, լքումն, վհատութիւն:
ՅՈՒՍԱՊԱՏԱՐ, տե՛ս ՅՈՒՍԱԼԻՑ:
ՅՈՒՍԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յուսադրութիւն, քաջալերութիւն:
ՅՈՒՍԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Վստահացուցանել:
ՅՈՒՐԱԼ, նբ. Արձակել, տեղալ (նետեր):
ՅՈՒՐԱՆ, գ. ՊՈՒՏՈՒԿ:
ՅՈՒՐԱՍՏ, տե՛ս ՈՒՐԱՍՏ:
ՅՍՏԱԿ, ա. 1. Զուտ, անխառն, անաղտ, ջինջ, մաքուր, վճիտ, պայծառ, ականակիտ: 2. Թափանցիկ: 3. Դիւրալուր: 4. մ. Յստակաբար, յստակապէս:
ՅՍՏԱԿԱԲԱՐ, տե՛ս ՅՍՏԱԿ (4):
ՅՍՏԱԿԱԳՈՅՆ, ա. մ. Ջինջ, պայծառ, թափանցիկ:
ՅՍՏԱԿԱՄԻՏ, ա. Պարզամիտ, անխարդախ, անկեղծ:
ՅՍՏԱԿԱՄՏԱԲԱՐ, մ. Պարզամտաբար:
ՅՍՏԱԿԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարզամտութիւն, միամտութիւն, անկեղծութիւն:
ՅՍՏԱԿԱՆԱԼ, չբ. Յստակել, մաքրանալ:
ՅՍՏԱԿԱՊԱՏՈՒՄ ԱՌՆԵԼ. Պարզաբանել:
ՅՍՏԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՅՍՏԱԿ (4):
ՅՍՏԱԿԱՍՊԱՍ, ա. Ամենապայծառ, անաղօտ:
ՅՍՏԱԿԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրատեսութիւն:
ՅՍՏԱԿԵԼ, նբ. Մաքրել, սրբել, զտել, պարզել, որոշել, պայծառացուցանել:
ՅՍՏԱԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՅՍՏԱԿԵԼ:
ՅՍՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մաքրութիւն,

սրբութիւն, զտութիւն, պարզութիւն, պայծառութիւն: 2. Յստակամտութիւն, անկեղծութիւն:
ՅՕԴ, գ. 1. (կզմխս.) Կրկնուած: 2. Անդամ (մարմնի մասերից իւրաքանչիւրը): 3. Կապ, շաղկապ: 4. (քեր.) Արթր, յաւելադրութիւն:
– ՅՕԴ ՅՕԴ, մ. Անդամ անդամ:
ՅՕԴԱԲԱՆ, ա. Ստաբան, ստախօս:
ՅՕԴԱԼՈՅԾ, ա. Անդամալոյծ:
ՅՕԴԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յօդաւորութիւն, բաղկացութիւն, բաղադրութիւն:
ՅՕԴԱԿԱՊ, գ. Յօդ, զօդ, կապ, շաղկապ:
ՅՕԴԱԿՑԵԼ (իմ), չբ. Կապակցել (յօդերով կցուել):
ՅՕԴԱՆԱԼ, չբ. Յարմարել, կազմել, ձեւանալ, տարրանալ:
ՅՕԴԱՊԱՏ, ա. Մարմնեղէն, տարրեղէն:
ՅՕԴԱՏԵՍԱԿ, ա. Յօդաւոր, տարրեղէն:
ՅՕԴԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յօդել:
ՅՕԴԱՒՈՐ, ա. 1. Տարրեղէն, մարմնեղէն, նիւթական: 2. Բարեյօդ, բարեյարմար, պատկանաւոր: 3. Նշանական, տարորոշ, որոշյալ:
ՅՕԴԱՒՈՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՅՕԴԱՒՈՐԱՊԷՍ:
ՅՕԴԱՒՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՅՕԴԱՒՈՐ:
ՅՕԴԱՒՈՐԱՊԷՍ, մ. 1. Յօդաւորաբար, մարմնապէս: 2. Բարեյարմար, յարմարապէս: 3. Զուգաձայնապէս:
ՅՕԴԱՒՈՐԵԼ, նբ. Յօդացուցանել, յօդել:
ՅՕԴԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Զափակցութիւն, համաձայնութիւն, համեմատութիւն, յարմարութիւն:
ՅՕԴԵԼ, նբ. 1. Զօդել, շաղկապել, բաղադրել, յարմարել, յերիւրել, պատկանել: 2. Յարմարել, կցկցել, հայթայթել, կարկատել, ձեւացուցանել, խոխոտել:
ՅՕԴՈՒԱԾ, գ. 1. Բաղկացութիւն, բաղադրութիւն, կապակցութիւն, յօրինուած, կազմած: 2. Յօդ, կցուած, կարան:
ՅՕԴՈՒԱԾՈՅ, ա. Բաղադրեալ, յարմարեալ:
ՅՕԴՈՒՄՆ, գ. Շաղկապումն:
ՅՕԺԱՐ, ա. 1. Ինքնայորդոր, դիւրապատրաստ, կամակար: 2. մ. Յօժարաբար, յօժարապէս, մտադիւր, յօժարութեամբ:
ՅՕԺԱՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՅՕԺԱՐ (2):
ՅՕԺԱՐԱԿԱՆ, ա. Ախորժական, դիւրապատրաստ, կամաւոր, ընտրողական:
– ՅՕԺԱՐԱԿԱՆՆ, գ. (յունական ոճով) Կամաւորութիւն, ինքնակամութիւն, յօժարամտութիւն, ընտրողականութիւն:
ՅՕԺԱՐԱՄԻՏ, ա. Ինքնայօժար, ինքնակամ, ինքնայորդոր:
ՅՕԺԱՐԱՄՏԱԲԱՐ, մ. Կամովին:
ՅՕԺԱՐԱՄՏԱԿԱՆ, ա. Յօժարական, ընտրողական, կամաւոր:
ՅՕԺԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախայօժարութիւն, յառաջամտութիւն, դիւրամըտութիւն:
ՅՕԺԱՐԱՆԱԼ, տե՛ս ՅՕԺԱՐԵԼ^{2} (իմ):
ՅՕԺԱՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՅՕԺԱՐ (2):
ՅՕԺԱՐԱՍԷՐ, ա. Կամակար:
ՅՕԺԱՐԱՍԻՐՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Սրտի մտօք:
ՅՕԺԱՐԱՏՐԱԿԱՆ, ա. Յօժարամիտ, առատաձեռն:
ՅՕԺԱՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՅՕԺԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՅՕԺԱՐԵԼ^{1}, նբ. 1. Յօժարեցուցանել, հաւանեցուցանել, յորդորել: 2. չբ. տե՛ս ՅՕԺԱՐԵԼ^{2} (իմ):
ՅՕԺԱՐԵԼ^{2} (իմ), չբ. Յօժարանալ, հաճել, ախորժել, ցանկալ, կամել, հաւանել, յանձըն առնուլ:
ՅՕԺԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՅՕԺԱՐԵԼ^{1}:
ՅՕԺԱՐՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅՕԺԱՐԱՄԸՏՈՒԹԻՒՆ:
ՅՕԺԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կամք, հաճութիւն, ցանկութիւն, կամեցողութիւն, բերումն, հակամիտութիւն:
– ՅՕԺԱՐՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ՅՕԺԱՐ (2):
ՅՕՆ, մանաւանդ՝ ՅՕՆՔ, գ. Յուն, յունք:
ՅՕՆԵՂ, ա. Թաւայօն:
ՅՕՇԱՏԵԼ, տե՛ս ՅՕՇԵԼ:

ՌՈՇՆԱԿԱՆ, ա. Լուսաւոր, պայծառ, մաքրափայլ:
ՌՈՇՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսաւորութիւն, պայծառութիւն, փխբ. պարզամտութիւն, պարզութիւն:
ՌՈՒՄԲ, գ. Պարսաքար, վիրգ:
ՌՈՒՆԳՆ կամ ՌՈՒՆԿՆ, գ. Քիթ, ունչք:

Ս

ՍԱ ԱՒԱՍԻԿ, մ. չ. եւ արդ, բայց արդ:
ՍԱԲԱ, ա. գ. Ծեր, երէց, աւագ:
ՍԱԲԵԿ, տե՛ս ՑԻՐԴ:
ՍԱԴԱՅԷԼ, գ. Սատանայ:
ՍԱԴՐԱՆՔ, գ. Հրապուրանք, հրապոյրք, թելադրութիւն, դաւ:
ՍԱԴՐԵԼ, նբ. 1. Յորդորել, հրապուրել, թելադիր լինել, թելադրել, գրգռել, դրդել: 2. Ջեռնտու լինել, յանձնել, ապսպարել: 3. Հայթայթել, միջնորդել:
ՍԱԴՐԻՉ, ա. գ. Հակառակայորդոր, թելադիր:
ՍԱԹ, գ. Ելեկտրիոն:
ՍԱԹՆՈՒԿ, տե՛ս ՍՊՈՒՆԳ:
ՍԱԼԱԿԱՊ, տե՛ս ՍԱԼԱՅԱՏԱԿ:
ՍԱԼԱՄԲ, գ. (կենդբ.) Կիքրիս:
ՍԱԼԱՅԱՏԱԿ, ա. Սալակապ:
ՍԱԼԱՆԱԼ, չբ. Կարծրանալ, խստանալ, քարանալ:
ՍԱԼԱՐ, տե՛ս ՍԱՂԱՐ:
ՍԱԼԱՐԵԼ (իմ), չբ. 1. Թաքչել, ղօղել: 2. Ապաստան լինել:
ՍԱԿ[1], գ. 1. Պայման, չափ, որքանութիւն: 2. Կարգ, դաշն, օրէնք:
- ՍԱԿ ԱՐԿԱՆԵԼ. Գին հատանել՝ արկանել:
ՍԱԿ[2] , գ. Տուրք, հարկ:
ՍԱԿԱՅՆ, չ. Բայց, այլ, համայն, իսկ:
ՍԱԿԱՌ, ՍԱԿԱՌԻ, գ. Սապատ, կողով:
ՍԱԿԱՒ, ա. մ. Փոքր, նուազ, պակաս, խուն, դոյզն, դուզնաքեայ, սուղ:
- ԱՌ ՍԱԿԱՒ ՄԻ, մ. Փոքր մի, փոքր ինչ, խուն մի:
- ՍԱԿԱՒ ՍԱԿԱՒ, ԱՌ ՍԱԿԱՒ ՍԱԿԱՒ, մ. Փոքր փոքր, առ փոքր փոքր, ըստ սակաւ սակաւ:
- ԸՍՏ ՍԱԿԱՒ ՍԱԿԱՒ, տե՛ս ՍԱԿԱՒ ՍԱԿԱՒ:
ՍԱԿԱՒԱԳԻՆ, տե՛ս Դիւրագին:
ՍԱԿԱՒԱԳՈՅՆ, ա. մ. Նուազագոյն:
ՍԱԿԱՒԱԹԻՒ, ա. Նուաստախումբ:
ՍԱԿԱՒԱԺԱՄԱՆԱԿ, ՍԱԿԱՒԱԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ, ՍԱԿԱՒԱԺԱՄԱՆԱԿԵԱՆ, ա. Դոյզնաժամանակեայ, դուզնամանակեան, սակաւօրեայ:
ՍԱԿԱՒԱԽՕՍ, ա. Նուազաբան:
ՍԱԿԱՒԱԿԵԱՑ, ա. 1. Կարճակեաց: 2. Սակաւապէտ:
ՍԱԿԱՒԱՀԱՒԱՏ, ա. Թերահաւատ:
ՍԱԿԱՒԱՀԱՒԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Թերահաւատութիւն:
ՍԱԿԱՒԱՋԵՌՆ, ա. 1. Պակասաձեռն, սակաւաթիւ, սակաւաւոր: 2. փխբ. Թոյլ, տկար, անզօր: 3. Դոյզն, չափաւոր:
ՍԱԿԱՒԱՄԱՍՆԵԱՅ, ա. Զափաւոր, դուզնաքեայ, սուղ, համառօտ:
ՍԱԿԱՒԱՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Զափաւորութիւն, համառօտութիւն:
ՍԱԿԱՒԱՄԻՏ, ա. Պակասամիտ, կարճամիտ:
ՍԱԿԱՒԱՆԱԼ, չբ. Պակասել, նուազել:
ՍԱԿԱՒԱՆՇԱՆ, ա. Աննշանակ:
ՍԱԿԱՒԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Սուղ իշխանութիւն:
ՍԱԿԱՒԱՊԷՏ, ա. Պակասապէտ, ժուժկալ, պահացող:
ՍԱԿԱՒԱՊԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Զափաւորութիւն, ժուժկալութիւն:
ՍԱԿԱՒԱՎԱԽՃԱՆ, ա. Արագավախճան:
ՍԱԿԱՒԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարճատեսութիւն:
ՍԱԿԱՒԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նուազեցու-

ցանել, պակասեցուցանել:
ՍԱԿԱՒԱՒՈՐ, ա. 1. Սակաւ, սուղ, նուազ: 2. Չքաւոր:
ՍԱԿԱՒԱՒՈՐԱԿԻ, մ. Դուն ուրեք:
ՍԱԿԱՒԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Սակաւութիւն:
ՍԱԿԱՒԺԱՄԱՆԱԿԵԱՑ, ՍԱԿԱՒԺԱՄԱՆԱԿԵԱՆ, տե՛ս ՍԱԿԱՒԱԺԱՄԱՆԱԿԵԱՑ:
ՍԱԿԱՒԻԿ ԻՆՉ, ՍԱԿԱՒԻԿ ՄԻ, մ. Դոյզն, դոյզն ինչ, խուն մի, փոքր ինչ, փոքր մի:
ՍԱԿԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Նուազութիւն, սակաւաւորութիւն:
ՍԱԿԱՒՕՐԵԱՑ, ա. Սակաւաժամանակեայ:
ՍԱԿՈՒՌ, գ. Տապար, վաղակաւոր, վաղր, սակր:
ՍԱԿՍ, Ի ՍԱԿՍ, նխդ. Յաղագս, վասն:
- ՍԱԿՍ ՉԻ, չ. Վասն զի, քանզի:
- ՍԱԿՍ Է՞Ր. Յո՞ր սակս:
- ՅԱՅՆ ՍԱԿՍ. Վասն այնորիկ:
- ՅՈ՞Ր ՍԱԿՍ, տե՛ս ՍԱԿՍ Է՞Ր:
ՍԱԿՐ, տե՛ս ՍԱԿՈՒՌ:
ՍԱԿՐԱՒՈՐ, ա. Տապարաւոր:
ՍԱՀ, գ. Գունդ, փաղանգ, բանակ:
ՍԱՀԱՆԱԲԱՑ, ա. Տեղատարափ:
ՍԱՀԱՆԱԿԱՐԿԱՋ, ա. Կարկաջահոս:
ՍԱՀԱՆԱՀՈՍ, ա. Յորձանահոս:
ՍԱՀԱՆՔ, գ. 1. Յորձան: 2. Ալէկոծութիւն:
ՍԱՀԱՒՈՐ, ա. Սահուն, անհաստատ:
ՍԱՀԵԼ (իմ), չբ. 1. Յածել, շարժել, տարաբերել, տատանել, յուզել, ծփել: 2. Հոսել, յորդել:
ՍԱՀԵՑՈՒՄՆ, գ. Յածումն, յոյզք, ծուփք, տարաբերումն, թարթափումն:
ՍԱՀԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Տարաբերել, տատանել:
ՍԱՀՄԱՆ, գ. 1. Կողմն, եզր, կէտ, ծայր, վերջ: 2. Չափ: 3. Կանոնադրութիւն, կարգ, օրէնք: 4. Ժամադրութիւն, ուխտադրութիւն: 5. Բան (բանական պատճառ): 6. Բառ (տրամաբանական եզր):
ՍԱՀՄԱՆԱԲԱՐ, մ. Որոշաբար, սահմանօրէն:
ՍԱՀՄԱՆԱԴԻՐ, ա. Օրինադիր:
ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԵԼ, նբ. Որոշել, կարգաւորել, կարգել, օրինադրել, սահմանել:
ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կետահաւութիւն: 2. Կարգաւորութիւն, օրինադրութիւն, վճիռ:
ՍԱՀՄԱՆԱԾ, ա. Սահմանեալ:
ՍԱՀՄԱՆԱԿԱԼ, գ. ա. 1. Կուսակալ, կողմնակալ, սահմանապահ: 2. Սահմանակից:
ՍԱՀՄԱՆԱԿԱՆ, ա. Սահմանիչ, որոշիչ, որոշողական, վճռական:
ՍԱՀՄԱՆԱԿԻՑ, ա. Սահմանորդ, սահմանակողմն, մերձաւոր:
ՍԱՀՄԱՆԱԿՈՂՄՆ, տե՛ս ՍԱՀՄԱՆԱԿԻՑ:
ՍԱՀՄԱՆԱՊԱՀ, ա. գ. Սահմանակալ, կուսակալ, բդեշխ:
ՍԱՀՄԱՆԵԼ, նբ. Սահմանադրել, որոշել, բացորոշել, կարգել, կարգաւորել, չափել:
- ՅԱՌԱՋԱԳՈՅՆ՝ ՅԱՌԱՋ ՍԱՀՄԱՆԵԼ. Նախասահմանել:
ՍԱՀՄԱՆԻՉ, ա. 1. Սահմանական: 2. Հրահանգիչ:
ՍԱՀՄԱՆՈՐԴ, տե՛ս ՍԱՀՄԱՆԱԿԻՑ:
ՍԱՀՄԱՆՕՐԷՆ, տե՛ս ՍԱՀՄԱՆԱԲԱՐ:
ՍԱՀՈՒՆ, ա. 1. Թափառական: 2. Շարժուն, հոսանուտ, փոփոխական:
ՍԱՂԱՊ, ա. Զաղփաղփուն, անհաստատ, դողդոջ, յողդողդ, յեղյեղուկ, խոտորնակ, թիւր:
ՍԱՂԱՊԵԼ (իմ), չբ. Դեգերել, շրջել, կրթել:
ՍԱՂԱՊԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խոտորեցուցանել, շրջել:
ՍԱՂԱՊՈՒՄՆ, գ. Դեգերանք, կրթանք:
ՍԱՂԱՐ, գ. Սպասալար, զօրավար, սպարապետ:
ՍԱՂԱՐԹ, գ. 1. Տերև: 2. Նման. Գէս:
ՍԱՂԱՐԹԱԲԵՐ, ա. Տերևաբեր:

ՍԱՂԱՐԹԱԳԵՂ, տե՛ս ՍԱՂԱՐԹԱԽԻՏ:
ՍԱՂԱՐԹԱՋԳԵՑՈՒՄՆ, գ. Դալարություն:
ՍԱՂԱՐԹԱՋՈՒԱՐԹ, տե՛ս ՍԱՂԱՐԹԱՋՈՒԱՐՃ:
ՍԱՂԱՐԹԱՋՈՒԱՐՃ, ա. Սաղարթազուարթ, սաղարթագեղ, ոստազուարճ, սաղարթաճեմ:
ՍԱՂԱՐԹԱԹԱՓ, ա. Տերևաթափ, տերևընկէց:
ՍԱՂԱՐԹԱԽԻՏ, ա. Տերևախիտ, ոստախիտ, սաղարթաճոխ, տերևասաղարթ, սաղարթագեղ:
ՍԱՂԱՐԹԱԾԱՂԻԿ, ա. Ծաղկազուարճ, ծաղկափթիթ, զուարթածաղիկ:
ՍԱՂԱՐԹԱՃԵՄ, տե՛ս ՍԱՂԱՐԹԱՋՈՒԱՐՃ:
ՍԱՂԱՐԹԱՃԵՄԱՓԹԻԹ, ա. Դալարագեղ, անթառամ:
ՍԱՂԱՐԹԱՃՈԽ, տե՛ս ՍԱՂԱՐԹԱԽԻՏ:
ՍԱՂԱՐԹԱՆԱԼ, չբ. 1. Սաղարթել, սաղարթաւորել, տերևել: 2. փխբ. Ուռճանալ:
ՍԱՂԱՐԹԱՊԱՏ, ա. Տերևապատ, սաղարթարկու:
ՍԱՂԱՐԹԱՐԿՈՒ, տե՛ս ՍԱՂԱՐԹԱՊԱՏ:
ՍԱՂԱՐԹԱՒՈՐ, ա. Վարսաւոր, տերևալի:
ՍԱՂԱՐԹԱՒՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ՍԱՂԱՐԹԱՆԱԼ:
ՍԱՂԱՐԹԵԼ (իմ), տե՛ս ՍԱՂԱՐԹԱՆԱԼ:
ՍԱՂԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաջնորդութիւն, վերակացութիւն:
ՍԱՂԱՒԱՐՏ, գ. 1. Գլխանոց, գլխապան, կորդակ: 2. Խոյր:
ՍԱՂՄ, ՍԱՂՄՆ, գ. Սերմն:
ՍԱՂՄՆԱՆԱԼ, տե՛ս ՍԱՂՄՆԱՌԵԼ:
ՍԱՂՄՆԱՌԵԼ, նբ. Սաղմնանալ, յղանալ:
ՍԱՂՄՆԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Յղութիւն, յղացումն:
ՍԱՂՄՈՍ, տե՛ս ՍԱՂՄՈՍԱՐԱՆ (2):
ՍԱՂՄՈՍԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ՍԱՂՄՈՍԵԼ:
ՍԱՂՄՈՍԱԿԱՆ, ա. Սաղմոսանուագ:
ՍԱՂՄՈՍԱԿԻՑ, ա. Երգակից, պաշտօնակից:
ՍԱՂՄՈՍԱՆՈՒԱԳ, ա. գ. 1. Սաղմոսարան: 2. տե՛ս ՍԱՂՄՈՍԱՍԱՑ: 3. Սաղմոսական:
ՍԱՂՄՈՍԱՍԱՑ, ա. գ. Սաղմոսերգու, սաղմոսանուագ, սաղմոսերգ, սաղմոսերգեաց, սաղմոսերգիչ, սաղմոսերգող:
ՍԱՂՄՈՍԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍԱՂՄՈՍԵՐԳՈՒԹԻՒՆ:
ՍԱՂՄՈՍԱՐԱՆ, գ. 1. Տաւիղ: 2. Սաղմոս: 3. Սաղմոսանուագ:
ՍԱՂՄՈՍԵԼ, նբ. չբ. Սաղմոսաբանել:
ՍԱՂՄՈՍԵՐԳ, ՍԱՂՄՈՍԵՐԳԵԱՑ, ՍԱՂՄՈՍԵՐԳԻՉ, ՍԱՂՄՈՍԵՐԳՈՂ, ՍԱՂՄՈՍԵՐԳՈՒ, տե՛ս ՍԱՂՄՈՍԱՍԱՑ:
ՍԱՂՄՈՍԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Սաղմոսասացութիւն, սաղմոսողութիւն, սաղմոսութիւն, փսաղտութիւն:
ՍԱՂՄՈՍՈՂՈՒ, գ. Սաղմոսաց, դպիր, փսաղտ:
ՍԱՂՄՈՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՍԱՂՄՈՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍԱՂՄՈՍԵՐԳՈՒԹԻՒՆ:
ՍԱՄԵՏԷ, ՍԱՄԵՏԻ, գ. Սամոտիք:
ՍԱՄԻԹ ՎԱՅՐԵՆԻ, տե՛ս ՇՈՒՄՐԱՅ:
ՍԱՄԻՔ, տե՛ս ՔԵՂԻ:
ՍԱՄՈՅՐ, գ. Սամուրենի:
ՍԱՄՈՏԻՔ, տե՛ս ՍԱՄԵՏԷ(Ք), ՍԱՄԵՏԻ(Ք):
ՍԱՄՈՒՐԵՆԻ, տե՛ս ՍԱՄՈՅՐ:
ՍԱՄՍԱՐԵԼ, չբ. Նազել:
ՍԱՅԱՊԷՍ, տե՛ս ՍԱՊԷՍ:
ՍԱՅԹԱՔ, ա. 1. Գայթոտ, դիւրափոփոխ, յողդողդ: 2. Աջողակ, արագաշարժ:
ՍԱՅԹԱՔԵԼ, չբ. 1. Գայթել, գթել, դեդևել, տատանել, գայթագղել, խախտել, խոտորել: 2. նբ. Սայթաքեցուցանել, գթեցուցանել, տատանել: 3. Ջանց առնել, անտեսել:
ՍԱՅԹԱՔՈՒԹԻՒՆ, ՍԱՅԹԱՔՈՒՄՆ, գ. Գայթումն, դանդաչումն, վրիպումն, խոտորումն:

ՍԱՅԼ, գ. 1. Վաչ, կառք, սայլակառք: 2. Սայլակերպ աստեղք: 3. Սռնակ:
ՍԱՅԼԱԿ, գ. Սայլիկ:
ՍԱՅԼԱԿԱՌՔ, տե՛ս ՍԱՅԼ:
ՍԱՅԼԱԿԵՐՊ ԱՍՏԵՂՔ, տե՛ս ՍԱՅԼ (2):
ՍԱՅԼԱՏՈՒՆ, տե՛ս ՎԱԳՈՆԱՏՈՒՆ:
ՍԱՅԼԻԿ, տե՛ս ՍԱՅԼԱԿ:
ՍԱՅՐ, գ. Բերան (սուր ծայր, սրի հատող սուր մասը), ստոմ:
ՍԱՅՐԱԴԻՐ, գ. Սայր, բերան (երկաթի սուր ծայրը):
ՍԱՅՐԱՍՈՒՐ, ա. Ցեսանասուր, հատու:
ՍԱՆ[1], գ. Պոյտն, կաթսայ:
ՍԱՆ[2], գ. 1. Խոշտար: 2. Որդեգիր:
ՍԱՆԳԱՍՏԱԿ, տե՛ս ՍԱՆԳԱՍՏԱԿԱՆՔ:
ՍԱՆԳԱՍՏԱԿԱՆՔ, գ. Նախատինք, թշնամանք:
ՍԱՆԴ, գ. Անկան:
ՍԱՆԴԱԼ, գ. Սանդալիկ, հողաթափ, մուճակ, մոյկ:
ՍԱՆԴԱԼԻԿ, տե՛ս ՍԱՆԴԱԼ:
ՍԱՆԴԱՐԱՄԵՏ, գ. 1. Անդունդք, վիհ: 2. Դժոխք:
ՍԱՆԴԱՐԱՄԵՏԱԿԱՆ, ա. 1. Դժոխային: 2. Անդնդային, ստորերկրեայ:
ՍԱՆԴՂԱՁԵՒ, ա. Սանդղատեսակ:
ՍԱՆԴՂԱՄԱՏՆ, գ. Որոշ, աստիճան:
ՍԱՆԴՂԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՍԱՆԴՂԱՁԵՒ:
ՍԱՆԴՈՒՂՔ, գ. Ելանելի, աստիճան:
ՍԱՆՁ, գ. Դանդանաւանդ, երասանակ:
ՍԱՆՁԱԲԵԿ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՍԱՆՁԱՀԱՐԵԼ:
ՍԱՆՁԱԿՈԾ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՍԱՆՁԱԿՈԾԵԼ:
ՍԱՆՁԱԿՈԾԵԼ, նբ. Սանձակոծ առնել, սանձահարել, երասանակակոծել, նուաճել, ըմբերանել:
ՍԱՆՁԱՀԱՐԵԼ, նբ. Սանձակոծել, սանձել, նուաճել, ընկճել, նկուն առնել, կրթել:
ՍԱՆՁԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Սանձումն:
ՍԱՆՁԵԼ, նբ. Սանձակոծել, սանձահարել:
ՍԱՆՁՈՒՄՆ, տե՛ս ՍԱՆՁԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ:
ՍԱՊԱՏ, գ. 1. Սակառ, կողով: 2. Արկղ:
ՍԱՊԱՏԱԿ, գ. Արկղիկ, տապանակ:
ՍԱՊԱՏԱՒՈՐ, ա. գ.Վաճառական, սեղանաւոր:
ՍԱՊԱՏՈՂՆ, ա. Հղնի, քամակակոր:
ՍԱՊԷՍ, մ. Այսպէս, սոյնպէս, սայապէս:
ՍԱՊՈՆ, գ. Աճառ, օճառ:
ՍԱՌԵԼ (իմ), չբ. Սառչել, պաղանալ, պաղել:
ՍԱՌՆ, գ. Պաղ:
ՍԱՌՆԱԿԱՆ, ա. Սառնային:
ՍԱՌՆԱԿԵՐՊ, ա. Սառնանման, սառնաձեւ, սառնատեսակ:
ՍԱՌՆԱՀԱՐ, ա. Ցրտահար, ցրտաբեկ:
ՍԱՌՆԱՁԵՒ, ա. Սառնակերպ, սառնատեսակ:
ՍԱՌՆԱՄԱԾ, տե՛ս ՍԱՌՆԱՊԱՏ:
ՍԱՌՆԱՄԱՆԻՔ, գ. Սառն, սառոյց, պարզ, սառնացրտութիւն:
ՍԱՌՆԱՅԻՆ, ա. Սառնական, սառնակերպ, սառնատեսակ:
ՍԱՌՆԱՆՄԱՆ, ա. Սառնակերպ, սառնաձեւ, սառնատեսակ:
ՍԱՌՆԱՇԷՆ, ա. Սառնեղէն:
ՍԱՌՆԱՊԱՏ, ա. Սառնամած:
ՍԱՌՆԱՍԱՌՈՅՑ, ա. Սառնային, սառնական, սաստկասառոյց:
ՍԱՌՆԱՍԵՐ, ա. Սառնակերպ, սառնային:
ՍԱՌՆԱՍՈՅՑ, ա. Սառնասառոյց:
ՍԱՌՆԱՏԵՍԱԿ, ա. Սառնակերպ:
ՍԱՌՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Սառուցանել:
ՍԱՌՆԱՑՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Սառնամանիք:
ՍԱՌՆԵՂԷՆ, ա. Սառնային, սառնաչէն:
ՍԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Սառնացրտութիւն, սառնամանիք:
ՍԱՌՈՅՑ, ա. գ. 1. Սառուցեալ: 2. Պաղ, սառն:
ՍԱՌՈՒՄՆ, գ. Պաղումն:
ՍԱՌՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Սառնացուցանել:
ՍԱՌՉԵԼ (իմ), տե՛ս ՍԱՌԵԼ (իմ):

ՍԱՍԱՆԵԼ, նբ. Սասանեցուցանել, տատանել, շարժել, տարաբերել, դղրդել, խախտել:
ՍԱՍԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՍԱՍԱՆԵԼ:
- Ի ԲԱՑ ՍԱՍԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ. Թօթափել:
ՍԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, ՍԱՍԱՆՈՒՄՆ, գ. 1. Տատանումն, երերումն: 2. Գետնաշարժ, շարժ: 3. փխբ. Խռովութիւն, յոյզք:
ՍԱՍՏ, գ. Ցասումն, սաստումն, յանդիմանութիւն, կշտամբանք, կշտամբութիւն, պատուհաս:
ՍԱՍՏԱԼԻՑ, ա. Ահաւոր, ահագին:
ՍԱՍՏԱՐԱՐ, ա. Սաստիչ, յանդիմանիչ:
ՍԱՍՏԵԼ, չբ. Յանդիմանել, կշտամբել, սպառնալ, ցասնուլ, պատուհասել:
ՍԱՍՏԻԿ, ա. մ. 1. Ուժգին, հզօր, ահագին, բուռն, դժնդակ, խիստ, յոյժ: 2. Մեծ, շատ, կարի:
ՍԱՍՏԻՉ, ա. Յանդիմանիչ, պատուհասիչ:
ՍԱՍՏԿԱԲԱՐ, մ. Սաստիկ, սաստկապէս, ուժեղապէս:
ՍԱՍՏԿԱԿՍԿԻԾ, ա. Դառնակսկիծ:
ՍԱՍՏԿԱՁԱՅՆ, ա. Մեծաձայն, ահագին:
ՍԱՍՏԿԱՅԱՂԹ, տե՛ս Քաջայաղթ:
ՍԱՍՏԿԱՆԱԼ, չբ. Զօրանալ, առաւելուլ, առատանալ, յորդել, զայրանալ:
ՍԱՍՏԿԱՆԴԱՄ, ա. Յաղթանդամ, ուժեղակ, ամեհի:
ՍԱՍՏԿԱՊԱՀԱՆՋ, ա. Ճշդապահանջ, անաչառ, անվրէպ:
ՍԱՍՏԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՍԱՍՏԿԱԲԱՐ:
ՍԱՍՏԿԱՋԻՆՋ, ա. Բնաջինջ:
ՍԱՍՏԿԱՍԱՌՈՅՑ, տե՛ս ՍԱՌՆԱՍԱՌՈՅՑ:
ՍԱՍՏԿԱՏԵՍԱԿ, ա. Ահագին, ահաւոր:
ՍԱՍՏԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զօրացուցանել, պնդել, ուժգնացուցանել:
ՍԱՍՏԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ուժգնութիւն, ույժ, բռնութիւն, խստութիւն, սաստ: 2. Առաւելութիւն:
ՍԱՍՏՈՒՄՆ, գ. 1. Սաստ, յանդիմանութիւն: 2. Սաստկութիւն:
ՍԱՏԱԿ, ա. 1. Պարզ, զուտ, սոսկ, լոկ, համակ, ողջոյն: 2. Անչուք, անզարդ, միակերպ:
ՍԱՏԱԿԵԼ, նբ. 1. Ցատակել, ապականել, բնաջինջ առնել: 2. Սպանանել, կոտորել, կորուսանել:
ՍԱՏԱԿԻՉ, ա. գ. Կորուսիչ, մահացուցիչ:
ՍԱՏԱԿՈՒՄՆ, գ. Կոտորած, մահ, աւեր:
ՍԱՏԱԿՉԱԿԱՆ, ա. Ապականիչ, մահացուցիչ, սպանողական:
ՍԱՏԱՆ, ա. գ. 1. Հակառակ, հակառակորդ, մատնիչ, չարախօս: 2. Սատանայ:
ՍԱՏԱՆԱՅ, գ. 1. Սատան, հակառակորդ, դիմակաց: 2. (կրօն.) Սաղայէլ:
ՍԱՏԱՆԱՅԱԶԳԵԱՑ, տե՛ս ՍԱՏԱՆԱՅԱԿԻՐ:
ՍԱՏԱՆԱՅԱՁԷՆ, ա. Դիւազգեաց:
ՍԱՏԱՆԱՅԱԿԱՆ, ա. Դիւական, սատանայաւոր:
ՍԱՏԱՆԱՅԱԿԻՐ, ա. 1. Սատանայազգեաց, սատանայոտ, դիւազգեաց, այսահար: 2. Սատանայական:
ՍԱՏԱՆԱՅԱԿՈՒՐ, ա. Սատանայակիր:
ՍԱՏԱՆԱՅԱՒՈՐ, տե՛ս ՍԱՏԱՆԱՅԱԿԱՆ:
ՍԱՏԱՆԱՅՈՏ, տե՛ս ՍԱՏԱՆԱՅԱԿԻՐ:
ՍԱՏԱՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանսարկութիւն, չարութիւն:
ՍԱՏԱՐ, ա. գ. 1. Գործօնեայ, գործաւոր, մշակ: 2. Տարազագործ, ոստայնանկ, սարագործ: 3. Ձեռնտու, գործակից, նպաստամատոյց: 4. Նպաստ, ձեռնտուութիւն: 5. Պատճառ, առիթ:
ՍԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ձեռնտուութիւն, օգնականութիւն, նպաստ, գործակցութիւն: 2. Գործաւորութիւն, աշխատութիւն: 3. Տարազագործութիւն:
ՍԱՏԵՐ, գ. Զորեքդրամեան, կարբանոց:
ՍԱՏՐԱՊ, ՍԱՏՐԱՊԵՏ, գ. Նախարար, նախարարապետ, կուսակալ, բդեշխ:
ՍԱՏՐԱՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախարարութիւն,

կուսակալություն, բդեշխություն:
ՍԱՐ, գ. 1. Ծագ, ծայր, կատար, գլուխ, գագաթն, լեռն (սուր գագաթով): 2. Բարձրավանդակ, սարավանդ: 3. Գահ, դար, ժայռ:
– ՍԱՐՔ. Կազմած, կահ, սպաս:
ՍԱՐԱԲԱՐՁՐ, ա. Լեռնաբերձ, բարձրագագաթն:
ՍԱՐԱԿ, տե՛ս ԲԼՐԱԿ:
ՍԱՐԱՀԱՐԹ, ա. Հովտաձև:
ՍԱՐԱՆԱԼ, չբ. Բարձրամտել, դժվարել, զայրանալ, գչարել:
ՍԱՐԱՊԵՏ, գ. Գլխավոր, իշխան:
ՍԱՐԱՍ, գ. 1. Ձև, կերպ, կերպարան, օրինակ, եղանակ, նմանություն, տիպ: 2. Ունակություն, սովորություն:
ՍԱՐԱՍԵԼ (իմ), չբ. Զգածել, համակել:
ՍԱՐԱՒԱՆԴ, ՍԱՐԱՒԱՆԴԱԿ, գ. ա. 1. Դարավանդ, գահավանդ, բարձրավանդակ: 2. (աշխգր.) Պարանոց:
ՍԱՐԴ, տե՛ս ՄԱՅՐ[3]:
ՍԱՐԴԱՆԿՈՒ, ա. Բարակաման:
ՍԱՐԴԻ, ՍԱՐԴԻԱՏՈՒՆԿ, տե՛ս ԴԱՓՆԻ:
ՍԱՐԴԻՈՍՏԱՅՆ, գ. Ոստայն:
ՍԱՐԻՔ, գ. Ջուան, տոռն, շղթայ, կապ, կապանք:
ՍԱՐԿԱՐԱՆ, գ. Նուիրակ, նուիրանոց:
ՍԱՐԿԱՒԱԳ, գ. 1. Սպասավոր, ծառայ: 2. (եկեղց.) Պաշտոնեայ:
ՍԱՐԿԱՒԱԳԱԿԻՑ, գ. Պաշտոնակից, ծառայակից:
ՍԱՐԿԱՒԱԳԱՆՈՑ, գ. 1. Սարկավագատուն, սարկավագարան: 2. Սպասատուն:
ՍԱՐԿԱՒԱԳԱՊԵՏ, գ. (եկեղց.) Արքիդիակոն:
ՍԱՐԿԱՒԱԳԱՏՈՒՆ, ՍԱՐԿԱՒԱԳԱՐԱՆ, տե՛ս ՍԱՐԿԱՒԱԳԱՆՈՑ:
ՍԱՐԿԱՒԱԳԵԼ, նբ. Պաշտել, սպասավորել, արբանեկել:
ՍԱՐԿԱՒԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Պաշտոն, սպասավորություն:
ՍԱՐՈՅ, գ. (բսբ.) Նոճ, նոճի:
ՍԱՐՈՏ, ա. Լեռնային:
ՍԱՐՍԱՏԵԼ (իմ), չբ. Զորանալ, ցամաքել:
ՍԱՐՍԱՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զորացուցանել, ցամաքեցուցանել:
ՍԱՐՍԱՓ, գ. Սոսկումն, սարսումն:
ՍԱՐՍԱՓԱԾԻՆ, ա. Ահավոր:
ՍԱՐՍԱՓԵԼ, չբ. Սարսել, սոսկալ, դողալ, զարհուրել, քստմնել, խռովել:
ՍԱՐՍԱՓԵԼԻ, ա. Ահարկու, ահագին, սոսկալի, սարսելի, քստմնելի:
ՍԱՐՍԱՓԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Դողացուցանել, սարսեցուցանել, զարհուրեցուցանել, սոսկացուցանել, պակուցանել:
ՍԱՐՍԱՓԻՒՆ, ՍԱՐՍԱՓՈՒՄՆ, գ. Սարսափ, դողումն, սարսումն, սոսկումն, քստմնություն, սարսուռ, ապշություն:
ՍԱՐՍԵԼ, տե՛ս ՍԱՐՍԱՓԵԼ:
ՍԱՐՍԵԼԻ, տե՛ս ՍԱՐՍԱՓԵԼԻ:
ՍԱՐՍԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՍԱՐՍԱՓԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՍԱՐՍՈՒՄՆ, գ. Սարսափումն, դողումն:
ՍԱՐՍՈՒՌ, գ. Դողումն, սոսկումն, սարսումն, սարսափումն, քստմնումն:
ՍԱՐՍՌԱԳԻՆ, տե՛ս ՍԱՐՍՌԱԼԻՑ:
ՍԱՐՍՌԱԼ, չբ. Ջոփալ, դողալ, գնդալ, սարսել, սարսափել:
ՍԱՐՍՌԱԼԻ, ա. 1. Սարսռելի, սարսռալից, քստմնելի, սոսկալի, ահագին: 2. Ցրտագոյն:
ՍԱՐՍՌԱԼԻՑ, ա. Սարսռագին, սարսռալի:
ՍԱՐՍՌԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Դողացուցանել:
ՍԱՐՍՌԵԼ (իմ), տե՛ս ՍԱՐՍՌԱԼ:
ՍԱՐՍՌԵԼԻ, տե՛ս ՍԱՐՍՌԱԼԻ:
ՍԱՐՏՆՈՒԼ, չբ. 1. Հարթնուլ, շրտնուլ, խրտնուլ, խռովել: 2. Օցտել, մեկնել, զատչել:
ՍԱՐՏՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խրտուցանել, ընդոստուցանել:
ՍԱՐՏՈՒՑԻՉ, ա. Ընդոստուցիչ, զարթուցիչ:

ՍԱԽԱՌՆԱՆԱԼ, տե՛ս ՍԱԽԱՌՆԵԼ (իմ):
ՍԱԽԱՌՆԱՊԱՏ, ա. Թևատարած, թևաաքօղեալ:
ՍԱԽԱՌՆԵԼ (իմ), չբ. Սաւառնանալ, թևապարել, թևակոխել, սլանալ:
ՍԱԽԱՌՆՈՒՄՆ, գ. Սլացումն:
ՍԱՓԱՍՈՒՏ, ա. Սուտմուտ, ստապաճոյճ:
ՍԱՓՈՐ, գ. 1. Կուժ, կաՀոյր, խաւեակ: 2. Դորակ:
ՍԱՓՐԵԼ, նբ. Գերծուլ, կտրել, յապաւել, վիրալ:
ՍԱՓՐԻՉ, գ. Վարսավիրայ:
ՍԱՔԱՓԱԹԱՆՔ, գ. Զրպարտութիւն, մատնութիւն:
ՍԱՔԹԱՔԵԼ, չբ. Սայթաքել:
ՍԱՔՐԵԼ, չբ. Ղօղել, թաքչել, սալարել, ծածկել, պատսպարել, ապաստան լինել:
ՍԳԱՉԳԱԾ, ա. Սգապատ, տխրական:
ՍԳԱԼ, նբ. չբ. 1. Սուգ առնուլ՝ ունել, կոծել, ողբալ, աշխարել: 2. Տխրել, տրտմել, վշտանալ:
ՍԳԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ, ՍԳԱԿՑԵԼ, չբ. Ողբակցել:
ՍԳԱՊԱՏ, ա. Սգաւոր, սգազգած:
ՍԳԱՒՈՐ, ա. 1. Սգազգած, սգապատ: 2. Սգաւորական, տրտմական:
ՍԳԱՒՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՍԳԱՒՈՐ (2):
ՍԳԱՒՈՐԵԼ (իմ), չբ. Սուգ առնուլ, սգալ:
ՍԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տխրութիւն:
ՍԵԱՒ, ա. 1. Սեաւական, արջնագոյն: 2. գ. Սևադեղ, սևակ, մելան:
ՍԵԱՒԱԿԱՆ, տե՛ս ՍԵԱՒ (1):
ՍԵԹԵՒԵԹԵԼ, նբ. Պաճուճել, պճնել, արուեստակել, Հայթայթել, յարդարել, յերիւրել:
ՍԵՂԱՆ, գ. 1. Կերակուր, Հացկերոյթ, կոչունք, բազմական: 2. Բագին, զոՀանոց, զոՀարան: 3. Պատարագարան, խորան:
– ՍԵՂԱՆ ՈՒՂՂԵԼ. Բազմական առնել՝ արկանել:
ՍԵՂԱՆԱԲՈՅԾ, ա. Պատառաբոյծ, պորտաբոյծ:
ՍԵՂԱՆԱՁԵՐԾ, տե՛ս ՍԵՂԱՆԱԿԱՊՈՒՏ:
ՍԵՂԱՆԱԿԱՁՄ, ա. Սեղանայարդար, սեղանայօրէն:
ՍԵՂԱՆԱԿԱՊՈՒՏ, ա. Սեղանազերծ, սեղանակողոպուտ, տաճարակապուտ, տաճարակողոպուտ:
ՍԵՂԱՆԱԿԻՑ, ա. Հացակից, ըմպակից, խմբակից, բարձակից, բազմականակից, սեղանորդ:
ՍԵՂԱՆԱԿՈՂՈՊՈՒՏ, տե՛ս ՍԵՂԱՆԱԿԱՊՈՒՏ:
ՍԵՂԱՆԱԿՈՂՈՊՏՈՒԹԻՒՆ, գ. ՄեՀենազերծութիւն:
ՍԵՂԱՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաղորդակցութիւն:
ՍԵՂԱՆԱՅԱՐԴԱՐ, ՍԵՂԱՆԱՅՕՐԷՆ, տե՛ս ՍԵՂԱՆԱԿԱՁՄ:
ՍԵՂԱՆԱՆԵՆԳ, ա. Սեղանակապուտ:
ՍԵՂԱՆԱՒՈՐ, գ. Հատավաճառ, լումայափոխ, լումափոխ:
ՍԵՂԱՆԱՒՈՐԵԼ, նբ. Մատակարարել:
ՍԵՂԱՆՈՐԴ, տե՛ս ՍԵՂԱՆԱԿԻՑ:
ՍԵՂԵԽ, ա. գ. Հոմանի, տափող, չնացող, չուն:
ՍԵՂՄ, ա. Հոծ, խիտ, ամփոփ, կուռ, սերտ, Հաստ, Հաստատուն:
ՍԵՂՄԱՆԱԼ, չբ. Սերտանալ:
ՍԵՂՄԵԼ, նբ. Զսպել, պնդել, խնուլ, ամրացուցանել, մածուցանել, զանգել:
ՍԵՂՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Հոծութիւն, խտութիւն, սերտութիւն, Հաստատութիւն, պնդութիւն:
ՍԵՄԱԳԻՐ, ՍԵՄԻԱՐ, ա. գ. Նշանագիր (արագագիր գրիչ):
ՍԵՆԵԱԿ, գ. 1. Օթանոց, օթարան, խուց: 2. Սրսկապան: 3. Կանանոց: 4. Շտեմարան, մթերանոց, գանձարան: 5. Հարսն, Հարճ:
ՍԵՆԵԿԱՊԱՆ, գ. Սենեկապետ, մարմնապաՀ, թիկնապաՀ:
ՍԵՆԵԿԱՊԵՏ, տե՛ս ՍԵՆԵԿԱՊԱՆ:

ՍԵՆԵԿԻԿ, գ. Խուց, խուղ, խրճիթ:
ՍԵՊ, գ. Ժայռ, քարաժայռ:
ՍԵՊԵԱՆ, տե՛ս ՍԻՊԷ:
ՍԵՊՀԱԿԱՆ, ա. 1. Առանձնական, իւրական, անձնական, յատուկ: 2. Բուն, բնիկ, հայրենի: 3. Ընտիր, իսկագոյն:
ՍԵՊՀԱԿԱՆԱԲԱՐ, մ. Տիրապէս:
ՍԵՊՀԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Հարազատագոյն:
ՍԵՊՀԱԿԱՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՍԵՊՀԱԿԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՍԵՊՀԱԿԱՆԵԼ, նբ. Սեպհականեցուցանել, իւրացուցանել, ստանալ, ժառանգել, ժառանգեցուցանել:
ՍԵՊՀԱԿԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՍԵՊՀԱԿԱՆԵԼ:
ՍԵՊՀԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յատկութիւն: 2. Ժառանգութիւն (բնիկ), պայազատութիւն, ազատութիւն:
ՍԵՊՈՒՀ, գ. ա. Ասպետ, պայազատ, ազատ:
ՍԵՌ, գ. 1. Ազգ, ցեղ, զարմ, տոհմ: 2. Տեսակ:
ՍԵՌԱԲԱՐ, մ. Սեռականապէս, ընդհանրականապէս:
ՍԵՌԱԿԱՆ, ա. Հանրական, ընդհանուր, ընդհանրական:
ՍԵՌԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Ընդհանրականագոյն, համատարած, լայնածաւալ:
ՍԵՌԱԿԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՍԵՌԱԲԱՐ:
ՍԵՌԱԿՈՏՈՐ, ա. Ազգէ ազգէ, պէսպէս:
ՍԵՌԵԼ, իլ, չբ. Պնդել, ամրանալ:
ՍԵՌՆ[1], գ. Սունակ:
ՍԵՌՆ[2], ա. 1. Հարազատ, անխառն, պարզ, յստակ, զուտ, անապակ, ջինջ: 2. Սերտ, հօծեալ:
ՍԵՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յստակութիւն:
ՍԵՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազգ:
ՍԵՐ, գ. Սեռ, սերունդ, զարմ, տոհմ, ցեղ, ազգ:
ՍԵՐԱՆԱԼ, տե՛ս ՍԵՐԵԼ[2](իմ):
ՍԵՐԿԵԱՆ, ա. 1. Այսօրեան: 2. մ. գ. Այսօր:
ՍԵՐՄԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՍԵՐՄՆԱԿԱՆ:
ՍԵՐՄԱՆԱՀԱՆ, ա. գ. Սերմանացան, սերմանիչ:
ՍԵՐՄԱՆԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ցան:
ՍԵՐՄԱՆԱՄԱՏՈՅՑ, ա. Սերմանաւոր:
ՍԵՐՄԱՆԱՆԱԼ, չբ. Սերմնանալ:
ՍԵՐՄԱՆԱՐԿՈՒ, ա. Յղացուցիչ:
ՍԵՐՄԱՆԱՑԱՆ, տե՛ս ՍԵՐՄԱՆԱՀԱՆ:
ՍԵՐՄԱՆԱՑՈՒ, ա. Սերմանելի:
ՍԵՐՄԱՆԱՒՈՐ, ա. Սերմանամատոյց:
ՍԵՐՄԱՆԱՔԱՂ, ա. փխբ. Շաղակրատ, ունայնաբան, բանորսակ, պարսաւադէտ, բանսարկու:
ՍԵՐՄԱՆԵԼ, նբ. 1. Սերմնարկել, ցանել: 2. Տարածանել, յարուցանել: 3. (յունական ոճով) Սերել, ծնանել:
ՍԵՐՄԱՆԵԼԻ, ա. Սերմանացու:
ՍԵՐՄԱՆԻՋ, տե՛ս ՍԵՐՄԱՆԱՀԱՆ:
ՍԵՐՄՆ, գ. 1. Ունդ, հունդ: 2. (կենսբ.) Սաղմն, բեղուն: 3. Ցանումն: 4. փխբ. Սերունդ, ծնունդ, զաւակ:
- ՍԵՐՄՆ ԱՌՆՈՒԼ. Յղանալ:
ՍԵՐՄՆԱԲԱՆԵԼ, նբ. (յունական ոճով) Շաղփաղփել, չաղակրատել, բամբասել:
ՍԵՐՄՆԱԿԱԹ, ա. գ. Մշտակաթ, կաթոտ:
ՍԵՐՄՆԱԿԱԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Սերմնահեղութիւն, սերմներթութիւն:
ՍԵՐՄՆԱԿԱՆ, ա. Սերմանական:
ՍԵՐՄՆԱՀԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍԵՐՄՆԱԿԱԹՈՒԹԻՒՆ:
ՍԵՐՄՆԱՆԱԼ, տե՛ս ՍԵՐՄԱՆԱՆԱԼ:
ՍԵՐՄՆԱՌԵԼ (իմ), չբ. Սերմն առնուլ, յղանալ:
ՍԵՐՄՆԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Սաղմնառութիւն, յղութիւն:
ՍԵՐՄՆԱՐԿԵԼ, տե՛ս ՍԵՐՄԱՆԵԼ:
ՍԵՐՄՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Յղութիւն:
ՍԵՐՄՆԵՐԹՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍԵՐՄՆԱԿԱԹՈՒԹԻՒՆ:
ՍԵՐՄՆԸՆԿԱԼ, ա. Յղացեալ:
ՍԵՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՍԵՐՈՒՆԴ:
ՍԵՐՈՒՆ, ա. Բեղուն, բեղնաւոր:

ՍԵՐՈՒՆԴ, գ. 1. Սերումն: 2. Սեր, ազգ, ծնունդ, զաւակ:
ՍԵՐՏ, ա. 1. Պինդ, ամուր, կարծր, հաստատուն, անխզելի, հոծ, խիտ, ճիգ, անխախուտ: 2. Ստոյգ: 3. Մտերիմ, հարազատ, սեպհական: 4. մ. տե՛ս ՍԵՐՏԻՒ:
ՍԵՐՏԱՆԱԼ, տե՛ս ՍԵՐՏԵԼ[2] (իմ):
ՍԵՐՏԵԼ[1], նբ. Պնդել, հաստատել, ամրացուցանել, զետեղել:
ՍԵՐՏԵԼ[2] (իմ), չբ. Սերտանալ, ամրանալ, արմատանալ, սեղմանալ:
ՍԵՐՏԻՒ, մ. Սերտ, պնդապէս, ստուգիւ, տիրապէս, ամենայնիւ:
ՍԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Պնդութիւն, հաստատութիւն:
ՍԵՒԱԳԻՐ, տե՛ս ՍԵՒԱԴԵՂ:
ՍԵՒԱԳՈՅՆ, ա. Սեւաթոյր, սեւաներկ:
ՍԵՒԱԳՈՒՆԴ, ա. գ. Սեւերամ:
ՍԵՒԱԴԵՂ, գ. Սեաւ, սեւակ, սեւագիր, մելան, թանաք:
ՍԵՒԱԶԳԱԾ, ՍԵՒԱԶԳԵՍՏ, ա. Արջնազգեստ, փխբ. սգաւոր, տխուր:
ՍԵՒԱԹՈՅՐ, ա. Սեւագոյն, թխագոյն, սեւաներկ:
ՍԵՒԱԿ, տե՛ս ՍԵՒԱԴԵՂ:
ՍԵՒԱՆԱԼ, չբ. Թխանալ, մթագնել:
ՍԵՒԱՆԵՐԿ, ա. Սեւագոյն, սեւաթոյր:
ՍԵՒԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Սեւել, թխացուցանել:
ՍԵՒԵԼ, նբ. Սեւացուցանել:
ՍԵՒԵՌ, գ. Բեւեռ, հեղոյս:
ՍԵՒԵՌԱԳՈՅՆ, ա. Պնդագոյն, սերտ, հաստատուն:
ՍԵՒԵՌԱԿԱՊ, ա. Երկաթագամ, պընդակապ:
ՍԵՒԵՌԱՊԷՍ, մ. Պնդագոյնս:
ՍԵՒԵՌԵԼ, նբ. Բեւեռել, հեղուսել, մածուցանել, պնդել, հաստատել, զօդել, յարել:
ՍԵՒԵՐԱՄ, տե՛ս ՍԵՒԱԳՈՒՆԴ:
ՍԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Թխութիւն:
ՍԵՓԱԿԱՆ, տե՛ս ՍԵՊՀԱԿԱՆ:
ՍԷԳ, ա. 1. Ամբարտաւան, հպարտ, խրոխտ: 2. Սնապարծ, աղաջուր: 3. Պերճ, գեղապանծ:
– ՍԷԳ ԱՌՆՈՒԼ. Սիգալ:
ՍԷՐ, գ. 1. Ցանկութիւն, յօժարութիւն, հաճութիւն, բարեկամութիւն, շնորհ, բարերարութիւն, գութ, գգուանք: 2. Տարփումն, տռփանք:
ՍԷՐԱՐՓԻ, տե՛ս ՍՐՈՎԲԷ:
ՍԹԱՓ, ա. Զգաստ, արթուն, ժիր, փոյթ, զուարթ:
ՍԹԱՓԿԱՆ, ա. Զգաստական, զուարթական:
ՍԹԱՓԱՆՔ, գ. 1. Զուարթութիւն, սփոփանք: 2. Արթնութիւն:
ՍԹԱՓԱՌՈՒՄՆ, գ. Թափառումն:
ՍԹԱՓԵԼ[1], նբ. Սթափեցուցանել, զգաստացուցանել, զարթուցանել, զուարթացուցանել, սփոփել:
ՍԹԱՓԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Զգաստանալ, զարթնուլ, զուարթանալ, խելաբերել, ուշաբերել: 2. Զբօսնուլ, սփոփել, ոգի առնուլ:
ՍԹԱՓԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՍԹԱՓԵԼ[1]:
ՍԹԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Սթափումն:
ՍԹԱՓՈՒՄՆ, տե՛ս ՍԹԱՓՈՒԹԻՒՆ:
ՍԻԳԱԼ, չբ. 1. Պերճանալ, հպարտանալ, յոխորտալ, փքանալ, պարծել, նազել: 2. Ջեղխել, մեղկանալ, կնատել, իգանալ:
ՍԻԳԱՆՔ, գ. Շուք, փառաւորութիւն:
ՍԻԳԱՒՈՐ, ա. Սէգ, խրոխտ:
ՍԻԳԱՔԱՅԼ, ա. Սիգողաճեմ:
ՍԻԳՈՂԱՃԵՄ, տե՛ս ՍԻԳԱՔԱՅԼ:
ՍԻԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պերճութիւն, չքեղութիւն, հպարտութիւն, խրոխտումն: 2. Ջեղխութիւն, կնատութիւն, թուլամորթութիւն, փափկասիրութիւն:
ՍԻԿ, գ. Մօր, գայռ, տիղմ, ցեխ:
ՍԻԿԱՐԵԱՆ, ա. Սրիկայ, աւազակ, մարդասպան:
ՍԻՂԻԳՆ, գ. Նաշիհ:
ՍԻՂ ՂՈԲԱՅ, ՍԻՂՈԲԱՅ, տե՛ս ՎԱՆԳ[1]:

ՍԻՆ, ա. Սնոտի, ունայն, ընդունայն, զուր, դատարկ, նանիր:
ՍԻՆԵԱԼ, ա. Ոսին, Թափուր:
ՍԻՆԼՔՈՐ, ա. Անաւագ:
ՍԻՆՁ, տե՛ս ՍՈՍԻՆՁ:
ՍԻՊԷ, գ. (կենդբ.) Սեպեան, սպին:
ՍԻՐ, գ. Անձրև:
ՍԻՐԱԲԱՆ, տե՛ս ԲԱՆԱՍԷՐ:
ՍԻՐԱԲԱՐ, մ. Սիրողաբար, սիրողապէս, սիրելաբար, սիրելապէս:
ՍԻՐԱԼԻ, տե՛ս ՍԻՐԱԼԻՐ:
ՍԻՐԱԼԻՐ, ա. Սիրալի, գորովալիր, խանդակաթ, բարեգութ:
ՍԻՐԱԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Մարդասիրութիւն, բարեխոհութիւն, բարեսիրութիւն:
ՍԻՐԱԿԱՆ, ա. Սիրողական, սիրալիր, քաղցր:
ՍԻՐԱՀԱՐՈՒՍՏ, ա. Սիրալիր, սիրապատար:
ՍԻՐԱՄԱՐԳ, գ. (կենդբ.) Պա(ր)սկական հաւ:
ՍԻՐԱՅԵՂՑ, ա. Սիրալիր, սիրահարուստ:
ՍԻՐԱՇԱՐԺ, ա. Անձրևաբեր:
ՍԻՐԱՊԱՏԱՐ, ա. Սիրալիր, սիրահարուստ, սիրայեղց:
ՍԻՐԱՏԵՆՁԱԿ, տե՛ս ՍԻՐԱՓԱՓԱԳ:
ՍԻՐԱՓԱՓԱԳ, ա. Սիրատենչակ:
ՍԻՐԵԼ, նբ. չբ. Հաճել, ախորժել, բարեկամանալ, յարել, ընտրել, գգուել, գթասիրել:
ՍԻՐԵԼԱԲԱՐ, տե՛ս ՍԻՐԱԲԱՐ:
ՍԻՐԵԼԱԿԱՆ, ա. 1. Բարեկամական, սիրական, հաճոյական: 2. Տափական:
ՍԻՐԵԼԱՊԷՍ, տե՛ս ՍԻՐԱԲԱՐ:
ՍԻՐԵԼԻ, ա. գ. 1. Սիրեցեալ, բարեկամ: 2. Սիրող, սիրիչ:
ՍԻՐԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Սէր, սիրողութիւն, սիրումն, ընտանութիւն, բարեկամութիւն:
ՍԻՐԸՆԹԱՑ, ա. Համակամ:
ՍԻՐԻՉ, ՍԻՐՈՂ, ա. Սիրելի:
ՍԻՐՈՂԱԲԱՐ, տե՛ս ՍԻՐԱԲԱՐ:
ՍԻՐՈՂԱԿԱՆ, ՍԻՐՈՂԱՅԻՆ, տե՛ս ՍԻՐԱԿԱՆ:
ՍԻՐՈՂԱՊԷՍ, տե՛ս ՍԻՐԱԲԱՐ:
ՍԻՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՍԻՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՍԻՐԵԼՈՒԹԻՒՆ:
ՍԻՐՈՒՆ, ա. 1. Սիրելի, սիրեցեալ: 2. Ընդունելի, հաճոյական: 3. Սիրող, բարեսէր, ուսումնասէր:
ՍԻՐՏ, գ. լայնաբար՝ Յօժարութիւն, ոգի, կամք, միտք, խորհուրդ, ցանկութիւն, տրամադրութիւն, քաջութիւն են:
– ՍՐՏԻ ՄՏՕՔ, Ի ՍՐՏԷ, Ի ԲՈԼՈՐ ՍՐՏԷ, ԲՈԼՈՐՈՎ ՍՐՏԻՒ, մ. Սերտիւ, մտադիւր, սրտագին:
ՍԻՒՆ, գ. Սիւնակ:
ՍԻՒՆԱԿ, տե՛ս ՍԻՒՆ:
ՍԻՒՆԱՁԵՒ, ա. Սիւնանման, սիւնատեսիլ:
ՍԻՒՆԱՆՄԱՆ, տե՛ս ՍԻՒՆԱՁԵՒ:
ՍԻՒՆԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ՍԻՒՆԱՁԵՒ:
ՍԻՒՆՀՈԴՈՍԱԿԱՆ, ա. Ժողովական:
ՍԻՔ, գ. Շունչ, հողմ, քամի, սղոխ:
ՍԼԱՆԱԼ, չբ. Սրանալ, սուրալ, խոյանալ:
ՍԼԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Սլացումն, սլացք, Թռիչք:
ՍԼԱՑՈՒՄՆ, ՍԼԱՑՔ, տե՛ս ՍԼԱՑՈՒԹԻՒՆ:
ՍԼԱՔ, գ. Սայր (նետի՝ նիզակի են սուր ծայրը):
ՍԽԱԼ, գ. 1. Վրիպումն, սխալանք: 2. ա. Վրիպական, սխալական, սխալոտ, անհաստատ:
ՍԽԱԼԱԿ, ա. Գայթոտ, արբեալ:
ՍԽԱԼԱԿԱՆ, տե՛ս ՍԽԱԼ (2):
ՍԽԱԼԱԿԵԼ (իմ), չբ. Գինեհարել, դանդաչել, գթել:
ՍԽԱԼԱԿՈՒԹԻՒՆ, ՍԽԱԼԱԿՈՒՄՆ, գ. Արբեցութիւն, դանդաչումն:
ՍԽԱԼԱՆՔ, գ. Սխալ, սխալութիւն, սխալումն, վրիպումն, յանցանք:
ՍԽԱԼԱԻՈՐ, տե՛ս ՍԽԱԼԱԿԱՆ:
ՍԽԱԼԵԼ (իմ), չբ. Վրիպել, մոլորել, խո-

տորել, յանցանել, գայթել, գլթել, ի դերև ելանել:
ՍԽԱԼԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Վրիպեցուցանել, մոլորեցուցանել:
ՍԽԱԼՈՏ, տե՛ս ՍԽԱԼԱԿԱՆ:
ՍԽԱԼՈՒԹԻՒՆ, ՍԽԱԼՈՒՄՆ, տե՛ս ՍԽԱԼԱՆՔ:
ՍԽՐԱԳՈՐԾ, ա. Հրաշագործ, սքանչելագործ, զարմանագործ, հիացուցանող:
ՍԽՐԱԼԻ, ա. Սքանչելի, հրաշալի, հիանալի, սխրասարաս:
ՍԽՐԱՆԱԼ, չբ. Սքանչանալ, հրաշանալ, հիանալ, զարմանալ, պակնուլ:
ՍԽՐԱՍԱՐԱՍ, տե՛ս ՍԽՐԱԼԻ:
ՍԽՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հիացուցանել, զարմացուցանել:
ՍԽՐԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Հիացուցանող:
ՍԿԱԽԱՌՆ, ա. Տրմախառն, տրմուտ:
– ՍԿԱԽԱՌՆ ԽՈՆԱՒՈՒԹԻՒՆ. Ճահիճք:
ՍԿԱՀ, գ. Կիփառ, խառնարան, խառնելիք:
ՍԿԱՀԱՋԵԻ, տե՛ս ԹԱԿՈՅԿ (2):
ՍԿԱՅ կամ ՀՍԿԱՅ, ա. գ. Քաջ:
ՍԿԱՅԱԳՈՐԾ, ա. Հոյակապ, մեծագործ, ամրակառոյց:
ՍԿԱՅԱԶՕՐ, ա. Քաջայաղթ:
ՍԿԱՆԱԼ, չբ. Տրմանալ:
ՍԿԱՆՋՆԵԼ, տե՛ս ՇԱԿԱՆՋԵԼ:
ՍԿԱՒԱՌԱԿ, գ. Ափսէ, պնակ, տաշտ, դաշխուրան, սկուտեղ, գաւաթ, ճաշակ, կոնք:
ՍԿԵԼ, չբ. 1. Հսկել, տքնել, արթուն կալ՝ լինել: 2. Ուշ ունել:
ՍԿԵՍՈՒՐ, գ. Կեսուր:
ՍԿԵՍՐԱՅՐ, գ. Սկեսրեայ:
ՍԿԵՍՐԵԱՅ, տե՛ս ՍԿԵՍՐԱՅՐ:
ՍԿԶԲՆԱԲԱՆԵԼ, նբ. Սկզբնաբան լինել:
ՍԿԶԲՆԱԲԱՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՍԿԶԲՆԱԲԱՆԵԼ:
ՍԿԶԲՆԱԲԱՐ, մ. Յառաջնապէս:
ՍԿԶԲՆԱԳՈՅՆ, ա. Հնագոյն, կանխագոյն, նախկնագոյն, գլխաւորագոյն:
ՍԿԶԲՆԱԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախկնութիւն, հնութիւն, յառաջագոյութիւն:
ՍԿԶԲՆԱԹԻՒ, ա. Նախաթիւ:
ՍԿԶԲՆԱԾԻՆ, ա. 1. Նախածին, նախկին, առաջին: 2. Անդրանիկ: 3. Նախածնող, սկզբնապատճառ:
ՍԿԶԲՆԱԿԱՆ, ա. Նախնական, նախկին, առաջին, գլխաւոր, բուն:
– ՍԿԶԲՆԱԿԱՆՆ, գ. Գլուխ, պետ, սկիզբն:
ՍԿԶԲՆԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Գերագոյն, ծայրագոյն:
ՍԿԶԲՆԱԿԱՆԱՊԷՍ, մ. Գլխաւորապէս, իշխանաբար, տիրապէս:
ՍԿԶԲՆԱՀԱՅՐ, գ. 1. Սկզբնահաւ, հաւասկիզբն: 2. նման. Նախաշաւիղ, սկզբնապատճառ:
ՍԿԶԲՆԱՀԱՒ, տե՛ս ՍԿԶԲՆԱՀԱՅՐ:
ՍԿԶԲՆԱՋԻՐ, ա. Նախապարգև, առաջնապարգև, յառաջապարգև:
ՍԿԶԲՆԱՄԱՅՐ, գ. 1. Նախամայր: 2. լայնաբար՝ Նախաշաւիղ:
ՍԿԶԲՆԱՄԱՐԴ, գ. Նախամարդ:
ՍԿԶԲՆԱՄԵԾԱՐ, ա. Նախամեծար, նախապատիւ:
ՍԿԶԲՆԱՆԱԼ, չբ. Սկզբնաւորել, սկսանել:
ՍԿԶԲՆԱՇԱՒԻՂ, տե՛ս ՆԱԽԱՇԱՒԻՂ:
ՄԿԶԲՆԱՋԱՐ, ա. Չարասկիզբն, նախաչար:
ՍԿԶԲՆԱՊԱՏԻՒ, ա. Նախապատիւ, նախամեծար:
ՍԿԶԲՆԱՊԱՏՃԱՌ, գ. Նախածնող:
ՍԿԶԲՆԱՊԵՏԱԳՈՅՆ, ա. մ. Նախկնագոյն, վերագոյն:
ՍԿԶԲՆԱՊԵՏԱՊԷՍ, մ. Կանխագոյն, գլխաւորապէս:
ՍԿԶԲՆԱՊՏՈՒՂՔ, գ. Առաջնապտուղք, երախայրիք:
ՍԿԶԲՆԱՍԵՐ, ա. Սկզբնասերեալ:
ՍԿԶԲՆԱՍԵՐԵԱԼ, տե՛ս ՍԿԶԲՆԱՍԵՐ:
ՍԿԶԲՆԱՍՏԵՂԾ, տե՛ս ՆԱԽԱՍՏԵՂԾ:
ՍԿԶԲՆԱՏԻՊ, ա. գ. Նախատիպ:

ՍԿԶԲՆԱՏՊԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, ՍԿԶԲՆԱՏՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Սկզբնատիպ:
ՍԿԶԲՆԱՐԱՐ, ա. Սկզբնապատճառ, նախաշաւիղ:
ՍԿԶԲՆԱԻՈՐ, ա. Սկզբնական, գլխաւոր, նախկին, առաջին:
ՍԿԶԲՆԱԻՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Սկզբնագոյն, սկզբնականագոյն, նախկնագոյն:
ՍԿԶԲՆԱԻՈՐԱԿԱՆ, ա. Սկսող:
ՍԿԶԲՆԱԻՈՐԵԼ, նբ. Սկիզբն առնել, սկսանել, սկզբնել:
ՍԿԶԲՆԵԼ, տե՛ս ՍԿԶԲՆԱԻՈՐԵԼ:
ՍԿԶԲՆԵՂԱԳՈՅՆ, ա. Նախագոյակ, սկզբնաւորագոյն, հնագոյն, նախկին, գլխաւոր:
ՍԿԶԲՆԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Լինելութիւն, ծնունդ:
ՍԿԶԲՈՒՄՆ, գ. 1. Սկսումն, սկիզբն: 2. (յունարէնի նմանակութեամբ) Իշխանութիւն:
ՍԿԻ, տե՛ս ՍԿԻՀ:
ՍԿԻԶԲՆ, գ. 1. Սկսումն: 2. Սկզբնապատճառ, նախապատճառ: 3. Յառաջաբան:
- ՍԿԻԶԲՆ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՌՆՈՒԼ՝ ՈՒՆԵԼ, տե՛ս ՍԿՍԱՆԵԼ (իմ):
ՍԿԻՀ, գ. Սկահ, ըմպանակ, բաժակ, նուիրանոց, ճաշակ:
ՍԿԻՍՄՆ, տե՛ս ՍԿԻԶԲՆ:
ՍԿՈՒՆԴ, գ. Շուն, շնիկ:
ՍԿՈՒՏԵՂ, ՍԿՈՒՏՂ, գ. Պնակ, սկաւառակ,ափսէ, մաղզմայ:
ՍԿՍԱՆԵԼ(իմ), հբ. Ձեռն ի գործ առնել՝ արկանել, սկսնուլ, սկզբնել, սկզբնաւորել:
ՍԿՍԱՆՈՒԼ, տե՛ս ՍԿՍԱՆԵԼ (իմ):
ՍԿՍՄՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՍԿԶԲՆԱԳՈՅՆ:
ՍԿՍՄՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՍԿԶԲՆԱԿԱՆ:
ՍԿՍՄՆԱՏԻՊ, տե՛ս ՍԿԶԲՆԱՏԻՊ:
ՍԿՍՆՈՒԼ, տե՛ս ՍԿՍԱՆԵԼ (իմ):
ՍԿՍՈՂ, ա. Սկզբնաւորական:
ՍԿՍՈՒԱԾ, գ. Սկսումն, սկիզբն:
ՍԿՍՈՒՄՆ, գ. Սկիզբն, սկսուած:
ՍՂԱԲԱՐ, մ. Սղակի, առ սակաւ սակաւ:
ՍՂԱԳՈՅՆ, ա. Դոյզն, սակաւագոյն, համառօտագոյն:
ՍՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՍՈՒՂ (1):
ՍՂԱԿԻ, տե՛ս ՍՂԱԲԱՐ:
ՍՂԱՊԷՍ, մ. Դուն ուրեք:
ՍՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նուազեցուցանել, տկարացուցանել, կարճել:
ՍՂՈԽ կամ ՍՈՂՈԽ, գ. Սեք, շունչ, հողմ:
ՍՂՈՑ, տե՛ս ՍՂՈՑԱՁՈՒԿՆ:
ՍՂՈՑԱՁՈՒԿՆ, գ. (կենդբ.) Սղոց, բետոն, պրիոնէ:
ՍՄԲԱԿ, գ. Սմբատակ, կճղակ:
ՍՄԲԱԿԱԿՈԽ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ. Սմբակակոխել, կոխան առնել՝ լինել:
ՍՄԲԱԿԱԿՈԽԵԼ, տե՛ս ՍՄԲԱԿԱԿՈԽ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ:
ՍՄԲԱՏԱԿ, տե՛ս ՍՄԲԱԿ:
ՍՄԻՆ ԻՐԻ, ՍՄԻՆ ՎԱՍՆ, Վասն այսորիկ:
ՍՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ունայնաբանութիւն, դատարկաբանութիւն:
ՍՆԱԿՈՒՇՏ, գ. Քաչ:
ՍՆԱՄԱՀԱԿ, ՍՆԱՄԱՀԻԿ, ա. Սնավաստակ:
ՍՆԱՄԷՋ, ա. Ոսին:
ՍՆԱՆԱԼ, չբ. Ոսնել, դատարկանալ:
ՍՆԱՆԵԼ (իմ), չբ. 1. Բուծանել, կերակրել, դարմանել: 2. Աճել, մեծանալ: 3. Դաստիարակել, վարժել:
ՍՆԱՊԱՐԾ, ա. 1. Սնափառ, ամբարտաւան, հպարտ: 2. Սնափառական, սնապարծիկ:
ՍՆԱՊԱՐԾԵԼ (իմ), տե՛ս ՍՆԱՓԱՌԵԼ:
ՍՆԱՊԱՐԾԻԿ, տե՛ս ՍՆԱՊԱՐԾ (2):
ՍՆԱՊԱՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Սնափառութիւն:
ՍՆԱՎԱՍՏԱԿ, ա. Ջրաջան, զրավաստակ, սնոտիաջան, ընդունայնավաստակ:
ՍՆԱՎԱՍՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ջրարուեստութիւն:
ՍՆԱՓԱՌ, ա. 1. Սնապարծ, զրափառ,

ունայնափառ, փառասէր, ամբարհաւաճ: 2. Սնափառական:
ՍՆԱՓԱՌԱԿԱՆ, տե՛ս ՍՆԱՓԱՌ (2):
ՍՆԱՓԱՌԵԼ, չբ. Սնապարծել, ամբարհաւաճել, բարձրամտել, մեծամտել, գոռոզանալ:
ՍՆԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Սնապարծութիւն, գրափառութիւն, նանրափառութիւն, փառասիրութիւն:
ՍՆԳՈՅՐ, գ. Շպար:
ՍՆԳՈՒՐԵԼ (իմ), չբ. Շպարել:
ՍՆԴՄԱՅ, գ. Կապ, կապանք:
ՍՆԴՈՅ, տե՛ս ՍՆԴՈՒՍ:
ՍՆԴՈՒԿ, գ. Արկղ:
ՍՆԴՈՒՍ, գ. Դիպակ, կերպաս, սնդր, զառնաւուխտ:
ՍՆԴՐ (աղաւաղուած բառ), տե՛ս ՍԸՆԴՈՒՍ:
ՍՆՆԴԱԿԱՆ, ա. Սնուցիչ, սնուցանողական:
ՍՆՆԴԱԿԻՑ, ա. 1. Համասուն, դայեկորդի: 2. Ընդաբոյս, բնածին, բնական: 3. Սեղանակից:
ՍՆՈՏԵԼ (իմ), չբ. Ընդունայնանալ:
ՍՆՈՏԻ, ա. 1. Սին, ունայն: 2. Ընդունայն, անհաւաստի, չնչին: 3. մ. Ի սնոտիս, ընդ վայր, ի զուր, վայրապար:
– ՍՆՈՏԻՔ, գ. Ունայնութիւն:
– Ի ՍՆՈՏԻՍ, տե՛ս ՍՆՈՏԻ (3):
ՍՆՈՏԻԱԳՈՐԾ, ա. Մոլար:
ՍՆՈՏԻԱՊԱՏԻՐ, ա. Ստայօդ, խաբէական:
ՍՆՈՏԻԱՋԱՆ, ա. Ջրաջան, սնավաստակ:
ՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպտղութիւն:
ՍՆՈՒՆԴ, գ. 1. Տածումն, բուծումն: 2. Կերակուր (սննդարար նիւթ):
ՍՆՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Դիեցուցանել, պահել, տածել, կերակրել, պարարել, դաստիարակել:
ՍՆՈՒՑԱՆՈՂԱԿԱՆ, ա. Սնուցողական, սնուցող, սնուցիչ:
ՍՆՈՒՑԻՉ, ՍՆՈՒՑՈՂ, տե՛ս ՍՆՈՒՑԱՆՈՂԱԿԱՆ:
ՍՆՈՒՑՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՍՆՈՒՑԱՆՈՂԱԿԱՆ:
ՍՈԹ, ա. Պինդ, հոծ, կուռ, կարծր, խիտ:
ՍՈԽԱԿ, գ. (կենդբ.) Ծիծառն:
ՍՈՂԱԼ, տե՛ս ՍՈՂԵԼ (իմ):
ՍՈՂԵԼ (իմ), չբ. 1. Սողալ, զեռալ: 2. Սպրդել, սողոսկել, սողմել:
ՍՈՂՄԵԼ (իմ), չբ. Սողել, սողոսկել, սպրդել:
ՍՈՂՆԱԿԱՆ, ա. Սողուն:
ՍՈՂՈԽ, տե՛ս ՍՂՈԽ:
ՍՈՂՈՊՈՒՄՆ, գ. Սողոսկումն, սայթաքումն, գայթումն, անկումն:
ՍՈՂՈՍԿԱՆՔ, տե՛ս ՍՈՂՈՍԿՈՒՄՆ:
ՍՈՂՈՍԿԵԼ[1], նբ. Սպրդել:
ՍՈՂՈՍԿԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Սողել: 2. Սայթաքել, գայթել, անկանել: 3. Սպրդել, միջամուխ լինել:
ՍՈՂՈՍԿՈՒՄՆ, գ. Սողոսկանք:
ՍՈՂՈՍԿՈՒՏ, ա. Սայթաք, գայթոտ, դիւրագայթ, սողուսկ:
ՍՈՂՈՒՆ, գ. 1. Ջեռուն, ճճի: 2. ա. Սողնական: 3. Կաղ:
ՍՈՂՈՒՍԿ, տե՛ս ՍՈՂՈՍԿՈՒՏ:
ՍՈՃԻ, գ. (բսբ.) Շոճ, չոճի, պիտուս, ստոբովենի, ստրոբողոն:
ՍՈՅԶ, գ. 1. Ընկղմումն: 2. Խորք, սոր, ծակ, ծերպ, որջ:
ՍՈՅՆ, դ. Այս:
– ՋՍՈՅՆ ՀԵՏԱՅՆ, մ. Այսուհետև, յայսմ հետէ:
– ՍՈՅՆ ԳՈՒՆԱԿԻ, տե՛ս ՍՈՅՆՊԷՍ:
ՍՈՅՆՊԷՍ, մ. Այսպէս, սոյնպիսաբար, սոյն գունակի:
ՍՈՅՆՊԻՍԱԲԱՐ, տե՛ս ՍՈՅՆՊԷՍ:
ՍՈՅՆ ՕՐԻՆ, մ. Այսօր:
ՍՈՅՆՕՐԻՆԱԿ, մ. ա. Սոյնպէս, այսպիսի:
ՍՈՆՔ, ա. (քեր.) Եռավանկ (բառ):
ՍՈՆՔԱՆԱԼ, չբ. Ստուարանալ, գիրանալ, թանձրանալ, թաւանալ, ուռնուլ, փքանալ:
ՍՈՍԻՆՁ, գ. Սինձ:
ՍՈՍԿ, ա. 1. Միայն, լոկ, սատակ: 2.

Պարզ, անշուք, թեթև, հասարակ: 3. Թափուր, անմասն, ունայն, ընդունայն, անպտուղ: 4. Հետևակ: 5. (քեր.) Սուղ, նուրբ, բարակ: 6. մ. Պարզաբար, սոսկապէս, միայն, ևեթ:
ՍՈՍԿԱԲԱՐ, մ. Պարզաբար:
ՍՈՍԿԱԳՈՅՆ, ա. Պարզագոյն:
ՍՈՍԿԱԼ, չբ. Դողալ, սարսել, սոսափել, սարսափել, զարհուրել, քստմնել:
ՍՈՍԿԱԼԻ, ա. Սոսկալոր, զարհուրելի, սարսափելի, ահալոր, ահագին, քստմնելի:
ՍՈՍԿԱԿԱՆ, ա. 1. Անշուք, նուաստ, գեղջուկ, ռամիկ: 2. Հետևակ:
ՍՈՍԿԱՊԷՍ, մ. Սոսկաբար, սոսկ, լոկ, պարզապէս, վայրապար:
ՍՈՍԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զարհուրեցուցանել:
ՍՈՍԿԱԻՈՐ, տե՛ս ՍՈՍԿԱԼԻ:
ՍՈՍԿՈՒՄՆ, գ. Դողումն, սարսափումն, քստմնումն, ահ, արհաւիրք:
ՍՈՍՈՐԴ, գ. (կզմխս.) Կողկողիթ:
ՍՈՎ, գ. 1. Քաղց: 2. Անսուաղութիւն:
ՍՈՎԱԲԵԿ, ա. Անսուաղ, սովեալ, սովալլուկ:
ՍՈՎԱԼԼՈՒԿ, ա. Սովաբեկ, սովամահ:
ՍՈՎԱԾԱԲԱՐ, մ. Անյագաբար:
ՍՈՎԱԿԱՆ, ա. Քաղցեալ:
ՍՈՎԱՄԱՀ, ա. մ. Սովալլուկ, սովաբեկ, սովեալ, նքողեալ:
- ՍՈՎԱՄԱՀ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՍՈՎԱՄԱՀԵԼ (իմ):
ՍՈՎԱՄԱՀԵԼ (իմ), չբ. Սովամահ լինել, սովել:
ՍՈՎԱՆԱԼ, տե՛ս ՍՈՎԵԼ (իմ):
ՍՈՎԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսուաղութիւն, անյագութիւն, ընչաքաղցութիւն:
ՍՈՎԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Քաղցեցուցանել:
ՍՈՎԵԼ (իմ), չբ. Սովանալ, քաղցնուլ, քաղցենալ, նքողել:
ՍՈՎՈՐ, ա. 1. Ծանօթ: 2. Սովորական, սովորակ, ընդելական, հասարակ: 3. գ. Սովորութիւն:
ՍՈՎՈՐԱԲԱՐ, մ. Սովորակի:
ՍՈՎՈՐԱԿ, տե՛ս ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ:
ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ, ա. 1. տե՛ս ՍՈՎՈՐ (2): 2. Ծանօթ:
ՍՈՎՈՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Սովորութիւն:
ՍՈՎՈՐԱԿԻ, մ. 1. տե՛ս ՍՈՎՈՐԱԲԱՐ: 2. ա. Սովորական, սովոր:
ՍՈՎՈՐԵԼ, չբ. հբ. Բնաւորել, վարժել, ընտանենալ, ուսանել:
ՍՈՎՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ունակացուցանել, ընտելացուցանել, կրթել, վարժել, վարժեցուցանել:
ՍՈՎՈՐՈՅԹ, գ. Սովորութիւն:
ՍՈՎՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Սովորոյթ, բնութիւն, կարգ, աւանդութիւն, քաղաքավարութիւն:
ՍՈՐ, գ. Ծակ, ծերպ, խոռոչ, սոյզ, բոյն, որջ:
ՍՈՐԱԿԱԼ, գ. Ախոռապետ:
ՍՈՐԱՄՈՒՏ, ա. Ծակամուտ, անձաւամուտ:
ՍՈՐԵԼ[1], չբ. Հոսել, ծորել, կաթել, սորսորել, թորթորել:
- ՍՈՐԵԼ ԱՉԱՑ. Վատել, ծիւրել:
ՍՈՐԵԼ[2], չբ. Ծակամուտ լինել, ծակախիթ լինել:
ՍՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ծորեցուցանել, ծիւրեցուցանել:
ՍՈՐՍՈՐ, տե՛ս ՍՈՐ:
ՍՈՐՍՈՐԵԼ[1], չբ. 1. Սորել, հոսել, թորթորել, հոսհոսել: 2. Ցրուել:
ՍՈՐՍՈՐԵԼ[2], չբ. Հնձել (մանգաղով):
ՍՈՒԳ, գ. Տխրութիւն, կոծ, ողբումն, լալիւն, աշխար:,
-ՍՈՒԳ ԱՌՆՈՒԼ՝ ՈՒՆԵԼ, տե՛ս ՍԳԱԼ:
ՍՈՒԴԱՐ, գ. 1. Վարշամակ, թաշկինակ: 2. Գլխադիր, գլխաշուք:
ՍՈՒԶԱՆԵԼ, ՍՈՒԶԵԼ, նբ. 1. Ընկլուզանել, ընկղմել, խորասուզել: 2. փխբ. Ծածկել, թաքուցանել, թաղել, անհետ առնել:
ՍՈՒԻՆ, գ. Տէգ, նիզակատէգ:

ՍՈՒԻՆԱՒՈՐ, ա. Տիգաւոր, սունաւոր:
ՍՈՒԼԵԼ, նբ. չբ. Շչել, խորդալ, սուղել:
ՍՈՒԼՈՒՄՆ, գ. Շչիւն, չչումն, չռինչ, չաչիւն:
ՍՈՒՂ, ա. 1. Սղական, նուազ, սակաւ, դուզնաքեայ, փոքրիկ: 2. Կարճ, համառօտ, ամփոփ: 3. Նուրբ, բարակ: 4. (քեր.) Աղօտ:
- ՍՈՒՂ ԻՆՁ, ՍՈՒՂ ԻՄՆ, մ. Փոքր ինչ, սակաւ մի, խուն մի, կաթ մի:
ՍՈՒՂԱԿԱՆ, ա. Սուղ, նուրբ:
ՍՈՒՂԵԼ, տե՛ս ՍՈՒԼԵԼ:
ՍՈՒՂ ԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍԱԿԱՒԱ-ՊԵՏՈՒԹԻՒՆ:
ՍՈՒՆԱՒՈՐ, տե՛ս ՍՈՒԻՆԱՒՈՐ:
ՍՈՒՆԻ, տե՛ս ՍՈՒԻՆ:
ՍՈՒՍԵՐ, գ. Սուր, թուր, խարբ:
ՍՈՒՍԵՐԱԿԱՑ, տե՛ս ՍՈՒՍԵՐԱԿԻՐ:
ՍՈՒՍԵՐԱԿԻՐ, ա. Սուսերաւոր, սուսերակաց, զինակիր:
ՍՈՒՍԵՐԱԿՈՒՌ, ա. Սուսերաւոր:
ՍՈՒՍԵՐԱՁԻԳ, ա. Սուսերամերկ, սուսերաձիգ:
ՍՈՒՍԵՐԱՄԵՐԿ, ա. Սուսերաձիգ, սուսերաւոր:
ՍՈՒՍԵՐԱՒՈՐ, ա. Սուսերակիր, սուսերաձիգ, սուսերամերկ:
ՍՈՒՏ, ա. 1. Կեղծ, մոլար, անիրաւ, խարդախ, նենգաւոր, խաբեբայ, անհաւատարիմ, սնոտի: 2. գ. Ստութիւն: 3. մ. Ստութեամբ, ի զուր, ստաբար:
- ՍՈՒՏ ԱՌՆԵԼ. Ի սուտ հանել, ստացուցանել:
- Ի ՍՈՒՏ ՀԱՆԵԼ, տե՛ս ՍՈՒՏ ԱՌՆԵԼ:
ՍՈՒՏԱԿ[1], ա. Ստախօս:
ՍՈՒՏԱԿ[2], գ. (հնք.) 1. Կարկեհան, կայծ: 2. Մեղեսիկ:
ՍՈՒՏԱԿԱՍՊԱՍ, ա. Քծնի, շողոքորթ, կակղաբան, մարդելոյզ, մարդահաճոյ, կեղծաւոր, հրապուրիչ, պատրող:
- ՍՈՒՏԱԿԱՍՊԱՍ ԼԻՆԵԼ. Կեղծաւորել:
ՍՈՒՏԱԿԱՍՊԱՍՈՒ, տե՛ս ՍՈՒՏԱԿԱ-ՍՊԱՍ:
ՍՈՒՏԱԿԱՍՊԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Քծնութիւն, շողոքորթութիւն, մարդելուզութիւն, մարդահաճութիւն, կեղծաւորութիւն:
ՍՈՒՏԱԿՆ, տե՛ս ՍՈՒՏԱԿ[2]:
ՍՈՒՏԱՆՈՒՆ, ա. Մոլարանուն, ստանուն:
ՍՈՒՏԱՊԱՏԻՐ, տե՛ս ՍՏԱՊԱՏԻՐ:
ՍՈՒՏԵՐԴՄՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍՏԵՐԴԸՄ-ՆՈՒԹԻՒՆ:
ՍՈՒՏԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍՏԱԽՕ-ՍՈՒԹԻՒՆ:
ՍՈՒՏՄՈՒՏ, ա. Սափասուտ, ստապաճոյճ:
ՍՈՒՐ[1], գ. 1. Թուր, դաշոյն, նրան: 2. Դանակ, կտրոց, գմելին: 3. Սրածութիւն, ժանտախտ:
- Ի ՍՈՒՐ ՍՈՒՍԵՐԻ. Սրով սուսերի:
- ՍՐՈՎ ՍՈՒՍԵՐԻ, տե՛ս Ի ՍՈՒՐ ՍՈՒ-ՍԵՐԻ:
- ԸՆԴ ՍՈՒՐ ՀԱՆԵԼ. Ընդաթուր հարկանել:
ՍՈՒՐ[2], ա. 1. Սայրասուր, հատու: 2. Բարակ, նուրբ: 3. Արագ, արագընթաց, արագալուր, արագատես, արագամիտ:
ՍՈՒՐԱԼ, չբ. Սրանալ, սլանալ, վազս առնուլ, յարձակել, դիմել:
ՍՈՒՐԱԿՆ, տե՛ս ՍՐԱԿՆ:
ՍՈՒՐԱԿՈՒԽ, տե՛ս ՍՐԱԿՈՒԽ:
ՍՈՒՐԲ, ա. 1. Մաքուր, անարատ, յստակ: 2. Նուիրական, աստուածային, սրբազան: 3. Վեհ, վսամ, արգոյ, ընտրեալ: 4. Ողջախոհ, պարկեշտ, նազելի, արդար, անմեղ: 5. մ. Սրբարար, սրբութեամբ:
ՍՈՒՐՀԱԼ, տե՛ս ՍՈՒՐԱԼ:
ՍՈՒՐՀԱՆԴԱԿ, գ. ա. Պնդադեսպան, կարապետ:
ՍՈՓԵՍՏ, ՍՈՓԵՍՏԷՍ, ՍՈՓԵՍՏՈՍ, ա. Իմաստակ, ուսումնասէր, բանագէտ, հռետոր, գիտնաւոր:
ՍՊԱՀ, տե՛ս ՍՊԱՅ:
ՍՊԱՅ, գ. 1. Գունդ, զօր, բանակ: 2. Այրուձի, հեծելազօր, հեծելագունդ: 3. Զօրական:
ՍՊԱՅԱԶՕՐ, գ. Գունդ, զօր:

ՍՊԱՅԱԿՈՅՏ, ա. Ազատագունդ, բազմախումբ:
ՍՊԱՅԱՊԵՏ, գ. Սպարապետ, զօրապետ:
ՍՊԱՆԱՆԵԼ, նբ. Զենուլ, խողխողել, գլխատել, փողոտել, մեռուցանել, սատակել, զոհել:
ՍՊԱՆԴ, գ. Սպանումն, զենումն, կոտորած:
ՍՊԱՆԴԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Զենուլ (զոհի անասուններ մորթել):
ՍՊԱՆԴԱՆՈՑ, գ. Մսավաճառանոց, մակեղոն:
ՍՊԱՆԴԱՐԱՆ, գ. Զոհարան, զենարան:
ՍՊԱՆԻՉ, ՍՊԱՆՈՂ, ա. Մարդասպան:
ՍՊԱՆՈՂԱԿԱՆ, ա. Սպանող, մահաբեր, սատակչական:
ՍՊԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Սպանութիւն, մարդասպանութիւն, արիւնհեղութիւն:
ՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մարդասպանութիւն, սպանողութիւն:
ՍՊԱՆՈՒՄՆ, գ. Սպանութիւն, կոտորումն, զենումն, սպանդ:
ՍՊԱՌ, գ. Սպառումն, սպառուած, լրումն, եզր, վերջ, աւարտ, վախճան, կատարած:
ՍՊԱՌԱԶԷՆ, ա. գ. 1. Վառեալ: 2. Սպառազինութիւն: 3. Սպառազինական:
ՍՊԱՌԱԶԻՆԱԿԱՆ, ա. 1. տե՛ս ՍՊԱՌԱԶԷՆ (3): 2. Վառեալ, զինուորական: 3. Ասպարաւոր:
ՍՊԱՌԱԶԻՆԵԼ, նբ. չբ. Զինել, վառել:
ՍՊԱՌԱԶԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմազինութիւն, վառուած:
ՍՊԱՌԵԼ, նբ. 1. Ծախել, վատնել, մաշել: 2. Սատակել:
ՍՊԱՌԻՉ, ա. Ծախիչ:
ՍՊԱՌՆԱԼ, նբ. չբ. Ահ արկանել (խօսքով), պատուհասել, սաստել, խրոխտալ:
ՍՊԱՌՆԱԼԻՑ, ա. Սպառնական, ահարկու, խրոխտ:
ՍՊԱՌՆԱԼԻՔ, գ. Սպառնումն, սպառնութիւն, խրոխտումն, սաստ, սաստկութիւն, ահարկութիւն:
ՍՊԱՌՆԱԿԱՆ, ա. Սպառնալից:
ՍՊԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, ՍՊԱՌՆՈՒՄՆ, տե՛ս ՍՊԱՌՆԱԼԻՔ:
ՍՊԱՌՈՒԱԾ, ՍՊԱՌՈՒՄՆ, տե՛ս ՍՊԱՌ:
ՍՊԱՌՍՊՈՒՌ, Ի ՍՊԱՌՍՊՈՒՌ, ՍՊԱՌ Ի ՍՊՈՒՌ, Ի ՍՊԱՌ Ի ՍՊՈՒՌ, մ. ա. Ամբողջապէս, բոլորովին, գլխովին, ամենևին:
ՍՊԱՍ, գ. 1. Պաշտօն, սպասաւորութիւն, ծառայութիւն: 2. Կահ, կարասի, անօթ, նուիրանոց, բաժակ, հանդերձանք: 3. Զարդ, զարդարանք: 4. Սեղան, կերակուր:
– ՍՊԱՍ ՈՒՆԵԼ՝ ՏԱՆԵԼ, Ի ՍՊԱՍՈՒ ԿԱԼ. 1. Սպասաւորել, ծառայել, պաշտել: 2. Հոգալ, փոյթ առնել, խնամ տանել:
ՍՊԱՍԱԼԱՐ, գ. ա. Զօրապետ, զօրագլուխ:
ՍՊԱՍԱԿԱԼ, ա. Սպասարար, սպասաւոր:
ՍՊԱՍԱՀԱՐԿԵԼ (իմ), չբ. Սպասաւորել, ծառայել, արբանեկել:
ՍՊԱՍԱՀԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Արբանեկութիւն, սպասաւորութիւն, սպաս, ծառայութիւն, պաշտօն:
ՍՊԱՍԱՏՈՒՆ, տե՛ս ՍԱՐԿԱՒԱԳԱՆՈՑ (2):
ՍՊԱՍԱՐԱՐ, ա. Սպասակալ, պաշտօնեայ, կամակատար:
ՍՊԱՍԱՒՈՐ, գ. 1. Արբանեակ, ծառայ: 2. Գործակալ, մատակարար, պաշտօնեայ (արքունի կամ եկեղեցական):
ՍՊԱՍԱՒՈՐԱԲԱՐ, մ. Սպասաւորապէս:
ՍՊԱՍԱՒՈՐԱԿ, ա. գ. 1. Սպասաւոր, արբանեակ, զինակիր: 2. Սպասաւորական:
ՍՊԱՍԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Սպասաւորակ, հարկաւոր, հարկաւորական:
ՍՊԱՍԱՒՈՐԱԿԻՑ, տե՛ս ՊԱՇՏՕՆԱԿԻՑ:
ՍՊԱՍԱՒՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՍՊԱՍԱՒՈՐԱԲԱՐ:
ՍՊԱՍԱՒՈՐԵԼ, նբ. չբ. 1. Սպաս տանել, սպասահարկել, պաշտել, ծառայել, արբանեկել: 2. Հոգալ, մատակարարել,

տնտեսել, տնօրինել:
ՍՊԱՍԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Սպաս, պաշտօն, ծառայութիւն, արբանեկութիւն, մատակարարութիւն, խնամարկութիւն:
- ՍՊԱՍԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ ՀԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼ. Սպասաւորել, սպասահարկել, պաշտել:
ՍՊԱՍԵԱԿ, ա. գ. 1. Սպասիկ, սպասարար, խնամակալ, առընթերակաց, պաշտօնեայ, դայեակ: 2. Դէտ, պահապան, դարանակալ:
ՍՊԱՍԵԼ, չբ. և նբ. 1. Ակն ունել, ակնկալել, համբերել: 2. Սպաս տանել, պաշտել, սպասաւորել, ի սպասու կալ:
ՍՊԱՍԻԿ, տե՛ս ՍՊԱՍԵԱԿ (1):
ՍՊԱՍՈՒՄՆ, գ. Ակնկալութիւն, յոյս:
ՍՊԱՏԱՂԱՆՔ, գ. Փափկութիւն, բարեկեցութիւն:
ՍՊԱՐԱԿԻՐ, ա. գ. Ասպարակիր, վահանաւոր:
ՍՊԱՐԱՊԵՏ, գ. Սպայապետ, զօրապետ, զօրավար:
ՍՊԱՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Զօրավարութիւն, ստրատեղատութիւն:
ՍՊԻ, գ. Հետք:
ՍՊԻՆ, տե՛ս ՍԻՊԷ:
ՍՊԻՏԱԿ, ա. Սպիտակագոյն:
ՍՊԻՏԱԿԱԳՈՅՆ[1], տե՛ս ՍՊԻՏԱԿ:
ՍՊԻՏԱԿԱԳՈՅՆ[2], ա. Սպիտակայեղց:
ՍՊԻՏԱԿԱԶԳԵՍՏ, ա. Սպիտակահանդերձ, պայծառ:
ՍՊԻՏԱԿԱԿԻԶՆ, ա. Լուսակիզն:
ՍՊԻՏԱԿԱՀԱՆԴԵՐՁ, ա. Սպիտակազգեստ:
ՍՊԻՏԱԿԱՁԻ, տե՛ս ՃԵՐՄԱԿԱՁԻ:
ՍՊԻՏԱԿԱՑԵՂՑ, ա. Սպիտակագոյն (շատ սպիտակ):
ՍՊԻՏԱԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Սպիտակել: 2. Պայծառանալ:
ՍՊԻՏԱԿԱՆԻՇ, ա. Սպիտակագոյն:
ՍՊԻՏԱԿԱՓԱՅԼ, ա. Սպիտակափառ, մաքրափառ, պայծառ, մաքուր:
ՍՊԻՏԱԿԱՓԱՌ, տե՛ս ՍՊԻՏԱԿԱՓԱՅԼ:
ՍՊԻՏԱԿԵԼ (իմ), տե՛ս ՍՊԻՏԱԿԱՆԱԼ:
ՍՊԻՏԱԿԵՐԱՆԳ, ա. Սպիտակագոյն, փխբ. պայծառ, փայլուն:
ՍՊՈՒԺԵԼ, նբ. 1. Ցերկարաձգել: 2. Ցապաղել, դանդաղել:
ՍՊՈՒԺՈՒՄՆ, գ. Դանդաղումն, անհոգութիւն, յերկարաձգութիւն:
ՍՊՈՒՆԳ, ՍՊՈՒՆԿ, գ. Սաթնուկ:
ՍՊՈՒՌ, տե՛ս ՍՊԱՌՍՊՈՒՌ:
ՍՊՏՈՒՐ, գ. Աղբ, քակոր:
ՍՊՐԴԱՆԱԼ, տե՛ս ՍՊՐԴԵԼ[2] (իմ):
ՍՊՐԴԵԼ[1], նբ. Սողոսկել (սպրդել տալ):
ՍՊՐԴԵԼ[2] (իմ), չբ. Սպրդանալ, սողոսկել:
ՍՌՆԱԿ, գ. Սեռն:
ՍՌՆԱՊԱՆ, գ. Ձանկապան:
ՍՌՆՁԱՆՔ, տե՛ս ՇՌՆՁԱՆ:
ՍՏԱԲԱՆ, ա. Ստախօս, յօդաբան:
ՍՏԱԲԱՆԵԼ, նբ. չբ. Սուտ խօսել:
ՍՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստախօսութիւն:
ՍՏԱԲԱՐ, տե՛ս ՍՈՒՏ (3):
ՍՏԱԳԻՐ, ա. Ստայօդ:
ՍՏԱԽՕՍ, տե՛ս ՍՏԱԲԱՆ:
ՍՏԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ՍՏԱԾԵԼ, տե՛ս ՏԱԾԵԼ:
ՍՏԱԿԱՐԾ, ա. Ստակարծող:
ՍՏԱԿԱՐԾՈՂ, տե՛ս ՍՏԱԿԱՐԾ:
ՍՏԱՀԱԿ, ա. 1. Անսաստ, ստամբակ, անկարգ, անխրատ, անառակ, խռովարար, խեռ, յանդուգն: 2. Նման. Սաստիկ, բուռն:
- ՍՏԱՀԱԿՍ, մ. Անկարգաբար:
ՍՏԱՀԱԿԵԼ, չբ. Խեռել, ըմբոստանալ, հեստել, անսաստել:
ՍՏԱՀԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Խեռութիւն, հեստութիւն, անսաստութիւն, ապստամբութիւն, խռովութիւն:
ՍՏԱՄԲԱԿ, ա. Խստամբակ, խիստ, դժնեայ, ապառում, ապստամբ, բուռն:
ՍՏԱՄԲԱԿԵԼ, չբ. Ըմբոստանալ, ապըստամբել, ստահակել:

ՍՏԱՄԲԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստահակութիւն, յանդգնութիւն, խստութիւն, անկարգութիւն:

ՍՏԱՄՈՔ, տե՛ս ՍՏԱՄՈՔՍ:

ՍՏԱՄՈՔՍ, գ. (կզմխս.) Ստամոք, որովայն:

ՍՏԱՅՕԴ, ա. 1. Մտացածին, ստապատում: 2. մ. Ստութեամբ:

ՍՏԱՆԱԼ, նբ. 1. Ժառանգել, գնել, շահել, ունել: 2. Հաստել, հաստատել, ստեղծանել, առնել:

ՍՏԱՆՋՆԵԼ, տե՛ս ԸՍՏԱՆՋՆԵԼ:

ՍՏԱՆՈՒԷՐ, ա. Անսրբազան:

ՍՏԱՆՈՒՆ, տե՛ս ՍՈՒՏԱՆՈՒՆ:

ՍՏԱՇԽՆ, գ. Տաշխ, տաշխն, ստաքտիկէ:

ՍՏԱՊԱՃՈՅՃ, ա. Սուտմուտ, սափասուտ:

ՍՏԱՊԱՏԻՐ, ա. Սուտապատիր, նենգապատիր:

ՍՏԱՊԱՏՈՒՄ, ա. Ստայօդ, մտացածին:

ՍՏԱՑԱԿԱՆ, ա. 1. Յետամտական: 2. Ստեղծական, արարածական, եղական, ստեղծուած:

ՍՏԱՑԻՉ, ՍՏԱՑՈՂ, ա. գ. 1. Հաստիչ, ստեղծիչ, արարիչ: 2. Գնող, տէր:

ՍՏԱՑՈՒԱԾ, գ. 1. Ինչք, գոյք, մեծութիւն, ժառանգութիւն, կալուած, կահ, կարասի, աղխ: 2. Ստեղծուած, հաստուած, արարած: 3. Ստացումն:

ՍՏԱՑՈՒԱԾԱՇԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հարըստութիւն, ճոխութիւն, մեծութիւն:

ՍՏԱՑՈՒԱԾԱՍԷՐ, ա. Ընչասէր, ագահ:

ՍՏԱՑՈՒԱԾԱՒՈՐ, ա. Մեծատուն, հարուստ:

ՍՏԱՑՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Հարստութիւն, ճոխութիւն, մեծութիւն:

ՍՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ[1], պբ. Ժառանգեցուցանել, հաստատել:

ՍՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ[2], պբ. Ի սուտ հանել, ունայնացուցանել, խարդախել:

ՍՏԱՑՔ, գ. Ստացուած, ստացումն:

ՍՏԱՔՏԻԿԷ, տե՛ս ՍՏԱՇԽՆ:

ՍՏԳԻՒՏ, տե՛ս ԸՍՏԳԻՒՏ:

ՍՏԳՏԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՍՏԳՏԱՆԵԼ:

ՍՏԳՏԱՆՔ, տե՛ս ԸՍՏԳՏԱՆՔ:

ՍՏԵԼ, չբ. նբ. Սուտ խօսել, խաբել:

ՍՏԵՂԱՆԱԼ, չբ. Ձտեղել, զետեղել, ետեղանալ:

ՍՏԵՂԾԱԲԱՆԵԼ, նբ. Կցկցել, յօդել, կեղծաւորել:

ՍՏԵՂԾԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանաստեղծութիւն, ճարտարաբանութիւն, ճարտարախօսութիւն:

ՍՏԵՂԾԱԳՈՐԾ, ա. Ստեղծիչ, արարիչ:

ՍՏԵՂԾԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. 1. Ստեղծանել, արարչագործել, հաստել, կազմել, յօրինել: 2. Ճարտարել, հնարել:

ՍՏԵՂԾԱԿԱՆ, գ. ա. 1. Արարածական, եղական, արարած: 2. Ձեռագործ: 3. Մտացածին:

ՍՏԵՂԾԱՆԵԼ, նբ. 1. Ստեղծուլ, առնել, արարչագործել, հաստել: 2. Յօրինել, կազմել, կերտել: 3. Կցկցել, յօդել, ստեղծաբանել:

ՍՏԵՂԾԻՉ, գ. 1. Արարիչ, հաստիչ: 2. Յօրինիչ:

ՍՏԵՂԾՈՒԱԾ, գ. 1. Արարած, հաստուած, եղական, յօրինուած: 2. Ստեղծումն, կազմութիւն:

ՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍՏԵՂԾՈՒՄՆ:

ՍՏԵՂԾՈՒԼ, տե՛ս ՍՏԵՂԾԱՆԵԼ:

ՍՏԵՂԾՈՒՄՆ, գ. Ստեղծութիւն (ստեղծանելը):

ՍՏԵՂՆ, գ. 1. Ցօղուն, ծիղ, ծղօտ: 2. Ճիւղ, ոստ, շառաւիղ:

ՍՏԵՂՆԱՇԻՏԱԿ, ա. Ուղղաբերձ:

ՍՏԵՐԴՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երդմնաստութիւն, ստերդումն:

ՍՏԵՐԴՈՒՄՆ, ա. 1. Երդմնասուտ, երդմնակեր: 2. գ. տե՛ս ՍՏԵՐԴՄՆՈՒԹԻՒՆ:

ՍՏԵՐԻՒՐԵԼ, նբ. Ըստերիւրել, թիւրել, խոտորեցուցանել, մոլորեցուցանել, ի դերև հանել, խանգարել, եղծանել:

ՍՏԵՐԻՒՐՈՒՄՆ, գ. Խոտորումն, խանգարումն:

ՍՏԵՐՁ, ա. Ամուլ, անծննդական:
ՍՏԵԻ, գ. Բուրգ (մանաւանդ՝ ուղտի):
ՍՏԵԻԵՂԷՆ, ա. Խորգեղէն, մազեղէն:
ՍՏԷՊ, գ. 1. Ճեպ, ճեպումն, շտապ, փոյթ: 2. ա. Յաճախ, անդադար, անընդհատ: 3. մ. Յաճախակի: 4. Ստիպաւ, ստիպով, փութով, ճեպով:
- ՍՏԻՊԱԻ, ՍՏԻՊՈՎ, մ. 1. Փութով, ճեպով, ստիպաբար, ստիպապէս: 2. Յօժարութեամբ, ինքնակամ:
- ՍՏԷՊ ԿԱԼ. Դեգերել, հանապազորդել, յարամնալ:
- ՍՏԷՊ ՍՏԷՊ, մ. Փոյթ ընդ փոյթ, ճեպի ճեպոյ, անդադար, անընդհատ:
ՍՏԻՆ, ՍՏԻՆՔ, գ. 1. Կուրծք: 2. լայնաբար՝ Լանջք:
ՍՏԻՊԱԲԱՐ, ՍՏԻՊԱԳՈՅՆ, ՍՏԻՊԱՊԷՍ, տե՛ս ՍՏԷՊ (4):
ՍՏԻՊԵԼ, նբ. Ստիպեցուցանել, փութացուցանել, ճեպեցուցանել, տագնապել, բռնադատել, հարկել, հարկեցուցանել:
ՍՏԻՊԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՍՏԻՊԵԼ:
ՍՏԿԵԼ, չբ. Շողոքորթել, քծնել:
ՍՏՆԱՆԵԼ, չբ. Գամագիտ՝ գամագիւտ լինել, զօրել, բաւել, ուժել:
ՍՏՆԴԻԱՑ, ՍՏՆԴԻԱՑ, ա. գ. Դիեցիկ, կաթնակեր, կաթնածուծ:
ՍՏՆԴԻԵԼ, նբ. Դիել:
ՍՏՆՏՈՒ, ա. գ. Դայեակ:
ՍՏՈՄ, տե՛ս ՍԱՅՐ:
ՍՏՈՄԱՆ, գ. Սափոր, կուժ:
ՍՏՈՅԳ, ա. 1. Ճշմարիտ, հաւաստի, հաստատ, անշուշտ, անսուտ, աներկբայ, ճիշդ, անվրէպ: 2. Հաւատարիմ, հարազատ, անխարդախ: 3. Արդար, բարեպաշտ: 4. մ. Ստուգապէս, ստուգիւ, ստուգութեամբ, ճշմարտիւ, արդարեւ:
ՍՏՈՐ, գ. 1. Ներքին: 2. ա. Ներքոյ, ի ներքոյ, ստորին: 3. մ. Ստորի, ի վայր ցած:
ՍՏՈՐԱԲԵՐ, տե՛ս ՎԱՅՐԱԲԵՐ:
ՍՏՈՐԱԲԵՐԵԼ (իմ), տե՛ս ՎԱՅՐԱԲԵՐԵԼ:
ՍՏՈՐԱԲՆԱԿ, ա. Վայրաբնակ, ստորնային:
ՍՏՈՐԱԳԻՐ, գ. Արձանագիր, մակագրութիւն:
ՍՏՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Ստորնագոյն, խոնարհագոյն, ներքին:
ՍՏՈՐԱԳՐԱԿԱՆ, ա. Գծագրական:
ՍՏՈՐԱԳՐԵԼ, նբ. 1. Ձեռագրել, հաստատել: 2. Ճառել, նկարագրել, գծագրել, ստուերագրել, նշանակել, բացատրել: 3. Համարել:
ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գծագրութիւն, նկարագրութիւն: 2. Բացատրութիւն: 3. Հաւանութիւն, հաստատութիւն:
ՍՏՈՐԱԴՐԱԿԱՆ, ա. Պայմանաւոր, յանձնառական:
ՍՏՈՐԱԴՐԵԼ, նբ. Ենթադրել, առդնել:
ՍՏՈՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ենթադրութիւն:
ՍՏՈՐԱԽՈՒԶԵԼ, տե՛ս ՍՏՈՐԱԿՏՐԵԼ:
ՍՏՈՐԱԿԱՑ, ա. գ. 1. Ստորին, ստորային, երկրաւոր: 2. Հպատակ, ծառայ: 3. Ենթակայ, ստորանկեալ (որեւէ դատողութեան՝ քննութեան եւ առարկայ՝ նիւթ):
ՍՏՈՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստորակացութիւն:
ՍՏՈՐԱԿԱՆ, ա. Ստորային, ստորին:
ՍՏՈՐԱԿԱՑ, տե՛ս ՍՏՈՐԱԿԱՑ:
ՍՏՈՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍՏՈՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ:
ՍՏՈՐԱԿՏՈՒՐ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՍՏՈՐԱԿՏՐԵԼ:
ՍՏՈՐԱԿՏՐԵԼ, նբ. Ստորակտուր առնել, ստորախուզել, կարճել:
ՍՏՈՐԱՅԻՆ, ա. Ստորնային, ստորին, ներքին, երկրաւոր:
ՍՏՈՐԱՆԱԽԱՆՁ, տե՛ս ԳԵՏՆԱՆԱԽԱՆՁ:
ՍՏՈՐԱՆԿԵԼ (իմ), չբ. 1. Անկանել, կործանել, գլորել: 2. Հպատակել:
- ՍՏՈՐԱՆԿԵԱԼ, տե՛ս ՍՏՈՐԱԿԱՑ (3):
ՍՏՈՐԱՆՇԱՆԱԿԵԼ, նբ. Ստորանշանել, ստորագրել:

ՍՏՈՐԱՆՇԱՆԵԼ, տե՛ս ՍՏՈՐԱՆՇԱՆԱԿԵԼ:
ՍՏՈՐԱՍԱԿԱՆ, ա. Խունհրդմնական, Հաւանական:
ՍՏՈՐԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստորասութիւն, առասացութիւն, ասացուած, բան, ճառ:
ՍՏՈՐԱՍԵԼ, նբ. Հաստատել (զբան), ստորուսել:
ՍՏՈՐԱՍՈՅՔ, ա. Խորասոյզ:
ՍՏՈՐԱՍՈՒԶԵԼ (իմ), չբ. Խորասոյզ լինել, խորասուզել:
ՍՏՈՐԱՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍՏՈՐԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ:
ՍՏՈՐԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ, ա. Հողեղէն, երկրաստեղծ:
ՍՏՈՐԱՔԱՐՇ, ա. Վայրաքարշ, գետնաքարշ, գետնասող, երկրաքարշ, ստորանախանձ:
ՍՏՈՐԵԱՒ, Ի ՍՏՈՐԵԱՒ, տե՛ս ՍՏՈՐԵՒ:
ՍՏՈՐԵՐԿՐԵԱՅ, տե՛ս ՍԱՆԴԱՐԱՄԵՏԱԿԱՆ (2):
ՍՏՈՐԵՒ, ԶՍՏՈՐԵՒ, Ի ՍՏՈՐԵՒ, մ. նխդ. ա. 1. Ի ստոր, ի վայր, ի ներքոյ: 2. Ներքին, ստորին:
ՍՏՈՐԻ, տե՛ս ՍՏՈՐ (3):
ՍՏՈՐԻՆ, ա. Ստորային, ներքին:
– ՍՏՈՐԻՆՔ, գ. Սանդարամետք:
ՍՏՈՐԻՋԱՆԵԼ, ՍՏՈՐԻՋԵԼ, չբ. Վայրաբերել, վայրիջանել, վայրիջել:
ՍՏՈՐՄԻՒՔ, գ. Հաւաք. Ալք:
ՍՏՈՐՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՍՏՈՐԱԳՈՅՆ:
ՍՏՈՐՆԱԿ, գ. Վտաւակ, ներքնակ, բաճկոն, չապիկ:
ՍՏՈՐՆԱԿԱՅԻՆ, տե՛ս ՍՏՈՐՆԱԿԱՆ:
ՍՏՈՐՆԱԿԱՆ, ա. Ստորին, ստորնային, ներքին:
ՍՏՈՐՆԱՅԻՆ, տե՛ս ՍՏՈՐՆԱԿԱՆ:
ՍՏՈՐՆԱՒՈՐ, ա. Ստորնական, ստորին:
ՍՏՈՐՆԱՔԱՐՇ, տե՛ս ՍՏՈՐԱՔԱՐՇ:
ՍՏՈՐՆԵԱՅ, տե՛ս ՍՏՈՐԻՆ:
ՍՏՈՐՈԳԵԼ, նբ. 1. (տրամ.) Ստորասել: 2. (յունարէնի նմանակութեամբ) Զարախօսել, ամբաստանել, պարսաւել, բամբասել:
ՍՏՈՐՈԳԻՉ, ա. Զարախօս:
ՍՏՈՐՈԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ստորոգումն, ստորասութիւն, ստորասացութիւն, ասացուած: 2. Զարախօսութիւն:
ՍՏՈՐՈԳՈՒՄՆ, տե՛ս ՍՏՈՐՈԳՈՒԹԻՒՆ (1):
ՍՏՈՐՈՎԵՆԻ, տե՛ս ՍՈՃԻ:
ՍՏՈՐՈՏ, գ. 1. Լեռնոտն: 2. Քղանցք:
ՍՏՈՐՈՒՍԵԼ, տե՛ս ՍՏՈՐԱՍԵԼ:
ՍՏՈՐՈՒՍՏ, (միայն Ի ՍՏՈՐՈՒՍՏ ձևով), մ. Ի ներքուստ, ի ներքոյ, ի խոնարհուստ:
ՍՏՈՒԱՐ, ա. 1. Հաստ, պինդ, թանձր, հոծ, խիտ: 2. Տոկուն, զօրեղ, բուռն, ծանր: 3. (քեր.) Թաւ, յոյր:
ՍՏՈՒԱՐԱՄԱԾ, տե՛ս ԹԱՆՁՐԱՄԱԾ:
ՍՏՈՒԱՐԱՆԱԼ, չբ. Թանձրանալ, թաւանալ, յօրանալ, հաստանալ, մեծանալ:
ՍՏՈՒԱՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թանձրացուցանել, զօրացուցանել, ծանրացուցանել:
ՍՏՈՒԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Թանձրութիւն, հոծութիւն:
ՍՏՈՒԳԱԲԱՆ, ա. 1. Ճշմարտախօս, ստուգախօս: 2. Ստոյգ, ճշգրիտ, հաւաստի:
ՍՏՈՒԳԱԲԱՆԱՊԷՍ, մ. Ճշմարտապէս, ստուգապէս:
ՍՏՈՒԳԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճշմարտախօսութիւն, ճշդութիւն:
ՍՏՈՒԳԱԲԱՐ, մ. Ստուգութեամբ, ստուգապէս, ստուգիւ, ճշդիւ, անվրէպ, աներկբայ, անշուշտ:
ՍՏՈՒԳԱԲԱՐԲԱՌ, ա. Ճշմարտապատում:
ՍՏՈՒԳԱԳՈՅՆ, ա. մ. Ճշմարտագոյն, անվրէպ, քաջ:
ՍՏՈՒԳԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Արդարադատութիւն:

ՍՏՈՒԳԱԽՕՍ, ա. Ճշմարտախօս, ստուգաբան:
ՍՏՈՒԳԱԿԱՆ, ա. Ստոյգ, ճշմարիտ:
ՍՏՈՒԳԱՀՄՈՒՏ, ա. Քաջահմուտ:
ՍՏՈՒԳԱՊԱՏՈՒՄ, ա. մ. Ճշգրտապատում:
ՍՏՈՒԳԱՊԷՍ, տե՛ս 1. ՍՏՈՒԳԱԲԱՐ: 2. ՍՏՈՒԳԱԲԱՆԱՊԷՍ:
ՍՏՈՒԳԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրատեսութիւն:
ՍՏՈՒԳԵԼ, նբ. Ճշմարտել, ճշգրտել, տեղեկանալ:
ՍՏՈՒԳԻՒ, տե՛ս ՍՏՈՒԳԱԲԱՐ:
ՍՏՈՒԳՆ, գ. (կզմխս.) Որկոր:
ՍՏՈՒԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ճշմարտութիւն, հաւաստիք: 2. Ճշմարտախօսութիւն, արդարութիւն, հաւատարմութիւն:
- ՍՏՈՒԳՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ՍՏՈՒԳԱԲԱՐ:
ՍՏՈՒԵՐ, գ. 1. Հովանի, շուք: 2. Խաւար, մթութիւն:
ՍՏՈՒԵՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կեղծաւորութիւն:
ՍՏՈՒԵՐԱԳԻՐ, գ. Ստուերագրութիւն:
ՍՏՈՒԵՐԱԳՈՅՆ, ա. Նսեմագոյն, սևագոյն, մթին:
ՍՏՈՒԵՐԱԳՐԵԼ, նբ. Նախագծել, ստուերագրել:
ՍՏՈՒԵՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍՏՈՒԵՐԱԳԻՐ:
ՍՏՈՒԵՐԱԴՐԵԼ, տե՛ս ՍՏՈՒԵՐԱԳՐԵԼ:
ՍՏՈՒԵՐԱԿԱՆ, ա. 1. Ստուերակերպ: 2. Նսեմ, աղօտ: 3. փխբ. Փոփոխական, անցաւորական:
ՍՏՈՒԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անցաւորութիւն:
ՍՏՈՒԵՐԱԿԵՐՊ, ա. Ստուերատեսակ, ստուերական:
ՍՏՈՒԵՐԱԿԵՐՊԵԼ (իմ), չբ. Նսեմանալ:
ՍՏՈՒԵՐԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստուերականութիւն, նմանութիւն ևեթ, տեսիլ:
ՍՏՈՒԵՐԱՄԱԾ, ա. Մթագին, խաւարին, ստուերապատ:
ՍՏՈՒԵՐԱՅԻՆ, տե՛ս ՍՏՈՒԵՐԱԿԱՆ:
ՍՏՈՒԵՐԱՆԱԼ, չբ. Մթագնել, նսեմանալ, աղօտանալ, խաւարել, անշքանալ:
ՍՏՈՒԵՐԱՊԱՏ, տե՛ս ՍՏՈՒԵՐԱՄԱԾ:
ՍՏՈՒԵՐԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՍՏՈՒԵՐԱԿԵՐՊ:
ՍՏՈՒԵՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նսեմացուցանել, մթացուցանել, քողարկել, պատրուակել:
ՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստախօսութիւն, խաբէութիւն, խարդախութիւն, նենգութիւն, կեղծաւորութիւն, կեղծիք:
ՍՏՈՒԿ, ա. Ստախօս, ստաբան:
ՍՏՈՒՄԱՆ, տե՛ս ՍՏՈՄԱՆ:
ՍՏՈՒՆԳԱՆԵԼ, նբ. չբ. Անունկնդիր լինել, թերալսել, անսաստել, հեստել, ապախտ առնել:
ՍՏՈՒՆԳԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՍՏՈՒՆԳԱՆՈՒԹԻՒՆ, ՍՏՈՒՆԳԱՆՈՒՄՆ, գ. Անլսողութիւն, անհնազանդութիւն, պատուիրազանցութիւն:
ՍՏՐԱՏ, գ. Զօրապետ:
ՍՏՐԱՏԵԼԱՏ, գ. Զօրավար, զօրապետ, սպարապետ:
ՍՏՐԱՏԵԼԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Զօրավարութիւն, սպարապետութիւն:
ՍՏՐԿԱԳՈՅՆ, ա. Անարգագոյն, յետսամիտ:
ՍՏՐԿԱԾԻՆ, ա. Ծառայածին:
ՍՏՐԿԱՄԵԾԱՐ, ա. Ծառայամեծար, անարգամեծար:
ՍՏՐԿԱՆԱԼ, չբ. Ծառայանալ:
ՍՏՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծառայութիւն, աղախնութիւն, գերութիւն:
ՍՏՐՈԲՈՂՈՆ, տե՛ս ՍՈՃԻ:
ՍՏՐՈՒԿ, ա. գ. 1. Ծառայ, հպատակ, ընդոծին: 2. Գերի:
ՍՏՐՋԱՆԱԼ, չբ. 1. Զղջանալ, ապաշաւել, փաշաման կրել: 2. Մորմոքել:
ՍՏՐՋԱՆՔ, գ. Ապաշաւ, զղջումն, տարջումն:
ՍՏՐՋԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զղջացուցանել:
ՍՏՐՋՈՒՄՆ, տե՛ս ՍՏՐՋԱՆՔ:

ՍՐԱԳՆԱՑ, ա. Սրընթաց:
ՍՐԱԳՈՅՆ, ա. 1. Սայրասուր: 2. Նրբագոյն, արագագոյն: 3. մ. Վաղագոյն:
ՍՐԱԹԵՒ, ա. 1. Երագաթև, սրաթռիչ: 2. Թաղանթաթև (մեղուի մասին):
ՍՐԱԹՌԻՉ, ա. Արագաթռիչ, սրաթև, սրընթաց:
ՍՐԱԽՈՂԽՈՂ, ա. Սրախոց, սրափողոտ:
ՍՐԱԽՈՑ, տե՛ս ՍՐԱԽՈՂԽՈՂ:
ՍՐԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Սուր, ժանտախտ, մահտարաժամ:
ՍՐԱԿՆ, ա. Սուրակն, սրատես, սրահայեաց:
ՍՐԱԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրատեսութիւն, սրահայեցութիւն:
ՍՐԱԿՈԽ, ա. Սուրակոխ:
ՍՐԱԿՈՏՈՐ, ա. Նրանակոտոր, սրամահ:
ՍՐԱՀ, գ. 1. Գաւիթ: 2. Ժողովարան, դահլիճ: 3. Սրահակ:
ՍՐԱՀԱԿ, գ. 1. Վարագոյր, սրսկապան, օթոց: 2. Սրահ (փոքր):
ՍՐԱՀԱՋԵՂՈՒՆ, ա. Գմբեթարդ:
ՍՐԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Սրատես, սրակն:
ՍՐԱՀԱՅԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրատեսութիւն, սրակնութիւն:
ՍՐԱՄԱՀ, ա. Սրակոտոր:
ՍՐԱՄԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Սպանումն, գլխատումն, խողխողումն:
ՍՐԱՄԵՐԿ, ա. Սուսերամերկ, սրաւորեալ:
ՍՐԱՄԻՏ, ա. Արագամիտ, կորովամիտ:
ՍՐԱՆԱԼ, չբ. Սուրհալ, սուրալ, սլանալ, սրավարել, խոյանալ, երագել, փախչել:
ՍՐԱՇԱՐԺ, ա. Արագաշարժ, արագընթաց, սրընթաց:
ՍՐԱՎԱՐ, ա. Սրընթաց, արշաւասոյր, սրաշարժ, օդապարիկ:
ՍՐԱՎԱՐԵԼ (իմ), տե՛ս ՍՐԱՆԱԼ:
ՍՐԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արագաշարժութիւն:
ՍՐԱՏԵՍ, ա. Սրատեսիլ, սրատեսիկ, սրակն, սրահայեաց, շատատես:
– ՍՐԱՏԵՍՆ, գ. Սրատեսութիւն:
ՍՐԱՏԵՍԻԼ, ՍՐԱՏԵՍԻԿ, տե՛ս ՍՐԱՏԵՍ:
ՍՐԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրակնութիւն, յստակատեսութիւն:
ՍՐԱՒՈՐԵԱԼ, ա. Սրամերկ:
ՍՐԱՓՈՂՈՏ, տե՛ս ՍՐԱԽՈՂԽՈՂ:
ՍՐԲԱԲԱՆԵԼ, նբ. Սրբազնաբանել, սրբաձայնել:
ՍՐԲԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրբասացութիւն, սրբերգենութիւն:
ՍՐԲԱԲԱՐ, մ. Սուրբ, սրբութեամբ, փխբ. պայծառապէս:
ՍՐԲԱԳՈՅՆ, ա. Մաքրագոյն, պայծառագոյն, պատուականագոյն:
ՍՐԲԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Մաքրազարդել:
ՍՐԲԱԶԱՆ, ա. 1. Սրբանուէր, նուիրական, աստուածազան, աստուածային, սուրբ: 2. Պարկեշտ, անարատ, մաքուր, ազնիւ:
ՍՐԲԱԶԱՆԵԼ, նբ. 1. Նուիրագործել: 2. Աստուածացուցանել:
ՍՐԲԱԶԱՆԻՉ, ա. գ. 1. Քահանայ: 2. Քուրմ:
ՍՐԲԱԶԳԵՍՏ, ա. Մաքրակենցաղ, մաքրակրօն:
ՍՐԲԱԶՆԱԲԱՆԵԼ, նբ. Սրբաբանել, օրհնել:
ՍՐԲԱԶՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Օրհնութիւն:
ՍՐԲԱԶՆԱԲԱՐ, մ. Սրբազնապէս, սրբաբար:
ՍՐԲԱԶՆԱԳՈՅՆ, ա. Ամենասուրբ:
ՍՐԲԱԶՆԱԳՈՐԾ, ա. Նուիրակատար, սրբազնակատար, սրբարար:
ՍՐԲԱԶՆԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Նուիրագործել, քահանայագործել:
ՍՐԲԱԶՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Քահանայագործութիւն, նուիրումն:
ՍՐԲԱԶՆԱԿԱՆ, ա. Սրբազան, նուիրական, քահանայական, սուրբ, աստուածային:
ՍՐԲԱԶՆԱԿԱՏԱՐ, տե՛ս ՍՐԲԱԶՆԱԳՈՐԾ:
ՍՐԲԱԶՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՍՐԲԱԶՆԱԲԱՐ:

ՍՐԲԱՋՆԱՎԱՅԵԼՈՒՉ, տե՛ս ՍՐԲԱՎԱՅԵԼՈՒՉ:
ՍՐԲԱՋՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Սրբութիւն: 2. Քահանայութիւն, հայրապետութիւն:
ՍՐԲԱԿԱՆ, ա. 1. Սուրբ: 2. Սրբազան, անարատ, անբիծ, մաքուր, մաքրական: 3. Սրբարար: 4. գ. Սրբութիւն:
ՍՐԲԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրբութիւն, մաքրութիւն, արբեցողութիւն:
ՍՐԲԱԿԵԱՑ, ա. Մաքրակրօն:
ՍՐԲԱՀԱՄ, ա. Քաղցրահամ (ջրի մասին):
ՍՐԲԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Սրահայեաց:
ՍՐԲԱՀՈԳԻ, ա. Սրբակեաց:
ՍՐԲԱՁԱՅՆԵԼ, տե՛ս ՍՐԲԱԲԱՆԵԼ:
ՍՐԲԱՄԱՏՈՅՑ, ա. 1. Սրբանուէր: 2. Սուրբ:
ՍՐԲԱՅԻՆ, տե՛ս ՍՐԲԱԿԱՆ:
ՍՐԲԱՆ, գ. (կզմխս.) Երաստանք:
ՍՐԲԱՆՈՒԷՐ, ա. Սրբամատոյց, նուիրական, սրբազան:
ՍՐԲԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Շաբաթապահութիւն:
ՍՐԲԱՊԷՍ, մ. Սրբութեամբ, մաքրապէս, անարատաբար, անարատապէս:
ՍՐԲԱՍԱՑ, ա. Օրհնաբան, սրբերգեան:
– ՍՐԲԱՍԱՅՔ, գ. Սրբասացութիւն:
ՍՐԲԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրբաբանութիւն, սրբերգենութիւն:
ՍՐԲԱՍԷՐ, ա. Մաքրակենցաղ, սուրբ, մաքուր, պարկեշտ, ողջախոհ:
ՍՐԲԱՍՆԵԱԼ, ա. Սրբասնունդ, մաքրակրօն, սրբազան, սուրբ:
ՍՐԲԱՍՆՈՒՆԴ, տե՛ս ՍՐԲԱՍՆԵԱԼ:
ՍՐԲԱՎԱՅԵԼՈՒՉ, ա. Սրբազնավայելուչ, սուրբ:
ՍՐԲԱՐԱՆ, գ. ա. 1. Տաճար, եկեղեցի, խորան: 2. Սրբարար:
ՍՐԲԱՐԱՐ, ա. Սրբիչ, քաւիչ, նորոգիչ, կենդանարար, շնորհատու:
ՍՐԲԱՐԱՐԱԿԱՆ, ա. Սրբական:
ՍՐԲԱՓԱՅԼ, ա. Մաքրափայլ, պայծառ, սուրբ:
ՍՐԲԵԼ, նբ. 1. Մաքրել, մաքրազարդել: 2. Նուիրել, ընծայել, ձօնել:
ՍՐԲԵՐԳԵԱՆ, տե՛ս ՍՐԲԱՍԱՑ:
ՍՐԲԵՐԳԵՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրբաբանութիւն, սրբասացութիւն:
ՍՐԲԵՑՈՂԱԿԱՆ, ա. Սրբարար, սրբիչ:
ՍՐԲԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՍՐԲԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրբումն, սրբութիւն, նուիրումն:
ՍՐԲԻՉ, ա. 1. Սրբարար: 2. գ. Ածելի:
ՍՐԲՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մաքրութիւն: 2. Անմեղութիւն, ամբծութիւն: 3. Քաւութիւն, նուիրումն: 4. Սրբարան:
– ՍՐԲՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Սրբապէս:
ՍՐԵԼ, նբ. 1. Յեսանել: 2. փխբ. Գրգռել, վառել, սաստկացուցանել, սադրել:
ՍՐԸՆԹԱՑ, ա. Արագընթաց, երագընթաց:
ՍՐԻԱՆ, գ. Մանգաղ:
ՍՐԻԿԱՅ, ա. գ. 1. Սիկարեան, աւազակ: 2. Դատարկապորտ, սինլքոր:
ՍՐՈԲԷ, ՍՐՈՎԲԷ, գ. Սէրարփի:
ՍՐՈՒԱԿ, գ. Կամփսակ:
ՍՐՈՒՆՔ, գ. (կզմխս.) Կարթ, ոլոք:
ՍՐՍԿԱՊԱՆ, տե՛ս ՍՐԱՀԱԿ (1):
ՍՐՍԿԵԼ, նբ. Ցանել, ցօղել:
ՍՐՍԿՈՒՄՆ, գ. Ցանումն, ջրացանութիւն:
ՍՐՏԱԲԱԽ, ա. Սրտաթունդ:
ՍՐՏԱԲԵԿ, ա. մ. Սրտակոտոր, սրտապախ, սրտաթափ, ահաբեկեալ:
ՍՐՏԱԲԵԿԵԼ (իմ), չբ. Ահաբեկ լինել, սրտապախ լինել, զահի հարկանել:
ՍՐՏԱԲԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բեկումն, լքումն, սրտաթափումն, վհատութիւն:
ՍՐՏԱԳԷՏ, ա. Ծածկագէտ (սովորաբար Աստծու մասին):
ՍՐՏԱԳԻՆ, ա. մ. Ի բոլոր սրտէ, ի սրտէ:
ՍՐՏԱԹԱՓ, ա. մ. 1. Անսիրտ, սրտաբեկ: 2. Անյոյս, ահաբեկ: 3. Սրտակաթ:
ՍՐՏԱԹԱՓՈՒՄՆ, գ. Լքումն, դողումն, սրտաբեկութիւն:
ՍՐՏԱԹՈՒՆԴ, ա. մ. Սրտաբախ:

ՍՐՏԱԼԻՐ, ա. Խնդալից:
ՍՐՏԱԿԱԹ, ա. 1. Անձկալի, խանդակաթ: 2. տե՛ս ՍՐՏԱԹԱՓ (3):
ՍՐՏԱԿՈՏՈՐ, տե՛ս ՍՐՏԱԲԵԿ:
ՍՐՏԱՆԱԼ, չբ. Զուարթանալ, հրճուել:
ՍՐՏԱՊԱԽ, ա. Սրտաբեկ:
- ՍՐՏԱՊԱԽ ԱՌՆԵԼ. Ահաբեկել, ահաբեկ առնել:
- ՍՐՏԱՊԱԽ ԼԻՆԵԼ. Ահաբեկ լինել, սրտաբեկել:
ՍՐՏԱՊԻՆԴ, ա. Անդրդուելի, հաստատուն:
ՍՐՏԱՊՆԴԵԼ, նբ. Քաջալերել, զօրացուցանել:
ՍՐՏԱՌՈՒԶ, ա. մ. 1. Սրտմտեալ: 2. Սրտաբեկ, սրտակոտոր, վշտահար, թախծալից, տրտում, ցաւագին:
- ՍՐՏԱՌՈՒԶ ԼԻՆԵԼ. Նեղասրտել, սրտմտել, զկծել, դժուարել, ստրջանալ:
ՍՐՏԱՑԱՒ, ա. Կարեկից, ցաւակից:
ՍՐՏԱՑԱՒԱԲԱՐ, մ. Սրտացաւութեամբ, կարեկցաբար:
ՍՐՏԱՑԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարեկցութիւն:
- ՍՐՏԱՑԱՒՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ՍՐՏԱՑԱՒԱԲԱՐ:
ՍՐՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Քաջալերել:
ՍՐՏԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Քաջալերիչ, զօրացուցիչ:
ՍՐՏԵԱՅ, ա. Սրտապինդ, քաջ, արի, անվեհեր:
ՍՐՏԵՌԱՆԴՆ, ա. Ջերմեռանդն:
ՍՐՏՄՏԱԿԱՆ, ա. Ցասմնական:
- ՍՐՏՄՏԱԿԱՆՆ, գ. Ցասմնականն, ցասումն:
ՍՐՏՄՏԵԼ, չբ. Ցասնուլ, բարկանալ, զայրանալ, սրտնուլ:
ՍՐՏՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ցասումն, բարկութիւն, զայրութիւն, սրտնութիւն:
ՍՐՏՆԵՂԵԼ, տե՛ս ՆԵՂԱՍՐՏԵԼ:
ՍՐՏՆԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԵՂԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ:
ՍՐՏՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍՐՏՄՏՈՒԹԻՒՆ:
ՍՐՏՆՈՒԼ, չբ. Սրտմտել, սրտնեղել, դժկամակել:
ՍՓԱԾԱՆԵԼԻ, գ. Առիգած, ընթանոց, միջապատ, ղենջակ:
ՍՓԱԾՈՒՄՆ, գ. Զգեցումն, զգածումն:
ՍՓԻՌ, ՍՓԻՒՌ, ա. Սփռեալ, ցիր և ցան, տարած, համատարած:
- Ի ՍՓԻՒՌՍ կամ Ի ՍՓԻՌՍ. Ամենայն ուրեք:
ՍՓԻՒՐԻԴ, գ. Զամբիւղ, կողով:
ՍՓՈՓԱՆՔ, գ. 1. Սփոփութիւն, մխիթարութիւն: 2. Զուարճութիւն, զբօսանք: 3. Բուժումն:
ՍՓՈՓԵԼ, նբ. Մխիթարել, արգահատել, դիւրել, բուժել, փարատել, զովացուցանել:
ՍՓՈՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Սփոփանք:
ՍՓՌԵԼ, նբ. 1. Տարածանել, ծաւալել, պարզել, ցրուել: 2. Ցանել, սերմանել:
ՍՓՌԻՉ, գ. Ճարմանդ:
ՍՓՐԻԴ, տե՛ս ՍՓԻՒՐԻԴ:
ՍՔԱՆՉԱԿԱՆ, տե՛ս ՍՔԱՆՉԵԼԻ:
ՍՔԱՆՉԱՆԱԼ, չբ. Հրաշանալ, զարմանալ, սխրանալ, հիանալ, պակնուլ:
ՍՔԱՆՉԱՆՔ, գ. Սքանչք, սքանչումն, սքանչացումն, սքանչելիք, զարմանք, հիացումն:
ՍՔԱՆՉԱՑՈՒՄՆ, տե՛ս ՍՔԱՆՉԱՆՔ:
ՍՔԱՆՉԵԼԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հիացուցանել:
ՍՔԱՆՉԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Հիացուցանող, սքանչելարար:
ՍՔԱՆՉԵԼԱԲԱՐ, տե՛ս ՍՔԱՆՉԵԼԱՊԷՍ:
ՍՔԱՆՉԵԼԱԳԵՂ, ա. Հրաշագեղ, չքնաղ:
ՍՔԱՆՉԵԼԱԳՈՅՆ, ա. Հրաշափառ, հրաշափառագոյն:
ՍՔԱՆՉԵԼԱԳՈՐԾ, ա. 1. Սքանչելարար, հրաշագործ, նշանագործ: 2. Զարմանագործ, սքանչացուցիչ, սքանչելի:
ՍՔԱՆՉԵԼԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Հրաշագործել:
ՍՔԱՆՉԵԼԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրաշագործութիւն, սքանչելարարութիւն, հրաշք:

ՍՔԱՆՉԵԼԱԿԱՆ, տե՛ս ՍՔԱՆՉԵԼԻ։

ՍՔԱՆՉԵԼԱԿԵՐՊ, տե՛ս ՍՔԱՆՉԵԼԱՏԵՍ։

ՍՔԱՆՉԵԼԱՀՐԱՇ, ա. Հրաշափառ, գերահրաշ։

ՍՔԱՆՉԵԼԱՇՈՒՔ, ա. մ. Մեծապատիւ։

ՍՔԱՆՉԵԼԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Մեծապայծառ, հրաշափառ։

ՍՔԱՆՉԵԼԱՊԷՍ, մ. 1. Հրաշապէս։ 2. Փառաւորապէս։

ՍՔԱՆՉԵԼԱՏԵՍ, ՍՔԱՆՉԵԼԱՏԵՍԱԿ, ՍՔԱՆՉԵԼԱՏԵՍԻԼ, ՍՔԱՆՉԵԼԱՏԵՍԻԿ, ա. Ահաւոր, սքանչելակերպ, սքանչելագեղ։

ՍՔԱՆՉԵԼԱՐԱՐ, ա. 1. Սքանչելագործ։ 2. Սքանչացուցիչ։

ՍՔԱՆՉԵԼԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍՔԱՆՉԵԼԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ։

ՍՔԱՆՉԵԼԱՓԱՌ, ա. Հրաշափառ։

ՍՔԱՆՉԵԼԻ, ա. Զարմանալի, հիանալի, սխրալի, հրաշափառ, նորահրաշ։

– ՍՔԱՆՉԵԼԻՔ, գ. Հրաշք։

ՍՔԱՆՉԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շքեղութիւն, փառաւորութիւն, մեծութիւն։ 2. Սքանչացումն։

ՍՔԱՆՉՈՒՄՆ, գ. 1. Սքանչացումն, սքանչանք։ 2. Սքանչելիք, հրաշք։

ՍՔԱՆՉՔ, գ. Սքանչելիք, հրաշք։

ՍՔԵՄ, գ. Զգեստ (կրօնաւորի)։

ՍՔՈՂ, գ. Զգեստ։

ՍՔՕՂԱՐԿԵԼ, ՍՔՕՂԵԼ, նբ. Քօղարկել, պատրուակել։

ՍՕՍ, գ. 1. տե՛ս ՍՕՍԻ։ 2. ա. փխբ. Սէգ, պերճ, յաղթանդամ։

ՍՕՍԱՒԻՒՆ, գ. Խօշիւն։

ՍՕՍԱՓԻՒՆ, գ. 1. Շրշիւն։ 2. Սոսկումն, սարսափումն։

ՍՕՍԻ, ՍՕՍՈՅ, գ. (բսբ.) Սօս։

Վ

ՎԱԳԵԼ, տե՛ս ՎԱՐԳԵԼ։

ՎԱԶ, տե՛ս ՎԱԶՔ։

ՎԱԶԵԼ, չբ. 1. Վազս առնուլ, ոստնուլ, խաղալ, ընթանալ, արշաւել, յարձակել։ 2. Անցանել զանցանել։ 3. Ապստամբել, զանց առնել։

– ՎԱԶԵԼ ՍՐՏԻ. Թնդալ, թռթռալ, տրոփել։

ՎԱԶԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ընթացուցանել։

ՎԱԶՎԱԶԵԼ, չբ. Ոստոստել։

ՎԱԶՔ, գ. 1. Ոստոստումն, արշաւանք, ընթացք։ 2. Թնդումն (սրտի)։

– ՎԱԶՍ, ՎԱԶՍ ՎԱԶՍ ԱՌՆՈՒԼ. Վազել, ընթանալ։

ՎԱԽ, գ. Դարաւանդ, գահ, գահաւանդ։

– ՎԱԽ Ի ՎԱԽԷ, ա. Գահավէժ, զառ ի թափ, վախուտ, դժուարուտ, դժուարավայր։

ՎԱԽԵԼ, չբ. Երկնչել, զանգիտել։

ՎԱԽԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զանգիտեցուցանել, երկեցուցանել։

ՎԱԽԿՈՏ, ա. Երկչոտ։

ՎԱԽՃԱՆ, գ. 1. Վերջ, կատարած, աւարտ, գրաւ, եզր։ 2. Նպատակ, դիտաւորութիւն։ 3. Լրումն, կատարումն, մահ։ 4. մ. Հուսկ յետոյ։

ՎԱԽՃԱՆԱԿԱՆ, ա. Վերջին, յետին։

ՎԱԽՃԱՆԵԼ[1], նբ. Աւարտել, կատարել, սպառել, ծախել, գրաւել, մեռուցանել։

ՎԱԽՃԱՆԵԼ[2] (իմ), չբ. Մեռանել, մահանալ։

– ՎԱԽՃԱՆԵԱԼ. Մեռեալ։

ՎԱԽՃԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մեռուցանել, մահացուցանել, վախճանել։

ՎԱԽՈՒՏ, ա. Ապառաժուտ, դժուարուտ, դժուարավայր։

ՎԱԿԱՆԱԿ, ա. Հասուն (լաւ հասած)։

ՎԱԿԱՍ, գ. (եկեղց.) 1. Կրծանոց, լանջա-

նոց, բանակ: 2. Ուսանոց: 3. Խոյր, պսակ, թագ:
ՎԱԿԱՍԱԿԻՐ, ա. Վակասաւոր:
ՎԱԿԱՍԱՒՈՐ, տե՛ս ՎԱԿԱՍԱԿԻՐ:
ՎԱՀ, ձ. 1. Հեգնանքի բացականչութիւն՝ ո՜հ, ո՜, վա՜յ, ո՜հ ո՜հ: 2. Ցաւի՝ վշտի՝ափ-սոսանքի բացականչութիւն՝ ա՜խ:
ՎԱՀԱՆ, գ. Ասպար, վահանակ (փոքր.):
ՎԱՀԱՆԱԴՐՕՇ, ա. Վահանաւոր:
ՎԱՀԱՆԱԿ, գ. 1. տե՛ս ՎԱՀԱՆ: 2. Ծար-մանդ (վահանակաձև), տապակ:
ՎԱՀԱՆԱԿԻՐ, ա. Ասպարակիր, վահա-նաւոր:
ՎԱՀԱՆԱԿԻՑ, ա. Մարտակից, նիզա-կակից:
ՎԱՀԱՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Մարտակցու-թիւն:
ՎԱՀԱՆԱՊԱՏ, տե՛ս ՎԱՀԱՆԱՓԱԿ:
ՎԱՀԱՆԱՎԱՌ, ա. Վահանաւոր (վա-հանով զինուած):
ՎԱՀԱՆԱՒՈՐ, ա. Ասպարաւոր, վահա-նակիր, վահանավառ, վահանադրօշ:
ՎԱՀԱՆԱՓԱԿ, ա. գ. Ասպարափակ, վա-հանապատ:
ՎԱՀԱՆԸՆԿԷՑ ԼԻՆԵԼ. Զէնընկէց լինել:
ՎԱՂ, մ. 1. Կանխաւ, արդէն, յառաջ: 2. Փութով, վաղվաղակի: 3. Վաղիւ: 4. ա. Կանուխ, հին, նախկին, վաղեմի:
– ՎԱՂ ՈՒՐԵՄՆ. Վաղուց, նախավաղ:
ՎԱՂԱԲԱՐԲԱՌ, ա. Նախագուշակ:
ՎԱՂԱԳՈՅՆ, մ. ա. Արագագոյն, կան-խագոյն, յառաջագոյն:
ՎԱՂԱԶԵԿՈՅՑ, ա. Կանխազեկոյց:
ՎԱՂԱԶՐԱՒ, ա. Երագազրաւելի:
ՎԱՂԱԹԱՐՇԱՄ, ա. Դիւրաթառամ:
ՎԱՂԱԿԱՐԾ, մ. Յանկարծ, յանկարծակի:
ՎԱՂԱԿԱՒՈՐ, տե՛ս ՍԱԿՈՒՐ:
ՎԱՂԱՀԱՍ, ՎԱՂԱՀԱՍԻԿ, ա. Արագահաս:
ՎԱՂԱՀԱՍՈՒԿ, ա. 1. Կանխահաս, վա-ղեփեաց: 2. Դիւրափոփոխ, անհաստատ:
ՎԱՂԱՀՈԳԱԿ, ա. Նախահոգակ, կան-խատես:
ՎԱՂԱՀՈՒՊ, ա. մ. Հուպ ընդ հուպ, արագ արագ:
ՎԱՂԱՄԱՀ, ՎԱՂԱՄԱՀՈՒԿ, ա. Վաղա-մեռ, վաղամեռիկ, արագամահ, յանկար-ծամահ:
ՎԱՂԱՄԵՌ, ՎԱՂԱՄԵՌԻԿ, տե՛ս ՎԱ-ՂԱՄԱՀ:
ՎԱՂԱՅԱՐՈՅՑ ԼԻՆԵԼ. Կանխել (առա-ւօտը կանուխ ելնել՝ վեր կենալ):
ՎԱՂԱՊԱՏԻՐ, ա. Դիւրապատիր:
ՎԱՂԱՍԱՍԱՆԱԿԱՆ, ա. Դիւրակործան, վաղափուլ:
ՎԱՂԱՒԵՐ, ա. Վաղափուլ, վաղասասա-նական:
ՎԱՂԱՓՈԽՈՒԿ, ա. 1. Դիւրափոփոխ: 2. Վաղամահ:
ՎԱՂԱՓՈՒԼ, ա. Վաղաւեր, վաղա-սասանական, նախակործան:
ՎԱՂԵՄԻ, ա. Վաղ, հին, նախնի, նախ-կին:
ՎԱՂԵՓԵԱՑ, տե՛ս ՎԱՂԱՀԱՍՈՒԿ (1):
ՎԱՂ ԸՆԴ ՓՈՅԹ, մ. Փոյթ ընդ փոյթ, վաղվաղակի:
ՎԱՂԻՒ, ՎԱՂԻՒՆ, Ի ՎԱՂԻՒՆ, ԱՌ ՎԱՂԻՒ, Ի ՎԱՂԻՒ ԱՆԴՐ, գ. մ. Վա-ղորդայն, այգուց:
ՎԱՂՀԱՍՈՒԿ, ա. Վաղահաս:
ՎԱՂՆՋՈՒՑ, ա. 1. Վաղեմի, կանուխ, հին: 2. մ. Վաղ, ի վաղուց, ի վաղնջուց, ի վաղնջուց հետէ:
– Ի ՎԱՂՆՋՈՒՑ, Ի ՎԱՂՆՋՈՒՑ ՀԵՏԷ, տե՛ս ՎԱՂՆՋՈՒՑ (2):
ՎԱՂՈՐԴԱՅՆ, գ. 1. Այգ, առաւօտ: 2. մ. Այգուց, ընդ առաւօտն, ի վաղիւ անդր:
ՎԱՂՈՒ ԵՒՍ, Ի ՎԱՂՈՒՍՏ, տե՛ս ՎԱ-ՂՈՒՑ (1):
ՎԱՂՈՒՑ, մ. 1. Վաղ, ի վաղնջուց, արդէն: 2. ա. Վաղնջուց, վաղեմի, հին:
– Ի ՎԱՂՈՒՑ, ԸՆԴ ՎԱՂՈՒՑ, ՎԱՂՈՒՑ ՀԵՏԷ, Ի ՎԱՂՈՒՑ ՀԵՏԷ, տե՛ս ՎԱՂՈՒՑ (1):
ՎԱՂՎԱՂ, մ. 1. Վաղվաղակի, փոյթ ընդ

փոյթ, փութով, արագ: 2. Վաղափուլ, խախուտ:

ՎԱՂՎԱՂԱԿԻ, մ. Վաղվաղ, փութանակի, ճեպով, իսկ և իսկ, նոյնժամայն, իսկոյն:

ՎԱՂՎԱՂԵԼ, չբ. Փութալ, երագել, աճապարել, ճեպել, կանխել, նախաժամանել:

ՎԱՂՎԱՂԿՈՏ, ա. Վաղվաղուկ, չութափ, փութկոտ:

ՎԱՂՎԱՂՈՒԿ, ա. 1. տե՛ս ՎԱՂՎԱՂԿՈՏ: 2. Տարաժամ, անժամանակ: 3. Դիւրափոփոխ: 4. մ. Վաղվաղակի:

ՎԱՂՎԱՂՈՒՆ, ա. Վաղվաղկոտ, վաղվաղուկ:

ՎԱՂՐ, տե՛ս ՍԱԿՈՒՐ:

ՎԱՃԱՌ, գ. 1. Տուրևառ, վաճառականութիւն, վաճառակցութիւն: 2. Վաճառատեղի:

ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Շահավաճառ, վաճառաւոր: 2. Մատակարար, տնտես:

ՎԱՃԱՌԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՎԱՃԱՌ (1):

ՎԱՃԱՌԱԿՈՒՐ, ա. Վաճառիկ:

- ՎԱՃԱՌԱԿՈՒՐ ԱՌՆԵԼ. Վաճառել, ծախել:

- ՎԱՃԱՌԱԿՈՒՐ ԼԻՆԵԼ. Վաճառիկ լինել:

ՎԱՃԱՌԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՎԱՃԱՌ (1):

ՎԱՃԱՌԱՆՈՑ, տե՛ս ՎԱՃԱՌԱՐԱՆ:

ՎԱՃԱՌԱՇԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Շահավաճառութիւն:

ՎԱՃԱՌԱՊԵՏ, գ. 1. Հազարապետ, գանձաւորապետ: 2. տե՛ս ՎԱՃԱՌՕՐԷՆ:

ՎԱՃԱՌԱՏԵՂԻ, գ. Վաճառ, վաճառաբան:

ՎԱՃԱՌԱՐԱՆ, գ. Վաճառատեղի, վաճառանոց, հրապարակ:

ՎԱՃԱՌԱՒՈՐ, տե՛ս ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ:

ՎԱՃԱՌԵԼ, նբ. 1. Ծախել: 2. լայնաբար՝ Մատնել:

ՎԱՃԱՌԻԿ, ա. Վաճառակուր:

- ՎԱՃԱՌԻԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՎԱՃԱՌԱԿՈՒՐ ԼԻՆԵԼ:

ՎԱՃԱՌՕՐԷՆ, գ. Վաճառապետ:

ՎԱ՛Յ[1], ձ. Աւա՛ղ, եղո՛ւկ, ո՛հ, ո՛:

ՎԱՅ[2], գ. Եղկութիւն, թշուառութիւն, աղէտ, ճիչ, ողբ:

ՎԱՅԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւաղումն, աւաղանք, ողբումն, թշուառութիւն:

ՎԱՅԵԼ[1], չբ. Ճչել, աշխարել, կոծել, ողբալ:

ՎԱՅԵԼ[2], ելք, գ. Վայելումն, վայելչութիւն, գուարճութիւն, դիւրութիւն, փափկութիւն:

ՎԱՅԵԼ[3], ա. Պատշաճ, յարմար, վայելուչ:

- ՎԱՅԵԼ Է, մբ. Արժան է, պատշաճ է, անկ է:

ՎԱՅԵԼԵԼ, նբ. չբ. Վայելչանալ, փափկանալ, հեշտանալ, կցորդ լինել, հաղորդել:

ՎԱՅԵԼԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հաղորդ առնել, վայելչացուցանել:

ՎԱՅԵԼՈՒԱԾ, գ. Վայելք, վայելումն:

ՎԱՅԵԼՈՒՄՆ, գ. Վայելք, վայելուած:

ՎԱՅԵԼՈՒՉ, ա. 1. Վայելչական, ճահաւոր, պատշաճ, յարմար, արժան, համեմատ: 2. Ընտիր, գեղեցիկ, չքեղ: 3. մ. Վայելչապէս:

ՎԱՅԵԼՉԱԲԱՆ, ա. Պերճաբան:

ՎԱՅԵԼՉԱԲԱՐ, մ. 1. Վայելչապէս, պատշաճաբար, ի դէպ, վայելչակի, յարմարապէս, գեղեցիկ: 2. ա. Վայելուչ:

ՎԱՅԵԼՉԱԳԵՂ, ա. Զքնաղ, գեղապանծ:

ՎԱՅԵԼՉԱԳՈՅՆ, ա. Վայելչականագոյն, ճահագոյն, պատշաճագոյն:

ՎԱՅԵԼՉԱԴԻՏԱԿ, ա. Հասակագեղ:

ՎԱՅԵԼՉԱԶԱՐԴ, ա. Շքեղ, գեղեցիկ, հաճելի:

ՎԱՅԵԼՉԱԾԱՂԻԿ, ա. Գեղեցկածաղիկ:

ՎԱՅԵԼՉԱԿԱՆ, տե՛ս ՎԱՅԵԼՈՒՉ:

ՎԱՅԵԼՉԱԿԱՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՎԱՅԵԼՉԱԲԱՐ:

ՎԱՅԵԼՉԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՎԱՅԵԼՉԱԳՈՅՆ:

ՎԱՅԵԼՉԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Վայելչութիւն, յարմարութիւն, գեղեցկութիւն:
ՎԱՅԵԼՉԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՎԱՅԵԼՉՈՒԹԻՒՆ:
ՎԱՅԵԼՉԱԿԻ, տե՛ս ՎԱՅԵԼՉԱԲԱՐ:
ՎԱՅԵԼՉԱՆԱԼ, չբ. 1. Պայծառանալ, փայլել, ծաղկել, զարդարել: 2. Վայելել, զուարճանալ, փափկանալ:
- ՎԱՅԵԼՉԱՆԱՅ, մբ. Վայե՛լ է:
ՎԱՅԵԼՉԱՆՔ, գ. Վայելչութիւն:
ՎԱՅԵԼՉԱՊԱՆԾ, ա. Շքեղ, փառաւոր:
ՎԱՅԵԼՉԱՊԷՍ, տե՛ս ՎԱՅԵԼՉԱԲԱՐ:
ՎԱՅԵԼՉԱՎԱՌ, ա. Վառ ի վառ:
ՎԱՅԵԼՉԱՏԵՍԱԿ, ա. Պատկանատեսակ:
ՎԱՅԵԼՉԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Պայծառազարդել, զարդարել: 2. Վայելեցուցանել, զուարճացուցանել, հեշտացուցանել:
ՎԱՅԵԼՉԱՒՈՐ, ա. Վայելուչ, համեմատ, բարեյարմար:
ՎԱՅԵԼՉԱՓԱՅԼ, ա. Վայելչագեղ, չքնաղ, համեստ, փառացի:
ՎԱՅԵԼՉՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վայելչականութիւն, բարեվայելչութիւն, պայծառութիւն, չքեղութիւն, փառք, շուք: 2. Գեղեցկութիւն: 3. Վայելք, վայելումն, զուարճութիւն, յաջողութիւն, երջանկութիւն:
ՎԱՅԹԵԼ, նբ. Թափել, հեղուլ:
ՎԱՅՈՒՄՆ, գ. Կոծ, ճիչ, աշխար (վա՜յ աղաղակելը):
ՎԱՅՐ, գ. 1. Տեղի: 2. Սահման, կողմն: 3. Դաշտ, անդաստան:
- ՎԱՅՐ ՄԻ, ԱՌ ՎԱՅՐ ՄԻ, մ. Ժամանակ ինչ, խուն մի, վայրիկ մի:
- ԸՆԴ ՎԱՅՐ, մ. 1. Վայրապար, ի զուր, ի նանիր, անխորհրդաբար, պարզաբար: 2. ա. Զուր, նանիր, անպիտան, չնչին:
- ԸՆԴ ՎԱՅՐ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Լքանել, թողուլ:
- Ի ՎԱՅՐ, մ. 1. Ի ստոր, ի ներքոյ: 2. Պակաս:
- Ի ՎԱՅՐ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ԸՆԿԵՆՈՒԼ. Տապալել, կործանել:
- Ի ՎԱՅՐ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Զրպարտել, չարախօսել, բամբասել:
ՎԱՅՐԱԲԱՐ, մ. 1. Նուազագոյն: 2. Ընդ վայր, վայրապար:
ՎԱՅՐԱԲԵՐ, ա. Ստորաբեր:
ՎԱՅՐԱԲԵՐԵԼ, նբ. Վայրածել, ստորաբերել, իջուցանել:
ՎԱՅՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, ՎԱՅՐԱԲԵՐՈՒՄԸՆ, գ. 1. Իջումն: 2. փխբ. Կործանումն:
ՎԱՅՐԱԲՆԱԿ, ա. 1. Անտուն, վայրակեաց, վայրագ: 2. Վայրենի:
ՎԱՅՐԱԲՆԱԿԱԳՈՅՆ, ա. Վայրենագոյն, չինականագոյն:
ՎԱՅՐԱԳ, ա. 1. Բացօթեագ, վայրաբնակ, վայրենի: 2. Վիրագ, գազանաբարոյ, գազանամիտ, անմարդի, խիստ, դժնդակ:
ՎԱՅՐԱԳԱԲԱՐ, մ. Գազանաբար:
ՎԱՅՐԱԳԱՅԵԼ (իմ), չբ. Իջանել:
ՎԱՅՐԱԳԱՆԱԼ, չբ. Վայրենանալ:
ՎԱՅՐԱԳԱՍՈՒՆ, ա. Վայրագ, վայրաբնակ, վայրենի, վայրասուն:
ՎԱՅՐԱԳԻՄԱՍՏ, ա. Անմիտ, անիմաստ, անմարդի, վայրենամիտ:
ՎԱՅՐԱԳՆԱՑ, ՎԱՅՐԱԳՆԱՑԵԱԼ, ա. 1. Մոլորական, ինքնագլուխ, անսանձ: 2. փխբ. Հեշտասէր:
ՎԱՅՐԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Վիրագութիւն, վայրենութիւն, գազանութիւն, տմարդութիւն:
ՎԱՅՐԱԹՈՅՆ, ա. Զարաթոյն:
ՎԱՅՐԱԾԵԼ, տե՛ս ՎԱՅՐԱԲԵՐԵԼ:
ՎԱՅՐԱԿԱՆ, ա. Տեղական, ետեղական:
ՎԱՅՐԱԿԵԱՑ, ա. 1. Վայրաբնակ: 2. Վայրական, տեղական:
ՎԱՅՐԱԿՆԱՑԵԱԼ, տե՛ս ՎԱՅՐԱՀԱՅԵԱՑ:
ՎԱՅՐԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Վայրակնացեալ, փխբ. Նենգաւոր:
ՎԱՅՐԱՀԱՐ, ա. 1. Երկրաքարշ, Թուլամորթ: 2. Ընդվայրախօս:
ՎԱՅՐԱՁԻԳ, ա. Վայրաբեր:

ՎԱՅՐԱՊԱՐ, մ. 1. Վայրաբար, ընդ վայր, ի զուր, ի նանիր, վարկպարազի, անխորհրդաբար, վեր ի վերոյ, հարևանցի, յանպատրաստից: 2. ա. Նանիր, սնոտի, ունայն, չնչին, ումպէտ, հասարակ, անպատճառ, անխորհուրդ, անիմաստ, աննշան:
ՎԱՅՐԱՊԱՐԱԲԱՆԵԼ, չբ. Դատարկաբանել, աւելաբանել:
ՎԱՅՐԱՊԱՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւելաբանութիւն:
ՎԱՅՐԱՊԱՐԱԽՕՍ, ա. Դատարկաբան, ունայնաբան:
ՎԱՅՐԱՍՈՒՆ, ա. Դատարկասուն, վայրագասուն:
ՎԱՅՐԱՎԱՏԵԼ (իմ), տե՛ս ՎԱՅՐԱՎԱՏՆԵԼ (իմ):
ՎԱՅՐԱՎԱՏԻՆ, ա. Ցիր, ցիրեցան, ցիր և ցան, տարատարափ:
ՎԱՅՐԱՎԱՏՆԵԼ (իմ), չբ. Ցիր ընդ ցիր լինել, ցրուել, վարատել:
ՎԱՅՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, Ի ՎԱՅՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ցածուցանել:
ՎԱՅՐԱՔԱՐՇ, ա. Երկրաքարշ, գետնաքարշ, գետնանախանձ:
ՎԱՅՐԱՔԱՐՇՈՒԹԻՒՆ, ՎԱՅՐԱՔԱՐՇՈՒՄՆ, գ. Նուաստութիւն:
ՎԱՅՐԵԼ, նբ. 1. Ցանել, ցրել: 2. կ. չբ. Ցրուել, ցնդել:
ՎԱՅՐԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Իջումն:
ՎԱՅՐԵՆԱԲԱՐ, մ. Վայրենապէս, գազանաբար, մոլեգին:
ՎԱՅՐԵՆԱԲԱՐՈՅ, ա. Վայրագ, անմարդի, մոլեգին, կատաղի:
ՎԱՅՐԵՆԱԳՈՅՆ, ա. 1. Կատաղի, մոլեգին: 2. Անկիրթ, գեղջուկ:
ՎԱՅՐԵՆԱԿԱՆ, ա. 1. Վայրենի: 2. Բարբարոսական:
ՎԱՅՐԵՆԱՄԻՏ, ա. Վայրագիմաստ, վայրենաբարոյ, գազանամիտ, գազանաբարոյ, բարբարոսական:
ՎԱՅՐԵՆԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գազանամըտութիւն, գազանաբարոյութիւն, վայրագութիւն:
ՎԱՅՐԵՆԱՆԱԼ, չբ. Կատաղել, գազանանալ, վայրագանալ:
ՎԱՅՐԵՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՎԱՅՐԵՆԱԲԱՐ:
ՎԱՅՐԵՆԱՍՈՒՆ, ա. Վայրագասուն, վայրաբնակ:
ՎԱՅՐԵՆԵՐԵՍ, ա. Այլանդակ, այլադէմ:
ՎԱՅՐԵՆԻ, ա. 1. Վայրենական, վայրաբնակ: 2. Վայրագ, ամեհի, կատաղի: 3. Վայրենաբարոյ, բարբարոս:
ՎԱՅՐԵՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կատաղութիւն, վայրագութիւն, գազանութիւն, անընդելութիւն, ամեհութիւն:
ՎԱՅՐԻԿ ՄԻ, մ. Վայր մի, առ վայր մի:
ՎԱՅՐԻՋԱՆԵԼ, ՎԱՅՐԻՋԵԼ, տե՛ս ՍՏՈՐԻՋԱՆԵԼ, ՍՏՈՐԻՋԵԼ:
ՎԱՅՐԿԵԱՆ, ՎԱՅՐԿԵՆԻ, գ. 1. Ակնաքթիթ, մանրամանակ, րոպէ: 2. մ. Առ ժամանակ մի, առ վայր մի:
ՎԱՅՐՈՒՍՏ (միայն Ի ՎԱՅՐՈՒՍՏ ձևով), մ. Ի խոնարհուստ, ի ստորուստ, ի ներքուստ:
ՎԱՆ[1], գ. Վանումն:
ՎԱՆ[2], տե՛ս ՎԱՆՔ:
ՎԱՆԱԿԱՆ, գ. Կրօնաւոր, միաբան, միայնակեաց, միաբանակեաց:
ՎԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կրօնաւորութիւն:
ՎԱՆԱԿԻՑ, ա. Բնակակից, յարկակից:
ՎԱՆԱԿՆ, գ. (հնք.) Բիւրեղ:
ՎԱՆԱՊԱՆ, գ. Խորանապահ, պահապան:
ՎԱՆԱՏՈՒ, ա. Հիւրընկալ, ասպնջական, վանատուր:
ՎԱՆԱՏՈՒՐ, տե՛ս ՎԱՆԱՏՈՒ:
ՎԱՆԱՏՐԵԼ, նբ. Հիւրընկալել:
ՎԱՆԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիւրընկալութիւն, հիւրասիրութիւն, ասպնջականութիւն:
ՎԱՆԱՒՈՐ, գ. Վանակից, յարկակից:
ՎԱՆԳ[1], գ. 1. Հնչիւն, ձայն: 2. (քեր.) Փաղառութիւն, սիղ(ղ)ոբայ:

ՎԱՆԳ², գ. Ոսկր:
ՎԱՆԳԻՒՆ, գ. Հնչիւն, ձայնարձակութիւն:
ՎԱՆԴԱԿ, գ. 1. Ցանց, վարմ, ուռկան: 2. Կասկարայ: 3. Սփրիդ, զամբիւղ, կողով: 4. Կանկեղ, վանդակապատ:
ՎԱՆԴԱԿԱԳՈՐԾ, ա. 1. Վանդակապատ: 2. գ. Վանդակ:
ՎԱՆԴԱԿԱՊԱՏ, տե՛ս ՎԱՆԴԱԿԱԳՈՐԾ:
ՎԱՆԴԱԿԵԼ, նբ. Բովանդակել, ամփոփել:
ՎԱՆԴԱՆԱԿ, տե՛ս ՎԱՆԴԱԿ (4):
ՎԱՆԴԵԼ, նբ. 1. Կաշկանդել, պնդել: 2. Վկանդել, յաղթահարել, աշխատ առնել, վտանգել, տկարացուցանել:
ՎԱՆԴՈՒՄՆ, գ. Եղծումն, քանդումն:
ՎԱՆԵԱՅ, ա. Վանի:
ՎԱՆԵԱՐ, գ. հաւաք. Վաներ, վանեբայք:
ՎԱՆԵԼ, նբ. 1. Վարել, պուղել, հալածել, յաղթել, վատթարել, նկուն առնել, հարկանել, սատարել, վրէժ խնդրել, ճնշել, նուաճել: 2. չբ. Կռուել, ոգորել, մաքառել:
ՎԱՆԵՐԱՅՔ, տե՛ս ՎԱՆԵԱՐ:
ՎԱՆԻ, տե՛ս ՎԱՆԵԱՅ:
ՎԱՆԿՈՒՆՔ, գ. 1. Վանք, օթեւան, բնակարան: 2. Հիւղ, խուց, խրճիթ:
ՎԱՆՈՐԱՅ, ՎԱՆՈՐԵԱՅՔ, գ. Վանք, մենաստան, վանեար, վաներայք:
ՎԱՆՈՒՄՆ, գ. Վան, հերքումն:
ՎԱՆՔ, գ. 1. Օթեւան, իջավան, բնակարան, կայան, վրան, փարախ, հիւրանոց: 2. Մենաստան, վանեար:
ՎԱ՛Շ, ՎԱ՛Շ ՎԱ՛Շ, ձ. Բա՛բէ, ազնի՛ւ, կեցցե՛ս:
ՎԱՇԵԱԿ, ա. Ազնիւ, պանծալի:
ՎԱՇԽ, գ. Փոխատուութիւն, շարիատ, տոկոս, ծնունդ փոխոյ:
ՎԱՇԽԱԺՈՂՈՎ, ա. Վաշխակեր, վաշխավաճառ, վաշխառու, շահաժողով, արծաթափոխատու:
ՎԱՇԽԱԿԵՐ, ՎԱՇԽԱՌՈՒ, տե՛ս ՎԱՇԽԱԺՈՂՈՎ:
ՎԱՇԽԱՎԱՃԱՌ, տե՛ս ՎԱՇԽԱԺՈՂՈՎ:
ՎԱՇՏ, գ. Գունդ, խումբ (զինուորների):
ՎԱՇՏԿԱՆ, գ. Զօրական (զինուորական պահապան խումբ):
ՎԱՋ, ՎԱՋԷ, գ. Դեսպակ, սայլ:
ՎԱՋԿԱՏՈՒՆ, ա. Սայլատուն:
ՎԱՌ¹, ա. 1. Պայծառ, լուսափայլ: 2. գ. Վառումն, բորբոքումն, պայծառութիւն:
ՎԱՌ², գ. Շար, շղարշատեռ, տեռ, քող:
ՎԱՌԱԾ, ա. Հրաբորբոք, լուսափայլ:
ՎԱՌԱՊԱՆ, գ. Վարապանակ, փխբ. պահպանութիւն, պահպանակ:
ՎԱՌԱՐԱՆ, գ. 1. Կրակարան: 2. Ծըրագարան:
ՎԱՌԵԱԼ, ա. Սպառազէն:
ՎԱՌԵԼ, նբ. 1. Լուցանել, արծարծանել, բորբոքել, այրել: 2. Սպառազինել, վառեցուցանել: 3. Քաջալերել: 4. Գօտեւորել: 5. Զարդարել, պճնել: 6. Գրգռել:
ՎԱՌԵԼԻՔ, գ. Զէն, զրահ, սպառազինութիւն:
ՎԱՌԵՑՈՒՄՆ, տե՛ս ՎԱՌՈՒՄՆ:
ՎԱՌԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՎԱՌԵԼ (1, 2):
ՎԱՌ Ի ՎԱՌ, ՎԱՌ Ի ՎԱՌԵԱԼ, ա. Փայլուն, շողշողենի, պայծառ:
ՎԱՌՈՒԱԾ, գ. Սպառազինութիւն:
ՎԱՌՈՒՄՆ, գ. Լուցումն, բորբոքումն, արծարծումն, տոչորումն:
ՎԱՍՆ, նխդ. Ցաղագս, սակս, ի պատճառս: 2. Ի ձեռն, միջնորդաւ, միջնորդիւ:
- ՎԱՍՆ ԱՅՍՈՐԻԿ (ԱՅԴՈՐԻԿ, ԱՅՆՈՐԻԿ). Սմին իրի, ամին վասն:
- ՎԱՍՆ ԶԻ, շ. Քանզի, զի:
- ՎԱՍՆ Է՞Ր, եղբ. Ցո՞ր սակս, է՞ր, ընդէ՞ր:
- ՎԱՍՆ ՈՐՈՅ. Նմին իրի, վասն այնորիկ:
ՎԱՍՊՈՒՐԱԿԱՆ, ա. Ազնուական:
ՎԱՍՏԱԿ, գ. 1. Աշխատութիւն, աշխա-

տանք, երկ, խոնջութիւն, տաժանումն, ճգնութիւն, տառապանք: 2. Շահ, արգասիք: 3. ա. Վաստակեալ, խոնջ:
- ՎԱՍՏԱԿ ԼԻՆԵԼ. Վաստակել, աշխատել, աշխատ լինել:
ՎԱՍՏԱԿԱԲԵԿ, ա. Խոնջական, ծանր:
ՎԱՍՏԱԿԱԿԻՑ, ա. Աշխատակից:
ՎԱՍՏԱԿԱՍԷՐ, ա. Աշխատասէր, անխոնջ:
ՎԱՍՏԱԿԱՍԻՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՇԽԱՏԱՍԻՐԱԲԱՐ:
ՎԱՍՏԱԿԱՒՈՐ, ա. 1. Աշխատասէր, արդիւնաշատ, արդիւնարար: 2. Վաստակեալ, խոնջ:
ՎԱՍՏԱԿԵԼ, չբ. նբ. 1. Վաստակ լինել, աշխատել, տաժանել, տառապել, ջանալ: 2. Յոգնել, խոնջել, լքանել, ձանձրանալ: 3. Շահել, ստանալ:
ՎԱՏ, ա. 1. Վատթար, յոռի, անպիտան, անշնորհ, չար: 2. Անգործ, գործատեաց, ծոյլ: 3. Վատասիրտ, անարի, վեհերոտ:
ՎԱՏԱԲԱԽՏ, ա. Չարաբախտ, չարաբաստ, հէք, թշուառ, տնանկ:
ՎԱՏԱԲԱԽՏԻԿ, տե՛ս ՎԱՏԱԲԱԽՏ:
ՎԱՏԱԲԱԽՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Չարաբաստութիւն, թշուառութիւն, հիքութիւն: 2. Փորձանք:
ՎԱՏԱԲԱՍՏԻԿ, ա. Վատաբախտ, վատաբախտիկ, ողորմելի:
ՎԱՏԱԲԱՐՈՅ, ա. Չարաբարոյ, վատթար, վատ:
ՎԱՏԱԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարաբարութիւն:
ՎԱՏԱԳՐՈՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՎԱՏԱՋԳՈՒԹԻՒՆ:
ՎԱՏԱՋԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Վատագրոհութիւն, վատգոհարութիւն:
ՎԱՏԱԽՆԴԻՐ, ա. 1. Չարասէր: 2. Խենէշ:
ՎԱՏԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. 1. Չարախոհ, չարամիտ: 2. Անմիտ, խորհրդակորոյս, անխոհեմ:
ՎԱՏԱԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմտութիւն:
ՎԱՏԱԽՏԱՐԱԿ, ա. Չարաբախտ, թշուառ:
- ՎԱՏԱԽՏԱՐԱԿ ԱՌՆԵԼ. Թշուառացուցանել, վատթարել:
ՎԱՏԱԽՕՍ, ա. Չարախօս, բամբասասէր, հայհոյիչ:
ՎԱՏԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՉԱՐԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ:
ՎԱՏԱԿԵՐՊ, ա. Տգեղ, տձև:
ՎԱՏԱՀԱՃՈՅ, ա. Դժուարահաճոյ, անհաճոյ, տհաճ:
ՎԱՏԱՄԱՀ, ա. մ. Չարամահ, բռնամահ:
ՎԱՏԱՄԻՏ, ա. 1. Չարամիտ: 2. Պակասամիտ:
ՎԱՏԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարամտութիւն, անմտութիւն:
ՎԱՏԱՅՈՅՍ, ա. Անյոյս, թերահաւատ:
ՎԱՏԱՆԱԼ, չբ. Դանդաղել, հեղգալ, ծուլանալ, յապաղել:
ՎԱՏԱՆԱԽԱՆՁ, տե՛ս ՉԱՐԱՆԱԽԱՆՁ:
ՎԱՏԱՆԻՒԹ, ա. Փուտ, տկար:
ՎԱՏԱՆՇԱՆ, ա. Աննշան, աննշուք, չարաշուք, վատթար, վատանուն, չար:
ՎԱՏԱՆՈՒՆ, ա. Չարահամբաւ:
ՎԱՏԱՍԻՐՏ, ա. Վեհերոտ, երկչոտ, անարի, կնատ, կնամարդի:
ՎԱՏԱՍՐՏԵԼ, չբ. Զանգիտել, վախել, վեհերել, լքանել, թուլանալ:
ՎԱՏԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկչոտութիւն, վեհերկոտութիւն:
ՎԱՏԱՏՈՀՄԱԿ, ՎԱՏԱՏՈՀՄԻԿ, ա. Վատթարազգի, ապատոհմիկ, անտոհմ, անտոհմիկ:
ՎԱՏԱՓԱՌ, ա. Անփառունակ, աննշուք, աննշան:
ՎԱՏԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Աննշքութիւն, անփառութիւն:
ՎԱՏԳՈՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՎԱՏԱՋԳՈՒԹԻՒՆ:
ՎԱՏԵԼ, չբ. Տկարանալ, նուաղել, պակասել, թուլանալ:
ՎԱՏԹԱՐ, ա. 1. Յոռի, խոտան, անարգ,

անպիտան, յետին, չնչին, ստորին, տրուպ, նուաստ: 2. Ախտաւոր, մոլի:

ՎԱՏԹԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Յոռագոյն, չարագոյն, անպիտանագոյն, ստորագոյն:

ՎԱՏԹԱՐԱԳՈՐԾ, ա. Չարագործ, անկարգ:

ՎԱՏԹԱՐԱԶԳԻ, ա. 1. Վատատոհմիկ, անտոհմիկ, անազգի, աննշան: 2. Անարգ, յոռի, անվայելուչ:

ՎԱՏԹԱՐԱԿԱՆ, ա. Վատթար, յոռի, անպիտան, անարգ:

ՎԱՏԹԱՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Յոռի գտանել: 2. Վատթարել, նկուն լինել:

ՎԱՏԹԱՐԱՊԷՍ, մ. Յոռապէս, չարաչար:

ՎԱՏԹԱՐԱՅՈՒՅԻՉ, ա. Եղծագործ, ապականիչ:

ՎԱՏԹԱՐԵԼ, նբ. 1. Նկուն առնել, տկարացուցանել: 2. Յամօթ առնել, անարգել, խայտառակել, նախատել:

ՎԱՏԹԱՐԻԿ, ա. Նուաստ, անպիտան, տրուպ:

ՎԱՏԹԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յոռութիւն, անպիտանութիւն, տկարութիւն, անարգութիւն, կորանք, յետնութիւն, վատութիւն, չարութիւն:

ՎԱՏԹԱՐՈՒՄՆ, գ. Նուաստութիւն:

ՎԱՏՆԵԼ, նբ. Ծախել, ցրել, մաշել, սպառել, ճարակ առնել:

ՎԱՏՆԻՉ, ա. Ծախիչ (որ վատնում է):

ՎԱՏՆՇԱՆ, տե՛ս ՎԱՏԱՆՇԱՆ:

ՎԱՏՆՈՒԹԻՒՆ, ՎԱՏՆՈՒՄՆ, գ. Ծախումն, սպառումն, ցրումն, կորուստ, վնաս:

ՎԱՏՇՈՒԷՐ, ա. Չար, հէք, թշուառական, չարագործ, չարաշուէր:

ՎԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ծուլութիւն, անգործութիւն, թուլամորթիւն, անարիութիւն, կնատութիւն, երկչոտութիւն, վատասրտութիւն: 2. Վատթարութիւն: 3. Ապերախտութիւն:

ՎԱՏՏՈՀՄԱԿ, ՎԱՏՏՈՀՄԻԿ, տե՛ս ՎԱՏԱՏՈՀՄԱԿ:

ՎԱՐ[1], գ. Արօրադրութիւն, հերկագործութիւն, հերկ:

ՎԱՐ[2], գ. Գործականութիւն, արդիւնականութիւն:

- Ի ՎԱՐ ԱՐԿԱՆԵԼ. Ի կիր արկանել՝ առնուլ, ի գործ արկանել, արդիւնացուցանել, պէտս առնել, պիտոյ վարել:

ՎԱՐԱԳՈՅՐ, գ. Առագաստ, պատրուակ, նուարտան, վիժակ, սրահակ, սրսկապան:

ՎԱՐԱԳՈՒՐԵԼ, նբ. Պարածածկել, առագաստել:

ՎԱՐԱԶ, գ. Կինճ:

ՎԱՐԱԶԱԲԱՐ, մ. Վարազապէս, վարազօրէն:

ՎԱՐԱԶԱՆԱԼ, չբ. Գազանանալ, վայրենանալ:

ՎԱՐԱԶԱՆՄԱՆ, ա. 1. Վարազատեսակ: 2. մ. Վարազաբար:

ՎԱՐԱԶԱՊԷՍ, տե՛ս ՎԱՐԱԶԱԲԱՐ:

ՎԱՐԱԶԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՎԱՐԱԶԱՆՄԱՆ (1):

ՎԱՐԱԶՕՐԷՆ, տե՛ս ՎԱՐԱԶԱԲԱՐ:

ՎԱՐԱԿԵԼ, նբ. Պարաւանդել, կապել, կաշկանդել:

ՎԱՐԱՆ, մանաւանդ՝ ՎԱՐԱՆՔ, գ. Հոգ, տատամսութիւն, տարակուսանք, անձկութիւն, վարանումն, յոյզք, ծուփ, տագնապ:

ՎԱՐԱՆԵԼ[1], նբ. 1. Վարանեցուցանել, մանաւանդ՝ պատել, պաշարել, շլմորեցուցանել: 2. Ապաշաւել:

ՎԱՐԱՆԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Տատամսել, տագնապել, տարաբերել, տատանել, շլմորել: 2. Դարանել:

ՎԱՐԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՎԱՐԱՆԵԼ[1]:

ՎԱՐԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ՎԱՐԱՆՔ:

ՎԱՐԱՆՔ, տե՛ս ՎԱՐԱՆ:

ՎԱՐԱՊԱՆ, գ. 1. Բերանակապ, ցռկակապ, շրուշակ, երասանակ, սանձ: 2. տե՛ս ՎԱՐԱՊԱՆԱԿ:

ՎԱՐԱՊԱՆԱԿ, գ. Վառապան, լանջապանակ:

ՎԱՐԱՏԱԿԱՆ, ա. 1. Հատուած, գաղթական, թափառական: 2. Ցրուիչ:

ՎԱՐԱՏԵԼ, նբ. 1. Վայրավատին առնել, ցրել, ցրուել, ցնդել, օճտել: 2. Որոշել, հեռացուցանել, վտարել, օտարացուցանել: 3. Քայքայել:

ՎԱՐԱՏՈՒՄՆ, գ. Ցրումն:

ՎԱՐԱՐ, ա. Վաւաշոտ, շուայտոտ:

ՎԱՐԱՐԵԼ, չբ. Վաւաշանալ, վաւաշել, շուայտել, խենեշանալ:

ՎԱՐԳԵԼ (իմ), չբ. Վագել, վազել, արշաւել, սլանալ, սուրալ:

ՎԱՐԳԻՋ, ա. Արագընթաց, սրաթուիչ:

ՎԱՐԴ, տե՛ս ՎԱՐԴԵՆԻ:

ՎԱՐԴԱԳՈՅՆ, ա. Կարմրերփեան, ծիրանափայլ:

ՎԱՐԴԱՊԱՅ ՔԱՂ, տե՛ս ԵՂՋԵՐՈՒԱՔԱՂ:

ՎԱՐԴԱՊԵՏ, գ. 1. Վարժապետ, ուսուցիչ, ռաբբի: 2. Պատճառ, դրդիչ, սադրիչ:

– ՎԱՐԴԱՊԵՏ ՕՐԻՆԱՑ. Օրէնսուսոյց:

ՎԱՐԴԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Ուսուցչապետական, վարժապետական, րաբունական:

ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՆՈՑ, ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆ, գ. Դպրոց, վարժանոց, վարժարան, կրթական, ճեմարան:

ՎԱՐԴԱՊԵՏԵԼ[1], նբ. 1. Ուսուցանել, քարոզել: 2. Աշակերտել, վարժել, կրթել:

ՎԱՐԴԱՊԵՏԵԼ[2] (իմ), հբ. (յունական ոճով) Ուսանել:

ՎԱՐԴԱՊԵՏՈՑ, տե՛ս ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՆՈՑ:

ՎԱՐԴԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուսուցչապետութիւն, ուսումն, կրթութիւն, խրատ, հրահանգ, քարոզութիւն:

ՎԱՐԴԱՎԱՌ, գ. (եկեղց.) Պայծառակերպութիւն:

ՎԱՐԴԱՏԵՍ, ՎԱՐԴԱՏԵՍԱԿ, ա. Վարդագոյն, վարդատիպ:

ՎԱՐԴԱՏԻՊ, տե՛ս ՎԱՐԴԱՏԵՍ:

ՎԱՐԴԵՆԻ, գ. (բսբ.) Վարդ:

ՎԱՐԵԼ[1], նբ. 1. Արօրադիր առնել, արօրադրել, արօրել, հերկել: 2. Ցանել, սերմանել: 3. Գործել, մշակել (հողը, այգին):

ՎԱՐԵԼ[2], նբ. 1. Ածել, բերել, տանել, շարժել: 2. Ուղղել, ղեկավարել, տնտեսել, կարգաւորել: 3. Խաղացուցանել, մղել: 4. Վարսել, մխել: 5. չբ. Գնալ, դիմել:

ՎԱՐԵԼ[3], հբ. 1. Ի վար արկանել, ի կիր արկանել՝ առնուլ, ի գործ արկանել, պիտանանալ: 2. Քաղաքավարել, կեալ:

ՎԱՐԶ, գ. Գաւազան, ցուպ:

ՎԱՐԺ, գ. 1. Վարժութիւն, վարժանք, կրթութիւն, հրահանգ, ուսումն: 2. Ծիգն, փոյթ, ջան: 3. Դաստիարակութիւն: 4. ա. Վարժուն, կիրթ, ընդել, հմուտ:

– Ի ՎԱՐԺԻ կամ Ի ՎԱՐԺՍ ԿԱԼ. Ուսանել:

– ՊԵՏ ՎԱՐԺԻՑ. Վարժապետ:

ՎԱՐԺԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճարտարաբանութիւն, արուեստաբանութիւն:

ՎԱՐԺԱԿԱՆ, ա. 1. Կրթական, մրցական, վարժողական, ճգնողական: 2. Վարժիչ:

ՎԱՐԺԱՆՈՑ, տե՛ս ՎԱՐԺԱՐԱՆ:

ՎԱՐԺԱՆՔ, գ. Վարժ, վարժութիւն, կրթանք:

ՎԱՐԺԱՊԵՏ, գ. 1. Պետ վարժից, ուսուցիչ: 2. Հրահանգապետ:

ՎԱՐԺԱՊԵՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՎԱՐԴԱՊԵՏԱԿԱՆ:

ՎԱՐԺԱՍԷՐ, ա. գ. Ուսումնասէր:

ՎԱՐԺԱՐԱՆ, գ. Վարժանոց, վարժոց, դպրոց, վարդապետարան, ուսումնարան, կրթարան, մրցարան, հանդիսարան:

ՎԱՐԺԱՒՈՐ, ա. Վարժ, կիրթ:

ՎԱՐԺԵԱՐ, գ. հաւաք. Վարժապետք:

ՎԱՐԺԵԼ[1], նբ. Մարզել, կրթել, հրահանգել, խրատել, դաստիարակել, ընդելացուցանել, սանձել:

ՎԱՐԺԵԼ[2] (իմ), հբ. Վարդապետել, ուսանել:

ՎԱՐԺԵԼԻՔ, գ. Երասանակ, սանձ:

ՎԱՐԺԻՉ, տե՛ս ՎԱՐԺԱԿԱՆ (2):

ՎԱՐԺՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՎԱՐԺԱԿԱՆ:

ՎԱՐԺՈՑ, տե՛ս ՎԱՐԺԱՐԱՆ:

ՎԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, ՎԱՐԺՈՒՄՆ, գ. Կրթութիւն, կրթանք, վարժ, վարժանք:
ՎԱՐԺՈՒՆ, տե՛ս ՎԱՐԺ (4):
ՎԱՐԻՉ, ա. գ. 1. Ղեկավար, ուղղիչ, առաջնորդ, իշխան: 2. Թիակ:
ՎԱՐԿ, գ. 1. Համար, հաշիւ, կարծիք: 2. Որոշումն, զննութիւն: 3. Սակ: 4. Դատակնիք, վճիռ:
ՎԱՐԿԱԴՐԵԼ, տե՛ս ՎԱՐԿԱՆԵԼ (իմ):
ՎԱՐԿԱԾ, գ. Կարծիք, ենթադրութիւն:
ՎԱՐԿԱՆԵԼ (իմ), հբ. Համարել, հաշուել, կարծել, դատել:
ՎԱՐԿԱՆՈՒՄՆ, գ. Վարկ, վարկած, կարծիք, դատումն:
ՎԱՐԿԱՏՐԵԼ, նբ. Բացորոշել, վճռել:
ՎԱՐԿԵԼ, տե՛ս ՎԱՐԱԿԵԼ:
ՎԱՐԿՊԱՐԱԶԻ, մ. 1. Վայրապար, հարևանցի, վեր ի վերոյ, անխտրաբար: 2. Անխորհրդաբար, յանդգնաբար: 3. ա. Ումպէտ, թեթև, դիւրին, ոչինչ, յետին, անշուք:
ՎԱՐՁ, գ. 1. Վճար, հատուցումն, պարգև: 2. ա. Վարձաւոր, վարձկան:
- ՎԱՐՁՍ ԱՐԿԱՆԵԼ. Սակ արկանել:
- Ի ՎԱՐՁՈՒ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս Ի ՎԱՐՁՈՒ ՈՒՆԵԼ:
- Ի ՎԱՐՁՈՒ ՈՒՆԵԼ. Ի վարձու առնուլ, վարձել, վարձաւորել:
ՎԱՐՁԱԿ, գ. 1. Վարձական: 2. Վարձկան, պոռնիկ, բոզ: 3. Միմոս, խեղկատակ:
ՎԱՐՁԱԿԱՆ, տե՛ս ՎԱՐՁԱԿ (1):
ՎԱՐՁԱՀԱՏՈՅՑ, ա. 1. Վարձատու: 2. Պարգևատու:
ՎԱՐՁԱՆ, գ. Վարձ, փոխարէն:
ՎԱՐՁԱՆԱԿ, գ. Վարձ, վարձատրութիւն:
ՎԱՐՁԱՆՔ, գ. 1. Օժիտ: 2. Գրաւական: 3. Կապէնք: 4. Վարձատրութիւն:
ՎԱՐՁԱՏՈՒ, տե՛ս ՎԱՐՁԱՀԱՏՈՅՑ:
ՎԱՐՁԱՏՐԵԼ, նբ. Փոխատրել, փոխարինել:
ՎԱՐՁԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Փոխատրութիւն:
ՎԱՐՁԱՒՈՐ, գ. Վարձկան (վարձուած մշակ):
ՎԱՐՁԱՒՈՐԵԼ, նբ. Ի վարձու ունել, վարձել:
ՎԱՐՁԵԼ, հբ. 1. Ի վարձու ունել՝ առնուլ, վարձաւորել: 2. Շահեցուցանել:
ՎԱՐՁԿԱՆ, գ. 1. Վարձաւոր: 2. Վարձակ, պոռնիկ, բոզ:
ՎԱՐՁԿԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Վարձել (իբրև վարձկան աշխատեցնել):
ՎԱՐՄ, գ. Դամ, ցանց, թակարդ, որոգայթ:
ՎԱՐՄԱՐԿԵԼ, նբ. Ուռկանել:
ՎԱՐՇԱՄԱԿ, գ. 1. Թաշկինակ: 2. Դաստառակ: 3. Ապարօշ, խոյր, կիդար:
ՎԱՐՇԱՄԱԿԵԱՅ, ա. Կտաւեայ:
ՎԱՐՈՅ, գ. Գաւազան, բիր:
ՎԱՐՈՅԱՒՈՐ, ա. գ. Գաւազանաւոր, բրաւոր:
ՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կառավարութիւն:
ՎԱՐՈՒԺԱՆ, գ. Վարուժանակ, վարուժնակ (արու թռչուն):
ՎԱՐՈՒԺԱՆԱԿ, ՎԱՐՈՒԺՆԱԿ, տե՛ս ՎԱՐՈՒԺԱՆ:
ՎԱՐՋԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գան:
ՎԱՐՋԱՒՈՐ, ա. Վարոցաւոր, գաւազանաւոր:
ՎԱՐՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաջնորդութիւն, իշխանութիւն, ղեկավարութիւն:
ՎԱՐՍ, մանաւանդ՝ ՎԱՐՍՔ, գ. 1. Մազ, հեր, գէս, ծամ: 2. փխբ. Ճաճանչ (աստղերի): 3. փխբ. Սաղարթ (ծառի):
ՎԱՐՍԱԳԵՂ, ա. Վարսաւոր:
ՎԱՐՍԱԴԻՏԱԿ, ա. Վարսաւոր, ճաճանչագեղ:
ՎԱՐՍԱԿԱԼ, գ. Ծամակալ, ճամբար, պատիւ վարսին:
ՎԱՐՍԱՄ, գ. Ագևոր աստղ, գիսաւոր, վարսաւոր, կոմիտ:
ՎԱՐՍԱՄՆԱՀԱՐ, ա. Խելացնոր, խելագար (մարդ):

ՎԱՐՍԱՎԻՐԱՑ, գ. Սափրիչ:
ՎԱՐՍԱԻՈՐ, ա. 1. Վարսագեղ: 2. Սաղարթաւոր: 3. տե՛ս ՎԱՐՍԱՄ:
ՎԱՐՍԱԻՈՐԵԼ[1], տե՛ս ՎԱՐՍԵԼ:
ՎԱՐՍԱԻՈՐԵԼ[2] (իմ), չբ. Սաղարթանալ:
ՎԱՐՍԵԼ, նբ. 1. Վարել, մխել, հարստել, վարսաւորել: 2. Սևեռել, բևեռել:
ՎԱՐՏԻՔ, գ. Անդրավարտիք:
ՎԱՐՔ, գ. Կենցաղավարութիւն, կեանք, կրօնք:
ՎԱՐՔԱՑ, գ. Նաւակ, մակոյկ:
ՎԱԻԱՇ, ա. Հեշտասէր, ցանկասէր, բղջախոհ, վաւաշոտ, վարար, չուայտոտ, պագշոտ:
ՎԱԻԱՇԱԿԱՆ, ա. Վաւաշոտական:
ՎԱԻԱՇԱՄՈԼ, ա. Վաւաշոտ:
ՎԱԻԱՇԱՆԱԼ, ՎԱԻԱՇԵԼ, չբ. Վարարել, վաւաշոտել:
ՎԱԻԱՇՈՏ, ա. Վաւաշ, չուայտոտ, վարար:
ՎԱԻԱՇՈՏԱԲԱՐ, մ. Անարգել, անխուզաբար:
ՎԱԻԱՇՈՏԱԿԱՆ, ա. Վաւաշական:
ՎԱԻԱՇՈՏԵԼ (իմ), տե՛ս ՎԱԻԱՇԱՆԱԼ:
ՎԱԻԱՇՈՏՈՒԹԻՒՆ, ՎԱԻԱՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեշտախտութիւն, ցանկասիրութիւն, տռփանք:
ՎԱԻԱՇՈՒՆՁ, ա. Վաւաշական, վաւաշոտական:
ՎԱԻԵՐ, տե՛ս ՎԱԻԵՐԱԿԱՆ:
ՎԱԻԵՐԱԿԱՆ, ա. Արժանահաւատ, ընդունելի, հաւատարիմ, հաւաստի, պաշտօնական, ստոյգ:
- ՎԱԻԵՐԱԿԱՆ ՄԱՏԱՆԻ. Կնիք:
ՎԵՀ, ա. 1. Աւագ, վսամ, բարձր, վերագոյն, գերագոյն, մեծ, գեր ի վերոյ, ընտիր, լաւագոյն, պանծալի, մեծապատիւ: 2. Աստուած:
- ՎԵՀՔ. Հրեշտակք:
ՎԵՀԱԳՈՅ, ա. Գերագոյ, գերագոյն, բարձր:
ՎԵՀԱԳՈՅՆ, ա. Վերագոյն, գերագոյն, մեծագոյն, վսամագոյն, լաւագոյն, ազնուագոյն:
ՎԵՀԱԳՈՒՆԵԱՆ, ա. Վեհագոյն:
ՎԵՀԱԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերազանցութիւն, առաւելութիւն, մեծութիւն, բարձրութիւն, լաւութիւն, ընտրականութիւն:
ՎԵՀԱԶԳԻ, ա. Վեհազն, մեծարգի, դիւցազն:
ՎԵՀԱԶՆ, տե՛ս ՎԵՀԱԶԳԻ:
ՎԵՀԱԿԱՆ, ՎԵՀԱՅԻՆ, ա. Վեհ, վսամական, գերագոյն, բարձրագոյն:
ՎԵՀԱՆԱԼ, չբ. Մեծանալ, բարձրանալ (վեհ դառնալ):
ՎԵՀԱՆՁՆ, ա. գ. Վեհազն, ազնուական:
ՎԵՀԱՆՄԱՆ, ա. Աստուածանման, վեհազն, դիւցազն:
ՎԵՀԱՊԱՏԻՒ, ա. Գերապատիւ, մեծապատիւ:
ՎԵՀԱՊԷՍ, մ. Առաւելապէս, գերագունակապէս:
ՎԵՀԱՓԱՌ, ա. Գերափառ, վեհապատիւ, գերագոյն:
ՎԵՀԵՐ, տե՛ս ՎԵՀԵՐՈՏ:
ՎԵՀԵՐԵԼ, չբ. 1. Վեհերոտել, վհատել, լքանել: 2. Վատասրտել, զանգիտել, խորշել, զգուշանալ: 3. Թուլանալ, ծուլանալ, վատանալ, դանդաղել:
ՎԵՀԵՐԵԻԵԼ, տե՛ս ՎԵՀԵՐԵԼ:
ՎԵՀԵՐԿՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկչոտութիւն, ծուլութիւն, վատութիւն:
ՎԵՀԵՐՈՏ, ա. Վեհեր, վատասիրտ, վատ, ծոյլ, դանդաղկոտ:
ՎԵՀԵՐՈՏԵԼ, տե՛ս ՎԵՀԵՐԵԼ:
ՎԵՀԵՐՈՒԹԻՒՆ, ՎԵՀԵՐՈՒՄՆ, գ. Վեհերկոտութիւն, վատութիւն, տարտամութիւն:
ՎԵՀԻՆԱՃԵՄ, ա. Երկնագնաց (արեգակի մասին):
ՎԵՇՏԱՍԱՆԱՄԵԱՅ, ա. Վեցտասանամեայ:
ՎԵՐ (ընդհանրապէս գործածւում է նախդրով՝ ի վեր, ի վերոյ, ի վերայ):

– Ի ՎԵՐ, մ. Դէպ ի վեր, ի դուրս, արտաքս:
– Ի ՎԵՐ ՔԱՆ, նխդ. Գեր քան, աւելի քան, վերագոյն:
– Ի ՎԵՐ ԵՒ Ի ԽՈՆԱՐՀ, մ. Անդադար, ստէպ:
– ՎԵՐ Ի ՎԱՅՐ, Ի ՎԵՐ ԵՒ Ի ՎԱՅՐ, մ. Ի վեր և ի խոնարհ, ստէպ, յաճախ, անդադար:
– ՎԵՐ Ի ՎԵՐՈՅ, մ. 1. Արտաքուստ, հարևանցի, վարկպարազի: 2. ա. Արտաքին, անհաստատ:
– ՎԵՐ Ի ՎԵՐՈՅ ԵՐԵՒՈՒՄՆ. (երկրչ.) Մակերևոյթ:
ՎԵՐԱԲԱԶՄԵԼ (իմ), չբ. Վերանստել, վերահանգչել:
ՎԵՐԱԲԱՆԱԿԱՆ, ա. Համեմատական, նմանական:
ՎԵՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նմանութիւն, համեմատութիւն:
ՎԵՐԱԲԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Յայտնաբանութիւն, բացատրութիւն, մեկնութիւն:
ՎԵՐԱԲԵՐ, ա. Վերաբերձ:
ՎԵՐԱԲԵՐԵԼ, նբ. 1. Բարձրացուցանել: 2. Ի վեր հանել, յայտնել, բանալ: 3. Բուսուցանել: 4. Յառաջ ածել, արտաբերել, բարբառել, ճառել: 5. Դարձուցանել, փոխել, վերածել: 6. Վերագրել, ընծայել:
ՎԵՐԱԲԵՐՁ, տե՛ս ՎԵՐԱԲԵՐ:
ՎԵՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ինչականութիւն, յարաբերութիւն, համեմատութիւն: 2. Բարձրութիւն:
ՎԵՐԱԲԵՐՈՒՄՆ, գ. 1. Ելք (վեր բարձրանալը): 2. Պտղաբերութիւն, բերք:
ՎԵՐԱԳԻՐ, տե՛ս ՎԵՐՆԱԳԻՐ:
ՎԵՐԱԳԼԽԱՒՈՐԵԼ, ՎԵՐԱԳԼԽԵԼ, նբ. Գլխաւորել, աւարտել, բովանդակել:
ՎԵՐԱԳԼԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Բովանդակութիւն (նախընթաց ճառերի):
ՎԵՐԱԳՆԱՑ, ա. Վերաթռիչ:
ՎԵՐԱԳՈՅՆ, ա. 1. Վերնագոյն, բարձրագոյն, վեհագոյն, գերագոյն, գերազանց, զօրագոյն: 2. մ. Ի վեր անդր, կանխաւ, յառաջագոյն:
– Ի ՎԵՐԱԳՈՅՆ, Ի ՎԵՐԱԳՈՅՆՍ, տե՛ս ՎԵՐԱԳՈՅՆ (2):
ՎԵՐԱԳՈՋԵԼ, նբ. չբ. Վերաձայնել, վերակարդալ, կարդալ, քարոզել, վկայել:
ՎԵՐԱԳՈՎԵԼ, նբ. Վերադրուատել, գերահռչակել:
ՎԵՐԱԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերազանցութիւն, ծայրութիւն:
ՎԵՐԱԳՐԵԼ, նբ. 1. Մակագրել: 2. Արձանագրել, ճառել, գրել: 3. Գծագրել, ծրագրել: 4. Ստորագրել: 5. Ընծայել, սեպհականել, վերաբերել, վերածել, ուղղել, յարմարել, համարել, առդնել, կացուցանել, փոխել:
ՎԵՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արձանագրութիւն:
ՎԵՐԱԴԱՍԵԼ, նբ. 1. Վերակարգել: 2. Շարակարգել, չարադասել: 3. Վերագրել:
ՎԵՐԱԴԱՐՁ գ. 1. Ուղեդարձ: 2. Յաւելուած (նորից երևան գալը):
ՎԵՐԱԴԱՐՁԵԼ (իմ), չբ. Պարանել:
ՎԵՐԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, ՎԵՐԱԴԱՐՁՈՒՄՆ, գ. Ուղեդարձ, վերադարձ:
ՎԵՐԱԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Փոխադրել, նորոգել, վերածել:
ՎԵՐԱԴԷՏ, տե՛ս ՎԵՐԱԴԻՏՈՂ (1):
ՎԵՐԱԴԻՏԵԼ, նբ. Զննել, տեսանել, ի միտ առնուլ:
ՎԵՐԱԴԻՏՈՂ, ա. գ. 1. (եկեղց.) Վերադէտ, եպիսկոպոս, դիտապետ, հայրապետ: 2. Մակադիտող, վերատեսուչ, վերակացու:
ՎԵՐԱԴԻՐ, ա. գ. 1. Յաւելուած, յաւելումն: 2. Մակդիր, մականուն: 3. (քեր.) Յօդ, արթր:
ՎԵՐԱԴՐԵԼ, նբ. 1. Յաւելուլ, յարադրել, ընծայել, մատուցանել, վերագրել: 2. Ամբառնալ:
ՎԵՐԱԴՐՈՒԱՏԵԼ, տե՛ս ՎԵՐԱԳՈՎԵԼ:

ՎԵՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բարձրութիւն: 2. Յաւելուած:

ՎԵՐԱԹԵՒԵԼ, չբ. 1. Մակթևել, թևակոխել, վերապարել, թռչել: 2. Վերանալ, բարձրանալ, ամբառնալ:

ՎԵՐԱԹՌԻՉ, ա. Բարձրաթռիչ:

– ՎԵՐԱԹՌԻՉ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՎԵՐԱԹՌՋԵԼ (իմ):

ՎԵՐԱԹՌՋԵԼ (իմ), չբ. Վերաթռիչ լինել, վերաթևել:

ՎԵՐԱԺԱՄԱՆԵԼ, չբ. Վերամբառնալ:

ՎԵՐԱԽԱՌՆԵԼ (իմ), չբ. Ոգեխառնել, միանալ:

ՎԵՐԱԾԱԳՈՒՄՆ, գ. Երևումն, յայտնութիւն:

ՎԵՐԱԾԱԾԿԵԼ, նբ. Պարածածկել, վերարկել, զգեցուցանել, պատել:

ՎԵՐԱԾԱԾԿՈՅԹ, գ. Վերմակ:

ՎԵՐԱԾԵԼ, նբ. 1. Վերաբերել, վերբերել, հանել: 2. Փոխել:

ՎԵՐԱԾԻՉ, ա. Վերածու:

ՎԵՐԱԾԽԵԼ, նբ. Արտաշնչել:

ՎԵՐԱԾԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Արտաշնչութիւն, գոլորշի:

ՎԵՐԱԾՆԵԼ (իմ), չբ. (եկեղց.) Նորածնել, նորածնանել:

ՎԵՐԱԾՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Մկրտութիւն:

ՎԵՐԱԾՈՒ, տե՛ս ՎԵՐԱԾԻՉ:

ՎԵՐԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Խորհրդականութիւն:

ՎԵՐԱԿԱՑ, ա. 1. Գերակայ: 2. գ. Բարձրութիւն (բարձր դիրք):

ՎԵՐԱԿԱՆԳՆԵԼ, նբ. Յարուցանել:

ՎԵՐԱԿԱՏԱՐԵԼ, նբ. Գլխաւորել, ի գլուխ հանել:

ՎԵՐԱԿԱՐԳԵԼ, նբ. Կարգել, կացուցանել, վերադասել:

ՎԵՐԱԿԱՐԴԱԼ, նբ. Վերագոչել, վերակոչել:

ՎԵՐԱԿԱՑՈՒ, գ. 1. Ոստիկան, գործակալ, գործավար: 2. Պետ, առաջնորդ, նախագահ: 3. Վարդապետ, դաստիարակ: 4. Պաշտպան, հովանաւոր, հոգաբարձու, տեսուչ:

ՎԵՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոստիկանութիւն, առաջնորդութիւն, տեսչութիւն, հոգաբարձութիւն, նախագահութիւն, պետութիւն:

ՎԵՐԱԿԵՆԴԱՆԱՆԱԼ, տե՛ս ՎԵՐԱԿԵՆՑԱՂԵԼ:

ՎԵՐԱԿԵՆՑԱՂԵԼ, չբ. ՎԵՐԱԿԵՆԴԱՆԱՆԱԼ:

ՎԵՐԱԿՆԱՐԿԵԼ, չբ. Վերակնել, վերահայել, վերանկատել:

ՎԵՐԱԿՆԵԼ, տե՛ս ՎԵՐԱԿՆԱՐԿԵԼ:

ՎԵՐԱԿՈԽԵԼ, չբ. Վերամբառնալ:

ՎԵՐԱԿՈՉԵԼ, նբ. 1. Մեծարել: 2. Մականուանել, յորջորջել, վերանուանել: 3. Վերակարդալ:

ՎԵՐԱԿՈՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Մակակոչութիւն, անուանակոչութիւն:

ՎԵՐԱՀԱՃԵԼ (իմ), չբ. Բարեհաճել:

ՎԵՐԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Վերահայեցող:

ՎԵՐԱՀԱՅԵԼ (իմ), տե՛ս ՎԵՐԱԿՆԱՐԿԵԼ:

ՎԵՐԱՀԱՅԵՑՈՂ, ա. 1. տե՛ս ՎԵՐԱՀԱՅԵԱՑ: 2. Աստեղագէտ:

ՎԵՐԱՀԱՆԳՉԵԼ (իմ), չբ. Վերանստել, վերաբազմել:

ՎԵՐԱՀԱՍՈՒ ԼԻՆԵԼ. Հասկանալ, իմանալ, տեղեկանալ, ստուգել:

ՎԵՐԱՀԱՒԱՔԵԼ, նբ. Հետևեցուցանել:

ՎԵՐԱՀՆՉԵԼ, նբ. 1. Վերագոչել, վերաձայնել: 2. չբ. Լսելի լինել:

ՎԵՐԱՀՌՉԱԿԵԼ, նբ. Գերահռչակել, հռչակ հարկանել, վերադրուատել, քարոզել:

ՎԵՐԱՁԱՅՆ, ա. մ. Բարձրաձայն:

ՎԵՐԱՁԱՅՆԱԲԱՐ, մ. Մեծաձայն, վերաճառաբար:

ՎԵՐԱՁԱՅՆԵԼ, նբ. Վերագոչել, վերահնչել, վերահռչակել, վերօրհնել, բարձրաձայնել:

ՎԵՐԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարձրաձայնութիւն:

ՎԵՐԱՁԳԵԼ, նբ. 1. Պարզել, մեկնել, կարկառել: 2. Ձգտել, ձգել, քաշել:

– ՎԵՐԱՁԳԵԼ ՊԱՐԱՆՈՑՆ. Գոռոզանալ, խրոխտալ:

ՎԵՐԱՁԵՌՆԵԼ, նբ. Ձեռնարկել, գուն գործել:

ՎԵՐԱՂԱՂԱԿԵԼ, չբ. Վերագոչել, կարդալ:

ՎԵՐԱՃԱՅԹԵԼ, չբ. Խայտալ:

ՎԵՐԱՃԱՌԱԲԱՐ, մ. Վերաձայնաբար:

ՎԵՐԱՃԱՌԵԼ, նբ. Երկրորդել, պարզաբանել:

ՎԵՐԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Վերասացութիւն:

ՎԵՐԱՃՈՒՄՆ, գ. Զարգացումն, յառաջադիմութիւն:

ՎԵՐԱՄԱՍՏՈՒՑԱՆԵԼ, նբ. Վերընծայել, վերառաքել:

ՎԵՐԱՄԱՐՏԻԿ, ա. գ. Ձեռնտու, օգնական:

ՎԵՐԱՄԲԱՌՆԱԼ, չբ. 1. Վերանալ, բարձրանալ: 2. Գերազանցել: 3. Ամբարտաւանել:

ՎԵՐԱՄԲԱՐՁ, ա. 1. Համբարձաբերձ, վերացեալ: 2. Երկնային:

ՎԵՐԱՄԲԱՐՁԱԳՈՅՆ, ա. Վերագոյն, բարձրագոյն:

ՎԵՐԱՄԲԱՐՁԱԿԱՆ, ա. 1. Բարձր, վսեմական, գերագոյն: 2. Վերաթռիչ:

ՎԵՐԱՄԲԱՐՁԱՅԱԾ, ՎԵՐԱՄԲԱՐՁԱՅԱԾՈՒ, ա. 1. Աստեղաբաշխ: 2. Համբարձախօսական, աստեղաբաշխական:

ՎԵՐԱՄԲԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վերացումն: 2. Բարձրութիւն, գերազանցութիւն: 3. Բացերևութիւն:

ՎԵՐԱՅԱՂԹԱԿԱՆ, ա. Յաղթական:

ՎԵՐԱՅԱՅՏԵԼ, նբ. Բացայայտել, յայտնել:

ՎԵՐԱՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յայտնութիւն:

ՎԵՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Ամբառնալ, համբառնալ, բարձրանալ: 2. փխբ. Բարձրամտել, մեծամտել, հպարտանալ:

ՎԵՐԱՆԿԱՏԵԼ, տե՛ս ՎԵՐԱԿՆԱՐԿԵԼ:

ՎԵՐԱՆՈՒԱՆԵԼ, տե՛ս ՎԵՐԱԿՈՉԵԼ (2):

ՎԵՐԱՆՈՒԻՐԵԼ, նբ. Վերընծայել:

ՎԵՐԱՆՍՏԵԼ (իմ), չբ. Վերաբազմել, վերահանգչել:

ՎԵՐԱՆՑԵԱԼ, ա. Գերազանցեալ:

ՎԵՐԱՇՆՉՈՒԹԻՒՆ, ՎԵՐԱՇՆՉՈՒՄՆ, գ. 1. Տուրևառ շնչոյ, շնչումն: 2. Արտաշնչութիւն: 3. Փչումն (քամիների):

ՎԵՐԱՇՐՋԱԿԱՆ, ա. Երկնաճեմ:

ՎԵՐԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Օդաչափութիւն:

ՎԵՐԱՊԱՏՄԵԼ, նբ. Քարոզել, հռչակել:

ՎԵՐԱՊԱՏՈՒԵԼ, նբ. Յարգել, մեծարել, մեծացուցանել, փառաւորել:

ՎԵՐԱՊԱՐԵԼ, չբ. Վերաթռչել:

ՎԵՐԱՌԱՔԵԼ, նբ. 1. Վերամատուցանել, վերընծայել: 2. Վերածել, ուղղել:

ՎԵՐԱՌԵԼ, ՎԵՐԱՌՆՈՒԼ, նբ. 1. Վերառոցել, ամբառնալ: 2. Ընդունել, ստանալ:

ՎԵՐԱՌՈՑԵԼ, նբ. Վերառնուլ, ամբառնալ:

ՎԵՐԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Վերաճառութիւն, վերծանութիւն, երկրորդումն:

ՎԵՐԱՍԼԱՆԱԼ, չբ. Վերաթռչել:

ՎԵՐԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ, ա. Մտացածին:

ՎԵՐԱՍՏԵՂԾԵԼ, նբ. Նորաստեղծել, կերպարանել, նորոգել, ձևացուցանել:

ՎԵՐԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նորոգութիւն, կազմութիւն: 2. Նմանութիւն, կերպարանակցութիւն:

ՎԵՐԱՍՏԵՂԾՈՒԼ, տե՛ս ՎԵՐԱՍՏԵՂԾԵԼ:

ՎԵՐԱՍՏԵՂՆԵԱԼ, ա. Վերաբուսեալ, նորաբողբոջ:

ՎԵՐԱՍՔՕՂԵԼ, նբ. Վերածածկել, պատել:

ՎԵՐԱՏԵՍՈՒՉ, գ. Վերադիտող, վերակացու, տեսուչ, ոստիկան, տնտես, տնօրէն:

ՎԵՐԱՏՐԱԿԱՆ, ա. Բաշխողական:
ՎԵՐԱՏՐԵԼ, նբ. 1. Բղխել: 2. Ուռճանալ:
ՎԵՐԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բղխումն, ցայտումն: 2. Աճումն, յաւելուած:
ՎԵՐԱՐԿ, գ. 1. Յարկ: 2. Վերարկու, ծածկոց, ծածկոյթ:
ՎԵՐԱՐԿԵԼ, նբ. Վերածածկել, զգեցուցանել, պատրուակել:
ՎԵՐԱՐԿՈՒ, գ. 1. Վերնազգեստ, թիկնանոց, մեկնոց, հանդերձ: 2. Ծածկոց, ծածկոյթ: 3. Քօղ, պատրուակ: 4. Վերմակ: 5. Կապերտ, օթոց: 6. Մորթ (անասունների):
ՎԵՐԱՐԿՈՒԵԼ, նբ. Վերարկել:
ՎԵՐԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վերաբերումն: 2. Արտաշնչութիւն:
ՎԵՐԱՐՏԱՓԱՅԼԵԼ, չբ. Արտափայլել:
ՎԵՐԱՑԵԱԼ, ա. Վերամբարձ, բարձր:
ՎԵՐԱՑՈՒՄՆ, գ. Համբարձումն:
ՎԵՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բարձրացուցանել, ամբառնալ, վերաբերել, վերածել:
ՎԵՐԱՓԱՅԼԵԼ, նբ. չբ. 1. Պայծառացուցանել: 2. Արտափայլել:
ՎԵՐԱՔԱՐՈԶԵԼ, ՎԵՐԱՔԱՐՈԶ ԼԻՆԵԼ, նբ. Քարոզել, հռչակել:
ՎԵՐԲԱՆԱԼ, նբ. Բանալ:
ՎԵՐԲԵՐԵԼ, տե՛ս ՎԵՐԱԲԵՐԵԼ:
ՎԵՐԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՎԵՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ:
ՎԵՐԵԼԱԿ, գ. Վերելեակ:
ՎԵՐԵԼԱԿԵԼ, չբ. 1. Նստել: 2. Յառնել:
ՎԵՐԵԼԵԱԿ, տե՛ս ՎԵՐԵԼԱԿ:
ՎԵՐԵԼՈՒԹԻՒՆ, ՎԵՐԵԼՈՒՄՆ, գ. Վերելք, ի վեր ելք:
ՎԵՐԵԼՔ, Ի ՎԵՐ ԵԼՔ, տե՛ս ՎԵՐԵԼՈՒԹԻՒՆ:
ՎԵՐԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Եկաւորութիւն, իջումն, գալուստ:
ՎԵՐԵՌԱԿ, տե՛ս ՄԱԿԵՌԱԿ:
ՎԵՐԸՄԲԵՐՁԻԿ, տե՛ս ՎԵՐԱՄԲԱՐՁ:
ՎԵՐԸՆԴՈՒՆԱԿ, տե՛ս ՎԵՐԸՆԿԱԼ:
ՎԵՐԸՆԴՈՒՆԵԼ (իմ), հբ. Մակընդունել:
ՎԵՐԸՆԹԱՑ, ա. Վերնագնաց:
ՎԵՐԸՆԹԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընթացք:
- Ի ՎԵՐԸՆԹԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Տեղատուութիւն (ծովի):
ՎԵՐԸՆԹԵՐՑՈՂ, ա. գ. Ընթերցող, վերծանող:
ՎԵՐԸՆԾԱՑԵԼ, նբ. Վերամատուցանել:
ՎԵՐԸՆԿԱԼ, ա. 1. Վերընդունակ, վերընկալուչ: 2. Յաջորդ:
ՎԵՐԸՆԿԱԼՈՒՉ, տե՛ս ՎԵՐԸՆԿԱԼ (1):
ՎԵՐԸՆՁԻՒՂԻՉ, ա. Բուսուցիչ:
ՎԵՐԻՄԱՍՏ, ա. Գերիմաստ:
ՎԵՐԻՆ, ա. 1. Վերոյ, վերուստ, բարձրագոյն, վերագոյն, գեր ի վերոյ, երկնային: 2. Արտաքին:
- Ի ՎԵՐԻՆ ԵՐԵՍՍ, ՎԵՐԻՆ ԵՐԵՍՕՔ. Արտաքուստ:
ՎԵՐԼՈՒԾԱԿԱՆ, ա. Մեկնողական:
ՎԵՐԾԱՆԵԼ, նբ. Ընթեռնուլ:
ՎԵՐԾԱՆՈՂ, ա. գ. Ընթերցող, դպիր, գրակարդաց:
ՎԵՐԾԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ընթերցողութիւն, ընթերցումն, կարդացումն: 2. Մտաւորութիւն:
ՎԵՐՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՎԵՐԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ:
ՎԵՐՃԵՄԵԼ, չբ. Վերաթեւել:
ՎԵՐՄԱԿ, գ. Վերածածկոյթ, վերարկու:
ՎԵՐՅԱՐՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Վերականգնել, բարձրացուցանել:
ՎԵՐՆԱԲԵՐԴ, գ. Ամրոց, ակառն:
ՎԵՐՆԱԳԻՐ, գ. Վերագիր, վերնագրութիւն, մակագրութիւն, տիտղոս:
ՎԵՐՆԱԳՆԱՑ, ա. Վերընթաց, վերնաշաւիղ, վերաթռիչ:
ՎԵՐՆԱԳՈՅՆ, ա. Վերագոյն, վեհագոյն, ծայրագոյն:
ՎԵՐՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՎԵՐՆԱԳԻՐ:
ՎԵՐՆԱԶԳԵՍՏ, գ. Վերարկու:
ՎԵՐՆԱԹՌԻՉ, տե՛ս ՎԵՐԱԹՌԻՉ:
ՎԵՐՆԱԼՈՅՍ, ա. Վերնանշոյլ:
ՎԵՐՆԱԽԱՐԻՍԽ, գ. (ճարտ.) Ախա-

ւեղագէս, Թակաղաղ:
ՎԵՐՆԱԽՆԱՄ, ա. Նախախնամական:
ՎԵՐՆԱԿԱՆ, ա. Վերին, վերնային, երկնային, աստուածային:
ՎԵՐՆԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Վերնագոյն, գլխաւորագոյն:
ՎԵՐՆԱԿԵՆՑԱՂ, ա. Երկնակենցաղ, վերնակրօն:
ՎԵՐՆԱԿՐՕՆ, տե՛ս ՎԵՐՆԱԿԵՆՑԱՂ:
ՎԵՐՆԱՀՈՍ, ա. Երկնահոս:
ՎԵՐՆԱՁԵՂՈՒՆ, գ. Վերնատուն, վերնայարկ:
ՎԵՐՆԱՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԵԼ, չբ. Համբառնալ, վերանալ (երկինք):
ՎԵՐՆԱՄԱՐՏ, ա. Աստուածամարտ:
ՎԵՐՆԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստուածամարտութիւն:
ՎԵՐՆԱՅԱՐԿ, գ. 1. Վերնատուն, վերնաճեղուն: 2. Երկնակամար: 3. (յունական ոճով) Քիմք:
ՎԵՐՆԱՅԻՆ, ա. Վերին, վերնական, երկնային:
- ՎԵՐՆԱՅԻՆՔ, գ. յոգն. Հրեշտակք:
ՎԵՐՆԱՆՇՈՅԼ, տե՛ս ՎԵՐՆԱԼՈՅՍ:
ՎԵՐՆԱՇԱՒԻՂ, ա. Վերնագնաց:
ՎԵՐՆԱՊԱՐԳԵՒ, ա. Աստուածապարգեւ, երկնաճիր:
ՎԵՐՆԱՌԱՔ, ա. Աստուածառաք:
ՎԵՐՆԱՍԵՌՔ, գ. յոգն. Զուարթունք, հրեշտակք:
ՎԵՐՆԱՏՈՒՆ, գ. 1. Վերնայարկ: 2. Մեհեան: 3. (յունական ոճով) Քիմք:
ՎԵՐՆԱՏՈՒՈՂ, ա. գ. Պարգեւատու (Աստծու մասին):
ՎԵՐՆԱՔԱՂԱՔ, գ. (կրօն.) Վերնաքաղաքամայր:
ՎԵՐՆԱՔԱՂԱՔԱՄԱՅՐ, տե՛ս ՎԵՐՆԱՔԱՂԱՔ:
ՎԵՐՆՈՏ, ա. 1. Օդային: 2. Լուսնոտ:
ՎԵՐՈՅ, ա. 1. Վերին: 2. մ. Ի վերուստ: 3. նխդ. Գեր ի վերոյ:
- Ի ՎԵՐՈՅ, մ. 1. Ի վեր անդր: 2. Ի վերուստ, արտաքուստ: 3. նխդ. Գեր ի վերոյ:
- Ի ՎԵՐՈՅ ՔԱՆ, նխդ. Ի վեր քան, առաւել քան:
ՎԵՐՈՏՆԵԼ, չբ. Ոտնափոխ լինել:
ՎԵՐՈՒՂԷՇ, ա. Ամբարձուղէշ:
ՎԵՐՈՒՍԵԱԼ, ա. Քաջուսումն, հմուտ:
ՎԵՐՈՒՍՏ, ա. Վերին, վերնական:
ՎԵՐՋ, գ. 1. Վախճան, կատարած, աւարտ, սպառուած: 2. Ծայր, եզր: 3. Տուտն, տտուն:
- ՎԵՐՋՔ, յոգն. Ծոպք, վերջաւորք:
- Ի ՎԵՐՋԷ, Ի ՎԵՐՋՈՅ, մ. Վերջոյ, յետոյ:
ՎԵՐՋԱԾԻՆ, ա. Վերջածնիցեալ:
ՎԵՐՋԱԾՆԻՑԵԱԼ, տե՛ս ՎԵՐՋԱԾԻՆ:
ՎԵՐՋԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Յետնութիւն, կասումն:
ՎԵՐՋԱՆԱԼ, չբ. 1. Յետնել, կասել: 2. Պակասել, նուազել: 3. Հրաժարել, խորշել, խուսափել: 4. Վախճանել, մեռանել:
ՎԵՐՋԱՊԱՀ, ա. գ. Վերջի թիւ:
ՎԵՐՋԱՍՊԵՏ, տե՛ս ԷՇԱՅԾԵԱՄՆ:
ՎԵՐՋԱՏՕՆԱԿ ՏՕՆ. (եկեղց.) Կրկնազատիկ:
ՎԵՐՋԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յետս ունել, կասեցուցանել:
ՎԵՐՋԱՒՈՐՔ, գ. յոգն. Վերջք, ծոպք:
ՎԵՐՋԵԱՆՔ, Ի ՎԵՐՋԵԱՆՍՆ, մ. Անագան ուրեմն, յետոյ, վերջոյ:
ՎԵՐՋԻ ԹԻՒ, տե՛ս ՎԵՐՋԱՊԱՀ:
ՎԵՐՋԻՆ, ա. Յետին:
ՎԵՐՋՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՎԵՐՋԻՆ:
ՎԵՐՋՈՅ, մ. Յետոյ, յետոյ ուրեմն:
ՎԵՐՋՈՏՆԻԼ, չբ. 1. Կասել, վերջանահանջ լինել: 2. Յետնել, վերջանալ:
ՎԵՐՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Յետնութիւն:
ՎԵՐՋՈՒՍՏ, Ի ՎԵՐՋՈՒՍՏ, 1. մ. Յետուստ: 2. ա. Յետոյ (յետին կողմն):
ՎԵՐՍՏԻՆ, Ի ՎԵՐՍՏԻՆ, մ. Դարձեալ, կրկին, միւսանգամ, անդրէն:
ՎԵՐՏ, ա. Շղթայագործ:

ՎԵՐՏԱՌԵԼ, նբ. Մակտառել, նորոգել:
ՎԵՐՏԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Մակտառութիւն, նորոգութիւն:
ՎԵՐՏԵԼ, չբ. 1. Խայտալ: 2. Խրոխտալ, հպարտանալ, պանծալ:
ՎԵՐՕՐՀՆԵԼ, նբ. Օրհնաբանել, քարոզել:
ՎԵՑ, թ. Երկակ եռակի:
ՎԵՑԱԲԱՐ, մ. Վեցկին:
ՎԵՑԱԽՈՐՇ, ա. Վեցանկիւնի:
ՎԵՑԱԿ, տե՛ս ՎԵՑԵԱԿ:
ՎԵՑԱԿԻ, տե՛ս ՎԵՑԿԻՆ:
ՎԵՑԱՆԿԻՒՆ, տե՛ս ՎԵՑԱՆԿԻՒՆԻ:
ՎԵՑԱՆԿԻՒՆԻ, ա. գ. Վեցանկիւն, վեցախորչ:
ՎԵՑԵԱԿ, գ. Վեցակ, վեցերեակ:
ՎԵՑԵՐԵԱԿ, տե՛ս ՎԵՑԵԱԿ:
ՎԵՑԵՐԻՐ, տե՛ս ՎԵՑԵՐՈՐԴ:
ՎԵՑԵՐՈՐԴ, թ. Վեցերիր:
ՎԵՑԵՔԵԱՆ, թ. Վեցեքին:
ՎԵՑԵՔԻՆ, տե՛ս ՎԵՑԵՔԵԱՆ:
ՎԵՑԿԻՆ, ա. մ. Վեցակի, վեցաբար:
ՎԵՑՏԱՍԱՆԱՄԵԱՅ, տե՛ս ՎԵՇՏԱՍԱՆԱՄԵԱՅ:
ՎԶԱՆ, ա. Վզանուտ, բարձրավիզ, խստապարանոց:
ՎԶԱՆԵԼ (իմ), չբ. Բարձրավզել, գոռոզանալ, հպարտանալ, ամբարտաւանել, յողանալ:
ՎԶԱՆՈՒԹԻՒՆ, ՎԶԱՆՈՒՄՆ, գ. Բարձրավզութիւն, ամբարտաւանութիւն, անսաստութիւն:
ՎԶԱՆՈՒՏ, տե՛ս ՎԶԱՆ:
ՎԶԵՆԱԿ, գ. 1. Ծախք: 2. Վնաս, տուգանք:
ՎԶՈՒՐԿ, ՎԶՐԿ, ա. 1. Մեծ, աւագ (իբրև պատուանուն): 2. գ. Թագաւոր:
ՎԷԳ, գ. Վէճ, կագ, կռիւ, հակառակութիւն:
– Ի ՎԷԳ ԳԱԼ. Վիճել, կագել, հակառակել:
ՎԷՃ, գ. Վէգ, կագ, կռիւ, հակառակութիւն, վիճաբանութիւն, տարաձայնութիւն:
ՎԷՄ, գ. 1. Խարակ, ապառաժ: 2. Սալ, սալաքար:
ՎԷՊ, գ. Զրոյցք, պատմութիւն:
ՎԷՋ, ա. Վզան, բարձրավիզ, խստապարանոց, ամբարտաւան, յանդուգն, անսաստ, ստամբակ, անընդել, յամառ, անագորոյն:
ՎԷՍԱԿԱՆ, ա. մ. Ամբարտաւանական, յանդգնաբար:
ՎԷՏ, գ. 1. Ծուփ, ծփանք: 2. Կիտուած (մաշկի վրայ): 3. Ական, խրամատ:
– ՎԷՏ ՎԷՏ, ՎԷՏՍ ՎԷՏՍ, ա. մ. Ծփին, ծուպ ի ծուպ:
ՎԷՐ, գ. 1. Խոց, խոցուած: 2. Թարախ, չարաւ (վէրքի):
ՎԹԱՐ, գ. Վհատութիւն, վտանգ, վնաս:
ՎԹԱՐԱՆԱԼ, տե՛ս ՎԹԱՐԵԼ (2):
ՎԹԱՐԵԼ, նբ. 1. Վատթարել, ապականել, եղծանել, վտանգել, խախտել, կործանել, վնասել: 2. կ. չբ. Վթարանալ, աւերել, եղծանել, խաթարել:
ՎԹԱՐՈՒՄՆ, գ. Եղծումն, խախտումն, աւեր, քայքայումն, կործանումն:
ՎԻԶ, գ. Պարանոց, ուլն:
ՎԻԹԽԱՐԻ, ա. Յաղթանդամ, մեծամարմին, բարձրահասակ, հսկայ, անարի, անհեղեդ:
ՎԻԹԽԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ահագնութիւն, անհեղեղութիւն:
ՎԻԺԱԾ, ա. գ. Անց, թերածին:
ՎԻԺԱԾԱԿԱՆ, տե՛ս ՎԻԺԱՆՈՒՏ:
ՎԻԺԱԿ[1], տե՛ս ՎԻԺԱՆՔ:
ՎԻԺԱԿ[2], գ. Ծածկոյթ, նուարտան, սրսկապան, վարագոյր:
ՎԻԺԱՆՈՒՏ, ա. Վիժածական, հոսանուտ:
ՎԻԺԱՆՔ, գ. Վիժակ, հոսք, հոսումն, հոսանք:
ՎԻԺԵԼ, նբ. 1. Վիժեցուցանել: 2. չբ. Վիժուլ:
ՎԻԺԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՎԻԺԵԼ (1):
ՎԻԺՈՒԼ, տե՛ս ՎԻԺԵԼ (2):

ՎԻՀ, գ. 1. Խորխորատ, խորափիտ, անդունդք, գուբ, փոս: 2. Գերեզման: 3. Դժոխք: 4. փխբ. Խտիր, տարբերութիւն: 5. ա. Խոր, խորին:
ՎԻՃԱԲԱՆ, ա. Հակաճառ, բանակռիւ:
ՎԻՃԱԲԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Վիճագոյն:
ՎԻՃԱԲԱՆԵԼ, չբ. Վիճել, հակաճառել:
ՎԻՃԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Վէճ, վէգ, կագ, հակառակաբանութիւն, բանակռուութիւն:
ՎԻՃԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՎԻՃԱԲԱՆԱԳՈՅՆ:
ՎԻՃԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՎԻՃԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ՎԻՃԱԽՆԴԻՐ ԼԻՆԵԼ. Վիճել, վիճաբանել:
ՎԻՃԱԿ, գ. 1. Բաշխ, բախտ, ճակատագիր: 2. Բաժին, ժառանգութիւն, ստացուած, կալուած, անդաստան: 3. (եկեղց.) Նահանգ, գաւառ (եպիսկոպոսական թեմ): 4. Լար, լարաբաժին:
ՎԻՃԱԿԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժառանգութիւն, սեպհականութիւն, կալուած:
ՎԻՃԱԿԱԿԻՑ, ա. Բաժանորդ, հաղորդ, հաղորդակից, մասնակից, ժառանգակից:
ՎԻՃԱԿԱՒՈՐ, ա. գ. 1. (եկեղց.) Ժառանգաւոր, կղեր, կղերիկոս: 2. Վիճակակից, ժառանգորդ, մասնակից:
ՎԻՃԱԿԱՒՈՐԵԼ, հբ. 1. Ժառանգել (վիճակով ստանալ): 2. Վիճակել (վիճակով մէկին տրուել՝ ընկնել):
ՎԻՃԱԿԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վիճակ, ժառանգութիւն: 2. Ժառանգաւորութիւն, կղերիկոսութիւն:
ՎԻՃԱԿԵԼ, նբ. 1. Վիճակեցուցանել, բաշխել, բաժանել, ժառանգեցուցանել, սեպհականել: 2. հբ. տե՛ս ՎԻՃԱԿԱՒՈՐԵԼ (2):
ՎԻՃԱԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՎԻՃԱԿԵԼ (1):
ՎԻՃԱԿՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Վիճակաւորութիւն, ժառանգակցութիւն:
ՎԻՃԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Վիճակ, ժառանգութիւն:
ՎԻՃԱՍԷՐ, ա. Հակառակասէր:
ՎԻՃԵԼ, չբ. Հակաճառել, հակառակել, դիմախօսել, ընդդիմաբանել, պնդել:
ՎԻՃՈՂԱԲԱՐ, մ. Վիճողապէս, վիճողագոյն:
ՎԻՃՈՂԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՎԻՃՈՂԱԲԱՐ:
ՎԻՃՈՂԱՊԷՍ, տե՛ս ՎԻՃՈՂԱԲԱՐ:
ՎԻՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Վէճ:
ՎԻՃՈՒՄՆ, գ. Վէճ, առարկուած, առարկութիւն:
ՎԻՄԱԲԵՐ, ա. Վիմեղէն:
ՎԻՄԱԴԱՐԱՆ, տե՛ս ՎԻՄԱՍՈՅԶ:
ՎԻՄԱԿԱՆ, ա. Վիմեղէն, կարծր, խիստ:
ՎԻՄԱԿԱՌՈՅՑ, ա. Վիմակերտ, հաստակառոյց:
ՎԻՄԱԿԵՐՏ, ա. Վիմաշէն, վիմակառոյց:
ՎԻՄԱՀԱՏ, ա. Վիմատաշ:
ՎԻՄԱՋԵՒ, ա. Վիմատեսակ:
ՎԻՄԱՄԷՋ, գ. Ծերպ, քարածերպ:
ՎԻՄԱՆԱԼ, չբ. Սալանալ, քարանալ:
ՎԻՄԱՇԷՆ, ա. Վիմակերտ:
ՎԻՄԱՍՈՅԶ, ա. Վիմադարան:
ՎԻՄԱՏԱՇ, ա. Վիմահատ, տաշածոյ, կոփածոյ:
ՎԻՄԱՏԱՌԵԼ, նբ. Վիմացուցանել, պնդել, կարծրացուցանել:
ՎԻՄԱՏԵՍԱԿ, ա. Վիմաձև:
ՎԻՄԱՐԴ, ՎԻՄԱՐԴԵԱՆ, ա. Վիմաձև, վիմատեսակ, վիմեղէն, քարեղէն:
ՎԻՄԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՎԻՄԱՏԱՌԵԼ:
ՎԻՄԱՓՈՐ, ա. 1. Վիմատաշ: 2. Քարագործ, քարակոփ:
ՎԻՄԵՂԷՆ, ա. Քարեղէն, վիմական, վիմարդեան:
ՎԻՄՈՒՏ, ա. Ապառաժուտ, քարուտ:
ՎԻՇԱՊ, գ. Լևիաթան:
- ՎԻՇԱՊ ՁՈՒԿՆ, տե՛ս ՎԻՇԱՊԱՁՈՒԿՆ:
ՎԻՇԱՊԱԿ, գ. Վիշապիկ:
ՎԻՇԱՊԱՁԱՅՆ, ա. մ. Վիշապաշունչ:
ՎԻՇԱՊԱՁՈՒԿՆ, գ. (կենդբ.) Վիշապ

ձուկն, կէտ:
ՎԻՇԱՊԱՇՈՒՆՁ, ա. Վիշապաձայն:
ՎԻՇԱՊԻԿ, տե՛ս ՎԻՇԱՊԱԿ:
ՎԻՇՏ, գ. Ցաւ, նեղութիւն, տառապանք, ճիգն, երկունք, խոշտանգանք, տանջանք, աղէտ, վտանգ, տագնապ:
ՎԻՊԱԳԻՐ, ա. գ. Պատմագիր, վիպասան:
ՎԻՊԱԳՈՐԾ, ա. Բանաստեղծ, քերթող:
ՎԻՊԱԳՐԵԼ, նբ. Պատմագրել, վիպասանել, վիպասել:
ՎԻՊԱՊԱՏՈՒՄ, ա. 1. Պատմիչ: 2. Պատմողական:
ՎԻՊԱՍԱՆ, գ. 1. Վիպագիր, պատմաբան: 2. Վիպագործ, քերթող:
ՎԻՊԱՍԱՆԵԼ, տե՛ս ՎԻՊԱԳՐԵԼ:
ՎԻՊԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Վէպ, պատմագրութիւն:
ՎԻՊԱՍԵԼ, տե՛ս ՎԻՊԱԳՐԵԼ:
ՎԻՊԵԼ, նբ. Պատմել, վիպասանել, պատմագրել, ճառել:
ՎԻՌՆ, ՎԻՌՈՆ, գ. (եկեղց.) Փիլոն:
ՎԻՍԱՆԱԼ, չբ. Բարձրավզել, մեծամտել, գոռոզանալ, փքանալ:
ՎԻՍԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հպարտացուցանել, փքացուցանել:
ՎԻՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնահաճութիւն, խստապարանոցութիւն, գոռոզութիւն, մեծամտութիւն:
ՎԻՐԱԳ, ա. գ. Վայրագ, գազանաբարոյ, գազանամիտ, արիւնահեղ:
ՎԻՐԱԳԱՅԻՆ, ա. Գազանային, վայրենի:
ՎԻՐԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Վայրագութիւն, գազանութիւն, կատաղութիւն:
ՎԻՐԱԼ, նբ. Սափրել, գերծուլ, կտրել:
ՎԻՐԱԾ, ա. Վիրաւոր:
ՎԻՐԱՊ, գ. Հոր, գուբ:
ՎԻՐԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Վիրաւորութիւն, խոցուած, վէրք:
ՎԻՐԱՒՈՐ, ա. Վիրաւորեալ, խոց, խոցեալ, կարեվէր:
ՎԻՐԱՒՈՐԵԼ, նբ. Խոցել, խոցոտել, հարկանել:
ՎԻՐԱՒՈՐԻՉ, ա. Խոցոտիչ:
ՎԻՐԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վէրք, խոցուած, հարուած, վիրառնութիւն:
ՎԻՐԳ, գ. 1. Գիլ, բռնաքար, ումբաքար: 2. Բիր, ցուպ, մահակ, գաւազան:
ՎԻՐԳԱՀԱՆ, գ. Քարհատ:
ՎԻՐԺԵԼ, տե՛ս ՎԻԺԵԼ:
ՎԻՐՀ, տե՛ս ՎԻՀ:
ՎԿԱՅ, գ. Մարտիրոս, նահատակ:
- ՎԿԱՅ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՎԿԱՅԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ:
ՎԿԱՅԱԿԱՆ, ա. Մարտիրոսական:
ՎԿԱՅԱԿԻՑ, ա. 1. Համավկայ: 2. Նահատակակից:
- ՎԿԱՅԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Վկայ լինել:
ՎԿԱՅԱՆՈՑ, տե՛ս ՎԿԱՅԱՐԱՆ:
ՎԿԱՅԱՍԷՐ, ա. Մարտիրոսասէր:
ՎԿԱՅԱՐԱՆ, գ. Վկայանոց, մարտիրոսարան, մատուռն, տուն վկայութեան:
ՎԿԱՅԵԼ, նբ. չբ. 1. Վկայ լինել, վկայութիւն դնել՝ տալ: 2. Մարտիրոսանալ, նահատակել:
ՎԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հաստատութիւն, ուխտ: 2. Մարտիրոսութիւն:
- ՎԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, ԴՆԵԼ՝ ՏԱԼ, տե՛ս ՎԿԱՅԵԼ (1):
- ՏՈՒՆ ՎԿԱՅՈՒԹԵԱՆ, տե՛ս ՎԿԱՅԱՐԱՆ:
ՎԿԱՅՈՒՀԻ, գ. Մարտիրոսուհի, նահատակուհի:
ՎԿԱՅՈՒՄՆ, գ. Վկայութիւն:
ՎԿԱՆԴԵԼ, նբ. Խորտակել, յաղթահարել, նուաճել, ընկճել:
ՎՀԱՏԵԼ (իմ), չբ. Վեհերոտել, վեհերել, վատասրտել, լքանել, զանգիտել, պակնուլ:
ՎՀԱՏԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Լքուցանող:
ՎՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Վեհերոտութիւն, երկիւղ, յուսահատութիւն, լքումն, տատամսութիւն
ՎՀԿԱՀԱՐՑՈՒ, ա. Գիտահարց, խղճ:
ՎՀԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիւթութիւն, հմայք,

կախարդություն:
ՎՀՈՒԿ, ա. գ. Կախարդ, դիւթ, հարցուկ, որովայնակոչ:
ՎՃԱՐ, գ. 1. Վերջ, վախճան, լրումն, դադարումն, կատարումն, 2. Որոշումն, վճիռ: 3. Վարձ, հատուցումն, փոխարէն:
ՎՃԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Արդիւնական, արդիւնաւոր:
ՎՃԱՐԱՆՔ, տե՛ս ՎՃԱՐՈՒՄՆ:
ՎՃԱՐԵԼ, նբ. չբ. հբ. 1. Կատարել, առնել, ի գլուխ հանել: 2. Փոխել, վախճանել, մահանալ: 3. Հատուցանել: 4. Ի բաց առնել, ազատել: 5. Ի բաց կալ, զերծանել: 6. Արգելուլ:
ՎՃԱՐՈՒՄՆ, գ. 1. Վճարանք, կատարումն: 2. Ազատութիւն, զերծումն:
ՎՃԻՌ, գ. Որոշումն, դատակնիք, հրաման, պատգամ, սահման, օրէնք:
– ՎՃԻՌ ՀԱՏԱՆԵԼ՝ ԴՆԵԼ՝ ՏԱԼ՝ ԱՌՆԵԼ Ան. Վճռել, որոշել:
ՎՃԻՏ, ա. Ականակիտ, մաքուր, զուտ, պարզ, յստակ, սատակ, պայծառ, ջինջ, անաղօտ:
ՎՃՌԱԿԱՆ, ա. Դատապարտական:
ՎՃՌԱՋԵՒԱՊԷՍ, մ. Հաստատութեամբ:
ՎՃՌԵԼ, տե՛ս ՎՃԻՌ ՀԱՏԱՆԵԼ:
ՎՃՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՎՃԻՏ:
ՎՆԱՍ, գ. 1. Ջեան: 2. Տուգանք, տոյժ: 3. Զրկանք: 4. Անիրաւութիւն, յանցանք, մեղք, չարիք:
ՎՆԱՍԱԲԱՆԵԼ, նբ. Ամբաստանել:
ՎՆԱՍԱԲԵՐ, ա. Վնասակար:
ՎՆԱՍԱԽՕՍ, ա. Զարախօս, պարսաւադիր:
ՎՆԱՍԱԿԱՐ, ա. Վնասարար, անիրաւ, մեղանչական, ապիրատ, չարեացապարտ, յանցաւոր, փաոթար:
ՎՆԱՍԱԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վնաս: 2. Յանցաւորութիւն:
ՎՆԱՍԱՆԻ, գ. հաւաք, Վնասք:
ՎՆԱՍԱՊԱՐՏ, ա. Զարեացապարտ, վնասակար, մեղապարտ, յանցաւոր:
ՎՆԱՍԱՊԱՐՏԵԼ, նբ. Մեղադրել, դատել:
ՎՆԱՍԱՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Յանցաւորութիւն, յանցանք:
ՎՆԱՍԱՍԷՐ, ա. Զարասէր, մեղասէր:
ՎՆԱՍԱՐԱՐ, ա. 1. Վնասաբեր, վնասակար: 2. Վտանգաւոր:
ՎՆԱՍԵԼ, նբ. Անիրաւել, զրկել, ապականել, մեղանչել, ստնանել:
ՎՆԱՍԻՉ, ա. Վնասակար:
ՎՇՏԱԲԵՐ, ա. Նեղիչ:
ՎՇՏԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վշտակրութիւն, աղէտ, ցաւ, չարիք, կիրք:
ՎՇՏԱԳԻՆ, ա. Վշտալից, ցաւագին, դառն, դժնդակ, աղէտաւոր, տաժանելի:
ՎՇՏԱԳՆԵԼ[1], նբ. Վշտացուցանել, տառապեցուցանել:
ՎՇՏԱԳՆԵԼ[2] (իմ), տե՛ս ՎՇՏԱՆԱԼ:
ՎՇՏԱԳՆԵԼԻ, ա. Տրտմագգեաց:
ՎՇՏԱԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տառապանք, չարչարանք, նեղութիւն, ցաւ, վիշտ:
ՎՇՏԱԳՈՅՆ, ա. Վշտագին, վշտալից:
ՎՇՏԱԶԳԵԱՑ, տե՛ս ՎՇՏԱԿԻՐ:
ՎՇՏԱԼԻ, ՎՇՏԱԼԻՑ, ա. Տաժանելի, վրշտագին, տառապագին, ցաւալից, աղէտաւոր:
ՎՇՏԱԿԱՆ, ա. Վշտալի, տխրական:
ՎՇՏԱԿԵԱՑ, ա. Վշտագին, վշտալի, տաժանական:
ՎՇՏԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Վշտագնութիւն, ճգնութիւն, նեղութիւն
ՎՇՏԱԿԻՐ, ա. Վշտազգեաց, վշտաչարչար, վշտագին, վշտալի:
ՎՇՏԱԿԻՑ, ա. Կարեկից, ախտակից:
– ՎՇՏԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՎՇՏԱԿՑԵԼ:
ՎՇՏԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տառապանք:
ՎՇՏԱԿՑԵԼ, չբ. Վշտակից լինել, ախտակցել, կարեկցել:
ՎՇՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ցաւակցութիւն, ախտակցութիւն, կարեկցութիւն, գութ:
ՎՇՏԱՀԱՐ, ա. Սգաւոր, տխրական:
ՎՇՏԱՄԲԵՐ, ա. 1. Վշտակիր, վշտազգեաց: 2. Վշտալի:

ՎՇՏԱՄԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խստամբերութիւն, վշտակրութիւն, ճգնութիւն, չարչարանք, նեղութիւն:
ՎՇՏԱՆԱԼ, չբ. Վշտագնել, չարչարել, ճգնել, ցաւագնել, տխրել, տրտմել, դառնանալ, դժուարել:
ՎՇՏԱՋԱՐՋԱՐ, տե՛ս ՎՇՏԱԿԻՐ:
ՎՇՏԱՄԷՐ, ա. Զարասէր, անագորոյն:
ՎՇՏԱՏԵՍ, ա. Վշտակիր, վշտահար, վշտացեալ, տառապեալ:
ՎՇՏԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Վշտակրութիւն, վշտագնութիւն, տառապանք:
ՎՇՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նեղել, տառապեցուցանել, չարչարել, վնասել:
ՎՇՏԸՄԲԵՐ, տե՛ս ՎՇՏԱՄԲԵՐ:
ՎՈՒՇ, գ. Խծուծ:
ՎՍԱՄ, ա. Վեհ, բարձր, գեր ի վերոյ, գերազանց:
ՎՍԱՄԱԽՈՀ, ա. Մեծախոհ, վսամամիտ, գերիմաստ:
ՎՍԱՄԱԿԱՆ, ա. Վսամ, վեհ, բարձր, գերագոյն, երկնային, սրբազան, քահանայական:
ՎՍԱՄԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Փառաւորութիւն, պարծանք:
ՎՍԱՄԱՄԻՏ, տե՛ս ՎՍԱՄԱԽՈՀ:
ՎՍԱՄԱՊԵՏ, տե՛ս ՎՍԵՄԱՊԵՏ:
ՎՍԵՄԱԽՈՀԵՄՈՒԹԻՒՆ, ՎՍԵՄԱԽՈՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Իմաստութիւն:
ՎՍԵՄԱԿԱՆ, տե՛ս ՎՍԱՄԱԿԱՆ:
ՎՍԵՄԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրբազնագործութիւն, քահանայագործութիւն:
ՎՍԵՄԱՆԱԼ, չբ. Վեհանալ:
ՎՍԵՄԱՊԵՏ, գ. Իշխանապետ:
ՎՍԵՄԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. (եկեղց.) Քահանայապետական:
ՎՍԵՄԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Քահանայապետութիւն:
ՎՍԵՄԱՊԷՍ, մ. ա. Վսեմական, ծայրագոյն:
ՎՍԵՄԱՐՓԻ, տե՛ս ԳԵՐԱՐՓԻ:
ՎՍԵՐ, որից`
- Ի ՎՍԵՐ ԳԱԼ. Ոգորել, յանդգնել:
ՎՍՏԱՀ, ա. Աներկիւղ, անվեհեր, համարձակ:
- ՎՍՏԱՀ ԱՌՆԵԼ. Յուսադրել, քաջալերել:
ՎՍՏԱՀԱԲԱՐ, մ. Վստահապէս:
ՎՍՏԱՀԱՆԱԼ, չբ. 1. Յապահովանալ, ապաւինել, իշխել, հաւանել, յենուլ, յուսալ, քաջալերել, յանդգնել: 2. Ակնունել: 3. Նբ. Հաւատալ:
ՎՍՏԱՀԱՊԷՍ, տե՛ս ՎՍՏԱՀԱԲԱՐ:
ՎՍՏԱՀԱՐԱՆ, գ. Ապաստան:
ՎՍՏԱՀԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յուսացուցանել:
ՎՍՏԱՀԵԼ, տե՛ս ՎՍՏԱՀԱՆԱԼ:
ՎՍՏԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Համարձակութիւն, աներկիւղութիւն: 2. Յոյս, ակնկալութիւն: 3. Յապահովութիւն: 4. Ապաւինութիւն:
ՎՏԱԿ, գ. Հոսանք, հոսք, վիժակ, առու, ուղխ:
ՎՏԱԿԱԼԻՑ, ա. Ջրառատ, ջրարբի:
ՎՏԱԿԱԽԱՂԱՑ, ա. Հոսանուտ, յորդահոս:
ՎՏԱԿԱՀՈՍ, ա. Վտակային:
ՎՏԱԿԱՅԻՆ, տե՛ս ՎՏԱԿԱՀՈՍ:
ՎՏԱԿԱՆԱԼ, չբ. Վտակել:
ՎՏԱԿԱՐԲՈՒ, ա. Ջրարբի:
ՎՏԱԿԵԼ (իմ), տե՛ս ՎՏԱԿԱՆԱԼ:
ՎՏԱՆԳ, գ. 1. Զարիք, փորձանք, աղէտ, փորձութիւն: 2. Նեղութիւն, չարչարանք: 3. Յանցանք:
ՎՏԱՆԳԱԳՈՐԾ, ա. Վտանգաւոր:
ՎՏԱՆԳԱԿԻՐ, ա. Վտանգաւոր:
ՎՏԱՆԳԱՒՈՐ, ա. 1. Վտանգագործ: 2. Տաժանելի, չարաչար: 3. Վտանգակիր, վտանգեալ, փորձանաւոր:
ՎՏԱՆԳԵԼ, նբ. Նեղել, խոշտանգել, չարչարել, վրդովել:
ՎՏԱՆԳԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՎՏԱՆԳԵԼ:
ՎՏԱՆԳԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Նեղիչ:
ՎՏԱՆԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Վտանգումն

(վտանգելը, վտանգի ենթարկելը՝ են-թարկուելը):
ՎՏԱՆԳՈՒՄՆ, տե՛ս ՎՏԱՆԳՈՒԹԻՒՆ:
ՎՏԱՌ, գ. Ջոկ, երամ, հօտ, հօրան, պառակ:
ՎՏԱՐԱՆԴԵԼ, նբ. Վտարել, տարագրել:
ՎՏԱՐԱՆԴԻ, ա. 1. Հալածական: 2. Գերի, ստրուկ, ծառայ: 3. Տարագիր, տարաշ-խարհիկ, գաղթական, վարատական, աստանդական: 4. Երկբայ, տարակուսական:
- ՎՏԱՐԱՆԴԻՔ, գ. Բռնութիւն, նեղութիւն:
ՎՏԱՐԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պանդխտութիւն, գաղթ: 2. Երկբայութիւն, տարտամութիւն, տարակոյս:
ՎՏԱՐԱՆԴՈՒՄՆ, գ. 1. Օտարութիւն, վտարանդութիւն, պանդխտութիւն: 2. Բռնութիւն:
ՎՏԱՐԱՆՋԵԼ, չբ. Ապստամբել, նչկահել:
ՎՏԱՐԵԼ, նբ. 1. Վտարանդել, տարագրել, օտարացուցանել, վտարեցուցանել: 2. Քարշել, ձգել, կորզել, թափել:
ՎՏԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՎՏԱՐԵԼ (1):
ՎՏԱՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՎՏԱՐԱՆԴՈՒՄՆ:
ՎՏԱԽԱԿ, գ. 1. Ստորնակ, ներքնակ: 2. (եկեղց.) Ուսանոց, վակաս: 3. Վերարկու:
ՎՏԱԽԱՆ, գ. Ասպարէզ (երկարութեան չափ):
ՎՏԻՏ, ա. Նիհար, տկար, նուաղ:
ՎՏՏԵԼ[1], նբ. Նուաղեցուցանել, տկարացուցանել:
ՎՏՏԵԼ[2] (իմ), չբ. Նուաղել, տկարանալ:
ՎՐԱՆ, գ. Խորան, տաղաւար:
ՎՐԱՆԱԲՆԱԿԻՉ, ա. Խորանաւոր:
ՎՐԱՆԱԿԻՑ, ա. Յարկակից, բնակակից, տաղաւարակից:
ՎՐԴՈՎ, գ. Խռովութիւն, աղմուկ, խառնակութիւն, չփոթ, յոյզք:
ՎՐԴՈՎԱԼԻՑ, ա. Խռովական, խռովայոյզ:
ՎՐԴՈՎԱՍԷՐ, ա. Խռովասէր:
ՎՐԴՈՎԵԼ, նբ. Խռովել, յուզել, ամբոխել, վերիվայրել, խախտել, դղրդել:
ՎՐԴՈՎԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՎՐԴՈՎԵԼ:
ՎՐԴՈՎՈՒԹԻՒՆ, ՎՐԴՈՎՈՒՄՆ, գ. Վրդով:
ՎՐԷԺ, գ. 1. Վրէժխնդրութիւն, քէն, ոխք: 2. Պատիժ, պատուհաս, իրաւունք, դատաստան: 3. Ոճիր, չարիք, յանցանք:
- ՎՐԷԺ ԱՌՆՈՒԼ՝ ՀԱՆԵԼ՝ ԽՆԴՐԵԼ՝ ՊԱՀԱՆՋԵԼ. Վրէժխնդիր լինել:
ՎՐԷԺԽՆԴԻՐ, ա. Քինախնդիր, նախանձախնդիր, վրիժառու:
- ՎՐԷԺԽՆԴԻՐ ԼԻՆԵԼ. Վրէժ առնուլ, քինախնդիր լինել:
ՎՐԷԺԽՆԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վրէժ, քինախնդրութիւն, խնդրութիւն վրիժուց:
ՎՐԷՊ, ա. 1. Խոտորեալ, խոտոր, թիւր, ծուռ: 2. գ. Խոտորումն, սխալումն, դանդաչումն:
ՎՐԻԺԱԳՈՐԾ, ա. 1. Չարագործ, չարեացապարտ, ժանտ: 2. Վրիժագործակ, եղեռնական, չար:
ՎՐԻԺԱԳՈՐԾԱԿ, տե՛ս ՎՐԻԺԱԳՈՐԾ (2):
ՎՐԻԺԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոճրագործութիւն, չարագործութիւն, եղեռն:
ՎՐԻԺԱԽՆԴԻՐ, տե՛ս ՎՐԷԺԽՆԴԻՐ:
ՎՐԻԺԱԽՆԴՐԱԿԱՆ, ա. Պատժական:
ՎՐԻԺԱԿ, ա. գ. 1. Վրէժխնդիր, վրիժառու: 2. Վրիժակազէն (վրէժխնդրութեան զէնք): 3. Ընդհանրապէս՝ զէն:
ՎՐԻԺԱԿԱԶԷՆ, տե՛ս ՎՐԻԺԱԿ (2):
ՎՐԻԺԱԿԵԼ, չբ. նբ. Նետահարել, պարսաքարել:
ՎՐԻԺԱՊԱՐՏ, ա. Չարեացապարտ, վնասապարտ, պատժապարտ, յանցաւոր:
ՎՐԻԺԱՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատժապարտութիւն, յանցաւորութիւն:
ՎՐԻԺԱՌՈՒ, ա. Վրէժխնդիր, քինախնդիր, ոսոխ:
ՎՐԻԺԱՌՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՎՐԷԺԽԸՆԴՐՈՒԹԻՒՆ:

ՎՐԻՊԱԳՈՐԾԵԼ (իմ), չբ. Աւերել, եղծանել, այլայլել, թիւրել:
ՎՐԻՊԱԿ, գ. 1. Վրէպ, սխալանք, թիւրութիւն, խոտորումն: 2. Դիպուած, պատահումն: 3. ա. Վրիպական, սխալական, սխալ, մոլար: 4. Ցետսամիտ, թիւր, անհաստատ, պատիր: 5. Ձախողեալ, ի դերև ելեալ:
- ՎՐԻՊԱԿԱՒ, մ. Ընդ խաբս:
ՎՐԻՊԱԿԱՆ, տե՛ս ՎՐԻՊԱԿ (3):
ՎՐԻՊԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Սխալականութիւն, վրիպակ:
ՎՐԻՊԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վրէպ, վրիպակ, սխալանք: 2. Պատահումն:
- ՎՐԻՊԱԿՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Պատահմամբ:
ՎՐԻՊԱՆՈՒՆ, ա. Սուտանուն, խաբեպատիր, ստայօդ:
ՎՐԻՊԱՆՔ, գ. Վրիպումն, սխալանք, մոլորութիւն, խոտորումն, անկումն, անյաջողութիւն:
ՎՐԻՊԱՍԷՐ, ա. Փորձիչ, մոլորեցուցիչ:
ՎՐԻՊԵԼ[1], տե՛ս ՎՐԻՊԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՎՐԻՊԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Թիւրել, չեղել, խոտորել, սխալել, մոլորել, գթել, անկանել: 2. Ցանցանել, մեղանչել: 3. Զերծանել, ի դերև ելանել, զրկել, պակասել, կասել: 4. Պատրել, խաբել:
ՎՐԻՊԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Մոլորեցուցանել, խոտորեցուցանել: 2. Խաբել, պատրել: 3. Զրկել, կասեցուցանել:
ՎՐԻՊԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Վրիպիչ, մոլորեցուցիչ, խաբեբայ:
ՎՐԻՊԻՉ, տե՛ս ՎՐԻՊԵՑՈՒՑԻՉ:
ՎՐԻՊՈՒԹԻՒՆ, ՎՐԻՊՈՒՄՆ, գ. Վրիպանք, վրիպականութիւն, սխալանք:
ՎՐՆՋԵԼ, չբ. Խնչել, խրխնջել:
ՎՐՆՋԻՒՆ, գ. 1. Խնջիւն, խրխնջիւն, խրխինջք, վրնջողութիւն: 2. Մատակախագութիւն:
ՎՐՆՋՈՂԱԿԱՆ, ա. Խնջական:
ՎՐՆՋՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՎՐՆՋԻՒՆ:

Տ

ՏԱԲԵՌՆԻ, գ. Կրպակ, պանդոկի:
ՏԱԳՆԱՊ, գ. Անձկութիւն, վարանք, տատամսութիւն, խուճապ, չտապումն, հոգ, հոգեվարք, նեղութիւն:
- ՏԱԳՆԱՊԱՒ, ՏԱԳՆԱՊՈՎ, մ. Տագնապաբար, ստիպաւ, ստիպով, ճեպով, փութով:
ՏԱԳՆԱՊԱԲԱՐ, տե՛ս ՏԱԳՆԱՊԱՒ:
ՏԱԳՆԱՊԵԼ[1], նբ. 1. Տագնապեցուցանել, ի նեղ արկանել, նեղել, ստիպել, հարկեցուցանել, հարկաւորել, բռնադատել: 2. Փութացուցանել, խռովեցուցանել:
ՏԱԳՆԱՊԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Խուճապել, ի նեղ անկանել, նեղուլ, յոգին ապաստան լինել: 2. Փութալ, չտապել:
ՏԱԳՆԱՊԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՏԱԳՆԱՊԵԼ[1]:
ՏԱԳՆԱՊՈՒԹԻՒՆ, ՏԱԳՆԱՊՈՒՄՆ, գ. Տագնապ:
ՏԱԺԱՆ, ա. Տառապեալ, հէք, տարժան:
ՏԱԺԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Դժուարագոյն:
ՏԱԺԱՆԱԳՈՐԾ, ա. Աշխատագործ:
ՏԱԺԱՆԱԼԻՑ, ա. Տաժանական, դժուարին, դժնդակ:
ՏԱԺԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՏԱԺԱՆԱԼԻՑ:
ՏԱԺԱՆԱՏԵՍԻԼ, ա. Դժնէատեսիլ, անբերելի, անտանելի:
ՏԱԺԱՆԵԼ[1], նբ. Աշխատ առնել:
ՏԱԺԱՆԵԼ[2] (իմ), չբ. Աշխատել, վաստակել, խոնջել, տառապել, յոգին ապաստան լինել:
ՏԱԺԱՆԵԼԻ, ա. Տաժանական, աշխատիչ, դժուարին, դժնդակ:
ՏԱԺԱՆԻՔ, ՏԱԺԱՆՈՒԹԻՒՆ, ՏԱԺԱՆՈՒՄՆ, գ. Վաստակք, տառապանք, չարչարանք, ջան:
ՏԱԼ, նբ. 1. Մատուցանել, յանձնել, աւանդել, շնորհել, պարգևել, ընծայել,

հատուցանել: 2. Դնել, զետեղել: 3. Կրել (պատիժ): 4. Թողուլ, թոյլ տալ: 5. Յանձն առնուլ, համարել, ենթադրել:
ՏԱԼԻ, գ. Տուրք, պարգև:
ՏԱԽՏ, գ. 1. Գահ, գահոյք, աթոռ: 2. Գահաւորակ, բազմոց:
ՏԱԽՏԱԿ, գ. 1. Ատաղձ, փայտ: 2. Պնակիտ, տաստակ:
ՏԱԾ, գ. Տածումն, դարման, խնամ:
ՏԱԾԵԼ, նբ. Ստածել, խնամ ածել, խնամել, բուծանել, դարմանել, յանձանձել, տնտեսել:
ՏԱԾԻՉ, ա. Խնամիչ, հոգաբարձու:
ՏԱԾՈՂԱԿԱՆ, ա. Տածիչ:
ՏԱԾՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՏԱԾՈՒՄՆ, գ. Տած, խնամ, դարման:
ՏԱԿ, գ. 1. Յատակ, խորք: 2. Արմատ: 3. փխբ. Զարմ: 4. Շար (մարգարիտների): 5. Տրցակ:
ՏԱԿԱԿՈՏՈՐ, ա. մ. Բնաջինջ, արմատախիլ:
ՏԱԿԱՌ, գ. Կարաս (գինու):
ՏԱԿԱՌԱՊԵՏ, գ. Մատռուակ, գինեպաշտ:
ՏԱԿԱՌԱՊԵՏԵԼ, չբ. Մատռուակել, գինեպաշտ լինել:
ՏԱԿԱՌԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Մատռուակութիւն, գինեպաշտութիւն:
ՏԱԿԱՒ, մ. 1. Տակաւ տակաւ, հետզհետէ, գամ քան զգամ, այն ինչ: 2. Տակաւին, դեռ ևս, անգամ:
– ՏԱԿԱՒ ՏԱԿԱՒ, տե՛ս ՏԱԿԱՒ (1):
ՏԱԿԱՒԻՆ, մ. 1. Տակաւ, դեռ, դեռ ևս, տակաւին ևս, ցարդ: 2. Եւս, և ևս, իսկ: 3. Տակաւ տակաւ:
ՏԱԿԱՒԻՆ ԵՒՍ, տե՛ս ՏԱԿԱՒԻՆ:
ՏԱՂ, գ. Երգ:
ՏԱՂԱԽ, գ. Շաղախ:
ՏԱՂԱՆԴ կամ ՏԱՂԱՆՏ, գ. 1. Քանքար: 2. փխբ. Ձիր, շնորհ:
ՏԱՂԱՆԴԱՒՈՐ, ա. Քանքարաւոր:
ՏԱՂԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Տաղասութիւն:
ՏԱՂԱՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏԱՂԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ:
ՏԱՂԱՏԱՐԱՓ, տե՛ս ՏԵՂԱՏԱՐԱՓ:
ՏԱՂԱՒԱՐ, գ. 1. Վրան: 2. Հիւղ, խուղ, խրճիթ:
ՏԱՂԱՒԱՐԱԿԻՑ, ա. Վրանակից, յարկակից:
ՏԱՂԱՒԱՐԻԿ, գ. Խուղ, խղիկ:
ՏԱՂԵԼ, նբ. Խարել:
ՏԱՂՈՍԵԼ, նբ. Ժողովել, հրաւիրել:
ՏԱՂՏԱՊԵԼ[1], նբ. Նեղել, հարստահարել:
ՏԱՂՏԱՊԵԼ[2] (իմ), չբ. Նեղել, դժուարել, դժկամակել:
ՏԱՂՏԱՐԱՓ, տե՛ս ՏԵՂԱՏԱՐԱՓ:
ՏԱՂՏԿԱՁԱՁՐԱԿԱՆ, ա. Գարշելի, զազիր:
ՏԱՂՏԿԱԼ, տե՛ս ՏԱՂՏԿԱՆԱԼ:
ՏԱՂՏԿԱԼԻ, ՏԱՂՏԿԱԼԻՑ, ա. 1. Ծանրատաղտուկ, ձանձրալի: 2. Ծանր, գարշ, անբերելի:
ՏԱՂՏԿԱԼՈՒՐ, ա. Դժուարալուր, անախորժ:
ՏԱՂՏԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Գարշել, նողկալ, նողկտալ, զզուել, խորշել, դժուարել: 2. Տաղտապել, ձանձրանալ, յափրանալ:
ՏԱՂՏԿԱՆՔ, գ. Տաղտկութիւն, ձանձրութիւն, գարշանք:
ՏԱՂՏԿԱՏԵՍԱԿ, ա. Զազրատեսիլ:
ՏԱՂՏԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նողկացուցանել, գարշեցուցանել, ձանձրացուցանել:
ՏԱՂՏԿՈՏ, ա. Դժկամակ, ձանձրացկոտ:
ՏԱՂՏԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Տաղտկանք, գարշանք, զզուանք, ձանձրութիւն, նեղութիւն:
ՏԱՂՏՈՒԿ, ա. 1. Տաղտկալի, գարշելի, ծանր, ձանձրալի, անբերելի: 2. Տաղտկոտ, ծոյլ, պղերգ: 3. գ. Տաղտկութիւն, ձանձրութիւն:
ՏԱՃԱՐ, գ. 1. Եկեղեցի, պաշտօնարան: 2. Ապարանք, պալատն: 3. Սեղան, խրախունք, կոչունք, գինարբուք: 4. Մե-

հեան: 5. Վանք, հիւրանոց, անկելանոց:
- ՏԱՃԱՐ ԽՈՐՀՐԴՈՅ. Խորհրդարան:
ՏԱՃԱՐԱԿԱՊՈՒՏ, տե՛ս ՍԵՂԱՆԱԿԱՊՈՒՏ:
ՏԱՃԱՐԱԿԱՊՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Սեղանակողոպտութիւն, տաճարակողոպտութիւն:
ՏԱՃԱՐԱԿԻՑ, ա. Սեղանակից, բարձակից:
ՏԱՃԱՐԱԿՈՂՈՊՈՒՏ, տե՛ս ՍԵՂԱՆԱԿԱՊՈՒՏ:
ՏԱՃԱՐԱԿՈՂՈՊՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏԱՃԱՐԱԿԱՊՏՈՒԹԻՒՆ:
ՏԱՃԱՐԱՊԵՏ, գ. 1. Մեհենապետ, քրմապետ: 2. Քուրմ, քրմուհի, տաճարսպասեակ: 3. Քահանայապետ: 4. Հազարապետ (Թագաւորական տան մթերքների կառավարիչ):
ՏԱՃԱՐՍՊԱՍԵԱԿ, տե՛ս ՏԱՃԱՐԱՊԵՏ (2):
ՏԱՃԻԿ, գ. 1. Արաբացի, հագարացի: 2. Երագագնաց, արագընթաց (ձիերի և ուղտերի մասին):
ՏԱՃԿԻՆԱԿ, գ. Գաւազան (ծեծի), ձաղկ, մտրակ:
ՏԱՄԱԼ, ՏԱՄԱԼԻ, գ. 1. Տանիք: 2. Ճեմելիք (տանիքի վրայ):
ՏԱՄԿԱՆԱԼ, չբ. Խոնաւանալ, թացանալ, գիջանալ:
ՏԱՄԿԱՏԵՍԱԿ, ա. Խոնաւատեսակ, խոնաւ:
ՏԱՄԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խոնաւացուցանել, թանալ, ոռոգանել, խոխոմել:
ՏԱՄԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոնաւութիւն, գիջութիւն, թացութիւն:
ՏԱՆԵԼ (իմ), հբ. 1. Փոխադրել, տեղափոխել, վարել, բերել: 2. Պարունակել, բաւել, բաւական լինել: 3. Համբերել, հանդուրժել, տոկալ: 4. Կատարել: 5. Տարածել, հուչակել (խօսքերը):
- ՅԻՆՔՆ ՏԱՆԵԼ. Տիրել, գրաւել:
- Ի ԲԱ՛Ց ՏԱՐ, Ի ԲԱՑ Ա՛ՆԴՐ ՏԱՐ. Քա՛ւ լիցի:
ՏԱՆԵՍՏԱՆ, գ. Տանիք, յարկք, վերնայարկ:
ՏԱՆԻՔ, գ. Տամալի:
ՏԱՆՈՒՏԷՐ, գ. 1. Տէր (տան գլխաւոր), տանտէր: 2. Ցեղապետ, ազգապետ, նահապետ:
ՏԱՆՈՒՏԷՐԱԲԱՐ, մ. Տիրաբար, իշխանաբար, ճոխաբար:
ՏԱՆՈՒՏԷՐԱԿԱՆ, ա. 1. Ցեղապետական, ընդհանրական: 2. Հայրենական, հայրենի:
ՏԱՆՈՒՏԷՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ցեղապետութիւն:
ՏԱՆՋԱՆԱԿԱՆ, ա. Տանջողական:
ՏԱՆՋԱՆԱԿԻՑ, ա. Պատժակից:
ՏԱՆՋԱՆԱՐԱՆ, գ. Պատժարան:
ՏԱՆՋԱՆԱՒՈՐ, ա. 1. Պատժաւոր: 2. Դահիճ, տանջիչ: 3. Տանջողական, չարչարական, չարաչար:
ՏԱՆՋԱՆՔ, գ. Խոշտանգանք, չարչարանք, ըլկանք, կոչկոճումն, պատիժ, հարուած:
- ՅԱՒԻՏԵՆԱԿԱՆ ՏԱՆՋԱՆՔ. Դժոխք:
ՏԱՆՋԵԼ, նբ. Խոշտանգել, չարչարել, պատժել, կոչկոճել:
ՏԱՆՋԵԼԻ, ա. Տանջիչ:
ՏԱՆՋԻՉ, ա. Զարչարիչ, դահիճ:
ՏԱՆՋՈՂԱԿԱՆ, ա. Տանջանական, տանջանաւոր:
ՏԱՆՋՈՒՄՆ, գ. Տանջանք:
ՏԱՆՋՔ, գ. Տանջանք, խոշտանգանք:
ՏԱՆՏԷՐ, տե՛ս ՏԱՆՈՒՏԷՐ (1):
ՏԱՆՏԻԿԻՆ, գ. Տնկալուչ:
ՏԱՇԱԾՈՅ, ա. Վիմատաշ, կոփածոյ:
ՏԱՇԵԼ, նբ. Կոփել, կոկել, քերել, յղկել, հարթել, փորել, մաքրել:
ՏԱՇԽ, ՏԱՇԽՆ, տե՛ս ՍՏԱՇԽՆ:
ՏԱՇՏ, գ. 1. Գաւաթ, բաժակ, սկահ, նուիրանոց, ճաշակ: 2. Կոնք, լեկան: 3. Կողով, սապատ:
- ՏԱՇՏ ԽՆԿՈՅ. Խնկաման:
ՏԱՇՏԱԳԵՂ, տե՛ս ՏԱՇՏԱՒՈՐ:
ՏԱՇՏԱԽԻՂ ԼԻՆԵԼ. Արմատախիլ լինել

(խաղողի որթի մասին):

ՏԱՇՏԱԻՈՐ, *ա. Տաշտագեղ, սաղարթազուարճ:*

ՏԱՊ, *գ. 1. Ջերմութիւն, տաքութիւն: 2. Տօթ: 3. (յունական ոճով) Եռանդն, ալէկոծութիւն:*

- **ՏԱՊ ՏԱԳՆԱՊԻ, ՏԱՊ ՏԱԳՆԱՊԻ ՏԱՐԱԿՈՒՍԱՆԱՑ**, *տե՛ս* **ՇՏԱՊ ՏԱԳՆԱՊԻ**:

ՏԱՊԱԳԻՆ, *ա. Տոչորիչ, կիզանող:*

ՏԱՊԱԼ, *ա. մ. Թաւալ, թաւալագլոր:*

ՏԱՊԱԼԱԾ, *գ. Թաւալումն, կործանումն:*

ՏԱՊԱԼԱԿԱՆ, *ա. (քեր.) Հոլովական:*

ՏԱՊԱԼԵԼ, *նբ. Շրջել, գլել, գլորել, յատակել, կործանել, ընկենուլ, տապաստ արկանել:*

ՏԱՊԱԼԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, *տե՛ս* **ՏԱՊԱԼԵԼ**:

ՏԱՊԱԼԻ, *տե՛ս* **ՏԱՊԵՂ**:

ՏԱՊԱԼԻՉ, *ա. Յատակիչ:*

ՏԱՊԱԼՈՒՄՆ, *գ. 1. Կործանումն: 2. (քեր.) Հոլովումն (անունների), խոնարհումն (բայերի):*

ՏԱՊԱԽԱՌՆ, *ա. Տապագին, տապայեղց, տօթագին, տոչորիչ:*

ՏԱՊԱԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, *գ. Տապ, տօթ:*

ՏԱՊԱԽԱՐՇ ԱՌՆԵԼ. *Խարշել, խանձել:*

ՏԱՊԱԿ, *տե՛ս* **ՎԱՀԱՆԱԿ** *(2):*

ՏԱՊԱԿԵԼ, *նբ. Խորովել, տոչորել, այրել:*

ՏԱՊԱՅԵՂՑ, *ա. Տապագին, տապախառն:*

ՏԱՊԱՆ, *գ. 1. Արկղ: 2. Դագաղ: 3. լայնաբար՝ Գերեզման, շիրիմ:*

ՏԱՊԱՆԱԳՈՐԾ, *ա. Նաւակառոյց (Նոյի մասին):*

ՏԱՊԱՆԱԼ, *չբ. Տապել, տապակել, խորովել, տոչորել, ջեռնուլ:*

ՏԱՊԱՆԱԿ, *գ. 1. Արկղիկ: 2. (կրօն.) Մարմին (իբրև պահարան հոգու): 3. Սապատակ: 4. (եկեղց.) Գանձանակ:*

- **ՏԱՊԱՆԱԿ ՈՒԽՏԻ, ՏԱՊԱՆԱԿ ՎԿԱՅՈՒԹԵԱՆ**. *(կրօն.) Ուխտարան:*

ՏԱՊԱՆԱՏՈՒՆ, *գ. Գերեզման, քնարան, կեմետրիայ:*

ՏԱՊԱՍՏԱԿ, *գ. Բազմական, բազմոց:*

ՏԱՊԱՍՏ ԱՆԿԱՆԵԼ *(իմ). Դիաթաւալ անկանել:*

ՏԱՊԱՍՏ ԱՐԿԱՆԵԼ. *Դիաթաւալ կացուցանել:*

ՏԱՊԱՐ, *գ. 1. Կացին, փայտատ: 2. Սակուր:*

ՏԱՊԱՐԱՏԱՇ, *ա. Կռածոյ, կոփածոյ:*

ՏԱՊԱՐԱԻՈՐ, *ա. Սակրաւոր:*

ՏԱՊԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, *պբ. Ջեռացուցանել, կիզուլ:*

ՏԱՊԵԱՆ, *ա. Ջերմացուցիչ:*

ՏԱՊԵԼ *(իմ), չբ. 1. Տապանալ, ջերանել, ջեռնուլ: 2. Նեղուլ:*

ՏԱՊԵՂ, *գ. Տապալի:*

ՏԱՊԵՂՈՒԼՈՒՆՔ, *գ. Քուեայք:*

ՏԱՊԵՌԱՆԴՆ, *ա. Տապագին, տոչորիչ:*

ՏԱՊՁԷ, *տե՛ս* **ՇԻՏԻՏԻ**:

ՏԱՌ, *գ. 1. Տարր: 2. Գիր, նշանագիր: 3. Նամակ: 4. Գիրք, մատեան:*

ՏԱՌԱԳԾԱԿԱՆ, *ա. Գրաւորական:*

ՏԱՌԱՂԱՆ, *գ. Սապատ, կողով:*

ՏԱՌԱՆԱԼ, *տե՛ս* **ՏԱՐՐԱՆԱԼ**:

ՏԱՌԱՊԱԳԻՆ, *ա. Վշտագին, ցաւագին:*

ՏԱՌԱՊԱԿԱՆ, *ա. Աղէտաւոր, դառն:*

ՏԱՌԱՊԱՆԱԼ, *տե՛ս* **ՏԱՌԱՊԵԼ** *(իմ):*

ՏԱՌԱՊԱՆՔ, *գ. Նեղութիւն, անձկութիւն, թշուառութիւն, չարչարանք, վիշտ, աղէտ:*

ՏԱՌԱՊԵԱԼ, *ա. Ողորմելի, թշուառ, տրուպ, տնանկ, չարամոյն:*

ՏԱՌԱՊԵԼ *(իմ), չբ. Տառապանալ, թշուառանալ, տուայտել, աշխատ լինել, տատամսել, չարչարել, նեղուլ:*

ՏԱՌԱՊԵԼՈՒԹԻՒՆ, *գ. Նեղութիւն, խոնարհութիւն, աղքատութիւն:*

ՏԱՌԱՊԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, *պբ. 1. Նեղել, ճնշել, նկուն առնել, թշուառացուցանել, հարստահարել, խոնարհեցուցանել: 2. Լլկել:*

ՏԱՌԱՊԵՑՈՒՑԻՉ, *ա. Չարչարիչ:*

ՏԱՌԱՊՈՒՄՆ, *գ. Տառապանք:*

ՏԱՌԱՏՈՒԿ, *գ. Գրատ, վերարկու (զինուորական):*

ՏԱՌԱՏՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրչութիւն:
ՏԱՍԱՆՈՐԴ, գ. 1. Տասանորդութիւն: 2. Տուրք, հաս:
ՏԱՍԱՆՈՐԴԻՉ, ա. Տասնաժողով:
ՏԱՍԱՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Տասանորդ:
ՏԱՍՆԱԲԱՆԵԱՑ, ա. Տասնպատգամեան, տասնպատուիրանեայ:
ՏԱՍՆԱԺՈՂՈՎ, տե՛ս ՏԱՍԱՆՈՐԴԻՉ:
ՏԱՍՆԱՂԵԱՑ, տե՛ս ՏԱՍՆԱՂԻ:
ՏԱՍՆԱՂԻ, ա. Տասնաղեայ:
ՏԱՍՆԱՄԵԱՑ, տե՛ս ՏԱՍՆԱՄԵԱՆ:
ՏԱՍՆԱՄԵԱՆ, ա. Տասնամեայ:
ՏԱՍՆԵԱԿ, ա. 1. Տասնեան: 2. գ. Տասնութիւն:
ՏԱՍՆԵԱՆ, տե՛ս ՏԱՍՆԵԱԿ (1):
ՏԱՍՆԵՐԵԱԿ, գ. Տասնեակ:
ՏԱՍՆԵՔԵԱՆ, թ. Տասնեքին:
ՏԱՍՆԵՔԻՆ, տե՛ս ՏԱՍՆԵՔԵԱՆ:
ՏԱՍՆՀԱԶԱՐ, տե՛ս ԲԻՒՐ:
ՏԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տասնեակ (տասը լինելը):
ՏԱՍՆՊԱՏԳԱՄԵԱՆ, տե՛ս ՏԱՍՆԱԲԱՆԵԱՑ:
ՏԱՍՆՊԱՏՈՒԻՐԱՆԵԱՑ, տե՛ս ՏԱՍՆԱԲԱՆԵԱՑ:
ՏԱՍՏԱԿ, տե՛ս ՏԱԽՏԱԿ (2):
ՏԱՏԱՄՍԵԼ (իմ), չբ. Հոգալ, վարանել:
ՏԱՏԱՄՍԵԼԻ, ա. Վարանական:
ՏԱՏԱՄՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Հոգ, վարանք:
ՏԱՏԱՆ, գ. 1. տե՛ս ՏԱՏԱՆՈՒՄՆ: 2. ա. Թափառական:
ՏԱՏԱՆԵԼ[1], նբ. Աստանդել, տարուբերել, դեգևացուցանել, չարժլել:
ՏԱՏԱՆԵԼ[2] (իմ), չբ. Տարաբերել, տարուբերել, դեգևել, դանդաչել, երերել, դողալ, սասանել:
ՏԱՏԱՆՈՒՄՆ, գ. Աստանդութիւն, տատան, սասանումն, երերումն, դողումն:
ՏԱՏԱՍԿ, գ. (բսբ.) Կռափուշ, կանկատունկ, բորկոնիմ, քսուկ:
ՏԱՏԱՍԿԱԲԵՐ, ա. Տատասկածին:
ՏԱՏԱՍԿԱԾԻՆ, տե՛ս ՏԱՏԱՍԿԱԲԵՐ:
ՏԱՐ (գործածւում է միայն ԱՇԽԱՐՀ բառի հետ), ա. Օտար, հեռաւոր, հեռի:
ՏԱՐԱԲԵՐ, ա. Տարուբեր:
ՏԱՐԱԲԵՐԵԼ[1], նբ. Տարուբերել, յեղաշրջել, շրջշրջել, յեղյեղել:
ՏԱՐԱԲԵՐԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Տարուբերել, շրջշրջել, ծփել: 2. Տարակուսել, վարանել: 3. Տարբերել, որոշել, զանազանել:
ՏԱՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տատանումն: 2. Տարբերութիւն, որոշումն, զանազանութիւն: 3. Եկւորութիւն, առաքումն, գալուստ:
ՏԱՐԱԲՆԱԿ, ա. 1. Օտարազգի: 2. Տարաբուն, անբուն, օտարաբուն:
- ՏԱՐԱԲՆԱԿ ԼԻՆԵԼ. Տարաբնակել:
ՏԱՐԱԲՆԱԿԵԼ (իմ) չբ. Տարաբնակ լինել:
ՏԱՐԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Օտարութիւն, պանդխտութիւն, տարագնացութիւն:
ՏԱՐԱԲՈՒՆ, ա. 1. Օտարաբուն, անբնական: 2. Տարաբնակ, տարագիր, վտարանդի:
ՏԱՐԱԳԻՐ, ա. 1. Արտասահմանահալած, վտարանդի: 2. Տարադէպ:
ՏԱՐԱԳԾԵԱԼ, ա. Խարդախեալ (դրամի մասին):
ՏԱՐԱԳՆԱՑԵԱԼ, ա. Բացագնաց:
ՏԱՐԱԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարաբնակութիւն, վտարանդութիւն, պանդխտութիւն:
ՏԱՐԱԳՐԱԿԱՆ, ա. Տարագրելի, տարագիր, անպիտան:
ՏԱՐԱԳՐԵԼ, նբ. Արտասահմանել, արտաքսել, չկօթակ առնել, մերժել:
ՏԱՐԱԳՐԵԼԻ, տե՛ս ՏԱՐԱԳՐԱԿԱՆ:
ՏԱՐԱԳՐԻՉ, ա. Հեռացուցիչ, մերժական:
ՏԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վտարանդութիւն, մերժումն: 2. Օտարութիւն, խոտորումն:
ՏԱՐԱԴԱՏԵԼ, նբ. Որոշել:
ՏԱՐԱԴԷՊ, ա. Անդէպ, անպատեհ:
- Ի ՏԱՐԱԴԷՊՍ, մ. Յանդէպս:
ՏԱՐԱԴԻՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարագնացու-

թիւն, տարաբնակութիւն:
ՏԱՐԱԶ, գ. 1. Կերպ, եղանակ, ձև, տիպ, օրինակ, սարաս: 2. Գործ տարազու, սպաս, պէտք, պիտոյք, ճարտարութիւն:
– ԳՈՐԾ ՏԱՐԱԶՈՒ, տե՛ս ՏԱՐԱԶ (2):
ՏԱՐԱԶԱԳՈՐԾ, տե՛ս ՍԱՏԱՐ (2):
ՏԱՐԱԶԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Սատարութիւն:
ՏԱՐԱԶԱՐԴ, ա. Անզարդ, անշուք, տգեղ:
ՏԱՐԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզարդութիւն, անշքութիւն, տգեղութիւն:
ՏԱՐԱԶԳԱԿԻՑ, ա. Օտար:
ՏԱՐԱԶԳԵՍՏ, ա. Անհանդերձ:
ՏԱՐԱԺԱՄ, ա. 1. Անժամ, անժամանակ, ապաժամ, յանկարծական, անակնկալ: 2. գ. Երեկոյ: 3. մ. Տարաժամու, ի տարաժամու, տարաժամաբար, անագան, կանխագոյն, յանկարծակի:
ՏԱՐԱԺԱՄԱԲԱՐ, տե՛ս ՏԱՐԱԺԱՄ (3):
ՏԱՐԱԺԱՄԵԼ (իմ), չբ. Երեկոյանալ:
ՏԱՐԱԺԱՄՈՒ, Ի ՏԱՐԱԺԱՄՈՒ, տե՛ս ՏԱՐԱԺԱՄ (3) :
ՏԱՐԱԼԱԾԵԼ, նբ. Արտալածել:
ՏԱՐԱԼՍԵԼ, նբ. Ստունգանել:
ՏԱՐԱԽՈՀ կամ ՏԱՐԱԽՈՐՀ, ա. Օտարախոհ, անխորհուրդ:
ՏԱՐԱԽՈՀԱԿԱՆ, տե՛ս ՏԱՐԱԽՈՀ:
ՏԱՐԱԽՈՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարախոհումն:
ՏԱՐԱԽՈՀՈՒՄՆ, տե՛ս ՏԱՐԱԽՈՀՈՒԹԻՒՆ:
ՏԱՐԱԽՕՍ, ա. Թոթովախօս, թոթով:
ՏԱՐԱԾ, ա. Տարածեալ, բացարձակ, ընդարձակ:
– ՏԱՐԱԾՔ, գ. Տարածումն, տարածութիւն, ընդարձակութիւն:
ՏԱՐԱԾԱԲԱՐ, մ. Տարածմամբ:
ՏԱՐԱԾԱԾՔ, գ. Տարածք, տարածումն:
ՏԱՐԱԾԱՆԵԼ, նբ. Ծաւալել, սփռել, տարածոց արկանել, բանալ, ընդարձակել, լայնել, երկայնել, պարզել, ձգել:
ՏԱՐԱԾԱՆՔ, գ. Տարածումն:
ՏԱՐԱԾԵԼ, տե՛ս ՏԱՐԱԾԱՆԵԼ:
ՏԱՐԱԾՈՑ ԱՐԿԱՆԵԼ. Տարածանել, տարածել, սփռել:
ՏԱՐԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարածք, ընդարձակութիւն:
ՏԱՐԱԾՈՒՄՆ, գ. Ծաւալումն:
ՏԱՐԱԾՈՒՆ, ա. Ծաւալական:
ՏԱՐԱԿԱՍԿԱԾ, ա. 1. Անկասկած, անկասկածելի: 2. Անակնունելի, անյուսալի:
ՏԱՐԱԿԱՐԾ, ա. Անկարծելի, տարակարծեալ, տարակարծելի:
ՏԱՐԱԿԱՐԾԵԱԼ, ՏԱՐԱԿԱՐԾԵԼԻ, տե՛ս ՏԱՐԱԿԱՐԾ:
ՏԱՐԱԿԱՑ, ա. մ. Բացակայ, բացական:
ՏԱՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Բացակայութիւն, հեռաւորութիւն, անջրպետ:
ՏԱՐԱԿՈՅՍ, գ. 1. Երկբայութիւն, երկմտութիւն, վարանք, հոգ, տագնապ: 2. Կարօտութիւն, նեղութիւն, անյուսութիւն, չքաւորութիւն, թշուառութիւն, աղէտ: 3. ա. Տարակուսական, վարանական, անկարծելի:
ՏԱՐԱԿՈՐԶԵԼ, նբ. Կորզել, խլել:
ՏԱՐԱԿՈՒՍԱԿԱՆ, ա. Դժուարին, կարծական, վարանական:
ՏԱՐԱԿՈՒՍԱՆԱԼ, տե՛ս ՏԱՐԱԿՈՒՍԵԼ (իմ):
ՏԱՐԱԿՈՒՍԱՆՔ, գ. Տարակոյս, վարանումն, չքութիւն:
ՏԱՐԱԿՈՒՍԵԼ[1], նբ. չբ. տե՛ս 1. ՏԱՐԱԿՈՒՍԵՑՈՒՑԱՆԵԼ: 2. ՏԱՐԱԿՈՒՍԵԼ[2] (իմ):
ՏԱՐԱԿՈՒՍԵԼ[2] (իմ), չբ. Տարակուսանալ, երկմտել, երկբայել, վարանել, տագնապել:
ՏԱՐԱԿՈՒՍԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Տարակուսել (տարակուսանք պատճառել):
ՏԱՐԱԿՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, ՏԱՐԱԿՈՒՍՈՒՄՆ, գ. 1. Տարակուսանք, տարակոյս: 2. (տրամ.) Ջեռնարկութիւն:
ՏԱՐԱՀԱՃԵԼԻ, ա. Անհաճելի, անհաճոյ:

ՏԱՐԱՀԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհաւանութիւն, անհնազանդութիւն:
ՏԱՐԱՁԱՅՆԵԼ, չբ. Հակառակաձայնել:
ՏԱՐԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմիաբանութիւն:
ՏԱՐԱՁԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Յերկարաձգութիւն, յապաղութիւն, յապաղումն:
ՏԱՐԱՁԵՒ, տե՛ս ՏՁԵՒ:
ՏԱՐԱՁԵՒՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏՁԵՒՈՒԹԻՒՆ:
ՏԱՐԱՁԻԳ, ա. Երկայնաձիգ, յերկար:
ՏԱՐԱՄԵՐԺԵԼ, նբ. Մերժել, հերքել, հեռի առնել, հեռացուցանել, որոշել, տարագրել:
ՏԱՐԱՄԻՏ, ա. Անմիտ:
ՏԱՐԱՄՏԱԾԱԿԱՆ, ա. Անխորհուրդ, անխոհեմ:
ՏԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմտութիւն:
ՏԱՐԱՆՋԱՏԱԿԱՆ, ա. Տարբեր (իրարից անջատուած՝ զատուած):
ՏԱՐԱՆՋԱՏԵԼ, նբ. Զատանել, որոշել:
ՏԱՐԱՇԽԱՐՀ, ա. Տարաշխարհական, հեռաւոր:
ՏԱՐԱՇԽԱՐՀԱԿԱՆ, տե՛ս ՏԱՐԱՇԽԱՐՀ:
ՏԱՐԱՇԽԱՐՀԻԿ, ա. Պանդուխտ, օտարական, վտարանդի, գաղթական:
ՏԱՐԱՊԱՅՄԱՆ, ա. Անպայման, անչափ:
ՏԱՐԱՊԱՐՀԱԿ ՎԱՐԵԼ. Պահակ ունել՝ վարել, տքնաբար տանել:
ՏԱՐԱՊԱՐՏ, ա. 1. Վայրապար, անպատճառ, ընդունայն, սնոտի, անպիտան, անիրաւ: 2. մ. տե՛ս ՏԱՐԱՊԱՐՏՈՒՑ:
- Ի ՏԱՐԱՊԱՐՏ, տե՛ս ՏԱՐԱՊԱՐՏՈՒՑ:
ՏԱՐԱՊԱՐՏԱԲԱՐ, տե՛ս ՏԱՐԱՊԱՐՏՈՒՑ:
ՏԱՐԱՊԱՐՏՈՒՑ, մ. 1. Ի տարապարտ, ի տարապարտուց, տարապարտաբար, վայրապար, ընդ վայր, ի զուր, ի նանիր, յանիրաւի: 2. ա. տե՛ս ՏԱՐԱՊԱՐՏ:
- Ի ՏԱՐԱՊԱՐՏՈՒՑ, տե՛ս ՏԱՐԱՊԱՐՏՈՒՑ (1):
ՏԱՐԱՍԱՀՄԱՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՏԱՐԱՍԱՀՄԱՆԵԼ (1):
ՏԱՐԱՍԱՀՄԱՆԵԼ, նբ. 1. Տարասահման առնել, արտասահմանել, տարագրել, օտարացուցանել: 2. Սահմանադրել, բացորոշել:
ՏԱՐԱՎԱՐԵԼ, նբ. Հալածել:
ՏԱՐԱՏԱՐԱՓ, ա. մ. Վայրավատին:
ՏԱՐԱՏՐՈՀԵԼ, նբ. Տարամերժել, վտարել, վանել:
ՏԱՐԱՑՈՅՑ, գ. 1. Յարացոյց, օրինակ, տիպ, նմանութիւն, առակ, նշանակ, յայտարար: 2. ա. Տարացուցական:
ՏԱՐԱՑՈՒՑԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլաբանութիւն:
ՏԱՐԱՑՈՒՑԱԿԱՆ, ա. Նմանական, յայտարարական:
ՏԱՐԱՓ, գ. Տեղատարափ:
ՏԱՐԱՓԱԽՉԵԼ (իմ), չբ. Փախչել, հեռանալ:
ՏԱՐԱՓԱՆՄԱՆ, ա. Յորդ:
ՏԱՐԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Անփառութիւն, անչքութիւն, անպատուութիւն:
ՏԱՐԱՓԵԼ, չբ. Տեղատարափ լինել, տեղալ:
ՏԱՐԱՓՈԽԵԼ (իմ), չբ. Յեղափոխել, տարբերել:
ՏԱՐԱՓՈՒՄՆ, գ. Տեղատարափ:
ՏԱՐԱՔԱՐՇԵԼ, նբ. Քարշել, ձգձգել, փխբ. բամբասել:
ՏԱՐԲԵՐ, ա. 1. Որիչ, ուրիչ, այլ: 2. Զանազան, այլ և այլ:
- ՏԱՐԲԵՐՔ, գ. Տարբերութիւն:
ՏԱՐԲԵՐԱԿԱՆ, ա. 1. Տարբեր, աննման, անհամեմատ: 2. Տարաբերական, տատանական:
ՏԱՐԲԵՐԱՊԷՍ, մ. Այլաբար:
ՏԱՐԲԵՐԵԼ, չբ. 1. Որոշել, զանազանել: 2. Տարբերել, տատանել:
ՏԱՐԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զանազանութիւն, որոշումն, խտիր, աննմանութիւն: 2. Տարաբերութիւն, տատանումն, յուզումն, ծփումն: 3. Պարաբերութիւն,

շրջագայություն (երկնային մարմինների):
ՏԱՐԲԵՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՏԱՐԲԵՐՈՒԹԻՒՆ (1):
ՏԱՐԳԱԼ, գ. Դրգալ:
ՏԱՐԵԿԱՆ, ա. 1. Տարևոր, միամեայ: 2. գ. Տարի, ամ: 3. Տարևոր հողմ:
ՏԱՐԵՄՈՒՏ, գ. Կաղանդ:
ՏԱՐԵՐԱԿԱՆ, ա. Տարրական, նիւթական:
ՏԱՐԵՒՈՐ, ա. Տարեկան, տարևորական, միամեայ:
- ՏԱՐԵՒՈՐ ՀՈՂՄ, տե՛ս ՏԱՐԵԿԱՆ (3):
ՏԱՐԵՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Տարևոր, տարեկան:
ՏԱՐԺԱՆ[1], ա. Անարժան:
ՏԱՐԺԱՆ[2], տե՛ս ՏԱԺԱՆ:
ՏԱՐԺԱՆԱԼԻՑ, տե՛ս ՏԱԺԱՆԱԼԻՑ:
ՏԱՐԺԱՆԱԿԻՐ, ա. Դժուարակիր, անտանելի:
ՏԱՐԺԱՆԱՊԷՍ, մ. Դժնդակապէս:
ՏԱՐԺԱՆԵԼԻ, տե՛ս ՏԱԺԱՆԵԼԻ:
ՏԱՐԺԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏԱԺԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ՏԱՐԺԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ՏԱԺԱՆՈՒՄՆ:
ՏԱՐԻ, գ. Ամ:
- ՏԱՐԻՈՅ ՏԱՐԻ, ՏԱՐԻՈՅ ՏԱՐԻՈՅ, ՏԱՐՈՅ ՏԱՐԻ, մ. Ամ յամէ, ամ ըստ ամէ, ամի ամի:
ՏԱՐՄ, գ. Երամ:
- ՏԱՐՄ ՏԱՐՄ, մ. Տարմաբար, տարմատարմ, երամաբար, երամովին, երամ երամ:
ՏԱՐՄԱԲԱՐ, մ. Երամովին, խուռն:
ՏԱՐՄԱԼ, գ. Քուրձ, քսակ, մախաղ:
ՏԱՐՄԱՏԱՐՄ, մ. Երամ երամ, տարմաբար, երամովին:
ՏԱՐՈՐՈՇ, ա. Զատ, բաժանական, տարբեր, անջատ:
ՏԱՐՈՐՈՇԵԼ, նբ. Զատանել, զանազանել, խտրել:
ՏԱՐՈՐՈՇՈՒԹԻՒՆ, ՏԱՐՈՐՈՇՈՒՄՆ, գ. 1. Որոշումն, զանազանումն, զանազանութիւն: 2. Արտասահմանութիւն, արտասահմանումն:
ՏԱՐՈՒԲԵՐ, ա. 1. Տարաբեր, տարաբերեալ, տատանական: 2. գ. Տարաբերութիւն, յուզումն:
ՏԱՐՈՒԲԵՐԵԼ, նբ. Տարաբերել, յեղյեղել:
ՏԱՐՏԱՄ, ա. 1. Յամրաշարժ, դանդաղ, պղերգ: 2. գ. Տարտամութիւն, վարանք:
ՏԱՐՏԱՄԱԿԱՆ, տե՛ս ՏԱՐՏԱՄ:
ՏԱՐՏԱՄԱՊԷՍ, մ. Դանդաղաբար:
ՏԱՐՏԱՄԵԼ (իմ), չբ. Դանդաղել, թուլանալ (մարմնով կամ մտքով):
ՏԱՐՏԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Յամրութիւն, պղերգութիւն, յուլութիւն, թուլութիւն:
ՏԱՐՏԱՐՈՍ, գ. Սանդարամետ, դժոխք:
ՏԱՐՏԱՐՈՍԱԿԱՆ, ա. Դժոխային, անդընդային:
ՏԱՐՐ, գ. Նիւթ, մարմին:
ՏԱՐՐԱԲԱՐ, մ. Զգալապէս, պարզաբար, մանրամասնաբար:
ՏԱՐՐԱԿԱՆ, ա. Տարրեղէն, տարերական, նիւթական:
ՏԱՐՐԱՆԱԼ, չբ. Բնաւորել, ընդմտանել, ծաւալանալ, արմատանալ:
ՏԱՐՐԱՊԱՇՏ, ա. Նիւթապաշտ, կռապաշտ:
ՏԱՐՐԱՏՌՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Կռապաշտութիւն:
ՏԱՐՐԱՑՈՂԱԿԱՆ, ա. Տարրիչ:
ՏԱՐՐԱՒՈՐ, ա. Տարրեղէն, նիւթեղէն, հիւթաւոր, հողեղէն, երկրաւոր, զգալի:
ՏԱՐՐԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Նիւթականութիւն:
ՏԱՐՐԵՂԷՆ, տե՛ս ՏԱՐՐԱՒՈՐ:
ՏԱՐՐԻՉ, ա. Տարրացողական, հաստիչ:
ՏԱՐՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարրումն, բաղկացութիւն:
ՏԱՐՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՏԱՐՐՈՒԹԻՒՆ:
ՏԱՐՓ, գ. 1. Տարփումն: 2. ա. Տարփալի:
ՏԱՐՓԱԼ, չբ. Տենչալ, փափագել:
ՏԱՐՓԱԼԻ, ա. Տենչալի, ցանկալի, բաղձալի:

ՏԱՐՓԱԾՈՒ, ա. գ. Տարփաւոր, տարփող:
ՏԱՐՓԱՆՔ, գ. Տարփումն, տենչանք, փափագ, ցանկութիւն:
ՏԱՐՓԱՒՈՐ, ա. Տարփածու, տարփող:
ՏԱՐՓԵԼԻ, տե՛ս ՏԱՐՓԱԼԻ:
ՏԱՐՓԵՆԱԿԱՆ, ՏԱՐՓԵՆԱՒՈՐ, տե՛ս ՏԱՐՓԱԼԻ:
ՏԱՐՓՈՂ, տե՛ս ՏԱՐՓԱՒՈՐ:
ՏԱՐՓՈՂԱԲԱՐ, մ. Սիրողապէս:
ՏԱՐՓՈՂԱԿԱՆ, ա. Մեծափափագ, բաղձալի, տենչալի, սիրալիր:
ՏԱՐՓՈՂԵԼ, նբ. չբ. Ազդել, աւետել, աւետաբանել, քարոզել:
ՏԱՐՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարփանք, տարփումն, տոփումն:
ՏԱՐՓՈՒՄՆ, գ. Տարփանք, տենչ, փափագ:
ՏԱՐՕՐԷՆ, ա. 1. Անօրէն, անկարգ: 2. Տարօրինակ:
ՏԱՐՕՐԷՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անօրէնութիւն, անկարգութիւն, ապիրատութիւն:
ՏԱՐՕՐԻՆԱԿ, ա. Անօրինակ, աննման:
ՏԱՐՕՐԻՆԱՊԷՍ, մ. Անկարգաբար:
ՏԱՒԱՂԵԼ, նբ. Հաւաքել, ժողովել, հանգուցանել:
ՏԱՒԻՂ, գ. Սաղմոսարան (տասնաղի քնար):
ՏԱՒՈՒՂ, տե՛ս ՏԱՒԻՂ:
ՏԱՓ, գ. Դաշտ:
ՏԱՓԱՐԱԿ, ա. 1. Հարթ, դաշտաձև: 2. գ. Դաշտավայր:
ՏԱՓԱՐԿԵԼ, նբ. Հարթել:
ՏԱՓԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Հարթութիւն:
ՏԱՓԱՔԻԹ, ա. Պնչատ, ունչատ:
ՏԱՓԵԼ, նբ. Տափարակել, հարթել:
ՏԱՔ, ա. Ջերմ, ջեռեալ:
ՏԱՔԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Ջերմացուցիչ:
ՏԱՔԵԼ (իմ), չբ. Ջերմանալ:
ՏԱՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Ջերմութիւն:
ՏԱՔՈՒՄՆ, գ. Ջեռումն:
ՏԱՔՍԱՏ, գ. Դաս (զօրքի):
ՏԳԵՂ, ա. 1. Անգեղեայ, անգեղեցիկ: 2. Տձև, անշուք, վտիտ, զազիր: 2. Անվայելուչ, անդէպ, վատթար:
ՏԳԵՂԱԳՈՅՆ, ա. մ. Վատթարագոյն, չարաչար:
ՏԳԵՂԱՆԱԼ, չբ. Անշքանալ:
ՏԳԵՂԾ, ա. Անշնորհ, անվայելուչ:
ՏԳԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշքութիւն, անվայելչութիւն, զազրութիւն:
ՏԳԷՏ, ա. Անգէտ, անուսումն, տխմար, անփորձ, անհմուտ, անտեղեակ:
– ՏԳԷՏ ԼԻՆԵԼ. Տգիտանալ, անգիտանալ:
ՏԳԻՏԱԲԱՐ, մ. Տխմարաբար:
ՏԳԻՏԱԿԱՆ, ա. Տգէտ:
ՏԳԻՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Տգէտ լինել, անգիտանալ: 2. նբ. Անտեսել:
ՏԳԻՏԱՆՔ, տե՛ս ՏԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:
ՏԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Տգիտանք, անգիտութիւն, անհմտութիւն, անտեղեկութիւն, անուսումնութիւն, տխմարութիւն:
ՏԳՈՅՆ, ա. Անգոյն, գունատ:
ՏԳՈՒՆԵԼ (իմ), չբ. Այլագունել:
ՏԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դժգունութիւն:
ՏԵԱՆԴ, տե՛ս ՏԵՆԴ:
ՏԵԱՌՆԱԳՐԵԼ, նբ. Խաչակնքել, խաչանշան առնել:
ՏԵԱՌՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԿՆՔՈՅ. (եկեղց.) Կնունք, մկրտութիւն, կնքաւորութիւն:
ՏԵԱՌՆԱՄԱՅՐ, գ. Տիրամայր:
ՏԵԱՌՆԱՆՄԱՆ ԽԱՉ. Խաչափայտ:
ՏԵԱՌՆԵՂԲԱՅՐ, գ. Աստուածեղբայր:
ՏԵԱՌՆՈՐԴԻ, գ. Աստուածորդի (Քրիստոս):
ՏԵՂ[1], գ. Անձրև:
ՏԵՂ[2], գ. Եղ, տեղի, վայր:
– Ի ՏԵՂ, նխդ. Ի տեղի, փոխարէն, փոխանակ:
– ՅԱՄԵՆԱՅՆ ՏԵՂ, մ. Ամենայն ուրեք:
ՏԵՂԱԳՐԵԼ, նբ. Եղեղագրել:
ՏԵՂԱԴՐԵԼ, նբ. Ջեռեղել:
ՏԵՂԱԼ, նբ. չբ. Տարափել, անձրևել:

ՏԵՂԱԿԱԼ, գ. Կուսակալ, կողմնակալ, կողմնապետ:

ՏԵՂԱԿԱՆ, ա. Ետեղական, տեղաւոր:

ՏԵՂԱՊԱՀ, գ. 1. Աթոռակալ, փոխանորդ: 2. Տեղակալ, կողմնակալ, կուսակալ:

ՏԵՂԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աթոռակալութիւն, առաջնորդութիւն: 2. Կուսակալութիւն, վերակացութիւն:

ՏԵՂԱՏԱՐԱՓ, գ. 1. Տեղ, տարափ, ջաղբ: 2. ա. Սահանաբաց:

– ՏԵՂԱՏԱՐԱՓ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՏԱՐԱՓԵԼ:

ՏԵՂԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ի վերընթացութիւն (ծովի):

ՏԵՂԱՑՈՒՄՆ, գ. Տեղումն:

ՏԵՂԱՒՈՐ, տե՛ս ՏԵՂԱԿԱՆ:

ՏԵՂԱՓՈԽԵԼ, նբ. Փոխադրել:

ՏԵՂԱՓՈԽ ԼԻՆԵԼ. Ետեղափոխ լինել:

ՏԵՂԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Ջու:

ՏԵՂԵԱԿ[1], ա. Հմուտ, խելամուտ, գիտակ, իրագէտ, բանիբուն, հասու, ծանօթ, փորձ:

ՏԵՂԵԱԿ[2], գ. Տեղեկիկ:

ՏԵՂԵԿԱԲԱՐ, մ. Հմտաբար:

ՏԵՂԵԿԱԳՈՅՆ, ա. 1. Քաջահմուտ: 2. մ. Տեղեկաբար, քաջ:

ՏԵՂԵԿԱՑԻԼ, չբ. Ձկայ առնուլ:

ՏԵՂԵԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Դադարումն, հանգիստ:

ՏԵՂԵԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Տեղեակ լինել, ծանօթ՝ հասու՝ խելամուտ լինել: 2. նբ. Ի միտ առնուլ, իմանալ, ուսանել, ստուգել:

ՏԵՂԵԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Տեղեակ՝ խելամուտ առնել, ծանուցանել, յայտնել:

ՏԵՂԵԿԻԿ, գ. Տեղեակ:

ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ծանօթութիւն, հմտութիւն, գիտութիւն: 2. Լուր, ծանուցումն:

ՏԵՂԵՍԷՐ, ա. Ետեղասէր:

ՏԵՂԻ, գ. 1. Ետղ, տեղ, վայր: 2. Միջոց: 3. Առիթ, յարմարութիւն, թոյլտուութիւն, ներողութիւն:

– Ի ՏԵՂԻ կամ Ի ՏԵՂԻՈՋ, նխդ. Փոխանակ, փոխարէն:

– ՏԵՂԻ ՏԱԼ (իմիք կամ ումեք). Թոյլ տալ, շնորհել, ներել, անսալ:

– ՏԵՂԻ ՏԱԼ (յիմեքէ կամ յումեքէ). Խոյս տալ, խորշել, խուսափել, հեռանալ:

– ՉՏԵՂԻ ԱՌՆՈՒԼ կամ ՈՒՆԵԼ. 1. Ձկայ առնուլ, դադարել, հանգչել: 2. Դանդաղել, յապաղել:

ՏԵՂԻԱՐԱՆ, գ. Տեղի, վայր:

ՏԵՂՄ, տե՛ս ՏԻՂՄ:

ՏԵՂՈՒՄՆ, տե՛ս ՏԵՂԱՑՈՒՄՆ:

ՏԵՆՉ, գ. Փափագ, տարփումն:

ՏԵՆՉԱԼ, չբ. Տենչանալ, փափագել, ցանկալ, տենչասիրել, տարփալ, ձգտել:

ՏԵՆՉԱԼԻ, ա. Փափագելի, ցանկալի, տարփալի, անձկալի, բաղձալի:

ՏԵՆՉԱՆԱԼ, տե՛ս ՏԵՆՉԱԼ:

ՏԵՆՉԱՆՔ, գ. Տենչ, բաղձանք, ըղձումն, տենչումն, փափագումն:

ՏԵՆՉԱՍԻՐԵԼ, տե՛ս ՏԵՆՉԱԼ:

ՏԵՆՉԵԼ (իմ), տե՛ս ՏԵՆՉԱԼ:

ՏԵՆՉՈՂԱԲԱՐ, մ. Անյագաբար:

ՏԵՆՉՈՒԹԻՒՆ, ՏԵՆՉՈՒՄՆ, գ. Տենչ, տենչանք:

ՏԵՆՉԱՆԱԽԱՌՆ, ա. Անձկալի:

ՏԵՌ, գ. Քօղ, շղարշատեռ, չար:

ՏԵՌԱՁԵՐԾ, ա. Կողոպտիչ, սեղանակապուտ, ապիրատ, չարագործ:

– ՏԵՌԱՁԵՐԾ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՏԵՌԱՁԵՐԾԵԼ:

ՏԵՌԱՁԵՐԾԵԼ, նբ. Տեռազերծ առնել, կողոպտել, կապտել, մերկացուցանել:

ՏԵՌԱՏԵՍ, ա. գ. Արփինավէժ, դաշտանիկ:

ՏԵՌԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Դաշտան:

ՏԵՍ, գ. 1. Տեսութիւն, տեսումն: 2. Տեսիլ, կերպարան, ձև: 3. Տեսարան, հանդէս: 4. Այցելութիւն (հիւանդներին):

ՏԵՍԱԲԱՐ, մ. Երևելապէս:

ՏԵՍԱԿ, գ. 1. Տեսիլ, կերպարանք: 2. Նըմանութիւն: 3. Երևոյթ: 4. Ձև, կերպ,

եղանակ: 5. Գաղափար: 6. ա. Տեսանելի, երեւելի:

ՏԵՍԱԿԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Կերպարանել, կերպաւորել, կատարելագործել:

ՏԵՍԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Կատարողութիւն, կատարելութիւն:

ՏԵՍԱԿԱՆ, ա. 1. Մտաւորական, հայեցական, իմանալի: 2. Տեսողական, հոգետես: 3. Երեւելի, զգալի:

ՏԵՍԱԿԱՆԱԼ, չբ. Կերպարանել, ձեւանալ, տեսակագործել, երեւելի լինել:

ՏԵՍԱԿԱՆԵԼ, նբ. Կերպարանել, երեւելի առնել:

ՏԵՍԱԿԱՐԱՐԵԼ, նբ. Տեսականել, կերպարանել, կերպաւորել, կացուցանել:

ՏԵՍԱԿԱՐԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Տեսակ, տարբերութիւն:

ՏԵՍԱԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Տեսականել, կերպացուցանել, հաստել, գոյացուցանել:

ՏԵՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Տես, կերպարանք:

ՏԵՍԱՆԵԼ, նբ. 1. Ականել, նշմարել, հայել, նկատել: 2. Իմանալ, ըմբռնել, հասկանալ, ճանաչել: 3. Դիտել, լրտեսել, զննել, քննել, ընտրել: 4. Հոգալ, այց առնել, խնամարկել: 5. Զգոյշ լինել, ուշ դնել:

ՏԵՍԱՆԵԼԻ, ա. 1. Երեւելի, զգալի: 2. Տեսող:

– ՏԵՍԱՆԵԼԻՔ, գ. 1. Աչք: 2. (յունարէնի նմանողութեամբ) Տեսութիւն:

ՏԵՍԱՆՈՂ, ա. 1. Տեսող: 2. գ. Մարգարէ, գուշակ:

ՏԵՍԱՆՈՂԱԿԱՆ, ա. 1. Տեսողական: 2. Մարգարէական:

ՏԵՍԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տեսութիւն: 2. Մարգարէութիւն, հոգետեսութիւն:

ՏԵՍԱՍԷՐ, ա. Տեսլասէր:

ՏԵՍԱՐԱՆ, գ. 1. Տեսլարան, հանդէս (կրկէս, թատրոն եւն): 2. Դիտանոց: 3. Նշաւակութիւն, ցոյցք: 4. Տեսանելիք, աչք:

ՏԵՍԱՐԱՆԱԿԱՆ, ա. Հանդիսատես:

ՏԵՍԱՒՈՐԵԼ (իմ), չբ. 1. Երեւել: 2. Տեսականալ, կերպանալ, ենթակայանալ:

ՏԵՍԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տեսութիւն: 2. Տեսանելիք, աչք: 3. Նախատեսութիւն, յայտնութիւն:

ՏԵՍԻԼ, գ. 1. Տես, կերպարանք: 2. Պատկեր, նմանութիւն: 3. Յայտնութիւն, ցուցակութիւն: 4. Երազ: 5. Տեսարան, հանդէս: 6. Տեսողութիւն, տեսանելիք: 7. Տեսութիւն, զննութիւն:

ՏԵՍԼԱԿԱՆ, ա. Տեսական, մասնաւոր:

ՏԵՍԼԱՍԷՐ, տե՛ս ՏԵՍԱՍԷՐ:

ՏԵՍԼԱՐԱՆ, գ. 1. տե՛ս ՏԵՍԱՐԱՆ (1): 2. Տեսանելիք, աչք:

ՏԵՍՈՂԱԳՈՅՆ, ա. Սրատես, նրբահայեաց:

ՏԵՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տեսութիւն: 2. Տեսանողութիւն, մարգարէութիւն, գուշակութիւն:

ՏԵՍՈՒԱԾ, գ. Դատողութիւն, կարծիք, իմացուած, վճիռ:

ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տեսողութիւն: 2. Տեսիլ, տես: 3. Երազ: 4. Այցելութիւն: 5. Ցոյց, ապացոյց: 6. Հայեցուած: 7. Քննութիւն, մտածութիւն, հայեցողութիւն, դիտումն:

ՏԵՍՈՒՄՆ, տե՛ս ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ:

ՏԵՍՈՒՆ, ա. Տեսանելի, երեւելի:

ՏԵՍՈՒՉ, ա. գ. 1. Վերատեսուչ, վերակացու, ոստիկան: 2. Խնամող, նախախնամող: 3. (եկեղց.) Վերադիտող, եպիսկոպոս:

ՏԵՍՉԱԿԱՆ, ա. (կրօն.) Տնտեսական, տնօրինական:

ՏԵՍՉԱՒՈՐԵԼ, չբ. Տնտեսել, խնամարկել:

ՏԵՍՉՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նախախնամութիւն, նախատեսութիւն, տնտեսութիւն: 2. (կրօն.) Տնօրէնութիւն: 3. Վերակացութիւն, հոգաբարձութիւն: 4. Տեսիլ: 5. Տուչութիւն, աւանդութիւն (Ս. Գրքի):

ՏԵՏՐԵԱՅՔ, գ. Գրկոյք:

ՏԵՐԵՒ, գ. Սաղարթ:

ՏԵՐԵՒԱԲԵՐ, ա. Սաղարթաբեր:
ՏԵՐԵՒԱԶԱՐԴ, ա. Սաղարթազեղ:
ՏԵՐԵՒԱՁԳԵՍՏ, ա. Տերևազարդ:
ՏԵՐԵՒԱԹԱՓ, ա. Սաղարթաթափ, տերևընկէց:
ՏԵՐԵՒԱԼԻ, ՏԵՐԵՒԱԼԻՑ, ա. Տերևախիտ:
ՏԵՐԵՒԱԽԻՏ, ա. Սաղարթախիտ:
ՏԵՐԵՒԱՊԱՏ, ա. Սաղարթապատ:
ՏԵՐԵՒԱՍԱՂԱՐԹ, ա. Սաղարթախիտ, փարսաւոր:
ՏԵՐԵՒԵԼ (իմ), չբ. Սաղարթանալ:
ՏԵՐԵՒԸՆԿԷՑ, տե՛ս ՏԵՐԵՒԱԹԱՓ:
ՏԵՒ, գ. 1. Տևումն, տեւութիւն, տեւողութիւն: 2. Տոկ:
ՏԵՒԱԿԱՆ, ա. Տևողական, տոկուն, յարատեւող:
ՏԵՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տևակութիւն, տեւողութիւն:
ՏԵՒԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏԵՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ՏԵՒԵԼ, չբ. 1. Հանապազորդել, բաւել, յերկարանալ, յերկարել: 2. Տոկալ, ժոյժ ունել, տանել, համբերել, դիմանալ:
ՏԵՒՈՂԱԳՈՅՆ, ա. Մշտնջենաւորագոյն:
ՏԵՒՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՏԵՒԱԿԱՆ:
ՏԵՒՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Տևականութիւն, հանապազորդութիւն, յերկարաձգութիւն:
ՏԵՒՈՒԹԻՒՆ, ՏԵՒՈՒՄՆ, գ. Տև, տեւողութիւն:
ՏԶԶԱԼ, չբ. Բզզալ, ճենճերել:
ՏԶՕՐ, ա. Անզօր, տկար:
ՏԷԳ, գ. 1. Սլաք (նիզակի ծայրի սուր երկաթը): 2. Նիզակ (կարճ): 3. նման. Շամփուր:
- ՏԷԳ ՄՕՐՈՒԱՑ՝ ՄՈՒՐՈՒԱՑ, տե՛ս ՏԻԳԵԱԼ:
ՏԷՐ, գ. 1. Իշխան, պետ, գլուխ, գլխաւոր: 2. Աստուած: 3. Քրիստոս:
ՏԷՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Իշխանութիւն: 2. Թագաւորութիւն:
ՏԷՐՈՒՆԱԳՈՅՆ, ա. (կրօն.) Սրբազան, աստուածային:
ՏԷՐՈՒՆԱԿԱՆ, ա. (կրօն.) 1. Տէրունի, տէրունեան, տիրական, աստուածային, սրբազան, սուրբ: 2. Քրիստոսական:
ՏԷՐՈՒՆԱՎԱՅԵԼ, ա. Աստուածավայելուչ, սուրբ:
ՏԷՐՈՒՆԱՏՈՒՐ, ա. Աստուածատուր, աստուածապարգև:
ՏԷՐՈՒՆԵԱՆ, տե՛ս ՏԷՐՈՒՆԱԿԱՆ:
ՏԷՐՈՒՆԻ, ա. 1. Տէրունական, աստուածային: 2. Քրիստոսական: 3. գ. Տաճար, եկեղեցի:
ՏԺԳԻՆ, ա. Անարգ, չնչին (ցածր գնի):
ՏԺԳՈՀ, տե՛ս ԴԺԳՈՀ:
ՏԺԳՈՀ ԼԻՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԴԺԳՈՀ ԼԻՆԵԼ (իմ):
ՏԺԳՈՀԵԼ (իմ), տե՛ս ԴԺԳՈՀԵԼ (իմ):
ՏԺԳՈՒՆԵԼ, նբ. Այլայլել:
ՏԻ[1], մանաւանդ՝ ՏԻՔ, գ. Հասակ:
ՏԻ[2], շ. Եւս, իսկ, և, այլ:
- ՏԻ ՆԱ, ՏԻ ՆԱ ԱՀԱ, ՏԻ ՆԱ ԱՌԱՒԵԼ, շ. եղբ. Ապաքէն, արդէն իսկ, նա աւանիկ, մանաւանդ թէ:
ՏԻԳԱԲՈՒՆ, գ. Նիզակաբուն:
ՏԻԳԱԽՈՑ, ա. Տիգահարեալ:
ՏԻԳԱՀԱՐԵԱԼ, տե՛ս ՏԻԳԱԽՈՑ:
ՏԻԳԱՒՈՐ, ա. Նիզակաւոր:
ՏԻԳԵԱԼ, ա. Տէգ մօրուաց՝ մուրուաց:
ՏԻԳՔ, գ. (կզմխս.) Բազուկ:
ՏԻԵԶԵՐ, տե՛ս ՏԻԵԶԵՐՔ:
ՏԻԵԶԵՐԱԳՈՒՄԱՐ, ա. Տիեզերախումբ, աշխարհաժողով, համօրէն:
ՏԻԵԶԵՐԱԴԱՒ, ա. Աշխարհակորոյս:
ՏԻԵԶԵՐԱԼՈՒՐ, ա. Աշխարհալուր:
ՏԻԵԶԵՐԱԽՈՒՄԲ, տե՛ս ՏԻԵԶԵՐԱԳՈՒՄԱՐ:
ՏԻԵԶԵՐԱԾԱՒԱԼ, ա. Տիեզերասփիւռ:
ՏԻԵԶԵՐԱԿԱԼ, ա. գ. Աշխարհակալ, ինքնակալ:
ՏԻԵԶԵՐԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնակալութիւն, աշխարհակալութիւն:
ՏԻԵԶԵՐԱԿԱՆ, ա. 1. Համաշխարհական, ընդհանուր, ընդհանրական, տիեզերա-

գումար, համարակաց: 2. Լայնածաւալ (տէրութիւն, քաղաք ևն):
ՏԻԵԶԵՐԱԿԵՑՈՅՑ, ա. Աշխարհակեցոյց, տիեզերափրկող:
ՏԻԵԶԵՐԱԿՈԾ, ա. Տիեզերահեծ:
ՏԻԵԶԵՐԱԿՈՅՏ, տե՛ս ՏԻԵԶԵՐԱ-ԳՈՒՄԱՐ:
ՏԻԵԶԵՐԱՀԱՒԱՔ, տե՛ս ՏԻԵԶԵՐԱ-ԳՈՒՄԱՐ:
ՏԻԵԶԵՐԱՀԵԾ, ա. Տիեզերակոծ, աշխարհահեծ:
ՏԻԵԶԵՐԱՀԵՂՁՈՅՑ, ա. Տիեզերասույզ:
ՏԻԵԶԵՐԱՀՌՉԱԿ, ա. Աշխարհաքարոզ, տիեզերահռչակեալ:
ՏԻԵԶԵՐԱՀՌՉԱԿԵԱԼ, տե՛ս ՏԻԵԶԵ-ՐԱՀՌՉԱԿ:
ՏԻԵԶԵՐԱՀՐԱՇ, ա. Գերաշխարհիկ, անհամեմատ:
ՏԻԵԶԵՐԱՅԱՐԿ, ա. Կաթողիկէ (եկեղեցի):
ՏԻԵԶԵՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Տիեզերակալութիւն:
ՏԻԵԶԵՐԱՍՈՅԶ, ա. Տիեզերահեղձոյց:
ՏԻԵԶԵՐԱՍՓԻՌ, ա. Տիեզերածաւալ:
ՏԻԵԶԵՐԱՏԱՐԱԾ, ա. Համատարած:
ՏԻԵԶԵՐԱՓԱՅԼ, ա. Տիեզերահռչակ:
ՏԻԵԶԵՐԱՓՐԿՈՂ, տե՛ս ՏԻԵԶԵՐԱԿԵ-ՑՈՅՑ:
ՏԻԵԶԵՐԱՔԱՐՈԶ, ա. Աշխարհաքարոզ:
ՏԻԵԶԵՐՔ, գ. Տիեզեր:
ՏԻԿԻՆ, գ. Տիրուհի, մեծուհի, իշխանուհի, թագուհի:
ՏԻԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դշխոյութիւն:
ՏԻՂՄ, գ. Ցեխ, չաղախ, կարակում, գայռ, միծ, ճայղ:
ՏԻՊ[1], գ. Նշան, նիշ, տեսակ, կերպ, կերպարան, ձև, պատկեր: 1. Դրոշմ, նշան: 2. Կերպարանք, պատկեր: 3. Նմանութիւն: 4. Նախագաղափար: 5. Տարազ, եղանակ, օրինակ, կերպ, ձև:
ՏԻՊ[2], գ. Ոստրէ, գաղտակուր:
ՏԻՏԱՆ[1], գ. Սկայ, հսկայ:
ՏԻՏԱՆ[2], գ. Դայեակ, սնուցիչ:
ՏԻՏԵՌՆ, գ. Կոկորդիլոս:
ՏԻՐԱԲԱՆԵԼ, նբ. չբ. Իսկաբանել:
ՏԻՐԱԲԱՐ, մ. 1. Իշխանաբար, ճոխաբար: 2. Պարզաբար, յատկապէս, իսկապէս:
ՏԻՐԱԲՆԱԿ, ա. Աստուածաբնակ:
ՏԻՐԱԳԷՏ, ա. Աստուածածանօթ:
ՏԻՐԱԳԼՈՒԽ, ա. մ. Ինքնագլուխ:
ՏԻՐԱԳՈՅ, ա. Տիրաբնակ:
ՏԻՐԱԳՈՅՆ, ա. 1. Գլխաւորագոյն, յատկագոյն, իսկագոյն, լաւագոյն: 2. Նախկնագոյն: 3. մ. Պարզաբար, յատկապէս, իսկապէս:
ՏԻՐԱԴԱՒ, ա. Տիրանենգ, տիրամատնիչ:
ՏԻՐԱԴՐՈՒԺ, ա. Անհաւատարիմ, ապըստամբ, ուրացող:
ՏԻՐԱԾԻՆ, ա. գ. Աստուածածին:
ՏԻՐԱԿԱՆ, ա. 1. Տէրունի, տէրունական: 2. Իշխանական, առաջնորդական: 3. Իսկական, բուն, յատուկ: 4. գ. Տէրութիւն:
ՏԻՐԱԿԻՐ, ա. Տիրաբնակ:
ՏԻՐԱԿԻՑ, ա. Իշխանակից, գահակից, փառակից:
ՏԻՐԱԿՈՅՏ, ա. Նախարարակոյտ:
ՏԻՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Համապատուութիւն, փառակցութիւն:
ՏԻՐԱՁԻՐ, ա. Աստուածապարգև, տիրապարգև:
ՏԻՐԱՄԱՅՐ, գ. Տեառնամայր, աստուածամայր, աստուածածին:
ՏԻՐԱՄԱՏՆԻՉ, ա. Տիրադաւ:
ՏԻՐԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստուածամարտութիւն:
ՏԻՐԱՄԵԾԱՐ, ա. Աստուածապատիւ, տիրապատիւ:
ՏԻՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Տիրապետել, տիրել: 2. Ծառայանալ:
ՏԻՐԱՆԵՆԳ, ա. Տիրադաւ:
ՏԻՐԱՆՈՒԷՐ, ա. Սրբանուէր:
ՏԻՐԱՊԱՏԻՒ, ա. Տիրամեծար, աստուածապատիւ:

ՏԻՐԱՊԱՐԳԵՒ, ա. Տիրաձիր, աստուածապարգեւ:

ՏԻՐԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Աստուածպետական:

ՏԻՐԱՊԵՏԵԼ, չբ. 1. Տիրել: 2. Խնամարկել:

ՏԻՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնիշխանութիւն, ճոխութիւն:

ՏԻՐԱՊԷՍ, մ. 1. Իսկապէս, յատկապէս, ստուգապէս: 2. ա. Յատուկ, իսկական, բուն:

ՏԻՐԱՍԷՐ, ա. Մտերիմ, հաւատարիմ:

ՏԻՐԱՍՊԱՆ, ա. Տիրասպանու:

ՏԻՐԱՍՊԱՆՈՒ, տե՛ս ՏԻՐԱՍՊԱՆ:

ՏԻՐԱՒԱՆԴ, ա. Աստուածաւանդ, քրիստոսաւանդ:

ՏԻՐԵԼ, չբ. նբ. 1. Տիրանալ, տիրապետել, իշխել, նուաճել, յաղթահարել: 2. Զօրանալ, սաստկանալ: 3. Ստնանել, գամագիտ լինել:

ՏԻՐՈՂԱԲԱՐ, տե՛ս ՏԻՐԱԲԱՐ:

ՏԻՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏԻՐՈՒԹԻՒՆ:

ՏԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տէրութիւն: 2. Տիրապետութիւն, իշխանութիւն:

ՏԻՐՈՒՀԻ, գ. Տիկին:

ՏԻՒ, գ. Ցերեկ:

– Ի ՏՈՒԸՆՋԵԱՆ, մ. Զցերեակ, զցերեկ:

ՏԽԱՏԱՆՔ, գ. Տխրութիւն, թախծութիւն, սուգ:

ՏԽԱՏԵԼ (իմ), չբ. Տխրել, թախծել, սգալ, ցաւագնել:

ՏԽԵՂԾ, ա. 1. Պակասաւոր, տգեղ: 2. Տհաս, թերահասակ:

ՏԽԵՂԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկատարութիւն, տհասութիւն:

ՏԽՄԱՐ, ա. Ախմար, տգէտ, անփորձ, տհաս:

ՏԽՄԱՐԱԲԱՐ, մ. Տգիտաբար:

ՏԽՄԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Տգիտագոյն:

ՏԽՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տգիտութիւն:

ՏԽՈՒՐ, ա. 1. Տրտում, տխրական, տրտմալի, անմխիթար: 2. Մութ, մռայլ:

ՏԽՐԱԲԱՐ, մ. Տխրութեամբ, տրտմաբար:

ՏԽՐԱԳՈՅՆ, ա. Տրտմագոյն, տխրատեսակ:

ՏԽՐԱԶԳԱԾ, ա. Տրտմազգեաց:

ՏԽՐԱԼԻ, ՏԽՐԱԼԻՑ, ա. Տխրեցուցիչ, տխրագոյն, տրտմալի:

ՏԽՐԱԿԱՆ, ա. Տխուր, տխրալի, տրտմական, վշտական:

ՏԽՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տխրութիւն:

ՏԽՐԱՆԱԼ, չբ. Տխրել (տխրութեան փոխուել):

ՏԽՐԱՆՔ, տե՛ս ՏԽՐՈՒԹԻՒՆ:

ՏԽՐԱՏԵՍԱԿ, ՏԽՐԱՏԵՍԻԼ, ա. Տխուր, տխրական, մթին, նսեմ:

ՏԽՐԱՒՈՐ, ա. Տխրական, տխրալի, տրտմազգեաց, տխուր:

ՏԽՐԵԼ (իմ), չբ. Այլագունել, խոժոռել, անշքանալ, նսեմանալ, տրտմել, սգալ:

ՏԽՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տխրանք, տրտմութիւն, սուգ:

ՏԿԱՐ, ա. 1. Անկար, ապիկար, անզօր, անձեռնհաս, նուաստ: 2. Հիւանդ, հիւանդոտ, ցաւագար: 3. Տկարամիտ, տըխմար, միամիտ, պարզամիտ: 4. Թեթեւ, անպիտան, չնչին, նուազ, անարգ:

ՏԿԱՐԱԲԱՐ, մ. Անարգաբար:

ՏԿԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Անարգագոյն:

ՏԿԱՐԱՄԻՏ, ա. Տգէտ, տխմար, թեթեւամիտ, նուազամիտ, ծանծաղամիտ, խօթամիտ, փանաքիմաց:

ՏԿԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Տկարութիւն, փանաքիմացութիւն:

ՏԿԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Տկարութիւն, փանաքիմացութիւն:

ՏԿԱՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Նուաղել, լքանել, հիւանդանալ, ախտանալ, ցաւագնել: 2. Անկարանալ, անկարողանալ:

– ՏԿԱՐԱՆԱՅ, մբ. Անհնարին կամ անկարելի է:

ՏԿԱՐԱՆՈՑ, տե՛ս ՀԻՒԱՆԴԱՆՈՑ:

ՏԿԱՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Տկար առնել, նկուն առնել:

ՏԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անկարութիւն, ան-

զօրութիւն: 2. Հիւանդութիւն: 3. Տկարամտութիւն:
ՏԿԵՂՏ, ա. Տխեղծ, տխմար, տղայամիտ:
ՏՀԱԼ, ա. Դժուարահալ:
ՏՀԱԾ, ա. Դժգոհ:
– ՏՀԱԾ ԼԻՆԵԼ. Դժգոհ լինել, դժգոհել, տհաճել, դժկամակել:
ՏՀԱԾԵԼ, տե՛ս ՏՀԱԾ ԼԻՆԵԼ:
ՏՀԱՍ, ա. 1. Խակ, տարաժամ, անժամ: 2. Թերահասակ, տխեղծ: 3. Տղայամիտ, տգէտ, տխմար, խակամիտ, տկարամիտ:
ՏՀԵՂԾ, տե՛ս ՏԽԵՂԾ:
ՏՁԵԻ, ա. մ. Անձև, տարաձև, անշուք:
ՏՁԵԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձևութիւն, տարաձևութիւն, անշքութիւն, տգեղութիւն:
ՏՂԱՅ, գ. 1. Երախայ, մանուկ, համբակ: 2. Պատանի, երիտասարդ: 3. ա. Մատաղ, կրտսեր, փոքրիկ:
ՏՂԱՅԱԲԱՐ, մ. 1. Մանկաբար, տղայապէս: 2. ա. Տղայական:
ՏՂԱՅԱԲԱՐՈՅ, ՏՂԱՅԱԲԱՐՈՒ, ա. 1. Մանկաբարոյ, պարզամիտ, խակամիտ, տղայամիտ, տխմար, տգէտ: 2. Տղայական:
ՏՂԱՅԱԳՈՅՆ, ա. Մանկագոյն, տխմարագոյն:
ՏՂԱՅԱԴԻՏԱԿ, ա. Մատաղ, մանկահասակ:
ՏՂԱՅԱԽՈՂԽՈՂ, ա. Մանկախողխող, տղայակոտոր:
ՏՂԱՅԱԿԱՆ, ա. Մանկական, տղայատեսակ, անտիական:
ՏՂԱՅԱԿՈՏՈՐ, ա. Մանկակոտոր, տղայախողխող:
ՏՂԱՅԱՀԱՆՃԱՐ, տե՛ս ՏՂԱՅԱՄԻՏ:
ՏՂԱՅԱՄԻՏ, ա. Մանկամիտ, տղայահանճար, խակամիտ, տհաս:
ՏՂԱՅԱՆԱԼ, չբ. 1. Մանկանալ: 2. Մատաղանալ, առոյգանալ:
ՏՂԱՅԱՊԷՍ, տե՛ս ՏՂԱՅԱԲԱՐ:
ՏՂԱՅԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՏՂԱՅԱԿԱՆ:
ՏՂԱՅԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մանկացուցանել, նորոգել:
ՏՂԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Մանկութիւն, անտիութիւն:
ՏՂԵԼ, նբ. չբ. Կամել, կամենալ, յօժարել, խնդրել:
ՏՂՄԱԳԻՆ, ա. Տղմուտ, տղմախառն:
ՏՂՄԱԹԱԹԱԻ, ա. Գեռաթաթախ:
ՏՂՄԱԽԱՌՆ, ա. Սկախառն, տղմուտ:
ՏՂՄԱՅԻՆ, ա. Տղմուտ, աղտեղի, գարշ:
ՏՂՄԱՆԱԼ, չբ. Սկանալ:
ՏՂՄԱՍԷՐ, ա. 1. Մօրասէր: 2. փխբ. Մեղսասէր:
ՏՂՄԱՍԻԿ, ա. Տղմախառն, սկախառն:
ՏՂՄԱՍՈՅՋ, ա. Տղմաթաթաւ:
ՏՂՄԱՏԵՍԱԿ, ա. Տղմատիպ:
ՏՂՄԱՏԻՊ, տե՛ս ՏՂՄԱՏԵՍԱԿ:
ՏՂՄՈՏ, տե՛ս ՏՂՄՈՒՏ:
ՏՂՄՈՒՏ, ա. 1. Տղմոտ, տղմախառն: 2. փխբ. Աղտեղի, կեղտեալ:
ՏՄԱՐԴԻ, ա. 1. Անմարդի, ապառում, անշնորհ, ապերախտ: 2. Անգութ, անագորոյն:
ՏՄԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Ջմարդութիւն:
ՏՄՈՅՆ, ա. Անշնորհ, եղծ, գեղծ, տգեղ, ժանտ:
ՏՄՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապականութիւն, եղծումն, խոժոռութիւն, տգեղութիւն:
ՏՆԱԿ, գ. Տնիկ:
ՏՆԱԿԱԼ, ա. գ. Տանտէր, տանուտէր:
ՏՆԱԿԱՆ, ա. Առտնին, ընտանի:
ՏՆԱԿԻՑ, ա. 1. Բնակակից, յարկակից, ընտանի, տնկից, կենակից, լծակից: 2. Դրակից:
ՏՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընտանութիւն, կենակցութիւն, լծակցութիւն:
ՏՆԱՆԿ, ա. Աղքատ, չքաւոր, կարօտեալ, ցանկանեալ:
ՏՆԱՆԿԱԲԱՐ, մ. Աղքատաբար, տնանկօրէն:
ՏՆԱՆԿԱԳՈՅՆ, ա. Աղքատագոյն:
ՏՆԱՆԿԱԿԱՆ, տե՛ս ՏՆԱՆԿ:
ՏՆԱՆԿԱՆԱԼ, չբ. Տնանկել, աղքատանալ, նուաստանալ:

ՏՆԱՆԿԱՆՈՑ, տե՛ս ԱՂՔԱՏԱՆՈՑ:
ՏՆԱՆԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Աղքատացուցանել:
ՏՆԱՆԿԵԼ (իմ), տե՛ս ՏՆԱՆԿԱՆԱԼ:
ՏՆԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղքատութիւն, չքաւորութիւն:
ՏՆԱՆԿՕՐԷՆ, տե՛ս ՏՆԱՆԿԱԲԱՐ:
ՏՆԱՇԷՆ, ա. գ. Ճարտար, որմաշէն, ճարտարապետ:
ՏՆԱՇԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շինողութիւն: 2. Տնարարութիւն (տան բարեկարգութիւն):
ՏՆԱՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տնարարութիւն (տունը պահել-պահպանելը):
ՏՆԱՍՈՒՆ, ա. Ընտասուն, ընտանի, ընտել:
ՏՆԱՍՊԱՍԵԱԿ, ա. Տնասուն, ընտանի:
ՏՆԱՐԱՐ, ա. Տնպահ, տնկալուչ:
ՏՆԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տնաշինութիւն, տնապանութիւն:
ՏՆԻԿ, գ. 1. Տնակ: 2. Բոյն:
ՏՆԿԱԲԵՐ, ա. Տնկածող:
ՏՆԿԱԳՈՐԾ, ա. գ. 1. Տնկարկ, այգեգործ, պարտիզպան: 2. փխբ. Արարչագործ:
ՏՆԿԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Տնկել, մշակել:
ՏՆԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Տնկարարութիւն, այգեգործութիւն, մշակութիւն:
ՏՆԿԱԼՈՒՉ, ա. Տնարար, տնպահ:
ՏՆԿԱԽԻՏ, ա. 1. Խտածառ, տնկաւէտ: 2. Ոստախիտ, վարսաւոր:
ՏՆԿԱԾՕՂ, տե՛ս ՏՆԿԱԲԵՐ:
ՏՆԿԱԿԱՆ, ա. 1. Տնկաւոր, բուսական: 2. Տնկակից, ընդաբոյս: 3. Ստացական:
ՏՆԿԱԿԻՑ, ա. 1. Համաբուն: 2. Ընդաբոյս, բնածին, բնական:
ՏՆԿԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏՆԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:
ՏՆԿԱՐԿ, տե՛ս ՏՆԿԱԳՈՐԾ (1):
ՏՆԿԱՒԷՏ, ա. Տնկախիտ, բազմատունկ:
ՏՆԿԱՒՈՐ, տե՛ս ՏՆԿԱԿԱՆ:
ՏՆԿԵԼ, նբ. 1. Տնկագործել, սերմանել, ցանել: 2. փխբ. Բնաւորել, արմատացուցանել: 3. փխբ. Հաստել, հաստատել, կարգել:
ՏՆԿԻՆԱԳՈՐԾ, ա. Տնկագործեալ:
ՏՆԿԻՑ, ա. գ. Տնակից, լծակից:
ՏՆԿՈՒԱԾ, գ. Տնկումն, տունկ:
ՏՆԿՈՒՄՆ, գ. Տնկուած, տունկ (տնկելը, տնկուելը):
ՏՆՊԱՀ, ա. 1. Տնասպասեակ: 2. Տնարար:
ՏՆՏԵՍ, գ. Տեսուչ, տնօրէն, հազարապետ, մատակարար:
ՏՆՏԵՍԱԲԱՐ, մ. Տնօրինաբար, մատակարարաբար:
ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ, ա. Տեսչական, տնօրինական:
ՏՆՏԵՍԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տնտեսութիւն, տնօրէնութիւն:
ՏՆՏԵՍԱՎԱՐԵԼ, նբ. Տնտեսել (իբրև տնտես կառավարել):
ՏՆՏԵՍԵԼ, նբ. 1. Տնօրինել, մատակարարել, բաշխել: 2. Կարգաւորել, ուղղել, նախախնամել: 3. (յունական ոճով) Հոգալ, ճարտարել, հայթայթել: 4. Ակնարկել, յուշ առնել:
ՏՆՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հազարապետութիւն, մատակարարութիւն, կարգաւորութիւն: 2. (կրօն.) Նախախնամութիւն: 3. (կրօն.) Տնօրէնութիւն:
ՏՆՕՐԷՆ, ա. գ. 1. Տնտես, տեսուչ, հազարապետ, մատակարար, հրամանատար, վարիչ, ուղղիչ, բաշխիչ: 2. Աստուած:
ՏՆՕՐԷՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տնտեսութիւն, կարգաւորութիւն, հոգաբարձութիւն, սպասաւորութիւն: 2. (կրօն.) Տեսչութիւն: 2. (կրօն.) Մարդեղութիւն:
ՏՆՕՐԻՆԱԲԱՐ, մ. 1. Տնտեսաբար: 2. (կրօն.) Նախախնամաբար: 3. (կրօն.) Մարդեղութեամբ (Քրիստոսի):
ՏՆՕՐԻՆԱԿԱՆ, ա. 1. Տեսչական, տնտեսական: 2. Փրկչական:
ՏՆՕՐԻՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՏՆՕՐԻՆԱԲԱՐ:
ՏՆՕՐԻՆԵԼ, նբ. 1. Տնտեսել, կարգաւորել, մատակարարել, հոգալ, հնարել, յարմարել: 2. Նախասահմանել:

ՏՈԳՈՐԵԼ, նբ. Թանալ, թաթաւել:
ՏՈԿ, գ. Ժոյժ, տեւումն:
– Ի ՏՈԿ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ)՝ ՁԳԵԼ (իմ). Յերկարաձգել:
ՏՈԿԱԼ, չբ. Տեւել, յերկարել, ժոյժ ունել, ժուժել, համբերել:
ՏՈԿՈՍ, գ. Տոկոսիք, վաշխ, շահ, փոխորդի, շարիատ:
ՏՈԿՈՍԻՔ, գ. 1. տե՛ս ՏՈԿՈՍ: 2. Պարտք, պարտիք: 3. Տուգանք: 4. Ծնունդ:
ՏՈԿՈՒՆ, ա. Ամուր, պինդ:
ՏՈՀՄ, գ. Զարմ, ցեղ, ազգատոհմ, տուն:
ՏՈՀՄԱԳԻՐՔ, տե՛ս ՏՈՀՄԱԹԻՒՔ:
ՏՈՀՄԱԳԼՈՒԽ, գ. Տոհմապետ, ցեղապետ, նահապետ:
ՏՈՀՄԱԹԻՒՔ, գ. Ազգահամար, ազգաբանութիւն, տոհմագիրք:
ՏՈՀՄԱԿԱՆ, ա. 1. Տոհմային, ազգային, առտնին: 2. Ազգական, ազգակից: 3. Քաջատոհմիկ, ազնուական:
– ՏՈՀՄԱԿԱՆՔ, գ. յոգն. 1. Բերք: 2. նման. Շահ:
ՏՈՀՄԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջատոհմութիւն, ազնուականութիւն:
ՏՈՀՄԱԿԻՑ, ա. Համատոհմ, համազարմ, ազգակից, ազգական, հոմացեղ:
ՏՈՀՄԱՅԻՆ, ա. 1. Տոհմական, ազգային: 2. Տոհմակից, ազգական, մերձաւոր, ընտանի:
ՏՈՀՄԱՊԵՏ, տե՛ս ՏՈՀՄԱԳԼՈՒԽ:
ՏՈՀՄԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարետոհմութիւն, քաջատոհմութիւն, ազնուականութիւն:
ՏՈՀՄԻԿ, ա. 1. Ազնուատոհմ, քաջատոհմիկ, ազնուական: 2. Տոհմակից: 3. Տոհմային, ազգային:
ՏՈՀՈՐԱԿԵԼ, չբ. Ձգնալ, ճեմել:
ՏՈՂ, գ. Շար, կարգ, դասաւորութիւն:
ՏՈՂԱԲԱՆ, ա. Ճոռոմաբան, շատախօս:
ՏՈՂԱԲԱՐ, մ. Կարգաւ:
ՏՈՂԱԴՐԵԼ, նբ. Շարադասել:
ՏՈՂԱՆ, գ. Տող:
ՏՈՂԱՆԻ, ա. մ. 1. Կարգաւոր: 2. Կարգաւ, տողաբար:
ՏՈՂԵԼ, նբ. Շարել, դասաւորել, կարգել, հիւսել, յեռուլ, զուգակցել:
ՏՈՂԻՔ, ՏՈՂՈՒԿՔ, ՏՈՂՈՒՆՔ, ՏՈՂՈՒՔ, ՏՈՂՔ, գ. Թուք, լորձն, խուխ:
ՏՈՄԱՐ, գ. 1. Հատոր, հատուած: 2. Գիրք, մատեան: 3. Թուական, ժամանակագրութիւն:
ՏՈՄՍ, գ. Թուղթ, քարտէս:
ՏՈՅԺ, մանաւանդ՝ ՏՈՅԺՔ, գ. 1. Տուգանք: 2. Նեղութիւն, զրկանք:
ՏՈՇԿԵԼ, նբ. Խոշտանգել, տանջել, չարչարել:
ՏՈՋՈՐ, գ. Տոչորումն:
ՏՈՋՈՐԱԿԱՆ, ա. Կիզողական:
ՏՈՋՈՐԱԿԷՋ, ա. Տոչորիչ:
ՏՈՋՈՐԵԼ[1], նբ. Այրել, կիզել, վառել, խարակել:
ՏՈՋՈՐԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Այրել, կիզուլ, վառել: 2. նման. Պասքել, պապակել:
ՏՈՋՈՐԻՉ, ա. Խարակիչ:
ՏՈՋՈՐՈՒՄՆ, գ. Տոչոր, բորբոք, բորբոքումն, փաղաղութիւն:
ՏՈՌՆ, գ. Ջուան, պարան, լար, կապանք, չղթայ:
ՏՈՐԳ, գ. Ոստայն, սարդիոստայն:
ՏՈՐՄԻՂ ՆԱՒԱՑ, տե՛ս ՆԱՒԱՏՈՐՄԻՂ:
ՏՈՐՈՄԵԼ (իմ), չբ. Ուռնուլ, այտնուլ:
ՏՈՐՈՓԵԼ, տե՛ս ՏՐՈՓԵԼ:
ՏՈՐՐ, գ. Ուռ (խաղողի որթի մատ):
ՏՈՐՐԱՆՈՑ, տե՛ս ԱՅԳԻ (1):
ՏՈՒԱՅՏԱՆՔ, գ. Տուայտութիւն, տառապանք, նեղութիւն, վիշտ:
ՏՈՒԱՅՏԵԼ (իմ), չբ. Տառապել:
ՏՈՒԱՅՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏՈՒԱՅՏԱՆՔ:
ՏՈՒԱՐԱԾ, ա. գ. Խաշնարած, տաւարածական, հովիւ:
ՏՈՒԱՐԱԾԱԿԱՆ, տե՛ս ՏՈՒԱՐԱԾ:
ՏՈՒԳԱՆ, մանաւանդ՝ ՏՈՒԳԱՆՔ, գ. Տոյժ:
ՏՈՒԳԱՆԵԼ (իմ), չբ. Տուժել:

ՏՈՒԳԱՏ, ա. Տկար:
ՏՈՒԺԵԼ, նբ. 1. Վնասել, պատժել, զրկել: 2. կ. և հբ. Տուրժել, տուգանել:
ՏՈՒԺՈՒՄՆ, գ. Տույժ, տուգանք, զրկանք:
ՏՈՒԻՁ, ա. Պարգևիչ:
ՏՈՒՆ, գ. 1. Յարկ, վրան, տաղաւար: 2. Ապարանք, պալատ, տաճար: 3. Սենեակ, օթարան: 4. Գերդաստան: 5. Ազգատոհմ, տոհմ, ցեղ:
- ՏՈՒՆ ԳԱՆՁՈՒՑ. Գանձարան:
- ՏՈՒՆ ԽՈՐՀՐԴՈՑ. Խորհրդարան:
ՏՈՒՆԿ, գ. 1. Բոյս: 2. Ծառ, թուփ: 3. Տնկումն:
ՏՈՒՆՋԵՆԱԿԱՆ, ա. Տունջենային, տունջէն:
ՏՈՒՆՋԵՆԱՅԻՆ, ՏՈՒՆՋԷՆ, տե՛ս ՏՈՒՆՋԵՆԱԿԱՆ:
ՏՈՒՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՏՈՒՈՒՄՆ, տե՛ս ՏՈՒՉՈՒԹԻՒՆ:
ՏՈՒՉՈՒԹԻՒՆ կամ ՏԸՒՉՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տուողութիւն, տուումն, տուրք, շնորհ, պարգև: 2. Աւանդութիւն:
ՏՈՒՌՆ, գ. Շեղջ, գրահանք, կոյտ, կուտակ, դէզ:
- ՏՈՒՌՆ ՏՈՒՌՆ, մ. Դէզադէզ:
ՏՈՒՏՆ կամ ՏՏՈՒՆ, գ. 1. Ագի, ձետ, վերջ: 2. Դրօշակ, քղանցք, ծոպք:
ՏՈՒՐ, մանաւանդ՝ ՏՈՒՐՔ, գ. 1. Տուողութիւն, տըւչութիւն, տուումն: 2. Շնորհ: 3. Ընծայ, նուէր, պարգև, ողորմութիւն, կաշառ, հարկ:
ՏՈՒՐԵՒԱՌ, գ. 1. Վաճառ, տուրևառիկք, տուրևառութիւն: 2. Զրոյց, խօսակցութիւն: 3. Խնամութիւն: 4. ա. Տուրևառիկ:
- ՏՈՒՐԵՒԱՌ ՇՆՉՈՑ. Վերաշնչութիւն, շունչ:
ՏՈՒԵՒԱՌԻԿ, տե՛ս ՏՈՒՐԵՒԱՌ (4):
- ՏՈՒՐԵՒԱՌԻԿ ՇՆՉՈՑ, տե՛ս ՏՈՒՐԵՒԱՌ ՇՆՉՈՑ:
- ՏՈՒՐԵՒԱՌԻԿՔ, տե՛ս ՏՈՒՐԵՒԱՌ (1):
ՏՈՒՐԵՒԱՌՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏՈՒՐԵՒԱՌ (1):
- ՏՈՒՐԵՒԱՌՈՒԹԻՒՆ ՇՆՉՈՑ ՕԴՈՑ, տե՛ս ՏՈՒՐԵՒԱՌ ՇՆՉՈՑ:
ՏՈՒՐԺ, տե՛ս ՏՈՅԺ:
ՏՈՒՐԺԵԼ (իմ), տե՛ս ՏՈՒԺԵԼ (2):
ՏՈՒՐԿԱՆ, գ. Պատգամաւոր:
ՏՈՒՓ, գ. 1. Խնկաման: 2. Արկղիկ, գզրոց:
ՏՈՓԱՆ, գ. Թակն, թափիչ:
ՏՈՔՍԱԿԱՆ, ա. Թունաւոր:
- ՏՈՔՍԱԿԱՆ ԴԵՂ. Մահադեղ, թոյն (նետերի համար):
ՏՊԱԳՐԵԼ, նբ. Դրոշմել, տպաւորել:
ՏՊԱԶ, տե՛ս ՏՊԱԶԻՈՆ:
ՏՊԱԶԻՈՆ, ՏՊԱԶԻՈՎՆ, գ. (հնք.) Տպազ:
ՏՊԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձևակերպութիւն, նմանութիւն:
ՏՊԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Տպաւորեցուցանել, ձևացուցանել, նմանեցուցանել, տպաւորել:
ՏՊԱՒՈՐ, ա. 1. Տպաւորական, նմանակից: 2. Կռածոյ, ձուլածոյ, ձոյլ:
ՏՊԱՒՈՐԱԲԱՐ, մ. Տպաւորապէս, խորհրդաբար:
ՏՊԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Նմանագոյն, խակագոյն:
ՏՊԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Տպաւոր, նմանակից, օրինակական:
ՏՊԱՒՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՏՊԱՒՈՐԱԲԱՐ:
ՏՊԱՒՈՐԵԼ, նբ. 1. Տպացուցանել, ձևացուցանել, նմանեցուցանել, օրինակել, կերպարանել, նկարագրել, գծագրել: 2. Դրոշմել, կնքել:
ՏՊԱՒՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՏՊԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:
ՏՊԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տիպ, դրոշմ, կնիք: 2. Պատկեր, նմանութիւն: 3. Ձև, օրինակ:
ՏՊԱՒՈՐՈՒՄՆ, գ. Տպաւորութիւն:
ՏՌՒՓՔ, տե՛ս ՏՌՓԱՆՔ:
ՏՌՓԱԼ կամ ՏՌՓԱՆԱԼ, չբ. Տոփել, ցանկալ, տենչալ:
ՏՌՓԱԿԱՆ, ա. 1. Ցանկական, հաճոյա-

կան, հեշտալի: 2. Տարփողական, սիրողական: 3. Տռփաւոր, ցանկասէր:
ՏՌՓԱՆՔ, գ. Տռփիք, տարփանք, տենչ, ցանկութիւն:
ՏՌՓԱՒՈՐ, ա. Տռփող, տռփոտ:
ՏՌՓԵԼ (իմ), տե՛ս ՏՌՓԱԼ:
ՏՌՓԵԼԻ, ա. Տարփալի, ցանկալի, տենչալի:
ՏՌՓՈՂ, ա. 1. Տենչող: 2. Տռփոտ:
ՏՌՓՈՂԱԲԱՐ, մ. Սիրողաբար, սիրողապէս, սիրով:
ՏՌՓՈՏ, ա. Տռփաւոր, ցանկասէր:
ՏՌՓՈՒԹԻՒՆ, ՏՌՓՈՒՄՆ, գ. 1. Տռփանք, ցանկութիւն: 2. նման. Տենչանք, տենչ:
ՏՏԻՊ, ա. Փոթոթահամ:
ՏՏՆԱՒՈՐ, ա. Ագեոր:
ՏՏՈՒՆ, տե՛ս ՏՈՒՏՆ:
ՏՏՔԵԼ, չբ. Ախորժել:
ՏՐԱԿԱՆ, ա. (քեր.) Թղթական:
ՏՐԱՄ, ա. 1. Ամուր, պինդ, հաստատուն: 2. Զոր (գետնի մասին):
ՏՐԱՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տրամախօսութիւն:
ՏՐԱՄԱԳԻԾ, տե՛ս ՏՐԱՄԱՆԿԻՒՆ:
ՏՐԱՄԱԴՐԵԼ, նբ. Կարգաւորել, կարգել, հաստատել, կացուցանել, պատրաստել, յօժարեցուցանել, փոխել, յարմարել, յերիւրել, տպաւորել, դրոշմել:
ՏՐԱՄԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կարգաւորութիւն, յարմարութիւն: 2. Ձև, որակ, հանգամանք: 3. Յօժարութիւն, պատրաստութիւն:
ՏՐԱՄԱՁԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Գեղեցկայարմարութիւն, յօրինուած:
ՏՐԱՄԱԼՈՒԾԱՆԵԼ, նբ. Լուծանել, քակել, ցրել:
ՏՐԱՄԱԽՈՀ, ա. Տրամամիտ, հանճարեղ, իմաստուն, խոհական, խոհեմ, գգօն, ուշիմ:
ՏՐԱՄԱԽՈՀԵԼ (իմ), հբ. Տրամախորհել, խորհել, զմտաւ ածել, խոկալ, որոճել, դատել:
ՏՐԱՄԱԽՈՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Մտածութիւն, խորհուրդ, միտք, խոկումն, դատումն, իմաստ:
ՏՐԱՄԱԽՈՐՀԵԼ (իմ), տե՛ս ՏՐԱՄԱԽՈՀԵԼ (իմ):
ՏՐԱՄԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Տրամաբանութիւն, զրուցատրութիւն, տրամասանակութիւն:
ՏՐԱՄԱՄԻՏ, տե՛ս ՏՐԱՄԱԽՈՀ:
ՏՐԱՄԱՆԿԻՒՆ, ՏՐԱՄԱՆԿԻՒՆԻ, գ. (երկրչ.) Անկիւնագիծ, տրամագիծ:
ՏՐԱՄԱՍԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏՐԱՄԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ:
ՏՐԱՄԱՏԵԼ, նբ. Տրոհել, բաժանել, որոշել, զանազանել:
ՏՐԱՄԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Տրոհումն, բաժանումն, որոշումն, զանազանութիւն:
ՏՐԱՄԷՐ, ա. Ողորմած, առատաձեռն:
ՏՐԳԱԼ, գ. Դրգալ, տարգալ:
ՏՐԵԽԱՒՈՐԵԼ (իմ), չբ. Ըստիմանել:
ՏՐԻՏՈՒՐ, գ. Հատուցումն, փոխարէն:
ՏՐՄՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Կրմղութիւն, անվարժութիւն (լծկան կենդանիների):
ՏՐՄՈՒՂ, ա. Կրմուղ, անվարժ, անփորձ, խամ:
ՏՐՈՀ, գ. Տրոհումն, բաժանումն, որոշումն:
ՏՐՈՀԵԼ, նբ. Տրամատել, բաժանել, զատուցանել, մեկնել, զանազանել:
ՏՐՈՀՈՒԹԻՒՆ, ՏՐՈՀՈՒՄՆ, գ. Բաժանումն, որոշումն, զանազանութիւն:
ՏՐՈՐԵԼ (իմ), չբ. Ծորել, ծիւրել, տորոմել, փտել, նեխել, ապականել, լուծանել, քայքայել:
ՏՐՈՒՊ, ա. Յետին, փոքր, կրտսեր, նուաստ, չնչին, փանաքի, անարգ:
ՏՐՈՓԵԼ, նբ. և չբ. Կոխան առնել, ղոփել, կայթել, թնդել, չառաչել:
ՏՐՈՓԻՒՆ, ՏՐՈՓՈՒՄՆ, գ. Կայթք, ղոփիւն, թնդիւն:
ՏՐՊԱԳՈՅՆ, ա. Նուաստագոյն, չնչին:
ՏՐՏՄԱԳԻՆ, ա. Տրտմական, տխրական,

տխրագոյն, ցաւագին:
ՏՐՏՄԱԼԻ, ՏՐՏՄԱԼԻՑ, ա. Տխրալի, տրտմական, տրտմագին, տխրական:
ՏՐՏՄԱԿԱՆ, ա. Տրտմալի, վշտալից, տրտմագին, տխրական:
ՏՐՏՄԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Ցաւակցել, կարեկցել, վշտակցել:
ՏՐՏՄԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ցաւակցութիւն, կարեկցութիւն, վշտակցութիւն:
ՏՐՏՄԱՀԱՂՈՐԴ, ա. Ցաւագին, դառն:
ՏՐՏՄԵԼ (իմ), չբ. Տխրել, թախծել, խռովել, նեղել, վշտանալ:
ՏՐՏՄԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թախծեցուցանել, վշտացուցանել, դառնացուցանել, խռովեցուցանել:
ՏՐՏՄԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Տխրեցուցիչ:
ՏՐՏՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Տխրութիւն, թախծութիւն, ցաւագնութիւն, ցաւ, վիշտ, հոգ:
ՏՐՏՆՋԱԼ, տե՛ս ՏՐՏՆՋԵԼ:
ՏՐՏՆՋԱԿԱՆ, ա. Կեղերջական:
ՏՐՏՆՋԵԼ, չբ. Դժգոհել, քրթմնջել, գանգատել, բողոքել:
ՏՐՏՆՋԻՒՆ, ՏՐՏՆՋՈՒՄՆ, գ. Տրտունջ:
ՏՐՏՈՒՄ, ա. 1. Տխուր: 2. Տրտմական, տրտմալից: 3. մ. Տրտմութեամբ:
ՏՐՏՈՒՆՋ, գ. 1. Տրտնջիւն, տրտնջումն, գանգատ, բողոք: 2. Տրտնջող, դժգոհ: 3. Տրտնջական:
– ՏՐՏՈՒՆՋ ԼԻՆԵԼ. Տրտնջել:
ՏՐՑԱԿ, գ. Խուրձն, չար:
ՏՔՆԱԲԱՐ ՏԱՆԵԼ, տե՛ս ՏԱՐԱՊԱՐՀԱԿ ՎԱՐԵԼ:
ՏՔՆԱԿԱՆ, ա. Արթուն, անքուն:
ՏՔՆԵԼ, չբ. Սկել, հսկել:
ՏՔՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հսկումն, հսկութիւն, արթնութիւն, զգաստութիւն: 2. Ցայգապաշտօն:
ՏՕԹ, գ. 1. Տապ, արեգակնակէզ: 2. Խորշակ: 3. ա. Տօթագին:
ՏՕԹԱԳԻՆ, ա. Տօթային, արեգակնակէզ, յորդաբորբ:
ՏՕԹԱԺԱՄ, գ. Տօթաժամանակք:
ՏՕԹԱԺԱՄԱՆԱԿՔ, տե՛ս ՏՕԹԱԺԱՄ:
ՏՕԹԱԽԱՌՆ, ա. Տօթային:
ՏՕԹԱԽԱՐՇ, ա. Տօթակէզ, տօթահար:
ՏՕԹԱԿԷԶ, տե՛ս ՏՕԹԱԽԱՐՇ:
– ՏՕԹԱԿԷԶ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՏՕԹԱՆԱԼ:
ՏՕԹԱՀԱՐ, տե՛ս ՏՕԹԱԽԱՐՇ:
ՏՕԹԱՅԻՆ, ա. Տօթախառն, տօթագին:
ՏՕԹԱՆԱԼ, չբ. Տօթակէզ լինել:
ՏՕԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Տապ:
ՏՕՆ, գ. Հանդէս, տօնախմբութիւն:
ՏՕՆԱԲԱՐ, մ. Հանդիսապէս:
ՏՕՆԱԽՄԲԱԿԱՆ, ա. Տօնական, հանդիսական, հանդիսաւոր:
ՏՕՆԱԽՄԲԵԼ, նբ. Զուգատօնել:
ՏՕՆԱԽՄԲՈՒԹԻՒՆ, գ. Տօնախումբ, կացուրդ, պայծառակացուրդ:
ՏՕՆԱԽՈՒՄԲ, տե՛ս ՏՕՆԱԽՄԲՈՒԹԻՒՆ:
ՏՕՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՏՕՆԱԽՄԲԱԿԱՆ:
ՏՕՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տօնախմբութիւն, տօն:
ՏՕՆԱՎԱՃԱՌ, գ. Կացուրդ:
ՏՕՆԵԼ, նբ. Տօնախմբել:
ՏՕՆՈՒՏ, ա. 1. Տօնական, տօնախմբական, հանդիսաւոր: 2. Ցնծալից:

Ր

ՐԱԲՈՒՆԻ, տե՛ս ՌԱԲԲՈՒՆ:
ՐՈՊԷ, գ. 1. Վայրկեան, մանրամանակ: 2. Տիեզերք, աշխարհ:
ՐՈՏԵԼ[1], նբ. Ժողովել, կցորդել, միաբանել, միաւորել, զօդել, յօրինել:
ՐՈՏԵԼ[2], նբ. Խնդրել, հայցել:

Ց

ՑԱԾ, ա. 1. Հեզ, հլու, խոնարհ, հանդարտ, համեստ: 2. մ. տե՛ս ՍՏՈՐ (3):
ՑԱԾԱԳՆԱՑ, ա. Ցուցախաղաց, մեղմով:
ՑԱԾԱԳՈՅՆ, ա. Խոնարհագոյն, հովտագոյն:
ՑԱԾԱԽՕՍ, ա. Պարկեշտաբան:
ՑԱԾՆԱԳՈՅՆ, ա. Պարկեշտագոյն:
ՑԱԾՆՈՒԼ, չբ. 1. Իջանել, թուլանալ, մեղմանալ, գիջանել, դադարել: 2. Խոնարհել, պարկեշտանալ, իմաստնանալ:
ՑԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Չափաւորութիւն, պարկեշտութիւն, համեստութիւն, զգաստութիւն, զգօնութիւն, իմաստութիւն: 2. Հանդարտութիւն, լռութիւն: 3. Հեզութիւն: 4. Անարգութիւն:
ՑԱԾՈՒՄՆ, գ. Զիջումն, հանդարտութիւն:
ՑԱԾՈՒՆ, ա. 1. Պարկեշտ, խոնարհ, զգաստ, զգօն, հանդարտ, հեզ, լուռ: 2. Ցածնագոյն, պարկեշտական, զգաստական, զգօնական, խոհական: 3. Ցածագոյն, ստորին, գիջագոյն:
ՑԱԾՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Իջուցանել, գնստուցանել, խոնարհել: 2. Զիջուցանել, հանդարտեցուցանել, մեղմել, խաղաղել: 3. Հաշտեցուցանել, քաւել:
ՑԱԾՈՒՑԻՉ, ա. Զգաստացուցիչ:
ՑԱԿԱՆԵԱԼ, տե՛ս ՏՆԱՆԿ:
ՑԱԿԱՆԵԼ, չբ. Տնանկանալ, կարօտել, չքաւորել, աղքատանալ:
ՑԱԿԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Տնանկացուցանել, թշուառացուցանել:
ՑԱԿՆ, գ. Տնանկութիւն, կարօտութիւն, թշուառութիւն, տառապանք:
ՑԱՄԱՔ, ա. 1. Չոր: 2. Երկիր:
ՑԱՄԱՔԱԹԵՒ, ա. մ. Անվտանգ, անվնաս:
ՑԱՄԱՔԱԿԱՆ, ա. Ցամաքային:
ՑԱՄԱՔԱԿԷՏ, գ. Ծովեզր:
ՑԱՄԱՔԱՅԻՆ, ա. 1. Ցամաքական, հողածին: 2. Չոր, ցամաք:
ՑԱՄԱՔԱՆԱԼ, չբ. Ցամաքել, չորանալ:
ՑԱՄԱՔԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկրաչափութիւն:
ՑԱՄԱՔԵԼ[1], տե՛ս 1. ՑԱՄԱՔԵԼ[2] (իմ): 2. ՑԱՄԱՔԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՑԱՄԱՔԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Չորանալ: 2. Գօսանալ: 3. Պապակել:
- ՑԱՄԱՔԵԱԼ ԳՕՏԻ, տե՛ս ԱՅՐԵՑԵԱԼ ԳՕՏԻ:
ՑԱՄԱՔԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Չորացուցանել: 2. Գօսացուցանել:
ՑԱՄԱՔԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Ցամաքիչ:
ՑԱՄԱՔԻՉ, տե՛ս ՑԱՄԱՔԵՑՈՒՑԻՉ:
ՑԱՄԱՔ ԿՂԶԻ, գ. Քռոնեսոս:
ՑԱՄԱՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Գօսութիւն, երաշտութիւն (ցամաք՝ չոր լինելը):
ՑԱՄԱՔՈՒՄՆ, գ. Ցամաքութիւն, պաղումն, պապակումն:
ՑԱՄԱՔՈՒՏ, ա. Անջրդի, անջուր, չոր:
ՑԱՅԳ, գ. 1. Գիշեր, ցայգութիւն: 2. մ. Գիշերային, գիշերի, գիշերաց, գիշերոյն:
ՑԱՅԳԱԳՆԱՑ, ա. Գիշերագնաց:
ՑԱՅԳԱԿՌՈՒԻ ՄԱՐՏ. Գիշերամարտութիւն:
ՑԱՅԳԱՊԱՇՏՕՆ, գ. (եկեղց.) Գիշերապաշտօն, տքնութիւն:
ՑԱՅԳԱՅՆՈՐ կամ ՑԱՅԳԱՅՆՈՐԴ, ա. Երազատես:
ՑԱՅԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Ցայգ, գիշեր:
ՑԱՅԺՄ, մ. Ցարդ:
ՑԱԼՔ, ՑԱՅՂՔ, գ. (կզմխս.) Երանք:
ՑԱՅՆ, մ. Ցայնքան:
ՑԱՅՆԺԱՄ, մ. Ցայն վայր:
ՑԱՅՆ ՎԱՅՐ, տե՛ս ՑԱՅՆԺԱՄ:
ՑԱՅՆՔԱՆ, մ. Այնչափ, ցայն:
ՑԱՅՍՎԱՅՐ, տե՛ս ՑԱՅՍՔԱՆ:
ՑԱՅՍՔԱՆ, մ. Այսքան, ցայսվայր:
ՑԱՅՏԵԼ, չբ. Ցօղել, կայթանել:
ՑԱՅՏՈՒԿ, ուկք, գ. Ցայտումն:

ՑԱՅՏՈՒՄՆ, գ. Ցայտուկք, ցայտք:

ՑԱՅՏՔ, տե՛ս ՑԱՅՏՈՒՄՆ:

ՑԱՆ, գ. 1. Ցանումն, հարաւունք, սերմանահանութիւն: 2. ա. մ. Ցան և ցիր, սփիռ, ցիր:

– ՑԱՆ ԵՒ ՑԻՐ, ա. մ. Ցիր և ցան:

ՑԱՆԵԼ, նբ. 1. Սերմանել: 2. Սփռել, ցրել, ցրուել: 3. Սրսկել, ցօղել:

ՑԱՆԿ[1] կամ ՑԱՆԳ, գ. Որմ, պատնէշ, պատուար, անջրպետ, կրճիմն, չափար:

ՑԱՆԿ[2], գ. Գլխակարգութիւն:

ՑԱՆԿ[3], մ. Հանապազ, միշտ, յարաժամ, անդադար:,

ՑԱՆԿԱԳՈՅՆ, ա. 1. Առաւելագոյն, յաճախագոյն: 2. Հաճոյական:

ՑԱՆԿԱԼ, նբ. 1. Բաղձալ, ըղձալ, անձկալ, փափագել, տենչալ, տարփալ: 2. Տռփալ:

ՑԱՆԿԱԼԻ, ՑԱՆԿԱԼԻՑ, ա. Փափագելի, տենչալի, բաղձալի, տարփալի, ախորժելի, սիրելի, հաճոյական:

ՑԱՆԿԱԿԱՆ, ա. Տարփալի, ցանկացողական:

ՑԱՆԿԱՄՈԼ, ա. Ցանկասէր, վաւաշոտ:

ՑԱՆԿԱՆԱԼ, տե՛ս ՑԱՆԿԱԼ:

ՑԱՆԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՑԱԿԱՆԵԼ:

ՑԱՆԿԱՊԱՏ, ա. Ցանկապատեալ, ցանկափակ:

ՑԱՆԿԱՊԱՏԵԼ, նբ. Շրջափակել, ցանկել:

ՑԱՆԿԱՋԱՆ, ա. Մշտաջան, անդուլ, անդադար:

ՑԱՆԿԱՍԷՐ, ա. Հեշտախտասէր, հեշտասէր, ցանկամոլ, տռփոտ:

ՑԱՆԿԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հեշտասիրութիւն, տռփանք: 2. Տարփումն:

ՑԱՆԿԱՏԱՐԱԾ, ա. Մշտատարած:

ՑԱՆԿԱՏԵՍԱԿ, ա. Գեղեցկատեսիլ:

ՑԱՆԿԱՑՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՑԱՆԿԱԿԱՆ:

ՑԱՆԿԱՓԱԿ, տե՛ս ՑԱՆԿԱՊԱՏ:

ՑԱՆԿԵԼ կամ ՑԱՆԳԵԼ, նբ. Ցանկապատել, պարսպել, ամրացուցանել:

ՑԱՆԿՈՏ, տե՛ս ՑԱՆԿԱՍԷՐ:

ՑԱՆԿՈՐԴ, տե՛ս ՀԱՆԱՊԱԶՈՐԴ:

ՑԱՆԿՈՐԴԵԼ, տե՛ս ՀԱՆԱՊԱԶՈՐԴԵԼ:

ՑԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Իղձ, բաղձանք, յօժարութիւն, տենչ, տենչանք, փափագ, սէր, տարփանք, հաճոյք: 2. Ցանկասիրութիւն, հեշտասիրութիւն, տռփանք:

ՑԱՆԿՈՒԹԻՒՆԱՍԷՐ, տե՛ս ՑԱՆԿԱՍԷՐ:

ՑԱՆԿՈՒՄՆ, տե՛ս ՑԱՆԿՈՒԹԻՒՆ:

ՑԱՆՑ, գ. Ուռկան, արձող, արձոյլ, վարմ, երագազ, դամ:

ՑԱՆՑԵԼ, նբ. Ուռկանել:

ՑԱՆՑՈՐԴ, գ. Ուռկանարկ, ուռկանաւոր, ձկնորս:

ՑԱՍԿՈՏ, ա. Զայրացկոտ, բարկասիրտ, բարկացող, մաղձաւոր:

ՑԱՍԿՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարկացողութիւն, բարկացութիւն:

ՑԱՍՄՆԱԿԱՆ, ա. Զայրական, սրտմտական, ցասմնատեսակ, ցասնական:

ՑԱՍՄՆԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՑԱՍՄՆԱԿԱՆ:

ՑԱՍՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՑԱՍՄՆԱԿԱՆ:

ՑԱՍՆՈՒԼ, չբ. Զայրանալ, սրտմտել, դժուարել, գչարել, զայրագնել:

ՑԱՍՈՅՑ, ա. Ցասուցեալ:

ՑԱՍՈՒՄՆ, գ. Զայրութիւն, բարկութիւն, սրտմտութիւն, սաստ:

ՑԱՍՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բարկացուցանել, զայրացուցանել:

ՑԱՍՋԵԼ (իմ), տե՛ս ՑԱՍՆՈՒԼ:

ՑԱՐԴ, մ. Ցայժմ:

– ՑԱՐԴ ԵՒՍ, մ. Տակաւին ևս, դեռ ևս, դեռ:

ՑԱՒ, մանաւանդ՝ ՑԱՒՔ, գ. 1. Կսկիծ, վիշտ, տանջանք: 2. Ախտ, հիւանդութիւն:

– ՑԱ՛Ւ Է, տե՛ս ՑԱՒԷ:

ՑԱՒԱԲԵՐ, ա. Ցաւաբերական, ախտաբեր:

ՑԱՒԱԲԵՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՑԱՒԱԲԵՐ:

ՑԱՒԱԳԱՐ, ա. Ախտաժէտ, հիւանդ:

ՑԱՒԱԳԻՆ, ա. 1. Վշտագին, տրտմագին: 2. Նեղիչ, կսկծելի, դժուարին: 3. մ. Դառնապէս:

ՑԱՒԱԳՆԵԼ, չբ. Ցաւել, վշտանալ, ցաւագնոտել, հիւանդանալ, տկարանալ, մորմոքել, տրտմել:
ՑԱՒԱԳՆՈՏ, ա. Ցաւագնեալ, ցաւած, ցաւագար:
ՑԱՒԱԳՆՈՏԵԼ, տե՛ս ՑԱՒԱԳՆԵԼ:
ՑԱՒԱԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ցաւ, վիշտ: 2. Ցաւակցութիւն:
ՑԱՒԱԼԻՑ, ա. Ցաւոտ, ցաւագին:
ՑԱՒԱԾ, ա. Ցաւագնեալ, ցաւագնոտ, ցաւագար, ախտացեալ, հիւանդ, խօթ:
ՑԱՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիւանդութիւն, ախտ:
ՑԱՒԱԿԱՆ, ա. Ցաւաբեր:
ՑԱՒԱԿԻՐ, ա. Ցաւագին:
ՑԱՒԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Ցաւակցել, կարեկցել, ախտակցել, վշտակցել:
ՑԱՒԱԿՑԱԲԱՐ, մ. ա. Կարեկցաբար, ցաւական:
ՑԱՒԱԿՑԵԼ, տե՛ս ՑԱՒԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ:
ՑԱՒԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարեկցութիւն, վշտակցութիւն:
ՑԱՒԱՏԵԼ, նբ. Ցոել, պատառել:
ՑԱՒԵԼ (իմ), չբ. 1. Ցաւագնել, ախտանալ: 2. Վշտանալ, սգալ:
ՑԱՒԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կսկծեցուցանել:
ՑԱՒԷ, մբ. 1. Ցա՛ւ է: 2. Ցաւակցել, կարեկցել, հոգալ:
ՑԱՒՈՏ, ա. Ցաւած, ցաւագար, հիւանդ, խօթ:
ՑԱՔԻ, գ. (բսբ.) Ժանտափուշ:
ՑԵԼՈՒԼ, նբ. Հերձուլ, պատառել, ճեղքել:
ՑԵԼՈՒՄՆ, գ. Հերձումն, պատառումն:
ՑԵԽ, տե՛ս ՑԻԽ:
ՑԵԾ, գ. (կենդբ.) Քաջահաւ:
ՑԵՂ, գ. Տոհմ, զարմ, սեռ, սեր:
– ՑԵՂԻՑ ՑԵՂԻՑ. Ազգի ազգի, պէսպէս:
ՑԵՂԱԿԻՑ, ա. Ազգակից, համասեր:
ՑԵՂԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազգակցութիւն, մերձաւորութիւն:
ՑԵՂԱՊԵՏ, գ. Տոհմապետ, նահապետ:
ՑԵՂԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Տանուտէրական:
ՑԵՂԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նահապետութիւն, տանուտէրութիւն:
ՑԵՏ, տե՛ս ՁԵՏ:
ՑԵ՞ՐԲ, մ. Ցո՞րժամ:
ՑԵՐԵԱԿ, ՑԵՐԵԿ, գ. Տիւ, ցերեկութիւն:
– ԶՑԵՐԵԱԿ, ԶՑԵՐԵԿ, մ. Ի տուընջեան:
ՑԵՐԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Տիւ, ցերեկ:
ՑԵՑ, գ. (կենդբ.) Մեց:
ՑԵՑԱԿԻՐ, ՑԵՑԱԿԵՐԵԱԼ, ա. Մեցամէս, մեցամէց:
ՑԷՑ, տե՛ս ՑԵԾ:
ՑԻԽ, գ. Ցեխ, տիղմ, գայռ, միծ, կարակում, ճայղ:
ՑԻՌ, գ. (կենդբ.) Իշավայրի:
ՑԻՐ, ա. 1. Սփիռ, սփիւռ, տարած: 2. գ. Տարածք:
– ՑԻՐ ԵՒ ՑԱՆ, ա. մ. Ցիր և ցան, վայրավատին:
– ՑԻՐ ԸՆԴ ՑԻՐ ԼԻՆԵԼ. Ցրուել:
ՑԻՐԴ, գ. (բսբ.) Ցրդի, սաբեկ:
ՑԻՑ, գ. Ձող:
ՑԼԱԳԼՈՒԽ, ա. Զուարակագլուխ:
ՑՆԴԵԼ[1], նբ. 1. Ցրել, սփռել, տարածանել, ծաւալել: 2. Հոսեցուցանել, բղխեցուցանել: 3. Վատնել, սպառել, ծախել:
ՑՆԴԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Ցրուել, սփռել, հոսել, գեղուլ: 2. Անհետ լինել, անհետանալ: 3. Ցնորել, զբաղել:
– ՑՆԴԵԼ ՅԱՐՏԱՍՈՒՍ կամ ԸՆԴ ԱՐՏԱՍՈՒՍ. Արտասուել:
ՑՆԴԵԼԻ, ա. Անցաւոր:
ՑՆԾԱԼ, չբ. Խնդալ, ուրախանալ, խրախ լինել, բերկրել, զուարճանալ, խայտալ:
ՑՆԾԱԼԻ, ա. Բերկրալիր, բերկրելի:
ՑՆԾԱԼԻՑ, ա. Ուրախալից, բերկրալից, խնդալից:
ՑՆԾԱՏԵՍԱԿ, ա. Բերկրական, բերկրելի, անտրտում:
ՑՆԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Խնդութիւն, ուրախութիւն, բերկրութիւն, հրճուանք:
ՑՆԾՈՒՄՆ, գ. Ցնծութիւն (ցնծալը):
ՑՆՈՐ, տե՛ս ՑՆՈՐՔ:

ՑՆՈՐԱԿԱՆ, ա. 1. Երևութական, մտացածին: 2. Ցիմարական, սնոտի:

- ՑՆՈՐԱԿԱՆ ՊԱՃՈՒՃԱՆՔ. Երևակայութիւն:

ՑՆՈՐԵԼ[1], նբ. Ցնորեցուցանել, մոլորեցուցանել, յիմարեցուցանել:

ՑՆՈՐԵԼ[2] (իմ), չբ. Բանդագուշել, յիմարել, մոլել, ապշել:

ՑՆՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՑՆՈՐԵԼ[1]:

ՑՆՈՐՈՒՄՆ, գ. Ցնորք (ցնորուելը):

ՑՆՈՐՔ, գ. Երևակայութիւն, բանդագուշանք, երազ, արհաւիրք:

ՑՆՑՈՏԻ, ա. գ. 1. Հնոտի, պատառատուն: 2. Գրգլի, զգեստիկ:

ՑՆՑՈՏԻԿ, ՑՆՑՈՏՈՒՆ, տե՛ս ՑՆՑՈՏԻ:

ՑՆՑՈՒՂ, գ. 1. Խողովակ: 2. Ցայտումն, բղխումն, հոսումն, ցոլք:

ՑՈԼԱՆԱԼ, չբ. Բարձրանալ, ծաւալանալ:

ՑՈԼԱՑՈՒԹԻՒՆ, ՑՈԼԱՑՈՒՄՆ, տե՛ս ՑՈԼՈՒՄՆ:

ՑՈԼՈՒՄՆ, գ. Ցոլացումն, ցայտումն, հոսանք, բորբոքումն, արծարծումն, ցոլք:

ՑՈԼՔ, տե՛ս ՑՈԼՈՒՄՆ:

ՑՈՂ, գ. Ցօղուն:

ՑՈՂԱԼ, տե՛ս ՇՈՂԱԼ:

ՑՈՅՑ, գ. 1. Ցուցումն, ցուցակ, երևոյթ, երևումն: 2. Նշան, նշանակ, հանդէս, օրինակ, գաղափար: 3. Առակ, նշաւակ, ձաղ: 4. Ապացոյց, տարացոյց, ցուցակութիւն:

ՑՈՐԵՆԱԲԱՇԽ, ա. Ցորենատու:

ՑՈՐԵՆԱՏՈՒ, տե՛ս ՑՈՐԵՆԱԲԱՇԽ:

ՑՈՐԺԱՄ, մ. Մինչև:

- ՑՈ՞ՐԺԱՄ, մ. ՑԵ՞ՐԲ:

ՑՈ՞Ր ՎԱՅՐ. Ե՞րբ:

ՑՈ՛ՐՔԱՆ, մ. Ցո՛րքան ժամանակս:

- ՑՈ՛ՐՔԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿՍ, տե՛ս ՑՈ՛ՐՔԱՆ:

ՑՈՒԼ, գ. Եզն, արջառ, զուարակ:

ՑՈՒՊ, գ. Գաւազան:

ՑՈՒՐՏ, գ. 1. Ցրտութիւն, պարզ: 2. ա. Ցրտային, ցրտին, հով, զով: 3. փխբ. Անշուք, տգեղ: 4. փխբ. Անզօր, տկար, անմարդի: 5. փխբ. Անշնորհ, անպիտան, սուտ:

ՑՈՒՑԱԿ, ա. գ. Ցայտարար, նշանակ, օրինակ, տարացոյց, ցոյց:

ՑՈՒՑԱԿԱՆ, ա. Ցուցողական, ցուցիչ:

ՑՈՒՑԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ցուցումն, ցոյց, ապացոյց, տարացոյց: 2. Գեղեցկութիւն:

ՑՈՒՑԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ցոյց, երևան, յայտարարութիւն, յայտնութիւն, ապացոյց, յարացոյց, նշանակ:

ՑՈՒՑԱՆԱԿ, գ. Ցուցակ, նշան, նշանակ:

ՑՈՒՑԱՆԵԼ, նբ. Երևեցուցանել, յայտ առնել, յայտնել, նշանակել, ծանուցանել, զեկուցանել:

ՑՈՒՑԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՑՈՒՑՈՂԱԿԱՆ:

ՑՈՒՑԻՉ, ա. Ցուցող, ցուցողական:

ՑՈՒՑՈՂ, տե՛ս ՑՈՒՑԻՉ:

ՑՈՒՑՈՂԱԿԱՆ, ա. Ցուցական, ցուցիչ, նշանակիչ, երևեցուցիչ:

ՑՈՒՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ցուցումն, ապացոյց, ապացուցութիւն:

ՑՈՒՑՈՒՄՆ, գ. Ցոյց, ցուցութիւն, ցուցակ, ցուցակութիւն, տարացոյց, ապացոյց:

ՑՈՓ, ա. 1. Մեղկ, թուլամորթ, անսանձ, անժոյժ, զեղխ, խենէշ: 2. Շաղփաղփ, շաղաշուրթն, շաղակրատ:

ՑՈՓԱԲԱՆ, ա. Շաղակրատ:

ՑՈՓԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Շաղփաղփութիւն, մեծաբանութիւն:

ՑՈՓԱԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ցոփագնացք, անառակութիւն:

ՑՈՓԱԳՆԱՑՔ, տե՛ս ՑՈՓԱԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ:

ՑՈՓԱՄԻՏ, ա. Թուլամորթ, ցոփասիրտ, ցոփոգի:

ՑՈՓԱՄՏԵԼ, չբ. Մեծամտել:

ՑՈՓԱՆՔ, գ. Ցոփութիւն:

ՑՈՓԱՍԻՐՏ, տե՛ս ՑՈՓԱՄԻՏ:

ՑՈՓԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թուլացուցանել, մեղկացուցանել:
ՑՈՓՈԳԻ, տե՛ս ՑՈՓԱՄԻՏ:
ՑՈՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Թուլամորթութիւն, մեղկութիւն, անառակութիւն:
ՑՌԿԱԿԱՊ, գ. Բերանակապ, շրուշակ:
ՑՌԿԵԼ (իմ), չբ. Ծապաղել, ցնդել:
ՑՌՈՒԿ, գ. Քիթ, ռնգունք:
ՑՏԵԼ, նբ. 1. Ցաւատել, կտրատել, հերձատել: 2. Ծակոտել, ճեղքել, խզել, կտրել: 3. Փետել: 4. փխբ. Քայքայել:
ՑՏՈՒՄՆ, գ. Փետումն:
ՑՐԴԻ, տե՛ս ՑԻՐԴ:
ՑՐԵԼ, նբ. 1. Ցրուել, սփռել, տարածել, վարատել: 2. Քայքայել, եղծել, խաթարել, խափանել, ջրել: 3. Փարատել, վերացուցանել:
ՑՐԻՉ, ա. Ցրուիչ:
ՑՐՈՒԵԼ, նբ. 1. Ցրել, սփռել, ցնդել, հոսել: 2. Քայքայել, վատնել, փարատել, դերևացուցանել:
ՑՐՈՒԻՉ, տե՛ս ՑՐԻՉ:
ՑՐՈՒՄՆ, գ. Ցրուութիւն, վարատումն:
ՑՐՈՒՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՑՐՈՒՄՆ:
ՑՐՏԱԲԵԿ, տե՛ս ՑՐՏԱՀԱՐ:
ՑՐՏԱԲԵԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՑՐՏԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ:
ՑՐՏԱԳՈՅՆ, ա. 1. Սարսռալի: 2. փխբ. Անհամ (խօսք):
ՑՐՏԱԼ, չբ. Ցրտանալ, մսել:
ՑՐՏԱԿԷԶ, տե՛ս ՑՐՏԱՀԱՐ:
ՑՐՏԱՀԱՐ, ա. Ցրտաբեկ, ցրտակէզ, սառնահար:
ՑՐՏԱՀԱՐԵԼ (իմ), չբ. Ձմեռնահար լինել:
ՑՐՏԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ցրտաբեկութիւն:
ՑՐՏԱՑԻՆ, ա. Ցուրտ, ցրտին:
ՑՐՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Ցրտալ, սառչել, պաղել: 2. Մսել:
ՑՐՏԱՇՈՒՆՉ, ա. Ցրտագոյն (սաստիկ ցուրտ):
ՑՐՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Սառնացուցանել:
ՑՐՏԻՆ, ա. Ցրտային, ցուրտ:
ՑՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՑՈՒՐՏ (1):
ՑՐՑՈՒՆ, ա. Պատառատուն, պատառուն:
ՑՐՑՏԵԼ, նբ. Ջրձել, պատառել, կեղեքել:
ՑՑԵԼ, նբ. 1. Վարսել, հարստել, մխել, սևեռել: 2. Տնկել:
ՑՑՈՒԵԼ (իմ), չբ. Ընձիւղել, պտկել, բողբոջել:
ՑՑՈՒՆՔ, գ. Խոպոպիք, գանգուրք:
ՑՓՍԻ, գ. Ձուխայ, քուրձ, մազեղէն, խորգ, խարազն:
ՑՔԻ, գ. Օղի:
ՑՕՂ, գ. Շաղ:
ՑՕՂԱԲԵՐ, տե՛ս ՑՕՂԱԾԻՆ:
ՑՕՂԱԳԻՆ, ա. մ. Ցօղալի, փխբ. Հով, զով:
ՑՕՂԱԳՆԵԼ, նբ. Հովացուցանել, զովացուցանել:
ՑՕՂԱԼԻ, տե՛ս ՑՕՂԱԼԻՑ:
ՑՕՂԱԼԻՑ, ա. Ցօղալի, ցօղուն, ցօղախառն:
ՑՕՂԱԽԱՌՆ, տե՛ս ՑՕՂԱԼԻՑ:
ՑՕՂԱԾԻՆ, ա. Ցօղաբեր:
ՑՕՂԱԿԵՐՊ, տե՛ս ՑՕՂԱՏԵՍԱԿ:
ՑՕՂԱՏԵՍԱԿ, ա. Ցօղակերպ:
ՑՕՂԱՐԿԵԼ, նբ. Ցօղել, սրսկել:
ՑՕՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Զովացուցանել: 2. Ցօղալ, ցօղարկել:
ՑՕՂԱՒՈՐ, ա. Ցօղակերպ, ցօղատեսակ, զովացուցիչ:
ՑՕՂԵԼ, նբ. 1. Ցօղարկել, ցանել, սրսկել, հոսել: 2. Տամկացուցանել, թանալ, զովացուցանել: 3. չբ. Կաթել:
ՑՕՂՈՒՆ[1], գ. 1. Ծղօտ, խոզան, ոճ: 2. Ցարդ, շիղ, մղեղ:
ՑՕՂՈՒՆ[2], ա. Ցօղաւոր, ցօղալից, փխբ. ռոգ:

Փ

ՓԱԴԱՆ, գ. Փանդամ, քօղ:
ՓԱԹԱԹԵԼ, տե՛ս ՓԱԹՈՒԹԵԼ:
ՓԱԹՈՒԹԵԼ, նբ. Փաթաթել, պատատել:
ՓԱԽՆՈՒԼ, տե՛ս ՓԱԽՉԵԼ (իմ):
ՓԱԽՈՒՍՏ, գ. Փախչուլթիւն, փախստականութիւն:
- Ի ՓԱԽՈՒՍՏ ԴԱՌՆԱԼ՝ ԿԱԼ, տե՛ս ՓԱԽՉԵԼ (իմ):
- Ի ՓԱԽՈՒՍՏ ԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՓԱԽՈՒՑԱՆԵԼ:
ՓԱԽՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ի փախուստ դարձուցանել, հալածել, վանել:
ՓԱԽՉԵԼ (իմ), չբ. Ի փախուստ դառնալ՝ կալ, գփախչել, խոյս տալ, խուսել, խուսափել, խորշել, զերծանել:
ՓԱԽՉԿՈՏ, ա. Փախստական:
ՓԱԽՉՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՓԱԽՈՒՍՏ:
ՓԱԽՍՏԱԿԱՆ, ա. Փախստեայ, փախչկոտ:
- ՓԱԽՍՏԱԿԱՆ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ)՝ ԳՆԱԼ՝ ԴԻՄԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ. Փախչել:
- ՓԱԽՍՏԱԿԱՆ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՎԱՐԵԼ՝ ՏԱԼ. Փախուցանել:
ՓԱԽՍՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վտարանդուլթիւն, փախստէուլթիւն: 2. Փախուստ:
ՓԱԽՍՏԵԱՅ, տե՛ս ՓԱԽՍՏԱԿԱՆ:
ՓԱԽՍՏԷՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՓԱԽՍՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ (1):
ՓԱԿ, գ. 1. Փակումն: 2. Փական, փականք, փակաղակ, փակոց, աղխ: 3. ա. Փակեալ:
- ՓԱԿ ԱՐԿԱՆԵԼ. Փակել:
ՓԱԿԱԿԱԼ, գ. 1. Եկեղեցապան: 2. Փականք, փակաղակ, փակ, աղխ:
ՓԱԿԱՂԱԿ, տե՛ս ՓԱԿ (2):
ՓԱԿԱՆ, տե՛ս ՓԱԿ (2):
ՓԱԿԱՆՔ, գ. 1. տե՛ս ՓԱԿ (2): 2. Բանալի, բացարան:
ՓԱԿԵԼ, նբ. Փակ արկանել, ծածկել, կափուցանել, խփել, խնուլ, արգելուլ, շուրջ պատել, պաշարել, պարունակել, պարփակել, ամփոփել:
ՓԱԿՈՑ, գ. Փակ, փակաղակ:
ՓԱԿՈՒՑԱՆԵԼ, նբ. Մածուցանել:
ՓԱՂ, գ. (կենդբ.) Փաղարիկ:
ՓԱՂԱԿԵՐՊ, ա. Համակերպ, համատեսակ:
ՓԱՂԱՂԵԼ, նբ. 1. Լափել, ճարակել, գիշատել: 2. Բռցակիզել, տոչորել:
ՓԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Տոչորումն:
ՓԱՂԱՆԳ, գ. 1. Սահ, գունդ, լեգէոն: 2. Դաս, խումբ, հոյլք:
ՓԱՂԱՆՈՒՆ, ա. գ. Համանուն, անուանակից:
ՓԱՂԱՆՈՒՆԱԲԱՐ, մ. Փաղանունապէս, փաղանունակի (իբրև փաղանուն):
ՓԱՂԱՆՈՒՆԱԿԻ, ՓԱՂԱՆՈՒՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՓԱՂԱՆՈՒՆԱԲԱՐ:
ՓԱՂԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Վանկ, հեգ, շաղաշար, սիղղոբայ:
ՓԱՂԱՍԵՌ, ա. Համասեռ:
ՓԱՂԱՐԻԿ, տե՛ս ՓԱՂ:
ՓԱՂԱՔՇԱԲԱՐ, մ. Փաղաքշանօք:
ՓԱՂԱՔՇԱԿԱՆ, ա. 1. Գորովական: 2. Հրապուրեցուցիչ, հրապուրիչ:
ՓԱՂԱՔՇԱՆՔ, գ. 1. Գգուանք, փայփայանք, գորով: 2. Շողոքորթանք, շողոքորթուլթիւն, շողոմուլթիւն, ողոքանք, հրապոյրք:
ՓԱՂԱՔՇԵԼ, նբ. չբ. 1. Գգուել, գրգել, փայփայել, գորովել, խանդաղատել: 2. Մարդահաճել, շողոմել, շողոքորթել, ողոքել, հրապուրել, պատրել:
ՓԱՂԱՔՇԵԼԻ, ա. Փաղաքշական:
ՓԱՂԱՔՇՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՓԱՂԱՔՇԱՆՔ:
ՓԱՂԱՔՈՒՇ, ա. Մարդելոյզ, քաղցրաբան, շողոքորթ:
ՓԱՂԵԼ, նբ. Շարակցել, յարակցել:
ՓԱՂՂԱԿԱՆ, ա. Տափական, ցանկական, վաւաշական:

ՓԱՂՂՈՍ, գ. Պոչ:
ՓԱՂՓ, ՓԱՂՓՔ, գ. Փաղփումն, փայլիւն, փայլ:
ՓԱՂՓԱՂԵԼ (իմ), չբ. Փաղփել, փայլել, փողփողել, շողշողել, արտափայլել:
ՓԱՂՓԱՂՈՒՆ, տե՛ս ՓԱՂՓՈՒՆ:
ՓԱՂՓԵԼ (իմ), չբ. Փաղփաղել, փողփողել, նշողել, ճաճանչել, պայծառանալ, փայլել:
ՓԱՂՓԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Փայլեցուցանել, արտափայլել:
ՓԱՂՓՈՒՄՆ, գ. Փաղփք, փայլփայլումն:
ՓԱՂՓՈՒՆ, ա. Փայլուն, փաղփաղուն, փայլածուն:
ՓԱՄՓՈՒՇՏ կամ ՓԱՆՓՈՒՇՏ, գ. (կզմխս.) Բուշտ, առաւուշտ:
ՓԱՅԱՌԱԿԱՆ, ա. Ոտնառական:
ՓԱՅԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոտնառութիւն:
ՓԱՅԼ, գ. 1. Փայլումն, փայլիւն: 2. Փայլուն, պայծառ:
ՓԱՅԼԱԳՈՒՆԻԼ, չբ. Պայծառանալ, լուսաւորել:
ՓԱՅԼԱԾԵԼ, չբ. Փայլատակել, շողշողել:
ՓԱՅԼԱԾՈՂ, ՓԱՅԼԱԾՈՒ, գ. (աստղգ.) Հերմէս (Մերկուրի մոլորակը):
ՓԱՅԼԱԾՈՒՄՆ, գ. Փայլումն, փայլիւն:
ՓԱՅԼԱԾՈՒՆ, ա. Փայլուն, փաղփուն:
ՓԱՅԼԱԿԵԼ, չբ. 1. Փայլել, փայլատակել, ճաճանչել, նշողել: լուսափայլել, շողալ: 2. նբ. Փայլեցուցանել, շողացուցանել:
ՓԱՅԼԱԿԵՐՊ, ա. Փայլակնատեսիլ, լուսափայլ, պայծառ:
ՓԱՅԼԱԿԵՐՊԵԼ, նբ. Պայծառազարդել, պայծառակերպել, պայծառացուցանել:
ՓԱՅԼԱԿՆ, գ. Կայծակն, փայլատակն:
ՓԱՅԼԱԿՆԱԲԱՐ, մ. Փայլակնաձև:
ՓԱՅԼԱԿՆԱԲՈՐԲՈՔ, ա. 1. Բոցանշոյլ, լուսաւոր, լուսափայլ, Հրափայլ: 2. մ. Պայծառապէս:
ՓԱՅԼԱԿՆԱԴԷՏ, ա. Փայլակնատեսիլ:
ՓԱՅԼԱԿՆԱՁԵՒ, ա. մ. Փայլակնանման:
ՓԱՅԼԱԿՆԱՆԱԼ, չբ. Փայլատակել:
ՓԱՅԼԱԿՆԱՆՄԱՆ, ա. մ. Փայլակնաձև:
ՓԱՅԼԱԿՆԱՆՇՈՅԼ, ա. Լուսանշոյլ, լուսափայլ:
ՓԱՅԼԱԿՆԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ՓԱՅԼԱԿՆԱԴԷՏ:
ՓԱՅԼԱԿՆԱՑԱՅԹ, ՓԱՅԼԱԿՆԱՑԱՅՏ, ա. Հրացայտ:
ՓԱՅԼԱԿՈՒՄՆ, գ. Փայլատակումն:
ՓԱՅԼԱՏԱԿԵԼ, չբ. 1. Փայլակել, շողալ, շողշողել, փայլել, ծագել: 2. նբ. Փայլատակեցուցանել, փայլեցուցանել:
ՓԱՅԼԱՏԱԿՆ, գ. 1. տե՛ս ՓԱՅԼԱԿՆ: 2. Կայծ:
ՓԱՅԼԱՏԱԿՈՒՄՆ, գ. 1. Փայլակումն: 2. Փայլակն: 3. Շողիւն, ցոլք:4. Շանթ:
ՓԱՅԼԵԼ, չբ. 1. Շողալ, շողշողել, պաղպաջել, պայծառանալ, արտափայլել: 2. փխբ. Երևելի լինել: 3. Ճառագայթել: 4. նբ. Փայլեցուցանել, լուսազարդել, շողացուցանել, պայծառացուցանել:
ՓԱՅԼԵՆԱԶԱՐԴ, ա. Զարդափայլ:
ՓԱՅԼԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՓԱՅԼԵԼ (4):
ՓԱՅԼԻՒՆ, գ. Փայլումն, շողիւն, պայծառութիւն:
ՓԱՅԼՈՒՄՆ, տե՛ս ՓԱՅԼԻՒՆ:
ՓԱՅԼՈՒՆ, ա. Փաղփուն, պայծառ, փայլածուն:
ՓԱՅԼՓԱՅԼՈՒՄՆ, գ. Փաղփումն, փաղփք:
ՓԱՅՏ, գ. 1. Փայտիկ: 2. Ծառ, տունկ: 2. Կոճղ (ոտքերը պրկելու):
ՓԱՅՏԱԲԵՐ, ա. Փայտակիր:
ՓԱՅՏԱԳՈՐԾ, ա. Փայտակերտ, փայտեայ:
ՓԱՅՏԱԿԵՐՏ, տե՛ս ՓԱՅՏԱԳՈՐԾ:
ՓԱՅՏԱԿԻՐ, տե՛ս ՓԱՅՏԱԲԵՐ:
ՓԱՅՏԱԿՈՏՈՐ, ա. Փայտակոփ, փայտահատ:
ՓԱՅՏԱԿՈՓ, տե՛ս ՓԱՅՏԱԿՈՏՈՐ:
ՓԱՅՏԱՀԱՏ, ա. գ. 1. Փայտակոտոր: 2. Փայտատ, տապար, կացին:

ՓԱՅՏԱՀԱՐ, ա. գ. Մայրեւոր:
ՓԱՅՏԱՅԱՐԿ, ա. Փայտակերտ:
ՓԱՅՏԱՆԱԼ, չբ. Ընդարմանալ:
ՓԱՅՏԱՏ, գ. 1. Փայտահատ, տապար, կացին: 2. Բրիչ:
ՓԱՅՏՐԵՐ, տե՛ս ՓԱՅՏԱՐԵՐ:
ՓԱՅՏԵԱՅ, տե՛ս ՓԱՅՏԵՂԷՆ:
ՓԱՅՏԵՂԷՆ, ա. Փայտեայ, փայտակերտ, փայտագործ:
ՓԱՅՏԻԿ, տե՛ս ՓԱՅՏ (1):
ՓԱՅՓԱՅԱՆՔ, գ. Գգուանք, արգահատանք:
ՓԱՅՓԱՅԵԼ, նբ. Ցանձանձել, տածել:
ՓԱՆԱՔ, ՓԱՆԱՔԻ, ա. Զնչին, նուաստ, անարգ, աղքատ, տկար, տրուպ, գձուձ, սինլքոր, յետին:
ՓԱՆԱՔԻՄԱՑ, ա. Աղքատիմաց, տկարամիտ:
ՓԱՆԱՔԻՄԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Տկարամտութիւն:
ՓԱՆԱՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Նուաստութիւն, յետնութիւն:
ՓԱՆԴԱՄ, տե՛ս ՓԱԴԱՆ:
ՓԱՆԴԵՌՆ, տե՛ս ՓԱՆԴԻՌՆ:
ՓԱՆԴԵՌՆԱՀԱՐ, տե՛ս ՓԱՆԴԸՌՆԱՀԱՐ:
ՓԱՆԴԻՌՆ, գ. Բամբիռն:
ՓԱՆԴՌՆԱՀԱՐ, ա. գ. Փանդեռնահար:
ՓԱՇԱՄԱՆ, գ. 1. Զղջումն: 2. Ցանդիմանութիւն:
- ՓԱՇԱՄԱՆ ԿՐԵԼ. 1. Զղջանալ, զղջալ: 2. Ցանդիմանել:
ՓԱՊ, տե՛ս ՓԱՊԱՐ:
ՓԱՊԱՐ, գ. Ծակ, ծերպ, խոռոչ, խորշ, քարանձաւ:
ՓԱՌԱԲԱՆ, տե՛ս ՓԱՌԱԲԱՆԻՉ:
ՓԱՌԱԲԱՆԱԿԻՑ, ա. Փառաւորակից:
ՓԱՌԱԲԱՆԵԼ, նբ. Փառաւորել, փառաւորել, օրհնել, գովել, բարեբանել:
ՓԱՌԱԲԱՆԻՉ, ա. Փառաբան, փառաւորիչ, օրհնաբանիչ:
ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Օրհնաբանութիւն:
ՓԱՌԱԲԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեբաստութիւն, բարեբախտութիւն:
ՓԱՌԱՁԱՐԴ, ա. Փառացի, պանծալի, մեծապանծ, չքեղ:
ՓԱՌԱՁԱՐԴԵԼ, նբ. Փառաւորել, չքեղացուցանել:
ՓԱՌԱՁԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Փառաւորութիւն, չքեղութիւն:
ՓԱՌԱԽՆԴԻՐ, ա. Փառասէր, փառամոլ, սնափառ:
ՓԱՌԱԿԵՆՑԱՂ, ա. Երանաւէտ (դրախտի մասին):
ՓԱՌԱԿԻՑ, ա. Փառաւորակից, փառաբանակից, համափառ, զուգափառ, համապատիւ:
ՓԱՌԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Համապատուութիւն:
ՓԱՌԱՄՈԼ, տե՛ս ՓԱՌԱԽՆԴԻՐ:
ՓԱՌԱՄՈԼԵԼ (իմ), չբ. Սնափառել:
ՓԱՌԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Փառասիրութիւն:
ՓԱՌԱՍԷՐ, տե՛ս ՓԱՌԱԽՆԴԻՐ:
ՓԱՌԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Փառամոլութիւն:
ՓԱՌԱՏՐԵԼ, նբ. Գովել, փառաբանել:
ՓԱՌԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Փառաբանութիւն, օրհնաբանութիւն, գոհութիւն:
ՓԱՌԱՑԻ, ա. Փառաւոր, պանծալի, հոյակապ, նազելի, չքեղ:
ՓԱՌԱՒՈՐ, ա. Փառացի, պանծալի, մեծանուն, հռչակաւոր, պատուական, ազնուական, յարգաւոր, գովելի, փառաւորեալ, փառազարդ, հոյակապ:
- ՓԱՌԱՒՈՐ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՓԱՌԱՒՈՐԵԼ:
ՓԱՌԱՒՈՐԱԲԱՐ, մ. Փառաւորապէս:
ՓԱՌԱՒՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՓԱՌԱՒՈՐ:
ՓԱՌԱՒՈՐԱԿԻՑ, տե՛ս ՓԱՌԱԿԻՑ:
ՓԱՌԱՒՈՐԱՊԷՍ, մ. 1. Փառաւորաբար, փառաւորութեամբ, փառօք, հանդիսապէս: 2. ա. Հանդիսական:
ՓԱՌԱՒՈՐԵԱԼ, ա. Փառաւոր, գովելի,

պանծալի, պատուական, հոյակապեալ:
ՓԱՌԱՒՈՐԵԼ, նբ. Փառաւոր առնել, մեծարել, պատուել, պատուասիրել, փառաբանել, գովել, հռչակել:
ՓԱՌԱՒՈՐԸՆԿԱԼ, ա. Փառաւորեալ:
ՓԱՌԱՒՈՐԻՉ, ա. Փառաբանիչ:
ՓԱՌԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Փառք, պատիւ, մեծարանք, շուք, պարծանք: 2. Բարօրութիւն, ճոխութիւն, պերճութիւն: 3. Փառաբանութիւն, փառատրութիւն, գոհութիւն: 4. Վայելչութիւն, հանդէս:
- ՓԱՌԱՒՈՐՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Փառաւորապէս:
ՓԱՌՔ, գ. 1. Շուք, մեծարանք, գով, հռչակ: 2. Պարծանք, վայելչութիւն, մեծութիւն: 3. Փառաբանութիւն, գոհաբանութիւն:
- ՓԱՌՕՔ, մ. Փառաւորապէս, փառաւորութեամբ:
ՓԱՍՏ, գ. Ապացոյց:
ՓԱՍՏԱԲԱՆԱԿԱՆ, ա. Պատճառաբանական:
ՓԱՍՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատճառաբանութիւն, ապացոյց, պատճառք:
ՓԱՍՏԱԿԱՆ, ա. 1. Բանաւոր, իրաւացի, պատճառական: 2. (քեր.) Հայցական (հոլով):
ՓԱՍՏԱՊԱՏԻՐ, ա. Խաբէական:
ՓԱՍՏԱՍԷՐ, ա. Պատճառախնդիր:
ՓԱՍՏԱՒՈՐ, ա. Պարտաւոր:
ՓԱՍՔՈՒՍ, ա. Շաղակրատ, շաղփաղփ, քսու:
ՓԱՍՔՍԵԼ, նբ. չբ. Շաղփաղփել, շաղակրատել, բամբասել:
ՓԱՐԱԲԱՌՆԱԼ, նբ. Պարաբառնալ, շրջակտուր առնել:
ՓԱՐԱԶՈՒՆ, գ. Զօրավար:
ՓԱՐԱԽ, գ. 1. Մակաղատեղ: 2. փխբ. Եկեղեցի, վանք: 3. Իջեւան:
ՓԱՐԱՏ, ա. մ. Հեռի, անջատ, ուրոյն:
ՓԱՐԱՏԵԼ, նբ. 1. Հեռի առնել, ի բաց առնել, ի բաց բառնալ, մերժել, ցրուել, ցրել, ջրել: 2. չբ. Հեռանալ, ի բաց գնալ, վերանալ:
ՓԱՐԱՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՓԱՐԱՏԵԼ (1):
ՓԱՐԱՏԵՑՈՒՑԻՉ, տե՛ս ՓԱՐԱՏԻՉ:
ՓԱՐԱՏԻՉ, ա. Փարատեցուցիչ:
ՓԱՐԱՒԱՋՍ ՏԱԼ, ՓԱՐԱՒԱՋԵԼ, նբ. Սփոփել, մխիթարել:
ՓԱՐԱՔՈՒՄՆ, գ. Քծնումն, լկտութիւն, վաւաշոտութիւն:
ՓԱՐԳԱՍՏ, տե՛ս Ի ԲԱ՛Ց ՏԱՐ:
ՓԱՐԵԼ[1], նբ. 1. Պարփակել, շրջափակել, պատել, շրջապատել: 2. Բերել:
ՓԱՐԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Պարապատել, պատատել, գիրկս արկանել, գրկախառնել, խաղապատել: 2. Շուրջ պատել, պատել: 3. Ցարել:
ՓԱՐԵԼԻ[1], ա. 1. Սիրելի, տենչալի: 2. Խանդաղատական, աղերսական, սրտաուռւչ, գորովական:
- ՓԱՐԵԼԻ ԱՍԵԼ կամ ԱՌՆԵԼ. Աղաչել, աղերսել, արգահատել:
ՓԱՐԵԼԻ[2], Ջնջան, ջնջոց:
ՓԱՐԹ, տե՛ս Քաղիրթ:
ՓԱՐԹԱՄ, ա. Ընչեղ, մեծատուն, ճոխ:
ՓԱՐԹԱՄԱԳՈՅՆ, ա. Մեծատնագոյն:
ՓԱՐԹԱՄԱՆԱԼ, չբ. Մեծանալ, ճոխանալ:
ՓԱՐԹԱՄԱՇՆՈՐՀ, ա. Առատաձեռն, մարդասէր:
ՓԱՐԹԱՄԱՊԷՍ, մ. Ճոխաբար, առատապէս, լիապէս:
ՓԱՐԹԱՄԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ճոխացուցանել:
ՓԱՐԹԱՄԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Ճոխացուցիչ:
ՓԱՐԹԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճոխութիւն, հարստութիւն, մեծութիւն, ընչեղութիւն, ինչք:
ՓԱՐԹԱՐ, եղբ. Գոնեա, գոնէ, գէթ:
ՓԱՐՇՄԱՆ, գ. Փորձութիւն, փորձանք, պատիժ:
ՓԱՐՈՒԱԶ, գ. Ժապաւէն, երիզ:

ՓԱՐՓԱՌ, ա. Ծաւի:
ՓԱՓԱԳ, գ. 1. Բաղձանք, տենչ, կարօտ, իղձ: 2. Յօժարութիւն, ախորժք:
ՓԱՓԱԳԱԿԻՑ, ա. Նախանձակից:
ՓԱՓԱԳԱՆՔ, գ. 1. Փափագ: 2. Փափագումն:
ՓԱՓԱԳԵԼ, չբ. Անձկալ, ըղձալ, տենչալ, ցանկալ, բաղձալ, յօժարել, ախորժել:
ՓԱՓԱԳԵԼԻ, ա. Տենչալի, ցանկալի, բաղձալի, նախանձելի:
ՓԱՓԱԳՈՒԹԻՒՆ, ՓԱՓԱԳՈՒՄՆ, գ. 1. Փափագանք, փափագ, ցանկութիւն, բաղձանք, տենչ: 2. Պապակումն:
ՓԱՓԿԱԳՈՅՆ, ա. Կակղագոյն:
ՓԱՓԿԱԿԵԱՑ, ա. Փափկասուն, գիրգ:
ՓԱՓԿԱՁԱՅՆ, ա. Փափկավանկ:
ՓԱՓԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Ձեղխել, վայելել, զուարճանալ: 2. Կակղանալ:
ՓԱՓԿԱՍԷՐ, ա. Հեշտասէր, թուլամորթ, զեղխ:
ՓԱՓԿԱՍՆՈՅՑ, ա. Հեշտասուն:
ՓԱՓԿԱՍՆՈՒՆԴ, տե՛ս ՓԱՓԿԱՍՈՒՆ:
ՓԱՓԿԱՍՈՒՆ, ա. 1. Փափկակեաց, գիրգ: 2. Փափկասնոյց:
ՓԱՓԿԱՎԱՆԿ, տե՛ս ՓԱՓԿԱՁԱՅՆ:
ՓԱՓԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Գրգել, մեղկացուցանել: 2. Կակղացուցանել:
ՓԱՓԿԵՐԱԽ, ա. Հլու, դիւրալուր:
ՓԱՓԿԵՐԱԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Հլութիւն (ձիու):
ՓԱՓԿԻԿ, տե՛ս ՓԱՓԿԻՆ:
ՓԱՓԿԻՆ, ա. Փափկիկ, փափուկ, մատաղ:
ՓԱՓԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գրգանք, զուարճութիւն, վայելք, դիւրութիւն, հեշտութիւն: 2. Կակղութիւն, մատաղութիւն: 3. Լաւութիւն, ազնուութիւն:
ՓԱՓԱԿ, ա. 1. Կակուղ, մատաղ, դալար, դիւրին, հեշտալի: 2. Գիրգ, քնքուշ, փափկասուն, մեղկ: 3. Ազնիւ, նուիրական:
ՓԵԹԱԿ, գ. Մեղուանոց:
ՓԵՂ, տե՛ս ՓԻՂ:
ՓԵՂԿ, գ. Պաստառ, ծածկոյթ, վարագոյր:
ՓԵՂՄՈՆԻ, դ. Այս ինչ, այն ինչ:
ՓԵՃԵԿ, տե՛ս ՓՈՃՈԿ:
ՓԵՃՈԿԵԼ, տե՛ս ՓՈՃՈԿԵԼ:
ՓԵՌԵԿԵԼ, նբ. Երկփեղկել, պատառել, հատանել, ճեղքել, բաժանել, մեկնել:
ՓԵՌԵԿՈՒՄՆ, գ. Պատառուած:
ՓԵՍԱԾՈՒ, տե՛ս ՓԵՍԱՅԱԾՈՒ:
ՓԵՍԱՀՐԱՒԷՐ, տե՛ս ՓԵՍԱՒԷՐ:
ՓԵՍԱՅ, գ. 1. Հոր: 2. Քեռայր:
ՓԵՍԱՅԱԾՈՒ, ա. գ. Փեսածու, փեսաւէր:
ՓԵՍԱՅԱՆԱԼ, չբ. Փեսայել:
ՓԵՍԱՅԱՆՈՒԷՐՔ, գ. Հարսանիք:
ՓԵՍԱՅԱՊԷՍ, մ. Փեսայօրէն:
ՓԵՍԱՅԱՐԱՆ, գ. Հարսնարան, առագաստ:
ՓԵՍԱՅԵԼ (իմ), տե՛ս ՓԵՍԱՅԱՆԱԼ:
ՓԵՍԱՅՕՐԷՆ, տե՛ս ՓԵՍԱՅԱՊԷՍ:
ՓԵՍԱՒԷՐ, գ. Փեսահրաւէր, փեսայածու, հացերէց, առագաստապան:
ՓԵՏ, գ. Փետիւն:
ՓԵՏԵԼ, նբ. Ցտել, խզել, ճողել:
ՓԵՏԻՒՆ, տե՛ս ՓԵՏ:
ՓԵՏՈՒՐ, գ. Փետրիկ:
ՓԵՏՐԱԼԻՑ, ա. Փափուկ (փետուրներով լցուած):
ՓԵՏՐԻԿ, տե՛ս ՓԵՏՈՒՐ:
ՓԵՐԵԻԵԴԵԼ, ՓԵՐԵԻԵԹԵԼ, ՓԵՐԵԻԵՏԵԼ, ՓԵՐԵԻՐՏԵԼ, նբ. չբ. Տածել, դարմանել, յարդարել, զարդարել, պաճուճել, պճնել, սեթևեթել, ճեմել:
ՓԵՐԹ, գ. Մասն, բաժին, պատառ, կոտոր:
ՓԵՑԻ, ա. Միաձեռանի, խեղ, հաշմ:
ՓԷՔ, ա. Հէգ, թշուառ:
ՓԹԹԵԼ[1], նբ. Ծաղկեցուցանել:
ՓԹԹԵԼ[2] (իմ), չբ. 1. Ծաղկել, բողբոջել, ստեղնել: 2. փխբ. Զարգանալ, աճել:
ՓԹՐԵԼ (իմ), չբ. Փխրել, փշրել:
ՓԻԼ, տե՛ս ՓԻՂ:

ՓԻԼԻԿՈՒԱՆ, գ. Պարսատիկ, բաղխտր:
ՓԻԼԻՍՈՓԱՅ, գ. Իմաստասէր:
ՓԻԼԻՍՈՓԱՅԱԿԱՆ, ա. Իմաստասիրական:
ՓԻԼԻՍՈՓԱՅԵԼ, չբ. 1. Իմաստասիրել: 2. Ճարտարախօսել: 3. Քաղաքավարել:
ՓԻԼԻՍՈՓԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Իմաստասիրութիւն: 2. Քաղաքավարութիւն:
ՓԻԼԻՍՈՓՈՍ, տե՛ս ՓԻԼԻՍՈՓԱՅ:
ՓԻԼՈՆ, գ. Վերարկու, կրկնոց, մեկնոց, աղաբողոն, վիուն, կողոբ:
ՓԻԾ, ա. Պիղծ, անմաքուր, անսուրբ, փծուն:
ՓԻՂ, գ. (կենդբ.) Փեղ, փիլ, փիւղ:
ՓԻՂԻՍՈՓԱՅ, ՓԻՂԻՍՈՓՈՍ, տե՛ս ՓԻԼԻՍՈՓԱՅ:
ՓԻՃԻ, գ. (բսբ.) Սոճի:
ՓԻՆԱՏ, ա. Աղքատ, տնանկ:
ՓԻՒՂ[1], տե՛ս ՓԻՂ:
ՓԻՒՂ[2], գ. Թեփ (ձկան թեփուկ):
ՓԻՒՂԱԿԷ, գ. Բանտ:
ՓԻՒՆԻԿ, գ. (կենդբ.) Արմաւ (թռչուն):
ՓԼԱԾ, գ. Աւերակ, աւերած:
ՓԼԱՆԵԼ (իմ), չբ. Անկանել, կործանել, տապալել:
ՓԼՈՒԶԱՆԵԼ, պբ. 1. տե՛ս ՓԼՈՒՑԱՆԵԼ: 2. փխբ. Ջախջախել, խորտակել:
ՓԼՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Փլուզանել, կործանել, տապալել, քակել, աւերել: 2. Ցրել:
ՓԽՐԱՆՔ, տե՛ս ՓՇՐԱՆՔ:
ՓԽՐԵԼ, նբ. 1. Խորովել, խարկել, խանձել: 2. Փշրել, մանրել, քայքայել:
ՓԾԱՆՔ, տե՛ս ՓԾՈՒԹԻՒՆ:
ՓԾԵԼ, նբ. Պղծել, աղտեղել:
ՓԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Փծանք, աղտեղութիւն:
ՓԾՈՒՆ, ա. Փիծ, պիղծ, անմաքուր, անպիտան, անարգ, անշուք, տրուպ:
ՓՂՁԿԵԼ (իմ), չբ. Մղձկել:
ՓՂՈՍԿՐ, գ. Ժանիք, փղոսկրեայ:
ՓՂՈՍԿՐԱՅ, տե՛ս ՓՂՈՍԿՐԵԱՅ (1):
ՓՂՈՍԿՐԵԱՅ, ա. 1. Փղոսկրայ: 2. գ. Փղոսկր:
ՓՆԴԵՐՆ, տե՛ս ԲՆԴԵՐՆ:
ՓՆՋԵԼ, չբ. 1. Փռնչել, փռնգալ: 2. Մռնչել:
ՓՇԱԲԵՐ, ա. 1. Փշածին, փշաբոյս: 2. Փշալից, փշուտ:
ՓՇԱԲՈՅՍ, ա. Փշաբեր:
ՓՇԱԴԱԺԱՆ, ա. Փշալից:
ՓՇԱԶԳԱԾ, ա. Փշազգեստ:
ՓՇԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս ՓՇԱԶԳԱԾ:
ՓՇԱԼԻՑ, ա. Փշուտ:
ՓՇԱԽԻԼ, ա. մ. Փշաքաղ:
ՓՇԱԾԻՆ, ա. Փշաբեր:
ՓՇԱԿԵՐՊ, ա. Փշանման:
ՓՇԱՅԻՆ, ա. Փշաբեր, փշուտ:
ՓՇԱՆՄԱՆ, տե՛ս ՓՇԱԿԵՐՊ:
ՓՇԱՔԱՂ, ա. Փշախիլ:
ՓՇԵԱՅ, ա. Փշային:
ՓՇԵՂԷՆ, ա. Փշային, փշալից, փշուտ:
ՓՇՈՒՏ, ա. Փշալից:
ՓՇՐԱՆՔ, գ. Փխրանք, նշխարք, մանրուած:
ՓՇՐԵԼ, նբ. Մանրել, լեսուլ, ջախել, ջախջախել, բեկանել:
ՓՇՐՈՒՄՆ, գ. Խորտակումն, ջախջախումն:
ՓՈԹՈԹ, ՓՈԹՈԹԱՀԱՄ, ա. Տտիպ:
ՓՈԹՈՐԻԿ, գ. Մրրիկ:
ՓՈԹՈՐԿԵԼ (իմ), չբ. Ուժգնանալ, սաստկանալ:
ՓՈԽ, գ. Պարտք:
ՓՈԽԱԲԱՇԽԵԼ, նբ. Հատուցանել:
ՓՈԽԱԲԵՐԵԼ, նբ. 1. Վերածել, յեղաշրջել: 2. Փոխանակել, յաջորդել: 3. Փոխարինել, հատուցանել, փոխադարձել:
ՓՈԽԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, ՓՈԽԱԲԵՐՈՒՄՆ, գ. 1. Յեղանակումն, այլափոխութիւն: 2. Այլաբանութիւն, նմանութիւն:
ՓՈԽԱԲՆԱԿ, ա. գ. Օտարական:
ՓՈԽԱԲՆԱԿԵԼ (իմ), չբ. Վերափոխել, տեղափոխել:
ՓՈԽԱԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Երթ, գնացք, քայլափոխութիւն, փոխադրութիւն:

ՓՈԽԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Վերափոխել:
ՓՈԽԱԳՐԵԼ, նբ. Փոխադրել, օրինակել:
ՓՈԽԱԴԱՐՁ, գ. Փոխադարձություն, փոխարէն, հատուցումն:
ՓՈԽԱԴԱՐՁԱԲԱՐ, մ. Ներհակաբար, ընդ հակառակն:
ՓՈԽԱԴԱՐՁԵԼ, նբ. Հատուցանել, փոխարինել, վարձատրել, փոխաբերել:
ՓՈԽԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Հատուցումն, փոխադարձ:
ՓՈԽԱԴՐԵԼ, նբ. 1. Տեղափոխել, վերափոխել: 2. Փոխաբերել, վերածել, վերաբերել: 3. Փոփոխել, փոխարկել, այլայլել, յեղաշրջել: 4. Փոխագրել, օրինակել: 5. Յեղուլ, թարգմանել: 6. Փոխատրել, փոխանակել, փոխարինել:
ՓՈԽԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տեղափոխութիւն: 2. Յեղումն, այլայլութիւն, փոխարկութիւն: 3. Փոխաբերութիւն, նմանութիւն, այլաբանութիւն: 4. Փոխադարձութիւն, հակադարձութիւն:
ՓՈԽԱԹԱՐԳՄԱՆԵԼ, նբ. (յունական ոճով) Թարգմանել, յեղուլ:
ՓՈԽԱԾԵԼ, նբ. Փոխադրել, վերածել:
ՓՈԽԱԿԱԶՄԵԼ, նբ. Նորոգել, վերածել:
ՓՈԽԱԿԱՅԵԼ (իմ), չբ. Փոխադրել:
ՓՈԽԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Փոխադրութիւն, փոխումն:
ՓՈԽԱԿԱՐԳԵԼ, նբ. Փոխադրել:
ՓՈԽԱԿԵՐՊԵԼ, նբ. Փոխաձեւել, այլաձեւել, փոփոխել, նորոգել:
ՓՈԽԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլակերպութիւն:
ՓՈԽԱԿԵՐՏԵԼ, նբ. Փոխագործել, փոխակերպել:
ՓՈԽԱՀԱՏՈՅՑ ԼԻՆԵԼ. Հատուցանել, փոխատրել:
ՓՈԽԱՁԱՅՆՔ, գ. (եկեղց.) Կցուրդ:
ՓՈԽԱՁԵՒԵԼ, տե՛ս ՓՈԽԱԿԵՐՊԵԼ:
ՓՈԽԱՁԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլափոխութիւն:
ՓՈԽԱՅԵՂԵԼ, տե՛ս ՅԵՂԱՓՈԽԵԼ:
ՓՈԽԱՅԵՂՅԵՂԵԼ, նբ. Շրջել, փոխարկել, փոխել:
ՓՈԽԱՆ, տե՛ս 1. ՓՈԽԱՆՈՐԴ (1): 2. ՓՈԽԱՆԱԿ (5):
ՓՈԽԱՆԱԿ, գ. 1. Փոխանորդ, եռեղակալ: 2. Յաջորդ: 3. Փոխանակութիւն: 4. Հատուցումն, տուրք, փրկանք: 5. Նխդ. Փոխան, փոխարէն, ի դիմաց, վասն, ի տեղի: 6. մ. Փոխանակաւ, փոխանակաբար:
- ՓՈԽԱՆԱԿԱՒ, տե՛ս ՓՈԽԱՆԱԿ (6):
- ՓՈԽԱՆԱԿ ԸՆԴ, տե՛ս ՓՈԽԱՆԱԿ (5):
- ՓՈԽԱՆԱԿ ԶԻ, չ. Վասն զի, որովհետեւ:
ՓՈԽԱՆԱԿԱԲԱՆԵԼ, նբ. Ընդդիմաբանել, ի դէմս ածել:
ՓՈԽԱՆԱԿԱԲԱՐ, տե՛ս ՓՈԽԱՆԱԿ (6):
ՓՈԽԱՆԱԿԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Հատուցումն, փոխարէն:
ՓՈԽԱՆԱԿԵԼ, նբ. 1. Փոխել: 2. Փոխանորդել, յաջորդել, պայազատել:
ՓՈԽԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Յաջորդութիւն:
ՓՈԽԱՆՈՐԴ, գ. 1. Տեղակալ, տեղապահ: 2. Յաջորդ: 3. Փոխարէն:
ՓՈԽԱՆՈՐԴԱԲԱՐ, մ. Փոխանակաւ (իբրեւ փոխանորդ):
ՓՈԽԱՆՈՐԴԵԼ, նբ. 1. Յաջորդել, պայազատել: 2. Փոխարինել, հատուցանել: 3. Փոխանցել:
ՓՈԽԱՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յաջորդութիւն, պայազատութիւն, տեղակալութիւն: 2. Փոփոխումն:
- ՓՈԽԱՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆ ՈՏԻՑ. Քայլափոխութիւն:
ՓՈԽԱՆՈՒՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՅԱՐԱՆՈՒՆԱԲԱՐ:
ՓՈԽԱՇԱՐԺԵԼ, նբ. Փոփոխել:
ՓՈԽԱՊԱՐՏ, ա. գ. Պարտապան, փոխառու:
ՓՈԽԱՌՈՒ, ա. Պարտառու, փոխապարտ, պարտապան:
ՓՈԽԱՍՏԵՂԾԱԿԵՐՊԵԼ, ՓՈԽԱՍՏԵՂ-

ԾԵԼ, տե՛ս ՓՈԽԱԿԵՐՊԵԼ:
ՓՈԽԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Տուրևառ:
ՓՈԽԱՏԵՂԵԼ, նբ. Տեղափոխել, փոխադրել:
ՓՈԽԱՏՈՒ, գ. Պարտատէր:
ՓՈԽԱՏՈՒԵԼ, տե՛ս ՓՈԽԱՏՐԵԼ:
ՓՈԽԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Վաշխ:
ՓՈԽԱՏՐԵԼ, նբ. 1. Փոխարինել, փոխադարձել, փոխանակել, հատուցանել, տալ: 2. Փոխադրել, համեմատել, վերաբերել:
ՓՈԽԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հատուցումն, վարձատրութիւն, փոխադարձութիւն: 2. Բաղկացութիւն: 3. Փոխատուութիւն, փոխ:
ՓՈԽԱՐԷՆ, գ. 1. Հատուցումն, տրիտուր: 2. Յաջորդ: 3. մ. նխդ. Փոխան, փոխանակ:
– ԴԱՐՁ ՓՈԽԱՐԻՆԻ, ՀԱՏՈՒՑՈՒՄՆ
ՓՈԽԱՐԻՆԱՑ, տե՛ս ՓՈԽԱՐԷՆ (1):
ՓՈԽԱՐԻՆԵԼ, նբ. Հատուցանել:
ՓՈԽԱՐԿԵԼ, նբ. 1. Յեղափոխել, յեղուլ, փոխաբերել: 2. Փոխարինել:
ՓՈԽԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլափոխութիւն, փոփոխումն:
ՓՈԽԵԼ, նբ. 1. Յեղաշրջել, դարձուցանել, փոփոխել, փոխարկել: 2. Յեղուլ, թարգմանել, վերածել: 3. կ. չբ. Փոխադրել, տեղափոխել, մեկնել, չուել, դառնալ:
ՓՈԽԻՆԴ, գ. Խիւս:
ՓՈԽՈՐԴ, ՓՈԽՈՐԴԻ, գ. 1. Ծնունդ, փոխոյ, տոկոսիք: 2. Փոխարէն:
ՓՈԽՈՒՄՆ, գ. 1. փխբ. Ուղևորութիւն, ննջումն: 2. (եկեղց.) Վերափոխումն:
ՓՈԽՓՈԽ, տե՛ս ՓՈՓՈԽ:
ՓՈԿ, գ. 1. Հրապար: 2. Գօտի (փոկեայ): 3. Սկետեայ, ձաղկ: 4. ա. Փոկեայ, կաշեայ:
ՓՈԿԵԱՑ, ա. Կաշեայ:
ՓՈՂ[1], մանաւանդ՝ ՓՈՂՔ, գ. 1. Պարանոց, վիզ: 2. Կոկորդ: 3. Որկոր: 4. Սրահ:
ՓՈՂ[2], գ. 1. Եղջեր փող, շեփոր: 2. փխբ. Առաջեալք: 3. Խողովակ: 4. Եղէգն:
– ՓՈՂ ՀԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՓՈՂԵԼ:
ՓՈՂԱԿ, գ. Շնչափող:
ՓՈՂԱԿԱՐԴԱՑ, ա. գ. Փողահար:
ՓՈՂԱՀԱՐ, գ. Փողար, փողայր, փողակարդաց:
ՓՈՂԱՀԱՐԱԿԱՆ, ա. Փողարական:
ՓՈՂԱՅՐ, տե՛ս ՓՈՂԱՀԱՐ:
ՓՈՂԱՐ, տե՛ս ՓՈՂԱՀԱՐ:
ՓՈՂԱՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՓՈՂԱՀԱՐԱԿԱՆ:
ՓՈՂԵԼ, նբ. 1. Փող հարկանել: 2. փխբ. Հռչակել, քարոզել:
ՓՈՂՈՏԵԼ, նբ. Խողխողել, խոշոշել, մորթել, զոհել, զենուլ:
ՓՈՂՈՏԻՉ, ա. Սպանիչ, սպանող:
ՓՈՂՈՏՈՒՄՆ, գ. Զենումն:
ՓՈՂՈՑ, գ. Գուեհ:
– ՄԱՆՐ ՓՈՂՈՑ. Նրբափողոց:
ՓՈՂՈՑԱՄԷՋ, գ. Մէջափողոց:
ՓՈՂՓՈՂԵԼ[1], նբ. չբ. Փաղփաղել, շողացուցանել, շողշողել, շողալ:
ՓՈՂՓՈՂԵԼ[2], նբ. Հիւսել, ներհիւսել, ընդելուզանել:
– ՓՈՂՓՈՂԵԱԼ. Պալարակապ:
ՓՈՃՈԿ, գ. Փեճեկ, կեղև, պատեան:
ՓՈՃՈԿԵԼ, նբ. Փեճոկել, կեղևել:
ՓՈՅԹ, գ. 1. Ջան, ճիգն, հոգ, խնամ: 2. Ստիպումն, շտապ, ճեպ: 3. ա. Ջանասէր, աշխատասէր, գործասէր, ժիր: 4. մ. Փութով, փութապէս, փութանակի, վաղվաղակի, ճեպով, ստիպաւ:
– ՓՈՅԹ ԱՌՆԵԼ կամ ՈՒՆԵԼ, ՓՈՅԹ ԴՆԵԼ, ՓՈՅԹ ՅԱՆՁԻՆ ՈՒՆԵԼ. Ջանալ, գուն գործել, հոգ առնել, հոգալ, փութալ:
– ՓՈՅԹ Է, մբ. Պէտ է:
– ԸՆԴ ՓՈՅԹ, ՓՈՅԹ ԸՆԴ ՓՈՅԹ, ՓՈՅԹ ՓՈՅԹ, ՓՈՅԹ Ի ՓՈՒԹՈՅ, ՓՈՅԹ Ի ՓՈՅԹ, տե՛ս ՓՈՅԹ (4):
ՓՈՅԹԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՓՈՒԹԱԳՈՅՆ:
ՓՈՅԹԱՐԱԳ, ա. Փութկոտ:
ՓՈՅԹԵՌԱՆԴՆ, ա. Ջերմեռանդն, փութաւոր:

ՓՈՅԹԸՆԹԱՑ, ա. մ. Արագընթաց, քաջընթաց:
ՓՈՅԹՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՓՈՒԹՈՒԹԻՒՆ:
ՓՈՇԵԶԳԱԾ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՓՈՇՈՏԵԼ (իմ):
ՓՈՇԵՏԵՍԱԿ, ա. Փոշիաձև:
ՓՈՇԻ, գ. Մղեղ, ունգ:
ՓՈՇԻԱՁԵՒ, տե՛ս ՓՈՇԵՏԵՍԱԿ:
ՓՈՇԻՇ, տե՛ս ՓՈՒՐՍԻՇ:
ՓՈՇՈՏԵԼ (իմ), չբ. Փոշեզգած լինել:
ՓՈՍ, գ. 1. Գուբ, խորխորատ: 2. Խրամ:
- ՓՈՍ ՀԱՏԱՆԵԼ. Փոսել:
- ՓՈՍՍ ԳՈՐԾԵԼ. Փոսացուցանել:
ՓՈՍԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Փոս հատանել, փոսս գործել, փոսել, խորել:
ՓՈՍԵԼ, տե՛ս ՓՈՍԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՓՈՐ[1], գ. 1. Որովայն: 2. Արգանդ: 3. Փորուած: 4. ա. Սնամէջ:
ՓՈՐ[2], գ. Ջոր, ձորագաւառ:
ՓՈՐ[3], գ. (կենդբ.) Պոր, կարապ:
ՓՈՐԱԳՐԵԼ, նբ. Արձանագրել, դրոշմել:
ՓՈՐԱԾ, գ. Փորուած, փոս, խորք, խորշ:
ՓՈՐԱԾՈՅ, ա. Վիմափոր, փորուածոյ:
ՓՈՐԱՑԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Որովայնացաւածութիւն:
ՓՈՐԵԼ, նբ. 1. Փոս հատանել, փոսել, խորել: 2. Բրել: 3. Ծակել, ծակոտել:
ՓՈՐՁ, գ. 1. Քննութիւն: 2. ա. Փորձեալ, փորձառրեալ, տեղեակ, հմուտ: 3. Ընտիր:
- Ի ՓՈՐՁ ԱՌՆՈՒԼ. Փորձել:
- Ի ՓՈՐՁ ԱՐԿԱՆԵԼ. Տանջել, չարչարել:
ՓՈՐՁԱԳՈՅՆ, ա. 1. Ընտրելագոյն: 2. Հմտագոյն, տեղեկագոյն:
ՓՈՐՁԱԴՐԵԱԼ, ա. Փորձեալ, փորձ:
ՓՈՐՁԱԿԱՆ, ա. 1. Փորձող: 2. Փորձողական:
ՓՈՐՁԱՆ, տե՛ս ՓՈՐՁ (1):
ՓՈՐՁԱՆԱՒՈՐ, ա. Վտանգաւոր:
ՓՈՐՁԱՆՔ, գ. 1. Փորձութիւն, փորձ: 2. Արկած, պատահար: 3. Կիրք, նեղութիւն, չարչարանք, պատիժ:
ՓՈՐՁԱՊԵՏ, գ. Սատանայ (գլխաւոր՝ բուն փորձիչը):
ՓՈՐՁԱՏԵՍ ԱՌՆԵԼ. Փորձել:
ՓՈՐՁԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Փորձումթիւն:
ՓՈՐՁԵԼ, նբ. 1. Ի փորձ առնուլ: 2. Հետազօտել, որոնել, քննել, ստուգել, ընտրել: 3. հբ. չբ. Ձեռնարկել, բուռն հարկանել, ջանալ, գուն գործել, հնարել:
ՓՈՐՁԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Վարժել, վարժեցուցանել:
ՓՈՐՁԻՉ, ա. գ. 1. Փորձող, մասնաւորապէս՝ սատանայ: 2. Հէն, աւազակ:
ՓՈՐՁՈՂ, տե՛ս ՓՈՐՁԻՉ (1):
ՓՈՐՁՈՂԱԿԱՆ, ա. Փորձական:
ՓՈՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Փորձումն, փորձանք: 2. Գայթակղութիւն, մոլորութիւն: 3. Վտանգ, նեղութիւն, կիրք, վիշտ: 4. Արկած, աղէտ: 5. Փորձ, հմտութիւն:
ՓՈՐՁՈՒՄՆ, տե՛ս ՓՈՐՁՈՒԹԻՒՆ (1):
ՓՈՐՁՊԵՏ, տե՛ս ՓՈՐՁԱՊԵՏ:
ՓՈՐՈՆ, գ. Հրապարակ:
ՓՈՐՈՏԱԼ, չբ. Մունչել, չչել:
ՓՈՐՈՏԻ, գ. 1. Ընդերք, աղիք: 2. Կորիզ:
ՓՈՐՈՒԱԾ, գ. Փոս, ծերպ, ծակ, խորշ, փոր, փորոք:
ՓՈՐՈՒԱԾՈՅ, տե՛ս ՓՈՐԱԾՈՅ:
ՓՈՐՈՔ կամ ՓՈՐՈԳ, գ. Փորուած, փոր, փոս:
ՓՈՒԹԱԲԱՐ, տե՛ս ՓՈՒԹԱՊԷՍ:
ՓՈՒԹԱԲԵՐ, ա. Անդանդաղ:
ՓՈՒԹԱԼ, չբ. 1. Երագել, ճեպել, աճապարել, վազվազել: 2. Փոյթ ունել, ջանալ, գուն գործել, նկրտել, հոգալ:
ՓՈՒԹԱԼԻ, ա. Ցանկալի, տենչալի, փափագելի:
ՓՈՒԹԱԿԱՄ, ա. Ջանասէր, մեծաջան:
ՓՈՒԹԱՀԱՍԻԿ, ա. Արագահաս:
ՓՈՒԹԱՁԵՄ, ա. Արագընթաց, երագընթաց:
ՓՈՒԹԱՄԱՀ, ա. Արագավախճան, երագավախճան:
ՓՈՒԹԱՅՈՐԴՈՐ, ա. Յորդորամիտ:

ՓՈՒԹԱՆԱԼ, տե՛ս ՓՈՒԹԱԼ:
ՓՈՒԹԱՆԱԿԻ, մ. 1. Փութապէս, փութով, վաղվաղակի, ճեպով, ստիպաւ: 2. ա. Արագագոյն, վաղահաս, փոյթ:
ՓՈՒԹԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անցաւորութիւն:
ՓՈՒԹԱՊԷՍ, մ. Փութաբար, փութով, փութանակի, անդանդաղ:
ՓՈՒԹԱՍԻՐՏ, ա. Փութկոտ, վաղվաղկոտ, անհամբեր:
ՓՈՒԹԱՐԱՐ, ա. Հոգող:
ՓՈՒԹԱՑՈՂԱԳՈՅՆ, ա. Փութկոտ, ջերմեռանդն:
ՓՈՒԹԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՓՈՒԹԱՑՈՒՄՆ, գ. Փոյթ, ջան, եռանդն:
ՓՈՒԹԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ստիպել, յորդորել:
ՓՈՒԹԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Յորդորեցուցիչ, յորդորիչ:
ՓՈՒԹԱՒՈՐ, ա. Փոյթեռանդն, ճգնաջգեաց, փութող, փութոտ:
ՓՈՒԹԸՆԹԱՑ, տե՛ս ՓՈՅԹԸՆԹԱՑ:
ՓՈՒԹԿՈՏ, ա. Վաղվաղկոտ, փութոտ:
ՓՈՒԹՈՂ, ա. Փութաւոր, փոյթեռանդն:
ՓՈՒԹՈՎ, մ. Փութանակի, փութապէս, անդանդաղ, փութութեամբ:
ՓՈՒԹՈՏ, ա. Փութաւոր, փութկոտ:
ՓՈՒԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Փոյթ, խնամ, ջան, եռանդն:
– ՓՈՒԹՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ՓՈՒԹՈՎ:
ՓՈՒՆՋ, գ. Ցօղուն:
ՓՈՒՇՏԻՊԱՆ, ա. գ. Թիկնապահ, անձնապահ, մարմնապահ:
– ՓՈՒՇՏԻՊԱՆԱՑ ՍԱՂԱՐ. Անձնապահապետ:
ՓՈՒՌՆ, գ. Հնոց:
ՓՈՒՏ, գ. 1. Փտութիւն, նեխութիւն: 2. ա. Փտեալ, ցեցակեր, յոռի, անպիտան: 3. Անհարազատ (սերունդ, զաւակ):
ՓՈՒՐՍԻՇ(Ն), գ. Փոշիչ (դատավարութիւն):
ՓՈՒՔ, գ. Շունչ, հողմ, սիք:
ՓՈՓՈԳԵԼ, նբ. Սփոփել:
ՓՈՓՈԽ, մ. ա. Փոխանակաւ, փոխփոխ, փոփոխական:
ՓՈՓՈԽԱԿԱՆ, ա. 1. Դիւրափոփոխ, այլայլելի, յեղյեղուկ: 2. Փոփոխ:
– ՓՈՓՈԽԱԿԱՆ ՅՈՐՋՈՐՋՈՒՄՆ. Այլաբանութիւն:
ՓՈՓՈԽԵԼ, նբ. 1. Այլայլել, յեղյեղել: 2. Այլափոխել, փոխակերպել: 3. Փոխարինել, փոխարկել: 4. Տեղափոխել, փոխադրել:
ՓՈՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՓՈՓՈԽՈՒՄՆ:
ՓՈՓՈԽՈՒՄՆ, գ. 1. Փոփոխութիւն, յեղափոխութիւն, յեղափոխումն, յեղանակումն, փոխարկութիւն, փոխադրութիւն, այլայլութիւն: 2. Փոխաբերութիւն: 2. Եղանակ (տարուայ):
– ՓՈՓՈԽՈՒՄՆ ԱՆՈՒԱՆՑ. Այլաբանութիւն:
ՓՈՔՐ, ա. 1. Փոքրիկ, մանր, կարճ, կրտսեր, մատաղ: 2. Դոյզն, սակաւ, նուազ, խուն, սուղ:
– ՓՈՔՐ ՄԻ, ՓՈՔՐ ԻՆՉ. Սակաւ մի, սակաւ ինչ, սակաւուք, սակաւս, առ սակաւ մի, սուղ ինչ:
– ՓՈՔՐ ՓՈՔՐ, ԱՌ ՓՈՔՐ ՓՈՔՐ, ԱՌ Ի ՓՈՔՐ ՓՈՔՐ, ԸՍՏ ՓՈՔՈՒ ՓՈՔՈՒ. Սակաւ սակաւ, առ սակաւ սակաւ, դամ քան զդամ:
ՓՈՔՐԱԳԻՆ, ա. Սակաւագին, դիւրագին:
ՓՈՔՐԱԳՈՅՆ, ա. Փոքրիկ, կրտսերագոյն, նուաստագոյն, սակաւագոյն:
ՓՈՔՐԱՀԱՍԱԿ, ա. Կարճահասակ:
ՓՈՔՐԱՀՈԳԻ, ա. Անարի, վեհերոտ:
ՓՈՔՐԱՀՈԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Փոքրոգութիւն, փոքրանձնութիւն, փոքրամտութիւն, կարճմտութիւն:
ՓՈՔՐԱՄԵԱՑ, ա. Սակաւօրեայ:
ՓՈՔՐԱՄՏԵԼ, չբ. Կարճմտել, զայրանալ:
ՓՈՔՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՓՈՔՐԱՀՈԳՈՒԹԻՒՆ:

ՓՈՔՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Փոքրկանալ, նուաստանալ: 2. Նուազել, թեթեւանալ:
ՓՈՔՐԱՆՁՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Փոքրահոգութիւն, փոքրամտութիւն, կարճմտութիւն:
ՓՈՔՐԱՎԱՅԵԼՈՒՉ, ա. Անշուք, գձուձ, ճղճիմ:
ՓՈՔՐԱՎԱՅԵԼՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշքութիւն, նուաստութիւն, գձձութիւն:
ՓՈՔՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՓՈՔՐԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՓՈՔՐԵԼ, նբ. Յապաւել, գերծուլ, կլտրել, խուզել, սափրել:
ՓՈՔՐԻԿ, ա. Նուազ.- փղքչ. ՓՈՔՐ-ի:
ՓՈՔՐԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Փոքրանալ, նուազել: 2. փխբ. Նուաստանալ:
ՓՈՔՐԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Փոքրացուցանել: 2. փխբ. Նուաստացուցանել:
ՓՈՔՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Փոքրութիւն, նուազութիւն, նուաստութիւն:
ՓՈՔՐՈԳԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թեթեւացուցանել:
ՓՈՔՐՈԳԻ, ա. Թեթեւ:
ՓՈՔՐՈԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Փոքրահոգութիւն: 2. Տկարամտութիւն:
ՓՈՔՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՓՈՔՐԿՈՒԹԻՒՆ:
ՓՉԵԼ, նբ. չբ. 1. Շնչել: 2. Մեռանել:
ՓՉՈՒՄՆ, գ. Շնչումն:
ՓՌՆԳԱԼ, չբ. 1. Փռնչել, փռնքտալ, խրխնջել: 2. փխբ. Խրոխտալ, յոխորտալ, ունչս առնել: 3. Հեծեծել, ճչել, աւաղել:
ՓՌՆՉԵԼ, ՓՌՆՔՏԱԼ, տե՛ս ՓՌՆԳԱԼ:
ՓՍԱԼՏ, ՓՍԱՂՏ, գ. Սաղմոսասաց, սաղմոսերգու, սաղմոսանուագ, սաղմոսողոգ:
ՓՍԻԱԹ, գ. Պարիխ, նաճա(յ), փսիրայ, փսիաթին:
ՓՍԻԱԹԻՆ, տե՛ս ՓՍԻԱԹ:
ՓՍԻՐԱՅ կամ *ՓՍՐԱՅ*, տե՛ս ՓՍԻԱԹ:
ՓՍԽԱԾ, գ. Զգայռ, ործ:
ՓՍԽԵԼ, նբ. Զգայռել, ործալ, ժայթքել:
ՓՏԱՆԱԼ, չբ. Փտել:
ՓՏԵԼ[1], նբ. Նեխել, ապականել (փտում առաջ բերել):
ՓՏԵԼ[2] (իմ), չբ. Փտանալ, նեխել:
ՓՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՓՈՒՏ:
ՓՐԻՍԱՅ, տե՛ս ՓՍԻՐԱՅ:
ՓՐԾԱՆԵԼ (իմ), չբ. Պրծանել, գերծանել, ճողոպրել:
ՓՐԾՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ազատել, գերծուցանել, պրծել:
ՓՐԿԱԲԱՐ, մ. Փրկողաբար:
ՓՐԿԱԳՈՐԾ, ա. Փրկիչ, փրկութենագործ:
ՓՐԿԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. 1. Փրկել, ազատել: 2. Կենագործել:
ՓՐԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Փրկութիւն:
ՓՐԿԱԿԱՆ, ա. 1. Փրկաւէտ, կենարար: 2. Առողջարարական, զօրացուցիչ:
– *ՓՐԿԱԿԱՆՔ*, գ. Փրկանք, փրկանաւորութիւն:
ՓՐԿԱՆ, տե՛ս ՓՐԿԱՆՔ:
ՓՐԿԱՆԱԿ, ա. գ. Փրկանաւոր:
ՓՐԿԱՆԱՒՈՐ, տե՛ս ՓՐԿԱՆԱԿ:
ՓՐԿԱՆԱՒՈՐԵԼ, նբ. Փրկել:
ՓՐԿԱՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Փրկականք, փրկանք:
ՓՐԿԱՆՔ, գ. 1. Փրկան (փրկագին): 2. Տոյժ, տուգանք: 3. Փրկանաւորութիւն, փրկութիւն:
ՓՐԿԱՐԱՆ, գ. Ապաւէն, ապաստան:
ՓՐԿԱՒԷՏ, ա. Կենարար, կենսառիթ:
ՓՐԿԵԼ, նբ. Ազատել, ապրեցուցանել, կեցուցանել, փրկանաւորել, փրծուցանել, ճողոպրել, կորզել, թափել:
ՓՐԿԻՉ, ա. գ. Փրկող, ապրեցուցիչ, կեցուցիչ, ազատիչ, կենարար:
ՓՐԿՈՂ, տե՛ս ՓՐԿԻՉ:
ՓՐԿՈՂԱԲԱՐ, մ. Փրկաբար:
ՓՐԿՈՒԹԵՆԱԿԱՆ, ա. Փրկական, փըրկչական:
ՓՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Փրկումն, ազատութիւն, գերծումն: 2. Փրկանք:
ՓՐԿՈՒԹԻՒՆԱԳՈՐԾ կամ *ՓՐԿՈՒԹԵՆԱԳՈՐԾ*, ա. Փրկագործ:
ՓՐԿՈՒՄՆ, տե՛ս ՓՐԿՈՒԹԻՒՆ:

ՓՐԿՉԱԲԱՐ, մ. Փրկչապէս, փրկողաբար:
ՓՐԿՉԱԿԱՆ, ա. Փրկական:
ՓՐԿՉԱՊԷՍ, տե՛ս ՓՐԿՉԱԲԱՐ:
ՓՐՓՈՒՐ, գ. 1. Պղպջակ: 2. Լորձն:
ՓՐՓՐԱԼ, ՓՐՓՐԱՆԱԼ, տե՛ս ՓՐՓՐԵԼ:
ՓՐՓՐԵԼ, չբ. 1. Փրփրալ, փրփրանալ: 2. փխբ. Զայրագնել, մոլեգնել, կատաղել:
ՓՑՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպիտանութիւն, գօսութիւն:
ՓՑՈՒՆ, ա. 1. Անպիտան, անարգ, տըրուպ: 2. Անյարմար, անտեղի:
ՓՔԱԼ[1], չբ. 1. Ուռնուլ: 2. փխբ. Հպարտանալ, ամբարտաւանել, գոռոզանալ, մեծամտել, փքնուլ:
ՓՔԱԼ[2], չբ. Շչել, շաչել:
ՓՔԱՂԻՔ, գ. յոգն. Թոքք:
ՓՔԱՆԱԼ, տե՛ս ՓՔԱԼ[1]:
ՓՔԱՆՔ, գ. Փքումն:
ՓՔԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հպարտացուցանել:
ՓՔԻՆ, գ. Նետ, Հերձակ:
ՓՔՆՈՒԼ, տե՛ս ՓՔԱԼ[1]:
ՓՔՈՒՄՆ, տե՛ս ՓՔԱՆՔ:

Ք

ՔԱԿ, ա. 1. Քակեալ: 2. Քակումն, որոշումն:
ՔԱԿԵԼ, նբ. 1. Քանդել, աւերել, փլուզանել, կործանել: 2. Բաժանել, զատուցանել, մեկնել: 3. Քայքայել, խախտել, խաթարել, լուծանել (կապը, միասնութիւն ևն): 4. Վերացուցանել, ջրել:
ՔԱԿԻՉ, ա. Քակտիչ:
ՔԱԿՈՂԱԿԱՆ, ա. Քակիչ:
ՔԱԿՈՐ, գ. Ծիւ:
ՔԱԿՈՒՄՆ, գ. Քակտութիւն, քակտումն:
ՔԱԿՈՒՏ, ա. Խախուտ:
ՔԱԿՏԵԼ, նբ. Քանդել, քայքայել, խախտել, աւերել, եղծանել, լուծանել:
ՔԱԿՏԻՉ, տե՛ս ՔԱԿԻՉ:
ՔԱԿՏՈՒԹԻՒՆ, ՔԱԿՏՈՒՄՆ, տե՛ս ՔԱԿՈՒՄՆ:
ՔԱՀԱՆԱՅ, գ. Երէց:
ՔԱՀԱՆԱՅԱԳՈՅՆ, ա. (յունական ոճով) Սրբազնագոյն:
ՔԱՀԱՆԱՅԱԳՈՐԾԵԼ, չբ. նբ. 1. Քահանայել, քահանայանալ: 2. Ձեռնադրել, սրբազանել, նուիրագործել:
ՔԱՀԱՆԱՅԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Քահանայավարութիւն:
ՔԱՀԱՆԱՅԱԿԱՆ, ա. Նուիրական, սուրբ:
- ՔԱՀԱՆԱՅԱԿԱՆՔ, գ. յոգն. Քահանայք:
ՔԱՀԱՆԱՅԱԿԻՑ, ա. գ. Երիցակից:
ՔԱՀԱՆԱՅԱՆԱԼ, չբ. 1. Ձեռնադրել: 2. Քահանայագործել:
ՔԱՀԱՆԱՅԱՊԵՏ, գ. 1. Երիցանց երէց: 2. Պատրիարգ, եպիսկոպոս, կաթողիկոս:
ՔԱՀԱՆԱՅԱՊԵՏԱԲԱՐ, մ. Քահանայապետապէս:
ՔԱՀԱՆԱՅԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Սրբազան, սուրբ:
ՔԱՀԱՆԱՅԱՊԵՏԱՊԷՍ, տե՛ս ՔԱՀԱՆԱՅԱՊԵՏԱԲԱՐ:
ՔԱՀԱՆԱՅԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Քահանայութիւն:
ՔԱՀԱՆԱՅԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Քահանայագործութիւն:
ՔԱՀԱՆԱՅԱՐԱՆ, գ. Սրբարան:
ՔԱՀԱՆԱՅԵԼ, չբ. Քահանայագործել:
ՔԱՀԱՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երիցութիւն: 2. Քահանայապետութիւն:
ՔԱՀԱՆԱՅՕՐԷՆ, մ. 1. Քահանայապէս: 2. ա. Քահանայական:
ՔԱՂ[1], գ. Քօշ, նոխազ, քաղակ:
ՔԱՂ[2], գ. (բբ.) Գաղձն:
- ՔԱՂ ՀԱՆԵԼ, տե՛ս ՔԱՂՀԱՆԵԼ:
ՔԱՂԱԾՈՅՔ, տե՛ս ՔԱՂՈՒԱԾՈՅՔ:
ՔԱՂԱԿ, տե՛ս ՔԱՂ[1]:

ՔԱՂԱՀԱՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՔԱՂՀԱՆԵԼ:
ՔԱՂԱՔ, գ. Մայրաքաղաք, թագաւորեալ քաղաք, արքայարան, քաղաքիկ:
ՔԱՂԱՔԱԲԱՇԽ, տե՛ս ՔԱՂԱՔՕՐԷՆ:
ՔԱՂԱՔԱԲԵՐԴ, գ. Բերդաքաղաք, ամուր:
ՔԱՂԱՔԱԳԵՂ, ՔԱՂԱՔԱԳԵՒՂ, ՔԱՂԱՔԱԳԵՕՂ, տե՛ս ՔԱՂԱՔԱԳԻՒՂ:
ՔԱՂԱՔԱԳԻՒՂ, գ. Գիւղաքաղաք, գեղաքաղաք, աւան:
ՔԱՂԱՔԱԺՈՂՈՎ, ա. Բազմաժողով, բազմամարդ:
ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ, ա. 1. Քաղաքային: 2. Քաղաքացի:
– ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՆ, գ. Քաղաքականութիւն, քաղաքավարութիւն:
ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քաղաքավարութիւն, քաղաքականն (քաղաքը կառավարելը): 2. Կենցաղավարութիւն (առաքինի կեանք վարելը):
ՔԱՂԱՔԱՄԱՅՐ, գ. Մայրաքաղաք:
ՔԱՂԱՔԱՅԻՆ, ա. գ. 1. Քաղաքական: 2. Քաղաքացի:
ՔԱՂԱՔԱՆԻ, գ. հաւաք. Քաղաքք:
ՔԱՂԱՔԱՊԵՏ, գ. Շահապ:
ՔԱՂԱՔԱՎԱՐԵԼ[1], նբ. Կառավարել, ղեկավարել, վարել (քաղաքը, երկիրը, պետութիւնը):
ՔԱՂԱՔԱՎԱՐԵԼ[2], չբ. Կենցաղավարել, առաքինանալ:
ՔԱՂԱՔԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ՔԱՂԱՔԱՑԻ, ա. գ. Քաղաքային, քաղաքական:
ՔԱՂԱՔԻԿ, տե՛ս ՔԱՂԱՔ:
ՔԱՂԱՔԿՆԵԱՐ, գ. յոգն. Քաղաքիկք:
ՔԱՂԱՔՈՐՄ, գ. Պարիսպ, պատնէշ:
ՔԱՂԱՔՕՐԷՆ, ա. գ. Քաղաքաբաշխ:
ՔԱՂԴԵԱՅ, տե՛ս ՄՈԳ (1):
ՔԱՂԵԼ, նբ. 1. Հաւաքել, ժողովել: 2. Քաղհանել, հնձել: 3. Հանել, կորզել, խլել: 4. Մերկել:
– ՔԱՂԵԼ ԶՈՋԻԼՍ. Որոնել:
ՔԱՂԹՆԱՏ, ա. Թոթով, թոթովախօս, կակազոտ:
ՔԱՂԻՐԴ, ՔԱՂԻՐԹ, գ. Փարթ, աղբաբոյն որովայն:
ՔԱՂԿԵԴՈՆԱԿԱՆ, ՔԱՂԿԵԴՈՆԻԿ, ա. գ. (կրօն.) Երկաբնակ:
ՔԱՂՀԱՆԵԼ, նբ. 1. Քաղ հանել, քաղահան առնել: 2. փխբ. Ծաղկաքաղ առնել:
ՔԱՂՈՒԱԾՈՅՔ, գ. Քաղածոյք:
ՔԱՂՐԹԵՂ, ա. Յառաջաքաղերթ:
ՔԱՂՑ, գ. 1. Անսուաղութիւն, նօթութիւն, քաղցութիւն, սով: 2. ա. Քաղցաւոր, նօթի, անօթի, սովական:
ՔԱՂՑԱՆԱԼ, տե՛ս ՔԱՂՑՆՈՒԼ:
ՔԱՂՑԱՒՈՐ, տե՛ս ՔԱՂՑ (2):
ՔԱՂՑԵԼԱԲԱՐ, մ. Անյագաբար:
ՔԱՂՑԵՆԱԼ, տե՛ս ՔԱՂՑՆՈՒԼ:
ՔԱՂՑԿԵՂ, գ. (բժշկ.) Խլիրդն, խոլխեցգետի:
ՔԱՂՑՆՈՒԼ, չբ. 1. Քաղցանալ, սովել, սովանալ: 2. փխբ. Կարօտել, ցանկալ:
ՔԱՂՑՈՒ, գ. Խազմուզ, արիւն խաղողոյ:
ՔԱՂՑՈՒԱԼԻՑ, ա. Արբեալ:
ՔԱՂՑՈՒԵՆԻ, ա. Քաղցրահամ, քաղցրիկ, անոյշ:
ՔԱՂՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՔԱՂՑ (1):
ՔԱՂՑՐ, ա. 1. Անոյշ, համեղ: 2. նման. Ախորժելի, հաճոյական, ցանկալի, հեշտալի, դիւրիչ: 3. նման. Լաւ, ընտիր, գեղեցիկ: 4. նման. Քաղցրաբարոյ, բարի: 5. գ. Քաղցրութիւն: 6. Մեղր: 7. մ. Քաղցրութեամբ:
ՔԱՂՑՐԱԲԱՆ, ա. 1. Քաղցրախօս: 2. Շողոքորթ, հրապուրիչ:
ՔԱՂՑՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաղցրաձայնութիւն:
ՔԱՂՑՐԱԲԱՐ, մ. Քաղցրութեամբ, քաղցրապէս, քաղցր:
ՔԱՂՑՐԱԲԱՐԲԱՌ, ա. մ. 1. Քաղցրաձայն: 2. Ախորժալուր, հեշտալի:
ՔԱՂՑՐԱԲԱՐՈՅ, ա. Հեզ:

ՔԱՂՑՐԱԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեզութիւն, ցածութիւն:
ՔԱՂՑՐԱԲԵՂՈՒՆ, տե՛ս ՔԱՂՑՐԱԲԵՐ:
ՔԱՂՑՐԱԲԵՐ, ա. Քաղցրաբեղուն:
ՔԱՂՑՐԱԲՈՅՍ, ա. Քաղցրահամ:
ՔԱՂՑՐԱԲՈՒ(Ղ)Խ, ա. Քաղցրարար:
ՔԱՂՑՐԱԳԻՆ, տե՛ս ՔԱՂՑՐԱԳՈՅՆ:
ՔԱՂՑՐԱԳՈՅՆ, ա. 1. Քաղցրագին: 2. մ. Քաղցրութեամբ:
ՔԱՂՑՐԱԶՈՒԱՐՃ, ա. Ախորժ, հեշտալուր:
ՔԱՂՑՐԱԼՈՒՐ, ա. 1. Դիւրալուր, հլու, հեզ: 2. Հեշտալուր, ախորժալուր:
ՔԱՂՑՐԱԽԱՌՆ, ա. մ. Բարեխառն, հեզիկ, քաղցրիկ:
ՔԱՂՑՐԱԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեխառնութիւն:
ՔԱՂՑՐԱԽՕՍ, ա. Քաղցրաբան, քաղցրախօսակ, հեշտախօս:
ՔԱՂՑՐԱԽՕՍԱԿ, տե՛ս ՔԱՂՑՐԱԽՕՍ:
ՔԱՂՑՐԱԿԱՆ, ա. Քաղցր:
ՔԱՂՑՐԱՀԱՄ, ա. Բարեհամ, անուշահամ, համեղ, քաղցրաճաշակ:
ՔԱՂՑՐԱՀԱՄԲՈՅՐ, ա. Բարեհամբոյր:
ՔԱՂՑՐԱՀԱՅԵԱՑ, ա. 1. Հեզահայեաց, բարեսէր, մարդասէր: 2. Մեղուակն:
ՔԱՂՑՐԱՀԵԶ, ա. Մեղմ, ողոքական, յորդորական, հեշտալուր:
ՔԱՂՑՐԱՀՆՉԱԿ, ա. Քաղցրաձայն, քաղցրահնչիւն:
ՔԱՂՑՐԱՀՆՉԻՒՆ, տե՛ս ՔԱՂՑՐԱՀԸՆՉԱԿ:
ՔԱՂՑՐԱՁԱՅՆ, ա. Քաղցրահնչիւն:
ՔԱՂՑՐԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բարեձայնութիւն, քաղցրերգութիւն: 2. Քաղցրաբանութիւն:
ՔԱՂՑՐԱՃԱՇԱԿ, ա. Քաղցրահամ, համեղաճաշակ, համեղահամ, համեղ:
ՔԱՂՑՐԱՄԵՂՈՒ, ա. Քաղցրահամ, անուշահամ:
ՔԱՂՑՐԱՅԱՐՄԱՐ, ա. Բարեյարմար:
ՔԱՂՑՐԱՆԱԼ, չբ. Անուշանալ, քաղցրել:
ՔԱՂՑՐԱՆԻՆՋ, ա. Քաղցրանիրհ, քաղցրաքուն:
ՔԱՂՑՐԱՆԻՐՀ, տե՛ս ՔԱՂՑՐԱՆԻՆՋ:
ՔԱՂՑՐԱՆՈՒԱԳ, ա. 1. Քաղցրաձայն, բարեյարմար: 2. Համեմատ:
ՔԱՂՑՐԱՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Հանդարտութիւն:
ՔԱՂՑՐԱՇՈՒՆՉ, ա. Բարեշունչ, հեշտաշունչ:
ՔԱՂՑՐԱՊԱՐԶ, ա. Քաղցրահայեաց:
ՔԱՂՑՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՔԱՂՑՐԱԲԱՐ:
ՔԱՂՑՐԱՍՆՈՅՑ, ա. Փափկասուն:
ՔԱՂՑՐԱՏԵՍ, ա. Քաղցրատեսակ:
ՔԱՂՑՐԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՔԱՂՑՐԱՏԵՍ:
ՔԱՂՑՐԱՐԱՐ, ա. Քաղցրաբու(ղ)խ:
ՔԱՂՑՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Անուշացուցանել: 2. Մեղմացուցանել:
ՔԱՂՑՐԱՔՈՒՆ, ա. Քաղցրանինջ, քաղցրանիրհ:
ՔԱՂՑՐԵԼ, տե՛ս ՔԱՂՑՐԱՆԱԼ:
ՔԱՂՑՐԵՆԻ, ա. Քաղցր, քաղցրախօս:
ՔԱՂՑՐԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՔԱՂՑՐԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ (1):
ՔԱՂՑՐԻԿ, ա. Քաղցր, քաղցրախառն:
ՔԱՂՑՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անուշութիւն, համեղութիւն: 2. Քաղցրաբարութիւն, հեզութիւն, բարութիւն, բարերարութիւն, մարդասիրութիւն, գթութիւն:
– ՔԱՂՑՐՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Քաղցրաբար, մարդասիրապէս, ախորժաբար:
ՔԱՂՑՐՈՒՆԱԿ, ա. Քաղցր:
ՔԱՄԱԿ, գ. Թիկնամէջ, թիկունք, մէջք:
ՔԱՄԱԿԱԲԵԿ, ա. Քամակակոտոր, փխբ. սրտաբեկ, կթոտ:
ՔԱՄԱԿԱԿՈՐ, ա. Սապատող:
ՔԱՄԱՀԱԲԱՐ, մ. Քամահանօք, արհամարհաբար:
ՔԱՄԱՀԱԿԱՆ, ա. Արհամարհ, արհամարհելի:
ՔԱՄԱՀԱՆՔ, գ. Արհամարհանք, արհամարհութիւն, անարգանք:

– ՔԱՄԱՀԱՆՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՔԱՄԱՀԵԼ:
ՔԱՄԱՀԵԼ, նբ. Արհամարհել, ունչս առնել, թիկունս դարձուցանել:
ՔԱՄԱՀԻՉ, ա. Արհամարհիչ, անարգու:
ՔԱՄԵԼ, նբ. 1. Մզել, պարզել, զտել: 2. Ծծել (մինչև վերջին կաթիլը խմել):
ՔԱՅԼ, գ. Քայլափոխ:
ՔԱՅԼԱՓՈԽ, գ. Քայլ, քայլափոխութիւն, ոտից յեղյեղումն:
ՔԱՅԼԱՓՈԽԵԼ, չբ. Քայլել, ոտնափոխ լինել:
ՔԱՅԼԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Քայլափոխ, քայլ, ոտնափոխութիւն:
ՔԱՅԼԵԼ, չբ. Քայլափոխել, գնալ, ընթանալ, երթալ, յառաջել:
ՔԱՅՌ, ՔԱՅՌԱՄԱՆԵԱԿ, տե՛ս ՔԱՌԱՄԱՆԵԱԿ:
ՔԱՅՔԱՅԱՆՔ, տե՛ս ՔԱՅՔԱՅՈՒՄՆ:
ՔԱՅՔԱՅԵԼ, նբ. Խախտել, քակել, քակտել, բաժանել:
ՔԱՅՔԱՅՈՒԹԻՒՆ, ՔԱՅՔԱՅՈՒՄՆ, գ. Քայքայանք, բաժանումն, ցրումն:
ՔԱՆԱԲԱՐ, մ. Քանակի:
ՔԱՆԱԿ, գ. Չափ, քանակութիւն, որքանութիւն:
ՔԱՆԱԿԱԲԱՐ, մ. Չափով, խուն մի:
ՔԱՆԱԿԱՆԱԼ, չբ. Քանակաւորել, քանակել:
ՔԱՆԱԿԱՒՈՐ, ա. Չափաւոր:
ՔԱՆԱԿԱՒՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ՔԱՆԱԿԱՆԱԼ:
ՔԱՆԱԿԵԼ, տե՛ս ՔԱՆԱԿԱՆԱԼ:
ՔԱՆԱԿԻ, տե՛ս ՔԱՆԱԲԱՐ:
ՔԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Քանակ, չափ, չափաւորութիւն, որքանութիւն, քանիութիւն, քանիօնութիւն:
ՔԱՆԴ, տե՛ս ՔԱՆԴԱԿ:
ՔԱՆԴԱԿ, գ. Քանդ, քանդուած, դրոշուած:
ՔԱՆԴԱԿԱԳՈՐԾԵԼ, տե՛ս ՔԱՆԴԱԿԵԼ:
ՔԱՆԴԱԿԱԳՈՐԾԻ, գ. Գրիչ, գրոց (քանդակելու գործիք):
ՔԱՆԴԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Քանդակ, քանդ (քանդակուած գործ՝ առարկայ):
ՔԱՆԴԱԿԱԾՈՅ, ա. Քանդակեալ:
ՔԱՆԴԱԿԵԼ, նբ. Քանդակագործել, դրոշել, դրուագել:
ՔԱՆԴԵԼ, նբ. Քակտել, աւերել, կործանել, քայքայել, փլուզանել, տապալել, ապականել:
ՔԱՆԴԻՉ, ա. Աւերիչ:
ՔԱՆԴՈՒԱԾ, տե՛ս ՔԱՆԴԱԿ:
ՔԱՆԴՈՒՄՆ, գ. Քակումն, աւերումն:
ՔԱՆՁԻ, չ. Վասն զի, որովհետև:
ՔԱՆԻ, գ. 1. Ո՞րչափ, ո՞րքան: 2. գ. Քանակ, քանակութիւն, որքանութիւն:
ՔԱՆԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Որքանութիւն, քանակութիւն, քանակ:
– ՔԱՆԻՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Չափով իւիք:
ՔԱՆԻ՛ՊԱՏԻԿ, մ. Որքանաբար:
ՔԱՆԻ՞Ս, ՔԱՆԻ՞ՑՍ, մ. Ո՞րչափ ևս առաւել:
– ՔԱՆԻ՞ՑՍ ԱՆԳԱՄ, մ. Որքանի՞ցս անգամ:
ՔԱՆԻՕ՞Ն, գ. Ո՞րքան, ո՞րչափ:
ՔԱՆԻՕՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Որքանութիւն, չափ, քանակութիւն:
ՔԱՆՈՆ, գ. 1. Կանոն (տափակ և ուղիղ տախտակ՝ ուղիղ գծեր քաշելու համար): 2. փխբ. Կարգ, օրէնք, սահման, չափ:
ՔԱՆՈՒՆ, տե՛ս ՔԱՆՈՆ:
ՔԱՆՑԱՆՔ, գ. Քանցումն, չարչարանք:
ՔԱՆՑԵԼ, նբ. Գզել, քչտել, կոճոպել, յօշել, քեցել, խզել, չոպել, չորթել, կապտել:
ՔԱՆՑՈՒՄՆ, տե՛ս ՔԱՆՑԱՆՔ:
ՔԱՆՔԱՐ, գ. Տաղանդ (դրամական միաւոր):
ՔԱՆՔԱՐԱՒՈՐ, ա. Տաղանդաւոր:
ՔԱՇ, գ. Սնակուշտ:
ՔԱՇԵԼ, տե՛ս ՔԱՐՇԵԼ:
ՔԱՇԿԷՆ, գ. Գարեհաց:
ՔԱՇՏԻ, գ. 1. Թիակ (նաւի): 2. Նաւ:
ՔԱՇՏԻԿ, գ. Նաւորդ, նաւագնաց:

ՔԱՋ, ա. 1. Ուժեղ, կորովի, հզօր, զօրաւոր: 2. Բարի, լաւ, ընտիր, առաքինի, ազնիւ, քաջատոհմիկ, փառաւոր, պատուական, վայելուչ: 3. Դիւցազն, սկայ: 4. Այս, դէ: 5. մ. Տիրապէս, բարւոք, կարի, յոյժ, մեծապէս:
– ՔԱՋ ԱՐԱՆՑ. Կայսր, թագաւոր:
– ՔԱՋ Ի ԲԱՑ, մ. Ի բաց, բացագոյն, հեռագոյն:
ՔԱՋԱԲԱՆ, ՔԱՋԱԲԱՆԻԿ, ա. 1. Պերճաբան, ճարտարաբան, ճարտարախօս: 2. Բանիբուն, ճարտար, խոհական:
ՔԱՋԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ուշեղութիւն: 2. Բարեբանութիւն, օրհնութիւն:
ՔԱՋԱԲԱՍՏԻԿ, ա. Բարեբաստիկ, բարեբախտ, ճոխ:
ՔԱՋԱԲԱՐ, մ. Արիաբար, աներկիւղաբար, առաքինաբար, բարւոք, քաջ, լաւ:
ՔԱՋԱԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քաջալաւութիւն, բարելաւութիւն, լաւաբարութիւն: 2. Բարօրութիւն, բարեբախտութիւն:
ՔԱՋԱԲԵՐ, ա. 1. Բարեբեր, բերրի, արգաւանդ, պտղաբեր, յուռթի: 2. Բազմածին:
ՔԱՋԱԲԵՐԻ, տե՛ս ՔԱՋԱԲԵՐ:
ՔԱՋԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պտղաբերութիւն, արգաւանդութիւն:
ՔԱՋԱԲԵՐՈՒՆ, տե՛ս ՔԱՋԱԲԵՐ:
ՔԱՋԱԲՈՅՍ, ա. 1. Բարեբուն: 2. Առատաբեր, բերրի, աճեցուն, առատ: 3. Առատամիտ, ուշեղ: 4. Առոյգ:
ՔԱՋԱԳԱՆԳՈՒՐ, ա. Գանգրահեր:
ՔԱՋԱԳԵՂԵՑԻԿ, ա. Չքնաղ:
ՔԱՋԱԳՆԱՑ, տե՛ս ՔԱՋԸՆԹԱՑ:
ՔԱՋԱԳՈՅՆ, մ. 1. Արիաբար: 2. Տիրապէս, լաւ եւ, քաջ:
ՔԱՋԱԳՕՏԻ, ա. Պնդակազմ, ժիր, քաջընթաց, արագ:
ՔԱՋԱԴԷՏ, ա. Ճարտարադէտ:
ՔԱՋԱԴԻՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջյարմարութիւն, վայելչութիւն:
ՔԱՋԱԶԱՐՄ, ա. Քաջատոհմիկ, պատուական, ազնուական:
ՔԱՋԱԶԳԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Իմացականութիւն, ուշեղութիւն:
ՔԱՋԱԶԳԻ, ա. Քաջազարմ, քաջազուն:
ՔԱՋԱԶԵԿ, ա. Քաջայայտ:
ՔԱՋԱԶԷՆ, ա. Սպառազէն, քաջայաղթ:
ՔԱՋԱԶՈՒԱՐԹ, ՔԱՋԱԶՈՒԱՐՃ, ա. Սաղարթագուարճ, բարգաւաճ, յուռթի:
ՔԱՋԱԶՈՒՆ, ա. Քաջազգի, քաջատոհմիկ, քաջ:
ՔԱՋԱԶՕՐ, ա. Մեծազօր, զօրաւոր, արի:
ՔԱՋԱԶՕՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուժեղականութիւն, ուժեղութիւն, կորովութիւն:
ՔԱՋԱԹՈՒԽ, ա. Քաջասև:
ՔԱՋԱԹՈՒԻՉ, ա. Արագաթուիչ, սրաթուիչ:
ՔԱՋԱԺԻՐ, ա. Անխոնջ:
ՔԱՋԱԼԱՒ, ա. Բարելաւ, ընտիր, վայելչական:
ՔԱՋԱԼԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բարելաւութիւն: 2. Քաջաբարութիւն, առաքինութիւն:
ՔԱՋԱԼԵՐ, լերք, գ. 1. Քաջալերութիւն: 2. Վստահութիւն: 3. ա. Քաջալերական, քաջալերիչ:
ՔԱՋԱԼԵՐԱԲԱՐ, մ. Անվեհեր, համարձակ:
ՔԱՋԱԼԵՐԱԳՈՅՆ, ա. Համարձակագոյն, աներկիւղ:
ՔԱՋԱԼԵՐԱԿԱՆ, ա. Քաջալեր, քաջալերիչ, զօրացուցիչ:
ՔԱՋԱԼԵՐԵԼ[1], նբ. Քաջալերեցուցանել, զօրացուցանել, խրախուսել, սրտապնդել:
ՔԱՋԱԼԵՐԵԼ[2] (իմ), չբ. Զօրանալ, արիանալ:
ՔԱՋԱԼԵՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՔԱՋԱԼԵՐԵԼ[1]:
ՔԱՋԱԼԵՐԻՉ, ա. Յուսադիր:
ՔԱՋԱԼԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քաջալերք: 2. Համարձակութիւն, վստահութիւն, զօրութիւն:
ՔԱՋԱԼՈՒՐ, ա. Հլու, հնազանդ:
ՔԱՋԱԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեխառնութիւն:

ՔԱՋԱԽՆԱՄՈՂ, ա. Բարեխնամ:
ՔԱՋԱԽՈՀ, ՔԱՋԱԽՈՀԱԳՈՅՆ, ՔԱՋԱԽՈՀԱԿ, ա. Քաջախորհուրդ, խոհական, իմաստուն:
ՔԱՋԱԽՈՀԵՄ, ա. Խոհականագոյն:
ՔԱՋԱԽՈՏ, ա. Խոտաւէտ:
ՔԱՋԱԽՈՐ, ա. Խորագոյն:
ՔԱՋԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Խոհական, խելացի, ուշիմ, զգօն:
ՔԱՋԱԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոհականութիւն, իմաստութիւն:
ՔԱՋԱԽՕՍ, ՔԱՋԱԽՕՍՆԱԿ, ա. Քաջաբան, համարձակախօս, քաղցրախօս:
ՔԱՋԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Պերճաբանութիւն, ճոռոմաբանութիւն:
ՔԱՋԱԾԱՆՕԹ, ա. Իրագէտ, տեղեակ, խելամուտ:
ՔԱՋԱԾԵՐ, գ. Ծերունի, ալեւոր:
ՔԱՋԱԾՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմածնութիւն, արգասաւորութիւն:
ՔԱՋԱԾՆՈՒՆԴ, ա. Բազմածին, բարեբեր:
ՔԱՋԱԿԱԶՄ, ա. Պնդակազմ, քաջայարմար:
ՔԱՋԱԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջայարմարութիւն:
ՔԱՋԱԿԱԼ, ա. Այսահար, դիւահար:
ՔԱՋԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեկարգութիւն:
ՔԱՋԱԿԱՐԾՐԱԳՈՅՆ, ա. Պնդակազմ, անպարտելի:
ՔԱՋԱԿԵՐՊ, ա. Բարետեսիլ, բարետեսակ:
ՔԱՋԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարետեսութիւն, գեղեցկութիւն:
ՔԱՋԱԿՈՐՈՎ, ա. Յոգնակորով, զօրաւոր, հզօրեղ, քաջազօր:
ՔԱՋԱԿՐՕՆ, ա. Բարեկրօն:
ՔԱՋԱՀԱՃՈՅ, ա. Բարեհաճոյ, հաճոյական, ընդունելի:
ՔԱՋԱՀԱՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեհաճութիւն:
ՔԱՋԱՀԱՄԱՐ, ՔԱՋԱՀԱՄԱՐԵԼԻ, ա. Գովելի, օրհնեալ:
ՔԱՋԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Նրբահայեաց, սրբակն:
ՔԱՋԱՀԱՆԴԷՊ, ա. Քաջայարմար:
ՔԱՋԱՀԱՆՃԱՐ, ա. Հանճարեղ, իմաստուն:
ՔԱՋԱՀԱՍԱԿ, ա. Բարձրահասակ:
ՔԱՋԱՀԱՏ, ա. Հատու:
ՔԱՋԱՀԱՒ, գ. (կենդբ.) Յեծ, իբիդ:
ՔԱՋԱՀԱՒԱՆ, ա. Դիւրահաւան, հլու:
ՔԱՋԱՀԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիւրահաւանութիւն, կամակցութիւն, հլութիւն:
ՔԱՋԱՀԱՒԱՏ, ա. 1. Մեծահաւատ, հաւատարիմ: 2. Վստահ:
ՔԱՋԱՀԱՒԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Վստահութիւն:
ՔԱՋԱՀՄՈՒՏ, ա. Ստուգահմուտ, խելամուտ, քաջածանօթ:
ՔԱՋԱՀՆՉՈՂ, ա. Մեծաձայն, մեծաբարբառ, ազդոյ:
ՔԱՋԱՀՈՂ, ա. Թանձրահող:
ՔԱՋԱՀՈՏ, ա. Անուշահոտ:
ՔԱՋԱՀՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անուշահոտութիւն, քաջաչնչութիւն:
ՔԱՋԱՁԱՅՆ, ա. 1. Մեծաձայն, քաջահնչող: 2. Քաղցրաձայն:
ՔԱՋԱՁԱՅՆԱՊԷՍ, մ. Բարձրաձայն (բարձր ձայնով):
ՔԱՋԱՁԵՒ, ա. Բարեձև, վայելչական, վայելուչ:
ՔԱՋԱՁԻ, ա. Գեղեցկաձի:
ՔԱՋԱՂԵՂՆ, ա. Գեղեցկաղեղն, դիպաղեղն:
ՔԱՋԱՃՈՒՆ, ա. Աճեցուն, զարգացելի:
ՔԱՋԱՄԱՍՆ, ա. Բարեմասն, բարեվիճակ:
ՔԱՋԱՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեմասնութիւն, յաջողութիւն:
ՔԱՋԱՄԱՐՄԻՆ, ա. 1. Պնդակազմ: 2. Պարարտ:
ՔԱՋԱՄԱՐՏ, տե՛ս ՔԱՋԱՄԱՐՏԻԿ:

ՔԱՋԱՄԱՐՏԻԿ, ա. Քաջամարտ:

ՔԱՋԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նահատակութիւն:

ՔԱՋԱՄԻՏ, ա. Սրամիտ, կորովամիտ, հանճարեղ, խելացի:

ՔԱՋԱՄՈՒԽ, ա. մ. Խորամուխ:

ՔԱՋԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կորովամտութիւն, հանճար: 2. Բարեմտութիւն:

ՔԱՋԱՅԱՂԹ, ՔԱՋԱՅԱՂԹՈՂ, ա. Սաստկայաղթ, յաղթական, քաջ:

ՔԱՋԱՅԱՂԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեյաղթութիւն:

ՔԱՋԱՅԱՅՏ, ա. 1. Հռչակաւոր, երեւելի: 2. Յայտանշան:

ՔԱՋԱՅԱՆԴՈՒԳՆ, ա. Անվեհեր, վըստահ, համարձակ:

ՔԱՋԱՅԱՐՄԱՐ, ա. Գեղեցկայարմար, բարեյարմար, պատշաճ:

ՔԱՋԱՅԱՐՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջադիպութիւն, յանգաւորութիւն, վայելչականութիւն, ճահաւորութիւն:

ՔԱՋԱՅՈՅՍ, ա. Մեծայոյս, բարեյոյս, վստահ, քաջահաւատ:

ՔԱՋԱՅՈՐԴՈՐ, ա. Յորդորամիտ, յօժարամիտ, յօժար:

ՔԱՋԱՅՈՒՇ, ա. Ուշիմ, խելացի:

ՔԱՋԱՅՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեյուսութիւն:

ՔԱՋԱՅՕԺԱՐ, ա. Պատրաստական, զուարթամիտ:

ՔԱՋԱՆԱԼ, չբ. Քաջալերել, արիանալ, զօրանալ:

ՔԱՋԱՆՈՒԱՍՏ, ա. Խոնարհ, ցածուն, անշուք:

ՔԱՋԱՆՈՒՆ, ա. Մեծանուն, նշանաւոր, երեւելի:

ՔԱՋԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեհամբաւութիւն:

ՔԱՋԱՇՆՈՐՀ, ա. Բարեշնորհ, շնորհալի:

ՔԱՋԱՇՆՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջահոտութիւն, անուշահոտութիւն:

ՔԱՋԱՇՈՒՆՉ, ա. Քաջահոտ, անուշահոտ, բարեշունչ:

ՔԱՋԱՊԱՃԱՐ, ա. Անսասանոյց:

ՔԱՋԱՊԱՏՐԱՍՏ, ա. Պատրաստական:

ՔԱՋԱՊԵՐՃ, ա. Գերապանծ:

ՔԱՋԱՊԷՍ, մ. 1. Քաջաբար, արիաբար, քաջ: 2. Լաւ, բարուոք: 3. ա. Արիական, հզօր:

ՔԱՋԱՊԻՆԴ, ա. 1. Հաստապինդ, պնդակազմ, տոկուն, արի: 2. մ. Պնդապէս, սաստիկ:

ՔԱՋԱՊԻՏԱՆԱՑՈՒ, ա. Օգտակար:

ՔԱՋԱՊՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Պնդակազմութիւն, հաստատութիւն:

ՔԱՋԱՊՏՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Պտղաբերութիւն:

ՔԱՋԱՊՏՈՒՂ, ա. Պտղալից, պտղաբեր, բարեբեր, արգասաւոր, արգաւանդ:

ՔԱՋԱՋՈՒՐ, ա. Ջրարբի:

ՔԱՋԱՌԱՏ, ա. Առատաձեռն, առատամիտ:

ՔԱՋԱՌՆԱԲԱՐ, մ. Արիաբար, առաքինաբար:

ՔԱՋԱՌՈՂՋԱՆԱԼ, չբ. Քաջողջանալ:

ՔԱՋԱՌՈՅԳ, ա. Քաջազուարթ:

ՔԱՋԱՌՈՒ, ա. Ուշեղ, սրամիտ:

ՔԱՋԱՍԵՒ, ա. Քաջաթուխ:

ՔԱՋԱՍԻՐՏ, ա. 1. Ուժգնասիրտ, քաջայանդուգն: 2. Արիական, անվեհեր: 3. մ. Արիաբար:

ՔԱՋԱՍԼԱՑ, ա. Քաջասլացիկ:

ՔԱՋԱՍԼԱՑԻԿ, տե՛ս ՔԱՋԱՍԼԱՑ:

ՔԱՋԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առողջութիւն:

ՔԱՋԱՍՆՈՒՆԴ, ա. Պարարտ:

ՔԱՋԱՍՏՈՒԵՐ, ա. Հովանաւոր:

ՔԱՋԱՍՐՏԱԲԱՐ, մ. Քաջասրտութեամբ, քաջասրտապէս, համարձակ:

ՔԱՋԱՍՐՏԱԳՈՅՆ, ա. Արիագոյն:

– ՔԱՋԱՍՐՏԱԳՈՅՆՍ, մ. Արիաբար:

ՔԱՋԱՍՐՏԱՊԷՍ, տե՛ս ՔԱՋԱՍՐՏԱԲԱՐ:

ՔԱՋԱՍՐՏԵԼ, չբ. Քաջալերել, արիանալ:

ՔԱՋԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արիութիւն, անվեհերութիւն, համարձակութիւն:

ՔԱՋԱՎԱՁԻԿ, ա. Քաջընթաց, սրընթաց:
ՔԱՋԱՎԱՅԵԼՈՒՉ, ա. Բարեվայելուչ, գեղեցիկ, չքեղ, չքնաղ:
ՔԱՋԱՎԱՅԵԼՉԱԳՈՅՆՍ, տե՛ս ՔԱՋԱՎԱՅԵԼՉԱՊԷՍ:
ՔԱՋԱՎԱՅԵԼՉԱՊԷՍ, մ. Քաջավայելչագոյնս, բարեվայելչապէս, փառաւորապէս:
ՔԱՋԱՎԱՅԵԼՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեվայելչութիւն, բարեձեւութիւն, գեղեցկութիւն:
ՔԱՋԱՎԱՐ, ա. Օրինաւոր:
ՔԱՋԱՏԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծերատածութիւն, հոգատարութիւն:
ՔԱՋԱՏԵՍ, ա. Քաջատեսիկ, սրակն, սրատես:
ՔԱՋԱՏԵՍԻԼ, ա. Բարետեսիլ, չքնաղ:
ՔԱՋԱՏԵՍԻԿ, տե՛ս ՔԱՋԱՏԵՍ:
ՔԱՋԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրատեսութիւն:
ՔԱՋԱՏՈՀՄ, տե՛ս ՔԱՋԱՏՈՀՄԻԿ:
ՔԱՋԱՏՈՀՄԻԿ, ա. Քաջազգի, բարետոհմիկ, ազնուատոհմ, ազնուական, առաքինի:
ՔԱՋԱՏՈՀՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարետոհմութիւն, ազնուականութիւն:
ՔԱՋԱՐԻ, ՔԱՋԱՐԻԱԳՈՅՆ, ա. Առաքինի, քաջաժիր:
ՔԱՋԱՐՇԱՒ, ա. Քաջընթաց, սրընթաց:
ՔԱՋԱՐՈՒԵՍՏ, ա. 1. Ամենարուեստ, ճարտարապետ, ճարտար: 2. Հրաշափառ:
ՔԱՋԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արիութիւն, քաջութիւն:
ՔԱՋԱՐՓԻ, ա. Արփիափայլ, լուսափայլ, փայլուն:
ՔԱՋԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Արիացուցանել, զօրացուցանել, քաջալերել:
ՔԱՋԱՒԷՏ, ա. Արի, արիական, յաղթական:
ՔԱՋԱՓԱՅԼ, ա. Պերճապայծառ, պանծալի, շքեղ:
ՔԱՋԱՓԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Պայծառութիւն, շքեղութիւն:
ՔԱՋԱՓԱՌ, ա. Բարեփառ, փառացի, փառաւոր:
ՔԱՋԱՓԱՌԱԳՈՅՆ, ա. Բարեփառագոյն, մեծափառ:
ՔԱՋԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեփառութիւն, բարեհամբաւութիւն, բարեբախտութիւն:
ՔԱՋԱՓՈՅԹ, ա. Փոյթարագ, փութկոտ, ժիրաժիր:
ՔԱՋԱՓՈՐՁ, ա. Հմուտ, բանիբուն:
ՔԱՋԵՐԳՈՂ, ա. (կրօն.) Հոգերգող, հոգենուագ:
ՔԱՋԸՆԴՈՒՆԵԼԻ, ա. Քաջընկալ, դիւրընկալ, հեշտընկալ, արժանահաւատ:
ՔԱՋԸՆԹԱՑ, ա. 1. Քաջագնաց, քաջարշաւ, արագընթաց: 2. Աջողակ:
ՔԱՋԸՆԹԱՑԻԿ, գ. Սուրհանդակ:
ՔԱՋԸՆԿԱԼ, տե՛ս ՔԱՋԸՆԴՈՒՆԵԼԻ:
ՔԱՋԸՆՏՐԱԲԱՐ, մ. Որոշաբար:
ՔԱՋԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Որոշողութիւն:
ՔԱՋԻԿ, ա. Քաջ:
ՔԱՋԻՄԱՑԱԲԱՐ, մ. Իմաստութեամբ:
ՔԱՋՆԱՓԱՅԼ, տե՛ս ՔԱՋԱՓԱՅԼ:
ՔԱՋՈՂՋԱՆԱԼ, տե՛ս ՔԱՋԱՌՈՂՋԱՆԱԼ:
ՔԱՋՈՂՋՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առողջութիւն (ողջ և առողջ լինելը): 2. Ողջմտութիւն, բարելաւութիւն:
ՔԱՋՈՐԿՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կշտապնդութիւն, յագուրդ:
ՔԱՋ ՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արիութիւն, զօրութիւն, անվեհերութիւն, համարձակութիւն: 2. Լաւութիւն, բարելաւութիւն, առաքինութիւն:
ՔԱՋՈՒՂԷՇ, ա. 1. Սաղարթախիտ: 2. փխբ. Յուռթի, հարուստ, առատ:
ՔԱՋՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Աջողակութիւն:
ՔԱՋՈՒՇ, ՔԱՋՈՒՇԵՂ, ա. Մտացի, խելացի, ուշիմ, ուշեղ:
ՔԱՋՈՒՇԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուշադրութիւն, խելամտութիւն:

ՔԱՋՈՒՍՈՒՄՆ, ա. Քաջուչեղ, հանճարաւոր, ուշիմ:

ՔԱՋՈՒՍՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Խելամտութիւն, քաջուշեղութիւն, ուսումնասիրութիւն:

ՔԱՋՕՐԷՆ^{1}, մ. ա. 1. Քաջապէս, քաջաբար: 2. Օրինաւոր, կարգաւոր:

ՔԱՋՕՐԷՆ^{2}, ա. Օրինապահ:

ՔԱՋՕՐԷՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեկարգութիւն, բարեձեւութիւն:

ՔԱՌ, թ. Չորք, քառեակ:

ՔԱՌԱԳԻՐ, տե՛ս ՉՈՐԵՔԳՐԵԱՆ:

ՔԱՌԱԳԼՈՒԽ, տե՛ս ՉՈՐԵՔԳԼԽԵԱՆ:

ՔԱՌԱԴԷՄ, ՔԱՌԱԴԻՄԱԿ, ՔԱՌԱԴԻՄԻ, ա. Չորեքդիմեան, չորեքդիմի, քառակերպ, չորեքկերպ, չորեքկերպեան:

ՔԱՌԱԴԻՐ, ա. Քառակողմ, քառաձեւ:

ՔԱՌԱԹԵԻ, ա. 1. Քառաթեւեան (խաչի մասին): 2. գ. Խաչ:

ՔԱՌԱԹԵԻԵԱՆ, տե՛ս ՔԱՌԱԹԵԻ (1):

ՔԱՌԱԾՐԱԳԻԾ, ա. Քառաձեւ:

ՔԱՌԱԿ, տե՛ս ՔԱՌԵԱԿ (1):

ՔԱՌԱԿԱԲԱՐ, մ. Քառակի:

ՔԱՌԱԿԱՆԳՈՒՆ, ա. Չորեքկանգնեան:

ՔԱՌԱԿԱՐԳԵԱՆ, ա. Չորեքկարգեան:

ՔԱՌԱԿԵՐՊ, ա. Չորեքկերպ, քառակերպեալ, քառակերպեան:

ՔԱՌԱԿԵՐՊԵԱԼ, ՔԱՌԱԿԵՐՊԵԱՆ, տե՛ս ՔԱՌԱԿԵՐՊ:

ՔԱՌԱԿԻ, մ. 1. Քառակաբար: 2. թ. տե՛ս ՔԱՌԵԱԿ (1):

ՔԱՌԱԿՈՂՄ, ՔԱՌԱԿՈՂՄԱՆԻ, ՔԱՌԱԿՈՂՄԵԱՆ, ա. Քառաձեւ, քառանկիւն, քառանկիւնի, քառակուսի, քառակոյս, քառակուսեան:

ՔԱՌԱԿՈՅՍ, 1. գ. (երկրչ.) Քառակուսի: 2. ա. տե՛ս ՔԱՌԱԿՈՂՄ: 3. մ. Չորեքկուսի:

ՔԱՌԱԿՈՒՍԵԱՆ, տե՛ս ՔԱՌԱԿՈՂՄ:

ՔԱՌԱԿՈՒՍԻ, ա. 1. Քառակողմ: 2. գ. տե՛ս ՔԱՌԱԿՈՅՍ (1): 3. մ. Չորեքկուսի:

ՔԱՌԱՀԵՏԵԻ, ա. Քառոտանի, չորքոտանի:

ՔԱՌԱՁԻ, ա. Չորեքերիվարեան:

ՔԱՌԱՄԱՆԵԱԿ, գ. Ծիտակ, քայռ:

ՔԱՌԱՆԻԻԹ, ՔԱՌԱՆԻԻԹԵԱՅ, ա. 1. Չորեքնիւթեայ: 2. Քառակերպ:

ՔԱՌԱՆԿԻՒՆ, ա. Չորեքանկիւն:

ՔԱՌԱՆԿԻՒՆԻ, գ. Չորեքանկիւն, չորեքանկիւնի:

ՔԱՌԱՆՄԱՆ, ա. Քառաձեւ, քառակերպ, քառաթեւ:

ՔԱՌԱՊԵՐՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Փառաւորութիւն:

ՔԱՌԱՍԱՅՐ, ա. Քառասայրեան, քառասայրի:

ՔԱՌԱՍԱՅՐԵԱՆ, ՔԱՌԱՍԱՅՐԻ, տե՛ս ՔԱՌԱՍԱՅՐ:

ՔԱՌԱՍՆԱԹԻԻ, ա. Քառասուն, քառասնեայ:

ՔԱՌԱՍՆԱՄԵԱՅ, ա. Քառասնամեան:

ՔԱՌԱՍՆԱՄԵԱՆ, տե՛ս ՔԱՌԱՍՆԱՄԵԱՅ:

ՔԱՌԱՍՆԵԱԿ, ա. Քառասնօրեայ:

ՔԱՌԱՍՆԵԱՅ, ա. Քառասնաթիւ, քառասուն:

ՔԱՌԱՍՆԵՐԵԱԿ, ա. 1. Քառասներորդ, քառասնեակ: 2. գ. Քառասներորդք:

ՔԱՌԱՍՆԵՐՈՐԴ, թ. 1. Քառասնորդ: 2. ա. Քառասներեակ, քառասնօրեայ:

– ՔԱՌԱՍՆԵՐՈՐԴՔ, գ. յոգն. (եկեղց.) Քառասներեակ (քառասուն օրուայ պաս):

ՔԱՌԱՍՆԵՔԵԱՆ, թ. Քառասնեքին:

ՔԱՌԱՍՆԵՔԻՆ, տե՛ս ՔԱՌԱՍՆԵՔԵԱՆ:

ՔԱՌԱՍՆՈՐԴ, տե՛ս ՔԱՌԱՍՆԵՐՈՐԴ (1):

ՔԱՌԱՍՆՈՐԴՔ, տե՛ս ՔԱՌԱՍՆԵՐՈՐԴՔ:

ՔԱՌԱՍՆՕՐԵԱՅ, ա. Քառասնեակ:

ՔԱՌԱՏԱՐՐԵԱՆ, ա. Չորեքտարրեան:

ՔԱՌԱՏԵՍԱԿ, ա. Քառակերպ, քառանկիւն, քառաձեւ:

ՔԱՌԱՔԱՅԼ, ա. Քառոտանի:

ՔԱՌԱՔԵԱՅ, ա. Քառոտանի, չորքոտանի:

ՔԱՌԵԱԿ, թ. Չորք, չորրեակ, քառակի, քառակ:

ՔԱՌՈՏԱՆԻ, ա. Չորքոտանի, քառահետև, քառաքայլ, քառաքեաց:

ՔԱՌՈՐԴ, թ. Չորրորդ:

ՔԱՌՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. (կրօն.) Չորրորդութիւն:

ՔԱՌՈՒՆԱԿ, ա. Քառեակ:

ՔԱՌՍԱՅՐԵԱՆ, տե՛ս ՔԱՌԱՍԱՅՐ:

ՔԱՍՔՆԵԼ, չբ. 1. Քստմնել: 2. Խորշել, խրտչել, հարթչել, սարտնուլ:

ՔԱՍՔՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խրտուցանել, սարտուցանել:

ՔԱՍՔՆԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Քստմնելի, սարտուցիչ:

ՔԱՏԱԿ, գ. Նմանութիւն, օրինակ, ձև:

ՔԱՏԱԿԱՊԷՍ, մ. Միօրինակ, համեմատաբար:

ՔԱՏԱԿԵԼ, նբ. Նմանեցուցանել, ձևացուցանել, համեմատել, յարմարել:

ՔԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Նմանութիւն:

ՔԱՐ, գ. 1. Վէմ, ապառաժ, սալ: 2. Ակն, գոհար:

ՔԱՐԱԳԱԳԱԹՆ, ա. գ. Քարագլուխ:

ՔԱՐԱԳԼՈՒԽ, տե՛ս ՔԱՐԱԳԱԳԱԹՆ:

ՔԱՐԱԳՈՐԾ, ա. 1. Քարահատ, գաղատոս: 2. Քարակերտ:

ՔԱՐԱԺԱՅՌ, ՔԱՐԱԺԵՌ, գ. 1. Ժայռ, սեպ: 2. ա. Ապառաժուտ, ապառաժ:

ՔԱՐԱԼԵԱՌՆ, գ. Ապառաժ:

ՔԱՐԱԼԻՑ, ա. Քարուտ:

ՔԱՐԱԾԵԾ, ա. Քարկոծ, քարակոչկոճ:

ՔԱՐԱԾԵՐՊՔ, գ. յոգն. Քարանձաւ, քարայր, այր, փապար, փապ:

ՔԱՐԱԿ, գ. Ցանկ, պատնէշ, որմափակ:

ՔԱՐԱԿԱՇԿԱՌ, ՔԱՐԱԿԱՐԿԱՌ, գ. 1. Քարակոյտ, կարկառակոյտ, կաչկառ, կարկառ: 2. ա. Քարակերտ:

ՔԱՐԱԿԵՐՏ, ա. Քարակոփ, քարակուռ:

ՔԱՐԱԿՈՅՏ, գ. Կարկառ, կարկառակոյտ:

ՔԱՐԱԿՈՇԿՈՃ, ա. Քարկոծ:

– ՔԱՐԱԿՈՇԿՈՃ ԱՌՆԵԼ. Քարկոծ առնել, քարկոծել:

ՔԱՐԱԿՈՒՌ, տե՛ս ՔԱՐԱԿՈՓ:

ՔԱՐԱԿՈՓ, ա. 1. Քարակուռ, կոփածոյ: 2. գ. Քարահատ, քարկուռ, քարկոփ, քարատաշ:

ՔԱՐԱԿՏՈՒՐ, ա. Քարաժայռ, քարահատ:

ՔԱՐԱՀԱՏ, գ. 1. Քարակոփ, քարակուռ, գաղատոս: 2. Քարակտուր, վիմահատ:

ՔԱՐԱՁԳՈՂ, տե՛ս ՔԱՐԱՁԻԳ:

ՔԱՐԱՁԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Քարկոծանք, քարկոծումն, քարկոծութիւն:

ՔԱՐԱՁԻԳ, ա. Քարկոծիչ, քարաձգող:

– ՔԱՐԱՁԻԳՍ ԱՌՆԵԼ, ՔԱՐԱՁԻԳ ԼԻՆԵԼ. Քարկոծել:

– ՔԱՐԱՁԻԳՔ, գ. Քարաձգութիւն:

ՔԱՐԱՄԷՋ, գ. Քարանձաւ:

ՔԱՐԱՅԱՏԱԿ, ա. Սալայատակ:

ՔԱՐԱՅԱՐԿ, ա. Քարաքուփ:

ՔԱՐԱՅՐ, գ. 1. Քարանձաւ, անձաւ: 2. Քարաժայռ:

ՔԱՐԱՅՐԵԱՅ, ա. Քարանձաւեայ:

ՔԱՐԱՆԱԼ, չբ. Սալանալ, վիմանալ:

ՔԱՐԱՆՁԱՒ, գ. 1. Անձաւ, քարայր, այր: 2. Քարաժայռ, ապառաժ: 3. Գահաւանդ, բարձունք: 4. ա. Քարանձաւեայ, քարայրեայ:

ՔԱՐԱՆՁԱՒԱՄՈՒՏ, ա. Անձաւամուտ:

ՔԱՐԱՆՁԱՒԵԱՅ, ա. Քարայրեայ:

ՔԱՐԱՆՄԱՆ, ա. Քարատեսակ:

ՔԱՐԱՊԱՇՏ, ա. 1. Կռապաշտ: 2. Կռապաշտական:

ՔԱՐԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կռապաշտութիւն:

ՔԱՐԱՍԻՐՏ, ա. Խստասիրտ, անկարեկիր, անգութ:

ՔԱՐԱՍՐՏԻԼ, չբ. Խստանալ (քարասիրտ դառնալ):

ՔԱՐԱՎԷԺ, ա. մ. 1. Գահավէժ: 2. Քարածեծ: 3. գ. Քարաձգութիւն:

– ՔԱՐԱՎԷԺ ԱՌՆԵԼ. Գահավէժ առնել:
– ՔԱՐԱՎԷԺ ԼԻՆԵԼ. Գահավիժել, քարավիժել:
ՔԱՐԱՎԻԺԵԼ (իմ), չբ. Քարավէժ լինել, գահավիժել:
ՔԱՐԱՎԻԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Գահավիժութիւն:
ՔԱՐԱՏԱՇ, ա. գ. Քարակոփ:
ՔԱՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Քարանման:
ՔԱՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խստացուցանել, կարծրացուցանել:
ՔԱՐԱՓՈՐ, ա. Վիմափոր:
ՔԱՐԱՔԻՒ, տե՛ս ՔԱՐԱՔՈՒԻ:
ՔԱՐԱՔՈՍ, գ. Մամուռ, լոռ:
ՔԱՐԱՔՈՒԻ, ա. գ. Քարաքիւ, քարայարկ, քարայր:
ՔԱՐԲ, գ. (կենդբ.) Իժ:
ՔԱՐԳՈՐԾ, տե՛ս ՔԱՐԱԳՈՐԾ:
ՔԱՐԵԱՅ, տե՛ս ՔԱՐԵՂԷՆ:
ՔԱՐԵՂԷՆ, ա. Քարեայ:
ՔԱՐԸՆԴՈՏՆԵԼ, նբ. Գթեցուցանել, սայթաքեցուցանել, գլորել:
ՔԱՐԸՆԿԷՑ, գ. 1. Բաբան: 2. Քարընկէցութիւն:
ՔԱՐԸՆԿԷՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Քարկոծանք, քարկոծումն, քարկոծութիւն:
ՔԱՐԹԸՆՋՈՒՄՆ, գ. Քրթմնջիւն, մըրմունջ:
ՔԱՐԿՈԹՈՂ, տե՛ս ԿՈԹՈՂ:
ՔԱՐԿՈԾԱՆՔ, տե՛ս ՔԱՐԿՈԾՈՒՄՆ:
ՔԱՐԿՈԾ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՔԱՐԿՈԾԵԼ:
ՔԱՐԿՈԾԵԼ, նբ. Քարկոծ առնել, քարաձիգս առնել:
ՔԱՐԿՈԾԻՉ, ա. Քարաձգող, քարաձիգ:
ՔԱՐԿՈԾՈՒԹԻՒՆ, ՔԱՐԿՈԾՈՒՄՆ, գ. Քարկոծանք, քարընկէցութիւն:
ՔԱՐԿՈՒՌ, տե՛ս ՔԱՐԱԿՈՒՌ:
ՔԱՐԿՈՓ, տե՛ս ՔԱՐԱԿՈՓ:
ՔԱՐԿՈՓԻՉ, գ. Ակնագործ:
ՔԱՐՀԱՏ, գ. Մուրճ, վիրգահան:
ՔԱՐՁ, ա. Պակասամօրու:
ՔԱՐՁԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՔԱՐԱՁԳՈՒԹԻՒՆ:
ՔԱՐՇ, Ի ՔԱՐՇ, մ. Քարշմամբ, քարշելով:
– Ի ՔԱՐՇ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՔԱՐՇԵԼ:
ՔԱՐՇԱՆՔ, գ. Զարչարանք, լլկանք:
ՔԱՐՇԵԼ, նբ. 1. Ի քարշ արկանել, քաշել, ձգել, ձգձգել: 2. Լլկել, բռնաբարել: 3. Բամբասել:
ՔԱՐՇՈՂԱԿԱՆ, ա. Ձգողական:
ՔԱՐՇՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՔԱՐՇՈՒՄՆ:
ՔԱՐՇՈՒՄՆ, գ. Քարշութիւն (քարշելը):
ՔԱՐՈԶ, գ. 1. Ձայնատու, ազդարար, քարոզիչ, քարոզակ: 2. Երաժիշտ, նուագածու, փողահար: 3. (եկեղց.) Ներբողեան, երգ:
– ՔԱՐՈԶ ԿԱՐԴԱԼ, տե՛ս ՔԱՐՈԶԵԼ:
ՔԱՐՈԶԱԿ, տե՛ս ՔԱՐՈԶ (1):
ՔԱՐՈԶԵԼ, նբ. Քարոզ կարդալ, ազդել, հրատարակել, աւետարանել, նախաձայնել:
ՔԱՐՈԶԻՉ, տե՛ս ՔԱՐՈԶ (1):
ՔԱՐՈՒԱԿ, ա. Ամօթապարտ, խայտառակ, ամօթալի:
ՔԱՐՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քարուականք, յոռութիւն, խայտառակութիւն:
ՔԱՐՈՒՏ, ա. Քարալից, վիմուտ:
ՔԱՐՈՒՐԱԳԻ, գ. Մուրճ (քարեր տաշող):
ՔԱՐՏ, ՔԱՐՏԷԶ, ՔԱՐՏԷՆ, տե՛ս ՔԱՐՏԷՍ:
ՔԱՐՏԷՍ, գ. 1. Մագաղաթ, թուղթ: 2. Նամակ: 3. Հրովարտակ: 4. Գիրք, մատեան:
ՔԱՐՏՈՒՂԱՐ, գ. Դպիր, ատենադպիր, դպրապետ:
ՔԱ՛Ւ, ձ. 1. (սովորաբար գործածւում է ՔԱՒ ԼԻՑԻ ձևով) Ի բա՛ց տար, ի բաց անդր տար: 2. նխդ. Բաց՛ի, առանց:
ՔԱՒԱՐԱՆ, գ. 1. Հաշտարան: 2. Քաւիչ:
ՔԱՒԵԼ, նբ. 1. Ներել, թողութիւն տալ: 2. Հաճեցուցանել: 3. Օրհնել: 4. Արդարացուցանել: 5. Հեռացուցանել, վանել:

ՔԱՒԻՉ, ա. Թողիչ:
- ՔԱՒԻՉ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՔԱՒԵԼ:
ՔԱ՛Ւ ԼԻՑԻ. Մի՛ եղիցի:
ՔԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Թողութիւն, սրբութիւն:
ՔԱՒՈՒԹԻՒՆԱԲԵՐ, ա. Մեղսաքաւիչ:
ՔԱՒՉԱՊԵՏ, գ. Քահանայապետ:
ՔԱՒՉԱՊԵՏԱԲԱՐ, մ. Քահանայապետապէս:
ՔԱՒՉԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Քահանայապետական:
ՔԱՔԱՐ, տե՛ս ԿԱՐԿԱՆԴԱԿ:
ՔԵՂԻ, գ. Սամիք:
ՔԵՌԱԿԱՆ, տե՛ս ՔՈՒՐԱԿԱՆ:
ՔԵՌԱՅՐ, տե՛ս ՓԵՍԱՅ (2):
ՔԵՌՈՐԴԵԱԿ, տե՛ս ՔԵՌՈՐԴԻ:
ՔԵՌՈՐԴԻ, գ. Քեռորդեակ:
ՔԵՐԱԾՈՅ, ա. 1. Քերեալ, տաշածոյ, կռածոյ: 2. Քանդակածոյ, դրօշեալ:
ՔԵՐԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Գրական, քերթող, գրամարտիկոս: 2. Քերածոյ, քանդակածոյ:
ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրականութիւն, գրամարտկութիւն:
ՔԵՐԵԼ, նբ. 1. Ջնջել, մաքրել, սրբել: 2. Կոկել, հարթել: 3. Գրել, դրօշմել:
ՔԵՐԹԱԾ, ՔԵՐԹԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՔԵՐԹՈՒԱԾ:
ՔԵՐԹԵԼ, նբ. Պուետել, քերթողաբանել:
ՔԵՐԹՈՂ, գ. 1. Բանաստեղծ, պուետէս: 2. Մեկնիչ, վերծանող: 3. Քերական:
ՔԵՐԹՈՂԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ՔԵՐԹԵԼ:
ՔԵՐԹՈՂԱԿԱՆ, ա. 1. Հագներգական, պուետական: 2. Քերական (քերականութեան յատուկ՝ վերաբերող): 3. գ. Քերթող, բանաստեղծ:
ՔԵՐԹՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քերթողութիւն, պուետիկոսութիւն:
ՔԵՐԹՈՂԱՊԷՍ, մ. Պուետիկոսաբար:
ՔԵՐԹՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քերթութիւն, քերթողականութիւն, պուետիկոսութիւն: 2. Քերականութիւն:
ՔԵՐԹՈՒԱԾ, գ. Քերթած, բանաստեղծութիւն, քերթութիւն:
ՔԵՐԹՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՔԵՐԹՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՔԵՐԹՈՒԱԾ:
ՔԵՐԻՉ, գ. Գրոց:
ՔԵՐԾՈՒԼ, նբ. Կեղևել, տաշել:
ՔԵՐՔԵԼ, նբ. Հերքել, քեցել:
ՔԵՑ, ա. Ջատ, զատական:
ՔԵՑԵԼ, նբ. Քերքել, հերքել, մեկնել, անջատել, զատուցանել:
ՔԷՆ, գ. Ոխք, ոխակալութիւն, ոխութիւն, վրէժ:
ՔԷՇ, գ. 1. Դենի մազդեզն: 2. Առհասարակ՝ կրօն, աղանդ:
ԹՔԱՓՈՂՔ, գ. Ունչ, ունչք, պինչ, ռունգն:
ՔԹԹԵԼ, նբ. Թարթել, քթթել ական:
- ՔԹԹԵԼ ԱԿԱՆ, 2. տե՛ս ՔԹԹԵԼ: 2. Թարթափ ական, թարթափումն ական, ակնաքթիթ:
- Ի ՔԹԹԵԼ ԱԿԱՆ. Ի թարթել ական:
ՔԹԹԵԼԻՔ, ՔԹԹՈՒՄՆ, ՔԹԻԹ, գ. Թարթափ ական, թարթափումն ական կամ աչաց, ակնաքթիթ:
ՔԻԹ, ՔԻԹՔ, գ. 1. Ունչ, ունչք, ռունգ: 2. Ցռուկ:
ՔԻԼ[1], գ. Ուղուկ:
ՔԻԼ[2] կամ ՔԻՂ, ա. Բանսարկու, քսու, գրպարտիչ, մատնիչ:
ՔԻՄԵՌ, տե՛ս ԵՂՋԵՐՈՒԱՔԱՂ:
ՔԻՄՔ, գ. (կզմխս.) Վերին ձեղունք բերանոյ:
- Ի ՔՄԱՑ, մ. Ըստ կամի:
ՔԻՆԱԹԱԳՈՅՑ, ա. Ոխակալ, ոխապահ:
ՔԻՆԱԼ, չբ. Քինանալ, ոխալ, ոխանալ, ոխակալել, մախալ:
ՔԻՆԱԽՆԴԻՐ, ա. Վրէժխնդիր, քինայոյզ, քինանախանձու, քինահատոյց, նախանձախնդիր:
- ՔԻՆԱԽՆԴԻՐ ԼԻՆԵԼ կամ ԵԼԱՆԵԼ. Վրէժխնդիր լինել, վրէժ առնուլ, յուշմարել:

ՔԻՆԱԽՆԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վրէժխնդրութիւն, քինաՀանութիւն, յուռմարութիւն:
ՔԻՆԱՀԱՆ, ա. Քինախնդիր, վրիժառու:
ՔԻՆԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քինախնդրութիւն, վրէժխնդրութիւն, վրիժառութիւն:
ՔԻՆԱՀԱՏՈՅՑ, ա. ՔինաՀան, քինախնդիր:
ՔԻՆԱՅՈՅԶ, տե՛ս ՔԻՆԱԽՆԴԻՐ:
ՔԻՆԱՆԱԼ, տե՛ս ՔԻՆԱԼ:
ՔԻՆԱՆԱԽԱՆՁՈՒ, տե՛ս ՔԻՆԱԽՆԴԻՐ:
ՔԻՆԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոխակալութիւն, քինաւորութիւն, քինութիւն:
ՔԻՆԱՒՈՐ, ա. Ոխակալ:
ՔԻՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, ՔԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քինապահութիւն, ոխակալութիւն, քէն:
ՔԻՍԱՄՆ, տե՛ս ՔՐՍԱՄՆ:
ՔԻՐՏՆ, գ. 1. Քրտնութիւն: 2. փխբ. Երկք:
ՔԾԻՆՔ, գ. Քծնութիւն, քծնումն, շողոքորթութիւն, շողոմութիւն:
– ՔԾԻՆՍ ՏԱԼ. Քծնել, շողոքորթել, շողոմել:
ՔԾՆԱԲԱՆ, ա. Շողոքորթ, շողոմարար:
ՔԾՆԵԼ (իմ), չբ. Քծինս տալ, շողոքորթել, շողոմել, ստկել:
ՔԾՆԻ, ա. Շողոքորթ:
ՔԾՆՈՒԹԻՒՆ, ՔԾՆՈՒՄՆ, տե՛ս ՔԸԾԻՆՔ:
ՔԾՈՒԱՐ, գ. Հատուած, Հատոր, կտոր:
ՔՂԱՄԻԴ, գ. Ծիրանի, պատմուճան:
ՔՂԱՆՑԱՒՈՐ, ա. Վերջաւոր:
ՔՂԱՆՑՔ, գ. Ստորոտ, տուտն, դրօշակ, ծոպ:
ՔՃՔՃԵԼ, նբ. Գգել, պատառել:
ՔՄԱՁԱՐԴ, ա. Ախորժելի:
ՔՆԱԾ, տե՛ս ՔՆԷԱԾ:
ՔՆԱՐ, գ. Փանդիռն, կիթառ:
ՔՆԱՐԱՀԱՐ, ՔՆԱՐԱՀԱՐՈՒ, ա. գ. ՓանդռնաՀար:
ՔՆԱՐԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Քնարերգութիւն:
ՔՆԱՐԱՆ, գ. Գերեզման:

ՔՆԱՐԵՐԳ, ՔՆԱՐԵՐԳԱԿ, ա. գ. ՔնարաՀար:
ՔՆԱՐԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՔՆԱՐԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ:
ՔՆԵԱՅ, տե՛ս ՔՆԷԱԾ:
ՔՆԵԼ, տե՛ս ՔՈՒՆԵԼ:
ՔՆԷԱԾ, ա. Քնած, քնեայ, քնու, ծոյլ, պղերգ, Հեղգ:
ՔՆԷՈՒԹԻՒՆ, գ. Թմբրութիւն:
ՔՆԻՆ, գ. Զնին, քննութիւն, քննումն:
– Ի ՔՆԻՆ ԱՐԿԱՆԵԼ. Քննել:
– Ի ՔՆԻՆ ԳԱԼ՝ ԵԼԱՆԵԼ. Ի զնին գալ՝ ելանել:
ՔՆՆԱԽՆԴԻՐ ԱՐԱՏՈՅ. Պարսաւադէտ:
ՔՆՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բնախօսութիւն:
ՔՆՆԱԿԱՆ, ա. Քննողական:
ՔՆՆԱՅՈՅԶ ԼԻՆԵԼ կամ ԽՆԴՐԵԼ. Հետազօտել, Հետախուզել, որոնել:
ՔՆՆԵԼ, նբ. Ի քնին արկանել, որոնել, զննել, Հետազօտել, խուզել, փորձել, Հարցափորձել, կրկտել:
ՔՆՆԻՋ, ա. գ. Խուզարկու:
ՔՆՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՔՆՆԱԿԱՆ:
ՔՆՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՔՆՆՈՒԹԻՒՆ:
ՔՆՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քնին, քննողութիւն, քննումն, Հետազօտութիւն, խոյզ և խնդիր, Հարց և փորձ, Հարցափորձ:
ՔՆՆՈՒՄՆ, տե՛ս ՔՆՆՈՒԹԻՒՆ:
ՔՆՈՒ, տե՛ս ՔՆԷԱԾ:
ՔՆՑԵՂ, գ. Գուղձն:
ՔՆՔՇԱՆՔ, գ. Փայփայանք, գրգանք:
ՔՆՔՇԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Փայփայել:
ՔՆՔՈՒՇ, ա. Փափուկ, գիրգ, մեղմ, փափկասուն:
ՔՇԵԼ, նբ. Վանել, վտարել:
ՔՇՏԵԼ, նբ. Կտրել, կորզել, քանցել, յապաւել, կոճոպել:
ՔՈԹԱՆԱԿ, տե՛ս ՇԱՊԻԿ:
ՔՈՂ կամ ՔՕՂ, գ. 1. Շար, տեռ, չղարչատեռ: 2. փխբ. Ծածկոյթ, առագաստ:
– ՔՈՂ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՔՈՂԱՐԿԵԼ:
ՔՈՂԱԹԵՒԵԱԼ, ա. Թևասքօղեալ:

ՔՈՂԱՍՈՒԶԵԼ, նբ. Քօղարկել, պատրուակել:

ՔՈՂԱՐԿԵԼ, նբ. Քօղ արկանել, քօղասուզել, առագաստել, ծածկել, սքօղել, պատրուակել:

ՔՈՂԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծածկումն (քօղարկելը):

ՔՈՂՈՒՄՆ, գ. Սքողումն, քօղակութիւն, քօղ:

ՔՈՇՔԵԼ, ՔՈՇՔՈՏԵԼ, չբ. Ջգտել (ճապըկտել):

ՔՈՍ, գ. Քոսութիւն:

ՔՈՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՔՈՍ:

ՔՈՎԹԱՐ, ՔՈՎԹԱՐՈՎԹ, գ. (ճրտրպ.) Վերնախարիսխ (սեան), խոյակ:

ՔՈՐԵՊԻՍԿՈՊՈՍ, գ. Քորեպիսկոպոս, գործակալ:

ՔՈՐԻՍԿՈՊՈՍ, տե՛ս ՔՈՐԵՊԻՍԿՈՊՈՍ:

ՔՈՒԱԿԱՆ, ա. Խորանարդ:

ՔՈՒԵԱՑ կամ ՔՈՒԷ, գ. 1. Կիվոս: 2. Լիցք:

ՔՈՒՁԱՑ, գ. Կապիճ (արմտիքների չափ):

ՔՈՒՂ, գ. Առասան, ասղանի:

ՔՈՒՆ[1], գ. 1. Նինջ, նիրհ: 2. փխբ. Երազ, տեսիլ: 2. փխբ. Մահ:

- ՔՈՒՆ ԱՌՆՈՒԼ, Ի ՔՈՒՆ ԵՐԹԱԼ՝ ԼԻՆԵԼ՝ ՄՏԱՆԵԼ. Քնել:

- Ի ՔՈՒՆ ԱՌՆԵԼ. Ննջեցուցանել, նիրհեցուցանել, քունեցուցանել:

ՔՈՒՆ[2], տե՛ս ՔՈՒՆՔ:

ՔՈՒՆԵԼ, չբ. 1. տե՛ս ՔՈՒՆ ԱՌՆՈՒԼ: 2. Մտանել առ կին:

- ՔՈՒՆԵԼ ԸՆԴ ՀԱՐՍ. (հայրերի օրինակով) Մեռանել, վախճանել:

ՔՈՒՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս Ի ՔՈՒՆ ԱՌՆԵԼ:

ՔՈՒՆՔ, գ. (կցմխս.) Իրանունք:

ՔՈՒՍԻԹԱՑ, գ. Կնգուղ:

ՔՈՒՐԱԿԱՆ, ա. Քեռական:

ՔՈՒՐԱՑ, գ. Հալոց, բովք:

ՔՈՒՐՁ, գ. 1. Մազեղէն: 2. Խորգ, խարազն: 3. Պարկ, պայուսակ, մախաղ:

ՔՈՒՐՄ, գ. Քահանայ (հեթանոսական կրօնի սպասաւոր):

ՔՈՒՔ[1], գ. Կարիճ (փշոտ գաւազան):

ՔՈՒՔ[2], գ. Հեծութիւն, քքուանք, հառաչանք, բողոք:

ՔՈՒՔԱԼ կամ ՔՈՔԱԼ, չբ. Հեծել, հեծեծել, քքուել, հառաչել, կողկողել, կոծել, բողոքել:

ՔՌԻ, ա. Գարշ, չարահոտ:

ՔՌՈՆԵՍՈՍ, տե՛ս ՑԱՄԱՔ ԿՂԶԻ:

ՔՌՍՏԵԼ ՋՅՕՆՍ. Պռստել գյօնս:

ՔՍԱԿ, գ. Պարկ, քուրձ, պայուսակ:

ՔՍԱԿԱԳԻՆ, ա. Արծաթագին (կալուածք):

ՔՍԱԿԱՀԱՏՈՒ, ա. գ. Գող:

ՔՍԱՆ, թ. Երկեակ տասնեակ:

ՔՍԱՆԱՄԵԱՑ, տե՛ս ՔՍԱՆԱՄԵԱՆ:

ՔՍԱՆԱՄԵԱՆ, ա. Քսանամեայ, քսանամեան:

ՔՍԱՆԵՄԵԱՆ, տե՛ս ՔՍԱՆԱՄԵԱՆ:

ՔՍԱՆԵՔԵԱՆ, տե՛ս ՔՍԱՆԵՔԻՆ:

ՔՍԱՆԵՔԻՆ, թ. Քսանեքեան:

ՔՍԵԼ կամ ՔՍՍԵԼ, նբ. Բանսարկել, բամբասել, չարախօսել, զրպարտել, քսիս մատուցանել:

ՔՍԻՁ կամ ՔՍՍԻՁ, ա. Քսու, բանսարկու:

ՔՍԻՔ, տե՛ս ՔՍՈՒԹԻՒՆ:

- ՔՍԻՍ ՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼ. Զարախօսել:

ՔՍՄՈՍ, տե՛ս ՔՍՈՒ:

ՔՍՄՍԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Քսութիւն, բանսարկութիւն:

ՔՍՈՒ, ա. Փասքուս, բանսարկու, չարախօս, չոգմոգ:

ՔՍՈՒԹԻՒՆ կամ ՔՍՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Քսիք, քմսախօսութիւն, բանսարկութիւն, չարախօսութիւն, չոգմոգութիւն:

ՔՍՈՒԿ, գ. (բսբ.) Տատասկ:

ՔՍՏՄՆԵԼ, չբ. Սոսկալ, քասքնել:

ՔՍՏՄՆԵԼԻ, ա. Քասքնեցուցիչ, սոսկալի, ահաւոր:

ՔՍՏՄՆՈՒՄՆ, ՔՍՏՈՒՄՆ, գ. Սոսկումն:

ՔՐԱՑ, տե՛ս ՔՈՒՐԱՑ:
ՔՐԹՄՆՋԵԼ, չբ. Տրտնջել, մրմնջել, շշնջել:
ՔՐԹՄՆՋԻՒՆ, ՔՐԹՄՆՋՈՒՄՆ, գ. Տրտունջ, շշնջիւն, գանգատ:
ՔՐԻՍՏՈՆԵԱՑ, ա. գ. Քրիստոսածանօթ, քրիստոսական, քրիստոնէական:
ՔՐԻՍՏՈՆԷԱԲԱՐ, մ. Քրիստոնէապէս, քրիստոսերէն:
ՔՐԻՍՏՈՆԷԱԿԱՆ, ա. 1. Քրիստոսական: 2. Քրիստոնեայ:
ՔՐԻՍՏՈՆԷԱՊԷՍ, տե՛ս ՔՐԻՍՏՈՆԷԱԲԱՐ:
ՔՐԻՍՏՈՍԱԴՐՈՇՄ, ա. Խաչանիշ, քրիստոնէական, քրիստոնեայ:
ՔՐԻՍՏՈՍԱԶԱՐԴ, ա. Քրիստոսազարդեալ:
ՔՐԻՍՏՈՍԱԶԱՐԴԵԱԼ, տե՛ս ՔՐԻՍՏՈՍԱԶԱՐԴ:
ՔՐԻՍՏՈՍԱԶԳԵԱՑ, ա. Քրիստոսազգեստ:
ՔՐԻՍՏՈՍԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս ՔՐԻՍՏՈՍԱԶԳԵԱՑ:
ՔՐԻՍՏՈՍԱԾԱՆՕԹ, ա. Քրիստոնեայ:
ՔՐԻՍՏՈՍԱԿԱՆ, ա. 1. Քրիստոսային: 2. Քրիստոնէական: 3. Քրիստոնեայ:
– ՔՐԻՍՏՈՍԱԿԱՆ ԿՆԻՔ. Խաչ:
ՔՐԻՍՏՈՍԱՁԻՐ, ա. Քրիստոսատուր:
ՔՐԻՍՏՈՍԱՄԵԾԱՐ, ա. Աստուածապատիւ:
ՔՐԻՍՏՈՍԱՅԻՆ, ա. Քրիստոսական:
ՔՐԻՍՏՈՍԱՆՈՒԷՐ, ա. Աստուածային, սրբազան:
ՔՐԻՍՏՈՍԱՌԱՔ, ա. Աստուածառաք:
ՔՐԻՍՏՈՍԱՍԷՐ, ա. Աստուածասէր:
ՔՐԻՍՏՈՍԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստուածսիրութիւն:
ՔՐԻՍՏՈՍԱՍՊԱՆ, ա. Աստուածասպան, խաչահանու:
ՔՐԻՍՏՈՍԱՏԵԱՑ, ա. Աստուածատեաց:
ՔՐԻՍՏՈՍԱՏԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստուածատեցութիւն:
ՔՐԻՍՏՈՍԱՏՈՒՐ, ա. Քրիստոսաձիր, քրիստոսաւանդ:
ՔՐԻՍՏՈՍԱՒԱՆԴ, ա. Քրիստոսատուր:
ՔՐԻՍՏՈՍԵԱՆ, ա. Քրիստոնեայ, քրիստոսական:
ՔՐԻՍՏՈՍԵՐԷՆ, տե՛ս ՔՐԻՍՏՈՆԷԱԲԱՐ:
ՔՐԻՍՏՈՍԸՆԿԱԼ, ա. Աստուածընկալ:
ՔՐԻՍՏՈՍԻՄԱՍՏ, ա. Աստուածիմաստ:
ՔՐՁԱԶԳԱԾ, ա. Քրձազգեաց, քրձազգեստ:
ՔՐՁԱԶԳԵԱՑ, ՔՐՁԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս ՔՐՁԱԶԳԱԾ:
ՔՐՁԵԱՑ, ա. Քրձեղէն, մազեղէն:
ՔՐՁԵՂԷՆ, տե՛ս ՔՐՁԵԱՑ:
ՔՐՄԱԿԻՆ, գ. Քրմուհի:
ՔՐՄԱՆՈՅՇ, գ. Քրմուհի, քրմակին:
ՔՐՄԱՊԵՏ, գ. Մոգպետ, մովպետ:
ՔՐՄՈՒՀԻ, գ. Քրմանոյշ, քրմակին:
ՔՐՈՆԻԿՈՆ, գ. Ժամանակագրութիւն:
ՔՐՈՆՈԳՐԱՓԵՒՍ, գ. Ժամանակագիր:
ՔՐՍԱՄՆ, գ. (բսբ.) Քիսամն:
ՔՐՏՆԱԳԻՆ, ա. Քրտնալի:
ՔՐՏՆԱԹՈՐ, տե՛ս ՔՐՏՆԱԼԻ:
ՔՐՏՆԱԼ, տե՛ս ՔՐՏՆԵԼ:
ՔՐՏՆԱԼԻ, ՔՐՏՆԱԼԻՐ, ՔՐՏՆԱԼԻՑ, ա. Քրտնաթոր, քրտնախոնջ, դժուարին, ծանր:
ՔՐՏՆԱԽՈՆՋ, տե՛ս ՔՐՏՆԱԼԻ:
ՔՐՏՆԱՀԱՐ, ա. Քրտնալիր:
ՔՐՏՆԵԼ, չբ. Քրտնալ, քրտնուլ, տաժանել, աշխատել, խոնջել:
ՔՐՏՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՔԻՐՏՆ:
ՔՐՏՆՈՒԼ, տե՛ս ՔՐՏՆԵԼ:
ՔՐՔԱՆՔ, տե՛ս ՔՐՔԻՋ:
ՔՐՔԻՋ, գ. Քրքանք, ծաղր:
– ՔՐՔԻՋ ԲԱՌՆԱԼ, տե՛ս ՔՐՔՋԵԼ:
ՔՐՔՈՒԵԼ (իմ), չբ. Խնդալ, ուրախանալ, զուարճանալ, հեշտանալ:
ՔՐՔՈՒՄ, գ. (բսբ.) Կրովկոս:
ՔՐՔՋԱԼ, ՔՐՔՋԵԼ, չբ. Քրքիջ բառնալ, խողխոնջել, կարկաչել, քքուել:
ՔՐՔՌԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կուտակել, դիզանել:

ՔՐՔՐԱՆՔ, գ. Թուլութիւն, մեղկութիւն, ցոփութիւն:
ՔՐՔՐԵԼ, նբ. Գրգռել, բորբոքել, յարուցանել, շարժել:
ՔՔՈՒԱՆՔ, գ. Քուք, քքումն, վիշտ, հեծութիւն:
ՔՔՈՒԵԼ (իմ), չբ. 1. Քուքալ, յոգւոց հանել, փղձկել: 2. Քրքջել: 3. տե՛ս ՔՐՔՈՒԵԼ (իմ):
ՔՔՈՒՄՆ, տե՛ս ՔՔՈՒԱՆՔ:
ՔՕՂ, տե՛ս ՔՈՂ:
ՔՕՂԷՔ, գ. Ապարանջան, մեհեանդ:
ՔՕՇ, գ. Նոխազ, քաղ:

Օ

ՕԳՆ, ՅՕԳՆ, գ. Օգնութիւն, օգնականութիւն, օճան, օժանդակութիւն:
- ՅՕԳՆ ԳԱԼ՝ ՀԱՍԱՆԵԼ. Օգնել:
ՕԳՆԱԿԱՆ, ա. Ձեռնտու, պաշտպան, գործակից, նպաստամատոյց, ապաւէն, օժանդակ, նիզակակից:
- ՕԳՆԱԿԱՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՕԳՆԱԿԱՆԵԼ:
ՕԳՆԱԿԱՆԵԼ, չբ. Օգնական լինել, օգնել:
ՕԳՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Օգնութիւն, ձեռնտուութիւն:
ՕԳՆԵԼ, չբ. Յօգն հասանել, սատարել, օժանդակել, նպաստ լինել, նպաստել, աջակցել:
ՕԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Օգն, օգնականութիւն:
ՕԳՈՍՏԱԲՆԱԿ, ա. Կայսերական:
ՕԳՈՍՏԱԿԱՆ, ա. Կայսերական:
ՕԳՈՍՏԱՓԱՌ, ա. Մեծափառ:
ՕԳՈՒՏ, գ. 1. Շահ, պտուղ, արդիւնք: 2. ա. Օգտակար, պիտանի:
- ՕԳՈՒՏ Է, ՕԳՏԻ Է, մբ. Շահ է:
ՕԳՏԱԲԱՐ, մ. Օգտակարապէս:
ՕԳՏԱԲԵՐ, ա. Օգտակար, շահեկան:
ՕԳՏԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՕԳՏԱԿԱՐԱԳՈՅՆ:
ՕԳՏԱԺՈՂՈՎ, ա. Շահասէր, օգտածարաւ:
ՕԳՏԱԽՆԴԻՐ, ա. Օգտասէր:
ՕԳՏԱԾԱՐԱՒ, ա. Օգտաժողով, շահաժողով, շահասէր:
ՕԳՏԱԿԱՐ, ա. Օգտաբեր, օգտամատոյց, արդիւնաւոր, շահաւոր, շահեկան, պիտանի:
ՕԳՏԱԿԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Օգտագոյն, շահեկանագոյն, շահաւետագոյն, մեծաշահագոյն:
ՕԳՏԱԿԱՐԱՊԷՍ, մ. Օգտաբար:
ՕԳՏԱԿԱՐԵԼ (իմ), չբ. Օգտել (օգտակար և պիտանի լինել):
ՕԳՏԱԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Շահաւորութիւն, շահաւետութիւն, շահ, պիտանութիւն:
ՕԳՏԱՄԱՏՈՅՑ, ա. Օգտաբեր, օգտակար:
ՕԳՏԱՍԷՐ, ա. Օգտախնդիր, շահասէր:
ՕԳՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՕԳՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՕԳՏԵԼ[1], նբ. չբ. Օգտեցուցանել, օգնել, նպաստել, աջակցել:
ՕԳՏԵԼ[2] (իմ), չբ. Շահել, շահաւորել:
ՕԳՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՕԳՏԵԼ[1]:
ՕԳՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Օգուտ, օգտակարութիւն, շահ:
ՕԴ[1], գ. Կօշիկ, հողաթափ, մոյկ, մուճակ, սանդալ:
ՕԴ[2], գ. Եթեր:
ՕԴԱԲԱՆ, ա. Ունայնաբան:
ՕԴԱԲԵՐ, ա. Օդամուտ:
ՕԴԱԳՆԱՑ, ա. 1. Օդախաղաց, օդաթռիչ, օդայած, օդապարիկ: 2. նման. Սրավար (ձի):
ՕԴԱԳՈՅՆ, ա. Երկնագոյն:
ՕԴԱԳՈՐԾ, ա. գ. Կօշկակար, կարուակ:
ՕԴԱԹԵՒ, ա. Սրաթռիչ:
ՕԴԱԹՌԻՉ, տե՛ս ՕԴԱԳՆԱՑ:
ՕԴԱԽԱՂԱՑ, տե՛ս ՕԴԱԳՆԱՑ:
ՕԴԱԿԱՌՈՅՑ, ա. Եթերական:
ՕԴԱՁԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Կօշկագործութիւն,

կարուսակութիւն:
ՕԴԱՄՈՒՏ, ա. Օդաբեր:
ՕԴԱՅԱԾ, տե՛ս ՕԴԱԳՆԱՑ:
ՕԴԱՅԻՆ, ա. 1. Եթերային: 2. Օդագնաց, օդախաղաց:
ՕԴԱՋԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Վերաչափութիւն:
ՕԴԱՋՈՒ, ա. Օդախաղաց, օդագնաց:
ՕԴԱՊԱՐ, ՕԴԱՊԱՐԻԿ, ա. Օդախաղաց, օդագնաց, սրաթռիչ, թռչուն:
ՕԴԱՏԵՍԱԿ, ա. Օդագոյն:
ՕԴԵՂԷՆ, ա. Օդային, եթերական:
ՕԴԵՆԻ, գ. Ոչխարենի, օդիկ:
ՕԴԻ, գ. Ոչխար:
ՕԴԻԿ, գ. Օդենի, մաշկեակ:
ՕԹ, գ. 1. Երեկօթք: 2. Օթեւան:
- ԱՌ ՕԹ ԴԱԴԱՐԵԼ. Երեկօթս առնուլ՝ առնել, օթագայել, օթել, օթեւանել:
ՕԹԱԳԱՅԱՆԱԼ, ՕԹԱԳԱՅԵԼ, ՕԹԱԳԱՆԱԼ, ՕԹԱԳԱՆԵԼ (իմ), ՕԹԱԳԱՆ ԼԻՆԵԼ, չբ. Օթեւանս առնել՝ առնուլ, օթեւանել, օթել, իջավանել:
ՕԹԱՆՈՑ, ՕԹԱՐԱՆ, գ. Օթեւան, բնակարան, սենեակ:
ՕԹԵԱԿՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՕԹԵԼ:
ՕԹԵԳԱՆԱԼ, տե՛ս ՕԹԱԳԱՅԱՆԱԼ:
ՕԹԵԼ, չբ. Օթեակս առնել, իջեւանել, օթեւանել, օթեւանս առնել, հանգչել, դադարել:
ՕԹԵԿ, ՕԹԵԿԱՆ, ա. Հին, հնացեալ:
ՕԹԵՎԱՆ, ՕԹԵՒԱՆ, գ. 1. Օթանոց, իջեվան, իջեւան, պանդոկի, հիւրանոց: 2. Բնակարան, օթարան, կայք, կայան, դադարք, տուն: 3. Հիւրընկալ, վանատուր, օթեւանաւոր:
- ՕԹԵՎԱՆՍ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՌՆՈՒԼ՝ ՈՒՆԵԼ. Օթեվանել, օթել, օթեակս առնել:
ՕԹԵՎԱՆԱՒՈՐ, ա. գ. Վանատուր, պանդոկապետ:
ՕԹԵՎԱՆԵԼ[1], նբ. Հիւրընկալել:
ՕԹԵՎԱՆԵԼ[2] (իմ), չբ. Օթել:
ՕԹՈՑ, գ. 1. Օթանոց, սենեակ: 2. Պաստառ: 3. Արկանելի, վերարկու, զգեստ, հանդերձ, կրկնոց:
ՕԺԱՆԴԱԿ, տե՛ս ՕԳՆԱԿԱՆ:
ՕԺԱՆԴԱԿԵԼ, չբ. 1. տե՛ս ՕԳՆԵԼ: 2. նբ. Զօրացուցանել, պաշտպանել, պատըսպարել, ամրացուցանել, յանձանձել:
ՕԺԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Օգն, օգնականութիւն, ձեռնտուութիւն, օճան, նըպաստ, սատարութիւն:
ՕԺԻՏ, գ. 1. Կտիրք, վարձանք, պաշտատական: 2. Ընծայ, պարգեւ, տուրք:
ՕԺՏԱԲԵՐ, ա. Ընծայաբեր, նուիրական:
ՕԺՏՈՒԹԻՒՆ, գ. հաւաք. Օժիտք:
ՕԾԱՆԵԼ, նբ. 1. Օծել: 2. Պատել, դրուագել:
ՕԾԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Օծութիւն, օծելութիւն:
ՕԾԵԼ, տե՛ս ՕԾԱՆԵԼ:
ՕԾԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Օծութիւն, օծումն:
ՕԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Օծումն:
ՕԾՈՒՄՆ, տե՛ս ՕԾՈՒԹԻՒՆ:
ՕՁ, գ. Իժ, խարամանի, քարբ, վիշապ:
ՕՁԱԽԱԾ, տե՛ս ՕՁԱՀԱՐ:
ՕՁԱԿԵՐՊ, ա. Օձաձեւ:
ՕՁԱԿՈՉ, ա. գ. Թովիչ, դիւթ:
ՕՁԱՀԱՐ, ա. Օձախած:
ՕՁԱՁԵՒ, ա. մ. Օձատեսակ, օձատեսիլ, օձակերպ:
ՕՁԱՏԵՍԱԿ, ՕՁԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ՕՁԱՁԵՒ:
ՕՁԻՔ, տե՛ս ՈՒՍ (2):
ՕՁՏԵԼ կամ ՕՑՏԵԼ, նբ. 1. Քեցել, ճեղքել, ցրել, վարատել, պառակտել, հրապուրել: 2. Քարշել, ձգել: 3. Քակտել, բաժանել, հատանել:
ՕՁՏՈՒՄՆ կամ ՕՑՏՈՒՄՆ, գ. Ցրումն, քայքայումն:
ՕՂ, գ. Օղամանեակ:
ՕՂԱԼԱՄԲ, գ. Լծակ, ձող:
ՕՂԱՄԱՆԵԱԿ, գ. Օղ:
ՕՂԻ, գ. Ցքի:
ՕՃԱՆ, գ. 1. Օգն, օգնութիւն, օժանդակութիւն, նպաստ: 2. Երախտիք: 3. Այցելութիւն, պաշտպանութիւն, վերակա-

ցություն: 4. Իշխանություն, թույլտվություն: 5. Հանգամանք, առիթ, յաջողություն:
ՕՃԱՌ[1], գ. 1. Օճան: 2. Օժիտ: 3. Հանդերձանք: 4. Հանգամանք, պատճառ, առիթ:
ՕՃԱՌ[2], գ. Աճառ, սապոն, օշնան:
Օ՛Ն, ձ. Աղէ՛, հա՛պա:
Օ՛Ն ԱՆԴՐ, ձ. 1. Ի բա՛ց տար, ի բաց անդր տար, քա՛ւ լիցի, քա՛ւ: 2. մ. Անդէն և անդ, օ՛ն իսկ:
Օ՛Ն ԻՍԿ, տե՛ս Օ՛Ն ԱՆԴՐ (2):
Օ՛Շ, Օ՛Շ ԹԷ, ձ. Իցէ՛ թէ, իցիւ, երանի՛ թէ:
ՕՇԱՏԵԼ, տե՛ս ՅՕՇԱՏԵԼ:
ՕՇԻՆԴՐ, գ. (բսբ.) Բարձունենեակ:
ՕՇՆԱՆ, տե՛ս ՕՃԱՌ[2]:
ՕՏԱՐ, ա. 1. Այլ, աննման, անծանօթ, անընդել: 2. Տարագիր, վտարանդի: 3. Հեռի, անմիաբան: 4. Անմասն, անբաժ: 5. Նոր, նորանշան: 6. գ. Օտարական, պանդուխտ, հիւր: 7. մ. Յանիրաւի, վայրապար:
ՕՏԱՐԱԲԱՐ, մ. Տարօրինակ, օտարապէս:
ՕՏԱՐԱԲԱՐՔ, ա. Խորթաբարոյ:
ՕՏԱՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլանդակութիւն, կատաղութիւն:
ՕՏԱՐԱԲՆԱԿ, ա. Օտարաբուն:
ՕՏԱՐԱԲՈՒՆ, տե՛ս ՕՏԱՐԱԲՆԱԿ:
ՕՏԱՐԱԳՈՅ, ա. Այլագոյ:
ՕՏԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Անսովոր, աննման:
ՕՏԱՐԱԳՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլագոյութիւն:
ՕՏԱՐԱԶԳԻ, ա. Օտարազն, օտարածին, այլազգի:
ՕՏԱՐԱԶՆ, տե՛ս ՕՏԱՐԱԶԳԻ:
ՕՏԱՐԱԼԵԶՈՒ, տե՛ս ՕՏԱՐԱՁԱՅՆ:
ՕՏԱՐԱԽՈՀ, ա. Այլափառ, տարախոհ:
ՕՏԱՐԱԽՈՐԹ, ա. Անհարազատ:
ՕՏԱՐԱԾԻՆ, տե՛ս ՕՏԱՐԱԶԳԻ:
ՕՏԱՐԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Արտաքին: 2. Պանդուխտ, գաղթական, օտարազգի:
ՕՏԱՐԱԿԵՐՊ, ա. Աննման, այլատեսակ, այլատարազ:
ՕՏԱՐԱՁԱՅՆ, ա. Օտարալեզու, օտարախոհ, հակառակաբան:
ՕՏԱՐԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմիաբանութիւն:
ՕՏԱՐԱՁԵՒ, ա. Նորաձև:
ՕՏԱՐԱՄԻՏ, ա. Անմիաբան, անհաւատարիմ:
ՕՏԱՐԱՆԱԼ, չբ. Հեռանալ, վտարանդել, պանդխտել:
ՕՏԱՐԱՆՈՑ, գ. Հիւրանոց, պանդխտանոց, օտարատուն, օտարաստան:
ՕՏԱՐԱՇԽԱՐՀԱՅԻ, ՕՏԱՐԱՇԽԱՐՀԵԱՅ, ՕՏԱՐԱՇԽԱՐՀԻԿ, ա. Օտարական:
ՕՏԱՐԱՊԷՍ, մ. Օտարաբար, նորօրինակ, հրաշափառապէս:
ՕՏԱՐԱՍԷՐ, ա. Հիւրասէր:
ՕՏԱՐԱՍԻՐԵԼ, նբ. Հիւրընկալել:
ՕՏԱՐԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Օտարսիրելութիւն, հիւրասիրութիւն:
ՕՏԱՐԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիւրասպանութիւն:
ՕՏԱՐԱՍՏԱՆ, տե՛ս ՕՏԱՐԱՆՈՑ:
ՕՏԱՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Օտարաբուն, աննման, անսովոր:
ՕՏԱՐԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիւրընկալութիւն:
ՕՏԱՐԱՏԵՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Տմարդութիւն, անգթութիւն:
ՕՏԱՐԱՏՈՒՆ, տե՛ս ՕՏԱՐԱՆՈՑ:
ՕՏԱՐԱՏՈՒՆԿ, ա. Վայրենի:
ՕՏԱՐԱՑԵՂ, ա. Օտարազգի, օտարաբուն:
ՕՏԱՐԱՑԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Օտարութիւն (օտարացեղ լինելը):
ՕՏԱՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ի բաց առնել, հեռացուցանել, յեղաշրջել, վտարել:
ՕՏԱՐԱՑՈՒՑԻՉ, ա. 1. Հեռացուցիչ, տարագրիչ: 2. Նորանշան:
ՕՏԱՐԱՒՈՐ, ա. Օտար, օտարոտի:
ՕՏԱՐԱՓԱՌ, ա. Այլափառ:

ՕՏԱՐԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլափառութիւն:

ՕՏԱՐԸՆԿԱԼ, ա. Հիւրընկալ, ասպնջական:

ՕՏԱՐԸՆԿԱԼԵԼ, նբ. Հիւրընկալել:

ՕՏԱՐԸՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիւրընկալութիւն:

ՕՏԱՐՈՏԻ, ա. 1. Օտար, օտարական, օտարազգի: 2. Անսովոր, տարօրինակ: 3. Անհարազատ, խորթ:

ՕՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հեռացումն: 2. Աննմանութիւն, տարբերութիւն, անյայտութիւն: 3. Պանդխտութիւն, նժդեհութիւն, վտարանդութիւն:

ՕՏԱՐՈՒՍՈՒՄՆ, ա. Այլուսումն, արտաքնախորհուրդ:

ՕՏԱՐՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ, ա. (կրօն.) Այլաղանդ, չարափառ, անհաւատ:

ՕՏԱՐՈՒՍՏ, ՅՕՏԱՐՈՒՍՏ, մ. Արտաքուստ, այլուստ, յայլուստ:

ՕՏԱՐՍԻՐԵԼՈՒԹԻՒՆ, ՕՏԱՐՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՕՏԱՐԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ:

ՕՐ կամ ԱՒՐ, գ. 1. Օրագիշեր: 2. Տիւ, ցերեկ: 2. Ժամանակ, ամ, տարի:

- ՕՐ ԱՒՈՒՐ, ԱՒՈՒՐ ԱՒՈՒՐ, ԱՒՈՒՐՑ ՅԱՒՈՒՐՍ, ԱՒՈՒՐՆ, ՅԱՒՈՒՐՆ, մ. Օր ըստ օրէ, հանապազօր:

- ՕՐ ԸՍՏ ՕՐԷ, մ. 1. Օր աւուր, հանապազօր: 2. ա. Հանապազորդեան:

- ՕՐ ՀԱՍԱՐԱԿ. Հասարակ օր, ճաշաժամ, ճաշոյ ժամ, միջօր:

- ՕՐ ՔԱՆ ԶՕՐ, մ. Օր ըստ օրէ, հետըզհետէ:

- ԶՕՐ ԱՄԵՆԱՅՆ, մ. Հանապազօր:

ՕՐԱԹԻՒ, գ. Օրամուտք:

ՕՐԱՀԱՍ, տե՛ս ՕՐՀԱՍ:

ՕՐԱՀՄԱՅՔ, գ. Խտիրք:

ՕՐԱՄՈՒՏՔ, տե՛ս ՕՐԱԹԻՒ:

ՕՐԱՆ, գ. Որայ, յօրան:

ՕՐԱՊԱԿԱՍ, ա. Թերածին:

ՕՐԱՊԱՀՏ, ՕՐԱՊԱՀԻԿ, գ. Աւուրն պարէն:

ՕՐԱՑԻ, ա. Հանապազորդեան, սովորական:

ՕՐԱՒՈՐ, ա. Միօրեայ, առօրեայ, անցաւոր:

ՕՐԵՐՔ կամ ԱՒՐԵՐՔ, գ. Անէծք, թըշնամանք, նախատինք:

ՕՐԷՆ, մանաւանդ՝ ՕՐԷՆՔ, գ. 1. Կանոն, օրէնսդրութիւն: 2. Կրօնք, հաւատք, դէն: 3. Աւանդութիւն, սովորութիւն: 4. Իրաւունք, պատուիրան: 5. (եկեղց.) Հաղորդութիւն: 6. Գաւառ, նահանգ:

- ՕՐԷ՛Ն Է, մբ. Իրաւացի է, արժան է, ի դէպ է, անկ է, վայել է:

- ՕՐԷՆՍ ԴՆԵԼ՝ ՀԱՍՏԱՏԵԼ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԴՐԵԼ:

- ՕՐԷՆՔ ԿԱՆԱՆՑ. Դաշտան:

- ՕՐԻՆՕՔ, ԸՍՏ ՕՐԻՆԱՑ, ԸՍՏ ՕՐԻՆԻ, մ. Օրինաբար, օրինապէս:

ՕՐԷՆԱԴԻՐ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԴԻՐ, ՕՐԷՆՍԴԻՐ:

ՕՐԷՆԱԴՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԴՐԱԿԱՆ:

ՕՐԷՆԱԴՐԵԼ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԴՐԵԼ:

ՕՐԷՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ:

ՕՐԷՆԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, ՕՐԷՆՍԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ:

ՕՐԷՆՍԳԷՏ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԳԷՏ:

ՕՐԷՆՍԴԻՐ, ա. գ. Օրինադիր, օրէնսդրիչ, օրինատու, կանոնադիր, սահմանադիր:

ՕՐԷՆՍԴՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԴՐԱԿԱՆ:

ՕՐԷՆՍԴՐԵԼ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԴՐԵԼ:

ՕՐԷՆՍԴՐԻՋ, տե՛ս ՕՐԷՆՍԴԻՐ:

ՕՐԷՆՍԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Օրինադրութիւն: 2. Օրէնք:

ՕՐԷՆՍԵՐԷՆ, տե՛ս ՕՐԻՆԱՊԷՍ:

ՕՐԷՆՍԶԱՆՑ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԶԱՆՑ:

ՕՐԷՆՍԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ:

ՕՐԷՆՍԽՕՍՈՐ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԶԱՆՑ:

ՕՐԷՆՍՈՒՍՈՅՑ, ա. 1. Վարդապետ օրի-

նաց: 2. Վարդապետական:
ՕՐԷՆՍՊԱՀ, տե՛ս ՕՐԻՆԱՊԱՀ:
ՕՐԸՆԹՐԻՔ, գ. Խրախճանք, խնջոյք:
ՕՐԸՍՏՕՐԵԱՅ, ա. Հանապազորդեան, առօրեայ:
ՕՐԻՆԱԲԱՐ, մ. Օրինապէս, կանոնաբար:
ՕՐԻՆԱԳԷՏ, ա. 1. Օրէնսգէտ: 2. Օրինապահ:
ՕՐԻՆԱԴԻՐ, ա. 1. Օրէնսդիր, սահմանադիր: 2. Օրինադրական:
– ՕՐԻՆԱԴԻՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԴՐԵԼ:
ՕՐԻՆԱԴՐԱԿԱՆ, ա. Օրէնսդրական:
ՕՐԻՆԱԴՐԵԼ, նբ. Օրէնսդրել, օրինել, օրինադիր լինել:
ՕՐԻՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Օրէնսդրութիւն, օրէնք, սահմանադրութիւն, հրամանադրութիւն:
ՕՐԻՆԱԶԱՆՑ, ա. Օրէնսզանց, պատուիրանազանց, ուխտազանց:
ՕՐԻՆԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Օրէնազանցութիւն, օրէնսազանցութիւն, պատուիրանազանցութիւն:
ՕՐԻՆԱԿ, գ. 1. Նախատիպ, տիպ, յարացոյց: 2. Գաղափար: 3. Ցուցակ: 4. Պատճէն: 5. Եղանակ, կերպ, հանգամանք, տարազ, սարաս: 6. նխդ. մ. Զօրէն, հանգոյն, իբրու, նման. այսպիսի, պէս:
– ՕՐԻՆԱԿ ԶԱՅՍ, ԶՕՐԻՆԱԿ ԶԱՅՍ, ԶԱՅՍ ՕՐԻՆԱԿ, մ. Իբրև, որպէս, պէս:
– ԶԱՅՆ ՕՐԻՆԱԿ, ԶՆՈՅՆ ՕՐԻՆԱԿ, մ. Այնպէս, նոյնպէս, նոյնօրինակ, միօրինակ:
– ՕՐԻՆԱԿ ԻՄՆ. Իբրև այն թէ, իբր թէ, գրեթէ, ըստ իմիք, զոր օրինակ:
ՕՐԻՆԱԿԱԲԱՐ, մ. Օրինակապէս (իբրև օրինակ):
ՕՐԻՆԱԿԱԳԻՐ, ա. գ. Մատենագիր, պատմագիր:
ՕՐԻՆԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մատենագրութիւն:
ՕՐԻՆԱԿԱԿԱՆ, ա. Տպաւորական:
ՕՐԻՆԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Օրէնսգէտ: 2. Օրինաւոր:
ՕՐԻՆԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս 1. ՕՐԻՆԱԿԱԲԱՐ: 2. ՕՐԻՆԱՊԷՍ:
ՕՐԻՆԱԿԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Տպաւորագոյն, յարմարագոյն:
ՕՐԻՆԱԿԵԼ, նբ. 1. Գաղափարել: 2. Նախանկարել, նշանակել, նմանեցուցանել: 3. Համեմատել, բաղդատել: 4. Փոխագրել:
ՕՐԻՆԱԿԻՐ, ա. Օրինապահ:
ՕՐԻՆԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Կարծակից լինել:
ՕՐԻՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Տպաւորութիւն, նմանութիւն:
ՕՐԻՆԱՊԱՀ, ա. Պատուիրանապահ, քաջօրէն:
ՕՐԻՆԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Օրինապահումն:
ՕՐԻՆԱՊԱՀՈՒՄՆ, տե՛ս ՕՐԻՆԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ:
ՕՐԻՆԱՊԷՍ, մ. 1. Օրինաբար: 2. Օրէնսերէն (ըստ հին օրէնքի):
ՕՐԻՆԱՏՈՒ, ա. գ. Օրէնսդիր:
ՕՐԻՆԱՒՈՐ, ա. 1. Իրաւացի, վայելչական, պատշաճ, նուիրական: 2. Օրինական, օրինագէտ, օրինապահ, կրօնասէր, առաքինի:
ՕՐԻՆԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Օրինաւորականագոյն:
ՕՐԻՆԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Օրինաւոր, օրինական:
ՕՐԻՆԱՒՈՐԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. մ. Օրինաւորագոյն, ճահողաբար, ճահողակի:
ՕՐԻՆԱՒՈՐԵԼ, նբ. 1. Կարգաւորել, օրինադրել: 2. Յօրինել, օրինակել, տպաւորել:
ՕՐԻՆԱՔԱՂԱՔ, ա. գ. Քաղաքօրէն:
ՕՐԻՆԵԼ, նբ. 1. Օրինադրել: 2. (յունաբանութեամբ) Կարծել:
ՕՐԻՆՈՂ, ա. գ. Վերակացու (քաղաքի կամ ագարակների):
ՕՐԻՈՐԴ, ա. գ. Երիտասարդուհի, աղջիկ, կոյս:

ՕՐԻՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Կուսութիւն:
ՕՐՀԱՍ, գ. Օրահաս, մահ (մօտալուտ):
ՕՐՀԱՍԱԿԱՆ, ա. Մահառիթ, յեղակարծ:
ՕՐՀՆԱԲԱՆ, ա. Օրհնաբանիչ:
ՕՐՀՆԱԲԱՆԵԼ, նբ. 1. Բարեբանել, փառաբանել: 2. Ներբողել, քարոզել:
ՕՐՀՆԱԲԱՆԻՉ, ա. Օրհնաբան, փառաբանիչ:
ՕՐՀՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեբանութիւն, փառաբանութիւն, գովութիւն:
ՕՐՀՆԵԼ, նբ. 1. Բարեբանել, գովել: 2. Սրբագործել, նուիրագործել: 3. (հեգնաբար) Անիծանել, հայհոյել:
ՕՐՀՆԵՐԳՈՒ, ա. Օրհներգօղ:
ՕՐՀՆԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Օրհնաբանութիւն:
ՕՐՀՆԵՐԳՕՂ, տե՛ս ՕՐՀՆԵՐԳՈՒ:
ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Օրհներգութիւն: 2. Պարգև, ընծայ, պատարագ (օրհնութեան նշանակ): 3. Բարիք, բերք (օրհնութեան արդիւնք): 4. Նուագարան: 5. Քահանայագործութիւն, նուիրագործութիւն, հաղորդութիւն:





704



















